Breviarium

Aberdonense

Pars Estiva

Londini: M Dccc liv.

¶ Breuiarij Aberdonēsis ad per
celebris eccl'ie Scotoꝝ potissimuz
vsum et consuetudinē Pars esti-
ualis: de tp̄e et de scīs ac dauitico
psalterio congruenter per ferias
diuiso: cum Inuitatorijs hymnis
Antiphonis capitulis Responso-
rijs horis feriaꝝ cōmēoracionib⁹
ꝑ āni curriculū necnō cōe scōꝝ plu
rimaꝝq3 ꝟginū & matronaꝝ ac di
uersoꝝ scōꝝ legēdis: q̄ sparsim in
incerto antea vagabantur: cum
Kalendario et mobiliū festorum
tabula ꝑpetua varijsq3 alijs adiū
ctis & de nouo additis sacerdotib⁹
plurimū q̄ꝫ necessarijs ī Edīburgē
si oppido walteri chepmā merca
toris īpēsis impressa pridie nonas
Junii. Anno salutis nr̄e & grē. x
M. supra et quīgētesimū.

Aure⁹ nūer⁹	KL			Januarius habet dies xxxi. Luna vero xxx. Nox habet horas xvi. dies vero viii.
iii	A	Januarii		Circūcisionis dñi min⁹ dup̄
	b	iiii	N	Octa. sci stephani iii. lec. cū reg. chori
xi	c	iii	N	Genouefe ṽgi. nō mar. med l de oct. s. ioh.
	d	Pridie		Oct. scōꝝ ino. m̄r. iii. le. cū re. cho. (euā. ix. l
xix	e	Nonis		¶ Uigilia epiphanie
viii	f	viii	Id	Epiphanie dñi principale duplex
	g	vii	Id.	Kētigerne matro. med. l. d oc. ix. l Claues
xvi	A	vi	Id	Nathalani epi & ꝯfes. med. l. d oc. ix. l. (lxx.
v	b	v	idus	Felani abbatis med lec. de oc. ix. lec.
	c	iiii	Id	Hac die legat euāge. Uidit iohēs nisi ī do.
xiii	d	iii	Id⁹	Sol ī aquario (euenerit
ii	e	Pridie	Id	Hac die legat hysto. Ueterem hominē
	f	Idibus		Kētigerni epi & ꝯfes. mai⁹ du.
x	g	xix	Kl.	Febr. Felicis p̄sby. Inuit. simp̄. iii. lec.
	A	xviii	kl	Mauri abba. Inui. simp̄. iii. l.
xviii	b	xvii	kl	Fursei ab. med l. de. s. marcello m̄r. ix. lec
vii	c	xvi	kl	Antonii ab. med lec. d. s. sulpicio ep̄o ix. l.
	d	xv	kl	Prisce ṽgi. inuita. simp̄. iii. l. Prima lxx.
xv	e	xiiii	kl	
iiii	f	xiii	kl	Fabiani & sebastiani. m̄r ix. lc
	g	xii	kl	Agnetꝭ ṽg. & mar. ix. lc. Uynnini ep̄i & ꝯf.
xii	A	xi	kl	Uincencii martyrꝭ ix. lectio (ix lec.
i	b	x	kl	
	c	ix	kl	
ix	d	viii	kl	Cōuersionis pauli apli. inui. trip̄ cū me. de
	e	vii	kl	(sctō preiecto. ix. lec.
xvii	f	vi	kl	Juliani ep̄i & ꝯfes. Inui. simp̄. iii. lec.
vi	g	v	kl	Agnetis secundo inuita. simp̄. iii. lec.
	A	iiii	kl	Uoloci ep̄i et confes. ix. lec. Claues xl.
xiii	b	iii	kl	Glasciani ep̄i et cōfesso. ix. lec.
iii	c	Pridie	Kl.	Iodoci ep̄i et confesso. ix. lec.

¶ omnia festa triū lectionū q̄ īfra lxx. cōtigūt habēt inuitato. simplicia et semper ad matutinas dicuntur

cū noct. vsq̧ ad quartā feriā in capite ieiu. qn̄ de eis fit serui ciū. In quadra vero vsq̧ ad octa. pasche nichil fiet de fes. iii lec. nisi tm̄ mēo ad vesperas et ad matutinas de sancta maria que precedet. memoria de sancto spiritu.

Aureus nūerus	KL			Februarius hz dies. xxviii. Et ī bisexto. xxix Luna. xxix Nox habet horas. xiiii Dies. x
	d	Februarii		Brigide virginis nō martyris. ix. lec
xi	e	iiii	N	Purificacionis btē marie maius duplex
xix	f	iii	N	Blasii epī et mr ix lec
viii	g	Pridie		Modani abbatis ix lect
	A	Nonis		Agathe vgi et mr ix lec
xvi	b	viii	Id	Uedasti et amādi epor In sim iii lc
v	c	vii	Id	Ubicūq̧ pma luna fuerit p9 fes. scē aga
	d	vi	Id	the vgi pxia do. ide seques erit quadra.
xiii	e	v	Id	Prima. xl
ii	f	iiii	Id	Scolastice vgi In simp iii lect
	g	iii	Id	Sol in piscibus.
x	A	Pridie		
	b	Idibus		
xviii	c	xvi	Marcii	Ualētini epī et mr In simp iii lec
vii	d	xv	kl	
	e	xiiii	kl	Juliane vgi et mr In sim iii lec
xv	f	xiii	kl	Finnani epī et cf ix lec
iiii	g	xii	kl	Colmāni epī et cfes ix lec
	A	xi	kl	Locus bisexti.
xii	b	x	kl	Annos ptiri p ptes iiii equas. Ultima lxx
i	c	ix	kl	Cū poteris dn̄i bisext9 adesse dignetur.
	d	viii	kl	Cathedre s. petri In tri ix l. Uer incipit
ix	e	vii	kl	
	f	vi	kl	Mathie apli min9 d Locus bisexti.
xvii	g	v	kl	Si ān9 bisextilis fue. qrta die a cathe. s.
vi	A	iiii	kl	petri īclusiue fiet fes. s. mathie et. F. lrā
	b	iii	kl	bis numeretur.
xiiii	c	Pridie		Ieiunior quatuor tēpora.

Post cineres pneuma: post crucem postq̧ luciā
Mercurii et veneris sabbato ieiunia fient

Si festu purificacionis beate marie virginis infra. lxx. conti gerit semper dicetur sequencia ad missam et similiter in festo annunciacionis beate marie virginis.

Quodcunqz festum ix lec a capite ieiunii vsqz ad quartã feriã ante pascha licet duplex festum fuerit semp fiet solẽnis mẽo. de ieiunio ad vesperas et ad matutinas de festo sz nõ ad missã Nam post missam de die fiet missa de ieiunio quotidie: vtraqz ad principale altare.

Aure⁹ nũer⁹	KL			Marcius habet dies. xxxi. Luna. xxx. Nox habet horas. xii. Dies. xii.
iii	d	Marcii		Monani ꝯf ix l Marnani epi ꝯf ix l. Da
	e	vi	N	Cedde epi ꝯf ix lec (uid epi ꝯf ix lec
xi	f	v	N	
	g	iiii	N	Adriani epi et mr sociorũqz eius mr ix l.
xix	A	iii	N	
viii	b	Pridie		Baldredi epi et ꝯf. ix lec.
	c	Nonis		Thome de aquino docto. ix. l. mẽo de p
xvi	d	viii	Id	Duthaci epi et ꝯf mi⁹ d ix (pe. et fe. mr
v	e	vii	Id	
	f	vi	Id	Kessogi epi cõfes. ix. lec. Sol in ariete.
xiii	g	v	Id	Cõstãtini regis et mr. ix l. Claues pasche
ii	A	iiii	Id	Gregorii pape min⁹ dup ix lect.
	b	iii	Id	Keuoce virgi. nõ martyris ix lec.
x	c	Pridie		Ultima quadrage.
	d	Idibus		
xviii	e	xvii	Aplis	Bonifacii epi et ꝯf mai⁹ dup.
vii	f	xvi	kl	Patricii epi et ꝯf mi⁹ d ix l. Introit⁹ noe
	g	xv	kl	Finiani epi ꝯf ix lc. (in archã
xv	A	xiiii	kl	Joseph ꝯf. d fe. Trãsla. marie magd ix l
iiii	b	xiii	kl	Cuthberti epi ꝯf ix l.
	c	xii	kl	Bñdicti ab ix l. Tabla ad ĩue. pascha xvi
xii	d	xi	kl	Primũ pascha. Pria lũa ĩ nigro nũero v
i	e	x	kl	a sinistris ĩuẽto et lra do. ide seqnti suo
	f	ix	kl	ordine apte diẽ pascatis agnosces xiii
ix	g	viii	kl	Annũciacionis dñice. mai⁹ dup. ii

	A	vii	kl	Eodemq fest. ix. l. itra pas. dñi eue. nichil	
xvii	b	vi	kl	fest. erit nisi d fuerit usq pᵒ do. i oc pas.	x
vi	c	v	kl	Post martis no. ubi sit noua lūa reqres	
	d	iiii	kl	Morq dies dnica tercia pas. tenet	xviii
xiiii	e	iii	kl	Olaui reg et mr. ix. l. Reguli ab. ix. l.	vii
iii	f	Pridie			

Si festa sanctorum olaui martyris et reguli abbatis intra passionē do. cōtigerit seu oc. pas transferri debent uidelz dies olaui usq ad quartas. kls augusti quo die passio eiusdem celebratur et sancti reguli usq ad crastinum michaelis de monte tumba nisi in ecclesiis de eisdem dedicatis

Aureᵒ nūerᵒ	KL			Aprilis habet dies. xxx. Luna. xxix	
				Nox habet horas. x. dies vero. xiiii.	
	g	Aplis		Gilberti epi et cf. ma. dup.	xv
ii	A	iiii	N	Marie egypciace matrone. ix. lc.	iiii
	b	iii	N		
xii	c	Pridie		Ambrosii epi et do. mi. dup. ix lc.	xii
viii	d	Nonis			i
xvi	e	viii	Id	Si aliqd festū vl ieiuniū i ebd. pasche eue.	
v	f	vii	Id	nichil fiet de festo vel de ieiu. nec post	ix
	g	vi	Id	necāte nisi d fes. fue. sz tale fes. differat vs	
xiii	A	v	Id	q post oc. pas. de ieiu. nichil fiet eo	xvii
ii	b	iiii	Id	anno & de fes. nisi. iii. l. pasc. tpis ubi	vi
	c	iii	Id	ꝯueniē possit celebrari. Sol in tauro.	
x	d	Pridie		Tybur. uale. & maxi. mr iii l. pas. tē.	xiiii
	e	Idibus		Claues rogacionū	iii
xviii	f	xviii	kl	Maii	
vii	g	xvii	kl		
	A	xvi	kl	Magni mr. ma. dup. ix. lc	
xv	b	xv	kl	Donani ab. iii. lec. pas. tpis cū re. cho.	xix
iiii	c	xiiii	kl		viii
	d	xiii	kl	Alphegi archi. & mr. iii. l. cū re. cho.	
xii	e	xii			
i	f	xi			
	g	x			

ii	A	ix	kl	Georgii mr. In. d. iii lec cū re. cho.
	b	viii	kl	
xvii	c	vii	kl	Marci euāg. mi. d Ultimū pascha
vi	d	vi	kl	Prima rogacionū
	e	v	kl	
xiiii	f	iiii	kl	Uitalis mr iii lec. cū reg. chori
iii	g	iii	kl	Egress⁹ noe de archa Claues pēthe.
	A	Pridie		

A quarta feria ante pascha vsq ad do. trini. nō dicāt vigilie mortuor nisi corp⁹ pns fue. vel āniuersariū fuerit celebrādum

Si dnica prima āte ascē. dñi a dup. festo vacauerit vel ab oct cū regimine chori tūc dicātur oēs añe sup laudes. Nā qñcūq sit vltimū seruiciū de do. añ ascēsionē dñi. ad pcessionē ante missā dicetur ān. Sedet angel⁹ cū suo vsu.

Aure⁹ nūer⁹	KL			Mayus habet dies. xxxi. Luna. xxx. Nox habet horas. viii. Dies vero. xvi.
xi	b	Maii		Apostolor philippi et iacobi min⁹. d. Aleph
	c	vi	N	(epi ɔf. iii. l. cū re.
xix	d	v	N	Inuēciōis scē crucis mi⁹ d cū mēo de mr
viii	e	iiii	N	
	f	iii	N	
xvi	g	Pridie		Johānis āte portā lat. In. trip. cū reg.
v	A	Nonis		
	b	viii	Id	
xiii	c	vii	Id	Trāl. scti ādree iii l. Trāl. s. nicho. cū re.
ii	d	vi	Id	Gordiani epy. mr. iii. l. cū re. Pria pēthe.
	e	v	Id	Sol in gemini
x	f	iiii	Id	Cōgalli ab. iii l. cū re. et tm mēo de mr.
	g	iii	Id	(nerei mr.
xviii	A	Pridie		
vii	b	Idibus		
	c	xvii	Junii	Brādani ab. iii. l. In. d cū reg.
xv	d	xvi	kl	
iiii	e	xv	kl	

	f	xiiii	kl	Potenciane virgi Inuita. simplex. iii. lec.
xii	g	xiii	kl	
i	A	xii	kl	
	b	xi	kl	Ronani epi ɔfes. iii. lc. cu regi chori de coi.
ii	c	x	kl	
	d	ix	kl	
xviii	e	viii	kl	Urbani epi ɔfes. iii. lc. cu re. cho. ¶ Ultas
vi	f	vii	kl	Augustini aglor apli et ɔf.
	g	vi	kl	
xiiii	A	v	kl	Germani epi et ɔfesso. inuita. dup. iii. lec.
iii	b	iiii	kl	
	c	iii	kl	¶ Ultima rogacionu
xi	d	Pridie		Petronille vir. no mar. inuita. sim. iii. lc

¶ Notandum q dominica proxima vacante post octa. corporis christi legatur hystoria libri regum cuius hystoria eiusdem inchoatur cum mēo. in dominica infra octa. corporis christi: nisi in tali do. festum duplex aut. ix. lectio. in eadem euenerit. Et legatur lect. per ordinē hystoriarū qn de eadē sit seruicium

Aureus numerus	KL			Junius habet dies. xxx. Luna. xxix
				Nox habet horas vi. dies vero. xviii
	e	Junii		Nichomedis mar. inuita. dup. iii. lec.
xix	f	iiii	N	Sctōr marcellini et petri mr. inui. d. iii. lc
viii	g	iii	N	
xvi	A	Pridie		
v	b	Nonis		Bonifacii epi et mr. sociorq eius mr. In.
	c	viii	Id	Colmoci epi et ɔf. ix lec. (dup. iii. lec.
xiii	d	vii	Id	
ii	e	vi	Id	Medardi et gildardi epi. inui. sim. iii. lc.
	f	v	Id	Colūbe abba. maius. dup. ix. lec.
x	g	iiii	Id	
	A	iii	Id	Barnabe apli minus dup ¶ Sol i cācro.

xviii	A	viii	Id	Triduane vgi. non mr. ix. lec.
vii	b	vii	Id	Dionisii rustici et eleutherii mr. ix lect.
	c	vi	Id	Gereonis sociorumque ei9 mr. iii. l. In sim.
xv	d	v	Id	Canici ab. med lec. de sctō nichasio ix lc.
iiii	e	iiii	Id	Sol in scorpione
	f	iii	Id	Cōgani ab. ix. l. Ficane et sindoce pkriāꝝ
xii	g	Pridie		Calixte pape et mr In d iii l. (vgi. ix. lc
i	A	Idibus		
	b	xvii	Novēbr.	Michaelis de mōte tūba ix l. Colmani
ix	c	xvi	kl	Reguli ab. ix l nisi fact sue i q̄dra (epi ix l
	d	xv	kl	Luce euāgeliste min9. dup.
xvii	e	xiiii	kl	
vi	f	xiii	kl	
	g	xii	kl	Sctāꝝ vndecī miliū vginū. ix. lc. Mūdi
xiiii	A	xi	kl	(ab. ix. lec
iii	b	x	kl	Romani epi cf. In simp. iii. lec.
	c	ix	kl	
xi	d	viii		Mernoci epi cf med l de sctis crispino et crispi
	e	vii	kl	Beani epi cf. ix. lec. (niano mr ix l.
xix	f	vi	kl	Uigilia.
viii	g	v	kl	Apostoloꝝ symonis et iude min9 duplex
	A	iiii	kl	Kennere virgi et mar. ix lec.
xvi	b	iii	kl	Talaricani epi cf. ix lec.
v	c	Pridie		Beghe vgi nō mr med l de s quītino ix l

Post iudā symonē subiungas ezechielē. Hystoria Uidi dñm

Aure9 nūer9 KL Novēber habet dies. xxx. Luna. xxix.
Nox habet horas. xvi. Dies vero. viii

	d	Novēbris		Festiuitatis oium sctoꝝ maius duplex.
xiii	e	iiii	N	Cōmēoraciōis oium fideliū ix lc.
ii	f	iii	N	Baye et maure pkrimaꝝ vgi ix l. Engla
	g		Pridie	(cii abba. ix l.
x	A		Nonis	
	b	viii	Id	Leonardi ab ix l. Uvilbrordi epi et mr ix l
xviii	c	vii	Id	

vii	d	vi	Id	Morozi epi. ꝯf. med. lc. de mar. ix. lc. Ger-
	e	v	Id	Theodori mr. iii. l. (uadii ꝯfes. ix. lc.
xv	f	iiii	Id	
iiii	g	iii	Id	Martini epi ꝯfe. mi⁹ du Sol i sagittario
	A	Pridie		Macharii epi ꝯf. mai⁹ d Leuini epi mr ix. l
xii	b	Idibus		Bricii epi ꝯfes. ix. l. Deuinici epi ꝯfes. ix. lc.
i	c	xviii	Kl	Decẽbr Modanie. ꝯf. ix. l. me. l. d oc. mar.
	d	xvii	kl	Machuti epi ꝯfes. med. l. de oc. sci martini
ix	e	xvi	kl	Margarete regie scocie ix lc. med. lc. de ocl.
	f	xv	kl	Aniani epi ꝯf. med. l d s hugõe & tm me. d oc
xvii	g	xiiii	kl	Fergusiani epi ꝯfes. med. l. d oc. s. mar. ix. l
vi	A	xiii	kl	Medane vgi. nõ mr. ix. lc. in die macharii.
	b	xii	kl	
xiiii	c	xi	kl	Presentacionis btẽ marie vgi. minus dup.
iii	d	x	kl	Cecilie virginis et mar. ix. lec.
	e	ix	kl	Clemẽt pap. & mr. ix. l. & tm me. d felici. mr
xi	f	viii	kl	Grisogoni mar. Inuita. duplex iii. lc.
	g	vii	kl	Katherine virginis et martr. min⁹ duplex
xix	A	vi	kl	Lini pape et martyr inuita. simplex
viii	b	v	kl	
	c	iiii	kl	
xvi	d	iii	kl	Saturnini mar. iii. lec. ¶ Uigilia
v	e	Pridie kal		Andree apostoli maius duplex

Aduent⁹ dñi sequit solẽnia lini. Historia aspiciens

Aure⁹ nũer⁹ **KL** December habet dies xxxi. Luna vero. xxx.
Nox habet horas xviii Dies vo vi.

	f	Kl. Decẽbr		Eligii epi confesso. med. lc. de octa. ix. lc.
xiii	g	iiii	N	Ethernani epi ꝯfes. med. lc. de octa. ix. lec.
ii	A	iii	N	
x	b	Pridie		Barbare vgi. & mar. med lc. de octa. ix. lc
	c	Nonis		
xviii	d	viii	Id	Nicholai epi ꝯfes. & tm mẽo. de oc. min⁹ d.
vii	e	vii	Id	Octa. sci andree inuitato. triplex ix. lec
	f	vi	vi	Cõcepcionis btẽ marie vgi. maius duple.

xv	g	v	Id	
iiii	A	iiii	Id	
	b	iii	Id	
xii	c	Pridie	Id	
i	d	Idibus		Lucie v. & m̄r. ix. lec tm̄ mēo de trāſ. ma=
	e	xix	Kl.	Januarii Drostani abba. ix. l. (gni mar.
ix	f	xviii	kl	
	g	xvii	kl	O sapiēcia Nulle deiceps ad vš fiāt p̄ces.
xvii	A	xvi	kl	
vi	b	xv	kl	Maniri ep̄i et confes. ix. lec
	c	xiiii	kl	
xiiii	d	xiii	kl	
iii	e	xii	kl	Thome apl̄i minus duplex
	f	xi	kl	Ethernasci ep̄i et confesso. ix. lec.
xi	g	x	kl	Mazote v. ñ m̄r. ix l. Carani ep̄i ↄfe. ix. lc.
	A	ix	kl	Vigilia (Fotini ep̄i m̄r. ix. l.
xix	b	viii	kl	Natiuitatis dñi nostri iesu xp̄i p̄ncipale
viii	c	vii	kl	Stephani prothomarty. maius duplex
	d	vi	kl	Johannis apl̄i et euange. maius duplex
xvi	e	v	kl	Sctōr innocenciū martyr maius duplex
v	f	iiii	kl	Thome ep̄i et marty. ix. lec.
	g	iii	kl	
xiii	A	Pridie		Siluestri pape med. lec. de octa

¶ Quodcūq; festū in aliqua dñica aduent⁹ dñi a p̄ma euc. licet duplex festū fuerit (nisi festū loci fuerit celebrand vel dedicacionis ecclesie aut reliquiarū) sp̄ debet transferri: sed dñica prima nullatenus differri debet p̄pter quodcūq; festū

¶ Festa sāctorum Carani et fotini nisi ī eorum ecclesiis trāsferri debent vsq; post octa. epiphanie et tunc de ipsis fiet seruicium vbi cōueniencius possunt celebrari

Aure⁹ nūer⁹ xvi	Lrē dñi cales i	Septua gesime Januari⁹	Quadra gesime februari⁹	Festa pasche marcius	Rogaci nes aprilis	Penthe-costes Mai⁹.
v	d	xviii	viii	xxii	xxvi	x
	e	xix	ix	xxiii	xxvii	xi
xiii	f	xx	x	xxiiii	xxviii	xii
ii	g	xxi	xi	xxv	xxix	xiii
	a	xxii	xii	xxvi	xxx	xiiii
x	b	xxiii	xiii	xxvii.	May. i	xv
	c	xxiiii	xiiii	xxviii	ii	xvi
xviii	d	xxv	xv	xxix	iii	xvii
vii	e	xxvi	xvi	xxx	iiii	xviii
	f	xxvii	xvii	xxxi	v	xix
xv	g	xxviii	xviii.	aplis i	vi	xx
iiii	a	xxix	xix	ii	vii	xxi
	b	xxx	xx	iii	viii	xxii
xii	c	xxxi	xxi	iiii	ix	xxiii
i	d	febru. i	xxii	v	x	xxiiii
	e	ii	xxiii	vi	xi	xxv
ix	f	iii	xxiiii	vii	xii	xxvi
	g	iiii	xxv	viii	xiii	xxvii
xvii	a	v	xxvi	ix	xiiii	xxviii.
vi	b	vi	xxvii	x	xv	xxix.
	c	vii	xxviii	xi	xvi	xxx
xiiii	d	viii	Mar. i	xii	xvii	xxxi
iii	e	ix	ii	xiii	xviii	iuni⁹. i
	f	x	iii	xiiii	xix	ii
xi	g	xi	iiii	xv	xx	iii
	a	xii	v	xvi	xxi	iiii
xix	b	xiii	vi	xvii	xxii	v
viii	c	xiiii	vii	xviii	xxiii	vi
	d	xv	viii	xix	xxiiii	vii
	e	xvi	ix	xx	xxv	viii
	f	xvii	x	xxi	xxvi	ix
	g	xviii	xi	xxii	xxvii	x
	a	xix	xii	xxiii	xxviii	xi
	b	xx	xiii	xxiiii	xxix	xii
	c	xxi	xiiii	xxv	xxx	xiii

xviii	b	Pridie	Ternani epi cōfes. ix. lec. med. le. de sctis.
vii	c	Idibus	☾ Ultima penthecostes
	d	xviii Julii	Basilii epi ↄf. iii. l. Inui. simp.
xv	e	xvii kl	Uite modeste crescēcie Inui. sim. iii. l.
iiii	f	xvi kl	Ceriaci et iulitti mr. iii. l. Inui. simp
	g	xv kl	
xii	A	xiiii kl	Scōr marci et marcellini mr. In. d. iii. l.
i	b	xiii kl	Margarete regie trāsla. ix. l. med l. de scis
	c	xii kl	
ix	d	xi kl	
	e	x kl	Albani pthomar. āglor. ix. lec
xvii	f	ix kl	Etheldrede v. ñ mar. iii. l. cū no. ppl vig
vi	g	viii kl	Natiuitat. bti iohānis. baptē mai[9] dup.
	A	vii kl	Moloci epi ↄf. maius dup.
xiiii	b	vi kl	Scōr iohānis et pauli mr inuitta. duplex
iii	c	v kl	
	d	iiii kl	Leonis pape iii. lec. cū no. ppl vigiliam.
xi	e	iii kl	Aplōrū petri et pauli. maius duplex
	f	Pridie	Cōmēoracioīs sci pauli apli inui. tri. ix. l

Post tres psonas librum regū dare debes
Nat. dñi penthe. iohan. lau. sumptio sancta
Istis vigiliis ieiunemus luceq marci ☾ Deus oium
Petrus et andreas paulus cum symone iudas
Ut ieiunemus nos admonet atq matheus

Aure[9] KL Julius habet dies. xxxi. Luna. xxx.
nūer[9] Nox habet horas. viii. Dies vero. xvi.

xix	g	Julii	Seruani epi ↄf. ix. l Rūmaldi epi mr. ix l
viii	A	vi N.	Uisitacioīs b. ma. vir. mai[9] d. me. d mr
	b	v N	
xvi	c	iiii N	Trāslacioīs sci martini med lc. de apo. ix. l
v	d	iii N	
	e	Pridie.	Palladii epi ↄf. apli scotor mi[9] mēo. tm
xiii	f	Nonis	Trāslacioīs sci thome mar. ix. l (de oc. apo

ii	g	viii	Id	Festa reliquiaꝝ et dedicacionis ecclesie ſi
	A	vii	Id	aut ſcdm vniuſcuiuſq ecclie cõsuetudinẽ.
i	b	vi	Id	Sctoꝝ ſeptẽ frm mꝝ In. d iii. lect.
	c	v	Id	Trãſlacionis bñdicti ab. ix. lec. niſi facte
xviii	d	iiii	Id	Sol in leone (fuerit ĩ q̃dꝛa.
vii	e	iii	Id	
	f	Pridie		Incipiunt
xv	g	Idibus		Scãꝝ nouẽ ỽgi. ix. l Dies caniculares
iiii	A	xvii	Augusti	
	b	xvi	kl	
xii	c	xv	kl	Thenevve matrone med l. de sctõ arnul
i	d	xiiii	kl	(pho. ix lec.
	e	xiii	kl	Margarete ỽgi et mꝝ. ix. l.
ix	f	xii	kl	Pꝛaxedis ỽgi nõ mꝝ In. ſim. iii. lec
	g	xi	kl	Marie magd min⁹ dup̃ ix. lec.
xvii	A	x	kl	Appollinaris epi et mꝝ In. d. iii lec
vi	b	ix	kl	Criſtie ỽgi nõ mꝝ iii l cũ noc. ꝓpꝛ vigi.
	c	viii	kl	Jacobi apli min⁹ dup̃ ix lec
xiiii	d	vii	kl	Anne matris marie min⁹ dup̃ ix lec
iii	e	vi	kl	In d iii lect.
	f	v	kl	Sãpſonis epi In dup̃ iii lect.
xi	g	iiii	kl	Olaui reg. et mꝝ med lec de mꝝ fe. ⁊ fau.
	A	iii	Kl	Abdõ ⁊ ſẽnes mꝝ iii l. (niſi facte fue. ĩ q̃dꝛa
xix	b	Pridie		Germani epi. ꝯf ix lec min⁹ dup̃

Et poſt ſãpſonẽ ſapiẽtẽ da ſalmonẽ hyſtoꝛia In pꝛincipio

Aure⁹	KL			Auguſtus habet dies xxxi. Luna xxx
nũer⁹				Nox habet hoꝛas x. Dies vero xiiii
viii	c	Auguſti		Ad vincula ſctĩ petri In trip̃ ix lec.
xvi	d	iiii	N	Stephani pape et mꝝ In d iii lect.
v	e	iii	N	Inuẽcionis ſctĩ ſtephani ꝓtho. ix lec
	f	Pꝛidie		
xiii	g	Nonis		fe. niuiũ ỽgi. marie mi. d Oſvvaldi re. ⁊
ii	A	viii	Id	Trãſfiguracionis dñi min⁹ d (m̃ꝝ ix lc
	b	vii	Id	Nõis ieſu ſolẽnitatis min⁹ dup̃
x	c	vi	Id	Ciriaci ſocioꝛũq eius mꝝ In d iii l

	d	v	Id	Romani mr iii lec cū noc. ppl vigiliā
xviii	c	iiii	Id	Laurēcii mr maiꝰ dup Blaani epi mrꝰ d.
vii	f	iii	Id	Tyburcii mr In iii. lec. Sol i vgie
	g	Pridie		
xv	A	Idibus		Ipoliti mar sociorū eiꝰ ix. lec
iiii	b	xix	Ka.	Septēbris Eusibii pbri iii. lec. Vigilia
	c	xviii	kal	Assumptionis btē ma. Vgi. pncipale dup
xii	d	xvii	kal	
i	e	xvi	kal	Octa sancti laurēcii mēo. tm̄
	f	xv	kal	Agapiti martyris mēo. tm̄
ix	g	xiiii	kal.	Magni mar. memo. tm̄
	A	xiii	kal	
xvii	b	xii	kal	
vi	c	xi	kal	Oct. assūpcio. ma. med. lc d m̄r. ix lc
	d	x	kal	Ebbe v. nō mar. med. l. de scis. ix. lec.
xiiii	e	ix	kal	Bartholomei apli minꝰ d (rychardi epi et
iii	f	viii	kal	(cōfe. ix. lc.
	g	vii	kal	
xi	A	vi	kal	Malrubii ab. med lc. d. s. rupho. ix. l
	b	v	kal	Augustini epi et docto. minꝰ dup
xix	c	iiii	kal	Decollacionis iohis bap. In. tri. ix. l
viii	d	iii	kal	Fiacri ab. med. l. de s. adaucti. ix. lc.
	e	Pridie		Aidani epi et confes. ix lec

Post augustinum doctorē · Job lege iussū. Hystoria Si bona.

Aureꝰ nūerꝰ **KL** September habet dies xxx. Luna xxix
Nox habet horas xii. Dies vero xii

xvi	f	Septembris		Egidii ab. minꝰ duplex
v	g	iiii		
	A	iii		
xiii	b	Pridie		Trāslacionis cuthberti epi cōfes. ix. lc. nisi
ii	c	Nonis		Bertini ab. In. d iii. lec. (fact fue. in q̄dra
	d	viii	Idꝰ	Dies caniculares finiuntur
x	e	vii	Idꝰ	
	f	vi	Idꝰ	Natiuitatis btē ma. vgi. maiꝰ dup

xviii	g	v	kl	Gorgonii mꝝ mẽo tm̃.
vii	A	iiii	kl	
	b	iii	kl	Prothi et iacincti mꝝ mẽo tm̃.
xv	c	Pridie		❡ Sol in libra
iiii	d	Idibus		
	e	xviii	kl	Octobꝝ Exal. s. crucis mi d mẽo tm̃ de mꝝ
xii	f	xvii	kl	Oct. nati. b. marie In trip ix l. Merini epi
i	g	xvi	kl	Miniani epi ꝯf ma d mẽo tm̃ de mꝝ (ꝯf ix lc
	A	xv	kl	Lamberti epi et mꝝ In simp iii lec.
ix	b	xiiii	kl	
	c	xiii	kl	
xvii	d	xii	kl	
vi	e	xi	kl	Mathei apli et euã. mi⁹ d mẽo de s laudo
	f	x	kl	Mauricii sociorꝯ ei⁹ mꝝ. ix. lc. Lolani
xiiii	g	ix	kl	Adãpnani ab. ix. l. med l. de vgi. (epi ix l.
iii	A	viii	kl	
	b	vii	kl	Fymberti epi ꝯf med l de s. firmino ix. l.
xi	c	vi	kl	Cypriani epi et mꝝ et iustine vgi et mꝝ.
	d	v	kl	Sctõꝝ cosme et damiane mꝝ In d iii l.
xix	e	iiii	kl	Machani epi ꝯf ix l. Cõualli ꝯf. ix lc
viii	f	iii	kl	Michaelis archãgeli maius dup
	g	Pridie		Ieronimi pbri et docto. min⁹ dup.

Thobiã dictũ post pthum atqꝫ iacintũ — Peto dñe
Subiũgas iudith post vigiliãqꝫ mathei — Adonay
Post sctm̃ cosmã dabis historiã machabeo — Adapiat

Aure⁹ nũer⁹ **KL** October habet dies xxxi. Luna. xxx
Nox habet horas. xiiii. Dies vero. x.

xvi	A	Octobris		Remigii germani et amãdi epoꝝ med lc
v	b	vi	N	Leodegarii mꝝ In si iii l (de s meloro ix l
xiii	c	v	N	
ii	d	iiii	N	Francisci ꝯfes. ix. lec.
	e	iii	N	
x	f	Pridie		Fidis virgi. et mꝝ. In dup iii lec
	g	Nonis		Marci marcelli et epulei mꝝ In d. iii. lc.

¶ Regula perpetua pro tabula festorum mobiliū precedē-cium cognoscenda

IN primo nāqꝫ ordine ponitur aureus numerus In secundo littera dñicalis. In tercio in quo mense ⁊ quo die mensis erit septuagesima In quarto q̄ die mensis erit quadragesima In quinto quo mense et quota mensis erit dies pasche In sexto quo die mensis erunt rogaciones In septimo quo die mensis erit penthecostes Si vis ergo scire singulis annis infallibiliter festa mobilia precedencia ingrede tabulam precedentem: et quere in prima linea aureū numerum seu numerum super quē currit prima pro anno domini in quo tu es: deinde in secunda linea quere litterā dñicalem illius anni immediate sequēte illum numerū ⁊ directe descendendo ab illa littera dominicali et sursum respiciendo nomen mensis: habebis id quod queris in eadem linea: et ita falli non potes. Aduerte tamen in anno bisextili si littera dominicalis immediate ponitur post aureum numerum non debes illam accipere sed sequentē in secundo loco positam. Similiter aduertere debes in anno bisextili pro septuagesima et quadragesima si talis annus hoc exigat ꝙ debes accipere primam litteram dominicalem illius bisexti: pro aliis autem festis pasche rogacionum et penthecostes debes accipere secundam litteram dominicalem illius bisexti

¶ Hec sunt festa et ieiunia sacrorum indicenda populo per annum seruanda in quolibet mense specialiter.

¶ In ianuario

Dies circuncisionis domini.
Epiphanie domini

¶ In februario

Purificacionis marie cum ieiunio
Mathie apostoli cum ieiunio

¶ In marcio

Annunciacionis dominice cū ieiunio

¶ In aprile

Marci euāgeliste a carnibus abstinendum est

¶ In mayo

Apostolorū philippi et iacobi
Inuencionis sancte crucis

¶ In iunio

Barnabe apostoli cū ieiunio
Natiuitatis beati iohannis cum ieiunio
Apostolorum petri et pauli cum ieiunio

¶ In iulio

Uisitacionis marie
Marie magdalene.
Jacobi apostoli cū ieiunio

¶ In augusto

Ad vincula sancti petri
Laurēcii martyris cū ieiunio
Assūpcionis marie cū ieiunio
Bartholomei cum ieiunio

¶ In septembri

Natiuitatis marie cū ieiunio
Mathei apostoli cum ieiunio
Michaelis archangeli

¶ In octobri

Luce euangeliste cum ieiunio
Apostolorum symonis et iude cum ieiunio

¶ In nouembri

Festiuitatis omnium sanctorum cum ieiunio
Martini episcopi
Andree apostoli cum ieiunio.

¶ In decembri

Nicholai episcopi
Concepcionis beate marie cū ieiunio
Thome apostoli cum ieiunio
Natiuitatis domini cū ieiunio
Stephani prothomartyris
Johannis euangeliste
Sanctorum innocencium
Thome martyris

¶ Hec sunt ieiunia generaliter per annum obseruanda.

Uidelicet. quadragesima a die cinerum inclusiue vsque in diem pasche Quatuor tēpora anni Uidelicet Dies mercurii veneris et sabbati immediate sequentes. diem cinerum: diem pēthecostes: diem exaltacionis sancte crucis et diem lucie virginis ante natale domini Uigilia pasche. Uigilia penthecostes Uigilia trinitatis et in diebus Lune martis et mercurii rogacionum a carnibus abstinēdū q̄ sēp contin

gunt illis tribus feriis que immediate precedunt festum ascensionis domini

¶ Festa generaliter p annum obseruanda deptis sctorum solemnitatibus prelatis. vez

Dñice p totū annū ab omni opere seruili
Dies ascensionis domini
Dies corporis christi
Festum loci in quacūqꝫ eccle sia contigerit.
Dies dedicacionis ecclesie
Dies reliquiarum Ad clerū
Dies pasche cum tribus diebus sequentibus
Dies penthecostes cum trib⁹ diebus sequentibus

De tēpore nuptiarū celebrañ per annum Notandum qꝫ p̄me nupcie cuiuslibet anni intrant die xiii ianuarii et durāt vsqꝫ ī dñicā septuagesime Secunde nupcie veniunt dominica in albis que est Quasi modo geniti infantes Et durant vsqꝫ ad rogaciones Ultime intrant in dominica trinitatis et durant vsqꝫ ad aduentum domini.

¶ De aduentu.

Notandum qꝫ aduentus domini sēper accidit ī dñica proximiori festo sācti andree qd celebratur die xxx. mensis Nouembris siue ante siue post Et si ipsum festum sancti andree in dñica cōtigerit hacipa die celebrabitur aduentus dñi et durat vsqꝫ ad natiuitatē dñi.

¶ Forma absoluēdi a maiori excommunicacioni

¶ In primis faciat sacerdos absoluendū iurare per sacra dei euangelia semp stare subiectum preceptis et mandatis sancte matris ecclesie et suorū prelatorū neqꝫ vnqꝫ excōmunicacionē cōtēpnet quo facto iniuncta eidē penitēcia p modo culpe arbitrio superioris vel cui cōmittitur absoluēdi potestas faciat absoluendū prostratum super genua ante ostia ecclesie et cum virga seu aspersorio pcuciat plane et leuiter dorsum absoluendi dicendo psal Miserere mei de⁹ et Deus misereatur nr̄i vsqꝫ ad finē cū Gloria pr̄i. Postea dicat Kyrieleyson Xp̄eleyson Kyrie leyson Pater nr̄. Et ne nos. ℣. Saluū fac seruū tuū ℟. Deus meus sperantē in te ℣ Dñe exaudi. ℟. Et clamor meus. Dñs vobiscū. Et cū spiritu tuo Oracio.

Deus cui propriū est misereri semp et pcere: suscipe deprecacionē nostrā vt hunc famulū tuū. N. quē sentēcia excommunicacionis ligat: miseracio tue pietatis absoluat. Per xp̄m dñm nostrū Amen

¶ Absolucio distincte et vo-
caliter pronunciet hoc modo
DOminus noster iesus
xp̄s per virtutē et me-
ritum sue amarissime passio-
nis te absoluat Et ego aucto
ritate ipsius et beatorum apo
stolorū petri et pauli ac sancte
matris ecclesie tibi ⁊ michi in
hac parte cōmissa absoluo te
ab omni vinculo excōmunica
cionis maioris exp̄imēdo cau
sam et modū ipsius excōmu-
nicacionis aggrauaciōis vel
reaggrauacionis si quam in-
curristi: et restituo te vnioni
et participacioni fidelium ac
sancte matris ecclesie. Et ea-
dē auctoritate absoluo te ab
omnibus peccatis tuis In no
mine patris et filii et spiri-
tus sancti Amen.

¶ Sequitur modus absol-
uendi a peccatis et a minori
excommunicacione
¶ Finita cōfessione dicat sa
cerdos Misereatur tui ꝛc.
Indulgenciam absolucionē
Postmodum imponat emen
dam seu iniungat penitenciā
talem generalem hoc modo.
Meritum passionis dn̄i no-
stri iesu xp̄i/ merita et interces
siones beate marie semper vir
ginis et omnium sanctorum
humilitas huius cōfessionis
bonum propositum qđ habes
et bona que per dei graciā fa
cies ac mala que pacienter su
stinueris precor deum ꝙ sint
tibi in remissionem peccatorꝝ
Pro speciali tamen peniten-
cia dices vel facies. ꝛc. Ad ar
bitrium confessoris peniten-
ciam iniungentis ¶ Quo fa
cto petat sacerdos si velit ista
facere/ respōsione autē facta
ꝙ ita libēter Subinferat sa-
cerdos absolucionē in hac for
DOminus noster ma.
iesus christus per virtu
tem et meritum sue amarissi-
me passionis te absoluat Et
ego auctoritate ipsius et san-
cte matris ecclesie michi ī hac
parte commisa/ absoluo te a
sentenciis excommunicaciōis
minoris si quas incidisti par
ticipando cum excommunica
tis vel alias et restituo te sa-
cramentis sancte matris ec-
clesie et vnitati fidelium. Et
eadem auctoritate te absoluo
ab omnibus peccatis tuis.
In nomine patris et filii et
spiritus sancti. Amen.

Bñdictio ſalis ⁊ aq̄ Dībꝰ dñi
cis p āñū Poſt p̄mā ⁊ cp̄z fiat
bñdictio ſalis et aq̄ ad gradū
chori a ſacerdote hoc modo.

EXorciſo te creatu
ra ſalis p deū ✠
viuum p deum ✠
verū per deum ✠
ſāctū p deū q̄ te p heliſeū p̄o
phetā ī aqua mitti iuſſit vt ſa
naret ſterilitas aq̄ vt efficiaris
ſal exorciſatū ī ſalutē credē-
ciū: et ſis oībꝰ te ſumētibꝰ ſa
nitas aīe et corporis: et effu-
giat atq̧ diſcedat ab eo loco
q̄ aſperſū fueris: oīs fātaſia ⁊
neq̄cia vel verſucia dyabolice
fraudis: oīſq̧ ſpūs īmūdꝰ ad
iuratus. Per eū qui vēturus
eſt iudicare viuos et mortuos
et ſeculum p ignē. ℟. Amen.
Sequitur orō ſine. Dominꝰ
vobiſcū. ſed tm̄ cū. Oremus.

IMmēſā clemenciā tuam
oīpotēs eterne deus hūi
liter imploramus vt hāc crea
turā ſalis quā in vſū generis
humani tribuiſti bene ✠ dice
re ⁊ ſācti ✠ ficare tua pietate
digneris: vt ſis oībus ſumen
tibus ſalus mētis et corporis
et q̄cq̄d eo tactū vel reſperſum
fuerit careat omni īmūdicia
oīq̧ īpugnacione ſpūalis ne-
quicie. Per dñm nr̄m ieſum
xp̄m filiū tuū qui tecū viuit ⁊
regnat ī vnitate ſpūs ſcī deꝰ
Per oīa ſcl'a ſcl'orū. ℟. Amen
Sequitur exorciſmus aque.

EXorciſo te creatura aq̄
in noīe ✠ dei pr̄is oīpo
tētis et in noīe ✠ ieſu xp̄i filii
eiꝰ dñi nr̄i: ⁊ ī virtute ſpūs ✠
ſcī: vt fias aqua exorciſata
ad effugādā oēm poteſtatē ini
mici ⁊ ipm̄ inimicū eradicare
et explātare valeas cū āgelis
ſuis apoſtaticis p virtutē eiuſ
dē dñi nr̄i ieſu xp̄i qui vēturꝰ
eſt iudicare viuos ⁊ mortuos
et ſeculum p ignē. ℟. Amen.
Sequitur orō ſine. Dominꝰ
vobiſcum. ſed cum. Oremus.

DEus q̄ ad ſalutē hūani
generis maxima queq̧
ſacramēta ī aquarū ſubſtācia
cōdidiſti: adeſto ꝓpiciꝰ īuoca
cionibus nr̄is ⁊ elemēto huic
multimodis purificacionibꝰ
preparato virtutē tue bene ✠
dictionis infūde vt creatura
tua myſteriis tuis ſeruiēs ad
abiiciēdos demones morboſ
q̧ pellēdos diuine grē ſumat
effectū vt q̄cq̄d ī domibus vel
ī locis fideliū hec vnda reſper
ſerit: careat oī īmūdicia: libe
retur a noxa: nō illic reſideat
ſpūs peſtilens: nō aura corrū
pēs: diſcedāt oēs īſidie latētis
inimici: ⁊ ſi q̄d eſt qd aut īcolu
mitati hītaciū īuidet aut quie
ti: aſpſione huius aq̄ effugiat
vt ſalubritas p inuocacionē

ſãcti tui nominis expetita: ab
omnibus ſit ĩpugnacionibus
defẽſa. ꝑ dñm nr̃m ieſũ xp̃m.
Hic mittat ſacerdos ſal ĩ aquã
ĩ modũ crucis ita dicẽdo ſine
nota. Commixtio ſalis ⁊ aque
pariter fiat. In noĩe p̃ris/ et
filii et ſpũs ſancti. R. Amen.
Dñs vobiſcũ. Oremus. Oro

DEus inuicte vtutis au
ctor et ĩſuperabilis ĩpe
rii rex: ac ſẽp magnific⁹ triũ
phator: qui aduerſe dñacionis
vires reprimis: q̃ inimici ru-
gientis ſeuiciã ſuperas: q̃ ho
ſtiles nequicias potens expu-
gnas: te dñe trementes ⁊ ſup
plices dep̃camur ac petimus
vt hãc creaturã ſalis et aque
dignanter accipias: benign⁹
illuſtres pietatis tue more ſã
cti ✠ fices: vt vbicunq; fuerit
aſperſa per inuocacionẽ ſãcti
tui noĩs: oĩs infeſtacio ĩmũdi
ſpũs abiiciat: terrorq; vene-
noſi ſerpentis ꝓcul pellat: et
p̃ñcia ſãcti ſpũs nobis miſeri
cordiam tuam poſcentibus:
vbiq; adeſſe dignetur. Per do
minum in vnitate eiuſdem.

Dũ aſp̃git aqua: cãtet hec ãn
Aſperges me dñe yſopo et mũ
dabor: lauabis me ⁊ ſup niuẽ
dealbabor. ps. Miſerere mei
deus. Aſperges. V⁹. Et ſecun-
dum. Aſperges. V. Gloria pa
tri. Sicut erat. Lauabis me.

Poſt aſperſionem aque dicat
ſacerdos ad gradum chori. V
Oſtẽde nobis dñe miam tuã
R. Et ſalutare tuũ da nobis
Sequitur oẽo ſine. Domin⁹
vobiſcũ. ſed tñ cũ Ore⁹. Or

EXaudi nos dñe ſãcte pa-
ter omp̃s eterne deus et
mittere dignare ſãctũ angelũ
tuũ de celis: qui cuſtodiat: fo-
ueat: ꝓtegat: viſitet et defen-
dat oẽs habitãtes ĩ hoc habi-
taculo. ꝑ chriſtum. R. Amen

Bñdictio panis. Dñs vobiſcũ
R Et cũ ſpũ. Oremus. Oẽo.

BEnedic domĩe iſtã crea
turã panis: ſicut bñdixi
ſti quinq; panes in deſerto vt
oẽs guſtãtes ex eo recipiãt tã
corpis q̃ aĩe ſanitatẽ In noĩe
p̃ris ⁊ filii et ſpũs ſctĩ. Amen
Aſpgat q; aqua bñdicta Alia
bñdictio panis. V. Adiutoriũ
nr̃m ĩ noĩe dñi. R. Qui fecit ce
lũ ⁊ t̃rã. V. Dñs vo. Et cũ. Or

DOmĩe ſcẽ pat̃ oĩps eter
ne deus bñ ✠ dicere di
gneris hũc panẽ tua ſcã ſpũa
li bñdictione: vt ſit oĩb⁹ ſumẽ
tibus ſal⁹ mẽtis ⁊ corpis atq;
ꝯtra oẽs morbos ⁊ vniuerſas
inimicor inſidias tutamẽ. ꝑ
dñm nr̃m ieſũ xp̃m filiũ tuũ:
panẽ q̃ de celo deſcẽdit: ⁊ dat
vitã et ſalutẽ mũdo et tecũ vi
uit et regnat de⁹. Per omnia
ſecula ſeculorum. R. Amen.

¶ Quotienſcūq; ſiunt. ix. le. per totū annū dicatur iſte ſex bn̄dictiones ad matu. preterq̄ in feſtis beate Marie ⁊ oīum ſanctoꝝ et in feſtis triū lec. ſine expoſicione euangelii: ſiue choꝛus regitur ſiue non: et in octaua et infra octauas: ⁊ ī feriis paſcha. tp̄is ſcd̄m oꝛdinē nocturnoꝝ. In pꝛimo nocturno dicunt iſte benedictiones.

Benedictione perpetua benedicat nos pater eternus.

Deus dei filius nos benedicere et adiuuare dignetur

Spiritus ſancti gracia illuminet coꝛda ⁊ coꝛpoꝛa noſtra

In ſcd̄o nocturno bn̄dictio.

Op̄s dn̄s ſua gr̄a nos bn̄dicat

Chꝛiſtus perpetue det nobis gaudia vite.

Intus et exteri⁹ purget nos ſpiritus almus.

In. iii. noct. Scd̄m marcum

Euangelicis armis muniat nos conditoꝛ oꝛbis

Secundum matheum.

Euāgelica lectio ſit nobis ſalus et ꝓtectio. Scd̄m lucam.

Per euāgelica dicta deleāt noſtra delicta. Scd̄m iohānē

Fons euangelii repleat nos dogmate celi: Quando expoſitio nō habetur tūc dicit ad ſeptimā lectionē iſta bn̄dictio

Creatoꝛ omnium rerum: benedicat nos hic et in euum

¶ Ad octauā lectionē ſemper dr̄ iſta benedictio: niſi ī feſtis beate Marie et oīum ſanctoꝝ

Diuinū auxiliū maneat ſēper nobiſcū. Quādo vero dr̄ expoſitio euāge. ad p̄mā lectionē tūc ſit iſta bn̄dictio ſcd̄a

Diuinū auxiliū In feſtis vo ſanctoꝛū ſit iſta. ix. bn̄dictio.

Ad ſocietatē ciuiū ſupnoꝝ: perducat nos rex angeloꝛum

Et ſemꝑ dr̄. Rex angeloꝛum Dn̄icūq; dr̄ ſcd̄m vſuꝫ eccleſie Scoticane: niſi ī feſtis beate marie. Sic̄ in feſtis trium lectionum cū expoſicione euange. ſit iſta tercia benedictio.

Ad ſocietatem ciuium Quādo vero ſiant. ix. lect. de tp̄ali per totū annū: niſi a feſto ſācte trinitatis vſq; ad aduētū domini ſit iſta. ix. benedictio.

In vnitate ſancti ſpiritus benedicat nos pater et filius

Dicit et in feſto coꝛpoꝛis xp̄i: et in oct. eiuſdē et ī exaltaciōe ſctē crucis: ⁊ ī feſto dedicacionis eccleſie: et in dominica infra octa. ⁊ in octa. eiuſdē. Dn̄ vo ſiūt tres lectiōes de tp̄ali cū expoſicione euāgelii tūc ſit iſta bn̄dictio tercia. In vnita.

A feſto vero ſancte trinitatis vſq; ad aduentum dn̄i dn̄icis diebus quando de dominica agitur ſit iſta. ix. benedictio.

In charitate perfecta con-

firmet nos trinitas ſancta.

In olb⁹ feriis p ānū extra tps paſc. et qn expoſicio nō habet dicatur he benedictiones. iii.

Deus misereatur noſtri et det nobis ſuam pacem.

Virtus ieſu chriſti habitet ī cordibus noſtris

De celo miſſus doceat nos ſpiritus almus.

In feſto oīum ſctōꝝ dicūtur he bñdictiones. In pmo noc.

In charitate perfecta confirmet nos trinitas ſancta.

Per interceſſionē ſue matris bñdicat nos filius dei patris

Ad ſocietatē ci. In. ii. noct.

Patriarcharum merita nos ducant ad regna celeſtia.

Apoſtoloꝝ interceſſio iungat nos angelorū conſorcio.

Martyrū cōſtācia nos ducat ad celi gaudia. In. iii noct.

Sancti euangelii lectio ſit nobis ſalus et protectio.

Chorus ſanctarū virginū intercedat pro nobis ad dñm.

Sanctorum meritis mereamur gaudia lucis

In feſtis et in cōmemoracionibus beate marie dicāt iſte bñdictiones. In primo noct.

Alma virgo virginum īntercede pro nobis ad dominū

Chriſtus marie filius ſic nobis clemens et propicius

Sancta dei genitrix ſit nobis auxiliatrix. In. ii. nocturno.

Sancte marie merita nos ducant ad regna celeſtia.

Que peperit chriſtum pro nobis poſtulet ipſum.

Stella maria maris ſuccurre piiſſima nobis. In. iii. noct.

Per marie ſuffragia proſit nobis lectio euangelica.

Diuina ſolacia nobis impetret virgo maria.

Ad ſocietatē ciuiū ſupnoꝝ: perducat nos regina celorum

Itē alie bñdictiōes de ſ. maria

Pura pudica pia miſeris miſerere maria.

Virgo parens natum fac nobis propiciatum.

Nos precibus matris ſaluet ſapiēcia patris. Secunda die

Virgo deo digna precātib⁹ eſto benigna. Intercede pia pro nobis virgo maria.

Que peperit florem det nobis floris odorem. Tercia die

Cōſerua famulos virgo maria tuos. Sctē marie precib⁹ benedicat nos pater et filius

Filius virginis marie det nobis gaudia vite. Amen.

¶ Virgo parens vixit. lxiiii. ānis qtuor atqꝫ decē fuit ī ptu bñdicta. Et. xxxiii. cū nato vixerat eius ſexqꝫ decem ſola poſtqꝫ deus aſtra petiuit.

¶ In nomine dñi nostri ie
su christi Psalterium dauidi
cum in laudē et honorem dei
diuinitꝰ editū ad cōsuetudi
nē et vsū īsignis ecclesie Ca
thedralis Aberdoneñ. i Sco
tia p cuiuslibet ebdomade an
ni ferias cū inuitatoriis an
tiphonis capitulis hymnis
laudibus horis et precibus
suis in locis cōgruentibꝰ di
ligenter appositis rite diui
sum Sequitur ¶ Dñica p̄
ma aduentus dñi ad matu-
tinas Inuitato. Ecce venit
rex Occurramꝰ obuiā salua
tori nr̄o. ps̄. Uenite. Hymnꝰ

V Erbum supnū prodi-
ens/a patre olī exiens/
qui natus orbi subuenis/ cur
su decliui temporis.

Illumina nūc pectora/ tuoqꝫ
amore cōcrema/ audito vt p̄-
conio/ sint pulsa tandem lu-
brica.

Iudex que cū post aderis/ ri
mari facta corporis/ reddens
vicem pro abditis: iustisqꝫ re
gnum pro bonis.

Non demū arcemur malis/
pro qualitate criminis: sed
cum beatis compotes/ simus
perennes celibes.

Laus honor virtus gloria/
deo patri et filio/ sācto simul
paraclito/ in sempiterna se-
cula Amen.

Hic hymnꝰ dicet ad matut.
oībus dñicis et ferialibꝰ die
bus a dñica p̄ma aduētꝰ dñi
qñ de aduentu sit seruitium
vsqꝫ ad vigi. natalis eiusdē
¶ Dñica scda aduētus dñi
ad matu. Inuitato. Rex no
ster adueniet xp̄s: Quē ioh̄ā
nes predicauit agnū esse ven
turū. ps̄. Uenite. hyꝰ Uerbū
supnū vt̄s ¶ Dñica iii. ad-
uentus dñi ad matu. Inuita
toriū Ecce iam venit pleni-
tudo tēporū in quo misit deꝰ
filiū suū natū de virgine/ fa
ctum sub lege Uenite adore
mus. ps̄. Uenite. hyꝰ. Uerbū
supernū vt̄s. ¶ Dñica. iiii.
aduentus dñi Inuitato. ad
matu. Prestolantes redēpto
rem/ leuate capita vr̄a: Qm̄
prope est redemptio vr̄a. ps̄.
Uenite. hyꝰ. vt̄s ¶ Dñica. i.
post octa. epyphanie p histo-
ria. Dñe ne in ira inchoanda
Inuita. ad matu Preoccupe
mus faciē dñi. Et ī psalmis
iubilemꝰ ei. ps̄. Uenite Hoc
inuitato. dicet oībus dñicis
ad matu. a Domīe ne in ira.
vsqꝫ ad do. i sexagesima. Hyꝰ

P Rimo dierum om
niū/quo mūdus ex
tat conditus: vel
quo resurgens cō-
ditor: nos morte victa liberet
Pulsis pcul torporibꝰ: sur

gamus omnes ocius: et nocte queramus piũ: sicut pphetã nouimus.

Nostras preces vt audiat: suãq; dexterã porrigat: vt ex piatos sordibus: reddat polorum sedibus.

Ut quiq; sacratissimo/ hui9 diei tẽpore: horis quiet; psallim9: donis beatis muneret.

Iam nũc paterna claritas/ te postulam9 affati: absit libido sordidãs/ oĩsq; act9 nori9.

Ne feda sit vel lubrica: cõpago nostri corpor;: per quã auerni ignibus/ ipsi crememur acrius.

Ob hoc redẽptor quesumus/ vt probra nostra diluas/ vite perennis cõmoda/ nobis benigne conferas.

Quo carne actu exules/ effecti ipsi celibes/ vt p̃stolemur cernui/ melos canam9 glorie

Presta pater piissime/ p̃riq; compar vnice/ cũ spiritu paraclito/ regnans per omẽ seculum. Sed vsq; ad purificationẽ dicet Gl'ia tibi dñe. ꝛc.

¶ Do. in sexagesima Inuitatoriũ. Dñ̃ deus magn9 dominus et rex magn9 sup oẽs deos. ps. Uenite. Hoc inuitatoriũ ad matu. dicet in hac dñica ꝛ in do. quiquagesime tantũ et sic dicet ad dñicam quadragesime. Hymn9. Primo dierũ. vts. ¶ Dñica. i. post octa. sancte trinitatis p historia Deus oĩm. inchoanda inuitato. ad matu. Laudemus iesum xp̃m Dñ̃ ipse est redemptor oĩm seculorũ. ps. Uenite. Hoc inuitatoriũ dicetur in p̃cipio historie Deus oĩm et oĩbus dñicis vsq; ad primam dñicam post. v. klas septẽbr. quando de dominica agit. Hy9 ad matut.

Nocte surgentes vigilemus oẽs/ semp in psalmis meditemur/ atq; virib9 totis domino canamus/ dulciter hymnos.

Ut pio regi pariter canentes/ cum suis sanctis mereamur aulã/ ingredi celi simul et beatam/ ducere vitam.

Prestet hoc nobis deitas beata/ patris ac nati pariterq; sancti/ spũs cui9 roboat ĩ omni/ gloria mundo. Amẽ. Hic hymnus dicet ad matu omibus dñicis diebus a De9 omnium. vsq; ad aduẽtũ dñi qñ de dñica fit seruiciũ. ¶ Dñica p̃ma post v. kl. septembr. Inuitato. Laudem9 nomen dñi/ qm̃ suauis est in hymnis cõfitemini illi Dñ̃ ip̃e ẽ dñs deus noster. Hoc inuitato. dicetur oĩbus dñicis qñ de ea agit vsq; ad. i. dñicã post. v. klas octobr. ps. Uenite. hy9

Nocte surgen. vt̃s. ¶ Dñica pma post. v. kl. octobr. Inuitatoriũ. Adaperiat dñs cor vestrum in lege sua ⁊ in pceptis suis vt faciat pacẽ Hoc inuitatoriũ dicet oibus dñicis a dicta dñica qñ de dñica agit vsq ad pmã do. post. v. kl. nouẽbr. ps. Uenite hy⁹. Nocte surgeñ. vt̃s. ¶ Do. i. post. v. kl. Nouẽbr ad matu. inuitato. Dñe deus rex celestis/ qui sedes in throno miserere nobis. Hoc inuitato. dicetur ab hac die omibus dñicis diebus qñ de ea agit vsq ad aduẽtum dñi. ps. Uenite hymnus Nocte surgentes vigilemus. vt̃s. Psalm⁹ pmus

Beatus vir q non abiit in ɔsilio impiorum ⁊ in via peccatorũ nõ stetit: et in cathedra pestilentie non sedit.

Sed in lege domini volũtas eius: ⁊ in lege eius meditabitur die ac nocte.

Et erit tanq̃ lignum quod plãtatum est secus decursus aquarum: quod fructũ suum dabit in tempore suo.

Et foliũ ei⁹ nõ defluet: ⁊ oĩa quecũq faciet pꝛsperabũtur.

Non sic impii non sic: sed tanq̃ puluis quẽ proiicit ventus a facie terre.

Ideo non resurgunt impii in iudicio: neq peccatores in consilio iustorum.

Quoniam nouit dñs viam iustorum: et iter impiorum peribit. Psalmus. ii.

Quare fremuerũt gentes: et populi meditati sunt inania.

Astiterũt reges terre et pꝛĩcipes cõuenerũt in vnũ: aduersus dñm ⁊ aduersus xp̃m ei⁹.

Dirũpamus vĩcula eoꝝ: et pꝛiciam⁹ a nobis iugũ ipoꝝ.

Qui hitat ĩ celis irridebit eos: et dñs subsannabit eos.

Tũc loq̃t ad eos in ira sua: et ĩ furore suo ɔturbabit eos

Ego aũt cõstitutus sum rex ab eo sup syõ montẽ sanctũ eius: predicãs preceptũ eius.

Dñs dixit ad me fili⁹ meus es tu: ego hodie genui te.

Postula a me et dabo tibi gentes hereditatem tuam: et possessionẽ tuã termĩos t̃re.

Reges eos ĩ virga ferrea: et tanq̃ vas figuli ɔfrĩges eos

Et nũc reges ĩtelligite: erudimini qui iudicatis terram

Seruite domino in timore: et exultate ei cum tremore.

Apprehendite disciplinam ne quando irascat dominus: et pereatis de via iusta

Cum exarserit in breui ira eius: beati omnes qui confidunt in eo. Psalmus. iii.

Domine quid multiplicati sunt qui tribulāt me: multi īsurgūt aduersū me

Multi dicūt anime mee: nō est salus ipsi in deo eius.

Tu āt dñe susceptor me⁹ es: gl'ia mea ꝛ exaltās caput meū

Uoce mea ad dominū clamaui: et exaudiuit me de mōte sancto suo.

Ego dormiui et soporatus sum et exurrexi: quia dominus suscepit me.

Non timebo milia ppl'i circundātis me: exurge domine saluum me fac deus meus.

Qm̄ tu pcussisti oēs aduersantes michi sine causa: dentes peccatorum contriuisti.

Dñi est salus: ꝛ super populum tuum benedictio tua.

Non di ad noct. iste. ps. iiii.

Cum īuocarē exaudiuit me de⁹ iusticie mee: in tribulatione dilatasti michi.

Miserere mei: et exaudi orationē meam.

Filii hominū vsqꝫquo graui corde: vt qd diligitis vanitatē et queritis mendatium.

Et scitote qm̄ mirificauit dñs sāctū suū: dñs exaudiet me cum clamauero ad eum.

Irascimini ꝛ nolite peccare q̄ dicitis ī cordibus vr̄is: ꝛ in cubilibus vr̄is cōpungimini

Sacrificate sacrificiū iusticie ꝛ sperate in dño: multi dicunt q̄s ostēdit nobis bona.

Signatum est super nos lumen vultus tui dñe: dedisti leticiam in corde meo.

A fructu frumenti vini et olei sui: multiplicati sunt.

In pace in idipsum: dormiam et requiescam.

Quoniam tu dñe singulariter in spe: constituisti me.

Non dicit ad noct. iste ps. v.

Uerba mea aurib⁹ percipe domine: intellige clamorem meum.

Intēde voci orationis mee: rex meus et deus meus.

Qm̄ ad te orabo dñe: mane exaudies vocem meam.

Mane astabo tibi ꝛ videbo: qm̄ nō de⁹ volēs īiq̄tatē tu es

Neqꝫ habitabit iuxta te malignus: neqꝫ permanebūt in iusti ante oculos tuos.

Odisti oēs q̄ opant̄ iniq̄tatē: pdes oēs q̄ loquunt̄ mēdaciū

Uirū sanguinū ꝛ dolosum abominabitur dñs: ego aūt in multitudine mīe tue.

Introibo in domum tuam: adorabo ad templuꝫ sanctū tuum/ in timore tuo.

Domine deduc me ī iusticia tua pꝑter īimicos meos: di-

rige ĩ cõspectu tuo viã meã.
Quõ non est in ore eorũ ve-
ritas: cor eorum vanum est.
Sepulchrũ patens est guttur
eorũ: linguis suis dolose age
bant iudica illos deus.
Decidãt a cogitationibus
suis secundũ multitudinem
impietatũ eorũ: expelle eos
quoniam irritauerũt te dñe.
Et letent omnes qui sperãt
in te: in eternum exultabunt
et habitabis in eis.
Et gloriabunt in te omnes
qui diligunt nomen tuũ: qm̃
tu benedices iusto.
Dñe vt scuto bone volũta
tis tue: coronasti nos. ps̃. vi.
Domĩe ne ĩ furore tuo
arguas me: neq̧ in ira
tua corripias me.
Miserere mei dñe qm̃ infir-
mus sum: sana me dñe qm̃ cõ
turbata sunt ossa mea.
Et aĩa mea turbata est val-
de: sed tu domine vsq̧quo
Cõuertere domine et eripe
animã meam saluũ me fac:
propter misericordiã tuam.
Quoniã nõ est in morte qui
memor sit tui: ĩ inferno autẽ
quis confitebitur tibi.
Laboraui ĩ gemitu meo la
uabo p̱ singulas noctes lectũ
meũ: lachrimis meis stratuz
meum rigabo.
Turbatus est a furore ocu-
lus me⁹: inueteraui ĩter oẽs
inimicos meos.
Discedite a me oẽs qui ope
ramini iniquitatẽ: qm̃ exau-
diuit dñs vocem fletus mei.
Exaudiuit dñs deprecationẽ
meã: dñs orõnẽ meã suscepit
Erubescant et cõturbentur
vehementer oẽs inimici mei:
conuertantur et erubescant
valde velociter.
Glĩa patri. ¶ In oib⁹ dñi
cis diebus p̱ aduẽtũ vsq̧ ad
natiuitatẽ dñi. In. i. noct. ã.
Nõ auferet sceptrũ de iuda:
et dux de femore eius donec
veniat q̇ mittẽdus est. ¶ In
oib⁹ dñicis ab octaua epypha
nie vsq̧ ad passionẽ dñi qñ
de dñica agit. In. i. noct. ãn.
Seruite dño ĩ timore. In
oibus dñicis a dñica trinita
tis vsq̧ ad aduentũ dñi qñ de
dñica agitur. In. i. noct. ãn.
Pro fidei meritis vocitatur
iure beatus: legẽ qui dñi me
ditatur nocte dieq̧. ps̃. vii.
Domine deus meus in
te speraui saluum me
fac: ex omnibus persequenti
bus me et libera me.
Nequãdo rapiat vt leo ani
mam meam: dum nõ est qui
redimat neq̧ q̇ saluũ faciat.
Dñe deus meus si feci istud:
si est ĩiquitas ĩ manib⁹ meis.
Si reddidi retribuẽtib⁹ mi-

chi mala: decidam merito ab inimicis meis inanis.
Persequat̃ inimic⁹ aiaꝫ meã et cõpꝛehẽdat ꝛ cõculcet ĩ terra vitam meam: et gloꝛiam meam in puluerem deducat.
Exurge dñe ĩ ira tua: ꝛ exaltare ĩ finib⁹ inimicoꝝ meoꝝ
Et exurge dñe deus meus in pꝛecepto qd mãdasti: ꝛ synagoga populoꝝ circũdabit te.
Et ꝑpter hãc in altũ regredere: dñs iudicat populos.
Iudica me dñe secundũ iusticiam meam: ꝛ secundũ innocentiam meam super me.
Consumetur nequitia pctõrum et diriges iustum: scrutans coꝛda et renes deus.
Iustũ adiutoꝛiũ meũ a dño: qui saluos facit rectos coꝛde
Deus iudex iustus foꝛtis et patiens: nunquid irascit̃ per singulos dies.
Nisi conuersi fueritis gladium suum vibꝛauit: arcum suum tetẽdit et parauit illũ.
Et in eo parauit vasa moꝛtꝭ: sagittas suas ardẽtib⁹ effecit
Ecce parturit ĩiusticiã cõcepit doloꝛẽ: ꝛ peperit ĩiq̃tatẽ.
Lacũ aperuit ꝛ effodit eum: et incidit in foueã quã fecit.
Conuertetur doloꝛ ei⁹ in caput eius: ꝛ in verticem ip̃ius iniquitas eius descendet.
Confiteboꝛ dño secundum iusticiã eius: ꝛ psallam nomini domini altissimi. ps. viii.
DOmine dñs noster: q̃ admirabile est nomen tuum in vniuersa terra.
Qm̃ eleuata est magnificẽtia tua: super celos.
Ex oꝛe infantium et lactentium perfecisti laudẽ ꝑpter inimicos tuos: vt destruas ĩimicum et vltoꝛem.
Qm̃ videbo celos tuos opera digitoꝛum tuoꝛũ: lunam et stellas que tu fundasti.
Quid est hõ q memoꝛ es ei⁹: aut fili⁹ hoĩs qm̃ visitas eũ.
Minuisti eũ paulomin⁹ ab angelis gloꝛia ꝛ honoꝛe coꝛonasti eum: et cõstituisti eum super opera manuũ tuarum
Oĩa subiecisti sub pedibus eius oues ꝛ boues vniuersas: insuper et pecoꝛa campi.
Volucres celi ꝛ pisces marꝭ: qui perãbulãt semitas marꝭ
Domine dñs noster: q̃ admirabile est nomen tuum ĩ vniuersa terra. psalmus. ix.
COnfiteboꝛ tibi dñe in toto coꝛde meo: narrabo omnia mirabilia tua.
Letaboꝛ et exultabo in te: psallã nomini tuo altissime.
In conuertendo inimicum meũ retroꝛsum: infirmabũtur et peribunt a facie tua.
Qm̃ fecisti iudicium meuꝫ

et causam meaz: sedes super thronū qui iudicas iusticiā.
Increpasti gentes et periit impius: nomen eorū delesti in eternū et in seculum seculi
Inimici defecerūt framee in finē: et citates eorū destruxisti
Periit mēoria eorū cū sonitu: et dn̄s ī eternū permanet.
Parauit in iudicio thronū suū: et ipse iudicabit orbē terre in equitate iudicabit populos in iusticia
Et factus est dn̄s refugium pauperi: adiutor in opportunitatibus in tribulatione
Et sperēt in te qui nouerūt nomē tuū: quoniam non dereliquisti querentes te dn̄e
Psallite dn̄o qui habitat in syon: annunciate inter gentes studia eius.
Quoniā requirens sanguinem eorū recordatus est: nō est oblitus clamorē pauperū
Miserere mei dn̄e: vide humilitatem meam de inimicis meis.
Qui exaltas me de portꝭ mortis: vt annūciē omēs laudaciones tuas ī portis filie syō.
Exultabo in salutari tuo: infixe sunt gentes in interitu quem fecerunt.
In laqueo isto quem abscō derunt: comprehensus est pes eorum.
Cognoscet dn̄s iudicia faciens: in operibꝰ manuū suarū comprehēsus est peccator.
Conuertantur peccatores in infernum: omnes gentes que obliuiscuntur deum.
Quoniā nō in finē obliuio erit pauperis: patiencia pauperum non peribit in finem
Exurge dn̄e non confortetur homo: iudicentur gētes in conspectu tuo.
Constitue domine legislatorem super eos: sciant gentes quoniam homines sunt.
Ut quid domine recessisti lōge: despicis in oportunitatibus in tribulatione
Dū superbit impius incēditur pauper: cōprehenduntur in consiliis quibus cogitant
Quoniā laudatur peccator in desyderiis anime sue: et iniquus benedicitur.
Exacerbauit dominū peccator: scd̄m multitudinē ire sue non queret.
Non est deus in conspectu eius: inquinate sunt vie illiꝰ in omni tempore.
Auferuntur iudicia tua a facie eius: omnium inimicorum suorum dominabitur.
Dixit enim in corde suo: nō mouebor a generatione in generationem sine malo
Cuius maledictione os ple

num est et amaritudine ⁊ dolo: sub lĩgua ei⁹ labor et dolor
Sedet in insidiis cum diuitibus in occultis: vt interficiat innocentem
Oculi eius in pauperẽ respiciunt: insidiatur in abscõdito quasi leo in spelũca sua
Insidiatur vt rapiat pauperem: rapere pauperem dũ attrahit eum.
In laqueo suo humiliabit eũ: inclinabit se et cadet cum dominatus fuerit pauperũ.
Dixit enĩ in corde suo oblitus est deus: auertit faciem suam ne videat in finem
Exurge domine deus ⁊ exaltetur manus tua: ne obliuiscaris pauperum.
Propter quid irritauit impius deum: dixit enim in corde suo non requiret.
Vides qm̃ tu laborẽ et dolorem consideras: vt tradas eos in manus tuas.
Tibi derelictus est pauper: orphano tu eris adiutor.
Contere brachium peccatoris et maligni: queret peccatum illius et non inuenietur
Dominus regnabit in eternum ⁊ in seculũ seculi: peribitis gentes de terra illius
Desideriũ pauperũ exaudiuit dñs: preparationem cordis eorũ audiuit auris tua
Iudicare pupillo et humili: vt nõ apponat vltra magnificare se hõ sup terrã. ps. x.

In dño cõfido quomodo dicitis aĩe mee: transmigra in montem sicut passer.
Qm̃ ecce pctõres intẽderũt arcũ: parauerũt sagittas suas in pharetra: vt sagittent in obscuro rectos corde
Qm̃ que perfecisti destruerunt: iustus autẽ quid fecit.
Dominus in templo sancto suo: dñs in celo sedes eius
Oculi eius in pauperẽ respiciunt: palpebre eius interrogant filios hominum.
Dñs interrogat iustũ et impium: qui autẽ diligit iniqtatem odit animam suam
Pluet sup pctõres laqueos: ignis/ sulphur/ ⁊ spiritus procellarũ pars calicis eorum.
Qm̃ iustus dñs et iusticias dilexit: eqtatẽ vidit vult⁹ ei⁹
Gloria. Per aduẽ. ãn. Erit ipse expectatio gentiũ: lauabitq̃ vino stolã suã ⁊ sanguine vue palliũ suum. Ab. oct. epy. vsq̃ ad passionẽ dñi. ãn Dñe deus meus in te speraui Per estatẽ. ãn. Iuste de⁹ iudex fortis patiensq̃ benign⁹ in te sperantes muni miserãdo fideles Psalmus xi.

Saluum me fac domine quoniã defecit sanctus:

quoniam diminute sunt veritates a filiis hominum
Vana locuti sunt vnusquisq; ad proximū suū: labia dolosa in corde & corde locuti sūt
Disperdat dñs vniuersa labia dolosa: et linguam magniloquam.
Qui dixerunt linguam nostram magnificabimus: labia nostra nobis sunt quis noster dominus est.
Propter miseriam inopum et gemitum pauperum: nūc exurgam dicit dominus.
Ponam in salutari: fiducialiter agam in eo.
Eloquia domini eloquia casta argentum igne examinatum: probatum terre purgatum septuplum.
Tu domine seruabis nos & custodies nos: a generatione hac in eternum.
In circuitu impii ambulāt: scdm altitudinem tuā multiplicasti filios hominū. ps. xii
Usquequo dñe obliuisceris me in finē: vsquequo auertis faciem tuam a me
Quādiu ponā cōsilia in aīa mea: dolorē ī corde meo p diē
Usquequo exaltabitur inimicus meus super me: respice et exaudi me dñe deus meus
Illumina oculos meos ne vnq̄ obdormiam in morte: neq̄n dicat inimicus meus p̄ualui aduersus eum
Qui tribulāt me exultabūt si mot⁹ fuero: ego autem in misericordia tua speraui
Exultabit cor meū ī salutari tuo cantabo domino q̄ bona tribuit michi: & psallā nomini dñi altissimi. ps. xiii.
Dixit insipiens in corde suo: nō ē de⁹
Corrupti sunt & abominabiles facti sūt ī studiis suis: nō est qui faciat bonum non est vsq; ad vnum.
Dñs de celo ꝓspexit sup filios hominū: vt videat si est intelligēs aut requirēs deū.
Oēs declinauerūt simul īutiles facti sunt: non est q̄ faciat bonum nō est vsq; ad vnum.
Sepulchrū patēs est guttur eorū linguis suis dolose agebant: venenum aspidum sub labiis eorum.
Quorū os maledictione et amaritudine plenum est: veloces pedes eorum ad effundendum sanguinem.
Contritio et infelicitas in viis eorum & viam pacis nō cognouerūt: nō est timor dei ante oculos eorum.
Nōne cognoscēt oēs q̄ operant̄ iniq̄tatē: q̄ deuorāt plebem meā. sicut escam panis:
Deum non inuocauerunt:

illic trepidauerunt timore vbi non erat timor.

Qm dñs ĩ generatiõe iusta est: cõsilium inopis confudi stis qm̃ dñs spes eius est.

Quis dabit ex syon saluta=re isrl': cũ auerterit dñs capti uitatem plebis sue: exultabit iacob ⁊ letabit isrl'. ps. xiiii.

Domie quis habitabit ĩ tabernaclo tuo: au q̇s requiescet in mõte scõ tuo

Qui ingreditur sine macu=la: ⁊ operatur iusticiam.

Qui loquitur veritatem in corde suo: qui non egit dolũ in lingua sua.

Nec fecit proximo suo ma lum: et opprobriũ nõ accepit aduersus proximos suos

Ad nichilũ deduct9 est in cõ spectu eius malignus: timen=tes autem dñm glorificat.

Qui iurat ꝓximo suo et nõ decipit: qui pecuniã suã nõ de dit ad vsurã et munera sup innocentem non accepit.

Qui facit hec: non mouebi tur in eternum.

Gloria. Per. aduen. ãn. Pul criores sunt oculi ei9 vino et dentes eius lacte cãdidio=res. v. Ex syon species decorꝫ eius. R. De9 noster manife=ste veniet. Per octa. epy. vsq3 ad pas. dñi ã Respice ⁊ exau di me dñe deus meus. v. Me mor fui nocte nõis tui dñe. R. Et custodiui legẽ tuam. Per estate an. Surge ⁊ in e=ternũ serua munimine sacro custodiq3 tuos astripotẽs fa mulos. v9. Memor fui nocte nominis tui domine. ps. xv.

Conserua me dñe quo=niã speraui in te: dixi dño deus meus es tu qm̃ bo norum meorum non eges

Sanctis qui sũt in terra ei9: mirificauit omnes volunta tes meas in eis.

Multiplicate sunt ĩfirmita tes eoꝝ: postea accelerauerũt.

Non congregabo cõuẽticu=la eoꝝ de sanguinib9: nec me mor ero nominum eorum ꝑ labia mea.

Dñs pars hereditatis mee et calicis mei: tu es q̇ restitu=es hereditatem meam michi.

Funes ceciderũt michi in ꝓ claris: etenim hereditas mea ꝓclara est michi.

Benedicã dñm qui tribuit michi intellectum: insuper et vsq3 ad noctem increpuerũt me renes mei.

Prouidebã dñm in conspe=ctu meo semper: qm̃ a dextris est michi ne commouear

Propter hoc letatuꝫ est cor meũ et exultauit lingua mea: insuper et caro mea requie=scet in spe

Qm̄ nō derelinques animā meam in inferno: nec dabis sctm̄ tuū videre corruptionē
Notas michi fecisti vias vite: adimplebis me leticia cuȝ vultu tuo delectatiōes in dextera tua vsq̧ in finem.
Gloria patri ⁊ filio et spiritui. Dn̄icis diebus p aduētū vsq̧ ad natiuit. dn̄i. In. ii. noc. ān. Bethleē nō es minima in principibus iuda: ex te enī exiet dux q̄ regat populū meū israel. ip̄e enim saluū faciet ppl'm suū a pctis eorum. Dieb⁹ dn̄icis ab oct. epy. vsq̧ ad passionē dn̄i In. ii. noc. ā Bonorū meorꝫ non indiges: in te speraui cōserua me dn̄e. Dn̄icis diebus ab octa. trini. vsq̧ ad aduētum dn̄i. In. ii. noc. ān. Nature genitor conserua morte redēptos: facq̧ tuo dignos seruitio famlos
Exaudi dn̄e iu= p̄s. xvi. sticiā meā: intende dep̄cationem meam
Auribus percipe orationē meam: non in labiis dolosis.
De vultu tuo iudiciū meū prodeat: oculi tui videant eq̄tates.
Probasti cor meū ⁊ visitasti nocte: igne me examinasti et nō est īuenta in me īiq̄tas.
Ut nō loquat̃ os meū opera hominum: propter verba labiorum tuorum ego custodi ui vias duras.
Perfice gressus meos in semitis tuis: vt nō moueantur vestigia mea
Ego clamaui qm̄ exaudisti me deus: inclina aurē tuam michi ⁊ exaudi verba mea
Mirifica mīas tuas: qui saluos facis sperantes in te
A resistētib⁹ dextere tue custodi me: vt pupillam oculi.
Sub vmbra alarū tuarꝫ protege me: a facie impiorū qui me affilixerunt.
Inimici mei aīam meā circundederūt adipē suum concluserunt: os eoruȝ locutum est superbiam.
Proiiciētes me nunc circundederūt me: oculos suos statuerunt declinare in terram.
Susceperūt me sicut leo paratus ad predā: et sicut catulus leōis habitās in abditis.
Exurge dn̄e preueni eum et supplanta eum: eripe animā meam ab impio. frameā tuā ab inimicis manus tue.
Domine a paucis de terra diuide eos in vita eorum: de abscōditis tuis adimpletus est venter eorum
Saturati sūt filiis: ⁊ dimiserūt reliq̄as suas puulis suis
Ego aūt in iusticia apparebo in cōspectu tuo: satiabor

cum apparuerit gloꝛia tua. Gloꝛia. Per aduē. an. Ecce virgo cōcipiet et pariet filiū et vocabitur nomen eius emmanuel. Post octa. epy. usqꝫ ad passio. dni. a. Inclina dñe aurē tuā michi et exaudi verba mea. Per estatē. a. Pectora nr̄a tibi tu conditoꝛ oꝛbis adure igne pio purgans atqꝫ cremando ꝓbans. ps. xvii.

Diligā te dñe foꝛtitudo mea: dñs firmamētū meum et refugium meum et liberatoꝛ meus.

Deus meus adiutoꝛ meus: et sperabo in eum.

Pꝛotectoꝛ meus et coꝛnu salutis mee: et susceptoꝛ meus

Laudās inuocabo dñm: et ab inimicis meis saluus ero

Circūdederūt me doloꝛes moꝛtis: et toꝛrentes iniquitatis conturbauerunt me

Doloꝛes inferni circūdederunt me: pꝛeoccupauerūt me laquei moꝛtis

In tribulatiōe mea inuocaui dominum: et ad deum meum clamaui

Et exaudiuit de tēplo sancto suo vocem meam: et clamoꝛ meus in conspectu ei⁹ introiuit in aures eius

Commota est et cōtremuit terra: fundamenta montiū conturbata sunt et commota sunt qm̄ iratus est eis.

Ascendit fumus in ira ei⁹ et ignis a facie eius exarsit: carbones succensi sūt ab eo.

Inclinauit celos ⁊ descēdit: et caligo sub pedibus eius

Et ascendit super cherubin et volauit: volauit super pēnas ventoꝛum.

Et posuit tenebꝛas latibulum suum in circuitu eius: tabernaculum eius tenebꝛosa aqua in nubibus aeris

Pꝛe fulgoꝛe in conspectu ei⁹ nubes transierunt: grando ⁊ carbones ignis

Et intonuit de celo dominus et altissimus dedit vocem suam: grando et carbones ignis.

Et misit sagittas suas ⁊ dissipauit eos: fulgura multiplicauit et conturbauit eos.

Et apparuerūt fontes aquarum: et reuelata sunt fundamēta oꝛbis terrarum.

Ab increpatione tua domine: ab inspiratione spiritus ire tue.

Misit de summo et accepit me: et assumpsit me de aquis multis.

Eripuit me de inimicis meis foꝛtissimis et ab his q̇ oderunt me: quoniam confoꝛtati sunt super me.

Pꝛeuenerunt me in die af-

flictionis mee: et factus est dominus protector meus.
Et eduxit me in latitudinē: saluū me fecit quoniam voluit me.
Et retribuet michi dominꝰ secūdum iusticiam meam: et secūdum puritatem manuū mearum retribuet michi.
Quia custodiui vias domini: nec impie gessi a deo meo.
Quia omīa iudicia eius in cōspectu meo: ⁊ iusticias eius non repuli a me.
Et ero immaculatus cū eo: et obseruabo me ab iniquitate mea.
Et retribuet michi dominꝰ secundum iusticiam meam: et secundum puritatem manuum mearum in conspectu oculorum eius.
Cum sancto sanctus eris: et cum viro innocente innocēs eris.
Et cum electo electus eris: et cum peruerso ꝑuerteris.
Quoniam tu populum humilem saluum facies: et oculos superborum humiliabis
Quoniam tu illuminas lucernā meam dn̄e: deus meus illumina tenebras meas.
Quoniā in te eripiar a temtatione: ⁊ in deo meo trāsgrediar murum.
Deus meus impoluta via eius: eloquia dn̄i igne examinata protector est omniū sperantium in se.
Quoniam quis deus preter dominum: aut quis deus preter deū nostrum.
Deus qui precinxit me virtute: ⁊ posuit immaculatam viam meam.
Qui ꝑfecit pedes meos tanꝗ ceruorum: ⁊ sup excelsa statuens me.
Qui docet manus meas ad prelium: et posuisti vt arcum ereum brachia mea.
Et dedisti michi protectionem salutis tue: ⁊ dextera tua suscepit me.
Et disciplina tua correxit me in finem: ⁊ disciplina tua ipsa me docebit.
Dilatasti gressꝰ meos subtus me: et non sunt infirmata vestigia mea.
Persequar inimicos meos et comprehēdam illos: et nō conuertar donec deficiant.
Confringam illos nec poterunt stare: cadent subtus pedes meos.
Et precinxisti me virtute ad bellum: ⁊ supplantasti insurgentes in me subtus me.
Et īimicos meos dedisti michi dorsum: et odientes me disperdidisti.
Clamauerunt nec erat qui

saluos faceret ad dominum: nec exaudiuit eos.
Et cōminuam eos vt pulue rem ante faciem venti: vt lu tum platearum delebo eos.
Eripies me de cōtradictio- nibus populi: cōstitues me in caput gentium.
Populus quem non cogno ui seruiuit michi: ī auditu au ris obediuit michi.
Filii alieni mētiti sunt mi- chi: filii alieni inueterati sūt et claudicauerūt a semitis suis.
Uiuit dominus et benedi- ctus deus meus: et exaltetur deus salutis mee.
Deus qui das vīdictas mi- chi et subdis populos sub me: liberator meus de inimicis meis iracundis.
Et ab insurgentibus in me exaltabis me: a viro iniquo eripies me.
Propterea confitebor tibi in nationibus domine: et no mini tuo psalmū dicam.
Magnificans salutes regis eius et faciens misericordiā christo suo dauid: et semini eius vsq in seculum.
Gloria patri. Per aduētū. ān. Orietur in diebus eius iusti- cia et abundātia pacis et ado rabunt eū oēs reges tre oēs gentes seruiēt ei. v. Egredie tur virga de radice iesse. R. Et flos de radice ei⁹ ascēdet Post octa. epyphanie vsq ad passionem dñi. ā. Dominus firmamentū meū et refugiū meum. v⁹. Media nocte sur- gebam ad cōfitendū tibi. R. Super iudicia iustificatiōis tue p. estatē. ān. Tu populum humilem saluasti ab hoste re dēptor atq superba tuo colla premis iaculo. v. Media no- cte surgebam. psalm⁹. xviii.

Celi enarrant gloriam dei: et opera manuum eius annunciat firmamētū.
Dies diei eructat verbuz: et nox nocti indicat scientiam.
Non sunt loquele neq ser- mones: quorum non audian tur voces eorum.
In omnē terram exiuit so- nus eorū: et ī fines orbis ter- re verba eorum.
In sole posuit tabernaculū suū: et ipse tāq sponsus pro- cedens te thalamo suo.
Exultauit vt gygas ad cur rendam viam: a summo celo egressio eius.
Et occursus ei⁹ vsq ad sum mū eius: nec est qui se abscō- dat a calore eius.
Lex dñi immaculata cōuer tens animas: testimoniū do mini fidele sapientiam pre- stans paruulis.
Iusticie dñi recte letifican-

tes corda: preceptum dñi lucidum illuminans oculos.

Timor domini sanctus permanet in seculum seculi: iudicia domini vera iustificata in semetipsa.

Desyderabilia super aurũ et lapidẽ preciosum multũ: et dulciora super mel ꝛ fauũ

Etenĩ seruus tuus custodit ea: in custodiendis illis retributio multa.

Delicta quis ĩtelligit ab occultis meis munda me: et ab alienis parce seruo tuo.

Si mei nõ fuerint dominati tunc ĩmaculatus ero: ꝛ emũdabor a delicto maximo.

Et erunt vt cõplaceant eloquia oris mei: et meditatio cordis mei in conspectu tuo semper.

Domine adiutor meus: ꝛ redemptor meus.

Gloria patri. Dñicis diebus p aduentũ vsq ad natiuitatẽ dñi. In. iii. noc. ãn. Nox precessit dies autẽ appropinquauit abiiciam9 ergo opera tenebrarum et induamur arma lucis. Dñicis diebus ab oct. epyphanie vsq ad passionem dñi qñ de dñica agitur. In iii. noc. ãn. Preceptũ dñi lucidum illuminãs oculos Dñicis diebus per estatẽ qñ de dñica agitur vsq ad aduentũ. In iii. noc. ãn. Sponsus vt e thalamo pcessit xp̃s in orbẽ descendens celo iure salutifero. psalmus. xix.

Exaudiat te dominus in die tribulationis: protegat te nomen dei iacob.

Mittat tibi auxiliũ de sancto: et de syon tueatur te.

Memor sit oĩs sacrificii tui: et holocaustũ tuũ pĩgue fiat

Tribuat tibi secundum cor tuum: et om̃e consilium tuũ confirmet.

Letabimur ĩ salutari tuo: et in nomine dei nostri magnificabimur.

Impleat dominus omnes petitiones tuas: nunc cognoui quoniam saluum fecit dominus christum suum.

Exaudiat illum de celo sancto suo: in potẽtatibus salus dextere eius.

Hi in curribus et hi in eq̇s: nos autẽ in noĩe domini dei nostri inuocabimus.

Ipsi obligati sunt et ceciderunt: nos autem surreximus et erecti sumus.

Dñe saluũ fac regẽ: ꝛ exaudi nos in die qua inuocauerimus te.

Gloria. Per aduẽtũ. ãn. Hora est iã nos de sõno surgere et apti sũt oculi nr̃i surgere ad xp̃m qr lux vera est fulgens in

celis Ad ocl epyphanie vſq ad paſſionẽ dñi. a. Impleat dñs oẽs petitiões tuas. Per eſtatem. a. Auxiliũ nobis ſal uator mitte ſalutis et tribuas vitam tp̃e perpetuo. ps. xx.

DOmie ĩ vtute tua leta bitur rex: et ſup ſaluta te tuũ exultabit vehemẽter.
Deſiderium cordis ei⁹ tri- buiſti ei: et voluntate labio- rum ei⁹ non fraudaſti eum.
Qm̃ p̃uenisti ĩ bñdictiõib⁹ dulcedinis: poſuiſti ĩ capite eius coronã de lapide p̃cioſo
Vitã petiit a te et tribuiſti ei: longitudinẽ dierũ in ſecu lum et in ſeculum ſeculi.
Magna eſt gloria eius in ſa lutari tuo: gloriã et magnuʒ decorem impones ſuper eum
Qm̃ dabis eũ ĩ bñdictionẽ in ſeculum ſeculi: letificabis eum in gaudio cũ vultu tuo
Qm̃ rex ſperat in dño: et in mĩa altiſſimi non ↄmouebit
Inueniat manus tua oĩbus inimicis tuis: dextera tua in- ueniat omnes qui te oderũt.
Pones eos vt clibanũ ignis in tempore vultus tui: dñs in ira ſua conturbabit eos et de- uorabit eos ignis.
Fructũ eorꝝ de terra pdes: et ſemẽ eorꝝ a filiis hominũ.
Quoniã declinauerũt in te mala: cogitauerunt conſilia que non potuerunt ſtabilire
Quoniã pones eos dorſum in reliquiis tuis: preparabis vultum eorum.
Exaltare dñe ĩ vtute tua: cã tabim⁹ et pſallem⁹ vtutes tuas
Gl'ia patri. Per aduentũ. ã. Gaudete in dño ſemp modẽ ſtia veſtra nota ſit oĩb⁹ hoĩ- bus dñs prope eſt nichil ſolli citi ſitis: ſed ĩ omni orõne pe titiones veſtre ĩnoteſcãt apd deũ. v. Egredietur dñs de loco ſancto ſuo. R. Veniet vt ſal uet pplm ſuũ. Nõ dicat vlte rius. ab ocl. epyphaie vſq ad paſſionẽ dñi. ã. Dñe in vtute tua letabit rex. V⁹. Exaltare dñe in virtute tua. R. Cãta- bim⁹ et pſalm⁹ virtutes tuas Per eſtatem. ã. Rex ſine fine manẽs miſeris tu parce rui- nis: premia concedens et tua cuncta regens. Vſ⁹. Exaltare domine. vt ſupra. Cãticum.

TE deum lauda- mus: te dominũ confitemur.
Te eternum patreʒ: omnis terra venera- tur.
Tibi omẽs angeli: tibi celi et vniuerſe poteſtates.
Tibi cherubin et ſeraphin: in ceſſabili voce proclamant.
Sanctus. Sãctus. Sãctus: Dominus deus ſabaoth.
Pleni ſunt celi et terra: ma ieſtatis glorie tue.

Te gloriosus apostolorum chorus.
Te prophetarum laudabilis numerus.
Te martyrum candidatus laudat exercitus.
Te per orbem terrarum: sancta confitetur ecclesia.
Patrē immense maiestatis
Venerādum tuum verum: et vnicum filium.
Sanctū quoq; paraclitū spm̄
Tu rex glorie christe.
Tu patris sempiternus es filius.
Tu ad liberādum suscepturus hominem: non horruisti virginis vterum.
Tu deuicto mortꝭ aculeo: aperuisti credētibus regna celorum.
Tu ad dexteram dei sedes: in gloria patris
Iudex crederis: esse vētur⁹
Te ergo quesum⁹ famulis tuis subueni: quos preciōso sanguine redemisti.
Eterna fac cum sanctis tuis: in gloria numerari.
Saluum fac populum tuum dn̄e: et benedic hereditati tue
Et rege eos: et extolle illos vsq; in eternum.
Per singulos dies: benedicimus te.
Et laudamus nomen tuum in seculū: & in seculum seculi.
Dignare dn̄e die isto: sine peccato nos custodire.
Miserere nostri domine: miserere nostri.
Fiat misericordia tua domine super nos: quēadmodū sperauimus in te
In te dn̄e speraui: nō cōfundar in eternū. ℣. Excelsus super oms̄ gētes dn̄s. ℟. Et super celos gloria eius.
De⁹ in adiutoriū. In laud ān. Regnauit dn̄s p̄cinct⁹ fortitudine cū decore virtutum cuius sedes est in eternum. p̄s. Dn̄s reḡ. ān. Sciam⁹ omēs quia dn̄s ipse est de⁹ cui iubilemus & exaltem⁹ & laudem⁹ nomen eius in eternū. p̄. Jubilate. ā. Benedicā te dn̄e in vita mea vt videā virtutem tuam & gloriā tuā. p̄s Deus deus. ān. Om̄is creatura celi & terre benedicat dn̄m hymnū dicat et superexaltet eum in secula. p̄s. Benedicite. ā. Spiritus om̄is laudet dn̄m quia ipse dixit & facta sūt oīa mādauit et creata sūt vniuersa p̄s. Laudate dn̄m de celis.
He predicte āe. sꝑ in laud. dicantur dn̄icis dieb⁹ qn̄ ichoatur aliqua noua histo cū pleno seruitio. et qn̄ vltimo fit seruitiū de dn̄ica ante lxx. vel an̄ aduē. mediis vo dn̄icis dr̄ hec sola ā Regnauit. p̄. xcii.

Dominus regnauit decorem indutus est: indutus est dominus fortitudinem et precinxit se.
Etenim firmauit orbē terre: qui non commouebitur
Parata sedes tua de⁹ extūc: a seculo tu es
Eleuauerūt flumīa dñe: eleuauerūt flumina vocem suā
Eleuauerūt flumina fluct⁹ suos: a vocib⁹ aq̄rū multaꝝ.
Mirabiles elationes maris: mirabilis in altis dominus
Testimonia tua credibilia facta sūt nimis: domū tuā decet sanctitudo dñe in lōgitudinē dierum. Glori. ps. xcix.

Iubilate deo oīs terra: seruite dño in leticia
Introite in conspectu ei⁹: in exultatione.
Scitote qm̄ dñs ip̄e est deus: ipse fecit nos ⁊ non ipsi nos
Populus ei⁹ ⁊ oues pascue eius introite portas eius ī cōfessione: atria ei⁹ in hymnis confitemini illi
Laudate nomen eius quoniam suauis est dñs ī eternū misericordia eius: ⁊ vsq; ī generatione ⁊ generationē veritas eius. Gloria pr̄i. p̄. lxii

Deus deus meus: ad te de luce vigilo
Sitiuit in te aīa mea: q̄ multipliciter tibi caro mea.
In terra deserta inuia ⁊ inaquosa sic in sancto apparui tibi: vt viderem virtutē tuā et gloriam tuam.
Qm̄ melior est mīa tua sup vitas: labia mea laudabūt te
Sic bñdicā te in vita mea: et ī noīe tuo leuabo man⁹ meas
Sicut adipe ⁊ pinguedine repleat aīa mea: ⁊ labiis exultationis laudabit os meum
Sic memor fui tui super stratū meū in matutinis meditabor ī te: q2 fuisti adiutor me⁹.
Et in velamēto alarū tuaꝝ exultabo adhesit aīa mea post te: me suscepit dextera tua
Ipsi vo ī vanū q̄sierūt animā meā ītroibūt ī īferiora terre: tradētur in man⁹ gladii partes vulpiū erunt.
Rex vero letabit in deo laudabuntur omnes qui iurant in eo: quia obstructum est os loquentium iniqua. p̄s. lxvi.

Deus misereatur nr̄i ⁊ benedicat nobis: illuminet vultum suum sup nos et misereatur nostri.
Ut cognoscamus in terra viam tuam: in omnibus gentibus salutare tuum.
Confiteant tibi populi de⁹: confiteantur tibi populi oēs
Letentur ⁊ exultent gentes qm̄ iudicas populos in eq̄tate: et gentes in terra dirigis.

Confiteant tibi populi de⁹ cōfiteantur tibi populi omēs: terra dedit fructū suum.
Benedicat nos deus de⁹ noster bn̄dicat nos de⁹: ⁊ metuant eum omnes fines terre.
Gloria patri. Danielis iii.
Benedicite oīa opera domini dn̄o: laudate ⁊ superexaltate eum in secula
Benedicite angeli dn̄i dn̄o: benedicite celi dn̄o.
Benedicite aque oēs q̄ sup celos sūt dn̄o: benedicite omnes virtutes domini dn̄o.
Benedicite sol ⁊ luna dn̄o: benedicite stelle celi domino
Benedicite imber ⁊ ros dn̄o: bn̄dicite oīs spūs dei dn̄o
Bn̄dicite ignis ⁊ estus dn̄o: benedicite frigus ⁊ estas dn̄o
Bn̄dicite rores ⁊ pruina domino: bn̄d gelu ⁊ frig⁹ dn̄o.
Bn̄dicite glacies ⁊ niues do: benedicite noctes ⁊ dies dn̄o.
Bn̄dicite lux et tenebre dn̄o: bn̄dicite fulgura ⁊ nubes dn̄o
Bn̄dicat terra dn̄m: laudet et superaltet eum in secula.
Bn̄dicite mōtes et colles domino: benedicite vniuersa germināntia in terra dn̄o
Bn̄dicite fontes dn̄o: bn̄dicite maria ⁊ flumina dn̄o.
Bn̄dicite cete et omnia que mouentur in aquis dn̄o: bn̄dicite oēs volucres celi dn̄o.
Benedicite oēs bestie ⁊ pecora dn̄o: benedicite filii hominum domino
Bn̄dicat israel dn̄m: laudet et superaltet eum in secula
Bn̄dicite sacerdotes dn̄i domio: bn̄dicite serui dn̄i dn̄o
Benedicite spiritus ⁊ aīe iustorum dn̄o: bened sctī et humiles corde dn̄o.
Benedicite anania azaria misael dn̄o: laudate ⁊ superexaltate eum in secula
Benedicamus patrē ⁊ filiū cū sancto spiritu: laudem⁹ et superexaltemus eū in secula
Benedictus es dn̄e in firmamento celi: et laudabilis et gloriosus et superaltatus in secula. ps. cxlviii.
Laudate dn̄m de celis: laudate eū in excelsis
Laudate eū omnes angeli eius: laudate eum omnes virtutes eius
Laudate eū sol et luna: laudate eū oēs stelle et lumen
Laudate eum celi celorum et aque que super celos sunt: laudent nomen domini
Quia ipse dixit ⁊ facta sūt: ipse mādauit et creata sunt.
Statuit ea in eternuʒ ⁊ in seculum seculi: preceptū posuit et non preteribit
Laudate dn̄m de terra: dracones et omnes abyssi.

Ignis grando nix glacies spiritus procellarum: que faciunt verbum eius.
Montes et oẽs colles: ligna fructifera et omnes cedri.
Bestie et vniuersa pecora: serpẽtes et volucres pẽnate.
Reges terre ⁊ oẽs populi: principes et oẽs iudices tre.
Iuuenes et virgĩes senes cũ iuniorib⁹ laudent nomẽ dñi: quia exaltatũ est nomẽ eius solius.
Confessio eius super celum et terram: et exaltauit cornu populi sui.
Hymnus oĩbus sanctis ei⁹: filiis israel populo appropĩquanti sibi. ps. cxlix.
Cantate dño canticum nouum: laus eius ĩ ecclesia sanctorum.
Letet isrl in eo q̃ fecit eũ: et filie syon exultẽt ĩ rege suo.
Laudent nomen eius ĩ choro in tympano: et psalterio psallant ei.
Quia beneplacitum est domino ĩ populo suo: et exaltauit mansuetos in salutem.
Exultabũt sancti in gloria: letabuntur in cubilib⁹ suis.
Exultationes dei ĩ gutture eorum: et gladii ancipites in manibus eorum.
Ad faciẽdã vĩdictã ĩ nationib⁹: increpatiões in pplis.
Ad alligandos reges eorũ in compedib⁹: et nobiles eorꝝ in manicis ferreis.
Vt faciant in eis iudiciũ cõscriptum: gloria hec ẽ omnibus sanctis eius. psalm⁹. cl.
Laudate dominũ in sanctis eius: laudate eum in firmamento virtutis eius
Laudate eum in virtutib⁹ eius: laudate eũ scd̃m multitudinem magnitudinis eius
Laudate eum ĩ sono tube: laud eũ ĩ psalterio ⁊ cithara
Laudate eũ in tympano et choro: laudate euꝫ in cordis et organo.
Laudate eũ in cimbalis benesonãtibus laudate eum in cimbalis iubilationis: omĩs spiritus laudet dominum.
Gliã. Capitula de aduẽ. singulis dieb⁹ dñicis eiusdẽ suis in locis supi⁹ reperient. hy⁹.
Vox clara ecce intonat: obscura queq̃ ĩcrepat: pellant eminus somnia: ab ethere christus promicat.
Mẽs iam resurgat torpida: que sorde extat saucia: sidus refulget iam nouum: vt tollat omne noxium.
E sursũ agn⁹ mittit: laxare gratis debitũ: oẽs ꝓ ĩdulgẽtia: vocẽ demus cũ lacrimis.
Secũdo vt cũ fulserit: mũdũq̃ horror cinxerit: nõ pro

reatu puniat: sȝ pius nos tūc protegat.
Laus honor virtus gloria: deo patri et filio: sctō simul paclito: in sēpitna scla. amē
℣ Uox clamantis ī deserto.
℟ Parate viā dñi rectas faci te sēitas dei nrī. Hic hymnus cū suo ℣. ⁊ ℟. dicit ad laud omnib⁹ dieb⁹ dñicis. ⁊ fer. per aduentum quando de ea agitur. apocali. vii. Capitulū.
Benedictio ⁊ claritas et sapiētia et grarū actio honor ⁊ virt⁹ ⁊ fortitudo deo nostro in secula sclorꝝ. amē. Deo grās. Hoc cpm dicit in omibus dñicis ad laudes a. Dñe ne in ira: vsqꝫ ad lxx. ⁊ a Deus oīm: vsqꝫ ad aduētum qñcūqꝫ agit de dñica. ℂ In oibus dñicis a Dñe ne in ira. qñ de dñica agit vsqꝫ ad xl. dr ad laud hic sequēs hymn⁹
Eterne rerum cōditor: noctē diemqꝫ qui regis: et temporū das tempora: vt alleues fastidium
Preco diei iā sonet: noctis ꝑ fūde puigil: nocturna lux viā tib⁹: a nocte noctē segregās.
Hoc excitat⁹ lucifer: soluit polū caligine: hoc oīs errorū chorus: viam nocēdi deserit.
Hoc nauta vires colligit: pō tiqꝫ mitescūt freta: hoc ipa petra ecclie: canēte culpā diluit
Surgamus ergo strenue: gallus iacētes excitat: ⁊ somnolentos increpat: gallus negā tes arguit.
Gallo canēte spes redit: egr' salus refunditur: mucro latronis conditur: lapsis fides reuertitur.
Iesu labentes respice: ⁊ nos vidēdo corrige: si respicis lapsus cadunt: fletuqꝫ culpa soluitur.
Tu lux refulge sensibus: mē tisqꝫ sōnuȝ discute: te nostra vox primū sonet: et vota soluamus tibi.
Gloria tibi dñe: qui na. vsqꝫ ad purifi. post purifi. Uo dr.
Deo patri sit gloria eiusqꝫ soli filio cū spū paraclito et nunc et ī perpetuū. Amen. ℣. Dñs regnauit. ℟. Decorem induit. Alla. Iste ℣. cū pred. cp. dicat in laud. oib⁹ dñicis vsqꝫ ad lxx. et a. Deus oīm. vsqꝫ ad aduē. dñi qñ de dñica agitur. Et a lxx. vsqꝫ ad xl. ℣ Dñe refugiū fact⁹ es nobis. ℟. A generatione et ꝓgenie. Per estatē in dñicis et ferialibus diebus vsqꝫ ad aduētū dicitur ad laudes hic sequēs hymnus quādo de dñica vel de feria agitur. Hymnus.
Ecce iā noctis tenuatur vmbra/ lucis aurora rutilans choruscat/ nisib⁹ totis

rogitemus oēs/ cūctipotētem
Ut deꝰ noster miseratꝰ oēꝫ/
pellat languorem tribuat sa
lutem/ donet et nobis pietate
patris/ regna polorum
Prestet hoc nobis deitas be
ata/ p̄ris ac nati paritercꝫ sc̄ti/
sp̄us cuiꝰ reboat in oī/ gloria
mūdo Amē. ℣. Dn̄s regnauit
℟. Decorē īduit. Allā. Lu. i.
Benedictꝰ dn̄s deꝰ israel:
quia visitauit et fecit re
dēptionem plebis sue.
Et erexit cornu salutꝭ nobis:
in domo dauid pueri sui
Sicut locutꝰ est p os sc̄tōꝝ: q̇
a seculo sūt prophetarū eius
Salutē ex inimicis nr̄is: et de
manu oīm qui oderūt nos
Ad faciendā mīam cum pa
tribus nostris: et memorari
testamenti sui sancti
Iusiurādum qđ iurauit ad
abraham patrem nostrū: da
turum se nobis.
Ut sine timore de manu ini
micorum nostrorum libera-
ti: seruiamus illi
In sanctitate et iusticia corā
ipso: omībus diebus nostris
Et tu puer ꝓpheta altissimi
vocaberis: preibis enī āte fa-
ciem dn̄i parare vias eius
Ad dandam scientiam sa-
lutis plebi eius: in remissio-
nem peccatorū eorum.
Per viscera mīe dei nr̄i: q̇bꝰ
visitauit nos oriēs ex alto.
Illuīare his q̇ ī tenebris et
vmbra mortꝭ sedēt: ad dirigē
dos pedes nr̄os in viam pacis
Glā. Ps. seqns nō dicet nisi
ī choro fer̄. diebꝰ pꝰ matu. qn̄
de fer̄. agit. ps. cxxii.
Ad teleuaui oculos me
os: qui habitas in celis
Ecce sicut oculi seruorū: in
manibus dominorū suorum
Sicut oculi ancille ī manibꝰ
dn̄e sue: ita ocli nr̄i ad dn̄m
deū nr̄m donec misereat nr̄i.
Miserere nostri dn̄e misere-
re nostri: quia multū repleti
sumus despectione
Quia multū repleta est aīa
nr̄a: opprobriū abūdātibꝰ et
despectio superbis. Gloria.
Kyrie eleison. Christe eleisō
Kyrie eleison. Pater noster.
Et ne nos. Sed libera.
Exurge dn̄e adiuua nos Et
libera nos propter nomē tuū
Dn̄e deꝰ vtutū cōuerte nos
Et ostende faciem tuā et sal-
ui erimus.
Dn̄e exaudi. Et clamor
Dn̄s vobiscū. Et cū sp̄u tuo
Ecclesie tue q̄s dn̄e Or
p̄ces placatꝰ admitte: vt
destructis aduersitatibꝰ et erro
ribꝰ vniuersis secura tibi de
seruiat libertate/ et pacē tuā
nostris concede temporibus
Per. ¶ Ad primam hymnꝰ

Iam lucis orto sydere/ deum precemur supplices/ ut in diurnis actib9/ nos seruet a nocentibus
Linguam refrenās tēperet/ ne litis horror insonet/ visuz fouēdo cōtegat/ ne vanitates hauriat.
Sint pura cordis intima/ ab sistat & vecordia/ carnis terat superbiam/ potus cibiqꝫ parcitas.
Ut cum dies abscesserit/ noctemqꝫ sors reduxerit/ mundi per abstinentiam/ ipsi canamus gloriam
Deo prī sit glīa/ eiusqꝫ soli filio/ cū spū paraclito/ & nunc et imppetuum. amē. ps xxi.
DEus deus me9 respice in me quare me dereliquisti: lōge a salute mea verba delictorū meorum
Deus meus clamabo p diē et non exaudies: et nocte & nō ad insipientiam michi.
Tu autem in sācto habitas: laus israel
In te sperauerūt patres nrī: sperauerūt & liberasti eos
Ad te clamauerunt & salui facti sunt: in te sperauerunt & non sunt confusi
Ego autē sum vermis & nō homo: opprobriū hominum & abiectio plebis
Omnes videntes me deriserunt me: locuti sunt labiis & mouerunt caput
Sperauit in dño eripiat euz: saluū faciat eū qm̄ vult eum
Qm̄ tu es qui extraxisti me de ventre spes mea ab vberibus matris mee: in te proiectus sum ex vtero
De vētre matris mee deus me9 es tu: ne discesseris a me
Qm̄ tribulatio proxima est: qm̄ non est qui adiuuet
Circundederunt me vituli multi: tauri pingues obsederunt me
Aperuerūt sup me os suū: sicut leo rapiēs et rugiens
Sicut aqua effusus sū: & dispersa sūt omnia ossa mea
Factū est cor meum tāqꝫ cera liquescens: in medio ventris mei
Aruit tanqꝫ testa virt9 mea et lingua mea adhesit faucibus meis: & in puluerē mortꝫ deduxisti me
Quoniā circūdederunt me canes multi: consilium malignantiū obsedit me.
Foderūt manus meas & pedes meos: dinumerauerunt omnia ossa mea.
Ipsi vero cōsiderauerūt et inspexerunt me: diuiserunt sibi vestimenta mea & super vestem meā miserūt sortem
Tu aūt dñe ne elongaueris

auxilium tuum a me: ad defē
sionem meam conspice
Erue a framea deus animā
meam: et de manu canis uni-
cam meam.
Salua me ex ore leonis: et a
cornibus unicornium humi-
litatem meam.
Narrabo nomen tuum fra
tribus meis: in medio eccle-
sie laudabo te.
Qui timetis dñm laudate
eum: uniuersum semē iacob
glorificate eum
Timeat eum omne semen is
rael: quoniā nō spreuit neqꝫ
despexit deprecationē pauper.
Nec auertit faciē suā a me:
et cum clamarē ad eum exau
diuit me.
Apud te laus mea in ecclīa
magna: vota mea reddam ī
conspectu timentium eum
Edent pauperes et satura-
buntur et laudabūt dominū:
qui requirunt eum viuēt cor
da eorum in seculum seculi.
Reminiscētur et cōuertētur
ad dñm: uniuersi fines terre
Et adorabūt in cōspectu eius:
uniuerse familie gentium
Quoniā dñi est regnū: et ipse
dominabitur gentium
Manducauerūt et adoraue
runt omēs pingues terre: in
conspectu eius cadent omnes
qui descendunt in terram
Et aīa mea illi viuet: et se-
men meum seruiet ipsi.
Annūciabitur dño genera
tio vētura: et annūciabūt ce
li iusticiā eius: populo q̄ na-
scetur quē fecit dñs. ps. xxii.
Dominus regit me et
nichil michi deerit: ī lo
co pascue ibi me collocauit.
Super aquam refectiōis edu
cauit me: animam meam cō
uertit.
Deduxit me sup semitas iu
sticie: propter nomen suum.
Nam et si ambulauero ī me
dio umbre mortis: non time
bo mala quoniā tu mecū es.
Virga tua et baculus tuus:
ipsa me consolata sunt
Parasti ī cōspectu meo mēsā:
aduersus eos q̄ tribulāt me.
Impinguasti in oleo caput
meum: et calix meus inebriās
q̄ preclarus est.
Et mīa tua subsequetur me:
omnibus diebus vite mee
Et vt inhabitē in domo do
mini: in longitudinē dierum.
Gloria patri. ps. xxiii.
Domini est terra et ple
nitudo eius: orbis terra
rū et uniuersi q̄ habitāt in eo
Quia ipse sup maria fūdauit
eū: et sup flumīa p̄parauit eū
Quis ascendet in montem
domini: aut quis stabit in lo
co sancto eius.

Innocens manibus & mun do corde qui non accepit ī va no animam suam: nec iura- uit in dolo proximo suo.
Hic accipiet benedictionem a domino: & misericordiam a deo salutari suo.
Hec est generatio querentiū eum: querentium faciem dei iacob.
Attollite portas principes vr̄as et eleuamini porte eter- nales: & introibit rex glorie.
Quis est iste rex glorie: do- minus fortis et potens dn̄s potens in prelio.
Attollite portas principes vr̄as & eleuamini porte eter- nales: et introibit rex glorie.
Quis est iste rex glorie: do- minus virtutum ipse est rex glorie. ps. xxiiii

Ad te dn̄e leuaui aīam meam: deus meus in te confido non erubescam.
Neq3 irrideant me inimici mei etenim vniuersi qui su- stinent te non confundētur.
Confundantur omnes ini qua agentes: superuacue.
Vias tuas domine demon stra michi: et semitas tuas edoce me.
Dirige me in veritate tua et doce me quia tu es de9 sal uator meus: et te sustinui to ta die.
Reminiscere miserationu3 tuarum dn̄e: & misericordia- rum tuar3 que a seculo sunt.
Delicta iuuētut3 mee: & igno rantias meas ne memineris
Scdm misericordiā tuā me- mento mei: tu propter boni- tatem tuam domine.
Dulcis & rectus dn̄s: ꝓpter hoc legem dabit delinquenti- bus in via.
Diriget mā̄suetos in iudi- cio: docebit mites vias suas.
Uniuerse vie dn̄i misericor dia et veritas: reqrentib9 testa mentū eius & testimonia ei9.
Propter nomen tuū dn̄e ꝓ- piciaberis peccato meo: mul tum est enim.
Quis est hō q̄ timet dn̄m: le gē statuit ei in via quā elegit
Aīa ei9 in bonis demorabit: et semē ei9 hereditabit terrā
Firmamētum est dn̄s timē tibus eum: et testamētū ip̄i9 vt manifestetur illis.
Oculi mei semper ad domi- num: quoniam ip̄e euellet de laqueo pedes meos.
Respice ī me & miserere mei: q2 vnicus & pauper sum ego.
Tribulationes cordis mei multiplicate sunt: de necessi- tatibus meis erue me.
Uide humilitatem meā & la borem meum: & dimitte vni uersa delicta mea.

Respice inimicos meos qm̄ multiplicati sūt: et odio iniquo oderunt me.
Custodi animam meam et erue me: non erubescam qm̄ speraui in te.
Innocentes et recti adheserunt michi: quia sustinui te.
Libera deus israel: ex omnibus tribulationibus suis.
Gloria patri. ps. xxv.
Iudica me dn̄e qm̄ ego in innocencia mea ingressus sum: et in dn̄o sperās non infirmabor.
Proba me dn̄e et tenta me: vre renes meos et cor meum.
Qm̄ misericordia tua ante oculos meos est: et cōplacui in veritate tua.
Non sedi cum consilio vanitatis: et cum iniqua gerentibus non introibo.
Odiui ecclesiam malignantiū: et cum impiis nō sedebo.
Lauabo īter īnocentes manus meas: et circūdabo altare tuum domine.
Ut audiam vocem laudis tue: et enarrem vniuersa mirabilia tua.
Domine dilexi decorem domus tue: et locum habitationis glie tue.
Ne perdas cuz impiis deus animam meam: et cum viris sanguinum vitam meam.
In quorū manibus iniquitates sunt: dextera eorum repleta est muneribus.
Ego autē in īnocentia mea ingressus sum: redime me et miserere mei.
Pes meus stetit in directo: in ecclesiis benedicam te domine. Psalmus. liii.
Deus in noīe tuo saluū me fac: et in vtute tua iudica me.
Deus exaudi oratonē meam: auribus percipe verba oris mei.
Qm̄ alieni īsurrexerūt aduersum me et fortes q̄sierūt aīam meaz: et nō ꝓposuerūt deum ante conspectum suū.
Ecce enī de⁹ adiuuat me: et dn̄s susceptor est anime mee.
Auerte mala īimicis meis: et ī veritate tua dispde illos
Uolūtarie sacrificabo tibi et confitebor nomini tuo domine: quoniam bonum est.
Qm̄ ex oī tribulatione eripuisti me: et sup īimicos meos despexit oculus meus.
Gloria patri. ps. c.xvii
Confitemini dn̄o qm̄ bonus: qm̄ ī sclm mīa ei⁹
Dicat nūc israel qm̄ bonus: qm̄ in seculum mīa eius.
Dicat nunc domus aaron: qm̄ in seculum mīa eius.
Dicāt nunc qui timēt dn̄m:

q̄m in seculum mīa eius.
De tribulatione mea inuocaui dñm: et exaudiuit me in latitudine dominus.
Dñs michi adiutor: nō timebo quid faciat mihi homo
Dñs michi adiutor: ⁊ ego despiciam inimicos meos.
Bonū est confidere in dño: q̄ꝑ confidere in homine.
Bonū est sperare in dño: q̄ꝑ sperare in principibus.
Oēs gētes circuierūt me: et in noīe dñi q̄r vlt⁹ sum ī eos
Circūdantes circūdederūt me: ⁊ in nomīe domini quia vltus sum in eos.
Circūdederūt me sicut apes et exarserunt me sicut ignis in spinis: et in noīe dñi quia vltus sum in eos.
Impulsus euersus sum vt caderem: et dñs suscepit me.
Fortitudo mea ⁊ laus mea dominus: et factus est michi in salutem.
Uox exultatiōis ⁊ salutis: in tabernaculis iustorum.
Dextera dñi fecit virtutē dextera dñi exaltauit me: dextera dñi fecit virtutem.
Non moriar sed viuam: et narrabo opera dñi.
Castigās castigauit me domin⁹: ⁊ morti nō tradidit me
Aperite michi portas iusticie et ingressus in eas cōfitebor dño: hec porta domini iusti intrabunt in eam.
Cōfitebor tibi q̄m exaudisti me: ⁊ factus es michi ī salutē
Lapidē quē reprobauerūt edificantes: hic factus est in caput anguli.
A dño factum est istud: ⁊ est mirabile in oculis nostris.
Hec ē dies quā fecit dñs: exultemus et letemur in ea.
O dñe saluum me fac o dñe bene prosperare: benedictus qui venit in nomine dñi.
Bñdiximus vobis de domo dñi: deus dñs ⁊ illuxit nobis.
Cōstituite diē solēnē in cōdensis: vsq͡ ad cornu altaris
Deus meus es tu et confitebor tibi: deus meus es tu et exaltabo te.
Confitebor tibi q̄m exaudisti me: et factus es michi in salutem.
Cōfitemini dño q̄m bon⁹: q̄m in seculum mīa eius.
A lxx. vsq͡ ad pas. die do. pro isto. p̄. Cōfitemini. dicit̄ p̄s. Dñs regnauit deco p̄s. c.xviii.
Beati īmaculati in via: qui āmbulant ī lege dñi.
Beati q̄ scrutāt̄ testimonia ei⁹: ī toto corde exquirūt eū.
Nō enī qui operātur iniq̄tatem: viis ei⁹ ambulauerūt.
Tu mandasti: mādata tua custodiri nimis.

Utinã dirigantur vie mee: ad custodiendas iustificatio nes tuas.
Tunc nõ cõfundar: cũ ꝓspe rero in oĩbus mãdatis tuis.
Confitebor tibi in directio ne cordis: in eo quod didici iudicia iusticie tue.
Iustificationes tuas custo diã: nõ me derelinq̃s vsq̧ q̃q̧.
In quo corrigit adolescen tior viam suam: in custodiẽ do sermones tuos.
In toto corde meo exquisi ui te: ne repellas me a mãda tis tuis.
In corde meo abscondi elo quia tua: vt non peccem tibi.
Benedictus es dñe: doce me iustificationes tuas.
In labiis meis pronuncia ui: omnia iudicia oris tui
In via testimoniorũ tuorũ delectatus sum: sicut in om nibus diuiciis.
In mãdatis tuis exercebor: et considerabo vias tuas.
In iustificationib9 tuis me ditabor: nõ obliuiscar sermo nes tuos. Glia. psalmus.
Retribue seruo tuo vi uifica me: ⁊ custodiam sermones tuos.
Reuela oculos meos: et cõsi derabo mirabilia de lege tua
Incola ego sum ĩ terra: nõ abscõdas a me mãdata tua.
Concupiuit aĩa mea desidera re iustificationes tuas: ĩ om ni tempore.
Increpasti supbos: maledi cti q̇ declinãt a mãdatis tuis.
Auffer a me opprobrium et contemptum: quia testimo nia tua exquisiui.
Etenĩ sederunt principes et aduersum me loquebantur: seruus aũt tuus exercebatur in iustificationibus tuis.
Nam et testimonia tua me ditatio mea est: et consilium meum iustificationes tue.
Adhesit pauimẽto aĩa mea: viuifica me scd̃m verbũ tuũ
Uias meas enunciaui ⁊ ex audisti me: doce me iustifica tiones tuas.
Uiam iustificationũ tuarũ instrue me: et exercebor ĩ mi rabilibus tuis.
Dormitauit aĩa mea pre te dio: ꝯfirma me ĩ verbis tuis
Uiã iniq̃tatis amoue a me: et de lege tua miserere mei.
Uiam veritatis elegi: ⁊ iu dicia tua non sum oblitus.
Adhesi testimoniis tuis do mine: noli me confundere.
Uiã mãdatorꝫ tuorꝫ cucur ri: cum dilatasti cor meum.
Gloria patri. In dieb9 do. a. Domĩe ne in ira. vsq̧ ad lxx. et a. Deus omnium. vsq̧ ad aduẽ. dñi qñ de do. agit. ãn.

Dñs regit me et nichil michi deerit ĩ loco pascue ibi me col locauit. In tercus a. Dñe ne in ira. vsq3 ad. lxx. et a. Deus oim. vsq3 ad aduẽ. qñ de fer ia agit. ã. De⁹ exaudi orõnẽ meã aurib⁹ pcipe verba oris mei. In fe. per aduen. ãn. Ueni et libera nos deus noster. Simbolum athanasii.

Quicunq3 vult saluus esse: ante oĩa opus est vt teneat catholicam fidem.
Quam nisi quisq3 ĩtegram ĩuiolatãq3 seruauerit: absq3 dubio in eternum peribit.
Fides aũt catholica hec est: vt vnũ deũ in trinitate: ⁊ trinitatẽ ĩ vnitate veneremur.
Neq3 confundẽtes psonas: neq3 substãtiam separantes.
Alia est enim persona patris: alia filii: alia spũssãcti.
Sed patris et filii ⁊ spũssancti vna est diuinitas: equalis gloria coeterna maiestas.
Qualis pater talis filius: talis spiritussanctus.
Increatus pater increatus filius: ĩcreatus spũssanctus.
Immensus pater immẽsus filius: ĩmensus spũssanctus.
Eternus pater etern⁹ filius eternus spiritussanctus.
Et tamen non tres eterni: sed vnus eternus.
Sicut non tres increati nec tres immẽsi: sed vnus ĩcreatus et vnus immensus.
Similiter oĩpotẽs pater oĩps filius: oĩpotens spũssanctus
Et tamen nõ tres oĩpotentes: sed vnus omnipotens.
Ita deus pater deus filius: deus spiritussanctus.
Et tamen non tres dii: sed vnus est deus.
Ita dñs pater dñs filius: dominus spiritussanctus.
Et tamen non tres domini: sed vnus est dominus.
Q2 sicut sigillatĩ vnãquãq3 personã: deũ aut dñm ꝯfiteri xpiana veritate cõpellimur.
Ita tres deos aut dños: dicere catholica religione phibemur.
Pater a nullo est fact⁹: nec creatus nec genitus.
Filius a patre solo est: non factus nec creatus s3 genit⁹.
Spiritussanctus a patre ⁊ filio non factus nec creat⁹ nec genitus: sed procedens.
Unus ergo pater non tres patres vnus filius non tres filii: vnus spiritussanctus nõ tres spiritussancti.
Et ĩ hac trinitate nichil prius aut posterius: nichil maius aut minus.
Sed tote tres persone: coeterne sibi sunt et coequales.
Ita vt per omnia sicut iam

supradictum est: et vnitas in trinitate ꝛ trinitas in vnitate veneranda sit.
Qui vult ergo saluus esse: ita de trinitate sentiat.
Sed necessariū est ad eternā salutē: vt īcarnationē quoqꝫ dñi nr̄i iesu xp̄i fideliẜ credat
Est ergo fides recta vt credamus ꝛ cōfiteamur: qꝛ dñs noster iesus christꝰ dei filiꝰ deus et homo est.
Deus ē ex substātia patris ante scl̄a genitꝰ: et hō ex substātia matris ī seculo natus.
Perfectus deꝰ perfectus homo: ex aīa rationali ꝛ humana carne subsistens.
Equalis patri secūdum diuinitatē: minor patre secūdum humanitatem.
Qui licet deus sit et homo: non duo tn̄ sed vnꝰ est xp̄us.
Unus aūt nō ↄuersiōe diuinitatis ī carnē: sed assūptione humanitatis in deum.
Unus oīno non cōfusione substātie: sed vnitate ꝑsone.
Nam sicut anima rationalis ꝛ caro vnus est homo: ita deus et hō vnus est christus
Qui passus est ꝓ salute nostra descēdit ad īferos: tercia die resurrexit a mortuis.
Ascendit ad celos sedet ad dexteram dei patris omnipotentis: inde venturꝰ est iudicare viuos et mortuos.
Ad cuius aduētū omēs homines resurgere habēt cum corporibus suis: et reddituri sunt de factis ꝓpriis rationē
Et qui bona egerunt ibunt in vitam eternam: qui vero mala in ignem eternum.
Hec est fides catholica quā nisi q̄sqꝫ fideliẜ firmiẜqꝫ crediderit: saluus esse nō poterit
Gloria pr̄i. In oībus dñicis qn̄cūqꝫ dr. p̄. Deꝰ deꝰ meꝰ res. cuꝫ reliq̄s p̄s. ad. i. diciẜ sup Quicūqꝫ vult. hec ān. Te deū patrem ingenitū te filiū vnigenitū te spiritū sanctū paraclitū sanctā et indiuiduā trinitatē toto corde et ore cōfitemur laudamꝰ atqꝫ benedicimus tibi gloria ī secula.
In ceteris aūt dñicis simplicibus totius anni ꝛ in oībus festis simplicibus tā iii. q̄ ix. lec cū reg. cho. et ī oct. ꝛ īfra quādo chorus regiẜ. Et in cōmēoratione btē marie ꝛ festi loci nisi in fes: et cōmēoratio nibꝰ que cōtingūt infra oct. sancte trinitatis dicitur sup Quicūqꝫ. hec ān. Te iure laudāt te adorāt te gl̄ificāt oēs creature tue o btā trinitas.
In tp̄e paschali alla. In oībus fes. duplicibus per annū extra ebdo. sancte trinitatis diciẜ super Quicūqꝫ. hec ān.

Gratias tibi deus grãs tibi vera vna trinitas vna ⁊ sũma deitas sctã ⁊ vna vnitas In tpe pas. allã. In omibus fer. qñ de fer. agit per totum annũ. et in fes. iii. lec. sine regimine cho. et in oct. et infra et in quibꝰ chorus non regit. Et in vigil et in iiii. tpibus extra ebdo penthe. ⁊ ebd scte trinit dicit super Quicunqꝫ hec ãn. Gloria tibi trinitas equalis vna deitas et añ oia secula et nũc et in imperpetuũ. In tpe pasch allã. Per ebdo sancte trinit de quocunqꝫ fit seruitiũ dicit sup Quicunqꝫ hec ãn. O beata et benedicta et gl'iosa trinitas pat et filiꝰ et spũsctũs. Cap. Timo. i.

Regi aũt seculorũ imortali inuisibili soli deo honor ⁊ gloria in secula seculorum amen. Deo gratias.

Hoc predictũ cp. dicitur oibus dñicis et in fes. et in oct. et infra quãdo cho. regitur. Et in cõmẽora. beate marie: et de fes. loci per totũ annuz extra ebd pas. ¶ In omnibꝰ aliis fe. per annũ et in oibus fer. ab oc. pas. vsqꝫ ad pẽthe. et in oct. ⁊ infra sine regimie chori. et in vigi. ascẽ. et penthe. et in vigi. natal domini et epy. cuz extra dñicam eue. dicitur hoc capm. Isa. 33.

Domie miserere nostri te eni expectauimus: esto brachiũ nostrũ in mane: et salus nostra in tpe tribulationis. In oibus aliis fer. per aduẽ. et a. Dñe ne in ira. vsqꝫ ad cenã do. ⁊ a. Deꝰ oim. vsqꝫ ad aduẽ. qñ de fer. agit. dicitur capitulũ. zacha. viii.

Pacem et veritatẽ diligite: ait dñs omps. Et qñcuqꝫ dr hoc predictũ cp. ad .i. tunc fiãt pces cũ pstratiõe ad oẽs. ho. Rm. Iesu xpe fili dei viui. Miserere nobis. V. Qui sedes ad dexterã pris. Miserere. Glia. Iesu. Itẽ v sez. Qui sedes. dr p totũ ãnũ post predictũ Rm. nisi in die natal dñi: ⁊ ab hinc vsqꝫ i crasti. purifi. et pas. dñi vsqꝫ ad ascen. dñi: et nisi qñ dicat de sancta maria. et nisi in fes. et per oc. corporis xpi qñ de oc. fit seruitiũ: ⁊ nisi i fes. trãsfigurationis: et in fes. et per oc. nois iesu quãdo de ipsis oct. fit seruitiũ: sequit V. Exurge dñe adiuua nos. R. Et libera nos propter nomẽ tuũ. Et his dictis sequuntur preces hoc modo

Kyrie eleyson. iii. Xpe eleysõ. iii. Kyrie eleyson. iii. Pater noster.

Et ne nos. Sed libera nos.

Viuet aia mea ⁊ laudabit te

Et iudicia tua adiuuabant me.
Erraui sicut ouis que periit
Quere seruum tuū dñe quia mandata tua nō sum oblit⁹
Credo in deum.
Carnis resurrectionem.
Et vitam eternam amen.
Repleatur os meum laude.
Ut cantē gl'iam tuā tota die magnitudinem tuam
Domine auerte faciem tuā a peccatis meis.
Et oēs iniq̄tates meas dele.
Cor mundū crea in me de⁹.
Et spiritum rectum innoua in visceribus meis.
Ne proiicias me a facie tua
Et spiritum sanctum tuū ne auferas a me
Redde michi leticiam salutaris tui
Et spiritu principali confirma me.
Eripe me dñe ab hoīe malo
A viro iniquo eripe me
Eripe me de īimicis meis deus meus.
Et ab insurgentibus in me libera me.
Eripe me de operantibus īiquitatem.
Et de viris sanguinum salua me.
Sic psalmum dicam nomini tuo in seculum seculi.
Ut reddam vota mea de die in diem.
Exaudi nos de⁹ salutar' nr̄.
Spes omnium finium terre et in mari longe.
Deus in adiutorium meum intende.
Domine ad adiuuandū me festina.
Sanctus deus sanctus fortis sanctus et immortalis
Agnus dei qui tollis peccata mundi miserere nobis.
Benedic anima mea domīo
Et oīa que intra me sunt nomini sancto eius.
Benedic anima mea dño.
Et noli obliuisci omnes retributiones eius.
Qui propiciatur omnibus iniquitatibus tuis.
Qui sanat omnes infirmitates tuas.
Qui redimit de interitu vitam tuam.
Qui coronat te in misericordia et miseracionibus
Qui replet in bonis desiderium tuum.
Renouabitur vt aquile iuuentus tua. Deinde dr̄ Confiteor. Misereat. et Absolutionem. vts. ad cōpletoriu3. Sequātur preces hoc modo
Deus tu conuersus viuificabis nos.
Et plebs tua letabitur in te.
Ostēde nobis dñe mīam tuā

Et salutare tuum da nobis. Dignare dñe die isto Sine peccato nos custodire. Miserere nostri domine Miserere nostri. Fiat mīa tua dñe sup nos. Quēadmodū sperauim⁹ ī te Dñe de⁹ ẏtutū cōuerte nos Et oñde faciē tuā ꝛ salui eri mus. Dñe exaudi Et clamoꝛ Dñs vobiscū. Et cū. Oꝛem⁹

Hę pces pdicte dicāt supꝛadi cto mō ad pmā p totū āñū tā in festis q̄ in pfes. tā dupł q̄ simpł nisi a cena dñi vsq3 ad octa. pas. ꝛ nisi in die aīarum ita tñ ī oīb⁹ fer. ꝛ p aduē. ꝛ a Dñe ne in ira vsq3 ad cenā do mini: ꝛ a De⁹ oī3. vsq3 ad ad uentū dñi qñ de fer̄ agł stati post Fiat mīa. sequatur. ẏ⁹. Exaudi dñe vocē meam qua clamaui ad te. ꝛ c. omīa sicut ad ꝯpł. supꝛa notatū ē vs3 ad orōnē dicēdā exple ãt. Hec se quēs oꝛ dr̄ ī oīb⁹ festis dupł p āñū extra ebdoma. pas. oꝛ

In hac hoꝛa hui⁹ diei tua nos dñe reple mīa vt p totum diē exultātes: in tuis laudib⁹ delectemur. Per. Do minus vobiscum. Benedica mus domino. Deo gratias.

In omibus dñicis ꝛ in festis sanctoꝝ non dupł. ꝛ in festis extra ebdoma. pasche dicatur hec oꝛatio.

Domine sācte pater om nipotens eterne deus qui nos ad pꝛincipium hui⁹ diei peruenire fecisti: tua nos hodie salua virtute ꝛ cōcede: vt in hac die ad nullū decli nemus pc̄tm̄: nec vllū incur ramus periculū: sed semp ad tuam iusticiam faciendā om nis nostra actio tuo modera mine dirigat. Per. Dñs vo. Bñdicamus dño. Deo grās.

Deinde dicat sacerdos sic. ẏ. Pꝛeciosa est in conspectu dñi. ℟. Moꝛs sctōꝝ eius. Deinde dicat sacerdos sine Dñs vo biscū. et sine Oꝛemus.

Sancta maria mater do mini nr̄i iesu xp̄i atq3 oēs sā cti ꝛ electi dei ītercedāt ꝛ oꝛēt pꝛo nobis pctōꝛibus ad dñm deum nostrum vt nos merea mur ab eo adiuuari ꝛ salua ri. qui in trinitate perfecta vi uit ꝛ regnat deus: p oīa secu la seculoꝛū Amen. Sacerdos dicat. Deus in adiutoꝛiū me um intēde. ℟. Dñe ad adiu uandum me festina. Eodem modo dr̄ tribus vicib⁹. Deus in adiutoꝛium. Dñe ad. ꝛ tūc sequat sic. Gloꝛia pr̄i ꝛ filio et spiritui sancto. Sicut erat Kyꝛie eleyson. Xp̄e eleyson. Kyꝛie eleyson. Pater noster Et ne nos. Sed libera.

Et veniat super nos miseri

cordia tua dñe Salutare tuum secundũ eloquiũ tuum
Et respice in seruos tuos et in opera tua. Et dirige filios eorum.
Et sit splẽdor dñi dei nr̃i super nos Et opera manuũ nostrarũ dirige sup nos et opus manuũ nr̃arũ dirige. Hec sequẽs oro dr̃ i festis duplicibus et quotiẽscũq3 chorus regit extra cbd. pas. sine Dñs vobiscũ. sed tm̃ cũ. Oremus.
Omñps sempiterne deus: dirige act⁹ nr̃os in beneplacito tuo vt in noĩe dilecti filii tui mereamur bonis operibus abũdare. Qui tecũ viuit et regnat in vnitate spiritussancti de⁹: p oĩa scl̃a sclorũ. Amẽ. Dñs vo. Bñdicam⁹ dño. In oib⁹ aliis fes. et pfes dr̃ hec oro sine Dñs vobiscũ sed tantũ cum Orem⁹
Dirigere et scĩficare et regere dignare dñe deus q̃s corda et corpora nr̃a ĩ lege tua et in opib⁹ mãdator tuorũ: vt hic et in eternũ te auxiliãte sani et salui esse mereamur Per. Et finiat supradctõ mõ videlicet cum. Dñs vo. et cũ. Benedicamus dño. Excellẽtior persona dicat Bñdicite Dñs. In noĩe pr̃is et filii et spiritussancti Amen. ¶ Ad tertiam hymnus.

Nunc sancte nobis spiritus: vnũ patri cũ filio: dignare prõpt⁹ ingeri: nostro refusus pectori
Os lingua mẽs sens⁹ vigor: confessionẽ personẽt: flãmescat igne caritas: accendat ardor proximos.
Presta pater piissime: pr̃iq3 cõpar vnice: cũ spũ paclito: regnãs p omne seculũ Amẽ. P̃.
Legem pone michi domine viã iustificationum tuarũ: et exquirã eam semper.
Da michi intellectũ et scrutabor legẽ tuã: et custodiã illam in toto corde meo
Deduc me in semita mãdatorũ tuorum: quia ipsam volui
Inclina cor meũ in testimonia tua: et non in auariciam.
Auerte oculos meos ne videant vanitatem: in via tua viuifica me.
Statue seruo tuo eloquiũ tuum: in timore tuo
Amputa opprobriũ meum quod suspicat⁹ sum: q2 iudicia tua iocunda.
Ecce cõcupiui mãdata tua: in eq̃tate tua viuifica me
Et veniat super me misericordia tua dñe: salutare tuũ scdm̃ eloquium tuum.
Et respõdebo exprobrãtibus michi verbũ: q2 speraui in sermonibus tuis

Et ne auferas de ore meo verbũ veritatis vsquequaque: quia ĩ iudiciis tuis supersperaui
Et custodiã legẽ tuã semper: in seculũ et in seculũ seculi
Et ambulabã in latitudĩe: quia mãdata tua exquisiui.
Et loquebar de testimoniis tuis in cõspectu regum: et nõ confundebar.
Et meditabar in mandatis tuis: que dilexi
Et leuaui manus meas ad mãdata tua q̃ dilexi: et exerce bor ĩ iustificationib9 tuis ps.
Memor esto verbi tui seruo tuo: ĩ quo michi spẽ dedisti.
Hec me consolata est in humilitate mea: quia eloquiuz tuum viuificavit me
Superbi inique agebãt vsque quaque: a lege autem tua nõ declinaui.
Memor fui iudiciorum tuorum a seculo dñe: et consolat9 sum
Defectio tenuit me: pro pctõrib9 derelĩquẽtib9 legẽ tuã.
Cantabiles michi erãt iusti ficationes tue: in loco peregrinationis mee.
Memor fui nocte noĩs tui domine: et custodiui legẽ tuam.
Hec facta est michi: quia iustificationes tuas exquisiui.
Porcio mea dñe: dixi custodire legem tuam.
Deprecat9 sum faciem tuã in toto corde meo: miserere mei scdm eloquium tuum
Cogitaui vias meas et conuerti pedes meos: in testimonia tua.
Paratus sũ et nõ sũ turbatus: vt custodiã mãdata tua
Funes pctõrum circumplexi sunt me: et legem tuam nõ sum oblitus.
Media nocte surgebã ad cõfitendũ tibi: super iudicia iustificationis tue
Particeps ego sum omniuz timentium te: et custodientiũ mandata tua
Mĩa tua dñe plena est terra: iustificatiões tuas doce me.
Bonitatẽ fecisti cũ seruo tuo domine: scdm verbũ tuum
Bonitatẽ et disciplinã et scientiam doce me: quia in mãdatis tuis credidi
Priusque humiliarer ego deliqui: propterea eloquiuz tuum custodiui
Bon9 es tu: et ĩ bonitate tua doce me iustificatiões tuas.
Multiplicata est super me iniquitas superborũ: ego autem in toto corde meo scrutabor mandata tua
Coagulatũ est sicut lac cor eorum: ego vero legem tuam meditatus sum.

Bonū mihi qꝛ huīliasti me: vt discā iustificatiōes tuas.
Bonum michi lex oꝛis tui: super milia auri et argenti.
Man⁹ tue fecerūt me ⁊ plasmauerūt me: da michi ītellectū vt discam mandata tua.
Qui timent te videbunt me et letabuntur: quia in verba tua supersperaui.
Cognoui dñe quia equitas iudicia tua: ⁊ in veritate tua humiliasti me.
Fiat misericoꝛdia tua vt cō solet me: secundum eloquiuꝫ tuum seruo tuo.
Ueniant michi miseratiōes tue ⁊ viuam: quia lex tua me ditatio mea est.
Confundantur supbi quia iniuste iniquitatem fecerunt in me: ego autē exerceboꝛ in mandatis tuis.
Cōuertantur michi timentes te: et qui nouerunt testimonia tua.
Fiat coꝛ meū immaculatū in iustificationib⁹ tuis: vt nō confundar.
Gloꝛia. In dñica ā. Laus et perēnis gloꝛia deo pr̄i ⁊ filio sancto simul paraclito ī sctā seculoꝛum. Cp̄m. ii. coī. vlt.
GRatia dñi nr̄i iesu xp̄i et caritas dei et cōmunicatio sancti sp̄ūs sit semp cū oīb⁹ nobis. Deo gr̄as. R.
Inclina coꝛ meū de⁹. In testimōia tua. v. Auerte oclos meos ne videāt vanitatē in via tua viuifica me. In te. Glīa. Inclina. v. Ego dixi dñe miserere mei. R. Sana aīam meā qꝛ peccaui tibi. In fer. ān. Ueniāt michi miseratiōes tue ⁊ viuā. cp. Hie. xvii.
SAna me dñe ⁊ sanaboꝛ saluū me fac ⁊ saluus ero qm̄ laus mea tu es. Rm. Sana aīaꝫ meā. Qꝛ peccaui tibi. v. Ego dixi dñe miserē mei Qꝛ. Glia. Sana. v Adiutoꝛ me⁹ esto dñe. R. Ne derelīquas me neq͂ despicias me deus salutaris me⁹. In fer. per aduē. ān. Tuā dñe excita potentiā et veni ad saluandum nos. Capm. Hebꝛeo. x.
QUi vēturus est veniet et non tardabit iā nō erit timoꝛ ī finibus nostris: qm̄ ipse ē saluatoꝛ noster. R Ueni ad liberādū nos. Dñe deus virtutū. v⁹. Et ostende faciē tuā ⁊ salui erim⁹. Dñe. Gloꝛia. Ueni. v. Timebunt gentes nomen tuum dñe. R. Et omnes reges terre gloriam tuam. Ad vi. Hymnus
REctoꝛ potēs verax deus: qui temperas reruꝫ vices: splēdoꝛe mane instruis: et ignibus meridiem.
Extingue flammas lítiuꝫ:

aufer calorem noxiũ: confer salutem corporum: veramq; pacem cordium.
Presta pater piissime. ps.
Defecit ĩ salutare tuũ anima mea: et in verbum tuum supersperaui.
Defecerũt oculi mei ĩ eloquium tuum: dicẽtes quando consolaberis me.
Quia factus sum sicut vter in pruina: iustificatiões tuas non sum oblitus.
Quot sunt dies serui tui: quando facies de persequentibus me iudicium.
Narrauerũt michi ĩiqui fabulatiões: sed nõ vt lex tua.
Omnia mandata tua veritas: iniqui persecuti sunt me adiuua me.
Paulomin9 consũmauerũt me in terra: ego autez nõ dereliqui mandata tua.
Secundũ mĩam tuam viuifica me: ꝗ custodiam testimonia oris tui.
In eternum domine: verbũ tuum permanet in celo.
In generatione ꝗ gñationẽ veritas tua: fundasti terraz et permanet.
Ordinatiõe tua perseuerat dies: qm̃ oĩa seruiunt tibi.
Nisi ꝙ lex tua meditatio mea est: tũc forte periissem in humilitate mea.
In eternum non obliuiscar iustificationes tuas: quia in ipsis viuificasti me.
Tuus sũ ego saluũ me fac: qm̃ iustificatiões tuas exq̃siui
Me expectauerũt peccatores vt perderent me: testimonia tua intellexi.
Omnis cõsummationis vidi finem: latum mandatum tuum nimis. Psalmus.
Quomodo dilexi legem tuam dñe: tota die me ditatio mea est.
Super ĩimicos meos prudẽtem me fecisti mandato tuo: quia in eternum michi est.
Super oẽs docentes me intellexi: quia testimonia tua meditatio mea est.
Super senes intellexi: quia mandata tua quesiui.
Ab oĩ via mala ꝓhibui pedes meos: vt custodiã ṽba tua.
A iudiciis tuis nõ declinaui: qꝛ tu legem posuisti michi.
Quã dulcia faucibus meis eloquia tua: sup mel ori meo
A mandatis tuis intellexi: propterea odiui omnẽ viam iniquitatis.
Lucerna pedibus meis verbũ tuũ: ꝗ lumẽ semitis meis
Iuraui et statui: custodire iudicia iusticie tue.
Huiliat9 sum vsq;quaq; dñe: viuifica me scdʒ verbũ tuũ.

Voluntaria oris mei bene-
placita fac dñe: et iudicia tua
doce me.
Aia mea ĩ manib⁹ meis sẽ-
per: et legẽ tuã nõ sum oblit⁹
Posuerunt peccatores la-
queũ michi: et de mandatis
tuis non erraui.
Hereditate acquisiui testi-
monia tua in eternũ: qr exul-
tatio cordis mei sunt.
Inclinaui cor meũ ad faciẽ-
das iustificatiões tuas ĩ eter
num: ppter retributionẽ. ps
Iniquos odio habui: et
legem tuam dilexi.
Adiutor et susceptor meus
es tu: et ĩ verbum tuum sup-
speraui.
Declinate a me maligni: et
scrutabor mandata dei mei.
Suscipe me scdm eloquium
tuũ et viuam: et nõ confun-
das me ab expectatione mea.
Adiuua me et saluus ero: et
meditabor in iustificationi-
bus tuis semper.
Spreuisti omnes discedẽtes
a iudiciis tuis: quia iniusta
cogitatio eorum.
Preuaricãtes reputaui om
nes peccatores terre: ideo di-
lexi testimonia tua.
Confige timore tuo carnes
meas: a iudiciis eĩ tuis timui
Feci iudiciũ et iusticiã: non
tradas me calũniantib⁹ me.

Suscipe seruũ tuũ in bonũ:
non calũnientur me superbi.
Ocli mei defecerũt ĩ salutare
tuũ: et in eloquiũ iusticie tue
Fac cũ seruo tuo scdm mi-
sericordiam tuã: et iustifica-
tiones tuas doce me.
Seru⁹ tuus sum ego: da mi-
chi intellectũ vt sciam testi-
monia tua.
Tempus faciendi dñe: dissi
pauerunt legem tuam.
Ideo dilexi mandata tua:
super aurum et topazion.
Propterea ad oĩa mãdata
tua dirigebar: oẽm viã ĩiquã
odio habui. In dñicis. ãn.
Gloria laudis resonet in ore
oĩm patri genitoqȝ proli spũi
sancto pariter resultet laude
perẽni. Cpm pmũ. Johis. i.
Tres sunt qui testimo-
niũ dant in celo: pr̃ et
verbũ: et spũsctũs et hi tres
vnũ sunt. R. In eternũ dñe.
Permanet verbũ tuũ. v. In
celo et ĩ seculũ seculi veritas
tua. Permanet. Gl'ia. In et.
v. Dñs regit me et nichil mi-
chi deerit. R. In loco pascue
ibi me collocauit. In fer. ãn.
Nõ cõfũdas me dñe ab expe-
ctatiõe mea. Cpm. Thessa. v.
Omnia pbate quod bo-
num est tenete ab omni
specie mala abstinete vos. R
Benedicam dñm. In omni

tempore. ℣ Semp laus eius in ore meo. In. Glia. Benedicā. ℣. Dñs regit. In aduē. ān. In tuo aduētu erue nos domine. Capm. Isaie. xiiii.

PRope est vt veniat tēpus eius: & dies eius nō elongabūtur: miserebit dñs iacob et israel saluabitur. ℟ Ostende nobis dñe. Miam tuā. ℣ Et salutare tuum da nobis. Miam. Glia. Dñde. ℣ Memēto nr̄i dñe in bñplacito ppli tui. ℟. Uisita nos in salutari tuo. Ad ix. hymn⁹.

REru deus tenax vigor: immotus in te permanens: lucis diurne tēpora: successibus determinans.

Largire clarū vespere: quo vita nusq̄ decidat: sed premium mortis sacre: perennis instet gloria.

Presta pater. psalm⁹.

MIrabilia testīonia tua domine: ideo scrutata est ea anima mea.

Declaratio sermonū tuorū illuminat: et intellectum dat paruulis.

Os meum aperui et attraxi spiritum: quia mandata tua desiderabam.

Aspice ī me & miserere mei: secundum iudicium diligentium nomen tuum.

Gressus meos dirige secūdū eloquium tuum: vt non dominet mei omnis iniusticia.

Redime me a calūniis hoīnū: vt custodiā mādata tua.

Faciem tuā illumina super seruum tuum: et doce me iustificationes tuas.

Exitus aquarū deduxerunt oculi mei: quia non custodierunt legem tuam.

Iustus es domīe: et rectum iudicium tuum.

Mādasti iusticiam testimonia tua: & veritatē tuā nimis

Tabescere me fecit zel⁹ meus: qr obliti sunt verba tua inimici mei.

Ignitū eloq̄uz tuū vehemēter: et seru⁹ tuus dilexit illd̄.

Adolescentulus sum ego et contemptus: iustificationes tuas non sum oblitus.

Iusticia tua iusticia in eternum: et lex tua veritas.

Tribulatio et angustia inuenerūt me: mādata tua meditatio mea est.

Equitas testimonia tua ī eternum: intellectum da michi et viuam.

Gloria patri. psalmus.

CLamaui in toto corde exaudi me dñe: iustificationes tuas requiram.

Clamaui ad te saluum me fac: vt custodiā mādata tua.

Preueni ī maturitate & cla

maui: qꝛ in verba tua super=
speraui.
Preuenerunt oculi mei ad
te diluculo: vt meditarer elo
quia tua.
Vocē meam audi scdm mi
sericordiā tuā dñe: ⁊ scdm iu
diciū tuum viuifica me
Appropinquauerūt perse=
quentes me iniquitati: a lege
autem tua longe facti sunt.
Prope es tu dñe: et oēs vie
tue veritas.
Initio cognoui de testimo=
niis tuis: quia in eternum fū
dasti ea.
Vide hūilitatē meā ⁊ eripe
me: qꝛ legē tuā nō sū oblitus
Iudica iudicium meum et
redime me: propter eloquiuꝫ
tuum viuifica me.
Longe a peccatoribus sal⁹
quia iustificationes tuas nō
exquisierunt.
Mīe tue multe dñe: scdm iu
dicium tuum viuifica me.
Multi qui persequūtur me ⁊
tribulant me: a testimoniis
tuis non declinaui.
Vidi preuaricantes ⁊ tabe=
scebam: quia eloquia tua nō
custodierunt.
Vide qm̄ mādata tua dilexi
dñe: in mīa tua viuifica me.
Principium verborū tuorū
veritas: in eternum omīa iu=
dicia iusticie tue.

Gloria patri et filio. ps.
PRincipes persecuti sūt
me gratis: ⁊ a vbis tu=
is formidauit cor meum.
Letabor ego sup eloq̄a tua:
sicut qui īuenit spolia multa
Iniquitatem odio habui et
abhominat⁹ sum: legem au=
tem tuam dilexi.
Septies in die laudem dixi
tibi: super iudicia iusticie tue
Pax multa diligentib⁹ legē
tuam: et nō est illis scādalū.
Expectabam salutare tuuꝫ
dñe: et mandata tua dilexi.
Custodiuit aīa mea testimo
nia tua: ⁊ dilexit ea vehemēt.
Seruaui mandata tua ⁊ te=
stimonia tua: quia omēs vie
mee in conspectu tuo.
Appropīquet depcatio mea
in cōspectu tuo dñe: iuxta elo
quiū tuū da michi intellectū
Intret postulatio mea ī cō=
spectu tuo: secūdum eloquiū
tuum eripe me.
Eructabunt labia mea hym
num: cum docueris me iusti
ficationes tuas.
Pronunciabit lingua mea
eloquium tuum: quia omīa
mandata tua equitas.
Fiat manus tua vt saluet
me: qm̄ mandata tua elegi.
Cōcupiui salutare tuū dñe:
et lex tua meditatio mea est.
Viuet anima mea ⁊ lauda

bit te: et iudicia tua adiuua-
bunt me.
Erraui sicut ouis que periit:
quere seruū tuum quia mā-
data tua nō sum oblitus.
Gloria pri. In do. ān. Ex quo
oīa per quem omnia in quo
omnia ipsi gloria in secula
Capitulum. Ad ephe. v.
Unus dominus vna fi
des vnum baptisma:
vnus deus et pater omnium
qui super omnes et per omia
et in oībus nobis qui est bñ-
dictus in secla. R. Clamaui ī
toto corde. Exaudi me dñe.
v. Justificationes tuas req-
ram. Exaudi. Gloria. Cla-
maui. v. Ab occultis meis mū
da me dñe. R. Et ab alienis
parce seruo tuo. In fer. ān.
Juxta eloquium tuū da mi-
chi intellectum domine
Capitulum ad gala. sexto.
Alter alteri⁹ onera por
tate: et sic adimplebitis
legē xpi. Deo g. R. Redime
me dñe Et miserere mei. v⁹.
Pes enim meus stetit in via
recta in ecclesiis benedicā te
dñe. Et. Gloria. Redime. v.
Ab occultis meis. In fer. in
aduētu ān. Ueni dñe et noli
tardare relaxa facinora ple-
bis tue isrl. Cp. Michee. iiii.
Uenite ascendamus ad
montē dñi et ad domū
dei iacob: et docebit nos vias
suas: et ambulabim⁹ in semi
tis eius: qr de syon exibit lex
et verbū dñi de hierusalē. R.
Super te hierusalē Orietur
dñs. v. Et gloria eius in te vi
debitur. Orietur. Glia. Sup
v. Dñe de⁹ virtutū conuerte
nos. R. Et ostēde faciē tuā
et salui erimus. ¶ Feria. ii.
ad matu. inuita. Regē vētu-
rū dñm Uenite adoremus. p
Uenite. Hoc inuita. dr in fer
p aduē. quotidie vsq ad vi
gi. natal dñi qñ de ea agitur
nisi in. iiii. vi. fer. et sab. iiii. tē
porū. p⁹. Uerbū supnū vts.
ante psal. Beatus vir. Et a
Dñe ne in ira. vsq ad xl. et a
Deus oīm. vsq ad aduentū
dñi qñ de. ii. fer. agitur. dr ad
matu. inuita. seqns. Uenite
exultemus dño. p. Jubilem⁹
deo salu. et c. Hymnus.
Somno refectis artub⁹:
spreto cubili surgim⁹:
nobis pater canentib⁹: adesse
te deposcimus.
Te lingua primū cōcinat: te
mētis ardor ambiat: vt actuū
sequētiū: tu sctē sis exordium
Cedāt tenebre lumini: et nox
diurno sideri: vt culpa quam
nox intulit: lucis labescat mu
nere.
Precamur idē supplices: no
xas vt oēs āputes: et ore te ca

nētiū: lauderis imperpetuū. Gl'ia tibi dñe. Post purifica tiōez. Ora pr̄ pusill. Per esta tē dr̄ isse hymn⁹. Nocte sur=gētes. qre i p̄ncipio psalterii an̄ psalmū. Btūs vir. ps. xxvi

Dominus illuīatio mea et salus mea: quem timebo.

Dñs ptector vi=te mee: a quo trepidabo.

Dū appropiāt sup me nocē tes: vt edant carnes meas.

Qui tribulāt me īimici mei: ipsi īfirmati sunt & ceciderūt

Si consistant aduersum me castra: nō timebit cor meum.

Si exurgat aduersum me p̄=lium: in hoc ego sperabo.

Unā petii a dño hāc requi=ram: vt inhabitē ī domo dñi omnibus diebus vite mee.

Ut videam voluntatē dñi: et visitem templum eius.

Qm̄ abscōdit me ī taberna culo suo ī die malor: ptexit me ī abscōdito tabernacli sui

In petra exaltauit me & nūc exaltauit caput meum: super inimicos meos.

Circuiui et īmolaui ī taber naculo ei⁹ hostiā vociferatio nis: cātabo & psalmū dicā dño

Exaudi domie vocē meam qua clamaui ad te: miserere mei et exaudi me.

Tibi dixit cor meū exquisi=uit te facies mea: faciem tuā domine requiram.

Ne auertas faciē tuā a me: ne declines ī ira a seruo tuo.

Adiutor me⁹ esto dñe ne de relinquas me: neq3 despicias me deus salutaris meus.

Quoniā pater meus & ma=ter mea dereliquerūt me: dñs autē assumpsit me.

Legē pone michi dñe ī via tua: & dirige me ī semita recta propter inimicos meos.

Ne tradideris me ī animas tribulantiū me qm̄ insurre=xerunt in me testes iniqui: et mētita est iniquitas sibi.

Credo videre bona domini: in terra viuentium.

Expecta dominū viriliter age et cōfortetur cor tuum: et sustine dominū. ps. xxvii.

Ad te dñe clamabo de⁹ me⁹ ne sileas a me ne=qn̄ taceas a me: & assimilabor descendētibus in lacum.

Exaudi dñe vocem depreca tionis mee dū oro ad te: dum extollo manus meas ad tē=plum sanctum tuum.

Ne simul tradas me cū pec=catoribus: et cū operantibus iniquitatem ne perdas me.

Qui loquūtur pacem cum proximo suo: mala autem in cordibus eorum.

Da illis secundū opera eo=

rum: ⁊ secundum nequitiam adinuentionum ipsorum.
Secundũ opera manuũ eorũ tribue illis: redde retributionem eorum ipsis.
Qm̃ nõ itellexerũt opa dñi: et in opa manuũ ei⁹ destrues illos et non edificabis eos.
Benedictus dñs: qm̃ exaudiuit vocẽ deprecationis mee.
Dñs adiutor meus et ꝓtector meus: ⁊ in ipso sperauit cor meum ⁊ adiutus sum.
Et refloruit caro mea: ⁊ ex voluntate mea cõfitebor ei.
Dñs fortitudo plebis sue: et ꝓtector saluationũ xp̃i sui ẽ.
Saluũ fac populũ tuũ dñe et benedic hereditati tue: et rege eos et extolle illos vsq̃ in eternum.
Gloria pr̃i. ãn. Dñs defensor vite mee. p̃s. xxviii.
Afferte dño filii dei: afferte dño filios arietũ
Afferte dño gl'iaz ⁊ honorẽ afferte dño gl'iam noĩ eius: adorate dñm ĩ atrio sc̃tõ ei⁹.
Vox dñi super aquas deus maiestatis intonuit: dñs super aquas multas.
Vox dñi ĩ virtute: vox dñi in magnificentia.
Vox dñi ꝯfrigẽtis cedros: et ꝯfriget dñs cedros libani.
Et cõminuet eos tãq̃ vitulum libani: ⁊ dilectus quemadmodum filius vnicorniũ.
Vox dñi ĩtercidẽtis flãmã ignis vox dñi ꝯcucientis desertum: et cõmouebit dñs desertum cades.
Vox dñi p̃parãtis ceruos ⁊ reuelabit cõdensa: ⁊ in tẽplo eius omnes dicent gloriam.
Dñs diluuiũ ĩhitare facit: et sedebit dñs rex in eternum
Dñs virtutem populo suo dabit: dñs benedicet populo suo in pace. p̃s. xxix.
Exaltabo te dñe qm̃ suscepisti me: nec delectasti inimicos meos super me.
Dñe deus meus clamaui ad te: et sanasti me.
Dñe eduxisti ab ĩferno animã meã: saluasti me a descẽdentibus in lacum.
Psallite dño omnes sancti eius: ⁊ confitemini memorie sanctitatis eius.
Qm̃ ira ĩ indignatione ei⁹: et vita in voluntate eius.
Ad vesperũ demorabiť fletus: et ad matutinũ leticia.
Ego autem dixi ĩ abũdãtia mea: non mouebor in eternũ
Dñe in volũtate tua: prestitisti decori meo virtutem.
Auertisti faciem tuã a me: et factus sum cõturbatus.
Ad te dñe clamabo: et ad deum meum deprecabor.
Que vtilitas ĩ sãguĩe meo:

dū descendo in corruptionē
Nunquid cōfitebit tibi puluis: aut ānūciabit veritatē tuā.
Audiuit dn̄s ⁊ misert⁹ ē mei: dn̄s factus ē adiutor meus.
Cōuertisti planctū meū in gaudiū michi: cōcidisti saccū meū ⁊ circūdedisti me leticia
Ut cātet tibi glīa mea ⁊ nō cōpungar: dn̄e deus meus in eternum cōfitebor tibi.
Gloria. an. Adorate dn̄m in aula sancta eius. ps. xxx.
In te dn̄e speraui nō cōfundar in eternū: in iusticia tua libera me.
Inclina ad me aurē tuam: accelera vt eruas me.
Esto michi in deum protectorem ⁊ in domum refugii: vt saluum me facias.
Qm̄ fortitudo mea ⁊ refugiū meū es tu: ⁊ ꝓpter nomē tuū deduces me ⁊ enutries me
Educes me de laqueo quem abscōderūt michi: quoniam tu es protector meus.
In man⁹ tuas commendo spiritū meū: redemisti me domine deus veritatis.
Odisti obseruantes vanitates: superuacue.
Ego aūt ī dn̄o spaui: ⁊ exultabo et letabor in mīa tua.
Qm̄ respexisti humilitatez meam: saluasti de necessitatibus animam meam.
Nec conclusisti me in manibus inimici: statuisti in loco spacioso pedes meos.
Miserere mei dn̄e qm̄ tribulor: cōturbatus est in ira oculus me⁹ aīa mea ⁊ vēter me⁹
Qm̄ defecit in dolore vita mea: et anni mei in gemitib⁹
Infirmata ē ī pauptate vt⁹ mea: ⁊ ossa mea cōturbata sūt
Sup oēs īimicos meos fact⁹ sum opprobriū vicinis meis valde: et timor notis meis.
Qui videbant me foras fugerūt a me: obliuioni datus sum tanq̄ mortuus a corde.
Fact⁹ sum tāq̄ vas pditū: qm̄ audiui vituperationem multorū cōmorātiū ī circuitu
In eo dum cōuenirēt simul aduersum me: accipere aīam meam consiliati sunt.
Ego autē in te speraui dn̄e dixi deus meus es tu: in manibus tuis sortes mee.
Eripe me de manu īimicorū meorū: et a persequētib⁹ me.
Illustra faciē tuam sup seruum tuū saluū me fac ī mīa tua dn̄e: non cōfundar quoniam inuocaui te.
Erubescant īpii ⁊ deducantur in infernum: muta fiant labia dolosa.
Que loquūt aduersus iustū iniq̄tatē: ī supbia ⁊ ī abusiōe
Quā magna mltitudo dul-

cedinis tue dñe: quam abscō disti timentibus te.
Perfecisti eis qui sperāt in te: in conspectu filioꝝ hoīm.
Abscōdes eos in abscōdito faciei tue: a ꝯturbatiōe hoīm
Proteges eos ī tabernaculo tuo: a cōtradictiōe linguaꝝ.
Benedictus dñs qm̄ mirifi cauit misericordiam suā mi- chi: in ciuitate munita.
Ego autē dixi in excessu mē tis mee: proiectꝰ sum a facie oculorum tuorum.
Ideo exaudisti vocē orōnis mee: dum clamarem ad te.
Diligite dñm oēs sācti eiꝰ qm̄ veritatē requiret dñs: et retribuet abūdanter facien- tibus superbiam.
Viriliter agite ⁊ cōfortetur cor vr̄m: oēs q̄ speratis in dño.
Gloria patri. psalmꝰ. xxxi.
Beati quoꝝ remisse sūt iniquitates: et quorum tecta sunt peccata.
Beatus vir cui nō īputauit dñs pctm̄: nec ē ī spū eiꝰ dolꝰ.
Qm̄ tacui īueterauerūt ossa mea: dum clamarē tota die.
Quoniam die ac nocte gra uata est sup me manꝰ tua: cō uersus sum in erūna mea dum configitur spina.
Delictū meuȝ cognitū tibi feci: ⁊ īiusticiam meam non abscondi.
Dixi cōfitebor aduersū me iniusticiā meā dño: et tu re- misisti īpietateȝ peccati mei.
Pro hac orabit ad te om̄is sanctus: in tēpore oportuno.
Verūtñ ī diluuio aq̄rū mul taꝝ: ad eū nō approximabūt
Tu es refugiū meū a tribu latiōe que circūdedit me: exul tatio mea erue me a circūdā tibus me.
Intellectū tibi dabo ⁊ īstruā te ī via hac qua gradieris: fir- mabo super te oculos meos.
Nolite fieri sicut equꝰ ⁊ mu lus: quibus nō est intellectus
In chamo ⁊ freno maxillas eorum cōstringe: qui nō ap- proximant ad te.
Multa flagella pctōris: sperā- tē aūt ī dño mīa circūdabit.
Letamini in dño ⁊ exultate iusti: et gloriamini omēs re- cti corde.
Gl'ia. āñ. In tua iusticia li- bera me dñe. ps. xxxii.
Exultate iusti in dño: re ctos decet collaudatio
Cōfitemī dño in cithara: in psalterio decē cordarū psal- lite illi.
Cātate ei cāticū nouū: bene psallite ei in vociferatione.
Quia rectum est verbū dñi: et omnia opera eius in fide.
Diligit mīam ⁊ iudiciū: mi sericordia dñi plena ē terra.

Verbo dñi celi firmati sūt: et spū oris ei9 oīs virtus eoꝝ
Congregans sicut in vtre aquas maris: ponens in thesauris abissos
Timeat dñm oīs terra: ab eo autē cōmoueantur omēs inhabitantes orbem
Qm̄ ipse dixit ꝛ facta sunt: ipse mādauit et creata sunt
Dñs dissipat cōcilia gētiū reprobat aūt cogitatiōes pplo rū: ꝛ reprobat cōsilia pricipū
Cōsiliū aūt dñi ī etnū manet: cogitatiōes cordis ei9 in generatione ꝛ generationem
Beata gens cuius est dominus de9 ei9: populus quē elegit in hereditatem sibi.
De celo respexit dñs: vidit omnes filios hominum.
De preparato habitaculo suo: respexit super omēs q̇ habitant terram
Qui finxit sigillatī corda eoꝝ: q̇ ītellexit oīa opa eorū.
Non saluatur rex p multā vtutē: et gygas nō saluabit in multitudine virtutis sue.
Fallax equus ad salutē: in abundantia autem virtutis sue non saluabitur
Ecce oculi dñi super metuētes eum: ꝛ in eis qui sperant super misericordia eius
Vt eruat a morte aīas eoꝝ: et alat eos in fame.
Aīa nr̄a sustinet dñm: qm̄ adiutor ꝛ ptector noster est.
Q2 in eo letabit cor nostrū: ꝛ in noīe scō eius sperauim9
Fiat misericordia tua dñe super nos: quemadmodū sperauimus in te. ps. xxxiii
Benedicā dñm in oī tpe semp laus ei9 ī ore meo
In dño laudabit aīa mea: audiant māsueti ꝛ letentur.
Magnificate dñm mecū: et exaltem9 nomē ei9 in idipsū
Exquisiui dñm ꝛ exaudiuit me: ꝛ ex omnibus tribulationibus meis eripuit me
Accedite ad eū ꝛ illuminamini: ꝛ facies vr̄e nō ꝯfūdēt
Iste pauper clamauit ꝛ dñs exaudiuit eū: ꝛ ex oībus tribulationib9 eius saluauit eū
Immittit angel9 dñi in circuitu timentium eum: et eripiet eos
Gustate et videte quoniam suauis est dñs: beatus vir q̇ sperat in eo.
Timete dñm oēs scī ei9: qm̄ nō est inopia timētibus eum
Diuites eguerunt ꝛ esurierunt: inquirētes autem dñm non minuentur omni bono.
Venite filii audite me: timorem dñi docebo vos.
Quis est hō qui vult vitaꝫ: diligit dies videre bonos
Prohibe linguā tuā a malo:

et labia tua ne loquāt dolū
Diuerte a malo ꝛ fac bonū: inquire pacē ꝛ ꝑsequere eam
Oculi dñi sup iustos: ꝛ aures eius ad preces eorum.
Uult⁹ autē dñi sup facientes mala: vt perdat de terra memoriam eorum
Clamauerūt iusti ꝛ dñs exaudiuit eos: ꝛ ex oīb⁹ tribulationibus eoꝝ liberauit eos
Iuxta est dñs his qui tribulato sunt corde: ꝛ humiles spiritu saluabit
Multe tribulationes iustorum: ꝛ de omibus his liberauit eos dñs.
Custodit dñs oīa ossa eoꝝ: unū ex his non conteretur
Mors peccatoꝝ pessima: ꝛ q̄ oderūt iustum delinquent
Redimet dñs aīas seruorū suorum: et non deliquēt omnes qui sperant in eo
Gloria. añ. Rectos decet collaudatio. ps. xxxiiii.
Iudica dñe nocentes me: expugna impugnantes me
Apprehēde arma ꝛ scutū: ꝛ exurge in adiutoriū michi
Effūde frameā ꝛ cōclude aduersus eos q̄ ꝑsequūtur me: dic aīe mee salus tua ego sū.
Confundātur et reuereanť: querentes animam meā.
Auertantur retrorsum et confundantur: cogitātes michi mala
Fiāt tāq̄ puluis añ faciē venti: ꝛ angel⁹ dñi coartās eos.
Fiat via eoꝝ tenebre et lubricum: et angelus dñi persequens eos.
Qm̄ gratis abscōderūt michi interitū laquei sui: supuacue exprobrauerūt aīaȝ meā.
Ueniat illi laque⁹ quē ignorat: ꝛ captio quam abscondit apprehēdat eum ꝛ in laqueū cadat in idipsum
Anima autem mea exultabit in dño: et delectabitur super salutari suo.
Omnia ossa mea dicent: domine quis similis tibi
Eripiēs inopē de manu fortiorū eius: egenū ꝛ pauperem a diripientibus me.
Surgentes testes iniqui: que ignorabam interrogabāt me
Retribuebāt michi mala ꝓ bonis: sterilitatē aīe mee.
Ego aūt cum michi molesti essent: induebar cilicio.
Humiliabam ī ieiunio animā meā: ꝛ oratio mea in sinu meo conuertetur
Quasi primū ꝛ quasi fratrē nr̄ȝ sic ꝯplacebā: quasi lugēs ꝛ ꝯtristat⁹ sic hūiliabar
Et aduersum me letati sūt et cōuenerūt: cōgregata sunt sup me flagella et ignoraui.
Dissipati sunt nec cōpuncti

tentauerũt me subsannaue-
runt me subsannatione: frẽ-
duerũt sup me dentib⁹ suis.
Dñe qñ respicies restitue a-
nimã meã a malignitate eo-
rum: a leonib⁹ vnicã meam.
Confitebor tibi in ecclesia
magna: in populo graui lau
dabo te.
Non supergaudeant michi
qui aduersantur michi iniq̃:
qui oderunt me gratis et an
nuunt oculis
Qm̃ michi q̃dẽ pacifice lo-
quebãt: ⁊ ĩ iracũdia terre lo-
quentes dolos cogitabant
Et dilatauerũt super me os
suum: dixerunt euge euge vi
derunt oculi nostri
Vidisti dñe ne sileas: domi
ne ne discedas a me
Exurge et intende iudicio
meo deus meus: et dominus
meus in causam meam
Iudica me scdm̃ iusticiam
tuam dñe de⁹ meus: ⁊ nõ sup
gaudeant michi.
Non dicant in cordib⁹ suis
euge euge aĩe nostre: nec di-
cant deuorabimus eum.
Erubescãt ⁊ reuereãt simul
qui gratulantur malis meis
Induant confusione et re-
uerentia: qui maligna loquũ
tur super me
Exultent et letentur qui vo
lunt iusticiam meã: ⁊ dicant
semper magnificetur dñs q̃
volunt pacem serui eius.
Et lĩgua mea meditabitur
iusticiam tuam: tota die lau-
dem tuam. Psalmus xxxv.
Dixit iniustus vt delin
quat in semetipso: non
est timor dei ante oculos ei⁹.
Quoniam dolose egit ĩ cõ-
spectu ei⁹: vt inueniatur iniq̃
tas eius ad odium
Verba oris eius iniquitas ⁊
dol⁹: noluit intelligere vt be
ne ageret
Iniquitatem meditatus est
in cubili suo astitit oĩ vie nõ
bone: maliciam autem non
odiuit.
Dñe in celo mĩa tua: ⁊ veri
tas tua vsq̧ ad nubes
Iusticia tua sicut mõtes dei:
iudicia tua abyssus multa.
Homines et iumenta salua
bis dñe: quẽadmodum mul-
tiplicasti mĩam tuam deus.
Filii autẽ hoĩm: in tegmine
alarũ tuarum sperabunt.
Inebriabũtur ab vbertate
domus tue: et torrente volu
ptatis tue potabis eos
Quoniam apud te est fons
vite: ⁊ in lumine tuo videbi
mus lumen.
Pretende mĩam tuam scien
tibus te: et iusticiam tuã his
qui recto sunt corde
Non veniat michi pes sup-

bie: et manus peccatoris non moueat me.
Ibi ceciderunt qui operant iniquitatem expulsi sunt nec potuerunt stare
Gloria patri. an. Expugna impugnantes me. ps. xxxvi.
Noli emulari in malignantibus: neqꝫ zelaueris facientes iniquitatem.
Qm̄ tanq̄ fenū velocit are scent: ⁊ quēadmodum olera herbarum cito decident.
Spera in dño et fac bonitatē: et inhabita terram ⁊ pasceris in diuitiis eius
Delectare in dño: et dabit tibi petitiones cordis tui
Reuela dño viam tuā: ⁊ spera in eo et ipse faciet
Et educet quasi lumen iusticiam tuam et iudicium tuuꝫ tanq̄ meridiem: subdit9 esto dño et ora eum
Noli emulari in eo qui prosperatur in via sua: ⁊ in hoīe faciente iniusticias.
Desine ab ira et derelinque furorē: noli emulari vt maligneris
Qm̄ qui malignant extermінabūtur: sustinētes auteꝫ dñm ipsi hereditabūt terrā.
Et adhuc pusillū et nō erit peccator: ⁊ queres locum ei9 et non inuenies.
Mansueti autē hereditabūt terram: et delectabuntur in multitudine pacis
Obseruabit pctōr iustū: ⁊ stridebit sup eum dentibus suis
Dñs autē irridebit eū: qm̄ prospicit q̄ veniat dies eius.
Gladiū euaginauerūt peccatores: intēderunt arcū suum
Ut decipiāt pauperē ⁊ īopē: vt trucident rectos corde
Gladius eorum intret ī corda ipsorum: et arcus eorū cōfringatur
Melius est modicū iusto: super diuitias pctōꝝ multas
Qm̄ brachia pctōꝝ cōterent: confirmat autē iustos dñs.
Nouit dñs dies īmaculatorū: ⁊ hereditas eoꝝ ī etnū erit
Non cōfundētur in tpe malo: ⁊ in diebus famis saturabunt/ q2 pctōres peribunt
Inimici vo dñi mox vt honorificati fuerint ⁊ exaltati: deficientes quēadmodū fumus deficient
Mutuabitur peccator et nō soluet: iustus autem miseret et retribuet
Quia benedicentes ei hereditabunt terram: maledicentes autem ei disperibunt
Apud dñm gressus hoīs dirigent: et viam eius volet
Cū ceciderit iust9 nō collidetur: q2 dñs suppōit manū suā
Iunior fui eteni senui: ⁊ nō

vidi iustū derelictū nec semē
eius querens panem.
Tota die miseretur ⁊ cōmo
dat: et semen illius in bene=
dictione erit.
Declina a malo ⁊ fac bonū:
et inhabita in seculū seculi.
Quia dn̄s amat iudiciū: et
nō derelinquet sanctos suos:
in eternum conseruabuntur.
Iniusti punientur: et semen
impiorum peribit.
Iusti autē hereditabunt ter
ram: et inhabitabunt in se=
culū seculi super eam.
Os iusti meditabitur sapiē=
tiam: ⁊ lingua eius loquetur
iudicium.
Lex dei eius in corde ipsius:
et non supplantabuntur gres
sus eius.
Considerat peccator iustū:
et querit mortificare eum.
Dn̄s aūt nō derelinquet eū
in manib⁹ eius: nec dānabit
eum cum iudicabitur illi.
Expecta dominū et custodi
viam eius et exaltabit te vt
hereditate capias terrā: cum
perierint peccatores videbis
Vidi impiū superexaltatū:
et eleuatū sicut cedros libani
Et trāsiui et ecce nō erat: q̄=
siui eū et nō est īuent⁹ loc⁹ ei⁹
Custodi īnocentiam ⁊ vide
equitatem: quoniā sunt reli=
quie homini pacifico.

Iniusti autē disperibūt si=
mul: reliquie īpiorꝝ interibūt
Salus autē iustorū a dn̄o: et
protector eorū in tēpore tri=
bulationis.
Et adiuuabit eos dn̄s et li=
berabit eos: ⁊ eruet eos a pec
catoribus et saluabit eos/ q̄r
sperauerūt in eo. ps. xxxvii.

Domīe ne ī furore tuo
arguas me: neq̄ in ira
tua corripias me.
Quoniaꝫ sagitte tue infixe
sunt michi: et cōfirmasti sup
me manū tuam.
Nō ē sanitas ī carne mea a
facie ire tue: nō est pax ossib⁹
meis a facie peccatorꝝ meorꝝ
Qm̄ īiq̄tates mee supgresse
sunt caput meū: ⁊ sicut onus
graue grauate sunt sup me.
Putruerūt et corrupte sunt
cicatrices mee: a facie insipi=
entie mee.
Miser factus sum ⁊ curua=
tus sum vsq̄ in finem: tota
die cōtristatus ingrediebar.
Quoniā lūbi mei īpleti sūt
illusionibus: ⁊ nō est sanitas
in carne mea.
Afflictus sum et humilia=
tus sum nimis: rugiebā a ge
mitu cordis mei.
Domine ante te omne desi=
derium meū: et gemit⁹ meus
a te non est abscōditus.
Cor meum cōturbatū est in

me dereliquit me virtus mea: et lumen oculorum meorum et ipsum non est mecū.
Amici mei ⁊ primi mei: ad uersum me appropinquauerunt et steterunt.
Et qui iuxta me erant delōge steterunt: et vim faciebāt qui querebant aīam meā.
Et qui inq̄rebant mala michi locuti sunt vanitates: et dolos tota die meditabātur
Ego autē tanq̄ surdus non audiebam: et sicut mutus nō aperiens os suum.
Et factus sum sicut hō non audiens: et nō habens in ore suo redargutiones.
Qm̄ ī te dn̄e speraui: tu exaudies me dn̄e deus meus.
Quia dixi nequādo supgaudeant michi īimici mei: ⁊ dū cōmouētur pedes mei super me magna locuti sunt.
Quoniā ego in flagella paratus sum: et dolor meus in̄ cōspectu meo semper.
Qm̄ iniq̄tatē meā annūciabo: ⁊ cogitabo pro pctō meo.
Inimici autē mei viuunt et cōfirmati sūt sup me: ⁊ multiplicati sūt q̄ oderūt me īique
Qui retribuūt mala pro bonis detrahebant michi: quoniam sequebar bonitatem.
Ne derelīquas me dn̄e deus meus: ne discesseris a me.

Intende ī adiutoriū meum: domine deus salutis mee.
Gloria. an. Reuela dn̄o viā tuā. V. Dn̄e in celo mīa tua. Rm. Et veritas tua vsq̄ ad nubes. Lectiōes ⁊ R. de eadē fer. Ante laud. p aduētū. V. Emitte agnū tuū dn̄e dn̄atorē t̄re R. De petra deserti ad mōte filie syon. Sed in oīb9 aliis fer. a. Dn̄e ne ī ira. vsq̄ ad xl. et a. Deus oīm. vsq̄ ad aduentū dn̄i. qn̄ de fer. agit. Dicet hic vs9. Fiat mīa tua dn̄e super nos. Rm. Quemadmoduz sperauimus in te.
In laudibus. Psalmus. l.
Miserere mei deus: secūdū magnā mīam tuā.
Et secūdū multitudinē miserationū tuarum: dele iniquitatem meam.
Amplī9 laua me ab īiq̄tate mea: et a pc̄ō meo mūda me.
Quoniā īiquitatem meam ego cognosco: ⁊ peccatū meū contra me est semper.
Tibi soli peccaui et malum corā te feci: vt iustificeris in sermonibus tuis ⁊ vincas cū iudicaris.
Ecce enī in inquitatib9 conceptus sum: et in peccatis cōcepit me mater mea.
Ecce enī veritatem dilexisti incerta et occulta sapientie tue manifestasti michi.

Asperges me dñe ysopo et mundabor: lauabis me et super niuem dealbabor.
Auditui meo dabis gaudium et leticiam: et exultabũt ossa humiliata
Auerte faciem tuã a peccatis meis: et omnes iniquitates meas dele.
Cor mundũ crea in me de⁹: et spiritum rectum ĩnoua in visceribus meis.
Ne piicias me a facie tua: et spiritum sanctuʒ tuum ne auferas a me.
Redde michi leticiam salutaris tui: et spiritu principali confirma me.
Docebo iniquos vias tuas: et impii ad te conuertentur.
Libera me de sanguinibus deus de⁹ salutis mee: ⁊ exultabit lingua mea iusticiã tuã:
Dñe labia mea aperies: ⁊ os meũ annũciabit laudẽ tuã.
Quoniã si voluisses sacrificiũ dedissem: vtiq; holocaustis non delectaberis.
Sacrificiũ deo spiritus cõtribulatus: cor cõtritũ ⁊ humiliatũ deus non despicies.
Benigne fac dñe ĩ bona voluntate tua syon: vt edificẽtur muri hierusalem.
Tunc acceptabis sacrificiũ iusticie oblatiões ⁊ holocausta: tunc imponent super altare tuum vitulos.
Gl'ia. ã. Miserẽ mei de⁹. ps. V.
Verba mea aurib⁹ pcipe do. vt s folio pmo. ã. Intellige clamorẽ meũ dñe. ãn. Deus deus meus ad te de luce vigilo. ps. Ipsum. Isaie. xii.
Confitebor tibi domĩe qm̃ irat⁹ es michi: cõuersus est furor tuus et consolatus es me.
Ecce de⁹ saluator me⁹: fiducialiter agam et nõ timebo.
Quia fortitudo mea ⁊ laus mea dñs: et factus est michi in salutem.
Haurietis aquas in gaudio de fontibus saluatoris: ⁊ dicetis in illa die confitemini dño et inuocate nomen eius.
Notas facite ĩ ppl'is adĩuẽtiões eius: memẽtote quoniã excelsum est nomen eius.
Cantate dño quoniam magnifice fecit: annunciate hec in vniuersa terra.
Exulta et lauda habitatio syon: quia magnus in medio tui sanctus israel.
Gl'ia pri. ãn. Conuersus est furor tuus dñe ⁊ consolatus es me. ãn. Laudate dñm de celis. ps. Ipsum. Capitulũ.
Ecce dies veniunt dicit dñs/ et suscitabo dauid germẽ iustũ et regnabit rex et sapiẽs erit ⁊ faciet iudiciũ

et iusticiā in terra. Hoc capitulū dicet quotidie ad laud. in fer. p totū aduen. qn̄ de ea agitur. Hy⁹. Uox clara vel. ante p̄mā V. Uox clamātis. Et oibus fer. ad laud. a Dn̄e ne ī ira. vsq₃ ad caput ieiunii et a Deus oīm. vsq₃ ad aduē tum dn̄i quādo de feria. agitur dicetur Cp̄m. Corin. xvi

Vigilate et orate: state in fide: viriliter agite et confortamini ꝛ oīa vestra in caritate fiāt. ¶ A Dn̄e ne in ira. vsq₃ ad xl. qn̄ de. ii. fer. agit dr ad lau. sequēs. Hy⁹.

Splendor paterne glorie: de luce lucē pferēs: lux lucis et fons lumīs: dies diem illuminans.

Uerusq₃ sol illabere: micās nitore perpeti: iubarq₃ sancti spūs: īfunde nostris sensib⁹.

Uotis vocemus te patrem: patrem perēnis glorie: pater potentis gratie: culpam releget lubricam.

Informet actus strēnuos: dentē retūdat inuidi: casus fecundet asperos: donet gerendi gratiam.

Mentem gubernet et regat: casto fidei corpore: fides calore ferueat: fraudis venena nesciat.

Xp̄usq₃ nobis sit cibus: potusq₃ nr̄ sit fides: leti bibam⁹ sobriā: ebrietatē spiritus.

Letus dies hic transeat: pudor sit vt diluculū: fides velut meridies: crepusculū mēs nesciat.

Aurora cursus pvehit: aurora totus pdeat: in patre totus fili⁹: ꝛ tot⁹ in v̄bo pater.

Deo p̄ri sit gl̄ia: eiusq₃ soli filio: cū spū paraclito: et nūc ei ī perpetuū. Amē. V. In matutinis dn̄e meditabor in te R. Quia fuisti adiutor me⁹. Per estatē. dr hy⁹. Ecce iam noctis V. In matutinis dn̄e. Iste V. dr oib⁹ fer. ad laud. a Dn̄e ne in ira. vsq₃ ad xl. et a Deus oīm. vsq₃ ad aduē. dn̄i qn̄ de fer. agit. an̄. Bn̄dictus deus israel. ps. Ip̄m. Deinde dicant preces fer. hoc modo.

Kyrie el. iii. Xp̄e el. iii. Kyrie el. iii. Pater nr̄.

Et ne nos. Sed libera nos.

Ego dixi dn̄e miserere mei. Sana animam meam quia peccaui tibi.

Cōuertere domīe vsq₃quo. Et deprecabilis esto sup seruos tuos.

Fiat misericordia tua domine super nos.

Queādmodū sperauim⁹ ī te

Sacerdotes tui induantur iusticiā. Et sancti tui exultent.

Domine saluum fac regem Et exaudi nos in die qua in-

uocauerimus te.
Saluos fac seruos tuos et ancillas tuas Deus me⁹ sperantes in te.
Saluum fac populum tuum dñe et benedic hereditati tue Et rege eos ⁊ extolle illos vsq in eternum.
Dñe fiat pax in vtute tua. Et abūdātia in turrib⁹ tuis
Orem⁹ ꝑ fidelib⁹ defunctis Requiē eternā dona eis dñe: et lux perpetua luceat eis.
Exaudi dñe vocē meā qua clamaui ad te Miserere mei et exaudi me.
Miserere mei deus. tot⁹ ps. dicatur sine nota cū Glia. et Sicut erat. Finito p̄o. solus sacerd. erigat se: ⁊ ad gradū chori accedat. s. ad mat. et ad vesperas tūc dicēdo hos v⁹.
Exurge dñe adiuua nos. Et libera nos propter nomē tuū
Dñe deus virtutū conuerte nos. Et ostende faciē tuaz et salui erimus.
Dñe exaudi. Et clamor.
Dñs vo. Et cū. Oremus.
In aduētu dñi qñ d fer̄ agit dūr mēo. ad mat. ān. Spūs sanctus in te descēdet maria ne timeas habēs in vtero filiū dei alla. v. Egrediet virga de radice iesse. R. Et flos de radice ei⁹ ascēdet. or
Deus qui de beate marie virginis vtero verbū tuum angelo nūciante carnem suscipere voluisti: p̄sta supplicibus tuis: vt qui vere eaz dei genitricē credimus: eius apud te intercessionib⁹ adiuuemur. Per eūdē. x. Mēo. de oibus sctis ān. Ecce dñs veniet et oēs sancti ei⁹ cum eo: et erit in die illa lux magna alla. v. Ecce apparebit dñs sup nubem candidā. R. Et cū eo sanctorum milia. Orō
Conscīētias nostras q̄s dñe visitando purifica: vt veniēs iesus xp̄s fili⁹ tuus dñs noster cū omnibus sanctis paratā sibi in nobis inueniat mā̄sionem. Qui te. vi. et reg. ⁊c. Ad vs̄. ⁊ c. Ab octa. sancti stephani vsq ad purifi. quotidie fiat mēo. de sancta maria de quocūq fiat serui. tam ad vs̄. q̄ ad matu. nisi in vigi. epy ⁊ in die eiusdem. In fes. ix. lec. īfra octa. et in octa. qñ chorus regit. Et in dñicis ad vtrasq ves̄. cuz hac ān. Quando natus es ineffabiliter ex virgine tūc implete sunt scripture sicut pluuia in vellus descendisti vt saluum faceres genus humanum te laudamus de⁹ noster Et ad matut. cum hac ā. Ecce maria genuit nobis saluatorem quem iohannes vidēs

exclamauit dicens: ecce agnꝰ dei ecce qui tollit peccata mūdi alleluya. In fer. vero ꝛ in fes. iii. lec. sine regimine chori ad veš. dicitur hec ān. Rubum quem viderat moyses incombustum conseruatam agnouimus tuam laudabilē virginitatem dei genitrix intercede pro nobis. Et ad matuti. cum hac ān. Germinauit radix iesse orta est stella ex iacob virgo peperit saluatorem te laudamus deus noster. Et ad matuti. dicitur semper v̄. Post partum virgo inuiolata permansisti. Et ad vš. dicitur v̄ Speciosus forma pre filiis hominum. R̄m Diffusa est gratia in labiis tuis. Non dicit vlteriꝰ Or.

Deus qui salutis eterne beate marie virginitate fecunda humano generi premia prestitisti: tribue quesumus: vt ipsam pro nobis intercedere sentiamus: ꝑ quam meruimus auctorē vite suscipere dominum nostrū iesum xp̄m filium tuū. Deinde fiat memoria de oibꝰ sanctis in fer. et in fes. sine regi. chori ad veš. et ad matuti. Post purifi. vo. ad matuti. dicitur hec ān. Beata mater et innupta virgo gloriosa regina mundi intercede pro nobis ad dominum. v̄. Post partum oratio. Famulorum vel oratio. Omnipotens sempiterne deus vt posterius patet. Non dicitur hec oratio. Concede quesumus misericors deus ad memo. de sancta maria: nisi ad processio. tantum. Memoria de omnibus sanctis. Ad matuti. ān. Exultabunt. v̄. Mirabilis oratio Infirmitatem. vel orō. Omnium sanctorum. vel oratio. Uide domine. vel orō. Tribue quesumus domine. ꝛ c̄. Post purificationem ad memo. de sancta maria. dicantur antipho. sicut infra ante completorium notatur. Et etiam de omībus sc̄tis ad vš. et ad memo. de paſ. tempore.

¶ Fer. iiii. in capite ieiunii ꝛ quotidie vsq; ad cenā dn̄i qn̄ de tp̄ali agitur ad matu. fiat memo. ꝓ penitētibꝰ cū hac ā. Conuertimini ad me in toto corde vr̄o: in ieiunio ꝛ fletu ꝛ in planctu dicit dn̄s. v̄. Peccauimus cū patribus nostris R̄. Iniuste egimus iniq̄tatē fecimus Oratio.

Exaudi q̄s dn̄e supplicū preces et confitentiū tibi parce peccatis: vt pariter nobis indulgentiā tribuas benignus et pacem. ꝑ dn̄z. Ad vš. vero cū hac ān. eo die. Quis scit si

conuertatur et ignoscat deus et relinquat post se bñdictiõez ℣ Dñe nõ scdm pctã nrã facias nobis. ℟ Neqꝫ scdm iniquitates nrãs retribuas nobis Orõ vel. Exaudi. ¶ Feria. ii. post octa. trini. ⁊ ab hic vsqꝫ ad aduentũ dñi: ta ĩ ser ꝙ in fes. iii. lec. sine regi. chori et in octa. et infra qñ cho. nõ regit dicant̃ he tres mẽo. scꝫ de cruce: de sctã maria: ⁊ de oĩbus sctis. Cũ vo in festis. iii. lec. aliqd festum sctõꝝ cõtig. tunc in p̃mis fiat memo. de sctõ: ⁊ postea memo. supradicte. Per octa. vo reliqꝛ siue dr̃ de sctis siue de fer̃. sp fiat in primis memo. de cruce Ad matu. ãn. Nos aũt gloriari opoꝛtet in cruce dñi nr̃i iesu christi. ℣. Omĩs terra adoret te de⁹ ⁊ psallat tibi. ℟. Psalmũ dicat nomini tuo. Orõ.

Deus q̃ sanctã crucem tuã ascendisti et mũdi tenebras illuminasti: tu corda et corpora nr̃a illuminare dignare saluator mũdi. Qui vi. et reg. cum deo. vel oratio

Perpetua q̃s dñe pace custodi: quos per lignum sancte crucis redimere dignatus es saluator mundi. Qui vi. et reg. cũ deo pa. Mẽo. de sctã ma. ad matu. ã. Btã mater et innupta. vt proxime s̃.

Aña. Post partum. Orõ.

Adesto nobis dñe deus noster: et quos sctẽ crucis letari facis honore eius quoqꝫ ꝑpetuis defende subsidiis. p.

Famuloꝝ tuoꝝ vel orõ q̃s dñe delictis ignosce vt qui tibi placere de actibus nr̃is nõ valemus: genitricis filii tui dñi nr̃i iesu xp̃i intercessiõe saluemur Per eũd

Omñs sempiter= vel orõ ne de⁹ nos famulos tuos dextera tue potentie a cũctis ꝓtege periculis: et gloriosa beate marie semper virginis intercessione fac nos presenti gaudere prosperitate et futura. p. x. Non dr̃ orõ. Concede q̃s mi. ad mẽo. de sancta maria ꝑ totũ annũ. sed ad ꝑces. et ad complet. de ea tm̃. Memo. de oib⁹ sctis ad mat. ãn. Exultabunt sancti in gloria letabunt in cubilib⁹ suis ℣. Mirabilis de⁹ ĩ sctis suis. ℟ Et glios⁹ ĩ maiestate sua

Infirmitatẽ nr̃am Orõ q̃s dñe ꝓpicius respice: et mala omĩa que iuste meremur omniũ sctõꝝ tuoꝝ ĩtercessione auerte. Per x. vel orõ

Omniũ sanctorum tuoꝝ q̃s dñe intercessiõe placatus et veniam delictorum nobis tribue ⁊ remedia sempiterna concede. p. vel orõ.

Vide dñe infirmitates nr̄as et intercedētibus oībus sctīs tuis: celeri nobis pietate succurre. p. vel oro

Tribue q̄s dñe oēs san ctos tuos iugiter orare p nobis: et eos sēp clemēter audire digneris. p. Mēo. de cruce ad vs̄. ā. Salua nos xp̄e saluator p virtutē sancte crucis q̄ saluasti petrū ī mari miserere nobis. v̄ Oīs terra vel ā. Per signū scēē crucis de inimicis nr̄is libera nos deus noster. vel ān Adoram⁹ te xp̄e et benedicim⁹ tibi: quia per crucē tuā redemisti mūdum. v⁹ Oīs terra. or vts̄. ad matu Mēo. de scā̄ maria ad vs̄. ān. Scā̄ maria virgo intercede pro toto mūdo q̄a genuisti regē orbis. v̄. Sācta dei genitrix virgo semp maria. vel ān. Sctā dei genitrix virgo semp maria intercede pro nobis ad dñm deū nr̄m v̄. Post partum. vel ān. In prole mater in partu virgo gaude et letare pia mater domini. v̄. Sancta dei genitrix or. vts̄. ad matu. Mēo. de oibus sctis ad vs̄. ān. Sācti dei oēs q̄ estis cōsortes supnorū ciuiū intercedite p nobis. v̄. Letamini. vl. Exultēt. vel ā. Oēs electi dei nr̄i mēoramini ante deū vt vestris precibus adiuti mereamur vobis adiungi. v̄. Letamini. vel exultent. vel ān Sctōr pcib⁹ cun ctorū redde salutē corporis et aīe xp̄e tuis famulis. v̄. Letamini. vel. ān. O q̄ gloriosum est regnū in quo cum christo gaudēt oēs sancti amicti stolis albis sequūtur agnū quocunq̄ ierit. v̄. Letamini. Isti duo v̄. ad mēo. de oib⁹ sctis nō variāt nisi cū v̄. Letamini. ad. i. vs̄. dr̄ tūc ad mēo. de oibus scīs dicet v̄. Exultēt Similiter ad matu. qn̄ v̄. Mirabilis de⁹. dr̄ in lau. tūc ad memo. de oibus sctis dicetur v̄. Iustorū aīe. qd̄ p totū annū obseruet: nisi in aduē. et ī tp̄e pas. or. vts̄. ad matu. ¶ Fer iii. ad matu. p aduētū Inuit hy⁹. vts̄. in. ii. feria notātur. Sed a Dñe ne in ira. vsq̄ ad xl. qn̄ v̄. iii. fer agit dr̄ ad matu. sequēs Inuit. Iubilem⁹ deo salutari nr̄o. ps. Venite

Consors paterni Hy⁹.
luminis/ lux ip̄e lucis et
dies/ noctē canēdo rūpimus/
assiste postulantibus

Aufer tenebras mentiū/ fuga cateruas demonum/ expelle somnolentiā/ ne pigritantes obruat

Sic christe nobis oībus/ indulgeas credentib⁹/ vt prosit exorantibus/ quod precinentes

psallimus.

Presta pater piissime. Per cētatem hymnus. Nocte surgē tes vigi. Psalmus xxxviii.

Dixi custodiā vias meas: vt non delinquam in lingua mea.

Posui ori meo custodiā: cū consisteret peccator aduersum me

Obmutui et humiliatus sum et silui a bonis: et dolor meus renouatus est

Concaluit cor meum intra me: et in meditatiōe mea exardescet ignis

Locutus sum in lingua mea: notum fac michi domine finem meum.

Et numerū dierū meorū quis est: vt sciam quid desit michi

Ecce mensurabiles posuisti dies meos: et substantia mea tanquam nichilum ante te.

Verūtamē vniuersa vanitas: omnis homo viuens

Verūtamen in ymagine pertrāsit homo: sed et frustra cō turbatur

Thesaurisat: et ignorat cui congregabit ea

Et nunc que est expectatio mea nonne dn̄s: et substātia mea apud te est

Ab omnibus iniquitatibus meis erue me: opprobriū insipienti dedisti me

Obmutui et nō aperui os meum quoniā tu fecisti: amoue a me plagas tuas.

A fortitudine manus tue ego defeci: in increpationibus propter iniquitatem corripuisti hominem

Et tabescere fecisti sicut araneā aīam eius: verūtamē vane conturbatur omnis homo.

Exaudi oratione meā dn̄e et deprecatione meā: auribus percipe lachrymas meas

Ne sileas qm̄ aduena ego sū apud te: et peregrinus sicut omnes patres mei.

Remitte michi vt refrigerer priusquam abeam: et amplius non ero. ps. xxxix.

Expectans expectaui dominū: et intendit michi

Et exaudiuit preces meas et eduxit me de lacu miserie: et de luto fecis.

Et statuit supra petram pedes meos: et direxit gressus meos

Et immisit in os meū canticū nouū: carmen deo nostro

Videbunt multi et timebūt: et sperabunt in domino

Beatus vir cuius ē nomē dn̄i spes eius: et nō respexit in vanitates et insanias falsas

Multa fecisti tu dn̄e deus meus mirabilia tua: et cogitatio-

nibus tuis non est qui simi-
lis sit tibi.
Annūciaui ⁊ locut⁹ sū: mul
tiplicati sunt super numerū.
Sacrificiū ⁊ oblatiōeꝫ nolui
sti: aures aūt pfecisti michi.
Holocaustū ⁊ p pctō non po
stulasti: tūc dixi ecce venio
In capite libri scriptū ē de
me vt facerē volūtatē tuā de⁹
meus volui: et legē tuam in
medio cordis mei
Annūciaui iusticiā tuā ī ec
clesia magna: ecce labia mea
non prohibebo dñe tu scisti
Iusticiam tuam nō abscon
di in corde meo: veritatē tuā
et salutare tuum dixi
Non abscondi mīam tuā et
veritatē tuā: a cōsilio multo
Tu aūt dñe ne longe facias
miserationes tuas a me: mīa
tua et veritas tua semper su-
sceperunt me
Quoniam circūdederūt me
mala quoꝝ nō est numer⁹: cō
prehenderūt me iniquitates
mee et non potui vt viderem
Multiplicate sūt super capil
los capitis mei: et cor meū de
reliquit me
Complaceat tibi domīe vt
eruas me: dñe ad adiuuādūꝫ
me respice
Confundātur ⁊ reuereant
simul qui querūt animā meā:
vt auferant eam
Conuertāt retrorsū ⁊ reue
reant: q̄ volūt michi mala
Ferāt cōfestī cōfusionē suā:
qui dicunt michi euge euge.
Exultēt ⁊ letent sup te oēs
querētes te ⁊ dicāt semp ma
gnificetur dñs: qui diligunt
salutare tuum
Ego aūt mēdic⁹ sum ⁊ pau
per: dñs sollicitus est mei
Adiutor me⁹ ⁊ ptector me⁹
es tu: de⁹ me⁹ ne tardaueris.
Gloria patri. ā. Ut nō delin
quam in lingua mea. ps. xl.
Beatus qui intelligit su
per egenū ⁊ pauperē: ī
die mala liberabit eum dñs.
Dñs conseruet eū et viuifi
cet eum et beatū faciat eū in
terra: ⁊ non tradat eum ī ani
mam inimicorum eius
Dñs opē ferat illi sup lectū
doloris ei⁹: vniuersū stratū
eius vsasti in infirmitate ei⁹
Ego dixi dñe miserere mei:
sana aīam meam quia pecca
ui tibi.
Inimici mei dixerunt mala
michi: quando morief ⁊ peri
bit nomen eius
Et si ingrediebatur vt vide
ret vana loquebatur: cor ei⁹
cōgregauit iniquitatem sibi.
Egrediebat foras: et loque-
batur in idipsum
Aduersum me susurrabāt
oēs inimici mei: aduersū me

cogitabant mala michi.
Verbū iniquū cōstituerunt aduersū me: nūquid qui dormit non adiiciet vt resurgat
Etenim homo pacis mee in quo speraui qui edebat panes meos: magnificauit super me supplantationem.
Tu aūt dn̄e miserere mei et resuscita me: et retribuā eis.
In hoc cognoui quoniā voluisti me: quoniā nō gaudebit inimicus meus super me.
Me aūt propter innocētiam suscepisti: et cōfirmasti me in conspectu tuo in eternum.
Bn̄dictus dn̄s de⁹ isrl: a sclo et in seculū fiat fiat. ps. xli.

Quemadmodū desiderat ceruus ad fontes aquarū: ita desiderat anima mea ad te deus.
Sitiuit anima mea ad deum fontē viuū: quādo veniam et apparebo ante faciem dei.
Fuerūt michi lachryme mee panes die ac nocte: dum dicitur michi quotidie vbi est deus tuus.
Hec recordatus sum et effudi in me aīam meā: qm̄ trāsibo in locū tabernaculi admirabilis vsq; ad domū dei.
In voce exultationis et cōfessionis: sonus epulantis.
Quare tristis es aīa mea: et quare conturbas me.
Spera in deo quoniā adhuc confitebor illi: salutare vultus mei et deus meus.
Ad meipsum aīa mea conturbata est: ppterea memor ero tui de terra iordanis et hermonii a monte modico.
Abyssus abyssum inuocat: in voce catharactarū tuarū.
Omīa excelsa tua et fluctus tui: super me transierunt.
In die mādauit dn̄s mīaz suam: et nocte canticū eius.
Apud me orō deo vite mee: dicaz deo susceptor meus es.
Quare oblit⁹ es mei: et quare contristatus incedo dum affligit me inimicus.
Dum confringuntur ossa mea exprobrauerūt michi: qui tribulant me inimici mei.
Dū dicunt michi per singulos dies: vbi est deus tuus.
Quare tristis es aīa mea: et quare conturbas me.
Spera in deo quoniā adhuc cōfitebor illi: salutare vultus mei et deus meus.
Gl'ia prī. ā. Sana dn̄e aīam meā qr peccaui tibi. Iste ps nō dr ad noct. p̄. xlii.
Iudica me de⁹ et dis. p̄. xliii.

Deus auribus nostris audiuim⁹: patres nostri annunciauerunt nobis.
Opus quod operatus es in dieb⁹ eor: et ī dieb⁹ antiquis.

Manus tua gẽtes disp̄didit et plantasti eos: afflixisti populos et expulisti eos.
Nec enĩ in gladio suo possederunt terrã: et brachiũ eoꝝ non saluauit eos.
Sed dextera tua ⁊ brachium tuum et illuminatio vultus tui: quoniaꝫ cõplacuisti ĩ eis.
Tu es ipse rex meus ⁊ deus meꝰ: q̃ mãdas salutes iacob.
In te ĩimicos nr̃os ventilabimꝰ cornu: et ĩ noĩe tuo spernemus insurgẽtes in nobis.
Nõ enĩ ĩ arcu meo sperabo: et gladius meus non saluabit me.
Saluasti enĩ nos de affligẽtibus nos: et odiẽtes nos cõfundisti.
In deo laudabimur tota die: ⁊ in nomine tuo confitebimur in seculum.
Nunc autẽ repulisti ⁊ confudisti nos: et nõ egredieris deus in virtutibus nostris.
Auertisti nos retrorsũ post inimicos nostros: ⁊ qui oderunt nos diripiebant sibi.
Dedisti nos tanq̃ oues escarum: et in gentibus dispersisti nos.
Uendidisti populum tuum sine p̄cio: et nõ fuit multitudo in cõmutationibus eorũ.
Posuisti nos opprobriũ vicinis nostris: subsannationẽ et derisum his qui in circuitu nostro sunt.
Posuisti nos in similitudinem gentibus: commotionẽ capitis in populis.
Tota die verecũdia mea cõtra me est: et confusio faciei mee cooperuit me.
A voce exprobrãtis ⁊ obloquẽtis: a facie inimici et p̄sequentis.
Hec oĩa venerũt super nos nec obliti sumus te: et inique nõ egimus in testamẽto tuo.
Et non recessit retro coꝛ nostrum: et declinasti semitas nostras a via tua.
Quoniã humiliasti nos in loco afflictionis: ⁊ cooperuit nos vmbra mortis.
Si obliti sumus nomen dei nostri: ⁊ si expãdimꝰ manus nostras ad deum alienum.
Nõne deus requiret ista: ip̄e enĩ nouit abscondita cordis
Quoniã p̄pter te mortificamur tota die: estimati sumus sicut oues occisionis.
Exurge quare obdormis domine: exurge ⁊ ne repellas in finem.
Quare faciẽ tuam auertis: obliuisceris inopie nostre et tribulationis nostre.
Quoniam humiliata est in puluere aĩa nostra: cõglutinatꝰ est in terra vẽter noster

Exurge domīe adiuua nos: et redime nos pꝛopter nomē tuum. Pſalmus xliiii.

Eructauit coꝛ meū verbum bonum: dico ego opera mea regi.

Lingua mea calamus ſcribe: velociter ſcribentis.

Specioſꝰ foꝛma pꝛe filiis hominū: diffuſa eſt gratia ī labiis tuis pꝛopterea benedixit te deus in eternum.

Accingere gladio tuo ſup femur tuum: potentiſſime.

Specie tua et pulchritudine tua: intende pꝛoſpere pꝛocede et regna.

Pꝛopter veritatē et māſuetudinē et iuſticiā: et deducet te mirabiliter dextera tua.

Sagitte tue acute: ppłi ſub te cadent in coꝛda inimicoꝛū regis.

Sedes tua deus in ſeculum ſeculi: virga directionis virga regni tui.

Dilexiſti iuſticiam et odiſti iniquitatē: pꝛopterea vnxit te deus deus tuus oleo leticie pꝛe conſoꝛtibus tuis.

Myrrha et gutta et caſia a veſtimentis tuis a domibus eburneis: ex quibus delectauerūt filie regū ī honoꝛe tuo.

Aſtitit regina a dextris tuis in veſtitu deaurato: circūdata varietate.

Audi filia ⁊ vide ⁊ inclina aurē tuam: ⁊ obliuiſcere populū tuū ⁊ domū patris tui.

Et cōcupiſcet rex decoꝛē tuum: qm̄ ipſe ē dn̄s deus tuus et adoꝛabunt eum.

Et filie tyri in muneribus: vultum tuuꝫ depꝛecabuntur omēs diuites plebis

Oīs gl'ia eius filie regis abintus ī fimbꝛiis aureis: circūamicta varietatibus.

Adducentur regi virgines poſt eam: pꝛoxime eius afferentur tibi.

Afferenṫ in leticia ⁊ exultatiōe: adducēṫ in tēplū regis

Pꝛo patribus tuis nati ſūt tibi filii: conſtitues eos pꝛincipes ſuper omnē terram.

Memoꝛes erunt nomīs tui domine: in omni generatiōe et generationem.

Pꝛopterea populi confitebuntur tibi in eternum: ⁊ in ſeculum ſeculi.

Gloꝛia patri. ān Eructauit coꝛ meū verbū bonū. ps. xlv.

Deus noſter refugiū et virtꝰ: adiutoꝛ ī tribulatiōibꝰ q̄ īuenerūt nos nimis

Pꝛopterea nō timebimꝰ dū turbabitur terra: ⁊ transferētur montes in coꝛ maris.

Sonuerunt et turbate ſunt aque eoꝛum: cōturbati ſunt montes in foꝛtitudine eius.

F luminis impetus letificat ciuitatē dei: sanctificauit tabernaculum suū altissimus.
D eus in medio eius nō commouebitur: adiuuabit eam deus mane diluculo.
C onturbate sunt gentes et inclinata sunt regna: dedit vocem suam mota est terra.
D ñs virtutum nobiscum: susceptor noster deus iacob.
V enite et videte opera dñi: que posuit ꝓdigia sup terrā.
A uferēs bella vsq ad finē terre: arcū cōteret ⁊ cōfriget arma et scuta comburet igni.
V acate ⁊ videte qm̄ ego sum deus: exaltabor in gentibus et exaltabor in terra.
D ñs virtutū nobiscū: susceptor nr̄ deus iacob. ps. xlvi.
O Mnes gentes plaudite manibus: iubilate deo in voce exultationis.
Q uoniam dñs excelsus terribilis: rex magnus sup omnem terram.
S ubiecit populos nobis: et gentes sub pedibus nostris.
E legit nobis hereditatem suam: speciē iacob quē dilexit
A scendit deus in iubilo: et dñs in voce tube.
P sallite deo nostro psallite: psallite regi nostro psallite.
Q uoniam rex omnis terre deus: psallite sapienter.
R egnabit deus super gentes: deus sedet super sedem sanctam suam.
P rincipes populorū cōgregati sunt cum deo abraham: quoniā dii fortes terre vehemēter eleuati sunt.
G loria patri. an. Adiutor in tribulationibus. ps. xlvii.
M Agnus dñs et laudabilis nimis: ī ciuitate dei nostri in monte sancto eius.
F undat exultatiōe vniuerse terre mons syō latera aqlonis: ciuitas regis magni.
D eus ī domib9 eius cognoscetur: cum suscipiet eam.
Q m̄ ecce reges terre cōgregati sunt: cōuenerūt in vnū.
I psi videntes sic admirati sunt/ cōturbati sunt/ cōmoti sunt: tremor apprehendit eos
I bi dolores vt parturiētis: in spiritu vehementi cōteres naues tharsis.
S icut audiuim9 sic vidimus in ciuitate dñi virtutum ī ciuitate dei nostri: deus fundauit eam in eternum.
S uscepimus deus misericordiam tuā: in medio tēpli tui
S cdm nomen tuū deus sic et laus tua in fines terre: iusticia plena est dextera tua.
L etetur mons syon ⁊ exultent filie iude: propter iudicia tua domine.

Circundate syon ⁊ comple
ctimini eam: narrate in tur-
ribus eius.
Ponite corda vestra in vir
tute eius: et distribuite do-
mos eius vt enarretis in pro
genie altera.
Quõ hic est deus de⁹ noster
in eternũ ⁊ ĩ seculũ seculi: ipe
reget nos in secula. ps. xlviii
Audite hec omnes gen-
tes: auribus percipite
omnes qui habitatis orbem
Quiqȝ terrigene et filii ho-
minum: simul in vnum di-
ues et pauper.
Os meum loquetur sapien-
tiam: ⁊ meditatio cordis mei
prudenciam
Inclinabo in parabolã au-
rem meã: aperiam in psalte-
rio propositionem meam.
Cur timebo in die mala: ĩi-
quitas calcanei mei circun-
dabit me
Qui confidunt in virtute
sua: et in multitudine diuiti-
arum suarum gloriantur
Frater non redimit redi-
met homo: et non dabit deo
placationem suam.
Et precium redẽptionis aĩe
sue: et laborabit in eternum ⁊
viuet adhuc in finem
Nõ videbit interitum cũ vi
derit sapiẽtes morientes: si-
mul insipiẽs ⁊ stultus pibũt
Et relinquent alienis diui-
tias suas: ⁊ sepulchra eoꝝ do
mus illorum in eternum.
Tabernacula eorum in pro
genie et ꝓgenie: vocauerunt
nomina sua in terris suis
Homo cum in honore esset
non intellexit: comparatus
est iumentis insipientibus et
similis factus est illis
Hec via illorum scandaluȝ
ipsis: ⁊ postea in ore suo com
placebunt
Sicut oues in inferno posi-
ti sunt: mors depascet eos
Et dñabuntur eorũ iusti in
matutino: ⁊ auxiliũ eorũ ve-
terascet in inferno a gloria
eorum
Verũtamẽ de⁹ redimet ani
mã meam de manu inferi: cũ
acceperit me.
Ne timueris cũ diues fact⁹
fuerit hõ: ⁊ cũ multiplicata
fuerit gloria domus eius
Quõ cum interierit non su-
met omnia: neqȝ descendet cũ
eo gloria eius.
Quia aĩa eius in vita ipsi⁹
benedicetur: confitebitur ti-
bi cum benefeceris ei
Introibit vsqȝ in progeni-
es patrum suorũ: ⁊ vsqȝ ĩ eter
num non videbit lumen
Homo cũ in honore esset nõ
intellexit: ꝯparatus est iumẽ
tis insipientibus ⁊ similis fa

ctus est illis.
Gloria. an. Auribꝰ pcipite q̄ habitatis orbem. ps. xlix.
DEus deorꝫ dn̄s locutꝰ est: et vocauit terram
A solis ortu vsq; ad occasū: ex syon species decoris eius
Deus manifeste veniet: deꝰ noster ꝛ nō silebit
Ignis in cōspectu eius exar-descet: et in circuitu eius tem pestas valida.
Aduocauit celū desursum: et terrā discernere ppl'm suū
Congregate illi sanctos eiꝰ: qui ordinant testamētū eius super sacrificia
Et annūciabūt celi iusticiā eius: qm̄ deus iudex est
Audi populꝰ meꝰ ꝛ loquar israel: ꝛ testificaborꝫ tibi deꝰ deus tuus ego sum
Non in sacrificiis tuis ar-guaꝫ te: holocausta autē tua in conspectu meo sunt semꝑ
Non accipiā de domo tua vitulos: nec de gregibꝰ tuis hircos
Quoniam mee sunt omnes fere siluarū: iumenta in mon tibus et boues.
Cognoui omnia volatilia celi: et pulchritudo agri me-cum est.
Si esuriero non dicam tibi: meus est enim orbis terre et plenitudo eius
Nunquid manducabo car-nes thaurorum: aut sangui-nem hyrcorum potabo
Immola deo sacrificiū lau dis: ꝛ redde altissimo vota tua
Et inuoca me in die tribula tionis: eruam te et honorifi-cabis me
Peccatori autem dixit deus quare tu enarras iusticias meas: ꝛ assumis testamentuꝫ meum per os tuum
Tu vero odisti disciplinam: et proiecisti sermones meos retrorsum
Si videbas furem currebas cum eo: et cū adulteris por-tionem tuam ponebas
Os tuū abūdauit malicia: ꝛ lingua tua cōcinabat dolos.
Sedēs aduersus fratrē tuū loquebaris: ꝛ aduersus filiū matris tue ponebas scādalū hec fecisti et tacui
Existimasti īique ꝙ ero tui similis: arguam te ꝛ statuaꝫ contra faciem tuam
Intelligite hec q̄ obliuisci-mini deū: nequando rapiat ꝛ non sit qui eripiat
Sacrificiū laudis honorifi-cabit me: ꝛ illic iter quo ostē dā illi salutare dei. Nō dr̄ ad noc. iste p̄. l. Miserere mei deꝰ scd̄m magnam. ps. li.
QUid gloriaris in mali cia: qui potens es ī ini

quitatate.
Tota die iniusticiā cogitauit lingua tua: sicut nouacula acuta fecisti dolum
Dilexisti maliciā sup benignitatē: iniquitatem magis q̄ loqui equitatem
Dilexisti oīa verba p͛cipitationis: lingua dolosa.
Propterea de9 destruet te ī finē: euellet te ⁊ emigrabit te de tabernaculo tuo ⁊ radicē tuā de terra viuentium
Videbunt iusti ⁊ timebunt et super eū ridebūt et dicent: ecce homo qui non posuit deum adiutorem suum
Sed sperauit in multitudīe diuitiarū suarum: ⁊ preualuit in vanitate sua
Ego autē sicut oliua fructifera in domo dñi: speraui in mīa dei in eternum et in seculum seculi
Confitebor tibi in scłm q̇a fecisti: ⁊ expectabo nomē tuū qm̄ bonū est in conspectu sanctorū tuorum.
Glīa. ān. Deus deoꝝ dñs locutus est. ℣. Immola deo sacrificium laudis. ℟. Et redde altissimo vota tua. Ante lau. p aduētū ℣ Emitte. ℟. De petra ℣. Fiat misericordia tua dñe. In lau. ān Secundū magnā mīam tuā: miserere mei de9. ps. Miserere.

Iudica me de9 ps. xlii.
et discerne causam meā de gente non sancta: ab hoīe iniquo et doloso erue me
Qr tu es de9 fortitudo mea quare me repulisti: et quare tristis incedo dū affligit me inimicus
Emitte lucē tuā ⁊ veritatē tuam: ipsa me deduxerunt ⁊ adduxerūt in mōtē sanctum tuum et in tabernacula tua.
Et introibo ad altare dei: ad deum qui letificat iuuentutem meam
Cōfitebor tibi ī cithara de9 deus me9 quare tristis es aīa mea: ⁊ quare conturbas me.
Spera ī deo qm̄ adhuc confitebor illi: salutare vult9 mei et deus meus
Glīa. ā Salutare vult9 mei et de9 me9. ā Ad te de luce vigilo. p̄ De9 de9 me9. p̄. xxxviii.
Ego dixi ī dimi Isaie. dio dierū meorum: vadam ad portas inferi.
Quesiui residuū annorum meoꝝ: dixi non videbo dñm deum in terra viuentiū
Non aspiciā hoīem vltra: ⁊ habitatorem quietis
Generatio mea ablata est et conuoluta est a me: quasi tabernaculum pastorum
Precisa est velut a texente vita mea: duz adhuc ordirer

succidit me
De mane vsq ad vesperam finies me: sperabam vsq ad mane quasi leo sic contriuit omnia ossa mea
De mane vsq ad vesperam finies me: sicut pullus hyrun dinis sic clamabo/ meditabor vt columba
Attenuati sunt oculi mei: suspicientes in excelso
Domine vim patior respõ de pro me: quid dicam aut qd respondebit michi cum ipse fe cerim
Recogitabo tibi oẽs annos meos: ĩ amaritudine aĩe mee
Dñe si sic viuit̃ & in talibus vita spũs mei corripies me & viuificabis me: ecce in pace amaritudo mea amarissima
Tu aũt eruisti aĩam meam vt nõ periret: proiecisti post tergũ tuũ omnia pc̃ã mea
Quia non infernus confi= tebitur tibi neq mors lauda bit te: nõ expectabũt q descen dunt in lacũ veritatẽ tuam.
Viuens viuens ipse confi= tebitur tibi sicut & ego hodie: pater filiis notã faciet veri= tatem tuam.
Dñe saluum me fac & psal= mos nr̃os cãtabim9: cũctis dieb9 vite nr̃e in domo dñi.
Gloria. ã Cũctis dieb9 vite nostre saluos fac nos dñe. ã.

In excelsis laudate deum. p̃ Laud. cap. p aduĩ. Ecce dies hy9 Vox clara. v̄. Vox cla= mantis vts. ã Dñe ne in ira vsq ad caput ieiunii & a De9 oĩm vsq ad aduẽ. qñ dc. iii. fer. agl dr̃ ad lau. cap. Vigi= late ã dñe ne ĩ vsq ad xl. dr.
Ad lau. sequens. hy9.
Ales diei nunci9: lucẽ p pinquã p̃cinit: nos excitator mentiũ: iã xp̃s ad vitã vocat
Auferte clamat lectulos: e= gros sopore desides: castiq recti ac sobrii: vigilate iã sũ proximus
Jesũ ciamus vocib9: flẽtes p̃cãtes sobrie: intẽta supplica tio: dormire cor mũdũ vetat
Tu xp̃e sõnũ discute: tu rũ= pe noctis vincula: tu solue pec catũ vet9: nouũq lumẽ ĩgere
Deo pr̃i sit gl̃ia. v̄. In ma= tutinis dñe. Per estate hy9. Ecce iã noctis. v̄. In matuti nis. ã. Erexit dñs nobis cor= nu salutis ĩ domo dauid pue ri sui. p̃. Bñd9. Preces vts. ĩ scda fer. dr. vt decet. ẽ. vts.
¶ Fer̃ iiii. p aduẽ. Inui. Re gẽ vẽtur. p9. Verbũ supnũ. ã Dñe ne ĩ. vsq ad passio. & a De9 oĩz vsq ad aduẽ. qñ d iiii. fer̃ agt. Inui. In manu tua dñe Oẽs fines tre. p̃. Ve. a Dñe ne ĩ ira: vsz ad xl. qñ d iiii. fe. agt dr̃ ad ma. fe. hy9.

Rerũ creator optime/ re
ctorq noster aspice/ nos
a quiete noxia/ mersos sopo=
re libera.
Te christe sancte poscimus/
ignosce tu criminibus/ ad cõ=
fitendum surgimus/ moraſq
noctis rumpimus.
Mentes manuſq tollimus/
pphetam sicut nouimus/ no=
bis gerẽdũ precipit/ pauluſq
gestis censuit.
Uides malum qd gessimus/
occulta nostra pandimus/ p̄=
ces gementes fundimus/ di=
mitte quod peccauimus.
Presta pat. Per estatẽ. hy⁹.
Nocte surgentes. p̄s. lii.
Dixit insipiẽs in
corde suo: non
est deus.
Corrupti sunt
et abominabiles facti sunt in
iniquitatibus: non est qui fa
ciat bonum.
Deus de celo pspexit super
filios hoīm/ vt videat si est ī=
telligens aut requirens deũ.
Oẽs declinauerũt simul īuti
les facti sũt: nõ est qui faciat
bonum nõ est vſq ad vnum.
Nõne sciãt oẽs qui operant
iniquitatem: qui deuorãt ple
bem meam vt cibum panis.
Deũ nõ inuocauerũt: illic
trepidauerũt timore vbi nõ
erat timor.

Quoniã de⁹ dissipauit ossa
eor qui hoībus placẽt: cõfusi
sunt qm̃ deus spreuit eos.
Quis dabit ex syõ salutare
israel cũ cõuerterit dñs capti
uitatem plebis sue: exultabit
iacob et letabitur israel. Non
dicitur ad noc. iste p̄. liii De=
us in nomine. Psalmus. liiii
Exaudi deus orationem
meam et ne despexeris
deprecationem meam: intẽde
michi et exaudi me.
Contristatus sum in exerci
tatione mea: et cõturbat⁹ sum
a voce īimici et a tribulatio=
ne peccatoris.
Qm̃ declinauerũt ī me īiqta
tes: et ī ira molesti erãt michi
Cor meũ conturbatũ est in
me: et formido mortis cecidit
super me.
Timor et tremor venerũt sup
me: et cõtexerũt me tenebre.
Et dixi quis dabit michi pẽ
nas sicut columbe: et volabo
et requiescam.
Ecce elongaui fugiẽs: et mã
si in solitudine.
Expectabã eũ qui saluũ me
fecit: a pusillanimitate spi=
ritus et tempestate.
Precipita dñe et diuide lin=
guas eor: qm̃ vidi iniqtatez
et cõtradictionem in ciuitate
Die ac nocte circũdabit eã
sup muros eius iniquitas: et

labor i medio eius & iiusticia
Et non defecit de plateis ei9: vsura et dolus.
Qm si iimicus me9 maledixisset michi: sustinuissē vtiqз.
Et si is q̄ oderat me sup me magna locutus fuisset: abscō dissem me forsitan ab eo.
Tu vero homo vnanimis: dux meus et notus meus.
Qui simul mecū dulces capiebas cibos: i domo dei ambulauimus cum consensu
Ueniat mors super illos: et descendāt in īfernū viuētes.
Qm nequitie ī habitaculis eorum: ī medio eorum.
Ego autē ad dominum clamaui: et dn̄s saluauit me.
Uespere et mane & meridie narrabo & annunciabo: & exaudiet vocem meam.
Redimet ī pace aīam meam ab his qui appropinquāt michi: quoniā inter mltos erāt mecum.
Exaudiet deus & humiliabit illos: qui est ante secula.
Non enī est illis cōmutatio et nō timuerūt deū: extendit manū suam in retribuendo.
Cōtaminauerūt testamētū ei9: diuisi sūt ab ira vult9 ei9 et appropinquauit cor illius.
Molliti sūt sermōes ei9 sup oleum: et ipsi sunt iacula.
Iacta sup dn̄m curā tuā: et ipse te enutriet: et non dabit in eternū fluctuationē iusto
Tu vero deus deduces eos: in puteum interitus.
Uiri sanguinū & dolosi nō dimidiabunt dies suos: ego autē sperabo in te domine.
Gloria. a. Auertet dn̄s captiuitatē plebis sue. ps. lv.

Miserere mei de9 qm̄ cōculcauit me homo: tota die īpugnās tribulauit me
Conculcauerūt me inimici mei tota die: quoniam multi bellantes aduersum me.
Ab altitudine diei timebo: ego vero in te sperabo.
In deo laudabo sermones meos in deo speraui: non timebo quid faciat michi caro
Tota die verba mea execrabantur: aduersum me oēs cogitationes eorū in malum.
Inhabitabūt & abscōdēt: ipi calcaneū meū obseruabunt.
Sicut sustinuerūt aīam meā p nichilo saluos facies illos: in ira populos confringes.
Deus vitā meā annunciaui tibi: posuisti lachrymas meas in conspectu tuo.
Sicut et in promissione tua: tunc conuertent inimici mei retrorsum.
In quacūqз die inuocauero te: ecce cognoui quoniā deus meus es.

In deo laudabo verbuz: in dño laudabo sermonē in deo speraui non timebo quid faciat michi homo.
In me sunt deus vota tua: que reddam laudatiões tibi
Qm̄ eripuisti aīam meā de morte ꝛ pedes meos de lapsu: vt placeam coram deo in lumine viuentium. ps lvi.
Miserere mei deus miserere mei: quoniaz in te confidit anima mea.
Et in vmbra alarū tuarum sperabo: donec transeat iniquitas.
Clamabo ad deū altissimū: deum qui benefecit michi.
Misit de celo ꝛ liberauit me: dedit in opprobrium conculcantes me.
Misit deus misericordiā suā et veritatem suam: ꝛ eripuit aīam meā de medio catulorū leonū dormiui conturbatus
Filii hominū dētes eorum arma et sagitte: lingua eorū gladius acutus.
Exaltare super celos deus: et in omnē terrā gloria tua.
Laqueū parauerunt pedibus meis: ꝛ īcuruauerūt animā meam.
Foderūt ante faciē meam foueā: et inciderūt in eam.
Paratum cor meū deus paratū cor meū: cātabo ꝛ psalmum dicam domino.
Exurge gloria mea exurge psalterium et cythara: exurgam diluculo
Confitebor tibi in populis dñe: et psalmum dicam tibi in gentibus.
Qm̄ magnificata ē vsq; ad celos misericordia tua: ꝛ vsq; ad nubes veritas tua.
Exaltare super celos de⁹: et super omnē terrā gloria tua.
Gloria pr̄i. an Quoniā in te cōfidit anima mea. p̄s lvii.
Si vere vtiq; iusticiam loquimini: recte iudicate filii hominum.
Etenim in corde īiquitates operamini ī terra: īiusticias enī manus vestre cōcinnant.
Alienati sunt peccatores a vulua: errauerunt ab vtero locuti sunt falsa.
Furor illis scd̄m similitudinē serpentis: sicut aspidis surde ꝛ obturātis aures suas
Que non exaudiet vocē incantantium: ꝛ venefici incātantis sapienter.
Deus conteret dentes eorū in ore ipsorum: molas leonū confringet dominus.
Ad nichilū deuenient tanq; aqua decurrens: intēdit arcū suum donec infirmentur.
Sicut cera que fluit auferētur: supercecidit ignis ꝛ non

viderunt solem.
Priusq̃ intelligerent spine vestre ramnũ sicut viuentes: sic in ira absorbet eos.
Letabitur iustus cũ viderit vindictam: manus suas lauabit in sanguine peccatoris
Et dicet homo si vtiq; ẽ fructus iusto: vtiq; est deus iudicans eos in terra. ps. lviii.
ERipe me de iimicis meis deus meus: et ab insurgentibus in me libera me
Eripe me de operãtib⁹ iniquitatem: et de viris sanguinum salua me.
Quia ecce cepeřt aĩam meã: irruerunt in me fortes.
Neq; ĩiquitas mea neq; peccatũ meum dñe: sine iniquitate cucurri et direxi.
Exurge ĩ occursuz meũ ⁊ vide: et tu domine de⁹ virtutũ deus israel.
Intende ad visitãdas oẽs gentes: nõ miserearis oĩbus qui operantur iniquitatem.
Conuertẽtur ad vesperam et famẽ patiẽtur vt canes: et circuibunt ciuitatem.
Ecce loq̃ntur ĩ ore suo ⁊ gladius in labiis eorũ: quoniam quis audiuit.
Et tu domine deridebis eos: et ad nichilum deduces omnes gentes.
Fortitudinem meam ad te custodiam quia de⁹ susceptor meus es deus meus: misericordia eius preueniet me.
Deus ostendit michi super inimicos meos: ne occidas eos nequando obliuiscantur populi mei.
Disperge illos in ṽtute tua: et depone eos protector meus domine.
Delictum oris eorũ sermonem labiorũ ipsorũ: et comprehendantur in supbia sua.
Et de execrationẽ ⁊ mendacio: annunciabuntur in consummatione.
In ira ꝯsummationis ⁊ nõ erunt: et scient quia deus dominabiť iacob ⁊ finiũ terre.
Conuertẽtur ad vesperã et famẽ patiẽtur vt canes: ⁊ circuibunt ciuitatem.
Ipsi dispergẽtur ad mãducandũ: si vero nõ fuerint saturati ⁊ murmurabunt.
Ego autem cantabo fortitudinẽ tuam: ⁊ exaltabo mane misericordiam tuam.
Q: factus es susceptor meus ⁊ refugiũ meum: ĩ die tribulationis mee.
Adiutor meus tibi psallã: q: deus susceptor me⁹ es/ deus me⁹ mĩa mea. Gloria. ã. Iuste iudicate filii hominũ. ps. lix.
DEus repulisti nos ⁊ destruxisti nos: irat⁹ es

et misertus es nobis
Commouisti terrā et cōturbasti eam: sana cōtritiones ei⁹ quia cōmota est.
Ostendisti populo tuo dura: potasti nos vino ꝯpūctionis
Dedisti metuentibus te significationem: vt fugiant a facie arcus
Ut liberētur dilecti tui: saluum fac dextera tua et exaudi me
Deus locutus est in sancto suo: letabor et partibor sichimam et conuallem tabernaculorum metibor.
Meus est galaad et meus est manasses: effraim fortitudo capitis mei
Iuda rex meus: moab olla spei mee
In idumeam extendam calciamentū meum: michi alienigene subditi sunt
Quis deducet me in ciuitatem munitam: quis deducet me vsq; in idumeam
Nonne tu deus qui repulisti nos: et non egredieris de⁹ in virtutibus nostris
Da nobis auxilium de tribulatione: et vana sal⁹ hominis
In deo faciemus virtutem: et ipse ad nichilū deducet tribulantes nos ps. lx
Exaudi deus deprecationem meā: intende orōni mee
A finib⁹ terre ad te clamaui dum anxiaretur cor meū: in petra exaltasti me
Deduxisti me quia fact⁹ es spes mea: turris fortitudinis a facie inimici.
Inhabitabo in tabernaculo tuo in secula: ꝓtegar ī velamento alarum tuarum
Qm̄ tu deus me⁹ exaudisti orationem meam: dedisti hereditatem timentibus nomē tuum
Dies sup dies regis adiicies: annos eius vsq; in diem gn̄ationis et generationis
Permanet in eternum in cōspectu dei: mīam et veritatē eius quis requiret
Sic psalmū dicam nomini tuo in seculū seculi: vt reddā vota mea de die in diem.
Gl'ia. ān Da nobis dn̄e auxiliū de tribulatione. ps. lxi.
Nonne deo subiecta erit anima mea: ab ip̄o enī salutare meum
Nā et ip̄e de⁹ me⁹ et salutaris meus: susceptor meus et non mouebor amplius
Quousq; irruitis in hoīem: interficitis vniuersi vos tāq; parieti inclinato et macerie depulse
Uerūtamē p̄ciū meum cogitauerūt repellere: cucurri ī

siti ore suo bñdicebãt: et cor-
de suo maledicebant
Verũtamẽ deo subiecta esto
anima mea: quoniam ab ipo
patientia mea
Quia ipse deus meus et sal
uator meus: adiutor me⁹ nõ
emigrabo
In deo salutare meuz et glo
ria mea: deus auxilii mei et
spes mea in deo est
Sperate in eo omnis congre
gatio populi: effundite corã
illo corda vestra/ deus adiu
tor noster in eternum.
Verũtamẽ vani filii homi
num mẽdaces filii hominũ
in stateris: vt decipiant ipsi
de vanitate in idipsum
Nolite sperare in iniquita-
te et rapinas nolite concupi
scere: diuitie si affluant noli
te cor apponere
Semel locutus est deus duo
hec audiui qr potestas dei est.
et tibi dñe mia: qr tu reddes
vnicuiqꝫ iuxta opa sua. Non
dicat ad noc. sequẽs ps. lxii.
Deus deus me⁹: ad. ps. lxiii.
Exaudi de⁹ orõnem me
am cũ deprecor: a timo-
re inimici eripe aĩam meam.
Proteristi me a cõuẽtu ma
lignantiũ: a multitudine ope
rantiũ iniquitatem.
Quia exacuerũt vt gladiũ
linguas suas: intẽderunt ar
cum rẽ amarã/ vt sagittent ĩ
occultis ĩmaculatum
Subito sagittabũt euz et nõ
timebũt: firmauerũt sibi ser
monem nequam
Narrauerũt vt abscondе-
rent laqueos: dixerunt q̃s vi
debit eos
Scrutati sunt ĩiq̃tates: defe
cerũt scrutãtes scrutinio
Accedet homo ad cor altũ:
et exaltabitur deus.
Sagitte paruulorꝫ facte sũt
plage eorũ: et infirmate sunt
contra eos lingue eorum.
Cõturbati sunt oẽs qui vi
debant eos: et timuit oĩs hõ.
Et annũciauerũt opera dei:
et facta eius intellexerunt
Letabit iust⁹ ĩ dño et spera
bit in eo et laudabunt oẽs re
cti corde. ã. A timore inimici
eripe dñe aĩam meã. Non dĩ
ad noctur. iste ps. lxiiii
Te decet hymn⁹ de⁹ in
syon: et tibi reddet votum in
hierusalem
Exaudi de⁹ orõnẽ meã: ad
te oĩs caro veniet
Verba ĩiquorꝫ preualuerũt
sup nos: et impietatibus nr̃is
tu propiciaberis.
Beatus quẽ elegisti et assũp
sisti: inhabitabit ĩ atriis tuis
Replebimur in bonis dom⁹
tue: sãctum est templum tuũ
mirabile in equitate.

Exaudi nos deus salutaris noster: spes omnium finium terre et in mari longe.
Preparans mōtes in virtute tua accinctus potētia: qui cōturbas profundum maris sonū fluctuū eius
Turbabuntur gentes et timebunt qui habitant terminos a signis tuis: exitus matutini et vespere delectabis.
Visitasti terram et inebriasti eam: multiplicasti locupletare eam.
Flumē dei repletū est aq̃s: parasti cibū illorum quoniā ita est preparatio eius.
Riuos eius inebrians multiplica genimina eius: ī stillicidiis ei⁹ letabit̃ germinās
Benedices corone anni benignitatis tue: et campi tui replebuntur vbertate.
Pinguescent speciosa deserti: et exultatiōe colles accingentur.
Induti sunt arietes ouium et valles abundabūt frumēto: clamabunt etenim hymnum dicent. Psalmus. lxv.

Iubilate deo omnis terra/ psalmum dicite nomini eius: date gloriam laudi eius.
Dicite deo q̃ terribilia sunt opera tua domine: in multitudine virtutis tue mentientur tibi inimici tui.
Omīs terra adoret te et psallat tibi: psalmum dicat noī tuo.
Venite et videte opera dei: terribilis in consiliis super filios hominum.
Qui cōuertit mare ī aridā in flumine pertransibunt pede: ibi letabimur in ipso.
Qui dñatur in virtute sua in eternū oculi eius sup gentes respiciūt: qui exasperant non exaltētur in semetipsis.
Benedicite gentes deum nostrū: et auditam facite vocē laudis eius.
Qui posuit animam meam ad vitam: et non dedit in cōmotionem pedes meos.
Quoniā probasti nos deus igne nos examīasti: sicut examinatur argentum.
Induxisti nos in laqueū posuisti tribulationes in dorso nostro: imposuisti homines super capita nostra.
Transiuimus per ignem et aquam: et eduxisti nos in refrigerium.
Introibo in domum tuā in olocaustis: reddaꝫ tibi vota mea q̃ distinxerūt labia mea
Locutum est os meū: in tribulatione mea.
Olocausta medullata offeram tibi cū incenso arietum: offerā tibi boues cū hircis.

Venite audite et narrabo omnes qui timetis deū: quāta fecit anime mee.
Ad ipsum ore meo clamaui: et exultaui sub ligua mea.
Iniquitatē si asperi in corde meo: non exaudiet dominus
Propterea exaudiuit deus: et attendit voci deprecationis mee.
Bñdictus deus qui nō amouit deprecationem meam: et miam suam a me. Non di ad noct. iste ps. lxvi. Deus misereatur nostri. rc. ps. lxvii.
Exurgat deus et dissipētur inimici ei9: et fugiāt qui oderūt eum a facie eius.
Sicut deficit fum9 deficiāt/ sicut fluit cera a facie ignis: sic pereāt pctōres a facie dei.
Et iusti epulenť et exultēt in conspectu dei: et delectentur in leticia
Cantate deo psalmum dicite nomini ei9: iter facite ei qui ascendit sup occasum dominus nomen illi.
Exultate ī cōspectu ei9 turbabunť a facie ei9 patris orphanorū: et iudicis viduarū.
Deus in loco sctō suo: deus qui inhabitare facit vnius moris in domo
Qui educit victos ī fortitudine: similiter eos qui exasperant q̇ habitāt in sepulchris.
Deus cū egredereris in conspectu populi tui: cum ptrāsires in deserto.
Terra mota est etenī celi distillauerūt a facie dei synai: a facie dei israel.
Pluuiam voluntariā segregabis deus hereditati tue et infirmata est: tu vero perfecisti eam.
Animalia tua habitabunt in ea: parasti ī dulcedine tua pauperi deus.
Dñs dabit verbū euāgelizantibus: virtute multa.
Rex vtutuz dilecti dilecti: et speciei dom9 diuidere spolia.
Si dormiatis inter medios cleros penne columbe deargētate: et posteriora dorsi ei9 in pallore auri.
Dū discernit celestis reges super eā niue dealbabunť in selmō: mons dei mōs piguis
Mons coagulatus mōs pinguis: vt quid suspicamini mōtes coagulatos.
Mons in quo beneplacitum est deo habitare in eo: etenim dñs habitabit in finem.
Currus dei decem milibus multiplex milia letantium: dñs in eis in synai in sancto.
Ascendisti in altum cepisti captiuitatem: accepisti dona in hominibus.
Etenī non credentes: inha-

bitare dominum deum.
Bñdictus dñs die quotidie: prosperum iter faciet nobis deus salutarium nostrorum
Deus nr̃ deus saluos faciẽdi: et dñi dñi exitus mortis.
Verũtamẽ deus cõfringet capita inimicorũ suorũ: verticem capilli perambulãtiũ in delictis suis.
Dixit dominus ex basan cõuertam: conuertã in ꝓfundum maris.
Ut intingatur pes tuus in sanguine: lingua canũ tuorꝫ ex inimicis ab ipso.
Viderunt ĩgressus tuos deus: ingressꝰ dei mei regis mei qui est in sancto.
Preuenerũt pñcipes coniũcti psallẽtibus: in medio iuuẽcularũ tympanistriarum
In ecclesiis benedicite deo: domino de fontibus israel.
Ibi bẽiamin adolescentulus: in mẽtis excessu.
Principes iuda duces eorũ: principes zabulon et principes neptalim.
Manda deus virtuti tue: cõfirma hoc deus quod operatus es in nobis.
A templo tuo ĩ hirlm: tibi offerent reges munera
Increpa feras arũdinis cõgregatio taurorũ ĩ vaccis populorꝫ: vt excludant eos qui probati sunt argento.
Dissipa gẽtes q̃ bella volũt veniẽt legati ex egipto: ethiopia ꝑueniet manus eius deo.
Regna terre cãtate deo: psallite domino.
Psallite deo qui ascẽdit super celum celi: ad orientem.
Ecce dabit voci sue vocem virtutis: date gloriã deo sup israel magnificentia eius et virtus eius ĩ nubibus.
Mirabilis deus in sanctis suis: deꝰ israel ipse dabit virtutem ⁊ fortitudinẽ plebi sue benedictus deus.
Gl̃ia patri. an. In ecclesiis bñdicite dño. V. Deus vitaꝫ meã annũciaui tibi. R. Posuisti lachrymas meas ĩ cõspectu tuo. Ante laud. p aduẽtũ. V. Emitte aliꝰ. V. Fiat mĩa tua. In laud. ã. Ampliꝰ laua me deus: ab iniusticia mea. ps. Miserere. ã. Te decet hymnus deus in syon. ps. Ipsum. an. Labia mea laudabunt te in vita mea deus meus. ps. Deus deus meus.

Exultauit (i Regũ. ii. c.) cor meum in domino: ⁊ exaltatuꝫ est cornu meum in deo meo.
Dilatatũ est os meum sup inimicos meos: quia letata sum in salutari tuo.
Non est sanctus vt est dñs

neq enĩ est alius extra te: et non est fortis sicut deꝰ noster
Nolite mĺtiplicare loq̃ sub limia: gloriantes.
Recedant vetera de ore vr̃o qr deus scienciarũ dñs est: et ipsi pparantur cogitationes
Arcus fortiũ superatus est: et ĩfirmi accincti sunt robore
Repleti prius pro panibus se locauerũt: et famelici saturati sunt.
Donec sterilis peperit pluri mos: et que multos habebat filios infirmata est.
Dñs mortificat & viuificat: deducit ad inferos & reducit.
Dñs pauperẽ facit et ditat: humiliat et subleuat.
Suscitans de puluere egenũ: et de stercore erigẽs pauperẽ
Ut sedeat cum principibus: et solium glorie teneat.
Domini enĩ sunt cardines terre: et posuit sup eos orbẽ.
Pedes sanctorũ suorũ seruabit: et impii in tenebris cõ ticescent/ quia non in fortitudine sua roborabitur vir.
Dñm formidabunt aduersarii eius: & super ipsos in celis tonabit.
Dñs iudicabit fines terre et dabit imperiuz regi suo: et sublimabit cornu christi sui.
Gloria. ã. Dñs iudicabit fines terre. ãn. Celi celoꝝ laudate deũ. ps. Laudate d̃. cps. per aduentũ. Ecce dies. hyꝰ. Uox clara. v. Uox clamãtis cps. Uigilate & orate R Dñe ne in ira. vsq ad xl. quando de. iiii. fer̃. agitur dicitur ad laudes sequens hymnus.

Nox & tenebre & nubila: confusa mundi & turbida: lux intrat albescit polꝰ: christus venit discedite.
Caligo terre scinditur: percussa solis spiculo: rebusq iã color redit: vultu nitentis syderis.
Te christe solum nouimus: te mente pura & simplici: flẽdo canendo quesumus: intẽde nostris sensibus.
Sũt multa fucis illita: que luce purgẽtur tua: tu lux eoꝝ syderis: vultu sereno illuĩa.
Deo pr̃i. v. In matutinis. cp̃. Uigilate. rc. Per estatem hyꝰ. Ecce iam v. In matuti nis. ã. Salutẽ ex ĩimicis nostris & de manu oĩm qui nos oderunt libera nos dñe. p̃s. Bñdictus. Preces vts̃ Dr̃o vt decet. ¶ Fe. v. ad mat. per aduẽtũ. Inuitat. Regẽ venturꝝ dñm. hyꝰ. Uerbũ supnũ R Dñe ne ĩ ira. vsq ad xl. qñ de v. fer̃. agit. dr ad mat. sequẽs Inuit. Adoremꝰ dñm. Qm̃ ip̃e fecit nos. p̃. Uenite. Pro hyũ. Dñe ne ĩ ira. hyꝰ.

Nox atra rerũ cõtegit: terre colores oĩm: nos confitentes poscimus: te iuste iudex cordium

Ut auferas piacula: sordesq mentis abluas: donesq xp̃e gratiã: vt arceant crimina

Mẽs ecce torpet ĩpia: quã culpa mordet noxia: obscura gestit tollere: et te redemptor querere.

Repelle tu caliginẽ: intrinsecus q̃ maxime: vt in beato gaudeat: se collocari lumine.

Pr̃a pr̃ piissi. Per estatẽ. ps. Nocte surgẽtes. Sup noc. p̃.

Saluũ me lxviii. fac deus qm̃ ĩtrauerũt aque: vsq ad aĩam meam

Infixus sum in limo ꝓfundi: et non est substantia

Ueni in altitudinẽ maris: et tempestas demersit me

Laboraui clamãs rauce facte sunt fauces mee: defecerũt oculi mei dum spero in deuz meum

Multiplicati sunt super capillos capitis mei: q̃ oderunt me gratis

Confortati sũt q̃ persecuti sunt me inimici mei iniuste: q̃ nõ rapui tunc exsoluebam

Deus tu scis insipientiam meam: et delicta mea a te nõ sunt abscondita.

Non erubescãt in me q̃ expectant te dñe: dñe virtutum

Non confundant sup me: qui querũt te deus israel.

Qm̃ propter te sustinui opprobrium: operuit confusio faciem meam

Extraneus factus sum fratrib9 meis: et peregrin9 filiis matris mee.

Qm̃ zelus dom9 tue comedit me: et opprobria exprobrãtiũ tibi ceciderũt super me.

Et operui in ieiunio animã meam: et factum est in opprobrium michi.

Et posui vestimentum meũ cilicium: et factus sum illis ĩ parabolam

Aduersum me loq̃bãtur q̃ sedebãt in porta: et in me psallebant qui bibebant vinum

Ego vero orationẽ meã ad te dñe: tẽpus beneplaciti de9

In multitudine mĩe tue exaudi me: in vitate salut; tue

Eripe me de luto vt nõ infĩgar: libera me ab his q̃ oderũt me et de ꝓfundis aquarum.

Non me demergat tẽpestas aque neq absorbeat me profundum: neq vrgeat sup me puteus os suum.

Exaudi me dñe quoniam benigna est misericordia tua: secundum multitudinem miserationum tuarum respice

in me
Et ne auertas faciem tuam a puero tuo: quoniam tribu lor velociter exaudi me
Intēde aīe mee et libera eā: ꝓpter īimicos meos eripe me
Tu scis improperium meū et confusionem meam: ⁊ reuerentiam meam
In cōspectu tuo sūt omēs ꝗ tribulāt me: improperiū expectauit cor meum ⁊ miseriam
Et sustinui qui simul cōtristaretur ⁊ nō fuit: ⁊ qui cōsolaretur ⁊ non inueni
Et dederūt ī escā meā fel: ⁊ in siti mea potauerūt me aceto
Fiat mensa corū corā ipsis in laqueū: ⁊ in retributiones et in scandalum
Obscurent oculi eorū ne videant: et dorsum eorum semper incurua
Effunde super eos iram tuā: et furor ire tue comprehendat eos
Fiat habitatio eorū deserta: et in tabernaculis eorum non sit qui inhabitet
Qm̄ quē tu percussisti persecuti sunt: et sup dolorē vulnerum meoꝝ addiderunt
Appone iniquitatem super iniquitatē eoꝝ: ⁊ non intrēt in iusticiam tuam
Deleantur de libro viuentium: et cum iustis non scribantur.
Ego sum paup ⁊ dolēs: salus tua deus suscepit me
Laudabo nomē dei cū cātico: ⁊ magnificabo eū in laude
Et placebit deo sup vitulū nouellum: cornua producētē et vngulas
Videant pauperes ⁊ letentur: querite deū et viuet anima vestra
Qm̄ exaudiuit paupes dn̄s: et vinctos suos nō despexit.
Laudēt illum celi et terra: mare ⁊ omnia reptilia in eis
Qm̄ de⁹ saluā faciet syon: ⁊ edificabūtur ciuitates iude
Et inhabitabūt ibi: et hereditate acquirent eam
Et semē seruoꝝ eius possidebit eam: ⁊ qui diligunt nomē ei⁹ inhabitabūt in ea. p. lxix.
Deus ī adiutoriū meū intende: dn̄e ad adiuuandum me festina.
Confundātur ⁊ reuereātur: qui querūt aīam meam
Auertantur retrorsum et erubescant: qui volunt michi mala
Auertanī stati erubescētes: qui dicunt michi euge euge.
Exultent ⁊ letenī in te oēs qui querūt te: ⁊ dicant semper magnificetur dn̄s qui diligunt salutare tuum.
Ego vero egenus ⁊ pauper

sum: deus adiuua me
Adiutor meus et liberator meus es tu: domine ne moreris. Gloria patri. Dñe de⁹ in adiutoriũ meũ itẽde: p. Iri
In te dñe speraui nõ cõfundar in eternũ: in iusticia tua libera me & erue me
Inclina ad me aurẽ tuã: et salua me
Esto michi in deuz protectorem & in locum munitum: ut saluum me facias.
Qm̃ firmamẽtum meũ: et refugium meum es tu.
Deus meus eripe me de manu peccatoris: et de manu cõtra legem agẽtis & iniqui
Qm̃ tu es patientia mea domine: dñe spes mea a iuuentute mea
In te confirmatus sum ex utero: de uentre matris mee tu es protector meus
In te cantatio mea semper: tanq̃ prodigium factus sum multis & tu adiutor fortis
Repleatur os meũ laude ut cantẽ gloriã tuam: tota die magnitudinem tuam.
Ne proiicias me in tẽpore senectutis: cũ defecerit uirt⁹ mea ne derelinquas me
Quia dixerunt inimici mei michi: & q̃ custodiebãt animã meã cõsiliũ fecerũt in unum
Dicẽtes deus dereliquit eũ persequimini & comprehendite eum: quia non est qui eripiat.
Deus ne elongeris a me: deus meus in auxilium meum respice
Confundantur & deficiant detrahentes anime mee: operiãtur confusione & pudore qui querunt mala michi
Ego autẽ sp sperabo: & adiiciam sup omnẽ laudẽ tuam
Os meũ annũciabit iusticiã tuã: tota die salutare tuum.
Quoniã non cognoui litteraturam introibo in potentias dñi: dñe memorabor iusticie tue solius
Deus docuisti me a iuuẽtute mea: & usq̃ nunc pronunciabo mirabilia tua
Et usq̃ in senectam & seniũ: deus ne derelinquas me.
Donec annunciem brachiũ tuum: gñationi omni que uẽtura est
Potentiam tuam & iusticiã tuã deus usq̃ in altissima q̃ fecisti magnalia: deus quis similis tibi
Quantas ostendisti michi tribulationes multas et malas et conuersus uiuificasti me: et de abyssis terre iteruz reduxisti me
Multiplicasti magnificentiam tuam: et conuersus con

solatus es me
Nam et ego cōfitebor tibi ī
vasis psalmi: Veritatē tuā deus
psallam tibi in cithara san-
ctus israel.
Exultabunt labia mea cū
cantauero tibi: et anima mea
quam redemisti
Sed et lingua mea tota die
meditabitur iusticiam tuam:
cum confusi et reueriti fue-
rint qui querūt mala michi.
Deus iudiciū ps. lxxi.
tuū regi da: et iusticiā
tuam filio regis.
Iudicare pplm tuū ī iusticia:
et pauperes tuos in iudicio.
Suscipiant mōtes pacē popu
lo: et colles iusticiam
Iudicabit pauperes ppli: et
saluos faciet filios pauperū
et humiliabit calūniatorem
Et permanebit cū sole et an
te lunam: in generatiōe et ge-
nerationem
Descēdet sicut pluuia ī vel
lus: et sicut stillicidia stillan
tia super terram
Orietur in diebus eius iusti-
cia et abundantia pacis: do-
nec auferatur luna
Et dñabitur a mari vsq ad
mare: et a flumīe vsq ad ter-
minos orbis terrarum
Corā illo pcident ethiopes:
et inimici ei9 terram lingent
Reges tharsis et īsule mune
ra offerent: reges arabū et sa
ba dona adducent
Et adorabunt eū oēs reges:
omnes gentes seruient ei
Quia liberabit pauperem a po
tente: et pauperem cui nō erat
adiutor.
Parcet pauperi et īopi: et ani
mas pauperū saluas faciet
Ex vsuris et iniquitate redi
met aīas eor: et honorabile
nomen eorum coram illo
Et viuet et dabit ei de auro
arabie: et adorabūt de ipo sē-
per tota die benedicent ei
Erit firmamētū ī terra ī sū
mis mōtiū superextolleť sup li
banū fruct9 ei9: et florebūt de
ciuitate sicut fenū terre
Sit nomē ei9 bñdictū ī scla:
ante solē pmanet nomē eius
Et benedicenť in ipo omēs
tribus terre: oēs gentes ma-
gnificabunt eum
Bñdictus dñs deus israel: q
facit mirabilia solus
Et bñdictū nomen maiesta
tis eius in eternū: et replebiť
maiestate ei9 omnis terra fi-
at fiat.
Gloria. ān. Esto michi dñe in
deū ptectorem ps. lxxii.
Quā bon9 israel deus:
his q recto sunt corde
Mei aūt pene moti sūt pedes:
pene effusi sunt gressus mei
Quia zelaui sup īiquos: pacē

peccatorum videns
Quia nõ ẽ respect⁹ morti eorũ: et firmamẽtũ in plaga eorũ
In labore hoĩm non sunt: et cũ hoĩbus nõ flagellabũtur
Ideo tenuit eos supbia: operti sũt ĩiquitate ⁊ ĩpietate sua
Prodiit quasi ex adipe iniquitas eorum: trãsierunt in affectum cordis.
Cogitauerũt et locuti sunt nequitiam: iniquitatem ĩ excelso locuti sunt.
Posuerunt in celum os suum: et lingua eorum transiuit in terra
Ideo conuertetur populus meus hic: et dies pleni inuenientur in eis.
Et dixerunt quomodo scit de⁹: ⁊ si est sciẽtia in excelso.
Ecce ipsi peccatores et abũdantes in seculo: obtinuerũt diuitias
Et dixi ergo sine causa iustificaui cor meũ: ⁊ laui ĩter innocentes manus meas
Et fui flagellat⁹ tota die: ⁊ castigatio mea in matutinis
Si dicebam narrabo sic: ecce nationem filiorũ tuorum reprobaui
Existimabã vt cognoscerẽ: hoc labor est ante me
Donec ĩtrẽ in sãctuariũ dei: et intelligã ĩ nouissimis eorũ
Verũtñ ppᷣ dolos posuisti eis: deiecisti eos dũ alleuarẽt
Quomodo facti sunt in desolationem subito defecerũt: perierũt propter ĩiqtatẽ suã
Velut sõnũ surgentiũ: dñe in ciuitate tua imaginẽ ipsorum ad nichilũ rediges
Quia inflãmatum est cor meũ: ⁊ renes mei commutati sunt/ ⁊ ego ad nichilum redactus sum ⁊ nesciui
Vt iumẽtũ factus sũ apud te: et ego semper tecum
Tenuisti manũ dexterã meã et in volũtate tua deduxisti me: et cũ gloria suscepisti me.
Quid enim michi est ĩ celo: a te qd volui sup terrã
Defecit caro mea ⁊ cor meũ: deus cordis mei ⁊ pars mea deus in eternum
Quia ecce q̇ elongãt se a te peribunt: ⁊ perdidisti oẽs qui fornicantur abs te.
Michi autem adherere deo bonũ est: ponere in dño deo spem meam
Vt annũciem omnes predicationes tuas: in portis filie syon

Ps. lxxiii.

Vt quid de⁹ repulisti ĩ finem: iratus est furor tuus super oues pascue tue.
Memor esto congregatiõis tue: quã possedisti ab initio
Redemisti virgam hereditatis tue: mons syon in quo

habitasti in eo
Leua manus tuas in supbi as eorum in finẽ: quãta mali gnatus est inimic⁹ in sancto
Et gloriati sunt q̃ oderunt te: in medio solẽnitatis tue
Posuerunt signa sua signa: et non cognouerũt sicut ĩ exi tu super summum
Quasi in silua lignorũ secu ribus exciderũt ianuas eius in idipsum: in securi et ascia deiecerunt eam
Incẽderũt igni sanctuariũ tuum in terra: polluerũt ta- bernaculum nominis tui
Dixerũt ĩ corde suo cogna- tio eorũ simul: q̃escere facia- mus oẽs dies festos dei a t'ra
Signa nostra non vidimus iam nõ est ꝓpheta: ⁊ nos non cognoscet amplius
Usquequo de⁹ ĩproperabit ĩi- micus: irritat aduersari⁹ no men tuum in finem.
Ut quid auertis faciem tuã et dexterã tuã: de medio sinu tuo in finem.
Deus autem rex noster ãte secula: operatus est salutẽ in medio terre
Tu cõfirmasti ĩ virtute tua mare: ꝯtribulasti capita dra conum in aquis
Tu cõfregisti capita draco nis: dedisti eum escam popu lis ethiopum.
Tu dirupisti fontes ⁊ torrẽ tes: tu siccasti fluuios ethan
Tu⁹ est dies ⁊ tua ẽ nox: tu fabricat⁹ es aurorã ⁊ solem.
Tu fecisti oẽs terminos ter re: estatẽ ⁊ ver tu plasmasti ea
Memor esto huius inimicus improperauit dño: ⁊ ppl's ĩsi piens ĩcitauit nomẽ tuum
Ne tradas bestiis aĩas cõfi tẽtes tibi: ⁊ aĩas pauperũ tuo- rum ne obliuiscaris in finẽ:
Respice in testamẽtũ tuum quia repleti sunt q̃ obscurati sũt terre: domib⁹ iniquitatũ
Ne auertat' humilis factus confusus: pauper ⁊ ĩops lau dabũt nomen tuum
Exurge de⁹ iudica causam tuam: memor esto impropе- riorũ tuorũ eoꝝ que ab insipiẽ te sunt tota die
Ne obliuiscaris voces ĩimi corũ tuoꝝ: supbia eoꝝ qui te oderunt ascendit semper
Glia. ãn. Liberasti virgam hereditatis tue. p̃. lxxiiii.
Confitebimur tibi de⁹ cõfitebimur: ⁊ ĩuocabi mus nomen tuum
Narrabim⁹ mirabilia tua: cum accepero tẽpus ego iusti cias iudicabo.
Liquefacta est terra ⁊ oẽs q̃ habitãt in ea: ego confirma- ui colũnas eius
Dixi iniquis nolite inique

agere: et delinquētibus no-
lite exaltare cornu.
Nolite extollere in altū cor
nu vestrum: nolite loqui ad-
uersus deum iniquitatem.
Qr neqȝ ab oriente neqȝ ab
occidēte neqȝ a desertis mō-
tibus: qm̄ deus iudex est.
Hūc humiliat ⁊ hūc exaltat:
quia calix in manu dn̄i vini
meri plenus mixto.
Et īclinauit ex hoc ī hoc ve-
rūtamen fex ei⁹ nō est exina-
nita: bibēt oēs pctōres terre.
Ego autē annunciabo in se
culum: cantabo deo iacob.
Et oīa cornua peccatorum
confringam: ⁊ exaltabuntur
cornua iusti. ps. lxxv.
Notus in iudea deus in
isrł magnū nomē ei⁹.
Et factus est in pace locus
eius: et habitatio ei⁹ in syon.
Ibi cōfregit potētias: arcū
scutum gladium ⁊ bellum.
Illuminans tu mirabiliter
a montibus eternis: turbati
sunt omnes insipiētes corde.
Dormierunt somnū suum:
et nichil īuenerunt om̄s viri
diuitiaruȝ in manibus suis.
Ab increpatione tua deus
iacob: dormitauerūt qui ascē
derunt equos.
Tu terribilis es ⁊ quis resi-
stet tibi: extunc ira tua.
De celo auditū fecisti iudi-
ciū: terra tremuit ⁊ quieuit
Cum exurgeret in iudicio
deus: vt saluos faceret omēs
mansuetos terre.
Qm̄ cogitatio hoīs ꝯfitebił
tibi: et reliquie cogitationis
diem festum agent tibi.
Vouete et reddite dn̄o deo
vestro: omnes qui in circuitu
eius affertis munera.
Terribili ⁊ ei qui aufert spi
ritum principū: terribili apd
reges terre.
Gloria pr̄i. ā. In israel ma-
gnū nomen eius. ps. lxxvi.
Voce mea ad dn̄m cla-
maui: voce mea ad deū
et intendit michi.
In die tribulatiōis mee deū
exq̇siui manibus meis nocte
cōtra eū: ⁊ non sum deceptus
Renuit ꝯsolari aīa mea: me
mor fui dei ⁊ delectatus sum
et exercitatus sum et defecit
spiritus meus.
Anticipauerūt vigilias ocu
li mei: turbatus sum et non
sum locutus.
Cogitaui dies antiquos: et
annos eternos ī mēte habui.
Et meditatus sum nocte cuȝ
corde meo: et exercitabar et
scopebam spiritum meum.
Nūq̇d in eternū ꝓiiciet de⁹:
aut non apponet vt compla-
citior sit adhuc.
Aut in finem mīaȝ suā ab-

scidet: a gñatione ĩ gñationẽ.
Aut obliuiscetur misereri deus: aut cõtinebit in ira sua misericordias suas.
Et dixi nunc cepi: hec mutatio dextere excelsi.
Memor fui operũ dñi: quia memor ero ab initio mirabilium tuorum
Et meditabor in oĩbus operibus tuis: et in adinuentionibus tuis exercebor.
Deus in sctõ via tua: quis deus magnus sicut deus nr̃: tu es de⁹ qui facis mirabilia.
Notã fecisti in populis virtutem tuam: redemisti in brachio tuo populum tuũ / filios iacob et ioseph.
Viderunt te aque deus viderunt te aque ⁊ timuerunt: et turbate sunt abyssi.
Multitudo sonitus aquaꝝ: vocem dederunt nubes.
Etenĩ sagitte tue transeunt: vox tonitrui tui in rota.
Illuxerũt choruscationes tue orbi terre: cõmota est et contremuit terra
In mari via tua et semite tue in aquis multis: et vestigia tua non cognoscẽtur.
Deduxisti sicut oues populum tuum: in manu moysi et aaron. ps. lxxvii.
ATtẽdite popule meus legẽ meã: ĩclinate aurẽ vestrã in verba oris mei.
Aperiam in parabolis os meũ: loquar ꝑpositiones ab initio.
Quanta audiuimus et cognouim⁹ ea: et patres nostri narrauerunt nobis.
Non sunt occultata a filiis eorum: in generatiõe altera.
Narrãtes laudes dñi ⁊ virtutes eius: et mirabilia eius que fecit.
Et suscitauit testimoniũ in iacob: et legem posuit ĩ isrl.
Quãta mãdauit prĩb⁹ nr̃is: nota facere ea filiis suis vt cognoscat gñatio altera.
Filii qui nascentur et exurgent: enarrabunt filiis suis.
Vt ponãt in deo speꝫ suã: et nõ obliuiscãtur operũ dei et mandata eius exquirant.
Ne fiant sicut pr̃es eorum: gñatio praua ⁊ exasperans.
Gñatio que non dixerit cor suum: ⁊ non est creditus cum deo spiritus eius.
Filii effrem intendentes et mittẽtes arcũ: conuersi sunt in die belli.
Non custodierunt testamẽtũ dei: et in lege eius noluerũt ambulare.
Et obliti sunt benefactoꝝ eius: et mirabilium eius que ostendit eis
Corã patribus eorum fecit

mirabilia in terra egypti: in campo thaneos
Interrupit mare et perdu-xit eos: et statuit aquas qua-si in vtre.
Et deduxit eos in nube diei: et tota nocte in illuminatio-ne ignis.
Interrupit petram in here-mo: et adaquauit eos velut in abysso multa.
Et eduxit aquam de petra: et eduxit tanq̄ fluia aquas.
Et apposuerunt adhuc pec-care ei: et in iram excitauerūt excelsum in inaquoso.
Et tentauerunt deū in cor-dibus suis: vt peterent escas animabus suis.
Et male locuti sunt de deo: dixerūt nūquid poterit deus parare mensam in deserto.
Qui percussit petram et flu-xerunt aque: et torrentes in-undauerunt.
Nūq̄d et panē poterit dare: aut parare mēsam pplo suo.
Ideo audiuit dn̄s et distulit: et ignis accensus est ī iacob. et ira accendit in israel
Quia nō crediderūt in deo: nec sperauerūt ī salutari ei9.
Et mādauit nubibus desu-per: et ianuas celi aperuit.
Et pluit illis māna ad mā-ducandum: et panem celi de-dit eis.
Panem angelorum mādu-cauit homo: cibaria misit eis in abundantia.
Trāstulit austrū de celo: et induxit in v̄tute sua affricū.
Et pluit super eos sicut pul uerem carnes: et sicut arenā maris volatilia pennata.
Et ceciderunt in medio ca-strorū eorum: circa taberna-cula eorum.
Et māducauerūt et satura-ti sunt nimis/ et desyderium eorū attulit eis: nō sunt frau dati a desyderio suo.
Adhuc esce eorum erant in ore ipsorum: et ira dei ascen-dit super eos.
Et occidit pingues eorū: et electos israel impediuit.
In omnibus his peccauerūt adhuc: et nō crediderūt ī mi-rabilibus eius.
Et defecerūt ī vanitate dies eorum: et anni eorum cū fe-stinatione
Cū occideret eos querebāt eum et reuertebantur: et dilu culo veniebant ad eum.
Et rememorati sūt q2 deus adiutor est eor: et deus excel-sus redemptor eorum est.
Et dilexerunt eū in ore suo: et lingua sua mentiti sunt ei
Cor autē eorū non erat re-ctum cum eo: nec fideles ha-biti sunt in testamento eius.

Ipse autē est misericors et ꝑpicius fiet peccatis eorum: et non disperdet eos.

Et abundauit vt auerteret iram suam: et non accendit omnē iram suam.

Et recordatus est q2 caro sūt: spiritus vadēs et nō rediēs.

Quotiēs exacerbauerūt eū in deserto: in iram concitaue runt eum in inaquoso.

Et cōuersi sunt ⁊ tētauerūt deum: ⁊ sanctū israel exacer- bauerunt.

Non sunt recordati manus eius: die qua redemit eos de manu tribulantis.

Sicut posuit ī egypto signa sua: ⁊ prodigia sua in campo thaneos.

Et conuertit in sanguinem flumina eorum: ⁊ imbres eo- rum ne biberent.

Misit ī eos cynomiam ⁊ co- medit eos: ⁊ ranam ⁊ disper didit eos.

Et dedit erugini fructus eo- rum: ⁊ labores eorū locuste.

Et occidit in grandine vi- neas eorum: ⁊ moros eorum in pruina.

Et tradidit grādini iumē- ta eoꝝ: ⁊ possessionē eoꝝ igni

Misit in eos irā indignatio nis sue/ indignationem ⁊ irā et tribulationem: īmissiones per angelos malos.

Viā fecit semite ire sue et nō pepercit a morte aīarū: et iumēta eoꝝ ī morte cōclusit.

Et percussit omē primoge- nitū in terra egypti: primi- tias omnis laboris eorum in tabernaculis cham

Et abstulit sicut oues popu lum suū: ⁊ pduxit eos tanq̄ gregem in deserto.

Et eduxit eos in spe et non timuerunt: ⁊ inimicos eorū operuit mare.

Et induxit eos in montem sanctificatiōis sue: montem quē acquisiuit dextera eius.

Et eiecit a facie eoꝝ gentes et sorte diuisit eis terram: in funiculo distributionis.

Et habitare fecit ī taberna- culis eorum: tribus israel.

Et tētauerunt ⁊ exacerba- uerūt deum excelsum: ⁊ testi- monia eius non custodierūt

Et auerterunt se ⁊ non ser- uauerūt pactum: quēadmo- dum patres eorum conuersi sunt in arcum prauum

In iram concitauerūt eū in collibus suis: et in sculptili- bus suis ad emulatiōn eum puocauerunt.

Audiuit deus et spreuit: ⁊ ad nichilū redegit valde israel.

Et repulit tabernaculū sy- lo: tabernaculum suū vbi ha bitauit in hominibus.

Et tradidit in captiuitatez virtutē eoꝝ : ⁊ pulchꝛitudinē eoꝛum in manus inimici.
Et cōclusit in gladio ppłm suū : ⁊ hereditatē suā spꝛeuit.
Iuuenes eoꝝ comedit ignis : et virgines eoꝛum non sunt lamentate.
Sacerdotes eoꝛum in gladio ceciderunt : et vidue eoꝛū nō ploꝛabantur
Et excitatus est tanꝗ doꝛmiens dn̄s : tanꝗ potens crapulatus a vino
Et percussit inimicos suos ī posterioꝛa : oppꝛobꝛiū sempiternum dedit illis
Et repulit tabernaculū ioseph : et tribū effraī nō elegit
Sed elegit tribū iuda : montem syon quem dilexit
Et edificauit sicut vnicoꝛnis sanctificiū suū : in terra quā fundauit in secula
Et elegit dauid seruū suū ⁊ sustulit eū de gregibꝰ ouiū : de post fetātes accepit eum.
Pascere iacob seruū suū : et israel hereditatem suam
Et pauit eos ī īnocētia coꝛdis sui : ⁊ in intellectibus manuum suarū deduxit eos
Glia. an̄. Tu es deus qui facis mirabilia. ps̄. lxxviii.
Deus venerūt gētes in hereditatē tuā : polluerūt tēplū sc̄m̄ tuū posuerūt hierusalē ī pomoꝛū custodiā
Posuerūt moꝛticina seruoꝛū tuoꝛum escas volatilibus celi : carnes sanctoꝛū tuorum bestiis terre
Effuderūt sanguinē eoꝛum tanꝗ aquā in circuitu hierusalē : ⁊ nō erat q̄ sepeliret.
Facti sumꝰ oppꝛobꝛiū vicinis nr̄is : subsānatio ⁊ illusio his qui in circuitu nr̄o sunt.
Usqꝫquo domine irasceris ī finē : accendetur velut ignis zelus tuus.
Effunde irā tuā in gentes q̄ te nō nouerūt : ⁊ in regna que nomē tuū non inuocauerūt
Quia comederūt iacob : et locū eius desolauerunt
Ne memineris īiquitatum nostraꝝ antiquarū : cito ātīcipēt nos mīe tue quia paupe res facti sumus nimis
Adiuua nos deꝰ salutaris nr̄ : ⁊ ꝑpter gloꝛiā noīs tui domine libera nos ⁊ ꝑpiciꝰ esto pc̄tīs nr̄is ꝑpter nomē tuum
Ne foꝛte dicant in gētibus vbi est deꝰ eoꝝ : ⁊ īnotescat ī nationibus coꝛam oculis nostris
Ultio sanguinis seruoꝛum tuoꝝ q̄ effusꝰ est : ītroeat ī cōspectu tuo gemitꝰ cōpeditoꝝ
Secundum magnitudinem bꝛachii tui : posside filios moꝛtificatoꝛum.

Et redde vicinis nr̄is septu-
plū in sinu eorum: impropo-
rium ipsorum qd̄ exprobra-
uerunt tibi domine
Nos autē populus tuus et
oues pascue tue: cōfitebimur
tibi in seculum.
In generatiōe et generatio
nem: annunciabimus laudez
tuam. ps. lxxix.
Qui regis israel intēde:
qui deducis velut ouem io-
seph.
Qui sedes sup cherubin: ma
nifestare coram effraim bēia
min et manasse
Excita potentiā tuā et veni:
vt saluos facias nos.
De⁹ virtutū cōuerte nos: et
ostēde faciē tuā et salui erim⁹
Dñe deus virtutū quousq̧
irasceris: sup orōnē serui tui
Cibabis nos pane lachri-
marū: et potū dabis nobis in
lachrymis in mensura
Posuisti nos in cōtradictio
nem vicinis nostris: et īimici
nostri subsannauerunt nos.
Deus virtutū cōuerte nos:
et ostende faciem tuam et sal
ui erimus
Vineā de egipto trāstulisti:
eiecisti gētes et plātasti eam.
Dux itineris fuisti in cōspe
ctu eius: et plantasti radices
eius et impleuit terram
Operuit mōtes vmbra eius:
et arbusta eius cedros dei
Extendit palmites suos vs
q̧ ad mare: et vsq̧ ad flumē
propagines eius
Vt quid destruxisti mace-
riam ei⁹: et vindemiāt eā oēs
qui pretergrediuntur viam.
Exterminauit eā aper de sil
ua: et singularis ferus depa
stus est eam.
Deus virtutum conuertere
respice de celo: et vide et visi
ta vineam istam.
Et perfice eā quā plantauit
dextera tua: et sup filiū homi
nis quē confirmasti tibi
Incēsa igni et suffossa: ab ī
crepatiōe vult⁹ tui peribunt
Fiat manus tua sup viruz
dextere tue: et sup filiū homi
nis quē confirmasti tibi.
Et non discedim⁹ a te viui
ficabis nos: et nomen tuum
inuocabimus.
Domine deus virtutū con
uerte nos: et ostēde faciē tu-
am et salui erimus
Glīa patri. ā. Propici⁹ esto
pc̄tis nostris dñe. ℣. Gaude-
bunt labia mea dū cātauero
tibi. ℟. Et anima mea quaz
redemisti. Ante laud. p aduē
tum. ℣ Emitte agnum. ℟m
De petra. ℣. Fiat misericor-
dia tua In laudib⁹. ān. Ti-
bi soli peccaui domine mise-
rere mei. ps. Miserere mei.

Domine refu- ps. lxxxix.
giū factus es nobis : a
gn̄atione in generationem.
Priusq̄ȝ montes fierent aut
formaret terra ⁊ orbis : a se-
culo ⁊ vsq̄ȝ ī sc̄lm tu es deus
Ne auertas hominē in hu-
militatem : et dixisti conuer-
timini filii hominum.
Quoniam mille anni ante
oculos tuos : tanq̄ȝ dies hester
na que preteriit.
Et custodia ī nocte : que pro
nichilo habentur / eorum an-
ni erunt.
Mane sicut herba transeat
mane floreat ⁊ trāseat : vespe
re decidat induret ⁊ arescat.
Quia defecimus in ira tua :
et ī furore tuo turbati sum⁹.
Posuisti īiquitates nostras
in cōspectu tuo : seculum no-
strū in illumīatiōe vult⁹ tui.
Qm̄ omēs dies nostri defe-
cerūt : ⁊ in ira tua defecimus
Anni nr̄i sicut aranea me-
ditabunt : dies annorum nr̄orū
in ipsis septuaginta anni.
Si autē in potentatib⁹ octo-
ginta anni : ⁊ amplius eorum
labor ⁊ dolor.
Quoniā superuenit mā-sue
tudo : et corripiemur
Quis nouit potestatem ire
tue : ⁊ pre timore tuo iram tuā
dinumerare.
Dexterā tuā sic notā fac : et
eruditos corde in sapientia.
Conuertere dn̄e vsq̄ȝquo : et
deprecabilis esto super ser-
uos tuos.
Repleti sumus mane mise-
ricordia tua : et exultauimus
et delectati sumus in omni-
bus diebus nostris.
Letati sumus p̄ dieb⁹ qui-
bus nos hūiliasti : ānis qui-
bus vidimus mala.
Respice in seruos tuos ⁊ in
opera tua : ⁊ dirige filios eorum
Et sit splendor domini dei
nostri sup̄ nos / ⁊ opera ma-
nuū nostrarum dirige super
nos : ⁊ opus manuum nostra
rum dirige.
Gloria pr̄i. an̄. Dn̄e refugiū
fact⁹ es nobis. an̄. In matu-
tinis dn̄e meditabor ī te. ps.
De⁹ de⁹ me⁹. p̄. xv. Exodi.
Cantem⁹ dn̄o gl'iose eī
magnificatus est : equū
et ascensorē proiecit ī mare.
Fortitudo mea ⁊ laus mea
dominus : ⁊ factus est michi
in salutem.
Iste de⁹ meus ⁊ glorificabo
eum : deus patris mei et exal-
tabo eum.
Dominus quasi vir pugna
tor omīpotens nomen eius :
currus pharaonis ⁊ exercitū
eius proiecit in mare.
Electi pr̄cipes eius submer
si sunt in mari rubro / abyssi

operuerunt eos: descenderūt in profundum quasi lapis.
Dextera tua dn̄e magnifica ta est in fortitudine / dextera tua dn̄e percussit inimicū: et in multitudine glorie tue deposuisti aduersarios meos.
Misisti iram tuā que deuorauit eos sicut stipulā: et in spiritu furoris sui congregate sunt aque
Stetit vnda fluens: congregate sūt abyssi ī medio mari
Dixit inimicus persequar et cōprehendam: diuidam spolia & implebitur anima mea.
Euaginabo gladiuz meum: et interficiet eos man⁹ mea.
Flauit spiritus tuus & operuit eos mare: submersi sunt quasi plumbum in aquis vehementibus
Quis similis tui ī fortibus dn̄e quis similis tui magnificus in sanctitate: terribilis atq̄ laudabilis & faciēs mirabilia.
Extēdisti manum tuam: et deuorauit eos terra.
Dux fuisti ī mīa tua: populo quem redemisti.
Et portasti eū in fortitudīe tua: ad habitaculū sctm̄ tuū
Ascēderūt ppli & irati sunt: dolores obtinuerunt habitatores philistiim
Tunc cturbati sunt principes edom robustos moab obtinuit tremor: obriguerunt omnes habitatores chanaā.
Irruat sup eos formido & pauor: ī magnitudīe brachii tui
Fiāt īmobiles quasi lapis: donec ptranseat ppls tu⁹ dn̄e donec ptrāseat popul⁹ tuus iste quem possedisti.
Introduces eos & plātabis in mōte hereditatis tue: firmissimo habitaclo tuo quod operatus es dn̄e.
Sanctuariū tuū dn̄e qd firmauerūt manus tue: dn̄s regnabit in eternū et vltra
Ingressus est eī eques pharao cū curribus et equitibus eius in mare: & reduxit super eos dn̄s aquas maris.
Filii aūt israel ābulauerūt per siccū: in medio eius.
Gloria. ā. In eternū dn̄s regnabit et vltra. ān. In sctīs eius laudate deū. ps. Laud. cp̄. per aduētum. Ecce dies. hy⁹. Uox clara. v⁹. Uox clamātis vts. a Dn̄e ne in ira. vsq̄ ad caput ieiunii. & a Deus oīm vsq̄ ad aduentū. cp̄. Uigilate a Domīe ne ī ira vsq̄ ad xi. quādo de v. feria agit dz ad laud. sequēs. hy⁹.
Lux ecce surgit aurea: pallēs fatiscat cecitas: que nosmet ī preceps diu: errore traxit deuio.

Nec lux serenũ conferat: puros〈q〉 nos p̃stet sibi: nichil loquamur subdolũ: voluamus obscurum nichil.
Sic tota discurrat dies: ne lĩgua mendax nec manus: oculi nec peccẽt lubrici: nec noxa corpus inquinet.
Speculator astat desup: q̃ nos dieb⁹ oĩbus: actus〈q〉 nr̃os p̲spicit: a luce prima ĩ vesperũ.
Deo pr̃i. v. In matutinis. Per estatẽ. hy⁹. Ecce iam. v. In matutinis. a. In sctĩtate seruiam⁹ dño ꝛ liberabit nos ab inimicis nr̃is. p̃s. Bñd⁹.
¶ Feria. vi. Ad matu. p̲ aduentũ. Inuit. Regẽ ventur̃. hy⁹. Uerbũ supnuz. A Dñe ne ĩ ira. vs〈q〉 ad passionẽ dñi et a De⁹ oĩm vs〈q〉 ad aduẽtũ Inuitat. Dñm qui fecit nos Uenite adorem⁹. p̃s. Uenite. A Dñe ne in ira. vs〈q〉 ad. xl. quãdo de vi. feria agitur d᷑ ad matut. sequens hymn⁹.
Tu trinitat̃ vnitas: orbem potẽter qui regis: attẽde laudũ cantica: que excubantes psallimus.
Iam lectulo consurgimus: noctis quieto tp̃e: vt flagitemus vulner̃: a te medelã oĩm
Quo fraude quicq̃d demonum: ĩ noctibus deliquimus: abstergat illud celit⁹: tue potestas glorie.
Ne corpus astit sordidũ: ne torpor instet cordium: nec criminis contagio: tepescat ardor spiritus.
Ob hoc redẽptor q̃s: nos reple tuo lumĩe: per q̃d dier̃ circulis: nullis ruamur actibus
Presta pr̃ piis. Per estatem. hy⁹. Nocte surgen. p̃s. lxxx.
Exultate deo adiutori nostro: iubilate deo iacob.
Sumite psalmũ et date tympanũ: psalteriuz iocundum cũ cythara.
Buccinate in neomenia tuba: in insigni die solennitatis vestre.
Quia preceptũ in israel est: et iudicium deo iacob.
Testimoniũ ĩ ioseph posuit illd cum exiret de terra egypti: linguam quam non nouerat audiuit.
Diuertit ab onerib⁹ dorsũ eius: manus eius in cophino seruierunt.
In tribulatiõe ĩuocasti me et liberaui te: exaudiui te in abscõdito tẽpestatis/ p̲baui te apud aquã cõtradictiõis.
Audi populus meus/ contestabor te: isrl̃ si me audieris nõ erit in te deus recens/ ne〈q〉 adorabis deũ alienum.
Ego enĩ sum dñs deus tuus qui eduxi te de terra egypti:

dilata os tuū et īplebo illud.
Et nō audiuit populus me-
us vocem meam : et israel nō
intendit michi.
Et dimisi eos scdm deside-
ria cordis eorum : ibunt ī ad
inuentionibus suis.
Si popul⁹ meus audisset me :
isrl' si in viis meis ābulasset.
Pro nichilo forsitan īimi-
cos eorū humiliassem : et sup
tribulātes eos misissem ma-
num meam.
Inimici dñi mētiti sunt ei :
et erit tēpus eorum ī secula.
Et cibauit illos ex adipe fru
menti : et de petra melle satu-
rauit eos. Psalmus. lxxxi.
Deus stetit in synago-
ga deorū : in medio aūt
deos diiudicat.
Vsquequo iudicatis iniqtatē :
et facies peccatorū sumitis.
Iudicate egeno et pupillo :
humilē et pauperē iustificate.
Eripite pauperē et egenum :
de manu peccatorū liberate.
Nescierūt neqꝫ intellexerūt
in tenebris ambulāt : moue-
buntur oīa fundamēta terre.
Ego dixi dii estis : et filii ex-
celsi omnes.
Vos autē sicut homīes mo
riemini : et sicut vnus de prin
cipibus cadetis.
Surge de⁹ iudica trā : qm̄ tu
hereditabis ī oībus gētibus.
Alia. aā. Exultate deo adiu-
tori nostro. ps. lxxxii.
Deus quis similis erit
tibi : ne taceas neqꝫ cō
pescaris deus.
Quoniā ecce īimici tui so-
nuerunt : et qui oderunt te ex-
tulerunt caput.
Sup populū tuū malignaue
runt consiliū : cogitauerunt
aduersus sanctos tuos.
Dixerūt venite et disperda-
mus eos de gente : et non me-
moretur nomen israel vltra
Qm̄ cogitauerūt vnanimi
ter simul aduersū te testamē
tum disposuerūt : tabernacu
la idumeorum et ismaelite.
Moab et agareni gebal et a-
mon et amalech : alienigene
cum habitantibus tyrum.
Etenī assur venit cum illis :
facti sunt in adiutorum fi-
liis loth.
Fac illis sicut madiā et si
sare : sicut iabin in torrente
cison.
Disperierunt in endor : facti
sunt vt stercus terre.
Pone principes eorum sicut
oreb et zeb : et zebee et salmana
Omēs principes eorū qui di
xerunt : hereditate possidea-
mus sanctuarium dei.
Deus me⁹ pone illos vt ro
tam : et sicut stipulam ante
faciem venti.

Sicut ignis q̃ cõburit siluaꝫ: et sicut flamma comburens montes

Ita persequeris illos in tẽpestate tua: et in ira tua turbabis eos

Imple facies illoꝛum igno minia: et querent nomen tuum domine

Erubescant ꝯ conturbentur in seculum seculi: ꝯ confũdãtur ꝯ pereant.

Et cognoscãt qꝛ nomẽ tibi deꝰ: tu solus altissimus ĩ omni terra. ps. lxxxiii.

Quã dilecta tabernacula tua dñe vtutũ: cõcupiscit ꝯ deficit aĩa mea in atria dñi

Coꝛ meũ ꝯ caro mea: exultauerunt in deum viuum

Etenĩ passer inuenit sibi domum: ꝯ turtur nidum vbi reponat pullos suos.

Altaria tua dñe virtutum: rex meus ꝯ deus meus.

Bti q̃ habitant in domo tua dñe: ĩ scl'a scloꝝ laudabũt te

Btũs vir cuiꝰ est auxilium abs te: ascensiones in coꝛde suo disposuit in valle lachꝛymarũ in loco quẽ posuit.

Etenĩ benedictionẽ dabit legislatoꝛ ibũt de virtute ĩ virtutẽ: videbitur deus deoꝛum in syon

Domine deus virtutũ exaudi oꝛationeꝫ meam: auribus percipe deus iacob

Protectoꝛ noster aspice deꝰ: et respice in faciẽ xp̃i tui

Qꝛ melioꝛ ẽ dies vna ĩ atriis tuis: super milia.

Elegi abiectus esse in domo dei mei: magis q̃ habitare in tabernaculis peccatoꝛum

Qꝛ mĩam et vitatẽ diligit deꝰ: grãm ꝯ gloꝛiã dabit dñs

Non pꝛiuabit bonis eos q̃ ambulant in innocentia: domine virtutum beatꝰ homo qui sperat in te

Gl'ia. an. Tu solꝰ altissimꝰ sup oẽm terram. ps. lxxxiiii.

BEnedixisti dñe terram tuã: auertisti captiuitatem iacob

Remisisti iniquitatẽ plebis tue: operuisti oĩa pctã eoꝛum

Mitigasti omnem iram tuã: auertisti ab ira indignationis tue.

Conuerte nos deus salutaris noster: ꝯ auerte iram tuã a nobis

Nũquid ĩ eternũ irascerꝭ nobis: aut extẽdes irã tuã a generatione in generationem.

Deus tu conuersus viuificabis nos: et plebs tua letabitur in te.

Ostẽde nobis dñe mĩam tuã: et salutare tuũ da nobis.

Audiã quid loquatur ĩ me dñs deus: qm̃ loquet pacem ĩ

plebem suam

Et super sctōs suos: ꝛ in eos qui conuertūtur ad coꝛ

Uerūtamen ꝓpe timētes eū salutare ipsius: vt inhabitet gloꝛia in terra nostra.

Misericoꝛdia ꝛ veritas obuiauerunt sibi: iusticia ꝛ pax osculate sunt.

Ueritas de terra oꝛta est: ꝛ iusticia de celo pꝛospexit.

Etenim dn̄s dabit benignitatē: ꝛ terra nostra dabit fructum suum

Iusticia ante eum ambulabit: ꝛ ponet in via gressus suos. ps. lxxxv.

Inclina dn̄e aurem tuā et exaudi me: qm̄ inops ꝛ pauper sum ego

Custodi animam meā quoniam sanctus sum: saluū fac seruum tuum deus meus sperantem in te.

Miserere mei dn̄e qm̄ ad te clamaui tota die letifica animam serui tui: qm̄ ad te dn̄e animā meam leuaui

Quoniam tu dn̄e suauis et mitis: et multe mīe oībus īuocantibus te.

Auribus percipe dn̄e oꝛationem meam: intende voci dep̄cationis mee

In die tribulatiōis mee clamaui ad te: qꝛ exaudisti me

Nō est similis tui ī diis dn̄e: et non est scd̄m opera tua

Omnes gentes quascunqꝫ fecisti venient/ ꝛ adoꝛabūt coꝛā te domine: ꝛ gloꝛificabūt nomen tuum.

Qm̄ magnus es tu ꝛ faciēs mirabilia: tu es deus solus.

Deduc me dn̄e in via tua et ingrediar in veritate tua: letetur coꝛ meum vt timeat nomen tuum.

Cōfitebor tibi dn̄e de⁹ me⁹ in toto coꝛde meo: ꝛ gloꝛificabo nomen tuum in eternū.

Quia mīa tuā magna ē super me: ꝛ eruisti aīam meā ex inferno inferioꝛi

Deus iniqui insurrexerunt super me ꝛ synagoga potentiū quesierunt animam meā: et non pꝛoposuerunt te in cōspectu suo.

Et tu dn̄e deus miseratoꝛ ꝛ misericoꝛs: patiens et multe misericoꝛdie ꝛ verax

Respice ī me ꝛ miserere mei da imperium puero tuo: et saluum fac filiū ancille tue

Fac mecū signū ī bono vt videant q̄ oderūt me ꝛ cōfundantur: qm̄ tu dn̄e adiuuisti me ꝛ consolatus es me

Gloꝛia. an Bn̄dixisti domīe terram tuā ps. lxxxvi.

Fundamēta ei⁹ ī mōtibus sctīs: diligit dn̄s poꝛtas syō sup oīa tabernacla iacob

Gloriosa dicta sunt de te: civitas dei
Memor ero raab et babilonis: scientium me
Ecce alienigene et tyrus et populus ethiopum: hi fuerũt illic
Nunquid syon dicet homo et homo natus est in ea: et ipse fundauit eam altissimus
Dñs narrabit in scripturis populorum: et principum horum qui fuerunt in ea
Sicut letantiũ omniũ: habitatio est in te Ps. lxxxvii.

Domine deus salutis mee: in die clamaui et nocte coram te
Intret in cõspectu tuo oratio mea: inclina aurem tuaz ad precem meam
Quia repleta est malis anima mea: et vita mea in inferno appropinquauit
Estimatus sum cum descendentibus in lacum: fact⁹ suz sicut homo sine adiutorio inter mortuos liber.
Sicut vulnerati dormiẽtes in sepulchris quorum non es memor amplius: et ipsi de manu tua repulsi sunt
Posuerũt me in lacu inferiori: in tenebrosis et in vmbra mortis
Super me confirmatus ẽ furor tuus: et oẽs fluctus tuos induxisti super me
Longe fecisti notos meos a me: posuerunt me abominationem sibi.
Traditus sum et non egrediebar: oculi mei languerunt pre inopia
Clamaui ad te domine: tota die expãdi ad te man⁹ meas.
Nũqd mortuis facies mirabilia: aut medici suscitabũt et confitebuntur tibi
Nunquid narrabit aliquis in sepulchro misericordiam tuam: et veritatem tuam in perditionem.
Nunqd cognoscẽtur in tenebris mirabilia tua: et iusticia tua in terra obliuionis.
Et ego ad te domine clamaui: et mane oratio mea preueniet te
Ut quid domĩe repellis orationem meam: auertis faciem tuam a me
Pauper sum ego et in laboribus a iuuentute mea: exaltatus autem humiliatus suz et conturbatus
In me transierũt ire tue: et terrores tui ꝯturbauerũt me
Circundederũt me sicut aqua tota die: circundederunt me simul
Elongasti a me amicũ et proximũ: et notos meos a miseria

Gloria. a. Fundamēta eius in montibus sctis. ps. lxxxviii

Misericordias dñi: ī eternum cantabo.

In gñatione et generationem: annunciabo veritatem tuam in ore meo.

Quoniam dixisti in eternū mīa edificabitur in celis: prebitur veritas tua ī eis

Disposui testamentum electis meis: iuraui dauid seruo meo vsqꝫ in eternum preparabo semen tuum

Et edificabo in gñatione et gñationē: sedem tuam

Cōfitebunt celi mirabilia tua dñe: etenī veritatē tuam in ecclesia sanctorum

Qm̄ q̄s ī nubib9 equabitur dño: silis erit deo in filiis dei

Deus qui glorificat in consiliis sanctorū: magnus et terribilis super oēs q̄ ī circuitu eius sunt.

Dñe de9 virtutū q̄s similis tibi: potēs es dñe et veritas tua in circuitu tuo.

Tu dominarꝫ potestati maris: motum autem fluctuum tu mitigas

Tu hūiliasti sicut vulneratū supbū: ī brachio vtutꝫ tue dispersisti inimicos tuos

Tui sunt celi et tua est terra et plenitudinem eius tu fūdasti: aquilonem et mare tu creasti

Thabor et hermon in nomine tuo exultabunt: tuum brachium cum potentia

Firmetur man9 tua et exaltetur dextera tua: iusticia et iudiciū preparatio sedis tue

Mīa et veritas precedēt faciem tuam: beatus popul9 q̄ scit iubilationem

Dñe in lumine vultus tui ambulabunt et in noīe tuo exultabunt tota die: et in iusticia tua exaltabuntur.

Qm̄ gloria virtutis eorum tu es: et in bñplacito tuo exaltabitur cornu nostrum

Qm̄ dñi est assūptio nostra: et sancti israel regis nostri

Tunc locutus es in visione sanctis tuis: et dixisti posui adiutoriū in potente/ et exaltaui electū de plebe mea

Inueni dauid seruū meum: oleo sancto meo vnxi eū.

Manus enī mea auxiliabit ei: et brachium meum cōfirmabit eum

Nichil proficiet inimicus ī eo: et filius iniquitatis nō apponet nocere ei.

Et concidam a facie ipsius inimicos eius: et odientes eū in fugam conuertam

Et veritas mea et misericordia mea cū ipso: et in nomīe meo exaltabitur cornu eius

Et ponã in mari manũ ei⁹: et in fluminib⁹ dexterã eius.
Ipse inuocauit me pater meus es tu: deus meus et susceptor salutis mee.
Et ego primogenitum ponam illum: excelsum pre regibus terre
In eternũ seruabo illi misericordiã meã: et testamentum meum fidele ipsi
Et ponam in seculum seculi semen eius: et thronum ei⁹ sicut dies celi
Si autẽ dereliq̃rint filii eius legem meam: et ĩ iudiciis meis non ambulauerint
Si iusticias meas prophanauerint: et mãdata mea nõ custodierint.
Uisitabo in virga iniquitates eorum: et in verberibus peccata eorum
Misericordiã autẽ meã non dispergã ab eo: neq̃ nocebo ei in veritate mea.
Neq̃ pphanabo testamentum meũ: et que procedũt de labiis meis nõ faciam irrita
Semel iuraui in sancto meo si dauid mentiar: semen eius in eternum manebit.
Et thronus eius sicut sol in conspectu meo: et sicut luna pfecta in eternum/ et testis ĩ celo fidelis
Tu v̈o repulisti et despexisti: distulisti xp̃m tuum.
Auertisti testamentum serui tui: prophanasti ĩ terra sãctuarium eius.
Destruxisti omnes sepes ei⁹: posuisti firmamentũ ei⁹ formidinem.
Diripuerũt eũ oẽs trãseuntes viam: factus est opprobrium vicinis suis
Exaltasti dexteram depm̃ẽtium eum: letificasti oẽs inimicos eius
Auertisti adiutoriũ gladii ei⁹: et nõ es auxiliat⁹ ei ĩ bello
Destruxisti eum ab emũdatione: et sedem eius in terra collisisti
Minorasti dies tẽporis ei⁹: perfudisti eum confusione.
Usq̃quo dñe auertis ĩ finẽ: exardescet sicut ignis ira tua
Memorare que mea substantia: nunq̃d enĩ vane cõstituisti omnes filios hominum.
Quis est homo qui viuet et non videbit mortẽ: eruet animam suam de manu inferi.
Ubi sunt mĩe tue antiq̃ dñe: sicut iurasti dauid in veritate tua.
Memor esto dñe opprobrii seruorũ tuorũ: qd̃ cõtinui in sinu meo multarũ gentiũ
Quod exprobrauerũt ĩimici tui dñe: qd̃ exprobrauerũt cõmutationẽ christi tui

Bñdictus dñs ĩ eternũ fiat fiat. No dr ad noctur. ille p. lxxxix Dñe refugiũ. ⁊c. Non dr ad noc. ille ps lxxxx. Qui habitat ĩ adiut ⁊c. Nõ dr ad noc. ille p. lxxxxi. Bonũ ẽ cõfiteri dño et psal Non dr ad noctur. ille ps. xcii Dñs reg̃

Dauit decorem ps. xciii

Deus vlcionũ dñs: deus vltionum libere egit

Exaltare q̇ iudicas terram: redde retributionẽ superbis

Usquequo pctõres dñe: usquequo peccatores gloriabũtur.

Effabuntur ⁊ loquẽtur iniquitatẽ: loquentur oẽs q̇ operantur iniusticiam.

Populũ tuũ dñe humiliauerũt: ⁊ hereditatem tuam vexauerunt

Uiduã et aduenã interfecerunt: ⁊ pupillos occiderunt.

Et dixerũt non videbit dñs: nec intelliget deus iacob

Intelligite insipientes ĩ populo: ⁊ stulti aliquãdo sapite

Qui plantauit aurem non audiet: aut qui finxit oculuz non considerat.

Qui corripit gẽtes non arguet: qui docet hoĩem sciẽtẽ

Dominus scit cogitatõnes hominũ: qm̃ vane sunt

Beatus homo quem tu erudieris dñe: ⁊ de lege tua docueris eum

Ut mitiges ei a diebus malis: donec fodiatur peccatori fouea

Quia non repellet dñs plebem suam: ⁊ hereditatem suã non derelinquet

Quoadusque iusticia cõuertatur ĩ iudicium: ⁊ qui iuxta illam omnes qui recto sũt corde

Quis consurget michi aduersus malignantes: aut q̇s stabit mecum aduersus operantes iniquitatem.

Nisi quia dominus adiuuit me: paulominus habitasset ĩ inferno aĩa mea

Si dicebam motus est pes meus: misericordia tua domine adiuuabat me.

Scdm multitudinem dolorum meorum in corde meo: consolationes tue letificauerunt aĩam meam

Nunquid adheret tibi sedes iniquitatis: qui fingis laborẽ in precepto

Captabunt in aĩam iusti: ⁊ sanguinem innocentem condẽnabunt

Et factus est michi dñs ĩ refugium: ⁊ deus meus in adiutorium spei mee.

Et reddet illis ĩiquitatẽ ipsorũ: ⁊ in malicia eorũ disperdet eos disp̄det illos dñs deus nr̃

Nõ dr ad noct. iste ps. xciiii.

Venite exultemus dño: iubilemus deo salutari nostro.
Preoccupemus faciem eius in confessiõe: ⁊ ĩ psalmis iubilemus ei.
Qm̃ deꝰ magnus dñs: ⁊ rex magnus super omnes deos.
Quia ĩ manu eius sunt omnes fines terre: ⁊ altitudines montium ipsius sunt.
Quoniaꝫ ipsius est mare et ipse fecit illud: et siccam manus eius formauerunt.
Venite adoremus et ꝓcidamus ⁊ ploremꝰ ante dñm qui fecit nos: qꝛ ipẽ est deꝰ noster
Et nos populꝰ pascue eius: et oues manus eius.
Hodie si vocẽ eiꝰ audieritꝭ: nolite obdurare corda vr̃a.
Sicut in irritatiõe: scd̃m diẽ tentationis in deserto.
Ubi tẽtauerunt me patres vestri: probauerunt et viderunt opera mea.
Quadraginta annis offensus fui generationi illi: ⁊ dixi semper hi errant corde
Et isti nõ cognouerũt vias meas vt iuraui ĩ ira mea: si introibũt in requiẽ meã. ãn. Bñdictꝰ dñs ĩ eternũ. p̃. xcv.
Cantate dño cãticũ nouũ: cãtate dño oĩs terra.
Cãtate dño ⁊ benedicite nomini eius: annunciate de die in diem salutare eius.
Annũciate inter gẽtes gloriam eius: in omnibus populis mirabilia eius.
Quoniam magnus dñs et laudabilis nimis: terribilis est super omẽs deos.
Qm̃ omẽs dii gencium demonia: dñs autẽ celos fecit.
Cõfessio ⁊ pulchritudo ĩ cõspectu eiꝰ: sctĩmonia ⁊ magnificẽtia in sanctificatiõe eius
Afferte dño patrie gẽtium afferte dño gloriam ⁊ honorem: afferte dño gloriam nomini eius.
Tollite hostias et ĩtroite in atria eius: adorate dominũ in atrio sancto eius.
Cõmoueat̃ a facie eius vniuersa terra: dicite in gentibus quia dñs regnauit.
Eteñ correxit orbem terre qui non cõmouebitur: iudicabit populos in equitate.
Letẽtur celi et exultet terra cõmoueatur mare ⁊ plenitudo eius: gaudebunt campi et omnia que in eis sunt.
Tũc exultabũt om̃ia ligna siluarũ a facie dñi qꝛ venit: qm̃ venit iudicare terram.
Iudicabit orbẽ terre in eq̃tate: ⁊ populos in vitate sua.
Dominus regnauit exultet terra: p̃ xcvi. letẽtur insule multe.

Nubes et caligo in circuitu eius: iusticia et iudicium cor-rectio sedis eius
Ignis añ ipm pcedet: et inflã-mabit ĩ circuitu ĩimicos ei⁹.
Alluxerũt fulgura ei⁹ orbi terre: vidit et cõmota ẽ terra.
Mõtes sicut cera fluxerũt a facie dñi: a facie dñi oĩs tra
Annunciauerunt celi iusti-ciam eius: et viderunt omẽs populi gloriam eius.
Confundãtur oẽs qui ado-rant sculptilia: et qui gloriã-tur in simulachris suis
Adorate eũ oẽs angeli eius: audiuit et letata est syon.
Et exultauerunt filie iude: propter iudicia tua dñe.
Qm̃ tu dñs altissimus sup oẽm terram: nimis exaltat⁹ es super omnes deos.
Qui diligitꝭ dñm odite ma lum/ custodit dñs aĩas sãcto-rum suorum: de manu pecca toris liberabit eos.
Lux orta est iusto: et rectis corde leticia
Letamini iusti in dño: et cõ fitemini memorie sanctifica tionis eius.
Gloria. ãn. Cãtate dño et bñ dicite nomĩ eius. ℣⁹. Intret oro mea in cõspectu tuo dñe. ℟. Inclina aurẽ tuaꝫ ad p̃-cem meã. Añ laud. p aduẽtũ ℣⁹. Emitte agnũ. ℟. De pe-tra ℣ Dñe ne in ira. vsqꝫ ad xl. et a Deus oĩm vsqꝫ ad ad-uentũ. ℣⁹. Fiat mĩa tua dñe. In laudib⁹. ã. Spiritu prin-cipali confirma cor meũ. ps. Miserere mei. ps. cxlii.

Domĩe exaudi oratio-nem meaꝫ auribus p-cipe obsecrationem meaꝫ: in veritate tua exaudi me ĩ tua iusticia.
Et non intres in iudicium cum seruo tuo: quia non iu-stificabitur in conspectu tuo omnis viuens.
Quia persecutus est inimi-cus animã meaꝫ: humiliauit in terra vitam meam.
Collocauit me in obscuris sicut mortuos seculi: et anxia tus ẽ sup me spũs me⁹ in me turbatum est cor meum.
Memor fui dierũ antiquorꝫ meditatus sum in omnibus operibus tuis: in factis ma-nuũ tuarum meditabar.
Expandi man⁹ meas ad te: anima mea sicut terra sine aqua tibi.
Velociter exaudi me dñe: defecit spiritus meus.
Nõ auertas faciẽ tuã a me: et silis ero descẽdẽtib⁹ ĩ lacũ
Auditam fac michi mane mĩam tuã: quia ĩ te speraui.
Notã fac michi viam ĩ qua ambulem: quia ad te leuaui

animam meam.
Eripe me de inimicis meis dñe ad te confugi: doce me facere voluntatem tuam/ quia deus meus es tu.
Spiritus tuus bonus deducet me in terrã rectã: propter nomẽ tuum dñe viuificabis me in equitate tua.
Educes de tribulatiõe aĩam meã: et in mĩa tua disperdes omnes inimicos meos.
Et perdes omnes qui tribulant animam meã: quoniam ego seruus tuus sum.
Gloria patri. a. In veritate tua exaudi me domĩe. an. Illumina domine vultum tuum super nos. psal. Deus deus meus. ps. Abac iii.
Domine audiui auditionẽ tuam: et timui.
Dñe opus tuũ: ĩ medio annorum viuifica illud.
In medio annorũ notũ facies: cum iratus fueris misericordie recordaberis.
Deus ab austro veniet: et sanctus de monte pharã.
Operuit celos gloria eius: et laudis eius plena est terra.
Splẽdor eius vt lux erit: cornua in manibus eius.
Ibi abscondita est fortitudo eius: ante faciem eius ibit mors.
Egredietur dyabolus ante pedes eius: stetit et mẽsus est terram.
Aspexit et dissoluit gentes: et cõtriti sunt montes seculi.
Incuruati sũt colles mundi: ab itineribus eternitatis eius.
Pro iniquitate vidi tẽtoria ethiopie: turbabũtur pelles terre madian.
Nunquid ĩ fluminibus iratus es dñe: aut in fluminibus furor tuus/ vel in mari indignatio tua.
Qui ascẽdes sup equos tuos: et quadrige tue salutatio.
Suscitans suscitabis arcum tuum: iuramenta tribubus que locutus es.
Fluuios scindes terre viderunt et doluerunt montes: gurges aquarum transiit.
Dedit abyssus vocẽ suam: altitudo manus suas leuauit.
Sol et luna steterũt in habitaculo suo: in luce sagittarũ tuarũ ibũt in splendore fulgurantis haste tue.
In fremitu conculcabis terram: in furore obstupefacies gentes.
Egressus es in salutem ppli tui: in salutem cum xpo tuo.
Percussisti caput de domo ĩpii: denudasti fundamẽtum vsque ad collum

Maledixisti sceptris eiꝰ/ capiti bellatorum eius: venientibus vt turbo ad dispergendum me.
Exultatio eorum: sicut eius qui deuorat pauperem in abscondito.
Viam fecisti in mari equis tuis: in luto aquarum multarum.
Audiui ⁊ conturbatus est venter meus: a voce contremuerunt labia mea.
Ingrediat̃ putredo ĩ ossibꝰ meis: et subter me scateat.
Vt requiescam ĩ die tribulationis: ⁊ ascendam ad populum accinctum nostrum.
Ficus enĩ non florebit: ⁊ nõ erit germen in vineis.
Mentietur opus oliue: ⁊ arua non afferent cibum.
Abscidetur de ouili pecus: et non erit armẽtum in presepibus.
Ego autem in domino gaudebo: et exultabo in deo iesu meo.
Deus dominus fortitudo mea: ⁊ ponet pedes meos quasi ceruorum.
Et super excelsa mea deducet me victor: in psalmis canentem.
Gloria patri. an. Domine audiui auditum tuum et timui. ã. In tympano ⁊ choro in cordis et organo laudate deum. psal. Laudate. per aduentum. cpm. Ecce dies. hyꝰ. Vox clara. vsus. Vox clamantis. vt supra. A Domine ne in ira. vsq ad caput ieiunii. et a Deus omniũ. vsq ad aduentum. cpm. Vigilate A Dñe ne ĩ ira. vsq ad xl. quando de vi. feria agitur dicitur ad laudes. sequens. hymnꝰ.

Eterna celi gloria: beata spes mortalium: celsi tonantis vnice: castesq proles virginis.
Da dexteram surgentibus: exurgat et mens sobria: flagransq ĩ laudem dei: grates rependat debitas.
Ortus refulget lucifer: sparsamq lucem nũciat: cadit caligo noctium: lux sancta nos illuminet
Manensq nr̃is sensibꝰ: noctẽ repellat seculi: omĩq fine diei: purgata seruet pectora.
Quesita iam primum fides: radicet altis sensibus: secunda spes congaudeat: quo maior extat caritas.
Deo patri. vsus. In matutinis. Per estatem hymnus. Ecce iam. vsus. In matutinis. ãn. Per viscera misericordie dei nr̃i in qbꝰ visitauit nos oriẽs ex alto. ps. Bened.
¶ Sabbato. Ad matutias.

Per aduentū Inuita Regē venturū. hy⁹. Verbū supnū ℣ Dñe ne in ira vsq ad pas sionē ꝛ a De⁹ oīz vsq ad ad ue. Inuit Dñm deū nr̄m ve nite adorem⁹. p. Veite. a Dñe ne ī ira. vsq ad xl. qñ d sab. agit dr ad matu. sequēs hy⁹.

Summe deus clemētie: mundiqꝫ factor machi ne: vn⁹ potētialiter: trinusqꝫ personaliter

Nostros pius cum canticis: flet⁹ benigne suscipe: quo cor de puro sordibus: te perfrua mur largius

Lumbos iecurqꝫ morbiduz: adure igne congruo: accincti vt sint perpetim: luxu remo to pessimo.

Ut quiqꝫ horas noctiū: nūc concinendo rumpimus: do nis beate patrie: ditemur oēs affatim.

Presta pr̄. Per estatē. hy⁹. Nocte surgētes. ps. lxxxxvii.

Cantate dño can ticuz nouū: quia mirabilia fecit.

Saluauit sibi dex tera ei⁹: ꝛ brachiū sanctū ei⁹.

Notum fecit dñs salutare suū: in cōspectu gentiū reue lauit iusticiam suam

Recordatus est mīe sue: et veritatis sue domui israel

Uiderunt oēs termini terre salutare dei nostri/ iubilate deo omnis terra: cantate et exultate ꝛ psallite

Psallite domino in citha ra in cithara ꝛ voce psalmi: in tubis ductilibus ꝛ voce tu be cornee

Iubilate in conspectu regis dñi: moueatur mare ꝛ pleni tudo eius orbis terrarū et q̄ habitant in eo

Flumina plaudēt manu si mul mōtes exultabūt a cōspe ctu dñi: qm̄ vēit iudicare trā

Iudicabit orbem terrarum in iusticia: et populos in equi tate. ps. lxxxxviii.

Dominus regnauit ira scantur ppl'i: q̄ sedes sup che rubin moueatur terra

Dñs in syon magn⁹: ꝛ excel sus sup oēs populos

Confiteantur nomini tuo magno quoniā terribile ꝛ sā ctum est: et honor regis iudi cium diligit.

Tu parasti directiones: iu dicium ꝛ iusticiam in iacob tu fecisti

Exaltate dñm deū nostrum: et adorate scabellū pedū ei⁹ quoniam sanctum est

Moyses et aaron in sacerdo tibus ei⁹: ꝛ samuel inter eos qui inuocāt nomē eius

Inuocabāt dñm ꝛ ipe exau diebat eos: in colūna nubis

loquebatur ad eos
Custodiebāt testimonia ei⁹: et preceptū quod dedit illis.
Dñe deus noster tu exaudiebas eos deus tu propici⁹ fuisti eis: et vlciscēs in oēs adinuentiones eorum
Exaltate dñz deū nrm̄ et adorate in monte scō eius: quoniā scūs dñs de⁹ noster.
Gloria patri ān Quia mirabilia fecit dominus. ps. xcix.
Iubilate deo omnis terra: seruite dño ī leticia.
Introite in conspectu eius: in exultatione.
Scitote qm̄ dñs ipē est deus: ipse fecit nos et non ipsi nos.
Populus ei⁹ et oues pascue eius introite portas eius ī cōfessione: atria ei⁹ in hymnis confitemini illi
Laudate nomen eius quoniam suauis est domin⁹: in eternum mīa eius et vsq; ī generatione et gñationē veritas eius. ps. c.
Misericordiā et iudiciū cantabo tibi dñe: psallā et intelligā in via īmaculata/ qñ venies ad me
Perambulabā in innocentia cordis mei: in medio domus mee
Non pponebā ante oculos meos rem iniustā: facientes preuaricationes odiui.
Non adhesit michi cor prauum: declinantem a me malignum non cognoscebam
Detrahentē secreto proximo suo: hunc persequebar.
Supbo oculo et insatiabili corde: cum hoc nō edebam
Oculi mei ad fideles terre vt sedeant mecum: ambulās in via immaculata hic michi ministrabat.
Non habitabit ī medio domus mee q̄ facit supbiā: q̄ loquitur iniqua nō dixerit ī cōspectu oculorum meorū
In matutino interficiebaz oēs pctōres terre: vt disperderem de ciuitate dñi oēs operantes iniquitatem
Gloria. ān. Jubilate deo omnis terra. ps. ci.
Domine exaudi orationem meam: et clamor meus ad te veniat
Nō auertas faciē tuā a me: in quacunq; die tribulor inclina ad me aurem tuam
In quacūq; die inuocauero te: velociter exaudi me
Quia defecerūt sicut fum⁹ dies mei: et ossa mea sicut cremium aruerunt.
Percussus sum vt fenum et aruit cor meum: qz oblit⁹ sū comedere panem meum.
A voce gemitus mei: adhesit os meū carni mee.

Similis factus sum pellicano solitudinis: factus sum sicut nicticorax in domicilio
Vigilaui: et factus sum sicut passer solitarius in tecto.
Tota die exprobrabāt michi inimici mei: et qui laudabāt me aduersū me iurabāt.
Quia cinerez tanq̄ panem manducabam: et potū meum cum fletu miscebā.
A facie ire īdignatiōis tue: quia eleuans allisisti me.
Dies mei sicut vmbra declinauerunt: et ego sicut fenum arui.
Tu aūt dn̄e in eternū p̄manes: et memoriale tuum ī generatione et generationem
Tu exurgens dn̄e miserebe ris syon: quia tempus miserendi eius quia venit tēpus.
Quoniā placuerunt seruis tuis lapides ei9: et terre eius miserebuntur.
Et timebūt gentes nomen tuum dn̄e: et omēs reges terre gloriam tuam.
Quia edificauit dn̄s syon: et videbitur in gloria sua
Respexit in orationem humilium: et non spreuit precem eorum.
Scribantur hec in generatione altera: et populus qui creabitur laudabit dn̄m
Qr p̄spexit de excelso sancto suo: dominus de celo in terram aspexit.
Vt audiret gemitus compeditorū: vt solueret filios interemptorum.
Vt annuncient in syon nomen domini: et laudem eius in hierusalem.
In cōueniendo pp̄lōs ī vnū: et reges vt seruiant domīo.
Respōdit ei in via virtutis sue: paucitatem dierū meorum nuncia michi
Ne reuoces me in dimidio dierum meorum: in generatione et generationē anni tui
Initio tu domine terrā fundasti: et opera manuum tuarum sunt celi.
Ipsi peribunt tu autē permanes: et omnes sicut vestimentum veterascent.
Et sicut opertorium mutabis eos et mutabuntur tu aūt idemipse es: et anni tui non deficient
Filii seruorum tuorum habitabunt: et semen eorum in seculum dirigetur. p̄s. cii.

Benedic anima mea domino: et omnia qui intra me sunt noī sancto eius.
Benedic anima mea dn̄o: et noli obliuisci omnes retributiones eius.
Qui p̄piciatur omnib9 iniquitatib9 tuis: qui sanat om

nes infirmitates tuas.
Qui redimit de interitu vitam tuam: qui coronat te in misericordia et miserationibus.
Qui replet in bonis desyderium tuũ: renouabitur vt aq̄le iuuentus tua.
Faciẽs mĩas dominus: ⁊ iudicium omnibus iniuriã patientibus
Notas fecit vias suas moysi: filiis israel volũtates suas
Miserator ⁊ misericors dñs: longanimis et multum misericors.
Non ĩperpetuũ irascet: neq̄ in eternũ cõminabitur
Non scd̄m pctã nr̃a fecit nobis: neq̄ scd̄m iniq̄tates nostras retribuit nobis.
Qm̃ scd̄m altitudinẽ celi a terra: corroborauit mĩam suam super timentes se.
Quantũ distat ortus ab occidente: longe fecit a nobis ĩiquitates nostras.
Quomodo miseretur pater filioꝝ misertus est dñs timẽtibus se: qm̃ ip̄e cognouit figmentum nostrum
Recordat⁹ est qm̃ puluis sumus: hõ sicut fenũ dies eius tanq̄ flos agri sic efflorebit.
Qm̃ spũs pertransibit ĩ illo ⁊ nõ subsistet: ⁊ nõ cognoscet amplius locũ suum
Mia aũt dñi ab eterno ⁊ vsq̄ in eternũ sup timẽtes eum
Et iusticia illi⁹ in filios filiorum: his q̄ seruãt testamẽtum eius
Et memores sunt mãdatorum ipsius: ad faciendũ ea.
Dñs in celo parauit sedem suam: ⁊ regnum ipsius oĩb⁹ dñabitur.
Bñdicite dño omẽs angeli eius: potentes virtute facientes verbũ illius ad audiẽdã vocem sermonũ eius
Benedicite dño omnes virtutes eius: ministri eius q̄ facitis voluntatem eius
Benedicite dño omnia opa eius: in omni loco dominationis eius benedic anima mea domino
Gloria patri et filio et spũi.
ãn. Clamor meus ad te veniat deus. Psalmus ciii.
Benedic anima mea domino: domine de⁹ meus magnificatus es vehementer
Confessionem et decorem induisti: amict⁹ lumine sicut vestimento
Extendens celum sicut pellem: qui tegis aquis superiora eius
Qui ponis nubem ascensũ tuum: qui ambulas sup pennas ventorum

Qui facis ãgelos tuos sp̄s : et ministros tuos ignē urētē

Qui fundasti terrã sup sta bilitatē suam : non inclina= bitur in seculum seculi.

Abyssus sicut vestimētum amict⁹ ei⁹ : sr̄ mōtes stabūt aq̄

Ab increpatione tua fugi= ent : a voce tonitrui tui for= midabunt.

Ascendūt montes ⁊ descē= dunt campi : in locum quem fundasti eis.

Terminū posuisti quem nō transgredient : neqꝫ conuer= tentur operire terram

Qui emittis fontes in con= uallibus : inter medium mō= tiū pertransibunt aque.

Potabūt oēs bestie agri : ex= pectabūt onagri in siti sua.

Super ea volucres celi habi tabūt : de medio petrarū da= bunt voces.

Rigans mōtes de superio= ribus suis : de fructu operū tuorum satiabitur terra.

Producens fenū iumentis : et herbam seruituti hominū

Ut educas panē de terra : et vinum letificet cor hominis

Ut exhilaret faciem ī oleo : et panis cor hoīs confirmet.

Saturabunt ligna cãpi et ce dri libani quas plãtauit : il= lic passeres nidificabunt.

Herodii dom⁹ dux est eoꝝ : mōtes excelsi ceruis petra re fugium herinaciis.

Fecit lunam in tēpora : sol cognoscit occasum suum.

Posuisti tenebras et facta est nox : in ipsa pertransibūt omnes bestie silue.

Catuli leonum rugientes : vt rapiant et querant a deo escam sibi.

Ortus est sol ⁊ ꝯgregati sūt : et in cubilibus suis colloca= buntur.

Exibit homo ad opus suū : et ad operationē suam vsqꝫ ad vesperam.

Quã magnificata sunt ope ra tua dn̄e : omnia insipien= tia fecisti īpleta est terra pos= sessione tua.

Hoc mare magnuꝫ ⁊ spacio= sum manibus : illic reptilia quorū non est numerus.

Animalia pusilla cum ma gnis : illic naues pertrãsibūt

Dracho iste queꝫ formasti ad illudēdū ei : oīa a te expe= ctant vt des illis escã in tp̄e.

Dante te illis colligēt : ape= riente te manū tuam omnia implebūtur bonitate.

Auertente aūt te faciē tur= babūt : auferes sp̄m eoꝝ ⁊ de fi ciēt / ⁊ ī puluerē suū reuertēt

Emitte sp̄m tuū ⁊ creabunt : et renouabis faciem terre.

Sit gloria dn̄i in sclm̄ : leta=

bitur dn̄s in operibus suis.
Qui respicit terram et facit eam tremere: qui tangit mō-tes et fumigant
Cantabo dn̄o in vita mea: psallam deo meo q̄diu sum.
Iucūdū sit ei eloquiū meū: ego vero delectabor in dn̄o.
Deficiant peccatores a terra et iniqui ita vt nō sint: bn̄dic anima mea dn̄o. ps. ciiii.
Confitemini dn̄o et īuocate nomē eius: annū-ciate inter gentes opera ei9.
Cantate ei et psallite ei: nar rate oīa mirabilia eius lau-damini in noīe sancto eius.
Letetur cor querētiū dn̄m querite dn̄m et confirmami-ni: querite faciē ei9 semper.
Memētote miribilium eius que fecit: prodigia eius et iu-dicia oris eius
Semen abraham serui eius: filii iacob electi eius.
Ipse dn̄s deus noster: ī vni-uersa terra iudicia eius.
Memor fuit in seculū testa-menti sui: verbi quod māda uit in mille generationes.
Quod disposuit ad abrahā: et iuramenti sui ad ysaac.
Et statuit illud iacob ī pre-ceptum: et israel in testamē-tum eternum.
Dicēs tibi dabo terrā cha-naā: funiculū hereditatis vr̄e
Cum essent numero breui: paucissimi et incole eius.
Et pertransierunt de gente in gentem: et de regno ad po-pulum alterum.
Non reliquit hominē noce re eis: et corripuit p eis reges
Nolite tangere xp̄os meos: et ī pphetis meis nolite ma-lignari.
Et vocauit famē super ter-ram: et omne firmamentum panis contriuit.
Misit ante eos virū: in ser-uum venundatus est ioseph.
Humiliauerūt in compedi-bus pedes eius: ferrum per-transiuit animā eius donec veniret verbū eius.
Eloquiū dn̄i inflāmauit eū: misit rex et soluit eū princeps populorū et dimisit eum.
Constituit eū dn̄m domus sue: et principem omnis pos-sessionis sue.
Ut erudiret principes eius sicut semetipsum: et senes ei9 prudentiam doceret
Et ītrauit israel in egyptū: et iacob accola fuit ī terra chā
Et auxit populū suum ve-hementer: et firmauit eū sup inimicos eius.
Conuertit cor eorū vt odi-rent populū eius: et dolos fa cerent in seruos eius.
Misit moysen seruum suū:

aaron quem elegit ipsum
Posuit in eis verba signoꝝ
suoꝝ: et prodigiorum in ter=
ram cham
Misit tenebras ⁊ obscura=
uit: ⁊ non exacerbauit sermo
nes suos.
Conuertit aquas eoꝝ in sā
guinē: ⁊ occidit pisces eorum
Edidit terra eorum ranas:
in penetralibus regū ipsorū
Dixit ⁊ venit cynomia ⁊ ci
niphes: ī oībus finibus ipōꝝ
Posuit pluuias eoꝝ grādi
nem: ignem comburentem in
terra ipsorum
Et percussit vineas eoꝝ ⁊ fi
culneas eorū: et contriuit li=
gnum finium eorum
Dixit ⁊ venit locusta ⁊ bru
cus: cuius nō erat numerus.
Et comedit omne fenuꝫ in
terra eorum: ⁊ comedit oēm
fructum terre eorū
Et percussit omne primoge
nitum in terra eoꝝ: primiti=
as omnis laboris eorum.
Et eduxit eos cum argento
et auro: ⁊ non erat in tribu=
bus eorum infirmus
Letata est egyptus in profe
ctione eorum: qr incubuit ti=
mor eorum super eos
Expandit nubem in ꝓtectio
nem eorū: et ignē vt luceret
eis per noctem
Petierūt ⁊ venit coturnix:
et pane celi saturauit eos
Dirupit petrā ⁊ fluxerunt
aque: abierūt ī sicco flumīa.
Quoniam memor fuit vbi
sui sancti: qd habuit ad abra
ham puerum suum
Et eduxit populum suum in
exultatione: ⁊ electos suos in
leticia
Et dedit illis regiones gen
tium: ⁊ labores populorū pos
sederunt.
Ut custodiāt iustificatiōes
eius: ⁊ legem eius requirant
Gloria patri. a. Bñdic ani=
ma mea domino. ps. cv.
Confitemini dño quo=
niam bonus: qm̄ in se=
culum mīa eius
Quis loquet̄ potētias dñi:
auditas faciet oēs laudes ei⁹
Btī q̄ custodiūt iudiciū: ⁊ fa
ciunt iusticiā in omni tēpore
Memēto nostri dñe in bene=
placito ppl̄i tui: visita nos in
salutari tuo
Ad vidēdum ī bonitate ele
ctorum tuorum: ad letandū
in leticia gētis tue vt lauderꝭ
cum hereditate tua.
Peccauimus cum patribus
nostris: iniuste egimus iniq̄=
tatem fecimus
Patres nr̄i in egypto nō in
tellexerūt mirabilia tua: nō
fuerunt memores multitudi
nis misericordie tue

Et irritauerunt ascēdētes in mare mare rubrū: et salua uit eos ppter nomē suum vt notā faceret potentiā suam.
Et increpuit mare rubrū et exiccatū est: et deduxit eos in abyssis sicut in deserto
Et saluauit eos de manu o-dientiū: et redemit eos de ma nu inimici
Et operuit aqua tribulan-tes eos: vnus ex eis nō remā sit.
Et crediderūt ī verbis eius: et laudauerūt laudem eius
Cito fecerūt obliti sūt ope-rum eius: et non sustinuerūt consilium eius
Et concupierunt cōcupiscē-tiam in deserto: et tētauerūt deum in inaquoso
Et dedit eis petitionem ipso rum: et misit saturitatem in animas eorum
Et irritauerunt moysen in castris: aaron sanctum dñi.
Aperta est terra et degluti uit dathan: et operuit sup cō gregationem abyron.
Et exarsit ignis in sinago-ga eorū: flamma combussit peccatores
Et fecerūt vitulum in oreb: et adorauerūt sculptile.
Et mutauerunt gloriā suā: in similitudinem vituli co-medentis fenum
Obliti sunt deum q saluauit eos qui fecit magnalia ī egy pto: mirabilia in terra cham terribilia in mari rubro.
Et dixit vt disperderet eos: si non moyses electus ei9 ste-tisset in confractione in con-spectu eius
Ut auerteret iram eius ne disperderet eos: et pro nichi-lo habuerunt terram deside rabilem
Non crediderūt verbo ei9 et murmurauerunt in taber naculis suis: nō exaudierūt vocem domini
Et leuauit manū suā super eos: vt prosterneret eos in de serto
Et vt deiiceret semen eorū in nationibus: et disperderet eos in regionibus
Et initiati sunt beelphegor: et comederūt sacrificia mor tuorum.
Et irritauerūt eū in adinuē tionibus suis: et multiplica-ta est in eis ruina
Et stetit phinees et placauit: et cessauit quassatio
Et reputatū est ei in iusticiā: in generatione et generatio-nem vsq in sempiternū
Et irritauerūt eū ad aquas contradictionis: et vexatus est moyses ppter eos/ qr exa cerbauerūt spiritū eius

Et diſtinxit in labiis ſuis: non diſperdiderunt gentes quas dixit dñs illis.

Et cõmixti ſunt inter gẽtes et didicerũt opera eoꝝ: ⁊ ſeruierunt ſculptilibꝰ eoꝛum et factum eſt illis in ſcandalũ.

Et imolauerũt filios ſuos: et filias ſuas demoniis

Et effuderunt ſanguinẽ innocẽtẽ / ſãguinẽ filioꝝ ſuoꝛũ filiarũ ſuaꝝ: quas ſacrificauerunt ſculptilibus chanaã.

Et īfecta eſt terra ī ſanguinibus et cõtaminata ē in operibus eoꝝ: ⁊ foꝛnicati ſũt in adinuẽtionibus ſuis.

Et iratus eſt furoꝛe dñs in populũ ſuum: ⁊ abominatꝰ eſt hereditatem ſuam.

Et tradidit eos ī manꝰ gentiũ: et dñati ſunt eoꝛum qui oderunt eos.

Et tribulauerunt eos inimici eoꝛuꝫ: et humiliati ſunt ſub manibus eoꝛum ſepe liberauit eos.

Ipſi aũt exacerbauerũt eũ in conſilio ſuo: et humiliati ſunt in īiquitatibus ſuis.

Et vidit cũ tribularenť: et audiuit oꝛationẽ eoꝛum.

Et memoꝛ fuit teſtamenti ſui: ⁊ penituit eũ ſcdm multitudinẽ miſericoꝛdie ſue.

Et dedit eos in mias: in cõſpectu oīm qui ceperant eos.

Saluos fac nos dñe deꝰ nr̃: et cõgrega nos de nationibꝰ.

Ut cõfiteamur noī ſctõ tuo: et gloꝛiemur in laude tua.

Benedictus dñs deus iſrael a ſeculo et vſq̧ ī ſeculũ: ⁊ dicet oīs pplus fiat fiat. p. cvi.

Confitemini dño quoniã bonus: quoniã in ſeculũ miſericoꝛdia eius.

Dicant nũc qui redẽpti ſũt a dño: quos redemit de manu inimici / ⁊ de regionibus cõgregauit eos.

A ſolis oꝛtu ⁊ occaſu: ab aquilone ⁊ mari.

Errauerũt in ſolitudine in inaquoſo: viam ciuitatis habitaculi non inuenerunt.

Eſurientes ⁊ ſitientes: aīa eoꝛum in ipſis defecit.

Et clamauerũt ad dñm cũ tribularenť: ⁊ de neceſſitatibꝰ eoꝛum eripuit eos.

Et eduxit eos in viã rectam: vt irẽt in ciuitate hitatiõis.

Confiteãtur dño mīe eius: et mirabilia eius filiis hoīm

Quia ſatiauit aīam inanẽ: et animam eſurientem ſatiauit bonis.

Sedentes in tenebꝛis ⁊ vmbꝛa moꝛtis: vinctos in mẽdicitate et ferro.

Quia exacerbauerunt eloquia dei: et conſilium altiſſimi irritauerunt.

Et humiliatum est in labo-
ribus cor eorum: et infirma-
ti sunt nec fuit ꝗ adiuuaret.
Et clamauerunt ad dñꝫ cũ
tribularentur: ⁊ de necessita
tibus eorum liberauit eos
Et eduxit eos de tenebris et
vmbra mortis: ⁊ vincula eo
rum dirupit
Confiteantur domino mi-
sericordie eius: et mirabilia
eius/ filiis hominum
Quia cõtriuit portas ereas:
et vectes ferreos confregit
Suscepit eos de via iniqui-
tatis eorum: ꝓpter iniustici-
as enim suas humiliati sunt
Omnẽ escã abominata ẽ a-
nima eorum: ⁊ appropinqua
uerunt vsqꝫ ad portas mortis.
Et clamauerunt ad dñꝫ cũ
tribularẽtur: ⁊ de necessitati
bus eorum liberauit eos.
Misit verbum suum ⁊ sana
uit eos: et eripuit eos de inte
ritionibus eorum
Confiteãtur dño mĩe eiꝰ: ⁊
mirabilia eiꝰ filiis hominũ.
Et sacrificẽt sacrificiũ lau
dis: ⁊ annuncient opera eiꝰ
in exultatione
Qui descendunt mare ĩ na
uibus: facientes operationẽ
in aquis multis.
Ipsi viderũt opa dñi: et mi
rabilia eius in profundo
Dixit ⁊ stetit spũs ꝓcelle: ⁊
exaltati sunt fluctus eius
Ascendũt vsqꝫ ad celos et
descendũt vsqꝫ ad abyssos:
aĩa eorũ in malis tabescebat
Turbati sunt ⁊ moti sũt si-
cut ebrius: ⁊ omnis sapientia
eorum deuorata est
Et clamauerũt ad dñm cuꝫ
tribularent: et de necessitati
bus eorũ eduxit eos
Et statuit procellã eius ĩ au
ram: ⁊ siluerũt fluctus eius.
Et letati sunt qꝛ siluerunt:
et deduxit eos in portũ volũ
tatis eorum
Confiteant dño mĩe eius: ⁊
mirabilia eius filiis hominũ
Et exaltẽt eũ ĩ eccłia plebis:
⁊ ĩ cathedra seniorꝫ laudẽt eũ
Posuit flumina in desertũ:
et exitus aquarũ in sitim
Terram fructiferam in sal
suginem: a malicia inhabi-
tantiũ in ea
Posuit desertum in stagna
aquarũ: et terrã sine aqua in
exitus aquarum.
Et collocauit illic esurien-
tes: et constituerunt ciuitatẽ
habitationis
Et seminauerũt agros ⁊ plã
tauerunt vineas: et fecerunt
fructum natiuitatis.
Et bñdixit eis ⁊ multiplica
ti sunt nimis: et iumenta eo-
rum non minorauit.
Et pauci facti sunt ⁊ vexati

sunt : a tribulatione malorũ et dolore.
Effusa est cõtentio sup prin cipes: et errare fecit eos in inuio et non in via.
Et adiuuit pauperẽ de inopia : et posuit sicut oues fami lias.
Videbunt recti et letabuntur : et omnis iniquitas opilabit os suum.
Quis sapiẽs et custodiet hec : et intelliget mĩas dñi
Gloria. an. Visita nos dñe ĩ salutari tuo. p̃. cvii.
Paratũ cor meũ de9 paratum cor meũ: cãtabo et psallam in gloria mea.
Exurge psalterium et cythara : exurgam diluculo.
Confitebor tibi in populis domine : et psallam tibi ĩ na tionibus
Quia magna est super celos mĩa tua: et vsq ad nubes veritas tua
Exaltare super celos deus et super omnẽ terrã gloria tua: vt liberentur dilecti tui
Saluũ fac dexta tua et exaudi me: deus locutus est in sãcto suo.
Exultabo et diuidam sichimã : et conuallẽ tabernaculo rum dimetiar.
Meus est galaad et meus est manasses : et effrain susceptio capitis mei
Iuda rex meus : moab lebes spei mee
In idumeam extẽdã calcea mentum meum : michi alieni gene amici facti sunt
Quis deducet me in ciuitatem munitam : quis deducet me vsq in idumeam
Nonne tu de9 qui repulisti nos : et non exibis de9 in vir tutibus nostris
Da nobis auxilium de tribulatione : quia vana salus hominis.
In deo faciemus virtutem : et ipse ad nichilũ deducet ini micos nostros. p̃. cviii.
Deus laudẽ meã ne ta cueris : qr os pctõris et os dolosi super me apertum est.
Locuti sunt aduersum me lingua dolosa : et sermonib9 odii circundederunt me/ et ex pugnauerũt me gratis
Pro eo vt me diligerent de trahebant michi : ego autem orabam
Et posuerũt aduersum me mala pro bonis : et odium pro dilectione mea
Cõstitue sup eũ pctõrem : et diabolus stet a dextris eius.
Cũ iudicat exeat condẽnatus : et orõ ei9 fiat in peccatuz
Fiãt dies eius pauci : et epatum eius accipiat alter

Fiant filii eius orphani: et uxor eius vidua.
Nutantes transferant filii ei⁹ et mendicent: et eiiciantur de habitationibus suis.
Scrutetur fenerator omnem substantiam eius: et diripiant alieni labores eius
Non sit illi adiutor: nec sit qui misereatur pupillis eius.
Fiant nati eius in interitum: in generatione una deleatur nomen eius
In memoriam redeat iniquitas patrum eius in conspectu domini: et peccatum matris eius non deleatur
Fiant contra dñm semper: et dispereat de terra memoria eorum pro eo quod non est recordatus facere miam
Et persecutus est hominem inopem et mendicum: et compunctum corde mortificare
Et dilexit maledictionem et veniet ei: et noluit bñdictionem et elongabitur ab eo
Et induit maledictionem sicut vestimentum: et intrauit sicut aqua in interiora ei⁹/ et sicut oleum in ossibus eius
Fiat ei sicut vestimentum quo operit: et sicut zona qua semper precingitur.
Hoc op⁹ eorum qui detrahunt michi apud dñm: et qui loquuntur mala aduersus aiam meam
Et tu dñe fac mecum propter nomen tuum: quia suauis est misericordia tua
Libera me quia egenus et pauper ego sum: et cor meum conturbatum est intra me
Sicut umbra cum declinat ablatus sum: et excussus sum sicut locuste
Genua mea infirmata sunt a ieiunio: et caro mea immutata est propter oleum.
Et ego factus sum opprobrium illis: viderunt me et mouerunt capita sua.
Adiuua me dñe deus me⁹: saluum me fac scdm misericordiam tuam
Et scient quia manus tua hec: et tu dñe fecisti eam.
Maledicent illi et tu bñdices: qui insurgunt in me confundantur seruus autem tu⁹ letabitur.
Induant qui detrahunt michi pudore: et operiantur sicut diploide confusione sua.
Confitebor dño nimis in ore meo: et in medio multorum laudabo eum.
Qui astitit a dextris pauperis: ut saluam faceret a persequentibus aiam meam
Gloria. an. Confitebor dño nimis in ore meo. ℣. Dñe exaudi oronem meam. ℟. Et clamor me⁹ ad te veniat. Ante lau. ℣.

Per aduentum. Vñus. Emitte agnũ. Añ. de petra. A. Dñe ne ĩ ira. vsq ad xl. et a Deus oĩm. vsq ad aduentum. Vl'. Fiat mĩa tua dñe. In lau. a. Benigne fac ĩ bona volũtate tua dñe. ps. Miserere. ps. xci.

Bonũ est confiteri dño: et psallere nomini tuo altissime.

Ad annũciãdũ mane mĩaꝫ tuã: et veritatẽ tuã p noctẽ.

In decacordo psalterio: cũ cantico in cythara.

Quia delectasti me dñe in factura tua: et in operibus manuum tuarum exultabo.

Quã magnificata sunt opera tua dñe: nimis profunde facte sunt cogitationes tue.

Vir insipiẽs nõ cognoscet: et stultus non intelliget hec.

Cũ exorti fuerint peccatores sicut fenũ: ⁊ apparuerint oẽs qui operant iniquitatẽ.

Vt intereant in seculũ seculi: tu autẽ altissimus in eternum domine.

Quoniã ecce ĩimici tui dñe/ quoniã ecce ĩimici tui pibũt: et dispergentur oẽs qui operantur iniquitatem

Et exaltabitur sicut vnicornis cornu meum: ⁊ senectus mea in misericordia vberi.

Et desperit oculus meꝰ inimicos meos: ⁊ insurgẽtibus in me malignãtibus audiet auris mea.

Iustꝰ vt palma florebit: sicut cedrus libani multiplicabitur.

Plãtati ĩ domo dñi: ĩ atriis domus dei nostri florebunt.

Adhuc multiplicabũtur in senecta vberi: ⁊ benepatientes erunt vt annuncient.

Qm̃ rectꝰ dñs deus noster: et non est iniquitas in eo.

Gloria pr̃i. an. Bonũ est cõfiteri dño. ã. Metuant dñm omnes fines terre. ps. Deus deus. ps. Deutero. xxxii.

Audite celi q̃ loquar: audiat terra vba oris mei.

Cõcrescat vt pluuia doctrina mea: fluat vt ros eloquiũ meum.

Quasi imber super herbã: et quasi stille super gramia/ quia nomen dñi inuocabo.

Date magnificentiam deo nostro: dei perfecta sunt opera et omnes vie eius iudicia.

Deꝰ fidelis ⁊ absq vlla iniquitate iustus et rectus: peccauerunt ei/ et non filii eius in sordibus.

Generatio praua atq peruersa: heccine reddis dño popule stulte et insipiens.

Nũquid nõ ipe ẽ pr̃ tuꝰ qui possedit te: ⁊ fecit ⁊ creauit te

Memēto dieꝝ antiquoꝝ: co gita generationes singulas
Interroga patrē tuū ⁊ an- nunciabit tibi: maiores tuos et dicent tibi.
Quando diuidebat altissi- mus gentes: quādo separa- bat filios adam.
Cōstituit terminos pplorꝝ: iuxta numerū filiorū israel.
Pars aūt dñi ppl'us ei⁹: ia- cob funicul⁹ hereditatis ei⁹.
Inuenit eum in terra deser ta: in loco horroris et vaste solitudinis.
Circunduxit eum ⁊ docuit: et custodiuit quasi pupillam oculi sui.
Sicut aquila prouocans ad volādum pullos suos: et su- per eos volitans.
Expādit alas suas ⁊ assum- psit eos: atq; portauit in hu- meris suis.
Dñs solus dux eius fuit: et non erat cū eo deus alienus.
Constituit eum super excel- sam terrā: vt comederet fru- ctus agrorum.
Vt sugeret mel de petra: oleumq; de saxo durissimo.
Butirum de armento ⁊ lac de ouibus: cum adipe agnorū et arietum filiorum basan.
Et hircos cum medulla tri- tici: et sanguinem vue bibe- ret meracissimum.
Incrassatus est dilectus et recalcitrauit: īcrassatus im- pinguatus dilatatus.
Dereliquit deum factorem suum: ⁊ recessit a deo saluta- ri suo.
Prouocauerūt eum in diis alienis: et ī abominationib⁹ ad iracūdiam concitauerūt.
Immolauerūt demoniis et nō deo: diis quos ignorabāt.
Noui recentesq; venerunt: quos nō coluerūt patres eoꝝ.
Deum qui te genuit dereli- quisti: et oblitus es domini creatoris tui.
Vidit dñs et ad iracūdiam concitatus est: quia prouoca uerunt eum filii sui et filie.
Et ait abscondam faciem meam ab eis: et considerabo nouissima eorum.
Generatio enī peruersa est: et infideles filii.
Ipsi me puocauerunt in eo qui nō erat deus: et irritaue runt in vanitatibus suis.
Et ego prouocabo eos in eo qui nō est populus: ⁊ in gen- te stulta irritabo illos.
Ignis succēsus est ī furore meo: ⁊ ardebit vsq; ad infer- ni nouissima.
Deuorabitq; terram cū ger mine suo: et mōtium funda- menta comburet.
Cōgregabo super eos ma-

la : et ſagittas meas comple=
bo in eis.
Cõſumẽt fame : ⁊ deuorabũt
eos aues morſu amariſſimo
Dentes beſtiarꝫ immittam
in eos : cũ furore trahẽtiũ ſu
per terram atq; ſerpentium.
Foris vaſtabit eos gladiꝰ :
et intus pauor.
Iuuenem ſimul ac virginẽ :
lactẽtem cum hoĩe ſene.
Et dixi vbinã ſũt : ceſſare fa
ciã ex hoĩbus memoriã eorũ.
Sed propter iram inimicorꝫ
diſtuli : ne forte ſuperbirent
hoſtes eorum.
Et dicerẽt manus nr̃a excel
ſa : et nõ dñs fecit hec omĩa.
Gens abſq; cõſilio eſt ⁊ ſine
prudentia : vtinã ſaperent et
intelligerẽt ac nouiſſima ꝓ=
uiderent.
Quomõ pſeq̃bat vnꝰ mil=
le : ⁊ duo fugarẽt decẽ milia.
Nõne ideo qꝛ deus ſuus vẽ
didit eos : ⁊ dñs ꝯcluſit illos
Non enĩ eſt deus noſter vt
dii eorum : et inimici noſtri
ſunt iudices.
De vinea ſodomorũ vinea
eorꝫ : ⁊ de ſuburbanis gomorre
Vua eorũ vua fellis : et bo=
tri amariſſimi
Fel drachonũ vinũ eorꝫ : et
venenũ aſpidũ inſanabile.
Nõne hec ꝯdita ſũt apd me :
et ſignata ĩ theſauris meis.

Mea eſt vltio ⁊ ego retribu=
am eis in tẽpore : vt labatur
pes eorum.
Iuxta eſt dies perditionis :
et adeſſe feſtinant tempora.
Iudicabit dñs populũ ſuũ :
et in ſeruis ſuis miſerebitur.
Videbit ꝙ ĩfirmata ſit ma=
nus eiꝰ : ⁊ clauſi quoq; defe=
cerũt reſiduiq; cõſumpti ſũt
Et dicent vbi ſunt dii eorꝫ :
in quibus habebãt fiduciam
De quorum victimis come
debant adipes : ⁊ bibebãt vi=
num libaminum.
Surgant ⁊ opitulẽtur vobis :
et ĩ neceſſitate vos ꝓtegant.
Videte ꝙ ego ſim ſolꝰ : et nõ
ſit alius deus preter me.
Ego occidam et ego viuere
faciam percutiã ⁊ ego ſana=
bo : ⁊ nõ eſt qui de manu mea
poſſit eruere.
Leuabo ad celũ manũ meã :
et dicam viuo ego in eternũ.
Si acuero vt fulgur gladiũ
meum : et arripuerint iudi=
cium manus mee.
Reddam vltionẽ hoſtibus
meis : et qui oderunt me re=
tribuam.
Inebriabo ſagittas meas
ſanguine : ⁊ gladius meus de=
uorabit carnes.
De cruore occiſorũ : ⁊ de ca
ptiuitate nudati ĩimicorum
capitis.

Laudate gentes populum eius: quia sanguinem seruorum suorum vlciscetur.
Et vindictam retribuet in hostes eorũ: et propicius erit terre populi sui.
Gloria. ãn. Et in seruis suis dñs miserebit. ãn. In cimbalis bñsonãtib⁹ laudate dñm. p. Laud do. ¶ Per aduentũ cp̃m. Ecce dies. hy⁹. Uox clara. v. Uox clamãtis. R. Parate viã. a Dñe ne ĩ ira vsq₃ ad caput ieiunii ⁊ a De⁹ oĩm vsq₃ ad aductũ. cp̃. Uigilate Sequẽs hy⁹ dr solũ ad lau. in sabbato prime añ dñicam primã. xl. quãdo in predicto sabbato de fer. agitur. Hy⁹.
Aurora iã spargit polum: terris dies illabitur: lucis resultat spiculum: discedat omne lubricum.
Fantasma noctis decidat: mẽtis reatus subruat: quicquid tenebris horridum: nox attulit culpe cadat.
Ut mane illd vltimũ: qd p̃stolamur cernui: ĩ lucẽ nobis effluat: dũ hoc canore ↄcrepat
Deo patri sit gloria. Per estatem hy⁹. Ecce iã noctis. v⁹. In matutinis ã. In viã pacis dirige nos domĩe. p̃s. Bñdict⁹. Preces ⁊c. vt supra oratio vt decet. ¶ In dñicis diebus ad vesperas. p̃s. cix.

Dixit dñs domino meo: sede a dextris meis.
Donec ponam inimicos tuos: scabellum pedum tuorum.
Uirgã virtutis tue emittet dñs ex syon: dominare ĩ medio inimicorum tuorum.
Tecũ principiũ in die virtutis tue: ĩ splẽdorib⁹ sctõrũ ex vtero ante luciferũ genui te
Iurauit dñs ⁊ nõ penitebit eũ: tu es sacerdos in eternum scdm ordinem melchisedech.
Dñs a dextris tuis: cõfregit in die ire sue reges.
Iudicabit in nationib⁹ implebit ruinas: conquassabit capita in terra multorum.
De torrente in via bibit: propterea exaltauit caput.
Gloria. ã. Sede a dexrs meis dixit dñs dño meo. p̃s. cx.
Confitebor tibi dñe in toto corde meo: in consilio iustorũ ⁊ congregatiõe.
Magna opera dñi: exquisita in omnes voluntates eius.
Confessio ⁊ magnificentia opus eius: ⁊ iusticia eius manet in seculum seculi.
Memoriã fecit mirabilium suorum misericors ⁊ miserator dñs: escam dedit timẽtib⁹ se.
Memor erit in sclm̃ testamẽti sui: virtutẽ operum suorum an-

nunciabit populo suo
Ut det illis hereditatē gen tium : opera manuū eius ve ritas et iudicium
Fidelia oīa mandata eius confirmata in seculū seculi : facta in veritate et equitate.
Redemptionē misit dn̄s po pulo suo : mandauit in eter num testamentū suum
Sanctū et terribile nomē ei⁹ : inicium sapientie timor dn̄i.
Intellectus bonus oībus fa cientibus eum : laudatio ei⁹ manet in seculum seculi.
Gloria. an Fidelia omīa mā data eius confirmata in se culum seculi. ps. cxi.
BEatus vir qui timet do minum: in mādatis ei⁹ volet nimis
Potēs ī terra erit semē ei⁹ : generatio rectorum benedi cetur.
Gloria et diuitie in domo ei⁹ : et iusticia eius manet in secu lum seculi.
Exortum est in tenebris lu men rectis: misericors et mi serator et iustus.
Iocundus homo q̄ miseret et cōmodat / disponit sermo nes suos in iudicio : quia in e ternū non cōmouebitur.
In memoria eterna erit iu stus : ab auditione mala non timebit
Paratū cor eius sperare ī do mino confirmatū est cor ei⁹ : non cōmouebitur donec de spiciat inimicos suos.
Dispersit dedit pauperib⁹ iusticia eius manet in seculū seculi : cornu ei⁹ exaltabitur in gloria.
Peccator videbit et irascet dentibus suis fremet et tabe scet : desiderium peccatorum peribit
Gloria. an. In mādatis ei⁹ volet nimis. ps. cxii.
LAudate pueri dn̄m: lau date nomen domini.
Sit nomen dn̄i benedictū: ex hoc nūc et vsq̄ in seculum
A solis ortu vsq̄ ad occa sum : laudabile nomen dn̄i
Excelsus sup oēs gētes do min⁹ : et sup celos gloria eius
Quis sicut dn̄s deus noster qui in altis habitat : et humi lia respicit in celo et in terra
Suscitās a terra inopē: et de stercore erigens pauperem
Ut collocet eū cū principi bus : cū principib⁹ populi sui
Qui habitare facit sterilē in domo : matrē filior letātē
Gloria. ān. Sit nomen dn̄i benedictum in secula. p̄. cxiii.
IN exitu israel de egyp to: domus iacob de po pulo barbaro
Facta est iudea sctificatio

eius: israel potestas eius.
Mare vidit et fugit: iordanis conuersus est retrorsum
Mõtes exultauerũt vt arietes: et colles sicut agni ouiuz
Quid est tibi mare q fugisti: et tu iordanis quia conuersus es retrorsum
Mõtes exultastis sicut arietes: et colles sicut agni ouiuz
A facie dñi mota est terra: a facie dei iacob.
Qui cõuertit petrã ĩ stagna aquaꝝ: et rupẽ ĩ fõtes aquaꝝ
Non nobis dñe non nobis: sed nomini tuo da gloriam
Sup mĩa tua et veritate tua nequãdo dicant gentes: vbi est deus eorum.
Deꝰ aũt noster in celo: oĩa quecũq voluit fecit.
Simulacra gẽtiũ argẽtũ et aurũ: opera manuũ hominũ
Os habẽt et nõ loquent: oculos habẽt et nõ videbunt
Aures habẽt et nõ audiẽt: nares habẽt et nõ odorabunt
Manus habẽt et non palpabunt pedes habent et nõ ambulabunt: non clamabunt ĩ gutture suo
Similes illis fiant q faciũt ea: et oẽs q cõfidũt in eis.
Domus israel sperauit ĩ domino: adiutor eorum et protector eorum est.
Domus aaron sperauit in dño: adiutor eorum et protector eorum est
Qui timent dñm sperauerũt in dño: adiutor eorũ/ et ptector eorum est
Dñs memor fuit nostri: et benedixit nobis
Benedixit domui israel: benedixit domui aaron
Bñdixit oĩbus qui timẽt dominũ: pusillis cũ maioribus
Adiiciat dñs sup vos: sup vos et sup filios vestros
Bñdicti vos a dño: q fecit celum et terram.
Celũ celi dño: terrã aũt dedit filiis hominum
Non mortui laudabunt te dñe: neqz omẽs qui descẽdũt in infernum
Sed nos qui viuimꝰ bñdicimꝰ dño: ex hoc nũc et vsqz in seculũ. Glia. an. Nos qui viuimus benedicimꝰ domino.
¶ Añe et cp. p aduẽ. suis ĩ locis singulis dñicis eiusdem ibidẽ reperientur. Hymnus.

Conditor alme syderũ: eterna lux credentium: christe redẽptor omniũ: exaudi preces supplicũ
Qui condolẽs interitu: mortis perire seculũ: saluasti mũdum languidũ: donans reis remediũ
Vergente mũdi vespere: vti sponsus de thalamo: egressꝰ

honestissima: virginis matris clausula
Cuius forti potentie: genu curuātur omnia: celestia terrestria: fatent nutu subdita.
Te deprecamur agie: vēture iudex seculi: conserua nos in tēpore: hostis a telo pfidi.
Laus honor virtus gloria: deo patri et filio: sācto simul paraclito: ī sempiterna scła. Amē. ℣ Rorate celi desup. ℟ Et nubes pluāt iustū aperiatur terra et germīet saluatorē. Hic hymnus cū suo ℣su et ℟. dicet ad vespas oībus dñicis et ferialib⁹ diebus per aduētū vsq ad vigiliā natalis dñi quādo de tpali agit. Hoc cp̄. sequēs dr ad vespas in oibus dñicis et fer. A Dñe ne ī ira. vsq ad lxx. et a Deus omnium. vsq ad aduentum dñi quādocūq de temporali agitur. Dicitur etiā in fer. a lxx. vsq ad xl. quādo de feria agitur. Capm. Thessalo. iii.

Dominus autem dirigat corda et corpora nostra in caritate dei et patientia christi. Et sequēs hy⁹ dicitur ad vesperas in oībus dñicis. A Dñe ne in ira. vsq ad xl. Et a Deus omniū vsq ad aduentum tam in dñicis diebus q̄ in fer. quando de temporali agitur. Hymnus.

Lucis creator optīe: lucem dierum proferēs: primordiis lucis noue: mūdi parans originem.
Qui mane iunctum vesperi: diem vocari precipis: tetrum chaos illabit: audi preces cū fletibus.
Ne mēs grauata crimīe: vite sit exul mūere: dū nil pēne cogitat: seseq culpis illigat.
Celorū pulset ītimū: vitale tollat p̄miū: vitem⁹ oē noxiū: purgemus omne pessimum
Presta pater piissime: prīq cōpar vnice: cū spū paraclito: regnans per oē sclm. Amen. Vsq ad purificationē dicit Gloria tibi dñe q̇ natus es. ℣ Dirigatur dñe ad te oratio mea. ℟ Sicut incensū in conspectu tuo. Iste ℣ dicitur ad vesperas in omībus dñ. diebus et fer. a Dñe ne ī ira. vsq ad xl. et a Deus omniū. vsq ad aduentum quādo de temporali agitur. ¶ Feria scda ad vesperas. ps. cxiiii.

Dilexi qm̄ exaudiet dñs: vocez orationis mee.
Quia inclinauit aurem suam michi: et in diebus meis inuocabo.
Circūdederunt me dolores mortis: et pericula īferni inuenerunt me

Tribulationē et dolorē inueni: et nomen dñi inuocaui.
O dñe libera aīam meā misericors dñs et iustus: et deus noster miseretur.
Custodiens paruulos dñs: humiliat⁹ sum et liberauit me
Conuertere aīa mea ī requiē tuam: qr dñs benefecit tibi.
Quia eripuit aīam meam de morte oclos meos a lachrimis: pedes meos a lapsu.
Placebo domio: in regione viuorum.
Gloria patri an. Inclinauit dñs aurē suā michi. ps. cxv.
Credidi propter qđ locutus sum: ego aūt humiliatus sum nimis.
Ego dixi in excessu meo: omnis homo mendax.
Quid retribuā dño: pro omnibus que retribuit michi.
Calicem salutaris accipiaʒ: et nomen dñi inuocabo.
Uota mea dño reddā corā omī populo eius: preciosa in conspectu domini mors sanctorum eius.
O dñe qr ego seru⁹ tuus: ego seru⁹ tuus et fili⁹ ancille tue.
Dirupisti vincula mea tibi sacrificabo hostiam laudis: et nomen dñi inuocabo.
Uota mea dño reddā in cōspectu omnis populi eius: in atriis domus dñi ī medio tui hierusalem.
Gloria. an Credidi propter quod locutus sum. p. cxvi
Laudate dñm oēs gentes: laudate eū oēs ppli
Quoniā cōfirmata est sup nos mīa eius: et veritas dñi manet in eternum.
Gloria pri. a Laudate dñm omnes gentes. ps. cxix
Ad dominū cum tribularer clamaui: et exaudiuit me.
Dñe libera aīam meā a labiis iīquis: et a lingua dolosa
Quid det tibi aut qđ apponatur tibi: ad linguā dolosā.
Sagitte potentis acute: cum carbonibus desolatoriis.
Heu michi qr incolat⁹ meus plongatus est: habitaui cum habitātibus cedar/ multum incola fuit anima mea.
Cū his qui oderūt pacē erā pacificus: cū loquebar illis impugnabāt me gratis.
Gloria pri. ān. Clamaui et exaudiuit me. ps. cxx.
Leuaui oculos meos in mōtes: vnde veniet auxilium michi.
Auxiliuʒ meum a dño: qui fecit celum et terram.
Nō det ī cōmotionē pedē tuū: neqꝫ dormitet q̄ custodit te.
Ecce nō dormitabit neqꝫ dormiet: qui custodit israel.

Dñs custodit te dñs ꝓtectio tua: super manũ dexterã tuã

Per diem sol nõ vret te: neqꝫ luna per noctem.

Dñs custodit te ab omĩ malo: custodiat aĩam tuã dñs.

Dñs custodiat ĩtroitũ tuũ et exitum tuum: ex hoc nunc et vsqꝫ in seculum

Gloria pr̃i. an. Auxiliũ meũ a dño. cp. Dñs autem dixi. Dñe ne ĩ ira. vsqꝫ ad xl. quando iii. fer. agitur: tunc ad vs. feria scda dicit̃ sequẽs hy⁹.

Immẽse celi cõditor: qui mixta ne confunderent: aque fluẽta diuidens: celum dedisti limitem.

Firmans locum celestibus: simulqꝫ terre riuulis: vt vnda flammas temperet: terre solum ne dissipent.

Infunde nũc piissime: donũ perẽnis gratie: fraudis noue ne casibus: nos error atterat vetus.

Lucẽ fides inueniat: sic luminis iubar ferat: hec vana cũcta terreat: hanc falsa nulla comprimant.

Presta pr̃. Amẽ. v. Dirigatur dñe. Per estatẽ. hy⁹. Lucis crea. v⁹. Dirigat̃ dñe. ãn. Magnificet te sp aĩa mea de⁹ meus. p̃. Magnificat. Preces vt supra. oro vt decet. Per aduẽtũ qñ de fer̃. agit̃. Mẽo. de sctã maria. ãn. Ne timeas maria ĩuenisti enĩ grãz apd dñm: ecce concipies et paries filiũ allã. v. Egrediet̃ virga de radice iesse. R. Et flos de radice ei⁹ ascẽdet. oro. Deus qui de beate marie ꝛc. Mẽo. de oibus sctĩs. ã. Ecce dñs veniet ꝛc. V. Ecce apparebit. R. Et cum eo. oro. Cõscientias nr̃as scda feria ad mat̃. ¶ Ab octa. sancti stephani vsqꝫ ad purificationẽ de sctã maria nisi ĩ vigilia epiphaĩe ĩ feriis et festis iii. lec. sine re. chori. ãn. Rubũ quẽ viderat ꝛc. V. Speciosus forma. R. Diffusa ꝛc. oro. Deus qui salutis etne. Post purificationẽ ad memoriã de sctã maria dicãtur añe sicut ĩfra ãn. cõpletoriũ notat̃. Et siliter de oib⁹ sctĩs. Cetera oĩa vt notatur scda feria ad matu. ¶ Fer̃. tercia ad vesperas p̃s. cxxi.

Letatus sum in his que dicta sũt michi: in domũ dñi ibimus.

Stantes erant pedes nostri: in atriis tuis hierusalem.

Hierusalem que edificatur vt ciuitas: cui⁹ participatio eius in idipsum.

Illuc enĩ ascẽderũt tribus tribus dñi: testimoniũ israel ad cõfitendum nomini dñi.

Qui illic sederũt sedes in iudicio: sedes sup domũ dauid.
Rogate que ad pacem sunt hierusalem: et abũdantia diligentibus te.
Fiat pax in virtute tua: et abũdantia in turribus tuis
Propter fratres meos et primos meos: loquebar pacem de te
Propter domũ dñi dei nostri: quesiui bona tibi.
Gloria. an. In domũ dñi letantes ibimus. ps. cxxii.
Ad te leuaui oculos meos: qui habitas ĩ celis.
Ecce sicut oculi seruorũ: in manibus dñorum suorum.
Sicut oculi ancille in manibus dñe sue: ita oculi nostri ad dñm deum nostrũ donec misereatur nostri.
Miserere nr̃i dñe miserere nostri: quia multum repleti sumus despectione.
Quia multũ repleta est aĩa nostra opprobriũ abundantibus: et despectio superbis.
Gloria. an. Qui habitas in celis miserere nobis. p. cxxiii.
Nisi quia dñs erat ĩ nobis dicat nũc israel: nisi quia dñs erat in nobis.
Cũ exurgerẽt hoĩes ĩ nos: forte viuos deglutissent nos
Cum irasceret̃ furor eorũ in nos: forsitan aqua absorbuisset nos.
Torrẽtem pertransiuit aĩa nostra forsitã ptrãsisset aĩa nostra: aquam intolerabilẽ
Bñdictus dñs qui nõ dedit nos: in captiõe dentibꝰ eorũ.
Anima nostra sicut passer erepta est: de laqueo venãtiũ
Laqueus cõtritus est: ꝛ nos liberati sumus
Adiutoriũ nostrum ĩ noĩe dñi: qui fecit celũ et terram.
Gloria pr̃i. an. Adiutorium nostrũ in noĩe dñi. p. cxxiiii.
Qui confidunt in dño sicut mons syon: non cõmouebitur ĩ eternum qui habitat in hierusalem.
Montes in circuitu eius/ et dñs in circuitu populi sui: ex hoc nunc et vsqꝫ in seculum.
Quia nõ relinquet dñs virgam peccatorũ super sortem iustorũ: vt non extẽdãt iusti ad ĩiquitatem manus suas.
Benefac domine: bonis et rectis corde.
Declinantes autem in obligationes adducet dominus cum operãtibus ĩiquitatem: pax super israel.
Gloria. a. Bñfac dñe bonis et rectis corde. ps. cxxv.
In cõuertẽdo dñs captiuitatem syon: facti sumus sicut consolati.
Tunc repletũ est gaudio os

nostrum : et lingua nostra ex ultatione.
Tunc dicēt inter gentes: magnificauit dominus facere cū eis.
Magnificauit dominus facere nobiscum : facti sumus letantes.
Conuerte domine captiuitatem nostram : sicut torrēs in austro.
Qui semināt in lachrymis : in exultatione metent
Euntes ibant et flebāt : mittentes semina sua.
Uenientes autem veniēt cū exultatione : portantes manipulos suos.
Gloria. an. Facti sumus sicut consolati. Cap[itulu]m. Dominus autem. R Domine ne in ira.
T vsq[ue] ad xl. Hymnus
Telluris ingēs cōditor: mundi solum qui eruens: pulsis aque molestiis : terrā dedisti immobilem
Ut aptum germen pferēs : fuluis decora floribus : fecunda fructu sisteret : pastūq[ue] gratum redderet
Mētis perusste vulnera : mūda viror[um] gratia : vt facta fletu diluat : motusq[ue] prauos atterat
Iussis tuis obtemperet : nullis malis approximet : bonis repleri gaudeat : et mort[is] actū nesciat
Presta pr. V. Dirigat dñe. Per estare p9. Lucis creator vs9. Dirigat. an. Exultauit spiritus meus in deo salutari meo. ps. Magt. Preces [et]c. vts. Oratio vt decet. ¶ Feria quarta ad ves. ps. cxxvi.

Nisi dñs edificauerit domū : ī vanū laborauerūt qui edificāt eam
Nisi dñs custodierit ciuitatem : frustra vigilat qui custodit eam
Uanū est vobis ante lucem surgere : surgite postq[uam] sederitis q[ui] māducatis panē dolor[is]
Cū dederit dilectis suis sōnum : ecce hereditas dñi filii merces fructus ventris
Sicut sagitte in manu potētis : ita filii excussorum
Beatus vir qui impleuit desiderium suum ex ipsis : nō cōfundetur cum loquetur inimicis suis in porta
Gloria. ān. Btūs vir q[ui] impleuit desideriū suū. ps. cxxvii.
Beati omnes qui timēt dñm : qui ambulant in viis eius
Labores manuū tuarū q[uia] manducabis : beatus es et bone tibi erit
Uxor tua sicut vitis abundās : in lateribus domus tue

Filii tui sicut nouelle oliua rum: in circuitu mense tue
Ecce sic benedicetur homo: qui timet dominum
Benedicat tibi dñs ex syon: et videas bona hierusalē om nibus diebus vite tue.
Et videas filios filiorū tuo rum: pacē super israel. Glīa.
an. Beati omnes qui timent dominum ps. cxxviii.

Sepe expugnauerūt me a iuuentute mea: dicat nunc israel.
Sepe expugnauerūt me a iuuētute mea: etenim non potuerunt michi.
Supra dorsum meum fabri cauerunt peccatores: prolon gauerunt iniquitatem suam
Dñs iustus concidet ceruices peccatorum: confundan tur et conuertant retrorsum omnes qui oderunt syon
Fiant sicut fenum tectorū: qđ priusq̄ euellat exaruit
De quo non impleuit manum suam qui metet: et sinū suū qui manipulos colliget.
Et non dixerunt qui preteribant benedictio domini su per vos: benedicimus vobis in noīe dñi Gloria. an. Bene dicimus vobis in nomine do mini. ps. cxxix.

De pfūdis clamaui ad te dñe: dñe exaudi vocē meā.
Fiant aures tue intendentes: ī vocē depcationis mee.
Si iniquitates obseruaueris domine: domine quis sustinebit.
Quia apud te propiciatio est: et pꝑter legē tuā sustinui te domine
Sustinuit aīa mea ī vbo ei⁹: sperauit aīa mea in dño
A custodia matutina vsq̄ ad noctē: speret israel ī dño
Quia apud dñm mīa: et co piosa apud eum redemptio.
Et ipse redimet israel: ex oībus iniq̄tatib⁹ ei⁹. Gla an.
De profundis clamaui ad te domine. ps. cxxx.

Domine non est exalta tum cor meum: neq̄ elati sūt oculi mei
Neq̄ ambulaui in magnis: neq̄ in mirabilib⁹ sup me.
Si non humiliter sentiebā: sed exaltaui aīam meā.
Sicut ablactatus est sup ma tre sua: ita retributio in anima mea.
Speret israel in domino: ex hoc nūc ⁊ vsq̄ ī sclʒ. Gla. a.
Speret israel in domino. cp.
Dñs autem diriga. ℟ Domi ne ne in ira Hy⁹.

Celi deus sanctissime: q̄ lucidū centrū poli: can dore pingis igneo: augēs decoro lumine.

Quarto die qui flammeaȝ: solis rotam constituens: lune ministrans ordini: vagos recursus syderum
Ut noctibus vel lumini: direptionis terminum: primordiis et mensium: signum daret notissimum
Illumina cor hominum: absterge sordes mentium: resolue culpe vinculum: euerte moles criminum
Presta pat piis. v Dirigat. Per estate v. Lucis crea. v. Dirigatur. an Respexisti humilitatem meam dñe de⁹ meus. p̄. Magnificat. preces vts
Feria. v. ad ves. ps. cxxxi.

Memento domine dauid: et omnis mansuetudinis eius.
Sicut iurauit dño: votū vouit deo iacob
Si introiero in tabernaculū domus mee: si ascendero ī lectum strati mei
Si dedero somnū oculis meis: et palpebris meis dormitationem.
Et requiem temporib⁹ meis donec inueniam locū dño: tabernaculum deo iacob.
Ecce audiuimus eam in effrata: inuenimus eam in cāpis silue
Introibimus in tabernaculum eius: adorabimus in loco vbi steterunt pedes eius.
Surge domine in requiē tua: tu et archa sanctificationis tue.
Sacerdotes tui induant iusticiā: et sancti tui exultent
Propter dauid seruū tuum: nō auertas faciē christi tui
Iurauit dñs dauid veritatem et non frustrabitur eum: de fructu ventris tui ponam super sedem tuam
Si custodierint filii tui testamentū meum: et testimonia mea hec que docebo eos
Et filii eorū vsqȝ in seculū: sedebunt sup sedem tuam
Quoniam elegit dñs syon: elegit eam ī habitationē sibi
Hec requies mea in seculuȝ seculi: hic habitabo quoniaȝ elegi eam
Uiduam eius benedicēs benedicam: pauperes eius saturabo panibus
Sacerdotes eius induam salutari: et sancti eius exultatione exultabunt
Illuc producam cornu dauid: paraui lucernam christo meo.
Inimicos eius induam confusione: super ipsum autē efflorebit sanctificatio mea
Gloria patri. ā. Et oīs mansuetudinis ei⁹. p̄. cxxxii.

Ecce q̃ bonum ⁊ q̃ iocun dum: habitare fratres in vnum.
Sicut vnguentum in capite: quod descendit in barbã bar bam aaron
Quod descendit in orã ve- stimenti eius: sicut ros her- mon qui descendit in mon- tem syon.
Quia illic mãdauit dñs be nedictionem: et vitam vsq̃ ĩ seculum.
Gloria patri. an. Ecce q̃bo- num et q̃ iocundum. Non di citur ad vespas iste p̃. cxxxiii
Ecce nunc bñdicite dñz: omnes serui dñi
Qui statis in domo domini: in atriis domus dei nostri
In noctibus extollite man⁹ vestras in sancta: ⁊ benedici- te dominum.
Bñdicat te dñs ex syon: q̃ fe cit celũ ⁊ terram. ps. cxxxiiii.
Laudate nomẽ dñi: lau date serui dñm
Qui statis in domo domini: in atriis domus dei nostri
Laudate dñz qm̃ bon⁹ dñs: psallite nomini ei⁹ qm̃ suaue
Qm̃ iacob elegit sibi dñs: is rael in possessionẽ sibi
Qz ego cognoui q̃ magn⁹ ẽ dñs: ⁊ de⁹ nr̃ pre oĩbus diis
Omnia quecũqz voluit dñs fecit in celo ⁊ in terra: ĩ mari et in omnibus abyssis
Educens nubes ab extremo terre: fulgura in pluuiã fecit
Qui producit ventos de the sauris suis: qui percussit pri- mogenita egypti/ ab homine vsqz ad pecus
Et misit signa ⁊ p̃digia in medio tui egypte: in pharao- nem ⁊ in omnes seruos eius
Qui percussit gẽtes multas: et occidit reges fortes
Seon regem amorreorum: ⁊ og regem basan ⁊ omnia re- gna chanaan
Et dedit terram eorum he- reditatem: hereditatẽ israel populo suo
Dñe nomen tuũ in eternũ: dñe memoriale tuũ ĩ genera tione ⁊ generationem.
Quia iudicabit domin⁹ po pulum suum: et in seruis suis deprecabitur.
Simulacra gentium argen tum et aurum: opera manuũ hominum
Os habent ⁊ nõ loquentur: oculos habent ⁊ nõ videbũt.
Aures habẽt ⁊ non audiẽt: neqz enim est spiritus in ore ipsorum.
Similes illis fiant qui faci- unt ea: et omnes qui cõfidũt in eis.
Dom⁹ israel bñdicite dñm: domus aaron bñdicite dñm

Domus leui benedicite do minū : qui timetis dn̄m bene dicite dn̄m
Benedictus dn̄s ex syon : q̄ habitat in hierusalem
Gl'ia. a̅ Oīa quecūq; voluit dn̄s fecit.
Confitemini dn̄o qm̄ bo nus : qm̄ in eternū mīa eius
Confitemini : deo deorū
Confitemini : dn̄o dn̄orꝝ
Qui facit : mirabilia ma= gna solus
Qui fecit celos : in ītellectu
Qui firmauit terraꝫ : super aquas
Qui fecit : lumīaria magna
Solem : in potestatē diei.
Lunam et stellas : in potesta tem noctis
Qui percussit egyptum : cuꝫ primogenitis eorum
Qui eduxit israel : de medio eorum
In manu potenti : ⁊ brachio excelso
Qui diuisit mare rubrum : in diuisiones
Et eduxit israel : per mediū eius
Et excussit pharaonē ⁊ vir tutem eius : in mari rubro
Qui traduxit populū suuꝫ : per desertum
Qui pcussit : reges magnos
Et occidit : reges fortes
Seon : regem amorreorū.
Et og : regem basan
Et dedit terram eorū : here= ditatem.
Hereditatē israel : seruo suo
Quia in humilitate nostra : memor fuit nostri
Et redemit nos : ab inimicis nostris.
Qui dat escā : omni carni
Confitemini : deo celi
Cōfitemini dn̄o dn̄orꝝ : qm̄ in eternū mīa eius
Gloria pr̄i. a̅. Mīa in eternū mīa eius. Ps. cxxxvi
Super flumīa babilo= nis illic sedim⁹ ⁊ fleuim⁹ : dū recordaremur syon
In salicib⁹ in medio ei⁹ : su spendimus organa nostra
Quia illic interrogauerūt nos : qui captiuos duxerunt nos verba cantionū
Et qui abduxerūt nos : hym num cantate nobis de canti= cis syon
Quomodo cātabimus can ticū dn̄i : in terra aliena ?
Si oblitus fuero tui hierusa lem : obliuioni detur dextera mea
Adhereat līgua mea fauci bus meis : si non meminero tui.
Si nō proposuero tui hieru salē : in principio leticie mee
Memor esto dn̄e filiorꝝ edō : in diem hierusalem.

Qui dicũt exinanite exinanite: vsq̧ ad fũdamẽtũ ĩ ea.
Filia babylonis misera: beatus qui retribuet tibi retributionem tuã quã retribuisti nobis
Beatus qui tenebit: & allidet paruulos suos ad petrã
Glia. ãn. Hymnũ cãtate nobis de cãticis syon. cpm. Dñs aũt dirigat. ã Dñe ne in ira.
M vsq̧ ad xl. Hymnus.
Magne deus potentie: q̇ ex aquis ortũ genus: partim remittis gurgiti: partim leuas in aera
Dimersa limphis imp̄mẽs: subuecta celis irrogãs: vt stirpe vna prodita: diuersa rapiant loca.
Largite cũct3 seruulis: quos mundat vnda sanguinis: ne scire lapsus criminũ: nec ferre mortis tedium
Ut culpa nullum dep̄mat: nullũ leuet iactãtia: elisa mẽs ne concidat: elata mẽs ne corruat.
Presta pat. v. Dirigat dñe. Per estatẽ p⁹. Lucis creator v. Dirigat dñe. ã Deposuit potẽtes sc̄tõs psequẽtes & exaltauit humiles xp̄m cõfitentes. p̄. Magt. Preces & c. vt s̄. Et memo. fer̃. vt in. ii. fe. ad matuti. patet ¶ Feria sexta ad vesperas. p̄s. cxxxvii

Confitebor tibi domĩe in toto corde meo: qm̃ audisti oĩa v̄ba oris mei
In cõspectu angelor psallã tibi: adorabo ad tẽplũ sanctũ tuum & ↄfitebor nomini tuo
Sup mĩa tua & veritate tua: qm̃ magnificasti sup oẽ nomen sanctum tuum
In quacunq̧ die inuocauero te exaudi me: multiplicabis in anima mea virtutem.
Confiteanť tibi dñe omẽs reges terre: q2 audierũt omnia verba oris tui.
Et cantent in viis dñi: quo niam magna est gloria dñi
Quoniã excelsus dñs & humilia respicit: & alta a longe cognoscit.
Si ambulauero ĩ medio tribulationis viuificabis me et super iram inimicorũ meor extendisti manũ tuã: & saluũ me fecit dextera tua
Dñs retribuet pro me dñe mĩa tua in seculũ: opera manuum tuarũ ne despicias
Gloria patri ãn. In conspectu angelorum psallam tibi deus meus. p̄s. cxxxviii
Domine probasti me & cognouisti me: tu cognouisti sessionem meã et resurrectionem meam.
Intellexisti cogitationes

meas de longe: semitã meam et funiculũ meũ inuestigasti
Et omnes vias meas preuidisti: quia nõ est sermo ĩ lingua mea.
Ecce dñe tu cognouisti oĩa nouissima ⁊ antiqua: tu formasti me/ et posuisti sup me manum tuam.
Mirabilis facta est scientia tua ex me: cõfortata est et nõ potero ad eam.
Quo ibo a spũ tuo: ⁊ quo a facie tua fugiam.
Si ascẽdero ĩ celum tu illic es: si descendero ad infernũ ades.
Si sumpsero pẽnas meas diluculo: ⁊ habitauero in extremis maris.
Etenĩ illuc manus tua deducet me: ⁊ tenebit me dextera tua
Et dixi forsitã tenebre conculcabunt me: ⁊ nox illuminatio mea in deliciis meis.
Quia tenebre non obscurabunt a te/ ⁊ nox sicut dies illuminabit: sicut tenebre eius ita et lumen eius.
Qr tu possedisti renes meos: suscepisti me de vtero matris mee.
Confitebor tibi quia terribiliter magnificatus es: mirabilia opera tua et aĩa mea cognoscet nimis.
Nõ est occultatũ os meũ a te qđ fecisti ĩ occulto: et substãtia mea in ĩferioribꝰ terre
Imperfectũ meũ viderunt oculi tui/ ⁊ in libro tuo oĩs scribentur: dies formabunt et nemo in eis.
Michi aũt nimis honorificati sunt amici tui deꝰ: nimis confortatꝰ est principatꝰ eor
Dinumerabo eos ⁊ sup arenã multiplicabũtur: exurrexi et adhuc sum tecum.
Si occideris deꝰ peccatores: viri sãguinũ declinate a me.
Quia dicitis in cogitatione: accipiant in vanitate ciuitates suas.
Nonne qui oderunt te dñe oderam: ⁊ super ĩimicos meos tabescebam.
Perfecto odio oderã illos: inimici facti sunt michi.
Proba me deus ⁊ scito cor meũ: ĩterroga me ⁊ cognosce semitas meas.
Et vide si via iniquitatis in me est: ⁊ deduc me ĩ via eťna
Gloria. ã. Dñe pbasti me et cognouisti me. ps. cxxxix.
Eripe me domine ab homine malo: a viro iniquo eripe me.
Qui cogitauerũt iniquitates in corde: tota die constituebant prelia.
Acuerunt linguas suas si-

cut serpētes: venenum aspidum sub labiis eorum.
Custodi me domine de manu peccatoris: ab hominibus iniquis eripe me.
Qui cogitauerūt supplātare gressus meos: abscōderūt superbi laqueum michi.
Et funes extēderunt in laqueum: iuxta iter scādalum posuerunt michi.
Dixi domino deus meus es tu: exaudi dñe vocem deprecationis mee.
Dñe domine virtus salutis mee: obumbrasti super caput meum in die belli.
Non tradas me a desiderio meo peccatori: cogitauerunt cōtra me ne derelinquas me ne forte exaltentur.
Caput circuitus eorꝝ: labor labiorꝝ ipsorum operiet eos.
Cadent super eos carbones in ignem deiicies eos: in miseriis non subsistent.
Vir linguosus non diriget in terra: virum iniustū mala capient in interitu.
Cognoui quia faciet dominus iudicium inopis: et vindictam pauperum.
Verūtamen iusti confitebūtur nomini tuo: et habitabunt recti cum vultu tuo.
Gloria patri. ān. A viro iniquo libera me dñe. ps. cxl.

Domine clamaui ad te exaudi me: intēde voci mee cum clamauero ad te.
Dirigatur oratio mea sicut incēsum in cōspectu tuo: eleuatio manuum mearum sacrificium vespertinum.
Pone domine custodiā ori meo: et ostium circunstantie labiis meis.
Non declines cor meum in verba malicie: ad excusandas excusationes in peccatis
Cum hoībus operantibus iniquitatem: et non cōmunicabo cum electis eorum.
Corripiet me iustus in mīa et increpabit me: oleum aūt pctōris nō īpīguet caput meū
Qm̄ adhuc et orō mea ī bñplacitis eorū: absorpti sunt iūcti petre iudices eorum.
Audiēt verba mea qm̄ potuerūt: sicut crassitudo terre erupta est super terram.
Dissipata sunt ossa nostra secus infernum: quia ad te dñe dñe oculi mei in te speraui/ nō auferas aīam meam.
Custodi me a laqueo quem statuerūt michi: et scandalis operantium iniquitatem.
Cadent in reciaculo eius peccatores: singulariter sum ego donec transeam.
Gloria. ān. Dñe clamaui ad te exaudi me. ps. cxli.

Voce mea ad dñm clamaui: voce mea ad dominum deprecatus sum
Effundo in cõspectu ei⁹ orõnem meam: et tribulationem meã ante ipsum pronuncio.
In deficiendo ex me spiritum meum: et tu cognouisti semitas meas.
In via hac qua ambulabaz: absconderunt laqueũ michi.
Considerabam ad dexterã et videbam: et non erat qui cognosceret me.
Periit fuga a me: et non est qui requirat animam meam
Clamaui ad te dñe dixi tu es spes mea: portio mea ĩ terra viuentium.
Intẽde ad depcationẽ meã: quia humiliatus sum nimis.
Libera me a psequẽtib⁹ me: quia confortati sunt sup me.
Educ de custodia aĩam meã ad confitẽdum nomini tuo: me expectant iusti donec retribuas michi.
Gloria. ãn. Portio mea dñe sit in terra viuẽtiũ. cpz. Dñs autẽ dirigat. Sequens hy⁹. dicit solũ ad vespas fer. vi. prima ante do. i. xl. qñ in pñd. fer. vi. agit de fer. Hymnus.
Plasmator hoĩs de⁹: qui cuncta solus ordinans: humum iubes producere: reptantis et fere genus.
Qui magna rerum corpora: dictu iubẽtis viuida: vt seruiant per ordinem: subdens dedisti homini.
Repelle a seruis tuis: quicquid per ĩmundiciã: aut moribus se suggerit: aut actibus se interserit
Da gaudioz pmia: da gratiaruz munera: dissolue litis vincula: astrĩge pacis federa.
Pra pr. v. Dirigatur. Per ectatẽ. hy⁹. Lucis creator. v. Dirigat dñe. ã. Suscepit de⁹ israel puez suũ sicut locutus est abrahã et semini ei⁹ et exaltauit hũiles vsq in sclm. ps. Magñt. Preces tc. vts. i. ii. fe. ad mat. Nõ dicit ad veš iste. ps. cxlii. Dñe exaudi orõnem meam auribus percipe. tc.
¶ Sabbato ad veš. p. cxliii.
Benedictus dominus de⁹ meus qui docet man⁹ meas ad prelium: et digitos meos ad bellum.
Misericordia mea et refugiũ meum: susceptor meus et liberator meus.
Protector meus et in ipso speraui: qui subdit populum meum sub me.
Dñe quid ẽ homo quia ĩnotuisti ei: aut filius hominis quia reputas eum.
Homo vanitati similis fa=

ctus est: dies ei⁹ sicut vmbra
preterennt.
Domine īclina celos tuos
et descende: tange montes et
fumigabunt.
Fulgura corruscationez et
dissipabis eos: emitte sagit=
tas tuas ⁊ conturbabis eos.
Emitte manum tuam de al
to eripe me ⁊ libera me de aq̄s
multis: ⁊ de manu filiorum
alienorum.
Quorum os locutum ē va=
nitatē: ⁊ dextera eorum dex=
tera iniquitatis.
Deus canticum nouum cā=
tabo tibi: in psalterio deca=
cordo psallam tibi.
Qui das salutem regibus
qui redemisti dauid seruum
tuum: de gladio maligno eri
pe me.
Et erue me de manu filioꝝ
alienorū quorū os locutum
est vanitatem: ⁊ dextera eoꝝ
dextera iniquitatis.
Quorum filii sicut nouelle
plantatiōes: in iuuētute sua.
Filie eoꝝ cōposite: circūor=
nate vt similitudo templi.
Promptuaria eorū plena: eru=
ctātia ex hoc in illud.
Oues eorum fetose abundā=
tes in egressibus suis: boues
eorum crasse.
Non est ruina macerie neq̃
transitus: neq̃ clamor ī pla=
teis eorū.
Beatum dixerūt populum
cui hec sunt: beatus populus
cuius dn̄s deus eius.
Gloria patri. an. Bn̄dictus
dn̄s deus meus. ps. cxliiii.
Exaltabo te deus meus
rex: et benedicā noī tuo
in seculum ⁊ in seculū seculi.
Per singulos dies benedicā
tibi: ⁊ laudabo nomen tuū in
seculum ⁊ in seculum seculi.
Magnus dn̄s et laudabilis
nimis: et magnitudinis eius
non est finis.
Generatio ⁊ generatio lau=
dabit opera tua: ⁊ potētiam
tuam pronunciabunt.
Magnificētiam glorie san=
ctitatis tue loquentur: ⁊ mi=
rabilia tua narrabunt.
Et virtutē terribiliū tuo=
rum dicent: et magnitudinē
tuam narrabunt.
Memoriā abundantie sua=
uitatis tue eructabunt: ⁊ iu=
sticia tua exultabunt.
Miserator ⁊ misericors dn̄s:
patiens ⁊ multū misericors.
Suauis dn̄s vniuersis: ⁊ mi=
serationes ei⁹ sup oīa opa ei⁹.
Cōfiteant tibi dn̄e oīa ope
ra tua: ⁊ scti tui bn̄dicāt tibi.
Gloriam regni tui dicent: et
potentiam tuam loquentur.
Ut notā faciāt filiis hoīm
potētiam tuā: ⁊ gloriam ma=

gnificentie regni tui
Regnum tuum regnum om nium seculorum: et domina-tio tua in omni generatione et generationem
Fidelis dominus in omib9 verbis suis: et sãctus in omĩ-bus operibus suis
Alleuat dñs oẽs q̃ corruũt: et erigit omnes elisos.
Oculi omnium in te sperãt domine: et tu das escã illorũ in tẽpore oportuno
Aperis tu manum tuam: et imples omne animal benedi ctione.
Iustus dominus in omni-bus viis suis: et sanctus ĩ om nibus operibus suis.
Prope est dñs oĩbus inuo-cantibus eum: omnibus ĩuo cantibus eum in veritate
Voluntatem timentium se faciet et deprecationem eorũ exaudiet: et saluos faciet eos.
Custodit dominus omnes diligentes se: et omnes pecca-tores disperdet
Laudationem domini loq̃ tur os meum: et bñdicat om-nis caro nomini sancto eius in seculum et in seculũ seculi.
Gloria patri. ã. In eternũ et in sclm seculi. ps. cxlv.
Lauda anima mea dñz laudabo dñm in vita mea: psallam deo meo q̃diu fuero.
Nolite confidere in princi-pibus: in filiis hominum ĩ q̃ bus non est salus
Exibit spiritus eius et reuer tetur in terram suam: in illa die peribunt omnes cogita-tiones eorum.
Beatus cuius de9 iacob ad iutor eius spes eius in domi-no deo ipsius: qui fecit celum et terram mare et omnia que ĩ eis sunt.
Qui custodit veritatem in seculum facit iudiciũ iniuriã patientibus: dat escam esuri-entibus
Dominus soluit compedi-tos: domin9 illuminat cecos
Dominus erigit elisos: do-minus dirigit iustos
Domin9 custodit aduenas pupillum et viduã suscipiet: et vias peccatorz disperdet.
Regnabit dominus in secu la deus tuus syon: in gñatio ne et generationem
Gloria patri. ãn. Laudabo deũ meũ in vita mea. p̃ cxlvi
Laudate dominũ quo-niam bonus est psalm9: deo nostro sit iocunda deco-raq3 laudatio.
Edificans hierusalem dñs: dispersiones israelis cõgre-gabit
Qui sanat contritos corde:

et alligat cõtritiones eorum
Qui numerat multitudinẽ stellarum: et omnibus eis nomina vocat.
Magnus dñs noster et magna virtus eius: et sapientie eius non est numerus.
Suscipiens mansuetos dñs: humilians autem pctõres vsque ad terram
Precinite dño in cõfessione: psallite deo nostro in cithara
Qui operit celũ nubibus: et parat terre pluuiam
Qui producit in mõtibus fenũ: et herbã seruituti hoĩm
Qui dat iumentis escã ipsorum: et pullis coruorum inuocantibus eum.
Non in fortitudine equi voluntatez habebit: nec ĩ tibiis viri beneplacitum erit ei
Bñplacitũ ẽ dño sup timẽtes eũ: et in eis qui sperant super mĩa eius.
Gloria pri. an. Deo nro iocũda sit laudatio. ps. cxlvii.
Lauda hierusalem dñm: lauda deum tuũ syon.
Quoniam confortauit seras portarum tuaꝝ: bñdixit filiis tuis in te
Qui posuit fines tuos pacem: et adipe frumẽti satiat te
Qui emittit eloq̃ũ suũ terre: velocit currit sermo eius
Qui dat niuẽ sicut lanã: nebulam sicut cinerẽ spargit
Mittit cristalũ suam sicut buccellas: ãte faciẽ frigoris eius quis sustinebit.
Emittet verbum suũ et liq̃faciet ea: flabit spũs eius et fluent aque
Qui annunciat vbum suũ iacob: iusticias et iudicia sua israel
Non fecit taliter omni nationi: et iudicia sua nõ manifestauit eis
Glia. a. Lauda hierlm dñm Capim. Ad corinthios pmo.
Benedictus deus et pater dñi nri iesu xpi pat misericordiarũ et deus totius cõsolationis qui ↄsolatur nos in omni tribulatione nostra Deo gratias. Hoc cpm dicit in sabba ad veš. ã. Dñe ne in ira. vsque ad lxx. et a Deus oĩm. vsque ad aduẽtũ dñi qñ de do. agitur. Hic sequẽs hymnus dicit ad veš. in sab. a Dñe ne ĩ ira vsque ad xl. qñ de dñica agitur
Deus creator oĩz. Hymnus
Polique rector vestiens: diẽ decoro lumine: noctẽ soporis gratia
Artus solutos vt quies: reddat laboris vsui: mẽtesque fessas alleuet: luctusque soluat anxios
Grates pacto iam die: et noctis exortu pces: votis reos vt

adiuues: hymnum canentes soluimus.

Te cordis ima concinant: te vox canora concrepet: te diligat castus amor: te mens adoret sobria.

Ut cū pfundo clauserit: diē caligo noctiū: fides tenebras nesciat: et nox fidei luceat.

Dormire mētē ne sinas: dormire culpa nouerit: castos fides refrigerans: somni vaporem temperet.

Exuta sēsu lubrico: te cordis alta somniēt: ne hostis īuidi dolo: pauor quietos suscitet.

Christū rogemus et patrem: christi patrisq spiritū: vnū potēs per oīa: foue p̄cātes trinitas. Amen. ℣ Uespertina oratio ascēdat ad te dn̄e. ℟. Et descēdat sup nos misericordia tua. Sequens hymnus dr in sabbatis ad vesperas. a Deus oīm. vsq ad aduētum dn̄i qn̄ de dn̄ica agitur. Hy9.

O Lux btā trinitas: et principalis vnitas: iam sol recedit igneus: infunde lumē cordibus.

Te mane laudum carmine: te deprecemur vesperi: te nostra supplex gloria: per cūcta laudet secula.

Deo patri sit gloria: eiusq soli filio: cū spiritu paraclito: et nūc et īperpetuū. Amē. ℣. Uespertina oratio. Et dicit̄ ut decet. ps. Luce p̄mo.

Magnificat: anima mea dominum.

Et exultauit spiritus meus: in deo salutari meo.

Qr respexit humilitatē ancille sue: ecce enī ex hoc beatā me dicēt omnes generatiōes

Qui fecit michi magna qui potēs est: et sanctū nomē ei9.

Et mīa ei9 a progenie in pgenies: timentibus eum.

Fecit potētiam in brachio suo: dispersit superbos mēte cordis sui.

Deposuit potētes de sede: et exaltauit humiles.

Esurientes impleuit bonis: et diuites dimisit inanes

Suscepit israel puerū suum: recordatus misericordie sue.

Sicut locut9 est ad p̄res nostros: abraham et semini eius in secula.

Glīa. An̄e suis i locis vt decet/ deīde fiunt mēo. ut seq̄r. Et p̄mo. Ad mēoriā de trinitate. ā. Spes nr̄a ℣. Bn̄dicamus patrē. ℟. Laudem9. or. Op̄s sempit̄ne de9 q̄ dedisti. Tūc pcessio ante crucē cum thuribulis et cerofer̄. cātādo vnam istarū an̄arū de cruce per ordinē ān. O crux splēdidior cūctis astris mūdo celebris hoīb9 multū amabilis

santior vniuersis que sola fuisti digna portare talētū mūdi dulce lignū dulces clauos dulcia ferēs pōdera salua p̄sentē cateruā in tuis hodie laudib⁹ congregatā. Alia āN. O crux gliosa o crux adoranda o lignū preciosum et admirabile signū p qd ꝛ diabolus est vict⁹: ꝛ mūdus xp̄i sanguine redēptus allā. Hec sola aña terminet cum allā quādocūqꝫ dr āN. Crux fidelis inter oēs arbor vna nobilis: nulla silua talē pfert frōde flore germine dulce lignum dulces clauos dulcia ferens pōdera: assis nobis custodia ꝯtra inimici iacula. V. Adoram⁹ te christe et bñdicimus tibi. R. Quia. Oratio.

Deus qui vnigeniti filii tui dñi nr̄i iesu xp̄i precioso sanguīe viuifice crucis vexillū sctificare voluisti: cōcede q̄sumus eos qui eiusdē sancte crucis gaudēt honore tua quoqꝫ vbiqꝫ ptectiōe gaudere. Per eūdē xp̄z dñz nr̄m. In introitu chori dicat vna ex q̄tuor istis āis de. s. maria p ordinē. ā. Btā dei genitrix maria v̄go ppetua tēplū dñi sacrarium sp̄ūsctī: sola sine exēplo placuisti dño iesu xp̄o Ora p pplō infueni p clero: intercede p deuoto femineo sexu. ā. Aue regina celorum: aue dña angelorum. salue radix sctā ex qua mundo lux est orta. aue gliosa sup oēs speciosa. vale valde decora: et pro nobis sp xp̄m exora. āN. Alma redēptoris mat: que p uia celi porta manes ꝛ stella maris succurre cadēti surgere q̄ curat pplō: tu q̄ genuisti natura mirāte tuū sctm̄ genitorē: virgo prius ac posteri⁹ gabrielis ab ore sumēs illud aue pctōrū miserere. āN. Speciosa facta es ꝛ suauis in deliciis virginitatis sctā dei genitrix: quā vidētes filie syon vernantē in florib⁹ rosarū: ꝛ liliis conualliū beatissimā predicauerūt ꝛ regine laudauerunt eā. Infra assūptionē et natiuitatē beate marie dicitur vna istarū aña[rum] p ordinē in introitu chori. ā. Tota pulchra es amica mea ꝛ macula non est in te: fau⁹ distillans labia tua mel ꝛ lac sub līgua tua: odor vnguētorum tuorū super omīa aromata: iam enī hyēs transiit ymber abiit et recessit flores apparuerunt vinee florātes odorem dederunt et vox turturis audita est ī terra nostra. surge propera amica mea veni de libano veni coronaberis. Alia āN Ascendit xp̄us

sup celos ꝛ preparauit sue ca stissime matri imortalitatis locū et hec est illa p̄clara festiuitas omniū sanctoꝝ festiuitatibus icōparabilis ī qua gloriosa ꝛ felix mirātib⁹ celestis curie ordinib⁹ ad ethereū puenit thalamū quo pia sui memor imemor nequaꝙ exiftit Alia ān. Aīa mea liq̄facta ē vt dilectus locut⁹ est: quesiui et nō iueni illū vocaui ꝛ nō rn̄dit michi: iuenerūt me custodes ciuitatis: pcusserunt me ꝛ vulnerauerūt me tulerūt palliū meū custodes muroꝝ filie hierusalem nūciate dilecto: quia amore lāgueo. ān. Ascēdi in ortū meū vt viderē poma cōualliū et inspicerē si floruissent vinee: et germiassent mala punica/ reuertere reuertere sunamitis reuertere reuertere vt intueamur te. V⁹. Sancta dei genitrix. Rm. Intercede. Et semper cum hac oratione.

Concede q̄s omp̄s misericors deus fragilitati nr̄e presidiū vt qui sancte dei genitricis marie cōmemorationē agimus: itercessiōis eius auxilio a nostris iiquitatib⁹ resurgam⁹. Per eūdē dn̄m nr̄m. In sabbato vero infra octa. visitatiōis assūp. et natiuitatis beate marie dr in itroitu chori de oib⁹ sctis. ān. Saluator mūdi qre illā in die oīm sctorum ad scdas vespas. V⁹. Letamini ī dn̄o. R. Et glo. or. Infirmitatē. Tamē qn̄ octa. assumptiōis et natiuitatis beate marie in sabbo cōtigerit dr V⁹. Exultent iusti. R. Et delectētur. oro Infirmitatē. ¶ Supra dict⁹ ordo an̄aꝝ V et oro. ad proces. tā ī eūdo ꝙ in itroitu chori sp seruet vsq̧ ad aduē. dn̄i qn̄cūq̧ fit processio ante crucē ad vespas in sab. siue de dn̄ica agit siue nō Et notandū est ꝙ in oībus sabba. ab hinc vsq̧ ad aduētum dn̄i fiet pcessio an̄ crucē nisi duplex festū fuerit: vel quando aliqua dn̄ica oīno differtur pp̄ter plīritatē temporis tūc eni non fit pcessio an̄ crucē. ¶ Post purificationē in ferialib⁹ diebus et in festis iii. lec. sine reg. chori. Ad vespas mēoria de sctā maria. Sāc̄ta maria vel. ān. Sāc̄ta dei genitrix vel ān. Post partum ān. In ple maſ. ꝛc. V⁹. Sctā dei genitrix. oro. Famulorū vel oro. Omp̄s sēpiterne de⁹ vt supra. scda feria ad matutinas. ¶ Post dn̄e ne ī ira Mēoria de oib⁹ sctis. ā. Sctī dei omēs vel ān. Sctōꝝ precibus. ān. Omnes electi. ān.

D q̄p. v. Letami. R. Et glia. oro. Infirmitatē vel oro vt supra. Ad mat. a De⁹ oim. vsq3 ad aduētum dñi quādo de feria vl festis triū lec. sine regie choꝛi agit. Ad vesp̄as memoꝛia de cruce. an. Salua nos chꝛiste saluatoꝛ vel an. Per signū sancte crucis. an. Adoꝛamus te xp̄e. V. Omīs terra. oro. Deus qui sanctā. De sancta maria et omibus sanctis vt immediate supꝛa. Quere ista secūda feria post Deus omniū. Ad vesperas.

¶ Ad completoꝛium dicto Pater noster. et Aue maria. Incipiat sacerdos.

Cōuerte nos de⁹ salutar; nr̄
R. Et auerte irā tuā a nobis
De⁹ ī adiutoꝛiū meū ītēde.
Domine ad adiuuādu3 me festina. ꝛc. Psalmus iiii.

CUm inuocarem exaudiuit me de⁹ iusticie mee: ī tribulatione dilatasti michi.
Miserere mei: ꝛ exaudi oꝛationem meam.
Filii hoīm vsq3quo graui coꝛde: vt quid diligitis vanitatē et queritis mēdacium.
Et scitote quoniā mirificauit dñs sanctū suū: dñs exaudiet me cū clamauero ad eū.
Irascimini ꝛ nolite peccare que dicitis ī coꝛdib⁹ vr̄is: ꝛ in cubilibus vr̄is cōpungimini
Sacrificate sacrificiū iusticie ꝛ sperate in dño: multi dicunt q̄s ostēdit nobis bona.
Signatum est super nos lumē vultus tui dñe: dedisti leticiam in coꝛde meo.
A fructu frumenti vini et olei sui: multiplicati sunt.
In pace in idipsum: doꝛmiā et requiescam.
Quoniā tu dñe singulariter in spe: constituisti me.
Gloꝛia patri. psalm⁹. xxx.

IN te dñe speraui nō cōfundar in eternū: in iusticia tua libera me.
Inclina ad me aurē tuam: accelera vt eruas me.
Esto michi in deū pꝛotectorem ꝛ in domū refugii: vt saluum me facias.
Qm̄ foꝛtitudo mea ꝛ refugiū meū es tu: ꝛ ꝓpter nomē tuū deduces me ꝛ enutries me
Educes me de laqueo quem absconderunt michi: quoniā tu es pꝛotectoꝛ meus.
In manus tuas commendo spiritum meū: redemisti me dñe deus veritatis.
Gloꝛia patri. ps. lxxxx.

QUi habitat in adiutoꝛio altissimi: in pꝛotectione dei celi cōmorabitur.
Dicet dño susceptoꝛ me⁹ es

tu : et refugium meū de⁹ me⁹ sperabo in eum.

Qm̄ ipse liberauit me de laqueo venātiū : ꝛ a vbo aspero

Scapulis suis obumbꝛabit tibi : ꝛ sub pennis eius sperabis.

Scuto circūdabit te veritas eius : nō timebis a timoꝛe nocturno

A sagitta volante in die a negocio perambulante in tenebꝛis : ab incursu ꝛ demonio meridiano

Cadent a latere tuo mille ꝛ decem milia a dextris tuis : ad te autē nō appꝛopinquabit.

Verūtamē oculis tuis considerabis : ꝛ retributionē peccatoꝛum videbis

Quoniā tu es dn̄e spes mea : altissimum posuisti refugiū tuum

Non accedet ad te malum : et flagellum nō appꝛopīquabit tabernaculo tuo

Quoniam angelis suis mādauit de te : vt custodiāt te in omnibus viis tuis

In manibus poꝛtabūt te : ne foꝛte offendas ad lapidem pedem tuum.

Super aspidem ꝛ basiliscuꝫ ambulabis : ꝛ cōculcabis leonem et dꝛaconem

Quoniam in me sperauit liberabo eū : pꝛotegā eum quoniam cognouit nomē meum

Clamauit ad me et ego exaudiam eum cū ipso suꝫ ī tribulatione : eripiam eū et glorificabo eum

Longitudine dierū replebo eum : et ostendam illi salutare meum. Glia. p̄s. cxxxiii.

Ecce nunc benedicite dn̄ꝫ : omnes serui dn̄i

Qui statis in domo dn̄i : in atriis domus dei nostri

In noctibus extollite man⁹ vestras in sancta : et benedicite dominum.

Bn̄dicat te dn̄s ex syon : qui fecit celum et terram

Glia pr̄i. a. Miserere michi dn̄e ꝛ exaudi orōnē meā. Hec p̄dicta ā. dr̄ sup hos p̄os. p totū aduen. Et a crastino oct. epy. vsqꝫ ad xl. ꝛ a dn̄ica ī passiōe vsqꝫ ad cenā dn̄i ꝛ a crasti. sctē trini. vsqꝫ ad aduen. dn̄i nisi in fe. ꝛ ī octa. btē marie et in festis reliquiarum : ꝛ omnium sanctoꝛum. Cap̄m. Hieremie xiiii.

Tu in nobis es dn̄e : ꝛ nomen sanctū tuū inuocatū ē super nos : ne derelinquas nos dn̄e deus noster. Hoc cp̄. dr̄ ad cōple. p totum annū : nisi a cena dn̄i vsqꝫ ad oct. pasch. y⁹.

Te lucis ante terminū : rerum creatoꝛ poscimus : vt solita clementia : sis

presul ad custodiam

Procul recedant somnia: et noctium fãtasmata: hostẽq; nostrum comprime: ne polluantur corpora.

Presta pater omĩpotẽs: per iesum xp̃m dñm: qui tecũ imperpetuum: regnat cum sancto spiritu. Amen. ℣. Custodi nos domĩe ℟. Ut pupillã oculi sub vmbra alarũ tuarũ protege nos. ps. Luce. ii.

Nunc dimittis seruum tuũ dñe: scdm verbũ tuum in pace

Quia viderũt oculi mei: salutare tuum

Quod parasti: ante faciem omniũ populorũ

Lumẽ ad reuelationẽ gentiũ: et gl'iam plebis tue israel

Glia patri. an. Ueni dñe visitare nos ĩ pace vt letemur coram te corde perfecto. Kyrie eleyson. etc. Sequant' p̃ces ¶ Hoc ꝯple. nõ mutatur in aduẽ. nisi in fes. dupl'. ĩfra aduen contingẽ. tũc eni mutatur hy⁹ solũmodo et dr̃ y⁹. Saluator. Et nisi icõmẽo. btẽ marie: cũ ĩfra aduẽ. celebrata fue. tũc tm̃ ĩ fine hym. dr̃ Glia tibi dñe q̃ na. ¶ In vigi. nat. ad ꝯpl'. sup. p̃s. ãn. Estote parati similes hoĩb⁹ expectantibus dominũ quando reuertatur a nuptiis. p̃s.

Cum inuocarem. et ce. pi conuerti. cpm. Tu in no. Hy⁹.

Saluator mundi domine: qui nos saluasti hodie: in hac nocte nos protege: et salua omni tempore

Adesto nunc propicius: et parce supplicãtibus: tu dele nostra crimina: tu tenebras illumina.

Ne mentem somnus opprimat: nec hostis nos surripiat: nec vllis caro petimus: cõmaculetur sordibus

Te reformator sẽsuũ: votis precamur cordiuz: vt puri castis mẽtibus: surgamus a cubilibus

Deo patri sit gloria: eiusq; soli filio: cum spiritu paraclito: et nunc et imperpetuum Amen. ℣. Custodi nos. Hic hy⁹ dr̃ ad ꝯple. quotidie vsq; ad octa. epy. et in ip̃is oct. et in oĩb⁹ festis dupl'. ab oc. epy. vsq; ad. p̃mã do. xl. Et ĩ oĩbus fes. dup̃. a penthe. vsq; ad vigil' natiui. dñi. Dr̃ etiã in vigil' penthe. et p ipsius eb do. scz in. v. et in vi. fer̃ et sabbato. Et quotidie per octa. et in octa. assumptionis et nat. btẽ marie: et dedicatiõis ecclesie: siue de octa. fit seruitium siue de aliquo sancto ix. lec. Et per octa. corporis xp̃i vbi fiunt cũ regimine chori. ãn.

Uigilate omnes ⁊ orate ne-
scitis enim qñ tempꝰ sit vigi
late ergo nescitis enĩ qñ dñs
veniet sero an media nocte:
an gallicãtu: an mane ne cũ
venerit repẽte inueniat vos
dormientes. p̃s. Nunc dimit
tis. Preces ⁊c̃. que ad com
plet. ptinẽt expleant. ¶ In
die natiuit. ad cõpl. sup p̃os
ãn. Natꝰ est nobis hodie sal
uator qui est xp̃s dñs in ciui
tate dauid. p̃s. Cũ inuo. cp̃3
Tu in nobis. hyꝰ. Saluator
℣. Custodi. ã Alleluya. Uer
bum caro factum est alla: et
habitauit in nobis alla alla.
p̃s. Nunc di. Preces ⁊c̃. vt s̃
Hoc cõpl. nõ mutat vsq3 ad
circuncisionẽ ãn. Uo super
Nunc dimittis. dr̃. vsq3 ad vi
gil. epy. ¶ In die circũcisio
nis dñi: ad cõpl ãn. Nato do
mino angelorum chori canebãt
dicentes salus deo nostro se
denti sup thronum ⁊ agno. p̃
Cum inuo. cp̃. Tu in nobis.
hyꝰ. Saluator. vꝰ. Custodi
nos. ãn. Alla verbũ caro. p̃s
Nunc di. Preces ⁊c̃. q̃ ad cõ-
to. ptinet expleant. Hoc cõ-
plet nõ mutat vsq3 ad vigi.
epy ¶ In vigi. epy. ad cpl
sup p̃os ãn. Lux de luce ap-
paruisti xp̃e cui magi mune-
ra offerunt alla alla alla. p̃.
Cum inuocarẽ. cp̃. Tu ĩ no-
bis. hyꝰ. Saluator. ℣. Custo
di nos. ã. Alla oẽs de sabba
venient alla aurũ ⁊ thus de
ferentes alla alla. p̃s. Nunc
dimittis. Hoc cõpl. nõ muta
tur p tota octa. In crastino
epy. ad cõple. ãn. Miserere. p̃
Cũ inuo. cp̃. Tu ĩ nobis. hyꝰ.
Te lucis. ℣. Custodi nos do
mine. ãn. Salua nos domĩe
vigilantes custodi nos dor-
mientes: vt vigilemus cum
xp̃o ⁊ requiescamus in pace
p̃s. Nũc dimittis. Preces ⁊c
que ad cõple. ptinent expleã
tur. Hoc cõpl. dr̃ a crastino
octa. epy. vsq3 ad xl. Et a cra
stino sc̃tẽ trinita. vsq3 ad ad
uentũ dñi: nisi in festis dupl
et p octa. visitationis: assum
ptionis ⁊ natiuit. btẽ marie
et dedicationis ecclesie ⁊ nisi
in cõmẽo. btẽ marie. ¶ Dñi
ca. i. xl. ad cõpl. sup p̃os. ãn.
Signatum est super nos lu-
men vultus tui dñe dedisti le
ticiam in corde meo. p̃. Cum
inuoca Cp̃3. Tu in nobis es
dñe. Clericus ℟. In pace.
Chorus psequatur in idip̃m
Dormiã ⁊ requiescã. Clericꝰ.
℣. Si dedero somnũ oculis
meis et palpebris meis dor-
mitationem. Chorus. Dor-
miam et requiescam. Clericꝰ
Gloria patri ⁊ filio: sp̃ui sã-
cto. Chorus. In pace. Hyꝰ.

Christe qui lux es et dies: noctis tenebras detegis: lucisq lumen crederis: lumẽ beatum predicans

Precamur sancte dñe: defende nos in hac nocte: sit nobis in te requies: quietam noctez tribue.

Ne grauis somnus irruat: nec hostis nos surripiat: nec caro illi consentiens: nos tibi reos statuat.

Oculi somnũ capiãt: cor ad te semp vigilet: dextera tua ꝓtegat: famulos q̃ te diligunt.

Defensor noster aspice: insidiãtes reprime: guberna tuos famulos: quos sanguine mercatus es

Memento nr̃i dñe: in graui isto corpore: q̃ es defensor aĩe: adesto nobis dñe.

Deo patri sit gloria: eiusqz soli filio: cum spiritu paraclito: et nũc et imperpetuũ. Amẽ ℣. Custodi nos. ã. Cum videris nudũ operi eũ et carnẽ tuam ne despereris tunc erũpet quasi mane lumen tuũ et gloria dñi colliget te. p̃. Nũc dimittis. Hec predicta ã. videlz Signatũ est. et ℟. In pace. et hy⁹. Xp̃e qui lux. dicant quotidie ad ꝯpl. vsqz ad pas. dñi de quocũq fit seruitiũ. An. vero super. Nunc dimittis ꝑ xv. dies. Dñica in xl. ad cõpl. ãn. Signatum est. ps Cũ inuo. cpm. Tu. ℟. In pace. y⁹ Xp̃e qui lux. ℣. Custodi. ps. Nunc dimittis. ã. Media vita in morte sumus quem q̃rimus adiutorem: nisi te domine qui pro pc̃tis nostris iuste irasceris. Sancte de⁹. Sãcte fortis. Sancte et misericors saluator amare morti ne tradas nos. ℣ Ne proiicias nos in tempore senectutis cum defecerit virtus nostra ne derelinquas nos dñe. Sancte de⁹ ℣. Noli claudere aures tuas ad preces nostras. Sc̃e fortis. ℣. Qui cognoscis occulta cordis parce pc̃tis nostris. Sancte et misericors saluator amare morti ne tradas nos. Hec ãn. dr̃ sup p̃m. Nũc dimittis. per xv. dies ℣. vero no dñr nisi in sabba. et in dñicis et ĩ fes. ix. lec. In fes. dupl. ad vtrũq comple. in supiori gradu dicant loco nec habitu mutato. ¶ Dñica in passione ad cõpl. ãn. Miserere. p̃ Cũ inuo. cp̃m. Tu in nobis. Clericus ℟. In man⁹ tuas. Chorus ꝓsequat. Dñe cõmẽdo spm̃ meũ. Clericus. ℣. Redemisti me dñe de⁹ veritatis Chorus. Commendo. Nõ dicitur Gloria patri. Sed reincipiat clericus. In manus tuas. Hymnus

CUltor dei memento : te
fõtis ⁊ lauachri : rorem
ſubiiſſe ſanctum : te criſmate
innouatum
Hac cũ vocãte ſomno : caſtũ
petis cubile : frõtẽ locũq; cor
dis : crucis figura ſignet
Crux pellit oẽ crimẽ : fugi=
unt crucẽ tenebre : tali dicata
ſigno : mens fluctuare neſcit.
Procul o procul vagantur :
portẽta ſõnior : procul eſto ꝑ
uicaci : preſtigiator aſtu
O tortuoſe ſerpẽs : qui mille
ꝑ meãdros : fraudeſq; flexuo
ſas : agitas quieta corda
Diſcede xp̃s hic eſt : xp̃s hic ẽ
liqueſce : ſignũ quod ipſe no=
ſti : dãnat tuam cateruam.
Corpꝰ licet fatiſcẽs : iaceat
recliue paululũ : chriſtũ tamẽ
ſub ipſo : meditabitur ſopore.
Gloria eterno patri : ⁊ xp̃o ve
ro regi : paclitoq; ſctõ : ⁊ nunc
et ĩppetuũ. Amẽ. v. Cuſtodi
nos dñe. p̃ Nũc dimittis. ãn
O rex glioſe inter ſctõs tuos
q̃ ſemꝑ es laudabilis : ⁊ tamẽ
ineffabilis tu ĩ nobis es dñe :
⁊ nomẽ ſanctũ tuũ inuocatũ
eſt ſuper nos : ne derelĩquas
nos deus noſter : vt ĩ die iudi
cii nos collocare digneris. In
ter ſctõs ⁊ electos tuos. Rex
benedicte. v. Rex bñdicte tu
os per pſpera dirige ſeruos.
Inter. Et dicit vſq; ad finẽ
hc. Alius. v. Ut tergãt miſe
ras pia ꝑ ieiunia culpas. Rex
bñdicte. Alius v. Atq; colãt
pure ſolẽnia myſtica paſche
Inter ſãctos et electos tuos
rex bñdicte. vſq; ad finem ãe
hoc cpl'. dr̃ quotidie vſq; ad
cenã dñi ſupradicto modo de
quocũq; ſit ſerui. Excepto ꝙ
in fer. non dicunt v. poſt p̃s.
Nũc di. ¶ Fer. v. ĩ cena dñi
ad cpl'. in pͥmis inchoetur ab
executore officii. ã. Xp̃s factꝰ
eſt. ſine nota. p̃. Cũ inuo. p̃s.
In te dñe. p̃s. Ecce nunc. p̃s.
Nũc di. ſine Glĩa. poſt p̃os.
dr̃ tota ãn. Xp̃s factꝰ eſt pro
nobis obediẽs vſq; ad mor=
tem mortẽ aũt crucis. Deide
dicat ſacerdos. Dñs vo. Et
REſpice queſu (cũ. Or.
mus dñe ſuꝑ hãc fami
liam tuã : pro qua dñs noſter
ieſus xp̃s nõ dubitauit mani
bus tradi nocentiũ : ⁊ crucis
ſubire tormentũ q̃ terminet
ſic. Qui tecũ vi. ⁊c. Dñs vo=
biſcũ. Et cũ ſpũ tuo. Bñdica
mus dño. Deo grãs. ¶ Fer.
vi. in die paraſceues ad cõpl
incipiat ſacerdos ãn. ſine no
ta. Xp̃s factꝰ eſt. Et interim
fiat genuflectio ĩ choro ã. ⁊c.
oĩa fiant ſicut in die cene ſi=
ne Dñs vobiſcũ et ſine Ore
mus. Et poſt p̃s. ⁊ ãn. dr̃ Pa
ter noſter ⁊ Aue maria.

Miserere. sine. Gloria patri. cum prostratione. Et simul comple. sacerdote dicēte orationem. Respice q̄s dn̄e. sine Dominus vobiscum. et sine Oremus. et sine Qui te. et sn̄ Bn̄dicamus et sic compleatur. ¶ Sabbato sctō in vigi. pasche pulsatis cāpanis duobus signis dupl'r vel tripl'r incipiat sacerdos Deus in adiutorium. Gloria patri. etc. more solito sine Conuerte nos. ān icipiatur ī superiori gradu Alleluya allā allā allā. p̄ Cum inuocarem. p̄s In te. p̄ Ecce nunc. p̄s. Nunc dimitt;. Et dicunt hi p̄i. predicti sub vna voce nullum psal. exaltando: quod etiā obseruetur quotidie vsq3 ad octa. pasch. ad cple. Finitis p̄is. cū Gloria. tota dr̄ ān. Deinde dicit Dn̄s. vo. et Oremus. Oratio

Spiritū ī nobis domīe tue caritatis īfūde: vt quos sacramentis paschalibus satiasti tua facias pietate concordes. Per dominum In vnitate eiusdem. cū Dn̄s vobiscum. et Benedicamus sine allā ab executore officii Et sciēdū est q̄ hec oratio dr̄ quotidie ad cōpletoriū vsq3 ad octa. pasche. ¶ In die pasch. ad cōple. Deus in adiutorium. āne. et psalmi sicut in sabbato. Repetita ān. post p̄os statim incipiat a cantore R. Hec dies quā fecit dn̄s exultemus et letemur in ea. sine neumate. Deinde dicat sacerdos V. In resurrectione tua christe. R. Celi et terra letentur alleluya. Dominus vobiscum. Oremus. oro Spiritū in nobis. cum Dn̄s vobiscum. et Benedicamus domino. sine allā. Hoc eodē modo dr̄ comple. p totā ebdo. vsq3 ad sabbatū. ¶ Dn̄ica in octa. pasch. ad complet Conuerte nos. Deus in adiutorium. ān. Alleluya alleluya alleluya allā. p̄s. Cum inuocarem. p̄s. In te domīe p̄s. Qui habitat. p̄. Ecce nūc bn̄dicite. Cp̄. Tu ī nobis. y9.

Iesu saluator seculi: verbu3 patris altissimi: lux lucis inuisibilis: custos tuorum peruigil.

Tu fabricator omnium: discretor atq3 temporum: fessa labore corpora: noctis quiete recrea

Ut dū graui in corpore: breui manemus tempore: sic caro nostra dormiat: vt mens in xp̄o vigilet.

Te deprecamur supplices: vt nos ab hoste liberes: ne valeat seducere: tuo redemptos sanguine.

Quesum⁹ auctor omniũ: in hoc paschali gaudio: ab omni mortis impetu: tuum defende populum.

Gloria tibi dñe: qui surrexisti a mortuis: cum patre et sancto spiritu: in sempiterna secula Amen. ℣ Custodi nos. ã. Alleluia resurrexit dominus alleluya sicut dixit vobis alleluya allã. ps. Nunc dimittis. Preces et cetera que ad cõple. ptinẽt expleãtur. Hoc cõple. nõ mutat usqȝ ad ascensionẽ dñi de quocũqȝ fit seruitium: nisi qñ dicitur de sctã maria: tunc enĩ dicit in fine hymni. Quesum⁹ auctor. cũ ℣. Gloria tibi dñe qui natus. Ita tñ qȝ ãn. super pos dicitur usqȝ ad fes. sctẽ trinitatis. ¶ In vigilia ascen. domini ad cõple. super psalmos vt ĩ octa. pas. cpm. Tu in nobis. Hymnus

Iesu nostra redemptio: amor et desideriuȝ: deus creator oĩm: hõ ĩ fine tẽporũ

Que te vicit clemẽtia: vt ferres nostra crimina: crudelem mortẽ patiẽs: vt nos a morte tolleres.

Inferni claustra penetrãs: tuos captiuos redimens: victor triumpho nobili: ad dextram patris residens.

Ipsa te cogat pietas: vt mala nostra superes: parendo et voti compotes: nos tuo vultu saties.

Tu esto nostrũ gaudiũ: qui es futurus premium: sit nostra in te gloria: per cuncta semper secula.

Gloria tibi dñe: qui scandis supra sydera: cũ patre et sctõ spiritu: in sempiterna secula. Amen. ℣s⁹. Custodi nos. ãn. Allã: ascẽdens xps in altum allã: captiuam duxit captiuitatem alleluya allã. ps. Nũc dimittis. Hoc eodẽ mõ dicit copl. quotidie usqȝ ad pẽthe. de quocunqȝ fit seruitiũ: nisi quãdo dr de cõmẽo. btẽ marie tunc enĩ post. ℣. Tu esto. dr ℣. Gloria tibi dñe q natus ¶ In vigilis pẽthe. ad cõpl. ãn. Alleluya iiii. vts in octa. pasc. cpm. Tu in nobis hy⁹. Saluator. ℣⁹. Custodi nos. ã. Alleluya spũs paraclitus allã docebit vos omnia allã allã. ps. Nunc dimittis. Preces et cetera que ad copl. ptinent expleant. ¶ In die pẽthecostes ad completoriũ. ãn Allã. iiii. vt supra. ps. Cum inuo. cap. Tu in nobis. Hac die et tribus diebus sequen. pro hy. dicitur ista sequẽtia.

Alma chorus dñi nunc pangat noĩa summi.

Messias sother emanuel sabaoth adonay.

Est unigenitus via vita ma
nus homovsyon.
Principium primogenitus
sapientia virtus.
Alpha caput finisqꝫ simul
vocitatur ⁊ est oo
Fons et origo boni para=
clitus ac mediator.
Agnꝰ ouis vitulus serpens
aries leo vermis.
Os verbum splēdor sol glo
ria lux et ymago.
Panis flos vitis mons ia=
nua petra lapisqꝫ.
Angelꝰ et sponsus pastorqꝫ
propheta sacerdos.
Athanathos kyrios theos ⁊
pāthoncraton ysus.
Saluificet nos
Sit cui secla.
Per omia dora. Amen. vꝰ.
Custodi nos. Reliquis vero
diebꝰ dr hyꝰ. Saluator mū=
di dñe. ā. Allā spūs paracli=
tus. p̄. Nūc di ⁊c. ¶ In festo
sctē trinitatis. ad cōple. ān.
Miserere. p̄s. Cū inuoca. cp̄.
Tu ī nobis. hyꝰ. Saluator.
v. Custodi. ān. Lucē tuā dñe
nobis ꝯcede vt destitutis cor
diū tenebris ꝑuenire possimꝰ
ad lumē qui ē xp̄s. p̄. Nūc di.
Hoc cōpl' dr oibus fest. dupl'
ab hac die vsqꝫ ad aduē. dñi.
Et ab oct. epy. vsqꝫ ad primā
dñicā xl. nisi ī festis ⁊ ꝑ octa.
btē marie ⁊ in fes. reliquiarū
et oim sctoꝵ. Dicetur etiā in
festo et in octa. dedicationis
eccl'ie de quocūqꝫ fit seruitiū
si extra aduētū et xl. et tp̄us
pasch. euen. Et si ꝑ estate cō
tingerit vel alias qñ octa. cū
regimine chori habere pote=
rit sicut habet in eodē festo.
In festo reliquiaꝵ et omniū
sanctoꝵ ad cōple. suꝑ p̄os. ā.
Sanctorū precibus cūctorū
redde salutem corporis ⁊ aīe
xp̄e tuis famulis. p̄. Cū īuo.
cp̄m. Tu in nobis. hyꝰ. Sal
uator. vꝰ. Custodi. ā. Lucem
tuā. p̄s. Nūc dimittis. ¶ In
purificatiōe beate marie ad
cōple. suꝑ p̄os. ā. Uirgo ver=
bo cōcepit virgo permansit
virgo peperit regem omniū
regū. p̄s. Cū inuoca. cp̄. Tu
in nobis. hyꝰ. Saluator. vꝰ.
Custodi nos. ān Glorifica=
mus. p̄. Nūc dimittis. ¶ In
assumptione eiusdē ad cōpl'.
super p̄os. ān. Sācta maria
virgo ītercede ꝓ toto mūdo
quia genuisti regē orbis. p̄s.
Cū īuocarē. cp̄. Tu ī nobis.
hyꝰ. Saluator. vꝰ. Custodi.
ān. Glorificamꝰ. p̄s. Nūc di.
In natiuitate eiusdē ad cō=
pleto. suꝑ p̄os. ā. Btā mater
et īnupta virgo gliosa regi=
na mūdi ītercede ꝓ nobis ad
dñm. p̄s. Cum inuocarē. cp̄ꝫ.
Tu ī nobis. hyꝰ. Saluator.

v. Custodi. an. Glorificam⁹ te dei genitrix quia ex te natus est xps salua omnes qui glorificāt. ps. Nūc dimittis.
Kyrie eleyson. iii. Xpe el. iii. Kyrie. el. iii. Prec ā. videlicet Glorificam⁹: dicit in oībus festis ⁊ per octa. bte marie. Et in cōmēo. eiusdem per totū annū nisi in aduētu ⁊ in annūciatione ⁊ in tēpore pasch. Sequunt preces.
Pater noster. Aue maria.
Et ne nos. Sed libera.
In pace in idipm. Dormiā et requiescam. Credo in deū
Carnis resurrectionem. Et vitam eternam amen.
Bñdicamus patrē ⁊ filium cū sancto spū. Laudemus et superaltemus eum ī secula.
Benedictus es dñe in firmamento celi. Et laudabilis et gloriosus in secula.

Bñdicat ⁊ custodiat nos oīpotēs ⁊ misericors dñs. Amē
Cōfiteor. Misereat. ⁊ Absolutionem. Ad primam. Ad cōpletoriū. per totū annū. quādo Confiteor. dicit. et dr priuatim vt vix audiatur a choro hoc modo respiciēs ad altare. Confiteor deo beate marie oībus sāctis. Uertēs se ad chorū. et vobis: peccaui nimis: cogitatiōe: locutiōe: et opere: mea culpa. Respiciens ad altare. Precor sanctā mariā: oēs sanctos dei. Respiciens ad chorum. Et vos orare pro me. Chorus respōdeat ad eum conuersus. Misereat. Postea primo ad altare conuersus: Confiteor. Deinde ad sacerdotē cōuersus vt prius sacerdos se habuit. Deinde dicat sacerdos ad chorū. Misereatur vestri oīpotens deus ⁊ dimittat vobis oīa peccata vestra: liberet vos ab oī malo: cōseruet et cōfirmet ī bono ⁊ ad vitā perducat eternam. Amen.
Absolutionē et remissionē oīm pctōꝝ vrōꝝ spaciū vere penitētie emendationē vite: grām ⁊ cōsolationē sctī spūs tribuat vobis omps ⁊ misericors dominus. Amen.
Deus tu conuersus viuificabis nos. Et plebs tua letabitur in te.
Ostēde nobis dñe mīam tuā Et salutare tuum da nobis.
Dignare domine nocte ista. Sine pctō nos custodire.
Miserere nostri domīe. Miserere nostri.
Fiat mīa tua dñe sup nos. Quēadmodū sperauim⁹ ī te
Domīe deus virtutum cōuerte nos. Et ostende faciem tuam et salui erimus.

Domie exaudi. Et clamor. Dñs vo. Et cū spū. Oremus Hec pces predicte dicūtur supradicto modo p totū annū ad cōpl. tā i fe. dupl' ꝙ simpl' etiā sine regi. chori. Et in fer. nisi a cena dñi vsq; ad octa. pasche. Ita tñ ꝙ in oib9 fer. p aduētum. ⁊ A Dñe ne i ira. vsq; ad cenam dñi. ⁊ a Deus oīm. vsq; ad aduentū dñi qñ de fer. agit post V. Fiat mīa. rc. statim sequatur Exaudi dñe vocem meā qua clamaui ad te. Miserere mei ⁊ exaudi me. Sequatur ps. Miserere mei. totus ps dicit cū Glia. et Sicut erat: sine no. Et tūc oia fiāt in pstra. ab īceptione. i. Kyrie el. vsq; post or. et Cōfiteor. ⁊ Misereat. ⁊ Absolutionē. ita tñ ꝙ imediate post p̄. erigat se sacerdos solus sic dicendo. Exurge dñe adiuua nos. Et libera nos ppter nomē tuum. Dñe de9 virtutū cōuerte nos Et ostē de faciē tuam ⁊ salui erim9. Domine exaudi. Et clamor. Dñs vobiscū. Orem9

Illumina q̄s dñe de9 tenebras nostras ⁊ totius noctis insidias tu a nobis repelle ppici9. Per dñm ī vnitate. Dñs vo. Benedicam9. Hec orō predicta cū cp. ⁊ V. Custodi. dicantur ad cōple. per totum annum nisi a cena dñi vsq; ad octa. pasche.

¶ Psalmi penitentiales.

¶ Contra iram. Psalmus

Domine ne ī furore tuo arguas me: neq; in ira tua corripias me

Miserere mei dñe qm̄ infirmus sum: sana me dñe qm̄ cōturbata sunt ossa mea

Et aīa mea turbata est valde: sed tu dñe vsq;quo.

Cōuertere dñe ⁊ eripe aīam meam: saluum me fac ppter misericordiam tuam.

Qm̄ nō est ī morte qui memor sit tui: in īferno autem quis confitebitur tibi.

Laboraui ī gemitu meo lauabo per singulas noctes lectum meum: lachrimis meis stratum meum rigabo.

Turbatus est a furore oculus meus: inueteraui inter omnes inimicos meos.

Discedite a me oēs q̄ operamini iniquitatē: qm̄ exaudiuit dñs vocem fletus mei.

Exaudiuit dñs deprecationem meam: dominus oratio nē meam suscepit.

Erubescāt ⁊ conturbentur vehemēter om̄s inimici mei: conuertantur et erubescant valde velociter.

Glia. ¶ Cōtra supbiā. ps

BEati quorum remisse sũt iniquitates: et quorum tecta sunt peccata.
Beatus vir cui non imputauit dominus peccatum: nec ē in spũ eius dolus
Quoniam tacui inueterauerunt ossa mea: dum clamarem tota die.
Quoniam die ac nocte grauata est super me man⁹ tua: conuersus sum ĩ erũna mea dum configitur spina
Delictum meũ cognitũ tibi feci: ⁊ iniusticiam meã nõ abscondi
Dixi confitebor aduersum me iniusticiam meam dño: ⁊ tu remisisti impietatem peccati mei.
Pro hac orabit ad te omĩs sanct⁹: in tẽpore oportuno
Verũtamẽ ĩ diluuio aquarum multarũ: ad eum nõ approximabunt.
Tu es refugiũ meũ a tribulatione que circundedit me: exultatio mea erue me a circundantibus me.
Intellectum tibi dabo ⁊ instruam te in via hac qua gradieris: firmabo super te oculos meos
Nolite fieri sicut equus et mulus: quibus non est intellectus.
In chamo ⁊ freno maxillas eorum constringe: qui nõ approximant ad te.
Multa flagella peccatoris: sperantẽ autem in dño mĩa circundabit
Letamini in dño et exultate iusti: ⁊ gloriamini omnes recti corde
Gloria. ¶ Contra gulam.
DOmine ne in furore tuo arguas me: neq; ĩ ira tua corripias me.
Qm̃ sagitte tue infixe sunt michi: et confirmasti sup me manum tuam.
Nõ est sanitas ĩ carne mea a facie ire tue: non est pax ossibus meis a facie peccatorum meorum.
Quoniam iniquitates mee supergresse sunt caput meũ: et sicut onus graue grauate sunt super me
Putruerunt ⁊ corrupte sũt cicatrices mee: a facie insipientie mee
Miser factus sum et curuatus sum vsq; in finem: tota die cõtristatus ingrediebar.
Quoniã lumbi mei impleti sunt illusionib⁹: et non est sanitas in carne mea
Afflictus sum ⁊ humiliat⁹ sum nimis: rugiebam a gemitu cordis mei
Dñe ante te omẽ desideriũ meũ: et gemitus me⁹ a te nõ

est absconditus
Cor meum conturbatū est/ dereliquit me virtus mea : et lumen oculoꝝ meoꝝ ⁊ ipm non est mecum
Amici mei et pꝛoximi mei : aduersum me appꝛopinquauerunt et steterunt
Et qui iuxta me erant de lō ge steterunt : et vim faciebāt qui querebāt aīam meā
Et qui inquirebāt mala mi chi locuti sunt vanitates : ⁊ do los tota die meditabantur
Ego autem tāq̄ surdus nō audiebam : et sicut mutus nō aperiens os suum
Et factus sum sicut hō non audiēs : et non habens in oꝛe suo redargutiones
Quoniam in te dn̄e speraui : tu exaudies me dn̄e de⁹ me⁹.
Quia dixi nequando super gaudeant michi inimici mei : et dū cōmouentur pedes mei sup me magna locuti sunt
Qm̄ ego in flagella parat⁹ sum : et doloꝛ meus in conspe ctu meo semper
Quoniā iniquitatē meam annunciabo : ⁊ cogitabo pꝛo peccato meo.
Inimici autem mei viuunt et confirmati sunt sup me : ⁊ multiplicati sūt qui oderūt me inique
Qui retribuunt mala p bo nis detrahebāt michi : qm̄ se quebar bonitatem
Ne derelinquas me dn̄e de⁹ meus : ne discesseris a me.
Intende in adiutoꝛiū meū : dn̄e deus salutis mee
Glīa. ¶ Cōtra luxuriā ps.
Miserere mei de⁹ scdm magnā. ¶ Cōtra auariciam. ps
Domine exaudi oꝛatio nē meā : ⁊ clamoꝛ me⁹ ad te veniat
Non auertas faciem tuam a me : ī quacūq; die tribuloꝛ inclina ad me aurem tuam.
In quacunq̄ die inuocauero te : velociter exaudi me.
Quia defecerūt sicut fum⁹ dies mei : et ossa mea sicut cre mium aruerunt
Percussus sum vt fenū ⁊ aruit coꝛ meum : quia oblitus sum comedere panē meū.
A voce gemit⁹ mei : adhesit os meū carni mee
Similis factus sum pellica no solitudinis : fact⁹ su; sicut nicticoꝛax in domicilio
Vigilaui ⁊ fact⁹ sum : sicut passer solitarius in tecto
Tota die exꝓꝛobꝛabant mi chi iīmici mei : et q̄ laudabāt me aduersum me iurabant
Quia cinerē tanq̄ panem manducabā : ⁊ potū meu; cū fletu miscebam.
A facie ire īdignatiōis tue :

quia eleuans alliſiſti me.
Dies mei ſicut vmbra decli
nauerūt : ⁊ ego ſicut fenū arui
Tu autē dn̄e in eternū per=
manes : et memoriale tuū in
generatione et generationē.
Tu exurgēs miſereberis ſyō :
quia tempus miſerendi eius
quia venit tempus.
Quoniā placuerunt ſeruis
tuis lapides eius : et terre eiꝰ
miſerebuntur.
Et timebunt gētes nomen
tuum dn̄e : et omēs reges ter
re gloriam tuam
Quia edificauit dn̄s ſyon :
et videbitur in gloria ſua.
Reſpexit in orōnē humiliū :
et non ſpreuit precē eorum.
Scribantur hec in genera=
tione altera : et populus qui
creabitur laudabit dn̄m.
Quia proſpexit de excelſo
ſancto ſuo : dominus de celo
in terram aſpexit.
Ut audiret gemitus compe
ditorum : vt ſolueret filios
interemptorum.
Ut annūciēt in ſyon nomē
dn̄i : ⁊ laudē eius ī hieruſalē
In cōueniendo populos in
vnū : et reges vt ſeruiāt dn̄o.
Reſpondit ei ī via virtutis
ſue : paucitatem dierū meo=
rum nuncia michi.
Ne reuoces me in dimidio
dierum meorum : in genera=
tione ⁊ generationē anni tui
Initio tu domine terrā fun
daſti : et opera manuum tua=
rum ſunt celi.
Ipſi peribunt tu autē ꝑma=
nes : et omnes ſicut veſtimē=
tum veteraſcent.
Et ſicut opertorium muta=
bis eos ⁊ mutabūtur : tu au=
tem idem ipſe es et anni tui
non deficient.
Filii ſeruorum tuorum ha=
bitabunt : ⁊ ſemen eorum in
ſeculum dirigetur.
Gloria patri. ¶ Cōtra in=
uidiam. pſalmus.
De profundis. require vts.
¶ Cōtra accidiā. Pſalmus.
Domine exaudi orōnē
meā/ auribꝰ ꝑcipe ob=
ſecrationem meā : in veritate
tua exaudi me ī tua iuſticia.
Et non intres in iudicium
cum ſeruo tuo : quia non iu=
ſtificabitur in conſpectu tuo
omnis viuens
Quia perſecutus eſt inimi=
cus aīam meam : humiliauit
in terra vitam meam.
Collocauit me in obſcuris
ſicut mortuos ſeculi : ⁊ anxia
tus eſt ſuꝑ me ſpūs meus in
me turbatum eſt cor meum.
Memor fui dierum antiquo
rum meditatus ſum ī oībus
operibus tuis : in factis ma=
nuum tuarum meditabar.

Expãdi manus meas ad te: aĩa mea sicut tra sine aq̃ tibi
Velociter exaudi me domĩe: defecit spiritus meus.
Nõ auertas faciem tuam a me: et similis ero descẽdẽtibus in lacum.
Auditam fac michi mane misericordiaꝫ tuam: quia in te speraui.
Notam fac michi viam in qua ambulem: quia ad te leuaui animam meam.
Eripe me de inimicis meis dñe ad te confugi doce me facere voluntatem tuam: quia deus meus es tu.
Spiritus tuus bonus deducet me ĩ terrã rectam: ꝓpter nomen tuum dñe viuificabis me in equitate tua.
Educes de tribulatiõe aĩam meã: et in mĩa tua disperdes omnes inimicos meos.
Et perdes omnes qui tribulant animam meam: quoniã ego seruus tuus sum.
Glĩa. ãn. Ne reminiscarꝭ dñe delicta nr̃a vel parẽtũ nr̃oꝝ neq̃ vindictã sumas de pctĩs nr̃is. Nõ dr vlterius qñ dr in choro. Parce dñe parce ppl'o tuo quẽ redemisti p̃cioso sanguĩe tuo ne ĩ etnũ irascarꝭ nobis: ⁊ ne des hereditatem tuã in perditionem ne ĩ eternum obliuiscaris nobis. Notandũ q' omni feriali die p totã xl. dr letania sicut in fe. vsq̃ ad ordinẽ martir. Propicius esto. vsq̃ ad finẽ. Et q̃cquid facer. dicit de letania: chorus idem repetat plene ⁊ integre vsq̃ ad prolationẽ. Ut pacẽ nobis dones. Tunc respondeat chorus. Te rogamꝰ audi nos. tantũ: et sic de singulis vsq̃ ad. Fili dei: te rogamus audi nos. Tũc respondeat chorus idẽ: et sic de singulis vsq̃ ad Kyrie eleyson. Xp̃e eleyson. Kyrie eleyson.

¶ Feria secunda letania.

Kyrie eleyson. Xp̃e eleyson. Christe audi nos
Pater de celis deus. Miserere nobis.
Fili redemptor mũdi deus. Miserere nobis.
Spiritus sancte deus. Miserere nobis.
Sancta trinitas vnus deus Miserere nobis.
Sancta maria or.
Sancta dei genitrix or.
Sancta virgo virginũ or.
Sancte michael or.
Sancte gabriel or.
Sancte raphael or.
Oẽs sancti angeli ⁊ archangeli dei. Orate pro nobis.
Oẽs sancti beatorũ spirituũ ordines. Orate pro nobis.
Sãcte iohãnes baptista or.

Omnes sancti patriarche et prophete. Orate pro nobis.
Sancte petre. or
Sancte paule or
Sancte andrea or
Sancte iohãnes or
Sancte iacobe or
Sancte thoma or
Sancte philippe or
Sancte iacobe or
Sancte mathee. or
Sancte bartholomee or
Sancte symon or
Sancte thadee or
Sancte mathia or
Sancte barnaba or
Sancte marce or
Sancte luca or
Omnes sctĩ apostoli ⁊ euangeliste. Orate pro nobis.
Omnes sancti discipuli dñi et ĩnocentes. Orate ꝑ nobis
Hucusq; dicitur in singulis letaniis. ¶ Feria scda in xl.
Sancte stephane or
Sancte line or
Sancte clete or
Sancte clemens or
Sancte fabiane or
Sancte sebastiane or
Sancte cosma or
Sancte damiane or
Sancte prime or
Sancte feliciane or
Sancte alloce or
Sancte diaconane or
Sctẽ dyonisii cũ so. tuis or
Scẽ victor cũ sociis tuis orꝫ
Oẽs scti martyres Orte.
Sãcte siluester or
Sancte leo or
Sancte hieronime or
Sancte augustine or
Sancte ysidore or
Sancte iuliane or
Sancte eusibi or
Sancte machane or
Sancte cõualle or
Sancte selane or
Sancte kessoge or
Sancte gilberte or
Sancte richarde or
Sancte fursei or
Sancte donatiane or
Sancte talericane or
Sancte gildarde or
Sancte medarde or
Sancte albine or
Sancte berine or
Oẽs sctĩ ꝯfessores Orate.
Omẽs sancti monachi ⁊ heremite. Orate pro nobis.
Sancta anna or
Sctã maria magdalena or
Sctã maria egypciaca or
Sancta margareta or
Sancta scolastica. or
Sancta petronilla or
Sancta praxedis or
Sancta sotheris or
Sancta prisca or
Sancta tecla or
Sancta maura or
Sancta beya or

Sancta editha or
Scta margareta regina or
Oes sancte virgines Orate
Omes sci et scte dei Orate
Propicius esto: Parce nobis domine.
Ab omi malo: Libera nos domine.
Ab isidiis dyaboli. li. n. do.
A danatioe ppetua: li. n. do.
Ab imminetib9 pctorum nostrorum periculis. libe. nos dne
Ab infestationibus demonum. Libera nos domine
A spu fornicationis. libe.
Ab appetitu inanis glie. li.
Ab omni immundicia metis et corpor. libera nos dne
Ab ira et odio et omni mala volutate. Libera nos dne
Ab imudis cogitatioib9. l.
A cecitate cordis. Libera.
A fulgure et tempestate. li.
A subitanea et improuisa morte: Libera nos domine.
Per mysteriu sancte incarnatiois tue. Libera nos dne
Per natiuitate tuam. libe.
Per sanctam circucisionem tuam. Libera nos domine
Per baptismu tuum. libe.
Per ieiunium tuum. Libe.
Per cruce et passione tua. l.
Per pciosam morte tua. li.
Per gloriosam resurrectionem tuam. Libera nos dne.
Per admirabilem ascensionem tuam: Libera nos dne.
Per gratiam sancti spirit9 paracliti: Libera nos dne
In hora mort. succurre nobis domine.
In die iudicii Libera nos d.
Peccatores: Te rogamus audi nos.
Ut pacem nobis dones: Te rogamus audi nos.
Ut mia et pietas tua nos custodiat Te rogam9 audi nos
Ut ecclesia tua regere et defensare digneris te rog.
Ut donu aplicu et oes gradus ecclesie i scta religioe coseruare digneris. te. roga.
Ut episcopos et abbates nostros in sancta religione coseruare digneris. te roga.
Ut regi nostro et principib9 nostris pacem et veram concordiam atq victoriam donare digneris. te rogamus.
Ut congregationes omniu sanctorum i tuo scto seruitio co seruare digneris. te roga.
Ut cunctu populu xpianu precioso sanguine tuo redeptu conseruare digneris. te ro.
Ut oib9 bnfactoribus nris sepitna bona retribuas. te.
Ut aias nostras et parentu nostrorum ab eterna danatione eripias. te roga.
Ut fructus terre dare et co seruare digneris. te roga.

Ut oculos mi͞e tue ſup nos reducere digneris te ro.

Ut obſequiū ſeruitutis nr̄e rationabile facias te.

Ut mentes noſtras ad celeſtia deſideria erigas. te.

Ut miſerias pauperū ⁊ captiuorū intueri ⁊ releuare digneris Te rogam⁹ audi nos

Ut oībus fidelib⁹ defūctis requiem eternā dones te ro.

Ut nos exaudire digneris. Te rogamus audi nos

Fili dei te roga. audi nos.

Agnus dei qui tollis peccata mundi: exaudi nos dn̄e

Agnus dei qui tollis peccata mundi: parce nobis dn̄e

Agnus dei qui tollis peccata mundi: miſerere nobis

Kyrie eleiſon. Chriſte eleiſō Kyrie eleiſon. Pater noſter.

Et ne nos. Sed libera

Oſtēde nobis dn̄e mīaꝫ tuā Et ſalutare tuū da nobis

Et veniat ſup nos miſericordia tua dn̄e. Salutare tuum ſcd̄m eloquium tuum

Peccauimus cū patrib⁹ noſtris. Iniuſte egimus iniquitatem fecimus

Dn̄e nō ſcd̄m pc̄tā nr̄a facias nobis. Neqꝫ ſcd̄m īiquitates noſtras retribuas nobis

Oremus pro omī gradu eccl'ie Sacerdotes tui induāt iuſticiam: et ſancti tui exultent

Pro fratribus et ſororibus nr̄is Saluos fac ſeruos tuos et ancillas tuas de⁹ meus ſperantes in te

Pro cūcto populo xp̄iano. Saluum fac populum tuum dn̄e et benedic hereditati tue et rege eos ⁊ extolle illos vſqꝫ in eternum

Dn̄e fiat pax in virtute tua Et abūdātia in turrib⁹ tuis

Anime famulorū famularumqꝫ tuarum requieſcant ī pace. Amen

Dn̄e exaudi orōnē meā Et clamor me⁹ ad te veniat.

Dn̄s vobiſcum. Et cum ſpiritu tuo

Oratio

Deus cui proprium eſt miſereri ſemp ⁊ parcere: ſuſcipe deprecationē noſtrā: vt quos delictorū cathena conſtringit: miſeratio tue pietatis abſoluat Per chriſtū dominum noſtrum. Amen.

Omnipotēs ſempiterne deus q̄ facis mirabilia magna ſolus: pretende ſuper famulos tuos pōtifices ⁊ ſuper cunctas congregationes illis cōmiſſas ſpm̄ gratie ſalutaris: et vt ī veritate tibi cō placeant: ꝑpetuū eis rorē tue benedictionis infunde.

Orō

Queſumus op̄s de⁹ vt famulus tu⁹ rex nr̄. N. qui tua miſeratione ſuſcepit

regni gubernacula: virtutũ etiã oĩm suscipiat incremẽta quibus decenter ornat⁹ & vitiorũ voraginẽ deuitare & hostes superare/ et ad te qui via veritas et vita es: graciosus valeat peruenire. Oratio

Deus q̄ caritatis dona p grãm sancti spũs tuorum cordib⁹ fideliũ infũdis da famulis & famulab⁹ tuis fratribus et sororib⁹ nostris pro quibus tuã deprecamur clementiam salutem mentis et corporis: vt te tota virtute diligant: et que tibi placita sunt tota dilectione perficiant. Or

Deus a quo sancta desideria recta consilia & iusta sũt opera: da seruis tuis illam quam mundus dare non potest pacem: vt & corda nostra mandatis tuis dedita: et hostiũ sublata formidine tempora sint tua protectione tranquilla Oro.

Ineffabilem misericordiam tuam nobis quesumus domine clemẽter ostẽde: vt simul nos & a peccatis omnibus eruas: & a penis q̄s pro his meremur benignus eripias. Oratio

Fideliũ deus omnium conditor & redẽptor animabus omnium fidelium defũctorum remissionem cunctorum tribue peccatorum vt ĩdulgentiam quam semp optauerunt piis supplicationibus consequantur Oro

Pietate tua quesum⁹ domine nostrorum solue vincula omnium delictoruz et intercedente beata & gloriosa semperq3 virgine dei genitrice maria cum omnibus sanctis nos famulos tuos: & omnem populum catholicũ in omni sãctitate custodi: omnesq3 consanguinitate ac familiaritate vel ꝯfessione nobis iunctos: seu omnes christianos: a viciis purga: virtutibus illustra: pacem et salutẽ nobis tribue: hostes visibiles et ĩuisibiles remoue pestem repelle amicis: inimicis nr̃is caritatẽ largire: & oĩb⁹ fidelibus viuis ac defunctis in terra viuentium vitam & requiem eternã concede. Per eundem christum dominum nostrum Amen

¶ Feria tertia in xl.

Sancte thoma or
Sancte sixte or
Sancte corneli or
Sancte cipriane or
Sancte iohannes or
Sancte paule or
Sancte marcelline or
Sancte petre or
Sancte modeste or

Sancte vite or
Sancte adriane cum sociis tuis orate pro nobis
Sancte eustachi cū sc. tu. or
Sctē nichasi cū sociis tu. or
Omnes scti martyres orte
Sancte gregori or.
Sancte augustine or
Sancte ambrosi or
Sancte remigi or
Sancte eligi or
Sancte audomare or
Sancte sulpici or
Sancte patrici or
Sancte paterne or
Sancte colmāne or
Sancte brandane or
Sancte kentigerne or
Sancte aidane or
Sancte diuinice or
Sancte fymbarre. or
Sancte machari or
Sancte fergusiane or
Sancte mernane or
Sancte cuthberte or
Omnes scti cōfessores. orte.
Omnes scti monachi et heremite Orate pro nobis.
Sancta katherina or.
Sancta felicitas or
Sancta perpetua or
Sancta columba or
Sancta fyntana or
Sancta cristina or
Sancta fyndoca or
Sancta eulalia or
Sancta eufamia or
Sancta eugenia or
Sancta gertrudis or
Sancta ragēfledis. or
Sancta batildis or
Sancta anastasia or
Sancta etheldreda or
Sancta keuoca or
Omnes sācte virgines orte
Oēs scti et sctē dei. orte
Propicius esto
Feria quarta i rl.
Sancte laurenti or
Sancte tiburci or
Sancte valeriane or
Sancte prothe or
Sancte iacincte or
Sancte ebdon or
Sancte sennen or
Sancte rūmalde or
Sancte lininie or
Sancte thimothei or
Sancte appollinaris or
Sancte saturnine or
Scē maurici cū sociis tu. or
Sctē gereon cū sociis tu. or
Omnes sācti martyres. orte
Sancte hylari or
Sancte nathalane or
Sancte martine or
Sancte brici or
Sancte vynnine or
Sancte amande. or
Sancte voloce or
Sancte niniane or
Sancte monane or
Sancte vedaste. or
Sancte modoce or

Sancte germane or.
Sancte fynnane or
Sancte modane. or
Sancte arnulphe or
Sancte siluine or
Oēs sancti confessores orte
Omēs sctī monachi et heremite Orate pro nobis.
Sancta agatha or
Sancta susanna or
Sancta martina or
Sancta felicula or
Sancta iulita or
Sancta sapientia or
Sancta kentigerna or
Sancta brigida or
Sancta ebba or
Sancta barbara or
Sancta marina. or
Sancta fides or
Sancta spes or
Sancta caritas or
Omnes sācte virgines orte
Oēs sctī et sctē dei. orte
Propicius esto rc.

¶ Feria. v. in xl.

Sancte vincenti or
Sancte geruasi or
Sancte prothasi or
Sancte albane or
Sancte olaue or
Sancte gorgoni. or
Sancte achille or
Sancte constantine or
Sctē ypolite cū so. tuis or.
Scē luciane cū sociis tu. or
Omēs sancti martyres orte
Sancte nicholae. or
Sancte audoene or
Sancte romane. or
Sancte laude or
Sancte machute or
Sancte sanson or
Sancte placide. or
Sancte columbane or
Sancte dauid or
Sancte makute or
Sancte cedda or
Sancte seruane or
Sancte carane or
Sancte firmine or
Sancte moroce or
Sancte aseph or
Sancte merine or
Sancte taurine or
Sancte congalle or
Sancte anthoni. or
Omnes sctī cōfessores orte
Omnes sancti monachi et heremite. Orate pro nobis
Sancta cecilia or.
Sancta medana or
Sancta emerenciana or
Sancta potentiana or
Sancta oportuna or
Sancta sophia or
Sancta triduana or
Sancta iuliana or
Sancta beatrix or
Sancta kenneria or
Sancta crescentia or
Oēs sancte virgines orte
Oēs sctī et sctē dei orte.
Propicius esto rc.

¶ Feria vi. in xl.
Sancte quintine or
Sancte cristofore or
Sancte adriane or
Sancte bonifaci. or
Sancte petre or
Sancte osvvalde or
Sancte lamberte or
Sancte marcelle or
Sancte theodore or
Sancte valentine or
Sancte grisogone or
Sancte felix or
Sancte audacte or
Sancte kiliane cum sociis tuis Ora pro nobis
Oēs sancti martyres orate
Sancte benedicte. or
Sancte maure or
Sancte romane or
Sancte egidi. or
Sancte kennice or
Sancte vandregesile or
Sancte filberte or
Sancte moloce or
Sancte bertine or
Sancte adampnane or
Sancte petroce or
Sancte congane. or
Sancte palladi or
Sancte regule or
Sancte blaane or
Sancte marnoce or
Sancte bothulphe or
Sancte drostane. or
Sancte colmoce or
Omnes sctī cōfessores. orate.
Omnes sctī monachi et heremite Orate pro nobis.
Sancta lucia or
Sancta sabina. or
Sancta iustina or
Sancta eufraxia or
Sancta fausta or
Sancta monegundis or
Sancta aldegundis or
Sancta radegūdis or
Sancta piencia or
Sancta benigna or
Sancta valburgis or
Sancta thenevv or
Omnes sctē virgines orate
Oēs sctī et sancte dei orate.
Propicius esto. &c.
¶ Sabbato in xl
Sancte calixte or
Sancte vrbane or
Sancte magne or
Sancte menna or
Sancte ruphe or
Sancte valeri or
Sancte processe or
Sancte martiniane or
Sancte marce or
Sancte marcelliane or
Sancte gordiane cum sociis tuis or.
Sancte pancraci or
Omnes sācti martyres. orat
Sancte ternane or
Sancte aniane or
Sancte duthace or
Sancte bonifaci or
Sancte fiacri or

Sancte basili. or
Sancte beane or
Sancte mauire or
Sancte germane or
Sancte nidane or
Sancte baldrede or
Sancte munde or
Sancte englasi or
Sancte maure. or
Sancte ethernasce or
Sancte wilibrorde or
Sancte leonarde or
Sancte dominice or
Sancte athanasi or
Sancte modane or
Sancte etharnane. or
Oẽs scti confessores orate.
Omnes sancti monachi et heremite Orate p nobis
Sancta agnes or
Sancta benedicta or
Sancta martha or
Sancta elena or
Sancta eusibia or
Sancta candida or
Sancta balbina or
Sancta ursula or
Sancta higa or
Sancta victoria or
Sancta serburga or
Sancta corona or
Sancta elisabeht or
Oẽs sctẽ virgines or
Omnes sancti et sancte dei.
Orate pro nobis.
Propicius esto. &c
¶ De vigiliis et mortuorũ exequiis p anni circulũ dicẽdis ¶ Dñica prima aduẽtus dñi post vesp. de scta maria dicaƚ vigilie mortuorũ ad secũdas vesp. eiusdẽ scilicet. Placebo. & Dirige usq ad laudes tm. Dicant aũt vigilie mortuorum quotidie cũ missa in crastino ĩ caplo nisi ĩ primis vesp. festorũ ix. lec. usq ad vigiliaz natiuitatis dñi et a crastino octa. epiphie ad tertiã ferĩ. añ pascha & ĩ ipa tertia ferĩ. fiũt vigil. mortuorũ cũ. ix. lec. in cõuentu & cũ missa ĩ crastino nisi aliquod festũ duplex impediat/ vel in ipsa quarta feria cõtigerit/ & tũc fiat predictũ seruitiũ in aliqua feria p̃cedẽti ipsi⁹ ebdo. que ad hoc vacauerit videlicet in dñica vel in scda feria et sic cõpleaƚ seruitiũ mortuorum usq ad octa. pasche nisi corpus p̃sẽs forte cõtigerit. ¶ Post octa. vero pasche nõ fit seruitium mortuorũ nisi corpus presens affuerit vel dies anniuersarius vel tricenalis cõtigerit usq in crastinũ sancte trinitatis. ¶ In crastino autem sancte trinitatis & abhic quotidie fiant vigilie mortuorũ usq ad aduentuz domini nisi per octauas. et in octauis assumptionis natiuitatis beate marie & dedicatiõis eccle

¶ Impediūt aūt dicte vigilie mortuor̄ p totū annū per festa duplicia ī p̄mis vespis et scd̄is ⁊ ī octaua die epiphie et aliar̄ octauarū qn̄ dr̄ hy⁹. Saluator mūdi dñe nisi corpus pn̄s affuerit. In omnib⁹ etiā aliis festis nouē lec. ⁊ in festis triū ⁊ in octauis ī quibus chorus regit et ī diebus dn̄icis in p̄mis vespis tantū. Similiter fiat in cōmemoratiōe beate marie et festi loci. Fiāt aūt vigilie mortuor̄ cū ix. psalmis ⁊ nouē āis ⁊ ix. le. qñcūqꝫ corpus adest pn̄s vel qn̄ dies āniuersari⁹ vel dies tricenalis cōtigerit nisi ī tp̄e paschali. ¶ In paschali v̄o tp̄e dicant tres p̄i et tres lec. cum trib⁹ an̄is sup p̄os ante lectiōes qualiscūqꝫ nocturn⁹ dicat et omēs an̄e cum suis psalmis ad vespas scilicet. Placebo ⁊ omnes an̄e super psalmos in laudib⁹ dicant. ¶ Et sciēdū est qn̄ an̄a seq̇t īmediate psalmum. Dilexi. tūc nō dicet vltim⁹ v̄. eiusdē psal. q̄ idē est cū ā. Placebo Post octauas vero pasche in quacūqꝫ feria inchoet officiū mortuor̄. Incipiat a primo nocturno ⁊ cōpleant duo sequētes nocturni ī eadē ebdo. si fieri potest. Siue aūt fieri possit siue non deinceps non seruet ordo nocturnorū sed feriarū ī hoc tp̄e sicut ī aliis tēporib⁹ obseruet ita tamē ꝙ qñcūqꝫ fit seruiciū p corpe p̄nti cuiuscūqꝫ fuerit ⁊ in anniuersariis ⁊ tricenalib⁹ eo̅rum in p̄dicto tp̄e sēp dicant an̄e psalmi v̄. lectiōes et duo R̄ia de primo nocturno.

¶ Sciendū est aūt ꝙ in tp̄e paschali semp erit terciū R̄. Libera me dñe de morte et̄na cū his trib⁹ versibus scꝫ V⁹. Dies illa. V. Quid ergo. V⁹. Nunc xp̄e te petimus. Et qñcūqꝫ dicit hoc predictū R̄m. Libera me dñe de morte. In quotidianis obsequiis mortuor̄. videlicet qn̄ corpus nō est pn̄s vel dies āniuersarius vel tricenalis nō habet tunc fiūt vigilie mortuor̄ cū tribus lectionib⁹ tm̄. et ix. psal. et vna sola an̄a sup oēs p̄os ad vespas. que erit Placebo et cū hac ān. Dirige. sup oēs psalmos ante lectiōes et tūc semp dicet an̄ lectiōes iste V. Cōplaceat tibi dñe vt eruas me. R̄. Dñe ad adiuuādum me respice. Omēs lec. in scd̄a forma legāt V. quoqꝫ R̄ior̄ ab eisdē lectoribus dicant. Ita ꝙ p̄ria et tercia lectio ex vna pte chori legātur ⁊ scd̄a lectio ex altera parte chori. Ad laudes vero hec sola ān.

sup psalmos dicet scilicet ã. Exultabunt dño. Et hec oia sine nota dicãtur statim post ves. de die z de sctã maria añ cople. de die ¶ In lectoib⁹ vero legẽdis et Ris dicẽdis ordo feriar seruet videlicet de dñica z feria quarta lec. et R. de pmo noc. Et secũda et quita fer. lec. z R de. ii. noc. et tercia z vi. feria f. et Rm. de. iii. noct. Ita tñ qp semp in tercia et vi. fer. sit terciũ R. Libera me dñe de viis iferni In quotidianis obseqis mor tuor cuz noue psalmis et tribus lectio. R. nunqp repetatur. ¶ In vigiliis mortuorũ ad ves. ãn. Placebo dño i regione viuor. ps. Dilexi. vltim⁹ vsus. huius ps. scilz. Placebo non psallatur sed statim loco. ãe. cãtetur. aña. Heu me quia incolatus meus prolongatus est. ps. Ad dñm cũ tri. ãn. Dñs custodit te ab omni malo custodiat animã tuam dñs. ps. Leuaui. ãn. Si iniqtates obseruaueris dñe: dñe quis sustinebit. ps. De pfundis clamaui. ãn. Opera manuũ tuar dñe: ne despicias. ps. Confitebor. vs⁹. A porta inferi. R. Erue. ãn. Audiui vocem de celo dicẽtem beati mortui q in dño moriunt. p. Magnificat. Kyrie eleyson. Xpe eleyson. Kyrie eleyson. Pater noster. et Aue maria. Deinde sine pnunciatione. Et ne nos. dicat. ps. Lauda anima mea. Finito. ps. dicat executor offi. vs⁹. Requiem eternã. Rm. Et lux. A porta inferi. Erue. Credo videre. In terra vi. Dñs vo. Et cũ. Pro corpore pñti cuiuscũqp fuerit de ista or tã ad Placebo. qp ad Dirige. oro. maior.

Deus cui pprĩũ est misereri semper z parcere te supplices deprecamur pro aĩa famuli tui vel famule tue quã hodie de hoc seculo migrare iussisti: vt non tradas eã in manus inimici nec obliuiscaris in finẽ: sed iubeas illã ab angelis sanctis suscipi: atqp ad regionẽ viuorũ pduci: vt quia in te sperauit et credidit sanctorũ tuorum mereatur societate letari. Per do. In die tricẽnali pro quocunqp fuerit dicitur ista oratio ad Placebo. Or.

Deus cui pprium est misereri semper z parcere ppiciare aĩe famuli tui. vel famule tue et omĩa eius pctã dimitte vt mortis vinculis absolutus. vel absoluta trãsire mereat ad vitam. In anniuersali de quocũqp fuerit dicitur ista oro ad Placebo.

Deus indulgentiarum dñe da anime famuli tui vel famule tue cuius anniuersariũ depositionis diẽ cõmemoramus refrigerii sedẽ: quietis beatitudinem luminis claritatẽ. Pro episcopis defunctis dicitur ista oratio. ad Placebo. Oratio.

Deus qui ĩter apostolicos sacerdotes famulos tuos põtificali fecisti dignitate censeri presta q̃s vt quorum vicẽ ad horaz gerebant ĩ terris eorũ ppetuo cõsortio letentur in celis. Pro fratribus et sororibus dicit ista orõ. ad Placebo. Orõ.

Deus venie largitor et humane salutis auctor q̃s clemẽtiã tuã vt nostrarũ cõgregationũ fratres & sorores qui ex hoc seculo transierunt ĩtercedẽte beata maria semp virgine & btõ michaele archangelo cũ oĩbus sanctis ad ppetue beatitudinis cõsortiũ peruenire concedas. Oratio generalis. ad Placebo. Or.

Fidelium deus oĩm cõditor & redẽptor aĩabus oĩm fideliũ defunctorũ remissionẽ cunctorũ tribue peccatorũ: vt ĩdulgentiã quam semper optauerunt piis supplicationibus cõsequantur. Qui cum deo patre & spiritu sancto viuis et regnas deus per oĩa. Non dicat Dñs vobiscũ. neq; Requiescant ĩ pace. Ad matu. ã. Dirige dñe deus meus ĩ cõspectu tuo viã meã. ps. Uerba. ã. Cõuertere dñe et eripe animã meã: qm̃ non est ĩ morte qui memor sit tui. p. Dñe ne ĩ furore. i. ã. Nequã rapiat vt leo aĩam meaz dũ non est qui redimat neq; qui saluum faciat. ps. Dñe deus meus. Vꝰ. A porta inferi. R. Erue domĩe animas eorum. Pat noster. Et ne nos. non dicatur. Jube. Lectio pma.

Parce michi dñe nichil enĩ sunt dies mei. Quid est homo qr magnificas eũ: aut quid apponis erga eum cor tuum. Uisitas eum diluculo: et subito probas illum Usq; quo non parcis michi: nec dimittis me vt glutiam saliuã meam. Peccaui Quid faciam tibi o custos hominũ Quare posuisti me cõtrariũ tibi: & factus sum michimetipsi grauis. Cur non tollis peccatum meum: & quare nõ aufers iniquitatem meam. Ecce nũc in puluere dormio: et si mane me quesieris non subsistã. non dicat. Tu aũt. R. Credo q redẽptor meus viuit et in nouissimo die de terra surrecturus sum. Et in

carne mea videbo deum sal-uatorē meū. ℣ Quē visurꝰ sum egoipse et nō alius ⁊ ocli mei cōspecturi sūt. Et i. L. ii

T Edet aīam meam vite mee: dimittam aduer-sum me eloquiū meum. Lo-quar in amaritudine anime mee dicā deo. Noli me cōdē-nare. Judica michi cur me ita iudices. Nūquid bonum tibi videt si calūnieris ⁊ op-primas me opꝰ manuū tuaꝝ: et cōsilium īpiorū adiuues. Nunqd oculi carnei tibi sūt: aut sicut videt homo et tu vi debis. Nūquid sicut dies ho-minis dies tui ⁊ anni tui si-cut hūana sunt tpa. Ut q̄ras iniquitatē meā et pctm̄ meū scruteris: ⁊ scias qꝛ nichil im piū fecerī: cū sit nemo qui de manu tua possit eruere. ℟. Qui lazaꝝ resuscitasti a mo numēto fetidū tu eis dn̄e do na requiē ⁊ locū īdulgētie. ℣ Qui vēturus es iudicare vi-uos et mortuos et seculū per ignem. Tu eis. Lectio iii.

M Anus tue fecerūt me: et plasmauerūt me to-tū in circuitu: ⁊ sic repēte p̄-cipitas me. Memento queso q̄ sicut lutum feceris me ⁊ in puluerē reduces me. Nonne sicut lac mulsisti me et sicut caseum me coagulasti. Pelle et carnibꝰ vestisti me: ossibꝰ et neruis cōpegisti me. Uitā et mīam tribuisti michi: ⁊ vi sitatio tua custodiuit spiri-tū meū. ℟. Dn̄e qn̄ veneris iudicare terrā vbi me abscō dam a vultu ire tue. Qꝛ pec-caui nimis in vita mea. ℣ꝰ. Cōmissa mea pauesco ⁊ ante te erubesco dū veneris iudi-care noli me ꝯdēnare Quia. Sciendū est q̄ quando corpus adest p̄ns cuiuscūq̧ fuerit et in anniuersariis episcoporū tantū repetatur. iii. vi. et. ix. ℟. In secūdo nocturno. an. In loco pascue ibi me collo-cauit. ps. Dn̄s regit. an. De-licta iuuētutis mee ⁊ ignorā tias meas ne meminerꝭ dn̄e. ps. Ad te dn̄e leuaui. an. Cre do videre bona dn̄i in terra viuētium. ps. Dn̄s illumina tio. ℣. In mēoria eterna erit iustꝰ. ℟. Ab auditiōe. L. iiii.

Q Uantas habeo īiqui-tates ⁊ peccata scelera mea atq̧ delicta ostende mi-chi. Cur faciem tuā abscon-dis: et arbitraris me inimi-cum tuum. Contra folium quod vento rapitur osten-dis potentiam tuam: et sti-pulam siccam persequeris. Scribis enī contra me ama ritudines: et consumere me vis peccatis adolescētie mee.

Posuisti in neruo pedē meū: et obseruasti omēs semitas meas: et vestigia pedū meoꝝ considerasti. Qui quasi putredo consumendus sum et quasi vestimētum quod comeditur a tinea. R. Heu michi dñe quia peccaui nimis ī vita mea quid faciam miser vbi fugiā nisi ad te deꝰ meꝰ miserere mei. Dum veneris in nouissimo die. Vꝰ. Anima mea turbata est valde sed tu domine succurre ei. Dum veneris in no. Lectio v.

Homo natus de muliere: breui viuens tempore: repletur multis miseriis. Qui quasi flos egreditur et conteritur et fugit velut vmbra: et nunq̄ in eodem statu permanet. Et dignum ducis super huiuscemodi aperire oculos tuos: et adducere eum tecum in iudicium. Quis pōt facere mundū de immundo conceptum semine. Nōne tu qui solus es? Breues dies hominis sunt: numerus mēsiū eius apud te est Constituisti terminos eius qui preteriri non poterunt. Recede ergo paululum ab eo vt quiescat donec optata veniat: et sicut mercēnarii dies eius. R. Ne recorderis peccata mea dñe Dum veneris iudicare seculum per ignem. V. Dirige domine deus meus in conspectu tuo viā meā Dū ve. Lcō vi.

Quis michi hoc tribuat vt in inferno ꝓtegas me: et abscōdas me donec ꝑtranseat furor tuus: et constituas michi tempus in quo recorderis mei. Putas ne mor tuus homo rursum viuat. Cunctis diebus quibus nūc milito: expecto donec veniat ī mutatio mea. Uocabis me: et ego respondebo tibi Operi manuū tuarum porriges dexteram. Tu quidem gressꝰ meos dinumerasti: sed parce peccatis meis. R. Dñe scdm actum meum noli me iudicare nichil dignū in conspectu tuo egi. Ideo deprecor maiestatem tuam vt tu deus deleas iniquitatem meaꝫ. V. Amplius laua me dñe ab iniusticia mea et a delicto meo mūda me: qui a tibi soli peccaui. Ideo deprecor. In. iii. noc. ā. Complaceat tibi dñe vt eripias me ad adiuuandū me respice. ps. Expectans. ān. Sana dñe aīam meā quia peccaui tibi. ps. Beatus qui intelligit. ān. Sitiuit aīa mea ad deum fontem viuum quando veniā et apparebo ante faciē dñi. ps. Queādmodū. V. Requiem eter. R. Et lux. L vii.

Spiritus me⁹ attenuabitur dies mei breuiabuntur: et solū michi superest sepulchrum. Non peccaui: et in amaritudinib⁹ moratur oculus meus. Libera me domine et pone me iuxta te: et cuiusuis manus pugnet contra me. Dies mei transierūt/ cogitatiōes mee dissipate sūt torquentes cor meū. Noctez verterunt in diē: et rursum post tenebras spero lucē. Si sustinuero infernus domus mea est: et in tenebris straui lectulū meū Putredini dixi. Pater meus es mater mea: et soror mea vermibus. Ubi est ergo nūc prestolatio mea et patientia mea. Tu es dñe deus meus. ℟. Peccantē me quotidie et non penitentē timor mortis cōturbat me Qr in inferno nulla est redemptio miserere mei deus et salua me. ℣⁹. Deus in noīe tuo saluū me fac dñe et in virtute tua libera me. Qr. lcō viii

Pelli mee consūptis carnibus adhesit os meuz et derelicta sunt tantūmodo labia circa dentes meos Miseremini mei miseremī mei saltem vos amici mei: qr manus domini tetigit me. Quare persequimini me sicut de⁹ et carnibus meis saturamini Quis michi tribuat vt scribantur sermones mei Quis michi det vt exarentur in libro stilo ferreo aut plūbi lamina vel celte sculpantur in silice. Scio enim ꝙ redēptor me⁹ viuit: et ī nouissimo die de terra surrecturus sum: et rursū circundabor pelle mea et in carne mea videbo deuz saluatorem meū. Quē visurus sum egoipse et oculi mei conspecturi sunt: et nō alius Reposita est hec spes mea in sinu meo. ℟. Requiem eternā dona eis dñe. Et lux perpetua luceat eis. ℣. Qui lazarum resuscitasti a monumento fetidum tu eis domine dona requiem. Et. Lectio ix

Quare de vulua eduxisti me. Qui vtinā consumptus essem: ne oculus me videret. Fuissem quasi nō essem: de vtero translatus ad tumulū. Nunquid non paucitas dierū meorū finiet breui Dimitte me vt plāgā paululū dolorem meū anteꝗ vadam: et non reuertar ad terram tenebrosam et opertam mortis caligine. Terram miserie et tenebrarum vbi vmbra mortis et null⁹ ordo sed sempiternus horror inhabitat. ℟. Libera me domine de morte eterna in die illa tre-

mēda quando celi mouendi sunt ⁊ terra. Dū veneris iudicare seculū per ignem. V. Dies illa dies ire calamitatis et miserie dies magna et amara valde. Quādo celi mouendi sunt ⁊ terra. V. Quid ergo miserimus quid dicam vel quid faciā dum nil boni perferā ante tm̄ iudicē. Dū. V. Nunc xp̄e te petimus miserere q̄s qui venisti redimere perditos noli dānare redēptos. Dum. Deinde repetatur. R. Libera quod per totū annū obseruetur quādocūq; dr hoc. R. Libera me dn̄e In omni. iii ⁊ vi. feri. p annū qn̄ fiunt vigilie mortuorū cū ix. p̄s. et .iii. lec. tm̄. tunc erit. iii. R. Libera me dn̄e de viis inferni. Qui portas ereas confregisti ⁊ visitasti infernū et dedisti eis lumen vt viderēt te qui erāt in penis tenebrarū. V. Clamantes et videntes aduenisti redemptor noster. Qui portas ereas cōfregisti. ⁊c. non repetatur hoc R. Ante lau. V. Requiescant in pace Amen. In laudibus. ān.

Exultabūt dn̄o ossa humiliata. p̄s. Miserere. ā. Exaudi dn̄e orationē meam ad te oīs caro veniet. p̄ Te decet. ān. Me suscepit dextera tua dn̄e: p̄. Deus deus. ā. A porta inferi erue dn̄e aīam meam. ps. Ego dixi. an. Omīs sp̄us laudet dn̄m. ps. Laudate. V. Requiē. ān. Ego sum resurrectio ⁊ vita qui credit ī me etiā si mortuus fuerit viuet: et oīs qui viuit et credit ī me non morietur ī eternum. p̄s. Benedictus. Kyrie eleyson. Xp̄e eleyson. Kyrie eleyson. Pater noster. Sine pronunciatione. Et ne nos. Deinde dicatur. p̄s. Exaltabo. Quo finito dicatur. Requiem. Et A porta īferi. Erue dn̄e. Credo videre bona dn̄i. In terra viuētiū. Dn̄s vo. Et. Oremus. Pro corpore presenti ad laudes dicitur hec oratio. Deus cui. maior. In āniuersariis. v. dicuntur orationes. Deus cui. minor. In trigentalibus. v. dicuntur orationes

Omnipotens sempiterne deus qui nunq̄ sine spe misericordie supplicatur propiciare anime famuli tui vel famule tue vt qui vel que de hac vita in tui nomīs cōfessione decessit sanctorū tuorum numero facias aggregari. Pro episcopis defunctis ad laudes. Oratio.

Deus cuius mīe nō est numerus suscipe pro animabus famulorum tuorū pontificum preces nostras et

lucis eis leticieq regionē in sanctorum tuorum societate concede. Pro fratribus et sororibus ad laudes. Oratio.

INclina domine aurem tuam ad preces nostras quibus misericordiam tuam supplices deprecamur vt animas famulorū famularūq tuarū quas de hoc seculo migrare iussisti: ī pacis ac lucis regione constituas et sanctorum tuorum iubeas esse cōsortes. Per christū. Oremus. Deinde dicat oratio p familiarib9 priuatim ad placitū: quibus dictis sequatur oratio generalis in audientia.

ANimabus quesumus dñe omnium fidelium defunctorum: oratio pficiat supplicantiū: vt eas et a peccatis omnibus eruas et tue redemptionis facias esse participes. Qui cum deo patre.

¶ Notandū vero q qñcūq corpus adest p̄sens vel dies anniuersarius vel dies tricenalis cōtigerit per totū annū dicit cōmēdatio animarū cum nota statim post primā ante missā cp pro defunctis. Sup psalmos ān. a quodam clerico de superiori gradu incipiatur hoc modo. ān. Requiem eternaz dona eis dñe. et lux perpetua luceat eis. ps. Bti īmaculati vsq ad finē. Ad dñm cū tribularer. finitis ps tūc Glia pri tota ā. ante dicta repetat Sequat. Kyrie eleyson. Xpe eleyson. Deinde dicit Pater noster in ne pnunciatione. Et ne nos. Postea dicat ps. ¶ Dñe pbasti sine nota finito ps sine Gloria patri statim Incipiatur missa In caplo. Officiū. Requiē Qñcūq eni dr cōmēdatio semp dr sedēdo supradicto mō vsq ad ān. dicendā super ps Quādo vero singilatim extra cōuētū dr cōmēdatio tūc eni īmediate post psalm. Dñe pbasti dicat. ℣. Reqē etnā dona eis dñe. ℟. Et lux ppetua luceat eis. ℣. A porta inferi. ℟. Erue dñe aīas eorū. ℣. Credo videre bona dñi. ℟. In terra viuētiū. ℣. Dñs vobiscū. ℟. Et cum spiritu tuo Oremus.

TIbi dñe commēdam9 aīas famulorū famularūq tuarū et oīm fideliū defunctorū vt defuncti sclō tibi viuāt et q per fragilitatē mūdane cōuersatiōis pctā admiserūt tu venia misericordissime pietatis absterge p eūdē xpm dominū nostrū. Amen. Requiescant in pace. Amen.

¶ Finis psalterii.

¶ In natali unius apostoli sive uniꝰ euāgeliste vel plurimoꝝ apostoloꝝ paschalis temporis. videlꝫ ab octa. pasche usqꝫ ad penthecoste ¶ In tempore hyemali ad primas vesperas super psalmos feriales. an.

Lux perpetua lucebit sāctis tuis et eternitas temporuꝫ alleluya. minor. pi fer. cpa. ad utrasqꝫ vespas ꝛ ad matutinas ꝛ ad alias horas dicūtur ꝓpria si habeātur: si autem dicūtur de cōi aploꝝ reliqui tpis. ℟. Candidi facti sunt nazarei eius allā splēdorē deo dederunt allā. Et sicut lac coagulati sūt Allā allā. ℣. In omnē terrā exiuit sonus eoꝝ et in fines orbis terre vba eoꝝ. Et. Gloria. Allā. Hymnus.

Tristes erant apostoli: de nece sui dñi: quē pena mortꝭ crudeli: servi dānarant impii.

Quesumꝰ auctor oīm: ī hoc paschali gaudio: ab oī mortis īpetu: tuū defende pplm.

Gloria tibi dñe: qui surrexisti a mortuis: cū patre et sctō spū: ī sempitna scla. Amen.

Per oct. ascē. dñi ꝛ deinceps usqꝫ ad penthecostē dicūtur hi duo v. in fine istiꝰ hymni.

Tu esto nostrū gaudiū: qui es futurus premiū: sit nostra in te gloria: p cuncta sp scla.

Gloria tibi dñe: qui scandis supra sydera: cū patre et sctō spiritu: in sempiterna secula Amen. ℣ Gavisi sunt discipuli. ℟. Viso dño alleluya. ān. Filie hierusalē venite et videte martyrē cum corona qua coronauit eū dñs in die solēnitatis ꝛ leticie allā allā. ps. Magnificat. Sciēdū est ꝙ hec ā Filie hierusalē. ꝛ ℟. Filie hierusalem. dicūtur in pasch. tpe. tā ī fe. uniꝰ martyris ꝙ plurimorū martyrū. et tā in fe. unius cōfes. ꝙ plurimorū cōfes. ꝛ sp cū his vbis. Filie hierusalē venite ꝛ videte martyrē. qr hoc dictuꝫ: martyrē: ptinet ad christum passum. Oro ꝓpria vel de cōi reliqui tēporis. Cōpl. pasch. nō mutat. Ad mat. Inuita. Exultēt in dño sancti. Allā. ps. Venite hyꝰ. Tristes erāt. hec sola ā. sup pos dicitur ā. Tristicia vestra allā vertet in gaudiū allā. Tres pi dñr scdm ordinē noc. de cōi aplorū reliqui tēporis. ꝛ hoc p tēpus pasch. videlꝫ nō incipiēdo a primo noc. in qualꝫ ebd. sꝫ dicunt pi scdm ordinē noct. ebdo. sequētis. Eodē modo fiat de martyribꝰ et de ceteris sctis in pdicto tpe cōtingēti-

bus. v. Gauisi sunt discipuli Rm. Uirtute magna reddebant apostoli Testimoniū resurrectiōis iesu xp̄i dn̄i nostri allā allā. v Repleti quidē spiritu sancto loquebātur cū fiducia. Testimoniū. R. Isti sunt agni nouelli qui annūciauerunt allā. Modo venerūt ad fōtes repleti sūt claritate allā allā. v. In cōspectu agni amicti stolis albis et palme in manib9 eorū. Modo. R. Cādidi facti sunt vt supra ad vespas. v9. Uox leticie et exultationis. R. In tabernaculis iustorum alleluya. In laudibus. ān.

Sancti tui dn̄e florebūt sicut lilium alleluya et sicut odor balsami erunt ante te alleluya. p̄s. Dn̄s regnauit. ān. Sancti et iusti in dn̄o gaudete alleluya vos elegit deus in hereditatē sibi alleluya. p̄s. Jubilate. ān. In velamento clamant sancti tui dn̄e alleluya allā alleluya. p̄s. Deus deus. ān. Spiritus et anime iustorū hymnū dicite deo nostro alleluya alleluya. p̄s. Benedicite. ān. In celestibus regnis sanctorum ē habitatio alleluya: et ī eternum requies eorum alleluya p̄s. Laudate dn̄m. capitulū. vt supra. Hymnus.

Claro paschali gaudio: sol mundo nitet radio: cum christū iam apostoli: visu cernunt corporeo.

Ostensa sibi vulnera: in xp̄i carne fulgida: resurrexisse dominū: voce fatent publica.

Rex xp̄e clemētissime: tu corda nostra posside. vt tibi laudes debitas: reddamus oī tp̄e

Quesumus auctor.

Gloria tibi dn̄e. Per octa. ascen. dn̄i: et deinceps vsq ad penthe. dicuntur hi versus.

Tu esto nostrum gaudium.

Gloria tibi dn̄e q̇ scandis. v. Gaudete iusti ī dn̄o. R. Rectos decet collaudatio alleluya. ā. Lux perpetua lucebit sctīs tuis dn̄e alleluya: et eternitas temporum alleluya alleluya alleluya. maior p̄s. Benedictus. oratio vt supra Ad primā. ān. Sancti tui p̄. Deus in nomine. Ad terciā. ān. Sancti et iusti. p̄s. Legem pone. capm. vt supra. Rm. Tristicia vestra. Alleluya alleluya. v9. Uertetur in gaudiū. Alleluya alleluya. Gloria. Tristicia. v9. Preciosa. Ad sextā. ān. In velamēto. p̄s. Defecit. cp̄m. vt supra. R. Preciosa est ī conspectu dn̄i Alleluya alleluya. v. Mors sanctoruz eius. Alleluya alleluya. vsus. Gaudete iusti.

Ad ix. ān. In celestibus. p̄s. Mirabilia. cp̄. vts. ℞. Gaudete iusti in dn̄o. Alla alla. ℣. Rectos decet collaudatio Alleluya alleluya. ℣. Vox leticie. Ad .ii. ves. ān Sācti tui dn̄e. p̄. Dixit dn̄s. ⁊ ceteri p̄s. de apostolis reliqui tp̄is. cp̄. vts. Si fuerit duplex festum tunc dicat ℞. Candidi. Si autem nullū ℞. dicetur. hy⁹. Claro paschali. ℣. Gaudete iusti in dn̄o. ān Lux ppetua. minor p̄s. Magnificat. orones vt in hysto. festorū notatum est. ¶ In natali vnius martyris siue vni⁹ confessoris ab octa. pasche vsq ad pēthecostē in fes. cum regimine chori Ad pmas ves sup p̄. ā. Lux perpetua minor. p̄s. feriales. cp̄. ad vtrasqz ves. ⁊ ad matu. ⁊ ad alias hor. dicant ppria si habeantur. sin autē de cōi reliqui tp̄is. ℞. Filie hierusalem venite et videte martyrem cum corona qua coronauit eū dn̄s. In die solennitatis et leticie alleluya ℣. Quoniam confortauit seras portarum tuarū benedixit filiis tuis ī te. In die. Gloria patri. Alla. hym. ad vs̄. et ad matu. de cōmuni reliq̄ temporis. ℣. Tristicia vestra ān. Filie hierusalem. vts̄. p̄s Magnificat. Ad matu. Inuitato. Exultent in domino. p̄ Venite exultemus. Hymnus de communi reliqui tēporis Super psal. ān. Tristicia vestra. Tres psal. dicunt de cōmuni reliqui temporis scdm ordinem nocturnor. ℣. Preciosa est in conspectu domini. ℞. Mors sanctorum eius Alleluya. Quando vero dicitur ppria ān. super p̄os ad matuti. scilz in cōmēo. tūc dicitur ℣. Tristicia vestra. ℞ Beatus vir qui metuit dn̄m alleluya. In mandatis eius cupit nimis alleluya alla alleluya. vs⁹. Potens in terra erit semen eius generatio rectorum benedicetur. In mādatis. ℞ Preciosa in conspectu dn̄i alleluya. Mors sanctorum eius alleluya. ℣. In conspectu omnis populi ei⁹. Mors. ℞. Filie hierusalem. vts̄. ad ves. ℣. Vox leticie et exultationis. ℞. In tabernaculis iustorum alleluya. In laudi. ān. Sancti tui domie. ⁊ce. āe. que sequūtur vts̄. Cp̄ et hym. vt supra dictum ē. ℣ Gaudete iusti. ān. Lux perpetua. maior p̄s. Benedictus. Ad primā ⁊ ad alias hor. ān ℞. ⁊ ℣. vts̄. de aplis dicātur Ad scdas vesperas ān Sancti tui dn̄e. psal. fer. Cap. vts̄ dixim⁹. Si duplex festū fue-

rit tunc dicitur R. Filie hie rusalem. Sinautem nullu R. dicitur Hy. de cõi reliq̃ tem poris. V. Gaudete iusti in do mino. an. Lux perpetua luce bit sanctis minor ps. Magni ficat. Or. vts. Et nota q̃ qñ ãn. Lux ppetua lu. minor dr̃ ad vesperas sup psal. tũc ad memo. alicui sancti: scz uni martyr. vel confessoris dicit. Lux perpetua. maior. ¶ In natali unius martyris siue vnius confessoris paschalis temporis: sine regimine cho ri. Ad p̃mas ves. ã. Alleluya Et psal. ferial. Cpl'a et hym de cõi reliqui tp̃is. V. Tristi cia vestra. ãn. Filie hierusa lem. p̃s Magnificat. Ad ma tu. Inuitat. ẽc. vts. vsq̃ ad laud. dicunt In laudib' hec sola ãn. Sancti tui domine sup. p̃. Dñs regnauit. V. Gau dete iusti in domino. ãn. Lux perpetua. minor. p̃s. Bñdi ct'. ẽc. vts. Ad. i. et ad alias hor. oia fiãt vts. de aplis cũ cp̃is de cõi reliqui tp̃is vt ibi notatũ est. ¶ In natali plu rimorum martyrũ confesso. sine regimine chori ab octa. pasch. vsq̃ ad penthe. Ad p̃ mas vesperas. ãn. Alleluya. psalmi feriales. Cp̃z. ⁊ hym. de communi reliqui tempo ris. V'. Tristicia vestra. ãn. Filie hierusalem. ps. Magt. Ad matuti. Inuitatoriũ. Ex ultent in domino. ps. Venite ¶ Hym. de cõi reliqui tempo ris. Super psal. ãn. Tristi cia vestra. Tres psal. dican tur de communi reliqui tem poris scdm ordinem noc. V. Preciosa est in conspectu do mini. R. Tristicia vestra al leluya. Conuertetur in gau dium all'a all'a. V. Mundus autem gaudebit: vos autem contristabimini: sed tristicia vestra Cõuertetur. R. Pre ciosa in conspectu. vts. in cõ muni vnius marty. pascha lis temporis. R. Lux perpe tua lucebit sanctis tuis dñe. Et eternitas temporum Al leluya all'a. V. Vox leticie et exultationis in tabernaculis iustorum Et eternitas. Gl'ia Alleluya. V. Vox leticie ⁊ ex ultationis. In laud hec sola ãn. Sancti tui domĩe. p̃. Do minus regnauit. Capitulũ ⁊ hymnus de communi reliqui tẽporis. V Gaudete iusti. ãn. Lux perpetua. minor. p̃s. Be nedict'. Ad primã ⁊ ad alias horas: omnia fiant vt supra dictum est

¶ Hic finit commune sancto rum tempore paschali.

¶ In natali unius apl'i siue plurimorū aplorum p totū annū extra tps pasch. ad primas vs. an. Estote fortes in bello : et pugnate cum antiquo serpente : et accipietis regnum eternuz alleluya. Qñ fit seruitiū de cōi unius apl'i post lxx. tunc in fine illi⁹ añe loco Alla dicatur hic Dicit dñs. In aliis vero ãis loco Alla dicat illud verbū In eternum. Ŝi. fer. Cpm ad ephe

Iam non leos. ii. estis hospites et aduene sz estis ciues sanctorum et domestici dei superedificati sup fundamentū apostolorꝫ et pphetarum. R. Qui sunt isti qui vt nubes volant. Et quasi columbe ad fenestras suas. V⁹ Candidiores niue nitidiores lacte rubicundiores ebore antiquo. Et quasi. Gloria. Et quasi. Hymn⁹.

Annue xpe seculorū domine: nobis per huius. Quãdo sit mentio plurimorꝫ apostolorum tunc dicetur nobis per horum: tibi cara merita: vt que te coram grauiter deliquimus : huius soluant glo riosis precibus

Salua redemptor plasma tuum nobile : signatum sancto vultus tui lumine: nec lacerari sinas fraude demonum : propter quos mortis exoluisti precium.

Nole captiuos esse tuos seruulos : absolue reos compeditos erige: et quos cruore rede misti proprio : rex bone tecum fac gaudere perpetim.

Sit tibi iesu benedicte domine: gloria virtus honor et imperium : vna cum patre sanctoque paraclito : cum quibus regnas deus ante secula: Amē. V. In omnē terrã exiuit sonus. ãn. Beati eritis cuz vos oderint homines et cum separauerint vos et exprobrauerint et eiecerint nomē vestrū tanq̃ malum propter filium hominis : gaudete et exultate ecce enim merces vestra multa est in celo. ps. Magt or. de vigi. dr̃ si propria habeatur. Sinautē dr̃ or. de die. Et si necesse fuerit q̃ processio fieri debeat de festo alicui⁹ apostoli et non habeat ppria or de vig. tūc dr̃ ad pces. ista or

Quesumus omnipotēs deus vt nostra deuotio que natalicia beati. N. apostoli tui antecedit patrocinia intercessionis eius accumulet. Per. Ad matu. Inuit Regem apostolorū dominū Uenite adoremus. ps. Uenite. y⁹. Annue xpe. In. i. noc. ã

In omnē terrā exiuit sonus eorum et in fines orbis terre verba eorum. ꝑ. Celi enarrant. ān. Clamauerūt iusti et dn̄s exaudiuit eos. ꝑ. Bn̄dicā. ān. Cōstitues eos pꝛīcipes super oēm terrā : mēores erūt noīs tui dn̄e. ꝑ. Eructauit. ꝟ. In oēm terrā. ℞. Ecce ego mitto vos sicut oues ī medio luporū dicit dn̄s. Estote ergo prudētes sicut serpētes et simplices sicut colūbe. ꝟ. Dū lucē habetis credite ī lucē vt filii lucis sitis dicit dn̄s Estote. ℞. Tollite iugū meū sup vos dicit dn̄s et discite a me qꝛ mitis sū et humilis corde. Iugū enī meū suaue ē et on⁹ meū leue. ꝟ Et inuenietis requiē aīab⁹ vrīs. Iugū. ℞m Dū steteritis ante reges et p̄sides nolite cogitare quomō aut quid loquamini. Dabit enī vobis in illa hora q̄d loquamini. ꝟ Nō enī vos estis qui loquimini sed spūs prīs vrī q̄ loq̄tur ī vobis. Dabit. Glīa. Dabitur. In. ii. noc. ān Pꝛīcipes pplōꝝ ꝯgregati sūt cū deo abrahā. ps. Oēs gentes. ā. Dedisti hereditatem timentibus nomen tuū dn̄e. ꝑ Exaudi deus depcationem. ān. Annunciauerūt opa dei et facta eius intellexerūt. ps Exaudi deus orōnem. ꝟ Cōstitues. ℞. Uidi cōiūctos viros habentes splēdidas vestes et angelus dn̄i locut⁹ est ad me dicens. Isti sunt viri sancti facti amici dei. ꝟ. Uidi angelum dei volantē per mediū celi voce magna clamantē et dicentē. Isti. ℞m Isti sunt triūphatores et amici dei q̄ contēnentes iussa principum meruerunt p̄mia eterna Modo coronantur et accipiunt palmā. ꝟ. Isti sūt qui venerunt ex magna tribulatione et lauerunt stolas suas in sanguine agni. Modo. ℞ Fuerunt sine querela ante dn̄m et abinuicē non sunt separati. Calicē domini biberūt. Et amici dei facti sunt. ꝟ. Tradiderunt corpora sua propter deū ad supplicia ideo coronantur et accipiunt palmā Calicē. Glīa. Et amici. In. iii. noc. ā Exaltabuntur cornua iusti allelua. Infra lxx. in hac ān. p̄cedente et in alia seque. in loco alla dicet in eternū. ꝑ Cōfitebimur. ān Lux orta ē iusto allā rectis corde leticia alla. ꝑ Dn̄s regna. exul. ān. Custodiebāt testionia ei⁹ et precepta ei⁹ alla. Post lxx. ī fine isti⁹ āe. loco alla dicit. in eternum. ps. Dn̄s regna. irasc. ꝟ. Nimis ho. ℞m Isti

viuētes in carne plātauerūt ecclīam sanguine suo: nō sūt de terris corpora eorū separata Quorū merita sūt ī celis aīe sctōrū coequales. v Sancti p fidē vicerūt regna opati sūt iusticiā adepti sūt repromissiones. Quorū. R. Isti sūt viri sancti quos elegit dñs ī caritate non ficta et dedit illis glīam sempiternā. Quorū doctrina fulget ecclīa. Ut sol et luna. v. In oēm terrā exiuit sonus eorū et ī fines orbis terre verba eorū. Quorū. R. Ciues aplorū et domestici dei aduenerūt hodie. Portātes facem et illuminātes patriā dare pacē gentib9. Et liberare pplm dñi. v. Audite pces supplicū vite eterne poscētes pmia q fertis in dextris manipulos iusticie quiqz gaudentes aduenistis hodie. Portātes. Gloria. Et. v. Dedisti hereditatē R. Timiētib9 nomē tuum dñe. In laudibus ān.

Hoc est preceptū meū vt diligatis inuicē sicut dilexi vos. ps. Dñs regna. ān. Maiorē caritatē nemo habet vt aīam suā ponat qs p amicis suis. ps. Jubilate ā. Uos amici mei estis si feceritis q precipio vobis dicit dñs. ps. Deus de9. ān. Beati mundo corde qm ipsi deū videbūt. p Benedicite. an In pacientia vestra possidebitis aīas vras ps. Laudate. cp. Iā nō estis.

Exultet celū laudi Hy9 bus: resultet terra gaudiis: apostolorū gloria: sacra canunt solennia.

Uos secli iusti iudices: et vera mundi lumina: votis pcamur cordium: audite preces supplicum.

Qui celuz verbo clauditis: seraſqz ei9 soluitis: nos a peccatis omib9: soluite iussu qs.

Quorū pcepto subditur: salus et languor oīm: sanate egros morib9: nos reddētes virtutibus.

Ut cū iudex aduenerit: xps in fine seculi: nos sempiterni gaudii: faciat esse compotes.

Deo pri sit glīa: eiusqz soli filio: cū spū paclito: et nūc et ī perpetuū. v. Annūciauerunt opa dei. R. Et facta eius intellexerūt. ā. Tradēt eī vos in cōsiliis et ī sinagogis suis flagellabūt vos: et an reges et psides ducemini pter me in testimoniū illis et gētibus p. Bñdict9. Oro de die dicat si propria habeatur: sinautē dicitur ista oro de cōi. Oro.

Exaudi dñe pplm tuum cū scti apli tui. N. pro cinio supplicātē: vt tuo sēp auxilio munitus: secura tibi

possit deuotione seruire. Per do. no. Ad. i. a. Hoc ē p̄ceptū p. Deꝰ ī noīe. Ad. iii. a. Maiorē. p. Legē po. cp. Iā nō estis ℟ In oēꝫ terrā exiuit sonꝰ coꝝ. ℣. Et in fines orbis terre v̄ba coꝝ. Exiuit. Glīa. In oēm. ℣. Cōstitues. Oro vt̄s Ad vi. ān. Uos amici mei. p. Defecit. cp Actuum. v.

Per manꝰ apl'oꝝ fiebāt signa et ꝓdigia multa in plebe: et magnificabat eos ppl's ℟ Cōstitues eos principes. Sup oēm terrā ℣. Memores erūt noīs tui dñe. Sup. Gl'a Cōstitues. ℣ Nimis honorati sūt. oro vt̄s. Ad ix. ān In patiētia. p̄. Mirabilia. Cp̄m.

Ibāt apl'i gaudētes a cōspectu cōsilii qm̄ digni habiti sūt ꝓ noīe iesu cōtumeliā pati. Actuū v ℟ Nimis honorati sūt. Amici tui deꝰ. ℣ Nimis cōfortatꝰ ē pricipatus eoꝝ. Amici. Glīa. Nimis ℣ Annūciauerūt. Ad. ii. veš ān. Iurauit dñs ⁊ nō penitebit eū tu es sacerdos ī eternū p̄. Dixit dñs. ān. Collocet eū dñs cū pricipibꝰ ppl'i sui. p̄s. Laudate pueri dñm. ān Dirupisti dñe vīcula mea tibi sacrificabo hostiam laudis. p̄. Credidi. ān. Euntes ibant ⁊ flebant mittētes semīa sua. p̄s. In conuertendo. ān. Cōfortatus est principatus coꝝ et honorati sunt amici tui deus. ps. Dñe probasti. Cp. Iā non estis. Si duplex festū fuerit tunc dicitur ℟m. Ciues apostolorum. Si autem nullum. ℟. dicit hymnꝰ. Exultet. ℣. Annunciauerūt. ā. In regeneratione cum sederit filius hominis in sede maiestatis sue sedebitis et vos iudicantes duodecim tribꝰ israel dicit dñs. p̄s. Magnificat. Oratio vt̄s. ¶ In natali vnius mar. extra tp̄s pasche Ad veš. sup p̄os. fe. ā. Iste sāctus pro lege dei sui certauit vsq ad mortē ⁊ a verbis impiorū nō timuit fundatꝰ enī erat supra firmā petrā. Uel alia ān. Beatꝰ vir qui suffert tentationē qm̄ cū ꝓbatꝰ fuerit accipiet coronā vite quaꝫ repromisit deus diligētibus se. Hē predicte due añe. dicantur alternis vicibus ꝑ ebdo. sup p̄os in fer. ix. lect. vnius mar. ita tñ ꝙ qñ dr̄ ān Beatus vir. super p̄os tunc dicet illud seq̄ns cp̄m. Mathei vii.

Iste sanctus pro lege dei sui certauit usq ad mortē et a ūbis īpiorꝫ nō timuit: fundatus enī erat supra firmā petrā. Ad vel. ꝛ ad mat. et ad. iii. sūr qn dr. ān. Iste sanctus. sup. p. tunc dicetur. cpm. sequens. Jacobi pmo.

Beatus vir q̇ suffert tēmptationē qm̄ cum pbatꝰ fuerit accipiet coronam vite quam repromisit deus diligētibus se. Uel aliud capitulū

Beatꝰ (Ecclesiastici. xiiii. vir qui in sapia morabitur ꝛ qui ī iusticia meditabitur: ꝛ ī sensu cogitabit circunspectionē dei. Ad vtrasq vs et ad mat. et ad. iii. in fes. iii. l. sine reg. chori nūq dicit R. ad i. vel. In fes. ix. le. ad. i. vel. dr R. ℂ De vno mar. decollato. R. Perceptorꝰ iā vir. ℂ De vno mar. non decollato. R. Beatus vir qui suffert. Hymnus.

Martyr dei q̇ vnicū: patris sequendo filiū: victis triumphās hostibus: victor fruens celestibus.

Tui precatus munere: nrm reatū dilue: arcēs mali cōtagium: vite remouēs tedium.

Soluta sunt iā vincula: tui sacrati corporꝫ: nos solue vinclis seculi: amore filii dei.

Deo patri. v. Gloria et honore coronasti eū dn̄e. ā. Hic est ve martyr qui p xp̄i noīe sanguinē suū fudit q̇ minas iudicū nō timuit nec terrene dignitatis gloriā quesiuit sꝫ ad celestia regna feliciter puenit. ps. Magnificat. Orō.

Adesto dn̄e supplicationibꝰ nr̄is: ꝛ īntercessiōe btī. N. martyris tui ppetuā nobis miam tuam benignus impende. Per. Alia oratio.

Presta q̄s omps deus vt qui btī. N. martyris tui natalicia colimus: īntercessione eius in tui noīs amore roboremur. Per dn̄m Qn̄ duo fes. vnius mar. ī vna ebd̄ sil cōtingūt: tunc dr ad mēo. de alio fes. cum ista ān. Iste cognouit. quere ad. ii. ves. Vsꝰ. Posuisti. Orō vt decet. Ad matu. in fes. ix. lec. ꝛ. iii. q̄ hn̄t iuit. dup. Inuit. Justus florebit in domo dn̄i plātatus. Gaudeamus ꝛ exultemus in eius sacra solēnitate. p. Uenite. Aliud inuitat. in fes. iii. lec. q̄ hn̄t iuit. simpl. Inuit. Regē martyrū dn̄m. Uenite adoremus. ps. Uenite. hyꝰ. Martyr dei. In. i. noc. ā. In lege dn̄i fuit voluntas eius die ac nocte. ps. Btūs vir. ā. Predicās preceptū dn̄i cōstitutus est in mōte sancto eius ps. Quare fre. ān. Uoce mea

ad dñm clamaui ⁊ exaudiuit
me de mõte scõ suo. ps. Dñe
quid mlti. V. Glia ⁊ ho. l. i.
QUi sctõꝝ merita reli-
giosa caritate mira-
tur quiꝗ iustoꝝ gliam fre-
quẽti laude colloquit̃ eoꝝ
mores sctõs atꝗ iusticiã imi-
tetur. Nã quem delectat scti
alicuius meritũ delectare de-
bet par circa cultũ dei obse-
quiũ. R. Iste sanctus pro lege
dei sui certauit vsꝗ ad mortẽ
et a vbis ĩpioꝝ non timuit.
Fundatus enĩ erat supra fir
mã petrã. V. Munimine re-
gio sept⁹ nullaten⁹ ab aduer
sariis est suprat⁹. Fũda. l. ii.
QUare etiã imitari de-
bet si laudat: aut lau-
dare nõ debet si imitari detra
ctat. Ut q̃ alium laudat lau-
dabilẽ se reddat: ⁊ qui sctõꝝ
merita admirat̃: mirabilis
ipẽ vite sctitate reddatur R.
Iust⁹ germinabit sicut liliũ
Et florebit in eternum ante
dominum. V. Plantatus in
domo domini ĩ atriis dom⁹
dei nostri. Et florebit. l. iii.
SI ppterea fratres iu-
stos fidelesꝗ diligim⁹
ꝙ ĩ ipsis iusticiã fideꝗ suspi
cim⁹ possum⁹ quoꝗ nos esse
qđ sũt si faciam⁹ qđ ipsi fa-
ciũt neꝗ ei nobis difficile est
quod ab ipsis gerit̃ imitari:
cũ sine pcedẽti exẽplo ab ãti
quis talia gesta cõspicimus:
vt nõ ipsi alioꝝ emuli redde-
rentur sed emulãde virtutis
seipsos nobis preberent exẽ-
plũ: vt dum nos ex ipsis et ex
nobis alii pficiunt: sic xp̃us
in suis semp in ecclĩa laudet̃.
R. Iste cognouit iusticiã et
vidit mirabilia magna ⁊ ex-
orauit altissimũ. Et inuẽtus
est in numero sctõꝝ. V. Iste
est qui cõtẽpsit vitã mũdi et
puenit ad celestia regna. Et.
Gloria. Et. In. ii. noct. ãn.
Filii hoĩm scitote qꝛ dñs sã-
ctum suũ mirificauit. ps. Cũ
inuo. ãn. Scuto bone volũ-
tatis tue coronasti eũ dñe. ã.
Uerba mea. ã. In vniuersa
terra glĩa ⁊ honore corona-
sti eũ. p. Dñe dñs nr̃. V. Po-
suisti dñe. ¶ Et notãdũ est
ꝙ qñ dñr R. de. iii. noc. cõis
hysto. in fes. iii. le. vni⁹ mar.
tũc nõ dicet̃ añ le. V. Posui-
sti dñe. sꝫ V. Gloria ⁊ hono.
et hoc. ppt̃. ix. ã q̃ est ã. vltia.
AB origine (Lectõ iiii.
mũdi ĩnocẽs abel occi
dit̃. Enoch deo placẽs trãs-
fert̃. Iust⁹ noe ĩuenit̃. Abra
ham fidelis pbatur. Moyses
mansuet⁹ dinoscit̃. Iesus ca
stus. Dauid lenis. Helias ac
ceptus. Daniel sctũs. Tres
pueri victores reddunt̃. Apli

rp̄i discipuli credētiū mag̃ri habent. R. Desideriū aīe ei⁹ tribuisti ei dñe. Et volūtate labiorꝫ eius nō fraudasti eū. V. Qm̄ p̄uenisti eū ī bñdictio nibus dulcedinis posuisti in capite eius coronā de lapide precioso. Et. Lectio. v.

Dē qb⁹ eruditi cōfesso res fortissime pugnāt martires pfecti triūphāt ⁊ rp̄i ani sp exercitū dyaboli deo armati debellāt. In iustis ⁊ scīs sēp pares ꝟtutes existūt: dissimiles pugne: ⁊ gliose vi ctorie. Vñ rp̄iane delicat⁹ es miles: si putas te sine pugna vicere: sine certamine triū phare. R. Dñe p̄uenisti eū in bñdictiōib⁹ dulcedīs. Posui sti ī capite ei⁹ coronā de lapi de p̄cioso. V. Vitā petiit a te et tribuisti ei dñe. Posuisti.

Exerce vires: (Lctō. vi. fortitudie dimica: atro citer in p̄lio īsta: cōcerta cōsi dera pactū: ꝯditionē attēde: miliciā nosce. Pactū qd̄ spo pōdisti: ꝯditionē qua accessi sti: militiā cui nomē dedisti. Hoc enī pacto quos miraris cūcti pugnarūt. Hac cōditio ne vniuersi vicerūt. Hac mi litia triūpharūt. R. Glīa et honore coronasti eū dñe ⁊ cō stituisti eū sup opera manuū tuarū. Oīa subiecisti sub pe dib⁹ ei⁹ V. Qm̄ eleuata ē ma gnificētia tua sup celos de⁹ Oīa. Glīa. Oīa. In. iii. noc. an. Iustus dñs ⁊ iusticias di lexit equitatē vidit vult⁹ ei⁹ ps. In dño cōfido. ān. Habi tabit in tabernaculo tuo: re quiescet in mōte scō tuo. ps. Dñe quis ha. ā. Posuisti dñe sup caput eius coronā de la pide precioso. p̄s. Dñe in vir tute. V. Iustus vt palma flo rebit. Nō vlteri⁹ dicet quo ciensciiꝗ dr̄: nisi ad horam nonā post cp̄z. tm̄. R. Sicut cedrus libani multiplicabit Euange. Secūdū iohānem.

In illo tp̄e. d. i. d. s. Amē amen dico vobis. Nisi granum frumenti cadens in terra mortuū fuerit: ipsum solum manet. Et reliqua.

Om̄. bti augu. ep̄i. Lctō. vii.

Se dicebat dñs granū mor tificandū ⁊ multiplicandū. Mortificandum īfidelitate iudeorū: ⁊ multiplicandū in fide oīm populorū. Iā vero exhortans ad passiōis sue se ctāda vestigia. Qui amat in quit aīam suā pdet eā. Quod duob⁹ modis potest ītelligi. Qui amat perdet: id est si amas perdis. Si cupis vitā tenere in rp̄o: noli mortē ti mere p rp̄o. R. Corona au rea super caput eius expressa

signo sanctitatis. Glīa hono ris et opus fortitudinis.
Cibauit illū pane vite ⁊ intellect⁹ et aqua sapīe salutaris potabit illū. Glīa. Lec. viii.

Ncē alio mō. Qui amat aīam suam perdet eam. Noli amare ne perdas: noli amare in hac vita ne perdas in eterna vita. Sequitur. Et qui odit aīam suā in hoc mūdo: in vitam eternā custodit eam. Ergo quod supra dictū est: qui amat subintelligitur in hoc mūdo ipē itaq perdet. R. Stola iocūditatis īduit eum dñs. Et coronā pulchritudinis posuit sup caput ei⁹ v. Induit eum dñs lorica fidei. ⁊ ornauit eū. Et. Lec. ix.

Qui aūt odit aīam suā vtiq in hoc mundo in vitā eternā ipse custodit eā. Magna ⁊ mira sentētia: queadmodū sit hoīs ī aīam suā amor vt pereat: odiū ne peat Si male amaueris tunc odisti. Si bene oderis tunc amasti. Felices qui oderūt custodiēdo: ne perdant amando. Sed vide ne tibi subrepat vt te ipsum velis īterimere: sic intelligendo qd debes odisse in hoc mundo animā tuam. De vno martyre decollato. R. Percepturus iā vir sanctus pro labore requiē cōstās in confessione xpiane fidei. Subdit collu velut agnus mansuetus gladio. v. Corpore dissolui gaudens: ⁊ cum deo viuere. Sub. Glīa. Sub. Hoc R. Percepturus. dicet in fe. de mar. decoll. ad. i. vs ix. lec. ⁊ ad matut. erit. ix. R. Et etiā ī fes. iii. l. ad matut. erit. iii. R: quādo dicitur de iii. noct. tantum. ¶ De vno mar. nō decolla. R. Beatus vir qui suffert tentationem: qm̄ cum pbatus fuerit accipiet coronā vite. Quam repromisit de⁹ diligētib⁹ se v. Hic accipiet bñdictionē a dño et miam. Quā. Gloria. Quā. Aliō euāge. scdm. Lucā xiiii.

In illo tpe dixit ies⁹ discipulis suis. Si qs venit ad me ⁊ non odit patrem suū: ⁊ matrē suam: ⁊ vxorem et filios ⁊ fratres et sorores: adhuc autem et animā suam non potest meus esse discipulus. Et reliqua. Omel. beati gregorii pape. Lectio. vii.

Si cōsiderem⁹ fratres karissimi que et quāta sūt q̄ nobis pmittūtur ī celis vilescūt aīo oīa q̄ habētur in terris. Terrena nāq substātia supne felicitati cparata: pōdus ē nō subsidiū. Tpalis vita eterne vite cparata mors est poti⁹ dicēda q̄ vita. l. viii.

IPse enim quotidianus defectus corruptionis quid est aliud ꝗ̄ quedã proli xitas mortis. Que autem lĩgua dicere: vel quis intellectus capere sufficit illa supne felicitatis ꝗ̄ta sũt gaudia angelorũ choris interesse cũ beatissimis spiritibus glorie conditoris assistere presentẽ dei vultũ cernere: incircunscriptũ lumen videre nullo mortis metu affici: incorruptionis perpetue munere leta Sed ad (ri. Lectio. ix.

SEd ad hec audita inardescit aĩm⁹ iãq; illic cupit assistere vbi se sperat sine fine gaudere Sed ad magna p̄mia pueniri non põt: nisi p magnos labores. Unde et paul⁹ egregius predicator dicit. Nõ coronabiť q̇s: nisi q̇ legitime certauerit. Delectet ergo mẽtem magnitudo p̄miorũ: sed non deterreat certamen laborum. ❡ Aliud euangeliũ Secundum matheum. xvi.

IN illo tp̄e. Dixit iesus discipulis suis. Si q̇s vult post me venire abneget semetipsum et tollat crucẽ suã et sequatur me. Et reliqua. Omel de diuer tracta. l. vii.

Quia dñs ac redemptor noster nouus homo venit in mundũ: noua p̄cepta edidit mundo. Uite enĩ nostre veteri in viciis enutrite contrarietatem opposuit nouitatis sue. Lectõ viii.

QUid enĩ vetus: q̇d carnalis homo nouerat nisi sua retinere: aliena rapere si posset concupiscere si non posset Sed celestis medicus singulis quibusq; viciis obuiãtia adhibet medicamẽta Le. ix.

SIcut arte medicine calida frigidis: frigida calidis curantur ita dñs noster contraria opposuit medicamẽta pctĩs. Ut lubricis continentiam. tenacibus largitatem: iracundis mansuetudinẽ: elatis preciperet humilitatem. Ante laudes. ℣. Ora p nobis btẽ. ℟. Iste ℣. dr̄ sp ante lau. in festo vni⁹ martyris. ix. lec. Quando vero fiunt de. iii. lec. tũc dr̄ ℣. Posuisti dñe. vel. ℣. Iustus vt palma. In laudibus. ãn.

QUi me confessus fuerit corã hominibus confitebor et ego eum coram patre meo. p̄s. Dñs regnauit ãn. Qui sequitur me non ambulat in tenebris: sed habebit lumen vite dicit domin⁹ p̄s. Jubilate. ãn. Si quis mi chi ministrauerit: honorificabit eũ pater meus qui est ĩ celis dicit dñs. p̄. Deus deus. ã

Qui michi ministrat me sequatur: et vbi sum ego: illic erit et minister meus. ps. Benedicite. an. Volo pater vt vbi ego sum: illic sit et minister meus. ps. Laudate. Capm vt supradictum est. Hymn⁹

Deus tuorꝫ militū: sors et corona p̄miū: laudes canentes martyris: absolue nexu criminis

Hic nempe mūdi gaudia: et blandimēta noxia: caduca rite deputās: puenit ad celestia

Penas cucurrit fortiter: et sustulit viriliter: p te effūdēs sanguinē: eterna dona possidet

Ob hoc p̄catu supplici: te poscimus piissime: in hoc triūpho martyris: dimitte noxaꝫ criminis

Sit xp̄e rex piissime: tibi patriqꝫ gloria: cū spū paraclito: ī sempiterna secula: Amē. v. Justus germinabit sicut lilium. R. Et florebit. ā. Nisi granum frumenti cadens in terram mortuum fuerit ipsum solum manet. p̄s. Benedictus. Alia ān. Qui vult venire post me dicit domin⁹ abneget semetipsum et tollat crucem suam et sequatur me. p̄s. Benedictus. He predicte due añe dicūtur alternis vicibus per ebdoma. in festo vnius martyris. taꝫ. iii. q̄p. ix. lectio. sup p̄m. Benedict⁹ vel ad memo. eiusdem sancti: ita tamen q̄ semper ī primis dicatur ān. Nisi granum. oro vt supra. Ad. i. ā. Qui me cōfessus. p̄s. Deus in nomine. Ad. iii. ān. Qui sequitur me: p̄s. Legem pone. capitulum vt supra. Rm. Gloria et honore. Coronasti eum domine. v. Et constituisti eum super opera manuum tuarum Coronasti. Gloria. Gloria ꝛ honore. v. Posuisti domine. oratio vt s̄. Ad sextam. ān. Si quis michi. p̄s. Defecit.

Capm. Ecclesiastici xlv. Iste cognouit iusticiam ꝛ vidit mirabilia magna ꝛ exorauit altissimum: et inuent⁹ est in numero sanctorum R. Posuisti domine. Super caput eius. v. Coronam de lapide precioso. Super caput Gloria. Posuisti. v. Justus vt palma. Ad. ix. ān. Volo pater. p̄s. Mirabilia Capm

Ecclesiastici. xlv. Stola iocunditatis induit eum dominus et coronā pulchritudinis posuit sup caput eius. R. Justus vt palma florebit. In domo domini. v. Sicut cedr⁹ libani multiplicabit. In do. Gloria. Justus. v. Justus germinabit. Ad. ii. ves. ā. Qui me cō-

fessus. pi. fer. cp. uts hymnus. Deus tuorū militū. v. Justus germinabit. an. Hic vir despiciēs mundū: et eterna triumphās diuitias celo condidit ore manu. p. Magnificat or. uts. Alia. a. Iste cognouit iusticiā et vidit mirabilia magna: et exorauit altissimū: et iuētus est ī numero sctōr. ps. Magnificat. De preo. a. dnr alternis vicib' p ebd. in fes. ix. lec. vnius mar. sup. p. Magnificat. Ad ii. vesp. vel ad mēo. eiusdē. Itē alia capitula vnius mar. et dnr cum cap. suprascriptis alternis vicibus per ebdo. ad vespas et ad mat. et ad iii. et ad ii. ves. Capitulū. Ecclesiastici. xiiii

Beatus vir qui in sapiētia morabit: et qui in iusticia meditabitur: et in sēsu cogitabit circūspectionez dei Ad vi. cpm. Ecclesiastici. xv.

Cibauit illū pane vite et intellectus: et aqua sapiētie salutari potabit illū Ad ix. cp. Ecclesiastici. xiiii.

Et firmabitur in illo: et nō flectetur et continebit illum et non confundetur: et exaltabit illū apud primos suos et nomine eterno hereditabit illū dñs deus noster. ¶ In natali vnius mar. et pontificis tota cantetur hystо. vnius mar. non pontifi. vt supra cum capl'is subscriptis et cum oratione subnotata. Ad vtrasq vesp. et ad mat. et ad iii. Capitulū

Omnis pontifex ex hoībus assumptus: pro hominibus constituitur in his que sunt ad deum vt offerat dona et sacrificia p pctīs. Or

Deus qui sanctā nobis huius diei leticiam pro cōmemoratione beati martyris tui. N. atq pontificis fecisti: adesto familie tue precibus et da: vt cuius hodie festa celebram' eius meritis et intercessiōib' adiuuemur Per. Ad matutinas vnius martyris et pontificis. Lectio. i.

Debemus pensare fratres karissimi: qd continuo sāctis aplīs dicit et per aplōs nobis. Uos estis sal terre. Si ergo sal sumus: cōdire mentes fideliū debem'. Uos ergo qui pastores estis: pēsate q2 aīalia dei pascitis: de quibus pfecto aīalib' deo per psalmistā dicit. Animalia tua habitabūt in ea. l. ii.

Et sepe videm' q brutis aīalib' petra salis ponit vt eādē salis petrā lābere debeant et meliorari: q̄si ergo īter bruta animalia: petra salis debet eē sacerdos ī ppl'is. l. iii

Curare sacerdoti necesse est que singulis dicat vnūquēq; qualiter admoneat vt q̄squis sacerdoti iungitur: quasi ex salis tactu eterne vite sapore condiatur. Lectio. iiii.

Sal terre non sumus: si corda audiētiū nō cōdimus. Quod profecto cōdimentū ille veraciter primo ipendit: qui predicationis verba nō subtrahit. Quid aūt aīas hoīm: nisi cibū dei dixerim que ad hoc sunt condite: vt in eius corpus traiiciant: id est vt ī eterne ecclīe augmētū tēdāt. L. v

Si ergo cibus dei est ppl̄s: cōdimentum cibi sacerdotes esse debuerunt. Sed quia dū nos ab orōnis et eruditionis sancte vsu cessamus: sal ifatuatū est: condire non valet cibū dei. Atq; idcirco ab auctore non sumitur quia exigente fatuitate nostra minime conditur. Lectio. vi.

Pensemus ergo qui vnq; p linguā nostrā cōuersi: qui de peruerso suo opere nostra increpatione correcti penitētiā egerint quis luxuriam ex nostra eruditiōe deseruit: quis auariciam quis superbiā declinauit. Hoc euāgeliū legatur in fe. cuiuslibet exulati: siue martyris siue pōtificis.

¶ Secundum lucam. xix.

In illo tpe. Dixit ies᷒ discipulis suis parabolā hanc. Homo quidā nobilis abiit in regionē longinquā accipere sibi regnū et reuerti. Et reliqua. Omel ex cōmētario ven. bede pbri. Lctō. vii.

Homo nobilis ille ē cui cec᷒ supra clamabat. Fili dauid miserere mei. Et cui veniēti hierosolimā cōcinebāt. Osāna filio dauid: bn̄dictus q̄ venit in noīe dn̄i. Lectio. viii.

Longinqua regio ecclesia est ex gētib᷒ de qua eidē nobili hoī qui loquitur. Ego aūt cōstitutus sum rex ab eo. dicit a patre. Postula a me et dabo tibi gentes hereditatē tuā et possessionē tuam terminos terre. Lectio. ix.

Hec videlicet hereditas et possessio: bifaria ratione regio longinqua nūcupatur: vel q̄ a finibus terre clamat ad dominū: vel quia lōge est a peccatorib᷒ salus. Et cum deus sit vbiq; p̄sens: longe tn̄ ab eorum sensu qui ydola colūt: verus de᷒ abest Sed q̄ erant longe facti sunt prope in sanguine christi. Ad iii. cp̄z. Omnis pontifex. Ad sextam. cp̄m. Ad hebreos. v.

Nemo sumit sibi honorē: sed qui vocat a deo tāq; aaron sicut scriptū ē tu

es sacerdos in eternū secundum ordinem melchisedech. Ad nona. Cap̄. Eccli̅a. xxxix.

IN eccli̅a altissimi aperiet os suum: et in conspectu virtutis illius gloriabitur ī medio populi exaltabitur: et in plenitudīe sancta admirabit. ¶ In nataliciis plurimoꝝ martyꝝ extra tēpus pasch. ad p̄mas vespas sup p̄os. ā. Scti per fidē vicerūt regna operati sunt iusticiā adepti sūt repromissiōes. p̄i sec. cap̄m. Sapientie. x.

REddet deus mercedem laboꝝ sanctoꝝ suorum et deducet eos ī via mirabili. Rm. In circuitu. Hymnus.

SAnctoꝝ meritis īclita gaudia: pangam⁹ socii gestaqꝫ fortia: nā gliscit animus p̄mere cantibus: victorum genus optimum.

Hi sunt quos retinēs mundus īhorruit: ipsum nam sterili flore per aridū: spreuere penit⁹ teqꝫ secuti sunt: rex xp̄e bone celitus.

Hi p̄ te furias atqꝫ ferocia: calcarūt hominū seuaqꝫ verbera: cessit his lacerans fortiter vngula: nec carpsit penetralia.

Cedunt gladiis more bidētiū: nō murmur resonat nec querimonia: sed corde tacito mēs bene conscia: conseruat patientiam.

Que vox que poterit ligua retexere: q̄ tu martyrib⁹ munera p̄paras: rubri nā fluido sanguine laureis: ditant bene fulgidis.

Te summa deitas vnaqꝫ poscimus: vt culpas abluas noxia subtrahas: des pacem famulis nos quoqꝫ gloriam: per cūcta tibi secula. amen. V. Letamī. an Gaudēt in celis anime sctōꝝ qui xp̄i vestigia sunt secuti et q꞉ p̄ro ei⁹ amore sanguinē suum fuderūt ideo cum xp̄o regnabunt ī eternū. ps. Magnificat. Alia ā. Isti sunt scti qui p̄ dei amore minas hoīm cōtempserūt sācti martyres ī regnū eternū exultāt cū āgelis o q̄ p̄ciosa est mors sctōꝝ q̄ assidue assistūt ante dn̄m et ab īuicē nō sunt separati. ps. Magnificat. He due p̄dicte an̄e. dr̄r alternis vicib⁹ p̄ ebd in fer. ix. l. pluri morū mar. tā. iii. q̄ ix. l. scꝫ p̄. Magnificat vel ad mēo. eo: rūdē sctōꝝ: ita tn̄ q̄ sp̄ ī p̄rimis dicat ā. Gaudēt ī celis. ¶ In natali plurimorum martyꝝ non pōtificū. Or.

OMnīps sempiterne deus da nobis sctōꝝ martyrum tuoꝝ N et N ita digne merita venerari: quaten⁹ et

ab instātib⁹ liberemur peri-
culis ⁊ digni efficiamur gau
diis sempiternis. Per dn̄m.
¶ In natali plurimorū mar
tyrum et pontificum. Ora.
Omnipotēs sempiterne deus
qui in sctōꝝ martyrum
tuoꝝ atq; pontificū N. et N.
cordibus flāmā tue dilectio
nis accēdisti: da mētib⁹ nr̄is
eandē fidei caritatisq; virtu
tē: vt quoꝝ gaudemus triū-
phis pficiam⁹ exēplis. Per.
ad matu. inuita. in fes. ix. le.
tantū Inuitat. Adorem⁹ re
gē magnū dn̄m. Qui in sctīs
suis sp est mirabilis. ps. Ve-
nite. Itē in fes ix. l. et in fes.
iii. l. quādo habet inuit. dup.
Inuit. Mirabilē deū i sctīs
suis. Venite adorem⁹ collau
dātes. ps. Venite. In fes. iii.
lec. qn̄ inuit. est simpl Inuit.
Regem martyrū dn̄m. Ve-
nite adoremus. ps. Venite.
hy⁹ Sctōꝝ meritis. In pmo
noc. ā. Sec⁹ decurs⁹ aquaꝝ plā
tauit vineā iustoꝝ sed i lege
dn̄i fuit volūtas eorum. ps.
Btūs vir. ā. Tanq̄ aurū in
fornace pbauit electos dn̄s ⁊
quasi olocausta accepit illos
in eternū. ps. Quare fremu.
ān. Si corā hoībus tormēta
passi sunt spes electorum est
imortalis i eternū. p. In dn̄o
cōfi. v. Letamini dn̄o. Lc. i.

Psalmus qui cantatur
dn̄o videt sctis marti
ribus cōuenire. Sz si mēbra
xp̄i sumus sicut esse debem⁹:
ad oēs nos ptinere itelliga-
mus. Qui seminant i lachry
mis in gaudio metēt. Eūtes
ibāt ⁊ flebant mittētes semi
na sua. Veniētes aūt veniēt
cū exultatione portātes ma
nipulos suos. R. Absterget
deus oēm lachrimā ab oclis
sctōꝝ ⁊ iā nō erit ampli⁹ neq;
luctus neq; clamor sz nec vl-
lus dolor. Qm̄ priora trāsie-
runt. v. Nō esuriēt neq; siti-
ent ampli⁹ et nō cadet super
illos sol neq; vllus est⁹ Qm̄.
Vo eūtes ⁊ vn- (Lc. ii
de veniētes. Qui semi
nātes i lachrimis. Que sunt
semina: Qui manipuli: Eū-
tes i mortē: veniētes a mor-
te. Euntes nascēdo: venien-
tes resurgendo. Seminātes
opa bona: metētes mercedē
eternā. R. Viri scti gl'iosum
sanguinē fuderunt pro dn̄o
amauerunt xp̄m in vita sua
imitati sr̄ eū i morte sua Et
ideo coronas triūphales me
ruerūt. v. Vnus spūs ⁊ vna
fides erat i eis. Et ideo. Lc. iii
Semina ergo nr̄a sunt
quicq̄d boni fecerim⁹.
Manipuli quod in fine reci-
piem⁹. Si ergo bona semia

sunt bona opa quare cum la
chrimis: cũ hilarẽ datorẽ di
ligat deus. R. Tradiderũt
corpora sua pter deũ ad sup
plicia. Et meruerunt habere
coronas ppetuas. V. Isti sũt
qui venerũt ex magna tribu
latione et lauerũt stolas su-
as ĩ sanguine agni. Et. Glo
ria. Et. ¶ In natali quorũ-
libet fratrũ mar. de quocun
q noc. dr̃ hoc seqñs R. semper
erit. iii. R. Hec est vera fra-
ternitas q̃ nũq potuit viola
ri certamine qui effuso sãgui
ne secuti sunt dñm. Cõtẽnen
tes aulã regiã. Peruenerunt
ad regna celestia. V. Ecce q
bonum et q iocundũ habita-
re fratres in vnum. Contẽ.
Gloria. Per. Et hec sũt se. in
quibus pred. R. sp dicet scz
sctõr marci et marcelliani sã
ctorũ geruasii et pthasii: san
ctorũ septẽ fratrũ sctõr cos
me et damiani: sctõr crispini
et crispiniani. In. ii. noc. ãn.
Dabo sanctis meis locũ no-
minatũ in regno patris mei
dicit dñs. p̃ Dñe qs ha. ã. Sã
ctis qui in terra sunt ei9 mi-
rificauit oẽs volũtates me-
as inter illos. p̃. Cõserua. ãn
Sctĩ qui sperant ĩ dño habe
bunt fortitudinẽ assumẽt pẽ
nas vt aquile volabũt et non
deficiẽt. ps. Dñi est terra. V.

Hec Exultẽt iusti Lectio. iiii.
Hic primũ videte carissi
mi quomodo maxime ad bea
tos martyres verba ista per
tineant. Nulli enĩ tm̃ ĩpẽde-
rũt: qtũ ipsi qui seipsos ĩpen
derũt sicut dicit paulus apo
stolus. Et ipse ĩpẽdar pro aĩa
bus vestris. R. Sãcti tui do
mine mirabile cõsecuti sunt
iter seruiẽtes p̃ceptis tuis vt
inuenirentur illesi In aquis
validis terra apparuit ari-
da et in mari rubro via sine
impedimẽto. V. Victricẽ ma
nũ tuã laudauerũt pariter et
decantauerũt dñe nomẽ san
ctum tuum. In. Lectio. qnta
Impenderũt enĩ seipsos
confitẽdo xp̃m et ĩplẽdo
in eius adiutorio qd dictũ ẽ
Ad mensã magnã sedisti sci
to qm̃ talia oportet te p̃para
re Que est mensa magna: ni
si vnde corpus xp̃i accipim9
et sanguinẽ. R. Verbera car
nificũ nõ timuerũt sancti dei
moriẽtes p xp̃i noĩe Ut here
des fierent in domo dñi. V.
Immania enim p xp̃o ĩ suis
corporibus pertulerunt tor-
menta. Ut. Lectio. vi.
Quid est scito qm̃ talia
te oportet p̃parare nisi q bea
tus iohãnes expõit sicut xp̃s
p nobis aĩam suã ponit sic et
nos debemus pro fratribus

animā ponere. R. O veneran da martyrū gliosa certamina qui in suis corporib⁹ pro xpo immania pertulerūt tormenta. Et ideo percipere meruerunt īmarcessibilē eterne vite coronā. v. Despecta nāqꝫ presentis vite luce cōtētoqꝫ suorū corporū cruciatu seuiē tē mūdū dei ꝑ amore vicerūt Et. Glia. Et. In. iii. noc. ān Justi aūt īperpetuū viuēt et apud dn̄m ē merces eorū. ps Exultate. ān. Tradiderunt corpora sua ꝓpt deū ad supplicia vt heredes fierēt ī domo dn̄i. p. Bn̄dicā. ān. Ecce merces sctōꝝ copiosa est apd deū ipsi vero mortui sunt ꝑ xpo ⁊ viuēt in eternū. p. De⁹ vene. v. Justorum anime.

I Secundum lucam. vi.

IN illo tp̄e Descēdēs iesus de mōte stetit ī loco cāpestri et turba discipuloꝝ eius et multitudo copiosa plebis ab oī iudea ⁊ hierusalē ⁊ maritima: et tyri ⁊ sydonis q̄ venerāt vt audirēt eū et sanarent a lāguorib⁹ suis. Et rel

Sermo ex commētario ven. bede pbr̄i. l. vii.

Turbe q̄ (de longe ad audiēdū veniūt descēdētis in cāpū dn̄i curātur attactu Discipuli quia ī minorib⁹ iā sūt instituti: in montis cacumine ad maiora ꝑducbuntur E quibus etiam eligūtur qui cū transfiguratum secreto in monte speculentur. R. Propter testamētum dn̄i ⁊ leges paternas sācti dei ꝑstiterūt in amore fraternitatis Quia vnus semꝑ fuit spiritus in eis et vna fides. v⁹. Fuerunt sine querela ante dominū ⁊ abīuicē nō sunt separati. Quia Le. viii

VNus p̄ oīb⁹ sublimioris sapiētie fōte debriādus: magistri recumbit ī pectore. Raroqꝫ vspiam inuenies vl turbas ad altiora dominū sequi vel quēpiam debilem in mōte curari: sed extincta febre libidinū: accensaqꝫ sapientie luce pedetētim vnumquēqꝫ ad culmē subire virtutū. R. Sancti mei qui in isto seculo certamē habuistis. Mercedeꝫ laborum ego reddam vobis. vsus. Venite benedicti patris mei. Mercedem. Lectio nona.

ET ipse eleuatis oculis in discipꝉos suos dixit. Beati pauperes: quia vestrū est regnum dei. Et si generaliter omnibus loquitur: specialius tamen oculos saluator in discipulos leuat vt his qui verba intenta cordis aure percipiunt: latius saporis intimi lumen aperiat

Rm In circuitu tuo dñe lumen est qd nũq̄ deficiet Ubi constituisti lucidissimas mãsiones. Ibi requiescũt sãctorum anime. ỽ Lux perpetua lucebit sãctis tuis dñe ⁊ eternitas temporum. Ubi. Glĩa Ibi. ỽ Iusti autem imperpetuum viuent. R. Et apud dominum. In laudibus ã

Istorũ autem anime ĩ manu dei sunt et non tanget illos tormentum malicie. p̃. Dominus regnauit. ãn. Cũ palma ad regna peruenerũt sãcti coronas decoris meruerunt de manu domini. p̃. Iubilate. ãn. Corpora sanctorꝝ in pace sepulta sunt et viuẽt nomina eorum in eternum. p̃ Deus deus. ãn. Martyres domini dñm bñdicite in eternũ ps. Bñd. ãn. Exultabũt sctĩ in gloria letabuntur ĩ cubilibus suis. p̃. Laudate. Capm Reddet deus. Hymn⁹

Rex gloriose martyruꝫ: corona cõfitentiũ: qui respuentes terrena: perducis ad celestia

Aurem benignam protin⁹: appone nr̃is vocib⁹: trophea sacra pangimus: ignosce qd deliquimus

Tu vicis ĩ martyrib⁹: parcẽdo cõfessorib⁹: tu vice nr̃a crimina: donando indulgentiam.

Deo patri sit glĩa: eiusq̄ soli filio: cum spũ paraclito: et nunc et imperpetuũ. Amẽ. ỽ. Mirabilis deus in sctĩs suis R. Et glo. ãn. Istorũ est enĩ regnũ celorꝝ qui contẽpserũt vitã mundi. ⁊ puenerunt ad premia regni et lauerunt stolas suas ĩ sanguine agni. ps Benedict⁹. Alia ãn. Lauerũt stolas suas ⁊ cãdidas eas fecerunt in sanguine agni. p̃s. Bñdictus. De pred due ãe dicant alternis vicibus p ebd. in fer. primorũ mar. tã. iii. q̄ ix. l. super. p̃. Bened vel ad memo. eorũdem sctõrũ. ita q̄ sp in primis dr. ãn. Istorum est enim. Drꝫ. vts̃. Ad. i. ãn. Iustorũ aũt. p̃. Deus ĩ noĩe. Ad iii. ãn. Cum palma. p̃s. Legẽ pone. cp̃ꝫ. Reddet de⁹. R. Letamini ĩ dño. Et exultate iusti. ỽ⁹. Et gloriamini omnes recti corde. Et. Glĩa. Leta. ỽ. Exultẽt iusti. Drõ vts̃. Ad. vi. ã Corpora scõꝝ. p̃s. Defecit. Cp̃m. Sapie. x.

Transtulit illos p mare rubrũ: et transuexit illos p aquã nimiã inimicos aũt illorũ demersit ĩ mare: et ab altitudĩe inferorũ eduxit eos. R. Exultẽt iusti. In cõspectu dei. ỽ. Et delectẽtur in leticia. In. Gloria. Ex. ỽ. Iustorꝝ aĩe. Drõ vts̃. Ad. ix.

an. Exultabunt. ps. Mirabilia. Capitulum Sapientie. x

IUsti tulerunt spolia ipiorũ & decãtauerũt domine nomen sanctum tuum et victricẽ manũ tuã laudauerunt pariter dñe deus noster. R. Iustorũ aĩe. In manu dei sunt. v. Et non tãget illos tormẽtum malicie. In manu. Gloria. Iustorum. V. Mirabilis. or. vts. Ad ves. an. Iustor autẽ aĩe. ps. fer. cpm. Reddet deus. hy9. Rex gloriose. v. Mirabilis de9. ã. Absterget deus omnẽ lachrimam ab oculis sanctorũ & iã non erit amplius neq luctus neq clamor sed nec vllus dolor qm̃ priora transierũt. Ps. Magnificat. or. vts. Itẽ sequuntur alia cap. plimorum mar. et dicãt cũ. cp̃. suprascriptis alternis vicib9 p ebd. nisi. qñ. ppria R. vel pprie lau: habeãtur. Ad vs. & ad matu. et ad. iii. dicãt Cp̃. Ad he. xi

SAncti per fidẽ vicerũt regna operati sunt iusticiã adepti sũt repromissiones ĩ xp̃o. Ad vi. Cp̃ Sap̃. x

SAncti ludibria & vbera experti insuper et vincula et carceres: lapidati sũt tentati sunt in occisione gladii mortui sunt. Ad. ix. Cp̃m Sapiencie decimo

CIrcuierũt ĩ melotis ĩ pellibus caprinis egentes: ãgustiati: afflicti: quib9 dignus nõ erat mũdus Item alia cap. plior mar. qñ ix. le vel. iii. lec. habeant cũ ppia hysto. ad vtrasq ves et ad matu. et ad. iii. & ad. ii. vs. dicatur illud capm. Sapie. iii

IUstorũ aĩe in manu dei sunt et nõ tanget illos tormentũ malicie visi sunt oculis insipientiũ mori: illi autẽ sũt ĩ pace. Ad. vi. cp̃m.

SI corã ho Sapie. iii. minibus tormenta passi sunt: spes autem illorũ immortalitate plena est. Ad ix.

IN paucis (Cp̃m. vts. vexati ĩ multis bene disponentur: qm̃ deus tentauit illos & inuenit illos dignos se. &c. vts. In natali vni9 cõfes. & põtifi. extra tẽp9 pasch ad ves. ãn. Iustum deduxit dñs p vias rectas: et ostẽdit illi regnũ dei. & dedit illi sciẽtiam sctõr: honestauit illum in laboribus et cõpleuit labores illius. Maior. pi. fer. Cp̃.

Ecclesiastici xliiii.

ECce sacerdos magnus qui in dieb9 suis placuit deo et inuentus est iustus et in tẽpore iracũdie fact9 ẽ recõsiliatio. Qñ ix. l. vel. iii. cũ ppa hysto. vel cũ ppis lau. habẽt

et etiā ī oīb⁹ fer. vni⁹ ꝯfesso. et po. in tpe pasch. cōtigētib⁹ tūc ad vtrasq̃ vs. ꝛ ad mat. ꝛ ad. iii. dicat hoc cp. Ecce sacer. supradictū. Et ad vi. cp. Bñdictionē. Ad. ix. cpꝫ. Cognouit eū. In oib⁹ vo aliis fer. tā. iii. q̃ ix. lc. vni⁹ cōfes. ꝛ ponti. dicitur ad. i. vesperas tantū. R. Miles xp̄i. hy⁹

Iste ꝯfessoꝛ dñi sacrat⁹: festa plebs cui⁹ celebꝛat per oꝛbē: hodie let⁹ meruit secreta: scādere celi. Qui pius pꝛudēs humilis pudicus: sobꝛius cast⁹ fuit et q̇etus: vita dū p̄sens vegetauit ei⁹: coꝛporis artus. Ad sacrū cui⁹ tumulū frequēter: mēbꝛa languentū modo sanitati: quolibet moꝛbo fuerīt grauata: restituunť. Unde nūc noster choꝛus in honoꝛe: ip̄ius hymnū canit hunc libēter: vt piis eius meritis iuuemur: oĩe p euum Sit salus illi dec⁹ atq̃ virtus: qui supꝛa celi resīdēs cacumē: toti⁹ mūdi machinā gubernat: trin⁹ et vn⁹. Amē. v Amauit eū dñs ꝛ oꝛnauit eū. R. Stola glīe induit eū. ān. Confessoꝛ dñi. M astantē plebē coꝛroboꝛa scā īter-cessione vt q̇ viciorꝫ pōdere p̄mimur beatitudinis tue glīa subleuemur: ꝛ te duce eterna p̄mia ꝯsequamur. p̄ Mḡt. orꝫ

Omñps sēpiterne deus: q̇ beati. N. cōfessoꝛis tui atq̃ pōtificis hodierna festiuitate letificas tuā supplices eroꝛamus clemētiā vt cuius solennia deuotis officiis veneramur eius piis suffragiis eterne vite remedia cōsequamur. Per. Alia oꝛatio.

Da q̄s oṕs deus: vt beati N. ꝯfessoꝛis tui atq̃ pontificis venerāda solēnitas: et deuotionē nobis augeat et salutē. Per. Cum vero duo fe. vnius cōfes. ꝛ pō. simul cōtigerīt: tūc fiat mēoria de alio fes. cū hac ān. Similabo eū viro sapiēti q̇ edificauit domū suā supꝛa petrā v⁹. Iustū deduxit dñs. Orꝫ. vt decet. Ad matu. i fes. ix. l. vel. iii. q̄ hñt inuita. dup. Inuitato Unū deū in trinitate fideliter adoꝛem⁹ Cui⁹ fide deo viuit lctūs p̄sul. N. p̄s. Uenite exulte. In fes. iii. lec. q̄ñ inuita. ē simpľ. Inuitaľ. Regē cōfessorꝫ dñm. Uenite adoꝛem⁹. p̄. Ueīte. p⁹. Iste cōfessoꝛ. In. i. noc. ān. Beatus vir q̇ ī lege dñi meditabitur voluntas ei⁹ pmanet die ac nocte: et oīa q̄cūq̃ faciet sēp pꝛosperabuntur. p̄ Beatus vir. ā. Btūs iste sanct⁹ q̇ confisus ē in dño: p̄dicauit p̄ceptum dñi constitutus est ī mō

te sancto eius. ꝑ. Quare fre. an. Tu es gloria mea: tu es susceptor meꝰ dñe tu exaltās caput meū ⁊ exaudisti me de mōte sancto tuo. ꝑ. Domine quid mul. ℣. Amauit eum do minus. Lectio prima.

Dominicus sermo quē debemus oēs nō solū studiose: verūetiam sapienter audire cui nos oportꝫ humiliter ac delectabiliter obedire moderationis sue vbiqꝫ tenens temperiē: vt nec ouibus desint pabula: nec pastoribus alimenta: quedā speciᵃliter solis precepit nobis: q̄dam vero gn̄aliter nobis et vobis. ℟. Euge bone serue et fidelis: quia in pauca fuisti fidelis supra multa te constituā. Intra in gaudiū dn̄i tui. ℣. Dn̄e quiqꝫ talēta tradidisti michi: ecce alia quiqꝫ superlucratus sum. Intra ī gaudium. Lectio secunda.

Nobis nāqꝫ id est seruis quos ille p̄rfamilias rex oīm dn̄s ad hec ī magna domo sua constituit: vbi populo eius verbū gratie ministremus spaliter iniungitur sancte predicationis officiuꝫ generaliter vo nobis ⁊ vobis salutaris indicitur obedientia mandatorum. ℟. Ecce sacerdos magnꝰ q̄ in diebus suis placuit deo. Ideo iureiurādo fecit illū dn̄s crescere in plebē suā. ℣. Benedictionē oīm gentiū dedit illi ⁊ testamētū suū cōfirmauit super caput eiꝰ. Ideo. Lcō. iii.

In his denuo mandatis tanq̄ ditissimis ferculis: sic celestiū deliciarum copia spūalis exuberat vt ī vbo dei abūdet qd̄ pfectꝰ comedat: abundet etiā qd̄ puulꝰ sugat. Ibi est simul et lacteꝰ potus quo tenera fideliū nutriat īfātia et solidus cibus quo robusta perfectorum iuuētꝰ spūalia scē virtutis accipiat īcrementa. ℟. Iurauit dn̄s ⁊ nō penitebit eū. Tu es sacerdos ī etnū Scd̄m ordinē melchisedech ℣. Dixit dn̄s dn̄o meo sede a dextris meis. Tu. Glia. Secū. In. ii. noc. ān. Inuocantē exaudiuit dn̄s scīn suū dn̄s exaudiuit eū ⁊ cōstituit eū in pace. ps. Cū inuocarē. ā. Letentur omēs q̄ sperāt ī te dn̄e qm̄ tu bn̄dixisti iusto: scuto bone volūtatꝭ tue coronasti eū. p̄. Uerba mea. ā. Dn̄e dn̄s nr̄: q̄ admirabile est nomē tuum in vniuersa terra: qꝛ glīa et honore coronasti scīm tuū et constituisti eum super opa manuum tuarum. ps. Ipsuꝫ ℣. Iustum deduxit dn̄s p vias rectas. Lectio quarta.

IBi prorsus ad salutē cō sulit vniuersis quos dn̄s saluare dignat. Ibi ē qd oī etati ꝯgruat. Ibi ē qd oī ꝓfessiōi ꝯueniat. Ibi audiuimus p̄cepta q̄ faciam⁹: ibi cognoscim⁹ p̄mia q̄ speremus. Ibi ē iussio q̄ nos ꝑ litterā doceat ꝛ instruat ad sciētiā Ibi ꝓmissio q̄ ꝑ grāꝫ trahat ꝛ ꝑducat ad gl'iaꝫ R. Posui adiutoriū sup potētē et exaltaui electum de plebe mea. Manus enī mea auxiliabitur ei. V. Inueni dauid seruū meū oleo sancto meo vnxi eum. Manus. Lectio quinta.

SEruorū igit quos populo suo preposuit dn̄s specialiter volēs officiū demōstrare: ait quod in euangelio sepe audiuim⁹. Quis putas est fidelis dispensator et prudēs: quē cōstituit dn̄s supra familiā suā vt det illis in tp̄e tritici mensurā. Btūs ille seru⁹ quē cū venerit dn̄s inuenerit sic facientem. R. Magnificauit eū in cōspectu regum et dedit illi coronam glorie. V. Statuit illi testamentū sempiternū. Et. l. vi.

QUis ē iste dn̄s fratres xp̄s sine dubio q̄ suis discipulis ait. Uos vocatis me magister ꝛ dn̄e: ꝛ bene dicitis. Sum etenī. Que est etiā huius dn̄i familia. nimirum illa est quā ipse dn̄s de manu inimici redemit ꝛ dn̄o suo mācipauit. Hec autem familia: sctā est ecclesia que ꝑ orbē terraꝝ copiosa fertilitate diffūditur: ꝛ redemptā se precioso xp̄i sāguīe gl'iatur. R. Sctē. M. xp̄i confessor audi rogantes seruulos. Et īpetratā celitus. Tu defer īdulgentiā. V. O sancte. M. sydus aureū dn̄i gratia seruorū gemitus solita suscipe clementia. Et. Gloria. Tu. In. iii. noc. an. Dn̄e iste sāctus habitabit in tabernaculo tuo operat⁹ est iusticiam requiescet in mōte sancto tuo. ps. Dn̄e quis ha. an. Uitā petiit a te ꝛ tribuisti ei dn̄e gloriā ꝛ magnū decorem īposuisti sup eū posuisti in capite ei⁹ coronā de lapide precioso. ps. Dn̄e in vir. an. Hic accipiet benedictionē a dn̄o et m̄iam a deo salutari suo: qꝛ hec est gn̄atio querentium dn̄m. ps. Dn̄i est terra. V. Iust⁹ vt palma. R. Sicut. Secundum matheum. xxv.

IN illo tp̄e. Dixit iesus discipulis suis parabolam hāc. Homo quidā ꝑegre proficiscens vocauit seruos suos et tradidit illis bona sua. Et reliqua. Oml. beati gregorii pape. Lectio vii.

Lectio scti euāgelii fratres carissimi sollicite cōsiderare nos āmonet ne nos qui plus ceteris in hoc mūdo accipisse aliquid cernimur: ab actoꝛe mūdi grauiꝰ inde iudicemur Cū enī augētur dona: ratio nes etiā crescunt donoꝛum. Tāto igit̄ esse humilioꝛ atqꝫ ad seruiendū deo pꝛomptioꝛ quisqꝫ debet esse ex munere: q̄to se obligatioꝛē eē cōspicit in reddēda ratione. ℟. Iste est qui ante deū magnas vir tutes operatꝰ est ꝛ omnis ter ra doctrina eius repleta est. Ipse ītercedat pꝛo pc̄tis oīm populoꝝ. ℣. Iste est qui cō- tempsit vitam mundi ꝛ per- uenit ad celestia regna. Ipe.

Lc. viii

Ecce hō qui peregre pꝛoficiscit̄ ser- uos suos vocat eisqꝫ ad nego tium talenta partitur. Post multū vero tēpoꝛis positu- rus rationem reuertit̄: bene operātes ꝓ appoꝛtato lucro remunerat. Seruū vero a bo no opere toꝛpentem dānat. Quis itaqꝫ iste homo est qui peregre pꝛoficiscitur nisi re- demptoꝛ noster qui in ea car ne quaꝫ assumpserat abiit in celum. ℟. Iste homo ab ado lescentia sua partim meruit infirmos curare. Dedit illi dn̄s claritatem magnā cecos illumiare ꝛ demōes effugare. ℣. Ecce homo sine quere- la verus dei cultoꝛ abstinēs se ab omni opere malo ꝛ per- manens in innocentia sua. Dedit. illi.

Lectio nona

Carnis enī locus ꝓpꝛiꝰ terra est q̄ quasi ad pe- grinandū ducit̄ dum per re- dēptoꝛē nostrū in celo collo catur. Sed homo iste pegre pꝛoficiscēs seruis suis bona sua tradidit: quia fidelibus suis spūalia bona cōcessit. Et vni dedit quinqꝫ talēta/ alii aūt duo: alii vo vnū Quiqꝫ enī sunt coꝛpoꝛis sēsus vide licet: visus/ auditus/ gustus odoꝛatus: ꝛ tactus. Quiqꝫ enī talenta: donū quinqꝫ sensuū etiā exterioꝝ sciētia exp̄mit̄. Duobꝰ vero: ītellectꝰ et ope ratio designat̄. Uniꝰ aūt ta lenti noīe tantūmō ītellectꝰ designat̄. ℟. Miles xp̄i glīo se. ℣. sctīssime. Tuo pio īter uētu. Culpas nr̄as ablue. ℣. Ut celestis regni sedē valea mus scandere. Tuo. Gloꝛia. Culpas. ℣. Oꝛa ꝓ nobis. ℟. Iste. ℣ꝰ dꝛ semꝑ āte laud. in fe. ix. lc. vnius confes. In fe. vero. iii. lec. dicat̄. ℣ꝰ. Iustū deduxit. vel ℣. Iustꝰ vt pal- ma. In laudibus. ā. Ecce sa cerdos magnꝰ qui in diebus suis placuit deo et inuentus

est iustus. ps. Dñs regnauit. an. Non est inuētus similis illi qui cōseruaret legem excelsi. p. Jubilate. an. Fidelis seruus & prudēs quē constituit dñs supra familiā suam p. Deus deus. a. Beatus ille seruus quē cum venerit dñs et pulsauerit ianuā & inuenerit eū vigilantē. ps. Benedicite. an. Serue bone & fidelis intra ī gaudium dñi tui. p̄s. Laud. cp̄z. Ecclistici. xliiii.

BEnedictionē omnium gentium dedit illi dñs et testamentū suum cōfirmauit super caput eius. Quādo fiunt ix. vel iii. l. cum cōi hymno. vnius cōfesso. & ponti et extra tp̄us pas. tunc dicatur ad laudes & ad iii. & ad secūdas vesperas hoc capitulū. Benedictionem. Hymnus.

IEsu redēptor omnium: perpes corona presulum in hac die clemētius: nostris faueto vocibus.

Qui sacri qua noīs: cōfessor almus claruit: cuius celebrat annua: deuota plebs solēnia.

Qui rite mūdi gaudia: huius caduca respuēs: cum angelis celestibus: letus potitur premiis

Huius benigne annue: nobis sequi vestigia: hui⁹ p̄catu seruulis: dimitte noxā crimīs.

Sit xp̄e rex piissime: tibi patrique glia: cum sp̄ū paraclito: in sempiterna secula. Amen. ℣. Justus ger. ān. Euge serue bone et fidelis quia super pauca fuisti fidel' supra multa te cōstituam dicit dñs. p̄s. Bened. orō. vt s̄. Si duo festa vnius cōfes. & pontifi. simul ɔtingūt: tunc fiat mēo. de alio fes. cum hac ān. Iste est qui ante deū. Require hāc ām ad scdas veš vni⁹ cōfes. et pontifi. ℣. Justus vt pal. orō vt s̄. Ad p̄mā ān. Ecce sacerdo. p̄. Deus in nomie. Ad. iii. ān. Non est inuētus. p̄s. Legem pone. cp̄. Benedictionez. ℟. Amauit eū dñs. Et ornauit eū. ℣. Stola glīe induit eū. Et ornauit. Glīa. Amauit. ℣⁹. Justū deduxit. oratio vt sup̄. Ad sextam ān. Fidelis seruus. p̄s. Defecit. capm. Ecclesiastici. xliiii.

COgnouit eū dñs in bñdictionibus suis cōseruauit illi mīam suam: & inuenit gratiā corā oculis dñi ℟. Justū deduxit dñs. Per vias rectas. ℣⁹. Et ostendit illi regnū dei. Per vias. Gloria Justū ℣ Just⁹ vt pal. orō vt supra. Ad. ix. ān. Serue bone & fidelis. p̄. Mirabilia. cp̄. Ecclesiastici xliiii.

MAgnificauit eum cōspe

stu regum ⁊ dedit illi coronā glorie. R. Iustus ut palma florebit. In domo dñi. Uersus. Sicut cedrꝰ libani multiplicabitur. In domo dñi. Gloria. Iustus palma. Uersꝰ. Iustus germinabit. Oro. ut s. Ad secūdas vesperas. a. Ecce sacerdos magnus. ps de fer. cap. Benedictionem. Si duplex fest. fuerit dr R. Sancte. M. xpi cōfessor. Sin autē nullū R. dicatur hyꝰ. Iesu redēptor. v. Iustus ger. Ad mag ān. Iste est qui ante deū magnas virtutes opatus est et omīs terra doctrina eius repleta est: ipse intercedat ꝓ pctīs oīm populorū. ps. Mgt. Oro. Itē alie lec. uniꝰ cōfes. ⁊ pōti. Lec. i.

Seruus igit qui geminata talenta retulit a domino laudat atq̧ ad eternam remunerationē perducitur cum ei voce dñica dicitur. Euge serue bone ⁊ fidelis quia super pauca fuisti fidelis supra multa te constituam intra in gaudium domini tui. Lectio secūda.

Pauca quippe fratres sūt bona omnia presentis vite q̄tūlibet esse multa videantur in cōparatiōe retributionis eterne. Sed tunc fidelis seruꝰ supra multa cōstitur quādo deuicta omī corruptionis molestia: de eternis gaudiis ī illa celesti sede gloriatur. Lectio tercia.

Tunc ei ad domini sui gaudium perfecte intromittit quādo in illa eterna patria assumptus atq̧ angelorum cetibus admixtus: sic interius gaudet de munere ut nō sit qđ iā exteriꝰ doleat de corruptione. Lectio iiii.

Seruus qui operari de talēto noluit cum verbis excusationis ad dñm redit dicēs. Dñe: scio qꝛ homo durus es: metis ubi nō seminasti: ⁊ cōgregas ubi nō sparsisti: ⁊ timēs abii ⁊ abscondi talētū tuū ī terra ecce habes qđ tuū est. Notandū vero q̄ inutilis seruꝰ dñm durū vocat: cui tñ ad lucrū deseruire dissimulat. Et timuisse se dicit in lucrū talentum expēdere: qui hoc solū timere debuerat ne hoc sine lucro ad dominū reportaret. Lectio. v.

Sunt aūt plerisq̧ intra sctām ecclesiā quorū iste seruus ymaginē tenet q̄ meliorꝫ vite vias aggredi metuunt: ⁊ tñ iacere in sui corporis ignauia nō pertimescūt. Cūq̧ enī pctōres se cōsiderāt: sctitatis vias arripere trepidant ⁊ remanere ī iniq̄tatibꝰ suis nō formidāt. Lectio. vi.

SEd quia idcirco melioris habitus vias et rectioris vite apprehendere arcem nolunt quia infirmos se esse cõspiciunt quasi et pctõres se fatentur: et dñm repellunt eumqꝫ in quo sanctificari debuerant refugiunt et velut in perturbatione positi consilium non habent duz moriuntur ꝛ vitã timẽt. Unde et huic seruo protinus respõdetur. Serue male piger sciebas quia meto vbi nõ semino: et cõgrego vbi nõ spargo. Oportuit ergo te dare pecuniam meã nũmulariis vt ego veniens recepissem vtiqꝫ quod meum est cum vsura.

Euangeliũ scd'z matheũ. xxiiii

IN illo tpe. Dixit iesus discipulis suis Uigilate: quia nescitis qua hora dominus vester venturus sit. Et reliqua. Omelia venerabilis bede presbiteri lectio vii

Hac similitudine oñdit dominus aduẽtũ suũ sp debere esse suspectũ Pater familias enĩ anim⁹ noster est q̇ corp⁹ et oĩa officia corporis more patrisfamilias regit et continet. Fur aũt mors est ĩpro uise adueniens. lectio viii.

Fur igitur domũ perfodit cum mors repẽte ꝛ subito: repentinũ trãsitum parat Patersfamilias vero si sciret aduentũ furis vtiqꝫ vigilaret et non sineret perfodi domũ suã quia si animus noster sedulo diem mortis inspiceret sine dubio a torpore suo per omnia vigilaret. Lectio. ix.

Seruus autem fidelis et prudens intelligitur chorus apostolorũ ꝛ imitatorũ eorũ Recte ordo apostolorum seruus fidelis ꝛ prudens dicitur. Fidelis enim est: quia fideliter et deuote substantiã dñi sui dispensat. Prudens est quia in distribuendo capacitatem singulorum discernit. ¶ In natali vni⁹ confessoris et doctoris Si eps̃ fuerit tota cãtetur hystoria vni⁹ confesso. et ponti. Si vero eps̃ nõ fuerit totum fiat seruitium sicut in festo sancti hieronimi prenotatũ ẽ. Ita tamẽ qꝫ in festo sancti augustini episcopi et doctoris dicat ad vtrasqꝫ vespas ꝛ ad matu. ꝛ ad iii

DEdit dñs confessionẽ sctõ suo et excelso in verbo glorie de omĩ corde suo laudauit dominuz ꝛ dilexit deũ q̇ fecit illũ (hoc cp̃ Oro

Exaudi dñe preces nr̃as quas in sancti. N confessoris tui atqꝫ doctoris solennitate deferimus vt q̇ tibi digne meruit famlari: ei⁹

intercedentibus meritis ab omnibus nos absoluas peccatis. Per dominum nostrū

Expositio euangelii

Secundum matheum

In illo tempore dixit iesus discipulis suis Uos estis sal terre quod si sal euanuerit in quo salietur Et reliqua

Omelia excerpta de diuersis tractatibus Lectio septima.

Sal appellātur apostoli: quia per ipsos vniuersuꝫ hominū conditur genus Terre enim nomīe humana natura significatur: salis vero verbi sapientia Quod autem apl'os suos celesti ac diuina plenos sapientia saluator sal terre nominat: ostendit fatuos eē iudicandos qui terrena tm̄ sapiunt: qui temporalium bonorum vel copiam sectātes: vel inopiam metuētes/ amittunt eterna que nec dari possunt ab hominib9 nec auferri Tu. Lectio viii.

Notandum quod salis natura infecunditatem terre facit et ira victorꝭ deuictas vrbes sale seminabat ne quidem ī eis germen oriretur Ita et apostoli destructo regno peccati: germen vitiorum compescebant. Quod si sal euanuerit: in quo salietur Ad nichilum valet vltra nisi vt mittatur foras et conculcetur ab hominibus. Sic qui retro uadit nec ipē fructum ferre nec alios valet excolere sed piicitur ab ecclesia. Lectio nona.

Uos estis lux mundi a luce vera que christus est illuminati: apostoli lux mundi appellantur quia per ipsos luce fidei et scientie illuminandus erat mundus. Non potest ciuitas abscondi sup mōtem posita hoc est apostolice soliditas doctrine super insignem magnamque iusticiam fundata: quā significat etiā mons ipse in quo domin9 disputat. Potest igitur mons iste ipsum significare de quo scriptum est. Uenite ascēdamus ad montem dn̄i et ad domum dei iacob. Tu autem.

V. et laudes vt supnotatum est. Ad tertiam capm. Dedit dominus confessionem. Ad sertam capitulum.

Dedit illi dominus cōtra inimicos potētiam et stare fecit cantores contra altare: et in sono eorum dulces fecit modulos. Ad nonā Cp̄

Sapientia laudabit animam suam et in domino honorabitur: et in medio populi exaltabitur et in plenitudine sancta admirabitur. In natali vni9 cō-

fessoris et abbatis. ad vespas sup psal. an. Amauit eū dñs et ornauit eū stola glorie induit eū: et ad portas paradisi coronauit eū. p. teri. capm.

Iustus cor suū tradet ad vigilandū diluculo ad dñm q fecit illū: et ī conspectu altissimi depcabitur. R. Uir israelita. v. Iste ꝯfessor dñi. v. Amauit eum dñs. an. Similabo eū viro sapienti qui edificauit domū suam supra petram. ps. Magnificat. or. si ppria habeat vl de cōmuni

Deus qui beatum. N. cōfessorem tuum atqꝫ abbatem sanctitatis gratia decorasti: ipsius meritis fac nos bonis operibꝰ abūdare: vt a te sūmo bono oē qd expedit mereamur īpetrare. p. Ad matutias. Inuitatoriū. Iustꝰ florebit. ps. Uenite ex. Require in cōi vnius martyris In festis. iii. lectio. quādo Inuita. est simplex. Inuita. Regem ꝯfessorū. ps. Uenite. hymnꝰ. Iste confessor. In. i. noctur. et in sequētibus nocturnis. āne. et ps. et v. de communi vnius confessoris et pōtificis. Lectio prima.

Ad sancti ac beatissimi patris nostri. N. cuiꝰ hodie festa celebramus laudes addidisse aliquid decerpsisse est. cū siquidem virtutū eius gratia non sermonibus exponenda sit: sed operibus comprobanda. Cum enī dicat scriptura gloria pr̄is est filius sapiēs. Quāte huius glorie sunt: qui tantorꝫ filiorum sapientia et deuotione letatur in xpo enī iesu p euangeliū ipse nos genuit. Rm. Euge serue. lec. ii.

Quicqd igit in hac sctā plebe potest esse virtutis et gratie: de hoc quasi de quodam fonte lucidissimo omniū riuulorum puritas emanauit. Etenī quia castitatis et aliarum virtutū pollebat vigore: quia abstinentie gloriabatur angustiis: quia blandimentis preditꝰ erat lenitatis: omnium enim ī dominū puocauit affectum. Tu autē Rm. Iustus germīabit. Require in cōi vnius martyris.

Bñ et cōgrue ī hac die (l. iii. quam nobis beati. N. patris nostri cuius ad paradisum transitus exultabileꝫ reddit presentis psalmi versiculum decantauimus. In memoria eterna erit iustus. Rm. Uir israelita gaude coheres christi intercede pro nobis. vsus. Ut precibus tuis a deo veniam speremus deuoti ad te cōfugimus. Intercede. Gloria patri. Intercede. In. ii. noc.

an. Inuocantē. ps. Cum inuocarē. et cetere aNe cum suis ps. V. Iustum deduxit. l. iiii

Digne enī in memoriā vertitur hominū qui ad gaudiū transit angelorū. Dicit enī sermo diuinus. Ne laudes hominem in vita sua. Tanq̄ si diceret lauda post mortē. Magnifica post cōsummationem. Tu autē. Rm Magnificauit. Lectio quinta

Duplici enī ex causa vtili⁹ est hominuȝ magis memorie laudē dare q̄ vite vt illo potissimū tempore merita sanctitatis extollas: quando nec laudantem adulacio nocet: nec laudatum tentat elatio. Tu autem. R. Amauit eum dn̄s et ornauit eum stola glorie induit euȝ. Et ad portas paradisi coronauit eum. V⁹. Induit eum dn̄s lorica fidei et ornauit eum. Et ad. l. vi.

Lauda ergo post periculū: predica securū: lauda ducis virtutem sed cum perductus est ad triumphum. Quis autem viuēs tuto possit ac sine trepidatione laudari: qui et de preterito meminit se habere quod doleat: et de futuro videt sibi superesse quod timeat. R. Sancte. N xp̄i cōfessor. In. iii. noct. ā Domīe iste sanctus. et cetere aNe cum suis psal. sequētur. Vsus. Iustus vt palma. Scd̄m lucā.

IN illo tempore dixit iesus discipulis suis. Nemo accendit lucernam et in abscondito ponit: neq̄ sub modio: sed super candelabrū Et reliqua. Omelia venerabilis bede presbyteri. lc. vii.

De seipō dn̄s hoc loq̄t ostē dēs q si supra dixerat nullū gn̄ationi neq̄ nisi signū ione pphete dandū nequaq̄ tamē lucis sue claritatem fidelibus occultandam. Rm Iste est qui ante deum. l. viii

Ipe quippe lucernā accēdit qui testam humane nature flāma sue diuinitatꝫ īpleuit. Quā pfecto lucernā nec credētib⁹ abscōdere nec modio supponere: hoc ē sub mēsura legis īcludere: vl intra vni⁹ iudee gētis terios voluit cohibere. R Iste homo. lec. ix.

Sed sup cādelabrum inquit vt qui ingrediūtur lumē videant. Candelabrum ecclesiam dicit: cui lucernaȝ supposuit: quia in nostris frontibus fidē sue incarnationis affixit: vt qui ecclesiā īgredi fideliter voluerint: lumē veritatꝫ palam queant intueri. Tu. R. Miles xp̄i gloriose. N. In festis ix. lec. Vs⁹. Ora pro nobis. In festis iii. le. V.

Iustū deduxit. vl v. Iustus vt palma In laudibus. ān. Iustū deduxit dn̄s per vias rectas ⁊ ostendit illi regnum dei. ps. Dn̄s regnauit. a. Nō est inuētus. ps. Jubilate. ān. Fidelis seruus. ps. Deus deus meus. a. Beatus ille. ps. Benedicite oīa. ān. Serue bone. p. Laudate. require has. iiii. an̄as. in lau. in cōi vnius cōfessoris ⁊ pontificis. cp. Iustus cor suū. hy. Iesu redēptor. v. Iustus germiabit. a. Euge serue ps. Benedictus. orō vlš. Ad. i. ān Iustū deduxit. p̄. Deus in nomie tuo. Ad iii. ān. Non est. ps. Legē pone cp̄m. Iustus cor suum. R. et v. ad oēs hoš dicūt vt supra in cōi vnius cōfessoris et pontificis. Ad. vi. ān. Fidelis seruus. ps. Defecit. cp.

Si eī magn dn̄s voluerit spū ītelligētie reple bit illū et ipse tāq̄ hymbres mittet eloquia sapiētie sue et in oratiōe confitebitur dn̄o. Ad nonam. ān. Serue bone. ps. Mirabilia. Capitulum

Dominus dirigit consiliū eius ⁊ disciplinā et in lege testamenti sui gloriabitur. Ad vesperas. ān. Iustum deduxit. mior. psal. feri. cp̄m. Iust cor suū. hy. Iesu redēptor oīm. v. Iust germinabit. ān. Iste est qui ante deū. ps. Mgt. orō. vlš. Ite de quocūq̧ confesso. ad vespas. ān. Amauit eū. psal. feriales. cp̄m. Iustū deduxit dn̄s p vias rectas ⁊ ostendit illi regnū dei ⁊ dedit illi sciē tiam sanctorꝝ honestauit illū in laboribus ⁊ compleuit labores illi. R. Miles christi. hy. Iste cōfessor. v. Amauit eū. ān. Confessor dn̄i N. ps. Magnificat Alia oratio

Adesto dn̄e precib nostris quas in sancti. N cōfessoris tui solēnitate defe rimus vt qui nostre iusticie fiduciā nō habemus eius qui tibi placuit meritis ⁊ precib adiuuemur Per dominum. Ad matut in festis ix. lc. vel iii. lec. qn̄ inuitat. est duplex inuita. Iustus florebit. psal. Uenite. In festis. iii. lec. qn̄ inuita. est simplex inuita. Re gem cōfesso. ps. Uenite hy. Iste cōfessor. In. i. noc. ⁊ ī aliis seque. noc. āe. psal de cōi vnius cōfes. ⁊ pōtifi. Lectō. i.

Fratres obediens xpo vendat que possidet et elemosynam det. vt de terra cor ad celū leuet ⁊ auaritiam calcet: vt ad pfectiōis culmē tota mētis intētiōe festinet: vt nō sit sollicitus que sunt mūdi sed que hic sunt dei vt

mundū sibi crucifixū habeat seq mūdo crucifixū exhibeat vt sit oīno pauper in seculo et diues in xpo. R. Per ordi ne de cōi vnius cōfessoris et abbatis dicuntur. Lectio ii. Quis ignorat boni huius magnitudinē videmus ī oībus vendendarū rerū suarū inesse virtutē/ vnusquisq ppriū enī habet donū ex deo: ali9 sic/ ali9 aūt sic. l. iii. Ecce hoc tam magnū bonū implere pauci possunt. Nunquid q2 paucis donatur ista perfectio ppterea debēt esse pessimi quicūq in bono non possunt esse pfecti. Nunquid ppterea cristian9 debet vitio rapacitatis insistere: q2 forte nōdū potest oēs res suas pauperibus erogare. Lc. iiii Aut ideo debet aliena concupiscere quia ppria nōdum potest oīno cōtēpnere Absit hoc fratres ab hominib9 xpianis auertat hoc deus a fidelibus suis. Lectio quinta. Apostolus eī veracit dicit: quia neq auari neq rapaces regnū dei possidebunt. Manifestū est aūt: quia oīs qui a regno dei alienabit in eterno igne cum dyabolo eiusq angelis damnabit. Tu. l. vi Proinde dilectissimi filii nō omēs possunt implere quod dñs ait. Vendite que possidetis: illud tamen qp adiecit dicens. Date elemosynā oībus est possibile si assit bona voluntas: omnibus facile: si non assit dira cupiditas: omnib9 ē salubre si ferueat charitas. Cūctis ergo debet esse cōmune: vt oībus donet eterna felicitas. Scdm mar. xiii. In illo tēpore dixit iesus discipulis suis. Uidete vigilate et orate nescitis enī quādo tēpus sit. Et reliqua. Omel' ven. bede pbri. Lc. vii Uigilate et orate cautos existere discipl'os suos Dñs monuit sed tū eis iudicii vltimi tempus ostendere noluit: q2 magis illis profuit hoc nescire q̄ scire. Ut semper suspecti semperq parati vigilarent. Tu autem. Lectio octaua Unde siquidem vigilat qui vanis mūdi gaudiis dormit et preceptis diuinis excubat. Utiliter enī orat qui talē se exhibet vt pcipere valeat qd in orōnibus postulat. Lc. ix Nescitis enī quādo tempus sit Ac si diceret sicut ignorastis diē introit9 Uestri ī mūdum: ita ignorastis et diem exitus vrī de mundo. Tu. V. Ora pro nobis beate. R. In festis vero iii. lec. dicitur. V. Justum deduxit. vel. Vsus.

Iustus vt palma. In laudi. an. Iustū deduxit. p. Dñs regnauit. et alie ãe. sequē. vts Cpm. Iustus coꝛ suū. hym⁹ Iesu redēptoꝛ omniū. Cor⁹ hy⁹ dr p oia sicut de vno cōfes. ꝛ pōti. V. Iust⁹ germinauit. ān. Euge serue p. Bñd⁹. oro Adesto dñe pꝛec. Ad. i. ā Iustū deduxit. ps. Deus ī nomine tuo. Ad. iii. ān. Nō est īuentus. ps. Legē pone capm Iustū deduxit dñe. R. et. V. ad oēs hoꝛ. dicūt vts. in cōi vni⁹ ꝯfessoꝛis ꝛ pōti. ad. vi. ān. Fidelis seruus. ps. Defe

Custodiuit eū (cit. Cp. dñs ab inimicis a seductoꝛibus tutauit illū et certamen foꝛte dedit illi vt vinceret et sciret qm̄ oīm potētioꝛ est sapientia. Ad. ix. ān Serue bone. ps. Mirabilia. Cpз.

Sapientia venditum iustū non dereliquit sed a peccatoꝛibus liberauit euз

¶ In natali plurimoꝛū confessoꝛum ad veš. ān. Sancti per fideз psalmi feriales. cp. Ad hebꝛeos septimo

Plures facti sunt sacerdotes secundum legem idcirco ꝙ moꝛte ꝓhiberent ꝑmanere iesus autē eo ꝙ maneat in eternum sempiternū habet sacerdotium. Rm. Iusti imperpetuum viuent ꝛ apud dominum est merces eorum: et cogitatio eoꝛum Apud altissimum. V. Ideo accipient regnum decoꝛis ꝛ diadema speciei de manu domini. Et. Gloꝛia laus et honoꝛ dec⁹ potestas et iubilatio patri ac nato et spiritui sancto Apud altis. hymn⁹. Sanctorum meritis. Hi sunt quos. Te summa deitas. V⁹. Letamini. ān. Fulgebunt iusti et tanꝙ scintille in arundineto discurrent iudicabunt nationes et regnabunt in eternum. ps Magnificat. Oro.

Beatoꝛum confessoꝛum tuoꝛum N. et. N. nos domine tuere ꝓsidiis vt quorum festiuitatē annua deuotione recolimus: eoꝛum īntercessione ab omnibus aduersitatibus eruamur. Per.

Alia oꝛatio.

Deus qui nos sanctoꝛ confessoꝛum tuoꝛuз. N ꝛ. N confessionibus gloꝛiosis circundas ꝛ pꝛotegis. da nobis eoꝛum imitatione pꝛoficere et intercessione gaudere. per eundem. Ad matutinas Inuitato. Mirabilem deum in sanctis suis. Uenite adoꝛemus collaudantes. ps. Uenite. In festis vero iii. lec. Inuita. Regem confes. p. Uenite. hy⁹. Sāctoꝛū meritis. Hi

sunt. Te sum. In. i. noc. an. Secus decursus aquarū plā tauit vineā iustoꝝū : sed in le ge dñi fuit voluntas eoꝝum ps. Beatus vir. a. Tanq̄ au rum in foꝛnace pꝛobauit ele ctos domin⁹ ⁊ quasi olocau sta accepit illos in eternum p. Quare fremuerūt. an. Filii hominuꝫ scitote quia dñs sā ctos suos mirificauit. p. Cū inuocarem. v. Letamī. lcō i

BEati sūt serui illi quos cū venerit dñs inuene= rit vigilantes. Uigilat q̄ ad aspectū veri luminis mentis oculos apertos tenet. Uigi= lat qui seruat operando qđ credidit. Uigilat qui a se toꝛ poꝛis ⁊ negligentis tenebꝛas repellit. Hinc enim paul⁹ di cit. Euigilate iusti et nolite peccare. R. Absterget de⁹ om nē lachꝛymā ab oculis sctōꝝ et iā non erit āplius neq̄ lu= ctus neq̄ clamoꝛ : sed nec vl= lus doloꝛ. Quoniam pꝛioꝛa transierūt. v. Nō esuriēt ne q̄ sitient amplius et nō cadet super illos sol neq̄ vllus est⁹ Quoniam. Lectio secunda.

HIc rursus ait. Hoꝛa est iam nos de somno sur= gere. Sed veniens dñs quid seruis vigilantibus exhibe= bit audiamus. Amē dico vo= bis q̄ pꝛecinget se et faciet il los discumbere : et transiens ministrabit illis. Pꝛecinget se : id est ad retributionem p̄ parabit Faciet illos discum bere : id est ī eterna quiete re foueri. Discūbere quippe no strū est in eterno regno quie scere. R. Exultabūt sancti ī gloꝛia. Letabuntur in cubili bus suis. v. Epulentur ⁊ ex= ultēt ī ꝯspectu dei. Leta. l. iii

UNde rursus dominus dicit Uenient ⁊ recum bent cum abꝛaham isaac ⁊ ia cob. Transiens autem domi nus ministrat quia lucis sue illustratiōe nos satiat. Trā sire vero domini est cum de iudicio ad regnum redit Uel certe nobis dñs post iudiciū transit quia ab humanitatis foꝛma in diuinitatis sue cō= templationeꝫ nos eleuat. R. Iusti imperpetuū. vts. ad. i. vēs. In. ii. noc. ān. Letentur oēs q̄ sperāt in te dñe qm̄ tu benedixisti iusto scuto bone voluntatꝫ tue coꝛonasti eos ps. Uerba. ān. Dabo sanctis meis locum nominatum ī re gno patris mei dicit dñs. ps Dñe q̄s ha. a. Scīs q̄ ī terra sūt ei⁹ mirificauit oēs volū tates meas īter illos p. Con serua. v. Exultēt iusti. l. iiii.

ET transire eius est in claritatꝫ sue speculatio

nem nos ducere cum eū quez in humanitate in iudicio cernim⁹ etiam ī diuinitate post iudicium videamus. Ad iudicium quippe veniens ī forma serui omnib⁹ apparet: qa scriptum est. Uidebunt eum in quem transfixerunt. Sed reprobi in supplicium corruunt. iusti ad claritatis eius gloriam pertrahuntur sicut scriptum est. Tollatur impius ne videat gloriam dei. ℟ Letamini iusti et exultate in dño. Et gloriamini omnes recti corde. ℣ Cantate ei canticum nouum: bene psallite ei ī vociferatiōe. Et. l. v.

SEd quid si serui in prima vigilia negligētes existunt. Prima vigilia pme ue etatis custodia ē. Sz neqꝫ sic desperandū: ꝛ a bono opere cessandum est. Nam lōganimitat⁹ sue patientiam insinuans dñs/ subdit. Et si venerit in secunda vigilia: et si in tertia vigilia venerit ꝛ ita inuenerit: beati sunt serui illi. ℟. Sancti tui dñe mirabile consecuti sunt iter seruientes preceptis tuis vt inuenirentur illesi. In aquis validis terra apparuit arida: ꝛ in mari rubro via sine impedimento. ℣. Uictricem manū tuaz laudauerūt pariter et decantauerūt domine nomen sanctum tuum. In. l. vi

PRima quippe vigilia pmeuum tempus est: idē pueritia. Scda adolescentia vel iuuentus. Tertia autem senectus accipitur. Qui ergo vigilare noluerit in pma vigilia: custodiat vel secundā. Ut qui conuerti a prauitatibus suis in pueritia neglexerit: ad vias vite saltem in tēpore iuuentutis euigilet. Et qui vigilare in secunda vigilia noluerit tertie vigilie remedia nō amittat. ℟. In circuitu tuo dñe lumē est quod nunqꝫ deficiet. Ubi constitui sti lucidissimas mansiones. Ibi requiescunt sanctoꝝ aīe ℣. Lux perpetua lucebit sanctis tuis dñe et eternitas tēporuz. Ubi. Gloria. Ibi. In iii. noc. ān. Sācti qui sperāt in dño habebunt fortitudinem assument pēnas vt aquile volabunt ꝛ non deficient ps. Domini est terra. ān. Iusti autem imperpetuū viuēt et apud dominuz est merces eorum. ps. Exultate iusti ān O qꝫ gloriosum est regnū in quo cum christo gaudēt omnes sācti amicti stolis albis sequuntur agnū quocūqꝫ ierit. ps. Quā dilecta. ℣. Iustorum anime. Secūdū lucā. xii.

IN illo tp̄e. Dixit iesus discipulis suis Sint lūbi vestri p̄cincti et lucerne ardentes ī manibus vestris. Et reliqua. Omel. bti gregorii pape. l. vii. Sancti euangelii fratres karissimi aperte ē lectio recitata: sed ne aliquibus ipsa eius planicies alta fortasse videatur eam sub breuitate trāscurrim⁹ quatenus ei⁹ expositio ita nescientibus fiat cognita: vt tamen scientibus non sit onerosa. Quia viris luxuria in lūbis sit feminis in vmbilico: testatur dn̄s q̇ de dyabolo ad beatum iob loquitur dicēs. Virtus eius in lūbis eius et fortitudo ei⁹ ī vmbilico vētris eius. A p̄cipali igit̄ sexu lūborū noīe luxuria designat̄ cū dn̄s dicit. Sint lumbi vestri p̄cincti. R. Sacerdotes eius induant iusticiā. Et sancti eius exultatiōe exultabūt. V. Illuc p̄ducā cornu dauid paraui lucernā xp̄o meo. Et.

Lūbos enī p̄cigimus l. viii. cū carnis luxuriā p continentiā coartamus. Qr vero minus est mala nō agere: nisi etiā quisq̄ studeat et bonis operib⁹ insudare: p̄tinus additur. Et lucerne ardētes in manibus vestris. Lucernas quippe ardentes in manibus tenemus: cum per bona opera p̄ximis nr̄is lucis exempla monstramus. De q̄bus profecto operibus dominus dicit. Luceat lux vestra coram hominib⁹ vt videant opera vestra bona et glorificent patrem vestrū qui in celis est. R. Corpora sanctorū in pace sepulta sūt. Et viuēt noīa eorum in generatiōe et generationē. V. Sapientiā sanctorum narrabūt oēs populi: et laudē eorum pronunciat omīs ecclesia sanctorum. Et. l. ix.

Duo autem sunt que iubentur et lumbos restringere et lucernas tenere. Vt et mūdicia sit castitatis in corpore et lumen veritatis in operatione. Redēptori etenī nostro vnum sine altero placere nequaq̄ potest Castitas ergo non magna est sine bono opere: nec opus bonum ē aliq̄d sine castitate Sed si vtrūq̄ agitur restat vt quisq̄s ille est: spe ad supnā patriam tēdat. R. Sint lumbi vestri p̄cincti et lucerne ardentes in manibus vestris. Et vos similes hominibus expectantibus dominū suū. Quādo reuertatur a nuptiis V. Vigilate ergo quia nescitis qua hora dn̄s vester vēturus sit. Et. Glia. Dn̄. V. Iusti autē

In laudib⁹ ān. Iustoꝝ aūt aīe in manu dei sunt ⁊ nō tā get illos tormentū malicie. ps. Dñs regnauit. ān. Cum palma ad regna peruenerūt sācti coronas decoris merue runt de manu dñi. ps. Iubilate. ān. Corpora scōꝝ ī pace sepulta sunt ⁊ viuēt noīa eoꝝ in eternū. ps. Deus deus meus. ān. Sacerdotes dei benedicite dño serui dñi hymnum dicite dño in eternū. ps. Bñdicite. ān. Exultabūt sācti in gloria letabunt in cubilibus suis. ps. Laudate. cp Plures facti sunt. hy⁹. Rex gliose martyꝝ. Cot⁹ hy⁹ dr̄ in cōi plurimoꝝ mar. v. Mirabilis de⁹ in sanctis. ā Sīt lūbi vrī precīcti ⁊ lucerne ardentes in manib⁹ vrīs ⁊ vos similes hoīb⁹ expectātib⁹ dominū suū qñ reuertat a nuptiis. p. Bñd⁹. or. vts. Ad. i. ān. Iustoꝝ aūt aīe. p. De⁹ in nomine Ad. iii. ā. Cū palma p. Legē pone. cp. Plures facti sūt sacerdotes Ria et v. de cōi plurimoꝝ mar. ad oēs hor. dicant. Ad. vi. ā. Corpora ps. Defecit. Capitulum.

Philipenses tertio

Sancti ⁊ iusti ī dño gaudete vos elegit de⁹ in hereditatē sibi. Ad. ix. ā. Exultabūt sancti. psal. Mirabilia. cpm.

Iusti autē īperpetuū viuent et apud dñm ē merces eoꝝ et cogitatio eoꝝ apd altissimū. Ad. ii. vcs. Iustoruꝫ aūt. pi. fer. cp. Plures facti sunt. v. Mirabilis de⁹. ān Sanctū est verū lumē ⁊ admirabile ministrās lucē his qui pmanserūt in agone certaminis recipiēt a xpo splēdorē sēpiťnū ī q̄ assidue felices letāt. ps. Mgt. or. vts. ad. i. vs. ¶ In natali vni⁹ vgi. ⁊ mar. ad. i. vs. sup pos. fer. ā. Hec ē vgo prudēs q̄ veniēte spōso aptauit lāpades suas ⁊ introiuit cū dño ad nuptias. pi. fer. Cp. Eccľia. vlt.

Domine deus me⁹ exaltasti sup terrā habitationem meā ⁊ ꝓ morte defluenti deprecata sum. Rm. Regnum mundi. Hymn⁹

Virginis proles opifexq̄ matris: vgo quē gessit peperitq̄ vgo: virgīs festū canimus tropheū: accipe votum.

Hec tua virgo duplici beata: sorte dū gessit fragilē domare: corporis serum domuit cruentum: corpore seclum.

Unde nec mortem nec amica mortis: seua penarū genera pauescēs: sāguine fuso meruit secreta: scandere celi.

Huius obtentu de⁹ alme nostris: parce iam culpis vicia

remittens: quo tibi puri reso nemus almum: pectoris hym num. Gloria patri genitcq proli: et tibi compar vtriusq semper: spiritus alme de⁹ vn⁹ omni: tempore secli. Amen. V Diffusa est gratia in labiis tuis. R Propterea. an. Simile est regnũ celorũ sagene misse in mare & ex omni gene re piscium congreganti quã cum impleta esset educentes et secus littus sedentes elege runt bonos in vasa sua ma los autem foras miserũt. p. Magnificat Oratio Indulgentiã nobis dñe beata N virgo et martir im ploret que tibi grata semp ex titit: et merito castitatis et tue professione virtutis. Per Exaudi nos Alia oratio deus salutaris noster: vt sicut de btẽ N. virgĩs tue et martyris festiuitate gau demus: ita pie deuotiõis eru diamur affectu. Per. do Ad matu. in fes. ix. lec. tm̃ Inuitato Xp̃m venerantes deum adoremus regem regũ. Qui in celis. N palmam hodie de dit eternam. ps. Venite. In festis ix. lectio. vel. iii. quãdo est inuitato. dup. Inuitato. Agnum sponsum virginum Venite adoremus dominum iesum xp̃m. p. Venite. In se. iii. lec. qñ est inuitato simp. Inuita. Regem virginũ do minũ Venite adorem⁹. psal. Venite. hy⁹. Virginis ꝓles. In. i. noc. an. Ante thorũ hu ius virginis frequentate no bis dulcia cantica dragm̃is. ps. Domine dñs noster. an. Sicut liliuz inter spinas sic amica mea inter filias. p. Ce li enarrant. an. Fauus distil lans labia tua sponsa & odor vestimẽtorum tuorum sicut odor thuris. ps. Domini est terra. V. Diffusa est gratia.

Quoniã Lectio prima. hodie natalis est virgi nis congruum aliquid de vir ginibus est loquendum. Im maculatus enim domin⁹ im maculatam sibi famulã etiã in hoc pleno colluuionũ fra gilitatis humane corpore po sitam misericorditer conse crauit. Natalis est virginis integritatem sequamur. Na talis est sancte. N. Mirantur viri: non desperant virgines Non autem ideo laudabilis virginitas: quia et in marty ribus reperitur: sed quia ip̃a martyres facit. R. Diffusa ẽ gratia in labiis tuis. Propte rea benedixit te de⁹ in eternũ versus Dilexisti iusticiam & odisti iniquitatem. Propte rea benedixit. Lectio secũda

Quis enī humano eam possit ingenio compre hendere: quā nec natura suis inclusit legib⁹. Hec virgo e celo accersiuit: quod imitare tur in terris. Nec īmerito vi uendi sibi vsum quesiuit e ce lo: que spōsum sibi īuenit in celo. Quoniā ego laudatio nē non suscepi virginitatis: sed expressionē. ad rem tamē pertinere arbitror vt que sit ei patria: quis auctor appa reat. ℟ Propter veritatē et mansuetudinē et iusticiam. Et deducet te mirabilit dex tera tua. ℣ Audi filia & vide et inclina aurē tuam & obli uiscere pplm̄ tuū & domū pa tris tui. Et dedu. Lectio. iii.

Pri⁹ vbi sit patria diffi niamus. Si enī ibi ē pa tria vbi genitale domicilium in celo ꝑfecto est patria casti tatis. Itaqꝫ hic aduena ibi ī cola est. Quid autē est casti tas virgīalis: nisi expers cō tagionis integritas. Atqꝫ ei⁹ auctorē quē possum⁹ estima re: nisi īmaculatū dei filium cui⁹ caro nō vidit corruptio nē: diuinitas non est experta cōtagionē. Videte ergo q̄pta virgītatis merita sint. Xp̄us ante virginē xp̄s ex virgine. ℟. Dilexisti iusticiā & odisti iniquitatē. propterea. Vnxit te deus de⁹ tuus oleo leticie. ℣ Propter veritatē & man suetudinē et iusticiā. Vnxit. Glia. Vnxit. In ii. noc. an. Specie tua et pulchritudine tua intēde ꝓspere ꝓcede & re gna. ps. Eructauit. an Adiu uabit eā deus vultu suo deus in medio ei⁹ non cōmouebit. ps Deus noster refugiū. an. Unguētum effusum nomen tuū ideo adolescētule dilexe runt te nimis. ps Fundamē ta. ℣ Specie tua & pulchri tudine tua. ℟ Intēde. l. iiii.

Christus virginū spon sus āte virginem fuit et idem est natus de virgine. A patre quidē natus ante se cula: sed ex virgine renatus ob secula. Illud nature sue: hoc nostre vtilitatis est: il lud erat semper: hoc voluit. Spectate et aliud virginita tis meritū: christus virginis sponsus et si dici potest: chri stus virginee castitatis. Vir ginitas enī christi non virgi nitatis est christus ℟m Hec est virgo sapiēs quā dn̄s vi gilantē inuenit que acceptis lampadibus sumpsit secum oleum. Et veniente dn̄o in troiuit cum eo ad nuptias. ℣. Inuenta vna margarita dedit omnia sua et compa rauit eam. Et veniēte. Le. v.

Virgo ē que nupsit vir go que nos suo vtero portauit. Uirgo que genuit: virgo que proprio lacte nutriuit. Sed iam a matre descē damus ad filias. De virginibus inquit sctūs apostolꝰ preceptum dñi nō habeo. Si doctor gentiū nō habuit: habere quis potuit. Et pceptū quidē nō habuit: sed habuit exēplum. Nō enī potest īperari virginitas: sed optari. Sancta mater ecclīa īmaculata ē coitu: sz fecūda partu. Uirgo est in castitate: mater est in prole. R. de vna virgine ⁊ martire R. Ueni spōsa xpī accipe coronā quam tibi dñs pparauit p cuius amore sanguinē tuuz fudisti. Et cū angelis in paradisum ītroibis. V. Ueni electa mea ⁊ ponā in te thronū meū quia cōcupiuit rex speciē tuam. Et. Aliud R. de vna virgine nō martire. R. Induit me dñs vestimēto salutis ⁊ indumēto leticie circūdedit me. Et tanꝗ sponsam decorauit me corona. Vsus. Tradidit auribus meis inestimabiles margaritas et circundedit me vernantibus atꝗ choruscantibus gemmis. Et. Lec. vi.

Parturit nos virgo nō viro plena sed spiritu. Parit nos virgo non cum dolore mēbror sed cum gaudiis āgelor. Nutrit nos virgo: nō corporis lacte: sed apl'i quo īfirmā adhuc crescētis populi lactauit etatē. Uirginitas dei donū ē munꝰ parēt sacerdotiū castitatis Uirgo mīs ecclīe hostia ē: cuiꝰ quotidiano sacrificio vis diuina placat. Uirgo est ecclīa quā studuit apostolus virginem castam assignare xpo. Uirgo est filia syon: virgo est ciuitas illa hierusalē que ī celo est: ī qua nichil ītrat ꝯmune atꝗ īmundū. R. Audi filia et vide et inclina aurē tuā et obliuiscere populū tuū ⁊ domū patris tui. Et cōcupiscet rex speciem tuā. Quoniā ipe est dñs deus tuus. V. Induet te dñs vestimēto salutis ⁊ indumento leticie circundabit te. Et cōcupiscet. Glīa. Dn̄. In. iii. noct. an Hec est que nesciuit thorum ī delicto habebit fructum in refectione animar sanctar. V Cātate. i. ā. Nigra sum sed formosa filia hierusalem ideo dilexit me rex ⁊ introduxit me ī cubiculū suū. V Dñs regnauit. an. O ꝗ pulchra ē casta generatio cum claritate. ps. Cātate. ii. V. Adiuuabit eā deꝰ vultu. Secūdū matheū. xiii.

In illo tēpore. Dixit iesus discipulis suis parabolā hanc. Simile est regnū celorum thesauro abscōdito in agro: quem qui īuenit homo abscondit: et pre gaudio illius vadit et vendit vniuersa que habet: et emit agrum illum. Et reliqua. Omel' beati gregorii pape. Lectio. vii.

Regnum celorū fratres carissimi idcirco terrenis reb9 simile dicitur: vt his que animus nouit: surgat ad incognita q̄ non nouit: quatenus exēplo visibiliū se ad īuisibilia rapiat: et p ea que vsu didicit quasi confricatus incalescat: vt per hoc quod sit notū diligere discat et incognita amare. Rm. Ueni electa mea et ponā in te thronū meū. Qr cōcupiuit rex speciē tuā. V. Audi filia et vide et inclina aurē tuā. Quia. Lectio. viii.

Ecce enī regnū celorum thesauro abscōdito in agro cōparatur: quē qui inuenit hō abscōdit et pre gaudio illius vadit et vendit vniuersa que habet et emit agrū illū. Qua in re hoc quoqꝫ notandū est: ꝙ inuētus thesaurus absconditur vt seruetur quia studiū celestis desiderii a malignis spiritibus custodire nō sufficit qui hoc ab humanis laudib9 nō abscōdit. Rm. Pulchra facie: sed pulchrior fide beata es virgo respuēs mundū. Letaberis cū āgelis incede p oīb9 nobis. V. Specie tua et pulchritudīe tua. Letaberis. Lectio. ix.

In p̄senti etenī vita qua sī in via sumus qua ad patriā pergimus. Maligni autē spūs iter nostruȝ quasi quidam latrūculi obsident. Depredari ergo desiderant: qui thesauruȝ publice in via portant. Hoc aūt dico nō vt pximi opera nr̄a nō videāt: vt cū scriptū sit. Uideāt opera vestra bona et glorificent patrē vestrū qui in celis est. Sed vt per hoc quod agim9 laudes exteri9 nō queramus. Sic autē sit opus in publico quatenus intētio maneat in occulto vt et de bono ope pximis exēplū prebeamus: et tamē p intentioneȝ qua soli deo placere querim9 semper optemus secretū. R. Regnū mūdi et omnē ornatū seculi cōtēpsi ppter amorē dn̄i mei iesu xp̄i. Quē vidi quē amaui. Quē credidi quem dilexi. V. Eructauit cor meū verbū bonum dico ego opera mea regi. Quē vidi. Glia. Quem credi. In fe. ix l. dicat' iste V. añ laudes. V. Ora pro nobis

btã M. In fer. vo iii. f. dicat. v. Spẽ tu. vel v. Adiuua. In lau. ã. Hec ẽ vgo sapiẽs quã dñs vigilantẽ inuenit. p. Dñs regñ. ã. Hec est vgo sapiẽs: et vna de numero prudentũ. p. Jubilate. an. Hec est virgo sancta atq̃ gl'iosa quia dñs omniũ dilerit eam. ps. Deus deus. ãn. Benedico te pater dñi mei iesu xpi: quia p filiũ tuũ tẽptatiõis ignis ertĩctus est a late meo. p. Bñdicite. ã. Ueni spõsa xpi accipe coronã quam tibi dñs preparauit in eternum. ps. Laudate. cpm. Domine deus. Hymnus

Iesu corona virginum: quẽ mater illa concepit: que sola virgo parturit: hec vota clemens accipe.

Qui pascis inter lilia: sept⁹ chorcis virginũ: sponsas decorans gloria: sponsisq̃ reddens premia.

Quocunq̃ pergis virgines: sequũtur atq̃ laudib⁹: post te canẽtes cursitant: hymnosq̃ dulces personant.

Te deprecamur largius: nostris adauge sensibus: nescire prorsus omnia: corruptionis vulnera.

Deo patri sit gloria: eiusq̃ soli filio: cum spũ paraclyto: et nunc et imppetuũ. Amen. v⁹. Adducentur regi virgĩes post eã R. Proxime ei⁹ affe. an. Ueniẽte sponso prudens virgo preparata ĩtroiuit cũ eo ad nuptias. p. Benedict⁹. Oro vt s. Ad. i. ã. Hec est virgo sa. ps. Deus in nomĩe. Ad iii. an. Hec est virgo sctã. ps. Legem pone. cp. Dñe deus. R. Diffusa est gratia. In labiis tuis. v. Propterea bñdixit te de⁹ in eternũ. In. Glĩa. Diffusa. v. Specie tua. Oro vts. Ad vi. ãn. Hec est virgo. p. Defecit Cp. Eccl'ia. vltio.

Laudabo nomẽ tuũ assidue: et collaudabo illd in confessione: & eraudita est oro mea. R. Specie tua. Et pulchritudine tua. v. Intẽde prospere pcede & regna. Et. Gloria. Specie tua. v. Adiuuabit eam. Ad nonã. ãn. Ueni sponsa. psal. Mirabilia. Capitulũ. Ecclia stici vltio.

Liberasti me de pditione & eripuisti me de tẽpore iniquo propterea confitebor & laudem dicam nomini tuo domĩe deus meus. R. Adiuuabit eam Deus vultu suo. vs⁹. Deus in medio eius nõ cõmouebitur. Deus. Gloria pri. Adiuuabit. vs⁹. Adducentur regi virgines. Ad scdas vesperas. ãn. Hec est vgo sapiẽs. ps. feria. cpm. Dñe deus me⁹. hy⁹. Jesu co=

rona virginũ. ℣. Adducẽtur regi virgines. an. Simile est regnũ celoꝝ homini negociatori querenti bonas margaritas: inuenta vna preciosa margarita dedit oĩa sua ⁊ cõparauit eaꝫ. ps. Magt. Dio vts. Iti alia cap. unius virginis et mar. et dicant cũ capi. supꝛascriptis alternis vicibus per ebdo. Ita tñ q̃ i pͥmis dicat cp. Dñe deus nisi i festo sancte agnetis agathe ⁊ scẽ katherine in his fe. dr cp̃. Confiteboꝛ tibi. Ad vtrasq̃ veſ. et ad matu. et ad. iii. cp̃. Ecclesiastici vltimo.

Confiteboꝛ tibi dñe rex et collaudabo te deum saluatoꝛem meũ confiteboꝛ nomini tuo qm̃ adiutoꝛ et ꝓtectoꝛ fact⁹ es michi et liberasti coꝛpus meũ a perditione. Ad vi Capitulum Ecclíastici vlti.

Laudabit vsq̃ ad moꝛtẽ aĩa mea dñm ⁊ vita mea appꝛopinquãs erat in inferno deoꝛsum. Ad. ix. capm. Liberasti me de p. ¶ In natali vnius virginis nõ mar. ad vtrasq̃ veſ. etiã ad mat. ⁊ ad. iii. cp̃ꝫ. ii. Ad coꝛĩthios. x.

Qui gloꝛiatur ĩ dño gloerietur: non enĩ q̃ seipm̃ commendat ille ꝓbatus est: sed quem deus commendat. hy⁹. Virginis pꝛoles. Huius obtentu. Gloꝛia. ℣. Diffusa est gratia in labiis tuis. ℟. Pꝛopterea. an. Simile est regnum celoꝝ sagene. p. Magt

Omñs sempiterne Or. deus auctoꝛ virtutis et amatoꝛ virginitatis: da nobis q̃s sãcte. N. virginis tue tibi placitis meritis commẽdari: cuius vita merito castitatis tibi complacuit. Per. Cetera oĩa ad vtrasq̃ veſ. et ad mat. ⁊ ad alias hoꝛas. vt supꝛa in hysto. vnius virgĩs et martyꝛ. cum ista oꝛatione Oñs sẽpiterne deus. Ad matu. Inuit. vts. hy⁹. Virgĩs pꝛoles. Huius obtentu. Gloria. ãe. vts. ix. lec. fiat lctõ. i.

Simile est regnum celoꝛum decẽ virginib⁹ q̃ accipientes lampades suas exierunt obuiã sponso ⁊ spõse dicit dñs. Iste quinq̃ ⁊ q̃nq̃ virgines oẽs oĩno sunt animẽ xp̃ianoꝝ. Sed vt dicamus vobis quod deo inspirante sentimus non qualescunq̃ anime sed tales anime que habent catholicã fidem et habere vidẽtur bona opa in ecclesia dei: et tamen ex ipsis quinq̃ sunt pꝛudentes: et quinq̃ fatue. Lectio. ii

Quare ergo appellate sunt quinq̃: et quare virgĩes pꝛius videamus et deinde ce

tera consideremus. Omnis anima in corpore ideo quinario numero censetur: qꝛ quīqꝫ sensibus vtitur Nichil est enim qđ sentimus ex corpore nisi ianua quinqꝫ partita aut videndo: aut audiendo: aut odorando: aut gustādo: aut tangendo. Lectio. iii.

Qui ergo se abstinet ab illicito visu ab illicito auditu: ab illicito odoratu: ab illicito gustu ab illicito tactu propter ipam integritatē virginis nomē accepit. Si bonū est abstinere ab illicitis sentiendi motib9: et ideo vnaqqꝫ aīa christiana virginis nomē habet quare quinqꝫ admittuntur: et quinqꝫ repelluntur. Parum est quia virgines sunt: et lampades habent lcō. iiii.

Virgines propter abstinentiā ab illicitis sensibus. Lampades habētes ꝑpter opera bona: de quib9 operibus dn̄s dicit Luceāt opera vestra coram hominibus vt videāt bona facta vestra et glorificent patrē vestrum qui in celis est. Item discipulis dicit dn̄s Sint lumbi vestri accincti ⁊ lucerne ardentes In lumbis accinctis: virginitas. ī lucernis ardētib9 opa bona. Lectio. v.

Non solet dici virginitas vtiqꝫ in cōiugatis. Tamen etiam ibi est fidei virginitas que exhibet pudicitiaꝫ coniugalē. Nā vt nouerit sāctitas vestra nō īportune secundū aīam ⁊ scdm integritatem fidei: qua etiā fide ab illicitis abstinet: ⁊ bona opa fiunt vnūquēqꝫ vel vnāquā qꝫ aīam virginem dici: Tota ecclesia que constat ex virginibus et pueris ⁊ maritatis feminis et vxoratis viris vno nomine virgo est appellata. Unde hoc probamus Apostolum audi dicentē: nō solis sanctimonialibus: sed vniuersali prorsus ecclesie desponsaui vos vni viro virginem castam exhibere christo.

ET quia huius Lec. vi. virginitatis corruptor dyabolus cauendus est: continue ipse apostolus cum dixisset. Desponsaui vos vni viro virginem castam exhibere christo: adiunxit et ait. Timeo autē ne sicut serpēs euam seduxit in versutia sua sic et vestri sensus corrumpātur a castitate que est in christo. In corpore virginitateꝫ pauci habent: in corde omēs habere debēt. Scdm mat. xxv

IN illo tempore. Dixit iesus discipulis suis parabolam hanc. Simile est re

gnū celoꝝū decē virginibus que accipiētes lāpades suas exierunt obuiā spōso ꝛ sponse. Etc. Omelia bti gregorii pape de eadē lectione. lc. vii
Sepe vos fres carissimi ammoneo praua opa fugere mūdi huiꝰ inqnamēta deuitare. Sed hodierna scti euangelii lectiōe cōpellor vobis dicere: vt ꝛ bona q̄ agitis cū magna cautela timeatis ne p hoc qd a vobis rectū geritur: fauor aut hūana grā reqrat: ne appetitꝰ laudis surripiat et qd foris ostēditur: ītus ab etna mercede vacuet. Ecce enī redēptoris voce decē virgines et omēs dicuntur virgines: sed tamē intra beatitudinis ianuam nō oēs recepte sunt: quia earum quidā dū de virginitate sua gliam foris expetūt: ī vasis suis oleum habere noluerūt. Lectio. viii.
Priꝰ querēdū nobis est qd sit celoꝝ regnū: aut cur decē vginibꝰ cōparet que etiā prudētes virgīes ꝛ q̄ fatue dicunt. Dū enī regnū celorū cōstat qz reproboꝝ nullus ingredit etiā fatuis vginibus cur simile esse phibet. Sed sciēdū est q sepe ī sacro eloquio regnū celoꝝ p̄sentis temporis ecclia dicit: de quo alio ī loco dn̄s dicit. Mittet filiꝰ hoīs angelos suos: ꝛ colligēt de regno eiꝰ oīa scādala. Nec ei in illo regno btītudinis in quo pax sūma est: inueniri scādala poterūt que colligant. Et vnde rursū dr Qui ergo soluerit vnū de mādatis istis minimis ꝛ docuerit sic homīes: minimus vocabitur in regno celorū: qui autem fecerit et docuerit: hic magnum vocabitur ī regno celorum. Lectio nona.
Mandatū soluit ꝛ docet qn̄ hoc quisq voce p̄dicat: qd viuēdo nō īplet. Sed ad regnū etne btītudinis puenire nō valet: qui nō vult opere īplere qd docet. Quō ergo ī eo minimꝰ vocabit: q ad hoc nullo modo ītrare pmittit. Quid itaq p hāc sententiā nisi p̄ns ecclia celoꝝ regnū dr: ī qua doctor q mādatū soluerit minimꝰ vocabit: qz cuius vita despicit: restat vt ꝛ eius predicatio contēnatur. vsꝰ. Ora pro nobis beata. R. In laudibus. ān. Hec est virgo sapiens quam dn̄s vigilantem īuenit. ps. Dn̄s regum. ān. Hec est virgo sapiēs et vna. ꝛc. ps. Jubilate. ān. Hec est virgo sancta. ps. Deus deus meus. ān. Benedico te pater. p. Benedicite. ān. Ueni sponsa xpi. ps. Lau

date. cpm. Qui gliat in dño. hy⁹. Jesu corona virginum. Vsus. Adducentur regi virgines post eam. Rm. Proxime eius. ān. Veniente spōso. ps. Benedictus. or ut supra. Ad primā. ā. Hec est vgo sapiens. ps. Deus in nomine. Ad terciā. ān. Hec est virgo sapiens et vna. ps. Legē pone. cpm. Qui gliatur in dño. R. Diffusa est gratia. Vsus. Propterea. Vs⁹. Specie tua. oro ut supra in cōmuni vni⁹ virginis et martyris ad oms horas dicūtur. Ad sextā. ān. Hec est virgo. psal. Defecit. Capitulum. ii. Corinth. x.

Emulor enim vos dei emulatione despondi eī vos vni viro virginem castā exhibere christo. Ad nonam. ān. Veni sponsa. psal. Mirabilia. Capitulum.

Sapientia vincit maliciam attingit ergo fine vsq ad finem fortiter: et disponit omīa suauiter. Deo gratias. R. Vs⁹. et oratio vt supra. ¶ In natali plurimarum virginum. Ad vesperas super psal. fe. ān Media nocte clamor factus est ecce spōsus venit exite obuiā ei. Capitulum. Salo. iiii. Cap.

O q̄ pulchra est casta generatio cū claritate: immortalis enī est memoria illius: qm̄ et apud deū nota est et apud hoīes R. Adducent regi vgines post eam: prime eius afferent tibi. In leticia et exultatione. Vsus. Prudētes virgīes acceperūt oleū in vasis suis. In leticia. Glīa. Sicut erat. et c. hy⁹. Jesu corona virginū. vts in laudi. vnius virgi. et martyris. V⁹. Adducent regi vgies post eā R. Proxīe eius afferent tibi. ān Sile est regnū celor sagene misse ī mari et ex oī gn̄e pisciū cōgregāti quā cū ipleta esset educētes et secus litus sedentes elegerunt bonos in vasis suis malos autē foras miserunt. psal. Magnificat. oratio plurimarum virginū et martyrum. Oratio.

Deus q̇ hūanū gen⁹ vt ad cōfessionē tui noīs prouocares etiā in sexu fragili victoriam martyrii cōtulisti p̄sta q̄s vt ecclīa tua hoc exēplo cōmonita nec pati pro te metuat: et celestis premii gloriā cōcupiscat. Per dñm no. Alia oro plurimarum virginum non martyrū. Oro.

Omnipotens sempit̄ne de⁹ qui nos ydoneos non esse perpēdis ad maiestatem tuā sicut dignū est exorandū fac q̄ss sanctas vgines tuas. M.

et rē. pro nostris īteruenire
peccatis quarum meritis no
bis indulgentiam largiaris.
Per dn̄m nostrū iesū xp̄m.
Ad matutinas. Inuitatoriū.
Agnū sponsū v̄ginū Uenite
adoremus dn̄m iesum xp̄m.
ps. Uenite. hy. Jesu coro=
na virginū. In i. noct. a. Un
guētū effusū nomē tuū ideo
adolescētule dilexerūt te ni=
mis. ps. Dn̄e dn̄s noster. an.
Ecce sponsus venit exite ob=
uiam xp̄o dn̄o. ps. Celi enar=
rant. a. Hec est generatio q̄=
rentium dn̄m in virginitate.
mūda. ps. Dn̄i est terra. v.
Adducētur regi virgi. Rm.
Proxime ei9 afferentur tibi.
Lectio. i. Sermo augu. ep̄i.

INter ceteras parabolas
a dn̄o dictas solet q̄ren=
tes multū mouere ista q̄ decē
virginibus posita ē et multi
quidē hic multa senserūt que
nō sunt p̄ter fidē. Sz quō p=
tibus ei9 oīb9 cōueniat expo
sitio elaborandū est. Legi enī
in quadā scriptura ex eaꝝ ge
nere q̄ apocriphe noīantur q̄
nō sit cōtra catholicā fidē sz
huic loco michi min9 cōgrue
re visa est cōsiderāti oēs hu
ius silitudīs p̄tes de q̄ tn̄ ex=
positiōe nichil audeo temere
iudicare: ne forte nō eius in
cōueniētia michi angustiā fe
cerit sed mea tarditas in ea cō
ueniētiā nō invenerit. Qd aūt
michi videat non absurde de
hoc loco accipi q̄ potero bre=
uit et diligēter exponā. Tu.
R. Audiui vocē de celo ve=
nientē venite oēs v̄gines sa
piētissime/ oleū recōdite ī va
sis v̄ris dū spōsus aduenerit
v. Media nocte clamor fact9
est ecce sponsus venit. Oleū.

Interrogat9 dn̄s nr̄ l. ii.
a discipulis de cōsūmatiōe se
culi: int multa q̄ locutus est
hoc quoq; dixit. Tūc simile
estimabit regnū celoꝝ. Decē
virginib9 que acceperūt lam
pades suas ⁊ venerūt obuiā
sponso ⁊ sponse. Quinq; autē
ex eis erāt fatue ⁊ quinq; pru
dētes. Sz quinq; fatue accept
lampadib9 suis nō sumpserūt
oleū secū ī vasis suis cū lam
padibus. Tardāte aūt spōso
dormitauerūt ⁊ dormierūt.
Media nocte clamor fact9 est
ecce spōsus venit exite obuiā
ei. Tūc surrexerūt oēs v̄gi=
nes ille ⁊ ornauerūt lāpades
suas. Tu. R. Felicit virgi=
nes vincūt mūdū. Que post
victoriā vinci nō norūt. v.
Beate de prelio redeunt et
hostē victrices moriēdo de=
uincūt. Que post. Lectio. iii.

Et dixerūt ille stulte ad sa=
piētes date nobis de oleo v̄ro

qꝛ lampades nr̄e extinguunt. Respōderūt sapiētes dicētes ne forte sufficiat nobis ⁊ vobis. Ite potius ad vendētes et emite vobis. Et dum eunt emere venit spōsus: ⁊ q̄ parate erāt Intrauerūt cū eo ad nuptias ⁊ clausa est ianua. Nouissime vo veniūt ⁊ reliq̄ vgies dicētes dn̄e dn̄e aperi nobis. At ille respōdens ait. Amē dico vobis nescio vos vigilate itaqꝫ qꝛ nescit diem neqꝫ horā. Tu. ℟ Innumerabilis vginū chorus sprcta liberoꝝ ꝓpagine. Dū sponso qui celis ē penni mēte: Actu et habitu applicari maluit. ℣ Ecce florentē mūdū despectu mētis calcauit. Dū spōso Gloria pr̄i. Actu et habitu. In ii. noct. ān. Offerent ī leticia ⁊ exultatione adducent in tēplū regis. psal. Eructauit. ā. Dn̄s virtutū ipse dabit fortitudinē plebi sue bn̄dict⁹ de⁹. ps. Deus nr̄ refugiū. ā. Uirgīes q̄ parate erāt Intrauerūt cum domio ad nuptias. ps. Fundamenta. ℣. Media nocte clamor factus est. ℟. Ecce sponsus venit exite obuiā ei. Lectio. iiii.

Decē autē vginū ꝙ quīqꝫ admittuntur ⁊ quinqꝫ exclu dunt bonorum ⁊ malorū discretionem significat. Qua ꝓpter cū virginitatis nomē honorabile ē cur receptis exclusisqꝫ cōe ē deīde q̄d sibi vult nūerus in vtraqꝫ parte q̄narius: quid aūt significat oleū mirū videt ꝙ sapientes petētibus nō coīcant cum et inuidere fas nō sit eis q̄ ita pfecte sunt vt a sponso recipiant: quo noīe nullo dubitante dn̄s noster iesus xp̄us significatur: et misericordes esse oporteat ad p̄stādum ex eo ꝙ habēt prescribente illa eiusdē dn̄i sentētia dicentis omī petēti te tribue Tu aūt ℟. Ieiunia carnalib⁹ epulis p̄tulerūt lectiōes sacras cōuiuiis. Sicqꝫ xp̄o dn̄o seruire studuerūt. ℣. Cōnubia recusantes tp̄alia. Iesu spōsi copulā cōsecuti sūt. Sicqꝫ. l. v.

Quid est aūt q̄d posset dādo nō sufficere vtrisqꝫ: hec maxime augēt q̄stionis difficultatē ꝙꝙ ⁊ cetera deligent cō siderata vt oīa in vnā rōnē cōcurrāt: nichilqꝫ ī vnā ptem dicat q̄d īpediat aliā magna cautō est adhibēda vidētur itaqꝫ michi quīqꝫ vgīes significare quītiptitā vite cōtinētiā a carnis illicebris. Cōtinēdus ē enī animi appetit⁹ a voluptate oculorū a voluptate auriū a voluptate olfaciēdi gustādi ⁊ tāgēdi. Tu.

Rm Prudentes virgines acceperunt oleum in vasis suis cum lampadibus Et exierũt obuiam sponso et sponse. V. Media nocte clamor fact⁹ est ecce sponsus venit exite obuiam ei. Et exierunt. Lec. vi

Sed quia ista continentia ptim corã deo fit vt illi soli placeatur interiori gaudio conscientie ptim coram hominib⁹ tm̃ vt gloria capiatur humana. Ideo qñ- q dicuntur prudentes et quĩ q fatue/ vtreq tamẽ virgĩes quia vtraq continentia est q̃uis diuerso fomite gaudeat lampades autẽ que manib⁹ portant opa sunt que scđm istam continentiam fiũt. Dictum est enim. Luceant opa vestra coram hominibus vt videant opa vr̃a bona et glorificẽt patrẽ vestrũ q̃ in celis est/ omnes vero acceperũt lampades suas: et exierũt obuiam sponso et spõse. Intelligendũ est ergo xp̃i nomine censeri de quibus hic agitur. Non enim possunt q̃ xp̃iane non sunt: xp̃o sponso venire obuiam. Sed quinq fatue acceptis lampadib⁹ suis nõ sumpserunt oleum secũ. Tu autem domine. Rm. Beatissime virgines quaruz hodie solẽnitas agitur. Se annulo fidei subarratas exultant. V Diuitias mundi huius cõtẽpserunt Ideo spõsus xp̃s dilexit eas. Se annulo. Gloria patri. Sicut erat. In tertio nocturno ãn Cantate domino omnes virgines eius: et benedicite nomen eius in secula. ps. Cãtate. i. ãn. Exultauerunt filie iude propter iudicia tua domine. ps. Dominus regnauit. ãn. Iubilate virgines in cõspectu regis et vniuersi que habitant terram. p Cantate. ii. V. Prudentes virgines acceperunt oleum suũ Rm Cũ lãpadibus. Euãg.

I Secundum matheum.

In illo tempore Dixit iesus discipulis suis parabolã hanc Simile est regnum celorum decem virginibus: que accipientes lãpades suas exierunt obuiã spõso et sponse Et reliqua. Ex sermonibus sancti Augustini epi in eadem lectiõe. l. vii.

Que sunt decem virgines quarum sunt quinq pruden tes et quinq fatue: non facile ĩdagari potest: verũtamẽ scđm ea que continet ipsa lectio: quã caritati vestre etiaz hodie volui recitare q̃tũ michi dñs intellectum donare dignatur non michi videtur ista parabola vel similitudo

ad eas solas pertinere. Tu autem domine miserere no. R̄m. Virgines sancte castitatem quam christo sancta deuotione susceperunt Forti animo seruauerunt. V. Pudorem virgineum mente et corpore nullis blandimentis seducte Forti animo Lec. viii.

Que propria et excellentiori sanctitate virgines in ecclesia nominantur: quas etiā usitatiori vocabulo sctimoniales appellare cōsueuim⁹. Sed nisi fallor hec similitudo ad uniuersam ecclesiam pertinet. Quare et si illas solas intelligeremus q̄ sanctimoniales vocātur. nūquid decem sunt absit ut tanta virginū multitudo ad tā exiguum numerum reuocet. Tu autem domine. R. Amatori suo virgines christo domino fidem seruantes omēs luxus seculi spreuerūt. Et cū eo regnant in eternum. Vsus Quarum pulchritudinem respexit deus et visitauit ancillas suas. Et cum eo regnant

Lectio nona.

Horte autem dicat aliquis: quid si multe sūt nomine et tam pauce sunt in veritate ut vix decem inueniantur. Non ita est. Nam si solas decem intelligi vellet bonas: non ibi ostenderet quinq̄ fatuas. Si autem multe sint virgines que vocantur quare contra quinq3 ostia clauduntur? intelligamus carissimi ad omnes nos id est ad uniuersam omnino ecclesiam istam parabolam pertinere non ad solas prepositas de quibus antea docuimus nec ad solas plebes S3 magis prorsus ad omnes. Tu autem domine miserere nostri. R̄m. Adducentur ut supra ad vesperas. Vsus Media nocte clamor factus est. Responsoriū. Ecce spōsus venit exite obuiā ei. In laudibus antipho Virgines sancte dei orate pro nobis ut scelerum veniam per vos accipere mereamur. ps. Domin⁹ regnauit. an Media nocte clamor factus est ecce sponsus venit exite obuiam ei. ps Jubilate. an. Prudentes virgines acceperunt oleum ī vasis suis cum lampadibus. ps Deus deus meus. an O q̄ pulchra est casta generatio cum claritate. psalmus Benedicite. antipho Tunc surrexerunt omnes virgines ille et ornauerunt lampades suas. psalmus Laudate. Capitulum O q̄ pulchra est casta gn̄atio vt̄s. ad ves. hy⁹.

En castitatis lilium: rex virginuz sanctissime: tu custos pudicicie: repelle fraudes demonū. Tu castis in visceribus: placaris deuotissime: nostros reat⁹ dilue: dimittens que peccauimus. Gaudentes festum colimus: sanctarum xp̄i virginū: q̄ puro corde dominū: secuti sunt in laudibus. Gratias precantes agimus: erramus viā dirige: tu pater indulgētie: nobis q̄sumus miserere.

Deo patri sit gloria. vē. V⁹ Mirabilis deus in sāctis suis. R. Et gloriosus in maiestate sua. ān Simile ē regnū celorum decem v̄ginib⁹ q̄ accipientes lampades suas exierunt obuiam sponso ⁊ sponse. p̄s. Benedictus. Or̄o. vt̄s. Ad i. ān. Uirgines sancte dei orate. p̄. Deus in noīe tuo. Te iure. p̄s. Quicunq̧ vult. Ad. iii. ā. Media nocte. p̄ Legem. cp̄ O q̄ pulchra. R. Adducentur regi virgines post eam. Gloria. Adducentur. v̄ Media nocte. or̄o ves̄. Ad vi ā. Prudētes virgiēs. p̄s. Defecit. Capitulum

Emulor enim vos dei emulatione despondi enī vos vni viro virginem castā exhibere christo. R. Media nocte clamor factus est. v̄. Ecce sponsus. Gloria patri. Media nocte. v̄. Prudentes virgines. or̄o vt̄s. ¶ Ad. ix. ān. Tunc surrexerunt. Caplm̄.

Sapientia vincit maliciam attigit ergo a fine vsq̧ ad finem fortiter et disponit omnia suauiter. R. Prudentes virgines acceperunt oleum in vasis suis cuz lampadibus. v̄ Et exierunt obuiam sponso et spōse. Cū lampadibus. Gloria Prudētes. V. Adducentur. Ad ii. ves̄. ān. Uirgines sancte dei. cp̄m O q̄ pulchra. R. Beatissime v̄gines. hymn⁹. En castitatis liliū. v̄. Mirabilis deus. ān. Nesciētes thorum ī delicto habebunt fructum in refectione aīarum sanctarum. p̄s. Magnificat or̄o. vt̄s. ¶ In natali vni⁹ matrone ad ves̄. sup psal. feria. ān. Simile est regnū celorum sagene misse in mari. vt̄s. in natali vni⁹ virgi. ad vesperas. Capitulum

Mulierem fortem q̄s inueniet ꝓcul et de vltimis finibus precium eius confidit in ea cor viri sui: ⁊ spoliis nō indigebit. R. Regnum mūdi Require ante laudes ī natali vnius v̄ginis ⁊ mar. y⁹

Huius obtētu de⁹ alme nostris: parce iā culpis

vicia remittens: quo tibi pue ri resonemus almū: pectoris hymnum. Gloria patri genitoq; proli: et tibi compar vtriusq; semper: spūs alme deus vnus omni: tēpore secli. Amen. ℣. Diffusa ē grā. an. Tota pulchra es amica mea et macula non est in te/ fauus distillās labia tua/ mel et lac sub lingua tua/ odor vnguentorum tuorum super omnia aromata. iam enim hyems transiit ymber abiit et recessit Flores apparuerunt vinie florētes odorem dederūt et vox turturis audita est in terra nr̄a. Surge propera amica mea veni de libano veni coronaberis. ps Magnificat. Oratio.

Deus omniū creator et rector qui hodiernū diē ī beate. N. festiuitate nobis exultabilem fecisti: prā q̄s vt ipsius apud te interuenientibus meritis ab oībus mereamur absolui peccatis. Per dn̄m.

Alia oratio de eadem: q̄ alternatis dicantur vicibus.

Preces populi tui q̄s domine clementer exaudi vt qui de festiuitate beate N letamur eius quoq; intercessione ad ineffabile superne beatitudinis gaudiū peruenire valeamus. Per dn̄m nostrū Ad matu. Inuitato. Christū venerātes deū adoremus regē regū. Qui in celis N. palmā hodie dedit eternā. ps. Venite exultemus. hymnus. Huius obtētu. ℟. In. i. noc an Ecce tu pulchra amica mea ecce tu pulchra oculi tui colūbarum ps Dn̄e dn̄s nr̄. an. Sicut lilium inter spinas: sic amica mea inter filias. ps. Celi enarrant. an. Fauus distillās labia tua sponsa: et odor vestimentorum tuorum sicut odor thuris. ps. Dn̄i est terra. ℣. Diffusa est gratia. Lectio prima.

Natalē dilectissimi matrone venerande N. cui dicatus est dies hodiernus promptis animis et deuotis suscipite: fideq; mirabilē in sanctis suis hanc eius famulam hymnis et canticis honorate habemus enī non paruū sacre institutionis documentū in hac sacra matrona nostra Carne quidē nō virgine sed mente vita grā et fide incorrupta qualiter apl's emulatur dei emulatione inquit enim despondi enī vos vni viro virginē castam exhibere christo Tu autem. ℟. Diffusa ē grā ut s̄ ī natali vnius vgi. et martyris in. primo noctur. Le. ii.

Hec itaq; quā proposuimus non immerito dicenda est virgo: sed virgo cor

de nõ carne habet enim vgi-
nitatem suã mentis puritas
et fidei vginitas scdm quaz
virgo dicitur tota ecclesia q̃
tripharia p̃dicatur pudicitia
sũma vginalis media vidua
lis vltima cõiugalis Tu au
tem dñe. ℞. Propter verita
tẽ Vide supra in. i. noc vni9
virgi. et martyris Lectio. iii

Harum licet diuersa sit
pre graduũ diuersitate
cõditio ordinis tamen ⁊ me-
riti ratione nunq̃ inferiorez
proponit superiori Cũ ante
oculos eterni iudicis sepe mu
tat merita ordinuz qualitas
actionum/ vnde hanc sanctaz
matronam cuius merita ho
dierna celebritate venera-
mur in principio eius hic p̃-
conio preuenim9 q̃ digna sit
in ecclesia predicari. Cui9 ip
sa fundatur operibus opib9
sustentatur/ studiis roborat
⁊ meritis honoratur/ hinc ni
mirũ ĩ opere cõiugali nõ pla
cuit voluptas libidinis sed
voluptas ꝓpaginis que ad
hoc solum consensit habita-
re cum viro vt multos here-
des haberet in celo que eius
fuit semp intentio amor xp̃i
⁊ fidei constancia viteq̃ eius
cõuersatio nobis etiã tacen-
tib9 eloquũtur. Cui9 mores
regula sunt iusticie. Cui9 ope
ra exempla sũt mĩe. Cui9 to-
ta corpor' habitudo plena sã-
ctitatis ⁊ gratie. Tu autem
dñe. ℞ Dilexisti iusticiã. re
quire vš. i. i. noc. vnius vgi.
⁊ marty. In. ii. noc. ã. Emis-
siones tue paradisus malor
p̃nicor cum pomorum fructi
bus. p̃s. Eructauit. ãn. Fons
ortorũ pute9 aquarũ viuen-
tiũ q̃ fluũt impetu de libano
p̃s. Deus noster refu. ãn Ve
nit dilect9 meus in ortũ suuz
vt comedat fructũ pomoruz
suor. p̃s. Fundamenta. vſ9.
Specie tua ⁊ pulchritudĩe ⁊c

Lucebat in ea Lctõ. iii.
quoddaz future patrie
decus: putaresq̃ totã factam
alterã ex altera atq̃ hic posi
tam hic non esse Sed iam in
celis conuersari Laudẽt alii
caducas generositates ⁊ fu-
scatas vultu pulchritudines
ac de spẽ adiectiua suam ipsi
nec improperent turpitudinẽ
nos magis approbam9 for-
mã vtutũ q̃ corporis clarita
tẽ q̃ putam9 fuisse gñis spõ-
sam cognouim9 supni regis
℞. Ista est speciosa inter fi-
lias hierusalẽ: sicut vidistis
eã plenã charitate et dilectio
ne In cubilib9 ⁊ in ortis aro
matũ. v̄ Ista ẽ q̇ ascendit de
deserto deliciis affluens. In
cubilibus. Lectio. quinta.

Hui⁹ totū studiū fuerat ecclesias iugiter frequētare/ paupes recreare ꝑ se et aliis erogare corpus incredibiliter macerare tāꝗ mirabiliter afflictioni sue insistere vt essēt panes ei⁹ lachrymē sue die ac nocte quapropt Si quid cōtagionis de preterita vita ꝯtraxerat camino paupertatis ⁊ diuino martyrio nō ambigim⁹ fuisse relaxatā Nā ꝑ suis deliciis habuerit on⁹ pauptatis ꝑ risu lachrymas/ pro somno vigilias/ ꝑ thalamo oratoriū/ ꝑ cibo ieiuniū. Tu. ℟ Vēi electa. q̄re i nata. vni⁹ v̄gi. ⁊ mar. f. ii.

Nec defuit tāte ꝑfectioni hostilis cōflict⁹: sed spūalē iudicis statū olophernis aggredit̄ Et fugiētē eū bethlēē balā euestigio prosequat̄ Et ꝗdeȝ laboriosa sine pugna sed gloriosa fuit ista victoria duȝ ⁊ ille mucrone suo cōfodit̄ Et iste nō īterit; idolis suis confundit̄. Quid enī aliud est luxuria nisi mucro diaboli. ꝗd auaricia nisi ydoloꝝ seruit⁹: ꝗb⁹ duobus opposuit aduersarias castitatem ⁊ largitatē ꝑ quas ille ī sua vict⁹ tēptatōe duplici fugit īdut⁹ ꝯfusione hui⁹ itaqȝ famule xp̄i nō īmerito trium phū collaudat eccl'ia Cuius aīa hodie penetrauit celestia Cui⁹ suffragia cūcta ꝑ orbeȝ petit xp̄i familia Nos ergo dñā dño nr̄o iā cōmēda nos a peccatis p̄cib⁹ tuis iā emūda vt tecū qn̄ꝗ cātare ī glīa sine termīo valeam⁹ p̄stante dño nr̄o iesu xp̄o cui ē honor in scl'a Tu. ℟ Audi filia. require sr̄ vt̄s. In. iii. noc. ān Ueni in ortū meū soror mea spōsa miscui myrrhā meam cū aromatib⁹ meis p̄s Cantate. i. ān Comedi fauū cum melle meo bibi vinū meū cū lacte meo. p̄s. Dn̄s reg̃. exul. terra. ā Talis ē dilect⁹ me⁹: et ip̄e est amic⁹ me⁹ filia hierusalē. p̄s. Cātate dño. ii v̄⁹ Adiuuabit eā de⁹ vultu suo:

IN il (Euāge. scd̄m lucā lo tp̄e loquente iesu ad turbas Ecce mater ei⁹ ⁊ fr̄es stabāt foras querētes loqui ei. Et reli. Om̄. bti gre. pap̄ Scti euāgelii fr̄es kmī (l. vii breuis ē lectio recitata s; magnis misterioꝝ pōderib⁹ grauida ie͛s⁹ etenī ꝯditor ⁊ redēptor nr̄ matrē se nosse dissimulat ⁊ q̄ ei mat̄ sit: ⁊ q̄ ꝓpīqui: nō ꝑ cognationē carnis sed ꝑ ꝯmētionē sp̄s designat dicēs que est mater mea et q̄ fr̄es mei: ꝗcūꝗ enī fecerit voluntatē p̄ris mei q̄ i celis ē ip̄e me⁹ frater ⁊ soror ⁊ mater ē

Quid nobis his verbis/ quid aliud innuit: nisi q obsequē=tes iussionib⁹ suis multos ex gentilitate collegit et iudeaꝫ ex cuius carne est genit⁹ non cognoscit. Tu. R. Accinxit beata M. fortitudine lūbos suos et corroborauit brachiū suū Ideoqꝫ lucerna eius nō extinguetur in sempiternum V. Gustauit et vidit qm̄ bona est negociatio sapiencie dei. Ideo. Lectio octaua

V Nde et mater ei⁹ cum fratrib⁹ cū quasi nō agnosci tur foris stare ꝓhibet quia vi delicet synagoga iccirco ab auctore non recognoscit: q̇a legis obseruationes tenens spiritalem intellectū ꝑdidit/ et sese ad custodiā littore fo=ris fixit. Sed cū is qui volū tatē patris fecerit soror ⁊ fra ter dn̄i dicitur: propter vtrū qꝫ sexum qui ad fidē colligit mirū non est. Mirandū vero valde est quomō etiā mater dicatur. Fideles enī discipu=los fratres vocare dignatus est dicens ite nunciate fratri b⁹ meis. Qui ergo frater do mini fieri ad fidē veniēdo po terit querendū est quomodo etiā et mater esse poterit Sꝫ sciendū nobis est: quia q̇ chri sti soror et frater ē credendo efficitur mater predicando. quasi enī parit dn̄m qui eum cordi audientis infuderit et mater eius predicando effici tur: si ꝑ eius vocē amor domi ni in ꝓximi mente generatur Tu aūt. R. Induit me domi nus vestimēto salutis et īdu mento leticie circundedit me et tanq̄ sponsā decorauit me corona. V. Tradidit aurib⁹ meis inestimabiles margari tas et circundedit me vernā tibus atqꝫ choruscantib⁹ gē=mis/ et tanq̄ sponsam. Le. ix

A D quā rem nobis ido=nee confirmandā adest beata M cuius hodie natali cia celebramus q̄ credēdo ex=titit ancilla xp̄i et p̄dicando facta est mater xp̄i Septē q̇p pe filios sicut in gestis eius emēdatioribus legit. sic post se timuit viuos in carne relī quere: sicut carnales paren=tes solent metuere ne mortu os p̄mittant In ꝑsecutionis enim labore deprehensa filio rum corda in amore superne patrie roborauit p̄dicando. Et ꝑturiuit spū quos carne peperat vt p̄dicatione ꝑeret deo: quos carne peperat mū=do considerate fratres caris simi ī femineo corpore virile pectus. ad mortē stetit imp=territa amittere se ī filiis lu mine veritatis timuit: si nō

fuisset orbata Nūquid ergo hanc feminā martyrē dixeri sed plusq̄ martyrē Tu aūt. R. Regnum mundi vt supra V. Ora p nobis. In laud. ā Unguētū effusū nomē tuū ideo adolescētule dilexerunt te nimis. ps Dñs reg. an Leua eius sub capite meo & dextra illi⁹ amplexabitur me. p. Jubilate an. Dū esset rex in accubitu suo: nard⁹ mea dedit odorē suauitatis. ps. Deus de⁹ meus. an. Jam enim yems transiit ymber abiit et recessit. p. Bñdicite. an Sicut malū inter ligna siluarū sic amica mea inter filias. Laudate Cpm. Mulierē fortem ꝛc. Hymnus

AD sacrū cuius tumulum frequenter: membra languentiū modo sanitati: quolibet morbo fuerint grauata: restituuntur Unde nunc noster chorus in honore: ipsius hymnū canit hunc libenſ: vt piis ei⁹ meritis iuuemur: omne per euum. Sit sal⁹ illi decus atq̄ virt⁹: q̄ supra celi residēs cacumen: toti⁹ mūdi machinā gubernat: trin⁹ et vn⁹: Amē. V Elegit eā. ān Simile ē regnū celoꝝ hōi negociatori q̄renti bonas margaritas īuēta vna p̄ciosa dedit oīa sua & comparuit eā ps. Bñd⁹. Oro vts. Ad. i. ā Unguentū effusū. ps. Deus in noīe tuo Ad. iii. an Leua eius. ps. Legē pone. cpm Mulierē fortem. R. et V. de communi vni⁹ virgīs & mar. Ad vi. an Dum esset. ps Defecit

ACcinxit fortitu- Cpm dine lumbos suos & roborauit brachiū suum gustauit et vidit: quoniam bona est negociatio eius & nō extīguetur in nocte lucerna eius oro vts. Ad. ix. ā Sicut malum. ps. Mirabilia. cpm Mulier timens deum ipsa laudabitur: date ei de fructu manuum suarum et laudent eā in portis opera eius. oro vts Ad. ii. ves. ān. sup ps. feriales Unguentum effusum. cpm. Mulierem fortem. hy⁹ Ad sacrum cuius. V. Adducentur. ān. Laus tibi christe redemptor piissime que tantam sancte M dedisti gloriā vt te sponsam amans tuum membrū fieret eius clemēs nos precatu per euum cōserua. ps. Magnificat. oro vts

¶ Finit cōmune sanctor

¶ Incipit seruitium beate marie virginis

¶ Uespere p aduentū de sā

cta maria vsq ad vigi. nata
lis dni. ān. Prophete p̄dica=
uerunt nasci saluatorē de v
gine maria. ps. Letat⁹. Ad te
leuaui Nisi q̄r. Qui cōfi. In
conuer. In fe. iii. qn̄ illi p̄di.
ps. ad ves. de die dicunt tunc
ad ves de sctā maria dicant
illi ps videlꝫ Dixit dn̄s. Con
fitebor. Btūs vir. De profū
dis. Memēto qd obseruet i
oi fe. iii. p totū annuꝫ qn̄ fit
de sctā maria cōmēo. In cō
Auentu. Cp̄m. Isaie vii
Ecce v̄go concipiet ⁊ pa
riet filiū: et vocabit nomen
eius ēmanuel: butyrū et mel
comedet: vt sciat reprobare
malū: ⁊ eligere bonum.
Aue maris stella. v. Diffusa
est. ān. Ne timeas maria īue
nisti gratiā apud dn̄m: ecce
concipies ⁊ paries filiū alfa
Aps. Magnificat. Orō.
Oncede nos famulos
tuos q̄s dn̄e deus ppetua
mentis ⁊ corporis salute gau
dere: ⁊ gloriosa btē marie sē=
per virginis ītercessione a p̄=
senti liberari tristicia ⁊ eter=
na perfrui leticia. que termi
netur. Per xp̄m dn̄m nostrū
Amen. Non dicitur Dn̄s vo
biscum. nec Benedicamus
sed statim dr̄ memo. de sācto
spiritu. ān Ueni sancte sp̄us
v. Emitte spiritum. or. De⁹
qui corda. Deide fiat memo.
de sctō i cui⁹ honore dedicata
est ecclesia vt ī p̄bēdatis vel
aliis ecclesiis parrochialib⁹
Et postea fiat mēo. de reliq̄is
ān. Corpora sanctorꝫ. v. Be=
ati qui habitant. Oratio.
Propiciare q̄s dn̄e no=
bis famulis tuis p san
ctorū tuorum quorū reliquie
in hac continent ecclesia me
rita gloriosa: vt eorꝫ pia īter
cessione ab oībus semper pro
tegamur aduersis. Per xp̄m
Alia oratio ad matut.
Presta q̄s op̄s deus: vt
sanctorum tuorum quorū re
liquie in hac continent eccle=
sia nos ptegant merita: qua
tenus eorum precibus trāq̄l=
la pace in tua iugiter laude
letemur. Per. Mēo. de oīb⁹
sanctis per aduen. cū ista. ān
Ecce dn̄s veniet ⁊ omnes sā=
cti eius cum eo: ⁊ erit in die il
la lux magna allelupa. v. Ec
ce apparebit dn̄s sup nubem
candidam. R. Et cum eo sā=
ctorum milia. Oratio.
Onscientias nostras q̄
sumus dn̄e visitando purifi
ca vt veniens iesus xp̄s fili⁹
tuus dn̄s noster cum oīb⁹ sā
ctis paratā sibi in nobis īue
niat mansionē. Qui tecum.
Memo. de pace. ān. Da pacē
v. Dn̄e fiat pax. or. Deus a

quo q terminetur sic p dñm no. ie. xpm &c. cũ Dñs vo. et Bñdicamus. Alia oro. subse quẽs ad mat. dr tantũ. Oro

Deus auctor pacis et amator quẽ nosse vi-uere cui seruire regnare ẽ: p tege ab oĩbus impugnationi bus supplices tuos: vt qui in defensione tua confidimus nullius hostilitatis arma ti-meamus. Per dñm nostrum Dñs vobiscuz. Bñdicamus dño. Ad cõple. de sctã maria p aduen. ãn. Btã es maria q credidisti: pficient in te q di cta sũt tibi a dño allã. p̃. Ut quo. Judica. Sepe ex. Dñe non est. cp̃m. Sicut cyna. v9. Uirgo singula. Uitam. Sit laus. v. Elegit. ãn. Ecce an-cilla dñi fiat michi scdm ver bum tuũ. p̃s. Nũc dimittis. or. Grãm tuã q terminet sic Per eũdẽ dñm nrm iesũ xp̃z filiũ Dñs vo. Bñdicam9 do mino. Ad matu. de sctã ma-ria p totũ aduen. qñ non fit plenum seruitiũ de ea. Inui. Aue maria gratia plena Do minus tecum. p̃s. Uenite. v9. Quem terra. Dñica & fe. ii. ãn. Benedicta tu in mulieri bus & benedictus fructus vẽ tris tui: p̃s. Domine domin9 noster Celi enarrant Dñi ẽ terra. v. Specie tua. Fer. iii ãn. Specie tua & pulchritudi ne tua intẽde prospere proce-de & regna. p. Eructauit De us noster refugium Funda-menta. v. Diffusa. Fer. iiii. ãn. Gaude maria virgo cun-ctas hereses sola interemisti in vniuerso mundo. p̃s. Can tate. i. Dñs regna exul. Can tate. ii. v. Specie tua Fer. v vi. & sabba. quando non fit plenum seruitium de sctã ma ria idẽ ordo añarũ & p̃. & v. seruetur que in pre. fe. Lcõ i.

Egredietur virga de ra-dice iesse: & flos de radi ce eius ascẽdet Et requiescet sup eũ spũs dñi: spũs sapien tie & intellectus: spũs consi-lii & fortitudinis: spũs scien-tie & pietatis: & replebit eum spũs timoris domini Hec di cit R. Missus est gabriel an-gelus ad mariã vginẽ despõ satam ioseph nunciãs ei ver bum: & expauescit vgo de lu-mine: ne timeas maria: inue nisti grãm apud dñm ecce cõ cipies & paries Et vocabitur altissimi fili9. v. Dabit ei do minus de9 sedẽ dauid patris eius & regnabit in domo ia-cob in eternũ. Et. l. ii.

Non scdz visionẽ oclor iudicabit: neq scdz auditum auriũ arguet sed iudicabit ĩ iusticia pauperes: & arguet in

eq̄tate p̄ mansuetis terre Et pcutiet terrā vga oris sui et spiritu labiorū suor interficiet impiū. Et erit iusticia cīgulum lumborū eius: et fides cinctorium renū eius. Hec dicit. R. Aue maria gratia plena dn̄s tecū. Spiritus sanct9 superueniet in te: et virtus altissimi obumbrabit tibi: quod enim ex te nascetur sanctum vocabitur filius dei. v. Quō modo fiet istud qm̄ virū nō cognosco: et respondens angelus dixit ei. Spiritus sanctus. Lectio tertia.

Locutus est domin9 ad achaz dicēs. Pete tibi signū a dn̄o deo tuo in pfundū inferni siue in excelsum supra. Et dixit achaz. Nō petam et non tentabo dn̄m. Et dixit Audite ergo domus dauid. Nunquid parū vobis est molestos esse hominibus qr molesti estis et deo meo. Propt hoc dabit dn̄s ipse vobis signum. Ecce virgo concipiet et pariet filium: et vocabitur nomen eius emmanuel. Butyrū et mel comedet: vt sciat reprobare maluz et eligere bonum. Hec dicit. R. Suscipe verbum vgo maria quod tibi a dn̄o per angelum transmissum est concipies p aurez deū paries et hominem. Ut benedicta dicaris inter omnes mulieres. v. Paries q̄dē filium sed virginitatis non patieris detrimentū efficiert grauida et eris mater semper intacta. Ut bene. Gloria. Ut bene. Non dicatur p̄s. Te deum p totū aduen. an̄ lau. v. Sancta dei genitrix intercede. In laudi. hec sola anti.

Prophete predicauerūt nasci saluatorem de virgine maria p̄s. Dn̄s regnauit. Ceteri p̄i consueti. cp̄. Ecce virgo cōcipiet. hy9. O gloriosa femina. v. Elegit eā deus. an. Spiritus sanctus ī te descēdet maria ne timeas habens in vtero filium dei alleluya. p̄s. Benedictus. or̄o. Concede nos. q̄ sic terminet Per xp̄m dn̄z no. sicut ad vs̄ supra dictū ē. Et fiat memo. de sctō spū: et de sctō ecclesie et reliquiis: et de oībus sanctis et de pace vts̄. ad vs̄. Ad. i. et ad oēs alias hor. p totū annū qn̄ non fit plenū seruitiū de sācta maria dicat hic hy9 Memēto salutis auctor Maria plena gratia. Gloria tibi an. Prophete p̄di. p̄. Deus in no. Laudate do. oēs gē. Confitemini. Capm. Isaie. xi.

Egredietur virga de radice iesse: et flos de radice eius ascendet: et req̄escet

super eũ spũs dñi. ℟m Aue maria. ℣. Diffusa. Oratio. Deus qui de beate marie virginis vtero verbum tuum angelo narrante carnem suscipere voluisti p̄sta supplicibus tuis: vt q̇ vere eam dei genitricem credimus: eius apud te intercessionibus adiuuemur. Per eundem xp̄m dñm nostrũ. Bñdicamus dño. Ad. iii. an Missus est gabriel ãgelus ad mariã vginem desponsatã ioseph. ps. Ad dñm cum tri. Leuaui Letatus sum. Cp̄m. Ysaie xi. Non scd̄m visionẽ oculoꝝ iudicabit. neq3 secundũ auditũ auriũ arguet sed iudicabit in iusticia pauperes: et arguet in equitate ꝓ mansuetis terre. ℟. Diffusa est gratia. ℣. Specie tua. or. Deus qui. Ad. vi. ãn. Angelus dñi nunciauit marie & concepit de spũ sancto all'a. p̄. Ad te leuaui. Nisi q2. Qui confidunt. Cap̄m. Ysaie. xi. Et percutiet terram virga oris sui: & spũ labiorum suoꝝ interficiet impiũ: et erit iusticia cingulũ lũborum eius: & fides cinctorium renum eius. ℟. Specie tua & pulchri. ℣. Adiuuabit eã. oro Deus qui. Ad ix. ãn. Aue maria gratia plena dñs tecũ benedicta tu in mulieribus all'a ps. In conuertendo. Nisi dominus. Btĩ oẽs. Cp̄. Ysa. vii Locutus est dñs ad achaz dicens pete tibi signuz a dño deo tuo in ꝓfundũ inferni: siue in excelsum supra et dixit achaz: non petam et nõ tentabo dñm. ℟. Adiuuabit eam. ℣. Elegit eã. ¶ Hic ordo de vespis & matu. scte marie seruetur ꝑ totũ aduẽ. nisi qñ sit plenũ serui. de ea. Per totum ãnũ dicant ves. & matu. de sancta maria ĩ cõuentu nisi in dupl'. fes. & nisi in vig. nat. dñi: vsq3 ad octa sancti stephani & nisi ĩ vigil. epy. & nisi a cena dñi vsq3 ad octa. pasch. & nisi in ebdo. pẽthe. ¶ Qñ sit plenũ seruitiũ de sctã maria ꝑ totũ aduen. Ad ves. sup ꝑos fer. ãn. Prophete p̄dicauerunt. Cp̄. Ecce virgo concipiet. ys. Aue maris stella. ℣. Egredietur virga. ãn. Ne timeas. p̄s. Magñt oro. Deus qui de btẽ. Memoria de aduen. Cõpleto. de aduen. non mutatur nisi q̄p ĩ fine hymni dr̄. Gloria tibi domine: qui natus. Ad matutiũ Inuitato. In honore. p̄. Uenite hy⁹. Quem terra pon. ãn. Benedicta tu. p̄s. Dñe dominus noster. Et cetere ãne cum suis p̄is. vsq3 ad. ix. ãn.

que erit Rorate celi desuper et nubes pluant iustū aperiatur terra et germinet saluatorem. Querere has ā. cū suis. p. inferi⁹ in tertii. btē marie ab octa. epp. vsq₃ ad pinī. Otius Egredietur virga. Lectio. i.

Missus est gabriel angelus a deo in ciuitatem galilee cui nomen nazareth: ad virginē desponsatā viro cui nomen erat ioseph de domo dauid: et nomen virginis maria. Ad mariam ergo virginē gabriel mittitur: q̇ dei fortitudo noīatur. Illū q̇ppe nunciare veniebat: qui ad debellandas aereas potestates humilis apparere dignat⁹ ē De quo p psalmistā dicitur. Dn̄s fortis et potens: dn̄s potens in prelio. Et rursus Dominus v̄tutū ip̄e est rex glīe. R. Missus est gabriel. Le. ii.

Per dei ergo fortitudinē nunciandus erat q̇ virtutū dn̄s fortis et potens in prelio cōtra potestates aereas ad bella veniebat. Multas ob causas nō de simplici virgine: sed de despōsata voluit dn̄s nasci. Primo videlicet vt p gn̄ationē ioseph cui⁹ maria cognata erat marie quoq₃ nasceretur origo. Neq₃ enim mos est scripture genealogiam feminar₃ texere. Nā et de vtroq₃ intelligi potest: qd̄ dicit de domo dauid R. Aue maria. Lectio tertia.

Deinde ne velut adultera lapidaretur a iudeis: males aliquos de ortu suo q̄p de pudore dubitare parentū simul et virginib⁹ īpudicis occasionē tollēs ne matrē quoq₃ saluatoris dicerēt falsis suspicionibus infamatam. Tertio vt in egyptum iens et inde rediens haberet viri solatiū q̇ integerrime v̄ginitatis custos pariter ac testis existeret. Quarto ne partus eius dyabolo pateret. et eū quasi de virgine natū cognosceret: et forsitā quasi ceteris hominibus eminentiorem morti tradere tīeret. R. Suscipe ver. Nō repetat. iii R. i ɔme. btē marie nec etiā de fes. loci q̄p p totū aduen. a septuage. vsq₃ ad xl. obseruatur v̄. Ora p nobis. In laudib⁹ ān. Prophete p̄dica. p̄s. Dn̄s regna. cp̄. Ecce virgo. hy⁹. O gloriosa fe. v̄. Elegit ān. Sp̄us sctūs. p̄. Bn̄d⁹. or De⁹ q̇ de btē. Mēo. de aduē. Ad. i. ān. Prophete p̄dica. p̄s Deus in no. p̄s. Btī īma. p̄s. Retribue. ā. Te iure. p̄. Qui cūq₃. R. Jesu xp̄e. Qui de vir. Ad. iii. ān. Missus ē. p̄s. Legē pone. cp̄. Ecce virgo. R

Diffusa. v. Specie. or. Deꝰ q̄ de. Ad. vi. ān. Angelꝰ do. p̄ Defecit. cp. Egredietꝰ virga. R. Specie tua. vꝰ. Adiuuabit. Ad. ix. ā. Aue maria. p̄s. Mirabilia. cp̄. Non scdʒ. R Adiuuabit eā. v. Elegit. or. vt s. Hic ordo de matu. ⁊ vesp. de sctā maria in fer. ⁊ qn fit plenū serui. de ea seruet vsq̄ ad vigi. nat. do. ¶ Hic incipiūt matu. de sctā ma. a nat vsq̄ ad purifica. Inuitato. Aue maria. p̄s. Uenite. Hyꝰ.

Caste parentis viscera: celestis intrat grā: venter puelle baiulat: secreta q̄ non nouerat. Domus pudici pectoris: tēplū repente fit dei: intacta nesciēs virū: verbo concepit filium. Gloria tibi domie: q̄ na. Die do. et ī e fer. p ebdo. āe. p̄i. ⁊ v. vt s. Snotatū est. Lectio. i.

Sancta maria vgo virginū mater et filia regis regum oīm tuū nobis īpēde solatium: vt celestis regni p te mereamur habere premiū et cum electis dei regnare imp petuū. R. Sctā ⁊ īmaculata virginitas q̄bꝰ te laudibꝰ efferā nescio. Quia quē celi capere nō poterāt tuo gremio cōtulisti. v. Bn̄dicta tu ī mulieribꝰ ⁊ benedictꝰ fructꝰ vētris tui. Quia. Lectio scda.

Sancta maria piarum piissima itercede p nobis sctāꝝ sctissima: vt p te vgo nr̄a sumat p̄camina: q̄ p nobis natꝰ regnat sup ethera: et sua caritate nr̄a deleātur peccamina. R. Beata es maria q̄ dn̄m portasti creatorem mūdi Genuisti q̄ te fecit et in eternū pmanes vgo. vꝰ Aue maria grā plena dn̄s tecū Genuisti. Lectio. iii

Sancta dei genitrix q̄ digne meruisti concipere queʒ totus orbis neq̄uit cōphēdere tuo pio interuētu culpas nostras ablue: vt pennis sedem glīe p te redēpti valeamus scandere: vbi manes cū filio tuo sine tēpore. R. Te laudant angeli sancta dei genitrix que virū non cognouisti ⁊ dn̄m in tuo vtero baiulasti concepisti per aurē dominū. Ut benedicta dicaris inter oēs mulieres. v. Ipsuʒ genuisti et in p̄sepe posuisti quē adorat multitudo angeloꝝ. Ut. Gloria. Ut. p̄s. Te deum. Sciendū est q̄ qn̄cūq̄ dicūtur matu. de sancta maria dr̄ Te deū. nisi in aduentu dn̄i. ⁊ a lxx. vsq̄ ad pasch. v. Sctā dei ge. In lau. ā. O admirabile. p̄. Dn̄s reg. Cp̄.

Maria vgo semp letare que meruisti xp̄m por-

tare celi et terre conditorem
qr de tuo vtero ꝓtulisti mū-
di saluatorem. Deo gratias
E Mira est puerpe- Dp'
ra: quem gabriel predi-
xerat: quem matris aluo ge-
stiens: clausus iohannes sen-
serat. Gaudet chorus celesti
uum: et angeli canunt deo: pa
lamq̧ fit pastoribus: pastor
creator omniū. Gloria tibi
dn̄e: qui natus. v. Elegit eaꝫ
ān. Beatus venter qui te por
tauit xp̄e ⁊ beata vbera q̄ te
lactauerūt dn̄m et saluatorē
mundi all'a. p̄s. Beneḋ. oro.
Cōcede nos. Memoria de sā
cto spiritu ⁊ de ses. loci ⁊ de re
liquiis ⁊ de oibus sctis. ā. Ex
ultabunt sancti in gloria le-
tabuntur in cubilibus suis.
v. Mirabilis deus. or. Om
niū sanctoꝝ. Deinde fiat me
mo. de pace. Ad. i. v'. Memē-
to salutis. ān. O admirabile
p̄s. De⁹ ī noīe. cp̄. Ad titū. ii.
A Pparuit gratia dei sal
uatoris nostri omnib⁹
hominibus erudiens nos: vt
abnegantes impietatem ⁊ se
cularia desideria sobrie ⁊ iu-
ste ⁊ pie viuamus in hoc sclo
Rm. Aue maria. v. Sancta
dei genitrix. Oratio.
D Eus qui salutis eter-
ne beate marie vginitate fe-
cunda humano generi pre-
mia prestitisti: tribue q̄s: vt
ipsam ꝓ nobis ītercedere sē-
tiamus per quam meruim⁹
auctorem vite suscipere dn̄m
nostrum iesum xp̄m filiū tu
um. Amen. Benedicam⁹ dn̄o.
Deo gratias. Hoc modo de-
bet hec oro termiari. ad om-
nes hor. p̄terq̄ ad ix. q̄ tn̄c de
bet sic termiari. dn̄m nostrū
iesū xp̄m filiuꝫ tuū: qui tecū
viuit ⁊ regnat in vnitate spi
ritussancti deus p omnia se-
cula seculoꝝ. Amen. Domi-
nus vobiscum Et cum. Bn̄-
dicamus dn̄o. Ad. iii. ā Quā
do nat⁹. capm̄. Ad titum. iii.
A Ppacuit benignitas ⁊
humanitas saluatoris
nostri dei non ex operib⁹ iu-
sticie q̄ fecimus nos: sed scdꝫ
suā mīam saluos nos fecit.
R. Sancta dei genitrix. v'.
Post partum. Ad. vi. ā. Ru-
bum. Capm̄. Ad titum. iii.
T E laudant angeli san
cta dei genitrix q̄ virū
non cognouisti et dn̄m ī tuo
vtero baiulasti. R. Post par
tum. v. Speciosa. Ad. ix. ān.
Germīauit rx. cp̄. Ad titū. iii
V Irgo verbo concepit
virgo pmansit virgo
peperit regem omnium regū
R Speciosa facta es. v. Di-
gnare. Ad vespas ān. Post p
tum. p̄s. Letatus sum. In. iii

tū fer. dūr pi Dixit dñs. Cō fitebor. Beatus vir. De pro fundis. Memento Capitu. Beata es (Ad titu. iii. maria q̄ dominū porta sti creatorem mundi genui= sti qui te fecit & in eternū per manes virgo. hy⁹. Enixa est Gaudet chorus Gloria tibi. v⁹ Diffusa est. ān. Nesciens mater virgo virum peperit sine dolore saluatorem secu= lorum ipm regem angeloruz sola virgo lactabat vbera de celo plena. ps. Magt. or. Cō cede nos. Mēo. vts. ad ma= tu. subnotatū est ita tamē q de oibus sanctis fiat memo. cū hac ān. Sancti dei omnes v. Letamini. oro. Infirmi= tatem. Ad compl. ān. Cōple ti sunt dies marie vt pareret filium suū pmogenitum. ps. vsqquo. Cpm. Sicut cyna= momum. hy⁹. Uirgo singu= laris. v. Elegit eam. ān. Ec= ce completa sunt oia que di= cta sunt p angelum de vgine maria. ps Nunc di. Oro Cō cede q̄s misericors de⁹. Et di catur ad cōpl. btē vgis p to tum annū extra aduentū et tps pasch. ¶ Qn vero fit ple num serui. de sctā maria ab octa. epy. vsq ad purifi. bea te marie. Ad ves. ān. Post p tum. pi fer. cp. Beata es ma= ria. Non di v. hy⁹. Enixa ē. v. Sancta dei genitrix. ā Ne sciens mater. ps. Magt. oro Deus qui salutis. Memo. de aliquo sancto si hēat fiat tm Nulla ei fiat mēo. de omib⁹ sctis. Ad cpl. oia fiant sicut in dñicis hui⁹ tpis. cū hac. ā Glorificamus te. ps. Nūc di mittis. Preces ad cōpl. more solito rc. Ad matu. Inuita. In honore beatissime virgi nis marie Jubilemus dño. ps. Uenite. hy⁹. Caste paren tis. In. i. noc. ān. Benedicta tu in mulieribus et benedi= ctus fructus ventris tui. ps. Dñe dñs noster. ān. Sicut mirrha electa odorem dedisti suauitatis sācta dei genitrix ps. Celi enarrant. ān. Spe= ciosa facta es & suauis in de= liciis tuis sancta dei genitrix ps. Dñi est ter. ā. Specie tua et pulchritudine tua intende prospere pcede et regna. ps. Eructa. ān. Adiuuabit eam deus vultu suo: de⁹ in medio eius non commouebitur. ps Deus noster refugiū. ān. Si cut letantiū oim nrm habita tio est in te sancta dei geni= trix. ps. Fndamēta. ā. Gau= de maria virgo cunctas here ses sola īteremisti in vniuer so mundo. ps. Cantate. ān. Dignare me laudare te vgo

sacrata: da michi virtutē cō tra hostes tuos. ps. Dn̄s regna. et. an. Post partū virgo inuiolata pmansisti dei genitrix intercede p nobis. p̄s. Cā tate. ii. v. Sctā. dei ge. Lc. i.

Parturiente maria nat⁹ est nobis dei fili⁹ vt germane carnis nr̄e cōceptione product⁹ creato a se hoī et pietatē paternā et fraternū largiretur affectū Et nat⁹ sane ab intacta ē feīa: vt eū hoīez testaretur partus humanus et deū pbaret eterna v̄ginitas. Nā sicut nō poterat nisi caro de carne nasci: ita non poterat dei caro de feīeo vtero nisi sine generāte prodire ppt̄ quod ait angelus beatissime marie. Spūs scūs super ueniet ī te et virtus altissimi obumbrabit tibi. Et qd̄ nascetur ex te sanctū vocabitur fili⁹ dei. R. Sctā et īma. l. ii.

Spūs inq̄t sctūs supueniet in te. Jdcirco tibi frater spūs v̄tutē sctī angelicus sermo p̄terit: ne cōiectuuris carnalis disputatiōis hebetatus celeste tibi ipse mysteriū terrena argumētione confundas. An nō putas eū nouū puerū in aluo v̄ginis potuisse formare: q̄ cū p̄muz cōderet hoīem nec semen patris nec viscera materna q̄si uit. Dic itaq̄ q̄cūq̄ es supne dispēsatiōis arbiter et discursor: q̄ tibi videtur virt⁹ eminentior: aut partū dedisse v̄gini: aut pfectū hoīem creasse de terra. Prim⁹ enī hō vt ait apl̄us de terra terrenus secundus hō de celis celestis. R. Btā es maria. Lcō. iii.

SJ cōtra naturā esse cōtendis qd̄ in mysterio redēptionis nostre: sine viro puella asseritur ɔcepisse Cuius queso nature ē qd̄ in parēte generis nr̄i caro sine carne formata est. Que ē ista ratio īmo q̄ ceca contentio: vt non credatur de⁹ posse facere hoīem de femina quē creditur fecisse de puluere Si oīpotētis o homo tali in negocio esse pspicis voluntatē: de opere cur retractas. Dīa enī sicut legitur q̄cūq̄ voluit dominus fecit in celo et in terra Et si sollicitus pscruteris p̄ter hunc legitimū hūane conceptiōis vsum tres valde mirabiles nascendi species operatam reperies trinitatē Et prima est siquidē q̄ adam figuratus est ex limo. Secūda q̄ mulier formata est ex masculo. Tertia que est celestis q̄ xp̄s pcessit ex v̄gine. Rm. Te laudāt. v. Ora p nobis. Jn laud. hec sola ān. O ad-

mirabile cõmerciũ. cp. Appa ruit benignitas. hy⁹. Enixa est puerpera. v. Elegit eã de⁹ ãn. Btũs vẽter. ps. Bñd. or Deus q̃ salu. Memo. vtš. si aliqd se. habeatur. Ad. i. ãn. O admirabile. ps. Deus in noĩe. ps. Btĩ immaculati. ps Retribue. ã. Te iure. p. Qui cunq; vult. R. Jesu xp̃e. vl⁹ Qui de virgine. Ad. iii. ãn. Quando natus. ps. Legẽ po ne. cp. Apparuit benignitas. R. Scta dei ge. v. Post ptũ. or Deus q̃ salu. Ad vi. ãn. Rubum quẽ. ps Defecit. cp; Te laudant. R. Post ptum v. Speciosa facta es. Ad. ix. ãn. Germinauit. ps. Mirabi lia. cp. Uirgo verbo cõcepit. R. Speciosa facta. v⁹. Ele- git eam. orõ vtš ¶ Post pu rifi. vero vsq; ad aduen. dñi qñ non sit plenũ serui. de san cta maria hoc modo dicãtur matu. de ea. Inuita. Aue ma ria. ps. Uenite. hy⁹. Quẽ ter ra. ãe. pi. ⁊. v. sicut supra no- tati sunt. l. i. Sctã maria vir go. R Sctã ⁊ ĩma. l. ii. San cta maria piar. R. Beata es maria. l. iii. Sancta dei ge nitrix. R. Felix nãq; v. Ora pro populo. et dr̃ in fine sic. quicunq; celebrant tuam cõ- memorationem. Quia ex te. Gloria. Quia ex te. ps. Te de um. v. Sancta dei geni. In laudi. ãn. O admirabile. ps. Dñs regnauit. ⁊ ceteri pi. cõ sueti. cp. Maria virgo. hy⁹ O gloriosa femina. v⁹ Ele- git R. Habitare fa. ã. O glo riosa dei genitrix vgo. p. Be ned⁹. or. Concede nos. que terminetur sic. Per christum dñm nostrũ. Amen. sine Do minus vobiscum. ⁊ sine Be- nedicamus dño. In fine me- mo. de sancto spiritu. ⁊ de fe sto loci ⁊ de reliquiis/ et de oĩ bus sanctis ⁊ de pace sicut an te. Ita tñ q̃ in tempore pasch fiat memo. de omnibus san ctis tam ad veš. q̃ ad matu. sicut in. ii. fe. post octa. pasch notatum est. Ad primam. ãn O admirabile. ps. Deus in nomine. ps. Laudate domi- num. ps. Confitemini. iiii. cp In omnibus requiem. Rm. Aue maria. v. Sãcta dei ge nitrix. orõ. Concede nos. q̃ termiet sic ad oẽs hor. preter q̃ ad. ix. Per x. do. no. Amẽ. v. Benedicamus dño. Rm. Deo gratias. Ad nonã vero ita finiatur p do. no. ie. xp̃m fi. t. q̃ te. vi. ⁊ reg. in vni. s. s. de. p oĩa se. se. Amẽ. Dñs vo Et cũ. Bñdicam⁹. Deo gra. Ad. iii. ãn Dñ natus. ps. Ad dñm cũ tri. cp. Ab initio. R Sctã dei ge. v Post partum

An vi. an. Rubũ quẽ. ps. Ad te le. cpm Et sic in syon. R. Post partum. v. Speciosa. Ad ix an. Germinauit. p. In conuertendo. cpm Et radicaui. R. Speciosa facta. v. Dignare me Ad ves. an Post p tum ps. Letatus. vel in sc. ni ps. Dixit dñs. ꝛ ceteri ps con sueti cp. Beata es ma. hym⁹ Aue maris stella. v. Diffusa ãn Sancta maria succurre. p̃s. Magnificat oro Cõcede nos Et finiatur sicut ad matu. Memoria sicut supra dictum est. Ad cõpleto. an. Cũ iocunditate. ps. Usqȝquo. cp̃ Sicut cynamomum. hymn⁹ Uirgo singularis. Uitam p̃ sta. Sit laus. v⁹. Elegit eam ãn. Gloꝛificamus te. p̃s. Nũc di. oro. Concede q̃s misericoꝛs deus. sed in tp̃e pasch. vſ qȝ ad vigi. ascen. ac etiã p ad uen. dr̃ or Gr̃am tuã ¶ Dñ vero sit plenũ seruitiũ de sã cta maria a purifi. beate marie vsqȝ ad aduen. dñi extra tp̃s pasch. hoc mõ fiat serui. Ad veſ. sup p̃ ãn Post ptuꝫ p̃i. ser̃ Cp̃m Beata es maria non dicat. R. hy⁹ Aue marꝭ stella. v⁹ Sãcta dei genitrix ãn. Sancta maria succurre miseris. p̃s. Magnificat. or Concede nos. Memoꝛia fiat de aliquo sancto si habeatur Completo. tp̃ale non mutatur nisi qȝ in fine hymni dicetur Gloꝛia tibi dñe: qui nat⁹ et sup p̃. Nunc dimittis dicetur an. Gloꝛificam⁹. Ad matu. Inuita. In honoꝛe btĩssime marie v̈ginis iubilem⁹ dño. p̃s. Uenite exulte. hy⁹. Quem terra põthus. ãn. Benedicta tu in mulieribus ꝛ benedictus fructus ventris tui p̃s. Dñe dñs noster. ãn. Sicut mirrha electa odoꝛem dedisti suauitatis sancta dei genitrix. p̃s. Celi enarrant. ãn Speciosa facta es et suauis in deliciis tuis sancta dei genitrix. p̃s. Dñi est terra. ãn. Specie tua et pulchꝛitudine tua intende pꝛospere ꝓcede ꝛ regna. p̃s. Eructauit coꝛ meum. ãn. Adiuuabit eã de⁹ vultu suo: deus in medio ei⁹ non commouebit. p̃s. Deus noster refugium ꝛ virtus. ãn Sicut letantiũ omniũ nr̃m habitatio est in te sancta dei genitrix. p̃s. Fundamenta. ãn. Gaude maria virgo cunctas hereses sola interemisti in vniuerso mundo. p̃s. Cãtate. i. ãn. Dignare me laudare te virgo sacrata: da michi virtutẽ contra hostes tuos. p̃s. Dominus regnauit exul. ãn. Post partum virgo inuiolata permansisti: dei ge

nitrix intercede pro nobis. p. Cantate. n. V. Sancta dei genitrix. Lectio prima

O Alma virgo maria tāto cunctis angelorum spiritibus oīmqꝫ electorū aīab⁹ ī conspectu filii tui domini nostri iesu xp̄i es gloriosior quā to ab ip̄o fieri meruisti beatior. Obsecram⁹ ergo lachrimosis suspiriis: vt nūc ad gemitum nostri meroris aurēꝫ inclines magnifice pietatis. Nos quidē p īnumerabilib⁹ delictis infernale suppliciuꝫ meruimus: vbi nullaten⁹ penitentie datur locus. Quoniam fidē aliquando domino nostro iesu xp̄o pmisim⁹ sed male viuēdo hacten⁹ mē titi sumus. R. Sancta et īmaculata. Lectio scda

Surge ergo btā virgo maria misericorditer actura p nobis Surge ⁊ āplectere mīam redēptoris Da p̄ces p nobis quos cernis offensos ante oculos conditoris. Cecos cordium oculos terge atqꝫ semitas iusticie ostende. Orāōo a nobis vicia subtrahe: atqꝫ sancta plātaria virtutū nobis insere. Impetra cursum quo consequitur supnum brauium. Sic certamē orationum obtine ī celis: vt deleas quicquid deliquimus in terris. Nō enim est aliqͥd in nobis tam prauum si tibi placet qđ orāōo abolere nō possit. R. Beata es maria. Lcō. iii

O Sacratissima vgo: nos qui hoc credimus qꝫ virgo ⁊ mater dei sis credendo sentiamus qꝫ p nobis deprecceris: et iuxta petentium vota īpetrata assequaris. Et qui credimus te pepe risse deum et hominem gaudeamus per te nobis aduenisse salutē. Et qui fatemur te omnibus hominibus esse meliorem: gaudeamus per te percepisse felicitatē. Et quotienscunqꝫ ad nos precesserit diuina miseratio tua ne inflemur assit tuitio. Et si precesserit tribulatio vel hora tē tationis: ne labamur presēs sit tua sancta oratio nobis. Sic compone nostras p̄ces: vt nobis nosti esse opus: quo serui filii tui domini dei nostri effici mereamur: largiente eodem domino nostro iesu christo qui cum patre ⁊ spiritu sc̄tō viuit et regnat de⁹ ī secula seculorum. Amen. R. Felix nāqꝫ. Per estatem semper cantentur. R. predicta.

¶ Itē alie lectio. de sctā maria per estatem. Lectio pma.

A Diuua nos beata dei genitrix virgo maria:

templum dei viui : aula regis eterni : sacrariū spūs scti Tu virga de radice iesse : tu cedr⁹ in libano : tu rosa purpurea ī hierico : tu cypressus ī monte syon : q̄ singulari priuilegio : sicut nescis in hominib⁹ cōparem : ita nichilomin⁹ ⁊ angelicam superas dignitatem Cui nouo ⁊ inaudito miraculo datū est : vt verbum qd de⁹ ante secula genuit : fieret filius tuus et homo : quez in fine sclo͞r genuisti : verus atqꝫ perfectus esset fili⁹ dei Gemina quidē natura/ sed vna persona deus et homo vnus emmanuel. Lectio secunda

Exaudi nos glīosa puerpera in qua sola reperitur fecūda virginitas : q̄ sic ex ītemeratis visceribus filium ꝑtulisti vt illibate pudicicie integritas cresceret : nō libido ꝟginalis clausule signaculum violaret. Tibi spiritussanct⁹ dum conciperes obumbrauit non vt ipse quod absit : in sacratissimo vtero tuo fieret ꝓ semine sobolis : sed potius vsus est ꝟtute ac potētia creatoris Sed de te sūm⁹ pōtifex noster sui corpor hostiā sūpsit quā ī ara crucis pro totius mundi salute sacrificium obtulit. Tu lux oriens nazareth : tu gloria hierusalem : tu leticia israel : tu decus mūdi : tu nobilitas populi christiani Lectio tertia

O regina mundi : scbala celi thronus dei : ianua paradisi : audi preces pauperū : et ne despicias gemitus miserorum. Inferantur a te vota nostra atqꝫ suspiria conspectui redēptoris vt que nostris excluduntur meritis per te locum apud aures obtineant diuine pietatis. Dele peccata relaxa facinora : erige lapsos : solue cōpeditos. Per te succidantur vepres ⁊ germina viciorum prebeantur flores et ornamenta virtutū Placa p̄cibus iudicem que singulari puerperio genuisti saluatorem : vt qui per te factus est particeps humanitatis nostre per te quoqꝫ nos consortes efficiat diuinitatis sue.

¶ Item alie lectiones de scā maria. Lectio prima

O Beata maria quis tibi digne valeat iura gratiarum et laudum preconia impēdere que singulari tuo assensu mūdo succurristi perdito. Quas tibi laudes fragilitas humani generis persoluet : q̄ solo tuo cōmercio recuperādi nobis vitā aditū īuenit. Accipe itaqꝫ quascunqꝫ meritis tuis impares gra

tiarum actiones et cum susce
per vota: culpas nostras orā
do excusa. Tu autem. Lec. ii
Admitte sācta dei genitrix
preces nostras intra sacrari
um tue exauditionis: et repor
ta nobis antidotum reconci
liationis. Sit per te excusa-
bile quod per te ingerimus:
sit impetrabile quod fida mē
te poscimus. Accipe qđ offe-
rim⁹: redona quod rogam⁹
excusa quod timem⁹. Lec. iii
Sancta maria succurre mi-
seris: iuua pusillanimes: re-
foue flebiles. Ora ꝓ populo
interueni pro clero: interce-
de pro deuoto feminco sexu.
Sentiant oēs tuum leuamē
quicunqꝫ celebrant tuam cō-
memorationem. Assiste pa-
rata votis poscentium: ⁊ re
pende omnibus nobis opta-
tum effectum. Sit tibi studi
um assidue orare pro populo
dei que meruisti benedicta ꝓ
cium proferre mundi iesum
christum dominum nostrum
Qui cum deo patre et spiri-
tu sancto viuit et regnat de⁹
per omnia secula seculorum
amen. Tu autem domine.
¶ Item alie l. de. s. maria. l. i
Sacrosanctam venera
bilis dei genitricis ma
rie memoriam. congrue diui
nis laudib⁹ catholica freqn
tat ecclesia quia eius sine in
termissione salutari indiget
auxilio. Nam reuerētia que
matri defertur illi etiam qui
eam talem fecit vt virgo et
mater esset exhibetur. Ideo
ergo totis desideriis/ totisqꝫ
preconiis eius insistam⁹ lau
dibus vt et matrem sentia-
mus nobis piissimam filiūqꝫ
eius iudicem serenissimum.
Hec est virgo que antiquum
diabolice seditiōis cyrogra
phum aboleuit totiqꝫ seculo
subuenit et celeste regnuꝫ pa
tefecit/ dum per spiritum sā
ctum dei filium concepit.
Tu autem. Lectio secunda.
Operepreccium quippe est vt
in tantis celebretur laudib⁹
in terris cui officiosissime ā-
geli famulātur in celis. Nā
si iam ille precipuus gabriel
humiliter salutauit in terris
quanto magis super celos
exaltatam et vt ita dicam in
throno dei collocatam nunc
cum sanctis omnibus hono
ratur laudibus dignissimis
Hec est sola cui nulla virgo
potest comparari/ quia tan-
ta est vt quanta sit non pos-
sit enarrari. Hanc sancti ex
pectabant patriarche. hāc sā
cti precinebant ꝓphete. oēsqꝫ
quos spūssāct⁹ attigerat op
tabant videre. Tu. Lec. iii

Hec tanta tamq̄ sancta et regia virgo digno erigit venerari p̄conio: cui⁹ cōstat mundus saluatus suffragio. Hec inq̄ ē fenestra celi. aurora solis eterni: ianua paradisi et vera archa ꝓpiciatorii. Hec est ergo domina regū. decus mulierū. gēma virginū: lux seculoꝝ congratulatio angeloꝝ: consolatio miseroꝝ: et refugiū pctōꝝ: oīmq̄ reparatio credentiū Quicq̄d igitur boni mundus habet: ab illa habet ex qua salut̄ nostre initium manat. Hec nobis suis semꝑ subuenire dignetur veneratorib⁹: atq̄ pia sacris ꝓcib⁹ a viciis purget oībus: seq̄ considerare et collaudare donet ī celestib⁹. ¶ Itē alie lcōes de sctā maria. Lcō ꝑma

Loquamur aliq̄d fr̄es ī laudibus sacratissime virginis marie. Sed q̄d nos tantilli: quid actione pusilli in eius laudibus referemus cum etiam si oīm nr̄m membra verterent̄ in linguas: eā laudare sufficeret null⁹. l. ii

Altior enim celo est de qua loqui nitimur: abysso profūdior: cui laudes dicere conamur. Deū enī quē omīs creatura non capit: ipsa immaculato vtero clausum gestauit Hec est enī que sola meruit mater et spōsa christi vocari. Hec prime matris damna resoluit. Hec homini perdito redemptionē adduxit. l. iii.

Mater enim generis nostri penam intulit mundo genitrix domini nostri iesu christi salutē edidit mundo. Auctrix peccati eua: auctrix meriti maria. Eua occidēdo obfuit: maria viuificando profuit. Illa percussit: ista sanauit. Hec enim mirabili atq̄ inestimabili modo: omnium rerum et suum peperit saluatorem. Tu autē domine mi. ¶ Item alie lectiões de sancta maria. Lectio prima.

Beata et venerabilis virgo maria mr̄ ē dn̄i nostri iesu christi secundū carnem ex semīe abrahe orta ex tribu iuda. Uirga de radice iesse: clara ex stirpe dauid: filia hierusalem: stella maris: ancilla dei: regina gentiū: domina regū: sponsa dn̄i: mater christi: conditoris templū spūssancti sacrariū. velut columba speciosa: pulchra vt luna: electa vt sol: signaculū fidei: reparatio vie: introit⁹ vite: iannua celi: dec⁹ mulierum: caput ꝟginū: ortus cōclusus: fons signatus: pute⁹ aquarū viuentium. lectio ii.

Multiplicatur vt cedrus li-

bani: flozēs vt palma velut oliua fructifera in domo do mini virgo sctā vgo pzudēs et vna ex numero pzudētiū: virgo pulcerrima virgo pu dica cozpoze decoza: aīo ful gida fide pspicua: mente pze clara: amoze virginitatis de uota: ad obediēdum parata: in misterio sibi credito cau ta: in persecutione pacifica: in passione chzisti mente cō passa: a pzophetis dei pzedi cta: ab archangelo salutata: a spiritu sctō fecundata: atq ab eodem obūbzata: feminis virilis ignara: pzole filii fe cūda: virgo inupta: ex filio leta: fide concipiēs: gaudio pariēs: vgo ante partū: vgo in ptu: vgo post partū. l. iii Auctoz moztis dyabol9 per cuius inuidiā mozs ītroiuit in ozbē terraruz oīe genus hominū in pzimo parēte ve neno nequitie sue potauit: et quasi arbozē in radice an teq pzoles pzopaginis pdi ret viciauit. Jnde est ergo q radix viciata quotidie inde sinenter frōdet: frōdesq ei9 indesinenter per moztē mar cescunt. Et sepe contingit q aurū fulgēs reperiat in luto et ex pungente spina pulchze rubēs oziat et rosa. Hoc enī operante pzouidētia diuina ex radice viciata sine vicio pdiit virgo qua intelligitur btīssima virgo maria: atte stante isaya pphetа qui dixit Exiet virga de radice iesse: et flos de radice eius ascendet: huius enī gloziose virginis: id est sancte marie figurā te nuit virga illa que ī ministe rio aaron sacerdotis iubēte dño a sancto moyse in taber naclo posita: atq altera die sola fronduit nucesq ptu lit: qz pzoculdubio sola vir go maria fuit que dñm pepe rit et post partum virgo per māsit. v. Oza pzo nobis. Jn laud. hec sola ān. O admira bile. ps. Dñs reg. cp. Ab ini tio. hy9. O gliosa femīa. v. Elegit. ā. O gliosa genitrix ps. Bñd9. orō. Concede nos fa. Meōzia de aliquo sancto si habeat. Ad pzimā ā. O ad mirabile ps. Deus in noīe. ān. Te iure. ps. Quicūq. R. Jesu chziste. v. Qui de virgi ne. Preces q ad pzimā perti nent expleātur. Ad terciā. ā. Quando natus. ps. Legem pone. cpz. Ab initio. R. Sā cta dei genitrix. v. Post par tum. orō. Concede nos. Ad vi. ān. Rubū quē. ps. Defe cit. cp. Et sic in syō. R. Post partū. v. Speciosa facta. or Concede nos. Ad nonā. ān.

Germinauit. ps. Mirabilia.
cp. Et radicaui. R. Specio=
sa. v. Elegit eā. or. Concede
nos. ¶ In pasch. tpe qn fit
plenū seruitiū de sctā maria
ad vs. sup ps. ān. Post
partum. et finiat cū allā.
pi fer. cp. Btā es ma. hyꝰ.
Aue maris stel. v. Sctā
dei ge. ān. Sancta maria
succur. et finiatur cū allelu
ya. ps. Magnificat. or. Con
cede nos fa. Memoria fiat de
aliquo sancto si habeatur. Et
postea de resurrectione sicut
in aliis festis cum regimine
chori. Cōpletoriū. de tempo
rali non mutat nisi qp in fine
hym. dicet. Quesumꝰ auctor
et Glīa tibi dñe: q natus. Ad
matu. Inuit. In honore & fi
niat cū allā. ps. Uenite. hyꝰ.
Quē terra. Et dr hec sola ā.
sup ps. ān. Bñdicta tu. & fi=
niatur cū allā. ps. Dñe dñs
noster. ps. Celi enar. p. Dñi
est terra. v. Sctā dei genitrix
Ui pdicti pi cū pcō. ān. & v.
dñr quotiēscūqs fit plenū ser
uitiū de sācta maria vsqs ad
penthecostē. et nō alii pi nec
alia ān. nec aliꝰ v. Lctō pma

STabāt iuxta crucē ie=
su mater eiꝰ & soror ma
tris eiꝰ maria cleophe: & ma
ria magdalene. Cuz vidisset
ergo iesus matrē & discipu=
lum stantē quē diligebat di
xit matri sue. Mulier ecce fi
lius tuꝰ. Deinde dixit disci=
pulo. Ecce mater tua. Et ex
illa hora accepit eā discipu=
lus in suā. R. Sctā & imacu
lata. et finiat cū allā lctō. ii.

HEc nimirū est illa ho=
ra de qua iesus aquā cō
uersurus ī vinū dixerat ma
tri. Quid michi & tibi est mu
lier. Nondū venit hora mea
Hāc itaqs horā predixerat q
tunc nondū venerat in qua
deberet agnoscere moriturꝰ
de qua fuerat mortaliter na
tus. Tunc ergo diuina factu
rus: nō diuinitatis sed infir
mitatis matrē velut īcogni
tam reprehendebat. Nūc au
tem hūana iā paciēs: ex qua
fuerat factꝰ homo: affectu cō
mendabat hūano. Tūc vero
q mariā creauerat īnotesce=
bat virtute. Nūc vero quez
maria pepererat: pendebat
in cruce. R. Beata es maria
et finiat cū allā allā. lctō. iii

MOralis igitur īsinuat
locus facit qp faciēdū
admonet & exēplo suo suos ī
struxit pceptor bonꝰ: vt a fi=
liis piis īpendat cura parēti
bus tāqs lignū illud vbi erāt
fixa mēbra moriēti ibi etiā ca
thedra fieret magistri docēti
Ex hac doctrina sana didice

rat paulus apl's quod docebat quãdo dicebat. Si quis autẽ suis et maxime domesticis non prouidet fidẽ negat et est infideli deterior. Quid autẽ cuiq̃ tam domesticũ q̃ parẽtes filiis aut parentibꝫ filii. Huius itaq̃ saluberrimi precepti ipse magister sctõ rũ de seipso constituebat exẽ plũ: quãdo nõ vt famule de⁹ quã creauerat ⁊ regebat: sed vt matri homo de qua nat⁹ fuerat et quã relinquebat alterũ ꝓ se quodãmodo filiuꝫ prouidebat. ℟. Felix nãq̃. et finiatur cum allã. ps. Te deum. ℣. Ora pro nobis. In laudib⁹ hec sola ãn. O admirabile. ps. Dñs regnauit. cp. Ab inicio. hy⁹. O gliosa feia ℣. Elegit eã. ãn. O gloriosa genitrix. ps. Benedictus. or Concede nos. Mẽorie vt supra dictum est. Ad vesperas. Ad primã et ad omẽs alias horas omnia fiãt sicut a purificatione vsq̃ ad aduentũ quando de sancta maria fit plenũ seruitiũ. ita tñ q̃ oĩs ãc. ℟. et ℣. ad oĩs horas finiantur cuꝫ allã. Et in fine omniũ hymnorũ dicãtur ℣. Quesumus auctor. oĩm. Gloria tibi dñe cũ mẽoria de resurrectiõe vtš. ¶ Uñ de crate virginis marie hec dicunt carmina.

Uirgo parens vixit sexaginta tribus annis.

Quatuor atq̃ decem fuit in partu benedicta.

Et triginta tribus cum nato vixerat eius.

Sexq̃ decẽ sola postq̃ deus astra petiuit.

¶ In dedicatione ecclesie. Ad p̃mas vesperas sup psalmos feriales. ãn. O q̃ metuendus est locus iste vere non est hic aliud nisi domus dei et porta celi. In tempore paschali finiatur sic. Capitulũ Apocalipsis. xxi.

Uidi ciuitatẽ sãctam hierusalẽ nouam descendentem de celo a deo paratam sicut sponsaꝫ ornatam viro suo. ℟. Terribilis est locus iste non est hic aliud nisi domus dei et porta celi. Uere etenim dominus est in loco isto et ego nesciebam. In tempore paschali. allelu ya. ℣. Cũq̃ euigilasset iacob quasi de graui somno ait. Uere etenim. Gloria. Uere. Hymnus.

Urbs beata hierusaleꝫ: dicta pacis visio: que construitur in celis: viuis ex lapidibus: et angelis coorna ta: vt sponsata comite

Noua veniēs e celo: nuptia
li thalamo: preparata vt spō
sata: copuletur domino: pla=
tee et muri eius: ex auro puris
simo
Porte nitēt margarit: adi=
tis patentibus: et virtute me
ritorum: illuc introducitur:
omnis qui pro christi nomi=
ne: hic in mundo premitur.
Tonsionibus pressuris: expo
liti lapides: suisq; aptantur
locis: per manus artificis: di
sponuntur permansuri: sa=
cris edificiis.
Gloria et honor deo: vsq;quo
altissimo: vna patri filioq;: ī
clito paraclito: cui laus est et
potestas: per eterna secula.
Amen. ℣. Domum tuam do
mine decet sanctitudo. ℟.
In longitudine dierum. ān.
Sanctificauit dn̄s taberna
culū suū hec ē dom⁹ dn̄i ī q̄ ī
uocer nomē ei⁹ de qua scrip=
tū ē erit nomē meū. ibi dicit
dn̄s In pas. tp̄e. allā. p̄. Mḡt
Deus q̄ nobis p sin (Or
gulos annos hui⁹ san
cti templi tui consecrationis
reparas diem et sacris semp
mysteriis representas inco=
lumes: exaudi preces populi
tui et presta vt quisquis hoc
templum beneficia petitur⁹
ingreditur: cuncta se impe=
trasse letetur. Per. Ad cōpl.
oia fiant sicut in fes. trin. et
ita de cōple. quoti. p octa. et
in octa. qn̄ p estatē hoc fes. cō
tige. vel ab octa. epp. vsq; ad
xl. siue de dedicatione fit ser
uitiu vel de aliquo fes. ix. lec
Ad matu. Inuita. Filie syō
currite assunt eī celebria ma
tris vestre solennia. Jubile=
mus igitur deo nostro vna=
nimes qui sibi eam gratuita
elegit clemētia. In pasch. tē
pore allā. p̄s. Uenite. hym⁹.
Urbs beata hierusalem. In
i. noc ān. Tollite portas pri
cipes vr̄as et eleuamini por=
te eternales. In pasch. tēpo=
re alla. p̄s. Dn̄i est terra. ān.
Uidit iacob scalam sūmitas
eius celos tangebat et descē
dentes angelos et dixit vere
locus iste sāct⁹ est. In pasch
tp̄e. allā. p̄s. Deus noster re=
fugiū. ān. Cū euigilasset ia=
cob de somno ait vere loc⁹
iste sanctus est In pasch. tp̄e
allā. p̄s. Magnus domin⁹.
℣. Domum tuam. Lectio. i.
Quotienscunq; fratres
carissimi altaris vel tē
pli festiuitatem colimus si fi
deliter et diligenter attendi=
mus et pie et iuste viuim⁹: q̄c
quid in tēplis manufactis a
gitur: totum in nobis spūali
edificatione completur: Nō
enim mentitur ille qui dixit.

Templum enī dei sanctū est qđ estis vos Et iterū Nescitis ꝙ corpora vestra templū sunt spūssctī. Quibus merit[is] nisi per grām dei meruimus fieri tēplū dei. R. In dedicatione tēpli decantabat populus laudē Et in ore eorū dulcis resonabat son⁹ In pasch tpe Alla. V. Obtulerūt sacrificiū super altare dñi et ceciderunt in facies suas et adorauerunt deū. Et in: Lco. ii.

Quantū enī possum⁹ cū ipsius adiutorio laboremus ne deus noster in templo suo hoc est in nobismetipsis inueniat qđ oculos sue maiestatis offendat. Sed habitaculū cordis nr̄i euacuet viciis et virtutibus repleat. claudatur dyabolo: et aperiatur xp̄o. Et ita laboremus vt nobis bonorum operū clauibus ianuā regni celorū aperire possimus. Sicut enī malis operibus quasi quibusdā seris ac vectib⁹ vite nobis ianua claudit: ita absq dubio bonis operib⁹ aperit. Rm. Fundata est domus dñi sup verticē montiū et exaltata ē super oēs colles et venient ad eum oēs gētes. Et dicēt gloria tibi domine. In pasch. tpe alla. V. Venientes autem venient cum exultatione portantes manipulos suos. Et dicent Lectio tertia.

Et ideo fratres carissimi vnusquisq consideret cōscientiam suam: et qñ aliquo crimine se vulneratū esse cognouerit prius orationibus ieiuniis vel elemosinis studeat mundare conscientiam suam: et sic eucaristiā psumat accipere. Si enī cognoscens reatum suū ipse se a diuino altari subduxerit cito ad indulgentiā diuine mie perueniet: quia sicut qui se exaltat humiliabitur: ita e cōtrario: qui se humiliat exaltabitur Qui enī sicut dixi agnoscēs reatum suū ipse se humiliter ab altari eodē p emēdatione remouere voluerit/ eterno illo et celesti cōuiuio cōmunicari penitus non timebit. R. Mane surgens iacob erigebat lapidem in titulū. Fundens oleum desuper votum vouit dño. Vere loc⁹ iste sāctus est et ego nesciebā. In pasch tpe allā alla. V. Vidit iacob scalam sūmitas ei⁹ celos tangebat et descendentes angelos et dixit. Vere. Gloria. Vere. In. ii. noc. an Non est hic aliud nisi dom⁹ dei et porta celi. In pasch. tēpore. alla ps. Quā dil. a. Erexit iacob lapidē ī titulū fun

dens oleū desup. In pasc. tē pore allā. ps. Bñdixisti. an. Erit michi dñs in deū et lapis iste vocabitur dom⁹ dei. In pasc. tpe allā. ps. Funda mēta. ℣. Dom⁹ mea. ℟. Do mus orōnis vocabit. lc. iiii.

Rogo vos fratres diligenter attēdite. Si ad mēsā cuiuscūqꝫ potētis hoīs nemo presumit cū vestib⁹ scis sis et inqnatis accedere. qꝫto magis a cōuiuio regis eterni id est ab altari dñi debet se vnusquisqꝫ īuidie vel odii veneno pcussus iracundie furore replet⁹ cū reuerētia et humilitate subtrahere ꝓpter illud qđ scriptū est. Uade pri⁹ recōsiliari fratri tuo: et tunc veniēs offeres munus tuū et iterū. Quomodo huc intrasti nō hñs vestē nuptialē. ℟. Bñdic dñe domū istam quā edificaui noī tuo veniētiū ī locū istū. Exaudi preces ī excelso solio glīe tue. In pasc. tpe. allā. ℣. Dñe si cōuersus fuerit popul⁹ tuus et orauerit ad sāctuariū tuū. Exau. lc. v

Oc enī habet text⁹ euāgelice lectiōis qꝫ quidaꝫ fecit nupcias filio suo et ītrauit vt videret simul recūbentes. Uidēs aūt hoiem nō habentē vestem nuptialē dixit ministris Ligate illi manus et pedes et ꝓiicite eū in tenebras exteriores ibi erit flet⁹ et stridor denciū Ecce qualē sentēciā merebit audire qui ad ꝯuiuiū nuptiale id est ad altare dñi aut ebriosus aut adulter aut odiū ī corde retinēs ꝑsumit accedere. ℟. O qꝫ metuēdus est loc⁹ iste vere Nō est hic aliud nisi dom⁹ dei et porta celi. In pasc. t. allā. ℣. Mane surgēs iacob votū vouit dño et dixit. Non. l. vi

Uertat hoc de⁹ a nobis fratres carissimi et cōcedat vt mala ista aut nunqꝫ velim⁹ admittere aut si admissa fuerint sine vlla mora penitētia vel pace studeam⁹ sanare: et largiorib⁹ elemosinis festinem⁹ abluere ne forte si cū pctōꝝ vulnerib⁹ ante tribunal eterni iudicis venerim⁹ ab illa et̄na ecclīa et ab illa celesti hierl̄m ꝑpetua excōicatiōe separemur. Hec ergo cogitantes frēs carissimi tā casti et tā sobrii et tā pacifici ad istud altare studeamus accedere vt ab illo et̄no altari nō mereamur excludi Qui enī istud ad altare casto corpore et mūdo corde cū secura cōsciētia venerit: ad illud altare qđ ī celis est felici trāsmigratiōe perueniet prestāte dño nr̄o iesu xp̄o qui cū prē et

spũsctõ viuit et regnat de⁹ p oĩa scl'a scl'oꝝ amẽ. R Vbi q̃ habitãt in domo tua dñe. In scl'a scecl'oꝝ laudabũt te. In pasc. tpe. allã allã. V. Nõ pri uabis bonis eos q̃ ãbulãt in innocẽtia dñe virtutũ beati oẽs qui sperãt ĩ te. In. Glia. In. In iii. noc. ã. Qui habitat ĩ adiutorio altissimi ĩ ptectiõe dei celi cmorabit. In pasc. tpe. allã. ps. Ipm. ãn. Domũ istã ptege dñe ⁊ ãgeli tui custodiãt muros ei⁹. In pasc. tpe. allã. ps. Cantate. ãn. Fũdata est dom⁹ dñi sup verticẽ mõciũ et exaltata est sup colles allã. et sic semper finiat hec ãn. cum allã. nisi a lxx. vsq ad pascha. ps. Dñs regnauit exul. V. Hec est domus dñi firmiter edificata. Bene fundata est supra firmam petrã. Tres vltime lectiones legãtur in cappis sericis. Secundũ lucam. xix.

In illo tpe. Egressus iesus perãbulabat hierico. Et ecce vir noĩe zache⁹ et hic erat priceps publicanoꝝ ⁊ ipe diues Et rel. Sermo ex cõmẽ. veñ. bede pbri. lcõ. vii.

Que impossibilia sũt apud homines: possibilia sũt apud deũ. Ecce enĩ camelus deposita gibbi sarcina p foramẽ acus transit hoc est diues et publicanus relicto onere diuitiarum: cõtemptoq censu fraudiũ angustã portã ⁊ artam viã que ducit ad vitam ascendit. R. Orantibus ĩ loco isto dimitte domine peccata populi tui ⁊ ostende eis viam bonã per quã ambulẽt. Et da gloriã nomini tuo In pasc. tpe. allã. V Dñe exaudi orõnẽ meã ⁊ clamor me⁹ ad te veniat. Et da. Lectio viii.

Qui mira deuotione si dei ad videndũ salua torẽ quod natura minus habuerat: ascẽsu supplet arboris atq ideo iuste q̃uis ipse rogare non audeat benedictionẽ dominice susceptionis quã desiderabat accepit. Mistice autẽ zacheus qui interpretatur iustificatus credentem ex gentibus populum significat. Qui quãto curis secularibus occupatior: tanto flagitiis deprimẽtibus erat fact⁹ humilior. Sed ablutus est sed sanctificatus sed iustificatus in noĩe dñi nostri iesu christi ⁊ ĩ spiritu dei nostri R. Lapides preciosi omnes muri tui. Et turres hierusalẽ gẽmis edificabuntur. In pasc. tpe. allã. V. Hec est domus dñi firmiter edificata bene fundata est supra firmã petram. Et turres. Lctõ ix

Populus ergo gentilis intrantē hierico saluatorē videre querebat sed pre turba non poterat: quia gratie fidei quā mūdo saluator attulit participare cupiebat sed inolita viciorū consuetudo ne ad votū perueniret obstiterat. Eadem nāqꝫ turba norie ꝯsuetudinis que supra cecū clamantē ne lumen peteret increpebat/ etiam suspicientē publicanū ne iesum videret tardat: sed sicut cecus turbarū voces clamando deuicit/ ita pusillus necesse est turbe nocentis obstaculū altiora petendo trāscēdat terrena relinquat arborē crucis ascendat. ℟. Domus mea domus orationis vocabit dicit dñs. In ea oīs qui petit accipit et qui q̄rit inuenit et pulsāti aperiet. In pasch. tpe. Alleluya. ℣. Domū tuā dñe decet sanctitudo in longitudīe dierū. In. Glia. In. ℣. Domus mea. ℟. Domus orōis vocabitur. In laudibus ān. Domū tuā dñe decet sanctitudo in longitudine dierū In pasch. tpe. Allā. ps. Dñs regt. ān. Domus mea domꝰ orōnis vocabit. In pasch. t. Allā. ps. Jubilate. ān. Hec ē domꝰ dñi firmiter edificata bñ fndata est supra firmā petrā. In pasch. t. Allā. ps. Deꝰ deus meꝰ. ān. Bene fundata est domꝰ dñi supra firmā petrā. In pasc. tpe. Allā. ps. Benedicite. ān. Lapides p̄ciosi oēs muri tui et turres hierlꝫ gēmis edificabūtur. In paschali tpe. Allā. ps. Laudate

Capm. i. Ad corinthios. iii.

Unusquisqꝫ aūt videat q̄d superedificet: fundamentū ei aliud nemo potest ponere p̄ter id quod positū est qd est xp̄s iesus. Hymnꝰ.

Angulare fundamētū lapis christꝰ missus ē/ qui ꝯpage parietū in vtroqꝫ nectitur/ quē syon sctā suscepit in quo credens p̄manet. Oīs illa deo grata et dilecta ciuitas/ plena modulis ī laude et canore iubilo/ trinū deū vnū quoqꝫ cū fauore p̄dicat. Hoc in tēplo summe deꝰ exoratus adueni/ et clemēti bonitate precū vota suscipe/ largā bñdictionē hic infunde iugit Hic promereant oēs petita acquirere/ et adepta possidere cū sctis perenniter/ paradisum introire translati in requiē. Gloria et honor. ℣. Beati qui habitant in domo tua dñe. ℟. In scla sclor laudabunt te. ān. zachee festinans descēde qr hodie ī domo tua oportet me manere: at ille fe

stinās descēdit & excepit illū gaudens in domū suā hodie huic domui salus a deo facta est allā. ps. Benedictus. Or.

D Eus qui ecclīiam tuaꝫ sponsā vocare dignatus es vt que habebat gratiā per fidei deuotionē: haberet etiam ex noīe dignitatē: da vt oīs hec plebs tuo noī seruiens huius vocabuli cōsortio digna inueniat. Qui viuis & regnas cū deo pr̄e. Hec ōro dicit ad oēs horas pter ad ii. vs. Ad. i. ā. Domū tuā. ps. Deus in noīe. ān. Gr̄as. ps. Quicūqꝫ vult. R. Jesu christe. cū allā. v. Qui sedes

¶ Si hoc festū īfra. lxx. vsqꝫ ad pasch. cōtigerit: dr̄. R. Jesu christe. sine. allā sicut ī dñicis illi⁹ tp̄is. Ad. iii. ā. Domus mea. ps. Legem pone. cp̄m. Unusquisqꝫ autem. R. Domū tuā decet sanctitudo. Allā allā. v. In longitudine dierū. v. Dom⁹ mea. ōro De⁹ qui ecclīiam tuā. Hec ōro. dr̄ ad oēs horas vsqꝫ ad vs. Ad vi. ān. Hec est dom⁹. ps. Defecit. Cp̄z. Apocalipsis. xxi.

E Cce tabernaculum dei cū hoībus & habitabit cū eis: & ipsi pplīs eius erūt: et ipse deus cum eis erit eorū deus. R. Dom⁹ mea. Allā alleluya. v. Domus oōnis vocabit. v. Ubi qui habitāt. A lxx. vsqꝫ ad pascā hoc modo dicit illud R. Domus mea Dicit dñs. v. Domus orōis vocabit. Dicit dñs. Gloria. Domus mea. R. Beati qui habitāt. ōro. Deus qui ecclesiam. Ad ix. ān. Lapides preciosi. ps. Mirabilia testimo. Cp̄z. i. Ad corinthios tercio.

U Nusquisqꝫ aūt pprīam mercedē accipiet scdꝫ suū laborē. dei enī adiutores sumus: dei agricultura estis dei edificatio estis. R. Beati qui habitāt in domo tua dñe Allā allā. v. In scl̄a sclorum laudabūt te. v. Hec est dom⁹ dñi firmit edificata. R. Bene fundata est supra firmaꝫ petrā Ad. ii. vs. ān. Domuꝫ tuā. ps. Credidi. ps. Letat⁹. sū. ps. Nisi dñs. p. Laudate dñm qm̄ bonus est. p. Lauda hierlm. Cp̄z. Mathei vltio.

H Ec est dom⁹ dñi firmit edificata: bñ fūdata ē supra firmā petrā. R. Domus mea. hy⁹. Angulare fū. v. Ubi qui ha. ān Ecce tabernaculū dei cū hoībus & spūs dei habitat ī nobis: tēplū eī dei sctm̄ est qd̄ estis vos: pro cui⁹ amore celebratis hodie gaudia templi tp̄e festi. In pasc tp̄e. allī. ps. Magt. ōro. Deus qui nobis p singulos.

Et sic fiat seruitium quoti die de dedicatiōe ꝑ octo dies cū regimine chori ⁊ etiā ī dñi ca. nisi fes. ix. l. itercurrat. vl' iii. lec. cuꝫ regimine chori. s. si ab oct. pasch. vsqꝫ ad ascen. dñi vel a fes. sctē trini. vsqꝫ ad aduentū dñi hoc fes. cōtige rit vel etiā ab octa. ephie vs= qꝫ ad lxx. Quotidie etiā per octa. ad matu. Inui. hym. ān et psal. sicut ī ꝑma die. ℣. ⁊ ℟ scdm ordinē dnr ⁊ vna sola ān. sup laudes. Et quotidie ī fra octa. ad vesp. ⁊ ad matu. et ad alias horas dr̄ ista orō Deus qui ecclesiam. Si vero infra aduē. vel īfra lxx. vsqꝫ ad caput ieiunii hoc fes. cōti= gerit octa. erūt sine regimine chori vsqꝫ ad octa. diē. tūc ei fiant ix. lec. ⁊ inuita. triplex nisi ī dñica cōtigerit. Et si a liquod fes. iii. lec. vel octa. sā ctoꝝ īfra has octa. cōtigerit totū fiat seruitiū de fes. vel de octa. ⁊ tm̄ mēo. de dedica tione. Dñica vero q̄ tūc īfra octa. vel in octa. euenerit to= tū fiat seruitiū de ipa do. et tm̄ mēoria de dedicatiōe. Cū autē a circūcisione dñi vsqꝫ ad octa. epy. vel a. iiii. fe. ī ca pite ieiunii vsqꝫ ad. iiii. fe. an te pas. vel a vigi. ascensionis dñi vsqꝫ ad vigi. penthe. hoc fes. forte cōtigerit nichil fiat de fes. infra octa. nec etiam ī octa. nisi tm̄ mēo. Si enim a vigi. nati. dñi vsqꝫ ad circun cisionem dñi: vel a. iiii. fer̄. pri. āte pascha vsqꝫ ad octa. pasch. vel a vigi. pēthe. ⁊ ab hīc vsqꝫ ad fes. sctē trini. hoc fes. eue. sꝑ differatur vbi cō= ueniens possit celebrari. vcꝫ post octa. epy. vel post octa. pasch. vl' post primā do. post fes. sctē trini. Si vero fes. in dñica. i. aduen. dñi vel in. iiii fe. in capite ieiunii vel ī dñica pasch. vel in dñica palmarū vel in octa. pasch. vel in fe. sā cte trini. vel ī fes. de corpore xp̄i forte cōtigerit differatur in cras. et erūt vespe. de dedi catione Similiter fiat si in die ascen. do. eue. sed ⁊ tūc ni chil fiat de dedicatione īfra octa. vsqꝫ ad octa. diē nisi tā tum memo. Si vero hoc fes. dedica. ecclesie a fes. sctē tri= nita. vsqꝫ ad aduentum dñi in do. forte contigerit ⁊ ī ipa do. hysto. inchoāda fue. que non fuerit duratura nisi per vnā ebdo. tm̄ tunc ibi incho= etur hys. cum memo. tantum et hoc priuatim/ ⁊ totū serui tiū fiat de dedica. ⁊ in trib⁹ fer̄. per ebdo. tota cantet hy. cum ℟. fe. ⁊ in illis trib⁹ fe. fiat primo memo. de dedica. et deinde de cruce ⁊ de sācta

maria/ ꝛ de sācto loci ꝛ de oibus sāctis et expō euāge. de do. eo anno oino ꝑtermittatur. Ita tñ ꝙ si aliquod festū. iii. lec. in illis tribus fer. cōtige. illo anno omnino ꝑtermittatur. Tamen octa. dedica. ecclesie erūt ī sequētib⁹ diebus cū regi. chori nisi per ꝑdictā causam īpediatur. vsqꝫ ad octa. diē ꝛ tūc erunt ix. lec. cum īuita. triplici/ nisi dupl festū. impediat vel alia hystoria que non potest cantari in alia dñica nec in fer. et non fuerit duratura. Itē ꝙuis alia fer. et per hoc idē tempus hoc fes. contigerit et dñica īfra octa. forte aliqua hystoria inchoanda fuerit ꝗ non sit duratura nisi ꝑ vnā ebdo. ꝛ in fe. post octa. nō potest cātari/ tunc in ipsa dñica tota cantet hyst. cū cōmemo de dedicatione. Similiter de fes. loci vbi octa. habent cū regimine chori. In tpe vero pasch hoc modo fiat seruitium de dedica. ad vtrasqꝫ vs. ꝛ ad lau. ꝛ ad horas oia fiāt vt ꝑdictum est. Cōple. pasch. tpe nō mutatur. Ad matuti. iii. lec. āe. cum suis p̄. V. et R. de primo noc. dicunt cum expositione euangelii. Egress⁹ iesus ꝑambula. Secunda die infra octa. āe. p̄. et V. et R. de. ii. noc. Tertia die infra octa. āe. p̄i. V. et R. de. iii noctur. Quarta die. īfra ocl p̄. V. et R. de. i. noc. et sic fiet per ceteros dies infra octa. Ita tñ ꝙ in dñica infra ocl. legatur lec. de expositiōe euāge. Omnis qui venit ad me. āe. p̄. V. et R. scdm ordinem noc. dñr. In octa. vo āe. p̄s. V. et Ria. sicut in. i. die dicūtur cum euange. Facta sunt ence Per estatem vero scilꝫ a Deus oim. vsqꝫ ad aduen. domini/ et ab octa. epy. vsqꝫ ad lxx. quotidie infra octa. dicūtur V. et R. scdꝫ ordinē noc. et vna sola ān. ad laud. dicitur. He sequen. āne dicantur per octa. dedicationis super psalmos. Benedictus ꝛ magnificat vel ad memoriā dedicationis cum de aliquo sācto fiat seruitium. ān. Benedic domine domum istā quā edificaui nomini tuo. veniētium in loco isto exaudi preces in excelso solio glorie tue In paschali tempore. Alleluya. ān. Mane surgens iacob erigebat lapidem in titulum fundens oleum desuper votum vouit domino. vere locus iste sanctus est et ego nesciebam. In paschali tpe Allā. ān. Benedictus es in templo sctō glorie tue/ qd

edificatum est ad laudem et gloriam nominis tui domine. In pasch. tempore Allã. an Fundamentum aliud nemo potest ponere preter illd denique quod positu est a christo. In pasch. tempore Allã. an. Hec aula accipiet a deo gratiam benedictionis: et misericordiam a christo domino. In pasch. tempore Allã. an In dedicatione huius templi laudate deum omnis militia celorum: et omnis terra laudet nomen domini: qr exaltatum est nomen eius solius. In pasch. tempore Alleluya. an Fundamenta templi huius sapientia sua fundauit deus in quo dominu celi collaudant angeli: subruant venti et fluant flumina: non possunt ea mouere vnque: fundata enim erat supra petram. In paschali tempore. Alleluya. an. Exurgat deus ad nostri famulat9 obsequium et in loco sancto ei9 fiat benedictionis augmentum. In pascha. tempore Alleluya. an Qui regis israel intende super domum istam qui deducis velut ouem ioseph auge in ea benedictionem tua qui sedes super cherubin exaudi preces supplicum in ea tibi confitentium In pascha. tempore. Allã. a Benedic domine domũ istã quam edificaui nomini tuo vt sit oculi tui aperti sup eã die ac nocte. In pascha. tpe Alla. a. Ornauerũt faciẽ tẽpli coronis aureis et dedicauerunt altare domino allã.

Nulla fiat per tota octa. memo. quia chorus regitur: ubi per estatem scilicet a De9 oĩm. vsque ad aduentũ domini: vel in tempore pasch vel ab octa. epypha. vsque ad lxx. contigerit: nisi aliquod festum cum regimine chori interuenerit. Tamen in tempore natiui. dñi vsque ad purificationem fiat solennis mẽoria de sctã maria. et ab octa. pasch. vsque ad ascensio. domini fiat solennis memoria de resurrectione. Ad omnes horas. ã. cp. R. et V. cum oratione sicut in die. Ad veš. ãn Domum tuam. ps. Credidi et ceteri pi. vtš. ad scdas vš et dicuntur per totam octa. quãdo de dedicatione fit seruitium. Cpm Hec est domus hy9. Angulare fundamentũ V. Beati qui habitant. Hic ordo seruetur quotidie ĩfra octa. ad veš. nisi ĩ dñica sc ad primas vel. tantũ. Sequẽtes lec. deseruiunt octa. p totas octa. nisi in dominica et

in octa. tantum. ¶ Secunda die. Lectio prima.

Anniuersariam huius sancte ecclesie cōsecrationis festiuitatē solemnem nisibus totis mente deuota: puroqꝫ corde: dñi saluatoris atqꝫ sanctorꝫ exempla sequentes condigne dilectissimi fratres celebremus. Pulsem⁹ ergo affectu pio: corde deuoto supplicando misericordiam domini vt clementie sue nobis tribuat felicitatem et indulgentie remissionem atqꝫ regni celestis introitum pandat: vt in celesti templo et in superna ac eterna ecclesia cōsortio sanctorum eternaliter potiamur. Lectio secunda

Maiori autem gloria et veneratione in nouo testamento et in isto homine solennia dedicationum nouarum ecclesiarum sunt venerāda: q̄ꝑ veteris testamenti obseruatio et legis preceptio instituerit. Quoniam sicut maior redemptio christi sanguine postea in populo facta christiano: ita et maior et multo amplior veneratio dedicationum et consecrationum ecclesiarum ī quib⁹ quotidie ipsius corp⁹ domini nostri iesu xp̄i ⁊ sanguis īmo latus a fidelib⁹ sumit̄ i xp̄i confessione ꝑparāda est ⁊ a fidelibus amplectenda. Lcō. iii.

Igitur sanctum est fratres ac deo placitum vt dedicationē huius eccl̄ie ꝑcipua veneremur deuotione. Recte ergo festiuitates et consecrationes sanctarū ecclesiarū venerabiliter colūt qui filios sancte dei ecclesie se esse cognoscūt. ¶ Tertia die Lcō prima

Hec est enim mater omniū credentiū q̄ natos regenerat ad vitā. Idcirco carissimi summopere oēs q̄ xp̄iano noīe cēsent̄ ⁊ filii dei vocāt̄: oportet sacratiōes nouarꝫ eccl̄iarꝫ solenniter ⁊ decēter celebrare studiosissimeqꝫ venerari: ⁊ totis nisib⁹ in eis dñi auxiliuꝫ (implorare. l. ii.

Non eī dubiū est dñm oīpotētē in tēplis manufactis īhabitare ⁊ corda eorꝫ q̄ ad ea cōueniūt ⁊ eorꝫ dedicatiōes venerabilit̄ colūt spūaliter īuisere atqꝫ cūctos inibi deꝑcantes adiuuare ⁊ eorꝫ necessitatibus subuenire. l. iii.

Attēdere oportet fr̄es vnūquēqꝫ fidelē quāta ē consecratio dedicatiōis eccl̄ie: et quāta or̄o in ea ab ep̄o siue a ceteris sacerdotib⁹ est ministris exhibet̄. Qualit̄ ex misterio cōsecrationis ⁊ ex ītētiōe o-

rationis corda fideliū accen dāt atq; oēs diligētissime tē pli cōsecratiōis festa venerēt

¶ Quarta die Lectio prima.

Hleris enī poplicib⁹ a sūmo pōtifice et a cete ris sacerdotib⁹ et dei mistris sūma cū deuotione dicit leta nia. Deīde reliquę orōnes si cut ordo eccl'iastic⁹ docet. Im plorat enī de⁹ et a suis sacer dotib⁹ et reliq̄s ministris ī cō secratione eccl'ie noue/ vt oīz inibi aduenietiū p̄ces a dño exaudiant/ anxietatesq; oīm ibi orātiū relaxent et pctā de precantib⁹ remittant. Cū si null⁹ dies dñic⁹ īfra octa. de dica. eue. tūc. iiii. die. īfra oc. legat expositio euāge. de do.

Postu= īfra oct. Lcō ii. latur etiā a dño ī conse cratione eccl'ie vt egritudīes ibidē sanētur: vota suscipiā tur: iuste desiderata īpetrent postulata cōcedant: ppetua literq; cūcti ad eā cōfugiētes et in ea orātes a dño ab oīb⁹ malis liberent/ dño cōseruē tur/ siue a malis oībus illesi misericorditer liberent. Lc. iii

Cetera quoq; q̄ in serie precū dedicationis et cō secracionis ecclie cōtinētur: eūdē depcationū cōtinēt mo dū. Multi ergo sctī q̄ modo ī celis īter cateruas sctōr glo riant: dei tēpla ī pñti ecclia cōsecrauerūt Quor edificia vna cū cōsecrationib⁹ eorūz adhuc manēt: et quor parie tes hacten⁹ cōsistere vident.

¶ Quinta die Lectio prima.

NUlli dubiū est fratres eor p̄ces a deo exaudi ri et eor īpetrata adīpleri q̄rū aīe sūt ī celis aīab⁹ sanctorū coequales. Si enī viuētes in carne eccl'ias plātauerunt et cōstruxerūt: atq; ea q̄ ī dedica tionib⁹ ear sctīs p̄cib⁹ īpetra re vt certū ē meruerūt q̄to magis mō cū dño regnātes et eor postulata et īpetrata su is merit ī eos redūdāt q̄ ad eadē tēpla deuote depcaturi aduenietes. et eor dedicatio nes festiue venerātes cōueni unt seu venerabilit celebrant colūt. L. ii.

SIcut eī (tes p̄fati sctī siue cūcti sctī p̄res ex his factis retributio nem ppetuā pceperūt et eternā gloriā adipisci meruerūt: sic et modo oēs eor vestigia imi tantes p̄mia eterna dño an nuēte adipisci īdubitāt me rent. L. iii.

MOnemus ergo vos frēs carissimi ne ista ī vanū assumatis: nec cassari quoquomō pmittatis Dm si dedicationes nouaruz eccl'iar venerabilit colitis: et ear solēnia studiosissime ce

lebratis ea q̄ ipi scti sacerdotes i ipis dedicationib⁹ ecclesiarū p vobis & p cūctis inibi orātib⁹ peticrūt dño auxiliante misericordiā īpetrare gaudebitis. ¶ Sexta die. l. i

SI eni dñs et magister noster ies⁹ xp̄s ad festū dedicationis tēpli venire dignat⁹ ē: q̄tomagis nos ad festiuitates dedicationū ecclesiarū venire debem⁹: & eas solēniter put poterim⁹ & dñs dederit celebrare debem⁹ Audistis nāqꝫ frēs carissimi ex lectione euāgelica qꝫ facta sunt encenia hierosolimis & hyēs erat. Et ābulabat ies⁹ tēplo i porticu salomonis. l. ii

EncenIa aūt vocabāt solennitates scti tēpli cōsecrationis & dedicationis & q̄ dei pplūs ex patrū traditione & ex antiqua ꝯsuetudine p singulos ānos celebrare ꝯsueuit Quorū exēpla hodierna die nos imitātes iuxta xp̄iani orbis morē annuā ecclie nr̄e dedicatiōis diē diuinis laudibus & vigiliis siue ceteris bonis studiis & orōnibus agere studem⁹ solēnez. l. iii

AMbulare dñs noster iesus xp̄s voluit ī tēplo in quo caro & sanguis brutoꝝ aīaliū offerebat Multomagis ecclesiam & domū ad orādū & diuina sacramēta ī ea offerenda siue domū cōsecratam vbi carnis ipsi⁹ atqꝫ sāguinis celebrant sacramēta īuisere delectabit. Si dies dñic⁹ infra octa. ꝯtigerit: totū seruitiū fiat de dedica. hac mō. Ad. i. ves. sup ps ān. Domū tuā. ps. Credidi. & ceteri p̄i seque. vts notatū ē. Cp̄m. Uidi ciuitatem. nō dicat R.m. hy⁹. Urbs btā hierusalē. V. Domū tuā. ān. Sāctificauit. ps. Mgt. orō. De⁹ q̄ ecclesiā. Memo. de do & de trini. & pcessio an̄ crucē siue noua hysto. inchoāda fuerit siue nō: nisi qñ aliq̄ do. oīno oportet differri: ī ītroitu chori de sācta maria. Ad matu. tota cātet hysto. sicut ī pma die cū istis lcōib⁹ sequētib⁹. Lcō i

NAtalē hui⁹ tēpli diem frēs dilectissimi xp̄o propicio nū exultatione & gaudio celebram⁹: & merito: solēnitatē matris ecclesie xp̄iani populi colūt: p quā se sp̄ūaliter renatos esse cognoscunt. lc. ii.

NAm q̄ per primā natiuitatem vasa ire dei fuim⁹. p scdaꝫ natiuitatē vasa mie fieri meruim⁹ Prima eni natiuitas nos pduxit ad mortē: scda reuocauit ad vi(tā. l. iii

OMēs nos fratres carissimi ante ba-

ptismū phana dyaboli fuim9 post baptismū tēpla xpi esse meruim9. Et si de salute nr̄a attēti9 cogitem9: tēplū dei et verū et viuū nos eē cognosca

Non solū (mus. lc. iiii in manufact!, habitat de9 nec in domo de lignis et lapidib3 fctā Sz p̄cipue ī aīa ad ymaginē dei manu ipsius artificis cōdita. Ait enī apls tēplū dei sctm̄ est qd estis vos

Templa ista ideo lc. v de lignis et lapidib3 fabricant vt ibi tēpla dei viuētia ɔgregent ac si ad tēplum dei ɔueniāt. Un9 xpian9 vnū tēplū dei est. Et mlti xpiani multa tēpla dei sunt. lcō vi.

Etiam fratres videte q̄p pulchrū ē tēplū qd edificat de tēplis. Et quomodo multa mēbra faciūt vnū corpus: sic multa templa faciūt vnū tēplū. Scdm lucam. vi

In illo tp̄e: Dixit iesus discipulis suis. Omis q̄ venit ad me et audit sermōes meos et facit eos ostendā vobis cui silis est. Similis est hoī edificanti domū. Et rel. Omelia venerabilis bede p̄s.

Hō hic edificās ipse ē l. vii mediator dei et hoīm hō xp̄s iesus q̄ dilectā sibi domū sanctā videlicet eccl'iam ī qua p̄petuo maneret edificare et cōsecrare dignatus est. lcō viii

Qui fodit in altū et posuit fūdamentū supra petrā q2 ī corde suor fideliū q̄cq̄d terrene intētiōis īuenit funditus extirpare studuit: quaten9 eiect! prisce ɔsuetudinis ruderib9 et cogitatiōibus supfluis stabilē ī eis ip̄e et in cōcussā māsionē possit habere

Ipse enī est petra lc. ix. sup quā huiusmodi domus fūdamēta locauit sicut in domo edificāda nil petre cui fundamētū imponit antefert: ita sancta eccl'ia petrā suā videlicet xp̄m īmo habet in corde recōditā: neq3 aliq̄d fidei illi9 ac dilectiōi preponit adeo vt pro hac etiā mortem pati nō dubitet. ¶ Ad laud ona sola ā. Ad. i. et alias horas oīa fiāt sicut īfra oct. Ad scdas vs̄ oīa fiāt sicut ī p̀ma die p̄ter R. cū orōe De9 qui eccl'iam. ¶ In oct. dedicationis. Ad p̀mas vs̄ sup pōs ān O q̄p metuēdus. p̄i fer. cp̄. R. et cetera oīa sicut ī p̀ma die ad p̀mas vs̄ cū hac orōe Deus q̄ nobis p singulos. Ad matu. et ad laud oīa fiāt sicut ī p̀ma die. lc. i.

Congruū videtur fratres solēnitati quā colim9 de edificatione tēpli aliqua cōmemorare: q̄p decēter ornat9 illi9 eccl'ie si-

gnificatiõi ꝯueniat īdagare. Narrat ergo scriptura qꝛ salomõ rex ꝑceperat vt lapides tollerēt ꝑciosos in fūdamentū tēpli ⁊ quadꝛarēt eos. l. ii.

Lapides grādes ⁊ ꝑciosi qui in fundamēto locati sunt ⁊ totū onus tēpli sibi suppositū poꝛtat eximios sctē eccłie doctoꝛes insinuat. Grādes nimirꝫ excellētia meritoꝝ ꝑciosos claritate signoꝛū. Qui ab ipo dño vbū audiētes totā crescētis eccłie fabꝛicā sua ꝑdicatiōe genuerūt

Fundamentū in lc. iii. sacra scriptura xp̃s appellat. In quo lapides grandes ꝑciosi ꝗ tēplū oē gestarēt sunt positi: qꝛ ꝑ ipm ad ppagandā toto oꝛbe eccłiaꝫ ⁊ pꝛius pr̃iarche/ pphete/ ⁊ postmodū sūt apłi īstructi ꝗ quo arcius ei⁹ amoꝛi inherebant: eo foꝛti⁹ sectatoꝛes suos ī edificatione celesti sustentabāt

Si festū triū lectionū hūs ꝓprias lcōnes hac die euenerit fiāt de ipo medie lcōes. l. iiii

Quos videlicet lapides rex quadꝛari ꝑcepit vt magr̃os eccłie ꝯpositos moꝛibus ⁊ imobiles aīo eē debere signaret. Sicut enī quadꝛatū quocūq3 vertit stat: ita ꝑfectoꝝ vita nullis tētationū īpulsib⁹ a sua stabilitate deErat au (sici nouit. l. v tē ꝑdictū tēplū de marmoꝛe pario ꝗ est lapis albus extructū vt candoꝛē eccłiastice castitatis expꝛimeret Habebat vero sexagīta cubitos in longitudīe et viginti ī latitudine: ⁊ trigīta in altitudine.

Longitudo tēpli lc. vi. fidē sctē eccłie designat per quaꝫ longanimiter pꝛauoꝝ aduersa tolerat. Latitudo caritatē qua intus ꝑ viscera pietatis spaciat̄. Altitudo spē: quapꝛopter bona q̄ ꝑ caritatē opatur celestis vite ꝑmia expectat. Scd3 iohēm. x.

In illo tpe: Facta sūt encenia hierosolimis ⁊ hyems erat ⁊ ābulabat iesus in tēplo in poꝛticu salomonis. Et reł. Omel bti gre. p. l. vii

Encenia vocabant̄ solēnia dedicatiōis tēpli que ppłs dei ex antiqua patrū traditiōe ꝑ annos singulos celebꝛare cōsueuerat Quoꝝ vestigia nos hodie iuxta moꝛeꝫ chꝛistiani oꝛbis sequētes annuā dedicationis eccłie nostre diem diuinis laudibus ⁊ vigiliis studuim⁹ agere solēnem. l. viii.

Et hanc ergo nos festiuitatē eo maioꝛi deuotiōe celebrare opoꝛtet quo eā redēptoꝛi esse gratissimā cognouim⁹. A deo vt in tēpluꝫ

ipse ingredi et sermonē face-
re pplo ac diuinitatis sue sa-
cramenta pādere dignat⁹ est
Si ergo ābulare sc ii.
voluit dn̄s in tēplo in
quo caro et sanguis brutorū
aīalium offerebat multoma
gis orōnis nostrā domū vbi
carnis ipsius et sanguinis sa
cramēta celebrātur visitare
gaudebit. Si pābulare non
desperit dn̄s in porticu: ī quo
rex quōdā mortalis ac terre
nus q̄uis potentissim⁹ stare
solebat: q̄tomagis penetra-
lia cordiū nr̄oꝝ inuisere atq̄
illustrare desiderat. Ad. i. et
ad alias horas omia fiant si
cut infra octa. Ad scdas vs.
oia fiāt sicut in die pter R
qd nō dicet cū hac oratione.
De⁹ qui. Quādo fit seruitiū
de aliquo sancto per octa. fiat
solēnis memoria de octa. cuꝫ
hoc V. tā ad vespas q̄ ad ma
tutin̄. Beati qui habitāt. si-
ue duplex festum siue non.

¶ Incipit cōmemoratio sc̄ti
ādree. Ad vespas sup p̄os ser
ān. Un⁹ ex duobus qui secu
ti sūt dn̄m erat andreas fra-
ter symonis petri allā. Cp̄ꝫ.
Corde credit ad iusticiā ore
aūt ꝯfessio fit ad salutē dicit
enī scriptura omnis q̄ credit
in illū nō confundetur. hy⁹.
Andrea pie sanctoꝝ mitissi
me: obtine nostris reatibus
veniā: et qui grauamur sarci-
na peccaminū: subleua tuis in
tercessionib⁹. V. Annue xp̄e
V. Dilexit andreā. R. In odo
rē. su. a. Ambulans iesus iux
ta mare galilee vidit petrū et
andreā fratrē eius et ait illis
venite post me: faciā vos fie
ri piscatores hoīm at illi reli
ctis rethib⁹ et naui secuti sūt
eū. ps Magnificat. Oratio.
Maiestatē tuā dn̄e sup-
pliciter exoramus vt si
cut ecclesie tue beatus andre
as apostolus tuus extitit pre
dicator et rector ita apud te sit
pro nobis perpetuus intercess
sor. Per dn̄m. Ad matutin̄.
Inuitat. Dilexit andreā do
minus in odorem suauitatis
Dum penderet in cruce. ps.
Uenite. hy⁹. Andrea pie. V.
Annue. ān. Uidit dn̄s petrū
et andreā et vocauit eos. p̄s.
Celi enarrāt. ān. Uenite post
me dicit dn̄s faciam vos fie-
ri piscatores hominū. p̄s. Be
nedicam. ān. Relictis retibꝫ
secuti sunt dn̄m redemptorē
p̄s. Eructauit. ān. Andreas
christi famulus dignus deo
apostolus germanus petri et
in passione socius. p̄s. Omēs
gentes. ān. Dignum sibi dn̄s
computauit martyrem queꝫ

vocauit apostoluȝ dum esset in mari alleluya. ps. Exaudi deus depre. a. Ego si patibu lū crucis expauescerē crucis gliaȝ nō pdicarē. ps. Exaudi de⁹ ora. an. Xps me misit ad istā puinciā vbi nō paruū po pulū acqsiui p. Cōsitebimr a Salue crux q ī corpe xpi dedi cata es et ex mēbris ei⁹ tanq̄ margaritis ornata. ps. Dn̄s reg. exul. a. Biduo viuēs pē debat ī cruce p xpi noīe btūs andreas ꝛ docebat pplos. ps. Dn̄s reg. ira. v. In oēm trā R. Et in fines. Lectio pma.

Accedentes carnifices leuauerūt eū in cruce ꝛ extendētes funibꝫ totū corp⁹ ei⁹ sicut eis missū fuerat su spēderēt. Sicq̄ biduo pendēs in cruce ꝯfortabat mētes cre dēciū ī dn̄o. Astātes vero tur be fere vigīti milia hoīm int quos erat frater egee strato cles noīe q simul clamabat cū pplo: iniusto iudicio sc̄tm̄ virū hoc pati interea vadit oīs ppls cū clamore ad domū egee: oēsq̄ pariter clamātes et dicētes. Virū sc̄tm̄ pudicū ornatū moribꝫ bonū doctorē piū/ modestū/ rationabilē nō debere hoc pati sꝫ debere de cru ce deponi qr iā scda die in cru ce positus veritatē predicare nō cessat. R. Dū pābularet

dn̄s iuxta mare secus lit⁹ ga lilee vidit petrū et andream rethia mittentes in mare et vocauit eos dicens. Venite post me faciam vos piscato res hoīm. v. Erāt enī pisca tores ꝛ ait illis. Venite sc. ii

Tunc egeas expauescēs pplm pmittēs se eum velle deponere simł cepit ire Quē vidēs sc̄tūs andreas di xit. Quid tu ad nos egea ve nisti. Si vis credere xpo apie tur tibi via indulgēcie sicut pmisi. si autē venisti ad hoc tantū vt me soluas ego peni tus hic de ista cruce viuēs in corpore deponi nō potero iā enī regē meū video iā adoro iam ī eius cōspectu cōsisto/ et tuis miseriis condoleo qr pa ratus te expectat interit⁹ Cu ra p te miser dū adhuc potes ne tūc icipias velle cū nō po teris. R. Mox vt vocem dn̄i predicātis audiuit btūs ādre as relictis rethibꝫ quorū vsu actuq̄ viuebat. Eterne vite secut⁹ ē premia largientē. v. Ad vni⁹ iussiōis vocē relictis rethibus beatus andreas. Eterne vite se. Lectio tercia.

Tunc voce magna bea tus andreas ait domi ne iesu christe magister bone iube me de ista cruce non de poni nisi ante suscipias spm

meū. Et cū hec dixisset vidē-
tibus cunctis splendor nimi⁹
sicut fulgur de celo veniēs ita
circūdedit eū vt penit⁹ pre ip
so splēdore ocli hūani eū nō
possēt aspicere. Cūqꝫ pmāsis-
set splēdor fere dimidie hore
spacio abscedēte luie emisit
spm̄ sil' cū ipo luie pgens ad
dn̄m cui ē honor ⁊ glia ī scl'a
scl'or amē ℞. Homo dei du-
cebat vt crucifigeret ppl's aūt
clamabat voce magna dicēs
innocēs hui⁹ sanguis. Sine
causa dānat. ℣. Cūqꝫ carnifi
ces ducerēt eū vt crucifigeret
fact⁹ ē ꝯcurs⁹ pplor clamātiū
⁊ dicētiū. Inno. Glia. Sine
cā. ℣. Dilexit ādreā dn̄s. ℞.
In odo. In laud hec sola ā.
Salue crux p̄ciosa suscipe di
scipulū ei⁹ q̇ pepēdit in te ma
gister me⁹ xp̄s. p̄s. Dn̄s reg.
cp̄z. Corde credit. hy⁹. Exul
tet celum. ℣. Annūciauerūt
opa dei. ān. Uidēs andreas
crucē cū gaudio dicebat quia
amator tuus sēp fui ⁊ deside
raui āplecti te o bona crux. p̄
Bn̄dict⁹. or. Maiestatē. Ad
p̄mā. ā. Salue crux. p̄s. De⁹
in noīe. ān. Te iure. cp̄. Regi
Cetera ad p̄mā ⁊ ad oēs ali-
as horas ⁊c. Ad iii. ān. Btūs
ādreas orabat dicēs dn̄e rex
et'ne glie suscipe me pēdētē ī
patibulo. cp̄m. Corde credi-
tur. ℞. et ℣. de cōmuni vni-
us apostoli. oratio vt supra.
Ad vi. ān. Non me pmittas
dn̄e famulū tuū a te separa
ri tēpus est vt cōmendes ter
re corpus meū. p̄. Defecit. cp
Non eī est distinctio iudei et
greci nā idem dn̄s omniū di
ues in omnes qui inuocāt il-
lum. Ad ix. ān. Qui perseque
batur iustū demersisti eū dn̄e
in infernū et in ligno crucis
dux iusti fuisti. p̄. Mirabilia
cp̄. Omnis quicunqꝫ inuoca
uerit nomen dn̄i saluus erit.

¶ Finit cōmune sāctorū cū
cōmemoratione btē marie v
ginis per totum annum vna
cum dedicatione ecclesie.

¶ In dei nomine amē. Bre-
uiarii Aberdonē. ad vsum
ecclesie scoticane potissimum
pars estiualis incipit. ¶ In
festo sctē trinitatis ad vs. su
per psal. an.
Gloria ti-
bi trinitas equalis vna
deitas ⁊ ante oīa secula ⁊ nūc
et ī ppetuū. ps. Laudate puc.
an. Laus ⁊ perēnis gloria deo
patri ⁊ filio sctō simul para-
clito in scl'a scloꝝ. ps. Lauda
te dn̄z om. an. Gloria laudis
resonet in ore oīm patri geni
tecq; proli spiritui sancto pa-
riter resultet laude perenni. ps
Lauda aīa mea. a. Laus deo
patri genitecq; pli ⁊ tibi sācto
studio perenni spiritui nr̄o re-
sonet ab ore oē p euū. p. Lau.
do qm̄ bo. an. Ex quo oīa p
quē oīa in quo oīa ipi gloria
in secula. ps. Lau. hie. Capm
Gracia dn̄i nr̄i ie-
su xp̄i et charitas
dei ⁊ communica
cio scti spūs sit sē
per cū oībus nobis. R. Ho-
nor virtꝰ. hyꝰ. Adesto sācta
trinitas par splendor. Ut in
psal. notat. V. Bn̄dicamꝰ pa
trē et fi. an. Grās tibi deꝰ gra
cias tibi vera vna trinitas
vna et sūma deitas sancta et
vna vnitas. ps. Mgt. Oro.
Omp̄s sempiterne deꝰ q̄
dedisti famulis tuis in
confessione vere fidei eterne
trinitatis gloriā agnoscere:
et in potēcia maiestatis ado-
rare vnitatē q̄s. vt eiusdē fi
dei firmitate ab oībꝰ semper
muniamur aduersis. Qui vi
uis et regnas deꝰ Per. Ad cō
pleto. an. Miserere. ps. Cū ī-
uocarē. Cp. Tu ī nobis. hyꝰ.
Saluator mūdi. V. Custodi
nos. an. Lucē tuā dn̄e nobis
cōcede vt destitutis cordium
tenebris puenire possimus ad
lumen q̄ est xp̄s. ps. Nunc di
mittis. Hoc cōple dr in oībꝰ
festis duplici. ab hac die vsq;
ad aduen. dn̄i et ab octa. epy.
vsq; ad dn̄icā p̀mā xl. nisi ī fe
stis et octa. sctē marie: ⁊ nisi ī
festo reliquiaꝝ et oīm sctōꝝ
Dicetur eciā in festo ⁊ ī octa.
dedica. ecclesie de quocūq; sit
serui. si extra aduen. ⁊ xl. et tē
pus pasche si p estatē contige
rit: vel alias qn̄ oct. cuz regi.
chori habere poterit: sicut ha
betur ī eodē festo. Ad matut
Inuita. Deū verū vnū in tri
nitate: ⁊ trinitatē ī vnitate.
Uenite adoremꝰ. ps. Uenite.
hyꝰ. Adesto sancta trinitas
In. i. noc. an. Adesto deꝰ vnꝰ
omp̄s: pater et filiꝰ ⁊ spūs sā
ctus. ps. Dn̄e dn̄s nr̄. an Te
vnū in substācia: trinitatē in
psonis confitemur. ps. Celi
enarrāt. an. Te semp idē esse

viuere et ītelligere ꝓfitemur
ps. Dñi est terra. v. Benedi-
camus patrē ⁊ filiū cū sancto
Credim⁹ (spiritu. L. i.
sanctā trinitatē id ē pa
trē et filiū ⁊ spiritū sanctum
deū oīpotentē vni⁹ substan
cie: vni⁹ essencie: vni⁹ potesta
tis creatorē oīum creatura-
rū: a quo oīa ⁊ per quē omīa
⁊ in quo oīa sūt Credim⁹ pa
trem a seipso nō ab alio fili
um a patre genitū deū verū
de deo vero: lumē verū de lu
mine vero: nō tñ duo lumīa
sed vnū lumen. Tu. R. Bñ
dicat nos de⁹ de⁹ noster Bñ
dicat nos de⁹ Et metuāt eu͡ꝫ
omnes fines terre. v. De⁹ mi
sereatur nr̄i et bñdicat nos
Credimus deus. Et metuāt. L. ii.
spiritū sctm̄
a patre ⁊ filio equaliter ꝓce-
dētem cōsubstāncialē ⁊ coeter
nū patri et filio. Pater ē de⁹
plen⁹ in se fili⁹ de⁹ plenus a
pr̄e genit⁹: spūs sctūs plen⁹
de⁹ a pr̄e ⁊ filio ꝓcedēs Nō
tñ tres deos dicim⁹ sed vnū
deū oīpotētē eternū īuisibilē
et īcōmutabilē q̄ tot⁹ vbiq꜄ ē
et totus vbiq꜄ pꝛesēs est. R.
Bñdict⁹ dñs de⁹ israel q̄ fa-
cit mirabilia sol⁹ Et bñdictū
nomē maiestatis ei⁹ in eter-
nū. v. Replebit maiestate ei⁹
oīs terra fiat fiat. Et. L. iii.

Non p partes diuisus ē
sed tot⁹ in oīb⁹ nō lo
caliter sed potēcialiter. Qui
sine cōmutacione sui mutabi
lia creauit ⁊ creata gubernat
semp manēs qd ē Cui nichil
accidēs eē poterit: qꝛ simpli
ci diuinitatis nature nichil
addi vel minui potest: qꝛ sēp
est qd est. R. Quis deus ma
gnus sicut de⁹ noster. Tu es
de⁹ q̄ facis mirabilia. v. No
tā fecisti in populis vtutē tu
am redemisti in bꝛachio tuo
populū tuū. Tu. Glia. Qui
facis. In. ii. noc. ān. Te inuo
camus te adoꝛam⁹ te lauda-
mus o btā trinitas. ps. Deus
noster refu. ān. Spes nr̄a sa
lus nr̄a honoꝛ noster o beata
trinitas. ps. Dēs gentes. ān.
Libera nos salua nos iustifi
ca nos o btā trinitas. v. Ma
gnus dñs. v. Bñdictus es do
mine in firmamēto celi. L. iiii
Qui ꝓpꝛiū est cui sempiter-
nū est cui idē est esse viuere ⁊
intelligere Et hec tria vnus
deus et vn⁹ dñs hec tria Idē
deus ⁊ dñs vera et sēpiterna
trinitas ī ꝑsonis: vera ⁊ sem
piterna vnitas est ī substācia
qꝛ vna est substācia pr̄ ⁊ fili⁹
⁊ spūs sctūs Hec vero sancta
trinitas nichil mai⁹ est ī tri-
bus ꝑsonis simul noīatis: q̄
in vnaq꜄ ꝑsona semel dicta

Quia vnaq̄q3 ꝑsona plena ē
substācia in se : nō tñ tres sub
stancie : sed vnꝰ deꝰ vna sub=
stancia vna potēcia : vna essē
cia. vna eternitas. vna ma=
gnitudo. vna bonitas pater
et filius ⁊ spiritꝰ sanctus. ℟.
Magnꝰ dñs nr̄ ⁊ magna vir
tus eiꝰ Et sapiēcie eiꝰ nō est
nūerus. ℣. Magnꝰ dñs ⁊ lau
dabilis nimis : et magnitudi
nis eiꝰ nō est finis. Et. Lec. v
Sed nec aliud est pater ī na=
tura q̄ filiꝰ ⁊ spūs sctūs Nec
aliud filius ⁊ spiritꝰ sanctꝰ q̄
pater in natura : q̇bꝰ vna est
natura. Sed aliꝰ pater ī ꝑso
na : aliꝰ filiꝰ ī ꝑsona : aliꝰ spi
ritus sanctꝰ in ꝑsona. In pa
tre manet eternitas : in filio
equalitas : in spiritu sctō eter
nitatis equalitatisq3 cōnexio
Unū oēs in substācia ⁊ essen
cia et oīpotēcia ⁊ deitate Si
cut enī eadē sancta trinitas
insepabilis est in opibus con
sors in volūtate : ita equalis
in gl̄ia. ℟. Gl̄ia pr̄i genitoq3
proli et tibi ꝯpar vtriusq3 sēp
spūs alme deꝰ vnꝰ. Omni tē
pore secli. ℣. Da gaudiorū p̄
mia da gr̄arū munera dissol
ue litis vīcula astrīge pacis
Credimꝰ (federa. Di. l. vi.
eūdē filiū dei verbū eternali
ter natū de patre : ⁊ cōsubstā
cialem patri ꝑ oīa : tēporali=
ter natū de spiritu sancto ex
maria virgine : duas haben=
tem natiuitates. vnā ex pr̄e
eternā aliā ex matre tempo=
ralē. Qui eciā filiꝰ dei sue car
nis cōcepciōe ē ꝯceptꝰ : et sue
carnis natiuitate natꝰ Deī=
de deū verū cōceptū cōfitemur
et deū verū natū : eūdēq3 ve=
rū deū et verū hominē vnū
iesum xp̄m : vnū filiū dei vni
genitū : propriū et perfectum
in duabꝰ naturis in vniꝰ per
sone singularitate : īpassibilē
et passibilē : mortalē atq3 im
mortalē : crucifixū infirmi=
tate nr̄a : eūdēq3 viuētē semꝑ
in virtute sua. ℟. Honor vir
tus et potestas et imperiū sit
trinitati in vnitate vnitati ī
trinitate In perenni seculo
rum tp̄e. ℣. Trinitati lux
perennis vnitati sit decꝰ ꝑpe
tim. In perēni. Gl̄ia pr̄i. In
peren. In. iii. noc ān. Chari
tas pr̄ ē gr̄a xp̄s cōicacio sp̄s
o btā trinitas. ps. Nōne deo.
ān. Uerax ē pater veritas filiꝰ
veritatis spūs o btā trinitas.
ps. Deꝰ iudiciū. an. Una igit̄
pater logos paclitusq3 sub=
stancia est o btā trinitas. ps.
Cātate. i. ℣. Uerbo dñi ce=
li firmati sunt. ℟. Et spiritu
oris eiꝰ oīs virtꝰ eorū. Tres
vltime lec. legāt̄ ī capis feri=
cis. Scdm iohānē. iii. c. l. vii

IN illo tp̄e Erat homo ex
phariseis nichodem⁹ no
mīe p̄ceps iudeoꝝ. Hic venit
ad iesū nocte ⁊ dixit ei. Rabbi
scimus q2 a deo venisti magi
ster. Et rel. Sermo ex ꝯmēta
rio venera. be. pbri. Lctō. vii.
Sicut ex lectione scti euāgelii
frēs charissimi audistis: p̄in
ceps iudeoꝝ venit ad iesū nocte
cupiēs secreta ei⁹ allocucione
pleni⁹ discere mysteria fidei:
cui⁹ apta ostēsiōe signoꝝ ali=
quatenus iā rudimēta ꝑcepat
Qui qm̄ p̄udēter ea q̄ ab illo
fieri videbat intelligere cura
uit: sublimiter ea que ab illo
querebat īuestigare ꝓmeruit.
Rm. Tibi laus tibi gl̄ia tibi
graciaꝝ actio. In secula sēpi=
terna: o beata trinitas. V. Et
benedictuȝ nomen gloꝛie tue
sanctū et laudabile et super ex
altatum. In secula. Lcō. viii.
Rabbi inquit scim⁹ q2 a deo
venisti magister. Nemo ei po
test hec signa facere q̄ tu facis
nisi fuerit deus cum eo. A deo
igitur iesū venisse ac magiste=
riū celeste mūdo adhibēdū cō
fessus est. Deū fuisse cum illo
miraculis ꝓdētibus ītellexit:
necdū tñ ip̄m deū esse cogno=
uit: sed q2 quē magistrū noue
rat veritatis: studiose docēd⁹
adiit: merito ad agnicionē di
uinitatis eius ꝑfecte doctus
subiit: merito vtriusq3 natiui
tatis ei⁹ dīne scilicet et hūane
s3 et passiōis atq3 ascēsionis ip
si⁹ archana ꝑcepit: necnō eciā
modū scde regeneracionis: in
gressū q̄q3 regni celestis aliaq3
plurima doctrine euangelice
sacramenta dño reuelante di
dicit. R. Bñdicam⁹ patrē ⁊ fi
liū cū sctō spū laudem⁹ et sup
exaltem⁹ eū In secula. V. Bñ
dictus es dñe in firmamēto ce
li et laudabilis et gloꝛiosus
In secula. Lectio nona.
Rñdit ei iesus et dixit ei. Amē
amē dico tibi: nisi quis natus
fuerit denuo nō potest videre
regnū dei. Que sētēcia tanto
apcius cūctis fidelibus lucet
q̄to ꝯstat q2 sine hui⁹ luce fide
les esse nequeūt. Quis eī sine
lauacro regeneraciōis remissi
onē pctōꝝ cōsequi et regnū va
leat ītrare celoꝝ. S3 nichode
mus q̄ venit ad dñm nocte nec
dū lucis mysteria cape noue
rat nā et nox ī qua venit ipsā
eius qua p̄mebatur ignoꝛāciā
designat: necdū nūero eoꝝ so
ciat⁹ erat: q̄bus ait apl's. Fui
stis aliqñ tenebꝛe nūc aūt lux
ī dño. R. Sūme trinitati sim
plici deo vna diuinitas eq̄lis
gl̄ia coeterna maiestas p̄ri ꝑ
liq3 sctōq3 flamini. Qui totū
subdit suis oꝛbē legib⁹ V. P̄e
stet nobis grām deitas btā pa

tris ac nati piterq spũs almi Qui. Glia. Qui v. Bñdict9 es dñe i firmamẽto celi. In I. ãn

O Beata et bñdicta et glo riosa trinitas pater et fi lius et spũs sctũs. p. Dñs reg v. Tibi laus tibi gla tibi gra ciaꝝ actio. ãn O btã bñdicta gliosa trinitas pater et fili9 et spũs sctũs. ps. Jubilate deo. v. Miserere miserere miserere nobis. ã. O vere sũma sẽpiter na trinitas pater et fili9 et spũs sctũs. ps. De9 de9 me9. v. Tibi laus tibi glia tibi grarũ actio ã. O vera sũma sẽpiterna tri nitas pr̃ fili9 et spũs sctũs. ps. Bñdicite. v. Miserere miserẽ miserere nobis. ã. Te iure lau dãt te adorãt te glorificãt oẽs creature tue o btã trinitas. p Laudate. v9. Tibi laus tibi glia tibi grarũ actio. Capm.

O Altitudo diuiciaꝝ sapiẽ cie et sciẽcie dei: q̃ incõp- hẽsibilia sũt iudicia eius et in uestigabiles vie eius: qm̃ ex ip so et p ipsũ et in ipso sunt oia ipsi gloria in secula. Hymnus

O Pater sãcte mitis atq pie o iesu xp̃e fili venerã de paraclitusq spũs o alme de9 eterne. Trinitas sctã vni tasq firma deitas vera boni tas imẽsa lux ãgeloꝝ salus or phanoꝝ spesq cũctoꝝ. Ser- uiũt tibi cũcta q̃ creasti: te tue cũcte laudãt creature nos q̃q tibi psallim9 deuoti tu nos ex audi. Glia tibi oipotẽs deus trinus et vn9 magn9 et excels9 te decet hymn9 laus honor et dec9 nũc et i euũ. Amẽ. v Sit nomẽ dñi bñdictũ. ã Bñdicta sit creatrix et gubernatrix oiũ sctã et idiuidua trinitas et nũc et sp et p ifinita sclõꝝ scla. ps Bñdict9. or Ops sẽpitne de9 Ad. i. ãn. O btã. ps. De9 i noie Bti imaculati Retribue. Qui cunq vult. hec. ãn. O beata. dr per totã ebd. sup oẽs psal. ad pmã. qñ de trinitate fit serui ciũ. Qñ do fit seruiciũ de ali quo sctõ ifra octa. trinitatis: tũc dr eadẽ. ãn. O btã sup. ps Quicunq vult. R. Jesu xp̃e. cum. alleluya. v9. Qui sedes. Ad. iii. et ad alias horas oẽs ãn. sine v. dñr ãn. O btã bñdi cta. ps. Legẽ pone. Cap. O al titudo. R. Bñdicam9 patrẽ et filiũ cũ sctõ spũ. Allã allã. v Laudem9 et superaltem9 eũ in secla. Allã allã. v. Bñdict9 es dñe in firmamẽto. Ad. vi. ãn O vera. ps. Defecit. Capm.

Tres sũt qui testimoniũ dant i celo pater verbũ et spirit9 sctũs et hi tres vnũ sunt. R. Benedict9 es dñe in firmamẽto celi. Alla alla. v. Et laudabilis et gliosus i scla v. Uerbo dñi celi. Ad. ix. ãn.

Te iure. ps. Mirabilia. Capim

Unus domin⁹ vna fides vnũ baptisma vn⁹ de⁹ et pater oium: q̃ sup oẽs et p oia et in oibus nobis qui est bñdict⁹ ĩ secula. R. Uerbo dñi celi firmati sũt. Allã allã. V⁹. Et spũ oris ei⁹ ois vt⁹ eor. V Sit nomẽ dñi bñdictũ. Ad vs an. O btã. ps Dixit dñs. Et ceti ps do. Cp. O altitudo. R. Bñdicam⁹ patrẽ. hy⁹. Adesto sctã. v Bñdicam⁹ pa. an. Te deũ patrẽ ĩgenitũ te filiũ vnigenitũ te spm̃ sctm̃ paclitũ sãctã indiuiduã trinitatẽ toto corde et ore cõfitemur laudamus atq bñdicimus tibi gloria ĩ secula. ps. Mgt. Or vts Ad has vs nõ solet fieri mẽo de festo iii lec sine regimĩe chori in crastino cõtingẽte nisi festum ix lec cõiunctũ fuerit tũc de vtrisq solummodo fiet mẽo. Per hos tres dies fiet seruicium de cmẽo (nisi festũ ix lec interuenerit vel vigilia scti iohãnis baptiste vel nisi oct trinitatis sint cũ regimĩe chori vt in pluribus ecclesie regni Scocie cuetudo approbata extat) et tm̃ mẽo de trinitate cũ ãn de noct suo ordine. Et si aliquod festum simplex ix lect hiis tribus diebus contigerit totũ seruiciuz erit de festo et medie lect de trinitate nisi festum triũ lec cõiũctum fuerit: tunc medie lect. erunt de festo coniuncto si p prie lect habeantur sinautem medie lect erunt de trinitate et tantum mẽo de festo coniũcto qꝫ per totum annum obseruetur. Et dicuntur V et R secundum ordinem noctur. tamen vbi cestum trinitatis est festum loci tunc in hiis tribus diebus fiet seruicium de octa trinitatis cum regimine chori nisi aliquod festum ix. lect interuenerit tunc ãne super ps Magnificat et Benedictus. dicuntur suo ordine que ad primas vesperas dicebantur et eciam ad memoriã de trinitate cum de aliquo festo. ix lectionum fit seruicium Ad primam/ terciam/ sextam/ et nonam/ omnia fiant sicut in prima die sꝫ more festi simplicis ix lec. Lectiones per ebdo. quando de trinitate agit Feria secunda. Lectio prima.

Confitemur et credim⁹ sanctam atq ineffabilẽ trinitatem patrem et filium et spiritum sanctum: vnum deum naturaliter esse vnius substancie vnius nature vniusqꝫ maiestatis atq virtutis Et patrem quidem non genitum non creatum: sed ingenitum profitemur. Ipse enim

a nullo originē duxit: ex quo filius natiuitatem et spiritus sanctus processionem accepit Tu autem. Lectio secunda.

Nōs igitur ipse est ꝗ origo to cius diuinitatis. Ipse quoqꝫ pater essencia quidem ineffa=bilis substancie sue filium su um īeffabiliter genuit nec ta=men aliud ꝙ quod ipse est. Ge nuit deus deum lux lucem.

Ab ipso ergo est omnis pater nitas in celo et in terra. Fi=lium quoqꝫ credimus de sub stancia patris sine inicio an=te secula genitum: nec tamen factum esse fatemur: quia nec pater sine filio: nec filius ali=quando extitit sine patre.

Et tamen non sicut filius de patre: ita pater de filio: quia non pater a filio generacio=nem accepit. Tu. Lctō tercia.

Filius ergo deus a patre pa ter autem deus: sed non de fi lio. Ille aūt filius patris: de us de patre: equalis tamen ꝑ omnia filius patri: quia nec nasci cepit aliquādo nec desiit hic eciam vni⁹ cum patre sub=stancie creditur. Propter qđ et omousyon patri dicitur. Hoc est eiusdē cum patre sub stancie: omo enim grece vnū dicitur vsya vero substancia dicitur: quod vtrumqꝫ con=iunctū sonat vna substancia.

¶ Feria tercia. Lectio prima

Neqꝫ eni de nichilo neqꝫ de aliqua alia substan cia sed de pris vtero id est de substācia eius idem filius ge=nitus vel natus esse creden=dus est. Sēpiternus est quoqꝫ et filius. Dum si sēꝑ pater fuit semꝑ habuit filium cuius pa ter esset. Et ob hoc filiū de pa tre natum sine inicio confite mur. Tu. Lectio secunda

Nec enim eūdem filium dei ꝓeo ꝙ de patre sit genit⁹: de=secte nature porciūculā noīa mus. Sed perfectum patrem ꝑfectum filiū sine minucione sine defectione genuisse asseri mus. Qꝛ soli⁹ diuinitatis est ī equalē filiū nō habere. L. iii.

Hic eciā filius dei natura fi lius est: non adopcione. Quē de⁹ pater nec voluntate nec necessitate genuisse credēdus est: quia nec vlla in deum ne=cessitas cadit nec voluntas sa pienciam preuenit. Spiritum sanctum quoqꝫ qui est tercia in trinitate persona: vnum atqꝫ equalem cum deo patre et filio credimus esse deū vni us substancie vnius quoqꝫ na ture esse non tamen genitum vel creatum: sed ab vtrisqꝫ procedentem amborum esse spiritum. Tu autem domine

Feria quarta. Lectio prima

Hic eciā spūs sanct⁹ nec īge
nitus nec genit⁹ credit: ne au
tem si ingenitū dixerim⁹ du-
os patres dicam⁹ aut si geni
tum: duos filios mōstremus
Qui tñ nec patris tm̄ nec fi-
lii tm̄. sed simul patris ⁊ filii
spiritus dicitur. Lectio scda.
Nec enī de patre tm̄ proce-
dit in filiū vel de filio tm̄ ꝓ-
cedit ad sanctificandū crea-
turā: sed simul ab vtriusq; ꝓ
cessione monstratur: q₂ cari-
tas siue sanctitas amboꝝ esse
agnoscitur Hic igitur spirit⁹
sanct⁹ missus ab vtrisq; cre-
ditur sed minor patre ⁊ filio
non habet sicut filius ꝑpter
assūptā carnē minorē se p̄re
et spiritu scō esse testat. lc. iii
Hec est sancte trinitatis re-
lata narracio que non tri-
plex sed trinitas et dici et cre
di debet Nec recte dici potest
vt in vno deo sit trinitas: sed
vnus de⁹ trinitas In relati
uis vero ꝑsonaꝝ noīb⁹ p̄r ad
filiū fili⁹ ad patrē. spūs sāct⁹
ad vtrosq; refertur Que cū
relatiue tres ꝑsone dicantur
vna tñ natura vel substācia
creditur Nec sicut tres perso
nas ita tres substācias confi
temur. Sed vnā substāciam
tres autem ꝑsonas. Tu autē

¶ In festo corpor̄ xp̄i

Sacerdos ī (ab vš ān.
eternū xp̄s dñs scdm ordinē
melchisedech: panē et vinum
obtulit. ps. Dixit dñs. ā. Mi
serator dñs escā dedit timēti
bus se ī memoriā suoꝝ mira
biliū. p̄s. Confitebor. ān. Ca
licē salutaris accipiā et sacri
ficabo hostiā laudis. p̄s. Cre
didi. ān. Sicut nouelle oliua
rum ecclesie filii sunt in cir-
cuitu mense dñi. p̄s. Bti oēs.
ān. Qui pacē ponit fines ec-
clesie frumenti adipe saciat
nos dñs p̄. Lauda hie. Cp̄m
Dominus noster iesus
xp̄us in qua nocte tra
debatur accepit panē ⁊ graci
as agēs fregit et dixit: accipi
te et manducate hoc est cor-
pus meū qđ ꝑ vobis tradet
℞. Homo quidā fecit cenam
magnā et misit seruū suū ho
ra cene dicere inuitatis vt ve
nirent Quia parata sūt oīa
℣. Uenite comedite panē me
um et bibite vinū qđ miscui
vobis Q₂ Gloria Q₂. Hy⁹.

Sacris solenniis iuncta
sint gaudia: et ex p̄cor
diis sonent p̄conia: recedant
vetera noua sint omīa corda
uoces et opa Noctis recoli
tur cena nouissima: qua xp̄s
creditur agnum et azima: de
disse fratribus iuxta legitti
ma priscis indulta patribus
Post agnū typicū expletis

epulis corpus dñicũ datũ discipulis sic totũ oĩbus ꝙ totũ singulis ei⁹ fatemur manibus. Dedit fragilib⁹ corporis ferculũ. deditq; tristibus sanguinis poculũ. dicẽs accipite qđ trado vasculũ oẽs ex eo bibite. Sic sacrificium istud ĩstituit cui⁹ officiũ committi voluit: solis p̃sbyteris quib⁹ sic cõgruit: vt sumant et dẽt ceteris. Panis angelicus fit panis hoĩ3: dat panis celic⁹ figuris terminũ: o res mirabilis mãducat dñ3: pauper seruus ꝛ hũilis. Te trina deitas vnaq; poscimus sicq; nos visitas sicut te colim⁹: p tuas semitas duc nos quo tẽdimus ad lucẽ quã ĩhabitas. Amen. ℣. Panẽ de celo p̃stiti sti eis. ℟. Omne delectamẽtũ in se habẽtẽ alla. ã. O ꝙ̃ suauis est dñe spũs tu⁹ ꝙ vt dulcedinẽ tuã ĩ filios demõstrares pane suauissimo de celo p̃stito esuriẽtes replens bonis fastidiosos diuites dimittẽs inanes. ps. Mgt. Orõ Deus ꝙ nobis sub sacramẽto mirabili passionis tue memoriã reliq̃sti: tribue q̃s: ita nos corporis ꝛ sanguinis tui sacra mysteria venerari vt redẽpcionis tue fructũ in nobis iugiter senciam⁹. Qui viuis et regnas cũ deo p̃re in vnita. spũs sc̃ti. ℟. Nulla fiat memo. in audiẽcia nisi aliquod festũ dup. ĩ illa quarta feria celebratũ fuerit tũc fiat de festo solẽnis mẽo. Ad cõpleto. oĩa fiãt sicut ĩ festo scẽ trinitat. Ita tñ ꝙ in fine hym. dicet Gloria tibi dñe ꝙ natus. Hic eciã ℣. dicit ĩ fine oĩm hym. sup horas qtidie p octa. et in octa. qñ fit seruiciũ de corpore xp̃i Ad matu. Inuitato. Christũ regem adoremus dñantẽ gẽtibus Qui se manducãtib⁹ dat spũs pigue dinẽ. ps. Venite. Hy⁹. Pange lingua gloriosi corporis mysteriũ: sanguinisq; preciosi quẽ ĩ mũdi p̃cium fructus vẽtris generosi rex effudit genciũ. Nobis dat⁹ nobis nat⁹ ex intacta virgĩe et in mũdo cõuersat⁹ sparso verbi semine: sui moras ĩcolat⁹ miro clausit ordine. In supme nocte cene: recũbẽs cũ fratrib⁹: obseruata lege plene cibis ĩ legalib⁹: cibũ turbe duodene se dat suis manib⁹. Verbũ caro panẽ verũ: verbo carnẽ efficit: fitq; sanguis xp̃i merũ: et si sensus deficit ad firmãdũ cor sincerũ sola fides sufficit. Tãtũ ergo sacramẽtũ veneremur cernui: et antiquũ documẽtũ nouo cedat ritui p̃stet fides supple-

mētū sēsuū defectui ¶ Genitori genitoq; laus et iubilacio sal⁹ honor vtus q̄q; sit et bn̄dictio procedēti ab vtroq; cōpar sit laudacio. Amē. In. i. noc āı Fructū salutiferū gustādū dedit dn̄s mortis sue tp̄e. p̄. Beatus vir. ā. A fructu frumēti et vini multiplicati fideles ī pace xp̄i req̄escūt. ps. Cū īuoca. ān. Cōmunione calicis q̄ deus ip̄e sumit nō vitulor̄ sāguine cōgregauit nos dn̄s. p̄s. Cōserua v̄. Panē celi dedit eis. R̄. Panē āgelor̄ mādu cauit hō.

Immensa diuine (lc. i. largitatis bn̄ficia exhibita pplo xp̄iano ineffabilem ei cōferūt dignitatē. Neq; enī est aut fuit aliq̄n tā grandis nacio q̄ habeat deos approp inquātes sibi: sicut adest nobis de⁹ nr̄. R̄. Immolabat hedū mltitudo filior̄ isrl̄ ad vespā pasche Et edebat carnes et azimos panes. v̄. Pascha nr̄m ī molat⁹ ē xp̄s itaq; epulemur ī azimis sīceritat; et vitat; Et.

Unigenitus siquidē dei l. ii fili⁹ sue dīnitat; volēs nos eē pticipes: nr̄a; naturā assūpsit vt hoīes deos faceret factus homo: et hoc insup qd̄ de nostro assūpsit totū nobis cōtulit ad salutē. R̄. Comedetis carnes et saturabimini panib⁹ Iste est panis quē dedit vobis dn̄s ad vescēdum. v̄ Nō moyses dedit vobis panē de celo: sed pater meus dat vobis panē de celo verum. Iste. L. iii.

¶ Corpus nāq; suum p nr̄a recōsiliaciōe ī ara crucis hostiā obtulit deo p̄ri sāguinē suū fudit ī precium simul et lauachr̄ vt redēpti a miserabili seruitute: a pc̄t̄is oībus liberemur et mūdemur: et vt tāti bn̄ficii iugis. ī nobis maneret mēoria: corpus suū ī cibū et sāguinē suū ī potū sub spē panis et vini sumēdū fidelib⁹ dereliq̄t R̄. Respexit helyas ad caput suū subcinericiū panē qui surgēs comedit et bibit Et ābulauit ī fortitudine cibi illi⁹ vsq; ad mōtē dei. v̄. Si q̄s māducauerit ex hoc pane viuet in eternū. Et. Gl̄ia. Et. In ii. no. ā. Mēor sit dn̄s sacrificii nr̄i: et olocaustū nr̄m pīgue fiat p̄s. Exaudiat. ān. Parat̄ nobis mēsa dn̄i aduersus oēs q̄ tribulāt nos. p̄s. Dn̄s regit. ā In voce exultacionis resonāt epulātes ī mēsa dn̄i. p̄s. Quē admo. v̄ Cibauit eos ex adipe frumenti. R̄. Et de petra melle saturauit eos. Lctō. iiii

O preciosū et admirādum cōuiuiū et salutiferum et oī suauitate repletū. Quid enī hoc cōuiuio p̄ciosius esse potest in quo nō carnes vitulor̄ et hyr

cor vt olī i lege sed nobis xp̄s sumēdus pponit verus deus Quid hoc sacramēto mirabilius ī ip̄o nāq; panis et vinū in corp⁹ xp̄i et sāguinē substācialiter cōuertunt Ideoq; xp̄s deus et hō pfect⁹: sub modici panis specie cōtinet. R. Panis quē ego dabo caro mea ē p mundi vita litigabāt ergo iudei dicētes. Quō potest hic nobis dare carnē suā ad mādueādū. v Locut⁹ est ppls cōtra dn̄m aīa nr̄a nauseat sup cibo isto leuissimo. Quō. lc. v

Nullum ergo sacramētū est isto salubrius quo purgātur pc̄tā: virtutes augētur: et mēs oīum sp̄ūaliū carismatū abūdāciā impinguat. Offert ī ecclesiā p viuis et mortuis vt oībus psit qd̄ est p salute oīum institutū. Suauitatē deniq; hui⁹ sacramēti null⁹ exp̄mere sufficit: p qd̄ sp̄ūalis dulcedo ī suo fōte gustat et recolit memoria illi⁹ quā ī sua passione xp̄s mōstrauit excellētissime charitatis. R. Cenātib⁹ illis accepit ies⁹ panē et bn̄dixit ac fregit deditq; discipulis suis et ait. Accipite et comedite hoc est corp⁹ meū. v Dixerūt viri tabernaculi mei q̇s det de carnib⁹ ei⁹ vt saturemur. Accipi.

Romanus igit pōtifex (l. vi. vrbanus quartus hui⁹ deuocione sacramēti affect⁹ pie statuit istā solēnitatē p̄ma quīta feria post octauas pēthecostes a cūctis celebrari: vn̄ oībus vere cōtritis et cōfessis: q̇ matutinali officio hui⁹ festi p̄sēcialiterītercssēt ī eccl̄ia vbi celebraret cētū dies. Qui vo misse totidē. Silr q̇ in primis vespis totidē q̇ vo scd̄is totidē Eis vero qui prime tercie: sexte none ac cōpletorii adessent officiis p qualibet horaꝝ ip̄arū quadragita dies ac singulis diebus octauaꝝ q̇ misse et oībus ceteris horis adessēt: similiter cētū dies. R. Accepit iesus calicē postq̄ cenauit dicēs Hic calix nouū testamētū est in meo sāguine. Hoc facite in meā cōmemoracionem. v. Meōria mēoꝝ ero et tabescet ī me aīa mea. Hoc. Gl̄ia. Hoc.

In. iii. noct. ān. Introibo ad altare dei sumam xp̄m qui renouat iuuētutē meā. ps. Iudica me deus et discerne. ān. Cibauit nos dn̄s ex adipe frumēti et de petra melle saturauit nos. ps. Exultate deo An Ex altari tuo dn̄e xp̄m sumimus in quē cor et caro nr̄a exultāt. ps. Quā dilec. v. Educas panē de terra. R. Et vinū letificet cor hoīs. Tres vltime lect legāt ī capis fericis. Euāgeliū scd̄m iohānē. l. vii

IN illo tpe dixit ies⁹ disci pulis suis ꝛ turbis iudeorũ. Caro mea vere est cib⁹ ꝛ sãguis me⁹ vere est potus. Et. ꝶ
Omel. ex omelia. b. augustini.
Cũ eni cibo ꝛ potu id appetãt hoĩes vt nõ esuriãt neq̃ siciãt. Hoc vere nõ pstat nisi iste cibus et potus q eos a qb⁹ sumitur: ĩmortales et ĩcorruptibiles facit id ẽ socios eoꝝ sctõrũ vbi pax erit ꝛ vnitas plena atq̃ pfecta. Propterea qppe sicut eciã ãte nos hoc ĩtellexerẽt hoĩes dei: dñs nr̃ ies⁹ xp̃s corpus et sãguinẽ suũ ĩ eis rebus cõmẽdauit: q̃ ad vnũ aliqd redigũtur. Ex multis nãq̃ granis efficit̃ vn⁹ panis ꝛ ex multis racemis vinũ cõfluit. R. Qui mãducat meã carnẽ ꝛ bibit meũ sãguinẽ. In me manet ꝛ ego ĩ illo. V. Nõ est alia nacio tã grãdis q habeat deos appropiquãtes sibi sicut deus nr̃ adest nobis. In me. L. viii
Deniq̃ iã exponit quomodo id fiat qd loquit̃ et qd sit mãducare corpus ei⁹ ꝛ sãguinẽ bibere Et qui mãducat meã carnẽ et bibit meũ sãguinẽ ĩ me manet ꝛ ego ĩ eo. Hoc est ergo mãducare illã escã: et illũ potũ bibere ĩ xp̃o manere: ꝛ illũ manẽtẽ ĩ se habere. R. Misit me pater viuẽs et ego viuo ppter patrẽ. Et qui mãducat me viuit ppter me. V⁹. Cibauit eũ dñs pane vite et intellectus. Et qui mãducat. L. cõ. ix
AC per hoc qui nõ manet in xp̃o ꝛ ĩ q nõ manet xp̃s: pcul dubio nõ mãducat carnẽ ei⁹ spũaliter licet carnaliter ꝛ visibiliter pmat dẽtibus: sacramẽta corporis ꝛ sãguinis xp̃i Sed magis tãte rei sacrmẽtũ ad iudiciũ sibi mãducat et bibit: q ĩmũdus psumit ad xp̃i accedere sacramenta qꝛ alias nõ digne sumit nisi q mũd⁹ est de qbus dꝛ. Btĩ mũdo corde qm̃ ip̃i deũ videbũt. R. Unus panis et vnũ corpus multi sumus. Oẽs q de vno pane. Et de vno calice participam⁹. V Parasti ĩ dulcedĩe tua paupi deus q h̃itare facis vnanimes in domo. Oẽs Glia. Et. Ria per ebd. qꝛ sũt oct. cũ regi. chori et dicãt R. p ordinẽ in fer. p oct. eiusd. R. Melchisedech vero rex salẽ pferẽs panẽ et vinũ: erat aũt sacerdos dei altissimi. Bñdixit abrahe et ait V. Bñdict⁹ abrahã deo excelso qui creauit celũ ꝛ terrã. Bene. R. Calix bñdictiõis tue quẽ bñdicimus nõne cõicacio sanguis xp̃i est. Et panis quẽ frãgimus nõne pticipacio corpis dñi ẽ. V. Qm̃ vn⁹ panis ꝛ vnũ corpus multi sum⁹: nã oẽs de vno pane ꝛ vno calice pticipa

mus. Et. R. Ego sũ panis vi
te et p̃res v̄ri manducauerũt
mãna ĩ deserto et mortui sũt
Hic est panis de celo descẽdẽs
si q̃s ex ip̄o mãducauerit. Nõ
morief. V. Ego sũ panis viu⁹
qui de celo descẽdi : si quis mã
ducauerit ex hoc pane viuet ĩ
eternũ. Hic. Glia. Nõ. ps Te
deũ. V⁹ Panẽ de celo p̃stitisti
eis. R. Oẽ delectamẽtum ĩ se
habẽtẽ alleluya. In laud. ãn
Sapiẽcia edificauit sibi
domũ miscuit vinũ & po
suit mẽsã allã. p̃. Dñs regna.
ã. Angelorꝝ esca nutriuisti po
pulũ tuũ : et panẽ de celo p̃sti-
tisti eis. allã. ps Jubilate. ãn
Pinguis est panis xp̄i : et p̃be
bit delicias regib⁹ allã. p̃. De
us de⁹. ãn. Sacerdotes s̄cti in
cẽsũ : & panes offerũt deo allã
p̄s. Bñdicite. ãn. Vicẽti dabo
mãna abscõditũ : et nomẽ no
uum allã. p̄s Laudate. Cp̄m
Dñs noster iesus. Hymnus.
Verbũ supernũ p̄diens
nec p̄ris linquẽs dexte
rã ad opus suũ exiẽs venit ad
vite vesperã. In mortem a
discipulo suis tradẽdus emu
lis prius in vite ferculo se tra
didit discipulis. Quib⁹ sub
bina sp̄ẽ carnẽ dedit et sãgui
nem vt duplicis substãcie totũ
cibaret hominẽ. Se nascens
dedit sociũ cõuescens in edu-
lium : se moriens in p̄ecium :
se regnans dat in premium.
O salutaris hostia q̃ celi pan
dis ostiũ : bella p̃mis hostilia
da robur fer auxiliũ Vni tri
noq; dño sit sẽpiterna glĩa q̃
vitã sine termino nobis do-
net ĩ patria. Amẽ. V⁹. Posuit
fines tuos pacẽ. R. Et adipe
frumẽti saciat te. ãn. Ego sũ
panis viuus q̃ de celo descẽdi :
si quis mãducauerit ex hoc pa
ne viuet in eternũ allã. p̃s. Bñ
dictus. Or Deus qui nobis.
Ad i. ã Sapiẽcia. p̃. De⁹ ĩ noĩe
ãn. O btã et bñdicta. p̃s. Qui
cũq; vult. R. Jesu xp̄e. cũ. allã
V. Qui de virgine. Ad. iii. ãn.
Angelorꝝ. p̃s. Legẽ pone. Cap̃
Dñs nr̄ ies⁹. R. Panẽ celi de
dit eis allã allã. V. Panẽ ãge
lorum mãducauit homo. V⁹
Cibauit eos. Oro. Deus qui
nobis Ad. vi. ãn. Pinguis. p̃s
Defecit in salu. Capitulum
Quocienscunq; mandu
cabitis panẽ hunc et ca
licem bibetis mortem domini
annunciabitis donec veniat.
R. Cibauit eos ex adipe fru-
menti Alleluya alleluya. V⁹.
Et de petra melle saturauit
eos. V. Educas panẽ. Or. De
q̃ no. Ad. ix. ãn. Vicẽti dabo
mãna. p̃s. Mirabilia. Cap̃m.
Quicunq; manducaue-
rit panem et biberit ca

licē dñi īdigne: re⁹ erit corpo
ris ⁊ sāguinis dñi. ℞. Edu-
cas panē de terra Alla alla.
℣. Et vinū letificet cor hoīs
℣. Posuit fines tuos pacem.
oro De⁹ q̄ nobis. Ad scdas
ves. ps. Dixit dñs. ⁊ ceteri ps.
sicut ad p̄mas vs. ān. Sapiē
cia. Hii psal. cū p̄dicta ā. dñr
singlis dieb⁹ īfra oct. eciā in
do. qn̄ de oc. fit serui. tm̄ ī aliis
aūt fest. p oc. dñr psal. fer. cp.
Dñs ies⁹. ℞. Respexit helias
hy⁹ Sacris solēniis. ℣ Pa-
nē de celo. ā O sacrū cōuiuiū
in q̄ xp̄s sumit: recolit memo
ria passiōis ei⁹ mēs iplet grā
⁊ future glorie nobis pign⁹
dat. alla ps. Mgt. oro De⁹ q̄
nobis Q̄dcūq̧ festū eciā licet
dup. fuerit seu fes. loci hac die
cōtigerit sp differat vsq̧ post
octa. vel vlteri⁹ si necesse fue.
eciā lic3 fue. festū bti iohānis
baptiste seu moloci epi vbi cō
uenienci⁹ potest celebrari q̄a
fiūt oc. cū regi. cho. nisi festū
ix. lc. ī feriis p oct. īcurrat eciā
licet noua histo. ī do. ichoāda
fue. Si aūt hoc festū i vigil.
bti iohā. ɔtigat tūc totū ser-
ui. erit de fes. ⁊ missa de vigil
dicet ī cp̄o ⁊ nichil illo anno
erit de scā ethelbreda nisi tm̄
mēo ad mis. Ad matu. p oct.
Invi. hy⁹. ā. psal. sicut ī p̄ma
die ℣. et ℞ia. scdz ordi. noct

℣. an lau Panē de celo. In
laud. hec sola ān. Sapiēcia.
ps. Dñs regnuit cp3. hy⁹ ⁊ ℣. si
cut ī die Quotidie p oc. nisi ī
do. ⁊ ī oct. die dicāt suo ordīe
añe q̄ sup psal. ad p̄mas ves
dnr sup psal. Bñdit ⁊ Magt
cū repeti. earūdē ⁊ silr ad me
mo. de corpe xp̄i qn̄ de aliq̄. s.
fit serui ad i. iii. vi. et ix. oīa
sicut ī p̄ma die Ad vs. ā Sa-
piēcia. ps Dixit dñs. cū cp̄o
hym. ⁊. ℣ sicut ī p̄ma die p̄ter
℞ qd si dicet cū ān. sup Mgt
vt p̄missū ē p ordinē Cōple.
aūt p oc. nō mutat nisi de ali
quo scō fue. serui tūc enī non
dicat Gl'ia t dñe ī fine hym.
nec ℣ Qui de vgīe dignat⁹ ē
Si aūt aliqd fes. ix. lec. infra
has oct. ɔtige. totū serui. fiet
de festo eciā ī do. ⁊ med lc. de
octa. nisi dup. festū fue. vł ni
si festu. iii. lc. ɔiūctū fue. festo
ix. lc. tūc med. lec. erūt de festo
cōiūcto si p̄p̄e lec. h̄eant sin-
autē de oc. p̄ter q̄ ī festis scī
moloci aplor petri et pauli
et cōmēora. eiusdē tūc enī to
tū seruiciū erit de festis pp̄ter
p̄p̄a ℞ia ⁊ tm̄ mēo. de octa.
Et cū medie lec. fiāt ī dñica
de octa tūc dicant ℣. ⁊ ℞ia
scdm ordinē noctur. vsq̧ ad
octa. diē ¶ Feria vi. Lctō. i

DE tocius mūdi operi-
bus legistis q3 ipse di-

rit et facta sunt: ipse manda uit et creata sūt. Sermo igit qui potuit ex nichilo facere quod non erat. nōne potuit ea que sūt: ī id mutare quod non erāt. Non est minus da re q̄p mutare nouas creatu ras rebus. Le. ii

Sed quid. Cuius argumentis vtimur: suis vtamur exēplis Incar nacionis quoq̄ exēplo astru amus mysterii veritatē. Nū quid nature vsus persēsit cū dn̄s iesus ex maria nasceret. Si ordinem querimus viro mixta femina generare con sueuerat. L. iii

Liquet igi tur q̄p preter nature ordinem virgo generauit. Et hoc qd̄ conficimus corpus: ex virgi ne est. Quid hic queris natu re ordinem in xp̄i corpore: cū preter nature ordinem sit ip se dn̄s iesus partus ac natus ex virgine. Uera vtiq̄ caro christi que crucifixa: queq̄ se pulta est. Uere ergo illi⁹ car nis sacramentum est. Tu āt.

Sabbato. Lectio prima.

Ipse clamat dn̄s noster iesus christus: hoc ē cor pus meum Ante benedictio nem verborū celestium alia species nominatur. Post cō secracionem: corpus christi si gnificatur. Ipse dicit sangui nem suum: ante consecracio nem aliud dicitur: post con secracionem sanguis christi nuncupatur. Tu dicis amē. Hoc est: verum est: qd̄ sermo sonat: affect⁹ senciat. Lcō. ii

Panis in altari vsitatus ē: ante verba sacramentorum. At vbi accessit consecracio: de pane fit caro christi Quomō autem potest iste qui panis ē esse corpus xp̄i p consecracio nem. Consecracio igitur ex q̄ bus verbis et cuius sermoni bus est vtiq̄ domini iesu. L. iii

Nam per reliqua omnia q̄ dicūtur laus deo offert: ora cione petitur pro populo pro regib⁹ et pro ceteris Ubi sa cramētū conficitur: iam non suis sermonib⁹ sacerdos: sed vtitur sermonibus christi: er go sermo christi hoc conficit sacramentū. Tu.

Dn̄ica ī fra octa. si a festo. ix. lec. vaca uerit ad p̄mas vs̄ oīa fiant sicut ī aliis dieb⁹ īfra oc. p̄ter ān. sup psal. Magt. q̄ erit O q̄p suauis et fiet memo. de sā ctis vel de octauis si euene rint et de dn̄ica et de trinita te cum processione ante cru cem nisi aliqua do. omnino debeat differri ppt pluritatē tp̄is/ tūc nulla fiet memo. de dn̄ica nec de trinitate nisi vbi fuerit de eadem octaua cum regimie cho. Si vo fes. iii. le.

in hac do. cōtigerit de eo ſiet tm̄ mēo. q2 nūq̄ ſiūt medie ſc de ſel. iii. lec. īfra oc͠ta. cū regi. chori cōtigen. niſi fuerit ſeſt ix. lec. cōiūcta. Ad matu. vo ī dñica oīa fiāt ſicut ī p̄ma die cū vi. lec. ꝓprie hiſtorie ⁊ expo ſiciōe euāgelii ſicut ī p̄ma die Ad lau. hec ſola ān. ſup pſal. Sapiēcia. Cetera oīa ſicut ī p̄ma die Ad. i. ⁊ ad oēs horas oīa fiāt ſicut īfra oc͠ta. ſuper pſal. Quicūq; vult dicet ān. Te iure. ad. ii. veſpe. oīa fiāt ſicut ī p̄ma die p̄ter ℟. qd nō dicetur ¶ Et eſt notādū q̄ ad proceſſionē ante miſſā di cet ℟. Reſpexit helias et nul la mēo. de cruce ī ītroitu cho ri ān. O ſacrū cōuiuium ℣. et ořo ſicut ī die. Tū ſi hyſto. Deus oīm īchoata fuerit cū mēo. ad veš. tūc añ miſſā fi at mēo. de cruce ante crucem ad ꝓceſſio. ān. Adorem⁹. ℣⁹. Hoc ſignū. ořo. Adeſto dñe. Et tūc in introitu chori dice tur aliqua ān. de ſctā maria ⁊ nō de corpore xp̄i. ℣. Poſt p tū. ořo. Cōcede q̄s. Nota q̄ die lune poſt dñicā ſꝑ incipia tur hiſto de octa ſi ſeruiciū. ī dñica fuerit de octa. ſinautē dicāt ℞ia eodē ordine ſicut ante dñicā. Lctō p̄ma.

Chriſt⁹ panis ē: de quo qui mādūcat viuet in eternū de quo ipſemet dixit Et panis quē ego dabo caro mea eſt: ꝓ mūdi vita Determinat quo modo ſit panis: nō ſolū ſcd3 verbū quo viuūt oīa: ſed ⁊ ſe cūdū carnē aſſūptā ꝓ mundi Humana enim (vita Lc. ii. caro q̄ erat peccato mortua carni mūde vnita incorpora ta: ac vnū cum illa effecta vi uit de ſpū ei⁹ ſicut viuit cor pus de ſpū ſuo Qui vero nō eſt de corpore xp̄i: nō viuit de Corpus (ſpiritu xp̄i. L. iii. et ſanguinē xp̄i dicim⁹ illud qd de fructib⁹ terre eſt accep tum: et prece myſtica cōſecra tum: recte ſumimus ad ſalu tem ſpiritualē in memoriam dñice paſſionis. Lectio q̄rta Qd cū p man⁹ hoīs ad illā viſibilē perducatur ſpeciem nō ſanctificatur vt ſit tā ma gnū ſacramētū: niſi operan te inuiſibiliter ſpiritu ſancto cum hec oīa que p corporales motus in illo opere fiūt de⁹ Hoc eſt ſa- operetur. L. v. cramētū pietatis: et eſt ſignū vnitatis: et vinculū charita tis Qui vult viuere accedat et credat et incorporet hūc ci bum ⁊ potū: p hoc eciā ītelli gēs ſocietatē mēbrorum miſtici corporis eccl'ie qd erit ī fine ipi⁹ in p̄deſtinatis. Lectio ſexta. Hoc eſt qd dicimus q̄ et om

nibus modis approbare cõtendim⁹ sacrificiũ eccl'ie duobus cõfici duob⁹ cõstare. visibili elemẽtorũ spẽ: et inuisibili dñi nr̃i iesu xp̃i carne ⁊ sanguine et sacramento et re sacramẽti: id est corpore christi
Tres vltime lec. de exposicione euãgelii sicut in prima die In lau. vna sola ãn. ⁊c. vt s.
¶ Feria scda Lectio. i
SIcut enĩ xp̃i psona cõstat et conficitur ex deo ⁊ homine: cũ ipse xp̃us ver⁹ sit deus ⁊ ver⁹ homo: qꝫ oĩs res illarũ naturã et veritatẽ ĩ se continet: ex quibus cõficitur
Cõficitur autẽ sacramentũ ecclesie duob⁹: sacramẽto ⁊ re sacramẽti: id ẽ corpore xp̃i Caro ei⁹ est quã sub forma panis opertã in sacramento accipim⁹: et sanguis eius quem sub vini specie ac sapore potamus. (l. ii
Lectio. iii.
Caro visibilis videlicet est sacramentũ carnis: ⁊ sãguis sacramentum est sanguinis Carne et sanguine vtroqꝫ inuisibili et intelligibili spirituali signatur visibile corp⁹ dñi nr̃i iesu xp̃i et palpabile plenũqꝫ gr̃e oĩum virtutũ et diuina maiestate ¶ Feria iii
SIcut ergo celestis panis: qui vere xp̃i caro est suo modo vocat̃ corp⁹ L. i christi cũ reuera sit sacramentum corporis xp̃i: illi⁹ videlicet qđ palpabile: qđ visibile et mortale in cruce est positũ
Vocaturqꝫ ipsa carnis immolacio q̄ sacerdotis manibus fit xp̃i passio mors crucifixio nõ rei veritate: sed signante mysterio sicut sacramẽtũ fidei qđ baptism⁹ intelligitur fides est. Tu. l. ii
Lctõ. iii
Iteratur quotidie hec oblacio licet xp̃us semel passus in carne per vnã eandẽqꝫ mortꝫ passionẽ semel saluauit mundum: ex qua morte idẽ resurgens ad vitã mors illi vltra non dñabit̃. ¶ Feria iiii. l. i
QUod pfecto sapiencia dei patris necessario p multis causis hoc prouidit. Primo quidẽ qꝫ quotidie peccamus saltem in peccatis: sine quibus mortalis infirmitas viuere non potest. Lc. ii
Quia licet oĩa pc̃ã cõdonata sint in baptismo: tñ peccati fomes siue infirmitas adhuc manet ĩ carne. Unde psalmista Bñdic aĩa mea dñm: qui ppiciat̃ oĩbus iniq̃tatib⁹ tuis Qui sanat oẽs infirmitates tuas. l. iii
Et ideo qꝫ quotidie labimur: quotidie pro nobis xp̃s mystice ĩmolatur Et passio xp̃i ĩ mysterio tradit̃: vt q̄ semel moriendo

mortē vicerat : quotidie reci-
diua pctōꝝ ꝑ hec sacramenta
corporis ⁊ sanguinis pctā re-
laxaret Uñ oramus Dimitte
nobis debita nr̄a : q2 si dixeri
mus ꝙ pctm̄ nō habem⁹ : ipsi
nos seducim⁹ et veritas ī no
bis nō est ¶ In octa. corpo-
ris xpi ad ꝑmas vs̄. sup psal.
hec sola añ. Sacerdos in eter
num. psal. feria. cap̄. R̄. ⁊ ce
tera oīa fiat sicut in ꝑma die
ad ꝑmas ves. Cōple. tñ sicut
infra octa. dr̄. Ad matu. ix. l
fiant Inuita. trip̄. tota cātet
historia sicut in ꝑma die cum
eisdē lec. et expositiōe euāge.

Huius sacramēti Lec. i
ritū melchisedech osten
dit : vbi panē ⁊ vinū abrahe
obtulit s3 tu michi dicis Quō
ergo melchisedech vinū ⁊ pa
nem obtulit? Quid sibi vult
ammixtio aque? Racionē ac
cipe : ꝑmo figura oīum fuit :
q̄ añ p̄cessit tēpore moysi. l. ii
Quia cū ppl's iudeoꝝ sitiret
⁊ murmuraret ꝙ aquam in
uenire non posset : iussit dñs
moysi vt tāgeret petrā cū vir
ga : tetigitq3 petrā : ⁊ petra vn
dā maximā fudit : sicut dicit
Bibebāt aūt de (apl's. l. iii.
spūali sequēte eos petra : pe
tra autē erat xp̄s. Nō īmobi
lis petra q̄ ppl'm seq̄bat. et tu
bibe vt te xp̄s sequatur Uide

mysteriū moyses hoc est pro
pheta. Vga hoc ē vbum dei.
Sacerdos verbo dei Le. iiii
tangit petrā : et fluit aqua et
bibit ppl'us dei Tāgit ergo
sacerdos calicē : redūdat aq̄
in calice et salit in vitā eter-
nā : et bibit populus dei : qui
graciā dei cōsecut⁹ est. Lec. v
In tp̄e dñice passionis cum
sabbatu3 magnū instaret q̄a
diu viuebat in cruce dn̄s no
ster ies⁹ xp̄s et latrones : mis-
si sunt q̄ ꝑcuterēt eos : q̄ veni
entes inuenerūt defūctū dn̄3
iesum xp̄m Tūc vn⁹ de mili
tib⁹ lācea tetigit lat⁹ et de la
tere eius aqua fluxit et san-
guis Aqua autē vt mūdaret :
sanguis autem vt redimeret
Quare de latere? q2 vnde cul
pa inde gr̄a : culpa ꝑ feminā :
gracia per dn̄m nr̄m iesū xp̄3
Si vero calix dñi nō est l. vi
aqua sola et vinu3 solū : nisi
vtrūq3 misceat' : quō vt corp⁹
dñi pōt esse farina sola et a-
qua sola nisi vtrūq3 aduna-
tū fuerit et copulatum et pa
nis vni⁹ cōpage solidatū. in
sacramēto corporis et sāgui
nis dñi : nichil ampli⁹ offera
tur q̄ quod ip̄e dn̄s tradidit
hoc est panis et vinum aqua
mixtū : nec āpli⁹ ī sacrificiis
offertur q̄ de vino et frumē-
to. Hec tria vnum sūt in iesu

xpo hec hostia et oblacio dei i odorem suauitatis. Tres vl time lec. de exposicione euangelii sicut in pma die legãtur Ad laudes oĩs añe. dicãtur Ad pmam et ad alias horas oĩa fiãt sicut i pma die et more simplicis festi cũ añ. Te iure. super psal. Quicũqȝ vult Ad scdas vesp. oĩa fiant sicut in die pter R. qd nõ dicet. Et si aliquod festũ. iii. lec. in hac die cõtigerit fiant inde. iii. lc si proprie habeant sinautem tm̃ memo Si autem festũ. ix lec. hac die euenerit festũ differatur in crastinũ et erunt vespe. de octa. et memo. de festo nisi forte huiusmodi festũ ix lec. fuerit qp scdas vespe. habere nõ poterit ¶ Dñica pma post festũ scte trinitatis. Ad vespe. ã Bñdict9. p. Ipm Capm Benedictus de9. vt i psal. notatũ est. R. Deũ time. et mãdata eius obserua. Hoc est oĩs hõ. V Timentib9 deũ nichil deest nec his q̃ diligũt deũ in vitate. Hoc ẽ. Gloria. Hoc ẽ. Hoc R. dicat ad has vespe. tm̃ scilicet in principio hui9 historie. Hymn9. O Lux beata. vt in psalte. Hic hym dicitur ad vespe. oĩbus sabbatis vsqȝ ad aduentũ dñi qñ de dñica agitur. V Vespertina orõ. R. Et descendat. ãn Loquere dñe quia audit seruus tuus. ps. Magt. orõ. De9 i te sperantiũ. Memo. fiat si habeatur pprietas alicui9 festi vn tres lec. fieri debeãt. Et postea de corpore xpi hac die dñica tm̃: deĩde de trinitate de cruce et de sãcta maria vt ĩ psalterio añ cõpleto. notatum est Cũ si festũ alicui9 scti. ix. lec. in hoc sabbato celebratũ fuerit tũc in pmis fiet mẽoria de ipso festo: deĩde memo. supra dicte. Hec sequentes añe seruiunt historie Deus. omnium. quãdiu durat in sabbatis super psal. Magnificat. vel ad memoriam de dñica cũ de aliquo festo ix. lectio. fiat seruicium. ãn. Cognouerunt omnes a dan vsqȝ bersabee qp fidelis samuel ppheta esset domini. ãn. Preualuit dauid in philisteũ in funda et lapide ĩ nomine dñi. ãn. Nõne iste est dauid de quo canebãt in choro dicẽtes: saul pcussit mille: et dauid decem milia in milibus suis. ãn Iratus rex saul dixit michi mille dederunt et filio ysai dederũt decẽ milia. ãn. Quis enim in omnibus sicut dauid fidelis inuentus est in regno suo egrediens et regrediens et pergens ad imperium regis. ãn. Mõtes gel-

boe nec ros nec pluuia veni-
ant sup vos: q̄ꝛ ī te abiect⁹ est
clypeus forciū: clypeus saul
quasi nō esset vnctus oleo quō
ceciderūt fortes in ꝓlio: iona
thas in excelsis tuis īterfect⁹
est: saul et ionathas amabiles
et decori valde in vita sua: in
morte quoq̄ nō sunt separati
āń Doleo sup te frater mi io
natha amabilis valde super
amorē mulierꝝ: sicut mr̄ vnicū
amat filiū: ita te diligebā sa-
gitta ionathe nunq̄ abiit re-
trorsū: nec declinauit clypeus
eius in bello: et hasta eius nō
est auersa. āń. Dixitq̄ dauid
ad dñm cū vidisset āgelū cedē
tē pplm: ego suꝫ qui peccaui:
ego inique egi: isti q̄ oues sūt
quid fecerūt. āń. Rex autē da
uid coopto capite incedēs lu
gebat filiū dicēs: absolon fili
mi: fili mi absolō: quis michi
det vt ego moriar ꝓ te fili mi
absolō. Cū vo tēp⁹ plirū fue
rit tunc oēs ań̄e p̄cedētes suo
ordine dicātur. Cū vero bre-
ue fuerit id est octa. vel infra
tūc sp dicātur vltime he āe se
q̄ntes scꝫ Mōtes. gelboe ⁊ āń
Rex autē. dauid ⁊ alie ań̄e p̄-
cedētes eo āno oīo p̄termitāt
Ad matu. Inuita Laudem⁹
iesū xp̄m. vt ī psal. p̄s. Uenite
hy⁹ Nocte surgētes. vt ī psal
In. i. noct. āń Pro fidei. p̄s
Beat⁹ vir. ⁊ c. p̄s. sicut ī psal.
notātur. V⁹. Meōr fui nocte.
Hac die icipiat liber regū ⁊ le
gatur vsq̄ ad p̄mā dñicam
post quinto kalēdas Augusti
quādo de dñica agit. L cō p̄ma
Fuit vir vnus de rama
thain sophin de mōte
effraim: et nomē eius helcana
fili⁹ hieroboā filii heliu: filii
thau: filii suph effrateus. Et
habuit duas vxores: nomen
vni āna: ⁊ nomē scde fenēna
Fuerūtqꝫ fenēne filii. Anne
autē nō erāt liberi. R. Deus
oīum exauditor est ip̄e misit ā
gelū suū et tulit me de ouib⁹
p̄ris mei. Et vnxit me vnctiōe
mīe sue. V⁹. Dñs q̄ eripuit me
de ore leonis ⁊ de manu bestie
liberauit me. Et vnxit. L. ii.
Et ascendebat vir ille de ci-
uitate sua statutis diebus vt
adoraret et sacrificaret dño
deo exercituū ī sylo. Erāt aūt
ibi duo filii hely: ophni et fi
nees sacerdotes dñi Uenit er
go dies et īmolauit helcana:
deditqꝫ fenēne vxori sue et
cūctis filiis eius et filiab⁹ p-
tes. Anne aūt dedit ptē vnā
tristis q̄ꝛ annā diligebat. R.
Dñs qui eripuit me de ore leo
nis ⁊ de manu bestie liberauit
me. Ipse me eripiet de mani-
bus inimicorum meorum. V⁹.
Misit deus misericordiā suā

et veritatem suā aīam meā eripuit de medio catulorum leonum. Ipse. Lectio tercia.
Dominus autem concluserat vuluā eius Affligebat quoque annā emula eius: vt vehemēter angebat in tantum vt exprobraret quod dn̄s cōclusisset vuluā eius. Sicque faciebat per singulos annos: cum redeūte tēpore ascēderunt ad tēplum dn̄i: et sic prouocabat eam. R. Ego te tuli de domo patris tui dicit dn̄s: et posui te pascere gregē populi mei: et fui tecum in oībus vbicunque ambulasti. Firmās regnum tuum in eternum. V. Fecique tibi nomen grāde iuxta nomen magnorum qui sunt in terris: et requiē dedi tibi ab omnibus inimicis tuis. Firmans. Gloria. In eternum. In scdo noc. ān Nature ps. Cōserua. vt ī psa. notatur. V. Media nocte surgebam ad confitendum tibi. Si habeatur proprietas alicuius sancti vnde ad vesperas facta fuerit memoria: fiāt inde tres medie lectiones cum V. et. R. de primo noct. L. iiii
Porro anna flebat et nō capiebat cibum. Dixit ergo ei helcana vir suus. Anna cur fles: et quare non comedis: et quobrem affligitur cor tuū. Nunquid nō ego melior sum tibi quam decē filii. Surrexit autem anna postquam comederat ī sylo et biberat: et hely sacerdote sedente super sellam ante postes domus domini. Cū esset āna amaro aīo: orauit dominum flens largiter. R. Ex audisti domine oracionem serui tui: vt edificarem tēplum noī tuo. Benedic et sanctifica domum istam in sempiternum deus israel. V. Domine qui custodis pactū et misericordiam seruis tuis: qui ambulāt coram te in toto corde suo. Benedic. Lectio quinta.
Votum igitur vouit anna dicens. Domine exercituum si respiciens videris afflictionem famule tue: et recordatus mei fueris: nec oblitus ancille tue dederisque serue tue serū virilem dabo eum domino omnibus diebus vite eius: et nouacula non ascendet super caput eius. R. Audi domine hymnum et oracionem quam seruus tuus orat coram te hodie vt sint oculi tui aperti: et aures tue intente. Sup domum istam die ac nocte. V. Respice domine de sanctuario tuo et de excelso celorum habitaculo. Sup. Lectio. vi.
Factum est autem cum anna multiplicaret preces corā domino: vt hely obseruaret

os eius. Porro āna loquebatur in corde suo: tātūq; labia ei⁹ mouebātur et vox penit⁹ nō audiebatur. Estimauit autem eam hely temulentam: dixitq; ei. Usq;quo ebria eris. Digere paulisper vinum quo mades. R. Dñe si conuersus fuerit ppl's tu⁹ ⁊ orauerit ad sanctuarium tuum. Tu exaudies in celo domine. Et libera eos de manibus inimicoꝝ eorum. V⁹. Si peccauerit in te populus tuus et cōuersus egerit penitēciā veniēsq; orauerit ī loco isto. Tu ex. Glia. Et li. In. iii. noc āu Sponsus. ps. Celi enarrant. vt ī psalte. v⁹. Exaltare domine in virtute. Euangeliū secundum lucam Homo quidā erat diues. R. Peccaui sup nūerū arene maris et multiplicata sunt pctā mea dñe: et non sum dignus videre altitudinē celi pre multitudine iniquitatis mee quoniam irritaui iram tuam. Et malum coram te feci. V. Qm̄ iniquitatē meā ego agnosco: et delictum meum corā me est semp tibi soli peccaui. Et ma. R. Recordare domine testamenti tui et dic angelo percucienti: cesset iam manus tua. Ut non desoletur terra: et ne perdas omnem animam viuā V⁹. Quiescat domine iam ira tua a populo tuo et a ciuitate sancta tua. Ut. R. Benedicat nos deus. Et hoc semper in omnibus dominicis vsq; ad aduentum domini obseruetur vt. ix. R. de trinitate dicatur quando hystoria dominicalis cantatur: tamē nō semper illud. Rium: sed vnum post aliud ordinatī sic posita sunt in hystoria de trinitate. Et post vltimum Rium de trinitate reincipiatur ad iniciū hystorie eiusdē. Quādo vero vltimo fit seruiciū de dñica ante aduentum dñi semp dr. R. Sūme trinitati. Ferialia. R. Preparate corda vestra dño et seruite illi soli. Et liberabit vos de manibus īimicoꝝ vestroꝝ. V. Auferte deos alienos de medio vestri. Et. Rm Preualuit dauid in philisteū. In funda et lapide in nomīe dñi agminū dei isrl'. V. Abstulit ergo opprobriū a filiis israel. In. R. Montes gelboe nec ros nec pluuia veniant super vos. Ubi ceciderunt fortes israel. V. Omnes montes qui in circuitu eius sunt visitet: dominus a gelboe autem transeat. Ubi. Gloria. Ubi. V Excelsus super omnes gētes

¶ In laudibus antiphona.

REgnauit dominus precinctus fortitudine cuz

decore virtutū cuius sedes est in eternū. ps. Dn̄s regna. an. Sciamus oēs qꝛ dn̄s ipse est deus cui iubilem⁹ et exaltem⁹ et laudemus nomē eius ī eternū. ps. Jubilate. an. Bn̄dicā te dn̄e in vita mea vt videam virtutē tuā et gl'iam tuā. ps. Deus deus. an. Oīs creatura celi et terre bn̄dicat dn̄m hymnū dicat et superexaltet eum in secula. ps. Benedicite. an. Spiritus omnis laudet dominum: quia ipse dixit et facta sunt oīa mādauit et creata sunt vniuersa. p̄. Laudate. Hec an̄e supradicte cū suis psal hac die ꝛ ceteris dominicis diebus ad inicium vniuscuiusqꝫ hystorie dominicalis que euenerit vsqꝫ ad aduentum domini cantētur. Aliis vero dominicis quādo hystoria non inchoatur: et tamē fit seruiciuꝫ de dominica tunc hec sola. an. Regnauit. super omnes. psal. in lau. dr. Quādo vero vltio fit seruicium de dn̄ica ante aduētum domini: tunc oēs an̄e super laudes dicātur. Capl'm

Benedictio et claritas et sapiencia et graciarū actio honoꝛ virtus et foꝛtitudo deo nostro in secula seculoꝛum. Amen. ¶ Hymnus.

Ecce iam noctis tenuatur vmbꝛa lucis aurora rutilans choꝛuscat nisibus totis rogitemus oēs cūctipotētē. Ut deus nr̄ miseratus oēm pellat lāguoꝛem tribuat salutē: donet ꝛ nobis pietate patris regna poloꝝ. Presset hoc nobis deitas beata patris ac nati pariterqꝫ sancti sp̄us cuius reboat in oī gl'ia mūdo Amen. v̄. Dn̄s regnauit. R. Decoꝛē induit alla. a. Pater peccaui. ps. Bn̄dictus. Quere hāc an ꝛ oēs alios a. sup psal. Bn̄dictus. et Mḡt. cū oꝛone dn̄icali et exposiciōib⁹ euāgelicoꝝ i fine tp̄al. scꝫ post hystō. Uidi dn̄ꝫ. or. De⁹ ī te sperāciū Memoꝛia fiat si habeatur de aliquo sancto vnde ad vesperas facta fuerit memoꝛia postea de trini. an. Libera nos. v̄. Sit nomen domini benedictum. Oꝛacio. Omnipotens sempiterne deus qui. Nulla fiat memoꝛia de cruce ad matutinas neqꝫ de sancta maria in diebus dominicis. Omnibus dominicis vsqꝫ ad aduentum dn̄i quādo de dn̄ica agitur vel de dominica fit memoria eciā fit mēoꝛia de trinitate ad pꝛimas vesperas nisi in festo oīum scōꝝ qn̄ i sabbato cōtigerit vel ī dn̄ica. Ad p̄mā et ad alias hoꝛas oīa fiant sicut i psalte. notatū est: Ad. ii. vespas. an. Sede a dextris. p̄

Dixit dn̄s domino. Capl'm.

DOminus autē dirigat corda et corpora nr̄a ī charitate dei et paciēcia xp̄i. hy⁹. Lucis creator optime. vt in psalterio notat̄. ℣. Dirigatur dn̄e ad te orō mea. ℟. Sicut incēsū in cōspectu tuo. ān. Fili recordare. ps. Mḡt. Orō vt s̄. Ad has ves̄. nulla fiat mēo nisi de corpore xp̄i hac die tm̄: vel nisi festū. iii. l in crastino cōtigerit: tūc enim fiat memo. de ip̄o festo Si vo festū. ix. lec. in ip̄a. ii. feria cō tigerit vel a dn̄ica reseruatur ꝓpter inchoacionem historie die lune celebret: et tūc fiāt ī dn̄ica vespe. de festo: et mēo. de dn̄ica: nisi forte ip̄a dn̄ica suis primis careat vespe. tūc enī cōiter oportet vt dn̄ica suas. ii. ves̄. habeat: silr fiat oībus dn̄icis vsq̧ ad aduē. dn̄i Feria. ii. ⁊ in oīb⁹ feriis vsq̧ ad aduē. dn̄i de Inuita. an̄is psal. ⁊ ℣. seruet ordo q̇ ī feriis post Dn̄e ne in ira. Hym. vo ad matu. ad lau. et ad ves̄. sicut in dn̄ica p̄cedēti dicūt tā in dn̄icis q̄ꝫ in feriis vsq̧ ad aduen. dn̄i qn̄ de tp̄ali agitur Ad matu. vo ī feriis vsq̧ ad aduen. dn̄i dn̄r ℟. de histo. dn̄icali scd̄m ordinē noc. ita tn̄ q̄ ℟. feria nō omittantur si comode poterit dici ibi vel alibi sicut in. iiii. feria prime ebd̄. aduēt⁹ dn̄i notatū ē. Si vna feria vel due tm̄ vacauerit ibi cātēt̄ pariter vl̄ diuisim ℟ia ferialia. Qn̄ vo ℟ de iii noc. dicunt̄ in feriis: tūc fiat terciū ℟m vnū de feria. Nūq̄ꝫ dicunt̄. iii. ℟ ferialia simul p estatē: nec dicūt̄ ℟ia ferialia priusq̄ꝫ tota cātet̄ hysto. Cum vo nulla feria vacauerit: tūc oīo p̄termittāt̄: et si fuerit. iii ℟ia ferialia ī vna feria hui⁹ tp̄is cantāda vnū p̄termittat̄ Ab hac die vsq̧ ad aduē. dn̄i tā ī feria q̄ꝫ ī festis. iii. lect. sine regi. chori et ī octa. ⁊ infra qn̄ chorus nō regit̄ dn̄r he tres mēo scȝ de cruce de sācta maria: et de oībus sanctis. Cum vero in festis. iii. lect. aliquod festum sanctorum contigerit tunc in primis fiat memoria de sancto et postea memorie supradicte. Per octa vero reliquiarum siue fiat de sanctis siue de feria semper fiat in primis memo. de reliquiis. Mēoria de cruce ad matutinas ān Nos autem gloriari oportet in cruce domini nostri iesu christi. ℣⁹. Omnis terra adoret te deus. ℟. Et psallat tibi psalmum dicat noī tuo. Orō

ADesto nobis dn̄e deus noster: et quos sancte crucis letari facis honore: ei⁹

quoqz perpetuis defende sub sidiis. Per dñm. Uel oracio.
Deus qui sanctam crucem ascendisti et mundi tenebras illuminasti/ tu corda et corpora nostra illuminare digneris. Qui vi. Uel oro.
Perpetua nos dñe pace custodi: quos p lignũ sãcte crucis redimere dignatus es saluator mũdi. Qui vi. et reg. Memoria de. s. maria ad mat. ã
Btã mater et innupta virgo gloriosa regina mũdi intercede pro nobis ad dominum. V Post partũ. Oracio. Famulorum tuorum. Uel oracio.
Omnipotens sempiterne deus nos famulos tuos dextera potẽcie tue a cũctis ptege periculis et gloriosa btẽ marie sẽp virginis intercessione fac nos presenti gaudere psperitate et futura. Per. Nõ dicitur oracio. Concede qs misericors deus. Ad memoriã de sctã maria p totũ annũ: sed ad pcessionẽ et ad cple. de ea tm̃. Memoria de festo loci. Memoria de oibus sanctis. Ad matutinas. ãn. Exultabũt scti i gloria letabũt in cubilibus suis. V Mirabilis deus in sanctis suis. Oracio.
Infirmitatem nostram quesumus domine propicius respice et mala omnia que iuste mereremur omniũ sanctorum tuorũ intercessione auerte. Per. Uel oracio.
Uide dñe infirmitates nostras: et intercedentibus oibus scis tuis: celeri nobis pietate succurre. p. Uel oro
Omnium sanctorum tuorum quesumus domine intercessione placatus: et veniam nobis delictor nostror tribue et remedia sempiterna concede. Per do. Uel oracio.
Tribue quesumus domine omnes sanctos tuos iugiter orare pro nobis: et eos semper clementer exaudire digneris. Per do. Ad primã et ad alias horas oia fiant sicut in. ii feria in psalterio. Ad vs ãe et psal. feriales. Capitulũ Dominus autẽ dirigat. hy. Lucis creator. V. Dirigat dñe. Sup psal. Magnificat. dicitur aña illius ferie. Oro dñicalis. Hic ordo seruetur in omnibus feriis vsqz ad aduentũ dñi quãdo de feria agitur Memoria de cruce. Ad vesp. ãn Salua nos xpe saluator mũdi per virtutẽ sctẽ crucis qui saluasti petrum in mari miserere nobis. vel. ãn. Per signũ sctẽ crucis de inimicis nostris libera nos deus noster. vel ãn Adoramus te xpe et benedicimus tibi: qr per sãctam crucẽ tuã redemisti mũdũ. V Dis

terra. Oro vt̃s. Memoria de sa
cta maria. Ad vs. a. Sctã ma
ria ꝟgo intercede ꝓ toto mũ
do quia genuisti regem orbis
vel an. Sctã dei genitrix ꝟgo
vł an. In ꝑle mater: ĩ partu
virgo gaude et letare pia ma
ter dñi. V. Sctã dei genitrix
Oro vt̃s. Memoria de festo lo
ci. Memoria de oĩbus sctis. Ad
vest. an. Sancti dei oẽs. an
Sctõꝝ precibus cunctoꝝ red
de salutẽ corpis ⁊ aĩe xp̃e tuis
famulis. a. Oẽs electi dei me
moramini ante deũ vt vestris
precibus adiuti mereamur vo
bis adiũgi. an. O q̃ gľiosum
est regnũ ĩ quo cũ xp̄o gaudẽt
oẽs sancti amicti stolis albis
sequuntur agnũ quocũq̧ ierit
V. Letamini in dño. Oro vt̃s
Ad matu. isti duo. V. scilicet.
Letamini in dño. ⁊. V. Mira=
bilis de⁹. nõ variãtur ad me=
moriã de oĩbus sctĩs nisi qñ V.
Letamini in dño. ad ꝓmas vs̃
dicitur: tunc ad memoriã de
oĩbus sctĩs diceť. V. Exultẽt
iusti. Siľr ad matu. qñ. V. Mi
rabilis deus. in laud. dꝫ: tunc
ad mẽoriã de oĩbꝰ sctĩs diceť.
V. Justoꝝ aĩe qd̃ per totũ an
nũ obseruetur nisi in aduẽtu
dñi et ĩ tp̃e paschali. Oro. vt̃s
Lectiones per ebdomadam.

REspondens anna. Ne=
quaq̃ dñe mi: nam mu=
lier infelix nimis ego sũ. Vi
num et omne quod inebriare
potest non bibi: sed estudi ani
mã meã in conspectu dñi. Ne
reputes ancillã tuã quasi vnã
de filiabus belial: qꝛ ex multi
tudine doloris ⁊ meroris mei
locuta sũ vsq̧ in p̃sẽs. Tũc
helẏ ait illi. Uade ĩ pace: et de
us isrľ det tibi peticionẽ tuã
quã rogasti eum. At illa dixit
Utinam inueniat ancilla tua
graciã in oculis tuis. Et abiit
mulier in viã suã et comedit
vultusq̧ illius nõ sunt ãplius
in diuersa mutati. Et surrexe
rũt mane et adorauerũt corã
dño: reuersiq̧ sũt et venerunt
in domũ suã in ramatha. Co
gnouit aũt helcana annã vxo
rem suam. Et recordatus est
ei⁹ dñs. Et factũ est post circu
lũ dieꝝ: ꝯcepit ãna ⁊ pepit fi=
liũ: vocauitq̧ nomẽ ei⁹ samu
el: eo q̧ a dño postulasset eum
Ascendit autẽ helcana et oĩs
domus eius vt ĩmolaret dño
hostiã solẽnẽ ⁊ votũ suũ: ⁊ an
na nõ ascendit. Dixit enĩ viro
suo. Nõ vadã donec ablacteť
infans vt ducã eũ ⁊ appareat
in cõspectu dñi: et maneat ibi
iugiter. ¶ In sabbato aũt ꝑ
totũ hoc tẽpꝰ plenũ seruiciũ
de scã maria solet fieri: nisi ta
le festum intercurrat vnde. ix
lect. fieri debeant vel octa. cũ

regimine chori: vel festū. iii. l. vnde ꝓpria R̄ia vel proprie laud. habentur: vel aliquam proprietatem ad missam habeat: exceptis oracio secreta et postcōio vel ieiunium iiii. tēporum: vel vigil. impedierit Cum autem in ipso sabbato propter predicta impedimenta seruicium de sancta maria fieri nō poterit: tūc in aliqua feria ipsius ebd. fiat vbi cōuenien⁹ fieri poterit. Et cū fuerit festū alicui⁹ scti vel oc. sine regi. chori: et plenū seruiciū de sctā maria fuerit dicēdū: tūc de festo siue de octa. sine regi. cho. fiet tm̄ mēo. Qd si p totā estatē siue in sab. siue in aliqua fer. toci⁹ ebd. ix. lec. fiant nulla tūc ad vš neqꝫ ad mat. fiat mēo. nisi ī ipō die aliqd festū sctōꝝ eue. vt ī festo scte ma magd. fiat mēo. de sctō vvandragesilo et ī cōsimilib⁹: et nisi in festis. ix. lc. q̄ cōtingūt īfra oct. sctōꝝ: tunc enī fiet mēo. de oct. sed post veš de die ad veš de sctā maria fiat mēo de sctō spū: de festo loci: de reliquiis de oīb⁹ sctis et de pace vt supra dictū est ī dn̄ica pma aduētus dn̄i. Qd si a festo sctē trinita. vsqꝫ ad aduētū dn̄i aliqd duplex festū in dn̄ica eue. totum seruici. fiat de festo et nichil de dn̄ica nisi forte missa dn̄icalis de necessitate in eadē ebd. fuerit cātāda: tūc enī ad vtrasqꝫ vš et ad mat. fiat mēo. sub silēcio de dn̄ica et de trinitate. videlz ad pmas vš et ad mat. sūt priuati. Processio tn̄ vsqꝫ ad crucē siue fiat mēo. siue nō oīno differat. Tn̄ si festū exaltacionis sctē crucis ī dn̄ica cōtigerit tūc ad. i vš fiat mēo. sub silēcio de dn̄ica et de trini. et solēnis mēo de mr. et post ea fiat ꝓcessio ante crucē cum missa dn̄icali in caplo. Et ad ii. veš. fiat meo. sub silēcio de dn̄ica et de sācto nichomede Si vo in. ii. fer. hoc festū ꝯtigerit fiat solēnis mēo. de dn̄ica et de mr. In duplicib⁹ aūt festis sctōꝝ q̄ habēt mēo. illis āneras sicut ī festis scti iacobi sācti. bartholomei: augustini docto. et scti mathei apli et ꝯsimilibus: fiāt ille mēo solēnit ī audiēcia nē omittātur. Secretū et p⁹cō de sctis q̄ ī missis intitulātur. Tamen quando festa huiusmodi in dn̄icis celebrātur: tūc mēo sanctoꝝ adiūcte cum mēo de dn̄ica et de trinita: fiant sub silen. In festo scti augustini docto. Ad. ii. vš fiat solē. mēo de sctō iohāne et de sctā sabina. Si festū scti augustini docto. in dn̄ica cōtigerit fiāt mēo de sctis vt pdictū est: et mēo de dn̄ica: et de trini.

sub silēcio. Ad vš qn sit mēo de trinitate semper dicat an. Spes nr̄a. V℣. Bñdicamꝰ patrē. Orō. Oēs sēpiterne deus Ad matutias. ā. Libera nos. v. Sit nomē dñi. Oracio vš Si festū dup̄ i sabba. ꝯtigerit fiat mēo de dñica et de trini. sub silēcio et nulla ꝓces. ante crucē. Ad. ii. vš dicr purifi. ꝛ natiui. btē marie et dñice ī albis et sācte trini. et corporis xp̄i nulla oīno fiat mēo de festis. iii. lec. in crastino cōtige. nisi festum. ix. lect. cōiunctum fuerit tunc de vtrisqꝫ fiat solēnis mēo sicut in festo apłoꝝ petri et pauli : nulla fiat mēo de oct. scti iohis bap. neqꝫ solet fieri mēo de trini. in festo corpis xp̄i nisi fiant cum regi. cho. Mēo de duplicibꝰ festis ꝛ de aliis festis ꝗ oc. cū regi. cho. et de cōmēo. s. loci scti thome mr̄. et btē marie eciā ī duplicibus festis erūt solēnes. Si vō festū simp̄. ix. lec. alicuius scti infra predictum tp̄s in dñica cōtigerit : et ī ip̄a dñica hysto. inchoāda fuerit festū differať in crastino nisi sit aliqđ tale festū. ix. lec. qđ in crastino sequať aliud festū. ix. lec. et nisi sint oc. cum regi. chori q̄ solēt in dñicis infra octa. plenariū suū seruiciū hr̄e. Si vō festū ix. lec. et inchoacio hysto. ī ali

qua dñica infra octa cū regi. cho. cōcurrāt : fiat seruiciū de festo et mēo. de oc. ꝛ de hysto. et ceteris q̄ pertinēt. Cū itaqꝫ ab aliqua causaꝝ p̄dictaꝝ aliqua hysto in sua dñica cū suis ℟. inchoari nō poterit : tunc per ebđ. si ferie vacauerint īcipiatur. Si vō nulla feria vacauerit : et hysto. illa duratura fuerit plusq̄ꝫ p vnā ebđ. tūc differať vsqꝫ ad primā dñicā vel ebđ. sequentē. Uerūtamē si nō fuerit duratura nisi per vnā ebdo. tm̄ tunc ex necessitate in. iii. mediis feriis per ebđ. tota cāteť hysto. et exposicio euāge. et ℟. feriā eo anno nō dñr preter vnū solū ℟. feriale qđ diceť in vltima feria loco. ix ℟ii. Jta tñ ꝙ si aliquod festum. iii. lec. ibidē cōtigerit ī illo āno oīno pretermittatur Qñ aūt simplex festum. ix. łc. alicuius scti in dñica celebrať et si eodē die aliqđ festū. iii. ł. vel octa. sine regmīe chori euenerit : tunc ī primis fiet mēo. de festo siue de octa. ad p̄mas vš ꝛ ad matu. deīde de dñica et de trinita. et ꝓcessio sp fiat ante crucē nisi missa dñicalis ī illa dñica oīno debeat differri : et nisi in festis duplicibus tunc enī nulla fiat ꝓces. Qđ si festum simplex. ix. lec. ī sabbato celebratur tunc ad veš.

de dominica in sab. fiet ī pri mis memo. de festo. ix. lc. ⁊ po stea de festo alicuius sancti iii. lec. si habeat: deīde de trinita. Si sero festum. ix. lec. in secū da feria celebratur et in eodē die festum. iii. lec. euenerit tūc ad vš in dñica de festo in pri mis fiet mēo. de festo. iii. lect. et postea de dñica. Hoc enī in oībus dñicis huius tp̄is obser uetur nisi in duplicibus festis sese inuicē cōcomitātibus scȝ qñ memo de dñica ad vtrasqȝ veš et ad matu. dr tunc mēo de trinita. fit ad primas veš et ad matu. Processio fiat ad p̊mas veš ante crucē et missa dñicalis in illa dñica cātāda erit in aliqua feria p ebdo. si vacauerit vel ī dñica missa do minicalis dicat in cap̄ si nul la feria vacauerit. Mō si ɔtin gat nullā p totā ebdo. de mis sa dñicali mēcionē fieri ⁊ tp̄s plirū fuerit videlȝ in die dñi ca in cap̄ pp̄ter duplex festuȝ nec in feria p ebd. pp̄ter festa ix. lec. vel. iii. lec. seu oct. cum regimine chori tunc in domi nica predicte memo. scilicet de dominica et de trinitate et p cessio ante crucem oīno diffe rātur. Tamen si aliquod fe stum simplex. ix. lec. vel octa. sine regimine chori in domi nica contigerit et per ebdo. se quētem nulla feria ad hoc va cauerit: ⁊ tp̄s breue fuerit: tūc in dñica dr missa dñicalis in cap̄ et fiat mēoria ad vš et ad matu. de ip̄a dñica et de trinitate: et pcessio ante cru cē. Silr fiat ī exaltacione scte crucis qñcūqȝ fuerit: lȝ dup̄ fe stū fuerit Si aliquod duplex festū p hoc idē tp̄s in sabbato ɔtigerit nulla tūc fiat pcessio ante crucē ad secūdas vespe ras q̄ erūt de festo neqȝ mēo. in audiencia de dñica: nec de trinitate/ siue hystoria īchoā da sit siue non nisi in exalta cione sācte crucis tunc enim fiet solēnis memoria de octa. btē marie et de sctō nichome de martyre sub silēcio dñr me morie scȝ de dñica ⁊ de trinita te. Et quociēscunqȝ ad veš in sabba. vel ad matu. ī dñica p p̄dictū tp̄s dr mēoria de dñi ca dicet eciā mēoria de trinita te: nisi ī festo oīum sctōꝝ qñ ī sabbato vel ī dñica cōtigerit Et notādum est ꝙ qñ festū. ix lectio. propter inchoacionem hystorie a dominica differtur in. ii. feriam: et eidem festo ali quod festum. iii. lect. coniun ctum fuerit festum. iii. lect. nō debet differri: sed in ipsa do minica fiet memoria de eo ad vespas et ad matutinas vtš. diximus et medie lect. si pro-

pre habeātur. Sinautē cātu
ristoria : tñ si illa historia du
rātura fuerit : ita ꝙ R. de. ii.
nocturn. nō possit cātari ĩ do
minicis : nisi in ferijs. tūc nō
fiant medie lec. de festo ĩ ṗma
dñica ĩ qua ichoet̃ histo. dñi-
calis : sed mēo. tm̄ de festo. iii
lec. qḋ ĩ oībus dñicis hui⁹ tē
poris in qb⁹ incipiēde sūt hi
sto. obseruet̃ Preterea ꝯside-
rādū est ꝙ Ria de ii. noc. nul
lo mō cantet̃ p ebdo. nisi qñ
duo festa ad min⁹ vacauerit
Nā sp p vnāquāq; ebdo. ĩ ṗ
mis dñr R. de. i. noc. deīde de
scdo ⁊ postea de iii. qḋ p totū
annū obseruet̃ qñ oīa R. de
histo do. p ebdo. cātēt̃ In me
diis vio do. qñ de do. agit̃ qḋ
cunq; fest. iii. le. eue. sp mēo ⁊
medie lc. de eo fiāt siue ꝓprie
lec. hēāt̃ siue nō. nisi R. de ii
noc. cātā. fuerit ibidē vtš. di
cim⁹ Qñ festū ix. lec. ꝓpr in-
choacionē histo. a dñica dif-
fert̃ in ii. fer̃ et ĩ eadē fer̃. fe-
stū iii. lec. eue. fiat īde mēo. et
med lec. si ꝓṗe hēant̃ : sinau
tē tm̄ mēo. Cū aūt fes ix. lc
infra hoc p̄dictū tp̄s ĩ sabbō
celebrat̃ : ĩ vi. fer. p̄ceden. ves.
de illo ꝓpt̃ aliqḋ festū ix. lec
fieri nō poterūt : tūc ĩ sab. ve
spe. de eo fiāt siue histo. ĩcho
anda sit siue nō et mēo. et p-
ces. vt supradictū ē : alias tm̄
vespe. de dñica erūt Hoc eni
generalit̃ obseruet̃ p totū an
nū vt qḋlibet festū ix. lec vel
triū lec. cū regi chori ⁊ oīs di
es dñicus vnas ad min⁹ ha-
beat vespe. nisi aliqḋ duplex
fes. impedierit vt ĩ vigi. diei
nati. dñi vel si dies dñic⁹ ĩ vi
gi. epipha. eue. vel si festū apo
stoloꝝ philippi ⁊ iacobi ĩ sab
ba. cōtige. tūc in ipo sab. erūt
vespe. de aplis et ĩ dñica erūt
vespe. de cruce : et tūc dies do
minica nullas hēat ves. Silr
qñ octa. assūpci. in sabbō ꝯti
ge. tūc in ipso sab. erūt vespe.
de octa. et ĩ dñica erūt ves. de
sctō bartholomeo et sic fiat ĩ
cōsimilib⁹ Et sic nota ꝙ oēs
do. et nō alia fes. q̄ oīno care
ant vespe. Nā in oībus festis
duplici. p totū annū erūt p̄-
me et ii. ves. de fes. nisi aliud
duplex festū ĩpedierit vel nisi
in ebdo. natiuita. dñi ⁊ ĩ cōsi-
milib⁹ : ⁊ nisi ĩ festo scti ādree
apli ⁊ octa. eiusdē qñ ĩ sab. cō
tigerit et nisi ĩ duplici. festis
cōtigē. ĩ sabbō passiōis ⁊ pal
marū ⁊ in. iiii. fer̃. ꝑri. añ pas
cha q̄ tm̄ hēbūt ṗmas ves. vt
ibidē supradictū ē ❙ Et no
tandū ē ꝙ ĩ octa cū regi. cho
ri videlicet epipha. visitacio-
nis assūpci. ⁊ natiui. btē ma-
rie ⁊ corporis xp̄i ⁊ dedica. ec-
clesie sp erūt. ii. vespe. de octa

et tm̃ mēo. de fes. vel de dñi
ca in crastino sequen. et quā
do fit cōmeo. sancti loci vel
btē marie i crastino alicuius
sancti de q̄ p̄mme vel. nō di
cebat tūc fiet mēo. de huiꝰ 9
cōme Si festū scē marie mag
dalene vel sctē margarete vl
sancti laurēcii: vel scti mar=
tini i dñica euene. vel aliꝰ fe
stum dictis cōsuetis mēo p̄i
mo eat pcess. ad altare eorū=
dem deīde añ crucē Sciēduz
est q̄ due sūt cause q̄ cogunt
missā dñicalez ab vna do. in
aliā oīno differri. s. plixitas
tpis et euētꝰ assūp. vel nati.
btē marie vel dedica. eccłie p
hoc tēpꝰ in do. Quociēscūqz
visita. assūp. vl nati. btē ma
rie vel dedi. eccle. p hoc tēpꝰ
i do. 9tige. de necessi. oportet
eo āno ppē octa q̄ sūt cū regi
chori vt vna mis. do. vel due
diffe. ab vna do i aliam: siue
breue siue plirū tps fue. scz cō
tinēs xxiiii vl xxv vel plures
Itē q̄ciēscūqz ab īceptiōe hy=
storie **Deꝰ oīum** vsqz ad ad=
uen. dñi 9tinēt dñice xxvi vel
xxvii tunc oportet de neces=
sita. vt vna vel due dñicales
misse vbicūqz 9uenien. differ
ri poterit diffe. Si vo fuerit
dñice xxvi tūc infra octa p̄di
ctar festiui. btē marie vel de=
dica. eccłe vna differat Si ve
ro fuerit xxvii tūc due diffe.
vtraqz si fieri pōt ĩfra p̄dict.
octa ꝛ si ibi nō possit nisi vna
tm̃ differri: tūc vbicūqz alias
poterit 9ueniēciꝰ differri dif
ferat siue p octa corpor' xp̄i:
scti iohannis baptiste vel apo
stoloꝝ petri et pauli vel san
cti laurencii vel sancti mar
tini qđ vtiqz fieri semp nō po
test nisi qñ festa illorum ī do
contingūt Tñ quādo nati=
uitas sācti iohannis bapti=
ste in vi fe. et festū sanctoruz
iohīs ꝛ pauli ī do. 9tige. tunc
poterit ibi vna mis. do. differ
ri: qñ tota seq̄ns ebdo. ī octa
vel in festis sctoꝝ q̄ ibi 9tige
poterit expēdi: vel si octa scti
laurēcii ī do. contige. tūc ibi
vna missa dñicalis differat
et missa de octa scti laurencii
in caplo dicat Similiter vbi
dicit seruiciū ī ebdo. de scō lo
ci pōt altera missa do. differ=
ri ĩfra octa corpor' xp̄i dicen
do in crastino octa de sctō lo
ci vel vltima ebdo. dicēdo in
vi. fer de feriali serui. cū orō
ne preceden. domini et missa
de cruce Cum autem xxvii
dominice fuerit et littera do
minical **D** tūc vna missa ī
fra octauas assump. ꝛ altera
ĩfra octa dedicacio. differtur

Qđ si fuerint dñice xxv. vel
īfra: tūc missa dñical' ī capo
ōi et missa de octa. scti laurē
cū si do. fuerit ī illo anno oī
no ꝑtermittat. Qđ si fuerint
do. xxv. vel infra tunc nulla
oīno differat missa dñicalis
nisi alterutra festiuitas bea
te marie vel dedica. ecclie vt s̄
diximꝰ in do eue. Cū aūt xxv
vel infra fuerit do. et fes. na
ti. s. iohan. bap. vel aplor̄ pe
tri ⁊ pauli in do. cōtige. totū
fiat serui. de fes. et missa do. ī
aliqua fer̄ infra octa. q̄ a fe=
sto vacauerit: cantet̄ ꝓ ma=
gna missa illiꝰ diei. Si ꝯmēo
racio scti pauli vel festū scti
lauren. vel scti martini ī do.
eue. totū serui. fiat de festo cū
missa do. ī capi. Cū ꝟo fuerit
do. xxii. ⁊ lr̄a dñicalis C. tūc
oportet vnā mis. do. differri
propter festū assūpcio. beate
marie et duas mis. q̄ ꝓpria hn̄t
officia vltia ebdo. in. iiii. ⁊ vi
fer̄. cātari oporteat et matu.
fieri de festis iii. lec. et misse d̄
do. q̄ restāt cantan. sicut fit ī
ter oc. epi. et lxx qn̄ vna tātū
do. ibidē euene. Cū ꝟo fuerit
xxiiii. do. vel infra dr̄ orō Ex
cita q̄s. ad ves̄. et ad matu. ⁊
ad oēs alias hor̄. illiꝰ vltime
dñice ⁊ ān. de euange. sup Be
nedict ad matu. et sup Mḡt
ad ii. ves̄. Si ꝟo tp̄s ꝓlixum
fuerit ꝙ singulis do. sufficiat
orō dñicalis si proxima dñi=
ca ante aduentum vel altera
do. precedēs non vacauerit a
festo. ix. lec. non dicetur in. iii.
do. ꝑcedē. ante aduen. oracio
Excita q̄s. nec ad miss'ā. Epl'a
Ecce dies. nec ad miss'ā euāge.
Cū subleuasset. Quis vltimo
quādo fit dñicale seruiciū: oēs
añe super laudes tunc dici de
beant et vltimum. R. scilicet
Summe trinitati. Hoc itaꝗ
bn̄ obseruetur ꝙ quocienscun
ꝗ vna vel plures misse dñica
les differantur nichilominꝰ
cetere q̄ restant catāde suo ordi
ne dicuntur. Ita tn̄ ꝙ officiū
Dicit dñs. cum sua oracione.
Excita q̄s. Epl'a et euangel'.
et ceteris vt predictū est vlti=
ma dñica si vacauerit cātetur
Si autem non vacauerit tn̄c
in feria primo loco cantetur:
deinde relique que restant cā
tande. Si autem acciderit ꝙ
due misse dominicales q̄ offi=
ciis carent pro breuitate tem=
poris nequeāt cantari non est
inconueniens si omnino pre=
termittantur. Cum vero pro
temporis prolixitate cantan=
de fuerint: tunc officium.
Dicit dominꝰ in tribꝰ missis
dñicalibus cantabitur. Pro
xima dominica tamē āte ad=
uentum domini dicitur. ān.

Cū sublevasset. ℟ an. Illi ho
mines sup Bñdict⁹ ℟ Magr̄
vel ad mco. de do. cū de aliq̄
festo ix. lc. fit servicium cū oro
ne Excita q̄s. Et tūc hec oro
dicat quotidie p ebdo. i feriis
ad vesp̄ et ad matu. et ad ali
as horas: licet p ebdo. ipsam
due vel tres misse dñicales cā
tent Sciendū est autē q̄ p̄di
cta historia De⁹ oim. quecūq̄
incipiatur sp dicet usq̄ ad p̄
mā dñicā post v. kalē. augu.
Prima autē dñica q̄ dr̄ augu
sti nō sp infra augustū inci
pit Nā est ita q̄ qn̄ dñica ī iu
lio incipit ⁊ facit in iulio. ii.
vel. iii. fer̄. et tn̄ dr̄ tota ebdo.
augusti nō iulii Nō si mēsis
augusti in. v. vel vi. fer̄. icipit
ipsa tūc do. nō augusti sed iu
lii est Unde ī p̄ma dñica post
v. kalñ. augusti semp ichoet
historia In p̄ncipio De icho
acione historie q̄re in locis su.
is cū histo. Nulli⁹ eni mensis
habet plenā vel pfectā ebdo.
in inicio sui fine. iiii. feria Et
proxima dñica post v. kalen.
septēbris incipiēda est histo.
Si bona. Et proxima dñica
post iii. idus septēb. incipien
da est histo. Peto dñe. Et p
xima dñica post. xii. kal. octo
bris inchoetur histo. Adona
Et proxima do. post v. kalē
octo. inchoāda est histo. Ad
aperiat. Et prima dñica post
v. kalñ. novēbris inchoādū ē
histo. Vidi dñm. Et pria do.
post v. kal. decemb. ichoetur
histo. Aspiciens. Sciendū est
autē q̄ in inicio uniuscuiusq̄
histo. hui⁹ tp̄is sequētis semp
unū ℟. de histo. q̄ incipiēda
est cantet ad p̄mas vs̄. ut in
histo. subnota. est. nisi qn̄ hi
sto. in med. feriis ebdo. inci-
pitur vel differtur in aliam
ebdo. ut in fine magne rubri
ce ante histo. Dñe ne in ira.
pleni⁹ nota. ē ¶ Dñica. ii. l. i

Et ait ei helcana vir su-
us. Fac qd̄ tibi bonum
videtur: et mane donec abla
ctes filiū tuū Precorq̄ ut im
pleat dñs verbū suū Mansit
ergo mulier et lactavit filiū
suū donec amoveret eū a lacte
Et postq̄ ablactave L. ii.
rat eū adduxit eū secū in vitu
lis trib⁹ et trib⁹ modiis fari
ne. ⁊ amphora vini ⁊ adduxit
eū in domū dñi in sylo. L. iii.
Puer autem samuel erat ad
huc infantulus. Et īmolave
rūt vitulū: et obtulerūt pue-
rum hely: et ait āna Obsecro
mi dñe vivit aīa tua: ego sū
mulier illa que steti coram te
hic orans dñm p puero isto.
Oravi et dedit michi L. iiii.
dñs peticionem meā quā po-
stulavi eū. Idcirco et ego co

modaui eum dño omib⁹ diebus vite eius quibus fuerit accõmodatus domino. L. v

Adorauit itaq; anna ⁊ ait. Exultauit cor meũ ĩ dño: et exaltatũ est cornu meũ ĩ deo meo Dilatatũ est os meũ su per ĩimicos meos: quia letata sum in salutari tuo. Lc. vi

Non est sanctus vt est dñs neq; enĩ est alius extra te: et non est fortis sicut deus noster Nolite multiplicare loqui sublimia gloriantes.

Lectiones p ebdomadã

Et abiit helcana in domum suã in ramatha. Puer autem samuel erat minister in conspectu dñi ante faciem hely sacerdotis Porro filii hely: filii belial erãt nesciẽtes dñm: neq; officiũ sacerdotum ad populũ Quicũq; autem ĩmolabat victimas veniebat puer sacerdotis dũ coq̃rentur carnes: et habebat fuscinulã tridentẽ in manu sua Et mittebat eã in lebetẽ: vel in caldariã aut in ollã siue ĩ cacabũ: et omne qđ leuabat fuscinula tollebat sacerdos sibi: sic faciebãt filii hely vniuerso israeli venienti ĩ sylo. Et anteq̃ adolerẽt adipẽ: veniebat puer sacerdotis et dicebat ĩmolãti Da michi carnẽ vt coquã sacerdoti: nõ enĩ accipiã a te carnẽ coctam sed crudã Dicebatq; illi ĩmolãs Incendat p̄rimũ iuxta morẽ adeps hodie: ⁊ tolle tibi quã tũcũq; desiderat aĩa tua Qui respondebat Neq̃q̃. Nũc enĩ dabis alioqui tollã vi Erat autẽ pctm̃ puerorũ grãde ni mis corã dño q2 detrahebant homines a sacrificio domini

¶ Dominica. iii. Lc. i.

Samuel autẽ ministrabat ante faciẽ dñi puer accinctus ephot lineo. Et tunicaȝ paruã faciebat ei mater sua: quã afferebat statutis dieb⁹ ascendẽs cũ viro suo: vt ĩmolaret hostiã solennẽ. Lec. ii.

Et bñdixit hely helcane: et vxori ei⁹ Dixitq;. Reddat tibi de⁹ semẽ de muliere hac p fenore qđ ꝯmodasti dño: et abierũt in locũ suum. Lec. iii

Visitauit aũt dñs annã ⁊ cõcepit ⁊ peperit tres filios et duas filias. Et magnificat⁹ est puer samuel nimis añ dñȝ

Hely aũt erat senex Lec. iiii valde ⁊ audiebat oĩa q̃ faciebãt filii ei⁹ vniuerso israeli: et quõ dormiebãt cũ mulieribus q̃ obseruabãt ad ostiũ tabernaculi. L. v

Dixit aũt hely filiis suis Quare res facitis huiuscemodi quas ego audio res pessimas ab omni populo. Nolite filii mei non

enī est bona fama quam ego
audio vt transgredi faciatis
Si peccaue (ppl'm dñi. Le. vi
rit vir in virū: placari potest
ei deꝰ Si autē ī deū peccaue
rit: quis orabit ꝑ eo? Et non
audierūt vocē pr̄is sui: qꝛ de
us voluit eos occidere. Lctō
PUer autē nes ꝑ ebdo.
samuel proficiebat atq̄
crescebat: et placebat tā deo
q̄ hoībus Factū est ergo die
quadam heli iacebat in lecto
suo: ⁊ oculi eiꝰ caligauerant
nec poterat videre lucernam
dñi anteq̄ extingueret. Sa-
muel autē dormiebat ī tēplo
vbi erat archa dei Et vocauit
dñs Samuelem Qui respō-
dēs ait Ecce ego Currēs er-
go ad hely dixit Ecce ego Uo
casti enī me Qui dixit Nō vo
caui te: reuertere et dormi.
Abiit samuel et dormiuit Et
adiecit dñs rursū vocare euꝫ
Cōsurgēsq̄ samuel abiit ad
hely ⁊ dixit Ecce ego vocasti
enī me Qui rn̄dit Nō vocaui
te fili mi: reuertere et dormi.

¶ Dominica iiii. Le. i.
POrro samuel nōdū scie
bat dñm: neq̄ reuelatꝰ ei fue
rat sermo dñi Et adiecit dñs
⁊ vocauit samuel tercio Qui
cōsurgēs abiit ad hely: et ait
Ecce ego: qꝛ vocasti me. l. ii.
Intellexit ergo hely: qꝛ dñs
vocasset puer/ ⁊ ait ad samu
elem Uade ⁊ dormi: et si dei-
ceps te vocauerit dices Loq̄-
re dñe: qꝛ audit seruꝰ tuꝰ l. iii
Abiit ergo Samuel ⁊ dormi
uit in loco suo Uenit autem
dñs et stetit et vocauit sicut
vocauerat scdo. Samuel sa
muel Et ait Samuel Loq̄re
dñe: qꝛ audit seruus tuꝰ. l. iiii
Et dixit dñs ad samuelem.
Ecce ego facio verbū ī israel
et q̄cūq̄ audierit tinniēt ābe
In die illa (aures eiꝰ. l. v.
suscitabo aduersū hely oīa q̄
locutus sum sup domū eius.
Incipiā et complebo. Le. vi.
Prędixi enī ei q̄ iudicaturꝰ
essem domū eius in eternū ꝑ-
pter iniq̄tatē eo q̄ nouerat ī
digne agere filios suos/ ⁊ nō
corripuit eos Iccirco iuraui
domui hely q̄ nō expiet̄ iīqui
tas domꝰ eiꝰ victimis ⁊ mu-
neribꝰ vsq̄ ī eternū. Lctōnes
DOrmiuit ꝑ ebdoma.
autē samuel vsq̄ ma-
ne/ aperuitq̄ ostia domꝰ dñi
Et samuel timebat indica-
re visionē hely Uocauit er-
go hely samuelē et dixit Sa
muel fili mi Qui rn̄dens ait.
Prēsto sum. Et iterrogauit
eū Quis ē sermo quē locutꝰ
ē dñs ad te Oro te ne celaueris
me Hec faciat tibi deus / et
hec addat si abscōderis a me

sermonē ex his oībus verbis que dicta sunt tibi. Indicauit q ei samuel vniuersos sermones: et nō abscōdit ab eo. Et ille rñdit Dñs ē. Qđ bonū est ī ocl'is suis faciat. Creuit aūt samuel: et dñs erat cū eo: et nō cecidit ex oībus verbis eius in terram/ et cognouit vniuersus israel a dā vsq bersabee q fidelis samuel ppheta eēt dñi. Et addidit dñs vt appareret ī sylo qm̄ reuelat⁹ fuerat dñs samueli in sylo iuxta verbū dñi Et euenit sermo samuelis vniuerso israeli Dñica. v. Lcō. i.

ET factum est in diebus illis ɔuenerūt philistiim in pugnam Egressus est nāqȝ isrl' obuiā philistiim in p̄liū: et castrametatus est iuxta lapidem adiutorii. Lectio secūda

Porro philistei venerūt cōtra israel. Initoq certamine terga vertit israel philisteis. Et cesi sunt in illo certamine passim per agros quasi quatuor milia viroꝝ: et reuersus est populus ad castra. l. iii

Dixerūtq maiores natu de isrl'. Quare pcussit nos hodie dñs corā philisteis: afferam⁹ de sylo archā federis dñi et veniat ī medio nr̄i vt saluet nos de manu inimicoꝝ nr̄oꝝ. l. iiii

Misit ergo ppl's ī sylo: et tulerunt archam federis dñi exercituū sedētis super cherubin. Erātq duo filii hely cum archa federis dñi: ophni et phinees. Tu aūt. Lectio quinta.

Cumq puenisset archa federis dei ī castra: vociferat⁹ est oīs isrl' et psonuit terra a voce clamoris eoꝝ. Et audientes philistei vocē clamoris eorū dixerunt. Quenā hec vox est clamoris magni in castris hebreorum. Tu. Lectio sexta.

Et cognouerunt q archa dei venisset in castra. Timuerūt aūt philistei dicētes Ue nobis Nō eī fuit tāta exultacio heri et nudiusterci⁹. Lcōes p ebdo.

UE nobis. Quis nos saluabit de manu deorum sublimiū istorum. Isti sūt qui percusserunt egyptū oī plaga Pugnauerunt igitur et cesus est israel: et fugit vnusquisq in tabernaculum suum. Et facta est plaga magna nimis. Et ceciderūt de isrl' trigīta milia peditū: et archa dñi capta ē Duoq filii hely mortui sunt Currēs aūt vir de beniamin ex acie venit in sylo. Cūq venisset hely sedebat sup sellam cōtra viā spectās. Erat āt cor eius pauens p archa domini

¶ Dominica. vi. Lectio p̄ma

UIr autē ille postq̄ nūciauit: vlulauit omnis ciuitas. Festinans aūt venit

ad hely et nunciauit ei. Dixit autē hely ad nuncium. Quid actum est fili mi. Lectio scda. At ille. Fugit inquit israel et ruina magna facta est i populo: insuper et duo filii tui mortui sūt ophni & phinees & archa dei capta est. Lectō. iii. Cūq; ille nominasset archā dei: cecidit de sella retrorsum iuxta ostium et fractis ceruicibus expirauit. Tu. Lectio. iiii. Philistiim autē venerunt et tulerunt archam dei: & asportauerunt eam a lapide adiutorii in azotum. Tu. Lectio. v. Tulerunt autem philistei archam dei & intulerunt eam in templū dagon. Et statuerunt eam iuxta dagon. Lectio. vi. Cumq; surrexissent mane altera die azotii: ecce dagon iacebat pnus in terra ante archam dñi. Lcōes p ebdomadā. Et tulerūt dagō et restituerūt eum i locum suū. Rursūq; mane die altera consurgētes inuenerūt dagō iacētem sup faciē suā i terra corā archa dñi Caput autē dagon et due palme manuū eius abscise erāt super limen. Porro dagō trūcus solus remāserat in loco suo. Propter hāc causam nō calcant sacerdotes dagon: et oēs qui ingrediuntur templum eius: super limē dagon in azoto vsq; i hodiernū diē. Dnica. viii. Lectio prima. Aggrauata est autē manus dñi super azotios: et demolitus est eos: et pcussit i secreciori parte natium azotum. Tu aūt. Lectio secunda. Videtes autē azotii huiuscemodi plagam dixerunt. Non maneat archa dei israel apud nos quoniā dura est manus eius super nos et super dagō deum nostrum. Lectio tercia. Cōgregauerunt autē oēs satrapas philistinorum ad se: et dixerūt eis. Quid faciem⁹ de archa dei israel. Lctō. iiii. Et circunduxerūt archā dei isrl: illis aūt circūducētib⁹ archā: fiebat man⁹ dñi sup singulas ciuitates interfectiōis magne nimis. Tu aūt. Lectio. v. Et percuciebat viros vniuscuiusq; ciuitatis a paruo vsq; ad maiorē: et cōputrescebant pminētes extales eorū. lc. vi. Miserūt autē archam dei in accharō. Cūq; venisset archa dei in accharō: exclamauerūt accharonite dicētes. Adduxerunt ad nos archā dei isrl: vt interficiat nos et oēm pplm nrm. Lectiones p ebdomadā. Miserūt itaq; & cōgregauerūt oēs satrapas phylistinorū. Qui dixerūt. Dimittite archā dei israel: & reuerta

tur in locũ suũ: ⁊ nõ interfici at nos cũ pp̃lo nr̃o. Fiebat autẽ pauor mortis ĩ singulis vrbibus: et grauissima manꝰ domini. Uiri quoqꝫ qui mortui non fuerant: ꝑcuciebantur in secreciori ꝑte natium. Et ascẽdebat vlulatꝰ vniuscuiusqꝫ ciuitatis in celum. Fuit ergo archa domini in regione philistinorum septẽ mẽsibus

Dominica. viii. Lectio prima

Et vocauerũt philistiim sacerdotes et diuinos dicẽs. Quid faciemus de archa dei. Indicate nobis quomõ remittemus eam in locum suum. Tu.

Lectio secunda.

Qui dixerũt. Si remittitis archã dei isrl̃: nolite dimittere eã vacuã. Sed qd̃ debetis reddite ei pro peccato: et tunc curabimini. Tu.

Lectio tercia

Et scietis quare non recedat manꝰ eiꝰ a vobis. Iuxta nũerũ ꝑuinciaꝝ quĩqꝫ anos aureos facietis: ⁊ quĩqꝫ mures aureos: qꝛ plaga vna fuit oĩbꝰ vobis et satrapis vestris.

L. iiii

Facietisqꝫ similitudines anorũ vestroꝝ et muriũ qui demoliti sũt terrã: ⁊ dabitis deo israel gloriam: si forte releuet manũ suã a vobis et a diis vestris: ⁊ a terra vestra. Quare grauatis corda vestra: sicut aggrauauit egyptus et pharao cor suum.

Lectio quinta.

Nõne postq̃ ꝑcussꝰ est: tũc dimisit eos ⁊ abieũt. Nũc ergo arripite et facite plaustrũ nouũ: et duas vaccas fetas quibus non est impositũ iugũ iũgite in plaustro et recludite vitulos earum domi.

Lectio. vi.

Tolletisqꝫ archã dñi ⁊ ponetis in plaustro et vasa aurea que exoluistis pro delicto ponetis ĩ capsella ad latus eius et dimittite eã vt vadat et aspicietis.

Lectiones per ebdo.

Et siquidẽ per viã finiũ suoꝝ contra bethsames ascẽderit: ipse fecit nobis hoc malũ grãde. Sin autẽ minime sciemus qꝛ nequaq̃ manꝰ eius tetigit nos: sed casu accidit. Fecerũt ergo illi hoc mõ: et tollentes duas vaccas que lactabãt vitulos: ⁊ iũxerũt ad plaustrũ: vitulosqꝫ eaꝝ cõcluserũt domi: ⁊ posuerũt archã dei sup plaustrũ ⁊ capsellã que habebat mures aureos ⁊ similitudinẽ anoꝝ.

Dñica. ix. lc. i.

Ibãt in directũ vacce ꝑ viã q̃ ducit bethsames et itinere vno gradiebãtur ꝑgẽtes ⁊ mugiẽtes: ⁊ nõ declinabãt neqꝫ ad dexterã neqꝫ ad sinistrã sꝫ ⁊ satrape philistinoꝝ seq̃bant̃ vsqꝫ ad termĩos beth (sames.

L. ii

Porro bethsami te metebãt triticũ in valle Et

elevantes oculos vidētes ar-
chā et gavisi sunt cū vidissent
Et plaustrū venit ī agro Josue
bethsamite et stetit ibi. L. iii.
Erat ibi lapis magn⁹ et ꝯcide
rūt ligna plaustri: vaccasqȝ ī
posuerūt sup ea olocaustū dño
Levite aūt deposuerūt l. iiii
archā dei et capsellā: q̄ erat iu
xta eā ī qua erāt vasa aurea et
posuerūt sup lapidē grādē. l. v
Viri aūt bethsamite obtule
rūt olocausta/ et īmolauerūt
victimas ī die illa dño Et quī
qȝ satrape philistinorum vi-
derunt et reuersi sunt ī accha
ron in die illa. Lectio sexta.
Percussit autē dñs de viris
bethsamitibus eo ꝙ vidissēt
archā dñi. Et pcussit de pplo
septuagīta viros et quīquagīta
milia plebis. Lcōnes p ebdo.
Luxitqȝ ppl's eo ꝙ pcus-
sisset dñs plebē plaga
magna et dixerunt viri. Be-
thsamite. Quis poterit stare
in conspectu domini dei san
cti huius et ad quem ascen-
det a nobis. Miseruntqȝ be-
thsamite nuncios ad habita
tores cariathiarī dicētes. Re
duxerūt philistiim archā dñi.
Descendite et reducite eam ad
vos. Venerunt ergo viri ca-
riathiarim et reduxerunt ar
cham domini: et intulerūt eā
in domo aminadab in gabaa

Regula p hymo In pricipio
Lra dñicali. A iii kl augusti
tota cātet hymo. In pricipio.
et tm̄ mēo de mr abdō et sēnen
In laud. oēs. ān. dnr Fer. ii.
de scō germano epō. ix. l. Fer
iiii. et vi. fiunt ꝯmēo Fer. iii.
v. et sab. de sctōr festi īterme
diis et festū. s. oswaldi differt
usqȝ ī cstmū nois iesu. ¶ Do.
ii. de trāsfi. do. min⁹ d et mēo:
de do. et de trini. sub silēcio et
nulla pcessio et missa do. dicet
in caplo scde ves. erūt de noīe
iesu sȝ sine oct. cū pleno serui.
ī crastino et nichil de mr. Fer
iii. de sctō oswaldo mēd l de
mr fer iiii de sctō romano cū
noc. ppter vigi. Fer. v. de sctō
laurēcio scde ves. erūt de sctō
blaan⁹ nisi ī ecclia de eo de-
dicata tm̄ mēo de. s. tyburcio
sub silēcio Sab. de. s. maria et
tm̄ mēo de octa. scti laurēcii.
¶ Do. iii. de. s. ypolito ix l. cū
mēo. de do. et de tri. et pces. Fer
ii. d s. eusibeo cū noc. ppt vigi
Fer. iii. de assūp. b. marie vgi
fer. iiii. v. vi. et sab. de oc. assūp
cio. ¶ Do. iiii. de oc. assūp. et
tm̄ mēo de do. et de trini. et p-
cessio missa do. dicet ī caplo et
ad missā de die nulla fiet mēo
Fer. ii. et. iii. de oct. fer. iiii. de
sctā ebba vgi. ix. l. fer. v. de scō
bartholomeo fer vi de sācto
rychardo sab. de ꝯme. b. marie

¶ Dñica v. de scō malrubio abbate ix. lec. memorie le. de sctō rupho ꝛ tm̄ mēo. de do. ꝛ de trini. ꝛ pces. ꝛ missa do. dicet inf̄ in cpō. Feria ii. iii. iiii. v. ꝛ vi. de sctis occurrētibꝰ Sabbato de cōmēo. marie vgis. Rx. fer. eo āno oīno ꝑtermittuntur. Littera dñicali B pridie kal. augusti inchoetur histo. In principio cū mēo solenniter et de trini. ꝛ totuz seruic. dici erit de sctō germano epō uniuersi. aberdonēn patrono Fer. iii et v fiāt commēoꝛa. et festū osvvaldi mar. de fer. vts. i A ¶ Dñica scda de solēnita. nois iesu et de do. fiet mēo. tm̄ sub silēcio. Fer. ii. de sctō osvvaldo feria. iii. de sctō romano cum noctur. fer. iiii. de scō laurencio. Fer. v de sctō blaano fer vi. de cōmēo btē marie Sab. de sctō yppolito. ix. lec. ¶ Dñi tercia. de dñica In laudibus oēs añe dicāt ꝛ tm̄ mēo. de. s. eusibio et missa de vigi. dicet in cap. Ria feria. nō dicant Feria. ii. de assūpcio. btē marie vgi. et p ebdo. de oc. eiusdē ¶ Dñica iiii. de octa. assūp. vts. i A Fer. ii. de octa. et i crastio bartholomei fiat seruici. de scō yrchardo epō Fer vi. de cōmemo. btē marie vg ¶ Dñica v. de sctō augustio et tm̄ memo. de do. et de trini. et nulla pcessio missa do. dicet in cp̄. Fer. vi. ꝛ sabbō fiant cōmemo. Littera do. C kal. augusti ichoat hysto. In principio. cū mēo. ppr̄ festuz ad vincula scti petri. Feria ii et iiii. fiāt cōmēo. Et festū sci osvvaldi eo āno differt vsqꝫ ad diē pridie idus augusti.

¶ Dñica. ii. tota cātet histo. et tm̄ mēo. de sctō ciriaco eo qꝫ solenni. nois iesu nō fit cū octa. In lau. oēs āe. dicātur. Fer. ii. de scō romano cū noctur. fer. iii. de sctō laurencio feria iiii. de sctō blaano vts. i A Fer. v. de sctō osvvaldo eo qꝫ differt Fer. vi. de sancto ypolito sociorūqꝫ eius Sabbato de sctō eusebio cū noct.

¶ Dñica. iii. de assūpciōe btē marie vgi. principale dup. totū serui. p hāc ebdo. erit de oc.

¶ Dñica iiii. de octa. ꝛ tātuz mēo. de do. vts. i A Fer. iiii de sctō yrchardo Fer. v. de sācta maria. Lr̄a dñicali. D. scda die augusti tota cantet histo. et ad ves. q̄ erūt de sctō petro fiet mēo de sctō stephano de do. et de trini. scde ves erūt de do. ꝛ tm̄ mēo. de iuencione scti stephani Fer. iii fiet cōmēo. de sctā maria sabbō de sancto osvvaldo marty.

¶ Dñica ii. tota cātet histo.

a tm̃ mẽo. de scõ romano In
lau. oẽs añe dñr ⁊ missa de vi
gi. dicet i cap. Fer. iii. de sctõ
blaano. fer. iiii. de scã maria
feria v. de sctõ ypolito ix. lec.
medie lec. de sctõ laurẽcio. Fe
ria vi. de vigi. Sabbõ de as
sũpcione ¶ Dñica. iii. de oct.
assũpcio. et tm̃ mẽo. de do. et
trini. cũ missa eiusdẽ i cap̃. et
p totã ebdo. fiet serui. de oct.
¶ Dñica iiii. de scã ebdo vgi
ix. lec. cũ mẽo. de sctis de do.
de trini. et pcessio. añ crucem
scde vespe erũt de sctõ bartho
lomeo cũ pleno serui in cra=
stino Feria. iii. d sctõ yrchar
do epõ Fer̃ iiii. de sctã maria
reliquc fer̃ de sctis itermediis
Littera dñicali E iii. die au
gusti tota cãtet histo. ⁊ fes. in
uẽciõis sctĩ stephani differt ĩ
crastinũ In laud oẽs añe di
cunt Feria vi. de sctõ oswal
do Sabbõ de sctõ romano
cum noctur. ¶ Dñica ii. de
sancto laurẽcio et tm̃ mẽo. de
dñica et de trinita. sub silen=
cio et missa do. in capi. Feria
scda de sctõ blaano Fer̃. iii.
de sancta maria Fer̃. iiii de sã
cto ypolito ix. lec. Fer̃. v. de
sancto eusibio cum noctur.
Feria vi. de assũpcione beate
marie Sabbõ de octa. assum
¶ Dñica. iii. de octa. et tantũ
memo. de do. et de trini. et p
cessio nisi aliqua do. debeat
differri Feria. ii. iii. iiii. v. ⁊ vi
de oc. Sabbõ de sctã ebba vg
¶ Dñica. iiii. de sancto bar
tholomeo cũ mẽo de sancto
solẽniter et de do. et trinita=
te sub silencio et nulla pces.
Feria. ii. de scõ yrchardo epõ
Feria. iii. de sctã maria reliq̃
fer̃ fiãt de sãctis intermediis
Littera dñicali A iiii. die
augusti tota cantet histo. se=
cũde vespe erũt de festo san=
cte marie de niuib⁹ et festum
sancti oswaldi differt vsq̃
ĩ crastinũ nois iesu nulle per
hanc ebdo. fiant commemo.
¶ Dñica. ii. tota cantet hi=
storia. med lec. de sctõ tibur=
cio ⁊ mẽo. de octa sctĩ lauren
cii et de trini. Fer̃ ii. de sãcto
blaano dup̃. festũ Fer̃ iii de
sctõ ypolito ix. lẽc. Fer̃ iiii.
de sctõ eusebio Fer̃ v. de assũ
ptione beate marie virg. Fer̃
vi. et sabbõ de octa. assũpcio
¶ Dñica. iii. de octa assump
et tm̃ memo. de sãcto magno
marty. de. do. et de trinitate
et pcessio missa dñical dicet ĩ
cap̃ Fer̃. ii. iii. iiii. et v. de oct.
Fer̃ vi. de sctã ebba vgi. sab
bato de scõ bartholomeo apo
stolo scde vespe erũt de fes. cũ
mẽo. de do. ⁊ de trini. et festũ
sctĩ yrchardi differt in fer̃ ii.
cum pleno seruicio eiusdem.

¶ Dñica. iiii. tota cãtet hysto i laud. oēs. an. dicatur. Fer. ii de sancto rychardo eo ꝙ deferr fer. iii. iiii. v. vi. et sab. de sctis illis feriis cõtingētibus. Lra dñicali. G tota cãtet hysto. In pricipio. ⁊ tm̃ mēo de mr. ⁊ festū s olaui mr deferr i pri mū nisi fiat fue. i quadra. in laud. oēs ān dicātur fer. iii. de sctō germano ix. l. fer. v. ⁊ sab. fiant ꝯmēo. ¶ Do. ii. de festo. sancte marie ⁊ mēo de do. ⁊ de trinita. sub silēcio missa vero dñica. dicet caplo ⁊ festū sācti osvvaldi differt ī crastinum noīs iesu cū mēo et med lec. de sctō. fer. v. de sctō romano sab de s. blaano epō nulle fue. ꝯme ¶ Dñica. iii. tota cātet hysto Fer. ii. de s. ypolito Fer. iii. de sācto eusebio. Fer. iiii. v. vi. ⁊ sab de assūp. et octa eiusdem ¶ Dñica. iiii. de oc. assūpciōis et tantū mēo de marty de do et de trinita. ⁊ missa dñicalis dicet in caplo nisi aliqua dñi ca fue. differēda Fer. ii. iii. et iiii. de octa. fer. v. de sctā ebba virgi. Fer. vi. de aplo sabba. de sancto rychardo nulle per hanc ebdoma. fiunt ꝯmemo. ¶ Dñica. v. tota cātet hysto. in laud. oēs. ān. dicātur nulle per hanc ebdo. fiant ꝯmēo sȝ de sāctis per totum in eisdem feriis contingētibus et. Rla fer. pretermittātur. Dñica. i. post. v. kalās augusti. Ad vš an Benedictus. ps. Ipsum. Capitulū. Benedictus deus R. Grrum celi. Hy. O lux be ata. V. Uespertina oracio. ān Omnis sapiēcia a domīo deo est: et cum illo fuit semper: et est āte euum. ps. Magnificat Hec sequentes añe seruiūt hy stoue In principio. quo du rat super psal. Mgt. in sabba to vel ad memo de dominica cum de aliquo festo nouem le ctionum fiat seruiciū ātipho. Sapiencia edificauit sibi do- mum excidit colunnas septem subdidit sibi gentes: superbo- rumqȝ ⁊ sublimium colla pro pria virtute calcauit. ps. Ma gnificat. ān. Sapiēcia clami- tat ī plateis: si quis diligit sa pienciam ad me declinet et eā inueniet: et eam dum inuene- rit: beatus est si tenuerit illā. ps. Magnificat. ān. Domin9 possedit me ab inicio viarum suarum anteꝙ quicꝙ faceret a principio: necdū erāt abyssi et ego parturiebar quando p parabat celos aderam: cuȝ eo componens omnia. ps. Ma- gnificat. ā. Ego in altissimis habito: ⁊ thronus meus in co lunna nubis. ps. Magnificat Ad matutinas. Inuita. Lau- demus iesum christum. Hac

die incipiatur liber sapiencie et legatur vsq3 ad pma dnicā post quito klās septēbris. L. i.

Omnis sapiencia a dño deo est: et cum illo fuit semp ꝛ est ante euum Arenam maris: ꝛ pluuie guttas et dies seculi quis dinumerauit? Altitudinem celi et latitudinem terre: et profūdu3 abyssi quis dimēsus est. Sapiēciā dei precedentē oīa quis inuestigauit Prior oīum creata est sapiencia: et intellectus prudēcie ab euo. Rm. In principio deus anteq̄ terram faceret priusq̄ abyssos constitueret: priusq̄ produceret fontes aquarum: anteq̄ montes collocarentur Ante oēs colles generauit me dñs. V. Quando preparabat celos aderā cum eo cuncta cō ponens. Ante. Lectio secunda

Fons sapiencie verbum dei in excelsis: et ingressus illius. mandata eterna. Radix sapiencie cui reuelata est: et astucias illius quis agnouit. Disciplina sapiēcie cui reuelata est et manifestata / et multiplicacionem ingressus illius quis intellexit. R. Gyrum celi circuiui sola / et in fluctibus maris ambulaui in omni gente: et in omni populo primatum tenui. Superborum et sublimum colla propria virtute calcaui. V. Ego in altissimis habito: et thronus meꝰ in columna nubis. Sup. Lectio. iii.

Unus est altissimus et creator omnium / et omnipotens rex ꝛ metuendus nimis sedēs super thronum illius et dominans deus. Ipse creauit illam spiritu sancto / et vidit et dinumerauit et mensus est / et effudit illam super omnia opera sua. Et super omnem carnem secundum datum suum / ꝛ prebet illam diligentibus se. R. Emitte domine sapienciā de sede magnitudinis tue Ut mecum sit et mecum laboret vt sciam quid acceptum sit coram te. Omni tempore. V. Da michi domine sediu3 tuarum assistricē sapiēciam. Ut mecū Gloria. Omni. Lectio quarta

Timor dñi glā ꝛ gl̄iacio ꝛ corona exultaciōis. Timor dñi delectabit cor / et dabit leticiā et gaudium in longitudinem dierum. Timenti dominum bene erit in extremis / et in die defunctionis sue benedicetur Dilectio dñi honorabilis sapiencia quibus autem apparuerit in visu diligunt eam in visione ꝛ in agnicione magnaliū suoꝝ. R. Da mihi dñe sedium tuaꝝ assistricē sapienciā / ꝛ noli me reprobare a pueris tuis. Qm̄ seruus tuus sū

ego et filius ãcille tue. V. Domine pater et de⁹ vite mee ne derelinquas me in cogitatu maligno. Quoniã. Lectio. v.
Inicium sapiencie timoꝛ domini: et cum iustis et fidelibus agnoscitur. Timoꝛ domini sciẽcie religiositas: iocũditatem atq gaudium dabit Timenti dñm bene erit: et in diebus cõsolacionis illius benedicetur. Plenitudo sapiencie timere deum. Coꝛona sapiencie timoꝛ dñi replens pacem et salutis fructũ. R. Domine pater et de⁹ vite mee ne derelinquas me in cogitatu maligno extollẽciã oculoꝛuꝫ meoꝛum ne dederis michi: et desideriũ malignum auerte a me: dñe aufer a me cõcupiscenciam. Et animo irreuerenti et ĩfrunito ne tradas me dñe. V. Ne derelinquas me dñe ne accrescant ignoꝛancie mee: et multiplicent delicta mea. l. vi
Radix sapiẽcie est timere deũ rami enim illius longeui. In thesauris sapiencie intellect⁹ et sciencie religiositas: execracio autem peccatoꝛibus sapiẽcia. Timoꝛ dñi expellit peccatum: nam qui sine timoꝛe est: nõ poterit iustificari. Usq in tẽpus sustinebit paciens: ⁊ postea reddicio iocunditatis. R. Super salutẽ et oẽm pulchꝛitudinem dilexi sapienciam: et pꝛoposui pꝛo luce habere illã Uenerũt michi oĩa bona pariter cum illa. V. Dixi sapiencie soꝛoꝛ mea es: et pꝛudenciã vocaui amicã meã. Uenerũt.
In. iii. noc. R. Inicium sapiẽcie timoꝛ dñi: intellectus bonus omnibus faciẽtibus eum Laudacio eius manet in seculum seculi. V⁹. Dilectio illius custodia legum est: quia omnis sapiencia timoꝛ domini. Lauda. R. Uerbuꝫ iniquum et dolosum longe fac a me domine: diuicias et paupertates ne dederis michi. Sed tãtum victui meo tribue necessaria. V. Ne forte saciatus euomã: illud: et periurem nomen dei mei. Sed tantũ. Ria ferialia
Ne derelinquas me domine pater et dominatoꝛ vite mee: vt non coꝛruam in conspectu aduersarioꝛum meoꝛum. Ne gaudeat de me ĩimicus meus V. Appꝛehende arma et scutũ: et exurge in adiutoꝛiũ michi. Ne. Rm. Magna enim sunt iudicia tua domine: et inenarrabilia verba tua. Multiplicasti populum tuum et honorasti. V⁹. Deduxisti sicut oues populum tuũ in manu moysi et aaron. Multi. Lectiones
Bonus ꝑ ebdomadam
Bsensus vsq in tempus

abscondet verba sua: et labia multorũ enarrabunt sensum illius. In thesauris sapiencie significacio discipline Execra cio autẽ peccatori cultura dei Fili concupiscens sapienciam cõserua iusticiam: et deus pre bebit illam tibi. Sapiencia enim et disciplina timor do- mini: et quod beneplacitum est illi: fides et mansuetudo et im plebit thesauros illius. Con- tumax non sis: et incredibilis timori dñi: et ne accesseris ad illum duplici corde. Ne fue- ris hypocrita in conspectu ho minum et non scandalizeris in labiis tuis. Attende in il- lis ne forte cadas et adducas anime tue inhonoracionem.

¶ Dominica scda. Lcõ pma

Fili accedens ad serui- tutem dei: sta in iusticia et timore et prepara animam tuam ad tentacionem. Depri- me cor tuum et sustine: et incli na aurem tuam: et excipe ver ba intellectus et ne festines in tempore obductionis. Susti- ne sustentaciones dei: cõiũge- re deo et sustine vt crescat in nouissimo vita tua. Lcõ scda

Crede deo et recuperabit te: dirige viam tuã et spera in il- lum. Serua timorem illius et in illo veterasce. Metuentes deum sustinete misericordiã eius et nõ deflectatis ab illo ne cadatis. Qui timetis dñm credite illi: et nõ euacuabitur merces vestra. Qui timetis de um sperate in illum et in oble ctacione veniet vobis miseri cordia. Tu aũt. Lectio tercia

Qui timetis dominum dili gite illum: et illuminabũtur corda vr̃a. Respicite filii na ciones hominũ et scitote quia nullus sperauit in dño et con fusus est. Quis enĩ permansit in mãdatis eius et derelictus est? Aut quis inuocauit illum et despexit illũ quoniam pius et misericors est deus. L. iiii.

Deus enĩ remittit in tẽpore tribulacionis peccata et prote ctor est omnibus exquirenti- bus se in veritate. Ue duplici corde et labiis sceleratis et ma nibus male facientibus et pec catori terram ingredienti dua bus viis Ue dissolutis corde qui non credũt deo: ideo non protegentur ab eo. Lectio. v.

Ue his qui pdiderũt sustinẽ ciã: q dereliquerũt vias rectas et diuerterũt in vias prauas Et qd facietis cũ inspicere ce perit dñs. Qui timẽt dñm nõ erũt icredibiles verbo illius et qui diligũt illũ: cõseruabũt verbũ illius. Qui timẽt dñm inquirẽt que bñplacita sũt illi Qui diligũt deum Lcõ. vi.

replebūt lege ipsi⁹: ⁊ q̄ timēt dñm pparabūt corda sua et ī cōspectu illi⁹ sctificabūt aīas suas Qui timēt dñz: custodi unt mādata illi⁹ et paciēciaz habebūt vsq ad īspectionē il lius dicētes Si penitēciā nō egerim⁹: īcidem⁹ ī manus dei et non in manus hominum.

S Lectiōes p ebdomadā

Ecundū enī magnitu= dinē illi⁹: sic et mīa ipi⁹ cum ipo est Filii sapiēcie ecclia iu storū: et nacio illoꝝ obedien cia ⁊ dilectio Judiciū pr̄is au dite filii dilecti: et sic facite vt salui sitis De⁹ enī honorauit patrē ī filiis / ⁊ iudiciū mr̄is exq̄ret ī filios Qui diligit de um / exorabit p pctīs et ꝯtine bit se ab illis Jn orōne dieꝝ exaudiet / ⁊ sicut q̄ thesaurizat ita ⁊ q̄ honorificat mr̄em suā Qui honorificat pr̄ez suū / io cūdabit ī filiis ⁊ ī die orōnis sue exaudiet. ⁋ Dñica iii. L. i.

Q Ui honorificat pr̄em suū vita viuet longio re / ⁊ q̄ obedit pr̄i refrigerabit matrē Qui timet deū hono= rat parētes et quasi dñis ser uiet his q̄ se generauerūt ī o= pere et sermone et oī pacien= cia Honora pr̄em tuū vt su= perueniat tibi bñdictio a deo et bñdictio illi⁹ ī nouissimo Benedictio pa= (manet. l. ii. tris firmat domos filiorū: maledictio mr̄is eradicat fū damētū Ne glorieris ī cōtume lia pr̄is tui: nō ē enī tibi gl̄ia sed cōfusio Gl̄ia enī hoīs ex honore pr̄is sui: et dedec⁹ fi= lii pr̄ sine honore Fili suscipe senectā pr̄is tui ⁊ ne cōtristes eū ī vita illi⁹: et si defecerit sē su: veniā da: et ne spernas eū in virtute tua. Tu. Lectō. iii.

E lemosyna enī pr̄is nō erit in obliuione: nā p pctīs mr̄is restituet tibi bonū: et ī iusti= cia edificabitur tibi: et in die tribulaciōis cōmemorabitur tui ⁊ sicut ī sereno glacies sol uent pctā tua. Qm̄ male fa= me ē q̄ derelinquit patrē: ⁊ ē maledictus a deo qui exaspe

F ili ī mā= (rat matrē. l. iiii suetudine opa tua pfice: et su per omnem gl̄iam diligeris. Quāto magn⁹ es humilia te in oībus: et corā deo īuenies graciam: qm̄ magna potēcia dei soli⁹: et ab humilibus ho norat Jgnē ardētē extiguit aqua: ⁊ elemosyna resistit pec catis Cor durū male se hēbit in nouissimo. Lectio quinta.

F ili elemosynā pauperꝫ ne defraudes: et oclos tuos ne transuertas a paupere Ani= mam esurientē ne despereris et ne exasperes pauperē in in opia sua Cor inopis ne affli

reris: et ne protrahas datuz angustianti Ab inope ne auer tas oculos tuos propter irā et nō relinquas querentib⁹ tibi re-tro maledicere Congregacio ni pauperū affabilē te facito Presbytero humilia L. vi. aīam tuā et magnato hūilia caput tuū et rñde pacifice in mansuetudine. In iudicādo esto pupillis misericors vt pr̄ et miserebit tui magis q̄ mat Sapiēcia filiis suis vitā īspi rat et suscipit exq̄rētes se Et q̄ illā diligit: diligit vitā Et q̄ vigilauerit cōplectent pla corē ei⁹. Lectōnes p ebdoma.

Fili cōserua tēpus et de uita a malo Pro aīma tua nō cōfūdari dicere verum Est enī ɔfusio adducēs pctm̄ et est cōfusio adducēs graciā et gloriā Ne accipias faciem aduers⁹ faciē tuā. nec aduer-sus aīaz tuā mēdaciū Nō re uerearis primum tuū ī casu suo: nec retineas verbū ī tpe salutis Nō abscōdas sapien ciam tuā ī decore suo In lin gua enī agnoscit sapiēcia: et sensus et sciencia et doctrina in verbis sensati: et firmamē tum in operib⁹ iusticie Non cōtradicas veritati vllo mō et de mendacio ineruditiōis tue confūdere Nō cōfunda-ris ɔfiteri pctā tua et ne subiici as te homini pro pctō. Noli resistere cōtra faciē potentis nec coneris cōtra ictū fulmi nis: pro iusticia agonizare p aīa tua / et vsq ad mortē cer ta pro iusticia / et deus expu-gnabit p te inimicos tuos.

¶ Dominica. iiii. Lectio. i.

Non tardes cōuerti ad dn̄m: et ne differas de die in diē Subito enī venit ira illi⁹ et ī tpe vidicte disper det te Noli fieri p amico ini-micus primo. Improperiuz enī et contumeliā malus he-reditabit et oīs pctōr inuid⁹ et bilinguis. Nō vētiles te in omni vēto: et nō eas in omnē domū / sic enī peccator pbat duplici lingua Nō te extol-las ī cogitaciōe aīe tue velut taurus ne forte elidatur vir tus tua p stulticiam. Lec. ii.

Verbum dulce multiplicat amicos: et mitigat īimicos et lingua eucharis graciosa in hoīe bono abundabit Multi pacifici sint tibi / et consilia-rius tibi sit vnus de mille. Si possides amicum / in ten-tacione posside eum / et nō fa-cile credas te illi Est enī ami cus scdm tempus suum. et nō permanebit in die tribulacio nis et est amicus qui conuer titur ad inimiciciam. Lcō. iii.

Est amicus q̄ odiū et rixā et

cõuicia denudabit Et ẽ ami
cus socius mẽse: et nõ ꝑmane
bit ĩ die necessitatis Amicus
autẽ si ꝑmãserit firꝰ: erit tibi
quasi coequalis: ⁊ ĩ domesti=
cis tuis fiducialiter aget Si
hũiliauerit se cõtra te ⁊ a fa=
cie tua absconderit se: vnani
mẽ hẽbis amiciciã bonã Ab
inimicis tuis separe: et ab a=
micis tuis attẽde Lectio iiii
Amicus fidelis ꝓtectio foꝛ
tis: q̇ autẽ inuenit illũ ĩuenit
thesaurũ Amico fideli nulla
est cõparacio: ⁊ nõ est digna
ponderacio auri ⁊ argẽti cõ
tra bonitatẽ fidei illiꝰ Ami=
cus fidelis medicamẽtũ vite
et ĩmoꝛtalitatis: et qui metu
unt dñm ĩueniẽt illũ Qui ti
met deũ eque habebit amici=
ciam bonã: qm̃ scd̃m illũ erit
amicicia illiꝰ Fili a iuuẽtute
tua excipe doctrinã: ⁊ vsq; ad
canos ĩuenies sapiẽciã: q̃si is
qui arat ⁊ seminat accede ad
Sustine bonos fru (illã l. v
ctus illiꝰ: in ope enĩ ipsiꝰ exi=
guũ laboꝛabis: ⁊ cito edes de
generacionibꝰ illius Quam
aspera est nimiũ sapiẽcia ĩdo
ctis hoĩbus: et nõ ꝑmanebit
in illa excoꝛs Quasi lapidis
virtꝰ ꝓbacio illis erit: ⁊ non
demoꝛabunt ꝓiicere illã Sa
piẽcia enĩ doctrine scd̃z nomẽ
est eiꝰ: ⁊ nõ multꝭ ẽ manifesta

Quibus aũt est agni L. vi
ta sapiencia: ꝑmanet vsq; ad
conspectũ dei Audi fili et ac=
cipe cõsiliũ intellectus: et ne
abiicias cõsilium meũ Iniice
pedem tuum in compedes il
lius: et in toꝛques illius col=
lum tuũ Subiice humeꝝ tuũ
et poꝛta illã: et ne accidieris
vĩculis eiꝰ In omni animo
tuo accede ad illã: ⁊ in omni
virtute tua serua vias eiꝰ: in
uestiga illã ⁊ manifestabitur
tibi Lectiones ꝑ ebdomadã.
Qui tetigerit picẽ ĩq̃na
bitur ab ea: ⁊ qui ꝯmu
nicauerit suꝑbo: ĩduet super=
biã: ⁊ põdus suꝑ se tollit qui
honestioꝛi se cõmunicat ⁊ di
cioꝛi te ne sociꝰ fueris Quid
cõmunicabit cacabꝰ ad ollã
qñ enĩ se colliserint olla con
fringetur Diues iniuste aget
et fremet: pauꝑ autẽ lesus ta
cebit Si largitꝰ fueris ei as=
sumet te: et si nõ habueris de
reliquet te Si habes cõuiuet
tecum: et euacuabit te: et ipse
nõ dolebit suꝑ te Si necessa=
rius illi fueris supplãtabit te
et subridẽs spem dabit nar=
rãs tibi bona Et dicet Quid
opus est tibi: et cõfundet te in
cibis suis: donec te exinaniat
bis et ter: ⁊ ĩ nouissimo deri=
deat te: postea vidẽs derelin
quet te: et caput suum moue

bit ad te. ¶ Dñica. v. Lctō. i.
Dilige deū & inuoca illū in salutē tuā Oē aial diligit simile sibi: sic & oīs hō primū sibi Oīs caro ad simile sibi ↄiūgit et oīs hō simili sui sociabit Si cōmunicabit lupus agno aliqn̄ sic pctōꝛ iusto Que cōicacio sctō homini ad canē: Aut que pars bona diuiti ad pauperem. Lctō. ii.
Uenacio leonis onager in heremo / sic et pascua diuituꝫ sūt paupes Et sicut abhominacio est supbo humilitas. sic execracio diuiti paup. Diues cōmotꝰ confoꝛtat ab amicis humilis autē cū ceciderit expellctur et a notis Diuiti decepto multi recuperatoꝛes / locutus est superba et iustificauerūt illū Humilis deceptus est & insup arguit locutus est sensate & nō ē datus ei locus Diues locutꝰ est et oēs. l. iii. tacuerūt et verbū illius vsqꝫ ad nubes pducēt. Pauper locutus ē et dicunt q̇s ē hic? Et si offenderit subuertēt illum Bona est substācia cui nō est peccatū in cōsciēcia: et nequissima pauptas in oꝛe īpii / q̇a facies et coloꝛ īmutatꝰ dilucide demōstrat aut gaudium animi aut doloꝛē. Coꝛ hōis immutat faciē illius. siue in bona siue in mala. Uestigiū coꝛdis boni et faciē bonā difficile inuenies et cum laboꝛe Quā bonū est arguere L. iiii q̄ irasci et cōfitentem in oꝛo ne non pꝛohibere Sapiēs in verbis pducet seipsum / et hō pꝛudens placebit magnatis. Qui operat terrā suā exaltabit aceruū frugū: et q̇ operatur iusticiā ip̄e exaltabit Qui vero placet magnatꝫ effugiet iniquitatem. Tu. Lectio. v.
Exenia et dona excecāt oculos iudicū et quasi mutus in oꝛe auertit coꝛrepciones eoꝝ Sapiencia abscōdita et thesaurus inuisus q̇ vtilitas in vtrisqꝫ? Melioꝛ est qui celat insipiēciā suā q̄ hō qui abscōdit sapienciā suā Fatuus ī risu exaltat vocē suā. sapiens vir vix tacite ridebit Lec. vi.
Fili si peccasti / nō adiicias iteꝝ sed de pꝛistinis depꝛecare vt tibi dimittant quasi a facie colubꝛi fuge pctā / & si accesseris ad illa suscipient te. Dētes leonum dentes eius et interficiētes aīas hominū Quasi rūphea bisacuta omnis iniquitas plage illiꝰ nō est sanitas. Qui odit coꝛrepcionē vestigiū est pctōris / & q̇ timet deū cōuertet ad coꝛ suū Qui edificat domū suā īpendiis alienis quasi qui colligit lapides suos in hyeme.

In trib⁹ pla Lec. pcbdo citū est spūi meo: q̄ sūt pbata corā deo et hoīb⁹ Cōcordia fratrū et amor primorū et vir et mulier sibi cōsencientes Tres species odiuit aīa mea et aggrauor valde aīe eorū Pauperē supbū: et diuitē mēdacē et senē fatuū et isēsatū In iuuentute tua nō ɔgregasti: et quō īuenies ea in senectute tua? Quā speciosum caniciei iudiciū: et p̄sbyterꝫ cōgnoscere cōsiliū Corona senū multa pericia: et glīa illorū timor dñi Qui diligit filium suū assiduat illi flagella vt letetur ī nouissimo suo et non palpet primorum ostia Qui docet filium suum laudabit in illo: et in medio domesticorꝝ gloriabitur in illo. ¶ Regl'a p historia Si bona Littera dñicali A iii. die septembris tota cātet histo. Si bona. In laudi. oēs aīc dicūtur. Fer. ii. de sctō cuthberto nisi facta fue. in xl. et si sic hic fiāt tm̄ iii. lec. cū iui. dup. Fer iii. iiii et v. fiāt ɔmēo. Ria fer. p̄termittāt. fer vi. de nati. marie vgi. Sabbō de oc. eiusdez ¶ Dñica ii ð oc: natiui et tm̄ mēo. de do. de trini. et pcessio in redeūdo. ān Saluator mis. do. dicet i cpo Ad matu. iii R Regali. vi. R. Natiuitas. ix R Ad nutū dñi Fer. ii. iii. et iiii. fiant de octa. Feria v. de exaltacione sctē crucis. Feria vi. de oc. et festuz scti mereni differt vsqꝫ ī xiiii. kal. octobꝛ Sabbō de sctō niniano. Lra dñicali B pdie nonas septēbris tota cātet histo. et tm̄ memo. de sctō cuthberto nisi facta fuerit in xl qm̄ vo festum scti cuthberti in xl. celebratū nō fuerit tūc festū eiusdē differat ī crastinū quo die fiant med lec de scō bertino cū V. et R. de ii. noctur. Fer. ii. iii et iiii. fiāt cōmeō. tn̄ si fiat seruiciū de scō cuthberto tūc nichil fiet eo āno de iii cōmēo. ¶ Dñica ii. totū serui. fiet de octa nati. cū mēo de sctis de do. et de trini. cū pces. In redeūdo ān. Saluator Ad matuti. iii R. Natiuitas vi. R Gliose vgis. ix. R Ad nutū dñi et missa dñicalis dicet in capi. cum mēo. de trini. et ad missā de die fiet memo. de m̄r et de oīb⁹ sctīs tm̄. Fer. ii. iii et v. de octa. nati. Fer. iiii. de exaltacione sctē crucis medie lec. de mar. cuz V. et R. de ii. noc. plimorꝝ mar. Ad matu. de sctā maria extra chorꝝ dicant R de iii. noc iii. R erit Gloriose. ān. sup psal. Bñdictus et Mḡt scdm ordinem. Ad ves̄ fiet solen. mēo. de oc.

⁊ feſtū ſcī mereni epī differat
vſqꝫ ad xiii. kal' octobꝛ Fer
vi. de ſctō niniano epo mai⁹
dup et tm̄ memo de ſctis ſub
ſilēcio Sabbō de ſcā maria.
Littera dn̄icali C iiii. kal'.
ſeptēbꝛis inchoet hiſto. cum
mēo Ad ꝑmas vſ. q̄ erunt de
ſctō auguſtio cū mēo de do. ⁊
de trini. ſub ſilēcio deīde ſolē
niter de ſcō iohāne ⁊ de ſācta
ſabina miſſa de ſctā ſabina il
la die dicet ī cp̄o et miſſa dn̄i-
calis dicet ī cp̄o ī v. feria Fer̄
ſcda de ſctō fiacro abbate. fer̄
iii. de ſctō aidano. fer̄. iiii de
ſctō egidio Fer̄ v vi et ſabbō
fiāt ꝯmēo tm̄ qn̄ feſtū ſcī cuth
berti ī xl. celebꝛatū non fue-
rit tn̄c in ſabbō totū ſerui. de
eo fiet et ī feria v. et vi. tātū
fiant ꝯmemo ¶ Dn̄ica ii. to-
ta cātet hiſto. Si bona. et tm̄
mēo de ſctō bertino. In laud
oēs an̄e dicūt Fer̄ ii. et iii. fi-
ant cōmēo. ⁊ nichil de vigilia
niſi ieiuniū tm̄ Ad veſpe. orō
Supplicacionē. Fer̄ iiii. v. vi
et ſabbato de natiuitate Lr̄a
dn̄icali D iii kal' ſeptēbꝛis
tota cātet hiſto. Si bona Ad
ꝑmas veſpe. q̄ erūt de decol-
lacione ſctī iohīs bapti. fiet
mēo de do. et de trini. ⁊ feſtū
ſctī fiacri differat vſqꝫ ī cra
ſtinū ſctī egidii Feria ii. de ſā
cto aidano fer̄ iiii. de ſctō egi
dio Fer. v vi et ſabbō fiat cō
memo niſi feſtū ſancti cuth-
berti vtſ. in C in xl factum
non fuerit et Ria feria. ꝑter
mittant ¶ Dn̄ica ii. tota can
tetur hiſtoꝛia Si bona ſcdē
veſpere de ſctā maria cū mēo
de do. Fer̄ ii. de ſctā maria et
nichil de vigilia niſi ieiuniū
Littera dn̄icali E vltīo die
auguſti tota cātet hiſto. et fe
ſtū ſctī aidani differat ī cra
ſtinum ſancti egidii vt ſupꝛa
in D Feria ii. de ſancto egi
dio duplex feſtum Feria iii.
de ſancto aidano ep̄o Feria
quarta vi et ſabbato fiāt cō-
memoꝛaciones. Feria v. de
ſancto cuthberto vtſ̄. in A
¶ Dn̄ica ſcda tota cantetur
hiſtoꝛia ſcdē veſpe erūt de na
tiuitate et tm̄ memo. de dn̄i-
ca ſub ſilencio per totā hanc
ebdoma. fiet ſeruicium de na
tiuitate et tm̄ memo. de ſctis
⁊ Ria feria. oīno ꝑtermittāt
Littera dn̄icali B tota can
tetur hiſtoꝛia Si bona et fe-
ſtū ſctī egidii differat in cra-
ſtinū et hoc ꝓpter mai⁹ du
plex fēſtū natiuita. beate ma
rie in ſcda dn̄ica huius hiſto
rie contingen̄. ſcdē veſpe erūt
de ſancto egidio Feria. iii vi
et ſabbō fiāt ꝯmemo. Fer̄ iiii
de ſctō cuthberto vtſ̄. Fer̄. v.
de ſctō bertino cū īuita. dup̄.

¶ Dñica. ii. De natiuitate bea
te marie vgi. ꝛ tm mēo de do.
et de trini sub silēcio nisi ali
qua do fuerit differenda ꝓpt
ꝓlixitatē tpis. Et in. iiii. fer.
missa dñicalis dicetur in cyclo
sabbato de exaltacione sancte
crucis medie lectio. de marty.
Lca dñicali O scda die septē
bꝛis tota cātetur hysto. et in-
choetur ad. i. vš. cū mēo pꝛo
pter festū scti egidii In laud.
oēs ān dicātur. Fer. ii. v. ꝛ. vi
fiāt ꝯmēo. Fer. iii. de sctō cuth
berto. vts. Fer. iiii. de sctō ber
tino cū. Inui. dup. sab. de na
tiuita. marie. ¶ Dñica. ii. de
oct. et tm̄ mēo. de do. et de tri.
nisi aliqua do. debeat oīno
differri. Fer. vi. de sācta cruce
sabba. de oct. et festū scti me-
reni differt vsqꝫ. xiiii kl. octo
bꝛis ¶ Dñica pꝛima post. v.
kal. septē. ad vš. ān. Bñdictꝰ
ps. Ipm. Cpm. Bñdictꝰ deus
Rm. Anteqꝫ comedā. Hyꝰ O
lux btā. v Vespertina oꝛacio
ān. Cuꝫ audisset iob nūcioꝛū
verba sustinuit paciēter ꝛ ait
si bona suscepimus de manu
dñi mala autē quare nō susci-
piamus in oībus his nō pecca
uit iob labiis suis neqꝫ aliqͥd
stultū contra deū locutus est
ps Mgt. ān. In oībus his nō
peccauit iob labiis suis neqꝫ
stultū quid cōtra deū locutus
est. ps Mgt. Ad matu. inuita.
Laudemus nomē dñi qm̄ sua
uis est. In hymnis cōfitemini
illi qꝛ ipse est dñs deus noster
ps. Ueñ. Hac die icipiat liber
iob ꝛ legatur per. xv. vel octa
dies scdm qꝫ tēpus exigit. lc. i.
Vir erat ī terra hus no-
mīe iob simplex ꝛ rectꝰ
ac timēs deū et recedēs a ma
lo. Naticꝫ sunt ei septē filii et
tres filie. Et fuit possessio eiꝰ
septē milia ouiū et tria milia
cameloꝝ. Quinquagīta quo
qꝫ iuga boū: ꝛ quingēte asine
et familia multa nimis. Erat
qꝫ vir ille magnꝰ inter oēs oꝛi
entales Et ibāt filii ꝛ faciebāt
cōuiuia per domos suas vnꝰ
quisqꝫ in domo sua. R. Si bo
na suscepimꝰ de manu dñi ma
la aūt q̄re nō suscipiam. Dñs
dedit dñs abstulit sicut dño
placuit ita factū est sit nomē
dñi benedictum. v. In omni-
bus his non peccauit iob la-
biis suis neqꝫ stultum quid cō
tra deū locutus est. Dñs. l. ii.
Et mittentes vocabant tres
soꝛoꝛes suas: vt comederēt et
biberēt cum eis. Cūqꝫ in oꝛbē
trāsirēt dies cōuiuii mittebat
ad eos iob ꝛ sāctificabat illos
Consurgēsqꝫ diluculo offere-
bat olocausta per singulos.
Dicebat enī. Ne foꝛte peccau
erint filii mei: et benedixerint

deo in cordib⁹ suis. Sic facie
bat cūctis diebus. R. Antequā
comedam suspiro et tanquā inū
dātes aque sic rugitus me⁹: quia
timor quē timebā euenit mi-
chi: et qd verebar accidit. Non
ne dissimulaui nonne silui et
iam quieuit et venit super me
indignacio tua dñe. V. Nolo
multa fortitudīe cōtēdat me-
cū ne magnitudinis sue mole
me premat equitatem propo-
nat contra me. Nōne. Lcō. iii.
Quadā autē die cū venissēt
filii dei vt assisterēt corā dño
affuit inter eos eciam sathan.
Cui dñs dixit. Unde venis?
Qui respondēs ait. Circuiui
terram et perambulaui eam.
Dixitq dominus ad eū. Nun
quid cōsiderasti seruū meum
iob quod non sit ei similis ī terra
homo simplex et rectus ac ti-
mens deum et recedēs a malo
R. Utinā appēderētur pecca
ta mea quibus irā merui. Et
calamitas quā pacior in state
ra. V. Quasi arena maris hec
grauior appareret vnde et ver
ba mea dolore sūt plena. Et ca
lamitas. Gl'ia. Et cala. lc. iiii
Et dixit ad dñm sathā. Nū-
quid frustra timet iob deum.
Nōne tu vallasti eū et domū
eius: vniuersāq substanciam
eius per circuitū? Operibus
manuū ei⁹ bñdixisti: et possessio
eius creuit in terra. Sed extē
de manū tuā paululū: et tāge
cūcta que possidet nisi in faciē
bñdixerit tibi Rm. Quare de
traxistis sermonib⁹ veritatis
ad increpādum verba cōponi
tis et subuertere nitimini ami
cum vestrum. Uerūtamen que
cogitatis explete. V. Milicia
est vita hominis super terram
et sicut dies mercennarii dies
eius. Uerūtamen. Lectio v.
Dixit dñs ad sathā Ecce vni
uersa que habet in manu tua
sunt: tantū in eū ne extendas
manū tuam. Egressusq est sa
than a facie dñi. Cum autem
quadam die filii et filie ei⁹ co
mederent et biberēt vinum in
domo fratris sui primogeniti
nūcius venit ad iob qui dice-
ret ei Boues arabant et asine
pascebātur iuxta eos: et irrue-
rūt sabei tulerūtq oīa: et pue
ros percusserūt gladio: et eua
si ego solus vt nūciarem tibi.
Rm. Induta est caro mea pu
tredine et sordib⁹ pulueris cu
tis mea aruit et contracta est
Memento mei dñe quia ven-
tus est vita mea. V. Dies mei
sicut vmbra declinauerunt et
ego sicut fenū arui. Me. lc. vi.
Cūq adhuc ille loqueretur
venit ali⁹ et dixit. Ignis dei
descēdit de celo et tactas oues
et pueros consumpsit: et effu

gi ego solus vt nunciarē tibi
Sed adhuc illo loquente ve-
nit alius ⁊ dixit. Chaldei fece
rūt tres turmas et inuaserūt
camelos ⁊ tulerūt eos: necnō
et pueros percusserūt gladio
et effugi ego solus vt nuncia
rem tibi. Adhuc loquebatur
ille: ⁊ ecce alius intrauit ⁊ di
xit. Filiis tuis ⁊ filiabꝰ vescē
tibus panem in domo fratris
sui primogeniti: repente ven-
tus vehemēs irruit a regione
deserti: ⁊ cōcussit quatuor an
gulos domus: q̄ corruens op
pressit liberos tuos: ⁊ mortui
sunt: et effugi ego solus vt nū
ciarē tibi. Tu. R. Paucitas
dierum meorum finietur bre-
ui: dimitte me domine. Sine
plangam paululum dolorem
meum. Anteq̄ȝ vadam ad ter
ram tenebrosam et opertam
mortis caligine. V. Ecce in
puluere sedeo: et ī puluere dor
mio: et si mane me q̄sieris nō
subsistam. Sine. Gloria. An
teq̄ȝ. In iii. noct. R. Memen-
to mei deus. Quia ventus est
vita mea: nec aspiciat me visꝰ
hominis. V. De profundis cla
maui ad te domine: domīe ex
audi vocē meā. Quia. R. Ne
abscondas me dn̄e a facie tua
manū tuā longe fac a me. Et
fortitudo tua non me terreat
V. Uoca me dn̄e et ego respō-
debo tibi aut certe loquar: et
tu rn̄de michi. Et. R. feriale.
Nocte os meū perforatur do
loribus: et qui me comedunt
non dormiunt a multitudine
eorꝫ cōsumitur vestimētū meū
Cōparatus sum luto. Et assi
milatus sū fauille et cineri. V.
O custos hominū: quare po-
suisti me cōtrariū tibi: ⁊ factꝰ
sū michimetipsi grauis: parce
michi domine nichil enī sunt
dies mei. Cōparatꝰ. Gl'ia. Et.

¶ Lectiones per ebdomadā.

Tunc surrexit iob et sci
dit vestimēta sua et tō
so capite corruens in terram
adorauit et dixit. Nudꝰ egres
sus sū de vtero matris mee: ⁊
nudus reuertar illuc. Dn̄s de
dit: dn̄s abstulit: sicut domio
placuit ita factū est: sit nomē
dn̄i benedictū. In oībꝰ his nō
peccauit iob labiis suis neq̄ȝ
stultum quid contra deum lo
cutus est. Factum est aūt cum
quadā die venissent filii dei ⁊
starent corā deo venissetq̄ȝ sa
than inter eos: ⁊ staret ī cōspe
ctu eius: vt diceret dn̄s ad sa-
than. Unde venis? Qui respō
dens ait. Circuiui terrā ⁊ per
ambulaui eā. Et dixit dn̄s ad
sathā. Nūq̄d cōsiderasti seruū
meum iob: q̄ nō sit similis ei
in terra: vir simplex et rectus
ac timens deum: et recedens a

malo: et adhuc retinens inno-
cēciam. ¶ Dnica ii Lco prima
Tu aūt cōmouisti me ad
uers9 eū/ vt affligerē eū
frustra. Cui rñdens sathā ait
Pellem p pelle: et cuncta que
habet hō dabit p aīa sua. Alio
quin mitte manum tuam: et
tāge os ei9 et carnē: et tūc vide
bis q ī faciē bñdicat tibi. Lc ii
Dixit ergo dñs ad sathan.
Ecce in manu tua est: verun-
tamen animam illius serua.
Egressus igitur sathan a fa-
cie domini: percussit iob vlce-
re pessimo: a plāta pedis vsq;
ad verticem. Qui testa saniē
radebat: sedēs in sterquilinio
Dixit autem illi vxor sua. Ad
huc tu permanes in simplici-
tate tua. Benedic deo et mo-
rere. Tu autē. Lectio tercia.
Dixit autem Job vxori sue.
Quasi vna de stultis mulieri
bus locuta es. Si bona susce-
pimus de manu domini: ma-
la aūt quare nō sustineamus.
In omnibus his nō peccauit
iob labiis suis. Igitur audiē
tes tres amici iob omne malū
quod accidisset ei: venerūt sin
guli de loco suo. Eliphas the
manites: et baldath suites: et
sophar naamathites. Condi
xerant enim sibi vt pariter ve
nientes visitarent eum et con
solarentur. Lectio quarta
Cumq; eleuassēt pcul oculos
suos: non cognouerūt eum: et
exclamātes plorauerūt. Scis
sisq; vestibus sparserunt pul
uerem super caput suum in ce
lū: et sederūt cum eo in terra
septē diebus et septē noctibus
et nemo loquebatur ei verbū
Videbant enim dolorem eius
esse vehemētem. Lectio quīta
Post hec iob aperuit os suū
et maledixit diei suo dicens.
Pereat dies in qua natus sū:
et nox in qua dictū est/ conce-
ptus est homo. Dies ille ver-
tatur in tenebras nō requirat
eū deus desup/ et nō sit ī recor
dacione/ nec illustret lumine
Obscurēt eū tenebre et vmbra
mortis/ occupet eū caligo et in
uoluatur amaritudine. No-
ctē illā tenebros9 turbo possi
deat/ nec computetur in dieb9
anni nec numeretur in mensi
bus Sit nox illa solitaria: nec
laude digna. Tu. Lectio. vi.
Quare data est misero lux et
vita his qui in amaritudine
aīe sūt. Qui expectāt mortē et
nō inueniūt quasi effodiētes
thesaurum gaudētq; vehemē
ter cū inuenerint sepulchrum
Viro cuius abscōdita est via
et circundedit eum tenebris.
Anteq̄ comedam suspiro/ et
quasi inūdātes aque sic rugi
tus meus. Quia timor quē ti

mebā euenit michi: et qđ vere bar accidit Nonne dissimulaui: nōne silui nonne quieui: ꝛ venit sup me indignacio Lectiones ꝑ ebdomadam

Respōdens autem Eliphas themanites dixit Si ceperimus loqui tibi: forsitan moleste accipies: sed cōceptū sermonem quis tenere possit. Ecce docuisti plurimos et manus lassas roborasti Respondens autem iob ait Milicia est vita hoīs super terrā et sicut dies mercēnarii dies eius Sicut ceruus desiderat vmbrā: et sicut mercēnarius prestolat finem operis sui: sic et ego habui menses vacuos et noctes laboriosas enumeraui michi Si dormiero dicam qñ consurgā: et rurs9 expectabo vesperā/ et replebor doloribus vsq ad tenebras. Non enim ait iob perii propt imminentes tenebras: nec faciem meā operuit caligo Ab omnipotēte non sūt absconditа tēpora qui autē nouerūt eum: ignorāt dies illius Alii terminos statuerūt: diripuerunt greges: asinum pupillorum abigerūt: abstulerūt pro pignore bouē vidue Subuerterūt pauperū viā: et oppresserunt mansuetos terre Alii quasi onagri in deserto vigilantes ad predaz egrediūtur

¶ Regula pro historia Peto dñe. Littera dñicali A xv. kal. octobris tota cantet historia Peto dñe. et tm mēo de sctō In laud. oēs añe dñr Fer. ii. de sctō mereno epo ix. lec. feria iii. de sctā maria Fer iiii. de feria cū Rio feriali et nichil de vigilia nisi tm mēoria ad missā de ieiunio Feria v. de sctō matheo aplo Feria vi. de scō mauricio sociorūq eius et festū sancti lolani epi differt vsq in crastinū sancti adampna Sabbato de sācto adāpnano abbate ꝛ misse iiii tēpor cantent post missā de die ad auttenticū altare Lra dñicali B xiiii kal. octobris tota cantet histo. Peto dñe. feria ii. de sctō mereno epo eo ꝙ differebat. feria iii de feria cū Rio feriali missa de vigilia. Feria iiii. de aplo ꝛ missa iiii. tēpor cātet post missā de aplo ad pricipale altare Fer v. de sctō mauricio feria vi. de sctō adāpnano Sabbō de sācto lolano epo ꝛ misse iiii. tēpor dicāt vts ī A Littera dñicali C ꝓdie id9 septēbris in histo. Peto dñe de octa natiui. cū memo. de dñica et de trini. Feria ii. de octa feria iii. de sācta cruce feria iiii. de octa. Inuitato. triplex ꝛ mis

sa iiii. tēpor cantet vtš i A et festū scti mereni differatur vsq in crastinū scti niniani. Feria v. de sctō niniano epō feria vi. de sctō lāberto cū no etur. missa erit de ieiunio iiii. tēpor Sabbō de sctō mere= no epō missa de ieiu. fiet post missā de die ad pˀncipa. altare

¶ Dñica ii. tota cātet histo. Peto dñe In laudi. oēs añe dicant. feria ii. de fer. cū R. feriali Fer. iii. de aplo feria iiii. de marty. Feria v. de sctō adampnano. Feria vi. de sctō lolano Sabbō de sācto sym berto Littera dñicali D idi bus septēbris de octa et ichoe tur histo. cū mēo. et missa dñi calis i die dicet i capi. Fer. ii de cruce fer. iii. de octa. et fes. scti mereni epi vsq i crastinū scti niniani fer. iiii. de sctō ni niano cū mis. de ieiunio. fer. v de sctō mereno vi. et sabbō. de fer. cū Riis p ordinē

¶ Do minica ii. tota cātet his. scde ves. erūt de aplo cū plēo ser= uicio i crastio. fer. iii de mar. festū lolani differt. fer. iiii. de sctō adāpnano. fer v. de sctō lolano fer. vi de sctō symber to Sabbō de scā maria. Lrā dñicali E xviii. kal octobris totū serui. de cruce et ichoet hi sto. cū mēo. vtš i D sub silē cio et de mar. solēnit missa do dicet i cpo cū mēo d trini. tm Fer. ii. de octa. et tūc fer v. de sctō mereno. fer. iii. de sctō ni niano. fer. iiii vi. et sabbō de feria et nulla cōmēo. sabbō ad missā de ieiunio fiat mēo de vigilia scti mathei Lrā dñica li F xvii. kal octobris serui cū de octa et ichoet histo. cuz mēo et nulla pcessio et defert festū scti mereni Fer. ii. de sctō niniano fer iii. de sctō. mere= no medie lec. de sctō lāberto. fer. iiii. v. et vi. tota cātet hi= storia p ordinē noct cū Rii. fer. et i iiii. fer. dicat missa de ie iunio et v missa dñicalis et sab bato de aplo et missa de ieiu= nio cātet p⁹ missā de die vtra q ad principale altare Litte ra dñicalis G xvi kal octo= bris de sctō niniano dup festū et inchoet histo. cū mēo sub si lencio missa dñicalis dicetur in iiii. fer Fer. ii. de sctō me= reno eo qp differt fer. iii. de sā cta maria Fer. iiii et v. de fer Fer vi. de aplo Sabbato de mar. et festū scti lolani differ tur vsq i diē cipani i hiis die bus misse de ieiunio dicāt sēp post missas de die ad pˀncipa= le altare

¶ Dñica pˀma post iii. id⁹ septēbris Ad vespe āñ Bñdict⁹. ps. Ipm Cpm Bñ dict⁹ de⁹ R. Di tēpore hym. O lux. V Vesptina oracio āñ

I

Ingressus raphael archãge-
lus ad thobiã salutauit eũ di
cẽs gaudiũ tibi sẽp sit cui tho
bias ait: quale gaudiũ michi
erit qui in tenebris sedeo/ et lu
mẽ celi nõ video/ cui ãgelus in
quit/ forti aio esto in proximo
est vt a deo cureris. ps. Magt.
ãn. Ne reminiscaris dñe deli-
cta mea vel parẽtũ meorum/ neque
vĩdictã sumas de pctis meis. p
Magt. Ad matuti. inuitato.
Laudemus nomẽ dñi. p. Uenite
hac die incipiatur liber tho-
bie et legatur per. xv. dies vel
per oct. scdm que tempus proli-
xum fuerit vel breue quando
de temporali agitur. Lectio. i

Thobias ex tribu et ciui-
tate neptalĩ/ que est ĩ su
perioribus galilee supra naasõ
post viã que ducit ad occidẽtẽ
in sinistro habens ciuitatẽ ce
phet. Cum captus esset in die
bus salamanasar regis assyrio
rum/ ĩ captiuitate tñ positus
viã veritatis nõ deseruit/ ita
vt omnia que habere potuit/
quotidie cũ cõcaptiuis fratri
bus q̃ ex eius genere erãt im-
partiret. R. Peto dñe vt de
vinculo improperii huius ab
soluas me/ aut certe desup ter
rã eripias me. Ne reminisca-
ris delicta mea vel parentum
meorum neque vindictã sumas de
peccatis meis/ quia eruis susti
nentes te dñe. V. Oĩa iudicia
tua iusta sũt/ et omẽs vie tue/
mĩa et veritas et nunc domine
memento mei. Ne. Lectio. ii.

Cumque eẽt thobias iunior oĩ
bus in tribu neptalim/ nichil
tñ puerile gessit ĩ opere. Deni
que cũ irẽt hoĩes ad vitulos au
reos quos hieroboam fecerat
rex israel. Hic solus fugiebat
cõsorcia oĩum/ et pergebat ad
hierlm ad tẽplũ dñi/ et ibi ado
rabat dñm deũ isrl/ oĩa pmiti
ua sua et decimas suas fidelit
offerẽs/ ita vt ĩ tercio anno p
selitis et aduenis ministraret
oẽm decimacionẽ. Hec et his
similia scdm legẽ dei puerulus
obseruabat. R. Omni tpe bñ
dic deũ/ et pete ab eo vt vias
tuas dirigat. Et omni tpe cõ
silia tua in ipo pmaneãt. Vs.
Memor esto fili qm pauperẽ
vitã gerimus/ habebis multa
bona si timueris deũ. Et. l. iii

Cumque factus fuisset vir/ ac-
cepit vxorẽ annã de tribu sua
genuitque ex ea filiũ nomẽ suũ
imponens ei/ quẽ ab infancia
timere deũ docuit/ et abstinere
ab oĩ pctõ. Igitur cũ per capti
uitatẽ deuenisset cũ vxore sua
et filio in ciuitatẽ niniue cum
omni tribu sua/ et oẽs ederẽt
ex cibis gẽtiliũ iste custodiuit
animã suã/ et nunque cõtamina
tus est ĩ escis eorum. R. Memor

esto fili qm̄ pauperē vitā gerimus. Habebis multa bona si timueris deum. ꝟ Fiducia magna est corā sūmo deo elemosina oībus qui faciunt eā Habebis. Gloria. Si. Lcō. iiii

Memor fuit dñi thobias in toto corde suo / ꝛ dedit illi deꝰ grām in cōspectu salamanasar regis. Et dedit illi potestatē quocunqꝫ vellet ire habens libertatē q̄cūqꝫ facere voluisset Pergebat igitur ꝑ oēs q̄ erāt in captiuitate / et monita salutis dabat eis. ℟. Sufficiebat nobis pauptas nr̄a vt diuicie cōputarētur nūqꝫ fuisset pecunia ista ꝓ qua misisti filiū nostrū. Baculū senectutis nr̄e. ꝟ Heu me fili mi / vt q̄d te misimus peregrinari lumē oculorū nostrorū. Baculū. Lcō. v.

Cū autē venisset in rages ciuitatē medoꝝ / ꝛ ex his q̄bꝰ honoratus fuerat a rege habuisset decē talēta argēti / ꝛ cū in multa turba generis sui gabelū egētē videret q̄ erat ex tribu sua sub cirographo dedit illi mēoratū pōdus argēti ℟ Bñdicite deū celi ꝛ corā oībꝰ viuētibus cōfitemini ei Quia fecit nobiscum mīam suā ꝟꝰ. Tēpus est vt reuertar ad eū qui me misit / vos autem benedicite deum. Quia. Lectō. vi.

Post multū vero temporis mortuo salmanasar rege cuꝫ regnaret sennacherib filiꝰ eiꝰ ꝓ eo / ꝛ filios isrl̄ exosos haberet in cōspectu suo. Thobias pergebat per oēm cognacionē suam et consolabatur eos Diuidebatqꝫ vnicuiqꝫ prout poterat de facultatibus suis. Esuriētes alebat / nudisqꝫ vestimenta prebebat / ꝛ mortuis atqꝫ occisis sepulturā sollicitus exhibebat. ℟. Tēpus est vt reuertar ad eū qui me misit / vos autem benedicite deū Et enarrate oīa mirabilia eiꝰ ꝟ. Bñdicite deū celi ꝛ corā oībus viuentibus confitemini ei. Et. Glia. Et. In. iii. noct. ℟. Tribulaciones ciuitatū audiuimus quas passe sunt et defecimus / timor et ebetudo mentis cecidit super nos et super filios nostros / ipsi mōtes noluit recipere fugam nostrā Domine miserere. ꝟ. Peccauimus cū patribus nostris / iniuste egimus iniq̄tatē fecimꝰ Dñe. ℟. Nos aliū deū nescimus preter dñm in q̄ speramꝰ Qui nō despiciet nos nec amouit salutem suā a genere nr̄o. ꝟ. Indulgēciā eiꝰ fusis lachrimis postulemus ꝛ hūiliemus aīas nostras. Qui. ℟. feriale Dñe deus qui cōteris bella ab inicio eleua brachium tuum super gētes que cogitāt seruis

tuis mala. Et dextera tua glo rificet i nobis. R. Allide vir tutē illoꝝ i virtute tua: cadat virtus illoꝝ in iracūdia tua. Et dextera. Lcōnes p ebdo.

Cum dies festus dñi esset et factū esset prādiū bo nū in domo thobie dixit filio suo. Uade ꝛ adduc aliquos de terra nr̄a timētes deū vt epu lētur nobiscū Cūqꝫ abiisset re uersus nunciauit vnum ex fi= liis israel iugulatum iacere in platea. Statiqꝫ exiliēs de accu bitu suo relinquens prandiū ieiunus venit ad corpus tol= lēsqꝫ illud portauit ad domū suam occulte: vt dū sol occu= buisset: caute sepeliret illud. Cum occultasset corpus man ducauit panem cum luctu et tremore: memorans illum ser monem quem dixit dominus p amos ꝓphetā. Dies festi ve stri cōuertētur ī lamētacionē et luctum. Cum vero sol occu buisset abiit et sepeliuit eum.

¶ Dñica scda. Lectio prima

Arguebant autem illū omnes proximi dicen= tes: iam huius rei causa inter fici iussꝰ es: ꝛ vir effugisti mor tis impiū: et iteꝝ sepelis mor= tuos. Sꝫ thobias plus timēs deum ꝙ regem: rapiebat cor= pora occisorū ꝛ occultabat in domo sua: ꝛ mediis noctibus sepeliebat ea Contigit aūt vt quadam die fatigatus thobi as a sepultura veniens domū suam: iactasset se iuxta parie= tem ꝛ obdormisset: et ex nido hyrūdinum dormiēti calida stercora inciderēt sup oculos eius: fieretqꝫ cecus. Lctō scda.

Hāc aūt tentacionē ideo per misit dñs euenire illi vt poste ris daret exēplū paciēcie eius sicut ꝛ scī iob Thobias cū ab infācia sua sēp deū timuerit: et mādata eiꝰ custodierit: nō est cōtristatus cōtra deum: qꝫ plaga cecitatis euenerit ei sed īmobilis in dei timore permā sit agēs gracias deo oībus die bus vite sue. Tu. Lectio. iii.

Anna vxor eius ibat ad tex= trinū opus quotidie et de la= bore manuū suarū victū quē consequi potuisset deferebat. Unde factū est vt hedū capra rū accipiens detulisset domi. Cuius cum vocē balātis vir eius audisset dixit. Lectio. iiii.

Uidete ne forte furtiuus sit reddite eum dñis suis qꝛ nō lꝫ nobis ex furto aliq̇d aut ede= re aut contīgere. Ad hec vxor eius irata dixit. Manifeste va na facta est spes tua: ꝛ elemo sine tue mō apparuerūt. Atqꝫ his ꝛ aliis huiusmodi verbis exprobrabat ei. Lectio quinta

Tunc thobias ingemuit ꝛ ce

pit orare dicēs. Iustus es dn̄e et oīa iudicia tua iusta sūt: et oēs vie tue mīa et veritas et iudiciū. Et nunc dn̄e memor esto mei ꝛ ne vindictā sumas de pctis meis: neqꝫ reminiscaris delicta mea vel parentum meoꝝ: qm̄ nō obediuimꝰ pceptis tuis: ꝛ traditi sumus ī direpcionē ꝛ captiuitatē ꝛ mortem ꝛ in fabulā ꝛ in improperiū oībus nacionibus in quibus dispersisti nos. Lectio. vi

Nūc dn̄e inqt thobias scdm volūtatē tuā fac mecū: ꝛ pcipe ī pace recipi spm̄ meū. Expedit enī michi mori magis qꝫ viuere. Eadē itaqꝫ die cōtigit vt sara filia raguel ī ciuitate medoꝝ audiret īpropeiū ex vna ab āncillis patris sui: qm̄ tradita fuerat septē viris ꝛ demoniū noīe asmodeus occiderat eos mor vt ingressi essent ad eam. Tu. Lcōes per ebdo.

Cum ergo p culpa sua īcreparet puellā rn̄dit ei dicēs. Amplius ex te nō videamus filiū aut filiā sup terrā: interfectrix viroꝝ tuoꝝ. Nūquid ꝛ me occidere vis: sicut iā occidisti septē viros? Ad hāc vocē prexit in superius cubiculum domus sue ꝛ tribꝰ diebus ꝛ tribus noctibus nō mā ducauit neqꝫ bibit: sed in oracione psistēs lachrimis deprecabatur deū vt ab isto improperio liberaret eam. Factū est tercia die duꝫ compleret sara oracionē: benedicens dn̄m dixit. Benedictū est nomē tuuꝫ dn̄e deus patrū nostroꝝ: q cū iratus fueris misericordiam facis: ꝛ ī tēpore tribulacionis peccata dimittis his qui inuocant nomen tuū. Ad te domine faciē meā conuerto: ad te oculos meos erigo: peto dn̄e vt a vīculo improperii huius absoluas me. Tu scis domīe inquit sara: qꝫ nunqꝫ cōcupiui virū: et mūdā seruaui animā meā ab omni concupiscencia.

Regula p hystoria Adonay. Lr̄a dn̄icali. A viii. kl. octobris tota cātef hysto. in laud oēs ār dicāf. Fer. ii. de. s. fymberro. Fer. iii. de sācto lolano med lc. de mr. Fer. iiii. de scā maria. Fer. v. de. s. machano epo ꝛ festū scti cōualli differf vsqꝫ in. ii. octobris. Feria. vi. de michaeli sabbō. de. s. iero. Lr̄a dn̄icalis B vii. kl. octobris tota cātef hysto. adonay et tm̄ mēo. de sctō firmino ꝛ festū scti fymberri differf ī crastinū et med. lc. de mr. Feria tercia de sancta maria. Feria quarta de sancto machano et festum scti conualli. vt supra in. A. ad terciam octobris Feria. v. de sancto michael:

Feria vi. de sancto ieronimo
Sabbō de sctis remigio et c ix k
Lr̄a dñicali C vi. kal octo-
bris tota cantet^r histo. et tātū
memo de mar. Fer̄ ii. de sācto
lolano epo ₇ medie lec de mr̄
Feria iii. de sctō machano et
festū scti ɔualli differt^r vt su
pra in. A vsq3 quītū octobr̄.
fer̄. iiii. de sctō michaele fer̄. v
de sctō ieronimo Fer̄ vi de sā
cto remigio etc. Sabbō de sā
cta maria Lr̄a dñicali. D
v. kal. octobris tota cantet^r
historia et tm̄ mēo. de marty
Fer̄ ii. de sctō machano et fe
stū sancti ɔualli differt^r vsq3
in scdm octobris. Fer̄. iii. de
sancto michaele. Fer̄. iiii. de
sctō ieronimo Fer̄ v. de sācto
remigio fer̄. vi. de sctō ɔual-
lo epo. Sabbō de sctā maria
Littera dñicali E xi. kalen.
octobris totū serui. erit de sā
cto matheo et tm̄ memo de sā
cto laudo scd̄e vespe erūt de
dñica et de trinita. sub silēcio
Fer̄ ii. de marty. et tūc in iiii.
feria fiet seruiciū de sctō lola
no. fer̄. iii. de sctō adāpnano
Feria. v. de scō symberro fer̄
vi. et sabbō de fer̄ cu3 R̄. feri
ali ₇ tm̄ mēo de sctis suis die
bus nulle per hanc ebdo. fiāt
cōmemo. Littera dñicali F
x. kal. octobris et ad p̄mas ve
speras q̄ erūt de aplo fiat me

mo. de dñica et de trini. sub si
lēcio et festū scti mauricii qd
differt^r in iii. feriā Fer̄. ii. de
sctō adampnano Fer̄. iiii. de
sācto symberro Fer̄. v. de sā
cto lolano eo q differt^r Feria
vi. de sācta maria Sabbō de
sctō machano et festū scti cō
ualli differt^r vsq3 in scd3 octo
bris. Lr̄a dñcali G. ix kalen̄
octobris tota cātet^r histo. et fe
stū scti adampnani differtur
in crastinū In laudi. oēs aīc
dicant Fer̄. iii. de sctō symber
ro Fer̄. iiii. de sancto lolano
medie lec. erūt de mr̄. Fer̄ v.
de sancta maria Feria vi. de
sancto machano et festum sā
cti cōualli differt^r vsq3 ad ter
cium octobris. Sabbō de san
cto michaele maius duplex.
¶ Dñica prima post xii. kl'as
octobris Ad vespe. ān. Bñdi
ctus p̄s. Ip̄m Cp̄m Benedi-
ctus de⁹ R̄. Dñe rex hy⁹. O
lux btā. V⁹. Uespertina ora-
cio ān. Adonay dñe de⁹ ma-
gne et mirabilis q̇ dedisti sa-
lutem in manu femine: exau-
di preces seruorum tuor̄. p̄s.
Magt. Ad matuti Inuitato
Laudem⁹ nomē dñi vt supra
in hysto. Si bona Hac die in
cipiatur liber iudith et legat^r
per ebdomadā qn̄ de tp̄e agit^r
Arphaxat itaq3 Lctō i
rex medor̄ subiugaue-

rat multas gētes īperio suo: et ipse edificauit ciuitatē magnā quā appellauit egbathanis ex lapidibus quadris ꝛ sectis: fecitq; muros ei⁹ in altitudine cubitorū septuaginta et in latitudine cubitorū triginta Turres vo ei⁹ posuit in altitudine cubitoꝝ centū: per quadrū vero earū latus vtrūq; vicenorū pedū spacio tendebat Posuitq; portas ei⁹ in altitudine turriū Et gloriabatur quasi potens in potencia exercitus sui et in gloria quadrigarū suaꝝ. R. Adonay dn̄e deus magne et mirabilis qui dedisti salutem in manu femine. Exaudi preces seruorū tuoꝝ. v Benedictus es dn̄e qui non derelinquis p̄sumentes de te et de sua virtute gloriātes humilias Exaudi preces seruo. L. ii

Anno igitur duodecimo regni sui nabuchodonosor rex assyriorum qui regnabat in niniue ciuitate magna pugnauit cōtra arpharat: et obtinuit eum in campo magno qui appellat̄ ragau circa eufratē et tygrim et iadason in campo erioth regis elicorū. Tūc exaltatū est regnū nabuchodonosor et cor ei⁹ eleuatum est. R. Dn̄e rex omp̄s in dicione tua cuncta sunt posita: et non est qui possit resistere voluntati tue. Libera nos ꝑpter nomen tuū. v Exaudi dn̄e oracionem nostraꝫ et conuerte luctum nostrum in gaudium. Libera. Lctō iii.

Et misit ad oēs q̄ habitabant in cilicia ꝛ damasco ꝛ libano: ad gētes q̄ sūt ī carmelo ꝛ cedar ꝛ īhabitātes galileā ī cāpo magno esdrelō et ad oēs q̄ erāt in samaria ꝛ trās flumen iordanē vsq; in hierl̄m: ꝛ oēm terrā iesse quousq; ꝑueniat̄ ad mōtes ethiopie R. Dn̄ator dn̄e celorum et terre creator aq̄rū rex vniuerse creature tue Exaudi oracionē seruoꝝ tuoꝝ. v. Tu dn̄e cui humiliū semꝑ ꝛ mansuetoꝝ placuit dep̄cacio Exaudi Glīa Exau. l. iiii.

Ad hos oēs misit nūcios nabuchodonosor rex assyrioꝝ q̄ oēs vno aīo ꝯtradixerūt ꝛ remiserūt eos vacuos: ac sine honore abiecerūt Tūc īdignat⁹ ē nabuchodonosor rex ad oēꝫ terrā illā ꝛ iurauit ꝑ regnū ꝛ thronū suū q̄ defēderet se de oīb⁹ his regionib⁹ R. Spē ī aliū nūq̄ habui preter ī te de⁹ isrl̄ Qui irasceris ꝛ ꝑpici⁹ eris: ꝛ oīa pc̄ta hoīuꝫ in tribulacīoe dimitt̄. v Dn̄e de⁹ rex celi et terre respice ad humilitatē nr̄am Qui. Lc. v

TUnc vocauit holofer-nem principem milicie sue: et dixit ei Egredere aduersum regnũ omne occidentis: et cõtra eos precipue qui contempserunt imperiũ meum. Tũc holofernes vocauit duces et magistrat⁹ virtutis assyriorum: et dinumerauit viros in expedicionẽ sicut precepit ei rex. R. Conforta me rex sanctorũ principatum tenens Et da sermonẽ rectum et benesonantẽ in os meum V. Da nobis dñe locum penitencie: et ne claudas ora canẽciũ te dñe Et. Lectio sexta

ET profectus est holofernes et oĩs exercitus cũ quadrigis et equitibus et sagittariis q̃ cooperuerũt faciem terre sicut locuste Et cecidit timor illius sup omnes inhabitãtes terrã Tantusq; metus puinciis illis ĩcubuit: vt vniuersarũ vrbiũ habitatores principes et honorati simul cũ populis exirent ĩ obuiam venienti: excipiẽtes eũ cum coronis et lãpadib⁹ ducentes choros in tympanis et tybiis R. Laudate dñm deũ nostrũ Qui non deseruit sperantes in se: et in me adimpleuit misericordiã suam quam pmisit domui israel. V. Laudate dñm omẽs gentes: et collaudate eũ oẽs ppli. Qui Gloria. Qui In iii. noc. R. Tribulaciones ciuitatũ audiuimus R. Nos aliũ deũ nescimus. Require hec duo Rta in historia prima pcedēte. R feriale. Uos qui in turribus estis aperite portas: dñs oĩs fecit virtutẽ Et victoriam dedit de inimicis nr̃is. V. Laudate dñm deũ nr̃m q̃ nõ deseruit sperãtes ĩ se Et. Lectões

PRecepe- p ebdomadã rat holoferni Nabuchodonosor rex vt oẽs deos terre extermĩaret videlicz vt ipse solus diceretur deus ab his nacionib⁹ q̃ potuissent holofernis potencia subiugari Tunc audientes hec filii israel qui habitabãt ĩ terra iuda: timuerũt valde a facie ei⁹ Tremor eciã et horror inuasit sensus eorũ ne hoc faceret hierusalẽ et tẽplo dñi qd fecerat ceteris ciuitatib⁹ et tẽplis earũ Et miserunt in oẽm samariam p circuitũ: et muris circũdederũt vicos suos: et cõgregauerũt frumenta in preparacione pugne Achior dux omniũ filior amon dixit ad holofernẽ Si digneris audire me dñe meus dicã veritatẽ in conspectu tuo de populo isto qui in montanis habitat et nõ egredietur verbum fal-

sum ex ore meo. Cu. ¶ Regula pro historia Adaperiat celebrari. Littera dñical' A Kal' octobris tota cantet historia ⁊ ad primas ves. i sabbõ q̃ erunt de sctõ ieronimo fiat memoria de sctõ meloro de do: et de trini. sub silencio et nulla pcessio Ad matu. in laudi. oẽs añe dicant ⁊ festũ sancti remigii differat in iii. feriam Feria ii. de sctõ cõuallo eo q̃ reseruabat in histo. prima imediate pcedẽ. fer̃ iii. de sãcto remigio ix. lc. fer̃ iiii. de sctõ frãcisco fer̃. v vi. ⁊ sabbõ fiãt commemo ¶ Dñica. ii de sãcta triduana ỽgi. ix lec. ⁊ tm̃ memo. de dñica et de trinita. ⁊ missa dñicalis dicet̃ i caplo Fer̃ ii. de sctõ dionisio. feria iii. v. et sabbõ fiunt cõmemo. feria iiii. de sctõ canyco abbate. Fer̃. vi. de sancto cõgano et fes. ỽgi differant usq̃ i crastinũ sancti luce euangeliste. ¶ Dñica iii. tota cantet historia et processio fiat Feria scda de sancto michaele ⁊ tũc in vi feria fiet serui. de sãcto colmãno epõ. fer̃. iii. de sãcto regulo abbate nisi facte fuerint i quadra. Fer̃ iiii. de sctõ luca euange. fer̃. v. de virgi. fincana et findoca ix lec. fer̃. vi. de sctõ colmãno vt dictuz est. Sabbõ de vndeci milib⁹ virgi. nulle p hanc ebdo. fiat commemo. et festũ scti mũdi abba. differt in die sci romani mar. ⁊ ibi fiat ix. lc cũ med lec. de eisdem mar. ¶ Dñica iiii. tota cantet histo. Fer̃ ii. de sancto mũdo abbate ⁊ medie lec. de sctõ romano mar. feria iii. de sancta maria. Feria. iiii. de sctõ mernoco epõ. feria v. de sancto beano epõ. feria vi. de feria cũ iii. R. de feria propter vigiliã. Sabbõ de aplis cũ missa de vigilia. Littera dñicali B tota cantetur historia vi. nonas octobris et inchoet cũ memo pmo de sctõ scdo de dñica et de trinitate et processio. Fer̃. ii. de sctõ conuallo epo vt s in A feria iii. de sctõ francisco Fer̃ iiii. v. et vi. fiant cõmẽo. Sabbato de sancta triduana ỽgi ¶ Dñica. ii. de sctõ dionisio et missa dñicalis dicet̃ in cpo Feria ii. iiii. et sabbato fiant cõmemo. feria. iii. de sctõ canyco abbate. feria v. de sãcto congano ⁊ in vi. feria de ỽgi fincana et findoca. ¶ Dñica iii. de sancto michaele et tm̃ memo. sub silencio de dñica et de trini. missa dñicalis dicetur in caplo et festũ sancti colmanni differt in crastinum sancti luce euange. Fer̃ ii. de sancto regulo nisi facte

fuerint in xl. feria. iii. de sancto luca feria iiii de scto colmanno epo. feria v. de sancta maria. fer vi. de xi. milibus virgi. Sabbato fiet seruicium de scto mundo abbate ix lec. ¶ Dnica iiii. tota cantet historia & tm memo de scto In laudib⁹ oes ane dicant Fer. scda de sacta maria. fer iii. de scto mernoco epo fer. iiii de sancto beano feria v de feria cuz missa de vigilia fer vi de apostolo Sabbo de scta kennera virgi. et marty ix lec. Littera dnicali. C v. nonas octobris tota cantetur histo In laud oes ane dicant Feria ii. de sancto francisco fer iii de sancto conuallo prius traslato. fer iiii et v fiunt comemo fer vi de virginib⁹ Sabbo de marty. vts in A ¶ Dnica ii. tota cantet histo et medie lec. de marty Feria ii. de scto canyco Feria iii & vi fiunt comeoraciones. Feria iiii de sacto congano et feria v de virginib⁹ Sabbato de sancto michaele et differatur colmann⁹ vt supra in C ¶ Dnica tercia tota cantet historia cum memo. et medie lec. de sancto regulo nisi facte fuerint i quadrage. et si fact no fue. tuc de dnica erit tantuz memo cum missa dnicali in caplo Ista

aute dnica vtrisqz carebit vesperis propter festa duplicia ante et retro contingen. Fer scda de sancto luca vts. feria tercia de scto colmanno. fer. iiii. et sabbo fiant commemo feria quinta de virgi. feria vi. de sancto mundo abbate ¶ Dnica quarta tota cantetur histo. In laudib⁹ oes ae dicat Feria scda de scto mernoco feria tercia de sacto beano. feria iiii de vigilia. Fer v. de aplo. feria vi. de virgi. Sabbato de sacto talaricano epo Littera dnica D iiii nonas octobris tota catetur historia et festum sancti francisci differat in crastinu In laudib⁹ oes ane dicant. Fer. scda de scto francisco. fer. iii iiii. et sabbo fiant comemo. feria v. de virgi. fer vi. de martyrib⁹ ¶ Dnica scda de scto canyco abbate cum memo. de dnica et de trinitate cu missa dnicali in capo. Feria ii. et v. fiant commemo. Feria. iii de sancto congano. feria iiii. de virgi. findoca et fincana ix. lec. feria vi. de sancto michaele. Sabbato de sancto regulo nisi facte fuerint i quadragesima vts in A et differat colmanus i ii. feria ebdoma. scde ¶ Dnica. iii. de sacto luca et tantu memo. de historia

et missa dñicalis i cpo Fer ii. de sācto colmāno epo. fer. iii. vi et sabbō fiāt cōmemo fer. iiii. de virgi et feria v. in crastino de virgi. de sancto mūdo abbate ix lec ¶ Dñica iiii de sancto mernoco epo et tm̄ memo. de dñica et de trinita. cum memo in primis de mar. et medie lec. missa dñicalis in capitulo Feria ii. de sctō beano. feria iii. de feria et missa de vigilia. feria iiii. de aplo. feria v. de virgi. feria vi. de sācto talaricano Sabbō de sācta begha virgine cū mediis lec. de sancto quintino mar. sede vespere erūt de solēnitate oim̄ sanctoꝝ Littera dñicali E tota cantet historia vtraqꝫ et festa sanctorū machani et conualli differātur feria ii de sancto michaele. feria iii. de sctō ieronimo feria iiii de sctō remigio. fer. v. de sctō machano et med lect. de mar. feria vi de sctō cōuallo epo Sabbō de sctō francisco nulle sic p hāc ebdo. fiāt ꝯme ¶ Dñica ii. tota cantet histo In laudi. vna ān. Fer. ii. iii. et vi. fiāt ꝯmēo. fer. iiii. de vg fer. v. de mar. Sabbō de sctō canyco ¶ Dñica iii. tota siit cātetur histo. Fer. ii. de sācto congano et in iii. feria de virgi. fincana et findoca. Feria quarta de sancta maria Feria quita de sancto michaele. feria vi de sancto colmanno et fiant medie lectio. de sancto regulo nisi facte fuerit I xl vts Sab. de apo. ꝫ euāge. mi⁹ dup ¶ Dñica iiii tota cātetur hystoria et in laudib⁹ omnes dicātur añe. Feria ii iiii et vi fiant ꝯmemo feria iii de virgi v de sācto mūdo abbate sab. de sctō mernoco med l de mr ¶ Dñica v de sctō beano epo et tm̄ mēo et de dñica et de trinitate et missa dñicali i caplo Feria ii cātētur Ria ferialia et missa de vigilia Feria iii de aplo feria iiii dē sctā kennera virgi. Feria v de sancto talaricano feria vi de begha vgi. et med lec. de marty sabbato de solennitate oium sanctoꝝ Lrā dñicali D inchoetur hystoria cum memo sub silencio propter festum sancti michaelis et missa dñicalis dicetur i caplo. Fer. ii de sancto ieronimo feria iii de sancto remigio feria v et sabbato fiant ꝯmemo vi de sancto francisco cōfessore. ¶ Dñica ii. tota cātetur hystoria sed cum memo ꝫ medie lectiōes de sancta fide virgi. Feria. ii v. ꝫ sabbō fiāt ꝯmemo. fer iii de vgi triduana. Fer iiii de mr. Feria. vi. de sancto canyco abbate ix. l

¶ Dñica. iii. de s. cōgano ab. ix. l. cū mēo de do. et de trini. ac missa do. i caplo ⁊ pces. scde ves. erūt de ṽgi. sindoca ⁊ sincana cū pleno seruicio ī. ii. fer cū mēo. ⁊ meō. l. de mr. Fer. iii. ⁊ sab. fiāt ɔmēo. Fer. iiii. de sctō michaeli. Fer. v. de. s. colmano. vts. in C. Fer. vi. de aplo et euangeliste min⁹ dup. ¶ Dñica. iiii. tota cātet histo. i lau. vna tm. ā. Fer. ii. de ṽg. Fer. iii. de sctō mūdo ab. Fer. iiii. ⁊ v. fiāt ɔmēo. Fer. vi. et sab de sctis mernoco ⁊ beano vt supra et ieiu. aplor indicē dū est populo i sab. ¶ Dñica v. tota cātetur hysto. in laud. oēs ā dicātur scde vespe erūt de aplo cū pleno seruicio ī crastino. Fer. iii. de sctā kennera iiii. de sācto talaricano. v. de sctā begha ṽgi. vi. de solēnitate oium sctōr sabbō de ɔmēo. aiar et eo die ad matu. de sctā maria fiet memoria de mar. Lra dñicali. O vltimo septēbris in die sācti iero. inchoetur hysto. cū mēo. sub silēcio sed solēniter de sctō michaele scde vespe erūt de sctō iero. cū mēo. de sctō remigio ⁊ cū pleno seruicio ī crastino ⁊ de do. et de trini. silr priuatim. Fer. ii. de sctō remigio. Fer. iiii. de sctō cōuallo eo φ trāslatū fuerit in hysto. precedēte. Fer. iii vi. et sabbō fiāt ɔmēo. Fer. v de sctō frācisco. cōfessore. ix. lc ¶ Dñica. ii. tota cātet hysto. et tm mēo de mr. Fer. ii. de. s. triduana ṽgi. Fer. iii. de mr. Fer. iiii ⁊ v. fiāt ɔmēo Fer. vi de sctō canyco sab. de sctō cōgano ⁊ fes. ṽgi differat ī fer ii sequētis ebd ¶ Dñica. iii. tota cātet hysto. ī lau. oēs. ā. dicāt cū mēo ⁊ meō l de sctō. Fer. ii de sctis sincana ⁊ sindoca ṽgi Fer iii. de sctō michaeli ⁊ festū scti colmāni differt ī crastinū scti luce euā. q̄ ē. vi. fer. ei⁹ ebd Fer. iiii. de sctō regulo nisi facte fue. ī qdra. vts. Fer. v. de. s. luca sab de sctā maria ¶ Do. iiii. de ṽgi. cū mēo de do. ⁊ de trini. ⁊ missa do. ī caplo. Fer. ii. de sctō mūdo ab. Fer. iii. et iiii. fiāt ɔmēo. Fer. v. et vi. de sctis mernoco ⁊ beano sab. de fer et dicant. ii. Ria ferialia. ¶ Dñica. v. de festo aplor et tm mēo de do. ⁊ de trini. sub silēcio ⁊ nulla pcessio sz missa do. dicet ī caplo cū mēo tm de trini. Fer ii. de scā kēnera ṽgi Feria. iii. de sācto talaricano. Fer. iiii. de sancta begha ṽgi. Fer. v de solēnita. oiuz sctōr Fer. vi. de ɔmēo aiar. sabbō. de ṽgi. beya et maura plurimar virgi. et festuz sancti englacii differtur in secundam feriam sequentis ebdomade.

¶ Dñica prima post. v. kalendas octobris. Ad vespas. an Bñdict⁹. v. Ipsũ. Cplm. Bñdict⁹ de⁹. R Tua est potẽcia tua. O lux. v. Uespertina orõ an Adaperiat dñs cor vestrũ in lege sua et in preceptis suis et faciat pacẽ. ps Magnificat De sequẽtes ãc seruiũt festo. Adaperiat in sabbato ad vesp. quãdiu cãtabitur super. Magñt vel ad mẽo. de dñica quando de festo. ix. lec. fit seruiciũ. an. Da pacẽ dñe ĩ diebus nostris qr nõ est alius qui pugnet p nobis nisi tu deus noster. ps Magñt. an Tua est potencia tuũ regnũ dñe tu es sup oẽs gentes da pacem dñe in dieb⁹ nostris. alla. ps. Magñt. an. Accingimini filii potentes et estote parati in prelio qm̃ melius est nobis mori in bello q̃ videre mala gentis nostre et sctõr sicut fuerit volũtas ĩ celo sic fiat. ps. Magnificat. an Exaudiat dñs orõnes vrãs et recõsilietur vobis nec vos deserat in tẽpore malo dominus deus nr̃. ps. Magnificat Ad mat. inuitato. Adaperiat dñs cor vestrum in lege sua. Et in preceptis suis et faciat pacẽ. ps. Ueñ. Hac die icipiat liber machab. et legat vsq; ad pmã do. post. v. kl. nouẽbris quando de tpali agitur. Lc. i.

Et factum est postq̃ percussit alexãder philippi rex macedo qui prim⁹ regnauit in grecia: egressus de terra cethim. darium regem persarum et medor et cõstituit prelia multa: et oĩum obtinuit municiones: et interfecit reges terre et pertrãsiit vsq; ad fines terre. R Adapiat dñs cor vrm in lege sua et in preceptis suis: et faciat pacem in dieb⁹ vrĩs. Cõcedat vobis salutẽ et redimat vos a malis. v Exaudiat dñs orõnes vrãs et recõsilietur vobis: nec vos deserat ĩ tpe malo. Cõcedat. l. ii

Et spolia multitudinis gencium cepit et siluit terra in cõspectu eius. Et cõgregauit virtutẽ et exercitum fortem nimis: et exaltatũ et eleuatũ est cor ei⁹. Et obtinuit regiones gẽciũ et tyrãnos: et facti sũt illi in tributum. Et post hec decidit in lectũ: et cognouit qr moreretur. R Exaudiat dñs orõnes vestras et reconsilietur vobis: nec vos deserat in tẽpore malo. Dñs deus nr̃. v Adaperiat dñs cor vestrũ ĩ lege sua: et in preceptis suis et faciat pacem. Dñs. Lectio. iii

Et vocauit pueros suos nobiles qui secum erant nutriti a iuuentute sua: et diuisit illis regnũ suũ cum adhuc viueret

Et regnauit alexander annis duodecim et mortuus est. Et obtinuerũt pueri eius regnũ vnusquisqꝫ in loco suo. Rꝫm. Tua est potẽcia tuum regnũ domine tu es super omnes gẽtes. Da pacem domine in diebus nostris. v Creator oĩum de⁹ terribilis et fortis iustus et misericors. Da pacem. Gloria patri. Da pacẽ. Lectio. iiii

Et imposuerunt sibi omnes dyademata post mortem ei⁹: et filii eorum post eos annis multis: et multiplicata sunt mala in terra. Et exiit ex eis radix peccati antiochus illustris filius antiochi qui fuerat rome obses: et regnauit in anno centesimo tricesimo et septimo regni grecorum. R. Cõgregati sũt inimici nostri: et gloriantur in virtute sua contere fortitudinem illorum domine et disperge illos. Ut cognoscant quia nõ est alius qui pugnet pro nobis nisi tu deus noster. v. Disperge illos in virtute tua et destrue eos protector noster dñe. Ut. Lctõ. v

In diebus illis: exierunt ex israel filii iniqui et suaserunt multis dicentes. Eamus et disponamus testamentum cum gentibus que circa nos sunt quia ex quo recessimus ab eis inuenerunt nos multa mala Et bonus visus est sermo in oculis eorum et destinauerũt aliqui de populo: et abierũt ad regem et dedit illis potestatem vt facerent iusticiam gencium. Rꝫm Impetum inimicorum ne timueritis memores estote quomodo salui facti sunt patres nostri. Et nũc clamemus in celum et miserebitur nostri deus noster. v⁹. Mementote mirabilium eius que fecit pharaoni et exercitui ei⁹ ĩ mari rubro. Et nũc. l. vi

Et edificauerunt gymnasiũ in hierosolymis secundum leges nacionum: et fecerunt sibi prepucia: et recesserunt a testamẽto sancto. Et iuncti sũt nacionibus: et venundati sũt vt facerent malum. Et paratum est regnum in conspectu antiochi et cepit pugnare in terra egypti vt regnaret super duo regna. Et intrauit antiochus in egyptum in multitudine graui: in curribus et elephantis et equitibus et copiosa nauiũ multitudine R Refulsit sol in clipeos aureos et resplẽduerunt montes ab eis Et fortitudo gẽcium dissipata est. v. Erat enim exercitus magn⁹ valde et appropiauit iudas et exercitus eius in prelium. Et fortitudo Glia. Et. In. iii. noct. R Ornauerunt

facië tēpli coronis aureis et dedicauerunt altare dño. Et facta est leticia magna ī pplo V. In hymnis et cōfessionib⁹ bñdicebāt dñm. Et. Rm. In hymnis et cōfessionib⁹ bñdicebant dñm. Qui magna fecit in israel et victoriā dedit illis dñs omps. Ornauerūt faciē tēpli coronis aureis et dedicauerunt altare dño. Qui. R. feriale. Cōgregate sūt gētes ī multitudine vt dimicēt cōtra nos. Et ignoramus qd agere debeam⁹. Dñe deus ad te sunt oculi nostri ne peam⁹ V. Tu scis que cogitāt ī nos quomodo poterimus subsiste re ante faciē illoꝝ nisi tu adiuues nos. Et. Rm. Dixit iudas symoni fratri suo elige tibi viros et vade libera fratres tuos in galileā. Ego aūt et ionathas frater meus ibimus ī galadithim. Sicut fuerit volūtas in celo sic fiat. V. Et nunc clamemus in celum et miserebitur nostri. Sicut.

¶ Lectiones per ebdomadā.

Et factus est planctus magnus in israel ꝛ in oī loco eorum: et ingemuerunt principes et sacerdotes iuuenes et virgines infirmati sūt et speciositas mulierū immutata est. Ois maritus sūpsit lamētum: et que sedebant in thoro maritali lugebāt Et cō mota ē terra sup habitātes ī ea: ꝛ vniuersa dom⁹ iacob induit cōfusionē. Et post duos ānos misit rex pricipē tributorū ī ciuitates iuda: ꝛ venit hierusalē cū turba multa et magna et locut⁹ est ad eos verba pacifica ī dolo ꝛ crediderūt Et irruit sup ciuitatē repēte: ꝛ pcussit eā plaga magna: ꝛ pdidit populū multum ex israel Et accepit spolia ciuitatis et succēdit eam igni: ꝛ destruxit domos eius et muros eius et captiuas duxit mulieres et natos. Dñica. ii. Lectio pma

Et scripsit rex antioch⁹ oī regno suo vt esset oīs ppls vn⁹. Et reliquerūt vnusquisq legē suā ꝛ cōsēserūt oēs gētes scdm vbū regis ātiochi Et multi ex isrl cōsēserūt ei: ꝛ sacrificauerūt ydolis ꝛ coinquinauerūt sabbatū. Tu. L. ii

Et mulieres que circuncidebāt filios suos trucidabātur scdm iussum regis antiochi ꝛ suspendebāt pueros a ceruicibus: ꝛ eos q circūcidebāt eos trucidabāt. Et multi de pplo isrl diffinierūt apud se vt nō māducarēt immūda et elegerūt magis mori q cibis coinquinari immundis. Lctō. iii.

In dieb⁹ illis Surrexit matathias filius iohānis filii

symeonis sacerdos ex filiis ioarim ab hierusalē: et conse dit in monte modin: et habe- bat filios quinqȝ iohannem qui cognominabat gaddis ⁊ symonē q̃ cognomīabat tha si ⁊ iudā q̃ vocabat machabeꝰ et eleazarū qui vocabat aba ron et ionathaȝ qui vocatur apphus. L. iiii

Et scidit ma- tathias et filii eius vestimen ta sua: et operuerūt se ciliciis planxeruntqꝫ valde et vene- runt illuc qui missi erant a re ge anthioco vt cogerēt eos q̃ fugerant in ciuitatē modin ī molare et accēdere thura: et a lege dei sui discedere Lc. v

Et multi ex israel consenci- entes accesserūt ad eos sȝ ma tathias et filii eius constāter steterunt. Et respondētes hi qui missi erant a rege antio- cho: dixerūt matathie Prin- ceps et clarissimus et magnꝰ es in hac ciuitate et ornatꝰ fi liis et fratribus Lectio sexta

Ergo accede prior et fac ius sum regis. sicut fecerūt om- nes gentes: et viri iuda: ⁊ qui remanserunt in hierusalem et eris tu et filii tui inter ami cos regis et amplificatꝰ argē to et auro. Lectiōēs p hebdo.

ET respondit matathi- as et dixit magna voce Et si omēs gētes regi antio cho obediūt vt discedāt vnus quisqȝ a seruitute legis pa- trum suorū ⁊ consenciāt mā datis eius Ego et filii mei et fratres mei obediemus legi patrum nostrorum Propicius nobis sit deus non est nobis vtile relinquere legē et iusti- cias dei. Et vt cessauit loqui verba hec: accessit quidā iu- deus in omniū oculis sacrifi care idolis sup arā in ciuita te modin scdm iussum regis Et vidit matathias et doluit et contremuerunt renes eius et accensus est furor eiꝰ scdm iudiciū legis: et insiliens tru cidauit eū super arā. Sed et virum quē miserat rex antio chus qui cogebat immolare occidit in illo tēpore et aram destruxit. ¶ Dñica. iii. Lec. i.

ET exclamauit voce ma gna matathias in ciui- tate dicens Oīs qui zelum le gis habet statuens testamētū exeat post me Et fugit ipse et filii eius in montes ⁊ relique runt quecunqꝫ habebāt in ci- uitate. Lc. ii

Et circuiuit ma- tathias et filii eius et amici: et destruxerūt aras: et circun ciderunt pueros incircunci- sos quotquot inuenerūt in fi nibus israel in fortitudine: ⁊ psecuti sūt filios superbie et psperatū ē opus manuū eorum

Et appropinquaue- Lc. iii
runt dies matathie moriēdi:
dixit filiis suis Nunc confor
tata est superbia et castigacio
et tempus euersionis et ira ī
dignacionis. Uos ergo filii
emulatores estote legis et da
te animas vestras pro testa-
mento patrū et viriliter agi
Quia cum (te in lege. l. iiii.
feceritis qđ vobis preceptum
est a dño deo vr̃o in ipso glo
riosi eritis Ecce symō frater
vester scio ꝙ vir cōsilii ē ipm
audite semꝑ: ⁊ ipse vobis erit
Et iudas ma- (pater. L. v.
chabeus fortis virib⁹ a iuuē
tute sua prīceps milicie sit vo
bis: et ipse aget populi bellū:
et adducetis ad vos oēs fa-
ctores legis et vindicate vin
dictam populi vestri Lctō vi
Et benedixit eos et apposi-
tus est ad patres suos et defū
ctus est centesimo quadrage-
simo sexto anno: et sepultus
est in sepulchris patrū suorū
in modin: et planxerūt eum
oēs isrl plāctu magno. Lec. p
Et surrexit iu- (ebdoma
das qui vocatur macha
beus filius ei⁹ pro eo: ⁊ adiu
uabant eū oēs fratres ei⁹ et
vniuersi qui se coniunxerant
patri eius et preliabāt preliū
israel cū leticia. Et dilatauit
gloriam populo suo: et īduit
se loricam sicut gygas et suc-
cinxit se arma bellica sua in ꝑ
liis et protegebat castra gla-
dio suo Similis fact⁹ leoni
in operibus suis: et sicut catu
lus leonis rugiens in vena-
cione sua Et pambulauit ci-
uitates iude et perdidit omēs
impios ex eis: et auertit iram
ab israel: et noīat⁹ est vsqꝫ ad
nouissimū terre: et congrega
uit pereuntes Et congrega-
uit appollonius gentes: et a
samaria virtutē multā ⁊ ma
gnā ad bellādū cōtra israel.

¶ Dominica quarta Lctō i.

Et cognouit iudas et ex
iit obuiam ei: et pcussit
et occidit eū: et ceciderūt vul
nerati multi et reliqui fuge-
runt et accepit spolia eorum
et gladiū appollonii abstulit
iudas: et erat pugnans in eo
omnibus diebus. Lectio ii.
Et audiuit seron princeps
exercitus syrie ꝙ congrega-
uit iudas congregacionē: et
ecclesiā fideliū secū ⁊ ait. l. iii
Faciam michi nomen ⁊ glo
riabor in regno: et debellabo
iudam et eos qui cum eo sūt:
qui spernūt verbū regis. l. iiii
Et exiuit iudas obuiam illi
cum paucis Ut autem vide-
runt exercitum venientē sibi
obuiā dixerunt iude Quomō
poterimus pauci pugnare cō

tra multitudinem tantam et tam fortem? Et nos fatigati sumus ieiunio hodie. Lectio. v

Et ait iudas: Facile est cōclu di multos in manib⁹ paucorꝝ nō est differēcia ī cōspectu dei celi liberare in multis aut in paucis: qꝛ nō in multitudine exercitus victoria belli sed de celo fortitudo est vos autem ne timueritis. Tu. Lectio. vi

Ut aūt cessauit loqui subito in eos insiluit Et cōtrit⁹ est se ron: ꝛ exercit⁹ eius ī conspectu ipsi⁹. Et cecidit timor iude ac frm ei⁹ ꝛ fortitudo sup oēs gē tes q̄ erāt ī circuitu eorꝝ. L. p. eb

Et puenit ad regē nomē ei⁹ ꝛ de pliis iude narrabāt oēs gētes. Ut audiuit rex ātiochus sermones istos: iratus est aīo: ꝛ misit ꝛ cōgregauit exercitū vniuersi regni sui castra forcia valde ꝛ aperuit erariū suū ꝛ dedit stipēdia exercitui ī ānū. Et māda uit illis vt essēt parati ad oīa et cogitauit ire ī psidē ꝛ accipere tributa regionū ꝛ cōgregare argētū multū: ꝛ reliquit lysiā nobilē de genere regali sup negocia regia: ꝛ vt nutriret ātiochū filiū suū donec rediret. Et tradidit ei dimidiū exercitū ꝛ elephātes: ꝛ mādauit ei de oīb⁹ q̄ volebat: ꝛ de ībabitātibus iudeam ꝛ hierlm et vt mitteret ad eos exercitum et ad conterendam ꝛ extirpādam virtutem israel ꝛ reliquias hierusalem et auferēdam memoriā eorꝝ de loco et vt cōstitueret hītatores filios alienigenas in oībus finibus eorum et sorte distribueret terram eorꝝ. Dñica. v. Lcō pma.

Et elegit lysias ptolomeū filiū dorimini ꝛ nicanorē et gorgiam viros potentes ex amicis regis: ꝛ misit cum eis quadraginta milia virorum et septē milia equitum vt irēt in terrā iuda et dispderēt eā scdm verbū regis. L. ii.

Et vidit iudas ꝛ fratres ei⁹ qꝛ multiplicata sūt mala ī terra ꝛ exercit⁹ applicabat ad fines eorꝝ ꝛ ieiunauerāt ꝛ īduerūt se ciliciis: ꝛ cinerē posuerūt in capite suo: ꝛ sciderūt vestimēta sua et clamauerūt voce magna ī celū dicētes. Tu. Lcō iii

Quid faciemus istis et quo eos ducem⁹? Ecce naciōes cōuenerūt aduersū nos: vt nos disperdant. Tu scis que cogitant in nos quomodo poterimus subsistere ante facies illorꝝ nisi tu adiuues nos. L. iiii

Et ait iudas: Accingimini ꝛ estote filii potētes et estote parati mane vt pugnetis aduersus naciones has que cōuenerunt disperdere nos et sancta nostra. Qm̄ melius est nobis mori in bello: q̄p videre mala

gentis nostre et sctorum l. v
Sicut fuerit voluntas in celo: sic fiat Et cu dies factus esset viderunt castra gencium valida et loricatos et equitat⁹ in circuitu eorum: et hi docti prelio Et ait iudas viris qui secum erāt Ne timueritis virtutem illorum et impetum eorum ne formidetis. Mementote quomodo salui facti sūt pr̄es nostri ī mari rubro l. vi
Et nunc clamemus in celu et miserebitur nostri deus Et memor erit testamenti patrū nostrorum: et conteret exercitu istum ante faciē nostrā hodie et sciēt oēs gētes: qr est deus qui redimat et liberet israel

Lectiones per ebdomadam.

Et leuauerunt alienigene oculos suos et viderunt eos venientes ex aduerso: et exierunt de castris ī prelium. Et tuba cecinerunt hi q̄ erant cum iuda: et congressi sunt et contrite sunt gentes: et fugerūt in cāpum nouissimū et ceciderunt ex illis vsq ad tria milia virorum. Et reuersus est iudas et exercitus eius ad spolia castrorum et acceperūt aurum multum et argentum et hiacyntū et purpurā marinā et opes magnas et cuersi hymnum canebant et benedicebāt in celum deum qm̄ bonus est qm̄ ī seculum mīa eius. Et facta est salus magna ī isrl̄ ī die illa Dixit autē iudas ad fratres eius Ecce cōtriti sunt inimici nostri. Ascendamus mūdare sācta et renouare: et obtulerunt sacrificium secundū legem sup altare olocaustorum nouū quod fecerāt Et cecidit oīs ppls in faciē et adorauerunt et bn̄dixerūt in celum eū qui psperauit eos Et fecerūt dedicacionē altaris dieb⁹ octo et obtulerūt olocausta cū leticia et salutaria laudis et ornauerūt faciē tēpli coronis aureis et dedicauerūt portas et facta est leticia magna ī pplo et auersū est opprobriū gēciū.

Regula p hystoria Uidi dn̄m

Lr̄a dn̄icali. A. iiii. kalēdas nouēbris hystoria inchoetur cū mēo ad scdas vs̄ in die sācto. aplor in laud oēs ān dicātur et festū scti kēnere vgi differatur v.q in vigiliā sancti martini pter alia festa īter media. Fer ii de sctō talaricano. Fer iii. de sctō begha vgi. Fer iiii de oibus sāctis. Fer v de cmēo. aiar Fer vi de vgi. beya et maura et sab de sctō englacio et sic nulle p hāc ebdo. fiāt cmēo ne in icerto festa sāctorum absq vlla cmemo. de anno in annum vagarentur

Do ii. tota cātet hysto. Fer ii. de sctō leonardo. Fer iii de sācto vvilbrordo mar. Feria

iiii. De sācto mo₂oco epo. Fer. v. De sctō geruadio ꝯfessore et meō lect. De sancto theodo₂o mr. Fer vi De sancta kennera vḡi. sab De sctō martino quotidie per oct. fiet mēo De sācto martino ad matu. et ad ves. et eciā meō lec nisi ī die sancti macharii quo die nulla fiet De eo mēo in audiēcia nec in Do. et sit nulla ꝯmēo. ¶ Dñica iii. De sctō machario mai⁹ dup et nichil De Dñica p₂eter mēo. sub silēcio et festū sācti leuini Differtur vsq₃ in vigiliā p₂esētacionis marie. Fer. ii. De sctō b₂icio et festū sancti Deuinici ꝯfes. Differatꝛ vsq₃ in vigiliam katherine. Fer iii. De sctō modano epo. Fer. iiii. De sctō macutho. Fer. v De sctā margareta regina scocie. Fer. vi. De sācto aniano epo sabbō De sācto fergusiano epo per totā hāc ebdo. fiant meō lect. De octa. sancti martini et in ecclesia. Aberdonen̄. De oct. scti macharii ¶ Dñica iiii. tota cātetur hysto. et festū meDane virgis Differatꝛ vsq₃ in crastinuꝫ lini pape. Fer. ii De sancto leuino p₂i⁹ translato. Fer. iii De p̄ntacione marie. Fer. iiii. De sācta cecilia virgi. Fer. v. De sancto clemente. Feria vi. De sancta maria sabbato De sancta katherina virgine minus dup

¶ Dñica v tota cātetꝛ hysto. p₂ime vespere erūt De sancta katherina sꝫ cū mēo De Do. cū hac ān. **Qui celoꝝ.** oēo **Ercitā qs** ac eciam cū memo ꝛ meō. lec. De sctō lino papa cū euāge. **Cū subleuasset iesus.** ꝛ ix. R. **Sūme trinitati** ī lau. oēs ān Dicātur. Fer. ii De sancta medana virgi. Fer. iii. De sancta maria. Fer. iiii De sācto saturnino cū nocturno p₂opter vigiliā. Fer. v De sancto and₂ea fer vi De sctō eligio epo sabbō De sācto ethernano epyscopo. Lra Dñicali. **B** tota cātetur hysto ꝛ festū sci talaricani Differꝛ vsq₃ aD crastinū scti leonarDi. Fer ii iii iiii ꝛ v De sanctis et ꝯmēo. aīaꝝ fer vi De sācto englacio sab. vt Dictū est De sctō talaricano et sic nulla erit ꝯmēo beate marie virginis ob causā superius ī **A** exp₂essatā nō obstāte eciā regula De ꝯmemo. beate marie virginis et festi loci semel in quali. ebdo. ¶ Dñica. ii. De sācto leonarDo et tantū mēo De Do. ꝛ De trinitate cū missa Do. in caplo et festū scti vvilb₂oꝛDi eo Die cōtigēte Differtur in crastinū fer iii De sctō mo₂oco fer iiii De sctō geruaDio fer. v. De sctā maria fer vi. De sancto martino sabbō De sancto machario et leuinus Differꝛ vsq₃

in vigiliã sctẽ katherine vgi.
¶ Dñica iii de sãcto bricio et
meo tm de do et de trini cum
missa do in caplo et ad missã
de die fiet mẽo de oct et de oi
bus sanctis ꝛ festũ sancti deui
nici eo anno oĩno pretermit-
tatur nisi in ecclia de eo dedi
cata in qua totũ seruiciũ erit
de sctõ deuinico ꝛ nichil de sã
cto bricio. Fer̃ ii iii iiii v vi et
sabbõ de sctis vt in kalẽdario
notantur et nulla cõmemo.
¶ Dñica. iiii. tota cãtetur hy
storia in laudibus oẽs añe di
cantur vts̃ i. A. reliqua oĩa
expleãtur notatum est. Fer̃. ii
de presentacione beate marie
Fer̃. iii. de sctã cecilia fer̃ iiii de
sctõ clemẽte. fer̃ v de sancto le
uino marty. eo ꝙ superi⁹ dif
fertur feria vi de sancta kathe
rina sabbato fiet ꝯmẽo beate
marie et tantum mẽo de sctõ
lino papa et marty. Littera
dominicali. C tota cãtetur
hystoria et fiet mẽo et medie
lec de sancto quintino et festũ
beghe virgis eo anno omni
no pretermittatur feria ii de
omnibus sanctis fer̃ iii de cõ
memo. animaruꝫ feria iiii de
virgi. feria v de sancto engla
cio abbate feria vi de sctã ma
ria sabbato de sancto leonar
do et festũ sancti vvilbrordi
differtur vsqꝫ in vigiliã sancti
martini ¶ Dominica ii. to
ta cantetur hystoria in laudi
bus omnes ãn dicãtur fer̃ ii.
de sctõ mororo. Fe. iii. de sctõ
geruadio feria iiii de sancto
vvilbrordo Feria v de sãcto
martino feria vi de sãcto ma
chario et festũ sancti leuini dif
fertur vsqꝫ in die grisogoni
sabbato de sancto bricio et dif
fertur deuinicus vsqꝫ in crasti
nũ sãcte katherine. ¶ Dñica
iii. de sancto modano et tãtũ
mẽo. de dñica et de trinitate
et missa do. in caplo per totã
ebdo. fiet seruiciũ de sanctis vt
in kalendario sabbato de san
cta maria ¶ Dñica iiii de pre
sentacione beate marie virgi
nis memo. de do priuatim et
missa dñicalis dicetur in quar
ta feria. Feria ii de cecilia vir
gi. Feria iii de sancto clemen
te fer̃ iiii de sctõ leuino feria v
de sctã katheria fer̃ vi de sctõ
deuinico sab de sancta maria
Lr̃a dñicali. D. kl nouẽbris
de solennitate oĩum sctõrũ et
inchoetur hystoria cũ memo.
priuatim. Feria. ii. de ꝯmẽo.
aiar. Fer̃. iii. de virginibus.
Feria. iiii. de sãcto englacio.
quinta de sancta maria. Fe-
ria sexta de sancto leonardo
et sabbato de sancto vvilbror
do epyscopo et mr ¶ Domi
nica. ii de sancto mororo ꝛ tã

cum memo de marty. de dñica et de trinita. et differt festum geruadii in crastinū. feria. iii de sctā maria feria iiii. de sācto martino feria v de sctō machario et festū sancti leuini eo anno pretermittatr ppt alia festa ītermedia. feria vi. de sancto bricio epō et festuz sancti deuinici differt vsqꝫ in diē grisogoni Sabbato de sācto modano. ¶ Dñica iii. de sancto machuto et tm̄ memo de dñica et de trinita ⁊ missa dñicalis in caplo Feria ii. iii iiii. ⁊ v. de stīs vt ī kalēdario notanr. feria vi. de sācta maria Sabbato de presentaciōe eiusdē ¶ Dñica iiii. tota cantetur historia In laudi. oēs añe dicanr et festū cecilie virginis differt vsqꝫ in crastinū katherine virgi. et expleanr oia de dicta dñica vtš in A notar Feria ii. de sctō clemēte. feř iii. de sctō deuinico epō supra translato cū memo. et medie lec. de mar. feř. iiii. de sancta katherina feria v. de sancta cecilia cū mēo et med lec. de sācto lino papa ⁊ mar. feria vi. et sabbō fiant cōme. Littera dñicali E scdo die nouēbris tota cantetur historia In laudi. oēs añe dicanr et comme. aiarū differtur in crastinum ⁊ festa sanctorum baye et maure et englacii abbatis differanr per ordinem in iii. et iiii. feř. eiusdem ebdoma. feria v. de sancto leonardo. feria vi de sctō vvilbrordo epō Sabbato de sancto moroco epō et sic nulla fiet commemo de sancta maria neqꝫ de festo loci et festum sancti geruadii differr in scdam feriam ebdomade sequentis

¶ Dñica scda tota cantetur historia cum memo. tantū de sancto theodoro. In laudibꝰ omnes añe dicanr. Feria ii. de sancto geruadio. feria iii. de sancto martino. feria iiii. de sancto machario et festum sancti leuini eo anno pretermittātur. feria v. de sancto bricio et festum sancti deuinici differtur in crastinum sancte katherine virgi. feria vi. de sancto modano Sabbato de sancto machuto epō. ¶ Dñica tercia de sācta margareta regina et tm̄ mēo. medie lec. de octa cum memo. de dñica et de trinitate et missa in capitu. Feria scda iii ⁊ iiii de sāctis vt in kalēdario notatur. feria v. de cōmemo beate marie feria vi. de presentacione eiusdē Sabbato de sancta cecilia virgine ¶ Dñica iiii. de sancto clemēte marty. cum memo de sācto felici

marty de dñica et de trinita te et missa dñicalis i cpo Fer scda v et vi. fiat comeo. feria iii. de sancta katherina feria iiii. de sancto deuinico cũ me mo. et medie lec. de sctõ lino marty. Sabbato de sãcto sa turnino cũ noc. ppter vigil. Littera dñicali E iii. die no uembris inchoet historia cũ memo. et missa dñica. in capi. et totum seruiciũ erit de san ctis beya et maura virginib9 et festum sancti englacii dif- fertur in crastinũ cum pleno seruicio eiusdem in ii. feria feria iii. de sancta maria. fer quarta de sctõ leonardo fer. v. de sctõ vvilbrordo. fer. vi. de sancto mororo epo et sab- bato de sancto geruadio cõ- fesso. ¶ Dñica scda tota can tetur historia. Uidi dñm. In laudi. vna aña scde vespe erit de sancto martino cũ pleno seruicio eiusdẽ i ii. feria Fer. tercia de sctõ machano mai9 duplex vts. in A et festũ sã cti leuini differtur vsq in vi giliam presentacióis btẽ ma rie. feria iiii. de sancto bricio epo ⁊ festũ sancti deuinici dif fertur in crastinũ sancte ka therine virgi. fer. v. vi. ⁊ sab- bato de sanctis modano ma chuto et margareta regina p ordinẽ vt in kalẽdario no

tant ¶ Dñica iii. de sancto aniano cũ mẽo. et medie lec. de sctõ hugone et tm̃ memo. de dñica et de trinita. ⁊ missa do. in cpo Feria. ii. de sancto fergusiano epo. feria iii. de sã cta medana virgi. feria. iiii. de sãcto leuino mar pus trãs lato. fer. v. vi. et sabbõ de scis vts. in. C ¶ Dñica. iiii. tota cantetur histo. In laudi. oẽs añe dicant cũ memo et medie lectiones de sancto grisogo- no mar. cũ euange. ãn. ⁊ col- lecta vts in A Feria. ii. de sancta katherina virgine. fer. iii. de sancto deuinico epo et confessore prius trãslato vts fer. iiii. et v. fiant cõmẽo fer. vi. de sancto saturnino mar. cũ noctur. Sabbõ de sctõ an drea apko maius dup. Litte- ra dñicali G pdie nonas no uembris tota cãtet histo. In laudi. oẽs añe dicant Feria scda de sctõ leonardo. fer iii. de sctõ vvilbrodo epo ⁊ mar ty. fer. iiii. de sctõ mororo. fer v. de sctõ geruadio Sabbõ de sctã maria ¶ Dñica ii. de sã cto martino min9 dup. ⁊ tãtũ mẽo. de do. ⁊ de trini. puatim Fer. ii. de sctõ machario ⁊ fes. sctĩ leuini differ. vts E fer iii. de. s. bricio ⁊ fes. scĩ deuini ci differt vts sup i E fer iiii v. vi. ⁊ sabbõ vt i kalen. notat

¶ Dñica scđa de sctō fergusiano epo cū memo. et medie lec. de octa. et tm̄ memo de do et de trinitate. Fer. ii. de san cta medana Fer iii. de sancto leuino marty. Fer iiii. de pre sentacione marie. fer. v. de sā cta cecilia. feria vi de sancto cleme̅te Sabbō de sācta maria. ¶ Dñica iii. tota cantet' historia In laudi. oēs añe di cantur ir. R. Summe trinitati et Ria feria. ptermittāt' et festū sācti fergusiani differt' in iii. feriā. Fer. ii. de sā cta medana feria iii. vt dictū est. fer. iiii. v et vi de sctis intermediis Sabbō de sancta maria ¶ Dñica vltima ante aduētū dñi de sctā katherina et tm̄ memo. de dñica cū hac ān. Sustineamus. orō. Erci ta q̄s. missa dñicalis i ephe di cetur cum memo de trini. et de oibus sanctis Et si fuerit plures misse dñicales cantāde hoc āno ptermittātur. Fe ria ii. de sancto deuinico cuz memo et medie lec. de sctō lino marty feria iii. et iiii. fiāt commemo. feria v de sancto saturnino marty. cū noctur propter vigiliā. feria vi de aposto. cū memo de sancta ma ria Sabbō de sctō eligio epo cōfes. ¶ Dñica pma post. v. kalendas noue̅bris. Ad ves. ān Benedict9. ps. Ipm. Cp̄z Bñdictus de9. R. Aspice do mine de hr9 D lur. V9 Uespertina oracio. ān Uidi dñz sedentem sup soliū excelsum: et plena erat oīs terra maiestate eius: et ea q̄ sub ipso erāt replebant templū. ps. Magt De sequentes añe seruiūt histori. Uidi dñm. q̄diu canta bitur in sabbatis sup Magt vel ad mēo. de dñica: cum de aliquo festo ir. lec fit seruiciū ān. Muro tuo inerpugnabili circuncinge nos domine: et armis tue potencie protege nos semp de9 noster. p. Mgt. ān. Qui celoz contines thro nos et abyssos intueris dñe rer regū mōtes pōderas terram palmo cōcludis: eraudi nos dñe in gemitib9 nostris. ps. Mgt ān. Sustinuim9 pacem et nō venit dñe sup nos quesiuimus bona et ecce tur bacio: cognouimus dñe pctā nr̄a ne in eternū irascaris no bis deus israel. ps. Mgt. Si vero in v. dñica i mēse noue̅ bris forte cōtigerit: tūc repetatur ān. Qui celorū. ad vs. in sabba. v. dñice Ad matuti. Inuita De9 rer celestis Qui sedes in throno miserere nobis. ps. Uenite er. Hac die in cipiat' ezechiel: et legatur vsq; ad aduentum dñi qn̄ de tpali

agitur. Lec. pma de historia.
Et factũ est ĩ tricesimo anno: id ẽ quarto ĩ q̃nta mensis cũ essem in medio captiuorũ iuxta fluuiũ chobar aperti sunt celi. Et vidi visiones dei in quinta mẽsis ipse est annus quintus transmigracionis regis ioachim. Hec dicit dñs deus conuertimini ad me et salui eritꝫ Oẽs lectiones de prophecia finiãtur cũ hac clausula Hec dicit R Uidi dñm sedẽtẽ sup solium excelsum et eleuatum: ꝛ plena erat oĩs terra maiestate eius Et ea q̃ sub ipso erant replebãt tẽplũ. V. Seraphin stabãt super illud sex ale vni et sex ale alteri. Et. Lctõ ii.
Factum est verbum dñi ad ezechielẽ filiũ buzi sacerdotẽ in terra chaldeorũ secus flumẽ chobar Et facta est super eum ibi man⁹ dñi: et vidi: et ecce ventus turbinis veniebat ab aquilone: et nubes magna et ignis inuoluẽs et splendor in circuitu eius. Et de medio ei⁹ quasi species electri. hoc est de medio ignis Hec dicit. R Aspice dñe de sede sancta tua: et cogita de nobis: inclina deus meus aurez tuam et audi. Aperi oculos tuos et vide tribulacionẽ nostram. V Respice dñe de sanctuario tuo et de excelso celorum habitaculo. Aperi. L. iii
Et ex medio eoꝝ similitudo quatuor aĩalium: et hic aspectus eorũ. Similitudo hoĩs in eis: et quatuor facies vni et quatuor penne vni Et pedes eorũ pedes recti: et planta pedis eoꝝ quasi planta pedis vituli: et scintille quasi aspectus eris candentis Hec dicit R Aspice dñe q2 facta est desolata ciuitas plena diuiciis sedet in tristicia dña gẽcium Nõ est qui cõsoletꝰ eam nisi tu deus. V Plorans plorauit in nocte ꝛ lachryme ei⁹ in maxillis eius Nõ est Gloria Non est Lectio quarta
Et manus hoĩs sub pennis eorũ ĩ quatuor ptibus Et facies et pennas per quatuor ptes habebant iunctecꝫ erant penne eorũ alterius ad alteꝝ Non reuertebantꝰ cum incederent: sed vnũquodcꝫ ante faciem suã gradiebatꝰ Sĩilitudo autẽ vultus eoꝝ facies hoĩs et facies leonis a dextris ipõrum quatuor Hec dicit. R iii Super muros tuos hierusalem constitui custodes Tota die et nocte nõ tacebũt laudare nomẽ dñi. V. Qui reminiscimini dñi ne taceatꝫ: ꝛ ne detis silencium ei. Tota. Lcõ. v
Facies autem bouis a sini-

stris ipsorꝫ quatuor: et facies aq̃le desup ipsorꝫ q̃tuor Et facies eorꝫ ꝛ pēne eorꝫ extēte desuper Due pēne singulorꝫ iūgebāt ꝛ due tegebāt corpora eorꝫ: et vnūquodq̧ eorꝫ corā facie sua ābulabat. Ubi erat impetus spirit⁹ illuc gradiebantur: nec reuertebant cuꝫ ambularent. R. Muro tuo inexpugnabili circūcīge nos dñe: et armis tue potencie ꝓtege nos semꝑ. Libera dñe deus israel clamātes ad te. V⁹. Erue nos in mirabilib⁹ tuis et da gloriā noī tuo. Lib. l. vi

Et similitudo aīaliū ꝛ aspect⁹ eorꝫ quasi carbonū ignis ardenciū et quasi aspect⁹ lāpadarū Hec erat visio discurrens in medio aīaliū Splendor ignis et de igne fulgur egrediens R. Sustinuimus pacē et nō venit q̄siuim⁹ bona et ecce turbacio: cognouimus dñe pctā nr̄a Non ī ꝑpetuum obliuiscaris nos. V⁹. Peccauimus cū patrib⁹ nr̄is iniuste egimus iniq̃tatē fecimus. Non Glīa. Nō. In. iii. noc. R. Angustie michi sunt vndiq̧ et quid eligā ignoro. Melius est michi incidere in manus hominū. Quā dereliquere legē dei mei. V. Si enī hoc egero mors michi ē si autem nō egero nō effugiā manus vestras Meli⁹. R. Laudabilis popul⁹ quē dñs exercituū benedixit dicens: opus manuū mearū tu es. Hereditas mea israel. V. Beata gēs cuius est dñs deus ei⁹ popul⁹ quē elegit in hereditatē sibi. Hereditas. R. ferialia Misit dñs angelū suum et conclusit ora leonū Et nō me contamīauerūt: q₂ corā eo iusticia inuenta est in me. V. Misit deus misericordiā suā et veritatem suā: aīam meā eripuit de medio catulorꝫ leonū. Et. R. Qui celorū contines thronuꝫ et abyssum intueris dñe rex regum montes pōderas: terram palmo concludis Exaudi nos deus in gemitib⁹ nr̄is V. Non enim in iustificacionibus nostris prosternimus preces ante faciē tuā: sed īmiseracionib⁹ tuis multis. Exaudi Glīa. Ex. Lec. per ebdo.

Et aīalia ibant et reuertebantur in similitudinem fulguris chorusantis. Cūq̧ aspicerem aīalia: apparuit rota vna super terram iuxta ea quatuor habens facies. Et aspectus rotarum et opus earum quasi visio maris: et vna similitudo ipsarū quatuor. Et aspectus earum et opera quasi si sit rota in medio rote Per quatuor par

tes earum euntes ibant et nõ reuertebãtur cũ ambularent Statura quoqꝫ erat rotis ⁊ altitudo ⁊ horribilis aspect⁹ et totum corpus plenuꝫ oculis in circuitu ipsarum quatuor.

Dominica. ii. Lectio prima

Cumqꝫ ãbularẽt aĩalia. ambulabãt pariter ⁊ rote iuxta ea. Et cum eleuarent animalia de terra: eleuabãtur simul et rote. Quocunqꝫ ibat spiritus: illuc eunte spiritu et rote pariter eleuabant sequẽtes eũ. Spirit⁹ enim vite erat in rotis. Cum euntibus ibãt et cum stãtibus stabãt. Et cũ eleuatis a terra pariter eleuabãtur et rote sequentes ea: quia spiritus vite erat in rotis. l. ii.

Et sĩlitudo sup capita aĩaliũ firmamẽti quasi aspect⁹ cristalli horribilis et extẽti sup capita eoꝝ desup. Sub firmamẽto aũt pẽne eoꝝ recte alterius ad alterũ. Unũqđqꝫ duabus alis velabat corpus suũ: ⁊ alterũ similiter velabatur. l. iii.

Et audiebã sonũ alaꝝ quasi sonũ aquaꝝ multaꝝ quasi sonũ sublimis dei. Cũ ãbularẽt quasi son⁹ erat multitudinis vt son⁹ castroꝝ Cũqꝫ starẽt, demittebãt pẽne eoꝝ. Nã cũ fieret vox supra firmamentum quod erat super caput eorum stabant et submittebãt alas suas. Hec dicit. Lec. iiii.

Et super firmamentũ quod erat imminens capiti eorum quasi aspect⁹ lapidis saphyri similitudo throni Et super similitudinem throni similitudo quasi aspectus hominis desuper. Et vidi quasi speciẽ electri velut aspectum ignis intrinsecus per circuitum ei⁹ a lumbis eius desuper. Lc. v.

Et a lumbis eius vsqꝫ deorsum vidi quasi faciem ignis splendentis in circuitu velut aspectum arcus cum fuerit in nube in die pluuie. Hic erat aspectus splendoris p gyrũ.

Hec visio similitudinis glorie dñi. Lctõ. vi. In dieb⁹ illis factum est verbum dñi ad ezechielem prophetam dicẽs. Fili hominis Ecce ego mitto te ad filios israel ad gentes apostatrices que recesserunt a me. Hec.

Lectiones per ebdomadam.

Patres eorum preuaricati sunt pactum meum vsqꝫ ad diẽ hanc: et filii dura facie et indomabili corde sũt ad q̃s ego mitto te: ⁊ dices ad eos. Hec dicit dominus deus. Si forte vel ipsi audiãt: ⁊ si forte quiescant quoniã domus exasperans est: et sciẽt qr propheta fuit in medio eoꝝ. Tu ergo fili hoĩs ne timeas eos

necꝫ metuas: qm̄ increduli et subuersores sunt tecum: et cū scorpionibus tu habitas. Tu ergo fili hominis audi quecunqꝫ loquor ad te: et noli esse exasperās sicut domus exaspe ratrix est Dñica. iii. Lectio. i.

Aperi os tuū et comede oīa que tibi do. Et vidi et ecce manus missa ad me in qua erat inuolutus liber: ⁊ expādit illū corā me q̄ erat scriptus īt⁹ ⁊ foris: ⁊ scripte erāt ī eo lamētationes ⁊ carmē ⁊ ve

Et dixit dñs ad me Lectio. ii Fili hoīs qd̄cūqꝫ īueneris comede. Comede volumē istud ⁊ vadēs loquere ad filios isrl̄ Et aperui os meum: et cibauit me volumine illo. Lec. iii.

Et dixit ad me: fili hoīs venter tu⁹ comedet: ⁊ viscera tua cōplebūtur volumine isto qd̄ ego do tibi. Et comedi volumen illud: et factum est in ore meo tanq̄ mel dulce. Lcō iiii.

Dixit aut dñs ad me Fili hominis vade ad domū israel: ⁊ loq̄ris verba mea ad eos. Nō enī ad ppl̄m ꝓfūdi sermonis et ignote līgue tu mitteris ad domum israel: quorum non possis audire sermones. lc. v.

Et si ad illos mittereris: ipsi audirent te. Domus autem israel nolūt audire te: quia nolūt audire me. Omnis quippe domus israel attrita fronte est: et duro corde. Ecce dedi faciem tuam valēciorē faciebus eorum: et frontem tuam duriorē frontibus eoꝝ. lc. vi.

Ut adamātē ⁊ ut silicē dedi faciē tuā. Ne timeas eos necꝫ metuas a facie eoꝝ: q̄r domus exasperās est. Et dixit dñs ad me Fili hoīs oēs sermōes meos quos loquor ad te assume ī corde tuo ⁊ ī aurib⁹ tuis audi

Lectiones per ebdomadam.

Et vade īgredere ad trāsmigracionē ad filios populi mei: ⁊ loq̄ris ad eos ⁊ dices eis. Hec dicit dñs deus. Si forte audiāt ⁊ quiescāt ⁊ assūpsit me spūs: ⁊ audiui post me vocē ꝯmocionis magne: bñdicta gl'ia dñi de loco suo: ⁊ vocē alarū aīaliū ꝑcuciēciū altera ad alterā: audiui ⁊ vocē rotarum sequēciū aīalia: ⁊ vocē cōmocionis magne Spiritus quoqꝫ leuauit me ⁊ assumpsit me: ⁊ abii amarus ī īdignacione spūs mei. Manus enī dñi erat mecū confortans me. Et veni ad transmigracionem ⁊ ad aceruum nouarum frugū ad eos qui habitabant iuxta fluuiū chobar. Dñica. iiii. L. i.

Et sedi vbi sedebant: et mansi ibi septem diebus merens in medio eorum. Cū autem pertransissent septem

dies: factũ est vbũ dñi ad me dicens. Fili hominis specula torem dedi te domui israel: et audies de ore meo verbum: et annunciabis eis ex me. Lc. ii. Si dicente me ad ipiũ morte morieris et nõ ãnũciaueris ei: neqꝫ locutꝰ fueris vt auertat a via sua ipia et viuat: ipe ipiꝰ in iiq̃tate sua morieť: sãguinẽ aũt eiꝰ de manu tua reqrã. l. iii Si autẽ tu annũciaueris impio et ille nõ fuerit cõuersꝰ ab impietate sua/ ipe quidẽ ĩ iniquitate sua morietur/ tu autẽ aĩam tuã liberasti. Sed si conuersus iustus a iusticia sua fuerit/ et fecerit iniquitatẽ ponã offendiculum coram eo. l. iiii. Ipse morieť qꝛ nõ ãnũciasti ei ĩ pc̃tõ suo morieť et nõ erũt ĩ mẽoria iusticie eius quas fecit Sãguinẽ vo eiꝰ de manu tua reqrã. Si aũt tu ãnũciaueris iusto vt nõ peccet iustus/ et ille non peccauerit viuens viuet/ quia annunciasti ei/ et tu animam tuam liberasti. l. v. Et facta est super me manus dñi/ et dixit ad me. Ingredere et includere ĩ medio domꝰ tue Et tu fili hoĩs ecce data sunt sup te vicula et ligabũt te ĩ eis et nõ egredieris ĩ medio eoꝝ. l. vi Et linguam tuam adherere faciam palato tuo/ et eris mutus/ nec quasi vir obiurgans quia domus exasperans est. Cum autem locutus fuero tibi aperiam os tuum et dices ad eos. Hec dicit dominus deus. Qui audit audiat et q̃ quiescit quiescat/ qꝛ domus exasperans est. Lectiones per ebdo.

Et tu fili hominis. Sume tibi laterem et pones eum coram te/ et describes in eo ciuitatem hierusalem. Et ordinabis aduersus eam obsidionẽ/ et edificabis municiões Et cõportabis aggerẽ/ et dabis contra eã castra et pones arietes in gyro. Et tu sume tibi sartaginẽ ferreã/ et pones eã in murũ ferreũ inter te et ĩter ciuitatẽ. Et obfirmabis faciẽ tuã ad eã/ et erit in obsidionẽ et circũdabis eã. Signũ est domui isrl. Et tu dormies super latus tuũ sinistrũ/ et pones iniquitatẽ domꝰ israel sup eo numero dieꝝ q̃bus dormies sup illud/ et assumes iniq̃tatẽ eoꝝ

Dominica. v. Lectio prima.

Ego autẽ dedi tibi ãnos iniq̃tatis eoꝝ nũero dierũ trecẽtos et nonagita dies/ et portabis ĩiq̃tatẽ domus israel. Et cũ cõpleueris hec/ dormies sup latus tuũ dextrũ scdõ/ et assumes ĩiq̃tatẽ domꝰ iude quadraginta diebu. lc. ii. Et tu sume tibi frumentũ et ordeũ et fabã et lentẽ/ et miliũ

et viciam: ⁊ mittes ea in vas vnum ⁊ facies tibi panes nu mero dierum quibus doꝛmies super latus tuum ⁊ trecentis nonaginta diebus comedes illud hec dicit. Lectio tercia.

Cibus autē tuus quo vesceris erit in pondere viginti sta teres in die. A tēpoꝛe vsq ad tempus comedes illud Cibus autem tuus erit Et aquam in mensura bibes sextam partē hin/ a tēpoꝛe vsq ad tempus bibes illud/ ⁊ quasi subcinericium oꝛdeaceum comedes illud hec dicit Lectio quarta.

Et factus est sermo domini ad me dicēs. Fili hominis pone faciem tuam ad montes israel/ ⁊ pꝛophetabis ad eos et dices. Mōtes israel audite verbum domini dei. Hec dicit dominus deus montibus ⁊ collibus ⁊ vallibus. hec dicit. dominus Lectio quinta.

Ecce ego inducam super vos gladium/ ⁊ disperdam excelsa vestra/ et demoliar aras vestras ⁊ confringentur simulachꝛa vestra/ ⁊ deiiciam interfectos vr̄os āte ydola vr̄a. l. vi.

Et dabo cadauera filioꝛum israel ante faciem simulachꝛorum vestroꝛum/ ⁊ disperdam ossa vestra ante aras vestras in omnibus habitacionibus vestris. Urbes deserte erunt et excelsa demolientur ⁊ dissipabuntur. Et interibunt are vestre ⁊ confringentur. ⁊ cessabunt ydola vestra/ ⁊ contere ntur delubꝛa vestra/ et delebuntur opera vestra. Hec. Lectiones per ebdomadam.

Et cadet interfectus in medio vestri/ et scietis quia ego dominus. Et relinquam in vobis eos qui fugerint gladium in gentibus cū dispersero vos in terra/ et recoꝛdabuntur mei liberati de stri in gentibus ad quas captiui ducti sunt/ quia contriui coꝛ eoꝛum foꝛnicans et recedēs a me/ ⁊ oculos eoꝛum foꝛnicantes post ydola sua. Et factus ē sermo domini ad me dicēs. Et tu fili hominis/ hec dicit dominus deus terre isrl̄ Finis venit/ venit finis super quatuoꝛ plagas terre. Nunc finis super te: ⁊ emittam furoꝛem meum: et iudicabo te iuxta vias tuas: ⁊ ponam cōtra te oēs abhominaciones tuas ¶ Incipiūt expositiōes euāgelioꝛum dominicalium cum oꝛacionibus ⁊ añis: a dominica pꝛima post trinitatis vsq ad aduentum domini.

¶ Dominica pꝛima post festum sancte trinitatis. Oꝛacio

Deus in te sperancium fortitudo adesto propicius inuocacionibus nostris quia sine te nichil potest mortalis infirmitas: presta auxilium gracie tue vt in exequendis mādatis tuis: et volūtate tibi et actione placeamus. Per.

Secūdum lucam. xvi. capl'o.

In illo tempore dixit iesus discipulis suis parabolā hanc. Hō quidā erat diues et induebatur purpura et bysso: et epulabatur quotidie splendide. Et reliqua. Omel. beati gregorii pape. Lcō. vii.

In verbis sacri eloquii fratres charissimi prius seruanda est veritas hystorie: et postmodū requirenda spiritualis intelligencia allegorie. Tunc nāqz allegorie fructus suauiter carpitur: cum prius per hystoriam in veritatis radice solidatur. Sed qz nōnunqꝫ allegoria fidem edificat: et hystoria moralitatem Nos qui autore deo iam fidelibus loquimur non ab re credimus si. ipsum loquendi ordinem postponamus quatenus qui fidem iam firmam tenetis prius de allegoria aliquid breuiter audire debeatis et quod vobis de moralitate hystorie valde est necessarium hoc in exposicionis nostre ordine seruetur postremū: quia ea plerumqz solent melius recoli que contigit postmodum audire. Tu. Lectio. viii

Sensus ergo allegoricos sub breuitate transcurrimus: vt ad moralitatis latitudinem cicius venire valeamus (Homo quidam erat diues qui induebatur purpura et bysso: et epulabatur quotidie splendide) quem fratres charissimi: quem diues. Iste q induebatur purpura et bisso et epulabatur quotidie splē di. iudaicum populum signat qui cultum vite exterius habuit: qui accepte legis diuiciis ad nitorem vsus est nō ad vtilitatem. Quem vero lazarus vlceribus plenus: nisi gentilem populum figuraliter exprimit: qui dum cōuersus ad deum peccata sua confiteri non erubuit: huic vulnus in cute fuit in cutis quippe vulnere virus a visceribus trahitur et foras erumpit. Tu autem domine. Lectio nona.

Quid est ergo peccatorum confessio: nisi quedam vulnerum rupcio quia peccati virus salubriter aperitur in cōfessione qd pestifere latebat ī mēte. Vulnera etenī

cutis in superficiem trahũt hu morem putredinis Et confi tendo peccata quid aliud agi mus: nisi malũ qd in nobis latebat aperim⁹ Sed lazar⁹ vulneratus cupiebat satura-ri de micis que cadebãt de mẽ sa diuitis: et nemo illi dabat quia gẽtilẽ quẽq; ad cognici-onem legis admittere supb⁹ ille popul⁹ despiciebat: q̃ dũ doctrinã legis non ad chari tatem habuit sed ad elacionẽ quasi de acceptis operib⁹ tu muit et quia ei verba deflue-bant de sciẽcia: quasi mice ca debant de mensa. Ac contra iacentis pauperis vulnera li gebant canes Tu. ãn. Pater abraham miserere mei: et mit te lazarũ vt intingat extre-mum digiti sui in aquã vt re frigeret linguã meã. ps. Bñ-dictus. Ad ves ãn. Fili recor dare: quia recepisti bona in vita tua et lazarus similiter mala. p Mgt. ¶ Dñica. scda

Sancti tui nois Ore. dñe timorem pariter et amorẽ fac nos habere perpe-tuũ: quia nunq̃ tua guberna cione destituis: quos in soli-ditate tue dilectiõis istituas Per. Scdm lucam. xiiii. cpo.

In illo tẽpore Dixit ies⁹ discipulis suis similitu dinem hanc. Homo quidã fe cit cenã magnam et vocauit multos Et misit seruũ suum hora cene dicere inuitatis vt venirent: q2 iã parata sunt oĩa Et rel. Omel. bti grego Hoc distare rii pape. l. vii. fratres carissimi inter delici-as corporis et cordis solet: q corporales delicie cũ nõ habẽ tur graue in se desideriũ accẽ dunt cũ vero habite eduntur comedentẽ ptinus ĩ fastidiũ per sacietatẽ vertũt At con-tra spiritales delicie cuz non habẽtur in fastidio sũt: cum vero habent in desiderio: tã-toq; a comedente ampli⁹ esu riuntur: quãto ab esuriẽte ã-plius comedunt. In illis ap petitus placet: experiencia displicet: in istis appetit⁹ vi-lis est: experiencia magis pla cet In illis appetitus saturi tatẽ: saturitas fastidiũ gene rat: in istis appetitus saturi-tatẽ saturitas appetitũ parit Augent enĩ spiritales delicie desideriũ in mente dũ saciãt quia quãto magis earũ sapor percipitur: eo ampli⁹ cogno scitur q auidius ametur Et idcirco nõ habite amari non possunt: q2 earũ sapor igno-ratur Quis enĩ amare vale-at qd ignorat. Tu. Lec. viii. Proinde psalmista nos am monet dicens Gustate et vi-

dete qm̄ suauis est dn̄s. Ac si aperte dicat. Suauitatē eius nō cognoscitis si hāc minime gustatis: sed cibū vite ex palato cordis tangite: vt probantes eius dulcedinē amare valeatis. Has autē homo delicias tūc amisit cū in paradiso peccauit: extra exiet cū os a cibo eterne dulcedinis clau. Unde nos quoqꝫ (sit. sc. ix. nati in huius peregrinaciōis erūna: huc fastidiose iā venimus: nescimus quid desiderare debeam⁹: tantoqꝫ se āpli⁹ fastidii nostri morbus exaggerat: quāto se magis ab esu illius dulcedinis anim⁹ elongat: et eo iam terrenas delicias non appetit: quo eas comedere diu longeqꝫ disueuit. fastidio ergo nostro tabescim⁹ et longa inedie peste fatigamur Et qꝛ gustare intus nolum⁹ paratā dulcedinē: amamus foris miseri famam nostram Sed supra nos pietas nec se deserentes deserit Contemptas enī illas delicias ad memorie nostre oculos reuocat: easqꝫ nobis proponit: in promissione torporē excutit atqꝫ vt fastidiū nostrū repellere debeam⁹ īuitat. Tu. ān. Homo quidā fecit cenam magnā et vocauit multos et misit seruū suum hora cene dicere inuitatis vt venirent quia omnia parata sunt all'a. ps. Bn̄dict⁹. Ad ves. an. Exi cito in plateas et vicos ciuitat' et pauperes ac debiles: cecos et claudos cōpelle intrare vt impleat dom⁹ mea alleluya ps. Magt. ❡ Dñica iii. Oro

Deprecacionē nostram qs dn̄e benignus exaudi: et quibus supplicandi prestas affectū: tribue defensionis auxiliū. Per do. Scdʒ lu

In illo tp̄e (cam. xv. cap. accesserūt ad iesum publicani et pctōres: vt audirēt illū: et murmurabāt pharisei et scribe dicētes. Quia hic peccatores recipit et manducat cum illis. Et reliq̄. Omelia beati gregorii pape. L. vii

Estiuū tempus qd̄ corpori meo valde contrariū est: loq̄ me de exposicione euangelii longa mora īteruenięte prohibuit: sed non quia lingua tacuit ardere charitas cessauit Hoc etenim dico qd̄ apud se vestrū vnusquisqꝫ cognoscit. Plerūqꝫ charitas quibusdam occupacionib⁹ prepedita et intus flagrat in corde/ et tn̄ non monstrat ī ope: quia et sol cū nube tegitur non videtur in terra/ et tn̄ ardet ī celo Sic sic esse occupata charitas solet: et intus sui vī ar-

doris exurit et foris flammas operis non ostēdit. Sed quia nunc ad loquendum tempus rediit vestra me studia accendunt: vt michi tanto amplius loqui libeat: quanto hoc vestre mētes desiderabilius expectant. Tu autem dn̄e. Lectio octaua

Audistis in lectione euangelica fratres mei: quia peccatores et publicani accesserūt ad redemptorem nostrū et nō solum ad colloquendum/ sed eciā ad cōuescēdū recepti sūt Quod vidētes pharisei dedignati sūt. Ex qua re colligite quia vera iusticia compassionem habet/ falsa iusticia dedignacionem/ quamuis et iusti soleāt peccatoribus dedignari. Sed aliud est quod agitur typo superbie aliud quod zelo discipline. Tu aūt. Lectio nona.

Dedignantur eteni sed non dedignantes desperāt/ sed nō desperantes persecucionē cōmouent: sed amātes: quia et si foris increpaciones per disciplinā exaggerant: intus tamē dulcedinē per charitatem seruant. Proponūt sibi ī aīmo ipsos plerūqꝫ quos corrigunt meliores estimant eos quoqꝫ quos iudicant. Quod videlicet agentes et per disciplinam subditos et per humilitatem custodiunt semetipsos. At cōtra hi qui de falsa iusticia superbire solent: ceteros quosqꝫ despiciunt nulla infirmitatibus misericordia condescendunt: et quo se peccatores esse nō credunt eo deterius pctōres fiūt ān. Quis ex vobis hō q̄ habet centū oues et si perdiderit vnā ex illis nonne dimittit nonaginta nouem in deserto et vadit ad illā que perierat donec inueniat illam alleluya. ps. Benedictus. Ad vesperas. ān Que mulier hn̄s dragmas decem et si perdiderit vnam ex illis nonne accendit lucernam et euertit domum et querit diligenter donec inueniat. ps. Magnificat. Dn̄ica. iiii. Orō.

Protector in te sperāciū deus sine quo nichil est validum nichil sanctum multiplica super nos misericordiā tuam vt te rectore te duce sic transeamus per bona temporalia vt non amittamus eterna. Per dominum. Luce. vi.

In illo tēpore dixit iesus discipulis suis. Estote misericordes sicut et pater vester misericors est. Nolite iudicare et nō iudicabimini. Et rel. Omel. b. augu. epi. l. vii.

Modo fratres cum euangelium legeretur audiuimus dicente domino. Nolite iudicare vt nō iudicemini

in quo enim iudicaueritis iudicabimini: quid est hoc cum ipse domin9 in alio loco euãgelii dixerit? Nolite secundũ faciem iudicare: sed iustum iudicium iudicare. Non enim sibi dñia lectio contraria esse potest: sed intellectum sobriũ querit. In conuersacione humana dilectissimi sunt aliqua que racionabiliter reprehẽdũtur: sunt vero que nõ sine peccato induant aperta enĩ mala et iudicari et argui debent Illa vero que ignoram9 vtrũ bono an malo animo fiãt scire non possumus: iudicare penitus non debemus. Lcõ. viii

Verbi gracia vides hominẽ frequẽcius ieiunare/ congaude: et noli nimis laudare quia potest hoc quod facit pro humana gloria fieri. Sed et noli vituperare quia potest et pro deo et pro anime remedio ieiunare vidisti alium ĩ dicto ieiunio publice velle prandere: cum dilectione ãmone. Si dixerit se pro stomachi lassitudine ieiunare non posse crede et noli iudicare/ quia vtrumqз potest fieri/ vt pro gula/ vel pro luxuria/ prãdere velit: et pre infirmitate non possit. Vi disti alterum subditis suis cũ seueritate disciplinam imponere: et indulgenciam tardius dare/ noli iudicare crudelem: quia forsitan non sit morbo iracundie: sed zelo discipline et amore iusticie. Propter qđ illud scriptum est. zelus domus tue comedit me. Tu autem domine. Lectio nona

Forte aliquis vicin9 aut amicus tuus dum animum suum habet in rebus sibi satis necessariis occupatum/ aut tardi9 te salutauerit: aut tardius occurrerit q̃ debuit noli eum superbũ iudicare/ noli malignũ credere: et magis hoc aut per obliuionem/ aut per negligenciam q̃ per despectum/aut per superbiam factum crede quia forte et tibi hoc vt est humana fragilitas frequenter euenit/ vt rebus aliis nimis intẽtus aliquid minus caute/ aut minus sollicĩe fecisse videaris et tamen noluisti te pro hac re malo aĩmo iudicari. ãn. Estote ergo misericordes sicut et pater vester misericors est dicit dominus. ps. Benedictus. Ad vesperas. antiphona. Nolite iudicare et non iudicabimini in quo enim iudicio iudicaueritis iudicabimini dicit dominus. Psalmus. Magnificat.

¶ Dominica quinta. Oracio

Da nobis dñe quesum9 vt et mũdi curs9 pacifice nobis tuo ordĩe dirigatur

et eccl'ia tua trāq̄lla deuociōe letetur. p. Scdm lucā. v cap.

In illo tp̄e cū turbe irruerent ad iesū vt audirent verbū dei. Et ipse stabat sec9 stagnum genazareth et vidit duas naues stantes secus stagnū/ piscatores aūt descēderāt et lauabāt rhetia. Et reliqua

Omelia v. ambrosii epi. l. vii.

Ubi dn̄s multis impar ivit varia genera sanitatū/ nec tēpore nec loco cepit a studio sanādi turbā cohiberi: vesper īcubuit. sequebatur stagnum occurrit: vrgebant. Et ideo ascēdit ī petri nauim Hec est illa nauis que adhuc scdm matheū fluctuabat: secūdum lucā repletur piscibus: vt et principia ecclesie fluctuātis et posteriora exuberantis agnoscas. Pisces enī sunt qui hanc enauigāt vitam. Ibi adhuc discipulis xp̄us dormit: hic precipit dormit enim trepidis perfectis vigilat. l. viii.

Sed quemadmodum dormiat xp̄us audi dicentem in propheta. Ego dormio et cor meum vigilat. Et sanctus matheus recte non pretermittēdum putauit eterne iudicium potestatis: vbi imperat vētis Non est enim humana doctrina sicut audistis iudeos dicere. Uerbo imperat spiritibus sed celestis maiestatis insigne q̄ turbatū sedatur mare: et diuine vocis impio obsequūtur elementa atq̄ sensibilia sensu accipiūt obsequendi. Diuine mysteriū gracie reuelatur q̄ fluctus mitescūt seculi: verbo immūdus sp̄us cōquiescit Nō alterutrū altero refellitur: sz vtrumq̄ celebratur. Lctō ix.

Habes miraculū in elemētis habes documētū in mysteriis Ergo q2 sanctus lucas eā sibi nauim in qua petrus piscaret elegit. Non turbatur ista que petrū habet/ turbatur illa q̄ iudam habet et simulata illic discipulorum merita nauigabāt tamē adhuc eā perfidia p̄ditoris agitabat. In vtraq̄ petrus/ sed qui suis meritis firmus est: turbatur alienis. Caueamus igitur p̄fidum caueamus p̄ditorē: ne per vinum plurimi fluctuem9. Ergo nō turbatur hec nauis ī qua prudēcia nauigauit abest p̄fidia fides spirat. Quemadmodum enim turbari poterat cui preerat is ī quo ecclesie firmamētum est: illic ergo turbacio vbi modica fides/ hic securitas vbi perfecta dilectio Tu: ān. Ascendens iesus in nauem et sedens docebat turbas. alleluya. ps. Benedictus. Ad vesperas. ān. Preceptor p totā

noctem laborantes nichil ce-
pimus/ in verbo autẽ tuo la-
xabo rethe. ps. Magnificat.
¶ Dominica sexta. Oracio.
Deus qui diligentibus
te bona inuisibilia pre
parasti/ infunde cordibus no
stris tui amoris affectum/ vt
te in omnibus et super omnia
diligentes promissiones tuas
que omne desiderium superãt
cõsequamur. Per dominum.
Secundum matheũ. v. capl'o
In illo tempore dixit ie-
sus discipulis suis. Amẽ
dico vobis/ quia nisi habũda
uerit iusticia vr̃a plus q̃ scri-
barum et phariseorum non in
trabitis in regnum celorum.
Et reliqua. Omelia beati Au
gustini episcopi. Lectio. vii.
Postea q̃ domin⁹ cohor-
tatus est audientes vt se
prepararent ad omnia sustinen
da pro veritate atq; iusticia:
et vt non absconderent bonũ
quod accepturi erant/ sed ea
beneuolencia discerent vt ce-
teros docerent/ non ad laudẽ
suam sed ad gloriã dei bona
opera sua referentes/ incipit
iam eos informare et docere
q; doceant tanq̃ si quererent
dicentes. Ecce volumus et om
nia sustinere pro tuo nomine
et doctrinã tuam non abscõ-
dere. Sed quid est hocipsum
quod vetas abscondi/ et pro
quo iubes oĩa tolerari. Nun-
quid alia dicturus es contra
ea que in lege scripta sũt. Nõ
inquit. Nolite enĩ putare quo
niam veni soluere legem et ꝓ
phetas. Non veni soluere/ sed
adimplere. Tu. Lectio octaua
In hac sentencia duplex
sensus est/ sed vtrũq; tra
ctãdum est. Nam qui dicit nõ
veni soluere legem sed adim-
plere/ aut addẽdo dicit quod
minus habet aut faciẽdo qd
habet. Illud ergo prius con-
sideremus quod primum po-
suimus. Nam qui addit quod
minus habet/ non vtiq; soluit
quod inuenit sed magis perfi-
ciendo confirmat. Et ideo se
quitur et dicit. Amen amẽ di
co vobis donec transeat celũ
et terra/ iota vnum aut vnus
apex non preteribit a lege
donec omnia fiant. Tu. l. ix.
Dum enim fiunt eciam
illa que adduntur ad
perfectionẽ multo magis fiũt
illa que premissa sunt ad in-
choacionẽ. Quod autem ait/
iota vnum aut vnus apex nõ
trãsiet a lege/ nichil aliud po
test intelligi nisi vehemens ex
pressio perfectionis quando ꝑ
litteras singulas demonstra-
ta est/ inter quas litteras io-
ta minus est ceteris quia vno

ductu fit: aper autē est ipsius aliqua sūmo particula. Qui bus verbis ostendit ī lege ad effectū eciam minima queqꝫ perduci. Deinde subiecit. Qui enim soluerit vnū de manda tis istis minimis: et docuerit sic hoīes: minim⁹ vocabit in regno celoꝝ. ān Audistis quia dictū est antiquis nō oc cides qui autē occiderit reus erit iudicio. ps. Benedictus. Ad vcš ān. Si offers munus tuū ad altare et recordatus fueris quia frater tu⁹ habet aliqͩd aduersum te relinque ibi mun⁹ tuū ante altare et va de pri⁹ recōciliari fratri tuo et tūc veniēs offeres munus tuū alla ps. Magt ¶ Dñica (vii. Oro

Deus virtu tū cuius est totū qd ē optimū insere pectorib⁹ no- stris amorē tui noīs: et pšta ī nobis religionis augmētum vt q̄ sūt bona nutrias ac pie- tatis studio que sunt nutrita custodias. Per Scdꝫ marcū (viii. ca.

In illo tempo- re. Cum multa turba es set cū iesu: nec haberēt quod manducarēt conuocatis di- scipulis ait illis Misereor su per turbam: quia ecce iam tri duo sustinēt me: nec habent qd manducent Et reł. Ome- lia beati augustini Lectio vii.

Altitudinē diuinitatis sue ꝑ mīam humanitatis multis et variis modis in scripturis sanctis dñs noster iesus xpus ostendit quēadmodū solet ī misteriis et sacramentis vt ꝑ petentes accipiāt: et querētes inueniant: et pulsantib⁹ ape riatur Omnia enī que in hoc mūdo sub fragilitate nostra exhibuit miracula nobis pro ficiūt. Non vtiqꝫ sine causa faciebat ea dñs: vel quasi fru stra et inaniter. Uerbū dei ē xps: qui nō solum sonis: sed eciam factis loquitur homi- nibus. Tu autē Lec. octaua.

Hoc enī eciā qd hodie de san cto euangelio lectum est: que rit intellectorem: et cū fuerit ītellectū spirituale facit gau diū. Et in hac lectione simul considerāda ē: in vno eodēqꝫ redēptore nostro distiūcta o- peracio diuinitatis et huma nitatis: atqꝫ oīmodis detestā dus error Euticetis qui vnā tantū in xpo dogmatizare ꝑ sumit operacionē. In alteru tra enim parte vel qui solum hominē fuisse dixerit: gloriā negabit conditoris: vel q̄ so- lum deū: negabit misericor- diam redemptoris. Lectio. ix.

Nempe qꝫ super turbam mi seretur dñs: ne vel inedia: vel longioris vie deficiat labore

nouerim⁹ affectum esse atqȝ compassionē humane fragilitatis. Nō autē de septē panib⁹ et paucis piscibus saciauit quatuoꝛ milia hominum credim⁹ diuine opus esse virtutis. Attendat ergo sanctitas vestra: quia hoc nobis ꝓpositum est qđ cū vestra charitate tractem⁹: quid sibi velit huius rei tantū misteriū/ ꝙ eo modo se deū discipulis demonstrasse sancta testatur scriptura. quomodo euangelium narrat Ait enī euangelista in hodierna lectione (Cū multa turba esset cū iesu: nec haberent qđ manducarēt: cōuocatis discipulis ait illis) Misereoꝛ turbe huic. Tu. an Misereoꝛ super turbam quia ecce iam triduo sustinent me nec habent quod manducent et si dimisero eos ieiunos deficient in via. alleluya. psal. Benedictus. Ad veš ān. Et accipiens iesus septem panes gracias agens fregit et dedit discipulis suis vt apponerēt et apposuerunt turbe alla. p̄. Magt. ¶ Dñica viii. Oro.

Deus cuius ꝓuidencia in sui disposicione non fallitur te supplices exoramus vt noxia cuncta submoueas et omnia nobis ꝓ futura concedas Per. Secū-

In dum mattheum vii. cap. In illo tempoꝛe dixit iesus discipulis suis. Attendite a falsis ꝓphetis/ qui veniunt ad vos in vestimentis ouium: intrinsecus autē sūt lupi rapaces. Et reł. Omel. beati augustini epi Lectō vii

De inuestiganda ac possidēda sapiencia dominus iā incipit loqui Quod est lignum vite/ cuius vtiqꝫ: inuestigande ac possidende id est contēplandi. talis oculus per omnia superioꝛa ꝑduct⁹ est quo videri iam possit arta via et angusta poꝛta. quod ergo deinceps dicit. Intrate per angustam poꝛtam: quia lata poꝛta et spaciosa via est que ducit ad perdicionem/ ⁊ multi sunt qui intrant per eam. Quam angusta est poꝛta ⁊ arta via que ducit ad vitam/ et pauci sunt qui inueniūt eaȝ/ non ideo dicit/ quia iugum domini asperū est ⁊ sarcina grauis/ sed quia laboꝛes finire pauci volunt/ minus credentes clamanti. Uenite ad me omnes qui laboꝛatis et onerati estis et ego reficiam vos tollite iugum meum sup vos et discite a me/ qꝛ mitis sum et humilis coꝛde/ iugum eniȝ meū suaue est et sarcina mea leuis est. Lectio octaua.

Hinc autē iste sermo sūpsit exordiū de humilibus et miti bus corde. Quod iugū suaue et leuē sarcinā multi recipi unt: pauci subeūt: eoq̧ fit ar ta via q̄ ducit ad vitā: et an gusta porta qua intratur in eā: hic ergo illi qui ꝓmittūt sapienciā cognicionēq̧ veri tatis quā nō habēt precipue cauendi sunt sicut sūt hereti ci: qui plerūq̧ se paucitate cō mendāt. Et ideo cum dixisset paucos esse qui inueniūt an gustam portā et artā viā: ne se illi supponāt noīe paucita tis: statim subiecit Cauete a pseudo ꝓphet; qui veniūt ad vos in vestimētis ouiū ītrin secus autē sunt lupi rapaces Sed isti non fallūt ocu- f. ix. lum simplicem: qui arborem dinoscere ex fructib⁹ nouit. Ait enī (A fructibus eorū co gnoscetis eos Deinde simili tudines adiūgit. Nūquid col ligunt de spinis vuas: aut de tribulis ficus? Sic oīs arbor bona bonos fruct⁹ facit: ma la autē arbor malos fructus facit. Nō potest arbor bona fruct⁹ malos facere: neq̧ ar bor mala fructus bonos fa cere. Oīs arbor que nō facit fructū bonū excidet: ⁊ ī ignē mittet. Igit a fructib⁹ eor̄ co gnoscet; eos. Tu. ān. Attēdi te a falsis ꝓphetis q̇ veniunt ad vos in vestimētis ouiū in trīsec⁹ autē sūt lupi rapaces a fructib⁹ eor̄ cognoscet; eos ꝯ. Bñdict⁹. Ad vš ā Nō oīs q̇ dicit michi dñe dñe ītrabit ī regnū celor̄ sed q̇ facit volū tatē p̄ris mei q̇ ī celis ē ipe in trabit ī regnū celor̄ alla. ꝯ.

Lar-(Mgt ¶ Do. ix. or gire nobis dñe q̄s semp spm̄ cogitādi q̄ recta sūt ꝓpi cius ⁊ agēdi vt q̇ sine te eē nō possumus scdm̄ te viuere va leamus Per Scdz lucā. xvi.

In illo tp̄e. Dixit ies⁹ di scipulis suis parabolaz hāc. Homo quidā erat diues qui habebat villicū: et hic dif famatus est apud illū: quasi dissipasset bona ipsius Et re liqua Omel. de eadē lectione

Quis est (augustini Lec. vii homo diues nisi xp̄s/ Diues ī celo: diues in terra: diues vbi q̧. Diues plenus gracie et ve ritatis. Et nos oēs de pleni tudine eius accepim⁹. Diues apud quem abscōditi sūt om nes thesauri sapiencie et sciē cie. Diues in oībus: et in om nes qui inuocant illū. Villi cus autē est vnusquisq̧ xp̄ia nus: qui in baptismate villi cacionem sui accepit et proxi mi. Christianus enī vnusq̇sq̧ non tantū sui causa viuit: s;

et ꝓximi/ et nō tm̄ redditurꝰ
est racionē ꝓ aīa sua/ sed et ꝓ
ciꝰ cū q̄ viuit ī hac vita/ exer-
cēs se corpore et aīo/ et adiu
uans proximū documentis ⁊
exēplo. Nec tm̄ q̄rens q̄ sua
sunt/ sed ⁊ q̄ alioꝝ. Tu. l. viii
Hec est xp̄ianorū cura nobi
lis et sctā villicacio. Hinc est
iudiciū xp̄i tremendū: ⁊ futu
ra exactio. Et hic diffamatꝰ
est apud illū/ quasi dissipasset
bona ipsius. Quotidie diffa
mamur apud deū/ qꝛ angeli
nr̄i sēp vidēt faciē p̄ris/ et nū
ciāt ei oīa opa nr̄a. Quid er
go faciemꝰ? vbi abscōdemur
Illi nos diffamāt/ qui nr̄a ī
teriora vident. Illi nos infa
mant/ qui omni hora nos in
tuentur et deū. Intuent om
nia nr̄a et deū/ qꝛ nr̄a intuē-
do nūciant deo. Lectio nona
Non est obstaculū/ nō sūt te
nebre quibꝰ impediant vide-
re oīa nostra qꝛ diuinū lumē
quo illuminant penetrat om
nia Qꝛ lux ī tenebris lucet/ ⁊
nox sicut dies illuminabit.
Et hic diffamatꝰ ē apud illū
quasi dissipasset bona ipsiꝰ.
Quis oīa sibi tradita bona
bene dispēsat ī omībꝰ? Quis
nō aliq̄n dormitat? Qn̄q bo
nus dormitat homerꝰ. Et in
multis offēdimꝰ oēs. Et si di
xerimꝰ/ qꝛ pctm̄ nō habemus
nosipos seducimꝰ ⁊ vitas in
nobis nō ē. Tu. Dixit dn̄s
villico q̄d hoc audio de te red
de racionē villicacionis tue
alla. ps. Bn̄dictꝰ. Ad vs. an.
Quid faciam qꝛ dn̄s meꝰ au-
fert a me villicacionē: fodere
nō valeo mēdicare erubesco:
scio quid faciā vt cū amotus
fuero a villicacione recipiāt
me ī domos suas ps. Magt.
¶ Dn̄ica decima. Oro
Pateāt aures mīe tue dn̄e
precibꝰ supplicāciū: et vt petē
tibus desiderata cōcedas: fac
eos q̄ tibi placita sunt postu
lare Per. Scd̄m lucā. xix. capi
IN illo tp̄e Cū appropī-
quasset iesꝰ hierusalē/ vi
dēs ciuitatē fleuit sup illā di
cens. Qꝛ si cognouisses ⁊ tu
Et rel. Omel. bti grego. pape
LEctionē breuē fc. vii.
scti euāgelii breui si pos
sum volo sermone ꝑcurrere:
vt illis ī ea plixior det ītēcio
q̄ sciūt ex paucis multa cogi-
tare. Qd̄ flēte dn̄o hierosoly
moꝝ subuersio describat: q̄ a
vespasiano et tito romanis
principibꝰ facta ē: nullꝰ q̄ hi
storiā euersiōis eiusdē legit:
ignorat. Romani enī princi-
pes denūciāt cū dr̄. Qꝛ veni-
ent dies ī te: ⁊ circūdabūt te
inimici tui vallo: et circūda-
bunt te: ⁊ coangustabunt te

vndiqꝫ: et ad terrā ꝓsternēt te/ et filios tuos qui ī te sunt Hoc quoqꝫ qḋ addit/ L. viii et nō relinquēt in te lapidem sup lapidē/ eciā ipsa iam eius dem ciuitatis transmigracio attestat/ qꝛ dū nūc in eo loco constructa est/ vbi extra poꝛtam fuit dn̄s crucifix⁹ pꝛioꝛ illa hierusalē/ vt dicit fundi tus est euersa. Cui ex qua cul pa euersionis sue pena fuerit illata/ subiūgitur (Eo ꝙ non cognoueris tēpus visitacio- Creatoꝛ nis tue) Tu. sc. ix. quippe oīum per incarnacio nis sue mysteriū hanc visita re dignat⁹ est/ sed ipsa timo- ris et amoꝛis illi⁹ recoꝛdata non est. Unde eciā per ꝓphe- tam in īcrepacione coꝛdis hu mani aues celi ad testimoniū deducunt cū dicit. Milu⁹ ī ce lo cognouit tempus suū/ tur tur et hirūdo ⁊ ciconia custo dierūt tēpus aduēt⁹ sui/ po- pul⁹ autem me⁹ nō cognouit iudiciū dn̄i. Tu. ān. Cū appꝛo pinquaret dn̄s hierusalē vi dens ciuitatem fleuit sup eaꝫ et dixit/ qꝛ si cognouisses ⁊ tu quia veniēt dies in te et circū dabūt te et coangustabunt te vndiqꝫ et ad terram pꝛoster nent te eo ꝙ nō cognouerꝭ tē- pus visitacionis tue alla. ps. Bn̄dict⁹. Ad vs. ān. Scriptū est enī qꝛ dom⁹ mea dom⁹ oro nis ē cūctis gētib⁹: vos autē fecistis illā speluncā latronū ⁊ erat q̄tidie docēs ī tēplo. ps. Dom. Mḡt. ¶ Dn̄ca. xi. oro

Deus qui oīpotēciā tu am parcēdo maxime et mise- rando manifestas: multipli- ca sup nos grām tuam vt ad tua pꝛomissa currentes cele- stiū bonoꝛū facias esse cōsoꝛ tes. p do Scdm lucā xviii. c.

In illo tēpoꝛe. Dixit ie- sus ad quosdā q̇ in se cō fidebant tanq̄ iusti et asp̄na bantur ceteros parabolā di- cens. Duo hoīes ascēderūt ī templū vt oꝛarent Un⁹ pha riseus et alter publican⁹. Et reliq̄. Omel. bti augusti. epi. Lectio sancti euan (Le. vii. gelii edificat nos ad oꝛandū et credēdū: et nō de nobis sꝫ de dn̄o p̄sumēdū. Que ad oꝛandū maioꝛ exhoꝛtacio q̄ꝫ vt nobis de iudice iniquo ꝓ poneret similitudo? Judex enim iniqu⁹ nec deum timēs nec hominem reuerens/ audi uit tamē viduā interpellan- tem se vict⁹ tedio nō pietate ī clinatus. Si ergo exaudiuit qḋ oderat. qḋ rogabat quo- modo nō exaudiet q̇ vt roge mus hoꝛtat? Cū ergo nobis ista e contrario cooperacione dn̄s suaderet qꝛ opoꝛtet sēp oꝛare et nō deficere/ adiecit ⁊ ait. Uerūtn̄ cū venerit filius

hois putas īueniet fidē ī terra Si fides deficit/ orō perit. sc Quis eī orat qd nō cre viii dit/ Uñ btūs aplūs cū ad orā dū exhortaret ait. Ois ꝗcūqꝫ inuocauerit nomē dñi saluꝰ erit. Et vt ostēderet fidē fon tem esse orōnis/ nec posse ire riuulū vbi caput aque siccat adiūxit atqꝫ ait. Quō ergo in uocabūt ī quē nō crediderūt Ergo vt oremꝰ credamus/ ꝛ ipsa fides non deficiat q̄ ora mus vel oremꝰ/ fides fundit oracionē/ fusa oracio eciā ip sa īpetrat fidei firmitatē Tu Et eī ne ī tētacionibꝰ de= f. ix ficeret fides ꝓptea deꝰ ait Ui gilate ꝛ orate ne ītretꝭ ī tēta= cionē. Quid ē ī tētaciōeꝫ ītra re: nisi a fide exire. In tātum enī tētacio ꝓficit: ī quātū fi= des deficit. Nā vt aperciꝰ no uerit charitas vrā de fide ne deficeret ꝛ periret dixisse dñꝫ Uigilate ꝛ orate ne ītretis in tētacionem: eo loco euāgelii ait. Hac nocte postulauit sa= thanas vexare vos sicut triti cū et ego rogaui ꝓ te petre ne deficiat fides tua. Rogat qui tuet: ꝛ nō rogatꝗ piclitat Tu ān. Duo hoīes ascēderūt ī tē plū vt orarēt: vnꝰ phariseꝰ ꝛ alter publicanꝰ: descēdit hic iustificatꝰ ī domū suā ab illo alter. p̄. Bñdꝰ. Ad vs̄ ā. Stās a lōge publicanꝰ nolebat ocu los ad celū leuare: sed percucie bat pectꝰ suū dicēs. Deꝰ ꝓpi= ciꝰ esto michi pctōri. p̄. Magt. Omps. ¶ Dnica xii. Or Sempiterne deꝰ: ꝗ abūdan cia pietatis tue ꝛ merita sup= plicū excedis ꝛ vota: effūde su per nos mīam tuā vt dimit= tas q̄ ꝯsciēcia metuit: ꝛ adiici as qd orō nō p̄sumit. Per do Mil= Scdꝫ marcū. vii. c Illo tpe Exiēs iesꝰ de fini= bus tyri: venit per sydonē ad mare galilee inter medios fi nes decapoleos. Et reľ. Dnic. Uigilāter (scti grē. pa. l. vii ītuēdū ē ꝙ voce dñi ad ꝓphe tā dr̄: vt priꝰ sermōes eiꝰ au= diat: ꝛ postmodū loquat Au diuimꝰ enī ṽba dei si facimꝰ ꝛ tūc ea ꝓximis recte loq̄mur cū priꝰ ipi fecerimꝰ. Qd bene marcꝰ euāgelista ꝯfirmat: cū factū dñi miraculū narrat di cēs. Adducūt ei surdū ꝛ mutū ꝛ depcabāt eū vt īponeret illi Cuiꝰ ordinē (manū. sc. viii curaciōis īsinuat subdēs mi sit digitos suos in auriculas eiꝰ: expuēsqꝫ tetigit līguā eiꝰ ꝛ suspiciēs ī celū īgemuit ꝛ ait illi. Effeta qd est adapire. Et stati apte sūt aures eiꝰ ꝛ solu tū ē vīculū līgue eiꝰ ꝛ loq̄bat recte. Quid ē enim ꝙ creator oīm deꝰ cū surdū ꝛ mutū sa nare voluisset/ ī aures eiꝰ digi tos suos misit et expuēs līguā

ei⁹ tetigit? Quid ꝑ digitos re
dēptor⁊ nisi dona scti spūs de
signāt? Uñ cū ī loco alio eie
cisset demoniū dixit. Si ī digi
to dei eiicio demoniā: ꝓfecto
ꝑuenit in vos regnū dei. f. ix.
Qua de re ꝑ euāgelistā aliū
dixisse describitur. Si ego in
spū dei eiicio demonia igit ꝑ
uenit ī vos regnū dei. Ex quo
vtroq loco colligit/ ꝙ digit⁹
dei spūs vocat. Digitos aūt
in auriculas mittere: est ꝑ do
na scti spūs mentem surdi ad
obediēdū aperire. Quid est ve
ro ꝙ expuēs liguā ei⁹ tetigit?
Saliua nobis ē ex oꝛe redēp
toꝛis accepta sapiēcia ī eloq̇o
diuino Saliua q̇ppe ex capite
defluit in oꝛe. Ea ergo sapiē-
cia q̄ ipe est/ dū lingua nr̄a tā
gitur/ mox ad p̄dicaciōis ver
ba foꝛmatur. ān Exiēs iesus
de finibus tyꝛi venit/ per sy-
donem ad mare galilee inter
medios fines decapoleos alla
p̄s Bñdict⁹. ad vs. ān Bene
oīa fecit ⁊ surdos fecit audire
et mutos loq̇. p̄ Mḡt. Do. xii

Omnipotēs et misericoꝛs (oꝛ
deus/ de cui⁹ mūere ve-
nit vt tibi a fidelib⁹ tuis di-
gne ⁊ laudabiliter seruiatur:
tribue nobis quesumus vt ad
pꝛomessiones tuas sine offen
sione curram⁹. Per dominū.
Secundum lucam. x. caplo.

In illo tp̄e dixit iesus di-
scipulis suis Beati oculi
qui vidēt q̄ vos videtis: dico
enī vobis ꝙ multi reges ⁊ ꝓ
phete voluerūt videre q̄ vos
videtis: ⁊ nō viderūt ⁊ audire
q̄ vos auditis et nō audierūt
Et.ꝛ. Omel. b. ābꝛo epi. f. vii

Aperit dñs celeste mysterium/ ꝙ placuerit deo vt
paruulis magis/ q̄ꝫ pꝛudētib⁹
istius mūdi suā gr̄am reuela-
ret. Qđ apl's paulus stilo ple
nioꝛe digessit dicens. Nonne
stultā fecit de⁹ sapienciā hui⁹
mūdi. Nā qm̄ dei sapiēciā nō
cognouit hic mūd⁹ ꝑ sapiēciā
placuit deo ꝑ stulticiā pꝛedi-
cacionis saluos facere credē-
tes. Paruulū ergo accipiam⁹
qui se exaltare nō nouerit/ et
phaleratis sermonib⁹ arcem
sue iactare pꝛudēcie qđ philo
sophi pleriq faciūt. Paruul⁹
erat qui dixit. Dñe nō est exal
tatū coꝛ meum neq elati sūt
oculi mei neq ingress⁹ sū ī ma
gnis neq ī mirabilib⁹ sup me
Et vt scires paruulū (f. viii
hūc nō etate nō sēsu fuisse/ sed
hūilitate sui ⁊ quadā declina
cione iactācie addidit/ sꝫ exal
taui aīam meā. Uides q̄ꝫ excel
sus fuerit hic ꝑuul⁹ q̄ꝫto vir-
tutū sublimis vertice? Tales
nos ꝑuulos vult esse apl's cū
dicit Si quis videt inter vos

sapiēs esse ī hoc seculo stultus fiat vt sit sapiēs. Sapiēcia eī hui⁹ seculi stulticia ē apd deū Pulcherrim⁹ cōnectitur l. ix de fide loc⁹: qn oia sibi tradita dicit a pre suo. Cū oia legis oipotētē agnoscis/ nō de colore/ nō degenerē pris. Cū tradita legis filiū ꝯfiteris: cui p naturā oia vni⁹ substācie iure sint ppria: nō dono collata p grā. Addidit: nemo scit quis est fili⁹ nisi pater/ ꝛ qs pr nisi fili⁹/ ꝛ cui voluerit fili⁹ reuelare. Ideo beatos dixit oculos illoꝝ qb⁹ datū est dei salutare xp̄m visere. an. Hō quidā descēdebat ab hiers̄m ī hiericho et incidit ī latrones q eciā despoliauerūt eū: ꝛ plagis īpositis abierūt semiuiuo relicto. p̄ Bn̄dict⁹. Ad vs̄. an. Quis tibi videt primus fuisse illi q īcidit ī latrones: ꝛ ait ille q fecit miam ī illo: vade ꝛ tu fac silr alla. p̄. Mgt. ¶ Do. xiiii. or.

Omnipotens sempiterne deus/ da nobis fidei spei ꝛ charitatis augmētū: ꝛ vt mereamur assequi qd pmittis fac nos amare qd pcipis. p. Scdm. lucā.

In illo tēpore xvii. cap. cū iret iesus ī hiers̄m trāsibat p mediā samariā ꝛ galileā Et cū ingrederet quoddā castellū: occurrerunt ei decē viri leprosi. Et reli. Omelia

Bedi. Augustini epi. l. vii

De decē leprosis qs dn̄s ita mūdauit cū ait ite ostēdite vos sacerdotib⁹: qri potest cur ad sacerdotes eos miserit vt cū irēt mūdarētur Nullū enī eoꝝ qbus corporalia hec bn̄ficia pstitit/ īuenit misisse ad sacerdotes nisi leprosos. Nā ꝛ illū a lepra mūdauerat cui dixit. Uade ostēde te sacerdoti: et offer p te sacrificiū qd pcepit moyses ī testimoniū illis. Querēdū est igit qd ipa lepra significet. Nō eī sanati s3 mūdati dicūt q ea caruerūt l. viii Coloris qppe viciū est nō valitudinis aut ītegritatis sēsuū atq mēbroꝝ leprosi ergo non absurde ītelligūtur: q sciēciā vere fidei nō hn̄tes: varias doctrinas pfitētur erroris. Nulla porro falsa doctrina est/ q nō aliqua vera intermisceat. Uera ergo falsis īordinate p mixta ī vna disputacione vel narraciōe hois tāq ī vni⁹ corporis colore apparencia significant lepram tanq veris falsisq coloꝝ locis hūana corpa variātē atq maculātē. lc. ix.

Sacerdociū vero iudeoꝝ nemo fere fideliū dubitat figurā fuisse futuri sacerdocii regalis qd est ī ecclia quo ꝯsecrātur oēs ptinētes ad corp⁹ xp̄i sūmi ꝛ veri principis sacerdo

tū. Nā nūc et oēs vnguntur/ qđ tūc regibus tm̄ ꝛ sacerdotib⁹ fiebat. Et qđ ait petr⁹ ad xpianū pplm̄ scribēs regale sacerdociū ī vtrūqꝫ pplo illi nomē cōuenire declarauit ꝗ illa vnctio ꝑtinebat. an. Dū īgrederetur iesus quoddā castellū occurrerūt ei decē viri lepꝛosi ꝗ steterūt a lōge ꝛ leuauerūt vocē dicētes: iesu ꝓceptoꝛ miserere nobis. ps. Bn̄dict⁹. Ad vs. ān. Nōne decē mūdati sūt et nouē vbi sūt nō ē īuēt⁹ ꝗ rediret ꝛ daret gl'iaꝫ deo nisi hic alienigena: vade qꝛ fides tua te saluū fecit. all'a. ps. Magt.

Dominica. xv. Oracio.

Custodi q̄s dñe eccl'iam tuā ꝓpiciacione ꝑpetua ꝛ qꝛ sine te labitur hūana moꝛtalitas tuis sēp auxiliis ꝛ abstrahatur a noxiis ꝛ ad salutaria dirigatur. Per dominū.

Secūdum matheū. vi. capl'o.

In illo tp̄e dixit ies⁹ discipulis suis. Nemo potest duobus dñis seruire. Aut enī vnū odio hēbit/ ꝛ alterū diliget aut vnū sustinebit ꝛ alterꝝ ꝯtēnet. Et ꝛ. Omē. b. ābꝛo epi

Hec v̄ba diligēter (f. vii. cōsiderāda sūt Nā ꝗ sint duo dñi deinceps ostēdit cū dixit. Nō potestis deo seruire et māmone. Māmon apđ hebꝛeos: diuicie appellari dicūtur/ cōgruit ꝛ punicū nomē: nā lucrū punice māmō dꝛ. Sꝫ ꝗ seruit māmone illi vtiqꝫ seruit/ ꝗ reb⁹ istis terrenis merito sue ꝑuersitatis ꝓposit⁹/ magistratus hui⁹ seculi a dño dicit' Aut ergo hūc odio habebit homo et alterū diliget id est deū aut alterū pacietur/ et alterū cōtēnet. Pacietur enī durū ꝛ ꝑniciosū dñm ꝗsꝗs seruit māmone: sua enī cupiditate īplicat⁹ subdit' dyabolo ꝛ nōdū diligit Quis enī est ꝗ diligit (f. viii dyabolū. Sed tamē pacietur sicut ī aliqua domo maioꝛe/ ꝗ ancille aliene cōiūct⁹ est/ ꝓpter cupiditatē suā durā patitur seruitutē eciā si nō diligat eū/ cuius ācillā diligit. Alterū autē cōtēnet dixit/ nō odio habebit. Nullus enī vera cōsciēcia deū potest odisse/ cōtēnit aut/ id est nō timet cū quasi de eius bonitate secur⁹ est. Ab hac negligēcia ꝛ ꝑniciosa securitate reuocat sp̄ūs sc̄ūs cū ꝑ ꝓphetā dicit/ fili ne adiicias pc̄m̄ ꝛ dicas. Miseracio dei magna ē ignoꝛās qꝛ paciēcia dei ad penitenciam te adducit. Lcō. ix.

Cuius enī tāta mīa credi potest/ q̄ ei⁹ ꝗ oīa donat pc̄ō cōuersis: ꝛ oleastrū facit ꝑticipē pinguedinis. Et cuius tāta seueritas q̄ ei qui naturalib⁹ ramis nō peparcit sꝫ ꝓpter īfide

litatē fregit illos. Sed si ꝗs vult diligere deū et cauere ne offēdat/ nō se arbitretur duo b⁹ dñis seruire/ ꝙ itēcionē cor dis sui rectā ab oī duplicitate explicet. Ita ei sēciet de dño in bonitate et in simplicitate cordis ꝗret illū. ān. Nolite so liciti esse dicētes/ quid mādu= cabimus aut ꝗd bibem⁹ scit ei pater vester celestis ꝗd vobis necesse sit alla. p. Bñdict⁹. Ad vs. ān. Querite ergo pmū re= gnū dei et iusticiā ei⁹ ꝙ hec oia adiicietur vobis. alla. p̄. Mgt

¶ Dominica. xvi. Oracio.

Ecclesiā tuā dñe misera= cio cōtinuata mundet et muniat ꝙ q₂ sine te nō pōt sal ua cōsistere/ tuo sēp mūere gu bernet. p. Scdm lucā. vii. cap.

In illo tpe. Ibat ies⁹ i ci uitatē ꝗ vocat naim/ et ibāt cū illo discipli ei⁹ ꝙ turba copiosa. Et. ꝛ. Omel. b. ābro.

Sic loc⁹ vtrīꝗ (epi. l. vii redūdat ad grām/ vt ci to flecti diuinā mīam mrīs vi due lamētacione credam⁹: ei⁹ precipue ꝗ vnici filii vel labo re vel morte frāgatur/ cui tñ vidue grauitatis meritū exe= quiarꝫ turba cōciliat et hāc vi duā pplorū turba septā plus videri esse ꝗ feminā ꝗ resurre ctionē vnici adolescētis filii/ suis lachrimis meruerit īpetra re/ eo ꝙ scā ecclia pplm iunio rē a pōpa funeris atꝗ a supre mis sepulchri suarꝫ reuocet ad vitā cōtēplaciōe lachrimarū. Que flere ꝓhibetur cū (l. viii cui resurrectio debebat ꝗ qui dē mortuus ī loculo materia lib⁹ quatuor ad sepulchrꝫ fere batur elemētis/ sꝫ spē resurgē di habebat q₂ ferabat ī ligno Nō si nobis ante nō ꝓderat: tamē postea ꝙ ies⁹ id tetigit ꝓ ficere cepit ad vitā/ vt esset in dicio salutē pplo ꝑ crucis pa tibulū refundēdā. Tu. L. ix.

Audito igit dei vbo steterūt acerbi illi⁹ funeris portitores qui corp⁹ hūanū letali fluxu nature materialis vrgebant. Quid ei aliud: nisi ī ꝗdā fere tro/ hoc ē supremi funeris in strumēto iacem⁹ exanimes cū vel ignis īmodice cupiditatis exestuat vl frigid⁹ humor exu dat/ vel pigra quadā corporis hebetudīe vigor hebetat aīorꝫ vel cōcreta nrē spūs labe/ pure lucis vacu⁹ alit mētē. Hi sūt nri funeris portitores. ā Abiit ies⁹ ī ciuitatē ꝗ vocat naym ꝙ ecce defūct⁹ efferebat fili⁹ vni cus mrīs sue. ps. Bñdict⁹. Ad vs. ā. Accepit aūt oēs timor ꝙ magnificabāt deū dicētes/ q₂ ꝓpheta magn⁹ surrexit ī no= bis: ꝙ quia deus visitauit ple= bem suam. psal. Magnificat.

¶ Dominica xvii. Oracio.

Tua nos dñe grã semp preueniat et sequat: ac bonis operib⁹ iugiter pstet eẽ itẽtos Per. Scdꝫ lucã xiiii. c

In illo tpe Cũ intraret iesus in domũ cuiusdam principis phariseoꝝ sabbato mãducare panẽ: et ipsi obser uabant eũ. Et ecce quidã hydropic⁹ erat ante illũ Et rel. Omelia scti ãbrosii epi. l. vii.

Curatur hydropic⁹ in quo fluxus carnis exuberãs: aĩme grauabat officia/ spirit⁹ exti guebat ardorẽ. Deinde docetur humilitas dũ in illo con uiuio nupciali appetencia lo ci superioris arcetur. Clemẽter tamẽ vt persuasionis hu militas asperitatẽ coerciõis excluderet: racio pficeret ad persuasionis affectũ hinc q̃si proximo lumine humanitatꝫ copulat: que ita dñice senten cie diffinicione distinguit: si in pauperes et debiles confe ratur. Nã hospitalem esse re muneraturis: affect⁹ auari cie ẽ. Postremo qua- l. viii si emerite milicie viro contẽnendarũ stipendiũ prescribit facultatum: ꝙ neqꝫ ille q̇ studiis intent⁹ ĩferiorib⁹ posses siões sibi terrenas coemit re gnũ celorũ possit adipisci cuꝫ dñs dicat: vende oĩa tua ⁊ se quere me. Impio quippe sitire est huius mũdi bona cõcupiscere. Unde et redẽptor intra pharisei domũ hydropicũ curat: et cũ cõtra auariciam disputaret scriptũ est. Audiebant autẽ oĩa hec pharisei q̇ erãt auari ⁊ deridebãt illum.

Quid ergo est ꝙ intra. L. ix pharisei domũ hydropic⁹ curatur: nisi ꝙ p alterius egritudinẽ corporis in altero exprimit egritudo cordis. Hydropic⁹ quippe quo amplius bibit ampli⁹ sitit: qꝛ ⁊ omĩs auarus ex potu sitim multiplicat: q̇ cũ ea q̃ appetit adeptus fuerit: ad appetenda illa ampli⁹ anhelat. Qui enĩ adipiscendo plus appetit: huic sitis ex potu crescit. Eu. ã. Dixit iesus ad legisperitos ⁊ phariseos si licet sabbato curare at illi tacuerũt: ipse vero apprehendẽs hydropicum sanauit eũ ac dimisit. ps. Bñdict⁹. Ad. vs. ãn. Cum vocat⁹ fueris ad nupcias recũbe in nouissimo loco vt dicat tibi qui te inuitauit amice ascende superi⁹ tũc erit tibi gloria corã simul discũbentibus alla. ps Magt. ¶ Dñica xviii. Orõ.

Da q̇s dñe populo tuo diabolica vitare cõtagia et te solũ deũ pura mẽte sectari. p. do. Scdꝫ mat. xxii. c

In illo tpe Accesserūt ad iesum pharisei: et interrogauit eū vn⁹ ex his legis doctor temptās eū. Magister qd est mādatū magnū ī lege. Et re. Dmc. vii iobis epi. l. vii.
Frequenter iudei diuersis ī terrogacionibus xpm tēptātes: sibi quidem acquisierunt interitū: nobis autem prouiderūt salutem. Nam verba xpi profecerūt illis ad confusionem: nobis autē ad edificacionē: qm̄ responsis ei⁹ vincebant et non placabant. Nā malicia frequēter quidē vincitur: nūq̄ autē placat. Pharisei sūt omnes q̄ contra veritatem contendūt q̄ nō veritatem defendere cupientes certant: sed subuertere festinant
Qui enim pro veritate contendit: cognita veritate consentit veritati. Qui autem contra veritatē non consentit veritati: manifestū est qm̄ prius nō pro veritate: sed contra veri partem certabat Audi igitur homo fidelis qui contra hereticū libenter contendis. Tu āt. Lectio nona.
Si pharisei placati nō sūt: et tu certando contra hereticū potes eum placare cū viceris Si autem pharisei victi q̄dez sunt: placati autem nō sunt: quomodo tu poteris eos placare cū viceris. Nūquid xpo forcior es vt quos ille nō placauit tu places. Debuerūt q̄dem timere saduceorū exemplum: vt ne similiter interrogantes confundātur: sed ardens malicia dū se saciare festinat non aspicit exitū rei vt tātūmō alteri noceat nec sibi parcēs. Sz neminē āte vicissēt: forsitā iusta racione se sperarent posse eū vincere a quo nullus est vict⁹. Nūc autē videntes qm̄ quotquot eū īterrogare ausi sunt: omnes victi recesserunt: q̄d estimandi sunt isti. Nūquid forciores q̄ ceteri q̄ victis oībus vincere possint. Sed imprudēciores q̄ omnes confusis oīb⁹ ante se/ similiter erubescere non timuerunt. Tu. ān. Magister quod est mandatū magnū in lege: ait illi ies⁹. Diliges dn̄z deum tuū ex toto corde tuo alla. ps. Bn̄dictus. Ad vs. ā Quid vobis videt de xpo cuius fili⁹ est: dicūt ei omēs dauid. Dicit eis ies⁹: quō dauid in spiritu vocat eum dn̄m dicens. Dixit dn̄s dn̄o meo sede a dextris meis. psal. Magt.
¶ Dn̄ica. xix. Oracio.
Dirigat corda nr̄a que sumus dn̄e tue miseracionis operacio: qz tibi sine te placere non possumus Per dn̄m.

Secundũ matheum. ix. capl'o

IN illo tpe Ascẽdẽs iesus in naviculã trãsfretavit et venit in civitatẽ suã. Et. r.

Omelia beati hieronimi. l. vii

Christum ĩ humanis acti bus divina gessisse my= steria: ⁊ in rebus visibilibus/ invisibilia exercuisse negocia/ lectio hodierna monstravit (Ascẽdit inquit in naviculã ⁊ trãsfretavit/ ⁊ venit ĩ civitatẽ suã) Nõne hic est qui fugatis fluctibus maris ꝓfũda nuda vit/ vt israeleticus ppl's inter stupẽtes vndas sicco vestigio/ velut mõciũ cõcava trãsiret. Nonne ipe est q̇ petri pedibus marinos vortices inclinavit/ vt tũc liq̇dũ hũanis gressib⁹ solidũ p̃beret obsequiũ. l. viii.

Et q̇d est ꝙ ipe sibi maris sic denegat servitutẽ: vt breuissi mi lacus trãsitũ sub mercede nautica trãsfretaret. Ascẽdit inquit ĩ naviculã ⁊ trãsfreta vit. Et q̇d mirũ fratres chri= stus venit suscipere ĩfirmita= tes nr̃as: ⁊ sua nobis cõferre medicamina sanitatis qꝫ me= dicus q̇ nõ fert ĩfirmitates cu rare nescit/ ⁊ q̇ nõ fuerit cũ in firmo ĩfirmat⁹: ĩfirmo nõ po test cõferre sanitatẽ. Christus ergo si ĩ suis mãsisset ṽtutib⁹ cõe cũ hoĩb⁹ nichil hẽret/ ⁊ ni si implesset carnis ordinem/ carnis in illo esset ociosa su= sceptio. Tu autem. Lectio. ix.

Sustinuit ergo has necessita= tes vt homo verus hũanis ne= cessitatibus ꝓbaret. Ascẽdit in naviculã. Christus navim seculi fluct⁹ sẽp mitigãs ascẽ dit vt credẽtes in se ad celestẽ patriã tranquilla navigacio ne ꝑducat: ⁊ municipes faciat quos hũanitatis sue fecit cõ= sortes esse. Nõ ergo xp̃s ĩdiget navi/ sed navis ĩdiget xp̃o Qꝛ sine celesti gubernatore navis eccl'ie ꝑ mũdanum pelagus: ꝑ tãta et talia discrimina ad ce lestẽ portũ nõ valet ꝑvenire. Hec diximus fr̃es ꝙtũ ad ĩtel ligẽciã spũalẽ/ verũ ipsi⁹ hy= storie ordinẽ ꝓsequamur. ãn. Dixit dñs paralitico cõfide fi li remittunt̃ tibi pc̃ã tua all'a. ps. Bñdict⁹. Ad vs̃. ãn. Vidẽ tes aũt turbe timuerũt ⁊ glo= rificauerũt deũ qui dedit po= testatẽ talẽ hoĩbus. ps. Magt

¶ Dominica. xx. Oracio.

Omnipotens ⁊ misericors deus vniversa nobis advẽsã= cia ꝓpiciat⁹ exclude vt mẽte ⁊ corpe pariter expediti q̃ tua sũt liberis mẽtib⁹ exequamur. p.

Secundũ matheũ. xxii. capl'o

IN illo tpe/ dicebat iesus turbis parabolam hanc Simile factum est regnum ce lorum homini. regi qui fecit

nupcias filio suo. Et reliqua.
Omelia. s. gregorii pape. l. vii
Certũ lectionis euãgelii hec frēs charissimi volo si possũ sub breuitate trãscurrere: vt in fine eius valeã ad loquẽdũ largius vacare. Sed querẽdũ prius est: an hec apd Matheũ ipa sit lectio q̃ apud lucã cũ appellaciõe cene descri bitur. Et quidẽ sũt nõnulla que sibi dissona esse videntur q2 hic prãdiũ: illic cena memorat: hic qui ad nupcias nõ dignis vestib9 intrauit repulsus est: illic nullus qui ĩtrasse dicitur repulsus esse phibetur Un̄ ex re recte colligit q̃ & hic per nupcias pñs eccl'ia: & illic per cenã eternũ & vltimũ cõuiuiũ designat: q2 & hãc nõnulli exituri ĩtrant & illã q̃sq̃s semel ĩtrauerit vlt'i9 nõ exibit. l. viii
At si quis forte cõtẽdat hãc eãdẽ esse lectionẽ/ ego melius puto (salua fide) alieno ĩtellectui cedere q̃ cõtẽsionib9 deseruire: qm̃ et ĩtelligi cõgrue forsitã potest q2 de piecto eo qui cũ nupciali veste nõ venerat: qd lucas tacuit Mathe9 dixit q̃ vero per illũ cena per hunc aũt prandium d2: nequaq̃ vel hoc nostre intelligencie obsistit/ q2 cũ ad horã nonã apud ãtiquos quotidie prãdiũ fieret ipm quoq̃ cena vocat. l. ix
Sepe autẽ iam memini q̃ plerumq̃ in sancto euangelio regnum celorum presẽs ecclesia noĩatur. Congregacio quippe iustorũ regnũ celorũ dicitur Quia eni qui per prophetam dicit dñs. Celũ michi sedes est Et salomon ait. Anima iusti sedes sapiẽcie. Paulus eciam dicit xp̃m dei virtutem et dei sapienciam. Liquide colligere debemus: q2 si deus sapiencia/ aĩa iusti sedes sapiẽcie: dũ celum dicitur sedes dei/ celum ergo est aĩa iusti. Hinc p psal. de sanctis predicatoribus d2. Celi enarrant gloriã dei. Regnũ ergo celorum est ecclesia iustorum/ q2 dum eorũ corda ĩ terra nil ambiunt per hoc q̃ ad superna suspirant iã ĩ eis dñs quasi in celestib9 regnat.
ãn. Dicite inuitatis ecce prandium meum paraui venite ad nupcias all'a. ps. Benedictus
Ad vespas. ãn. Nupcie quidẽ parate sũt sed qui ĩuitati erãt nõ fuerunt digni: ite ergo ad exitus viarũ et quoscũq̃ ĩuene ritis vocate ad nupcias all'a.
ps Magt. ¶ Dñica. xxi. Or
Largire q̃s dñe fidelibus tuis indulgenciam placatus et pacem/ vt pariter ab omnibus mũdentur offẽsis & secura tibi mente deseruiãt. p.
Secundum iohannẽ. iiii. cap.

IN illo tēpore erat q̄dam regulus cuiꝰ filiꝰ infirmabatur capharnaū. Hic cū audisset qꝛ iesus veniret a iudea in galileā abiit ad eū/ ⁊ rogabat eū vt descēderet ⁊ sanaret filiū eiꝰ. Et reliqua. Omelia beati Gregorii pape. l. vii

LEctio sācti euāgelii quā modo fr̄es audistis expositione nō indiget Sed ne hāc taciti p̄terisse videamur exhortando pocius q̄ exponēdo in ea aliq̄d loquamur. Hoc autē solūmodo de expositione video requirēdū cur is q̄ ad salutē filio petēdā venerat audiuit. Nisi signa et prodigia videritis nō creditis. Qui enim salutē filio q̄rebat proculdubio credebat. Neq3 enī ab eo q̄reret salutē/ quē nō crederet saluatorē. Quare ergo dicit: nisi signa et p̄digia videritis/ nō creditis qui ante credidit q̄ signū videret. Sed memētote quid peciit ⁊ apte cognoscetis qꝛ in fide dubitauit Poposcit nāq3 vt descēderet et sanaret filium eius. Tu. Lectio. viii.

Corporalē ergo dñi presēciā q̄rebat q̄ p spm̄ nusq̄ deerat. Minus itaq3 in illū credidit/ quē non putauit salutē posse dare nisi presens esset ⁊ corpore. Si enī perfecte credidisset: proculdubio sciret qꝛ nō esset locus vbi nō esset deus. Ex p te ergo magna diffisꝰ est qui virtutem nō dedit maiestati: sed presencie corporali. Et salutē filio peciit: et tamē in fide dubitauit/ qꝛ eū ad quē nō venerat: et potētē ad curādū credidit et tamē morieti filio esse absentē putauit. Lcō. ix.

Sed dñs qui rogatur vt vadat: qꝛ nō desit vbi inuitatur indicat: solo iussu salutē reddidit qui volūtate oīa creauit Qua in re hoc est nobis solerter intuēdū q̄ sicut euāgelista alio testāte didiscimꝰ cēturio venit ad dñm dicēs Dñe puer meus iacet paraliticꝰ ī domo et male torquetur. Cui iesus protinus respōdit. Veniā ⁊ curabo eū. Quid est q̄ regulus rogat vt ad eiꝰ filiū veniat: ⁊ tamē ire corporaliter recusat Ad seruū aūt cēturionis non inuitatur/ et tñ corporaliter se ire pollicetur reguli filio p corporalē presēciā nō dignatur adesse cēturionis seruo nō dedignatur occurrere. ān. Erat quidā regulus cuiꝰ filiꝰ infirmabatur capharnaū: hic cū audisset quia iesus adueniret in galileā rogabat eū vt sanaret filiū suū. ps. Benedictus. Ad vespas. ān. Cognouit aūt pater qꝛ illa hora erat ī qua dixit iesꝰ filiꝰ tuus viuit ⁊ cre

didit ipse et domus eius tota Alleluya. psal. Magnificat.

¶ Dominica. xxii. Oracio.

Familiam tuam q̄s dñe continua pietate custodi ut a cunctis aduersitatibus te ꝓtegēte sit libera: ⁊ ī bonis actibus tuo noī sit deuota p.

Secūdum matheū xviii. cap

In illo tēpoꝛe dixit iesus discipulis suis similitudinē hanc. Simile factū est regnū celoꝝ hoī regi/ q̄ voluit racionē ponere cū seruis suis Et ꝛ. Omel'. b. augustini. l' vii

Hesterna die sanctū euāgelium monuit nos nō negligere peccata nr̄a: si peccauerit in te frater tuus: coꝛripe eum inter te et ipsum solum. Si te audierit lucratus es fratrem tuum. Si autem cōtempserit adhibe tecū duos vel tres: vt in oꝛe duoꝛum vel trium testiū stet omne verbuꝫ Si autem et ipsos contempserit: dic ecclesie. Quod si ecclesiam contempserit: sit tibi sicut ethnicus et publicanus. Hodierna eciam die ad ipsaꝫ rem pertinet capitulum quod sequitur/ qđ modo cum legeretur audiuimus. Tu. l. viii.

Cum enim dixisset hoc dominus iesus petro: subiecit et interrogauit magistrum quociens ignosceret fratri qui in illum peccasset ⁊ quesiuit vtrū sufficeret sepcies. Respondit illi dominus. Non solum sepcies: sed eciam septuagies sepcies. Deinde narrauit similitudinem valde terribilem. Quia simile est regnum celorum homini patrifamilias: qui posuit racionem cum seruis suis in quibus inuenit debitoꝛē decē miliū talētoꝝ. l. ix

Et cum iussisset vt omnia q̄ habebat: et omnis eius familia/ et ipse venundaretur/ ⁊ debitum solueretur aduolutus pedibus domini sui Rogabat eum dilacionem/ ⁊ meruit remissionē (Misertus est enim eius dominꝰ sicut audiuimꝰ) et omne debitum dimisit illi. At ille debito liber: sed iniquitatis seruus postea q̄ꝑ egressus est a facie domini sui/ inuenit eciam ipse debitoꝛem suū qui debebat non decem milia talentoꝛum: q̄ꝑtum ipsius debitum fuit: sed cētum denarios Cepit eum suffocatum trahere et dicere redde quod debes At ille rogabat conseruum suum/ sicut ⁊ ipse rogauerat dominum: sed talem non iste inuenit conseruum qualem ille dominum. Non solum remittere illi debitū noluit sed nec dilacionem dedit: contoꝛtum rapiebat ad solucionem: iam

debito dominico liber. Displi
cuit cōseruis: et renūciauerūt
dño suo qđ factum esset. Tu.
an. Dixit autē dñs seruo red
de qđ debes: procidēs autem
seruus ille rogabat eū dicens
pacienciā habe in me et omīa
reddā tibi. ps. Bñdictus. Ad
bs. ān. Serue nequā omē de
bitum dimisi tibi qm̄ rogasti
me: nōne ergo oportuit te mi
sereri conserui tui sicut et ego
tui misert⁹ sum alla. p. Mḡt
¶ Dominica. xxiii. Oracio.
DEus refugiū nostrū et
uirt⁹ adesto piis eccle
sie tue precibus auctor ipe pie
tatis et presta: vt qđ fideliter
petim⁹ efficaciter ↄsequamur
Per do. Scdm matheū. xxii. c
IN illo tpe. Abeūtes pha
risei consiliū inierūt vt
caperent iesū in sermone. Et
reliqua. Omel. bti iohis epi.
Omnis malicia cōfunditur
quidē: aliquociēs racione ve
ritatis. Corrigit autē nunꝗ/
maxime eorum qui proposito
malo et nō ignorācia peccāt.
Sacerdotes postꝗ terrere do
minū nō potuerunt dicētes.
In qua potestate facis hec?
Postꝗ parabolaruꝫ racione
constricti suo iudicio ipsi se
reos fecerunt dicentes. Ma=
los male perdet. Nemine cō=
tra eos dante testimonium:
nisi consciencia sola. Nūqđ
compunxit eos timor pecca=
ti? Nūquid cōpescuit eos vel
consideracio libertatis? Sed
quid (Abierunt et cōciliū ac=
ceperūt: vt eum caperent ī ser
mone) Quemadmodū si ali=
quis claudere voluerit aque
currentis meatū si hec exclu=
sa fuerit aque violencia: aliū
de sibi semitam rumpit. Sic
eorū malignitas ex vna par=
te confusa: alium sibi adituꝫ
adinuenit. Tu. Lectio viii.
Sicut enim non potest fieri
vt ligna mittendo extīguas
incendiū: sic non potest fieri
vt racionē dicēdo places ho
minē malū. Sicut ignis ꝗto
amplius ligna susceperit: in
maiorem flāmā erigit. Sic
aīa mala quāto magis veri=
tatem audierit: eo ampli⁹ in
maliciā excitat. Abierūt ergo
et consilium acceperūt. Quo
abierūt ad herodianos. Nā
ex eo ꝙ nō dicit consiliati sūt
sed cōsiliū acceperūt: ex quo
pariter cū herodianis vene=
rūt: apparet qꝛ cum illis eius
modi circūuencionis consili=
um tractauerūt. Homo colo
nus cuius terram possidet: il
lius auxilio opus habet. Qui
iusticiam tenet: nullius pa=
trocinio īdiget: nisi dei. Tu.
Qui in dyaboli iniqui f. ix

tatibus ambulat diaboli ad
iutoriũ necessariũ habet. Co
lonus enĩ dei: diaboli auxi-
liũ non requirit. Colon⁹ au
tem diaboli auxiliũ dei et si q̃
rat: non inueniet. Uidisti ali
quando eũtem ad furtũ deũ
orare vt bene prosperet ĩ fur
to? Aut qui vadit ad fornica
cionem/ nũquid signũ crucis
sibi ponit in fronte/ vt nõ cõ
prehendat in crimine? Qđ si
fecerit: nõ solum nõ adiuua-
tur sed adhuc amplius tradi
tur: quia nescit iusticia dei pa
trociniũ dare criminib⁹. Sic
et isti expugnare xp̃m cupien
tes/ conuenienter non ad ser
uos dei viros religiosos: sed
ad gentiles se ɔtulerũt id est
ad herodianos. Quale consi
liũ: tales et ɔsiliatores. Quis
autem dare poterat consiliũ
cõtra xp̃m nisi diabolus qui
erat aduersari⁹ xp̃i. Tu. añ.
Magister scimus quia verax
es et viam dei in veritate do
ces alla. ps. Bñdict⁹. Ad vš.
añ. Reddite ergo que sũt ce-
saris cesari ⁊ que sunt dei deo
alla. p̃. Mgt. ¶ Dñica. xxiiii
Absolue q̃s dñe Orõ.
tuorũ delicta populorũ
et a pctõrum nexib⁹ q̃ pro no
stra fragilitate contraximus
tua benignitate liberemur.
Per do. Scdm lucam. viii. c.

In illo tpe. Loquente ie
su ad turbas/ ecce prin-
ceps vn⁹ accessit et adorauit
eum dicens. Dñe filia mea de
functa est: sed veni ĩpone ma
num sup eam et viuet. Et rel.
Omelia beati ambrosii. l. vii
Reliquerat in gerasenis sy-
nagogã xp̃s ⁊ quẽ sui nõ rece
perant excepim⁹ alieni: exce-
pim⁹ quẽ expectabam⁹. Nec
nobis ergo a q̃b⁹ expectabat
diu abfuit: nec ad illos si ro-
garet fastidit redire. Uir enĩ
iste p̃nceps synagoge pereũtꝫ
remediũ p̄cabat: q̃ vrgebat ĩ
mortem: qꝛ deserebat a xp̃o.
Quẽ synagoge putam⁹ p̃nci
pẽ esse: nisi legẽ? Cui⁹ cõtem
placione dñs synagogã non
penit⁹ dereliq̃t/ cũ medicinaꝫ
salutis credẽtib⁹ reseruauit.
Ad hãc ergo p̃ncipis l. viii
filiam dũ pperat dei v̈bũ/ vt
saluos faceret filios isrl̃ sctã
ecclĩa ex gẽtib⁹ ɔgregata: q̃ ĩ
feriori lapsu criminũ deperi
bat: paratã aliis fide p̃cipit
sanitatẽ. Moraliter hũc locũ
satis putam⁹ exp̃mẽdũ: ⁊ ideo
nõ illa q̃ dicta sũt recensem⁹:
sed mistica breui volum⁹ ser
mone pstrĩgere. Ac nõ ita fa
ctũ ẽ/ vt dei v̈bũ cũ venisset
ad iudeos assisteret a gẽtib⁹
⁊ pri⁹ ab illis q̃ ĩ lege nõ credi
derãt ĩ gr̃a crederet. Tu. l. ix

Nam sicut illa q̄ ī medicos erogauerat omnē substāciaꝫ suā: ita eciā cōgregacio gēciū amiserat oīa genera nature: et patrimoniū vitale ꝑdegerat: facta verecūda religiosa fide ꝓ̄pcioꝛ: pudoꝛe cuncta cioꝛ. Hoc est enim pudoꝛis ⁊ fidei agnoscere īfirmitatem: non desperare veniā. Uerecūda ergo fimbꝛiā tetigit: fidelis accessit: religiosa credidit: sapiens sanatā se esse cognouit. Sic sancta plebs gēciū: q̄ deū credidit: peccatum erubuit vt desereret fidem detulit: vt crederet deuocionē exhibuit: vt rogaret sapiēciā induit: vt sanitatē suā et ipa sentiret fiduciam sumpsit: vt fateretur: ꝙ ꝑ̄ripuisset alienū. Tu. ān Loquēte iesu ad turbas ecce pꝛinceps vn⁹ accessit ⁊ adoꝛauit eū dicēs: dn̄e filia mea modo defūcta est: sed veni impone manū tuam super eā et viuet alla. p̄s Bn̄dict⁹. Ad vēs. ān. Confide filia fides tua te saluā fecit et saluata est mulier ex illa hora alla. p̄s Magt. ¶ Dominica xxv. Orō.

Excita q̄s dn̄e tuoꝝ fideliū voluntates vt diuini operis fructum ꝓpēsi⁹ exequētes: pietatis tue remedia maioꝛa percipiāt. ꝑ do. Scdꝫ iohēꝫ. vi. c.

In illo tempoꝛe. Cū sub leuasset oculos ies⁹: ⁊ vidisset qꝛ multitudo maxima venit ad eū: dicit ad philippū Unde emem⁹ panes vt manducēt hi. Et reliqua. Omelia beati augustini. Lectio vii.

Miracula q̄ fecit dn̄s noster iesus xp̄us/ sūt quidem diuina opera/ et ad intelligendū deū de visibilib⁹ ammonēt humanā mentē. Quia enī ille nō est talis substancia que videri oculis possit: et miracula ei⁹ q̇b⁹ totū mūdū regit vniuersāq; creaturam amministrat assiduitate viluerūt: ita vt pene nemo digneꝉ attēdere opera dei mira et stupenda in quolibet seminis grano: scd̄m ipsam mīam seruauit sibi q̄dam q̄ faceret opoꝛtuno tēpoꝛe pꝛeter vsitatū oꝛdinem cursūq; nature: nō vt maioꝛa: sed insolita videndo stuperent/ q̇b⁹ quotidiana viluerant. ℓ. viii.

Maius enī miraculū est gubernacio tocius mūdi/ q̄ saturacio quīq; miliū hominū de q̇nq; panibus: et tn̄ hec nemo miraꝉ. Illud miranꝉ homines non qꝛ maius est: sed quia rarum est Quis enim et nūc pascit vniuersū mundū: nisi ille qui de paucis granis segetes creat. Fecit ergo quomodo deus.

Unde eni multiplicat de pau
cis granis segetes: inde in ma
nibus suis multiplicauit quī
q̄ panes. Potestas enim erat
in manibus christi/ panes au-
tem illi quinq̄ quasi semina
erant non quidem terre man
data: sed ab eo qui terram fe-
cit multiplicata. Tu autem
domīe miserere. Lectio nona
Hoc ergo admotum est sensi
bus quo erigeretur mens et ex
hibitū oculis vbi exerceretur
intellectus vt inuisibilem deū
per visibilia opa miraremur
et recti ad fidem et purgati p
fidem/ et iam ipsum inuisibi-
liter videre cuperemus: quem
de rebus inuisibilib9 īuisibilē
noscerem9. Nec tn̄ sufficit hec
intueri in miraculis christi.
Interrogemus ipsa miracu-
la quid nobis loquantur de
christo? Habent enim si intel
ligantur linguam suam. Nā
quia ipse christus verbum dei
est. eciā factū Vbi verbū no-
bis ē Hoc ergo miraculū sicut
audiuim9 q̄p magnum sit que-
ramus eciam q̄p profūdum sit
Non tantum eius superficie
delectemur: sed eciam altitu-
dinem perscrutemur. Tu aūt
ān. Cū subleuasset oculos ie-
sus et vidisset quia maxima
multitudo venit ad eum di-
cit ad philippum: vnde eme-
mus panes vt manducent hi.
Hoc autem dicebat temptās
cum ipse enim sciebat quid es
set facturus. ps. Benedictus.
Ad vesperas. an. Illi homi-
nes cum signum vidissent qd
factum fuerat glorificabant
deum et dicebant quia hic est
saluator mundi. Alleluya.
Psalmus. Magnificat.

¶ Finit temporale partis
estiualis

¶ Incipit propriū sanctoꝝ pro tēpoꝛe estiuali ¶ Sancte margarete regine Scocie

Deus qui trāslacionē beate margarete regine pia recolimꝰ mēte preclaris potencie tue miraculis illustratā: concede propicius ipsius meritis et intercessione a laboꝛe ad requiē ab exilio ad patriam nos transferri celestem. Oro.

Ad matuti. Lectō pma.

Quia cum a sanctissimis patribꝰ ob populi deuocionē sanctoꝝ reliquie transferri et altioꝛi ī tēplo dei tradi cultui soleāt: coꝝūqꝫ translacionum dies a clero et populo venerari: verum deuotoꝛū xp̄i fideliū deuocio scocie non fuit cōtēta: quin beate reliquie sācte margarete regine de humili subterraneo loco ad veneracionem maioꝛē transferarētur et de tūba lapidea in ecclesia eiusdem de dūfermlyng. vbi per annos centum sexaginta septē requieuerāt extraherēt.

Lc. ii.

Transactis igitur a chꝛisto saluatoꝛe nr̄o annis quinquagintis ducētis et mille Alexander illius noīs tercius Scotoꝝ rex inclitꝰ (a populo persuasus pꝛemissoꝛum exequendi gr̄a) cū matre sua iohanna scocie ꝑtunc regina soroꝛe hērici regis āglie eiusdem patris pmogenita cū variis et q̄ppluribꝰ regni sui episcopis/ abbatibꝰ/ ducibꝰ/ comitibꝰ/ dn̄is/ baronibꝰ/ et militibus: clericis et laicis deuocionis et peregrinaciōis causa ad ecclesiā de dūfermlyng conueniebant ieiuniis et oꝛacionibꝰ plurimū deditī. l. iii.

Atqꝫ nocturno in cōtēplacione et orōne sopito somno. Mane facto pontifices sacri palliis/ mitris/ diademate et pontificalibus solitis q̄p deuotissime sese induebant: et viroꝛum quoqꝫ religiosoꝝ deuotoꝝ sacerdotūqꝫ et clericoꝝ cū vexillis/ crucibꝰ/ thuribulis/ tedis ardētibꝰ et ceroferariis q̄p decētissimis ꝓcessionē solēnit̄ ꝯstituerūt cū cāpanarum sonitu et oꝛganoꝛū melodia ac cantu suauissimo diuinū pꝛimitꝰ inuocātes auxilium beatissimāqꝫ eius dei genitricem mariā oēsqꝫ sctōs et sanctas ciuium celestiū puris et sinceris mentibꝰ pias īploꝛantes intercessiones vt se digni tanto exequendo officio redderet

Lectio quarta

Accesserūt inqꝫ pōtifices finitis solēnitatibus et oꝛacionibus cōgruis ad sepulcri locum vbi beate reliquie in p̄fato lapideo monumēto inclu

debantur easdē sacratis suis manibus honorifice leuauerunt: et in theca argentea auro gēmisqꝫ perornata digno cū honore et reuerencia trāsferentes collocauerūt. Le. v.

Nec defuit ibidē diuine gracie miraculū. Nāqꝫ cū thesaurus ille reliquiaꝝ ꝓcessionaliter a tumba illa lapidea ducum et comitū manib⁹ deportaretur de ecclesia inferiori ad chorū eiusdē vsqꝫ ad artā cancellarie partē vbi tūc quōdam mariti sui malcolmi regis scotorum ossa et reliquie eiusdē in boriali pte nauis ecclesie vlterioris sub testudine archuali ī opposito iacebāt mox ferenciū brachia reddebantur in tātū fatigata ⁊ lassa pre nimia ponderis grauitate qꝫ feretrū ipm cū reliq̄is de loco āmoueri nō poterant Adiūctis insup pōtificū mādatis aliis portitoribus illis forciorib⁹ q̄ quāto magis leuare conabant tāto min⁹ feretrū ipm leuare seu remoue re poterāt. Le. vi.

Admirāti (sic) bus cūctis maiorū inito consilio omēs orōnibus se dederunt. Sed cūctis orātib⁹ vox cuidā viro deuoto celit⁹ insinuata est dicens: reliquie btē margarete longi⁹ deportari posse minime priusqꝫ reliquie viri sui malcolmi itidē de terra leuarent quib⁹ extūc exhumatis ambo simul feretra absqꝫ grauitate qꝫ facilime vsqꝫ in locū vbi ad p̄sens venerantur solēniter deportauerunt ad decimumterciū kalēdarū iulii Anno super annotato qui quidē dies in huius venerāde trāslacionis memoria in presens colit ⁊ venerat Cetera oia de expositiōe euāgelii et Rus vni⁹ matrone.

¶ Sācti albani prothomartyris anglorum Ad p̄mas vš. R. Percepturus. super Magt.

an. Aue prothomartyr anglorum miles regis angelorum o albane flos martyrū velut rosa vel liliū funde p̄ces ad dn̄m pro salute fideli um. ps. Magt. Orō.

Deus qui hunc diē beati albani martyrio cōsecrasti tribue q̄s vt cui⁹ annuo gratulamur officio: eius continuo foueamur auxilio. p do. Ad matuti. nouē lec. Lcō. i.

Anno dn̄ice incarnacionis ducentesimo octogesimo sexto dyocleciano in oriente ⁊ maximiano in occidente vastantib⁹ ecclesias dei in britānia passus est beat⁹ albanus. De quo presbyter fortunat⁹ in laude virginū cum beatorum martyrū qui de toto

orbe ad dñm venirent mẽcio
nem faceret ait: Albanũ egre
gium britãnia fecũda pfert.
Qui videlicet alba= Lec. ii.
nus adhuc pagan9: cũ persi=
dorũ principũ mandata ad=
uersum xpianos seuirent: cle=
ricũ quẽdam persecutores fu
gientem: hospicio recepit. Et
cum eũ oracionib9 ac vigiliis
die noctuqꝫ studere conspi=
ceret: mox diuina gracia re=
spectus exemplũ fidei ac pre=
tatis illius cepit emulari. Et
relictis idolatrie tenebris xpi
anus ex corde integro fact9 ẽ
Post hec peruenit ad Lec. iii
principẽ confessorẽ xpi apud
albanũ latere. Unde statim
iussit milites eũ diligenter in
quirere. Quib9 cum ad tugu
rium albani peruenissent al=
banus pro hospite ac magi=
stro suo in veste hospitis scili
cet caracalla vltro se exhibuit
Vinctusqꝫ perduct9 ẽ. L. iiii
ad iudicem ea hora qua aris
astabat et demoniis hostias
offerebat. Qui cuꝫ vidisset qꝫ
albanus vltro se pro hospite
suo obtulisset: mox ira succẽ=
sus iussit eũ duci ad simula=
chrum dicens. quia sacrilegũ
celare poci9 qꝫ militibus red
dere maluisti: quecũqꝫ illi de=
bebantur supplicia tu soluere
habes si a cultu nostre reli=
gionis discedere tentas. L. v.
Sanctus albanus accinctus
armis milicie spũalis palam
se iussis illi9 parere nolle p=
nunciabat. Cumqꝫ iussus sa
crificare dixisset: sacrificia
ista que demoniis offertis vo
bis non possunt auxiliari: sed
vos qui ea offertis inferni pe
nas pro mercede accipietis:
iudex iussit eum grauissime
(torqueri. Cum igit Lec. vi.
tormentis a cultu christiane
religionis reuocare non pos
set: iuss9 est capite plecti. Qui
cum duceretur ad locũ mar=
tyrii peruenit ad flumen lo=
co vicinũ: cui9 pontem ita oc
cupabat mltitudo populi ad
obsequium martyris venien
tis: vt citra vesperã vix trãsi
re posset. Lectio septima.
Sanctus igitur albanus cui
ardens inerat deuocio men=
tis ad martyrium accedens
ad torrentem sicco pede per=
transiuit. Quod videns car=
nifex qui eum erat percussu=
rus piecto ense ad pedes ei9
cecidit desiderans vt cum eo
pateretur. Lectio octaua.
Cum ergo deo dignus alba
nus in monte consisteret in q
nunc requiescit: in articulo
sue passionis a deo aquam si
bi dari postulauit. Statimqꝫ

ante pedes eius/ fons phēnis
erort' est: vt oēs agnoscerēt
eciā torrētem beato martyri
obsequium detulisse. Lec. iii.
Passus est autē beat' alba-
nus die decimo kalēdas iulii
iuxta ciuitatē veralanū que
nunc a gente anglorꝝ vuerlā
niacester siue vualingacester
appellatur. Sed qui eū per-
cussit: gaudere super mortuū
nō est permissus. Nam oculi
eius vnacū capite martyris
in terrā ceciderunt. Decolla
tus est eciā ibi miles ille qui
nutu dei correptus: sanctum
dei ferire recusauit. In quo
quidē loco redeūte temporū
christianorꝝ serenitate/ eccle-
sia mirādi operis est constru
cta. In quo videlicet loco vs
qꝫ ad hāc diem curacio infir-
morū et frequenciū operacio
virtutū celebrari nō desinit
Et cetera de cōi vnius mar.
Si festū sancti albani in dñi
ca in qua inchoāda est hysto
ria. Deus oium. forte conti
gerit festū differat in crasti.
et tunc fiant medie lec. de san
cta etheldreda/ et missa de fe-
sto dicet post terciam. Missa
vero de ieiunio post sextam
vtraqꝫ ad principale altare.
¶ In festo sancti etheldrede
virginis nō mr. Oro
Deus qui eximie casti-
tatis preuilegio sāctissimam
virginem etheldredā multi-
pliciter decorasti: da nobis fa
mulis tuis: vt sicut eius cō-
moracio nobiscum agitur in
terris ita per eius interuentū
nostri memoria apud te sem
per habeatur in celis. Per dñm
Ad matu. tres lec. fiant cum
noct. ꝑpter vigiliā Et est sciē
dū qꝫ hoc festū sēp dicat cū.
iii. lec. et cū noc. vbicūqꝫ extra
dñicā vel oct. corporis xpi euene
rit. Si autem infra octa cor
poris christi euenerit nichil
erit de festo nisi tm̄ mēo eo qꝫ
sunt oct. cū regimie chori f. i.
Quidā anglorū rex cui
nomē edfrig' accepit
cōiugē noīe etheldredā filiā
regis orientaliū anglorꝝ: quā
ante illū princeps australiū
syriorꝝ habuit vxorē. Quo de
functo: data est regi prefato.
Cuius consorcio cum duode
cim annis vteretur/ perpetua
virgo permansit. Lectio. ii.
Rex vero ꝓmisit vvilfrido
qui se asserebat esse testē virgi
nitatis ei' terras et pecunias:
si regine posset suadere ei' vti
cōnubio/ qꝛ sciebat qꝫ nullum
plus eo dilexit. Sꝫ cū btā vir
go ꝯtinuis precib' vir a rege
impetrasset: vt seculi curis
relictis regi xpo deseruiret:
ipsa mox ītrauit monasteriū

ebbe abbatisse amice regis eg frigi accepto velamine sācti monialis habitus. Post ānū vero apud hely abbatissa est effecta/ vbi virginum deo de uotarū mater ⁊go et exēplis esse cepit et monitis. Cu. l. iii

Hec eciā pānis lineis tantū vtēs calidasq; balneas sprevit: raro plusq̄ semel p diē co medit Grauata tādē maxille tumore ⁊ dolore colli post an nos septē ex quo abbatisse su sceperat officiū: reddidit deo spm̄/ cui successit sexburga soror eius. Cūq; sedecim ānis fuisset sepulta corp⁹ ei⁹ oīno incorruptū intra ecclesiā est trāslatū/ vbi vsq; hodie ī ma gna veneracione habetur. R. Regnū mūdi. Et ecla de cōi vnius virginis nō martyris

In vigilia sancti iohānis baptiste ad primas vesperas. ān. Descendit angelus dñi ad zachariam dicēs: accipe puerum in senectute tua: ⁊ habebit nomē iohannes baptista

Pōs feriales. Capitulū. Riusq̄ te formarē ī vtero noui te et anteq̄ exires de vulua sāctificaui te ⁊ prophe tam in gentibus dedi te. Rm

Inter natos. Hymn⁹

Ut queant laxis resonare fibris/ mira gestorū famuli tuor̄/ solue polluti labii reatum/ sancte iohannes.

Nūcius celso veniens olim po/ te patri magnum fore na sciturum/ nomen et vite seriem gerende/ ordine promit

Ille promissi dubius superni/ perdidit prōpte modulos loquele/ sed reformasti genitus perempte/ organa vocis.

Ventris obstruso positus cubili/ senseras regem thalamo manētē/ hinc parēs nati meritis vterq;/ abdita pādit.

Laudib⁹ ciues celebrāt supni/ te de⁹ simplex pariterq; trine/ supplices ⁊ nos veniā pca mur/ pce redēptis. Amen. V.

Fuit homo missus a deo. R. Cui nomē erat iohānes. ān. Ingresso zacharia tēplū dñi apparuit ei gabriel angelus stans a dextris altaris incēsi

Pōs. Magnificat. Oro. Resta q̄s op̄s deus vt fa milia tua p viā salutis īcedat et btī iohānis p̄cursoris hor tamēta sectādo ad eū quē pre dixit secura pueniat dñʒ nr̄ʒ iesū xp̄m filiū tuū. Qui tecū.

Si aūt intra octa. corpis xpi hoc festū forte cōtigerit tunc ad has vēs ⁊ ad matu. fiet so lēnis mēo. de oct. ⁊ idē mod⁹ seruet de festo sctī moloci īfra dictū octa. cōtingē. Et tūc eat pcess. ad altare. s. iohānis cuʒ cerofe. ⁊ thuri. sine cruce cātā

do. R. Tu puer. cu suo. v̾su. Dū v̾s canitur thurificet sa cerdos altare. Deinde dicat sa cerdos. V. Glia et honore. or Sancti iohānis baptiste et martyris tui dñe q̄s veneranda festiuitas saluta ris auxilii nobis p̄stet effectū. Per xp̄m. In redeundo de sctā maria. Ad cpl. oia fiat sicut i festo. s. trini. Ad mat. iuita. Regē precursoris dñm. Ueni te adoremus. ps. Uenite. hy.

Antra deserti teneris sub annis/ ciuiū turmas fu giens petisti/ ne leui saltē ma culare vitam/ famine posses. Prebuit hirtū tegimē came lus/ artubus sacris strophеū bi dētes/ cui later haustū sociata pastū/ mella locustis. Ceteri tm̄ cecinere vatū/ corde p̄sago iubar affuturū/ tu q̇dē mūdi scelus auferentē/ indice pdis Nō fuit vasti spaciū p orbis/ sanctior quisq̄ genitus iohāne/ q̇ nephas secli meruit lauātē/ tingere limphis. Laudibus ci ues celebrāt. In p̄mo noc. ān Priusq̄ te formarē in vtero noui te et anteq̄ exires de vē= tre sctificaui te. ps. Btūs vir. ān. Ad oia que mittā te dicit dñs ibis ne timeas/ et que mā dauero tibi loq̄ris ad eos. p̄s. Quare fre. ān. Ne timeas a facie eoꝝ: q2 ego tecū sū dicit dñs. ps. Dñe quid multi. v̾. Gloria et honore coronasti eū dñe. Rm. Et cōstituisti. Lcō. i

Natalē scti iohānis fra tres charissimi celebra mus diē/ qd nulli vnq̄ sctōꝝ legimus fuisse cōcessū. Solius enī dñi et beati iohānis dies natiuitatis in vniuerso mūdo celebrat et colit. Istū enī steri lis pepit/ illū v̾go cōcepit. In elizabeth sterilitas vincit: in btā maria cōcepciōis ɔsuetu do mutat. Elizabeth virū co gnoscēdo filiū genuit/ maria angelo credidit et cōcepit. R. Fuit hō missus a deo cui no= mē iohānes erat/ hic venit vt testimoniū phiberet de lumīe Et parare dño plebem perfe ctam. v. Erat iohannes in de serto predicans baptismum penitencie. Et parare. Lcō. ii.

Magnus igit iohānes/ cuius magnitudinis saluator testi moniū phibet dicēs. Nō sur rexit īter natos mulierū ma ior iohāne baptista/ precellit cūctis/ eminet vniuersis. Ante cedit pphetas/ supgredit pa= triarchas. Et q̇sq̇s de muliere natus est/ īferior est iohāne. R. Gabriel angelus apparuit zacharie dicēs/ nascet tibi fi= lius/ nomē eius iohānes vo= cabit. Et multi in natiuitate eius gaudebūt. v. Erit enim

magnus corã dño vinum et siceram non bibet. Et. Lc. iii
Dicit fortasse aliqs/ si inter natos mulierũ nemo maior iohãne ẽ: iohãnes maior ẽ sal uatore: absit. Johãnes enĩ na tus est mulieris: xp̃s aũt vir ginis: ille corruptibilib9 fini bus effusus est: iste ĩpollute vulue flore ꝑgenit9. R. Tu puer ꝑpheta altissimi vocabe ris p̃ibis eĩ ãte faciẽ dñi. Pa rare vias ei9. V. Ad dãdã sciẽ ciã salutis plebi ei9 ĩ remissio nẽ pctõꝝ eoꝝ. Parare. Gl̃ia. Parare. In ii. noc. ãn. Misit dñs manũ suam et tetigit os meũ et ꝑphetã in gẽtib9 dedit me dñs. p̃ Cũ ĩuoca. ãn. Ecce dedi verba mea ĩ ore tuo ecce cõstitui te sup gẽtes et regna. p̃s Uerba mea. ãn. Dñs ab vtero vocauit me de ventre matris mee recordat9 ẽ noĩs mei. p̃. Dñe dñs nr̃. V. Posui sti dñe sup caput ei9. R. Co- ronã de lapide precioso. l. iiii Premissus est enĩ iohannes velut vox ãte verbũ/ lucerna ãte solẽ: preco ãte iudicẽ/ ser- uus ãte dñm: amic9 ãte spõsũ Et qz vniuersũ mũdũ pctõꝝ tenebre et nox ĩfidelitatis op presserãt: et solẽ iusticie aspice re nõ valebãt. R. Johãnes vocabit nomẽ ei9 vinũ et sice rã nõ bibet Et multi ĩ natiui tate eius gaudebunt. V. Ipse precibit ante dñm in spiritu et virtute helye. Et. Lectio. v.
Premittitur ergo iohannes sicut nũcius ãte pricipẽ: sicut dicit dñs p ꝑphetã. Ecce ego mitto angelũ meũ ante faciẽ tuã q̃ p̃parabit viã tuã ãte te V. Ipe precibit ãte illũ ĩ spũ et virtute helye. Ut cõuertat corda patrũ ĩ filios et ĩcredu los ad prudẽciã iustoꝝ pare dño plebẽ perfectam. V. Erit enim magnus coram domi- no et spiritu sancto replebi- tur. Ut cõuer. Lectio sexta.
Quam pulchre dicit. Inter natos mulierũ iohanne non est maior Quia ille omnibus modis maior erat iohanne qui natus est de virgine.
Nos ergo fratres illius ad- iuti suffragiis: mundemus nos ab omni inquinamento carnis et spiritus quatenus sicut de illius hodie natiuita te gaudemus/ ita de nostra resurrectione gaudere merea mur. Rn. Elizabeth zacha- rie magnum virum genuit iohannem baptistam precur sorem domini. Qui viam do mino preparauit in heremo. V9. Fuit homo missus a deo cui nomen erat iohannes. Qui. Gloria. Qui. In tercio nocturno. ã. Posuit os meũ

dñs quasi gladiū acutū sub
vmbra manꝰ sue ꝓtexit me. ꝟ
In dño cōfido. an Formās
me ex vtero seruū sibi dñs in
lucē genciū vt sim salus eius
ab extremis terre. ps. Dñe qs
an. Reges videbūt et consur
gent principes et adorabunt
dñꝫ deū tuū q elegit te. ps. Bo
nū est ꝯfiteri. v Justꝰ vt pal
ma florebit. R. Sicut cedrꝰ.

Secundum lucam ca. i.

In illo tp̄e Elizabeth ī-
pletū est tēpꝰ pariēdi et pepe
rit filiū: et audierūt vicini et
cognati eiꝰ: qꝛ magnificauit
dñs mīam suā cū illa: et con
gratulabant ei. Et reł. Ome
lia beati ambrosii epi. Lc. vii.

Peperit ergo filiū Elizabeth
et cōgratulabant vicini. Ha
bet sctōꝝ edicio leticiā pluri-
morū: qꝛ cōmune est bonum
Justicia enī cōis est virtꝰ Et
ideo in ortu iusti future vite
insigne p̄mittit et gr̄a secutu
ra virtutes exultacione vici-
norū p̄figurante signat. Pul
chre autē tēpꝰ quo fuit ī vte-
ro ꝓpheta memorat: ne ma-
rie presencia taceat. Sed tem
pus silet infancie eo ꝙ p̄sēcia
dñi m̄ris in vtero roborat: q
infancie īpedimēta nesciuit.
Et ideo in euāgelio nichil su
per eo legimꝰ: nisi ortū eiꝰ et
oraculū: exultaciōeꝫ ī vtero ⁊
vocem in deserto. R. Innue
bant p̄ri eiꝰ quē vellet voca-
ri eū et p̄stolans pugillarem
scripsit dicēs. Johānes ē no
men eiꝰ. v. Aptū est os zacha
rie et ꝓphetauit dicēs. Johā.

Neqꝫ enī vllā infā Lc. viii.
cie sentit etatē: q supra natu-
ram supra etatē in vtero sitꝰ
matris: a mēsura ꝑfecte cepit
etatis plenitudinis xp̄i Et re
spōdit mater eiꝰ ⁊ dixit. Nō:
sed vocabit iohannes. Et re
sponderūt ad illā: qꝛ nemo ē
in cognacione tua q vocetur
hoc noīe. Innuebāt ergo p̄ri
eius: quē vellet vocari eum.
Et accepit pugillarē et scrip
sit. Johānes est nomen eius.
Et mirati sūt oēs. Cōtinuo
autē soluta est lingua eiꝰ: et
apertū est os eiꝰ ⁊ loq̄bat bñ
dicens deū. R. Precursor do
mini venit de quo ip̄e testat.
Nullꝰ maior inter natos mu
lieꝝ iohāne baptista. vꝰ. Hic
est enī propheta et plusq̄ ꝓ-
pheta de quo idē ait. Nullꝰ.

Mire sanctꝰ euāgeli- Lec. ix.
sta p̄mittēdū putauit ꝙ plu-
rimi infantē p̄ris noīe zacha
riā appellādū putarūt: vt ad
uertas matri nō nomē alicu-
ius displicuisse degeneris: sed
id ei sancto infusū spiritu qd
ab angelo ante zacharie fue-
rat p̄nūciatū Et quidē ille mu

tus intimare vocabulū filii nequiuit vxori: sed p pphetiā didicit elizabeth qđ nō didicerat a marito iohānes inquit est nomen ei⁹: hoc est nos nō ei nomen īponim⁹: q̄ iā a deo nomē accepit. Habet vocabulum suū qđ agnouim⁹: nō qđ elegim⁹ R. Inter natos mulierū non surrexit maior iohanne baptista. Qui viā dño preparauit ī heremo. v. Fuit homo miss⁹ a deo cui nomen iohānes erat. Qui. Glia. In heremo. v. Fuit homo miss⁹ a deo. R. Cui nomē. In laudib⁹ ān.

Elisabeth zacharie magnū virū genuit iohānē baptistā pcursorem dñi. ps. Dñs regna. ān. Innuebāt patri ei⁹ quē vellet vocari eū et scripsit dicēs iohānes ē nomē ei⁹. ps. Jubilate. ān. Johānes vocabit nomen ei⁹ multi ī natiuitate ei⁹ gaudebūt. ps. De⁹ de⁹ meus. ān. Johānes est nomē ei⁹ vinū et sicerā nō bibet et multi in natiuitate ei⁹ gaudebūt. p. Bñdicite. ā. Iste puer magn⁹ corā dño vocabit nā et man⁹ ei⁹ cū ipso ē. p. Laudate. Cp.

Audite insule et attēdite populi de longe dñs ab vtero vocauit me de ventre matris mee recordatus ē nominis mei. Hymnus

O Nimis felix meritiq̄ celsi: nesciens labem niuei pudoris: prepotēs martyr heremiq̄ cultor: maxime vatum

Serta terdenis alios coronant: aucta cremētis duplicata quosdā: trina cēteno cumulata fructu: te sacer ornant.

Nunc potēs nr̄i meritis opimis: pectoris duros lapides repelle: asperū planās iter et reflexos: dirige calles

Ut pius mūdi sator et redēptor: mētibus pulsa liuione puris: rite digneī veniēs sacratos: ponere gressus. L audib⁹ ciues

v. Iust⁹ ger. Deinde īcipiat. ā Apertū ē os zacharie et pphetauit dicēs bñdict⁹ dñs deus israel. ps. Bñdictus. Oracio.

Deus qui presentē diē honorabilē nobis ī beati iohannis natiuitate fecisti: da populis tuis spūalium grām gaudior: et oīm fidelium mētes dirige in viā salutis eterne. Per do. Ad pmam ān. Elizabeth. ps. De⁹ ī noīe. ān. Grās. ps. Quicunq̄. Si hoc fes. infra octa. trinita. cōtigerit: tūc dicaī sup ps Quicunq̄ vult. ān. O btā et bene dicta. Ad. iii. ān. Innuebant. ps. Legē pone. cp. Audite īsule. R. et v. de cōi vni⁹ marty. ad oēs hor. dicunī. Ad vi. ān Johannes. ps. Defecit. Cpm

HEc dicit dñs formans me ex utero seruũ sibi: dedi te in lucẽ genciũ/ ut sis salus mea usq ad extremum terre. Ad. ix. ãn. Iste puer. ps. Mirabilia. Capitulum. REges videbunt et consurgẽt principes et adorabunt dñm deum tuum et sanctum israel qui elegit te. Scdo vespe erũt de sãcto moloco sup ps. teria. ãn. Iustũ deduxit. Capl'm. Ecce sacerdos. R. Sũmo patrono. v. Iste cõfessor. v. Amauit. R. Stola glorie. ãn. Predonũ rabiem sedasti sãcte moloce: quo magi regnabãt demon cum dixerat unus: quod satis est comedam reliquum tibi sãcte relinquã: surgere conãtem ferit ipsũ lapsa bipẽnis: nec ẽ qui reprimit medicina fluenta cruoris/ quĩ sua secq dedit seruuz seruire moloco ps. Magnificat. Oracio. DEus natura misericors et affectu miserator precib⁹ petenciũ benignis assiste: ut interueniẽte beato moloco pontifice tuo graciã nobis digneris infũdere: et venia delictor impetrata requiẽ cõseq valeam⁹ eternã. p. Deinde fiat solennis mẽo. de sancto iohanne cum hac. ãn. Factum est in die octauo venerũt circũcidere puerũ et vocabant eum nomine patris sui zachariã et respõdẽs mater eius dixit: nequaq sed vocabitur iohãnes. ps. Magt. v. Fuit hõ. or. Deus q pñtẽ. Ad matutinas. Inuitato. Presulis in festo q ditat gloria vite. Gaudentes dño laudes modolare venite. ps. Venite. Hy⁹. Iste confessor. In primo noc. ãn. Sanct⁹ presul huius festi: nunc molocus in celesti: gaudens deget curia. Cui cessit in tirone: hui⁹ mũdi in agone: quelibet victoria ps. Beatus vir. ãn. Verbum domini predicabat: cunctis se exemplum dabat: operis clemencie: eius creditur doctrine: qui vestigat sine fine: semitã iusticie. ps. Quare fre. ãn. Simplex potus paucus vict⁹: per quos luget demon victus: erat huic in seculo: nũcq mãcipatus vano: nam se vidit in mundano: naufragum periculo. ps. Dñe qd. v⁹. Amauit eum dominus. Lectio pma. MOlocus qui ex scotor nobili familia ortum susceperat sub beato brandano abbate viro magne sanctitatis et deuociõis ab infancia liberalibus et diuinis instruebatur disciplinis Cuius doctrinam sitibundo pectore

tenaci memoria meditando/ insectatus est et mores. Nāqꝫ vt reliquis suis cōdiscipulis edificia prophanis suis vsibus necessaria construentibꝰ diuina instructꝰ gracia eccle sias et altaria diuino cultui apta edificare solebat. Tu. R. Confessor sancte quo nūc q̄ꝑ virginitatis/ ausa cupidi ne florē violare sagitta Gau dens centeno fructu decora tur in astris. vſ. Aures hiis precibus faciles prebeto mo loce. Gaudens. Lectio secūda Sed et die quadā cū ferreā campanam et quadratā sue ecclesie pernecessariam fabri candam haberet et fabrum vicinum ad idē opꝰ faciendū instāter persuaderet: dissimi lāte fabro ob carbonū caren ciam se nō potuisse huiusmo di fabricare: affirmauit mo locus: itaqꝫ de ipsius summi dei maxima confisus clemen cia fabri officinam exiens fa sciculum quēdam iunccoꝝ seu cirporum illico eidem at tulit et pro carbonibus vti postulauit īdignatus faber fasciculum cum ferro accipi ens in fornacem iecit vt faci li inde illo vidente cōsumeret Sed et cunctis admirātibus fasciculus ille licet consum ptu facillime aliis apparue rit diuino tamen nutu car bonum officium habundan ter suppleuit et exercuit et fer rum inde malleo aptum red didit ex quo cāpanam fabri cauit que hactenus in ecclesia lismorēn ī magno ꝑcio habe tur in hodiernum diem. Tu. domine miserere. R. In re quieta quies labores sincopa carnis: continuus sudor pie tas votiua moloci Sata tuū metere firmauit pontificali. v. Quo fraternus amor diui no nupsit amori. Sata tuū. Qui de eodem (Lectō tercia diffisi propter quod ipse ser uus dei molocus ꝓ huiusmo di facto ne a cōfratribus suis vana notaretur gloria/ per plurimas marium āgustias ad boriales ybernie fines se contulit vbi aliquantisper moratus socios viros deuo tos et sue processiōis peritos ī nauicula reperit a quibus transfretandi cum eisdem ad desercciora loca subsidium po stulauit. Illi aūt verentes ne ob ipsius moloci miraculo rum multitudinē solus apd transmarinos illos quos vi dere cupiebāt pre ceteris vin dicaret honorem ipso sepius implorante transitum pro hibuerunt atqꝫ illis prospere nauigantibus beatū molocū

omni destitutũ societate ĩ marina littora reliquerunt. ℞. Insignis presul speculum tellluris ad astra. Emãcipatus migrauit carcere carnis. Liber ab exilio solium concẽdit eternũ. ℣. Julii septenas celebrando iure kalendas Liber. In .ii. nocturno ãn. Sic terens aquilonis: semper ardens septem donis: caritatis gemine: legens legendas sanctorum/ quis tutatus et bonorum/ operum munimine. ps. Cum inuocarem. ãn. Ecce verus pastor gregis: qui talentum summi regis/ cum lucro portauerat. Cuius subditorum norma: a dñi scripti forma: nunq̃ deuiauerat. ps. Uerba mea. ãn. Gloriose miles christi: qui teipsum posuisti: scutũ pro ecclesia: quem nec minedo minorum: nec thesaurus ĩpiorum flexit a iusticia. ps. Dñe dñs noster. ℣. Justum deduxit dominus per vias. Lctõ. iiii. Sanctus vero dei paululum ingemescẽs alacriter deũ humili voce deprecatus est neq̃ illi operãti pro voto defuit gracia/ res que rare affuit auditu euenit: lapis satis per naturã immobilis fusa orõne supra quem ipse molocus pedes figerat gressus nauiculo velocius p plurima occeani spacia eundẽ trãsuerit diuinitus. Atq̃ ceteris suis sociis ad lismoreñ ecclesie portum quem optabat primitus applicuit quo in loco lapis ille ceteris illius insule lapidibus difficilior a motu quieuit. ℞. Paupe pauperior sibi paupib⁹ sed abũdãs: vt cũ diuiciis nascens vt suppeditarent: cũcta sibi quicũq̃ tenet quadrangulus orbis. ℣. Quã uis multa dabat verũ dare plura volebat. Cũcta sibi. l v

Applicato autem eo in lismoreñ insulam cupiens gentem illam barbarã verbo doctrine et exemplo vite ad xpi fidem conuertere. Sed cũ eandem inflexibilem et min⁹ docilẽ cõpareret cum nonnullis aliis sue pfessionis viris clarissimis ad melorosen cenobium peruenerunt et ab illius monasterii abbate tunc temporis viro famosissimo religionis arcioris habitum sumpsit monachalem et viuẽdi normã quos inter abbas ipse aĩmaduertens tantam christi fidem constanciã in beato moloco conceperat vt illum in virtute sue obediencie ad eandem insulem lismoreñ illis predicandum denuo remisit quos diuina virtute et verbi dei continua

predicacione eosdem a genti litatis errore ad veri luminis fidem conuertit ibique diuina virtute monasteria et alia pia loca omnipotenti deo edificare cepit in quibus viros regulari obseruācia instructos ibidem famulātibus īstituit ℟ Prosper in aduersis seculi cum plura ferebat: captās perpetuo mansurā prosperitatem. Nā vox declarat pauli tribulacio seculi. V⁹. Non est in nobis decori condigna futuro. Nam vox. Lectio. vi. Deinde et ad insulam tyle nuncupatam applicuit in qua varios ī xp̄i doctrina sua predicacione instruxit et īformauit. Sanctorum interea tunc rex sua persuasione lismoreñ insulam supradictā et eiusdē ecclesiam variis possessionibus dotauit atque illis quas dederat ab omni exactione quietas liberauit usque in hodiernum diem quibus gestis ad aquilonales partes scocie conuertit videlicet rossiam. Ubi multis laboribus et predicacionibus populū in christi fide firmauit atque ecclesias plurimas in dei honore et genitricis marie dedicauit: tandem gracia plenus et miraculorum presagiis iam in senio redactus vitam exalauit et celos conscendit kalendis iulii septimo et in ecclesia beati bonifacii epī in rosmarky magna in veneracione sepultus. Tu autem. ℟. Uas vitreum carnis tanti se ferri vigorem: obstupuit aīe. Nā primo lumine vite: castigata caro didicit seruire tonāti. V⁹ Nil nisi diuinum virtutum theta recepit. Nam primo. In. iii. noctur. ān. Fons virtutum in hac vita: macerare nouit ita: carnem abstinēcie: que preuenerat etatem: deo vouens castitatem: proscripta/ luxuria. p̄s. Domine quis habita. ān. Sancte moloce insignis: nostra suscipe benignis: auribus precamina: ne nos premat inferorum: pena sed auctor bonorū: nostra noscet crimina. p̄s. Domine in virtute. ān. O doctrine diues vena: nos perducas ad amena: sanctorum consorcia: vbi nec meror nec luct⁹: sed operis boni fructus: reddunt eternalia p̄s. Dñi est terra. V Iustus vt palma. Scdm lucā. xii. cap̄ In illo tempore: dixit iesus discipulis suis Sint lumbi vestri precincti et lucerne ardentes in manibus vestris. Et vos similes hominibus expectantibus dominum suum quando reuertatur a

nupciis. Et reliqua. Omelia et sermone fulgencii. Lectio vii

Precepit itaqꝫ dn̄s per beatum dauid dicens Declina a malo et fac bonū Per esiam quoqꝫ oēs his āmonet verbis Auferte malū cogitacionum vestrarum ab oculis meis/ quiescite agere peruerse/ discite benefacere. Hoc ergo nunc dn̄s per seipsum precepit qđ vobis eciam per sanctos patriarchas prophetasqꝫ mandauit. Quid est enim. Sīt lūbi vestri precincti: nisi declinate a malo. Quid sint lucerne vestre ardentes nisi facite bonum. Quid est? sint lumbi vestri precincti nisi quiescite agere peruerse. Quid est lucerne ardentes nisi discite benefacere. Tu autē. ℟ Pauperibus diues sicienti potus nudis amictus: insipido populo medicina salutis: visitat īfirmos iuuat cathaplasmate votis. ℣. Inuict⁹ mūdo sed mundus victus ab ipso. Infirmos. Lectio octaua

Precinguntur ergo fideliū lumbi dū concupiscencia mala comprimitur dum iniqua cogitacio cohibetur: dum libidini resistit animus: dum lasciuie denegatur effectus: dum calcatur luxuria: dū auaricia contēnetur et rapina dum proximi lesi debita redduntur: dum superbia vincitur: dum inuidia superatur. Ardent vero lucerne fideliuꝫ dum recte fidei regulam seruant: dum in sinu matris ecclesie longanimiter perseuerant/ dum terrena contēnūt et eterna concupiscunt/ dum solliciti pacem custodiūt/ duꝫ seinuicem pure diligunt/ dū mutuo se honore preueniunt/ dum mansuetudine cordis et humilitate perficiunt: dū misericordie opera libenter atqꝫ hilariter faciunt. Dūqꝫ ī operibus bonis non homini sed deo placere contendunt. Tu autem. ℟. Pastoralis apex huius flos et decus eui: lismorensis honor fons serue fidelis: pontificis sūmi memorū iugiter memor esto. ℣. Ne p turbet iter seruorum callid⁹ hostis. Memorū. Lectio ix.

Omnis ergo xp̄ianus precinctos habet lūbos vt fugiat libidinem ardentem lucernam vt custodiat castitatem Precinctos habet lumbos vt habenti non auferat cibum/ ardentem habet lucernā vt esurienti tribuat alimentū. Precinctos habet lūbos vt aliqđ alienum non rapiat nec furetur. Ardentē habeat lucernā vt oppresso velamē iusticie dū

tarat defencionis impendat Precinctos habet lumbos vt non expoliet vestitum. Ardē tē habeat lucernā vt vestiat nudum. Tu autē. R. Summo patrono debemus soluere grates: condignas mente deuoto corde fideli. Qui talem nobis cōcessit habere patronum. V. Rex regum dominus per secula sit benedictus. Qui talem. Gloria patri. Qui talem. V. Ora p nobis. In laudibus ān. In hoc mari constituti: te fauēte scimus tuti: ne nos inimicus ledat: at iniquus hinc abscedat: custos tuorum peruigil. ps. Dñs regnauit. ān. Sancte presul regem poli: depcare ne nos doli: prauitatis et vertuti: hostis fedant sed virtuti: intendamus iugiter: ps. Jubilate. ān. Plebs fidelis nūc applaude: multiplici digno laude: qui astat in celestibus: summi regis aspectibus: verbo nitens et opere. ps. Deus deus meus. ān. Spiritus sancti gracia: huius sequi vestigia: donec per abstinenciam: qui per carnis mūdiciā: finit dei gloria. ps. Benedicite. ān Hic post mūdi miseriam: perducat nos ad patriam: vt in sanctorum gloria: coronetur mens sobria: per seculorum secula. ps. Laudate. Capitulū. Ecce sacerdos. hymn⁹. Jesu redemptor omnium. V. Justus germinabit. R. Et florebit. ān. Latro libros furat⁹: ab ede presulis egress⁹: illico priuatur lumine: penitencia tamen ductus: merit⁹ sancti est restitutus: gracias agens summo deo: et beato p̄suli moloco. ps. Benedictus. orō. vt supra. Ad has matu. non fiet memo. de octa. sancti iohannis propter duplex fes. Ad. iii. et ad oēs alias horas oīa fiant de cōmuni vni⁹ cōfesso. et pōtifi. s3 cū āc que ad laudes dicuntur. et orō vts̄. Ad scdas ves̄. super psal. ān. In hoc mare. cpm. hy⁹ de cōi R. Uas vitreū. ān. Prosper in aduersis seculi cū plura ferebat/ captās ppetua māsurā prosperitate. ps. Magt̄. orō vts̄. deide fiat mēo. de sctis iohāne et paulo cū ā. Isti sunt due oliue: et duo cādelabra lucēcia āte dnm habēt ptātem claudere celū nubib⁹: et apire portas ei⁹: q2 lĩgue eo2 claues celi facte sūt alka. V. Letamī ī dño. R. Et glo. p. Magt. Or.

Quesumus oṗs de⁹: vt nos gemīata leticia hodierne festiuitatis excipiat: q̄ de btōrū iohānis et pauli glorificacione pcedit: quos eadē

fides et passio vere fecit esse germanos. Per dñz. Memo de scto iohāne. an. Inter natos mulierū nō surrexit maior iohāne baptista. v. Fuit hō miss⁹. Oro. De⁹ q̄ p̄sentē diez tercia die. Ad matu. Inuita. Mirabilē deū ī sctis suis Uenite adorem⁹ collaudātes. p̄. Uenite. hy⁹. Sctōꝝ meritis. aāe et psal. de cōi plurimorū martyr. V. Letamini in dño et ex. R. Et gliamini. Lctō i.

Impiissimo iuliano cesare imperatore facto: puenit ad eū: q̄ paul⁹ et iohānes omni die xp̄ianos reficerent in domib⁹ suis. Quos cōuenit corā se: dicēs eos sibi adherere debere Qui dixerūt Nos dereliquisti religionē virtutibus plenā et secut⁹ es oēz iiq̄tatē: a te discessim⁹ ⁊ a societate imperii tui nosmetipōs abstraxim⁹. Tu. R. Paul⁹ ⁊ iohānes dixerunt ad iulianum nos vnū deū colim⁹. Qui fecit celū et terrā. V⁹. Non tibi preponim⁹ p̄sonā qualēcūq̄ deū tibi p̄ponim⁹. Qui. lc. ii.

Tunc ait Julianus Si conteptus fuero a vobis necesse michi erit agere vt contēni non possim. Paulus et iohannes dixerūt. Non p̄ponim⁹ tibi p̄sonā q̄lēcūq̄: deū tibi p̄ponim⁹. Cōtēnim⁹ q̄ tuas amicicias ne etni dei īcurram⁹ īimicicias. R. Btī martyres xp̄i iohannes ⁊ paulus dixerunt iuliano Nobis autē alius non est nisi vnus deus Pater filius et spiritus sanctus. V. Unus sp̄us ⁊ vna fides erat in eis. Pater. l. iii.

Misit ergo iulianus terēcianum: q̄ eos si sacrificare nollent decollaret. Qui ait. Nisi sacrificaueritis: ābos vos īterficiam. Jussitq̄ foueā fieri intra domū eoꝝ et cū eos decollare fecisset: statim in eā reposuit eos quasi iussu cesaris missi fuissent in exiliū. R. Paulus et iohannes dixerūt ad terencianū: si tuus dñs ē iulianus: habeto pacem cum illo. Nobis non est alius nisi dñs iesus xp̄s. V. Semel enī a facie dei proiectus vult et alios secum in interitū deuenire. Habeto. Glīa p̄ri. Nobis. Medie lectio. de octa. scti iohānis baptiste. V. Gloria ⁊

Hestiuitatē (honore. Le. iiii presentez fratres charissimi venerandi iohānis baptiste gemina natiuitas consecrauit: qui idcirco in hoc seculū superna pietate directus est: vt non soluz ipse prophetali sciencia sublimaretur: sed vt omnium prophetarū per euz preconia firmarentur. Tu.

℟. Fuit homo missus. Lc. v.
Nec immerito illū pcipuo ve-
neramur honore: qui speciali
gracia ob hoc redēptorē mū
di nouissim⁹ pphetauit vt cū
prim⁹ ostēderet. ℟. Gabriel.
Veniente dño ad bap Lc. vi
tismū: sicut refert euāgelista:
beat⁹ iohānes baptista huius
modi prupit in vocem. Ecce
agn⁹ dei ecce q̄ tollit pctā mū
di. ℟. Priusq̄ te formarē in
vtero noui te. et anteq̄ exires
de vētre sanctificaui te. Et p
phetā in gētib⁹ dedi te. ℣. Ad
omnia q̄ mittā te ibis: et que
mādauero tibi loq̄ris ad eos
Et anteq̄. Gloria patri. Et p
phetam. Lectio vii. De exposi
cione euāgelii Videns ies⁹ tur
bas ascēdit in mōtē cū Reliqua
eiusdem. Oia de cōi plurimo
rum martyr. ℣. Justi autem
Paulus et In laudi. ān.
iohānes dixerunt iulia
no: nos vnū deū colim⁹: q̄ fe
cit celū et terram. ps̄. Dñs re
gnauit. ān. Paulus et iohan
nes dixerūt ad terencianū: si
tuus dñs est iulian⁹: habeto
pacē cū illo: nobis ali⁹ nō est
nisi dñs ies⁹ xp̄us. ps̄. Jubi-
late. ān. Johānes et paul⁹ co
gnoscētes tyrānydē iuliani:
facultates suas pauperibus
erogare ceperūt. ps̄. De⁹ de⁹
meus. ān. Scti spūs et aīe iu
storum hymnū dicite deo in
eternū. ps̄. Bñdicite. ān. Jo-
hannes et paulus dixerūt ad
gallianū. fac votū deo celi et
eris victor meli⁹ q̄ fuisti. ps̄.
Hi sūt (Laudate. Cpm
viri mīe quorū iusticie
obliuionē nō acceperūt: cū se
mine eor permanēt bona he
reditas sctā nepotes eor. deo
grās. hy. Rex gloriose mar
tyrū. ℣. Mirabilis de⁹. ā. Be
ati martyres xp̄i iohānes et
paulus dixerūt iuliano: no-
bis autē ali⁹ nō ē nisi vn⁹ de⁹
pater et fili⁹ et spirit⁹ sanct⁹
alla. ōro. Quesum⁹ ops̄ de⁹
Mēoria de sctō iohāne bapti
sta. ān: Tu puer pphetā altis
simi vocaberis preibis enim
ante faciem dñi parare vias
eius. ℣. Fuit homo. ōro. De
us qui psentē diē. Ad. pmā ā.
Paulus et iohānes. ps̄. Deus
in noīe tuo. ān. Te iure lau.
ps̄. Quicūq̄ vult. Ad. iii. ān.
Paulus. ps̄ Legē pone. cpm.
Hi sunt viri. ℟. et ℣. de cōi
plurimor marty. ad oēs hor
dicant. Ad. vi. ān. Johannes
et paulus. ps̄. Defecit. Cpm.
Corpora sanctor in pa
ce sepulta sunt et viuent
noīa eor in eternū. Ad ix. ān
Johannes et paulus. ps̄. Mi
rabilia testimonia. Cp
Sapienciā sanctor nar

rabunt oēs populi ꝗ laudem eoꝝ̄ ꝓnūciat oīs eccl'ia sctōꝝ. Ad scdas vꝫ̄. sup psal. ā. Paulus et iohānes dixerūt. p̄. Dixit dn̄s. ꝛ ceteri psa. dn̄icales cp̄m. Hi sunt viri. hy⁹. Per gloriose martyꝝ. v⁹. Mirabilis de⁹ in. an. Absterget deus ps. Mgt. oro. Quesum⁹ oḿs de⁹. Memo. de sctō iohāne. ā. Puer q̇ nat⁹ est nobis plusq̄ propheta est: hic est enī de quo saluator ait: inter natos mulierū nō surrexit maior iohāne baptista. v⁹. Fuit hō. oro vt s̄. Quarta die ista oc. lc. i.

Beatus iohannes baptista cui⁹ nūc festiuitate letamur: celestia mūdo gaudia sterili ab vtero hodie natus inuerit Hic et nasciturū dn̄m ꝓphetalis spūs illuminacione preuidet et natū preuilegio grē singularis ostēdit. Tu. L. ii

Deniq̄ elizabeth illa vetus mulier: et noua mater: q̇ ante partū suū de futuri filii letabat officio. Ueniente autē ad se beata maria in ipso salutacionis occursu ait. Ecce vt vox salutaciōis tue facta est in aurib⁹ meis: exultauit in gaudio infās ī vtero meo.

Uere hic beatissim⁹ Lec. iii omniū paruuloꝝ̄ qui intra viscera adhuc materna conclusus: adesse saluatorē mundi: quia necdum sermone poterat: prophetali spiritu reuelabat. Tu autē. Cetera vt s̄ notatum est ¶ Sancti leonis pape et confessoris. Oro.

Deus qui beatū leonē pontificem sanctorum tuoꝝ̄ meritis coequasti cōcede propici⁹: vt qui cōmemoracionis eius festa percolimus: vite quoq̄ imitemur exēpla. Per do. Memo. de sancto iohanne ān. Ex vtero senectutꝭ ꝗ sterilis iohēs nat⁹ ē precursor dn̄i. v⁹. Fuit homo. oro. vt supra. Ad matuti. tres lectiones cū noctur. vbicunq̄ extra dn̄icā/ vel festum trinitatis vel octa. corporis christi euene. propter vigiliā oīa fiant de festo vsq̄ ad missam que erit de vigilia. Si hec vigilia infra octa. corporis xp̄i forte contige. tunc nichil fiet de festo nisi tm̄ memo. eo q̄ octa. corporis christi fiunt cū regimine chori. Lectio p̄ma.

Leo iunior/ ex naciōe sicula ex p̄re paulo: sedit papat⁹ cathedra ānis tribus mēsib⁹ decē: dieb⁹ vero decē et septem. Hic leo fuit vir eloquentissimus et ī diuinis scripturis sufficienter instructus Suscepit sextam synodū intra regiū palacium constantini magni tunc viuētis. In

qua condēnati sunt heretici: qui dixerunt vnam tantū eē volūtatem et operacionē in christo. Lec. ii
Huius beati pape temporib9 restituta est ecclesia rauenne sub ordinacione sedis apostolice: vt a defuncto archiepiscopo qui electus fuerat iuxta antiquā cō suetudinē veniat romam cō secrandus. Tu autem. Lec. iii
Hoc eciam fecit constitutuz qp ī archiuo ecclesie romane continetur: vt qui ordinandus fuerit archiepiscop9: nullam consuetudinem pro vsu pallii aut diuersis ecclesie officiis persoluere debeat. Hic sepult9 est apud beatū petrū apostolū sub die quarto kalendas iulii. Tu autem. Memoria de sancto iohanne. ān
Pro eo qp non credidisti verbis meis: eris tacens: et non poteris loqui vsqꝫ in diē natiuitatis eius. V. Fuit homo miss9. orō. vtš. Cetera oīa ad vš ꝛ ad matu. ꝛ ad alias hoř de cōi vnius confessoris ꝛ pōtificis dicuntur. ¶ In vigilia apostolorum petri et pauli Ad vespe. sup psal. ān Quē dicunt homines esse filiū hominis: dixit iesus discipulis suis. respondens petr9 Dixit: tu es christus filius dei viui: et ego dico tibi: quia tu es petrus et super hanc petram edificabo ecclesiā meā. psal. feriales. Capitulum.
Petrus quidem seruabatur in carcere: oracio autē fiebat sine intermissione ab ecclesia ad deū pro eo. R. Cornelius centurio vir religios9 ac timens deum: vidit manifeste angelum dei dicentē sibi. Corneli mitte et accersi symonem qui cognominat petrus. Hic dicet tibi qđ te oporteat facere. V. Cū orasset cornelius nondum in christo renatus apparuit ei angel9 dicens. Corneli. Gloria patri. Hic dicet tibi. Hymn9.
Aurea luce et decore roseo: lux lucis omne perfudisti seculum: decorans celos inclito martyrio: hac sacra die q̄ dat reis veniā. Ianitor celi doctor orbis pariter: iudices secli vera mundi lumina: per crucem alter/ alter ense triūphans: vite senatum laureati possident. Iam bone pastor petre clemens accipe: vota precantum/ et peccati vincula: resolue tibi potestate tradita: qua cūctis celū vbo claudis aperis. Doctor egregie paule mores īstrue: ꝛ mēte polū nos trāsferre satage: donec perfectū largiatur plenius: euacuato qđ ex parte gerim9

Olive bine pietat' unice: fide deuotos spe robustos marime: fonte repletos charitatis gemine: post mortem carnis impetrate viuere.
Sit trinitati sẽpiterna glia: honor potestas atq iubilacio: in vnitate cui manet imperiũ: ertũc et modo per eterna secula. V. Tu es petrus. ãn Beatus petrus apostolus vidit sibi xp̃m occurrere adorãs eum et ait: dñe quo vadis venio romam iterum crucifigi. ps. Magnificat. Oracio
Deus qui nos beator apl'or tuorũ petri et pauli gloriosa natalicia preuenire cõcedis: tribue q̃s eor nos sẽper et bñficiis preueniri et orõnibus adiuuari. p d
Nulla fiat mẽo de sancto iohãne ad has vs̃ neq ad mat. neq ad. ii. vespas. Ad compl' oĩa fiant sicut in festo sancte trinitatis. Ad matu. inuita. Christũ regẽ regũ adoremus dñm. Qui martyrio crucis btm̃ glorificauit petrũ aplm ps. Venite. hy. Aurea luce. In. i. noc. ãn. In plateis ponebãtur infirmi in lectulis vt veniẽte petro: saltẽ vmbra illius obũbraret quemq illor et liberarentur ab infirmitatibus suis. ps. Celi enarrãt. ãn. Ait petrus principibus sacerdotum/ iesũ quẽ vos interemistis suspendẽtes ĩ ligno hunc deus suscitauit et principem ac saluatorem eraltauit/ ad dandam penitenciam in remissionem peccator. ps Benedicam. ãn. Petrus apostolus dirit paralitico: enea sanet te dñs iesus christ: surge et sterne tibi qui continuo surrerit/ et omnes qui videbant conuersi sunt ad dñm. ps. Eructauit. V. In omnem terram. Rn. Et in fines orbis terre. Lectio prima.
Omnium quidem solennitatũ sctãr dilectissimi totus mundus est particeps et vnius fidei pietas erigit: vt quicquid pro vniuersorũ salute gestum recolitur: cõmunibus vbiq gaudiis celebretur: verũtamen hodierna festiuitas/ preter illam reuerenciam/ quam toto orbe terrarum promeruit speciali et ppria romane vrbis erultacione veneranda est. Ut vbi precipuorum apostolorum glorificatus est eritus/ ibi in die martyrii eorum sit leticie prĩcipatus. R. Symõ petre anteq de naui vocarem te noui te: et super plebem meam principem te constitui: et claues regni celorum tradidi tibi. V. Quodcunq ligaueris

super terram: erit ligatum et in celis/ et quodcunque solueris super terram erit solutum et in celis. Et claues regni celorum. Lectio secunda.

Isti sunt viri: per quos tibi euangelium christi roma resplenduit. Et que eras magistra erroris facta es discipula veritatis. Isti sunt patres tui verique pastores/ qui te regnis celestibus inserandam multo amplius multoque felicius condiderunt quam illi quorum studio prima meniū tuorum fundamenta locata sūt Tu autem. ℟. Ego pro te rogaui petre. Ut nō deficiat fides tua. Et tu aliquando cōuersus confirma fratres tuos. ℣. Symon ecce sathanas expetiuit vos/ vt cribraret sicut triticū/ ego aūt rogaui pro te. Ut non deficiat. Lectō. iii.

Isti sūt qui te roma ad hāc gloriam prouexerunt vt gēs sancta: populus electus: ciuitas sacerdotalis et regia per sacram beati petri sedem caput orbis effecta lacius presideres religione diuina quam dñatione terrena. Tu autem. ℟ Si diligis me symon petre: pasche oues meas/ domine tu nosti quia amo te. Et animā meam pono pro te. ℣s. Si oportuerit me mori tecum nō te negabo. Et animam meā. Gloria patri. Et animam. In secūdo nocturno. atipho.

Factum est vt quedam discipula nomine thabita plena operibus bonis et elemosinis infirmata moreretur: miserunt autem discipuli ad petrum rogantes/ ne pigriteris venire vsque ad nos. psal. Omnes gentes. ān. Aduenīte petro circunsteterunt illū omnes vidue flentes et ostendentes tunicas et vestes quas faciebat illis dorcas. psalmus. Exaudi deus deprecacionem meam. ps. Ponēs petrus genua sua orauit/ et conuersus ad corpus dixit: thabita surge at illa aperuit oculos: et viso petro resedit: dansque illi manum erexit eam/ et sanctis ac viduis assignauit viuam. ps. Exaudi deus oracio: ℣. Constitues eos. Lectō. iiii.

Cum duodecim apostoli per spiritum sanctum omni locucione liguarum imbuendum euangelium mundo distributis sibi partibus terrarum suscepissent/ beatissimus petrus princeps apostolorum ad arcem romani destinatur imperii/ vt lux veritatis/ que in omnium gencium reuelabatur salutem: efficacius se ab ipso capite per totum mūdi corpus

effunderet. Tu autem. Rm. Tu es petrus et super hāc pe tram edificabo ecclesiam me am/ et porte inferi non preua lebunt aduersus eam. Et tibi dabo claues regni celorū. V. Quodcunqꝫ ligaueris super terram erit ligatum et in ce= lis/ et quodcunqꝫ solueris su per terram erit solutum et in celis. Et tibi dabo. Lectio. v.

Ad hāc igitur vrbē tu bea= tissime petre apl'e venire nō metuis et consorte glorie tue paulo apostolo aliarum ad huc ecclesiarum ordinacione occupato siluam istam fre= mencium bestiarum/ et tur= bulentissime profūditatis o= ceanum: constancior q̄ cū su per mare ambulans ingrede ris. Tu autem. R. Tu es pa stor omnium princeps apo= stolorum tibi tradidit deus omnia regna mundi. Et ideo tradite sunt tibi claues regni celorum. V. Tibi enim a do= mino collata est potestas li= gandi atqꝫ soluendi. Et ideo tradite sunt tibi. Lectio sexta

Nec eciā mūdi dominā ro mā petre times q̇ ī cayphe do mo vocem ancille sacerdotis expaueras. Vincebat ergo materiā formidinis vis amo ris. Nec estimabas terrori ce dendum: dum horum saluti consuleres: quos susceperas diligendos. Augebant quoqꝫ fiduciam tuam tot signa mi raculorum: tot dona atqꝫ ex perimenta virtutū. Quo eciā beatus coapostolus tuus et specialis magister gēciū pau lus occurrens eodem tibi cō= sociatus est animo vos autē et electione pares et laborum similes: et finis fecit equales Rm. Petre amas me/ tu scis domine quia amo te. Pasce oues meas V. Symō iohānis diligis me plus his/ tu scis domine quia amo te. Pasce oues. Gloria patri. Pasce. In iii. noct ān. Cornelius cē turio vir religiosus ac timēs deum vidit manifeste ange= lum dei dicentē sibi: corneli mitte et accersi symonem qui cognomīatur petrus/ hic di= cet tibi quid te oporteat face re. ps. Cōfitebimur. ān. pe= riens petrus os suum dixit in veritate comperi qm̄ non est personarum acceptor deus: sed in omni gente qui timet deum et operatur iusticiam acceptus est illi. ps. Dn̄s re= gnauit exultet. ān. Adhuc lo= quente petro cecidit spiritus sanctus super omnes qui au= diebant verbum et erant lo= quentes līguis et magnificā tes deum: tunc petrus iussit

eos baptizari in nomine dn̄i iesu xp̄i. ps. Dominus regnauit irascantur. v. Nimis honorati. Scd̄m math. xvi. cap

IN illo tempore venit iesus ī partes cesaree philippi/ et interrogabat discipulos suos dicēs. Quem dicūt hoīes esse filium hoīs. Et. ꝛ. Omel. ex omē. origenis. l vii

INterrogabat iesus discipulos suos dicēs. Quē enim dicūt eum hoīes esse vt ex apl'oꝝ respōsionibus/ nos discamus diuersas opiniōes tūc apud iudeos fuisse de xp̄o vnde sequitur. Illi autem dixerunt. Alii iohannem baptistam: alii autem helyam: alii vero hieremiā: aut vnum ex prophetis. Tu autem. Rm Quem dicūt homines esse filium hominis dixit iesus discipulis suis/ respondens petrus dixit tu es christus filius dei viui. Et ego dico tibi: qꝛ tu es petrus et super hanc petram edificabo ecclesiam meam. v. Beatus es symon bar iona: quia caro et sāguis nō reuelauit tibi sed pater meus q̄ est ī celis. Et ego dico. l. viii

Unde propter diuersas opiniones iudeorum de christo qua causa quidam eorum dicebant eum iohannem baptistam: videlicet estimacionem secuti herodis dicētis ad pueros suos. Hic est iohānes baptista ipse surrexit a mortuis ideo virtutes operantur in illo. Alii autem helyam eum dicebant: videlicet estimantes q̄ aut secundam natiuitatem accepisset: aut ex eo tēpore viuēs in tempore apparuit illo. R. Domine si tu es iube me venire ad te super aquas. Et extendens manum apprehendit eum et dixit iesus/ modice fidei quare dubitasti. v. Cumq̄ vidisset ventum validum venientem timuit: et cū cepisset mergi: clamauit dicēs/ domine saluum me fac. Et extendens manum apprehendit eum et dixit iesus/ modice fidei quare dubitasti. l. ix

Quidam christum hieremiam esse putabant: propter illa que ad hieremiam iam dixerat deus/ ecce constitui hodie te super gentes edificare ꝛ demoliri: perdere et reedificare: et circunplantare. Quidam enim vnum ex prophetis esse putabant: propter illa que locutus est deus ad prophetas/ non tamen in ipsis erant completa. Sed petrus ex reuelacione dei patris dixit eum esse filium dei viui. Tu autem domine miserere nostri. R. Quodcunq̄ liga-

ueris sup terrā: erit ligatū et in celis. Et qđcūq solueris sup terrā erit solutū et ī celis. V. Tu es inqt petr⁹ xp̄s fili⁹ dei viui: respondens dn̄s ait. Et ego dico tibi qȝ tu es petr⁹ et sup hāc petrā edificabo eccliaȝ meā. Et qđcūq. Glía pr̄i. Et V. Tu es petr⁹. R. Et sup In laū. ān.
PEtr⁹ et iohannes ascēdebant in tēplū ad horā oracionis nonā. ps. Dn̄s regnauit. ān. Argentū et aurū nō est michi: qđ autem habeo: hoc tibi do. ps. Jubilate. ān. Dixit angelus ad petrū circūda tibi vestimētum tuū et sequere me. ps. De⁹ de⁹ me⁹. ān. Petre amas me? pasce oues meas: tu scis dn̄e qa amo. ps. Bn̄dicite. ān. Tu es petrus et sup hāc petrā edificabo ecclesiā meā. ps. Laud. cp̄ȝ Petr⁹ qdē. hy⁹. Exultet celū laudib⁹. V. Annunciauerūt opa. ān. Qđcūq ligaueris super terrā erit ligatū et ī celis/ et quodcūq solueris sup terram erit solutū et in celis Dixit dn̄s symoni petro. ps. Benedictus. Oracio.
DEus qui hodiernā dieȝ aplor̄ tuorum petri et pauli martyrio cōsecrasti: da ecclesie tue eorū in oībus sequi p̄ceptū: p quos religionis sūp sit exordiū. Per do. Ad p̄mā ān. Petrus et iohānes. ps. Deus in noīe tuo. ān. Gr̄as tibi. ps. Quicūq vult. Ad. iii. ān. Argentū. ps. Legē pone. cp̄m Petrus quidē. R. et V. de cōi aplor̄ ad oēs hor̄ dicantur. Ad vi. ān. Dixit angelus. ps. Defecit in salutare. Caplm.
ANgelus dn̄i astitit et lumen refulsit in habitaculo carceris pcussoq latere petri excitauit eū dicens/ surge velociter et cōtinuo ceciderunt cathene de manib⁹ eius Ad ix. ān. Tu es petr⁹. p. Mirabilia. Cp̄ȝ
EXiens petrus sequebat angelum et nesciebat qȝ verū ē qđ fiebat p angelū estimabat autē se visū videre. Ad scdas veš. ān. Jurauit dn̄s. ps. Dixit domin⁹. et cetere āe cū suis psal. de cōi aplor̄ et dicunt quotidie p octa. qn̄ fit serui. de apostolis. cp̄ȝ. Jam non estis. R. Qui sunt isti. hy⁹ Aurea luce Hic hy⁹ dr̄ singulis dieb⁹ per octa. tā ad veš. q̄ ad matuti. qn̄ dr̄ seruicium de aplis. V⁹. In oēm terrā exiuit. ān. Gloriosi principes terre quō ī vita sua dilexerūt se: ita et ī morte nō sunt separati. ps. Mgt. orō. Deus qui hodiernā. Et fiant veš de vtrisq aplis: viȝ loco scdar̄ vesperar̄ de sācto petro/ et loco p̄mar̄ vespe. de

sancto paulo: de quo sit ple-
nũ seruiciũ in crasti. Comple
to. dicat sicut post p̃mas veš
pur⁹ festi notatũ ẽ. ¶ In cõ
memoracione scti pauli apl'i
Ad matu. Inuitato. Laude-
mus iesũ xp̃m ĩ passione apl'i
pauli. p̃s. Venite. hy⁹. Do-
ctor egregie. v. Annue xp̃e.
In p̃mo noctur. ãn. Qui ope
ratus est petro in apostolatũ
operat⁹ est et michi inter gen
tes et cognouerũt graciã que
data est michi a xp̃o dño. p̃s.
Celi enarrãt. Finito psal. sta
tim dr̃ v. Qui me segre. dein
de dr̃ tota ãn. p̃dicta qd̃ p to
tũ annũ obseruet qñ v. post
añas habẽt. v. Qui me segre-
gauit ab vtero matris mee et
vocauit me per grãm suã. ãn
Scio cui credidi et cert⁹ sum
q2 potens est depositũ meum
seruare in illũ diẽ iust⁹ iudex.
p̃s. Bñdicã. v. De reliquo re
posita est michi corona iusti-
cie. ãn. Michi viuere xp̃s est et
mori lucrũ gloriari me opor
tet in cruce dñi mei iesu chri-
sti. p̃s Eructauit. v. Per quez
michi mũd⁹ crucifixus est et
ego mundo. v. In omnẽ ter
ram exiuit son⁹ eor. Lctõ. i.
Consideremus fratres
charissimi quãtis apo
stolũ suũ dñs paulũ extulit
honorib⁹. Ad tẽpus illũ ceca
uit: sed illius cecacione toti⁹
mundi illuminacionem fecit
In paradisum illũ rapuit: ĩ
celum terciũ subleuauit: inef
fabilis archani fecit eũ parti
cipẽ: taliũq3 misteriorũ con-
scium: que nulli homini fas
fuit cõsiteri. Tu. R. Qui ope
rat⁹ est petro in apostolatuz
operatus est et michi inter gẽ
tes. Et cognouerũt graciam
dei q̃ data ẽ michi. v. Gracia
dei in me vacua non fuit sed
gracia ei⁹ semp in me manet.
Et cognouerunt. Lectio. ii.
Paulus ĩ terra gradiẽs sic
agebat in cunctis: quasi an-
gelorũ societate frueret. Et
passibili adhũc corpore colli-
gatus: illor perfectione gau
debat. Nam et tanq̃ pẽnat⁹
totũ docẽdo orbẽ puolauit:
Et quasi iam incorpore⁹ cor
poris labores periculaq3 con
tempsit. Et quasi iã celũ pos-
sidens cuncta prorsus terre-
na despexit. Tanq̃ vero cum
ipsis iã ĩcorporeis virtutib⁹
degeret: ita iugi mentis intẽ-
cione vigilauit. Tu. R. Scio
cui credidi et certus sum quia
potẽs est depositũ meũ serua
re in illũ diẽ iustus iudex. v⁹
Reposita est michi corona iu
sticie quam reddet michi dñs
In illũ diem. Lectio tercia.
Angelis sepe diuersarũ gen

ciũ cura cõmiſſa eſt. Sed nullus eoꝝ ita populũ ſibi creditum gubernauit: vt paulus vniuerſum oꝛbem. Michaeli gens cõmiſſa eſt iudeoꝝ: paulo vero terre ac maris ac vniuerſi oꝛbis habitacio. Tu. ℟. Bonũ certamẽ certaui curſũ cõſũmaui fidẽ ſeruaui. Ideo ꝗ repoſita eſt michi coꝛona iuſticie. ℣. Gracia dei ſum id quod ſum et gracia eius ĩ me vacua non fuit. Ideo. Glia. Ideo. In ſcdo nocturno. ãn Bonum certamẽ certaui curſum cõſũmaui: fidem ſeruaui ps. Omnes gentes. ℣. De cetero repoſita eſt michi coꝛona iuſticie. ãn. Tu es vas electionis ſctẽ paule apl̃e p̃dicatoꝛ veritatis ĩ vniuerſo mũdo. ps Exaudi deus depꝛecacionem ℣. Per quem omnes gentes cognouerunt graciam dei. ãn Magnus ſãctus paulus vas electionis vere digne eſt gloꝛificãdus: qui et meruit thꝛonum duodecimum poſſidere ps. Exaudi deus oꝛacionem meam. ℣. In regeneracione cum ſederit filius hominis in ſede maieſtatis ſue. ℣. Conſtitues eos pꝛincipes ſuper omnem terram. Lectio quarta.

Beatus paulus apoſtolus: magiſter a deo conſtitutus: et omnium gencium ipſe pꝛotectoꝛ erat bellantiũ: ipſe ſedulus miniſter egrotoꝛum. Nec in ſpiritualibus ſolum tam egregium conſeruabat ducẽ/ ſed in carnalibus quoꝗ plurima ſollicitudinis ac pꝛouidencie ſue documenta pꝛeſtabat. Tu. ℟. Repoſita eſt michi coꝛona iuſticie quã reddet michi dominus in illa die. Juſtus iudex. ℣. Scio cui credidi et cert⁹ ſum quia potẽs eſt depoſitum meũ ſeruare. Juſtus iudex. Lectio. v

Sicut enim ferrum in ignẽ miſſum totũ ignis efficitur/ ſic paulus caritate ſuccenſus totus factus eſt caritas. Qui quaſi cõmunis tocius mũdi eſſet pater: ita omnium non modo carnales parentes/ ſed eciam ſpirituales pietate ſuperabat pecunias et v̈ba coꝛpus et animam pꝛo illis impendens. Tu. ℟. Gracia dei ſum id quod ſum. Et gracia eius in me vacua nõ fuit ſed ſemper in me manet. ℣. Qui operatus eſt petro in apoſtolatũ operatus eſt ⁊ michi inter gentes. Et gracia. Lcõ. vi

Quia ergo paulus factus: ĩmo tot⁹ factus eſt caritas/ ideo caritatem plenitudinem legis vocabat et vinculum ꝑfectionis omniumꝗ matrem bonoꝛum iniciũ fineꝗ virtu

tū. Ideo dicebat finis pcepti est caritas. Tu. Rm. Michi viuere xp̄s est et mori lucrum Gloriari me oportet in cruce dn̄i mei iesu xp̄i. v. Per quem michi mundus crucifixus est et ego mundo. Gloriari. In. iii. noct. an. Ter virgis cesus sum semel lapidatus sum ter naufragium pertuli pro xp̄i nomine. ps. Cōfitebimur. v. Nocte ac die in profundū maris fui. an. Reposita est michi corona iusticie quā reddet michi dn̄s ī illa die. iust9 iudex. ps. Dominus regnauit ex. v. Cooperāte gracia spiritus sancti. an. Ne magnitudo reuelacionū extollat me datus est michi stimul9 carnis mee angelus sathane qui me colaphizet propter quod ter dn̄m rogaui vt auferetur a me: et dixit michi dominus sufficit tibi gracia mea. ps. Dn̄s regnauit irasc. v9. Nā virtus in infirmitate perficitur v. Nimis honorati sunt amici tui deus.

Secūdū matheum. xix. caplo

In illo tempore: dixit symon petrus ad iesum. Ecce nos reliquimus omnia et secuti sumus te: quid ergo erit nobis. Et reli. Omel. beati hiero pbr̄i. l. vii

Cum deus et saluator noster diuites difficile regnum celorum intrare dixisset: discipuli eius fiducialiter responderunt dicentes. Ecce nos reliquimus omnia et secuti sumus te. Quid ergo erit nobis. Tu autem domine miserere nostri. Rium. Damasci prepositus gentis arethe regis voluit me comprehendere. A fratribus per murū submiss9 sū in sporta et sic euasi manus eius in nomine domini. v9. Deus et pater domini mei iesu christi scit quia non mencior. A fratribus per murum. Lectio. viii.

Grandis enim erat fiducia illorum qui quamq̄ diuites non fuerant sed victum manu et arte querebant: Tamē confidenter dicebant se reliquisse omnia addendo et secuti sumus te. Omnia enim deseruerant/ qui cuncta que ab aliis desiderari poterant: et eciam desiderare postposuerant. Non enim hoc solum ad perfectionem sufficit si q̄s diuicias huius mundi contēpserit/ nisi post contemptas diuicias saluatorē sequatur: id est vbi relictis malis faciat bona. Rm. Tu es vas electionis sancte paule aple predicator vitatis ī vniuerso mūdo. Per quē omēs gentes co

gnouerunt graciā dei. ℣ Intercede ꝓ nobis ad dn̄m qui te elegit. Per quē omnes. l. ix

Facilius enī sacculus relinquitur ꝙ voluntas. Multi enī diuicias relinquentes/ dn̄m nō sequūtur: ꝗ ait. Nō veni facere voluntatem meā sed ei⁹ qui misit me. Jesus autē dixit eis. Amen dico vobis ꝙ vos qui secuti estis me in regeneracione cum sederit filius hoīs in sede maiestatis sue: sedebitis et vos super sedes duodecim iudicātes duodecim tribus israel. Tu. ℟. Sācte paule apl̄e predicator veritatis et doctor gencium. Intercede pro nobis ad deū qui te elegit. ℣. Ut digni efficiamur gracia dei. Intercede Gloria patri. Intercede. ℣⁹. Dedisti hereditatē. In lau. ā Ego plantaui apollo rigauit. Deus aūt incremētū dedit. all'a. p̄s. Dn̄s regnauit. ℣ Unusquisꝙ eī propriam mercedē accipiet secūdū suum laborē. ān. Libenter gl'iabor in infirmitatibus meis: vt inhabitet in me virtus xp̄i. p̄s. Jubilate. ℣. Quādo aūt īfirmor tūc forcior sū ⁊ potens. ān. Gracia dei ī me vacua nō fuit: sed gracia ei⁹ semper in me manet. p̄s. Deus de⁹ me⁹ ℣⁹. Gracia dei sū id quod sū

ān. Damasci prepositus gētis arethe regis voluit me cōprehendere/ a fratribus per murū missus sum in sporta/ et sic euasi man⁹ ei⁹ in noīe dn̄i. p̄s. Benedicite omnia. ℣. De⁹ et pater dn̄i mei iesu xp̄i scit qꝛ non mēcior. ān. Sctē paule apl̄e predicator veritatis et doctor gēciū/ intercede pro nobis ad dn̄m qui te elegit. p̄s. Laudate. ℣. Ut digni efficiamur gracia dei. Cpl'm

Notū vobis facio euāngeliū quod euangelizatum est a me/ qꝛ nō est secūdū hominē neꝙ enī ab hoīe accepi illud neꝙ didici: sꝫ ꝑ reuelacionē dn̄i nostri iesu christi hy⁹. Exultet celū. ℣. Annunciauerūt opera. ān. Ego enī iam delibor et tēpus mee resolucionis instat bonū certamē certaui cursū cōsummaui fidem seruaui/ superest michi corona iusticie quā reddet michi dn̄s in illa die iustus iudex. p̄s. Benedictus. Oracio.

Deus qui multitudinē gentiū beati pauli apostoli tui p̄dicacione docuisti: da nobis q̄s vt cui⁹ natalicia colim⁹ ei⁹ apud te patrocinia senciamus. Per dominum. Memoria de sancto petro. ān Petre amas me pasche oues meas: tu scis domine qꝛ amo

te. V. Tu es petrus. R. Et su
per hanc petram. Oracio.
DEus qui beato petro
apostolo tuo collatis
clauibus regni celestis aīas
ligandi atq3 soluendi ponti=
ficium tradidisti concede q̄s
vt intercessionis eius auxilio
a peccatorū nostrorum nexi
bus liberemur. Qui viuis &c.
Mēo. de scō iohāne baptista
ān. Inter natos. V. Fuit ho
mo. or. Deus qui presentem
diem. Ad primā. ān Ego plā
taui. ps. Deus in nomine tuo
Et dicātur oēs āe sup horas
sine. V. Ad. iii. ān. Libēter. ps
Legē pone. caplm. Notū vo
bis. R. et. V. de cōi vni9 apl'i
ad oēs horas dicātur. Ad vi
ān. Grā dei. ps. Defecit. cplm
MIchi aūt viuere xp̄s est
& mori lucrū gl'iari me
oportet in cruce domini no=
stri iesu christi per quē michi
mundus crucifixus est & ego
mundo. Ad ix. ān. Sācte pau
le. ps. Mirabilia. Capitulū
BOnū certamē certaui
cursū cōsūmaui fidem
seruaui/ de reliquo reposita
est michi corona iusticie quā
reddet michi dominus in il=
la die iustus iudex. Secunde
vespere erunt de sancto ser=
uano epyscopo añe super. ps
ferial. cum. Rio. cplo & hym
nis oia de cōi vnius cōfesso
ris & pontifi. Et cū hac orone
DEus qui beatū serua=
num p humani gene=
ris salute mirabilibus fecisti
choruscare miraculis: eius q̄s
intercessione benigna: vincu
lis peccatoruz solutis regna
nobis tribue celestia. p do.
Memoria de cōmemoracionē
aplor petri et pauli cum hac
ān In regeneraciōe require
in cōi vnius apl'i ad secūdas
vesperas eiusdē. V9. In oēm
terram. oracio. Deus qui ho=
diernā. vtš. Deinde fiet mēo
de octa. sancti iohannis cum
mediis lectionibus in crastīo
cum hac. ā. Ingresso. V. Fuit
homo. oracio. Deus qui pre=
sentē diē. Si in sabbato hoc
festum cōtigerit fiet mēoria
de dominica et de trinitate.
Ad matutinas. Lectio pma.
SEruanus qui de scoto
rum nacione originem
sumpserat sub ritu et forma
primatiue ecclesie vixit vsq3
ad beati patris palladii pon
tificis aduētū qui a beato ce
lestino papa miss9 fuerat ad
scotorum gentem cōuertēdā
qui ibidē sāctum inuenit ser
uanū. Et quia tante gēti my
steria pastoralia solus impē=
dere nō sufficiebat beatū ser=
uanū vt in vinea dñi secū ope

raretur doctrina ecclesiasti-
ca sufficiēter imbutum et per
eundem in episcopum ordi-
natum in omni scotor gen-
te suum constituit suffraga-
neum. Tu autem. Lectio. ii
Sanctus itaqꝫ seruanꝰ cū in
opus euangelii directꝰ ⁊ vil-
las castella et vicos circuiret
et verbū dn̄i seminaret/ cōti-
git vt ipse cū clericis suis apd
quendā pauperē nocte qua-
dam hospitarentur: qui de tā
tis hospitibus immensas deo
referens laudes vnicū suum
porcū in refectionē sanctorū
ad eor victū mactauit. San
ctus itaqꝫ seruanꝰ pietate mo
tus porcū quem ad suorū re-
fectionē mactauerat in area
sua meritis sācti seruani ma-
ne iam viuū reperit/ sicqꝫ ho-
spes hospitē alternatī se refi
ciens: pauperem sanctissimꝰ
pater in pace dimisit: aquam
quoqꝫ in vinū conuertit. Et
cuidā monacho egroto ad bi
bendū dederit ex quo hausto
sanitatē illico receperit. l. iii
Tempore autem quodam ī
spelunca de dysert dyabolus
beatū seruanum variis que-
stionibus temptauit qui diui
na virtute confusus abcessit
et ab illo die demon ille ī spe
lunca illa nemini apparuit q̄
locus vsqꝫ mō in honore san
cti seruani celebris habetur:
vnde diabolꝰ vidēs se cōtra
sanctū virū nil preualere pos
se in sibi cōmissis grauiter in
iuriā facere conatus est vnde
ad miserū quendā hoīem in-
trauit qui tantū ei appetituȝ
tribuit ꝙ nullo modo satura
ri poterit. Seruanꝰ vero pol
licem in os eius posuit et dia
bolus territꝰ atqꝫ horribili-
ter clamans liberū dimisit il
lum. Tu. Medie lec de octa.
sancti iohānis bapti. V. Glo-
ria et honore. Lectio quarta
Post illum sacrosanctū dn̄i
nostri natalē diē nullius ho
minis legimus natiuitatē ce
lebrari: nisi solū beati iohan
nis baptiste: in aliis sanctis ⁊
electis dei nouimꝰ illū diē co
li: quo illos post consūmacio
nem laborū et deuictū trium
phatūqꝫ mundū in perpetu-
as eternitates presens vita p
turiit. R. Fuit homo. Lec. v
In aliis sanctis consūmata
vltimi diei merita celebrātur
In hoc eciā prima diei ⁊ ipsa
hominis inicia consecrantur
Pro hac absqꝫ dubio causa
consecrantur quia per hunc
dominus aduentum suuȝ ne
subito insperatum homines
non agnoscerent voluit esse

testatum. Tu autem. ℟. Jo
hannes Lectio sexta.
Iohannes figura fuit vete
ris testamenti et in se formaꝫ
pretulit legis. Et ideo iohan
nes prenũciat saluatorem si=
cut lex graciam precucurrit.
Quod autem nondum natꝰ
de secreto materni vteri ꝓ=
phetauit: et expers lucis effe=
ctus est testis veritatis: hoc
est intelligẽdum ꝙ latẽs sub
velamine et carne littere et
redemptorem mundo spiri=
tu predicauit: et nobis dñm
nostrum de quodaꝫ legis vte
ro procreauit. Ergo iudei ex
rauerũt a ventre: id est a lege
que christo erat grauida: et
ab vtero locuti sunt falsa.
Tu. ℟. Inter natos mulie=
Insuper (rum. Lectio vii.
quedam mulier paupercula
quasi amens effecta sanctum
supplicauit seruanũ vt duos
suos infantes quos mortu=
os ante pedes seruani proiec
erat sua prece viuificaret Qui
pietate et misericordia motꝰ
compaciens preces dño effu=
dit et vtrosq; defunctos vite
pristine restituit. Tu. L. viii
Quidam vero latro noctur
na hora mutonem quẽdam
in domo eiusdem sancti ser=
uani depastum secum abstu=
lit occidit et cõmedit et tan=
dem dum diligens inquisicio
de hac re fieret suspectus la=
tro ad sanctum virum prope
rauit volensq; seipsum iusti
ficare super baculuꝫ: magnũ
prestitit iuramentum: ꝙ huiꝰ
sceleris expers innocẽs ꝗ mũ
dus erat: mira res/ hoc ꝙ hu=
manis non poterat declara=
ri iudiciis/ ouis illa modo cõ
mesta ĩ gutture furis vocẽ ba
lando formauit. Unde latro
confusus in terra prostratꝰ
miserabiliter veniam petens
pro quo sanctus dominũ ora
uit. Tu autem. Lectio nona
Draco ingens et horribilis
in loco qui dũnyne dicitur ĩ
populis et pecudibus cedem
grauissimam fecit/ ad quem
sanctus solus accedens lori=
ca fidei armatus baculi sui
cuspide pungens terribilem
illum interfecit draconem in
cuius miraculi memoria val
lis illa vallis draconis dici=
tur. Tres eciam viros cecos
tres claudos et tres surdos
de alphibus pro sanitate re=
cuperanda ad eum venien=
tes quos in aqua per cũ bene
dicta ter balneare fecit: et ex
inde exeuntes meritis san=
ctissimi viri sanitati omnes
restituti sunt. Est et alius

sanct⁹ seruan⁹ nacione israle tic⁹ q̄ tēporib⁹ beati adāpnani abbatis in insula petmook multis miraculis claruit ꝓut gesta p eū in ei⁹ vita lucidius complectūr. Tu. Cetera oia de cōi vni⁹ cōfesso. et ponti. Memoria de sctō iohāne baptista cū hac ān. Factū ē i die octauo. Reqre hāc añam. i ꝑma die ad scdas vesp. sup psal. Magt. oro. De⁹ q̄ p̄sentē diē Memo. de aplis. ān. Petrus aplus et paulus doctor gēciū ipsi nos docuerūt legē tuam dñe. ℣. Annūciauerūt opera. oro. De⁹ q̄ hodier. He seque tes añe. dicant ad vespe. ⁊ ad matu. sup psal. Magt ⁊ Bñ dictus. qñ de aplis fit serui. vel ad mēo. cor cū de aliquo sancto fit seruiciū cū repeticione earūdē. ān. Petr⁹ aplus vts. ān. O petre pastor sūme et paule doctor magne nos xp̄o pia p̄ce purgatos cōiūgi te. ān. Gloriosi princi. quere hāc añaꝫ i ꝑma die. Ad scdas vespe. sup psal. Mgt. ān. Beati eritis. ān. Tradēt eni vos Quere has duas añas in cōi apostolorū. ¶ Sācti rūmaldi epi et martyris. ān. Stirpe natus ex serena rūmald⁹ vir inclit⁹/ ad celoꝝ ꝑ amena suspirat medullitus/ oriūd⁹ ex scocie regali prosapia/ hone state vitā morū ornat ab īfācia. ps. Magnificat. Oracio.

Deus qui intercedente beato rūmaldo martyre tuo atq̧ pontifice flumi nū labenciū vndas tua virtute solidasti: et triduo submerso a mortis nexibus de aquarū humore eripuisti. da quesum⁹ eiusdē interuētu nobis de morte ad vitā trāsferri sempiternā. Ad matu. L. i.

In regno scocie rex q̄dā noīe dauid qui ciuitatē beruici inclitā pro tūc cohabitabat hic cōiugē nobilē ceciliam noīe illustris regis cecilii duxit in vxorē qui simul vt coniuges diu cohabitarūt sese mutuo diligentes sed feruencius oīpotenti deo grās inuicē referētes in semīe suo. Qui cū sacri baptis Lec. ii matꝭ vnda regenerati fuerīt vitam suā sancte in omni doctrina dei duxerūt: hii cū nō haberent ꝓlē quā heredē futuram in regno scocie expectarent: oīpotēti deo preces ꝓ herede die ac nocte effundere nō cessarūt. Tu autem Lec. iii.

Ad quēdā igitur magne sactitatis et religionis virum vballafeꝝ noīe pro tūc dunelensis ecclesie epum Cui⁹ viri sanctitas per omne regnum scocie diuinit⁹ erat diuulga=

ta hūc rogauerūt vt cunctipo tentem deum orare dignaret quaten⁹ eis prolē ī dicto suo regno successorē ɔcederet. l. iiii

Dictus episcop⁹ eorū- dem acquiescens preci bus inuicē rege et cū regina ī oracionib⁹ sese ꝓsternūt: quo in loco tale a dño angelicum receperūt respōsum: prolē no bilem nō solū mēbris decorā verū virtutib⁹ illustratā su- sceptură habes in qua deo be neplacitū fieret et p quem ma gna ppli multitudo cōuerte- ret ad dñm. Tu autem. l. v.

Demū iuxta diuinū oracu- lum regina concepit ac mire pulcritudinis filium inde pe- perit vnde parentes nō mo- dicū gauisi epm̄ predictū de- uote exorarūt vt hūc eorū fi lium sācțis suis manib⁹ bap tizaret q̄ eisdem exhortacio- nibus annuens eūdē suū fili um in noīe dñi nomē impo- nēdo rūmaldū diuinit⁹ bap tizauit. Tu. lc. vi.

Qui qui dem deinceps tenerrime nu- tritus spūs sancti gr̄a reple tus in quīto etatis sue anno prefato epo sciencijs et mori- bus tradit educand⁹: q̄ bone indolis sub eodē patre viro famosissimo scienciarū sapi- encieq3 et virtutū pocula cuz sūma diligencia et feruēti cor de suscepit. Puer autē rūmal dus iuxta preceptū dñi paren tibus obediēs ad paternū re giū venit palaciū: sed oēs di uicias regales/ oēsq3 mundi pompas et honores/ caducas reputauit: et tanq3 anime sue contrarias respuit Tu. l. vii

Huiusq3 oībus sp̄retis sese hu- miliando in ecclesia et regia capella die nocteq3 deuotis ī oracionibus iacuit prostrat⁹ oīa que sibi dabant pauperi- bus et egentib⁹ distribuit/ de biles/ infirmos: et captiuos visitauit: operaq3 mīe iuxta dñi preceptū diligenter adim pleuit: quare in eius laudē de uotis canim⁹ vocibus. Sub tenella mox etate crescens sa piencia/ vite florens sanctita te spernit trāsitoria. Tu aūt

Deinde beati viri lc. viii. meritis infula pontificali de coratus in superioribus par tibus gallie dū ibidē sermo- nem populo faceret leprosus quidā ab eo peciit elemosinā licet gentilis fuerat: cui rum maldus respōdit terrenā ele- mosinā: quia aurū neq3 argē tum vnde tibi dem non ha- beo sed spiritualem et hoc qđ michi ē tibi do quare ī nomīe dñi nostri iesu xpi veloci⁹ ti- bi dico surge et de loco ī quo sedes tete erige/ crede in deū

et a tua curaberis lepra et hoc verbo continuo resurrexit: et restituta est caro ei⁹ sicut caro pueri paruuli credidit q̃ et baptizatus est: perducto autē eo romam a romano tūc pōtifice benigne recept⁹ est. Tu

Regressus autem Lctō. ix. a romana ciuitate per lūbardiam venit vbi varios languentes et dolentes pro auxilio suaꝝ infirmitatum repit. Uir itaq̃ sanctus rūmaldus intelligens q̄ a demonio vexati erant prece fusa ꝑmitus deuota orōne nomē dn̄i nostri iesu christi inuocando: demoniū illud exiuit apprehendensq̃ manus infirmoꝝ statim sanitati restituti sunt/ tādē per galliā rediēs machleniam venit vbi ꝓ tunc locus erat multū desertus vbi post varia et q̄ admiranda p eundem virū dei cōmissa miracula subiit pro christi noīe martyrium et ibidē requiescit ī pace beata: infirmis et languidis in presens sanitatem hactenus prebens. Tu autem. ℞. ān. psal. hym. et capitu. de communi vni⁹ martyris et pōtificis. In laudib⁹ ān. Hic ē prudens et fidelis: iacob formam et rachelis parentes et patriam derelinquēs ad aspectum dei tendit per despectū spernens ignominiam. ps. Dominus regnauit. ān. Solum deum concupiscens descendit de gloria/ loca tendit ad deserta/ cōtempnit sublimia. ps. Jubilate. ān. Tādem ductus in deserto sacro duce spiritu vbi nunc machlinia sita quieuit a strepitu. ps. Deus deus me⁹. ān. In machlinia predicauit christuz/ vitam cōsummauit felici martyrio. p̄. Benedicite. ān. Hostes tandem pietatis cultu sub īopie: estimātes paupertatis viruz mactant impie. ps. Laudate Capitu. Omīs pontifex. hy⁹.

Deus tuorum militum. v⁹. Justus germinauit. ā. Plebs sancta veneratur pia cuius moduletur laudes pleno pectore/ vita cuius et doctrina quondam floruit machlinia nūc dotata corpore. psal. Benedictus. Orō. vt supra. Ad scdas vesperas super psal. feriales. ān. Hec est prudēs. cp̄z hy⁹ de cōmuni vni⁹ marty. ān. O preclarum sidus rarū nesciēs solacium: desperatis sospitatis dans et vite spacium: cecis viam/ armoniam surdis: mestis gaudium: et languorū diuersorum releuans supplicium. psal. Magnificat. Orō. vtš. ¶ Festū visitaciōis btē marie celebre

tur in ecclesia scoticana i cra stino post oct sancti iohānis baptiste Ad primas vcs. ān:
Eterni pr̄is fili⁹ mariā cōcupiuit: de sctōꝝ splē doribus in matrē introiuit. psal. Dixit dn̄s. ān. Liliū cō-ualliū fragrans in odorem: iter ornat menciū ferens celi florem. ps. Laudate pueri. ā. Paradisus celicū fructū affe rebat: grauide qui puer gau dio replebat. ps. Letat⁹ sum. ān. Lucernā veri luminis do minus accēdit: quo dragmā nostram perditam saluās ap prehendit. ps. Nisi dn̄s edifi. ān. Conforta mater filios: simul et veracem: tocius hie-rusalem ponens fines pacem ps. Lauda hierusalem. Cpm
Ego mater pulchre dile-ctionis et timor̄ ⁊ agni cionis et sācte spei: in me om nis gracia vie ⁊ veritatis: in me omnis spes vite et virtu-tis. Deo gracias. ℞. Exulta uit infans gaudiis in spiritu helie: cuius mater mirabilis fit cōpos prophecie. Celi ma nat deliciis introit⁹ marie. ℣. Propter archam domini benedixit domui deus zacha rie. Celi manāt. Gloria pa-tri. Celi. Hymnus.
Festum matris glorio-se plebs sancta concelebret: pietatis viscerose graciam ex postulet/ quam cognata co-piose sensit hic elizabeth.
Fecundata senectutis steri lem aggreditur: quam diui-ne iam virtutis mater clam efficitur: gratulatur cum sa-lutis consortem alloquitur.
Uox non loquens exulta-uit ad verbi presenciam: sed elizabeth expauit matris ex-cellenciam: benedictaq̄ꝫ clama uit fructus affluenciam.
Unde michi quisq̄ꝫ putet hoc ait p̄sagiū: vt deuote me salu tet mater regis omnium: vē tris mei fructū mutet in no-uum tripudium.
Uirgo dum sic commenda-tur: canticum leticie: psallens pure gloriatur: in autorem gracie: quo beata predicatur: in omni progenie.
Trine deus summe pie re-gnans eternaliter: prece vir-ginis marie nos conserua iu giter: vt post finem huius vi te viuamus perenniter. ℣. Diffusa est gracia ī labiis tu-is. ℞. Propterea benedixit. ān. In psalterio decacordo psallit virgo regia dominū magnificando qui fecit ma-gnalia pellens potentes de sede diuina iusticia: seruos hu miles exaltans misericordia psal. Magnificat. Oro:

Deus qui sacratissimā virginē mariā unigeniti tui matrē mutue cōsolaciōis gracia beatā elezabeth visitare fecisti/ cōcede ꝓpici⁹ nobis famulis tuis: ut ex ei⁹ visitacionibus assidue consolemur: ⁊ a cunctis aduersitatibus tuo munimine ꝓtegamur. Per eūdem dominū Gloria de martyribus ꝓcesso. ⁊ martiniano sub silencio. Ad ꝯpletorium. ān. Sācta maria. ps. Cū īuocarem. ⁊c. hy⁹. Saluator. ān. Glorificam⁹. ⁊c ps. Nūc dimittis Ad mat. Inuita. Reginā celi glīe deuote collaudemus. Matrem misericordie venite adoremus. ps. Uenite. hy⁹.

Mundi sal⁹ affutura virgo mater inclita: gestu simplex mēte pura specie prefulgida/ cum celesti genitura processit in publica. Caput cōterēs drachonis rubus qui non vritur: aaron virga/ gedeonis vellus quod perfunditur: hec ꝓfecto salomonis tēplum bene dicitur. Genitrix emanuelis vga iesse floruit/ ianua ezechielis q̄ viro nō patuit/ mōsq; lapis danielis statuā cōminuit. Sic in mundo preter morē notū fecit dn̄s/ castis mater cōditorem circūdat visceribus/ terra gignit saluatorem nubibus pluentibus. Uirgo cara charitatis feruēs desiderio: caste consāguinitatis fauet ministerio: gaudēs huius nouitatis sctō puerperio. Felix domus zacharie talem habens hospitē: felix cognata marie quā suscepit comitē: sed iohānis et messye tu distingue limitem. Laus sit sūmo genitori qui regnat p omnia/ laus sit nostro redemptori per quem venit gracia/ procedenti creatori sit equalis gloria. Amen. In. i. noc. ān. Pater matris filio singula subiecit ex infātis gaudio laudem que profecit. ps. Dn̄e dn̄s noster. ān. Sol in tabernacula solus illucescit/ dum sponsus in thalamo sponse requiescit. ps. Celi enarrant. ān. Hec est terra dn̄i quam ipse fūdauit germine q; filii sui fecūdauit. ps Domini est terra et ple. vsus Diffusa est gracia. Lcō pma.

Gloriose virginis marie matris dn̄i: varie festiuitates eo celebrius atq; deuocius in ecclesia dei recolende sunt/ quo constat eam beaciorem eē post christū presertim cum eius celsitudo mirabilis incomparabiliter affluat deliciis graciarum: ipsa nāq; residet ad dexteram maie-

statis in excelsis magni regis assueri consors effecta. Specialis interuentrix pro suo genere sicut hester delicata ī necessitatis tempore preparata tanto cunctis celi ciuibus potencior atque sublimior quanto differencius pre illis nomē matris dei singulariter here ditauit. Hec est vere benedicta super oēs mulieres inaccessibili luce diuine maiestatis/ in quantum sine personali vnione condicio creature patitur adherens et coniuncta. Hanc igitur virginem thronus dei reginam suscipit/ chorus angelorum dñam venerat sctōrum cōcio laudibus extollit. Iusti viatores speculum virtutum prestituunt: et veri penitētes aduocatam senciunt lacte benignitatis eius suauiter imbuti ne tabescāt in lachrimis luctus et meroris. Tu autem R. Elizabeth vt virgini sene ctus presentatur: hanc voce venerabili salutat amplexatur. Intacta mater sterili matri congratulatur. V. In sacris claustris viscerum: precursor puer puerū: messyam protestatur. Intacta. Lcō. ii

Laudes igitur et preconia tam excelse matris romanus pontifex vrbanus sextus pio studio volens ampliare: festiuitatibus antiquis festiuitatem nouam superaddere decreuit: vt visitacionis eius memoria frequentaretur: qua post concepcionem verbi diuini cognatam suā elizabeth humiliter salutauit. Sperauit idem pōtifex: nec falli potuit/ quod contra virus pestiferū scismatis introducti: quo christiane plebis comunio dissoluta est/ et ecclesie militātis vnitas rūpebatur accepcior mediatrix apud deū esse nequiuit quam ipsa que deum genuit vt dū festum visitacionis eius a clero et populo deuotis celebratur officiis/ dignetur eius pietas congrua voce afferre remedia: statum ecclesie reconciliando in fide et gracia salutari. Tu autem domīe. R. Exultat infans gaudiis ī spiritu helye/ cuius mater mirabilis fit compos prophecie. Celi manat deliciis introitus marie. V. Propter archam domini benedixit domui deus zacharie. Celi manat deliciis introitus marie. Lcō. iii.

Ut autem deuocius et attēcius ad idem festum celebrādum inuitaretur plebs fidelis/ prefatus pontifex romanus auctoritate apostolica statuit diem solennitatis sexto nonas iulii per singulos an-

nos celebrandum concedens
piis huius festi cultoribus spe
ciales indulgencias perpe-
tuis temporibus duraturas
Unde omnibus vere penitē-
tibus et confessis/ qui matu-
tinali officio seu misse aut ve
spis eiusdem festiuitatis ī ec-
clesia presentes affuerint: cen
tum dies. Eis vero qui pri-
me/tercie/sexte/none/ac com
pletorii officiis interfuerint
pro qualibet ipsarum horaꝝ
quadraginta dies. Illis au-
tem qui per octauas eiusdem
matutinalibus misse: vespa-
rū ac predictarum horarum
officiis interessent: singulis
diebus centum dies de iniū-
ctis penitēciis misericorditer
relaxauit. Tu aūt domie. R.
Benedictā predicat senex por
tam spei: vnde hoc vt veniat
ad me mater dei Te loquēte
iubilat Infans ventris mei
V. Beata que credidisti: per
ficientur q̄ audisti: ecce signū
rei Te loquēte. Gl'ia pr̄i In
fans. In secundo noctur. an.
Stat in regis dextera glorie
regina vide regis filiā et aurē
huc īclina. ps Eructauit cor
meū. an. Dei tabernaculum
quod ipse sacrauit ex te vite
fluuium cunctis deriuauit.
ps. Deus noster refugi. an.
Florida sterilitas senex vir-
tuosa de te dei cītas dixit glo
riosa. ps Fundamenta eius.
V. Specie tua et pulchritu-
dine tua. Lectio quarta:
Viros igitur sanctos atq̄
deuotos ad huius diei festi-
uitatem celebrādam alliciūt
tam auctoritas et euangelio-
rum fides q̄ miraculorum cō
cursus. Ex quibus tante solē
nitatis materia certior esse
probatur: et efficacior in lau
de prospicitur. Refert enim
euangelista cōtinuo post an-
gelicam salutacionem mariā
virginem elizabeth cognatā
suam visitasse personaliter:
et benigne salutasse Inestima
bilis namq̄ et singularis hu
militas: que menti marie fir
miter adhesit et linguam vir
gineam in huiusmodi vocem
prorumpere fecit. Ecce ancil
la dn̄i fiat michi/ ipsa quoq̄
gressus eius dirigens/ hāc in
montana cōscendere fecit ad
salutandum elizabeth: vt hec
eadem virtus et deo preberet
obsequium et proxime consā
guinie solacium exhiberet.
Sic enim decuit vt angeloꝝ
domina per humilitatis et
charitatis officium sponte se
ministram exhibens omnem
iusticiam per meritum adim

pleuit. Tu autē domine. ℟. Laudis cum preconio cultu singulari: letabat cātico suo salutari. Cum pudoris lilio parens absq pari. ℣. Nam debet ab omnibus generacio nibus beatificari. Cum pudoris lilio parens absq pari. Lectio quinta

Miraculorum eciam affuit gracia copiosa/ dum virgo venerabilis et femina sterilis ambe pregnantes occurrerūt sibi infancium ī vtero quos necdum partus ediderat multa noticia comperta est/ dum puer propheta dominum prophetaruz presentem exultando reuelauit/ qui ad huc sermone vocis predicare non valuit Mater quoq pueri spiritu sancto repleta/ matrem dei mariam prophetica laude confessa est/ fidem eius cum fecunditate cōmendans et florem cum fructu deuote benedictionis. His euidenter panditur incarnacionis mysterium/ cum sancta mulier elizabeth āgelice salutacioni conformem se reddit/ et tam egregie tam congrue perorā do proponit. Benedicta tu inquit inter mulieres: et benedictus fructus ventris tui Sic prophetauit femina sapiens celesti inspiracione preuenta: cognouitq presencialiter adesse saluatorem/ cuius in vtero sensit gaudere precursorem. Tu autem domine miserere nostri. ℟. Christi sanctuarium spiritus sacrarium mater pietatis. Pregnanti solacium cognati subsidium administrat gratis. ℣. Sic maria nobilis formam vere singulis dat humilitatis. Pregnanti solaciū cognate subsidium administrat gratis. Lectio sexta

Exultemus igitur in hac die tot et tam excelsa fidei nostre sacramenta debita veneracione recolentes/ in qua celebriter extollitur beate virginis marie matris dei gloriosa fecunditas. Aduentus christi hominis in carne predicatur: pueri exultantis noua sunt preludia: et sancte mulieris elizabeth gracia confirmatur. O maria virgo piissima: quis potest digne tua referre preconia/ cuius singularis humilitas in angelica collocucione conceptum diuinum habere promeruit. Cuius gratissima charitas in sancte cognate visitacione mirabilis apparuit/ cuius salutacio benigna/

puerū in ventre clausū exultare pdocuit: et matrē pueri prophetare fecit. Nemo sileat a laude tua cui⁹ materia mūdū replet vniuersū. Salutemus ergo te multiplices et immēsas tibi referendo gracias: tu nos visita p frequentes tuas ⁊ īnumeras mias vt tue beatitudini cōgaudētes: regni filii tui mereamur esse participes. Tu. ℟. Digna quā respiceret: cui⁹ cōcupiscceret dñs decorem. Se velut paupculā prebet et ancillam post matris honorē. ℣. Nā virgo christifera grāꝝ munera refert in datorē. Se velut Gloria patri. Prebet et ancillam. In. iii. noctur. ān. Per te mater oīs terra cantat noua cantica laudans q̄ pfecit deus in te mirabilia. ps. Cātate. i. ān. Per te lux est orta iustis et rectis leticia: spō audit ⁊ letať cū iudee filia. psal. Dñs regnauit exultet. ā. Dū cepit virgo salutare senē piis vocibus/ missū suū salutare notū fecit dñs. ps. Cātate. ii ℣. Adiuuabit eam deus. Secundum lucam. pmo ca

In illo tpe Exurgēs maria: abiit in mōtana cū festinacione in ciuitatē iuda: ⁊ intrauit domū zacharie et salutauit elizabeth. Et reliqua.

Omelia scti ābrosii. epi. l. vii

Morale est oībus vt q̄ fidem erigūt: fideꝫ astruant Et ideo angelus cū abscondita nunciaret: vt fides astrueretur exemplo senioris femine sterilisq̧ conceptū virgini marie nūciauit: vt possibile deo esse omne qđ ei placuerit assereret Ubi audiuit hec maria nō quasi incredula de oraculo: nec quasi īcerta de nūcio: nec quasi dubitans de exēplo sed quasi leta pro voto: religiosa pro officio: festina pro gaudio in montana perrexit quo enī iam deo plena nisi ad superiora virgo cū festinacione conscenderet? Tu aūt. ℟. Felix parens et puerperiū q̄bus adest regina virginum. Ibi nequit esse periculū: vbi salus qui curat seculū. ℣. Gabrielem iuxta presagiū: tunc est natū multorū gaudium. Ibi nequit. Lectio octaua.

Nescit tarda molimina spiritus sancti gracia. Discite ⁊ vos sancte mulieres sedulitatem quā pregnantibus debeatis exhibere cognatis. Maria que ante sola in intimis penetralibus versabatur: nō a publico virginitatis pudor: nō a studio asperitas moncium non ab officio prolixitas itineris retardauit. In monta

na virgo cū festinacione: vir go officii memoꝛ: iniurie immemoꝛ: affectu vigente non seru: relicta prerit domo. Di scite virgines sacre nō circū cursare per alienas edes: non demoꝛari in plateis non aliquos in publico miscere sermones. Maria in domo sera festina in publico. Mansit apud cognatā suam eciā tribus mensibus. Etenī que ꝓpter officiū venerat: inherebat officio. Māsit mensibus tribus: nō ꝙ dom⁹ eā delectaret aliena: sed qꝛ frequēci⁹ vi deri ī publico displicebat. R. Gloꝛiosa celoꝝ dn̄a spōsa re gis et mater inclita celi melos/ mūdi fiducia Nostra cle mēs audi pꝛecamina. V. Stel la maris occasus nescia placa nobis mundi certamina. Didici (Nostra. Lectio ix. stis virgines pudoꝛē marie: discite humilitatē. Venit ꝓpinqua ad ꝓximā: iunioꝛ ad senioꝛem: nec solū venit: sed eciam pꝛioꝛ salutauit. Decet enī vt quāto castioꝛ virgo tā to humilioꝛ sit. Nouerit deferre senioꝛib⁹: sit magistra humilitatis in qua est pꝛofes sio castitatis: est et causa pietatis: est eciā et noꝛma doctri ne. Contuendū est enī: qꝛ superioꝛ venit ad inferioꝛē vt inferioꝛ adiuuet. Maria ad elizabeth: xp̄s ad iohannē. Deniqꝫ eciā postea vt sanctifica ret baptismū iohānis dn̄s ve nit ad baptismū. Cito quoqꝫ aduentus marie et pꝛesencie dn̄ice beneficia declarantur. Simul autem vt audiuit sa lutacionē marie elizabeth: exultauit infans in vtero ei⁹: ꝛ repleta est spū sctō. Tu aūt R. Regalis stirps virginē ob sui pulchꝛitudinē rex sūmus adamauit. Clandestinū connubiū infans per matris vte rum exultans reuelauit. V⁹. Joseph noli. metuere qđ natum est a coniuge de spiritu manauit. Clandestinū. Glīa Infans. V⁹. Oꝛa ꝓ nobis sā cta dei. R. Ut digni efficia. Iste V. dicat quotidie ꝑ octa uas In laud. ān. Scādit mō tes auroꝛa gr̄e: luce fulgens celestis gloꝛie: iustis ferēs so lem iusticie: diē mōstrat noue leticie. ps. Dn̄s regnauit. ān In concursu matrū cū gaudio: pꝛeco paruus carens elo quio: seruus regē noscens in vtero: puer infans colludit puero. ps. Jubilate. Senex plena celesti munere/ roꝛē fu sum cernens in vellere/ flam mam ignis rubū non vꝛere. iesse virgā clamat floꝛescere ps. Deus de⁹ meus. ān. Sal

F

uatoris cõceptus panditur:
virgo pura mater efficitur:
benedicta predigne dicitur/ in
qua vite fructus erogitur. ps.
Bñdicite. an. Mater pia ple-
na virtutibus deum laudat
feruore spũs ipsũ psallens cũ
letis vocibus/ qr respexit an-
cillã dñs. ps. Laud. cpl'm Ego
mater pulchre dilectionis. hy.
O Salutaris fulgẽs stel-
la maris: generans pro
lẽ vitatis solẽ: mater bonorũ
clemẽs famulorũ: suscipe votũ
Congratulamur et tuas
conamur: canere laudes que
deo congaudes: sz nõ condignis p̃
ualem⁹ hymnis: dicere totũ
Quã veterana traxit ĩ mõ-
tana: gressu festinã rosã ma-
tutinam: tibi iubilamus et cõ
celebramus: hec tua festa.
Vocẽ rachelis exaudi de ce-
lis: que te nunc orat filiosq
plorat: potens regina gra-
cia diuina: pelle molesta.
O mediatrix: orbis repera-
trix: laus angelorum: salus
ĩfirmorũ: flos feminarũ: hostẽ
animarum: reprime seuum.
Sit bñdicta trinitas inuicta/
p quã beata virgo coronata/
meruit frui fructu ventris sui/
nunc et in euum. Amen. v⁹.
Elegit eã deus. ãn. Redẽptor
rex israel venit in virgine: re
pletur elizabeth sacro spira-
mine/ prophetat puerulus in
rerũ ordĩe mirãda fit nouitas
laus tibi dñe. or. vts. vl'. or.
Omnipotẽs sẽpiterne deus q
per habundancia pieta-
tis beatam mariam filio tuo
impregnatam ad salutacio-
nẽ elizabeth inspirasti: pre-
sta q̃s vt per eius visitacionẽ
donis celestib⁹ repleamur et
ab omnibus aduersitatibus
eruamur. Per dominum.
Nulla fiat memoria de sctis.
Ad primã. ãn. Scandit. ps.
Deus in nomine. Ad. iii. ãn.
In cõcursu. ps. Legem pone
cpm. Ego mater. R. Diffusa
v⁹. Specie tua et. Ad. vi. ãn.
Gener. ps. Defecit. Capitulũ
Surge propera amica
mea columba mea/ for
mosa mea et veni iã hyemps
abiit et recessit: flores appa-
ruerũt in terra nostra/ tẽpus
putacionis aduenit. R. Spe
cie tua. v⁹. Adiuuabit eam.
Ad. ix. ãn. Mater pia plena.
ps. Mirabilia. Capitulum.
Veni colũba mea ĩ fora
minib⁹ petre ĩ cauerna
macerie/ ostende michi faciẽ
tuã: sonet vox tua in aurib⁹
meis/ vox enim tua dulcis est
et facies tua decora. Deo g̃.
R. Adiuuabit eam. v. Elegit
eã deus. Ad scdas vs. ãn.
Scandit montes. ps. Dixit

dñs. ꝛ celi. pi. de sctā maria Caplm Ego mater pulchre. ℟. Felix parens. ℣. H estū matris. ℣. Elegit eam deus ān. Exultat virgo virginū in deo salutari/ cōfortās semē abrahe grā singulari/ qd patrib⁹ promissū est in fide regulari/ verbum de celo missū est in radio solari. ps. Magt Memoria sub silēcio de apostolis cū hac. ān. Petrus apostolus. ꝛc. et cum ista orone. De⁹ q hodiernū diē. Mēoria de dñica si cōtigat cple. dicat vrs. i. vs. ꝛ quotidie qñ fit seruiciū de octa nisi in festo sancti martini sancti palladii epi et trāslacione sancti thome martyris. Tunc ad cpl. dicatur. ān. Miserere. sup. ps Cū inuocarem. ꝛc hy⁹. Saluator et in fine. hymni. dica. Deo patri. ān. Lucē tuā dñe Quotidie infra octa. fiat seruicium de visitacione cum regimine chori nisi festum. ix. l. intercurrat. Ad mat. Inuit. hymnus. añe. et psal. sicut in prima die. ℣. ꝛ. ℟. secundum ordinē nocturnoꝝ ante laudes. ℣. Ora pro nobis. ꝛc. In laudib⁹ hec sola. ātipho. Scandit montes. ps. Dominus regnauit. Capitul. hy⁹. et. ℣. sicut in die. ān. sup. ps. Benedictus. et. Magnificat. dicantur. vrs. Ad primas vesperas dicebātur quando fit seruiciū de octa. tñ quādo fit seruiciū de aliquo sancto tūc ad memoriā de octa. dicātur añe de noct. sicut in festis trinitatis et corporis christi.

Et notandum est ꝙ in festis translacionis sancti martini et sancti thome martyris fiant medie lectiones de apostolis et nichil de octa. nisi tātum memoria: sed in festo sācti palladii epyscopi propter dup. festum eiusdem nichil fit et de octa. visitacio. seu apostoloꝝ nisi tantum memoria Notandum est ꝙ in festo sācti martini et in aliis festis. ix. lectio. infra oct. visitacio. beate marie contingentibus dicantur vespere et matutine de sancta maria extra choꝝ sicut extra octa. eiusdē. Scda die infra oc. Lcō pma

Sacrosancte militanti ecclesie congruum rectūq3 visum est/ vt que regine celi glose dei genitricis marie visitacionis graciam in sue tribulacionis āgustia cogitur exorare: piissime visitacionis illius: qua salutauit elizabeth festiuitatem debeat celebrare. Si enim preces maiestati eius venerabilius offeruntur: vt ex antiqua beni=

uolencie decantacione sua be niuolencia congrue est captã da. Magna hec festiuitas domui zacharie iocundissi- ma fuit. Et tanto nobis iocũ dioꝛ esse deberet quo ipsius ineffabilem humilitatem vir ginitatisqꝫ suauitatem in ea specialibus celebꝛamus. Tu.

Ria de pmo noc. Lectio. ii.

Exurgens maria abiit ĩ mõ tana cum festinacione/ abiit gẽma virginum: matrũ glo ria/ mulierum decus: a quie- tis vallibus: a thalami dili- ciis/ ad laboꝛes in mõtibus/ fons affluẽs in mõtana ascẽ debat. Nũquid non sũt dili- cie virginitatis: decus cũ mu nere fecunditatis/ humilita- tis: insigne caritatis. Fauus distillans: mĩe viscera pleni- tudo gracie singularis sancte seni elizabeth/ sanctis ãgelis. speciosa facta est et suauis. in huiusmodi deliciis suis sãcta dei genitrix. Mõs myr rhe: mons thuris: cuius iusti cia sicut montes dei: montes scandit coꝛpoꝛe et non min⁹ mente conscendit. Lectio. iii.

Certe non vanis aspectib⁹ non ociosis fabulis intende bat/ sed piarum meditacionũ sursũ actionibus deuotis oꝛa cionibus: et vniuersarũ vir- tutũ exerciciis quas pigmen tari⁹ celestis ĩ ipa cõmiscuit/ vt fragrãs virga fumi ex aro matibus ante cõspectũ dñi iu giter ascẽdebat. Strenuita- tis indiciũ: pꝛudẽcie circũspe ctio: virginalis erubescencia notãtur cũ ãnectitur/ cũ festi nacione. Foꝛtitudinis donũ ipsa habuit/ qñ abrupta mõ- ciũ festinanter ascẽdit. Pꝛu- dencie circũspectionẽ aduerti mus/ qñ vagis nõ est vsa di- scursibus: sed sedula ceptis in stitit deuotis opib⁹ virgina lis eciã erubescẽcia ĩ ipa cla- rescit: qꝛ diu in publico vide ri noluit. Tercia die de trãs laciõe scti martini et med. s. de octa. visitacionis et tantũ memoꝛia de apl'is. Oꝛacio.

Deus qui pplo tuo eter ne salutis beatũ mar- tinũ ministrũ cõcessisti pꝛesta q̃s vt qui executoꝛ mãdatoꝝ tuoꝝ extitit ĩ terris ĩtercessoꝛ noster semper esse dignetur in celis. Per dominũ. Lectio. i.

Beatus martinus cũ ad huc ad epatũ turonice eccl'ie peteretur: ꝙ exire a mo- nasterio suo defacili nõ posset quidã simulata vxoꝛis sue in firmitate rogauit eum exire vt eam visitaret/ tũc raptus licet inuit⁹ oĩum cõsensu eps cõsecrat'. Sũpto autẽ epatu eadem in coꝛde eius humili-

tas: eadē in vestitu eius vilitas erat que prius. Sicq; epi dignitatē īplebat vt virtutē monachi nō desereret. Lcō. ii

Anno sexagesimo quarto post trāsitū btī martini/ beat⁹ perpetu⁹ predicte sedis epūs/ corpus beati martini trāsferre disposuit. Cōuocatisq; vicinis abbatibus et clericis cū hoc in kalēdis iulii agere vellēt: vigilata prius vna nocte: per totū diē laborātes nichil proficiebāt. Tūc quidā ex clericis ait. Scitis quia post triduū natalis epatus eius est/ et forte in hac die nos transferre se admonet. Tu. lc. iii.

Quarto aūt die accedentes nō valebāt mouere sepulchrū Pauore aūt oēs exterriti vasculum terra cooperire cogitabant tūc apparuit eis venerāda canicie senex/ dicens se esse abbatē: et ait. Quid turbamini ꝗ tardatis/ nōne videtis beatū martinū astātē vobis iuuare patū: si man⁹ apponatis. Et iactās palliū/ posuit manū cū aliis ad sarcophagū. Qđ ꝑtinus cū sūma leuitate cōmotū in locū quo nūc honoratur/ cum hymnis dño annuente perducitur. Post hec requisitus senex nec exire visus est: nec ibi inueniretur. Medie lectio. de octa visitacionis. Lectio quarta.

Et intrauit domū zacharie felix zacharie domus ꝗ̄ tāta hospite letari ꝓmeruit. Felix domus: vbi est congregacio sctōꝝ feliciū. Felix nāq; elizabeth/ felicior iohānes felicissima maria/ sed iesus felicitas eterna: et salutauit elizabeth: festinat sctā senex in obuiā puelle: sed leticie mater sereno vultu puris manibus et deuotis eam arripuit amplexibus. Lectio quinta.

Dulci voce iocūdoq; eloq̄o fauo labiorum distillāte melliflua eā salutacione preuenit. Fons melleus scaturiēs in vtero/ riuos melifluos intus habuit/ et exteri⁹ melleā labiis virgineis dulcedinem deriuauit ex charitatis feruore fiebat/ vt salutacionem tante salutis effectiuam non differret. Et factum est vt audiuit salutacionem marie elizabeth/ exultauit infās in vtero eius. Tu aūt. Lctō. vi.

O vox vere salutacionis/ vereq; salutis: in hac voce salutifera curatur infantulus a reatu peccati originalis ante temporis vsū accepit sanctificacionis donum. Spiritusancto affatur christum intuens indicibili repletur gaudio. In gestu exultacio-

nis membra infantula robo rantur. Quid mirum: si ī vte ro matris verbi multa fuit efficacia? Vere propheta et plusq̄ propheta: qui in ma= tre prophetat Vere tunc lu= cerna ardens et lucens: quez sic preoccupauit flamma ce= lestis: vt iam christi sentiret aduentum. qui nec sentire po terat vel seipsum. Tu autem dn̄e. Tres vltime lectiones de exposicione euangelii. Se cundum lucam xii. ca.

In illo tempore Dixit ie sus discipulis suis. Nolite ti= mere pusill⁹ grex: quia com= placuit patri meo dare vo= bis regnū Et reliqua. Ome lia beati augustini episcopi.

Pusillum Lectio septima gregem electorum: vel ob cō paracionem maioris nume= ri reproborum: vel pocius ob humilitatis deuocionem do= minus nominat: quia videli cet ecclesiam suam quantali= bet numerositate iam dilata tam: tamen vsq̄ ad finē mū= di humilitate vult crescere: et ad promissum regnum humi litate peruenire. Tu autē do mine miserere. Lectio octaua.

Ideoq̄ eius labores blande consolatus: quia tantum re gnum dei querere precepit/ et idem regnum a patre dan= dum complacita benignita= te promittit dicens. Vendite que possidetis: et date elemo sinam. Tu autem. Lectio. ix.

Nolite inquit timere Ne p= pter regnum dei militanti= bus huius vite necessaria de= sint/ quineciam pocius posses sa propter elemosynam ven= dere hortatur. Quod tunc di gne fit: quando quis semel p domino suis omnibus spre= tis: nichilominus post hoc la bore manuum vnde et victū transigere: et elemosinam da re queat/ operatur. Unde glo riatur apostolus dicens. Ar gentum et aurum aut vestem nullius concupiui: ipsi scitis quoniam ad ea que michi o= pus erant: et his qui mecum: subministrauerunt manus iste omnia. Ostendi vobis quoniam sic laborantes opor tet suscipere infirmos. Tu Cetera oīa de cōi vnius con fessoris et pontificis. Quar= ta die Lectio prima.

Nimirū nou⁹ ille ignis qui recens elapsus e celo per os gabrielis in aurem virgi= nis intrauerat: rursum per os virginis ad iohannis ma tris aurem introiuit ad par= uulum/ et ab ea hora vas ele= ctionis sue spiritus sanctus impleret: et lucerna christo do

mino pararetur. Tu autem
H domine. Lectio secunda
Alit ergo tunc lucerna
ardēs: sed interim adhuc sub
modio donec super candela-
brum poneretur vt luceret
omnibus qui in domo sunt
ecclesie. Solum adhuc illu-
minare potuit modium suū
intra matris viscera constri
ctus sed lux erat mundi quā-
do de hoc modio erat eductꝰ
O magnū pietatis sacramen
tum in ipso motu exultacio-
nis erat reuelatum dum la-
tebat ardens lucerna sub ta-
li modio totum mundū pau
lo post illustratura fulgori-
bus caritatis Tu autem dn̄e
E T reple- Lectio tercia.
ta est spiritu sancto eli-
zabetht Consolari: confor-
tare et opem salutis ei confer
re aduenerat virgo pia. Et
ecce in prima obuiacione re-
pletur spiritu sancto christū-
tacito expectatum desiderio
cernit adesse presentem: et eiꝰ
genuisse conspicit precurso-
rem. qui oculos aperuit filii:
oculos apperuit et matris: vt
et ipsa cerneret quid filii ex-
ultacio designaret. Et si senē
tedeat grauidari/ quid est ꝙ
tanto inhabitāte paraclito/
et in tantarū nouitatum gau-
diis leuiter non feratur. Cla
mauit voce magna et dixit.
Benedicta tu in mulieribus
et benedictus fructus vētris
tui. Tu autem do. ¶ Quin
ta die de solennitate diui pal
ladii pontificis et scotorum
apostoli super psal. feriales
ān. capitu. ℞. hym. omīa de
communi vniꝰ confesso. et pō
D Eus tificis. Oracio.
qui scotorum populo
beatum palladium pontificē
et fidei catholice apostolum
pariter et doctorem prouidi
sti/ concede nobis quesumus
ipsius interuentu tuam inef-
fabilem consequi misericor-
diam et vita te mediante per
frui sempiterna Per domi-
num. Deinde fiat memoria de
octauis apostolorum petri et
pauli cum hac ān. Gloriosi
apostoli/ colunne ecclesie ve-
ritatis precones/ lāpades ar-
dentes/ vos igne sancti spiri
tus fugatis errorū tenebras
mundū illuminastis interce
dite ꝓ nobis ad dn̄z ꝗ vos ele
git. ℣. In omnem terram.
Oracio. Deus cuius dexte-
ra beatum petrum apostolū
ambulātē in fluctibꝰ ne mer
geref. Deīde fiat mēo. de oc.
visitacionis vt decet. Ad ma
tuti. Inuita. hym. ān. capitu
et ℞ia omnia de cōi vniꝰ cō
fessoris et pontificis. Lctō. i.

Palladius pontifex egre
gius ex egipciaca gente
illustris ortꝰ natalibus sub
diuo Euagrio monacho vi-
ro religiosissimo q̄ duorꝫ ma
chariorꝫ discipulꝰ esse fert/ dū
iuueniles ī eū expugnarēt an
ni sub religiosorū habitu et
norma sancte & deuote mili-
tauit: sub cuiꝰ dicione & regu
la xp̄iana enūciare fidē didi
cit & cognouit/ qui paulo post
eius propter vitā approbatā
ab angelo assūpto oraculo
cōmilitonibus dixit: oppor-
tunum nāq; est si illū quē pre
dicamus insequi voluerimus
nos ea que didiscimꝰ aliis in
ipsius honore qui hec singu-
la nobis subministrat palam
edocere et que circa huiusmo
di fidem minꝰ intelleximus
fideliter ab aliis discendo in
uestigare. Tu autē. Lectio. ii

Admonitu vero prefati an
geli ex egipto romā venit vbi
a celestino papa plurimū ī p̄-
cio habitus est et reputatus/
qui ob eius tūc vite sanctita
tem a dicto beato celestino in
ep̄m spiritus sancti gracia in
stitutus est/ beatꝰ interea cele
stinus dei feruore ductꝰ cupi
ens ortodoxā ampliare fidē
diuino munitꝰ suffultu apd̄
scotos eugenii huiꝰ noīs scd̄i
regis scotorꝫ imperii sui anno
vndecimo nostriq; saluatoris
iesu xp̄i anno quadrīgentesi-
mo vicesimo quarto beatum
palladiū quē nuper ordina-
uerat antistitē & fidei militē
persuasit vt scotorꝫ genti ro-
manā catholicāq; fidem pre-
dicaret. Tu autē. Lectio. iii.

Quibus cū omni humilita
te quā enarrare phas est an-
nuens vltro consensit secūq;
acceptis monachis nonnul-
lis aliisq; pluribus viris vi-
te approbatissimis deū timē
tibus versꝰ scociā (diuinā in
hunc qui sequitur modum de
latere accipiens legacionem)
profectus est/ in tui apostola
tus sortē scotorū regnū susci
pe opusq; fac euangeliste po-
tens est enim deus vt augeat
tibi graciam. Tu. Lctō. iiii.

Taleq; dicto beatissimo ce-
lestino palladiꝰ ep̄us suis cū
cōmilitonibus viris clarissi-
mis maris grandia pericula
minime formidantibꝰ in sco
ciam peruenerunt ante quo-
rum aduentū scotorū gens p̄
fata/ per marcū et dionisium
viros religiosos xp̄i in ma-
gnam partem habebāt fidem
romano presidente imperio
victore huius noīs primo q̄
pro xp̄i nomine durū subiit
martyrium/ habētes fidei do
ctores vt sacramentorū mi-

nistros presbiteros et mona chos primatiue ecclesie soluz modo sequẽtes ritũ et cõsue tudinẽ de cuius historii testi monio sequit carmẽ. Christi transactis tribus annis atqz ducentis Scocia catholicam cepit inire fidem. Roma vi ctore p̃mo papa resideñte. Pri cipe seuero martyr et occubu it. Tu autem. Lectio quinta

Regnante inclito principe eugenio scotorũ rege superil lustri qui beatũ palladiũ cuz illis eũ cõcomitantib9 gau dẽs honorifice suscepit. Tra didit nãq3 eidẽ possessiones varias et habitandi mãsio nes aliaq3 vite necessaria qui cũ suis sequacib9 p totum re gnũ predicantes et euãgelizã tes verbũ dei enũciauerũt/ eũ tes vero p vniuersã scociam vsq3 ad culros perueniũt quo in loco beat9 palladi9 sanctũ reperit seruanũ virũ deuotũ mansuetũ et piũ quẽ ei9 exi gentib9 meritis catholicum iuxta romane ecclesie morem rite ordinauit episcopũ et in eadem fide diuinit9 informa uit: qz tanti genti ministeria et ecclesie dogmata solus ĩpẽde re minime sufficiẽs extiterat sanctũ dei seruanũ in omni scotor gente suum cõstituit suffraganeum. Tu. Lctõ. vi

Deinde cũ vicinas plustra ret prouĩcias verbũ vite ⁊ ec clesie dogmata salutaria per docuit. Festa simul et corũdẽ solẽnitates obseruari ac sa cramenta ecclesiastica mini strari et decenter recipi insti tuit/ ecclesias cõsecrauit vesti mentis sacerdotalib9 modũ imposuit/ et ab eisdem horas canonicas dicẽdas prout ec clesia instituebat romana so lẽniter iussit Sacerdotes et alios in eccl'ia dei ministros ordinauit: pctã cõfiteri sacer dotib9 p̃dicauit: et plurima ĩ de miracula p eũ quotidie fie bant: in tantũ q tot9 popul9 tanq̃ a deo missũ celit9 habe bant et venerabant. Inter dũ inter cetera sua magnifi ca gesta cũ ternanus põtifex nasceret ab obstitricib9 debi lis nature esse iudicaret: q de ipsius vita plurimũ dubita rent sic q eccl'ie deferri p sa cramento baptismatis reci piendo plurimũ formidarent affuit: et tũc btũs palladius qui aquã vnde puerũ bapti zaret nõ haberet facto crucis signaculo in terra euulso ce spite fons indeficiẽs saliẽtis aq̃ corã cũctis ebuliuit ĩ q̃ lo co spũs sctĩ noĩe ĩuocato bea tũ puerũ baptizauit Nomen eidẽ imponens ternanus qui

postea vt preceptorē suū ꝛ patrem in cūctis viuēdi modis insectat⁹ est/ tandē btūs palladius variis p eūdē miraculis diuinit⁹ ostēsis ānoꝝ plenus apud lāgforgund ī mernis in pace requiescit beata. Tu. Scdm matheum. xv. ca.

In illo tpe dixit iesus discipulis suis parabolam hanc. Homo quidē peregre proficiscēs vocauit seruos suos/ et tradidit illis bona sua. Et reliq. Omel. haymonis. l. vii

In similitudinib⁹ quas ad ignoranciā nostrā instruendam dñs proposuit/ sollicite considerandū est: quia sic q̄dam ad nostrā proponūtur ammonicionē vt specialiter ad ipsum dei et hoīm ptineāt mediatorē. Qd in hui⁹ lectionis serie cōprobatur cū dicit Homo quidē peregre proficiscens vocauit seruos et tradidit illis bona sua. Homo enī iste per similitudinē dñs ies⁹ xp̄s accipiendus est: q̇ cum sit deus ante secula: homo fact⁹ est ī fine seculorum. De quo scriptū est/ homo fact⁹ est in ea et ipse fundauit eā altissimus. Iste autē homo pegre profectus est qn̄ carnē suam quam ex hominibus assumpsit: ascendendo in celum eleuauit/ ex eo enim tēpore quo primo homini dictū est. Terra es et in terrā ibis/ loc⁹ proprie carnis terra est. Sed iste homo peregre pfect⁹ est/ quia caro quā assūpsit/ non corrupcionem vidit/ sed post resurrectionē ī celos ascēdit. l. viii

Huius hoīs serui homines sunt/ quos sibi ad seruiendū seqꝫ laudandū racionabiles condidit. Huic autē hōi seruire sūma libertas est/ ab ei⁹ seruitute recedere turpissima seruitus est. Huius esse seruuꝫ gloriabatur paulus cū dicebat. Paulus seruus xp̄i iesu. Et iteꝝ gracias ago deo meo cui seruio a pgenitorib⁹ meis: et psalmista. Ego seru⁹ tuus et filius ancille tue. Et iterum Seruus tu⁹ sū ego. Bona autem huius hoīs/ spiritualia dona sūt id est virtutes anime/ q̄ de hui⁹ bonitate sūt nate/ et illi⁹ largitate nobis collate/ qualis est charitas/ pax. paciencia. humilitas. castitas. sobrietas/ ꝛ his similia Ergo peregre pfectur⁹ vocatis seruis tradidit bona sua. quia spiritualib⁹ spiritualia dona concessit. Et quia eadeꝫ dona nō oēs equaliter accipiunt/ sed scdm dātis distribucionem ali⁹ plus alius min⁹ proficit et ideo recte dicitur. Et vni dedit quinqꝫ talenta:

alii autem duo. alii vero vnũ vnicuiqꝫ secundũ proprиã vir tutem et profectus est statim. Sicut talentũ Tu. Lectõ. ix apud ãtiquos variis modis liberabatur/ ita dona spirit⁹ sancti diuersa sunt iuxta acci piencium merita/ nõ in se sed in aliis qui ea accipiunt. Nã vt ab vno dño diuersa dona seruis dantur/ iuxta illud qđ ait apostolus Alii quidẽ per spiritum datur sermo sapien cie/ alii autem sermo sciencie scdm eũdem spiritum: alteri fides in eodẽ spiritu: alii grã sanitatũ in vno spiritu: alii operacio virtutũ: alii pphe-cia: alii discrecio spirituum: alii genera linguarũ: alii in-terpretacio sermonũ. Hec au tem oĩa operatur vnus atqꝫ idem spiritus diuidens singu lis prout vult. In quinqꝫ er-go talentis quiqꝫ sensus cor-poris designantur/ per quos exterior homo regitur. visus videlicet: auditus gust⁹. odo ratus. et tact⁹: in duob⁹ autẽ intellect⁹ & operacio designa tur. Et vnius talenti nomĩe intellectus solũmodo expri-mitur. Tu autem. In laudi. horis et ad scdas vespe. om-nia de cõmuni vni⁹ confesso. et pontifi. sed cum memo. ad matuti de apostolis cũ hac ã.

Isti sũt due oliue. ℣. Annũ-ciauerunt opera dei. Oĩo De us cuius dextera. Deinde fiet memo. de octa. et de transla cione sancti thome martyris ¶ Sexta die de translacione sãcti thome marty. sup psal. feria. Ad vespe. oĩa de cõmu-ni vni⁹ mar. et põtifi. cũ hac Oĩo.

Deus q nobis translacionẽ be ati thome martyris tui atqꝫ pontificis celebrare cõcedis: te supplices exoram⁹: vt eius meritis et precib⁹ a viciis ad virtutes: et a carcere transfe ramur ad regnum. Per dñm Deinde fiet memo. de octa. visitacionis scdꝫ ordinẽ quo supra ĩ notatur. et de aplis cũ hac ãn. In regeneracĩõe. ℣. Annunciauerũt opera. Oĩo. De⁹ cuius dextera beatũ pe-trum. Ad ꝯpleto. oĩa fiant si cut ĩ festo trinitatis. Ad ma tuti. et ad alias horas omĩa fiant de cõi vni⁹ martyris & pontificis cum capitu. ãnis et respõso. eiusdẽ. Lcõ. i

Gloriosissimi martyris thome trãslacionẽ fres cha-rissimi: dignis ĩ dño laudib⁹ recẽsẽtes pie mẽtis affectu pẽ semus: que quasi felici pſagio in ipsius trãslacione concur-rebant. Anno igit quiquage simo a passione sua: ei⁹ trãs-

lacio adimpleta est. Hic enim ãnus iubileus est/ id est remissionis. Unde honori⁹ papa tercius accessuris ad solẽnitatẽ trãslacionis eius annuatim remissiones tales ꝯcessit: quales retroactis tẽporibus nusq̃ meminimus romanos pontifices indulcisse. Lcõ. ii.

Ad memoriã reuocem⁹/ ꝙ die martis translacio ĩpleta est: die enĩ martis multa specialiter ꝓuenerũt. Die igitur martis nat⁹: die martis ĩ exiliũ act⁹ est: die martis apparuit ei dñs apud põtiniacum dicẽs/ thoma thoma glificabitur in sãguine tuo ecclesia mea. Die martis ab exilio reuers⁹: die mart; occubuit. l. iii

Qualiter trãslacio ei⁹ ĩpleta est audiamus: venerabilis pater stephan⁹ cãtuarieñ eps richardus salisberieñ epũs: ⁊ walter⁹ prior cõuẽt⁹ eiusdẽ loci/ cũ hymnis et cãticis spiritualibus ad sepulchrũ inclinato iam die ꝓuenerũt/ ⁊ totã noctẽ q̃ diẽ trãslaciõis ei⁹ precessit/ in vigiliis et orõnibus agebant. Medie lectio. De octa. visitacionis. Lcõ. iiii

Mulier graciosa ĩuenit gloriã deuotissime visitacionis officiosissime preuenientisq; salutacionis: gliam digne ꝓmeruit vere laudis. Que se velut vnã de ceteris mulierib⁹ ostẽdebat/ q̃ et quãta erat digne spũs sãctus declarabat. Clamauit voce magna: non tã clamosa q̃ deuota: nec solũ ad intẽcionẽ loquẽtis referẽdũ est ꝙ dr voce magna: sed ꝙ verba magni mysterii ꝓlatura esset insinuat. Magna enĩ vox aliqd magnũ sẽtire demõstrat: magna eciam voce dicẽda est vsa fuisse: qr illã vocẽ cũ magna cordis exultacione ĩ cõmẽdacionẽ magne v̉ginis ꝓferebat. Bñdicta in v̉ginib⁹/ q̃ bñdici sp optabat. Offerent regi v̉gines sed post eã. Nã sibi vendicat ipa p̀matũ/ si rerũ p̃cia de caritate pẽsam⁹: q̃ p̀ma ĩ terris ꝓposuit ãgelicã vitã ducere sup oẽs est Hec ẽ q̃ sola sñ exẽplo illibatã deo vouit sctimonie puritatẽ. Que eciã puritas v̉ginitati illi valeat cõparari/ q̃ tã aliena ab oĩ ĩpuritate inuẽta est vt digna iudicaret̃ q̃ sacrariũ spũs scĩ et dei vnigeniti fieret habitaculũ. l. v.

Hec ẽ illa speciosa rosa cui⁹ carnẽ deus esse mũdicie indicauit: ꝙ eã sue diuine puritati vnire nõ desperit. Proinde nouũ illud cãticũ quod solis dabitur in regno cantare virginibus/ ipsa regiã virginuʒ virginitatis primitiua est

pre ceteris cãtatura. Benedi cta et in mrib⁹: in qua eue ma ledictio mutata est/ que sola a generali maledictione libe= ra/ sine iniquitate/ sine corru pcione spũ sancto superueniẽ te cõcepit. sine grauamine tulit sine dolore filiũ pturiit. l. vi.

Quod si attendimus cuius mater que iam patuit lingua eciã si angelica sit dignis ex= tollere laudibus matrem dei non sufficit. Optima virgo virginitas fecundata marie preuilegiũ est nõ dabitur al= teri/ qr non auferetur hoc sin gulare ab ea in eternũ. Bene dicta tu in mulieribus que so la ĩ qua virginitas et fecũdi= tas obuiauerũt sibi. Magnũ est esse virginẽ sed longe am plius per oẽm modũ maius est esse dei matrem hoc vnũ est/ quia nullam similẽ/ visa est/ nec habere sequẽtem: gau diũ matris habens cũ virgi= nitatis pudore/ qr sola sine ex emplo placuit genitrix virgo genitori suo. Lectio. vii. abs qz expositione euangelii.

Post mediã noctem quatuor electi ad hoc sacerdotes ad se pulchrũ accedẽtes: sctissimũ ipsius caput cum honore le= uabant et cum deuocione sin gulis deosculandum offere= bãt. Tũc archiepyscopus/ et ceteri oẽs ĩ aspectu delectati su mentes preciosas reliquias in quadã capsa reposuerũt: et cã ferreis seris firmantes: in locũ honestũ detulerẽt vsqz in diẽ trãslacionis solẽniter faciende. Tu aũt. Lectio. viii

Adueniente igitur trãsla= cionis die pñte maxima mul titudine tã diuitũ q̃ pauperũ pãdulphus apostolice sedis leg atus cantuariensis et remensis archiepi: epiqz et abbates cũ co mitibus et baronibus p̃dictã capsam pñte rege henrico ter cio: super humeros suos susce perunt/ et in loco vbi nũc ho noratur cum omni gaudio collocauerunt. Tu aũt. l. ix.

Beatus itaqz martyr signis et miraculis preambulis: co mitãtibus et sequentibus: to tã sue translacionis solenni tatẽ adornauit: cecis ad visũ surdis ad auditum/ mutis ad loquelam: et mortuis ad vi= tam restitutis. Cõsũmataqz est hec translacio anno domi ni gracie millesimo ducente= simo vigesimo: nonas iulii: hora quasi tercia/ a passione ipsius martyris anno quin= quagesimo. Tu autem dñe.

Si dies dñicus infra. octa. eue nerit et vacauerit a festo. ix. lectio. hoc modo fiat seruiciũ Ad primas vesperas. ãtipho.

Scandit. ps. Dixit dominꝰ. et ceteri. ps Cetera omnia si cut i prima die pter. R. qđ nõ dicetur Memoria de dñica de trinitate et pcessio ante crucem. In tedeum de omnibus sanctis. an Saluator. v. Letamini. or Infirmitatẽ. Ad mat. Inui. hy. a. ps. v. et R sicut in pma die dicãt. lc. i

Postq̃ summi regis nũcius salutiferum illud aue deferẽs elizabeth cognate mirificum conceptũ regie virgini itimasset/ exhilarata et gaudio et feruore charitatis accẽsa. Exurgens abiit in mõtana cum festinacione exurgens inquit a quiete videlicet sancte contemplacionis sui dilecti ãplexibus spiritualibus sponsum suũ nichilominus in sinu ferens ipsoq; suggerente. Hec speciosa amica trinitatis de suo thalamo/ colũba pudicicie properat de cauerna: non sine angelice comitatu milicie: vt pium officiũ charitatis persolueret: omnemq; iusticiam angelorum dña adimpleret. l. ii

Virgo olim patribus celitꝰ promissa portans illud preciosũ depositũ/ portãs onus leue: portans a quo portabatur/ de cubili iam innotescenda mundo processit: et post vmbrã legis quasi noui tp̃is gracie aurora cõsurgens: solemq; iusticie montes illustrãs diem salutis aduenisse monstrauit. Et intrauit domum zacharie. Hec domus dñi/ tẽplũ dei/ sacrariũ spũs sancti. Et ipsius diuinitatis non solũ spũali: verũeciam corporali gloriosa habitacione repletũ. Hec est archa noui testamenti ip̃m continens testatorem/ que domum zacharie intrauit. Tu aũt. Lectio. iii.

O q̃ felix hec domus: multo namq; felicior ad eius benedicẽda introitũ q̃ domus olĩ ab eodem ad veteris huius figure ingressũ. Sctã et immaculata virginitas in maria: salutauit elizabeth/ pulchrũ erat et dignũ omni admiracione spectaculũ tã eminẽtis atq; amantissime cognaciõis deuotum intueri occursum. Salutacionis obsequio preuenit seruam dña/ seniorem puella plena celesti dulcedine cognatam dulciter amplexatur/ gaudiũ matris habẽs cũ vginitatis decore: matri pie congratulatur sterili/ pro miraculose fecũditatis honore

Benedictus fructus (lc. iiii. in quo benedicende sũt omnes gentes/ qui est super oẽs deus benedictꝰ in secula/ ani

marū esurienciū et siciencium iusticia ipsorum quoqꝫ angelorū esca ꝛ potus ex cuius benedictionis pulchritudine tu accepisti a ceteris mulieribus longe differencius. Ideo benedicta in mulieribus/ quia ipse te preuenit in benedictionibus suauissime dulcedinis. Singularem in mulieribus consecuta es benedictionem vt sola sis virgo fecūda mater: non cuiuscunqꝫ sed dei. Nec eue maledictioni subiacens aut legi/ grauida sine grauamine/ et pariēs sine dolore. Tu aūt dn̄e. Lectio. v.

Et factū est vt audiuit salutacionē marie elizabeth exultauit infans in vtero eiꝰ. Iocūda vox: eloquiū dulce: qđ exultare fecit in gaudio quē materna viscera claudunt. Mater salutat matrem/ sanctificat infans infantem xp̄s baptistam iohannē in spiritu sancto baptizabat. Iohānes vero precursoris officiū: qđ voce non poterat exultacionis gaudiis exhibebat. Et repleta est spiritu sancto elizabeth: mox supra rē mirabilē virginis dignitatem diuinā qꝫ presenciā expauescens clamauit voce magna et dixit. Unde hoc michi vt veīat mater domini mei ad me. Tu autem domine. Lectio sexta

Non est hoc michi a me famula tua/ vt fatigeris et iucteratam visites peccatricem sed ab ineffabilis tue dulcedinis humilitate. O veri ligni vite celestis plāta preciosior cunctis sanctior vniuersis/ que sola inueniris digna fructum salutis portare. Desponsauit te vir iustus: sed adamauit te dominus meus et clandestinum illud connubium sub vmbracione deprehendit. Ecce enim vt facta est vox salutacionis tue in auribus meis diuino fulgore illustratus est venter meus: et tui fructus dulcedinē sēciēs tuiqꝫ vernantis flosculi pulchritudine delectatus o paradise dei exultauit ī gaudio infans in vtero. Tu autem domine miserere nostri.

Secundum lucam. i. capl'o.

IN illo tempore. Exurgens maria abiit in mōtana cum festinacione in ciuitatem iuda. et intrauit in domum zacharie. et salutauit elizabeth. Et reliqua.

Omelia beati Ambrosii epyscopi. Lectio septima.

MOrale est omnibus vt qui fidem exigunt: fidem astruant. Et ideo angelus cū abscondita nunciaret

vt fides astrueretur: exēplo senioris femine sterilisqȝ conceptū virgini marie nūciauit vt possibile deo omne qđ ei placuit assereret. Ubi audiuit hoc maria: nō quasi icredula de oraculo: nec quasi incerta de nūcio: nec quasi dubitans de exēplo: sed quasi leta pro voto: religiosa ꝓ officio: festina pre gaudio: ī montana perrexit. Que enī iam deo plena nisi ad superiora cum festinacione conscenderet: qȝ nescit tarda molimina spūs sancti grā. Discite ꝛ vos mulieres sedulitatē quā pregnantibꝰ debeatis exhibere cognatis. Maria que ante sola ītimis ī penetralibꝰ versabatur: nō a publico virginitatis pudor: non a studio asperitas monciū: nō ab officio ꝓlixitas itineris retardauit. In montana cū festinacione: vgo officii memor: iniurie īmemor: affectu vgēte non sexu: relicta domo perrexit. Tu autem. Lectio viii

Discite virgines non circūcursitare ꝑ alienas edes: non demorari in plateis: non aliquos in publico miscere sermones. Maria in domo sera festinat ī publico: mãsit apđ cognatam suā tribus mensibus. Etenī que propter officium venerat: inherebat officio. Mansit tribus mensibus non qꝛ domꝰ delectaret aliena: sed quia frequencíꝰ videri in publico sibi displicebat Didicistis virgines pudorez marie: discite humiles et humilitatē. Uenit propīqua ad proximā: iunior ad seniorez: nec solū venit/ sed eciā prior salutauit. Docet enī vt quāto castior virgo sit: tāto humilior nouerit deferre honorem senioribꝰ Fit magistra humilitatꝭ: in qua est professio castitatis. Est ꝛ causa pietatis: est eciā norma doctrine Contuendū enī est: quia superior venit ad inferiorē vt inferior adiuuetur. Maria ad elizabeth: xp̄s ad iohannem. Deniqȝ eciā postea vt sanctificaret baptismū dn̄s venit ad baptismū. Cito quoqȝ aduentus marie et presencie dn̄i ce beneficia declarantur. Simul enī vt audiuit salutacionem marie elizabeth exultās infās in vtero eius: et repleta est spiritu sancto. Lc̄ō. ix.

Uide distinctionē: singulorum verborꝝ ꝓprietates. Uocem prior elizabeth audiuit: sed prior iohannes graciam sensit: illa nature ordinē audiuit: iste exultauit racione misterii/ illa marie: iste dn̄i sē

sit aduentum. Femina mulie
ris/ et pignus pignoris. Iste
graciã loquũtur: illi intus
operãtur/ pietatisq; misteriũ
maternis adornatur pfecti=
bus. dupliciq; miraculo pphe
tant matres spiritu paruulo
rum. Exultauit infans ĩ vte
ro: repleta est mater Nõ pri⁹
repleta est mater q̃ filius: sed
cum filius repletus esset spũ
sancto repleuit et matrẽ: ex=
ultauit iohannes/ exultauit
et marie spirit⁹: exultante io
hãne repletur elizabeth. Ma
riã tñ nõ tũc repleri spiritu
sctõ: sed spiritũ eius exultare
cognouimus. Incõprehensi=
bilis enĩ incõprehensibiliter
operabatur in matre: et illa
post conceptuz repletur: ista
ante cõceptum. Benedicta tu
inter mulieres et benedictus
fructus vẽtris tui. Nouit ser
monẽ suũ spirit⁹ sanctus nec
vnq̃ obliuiscitur et pphecia
non solũ rerũ complet mira
culis: sed eciã proprietate ver
borũ. Quis est iste vẽtris fru
ctus: nisi ille de quo dictũ est
Ecce hereditas dñi filii mer=
ces: fructusq; vẽtris. hec here
ditas dñi et filii merces fruct⁹
q; illius sunt/ q̃ de marie ven
tre pcessit. In lau. vna sola
ãn. Ad pmã et ad alias hor.
oia fiãt sicut infra oc. ¶ Sep
tima die infra octa. Lectio. i.

Et beata sup ipsos quoq;
angelorum spirit⁹: que
tam ineffabili promissione ma
gna fide credidisti: qm̃ perfici
entur ea que dicta sunt tibi a
dño. Et ait maria Magnifi=
cat aĩa mea dñm. Magno q̃=
dẽ preconio se deuota humili
tas beate virginis nil sibi pas
sa est ascribi/ sed in eũ vniuer
sa refudit cui⁹ in se beneficia
laudabãtur. O mater inquit
venerabilis/ spiritu sãcto ple
na magnificas matrem dñi:
sed magnificat aĩa mea dñm
In voce mea filiũ phibes ex=
ultasse in gaudio: sed exulta
uit spiritus meus in deo salu
tari meo. Tu autẽ. Lctõ. ii.

Et ipse quoq; tanq̃ amicus
sponsi gaudio magno gau=
det propter vocẽ sponsi. Be=
atã me dicis esse qz credidi: sz
beatitudinis et credulitatis
causa respectus est supne pie=
tatis. Et ex hoc beatam me di
cent oẽs generaciones/ qz re=
sperit deus hũilitatẽ ancille
sue: in sua mĩa: faciens michi
magna. Mansit autez apud
illam: sibi vtiq; sedule mini=
strans: non tempore breui sed
mensiũ quasi triũ Leuis igit
grauide labor: que beatis su=
stentatur manibus: fouetur
amplexibus/ solatur verbis/

recreatur aspectibus/ nec potuit esse periculū/ vbi salutis vniuerse astitit apotheca. l. iii
Iam ergo mater mīe: p hūc sincerissimū tue pietatis esse ctū: rachel mater ad te clamans tuū de excelsis visitacionis solaciū deprecatur vt que sola interemisti hereticā prauitatē: īterimas scismaticā: quatenus tranquillā vitā ducentes/ pacis auctorē teqꝫ mediatrice rite glorificemus vnanimes debitas illi semp laudes alacriter persoluētes cū quo sedes regina suauiter cūcta disponens in secula seculorū. Amen. In octa. dic ad vešs super. ps. hec sola. añ. Eterni regis. ps. Dixit dñs. Et ceteri psal. de sctā maria. Cplm. R. rc. oīa sicut ad primas vš. Ad mat. Inui. trip. tota cātet hymo. sicut ī die. l. i
Beata prius sterilis elizabeth cū gaudiū ī vtero per presenciā marie gustauerit: premissa mulieris excellenti glia subdidit. Et bñdictus fructus ventris tui in fructibus bñdictis/ sed signāter ventris tui/ paradisi voluptatis aureole aromatum orti conclusi consistorii spiritus sancti cultu/ benedict9 fruct9 paterni vteri et benedictus fructus vētris tui. Hūc cernēs ventris mei infantulus exultauit preciosus fructus: celi ciuiū vita perpetua et sēpiterna: per te datur hominibus: vt viuāt in eternū Et vnde hoc michi vt veniat mater dñi mei ad me nō ignorat elizabeth operacionē sācti spūs: qꝫ prophete mater a matre dñi ad profectū sui pignoris salutet. Verū hoc nō sui meriti: sed diuini muneris esse fatetur. Illa namqꝫ quare inquit hoc michi: quibus meritis/ qua iusticia. Nōne mater dñi mei iure exaltāda super choros angelorum Unde michi tanta maiestas/ cur infimā te exhibes dñi mei mater. Cur latere vis lucernā mūdi: luna plena solari lumīe sol ī quo sol iusticie posuit tabernaculū suū miraculū sēcio misteriū agnosco. l. ii
Ecce eī vt facta est vox salutacionis tue in aurib9 meis exultauit in gaudio infans in vtero meo. Reuelante spū sancto quo impleta erat elizabeth/ intelligit quid infantis exultacio designaret/ venisse saltē sanctā matrē illi9 cuius precursor futurus erat Que ergo prius erubescebat onus parturientis/ dum nescirct mysterium religionis: iam nūc bñdicebat. Et que se

p̃ius occultabat q̃ filiū cōci-
perat nūc q̄ pphetā genuit se
declarat. Exultauit in gau-
dio inquit nō mediocre gau-
diū hoc est spū sctō sed tanto
intēsi⁹: quāto infātulus ad-
huc īcapacior naturalē ad gau
dendum haberetur. Attēdāt
vani gaudii sectatores quo
dolore admixtū est illud cui⁹
extrema luctus occupat q̄ pu
rū q̄ deliciosū sit vez gaudiū qd
nōdū nati puuli aīaȝ liq̄facit.
hui⁹ gaudii pticipes soli⁹ dei
amici sūt. Tu aūt. Lectio. iii

Et btā q̃ credidisti filia syō
veri salomonis supuenientē
singularē et vnicā vidit colū
bā/ vnicāq3 pfectā et dignā p̄
dictā beatā. Btā es maria in
btītudīe quā in te habes recu
bātē/ btīssima eris cū ī regno
ipm associaberis recūbētē Fi
des magna btītudinē pmeret
& eo maiorē q̄ fuerit fides ma
ior Fides maior ideo dici pōt
cū inestimabiliori assercioni
credere nō recusat. Et qd cre
didit virgo fidelis q̄ ver-
bū dei caro fieret/ per qd fa-
cta sūt oīa et dñs maiestatis
quē nō capit vniuersitas crea
ture/ intra viscera virginea.
se clauderet factus hō. Nul-
lū opus dei maius īcarnacio
nis mysterio. Hoc vere tā ma
gnū q̄ a cūctis infidelib⁹ im
possibile iudicat. Perficiētur
ea q̄ dicta sūt tibi a dño. L iiii

O p̃clara pphecia qū eliza
beth futura vt p̄sēcia cernit.
Hec secreta celestis secretarii
dicta cognoscit futura p̃edi
cit. Perficiētur inquit cōcepi
sti vt dictū est/ & pariēdo di-
cta preterita pficiēs quē de ce
lo tua pulchritudine inuisibi
liter attraxisti oīum saluato
rē visibiliter ostēdēs mūdo.
perficiētur in te: pficiētur in
eo. Erit enī magnus q̃ ma-
gnus est deus noster. q̃ ma-
gnificauit eū in cōspectu re-
gū adeo vt adorēt eū oēs re
ges terre. Oēs gētes seruiēt
ei & fili⁹ altissimi vocabit̃. nō
rapina sed natura. Et dabit
ei dñs sedē dd p̄ris ei⁹ nō ter
renā sȝ verā sedē sup alas che
rubin & seraphin cū q̄ gl̃iosa
regnabis in eternū. Lectio. v

Et ait maria Magt aīa mea
dñm Auditis marie elizabeth
p̄coniis dona q̄ pcepat āpli⁹
tacere nō valuit Et q̄ v̄ginali
pudore pri⁹ acceptū mysteriū
texerat iā cōgruo tp̄e patefecit
nec potuit se vlt̃i⁹ cōtinere cū
spm̄ sctm̄ quē ītra cordis sui
secreta tāta plenitudīe redū-
dāte sēciebat. p or̃ alieni clau
stra erupisse cernebat. Nemo
hui⁹ cātici v̄ba putet leuit̃ ex-
ponēda q̄ nimiȝ de tā pfūda

inuestigacione digne poterũt
penetrari: anima mea dñm/
et in domino magna effecta
dñm confitetur magnũ cuiꝰ
magnificam potenciam non
factũ non casum/ sed magni-
ficat anima mea dominum.
Exultauit spũs meꝰ hylaris
id est deuotus in deo saluta-
ri meo. Tu aũt domine. l. vi
In eo qui est deus est et hõ
iesus dulcissimus filius meꝰ
Tanto munere sublimauit
me deꝰ ꝙ spũs meꝰ ĩ illiꝰ sola
mẽoria delectať. Qꝛ respexit
hũilitatẽ ãcille sue oculo mĩe
nõ nobilitatẽ generis nõ foꝛ
mã coꝛpoꝛis nõ eloquẽcie sua
uitatẽ. Et qđ natura hũana
per supbiã pdidit p hũilitatẽ
diuina ꝓpiciacio reparauit.
Uera hũilitas btẽ ꝟginis q̃
in iudicio suo ãcilla erat hũi
lis. Et solo grẽ respectu subli
mis. Et q̃ ancilla inquit sua
mater dei efficitur nec dubi-
tat se electã ad incõpꝛehẽsibi-
le hoc misteriũ admirabile cõ
merciũ aut ĩscrutabile sacra
mẽtũ et noĩat se ãcillã. Nar
dus aromaticꝰ flos redolẽs
odorifera hũilitas/ virtꝰ ima
sũmis cõciliãs cuiꝰ odoꝛ inex
hauste suauitatꝫ regẽ ab eter
no paternitatis sinu attraxit
a cubili. Ecce enĩ ex hoc bea-
tam me dicẽt oẽs gñaciones

Secundum luca. iᵒ. capitulo.
In illo tẽpoꝛe. Exurgẽs
maria abiit in mõtana
cũ festinacione in ciuitatem
iuda: ⁊ ĩtrauit domũ zacharie
et salutauit elizabeth. Et. ꝝ.
Omel. de diuersis tractatibꝰ
Ecce virgo btã es l. vii.
ꝓpter beatitudinis tue
singularẽ pꝛerogatiuã/ p sin
gulas gñaciones: tã chara es
oĩbus: tã amabilis vniuersis
et tam deuota vt dignũ est ꝙ
hoĩes te btĩficent affectu: vt
si cũcti loqui gestiãt quicquid
dicatur de ĩdicibili eo ĩpo qđ
dici potest vel potuit minus
placeat minus acceptetur/ qꝛ
fecit michi magna qui potẽs
est et sanctũ nomẽ eius. Po-
tẽs est sctũs dñs magna et sã
cta fecit incarnacionis videlꝫ
et redẽpcionis mysteria/ que
oĩa pꝛiꝰ facta trãscẽdũt ⁊ ĩpa
in me: et michi fecit ad meam
magnificacionẽ singularem
Mãsit apud illã quasi tribꝰ
mẽsibus. Felix parens eliza-
beth/ cui soli assistit vniuersi
mundi creatoꝛ cuius pꝛesidi-
um eius confoꝛtat senectutẽ
cuius fõs leticie gemitus con
solatur laboꝛãtis continue.
Huiꝰ sctĩssime visitacionis au
diuimus hystoꝛiã imitemur
et foꝛmam. Tu aũt. Lcõ. viii
Sedeat aĩa fidelis cũ maria

in cōclaui cōsciēcie vacās de liciis cōtemplacionis supne. Cōsolabit eā celestis nūcius deliciosus videlꝫ sapoꝛ feruē tissime deuocionis. In ppo sito felici cōcipiet xp̄m: hone sta vero opacione pdeūte in lucē xp̄m pariet: floꝛēt pseue rāte semp gr̄a castitatis post verbi cōceptū. Pꝛogressa est mater hūilitatis ad mōtana vt elizabeth pturiēti solaciū dulce cōferret: sic et aīa q̄ iā honestū cōcepit ppositū tē dat in mōtana virtutū dili gētis obsequii gr̄am egētib⁹ collatura. Tu aūt. Lcō. ix.

Imitemur fr̄es carissimi sā ctā et hūilē virginē ī obseq̄o hūilitatis/ imitemur et deuo tā elizabeth in opibus virtuo sis: vt nūc ī senectute nr̄a ho nestū ppositū ꝯcipiam⁹. Dul cis est enī miseracio dīne pie tatis/ q̄ ī felicib⁹ fecūdat opi bus: fecūdet nr̄am senectutē q̄ sterilē habuim⁹ iuuētutē: dep̄camur te mater viuēciū vt hec p tue visitaciōis gr̄am cōsequamur Copiosa caritas tua nr̄oꝝ coopiat multitudi nē pctōꝝ. Et tua fecunditas gl̄iosa: fecūditatē nobis cōfe rat meritoꝝ Fac o bn̄dicta p gciā quā īuenisti/ p p̄rogati uā quā meruisti/ p mīam quā pepisti: vt q̄ mediante te fieri dignat⁹ est pticeps īfirmita tis nr̄e ⁊ miserie/ te q̄q3 īterce dēte pticipes faciat nos gl̄ie et btitudinis sue ieſ⁹ xp̄s fili⁹ tuus dn̄s noster: q̄ est sup oīa deus bn̄dict⁹ ī secula. Amen. In laud. oēs ac dicāt. xi. oīa sicut i die ad p̄mā ⁊ ad omes alias hoꝝ sicut īfra oct. ad. ii vs. ac ps. ⁊c. sicut i. i. die pter. R. qd nō dicet. (Sctōꝝ pcessi et martiniani martyꝛis. Or

Deus q̄ nos sctōꝝ mar tyꝝ tuoꝝ pcessi ⁊ mar tiniani cōfessionibus gl̄iosis circūdas ⁊ ptegis: da nobis eoꝝ imtacione pficere/ ⁊ īter cessione gaudere. p. Ad matu tres. sc. fiāt. Inuita dup. s. i.

Eodē quoq3 tp̄e: quo nū ciatū eēt paulino magi stro officii q̄ pcessus ⁊ marti nianus xp̄iani effecti fuissēt missis militib⁹ iussit eos ī cu stodia recludi. Altera aūt die p̄cepit eos sibi pn̄tari: q̄bus ⁊ dixit? Sic stulti facti estis: vt deserētes deos quos inuictissī mi pꝛīcipes colūt sacramēta milicie nostre cōtēnatis. l. ii.

Martinian⁹ rn̄dit. Nos mo do cepim⁹ habere sacramēta milicie celestis. Paulin⁹ ait/ deponite iā amēciā coꝛdis ve stri: ⁊ adoꝛate deos īmoꝛta les q̄s a cunabulis venerati Sctī estis. martyꝛes dixerūt/

non licet nobis hoc facere: qr xpiani sumus. Tu. Lectio iii
Post triduū autē paulinus arrept⁹ a demonio expirauit Tūc fili⁹ ei⁹ pōpin⁹ cepit vociferādo clamare ad palaciū pergēs. Moderatores et gubernatores reipublice subuenite: vt extinguātur arte magica ībuti. Hec audiēs nero īperator: iussit eos extingui: tūc preses data in eos sentencia iussit eos duci foras muros vrbis rome in via aurelia: ibiqꝫ simul sunt ꝑ christi nomine decollati. Cetera omnia de communi plurimorum martyrum. Et est notandum qꝫ semper festum reliquiar celebraꝫ dñica ꝓxima sequente octa. visita. btē marie vgi. sub solēnitate maiori duplicis festi qñcūqꝫ nāqꝫ festū illo die cōtigerit nichil de eo fiet ꝓpter huiusmodi festi solennitatē. ¶ In festo reliquiarū. Ad ꝓmas vesꝫ. ān. Sācti ꝑ fidē vicerūt regna opati sūt iusticiā: adepti sūt repromissiones. ps. Laudate pueri ān. Isti sūt sācti q̄ ꝓ dei amore minas hominū cōtempserūt sancti martyres ī regnuꝫ eternū exultant cū angelis: O q̄ꝫ preciosa ē mors sctōrū q̄ assidue assistūt ante dñm: et abinuicem nō sunt separati. ps. Laudate dñm oēs gen. ān Absterget deus omnē lachrimā ab oculis sanctorꝫ ⁊ iā nō erit ampli⁹ neqꝫ luct⁹ neqꝫ clamor: sed nec vllus dolor: qm̄ priora transierūt. ps. Lauda aīa mea dñm. ān Sāctū ⁊ verum lumē ⁊ admirabile ministrans lucē eis qui ꝑmāserūt in agone certaminis recipiēt a xp̄o splendorem sempiternū in quo assidue felices letātur. ps. Laudate dñm qm̄ bo. ān. Gaudēt in celis aīe sctōꝝ qui xp̄i vestigia sunt secuti et quia ꝓ eius amore sanguinē suū fuderūt: ideo cum xp̄o regnabūt in eternū. ps. Lauda hierusalē dñm. Cpm
Hi sūt viri mīe quorum iusticie obliuionē nō acceperunt cum semine eorū permanent bona: hereditas sācta nepotes eoꝝ. R. Iusti autē in perpetuū viuēt et apud dñm est merces eorum ⁊ cogitacio eoꝝ apud altissimū. V. Ideo accipiēt regnū decoris ⁊ dyadema speciei de manu dñi. Et cogitacio. Gloria laus ⁊ honor deo⁹ potestas ⁊ īperiū iubilacio patri ac nato et spiritui sctō. Apud al. hy⁹. Sctōꝝ meritis. V. Letamini in dño. ān. Fulgebūt iusti ⁊ tāqꝫ scintille ī arūdineto discurrēt iudicabunt naciones et regna-

bunt in eternũ. ps. Mḡt. Or
Presta q̃s omĩpotēs deꝰ
vt sancte dei genitricis
semꝑq̃ virginis marie ⁊ sctõꝝ
tuoꝝ quoꝝ reliquie in hac cõ
tinent ecclesia nos ꝓtegant
merita: quatenꝰ eoꝝũ ꝑcibꝰ
tranquilla pace in tua iugi=
ter laude letemur. Per dñm.
Ad cõpleto. an. Sanctoꝝ pre
cibus cũctoꝝ redde salutem
corporis et aĩe xp̃e tuis famu
lis. ps Cũ inuocarē. cp̃s. Tu
in nobis. hyꝰ. Saluator mũ
di. v. Custodi nos. an. Lucē
tuam ps. Nunc dimittis. Ad
matu. Inuita. Uenite adore
mus dñm Qui ĩ sctĩs glorio=
sus est. ps. Uenite. hyꝰ. San
ctorum meritis: In ꝑmo no
ctur. an. Secꝰ decursus aqua
rum plantauit vineã iustoꝝ
sed in lege dñi fuit voluntas
eorũ. ps Beatꝰ vir. an Tãq̃
aurũ in fornace ꝓbauit ele
ctos dñs: et quasi holocausta
accepit illos in eternum. ps.
Quare fremue. an Si coraꝫ
hominibꝰ tormenta passi sũt
spes electorum est immorta=
lis in eternum. ps In dño cõ
fido. v. Letamini ĩ dño. Lc. i
Hodie dilectissimi oĩum
sanctorũ quoꝝ reliquie
in hac continentur ecclesia:
sub vna solēnitatis leticia ce
lebremus festiuitatem: quoꝝ
societate celũ exultat: quorũ
patrociniis terra letat: quo=
rũ triumphis ecclesia sancta
coronatur: quorum cõfessio
quãto in passione fortior: tã
to ē clarior in honore. R. Ab
sterget deus omnē lachrimã
ab oculis sctõrũ: et iam non
erit amplius neq̃ luctus neq̃
clamor: sed nec vllus dolor.
Quoniam priora transierũt
v. Non esuriēt neq̃ scicient
amplius ⁊ non cadet suꝑ il=
los sol neq̃ vllus estꝰ. Qm̃.
Quia dum creuit Lctõ. ii
pugna: creuit et pugnancium
gloria: et martyrii triũphus
multiplici passionũ adornat
supplicio. Per que enĩ grauio
ra tormenta: grandiora fue
re et premia. Dũ catholica sã
cta enira mater eccl'ia sanctis
sima dei per totũ orbem lon
ge lateq̃ diffusa: in ipso suo
capite iesu xp̃o edocta est con
tumelias crucis et mortē nõ
timere: magisq̃ roborata nõ
resistendo sed perferendo: cũ
vniuersos quos agmine ĩcli=
to carcer penalis inclusit: pa
ri et simili calore virtutis ad
gerendũ certamē gloria triũ
phalis inspirauit. Tu auteꝫ
R. Exultabunt sancti in glo
ria/ letabũtur ĩ cubilibꝰ suis
v. Epulent et exultēt ĩ cõspe
ctu dei. Letabũtur. Lectio. iii

O vere beata mater ecclesia
quā sic honor diuine illumi-
nat dignitatis/ quā vīcēciuȝ
gloriosus martyrū sanguis
exornat/ quam inuiolate con
fessionis candida induit vir
ginitas/ floribus eius nec ro
se nec lilia desunt. ℟. Iusti ī
ppetuū In ii. noctur. an. Da-
bo sanctis meis locū noīatū ī
regno patris mei dicit dñs.
ps. Dñe quis habitabit in ta
bernaculo. an. Sanctis qui ī
terra sūt eiꝰ mirificauit om-
nes volūtates meas inter il
los. ps. Cōserua. an. Sancti
qui sperant in dño habebunt
fortitudinē assument pēnas
vt aquile volabūt ⁊ nō defi-
cient. ps. Dñi est terra. ℣. Ex
ultent iusti. Lectio quarta.

Certent nūc charissimi sin-
guli ad vtrosqȝ honores/ vt
amplissimā accipiant digni-
tatem/ coronas/ vel de virgi
nitate cādidas/ vel de passio
ne purpureas. In celestibꝰ ca
stris par ⁊ acies habēt flores
suos/ quibꝰ milites christi co
ronantur. ℟. Letamini ī do
mino et exultate iusti et glo-
riamini omēs recti corde. ℣.
Cantate ei cāticū nouū bene
psallite ei in vociferacione.
Et gloriamini. Lectio qnta.

Dei enī ineffabilis et immē
sa bonitas eciā hoc p̄uidit/ vt
laboꝝ quidē tēpus ⁊ agonis
non extenderet: nec longum
faceret aut eternū/ sed breue/
et vt ita dicā momentaneum
Ut in hac breui et exigua vi-
ta agones essent et labores/ ī
illa vero que eterna est coro
na et premia meritorū/ vt la
bores quidē cito finirent/ me
ritorū vero p̄mia sine fine du
rarent. ℟. Sancti tui dñe mi
rabile consecuti sunt iter ser-
uientes preceptis tuis vt inue
nirentur illesi. In aquis va
lidis terra apparuit arida.
Et in mari rubro via sine im
pedimēto. ℣. Victricē manū
tuā laudauerūt pariter et de
cantauerūt dñe nomē sanctū
tuum. In aquis va. Lcō vi.

Et vt post huiꝰ mundi tene-
bras visuri essent candidissi-
mam lucē/ et accepturi maio
rem passionū cunctaruȝ acer
bitatibus beatitudinē/ testan
te hoc apostolo vbi ait. Non
sunt condigne passiones hu-
ius tēporis ad futurā gloriā
que reuelabit in nobis. Quā
leto sinu de prelio reuertētes
celestis excepit leticia/ de ho-
ste prostrato trophea ferenti
bus occurrit. ℟. In circuitu
tuo dñe lumē est qd nūq̄ defi
ciet Ubi constituisti lucidissi
mas mansiones Ibi requie
scunt sanctorū aīe. ℣. Lux p

petua lucebit sanctis tuis dñe et eternitas tempoꝛũ. Ubi cõstituisti. Gloꝛia pñi. Ibi reqe scũt. In. iii. noctur. ãn. Justi autẽ in perpetuũ viuẽt ⁊ apð dñm est merces eoꝝ. ps. Exultate iusti. ãn. Tradiderũt coꝛpoꝛa sua pꝛopter deũ ad supplicia/ vt heredes fierẽt in domo dñi. ps. Bñdicã. ãn. O q̃ gloꝛiosũ est regnũ celoꝛũ in quo cũ xp̃o gaudẽt oẽs sãcti amicti stolis albis sequũtur agnũ quocũq̧ ierit. ps. Quã dilecta. v. Justoꝝ aĩe. Scdm

In illo tẽ. (matheũ v capoꝛe. Uidens iesus turbas ascẽdit in mõtẽ. Et cũ se disset accesserunt ad eũ discipuli eius. Et rel. Omel. beati

Mons ĩ (grego. pape. l. vii. quo sedet dñs mistice significat maioꝛa p̃cepta iusticie: qꝛ minoꝛa erãt que iudeis data sunt. Un⁹ tñ deus p sctõs ꝓphetas ⁊ famulos suos scdm oꝛdinatissimã distribucioneꝫ tempoꝝ dedit minoꝛa p̃cepta pplo: quẽ timoꝛe alligari adhuc opoꝛtebat: et p filiũ suuꝫ maioꝛa pplo quem charitate iã liberari ꝯuenerat. R. Coꝛpoꝛa sanctoꝛum ĩ pace sepulta sunt et viuẽt nomina eoꝛũ in generacione ⁊ generacionẽ v Sapienciã sctõꝝ narrabũt oẽs populi: ⁊ laudẽ eoꝝ ꝓnũciat oĩs eccl'ia sctõꝝ. Et viuẽt

Iũ autẽ minoꝛa (Lctõ. viii minoꝛib⁹: maioꝛa maioꝛib⁹ danl: ab eo dantur q̃ sol⁹ nouit congruentẽ generi humano exhibere medicinã. Sedẽs autẽ docet: qð pertinet ad dignitatẽ magisterii Et accesserunt ad eũ discipuli ei⁹: vt ĩ audiẽdis verbis illi⁹: hi eciã essent coꝛpoꝛe viciniozes: qui pꝛeceptis ĩplẽdis eciã animo appꝛopinquabãt. R. Pꝛopt testamentũ dñi et leges paternas sancti dei perstiterunt in amoꝛe fraternitatis Qꝛ vn⁹ semp fuit spirit⁹ ĩ eis et vna fides. v. Fuerũt sine querela ante dñm: et ab inuicem non sũt separati. Qꝛ vnus. Lc. ix

Mistice eciã sessio dñi: incarnacio ei⁹ est/ qꝛ nisi dñs ĩcarnatus esset/ humanũ gen⁹ accedere ad eũ nõ potuisset accesserũt autem discipuli non tm̃ loco/ sed eciã fide et deuocione/ vt susciperẽt pacẽ populo suo Nisi enĩ illi accessissent: sanitas ad eos nõ venisset. Et aperiens os suũ docebat eos dicens. Beati pauperes spiritu. qm̃ ipsoꝛum est regnum celoꝝ. R. Cõcede nobis dñe q̃s veniã delictoꝛũ et intercedentib⁹ sanctis quoꝛũ hodie solẽnia celebꝛam⁹ Talem nobis tribue deuocioneꝫ

Ut ad eorum puenire merea mur societatem. vº Adiuuēt nos eoꝝ merita quos ꝓpria impediūt scelera/ excuset inter cessio/ accusat quos actio/ ⁊ q̇ eis tribuisti celestis palmam triumphi/ nobis veniā nō de neges peccati. Talem nobis. Glia pri. Ut ad eoꝝ. v. Justi autē in ppetuū. R. Et apud. In laudibº an. Justoꝝ autē aīe in manu dei sunt ⁊ nō tan get illos tormentū malicie. ps. Dn̄s regnauit. an. Cū pal ma ad regna puenerūt sancti coronas decoris meruerūt ac cipere de manu dn̄i. ps. Jubi late. an. Corpora sctōꝝ in pa ce sepulta sunt ⁊ viuent noīa eorū in eternū. ps. Deº deus meus. an. Martyres dn̄i dn̄m bn̄dicite in eternū. ps. Bn̄di- cite. an. Exultabūt sc̄ti in glo ria letabunt in cubilibº suis ps. Laudate. cpm. Hi sunt vi ri mīe. hyº. Per gliose mar tyrum. v. Mirabilis deus. ā. Te gloriosus apl̄oꝝ chorus te prophetarū laudabilis nu merus: te martyrū cādidatº laudat exercitº. te oēs electi voce cōfitent vnanimes bea ta trinitas vnº deº. ps. Bn̄di ctus. oro. Presta q̄s. vts. Ad p̄mā ān Justorū autē aīe. ps Deus in noīe. Ad. iii. ān. Cū palma. ps. Legē pone. cp. Hi sunt viri mīe. vts. R. ⁊ v. de cōi plurimoꝝ martyr. ad oēs hor dicant. Ad vi ān. Corpo

Sra sctōꝝ. p̄. Defecit. Cp. Sapienciā sanctoꝝ nar- rabūt oēs populi/ ⁊ laudem eorū ꝓnūciat oīs ecclesia san ctorū. Ad ix. ān. Exultabunt Ops. Mirabilia. Capitu. Corpora sanctorū in pa ce sepulta sunt et viuent no- mina eorū ī eternū. Ad scdas vēs. ān. Justoꝝ autē aīe. p̄s. Confitebor. psal. Credidi. p̄. In cōuertendo. p̄s. Eripe. ii. p̄s. Lauda hirlz. Cpz. Hi sūt viri. R. In circuitu tuo. hyº Per gliose mar. v. Mirabil deº. ān. Saluator mūdi. p̄s. Mḡt. Quere hāc an̄am ad. ii. vs̄. ī die oīm sctōꝝ super psal. Mḡt. oro vts̄ Cōpleto. vts̄. Qn̄cūq̧ fes. ix. lc. hac die ꝯti- ge. diffe. in crasti' ⁊ nō fiat de talibº fes. mēo. Ad. ii. ves̄ de reliq̄iis ī audiēcia nec eciam sub silēcio/ si talia ī. ii. fer̄. eue niā sit duplex festū Si vo ali qd fes. maiº dup. vt dedica. ec clesie/ vel fes. loci ī. ii. fer̄. cōti ge. de eis fiant ix. lc. vespe. in do. de eis erūt ⁊ solē. mēo de reliquiis Si aliquod festum trium lectio. hac die contige rit nichil de eo fiat/ neq̧ sub silencio neqz in audiencia qd obseruetur in omibus maio-

ribus duplicib⁹ festis Quoti die ifra octa. & i octa. fiat me mo de reliquiis ad ves. et ad matu. et ad missam siue de fe ri. siue de festis sanctor sit ser uiciu cu hac an. Corpora san ctorum. V⁹. Beati qui habi tant. oro. Presta qs omps de us. ¶ Sanctoru septe fra trum martyru tres lecti. In uitato duplex Oracio.

P Resta qs omps de⁹/ vt qui gloriosos martyres tuos felicē/ philippū/ vitalē/ marcialem/ alexandrū/ siluanuz atq ianuariū/ fortes in sua confessione cognouim⁹ pios apud te: in nostra intercessio ne senciamus. Per dnm. Ad matuti. iii. l. Lectio. i.

T Empore antonii impe ratoris a prefecto vrbis publio cōpellabatur beata felicitas cum suis filiis ad sacri ficandū ydolis. Cui felicitas respondit nec blandiciis tuis dissolui potero: nec terroribus frangi. Habeo enī spm sanctū/ qui me vici nō permit tit a diabolo: et ideo secura sum quia viua te superabo si interfecta fuero: meli⁹ te vna cum occisa. Tu. aūt Lctō. ii.

P Ostea conuocans prefect⁹ filios beate felicitatis: cepit cum eis agere vt sacrificarēt Qui videns eorū immobilez in fide christi cōstanciā: scrip tis antonio innotuit quos ille iussit diuersis suppliciis E quibus (interire. lc. iii. ianuarius post verbera virgarū et carcerem ac plumba tas occisus est. Felix & philip pus fustib⁹ mactati: siluanus precipicio interemptus Alexander vitalis & marcialis capitali sentencia sunt puniti. Mater vero eor ad vltimū iugulata est gladio. ii. R. Hec est vera fraternitas. Cetera oia de cōi plimor mar. ¶ Trāslacio scti bndict. ab bat ix. lc. fiāt nisi facte fuerīt ī xl. tūc fiāt hic. iii. lec. & iuita

I Ntercessio dup. Oro. nos qs dne beati bndicti abbatis tibi cōmēdet/ vt qd nris meritis nō valem⁹: eius patrocinio asseqmur. p do. l. i

C ū diu gēs lōgobardor infidelitat sue tenebris carere noluisset & iugū dni ferre detrectās eos q ferebāt ipu gnare decreuisset: italiā venit nois xpi ipugnādi gra & suo eam dnio subiugādi. Vn īter cetera facinora sua monaste riū eximii pris bndicti depopulās reb⁹ oib⁹ inhabitabile reddidit: sicut āte idez pphe cie spiritu cognouerat atq p nūciauerat ablatis reb⁹ oib⁹ idē monasteriū euersuri. lc. ii

Hac itaq̧ patrata euersione et multis affluentibus anno rū curriculis: idē loc⁹ ad heremū redactus cepit esse fera rū qui prius fuerat habitaciō hominū/ vsq̧ ad tempus clodonei regis francoꝝ filii dagoberti. Tu. Lectio. iii.

Prefat⁹ aūt rex cū egregiis polleret morib⁹ peticionibus q̧ iustis et seruicio dei aptis assensum preberet īterpellat⁹ est a bone mēorie leodobodo pr̄e monasterii sancti aniani qd est sitū prope menia vrbis aureliane: vt monasteriū ordini monastico ꝯgruū liceret sibi cōstruere ī agro floriacē si cui libētissime acq̧euit. l. iiii

Predictus vero vir dñi leodobod⁹ in predicto agro basilicam in honore sancti petri et aliam in honore beate marie edificauit: et collegit plures ad seruiendū deo sub norma regule: quibus prefecit abbatē noīe mūmolū. l. v

Iste aūt mūmolus lectioni studiū dans/ cepit in libris beati gregorii quō beatus benedictus agonis sui cursū in beneuētana cōsūmauerat prouīcia/ hic p reuelacionē diuinā admonitus misit ad dictā prouinciam monachum nomine aygulphū vt corp⁹ bti bñdicti transferret. Lctō. vi.

Non dispar huic interea in cenomanica vrbe apparuit visio vt scz pergentes et ipsi in eādē prouīciā corpus sororis sācti benedicti scholastice nomīe trāsferrēt: vt quos vni⁹ vtre habebat spacium simul transferendi ostenderētur.

Tū vo fiant nouē lec. tūc legātur tres vltime lec de expoficione euāgelii Nemo accendit lucernā. Cetera oīa de cōi vni⁹ cōfessoris et abbatis. or

Sācte thenevv matrone bti kētigerni epi matris. Or

Deus qui de beata thenevv beatū kentigernū celesti gracia p̄uēte nasci voluisti: concede propicius qui eā sinceris venerātur mētibus ab inferni valeant liberari periculis. Per dñm.

Ad matu. ix. l. fiant Lectio. i

Laudonie que septētrionalis britānie pars est rex q̇dā filiā quandā habuit noīe thenevv quā ex maritali ꝑduxit copula fide xp̄ianā sed nondū fonte regeneratā baptismatis q̄ toto corde ore q̧ et aīo ab oī libidinis labe atq̧ carnis libera erat/ licet diuina interī ꝓuidēcia vt pie credendum est aliter q̄ȝ dispo nebat in facto accidit. Quas ob res dira atq̧ īmania ꝓ huiusmodi a parentibus data

sentēcia/ ꝑpessa est tormenta ꝗ obprobria plurima ꝗ enarrare phas erit. Tu Lectio. ii.
Namq cum evven cumbric regis fili⁹ de nobilissima britonū oriūdus prosapia iuuenis quidā elegātissimus eā in matrimoniū cum summa propter nupcias dānacione erigeret/ ipa nullaten⁹ ad cuiuscūq amorē ꝑsuaderi poterat. Et quāto plus ipa ipsius regis filii amorē renuerat tāto ille ī eiusdē dilectionē feruēcius accēdebat ꝗ me diis ꝗb⁹ potuit et gestib⁹ (paternis eciā admonicionibus interim vagantibus) ad eādā conuertendā assidua disposuerat mente. Tu. l. iii.
Per aūt cū eā blandis quibuscūq sermonib⁹ ad huiusmodi cōnubiū cōtrahēdum allicere nequiuerat ira succēsus ī hūc qui sequitur modū ꝓrupit verba. Aut inq huiusmodi cōnubio assētire faciam aut subulcoꝝ mancipacione te perpetuo stuprandam dabo at illa stabilis in proposito ꝑseuerās subulcanum assumpsit ministerium regias relinquendo delicias de regio palacio ad arā porcoꝝ se vltro contulit. lc. iiii.
Quā subulc⁹ ꝗ xpianā occulte ꝓfess⁹ est fidē mediis ꝗb⁹ potuit tractauit/ cū honore ipsi⁹ castitatē sup oīa cōmēdando et eādā seruādā a xp̄i doctoribus cerciorat⁹ palam ꝑdicauit: predictus aūt regis fili⁹ audiēs ꝗ ipa a patre amoris sui causa penit⁹ spreta esset/ ingemuit quia eā plurimū ceco amore dilexerat. Tu. Lcō. v.
Eo vo cogitāte mulierculā quādā vers⁹ eā miserat (si forsan thenevv /in miseria ꝗ calamitate iā cōstituta) facilius ad eius amorē exhortari valeret: sed hec quidē ianiter exacta sūt. Interea hec sola inter subulcos ꝯmorās iuuenis quidā imberbis virgineo indutus habitu qui rura paterna videre solitus est nichil at tamē suspicione doli eandem sub femineo habitu modis oībus reluctantē vi oppressam fecundauit. Tu aūt. Lectio. vi
Hec aūt in prestina ꝑseuerāte volūtate rei euētū cuiq reuelare nec audebat grauida autē facta patri reuelatū est quā ipe iusticie zelo cum suis magnatib⁹ fornicariā eē ꝗ paterne legis ꝑuaricatricē iudicabāt ꝗ lapidib⁹ obruēdā neci cōdēnabant spiculatoribus tandem tradita qui eam in biga rotarum in montis sūmitate collocauerunt. l. vii.
Inde saxis ruentibus preci-

pitatā dire neci darēt ipsa au tem in dño confidens qz q̄p̄ pollutū fuerat corp⁹: aīmus semper remanebat erga deū intiger et firmus ꝛ ita illa in ꝓposito manēs spiculatores de ardue rupis cacumīē plau strū crudeliter p̄cipitarūt qd vehemēter descēdēs adolescē tula salua pmāsit et illesa Al terna in dei laudē cōtigerūt fieri miracula nā plaustrum reuersum in terrā figitur q̄ mox extractū lipidissimus in de manauit fons qui vsq̄ in presens fluere non desinit: plaustri quoq̄ rostra petrā vltro pforauerūt durissimā: signum relinquens perpe- tuum. Tu autem domine miserere. Lectio octaua.

Terciorat⁹ inq̄ de premissis rex iuuēcule pater qui indi- gnatus per artē magicā hec posse fieri firmauit quare nō penis affligēdam sz eā tradi morti iussit/ duxērt ergo illā ad vicinum mare et ad por- tum qui a vulgo aberledy dicitur vbi piscium multitu- do maxima apprehēdi soleat cōitātibus illam viris ꝛ mu lieribus pluribus qui eam la mentabantur dicentes: quid enim regis ꝓmeruit filia vt tot mortis subiret sētēcias. Crudelitas enim pocius re- gis est q̄ iudicium in eadem bis exercere vindictam. Il- la autem hiis omnibus paciē ter auditis ꝓ xp̄i noīe mortē subire non formidauit. Tu autem domine. Lectio nona.

Missa est autmin scapha ex bitumine et viminibus confecta coreoq̄ contexta omni destituto gubernacu- lo velo aut remigi: in hor- rendoq̄ profundo pelago illico demergenda que dīno suffulta adminiclo ad mayā insulam aduecta est et de hīc marinis agitata fluctibus illius nutu qui cuncta regit ꝛ gubernat multitudīe sustē tata piscium caterua aduer- so flumīe q̄ miratu dignum est ad culros illesa produci- tur quo in loco beatum kēti gernum filium suum virum sanctum et deo deditissimum ex eius visceribus in mundū ꝓduxit qui a beato seruano viro deuotissimo in fonte ba ptismatꝭ vnda regenerati sūt beata igitur thenew cunctis diebus quibus vixerat annis filium suum kentigernum sā cte et beate viuendo insecta- ta est. Nec longe ab eodem moram in glasgu gessit vbi frequēti dicti filii sui frueba

tur colloquio. Nec dubium quoniam miraculorum suorum dum viueret nec expars fuit/ tandem plurimis traductis ĩ vite sãctitate ãnis/ in celis transuehitur eternis cum dicto filio suo kẽtigerno regnans cum domino nostro iesu christo/ cui est honor in secula et in glasguẽñ ciuitate inclita honorifice tradita sepulture. Tu autem domine

Ad laudes et omnes alias horas oia fiãt de cõmuni vnius matrone. ¶ Sancte margarete virginis et martyris nouẽ lectiones fiant. Oracio

Deus qui beatam virginem margaretã hodierna die ad celos per martyrii palmam peruenire fecisti/ concede nobis quesumus vt eius exempla sequentes ad te peruenire mereamur. p d.

Ad primas vesperas fiat processio ad altare eiusdem cantando. R. Audi filia et vide/ V. Ora pro nobis Quere in communi vnius virginis et martyris. In redeundo de sãcta maria. Ad matutinas nouem lectiones. Lectio prima

Adest nobis dilectissimi beate margarete virginis et martyris optatus dies: ideo cũ exultaciõe gaudeat ecclesia nostra/ tãte virginis illustrata natali. Nos ergo licet infructuosi opere licet imperiti sermone tante virginis veneranda solennia debitis laudibus prosequamur/ vt cuius vita forma fuit discipline/ eius passio exemplum sit paciencie. Tu autem domine. Lectio scda

Fuit itaqꝫ beata margareta ãtiochenis ingenuis orta natalibus theodosii ydolorum principis filia. Que cũ primo pubesceret euo et castis pudicicie moribꝰ polleret auditꝫ milicie xpiane pugne triũphis atqꝫ miraculis: relicto ydolatrie cultu xpi fidẽ sitibũdo amplexatur affectu. Hec erat pulchra facie sed pulchrior mente/ quoniã nullo doli ambitu sincerum maculauit affectum. Tu autem domine miserere. Lectio tercia

Cum virgo sacra matre orbata tria etatis lustra ĩplesset: cum aliis coetaneis puellis pascebat oues nutricis sue Quam intuens prefectus olibrius/ stimulis carnis inflãmatus festinat ad coitum.

Missisqꝫ apparitoribus/ iussit eam sibi presentari. Preses nunc mollibus/ nunc asperis promissis multiplicatis

eam tentans nomen inuesti-
gat: genus interrogat: ortuz
petit: cultū inquirit. Illa vo
nomen detegit. Pandit origi
nem: lenociniū detestat: xpia
nam se esse pfitetur. Irat9 p
ses trusit eā in carcerē. L. iiii
Postera die iussit eam xpi fi
dem respuere: deos suos cole
re et amplexib9 suis se inclina
re. Que ait. In nullo horuz
tibi consensio. Nam xpus ve
rus de9 est: dii tui idola sur-
da et falsa sunt. Et sicut xpus
pro nobis: ita ego p xpo libē
ter moriar. His auditis pre-
fectus iratus iussit intestinis
eius cordeten9 patefactis de-
orum suoꝝ iniuriā vindicari
Cūqꝫ grauissime cederet ora
uit dicens. Dn̄e non confun-
dar neqꝫ irrideant me inimi-
ci mei. Sanguis vero cū tan
ta effusione decurrebat vt fle
rent astantes/ cōpaterentur et
persequentes. Olibrius dixit
Consulo tibi margareta: ne
quod superest amittas vite.
Que ait. Tu facis opera pa-
tris tui sathane: ego adoro
deum: qui creauit oīa: et p no
bis mortuus tercia die resur
rexit. Quo audito iussu prefe
cti grauissime cesa in obscuro
carcere recludit: sed furuam
caliginē celestis splēdor irra
(diauit. L. v.
Dum vgo te-
neretur in carcere: theophin9
et nutrix beate virginis p fe
nestram aspicientes orones
scribebant: et oīa que virgini
contīgebant considerabant:
virgo beata flexis genib9 gra
cias egit deo: qui sibi penam
mutauit ī gloriā. Peciit eciā
a deo: vt cū inimico latēte fa
cie ad faciē haberet cōflictuz.
Et surgens ab oracione: vi-
dit draconem terribilē eam
faucibus absorbere volentē:
sed signo crucis opposito dra
co crepuit medius. Lectio. vi
Post hec vidit aliū demonē
sedentē vt hominē nigrū ha
bentem manus ad genua col
ligatas quem comprehēdēs
per capillos ad terram pro-
strauit: et posuit pedem dex-
trum super verticem ei9. Et
facta oracione lux de celo ef-
fulsit in carcere: et crux xpi vi
debat vsqꝫ ad celū: et colūba
super ipsam sedens dicebat.
Beata es margareta: te pa-
radisi porte expectant. Tunc
gracias agēs deo dixit ad de
monem. Enarra michi natu
ram tuā. Demon dixit Alle-
ua pedē tuū de vertice meo
vt dicam: quo facto dixit de-
mon. Ego sum veltis: vnus
eoꝝ quos salomon conclusit
in vase eneo: et veniētes ba-
bilonii putantes aurū in eo

inuenisse fregerūt vas: et nos euolauimus semp iustos insi diātes. Post hec et multa alia dixit ad eū virgo. Uade tēta tor sathana: et terra se aperiens suscepit eum. Lectio. vii

Sequenti die post grauiora tormenta: iussit prefect⁹ vas magnū aqua plenū afferri: et beatā virginem ligatā manus et pedes in eam iactari. Quo facto orauit vgo dicēs Fiat michi dn̄e hec aqua fōs baptismatis in vitā eternā. Factoqꝫ terremotu magno: venit columba de celo et coronam aureā sup caput eius imposuit. Quo viso conuersi sunt ad deum quinqꝫ milia viroꝝ exceptis mulieribus et paruulis qui omēs iussu olibrii decollati sunt in campo limeth: in aurelia ciuitate.

Post hec olibri⁹ vi- Lc. viii. dens virginis fidem immobilem: iussit eam capite puniri. Cumqꝫ perducta esset ad locum: peciit a spiculatore malcho nomine spacium orandi Quo concesso orauit dicens. Gracias ago tibi deus: q̄ me ad hanc gloriā pduxisti. Presta ergo pater: vt q̇cunqꝫ passionem meam scripserit: legerit: vel audierit: vel eciā mei memoriam fecerit: criminuꝫ suoꝝ veniā mereat. Quicūqꝫ eciam me in districto examīe inuocauerit: eū de manibus exactorū eripias. Peto eciam dn̄e: vt qui ecclesiaꝫ in honore meo construxerit: vel de iusto labore suo lumina michi ministrauerit: adipiscat quicquid saluti sue pecierit. L. ix.

Et si in domo cuiusdam me inuocauerit mulier pregnās: que in partu laborauerit: eaꝫ a periculo eripe/infāsqꝫ ex vtero ei⁹ nascat absqꝫ aliquo detrimento membroꝝ. Finita oracione: facta sūt tonitrua magna: columbaqꝫ de celo venit dicens. Beata es sponsa christi margareta. ecce que petisti: concessa sunt tibi a xp̄o. Ueni ergo in requiem patrie celestis. Tunc erigens se vgo imperat spiculatori implere iussa prefecti. Et ait spiculator. Absit a me virgo xp̄i: vt perimam te. Cui illa. Si hoc nō feceris partem mecū habere nō poteris. Ipse vero tremefactus āputauit caput ei⁹ Corruensqꝫ ad pedes virgīs emisit spiritū. Theophinus vero corpus virginis ī ciuitate anthiochia sepeliuit ī domo sinclecie matrone. Cetera de cōi vni⁹ vgīs et marty.

¶ Sācte margarete virginis nō mar. Orō

Adsit ple- bitueomp̄s deus beate

praredis virginis tue suppli cacio/ vt quicunque eius gaudent honore/ tuo protegantur auxilio. Per dominum. Tres lectiones fiant. Lectio. i.

Venerabilis virgo praxedis dum affligeretur propter trāsitū germane sue potenciane multi nobiles xpiani veniebant ad eā: et consolabantur eam/ vnacum sācto pio aplice sedis epo. Eodem tempore virgo dñi praxedis rogauit beatum piū epm: vt termas nouati/ que iā in vsu non erant ad ecclesiam dedicaret. In quo loco cum dedicasset ecclesiā in honore praxedis in vrbe romana ibi constituit titulum romanū: et baptisterium consecrauit sub die tercio idus mayas. Tu autē domine. Lectio secunda

Post duos ānos: et dies decem et octo facta persecucione christianorum multi martyrio coronati sunt. Praxedis vero multos christianos occultauit in supradicto titulo quos et cibo pascebat: et verbo spūs sācti. Quo diuulgato: anthonin⁹ illuc mittens: tenuit multos vna cum symetrio presbytero et aliis viginti: quos omnes sine interrogacione gladio puniri precepit in eodem titulo. Lectio. iii

Corpora autem illorum sāctorum beata praxedis colligēs sepeliuit in cymiterio priscille sub die septimo kalēdas iunias. Tunc beata virgo afflicta: precib⁹ obtinuit a deo vt ex mūdo transiret. Et migrauit ad deum die duodecimo kalendas augustas Cui⁹ corpus pastor presbyter sepeliuit ī cymiterio prescille: vbi hodie florent orōnes sctōrū. Per dominum nostrum iesum Cetera de communi vni⁹ virginis nō mar. ¶ Sctē marie magdalene ad vesperas super psal. ān. Recumbente iesu in domo pharisei symonis accessit ad euz maria magdalene afferēs preciosi librā vnguenti. psal. ferial. Capitulū

Mulierem fortem quis inueniet procul et de vltimis finibus precium eius/ confidit in ea cor viri sui: et spoliis non indigebit. ℞. O certe precipu⁹ marie magdalene amor. Que a monumento dominico recedentibus discipulis non recedebat. ℣. Ardore charitatis succensa/ quem sepultum nouerat: sublatum credens de sepulchro Que a monumento. Gloria patri. Dominico. Hymnus.

Collaudemus magdalene lachrimas et gau-

diū/ sonent voces laude plene de cōcētu cordiū/ ut ꝯcordet philomene turturꝭ suspiriū
Iesum querens conuiuarū turbas non erubuit: pedes vnxit lacrimaꝝ fluuio quos abluit: crine tersit et culparū veniam promeruit.
Suum lauit mundatorem/ riuo fons immaduit: pium fudit flos liquorem/ in ipsum refloruit: celum terre dedit rorem/ terra celum compluit
In predulci mixtione nardum ferens pisticum: in vnguenti fusione typum gessit mysticum: vt sanetur vnctione vnxit egra medicum.
Hic christus hanc respexit speciali gracia: quia multuꝫ hunc dilexit dimittuntur vicia: christi quando resurrexit facta est prenuncia.
Gloria et honor deo qui paschalis hostia: agnus morte pugna leo victor die tercia: resurrexit cum tropheo mortis ferens spolia. Amē. ℣. Optimam partē elegit sibi maria. ℟. Que non auferetur ab ea ān. In dieb⁹ illis mulier que erat in ciuitate peccatrix vt cognouit ꝙ iesus accubuisset in domo symonis leprosi: attulit alabastrū vnguenti ⁊ stās retro secus pedes domini iesu lachrimis cepit rigare pedes ei⁹: et capillis capitis sui tergebat et osculabat pedes eius et vnguento vngebat. ps. Magnificat. Oracio.
Largire nobis clemētissime pater ꝙ sicut beata maria magdalene vnigenitum tuum super omnia diligendo suorum obtinuit veniam peccaminum: ita apud misericordiam tuam sempiternam nobis impetret beatitudinem. Per eundem. Memoria de sancto vvandregesillo abbate. ān. Similabo eum viro sapienti. ℣. Amauit eum dominus. Oracio
Deus cui⁹ grā btī vvādregesillii ꝯfessoris tui atqꝫ abbatis vita extitit laudabilis ipi⁹ īteruētu: qđ tibi placitū est: pietas tua opet ī nobis. Tūc eat pces. ad altare. scē marie magđ cātādo. ℟. Regnū mūdi. ℣. Dimissa sūt ei peccata multa. Oracio
Sacratissimā dñe btē marie magdalene q̄ celos subiit celibritatem recēsētes suppliciꝰ rogam⁹ clemēciā tuā vt q̄ ei⁹ deuociōis recolim⁹ īsignia ipi⁹ mereamur ꝯpotes fieri glīe. p. In redeūdo de sācta mar. Ad mat. In. Eternū trinūqꝫ deū laudem⁹ ⁊ vnū. Qui sibi mariā transuexit in ethera sācā. ps. Venite. hy⁹

Estimauit hortolanum: et hoc sane credidit: seminauit enī granū: quod in mētē cecidit: linguā mouit et nō manū: ligua xpm indidit Non agnouit figurali latētē ymagine/ mentis agrū spiritali excolentem semine/ sed cū eā speciali designauit noīe Hec a iesu iesū querit subla tum cōqueritur: iesum intra mentem gerit iesus presens queritur: mentem colit mentem ferit iesus nō percipitur Jesu bone iesu pie/ quid te mōstrās latitas/ qd occultas te marie /mētē cui⁹ hītas/ītus plena Vo die/ nescit vbi Vitas O q̄ mire iesu ludis his quibus dilegeris/ sed cum ludis non illudis nec fallis nec falleris/ sed excludis quod inclu dis notus non agnosceris.

Gloria et honor tibi spes vita lux aīe/ p quā sperāt se pro scribi libro mortis pessime: prestēt sibi nos ascribi peccatricis lachrime. Amē. In. i. noct. ān. Cum discubuisset in domo symonis dn̄s iesus mūdi glīa mulier secū q̄ erat peccatrix nardi odorifera exhibuit vnguēta. ps. Dn̄e dn̄s noster. ān. Secus pedes dn̄i astans incessāter ore sacrato diua vestigia osculat lachrimis plena. ps. Celi enarrāt.

ān. Irrigabat igitur domini cos iesu pedes: fracto quoqꝫ alabastro: precipuis odoribus fragrabat dom⁹ omnis atqꝫ capillorum officio detergebat. ps. Dn̄i est terra. V⁹. Diffusa est grā in labiis. lc. i.

Alit igitur secundum seculi fastū clarissimis orta natalib⁹ beatissima maria magdalene: que vt patrū asserūt tradiciōes: a magdalo castello nomen accepit. Quam non solum sui germinis dignitas: verūeciā patri monii iura parentūqꝫ succes⁹ splendidam rediderant: vt duplicatus honor adeo noīs excellēciam circūquaqꝫ diffū deret. R. Letetur oē seculū in solennitate sancte marie. Quam iesus etern⁹ amor dilexit plurimū. V⁹. Hec maria fuit illa dn̄o gratissima que vnguento precioso pedes vnxit domini. Quam iesus. l. ii.

Solent etenim apud homīes plus nomina diuitū sciri q̄ pauperum. Sed quia rerum affluenciam interdum volu ptas comes seq̄tur adolescēciores vite tempora lubricis supposuerat regenda discur sibus/ soluto pudicicie freno Hec autem postmodum diuino afflata spiritu mentis intuitum in sese cepit retorque

re ac pristine vite inmūdiciā abhominari. Tu. ℟. Pectore sincero dominum maria recondens vnxit purgantē se. Baptismi gurgite sancto. ℣. Absterge domia noxis famulos precibus tuis. Baptismi. Ut ergo cōperit dñm lc. iii. mīe largitorem/ et criminū indultorem in domo symonis aduenisse penitēcia ducta preciosum vnguētum accepit vbertatemq; lachrimarum adhibuit: et cum talibus obsequiis. Ingressa est ad fontem pietatis. ℟. Felix maria vnxit pedes iesu et extersit capillis suis. Et domus impleta est ex odore vnguenti. ℣. Mixto rore balsami fracto fudit alabastro que vnguēto precioso pedes vnxit domini Et extersit. Gl'ia patri et do mus. In secūdo noctur. ān. Symon aūt intra se inquit si esset propheta: sciret profecto que et qualis esset ista que tetigit eum quia peccatrix est ps. Eructauit. ān. Et conuersus dominus ait: postq̄ veni in domum tuam/ non cessat crine fuso hec meos osculari pedes. ps. Deus noster refugium. ān. Qm̄ multum dilexeras dimissa sunt tibi scito peccamina et fide qua polles sacra in pace remitto. ps. Fū damenta eius in montibus. ℣. Specie tua. Lectio iiii.

Accessit ad pedes saluatoris lachrimis eos rigauit: capillis detersit/ et eos osculās vnguento perfudit Sicq; fit vt que immunda venerat iustificata recessit. Tu autē. ℟. Beata es maria: que piarum vndis lachrimarum tersisti tuorum maculas criminum. Assidue te exorare deposcimus pro nostris excessibus ℣. Summis celorum ciuibus glomerata iamq; eterna immortalitate induta. Assidue te exorare. Lectio quita.

Libeat charissimi immensitatem dominice pietatis intueri/ mulierem attrahentis et suscipiētis Ad pharisei prā dium dominus discumbebat sed apud penitētem mulierē mentis epulis delectabatur. Apud phariseū veritas pascebatur foris/ apud peccatricē mulierē sed tamē cōuersam pascebatur intus. Tu. ℟. Eternis accumulata muneribus maria magdalene: posce vt in his nostris solenniis Diuina perpetue pacis gaudia pro meritis christus condat. ℣. Subdite tibi plebis fletus solue benigna peccantibus quandoq; tecum. Diuina perpetue pacis. Lectio. vi

Desem⁹ quãte pietatis fuerit nõ solũ peccatricẽ mulierem ad se admittere: sed ei eciã ad tãgẽdũ pedes pbere. Cõsidere m⁹ grãm misericordis dei: et dãmnem⁹ multitudinẽ reat⁹ nři. Cõfessionẽ nřaz ex puro corde desiderat: ꝙ cũcta q̃ deli q̃m⁹ relarat. R. Optimã ptẽ adepta a dño quẽ elegisti btĩ tudinis eterne Sctã maria iter cede p nobis eriguis tuã solẽ nitatem celebrantib⁹. v. Ut mereamur assidue cõpũctiõis ymbre nostrorꝫ sordes delicto rũ abluere. Sctã maria. Glo ria Sctã maria. In. iii. noc. ã O certe precipu⁹ marie amor que a monumento dñico di- scipulis recedẽtib⁹ sublatum credẽs non recedebat. ps. Cã tate. i. ãn Tulerũt dñm vbi posuerũt eũ: dicito michi: cui respondẽs iesus dirit illi: ma ria: conuersa illa: noli me tã gere: nondũ enĩ ascẽdi ad pa trẽ meũ. ps. Dñs regñuit er. ãn Celsi meriti maria: que so lem verũ resurgẽtem videre meruisti mortaliũ prima: ob tine vt nos visu glorie sue le tificet in celis. ps Cãtate. ii. v⁹. Adiuuabit eã. Secunduꝫ lucam septimo capitu. In illo tẽpore Rogabat iesum quidam phariseus: vt manducaret cum illo. Et in- gressus domum pharisei di- scubuit. Et reliqua. Omelia beati gregorii pape. Lctio. vii. Marie peccatricis lachryme cuius enĩ vel sareum pectus ad exemplũ penitẽdi nõ emol liant. Considerauit nãq̧ q̃d fecerat: et noluit moderari quid faceret. Super conuiuã tes ingressa est: non iussa ve- nit: inter epulas lachrymas obtulit Discite q̃ dolore ar- det que flere inter epulas nõ erubescit Tu aũt. R. Fra- grans iesus muneribus inti- mis marie que precordiis af- fatĩ perunrit sacrata vnguen to vestigia/ vnde meruit suo rum delictorum veniã. v. Pec caminum nostrorum sordes piissimis diluat interuentib⁹ diuino fonte. Unde meruit suorum. Lectio octaua. Hãc esse illã mariã credim⁹ de qua marcus septem demo nia eiecta fuisse testatꝰ Per sep tem autem demonia vniuer- sa vicia designãtur Septena rio enĩ numero vniuersitas figuratur. Septem ergo de- monia maria habuit: q̃ vni- uersis viciis plena fuit. Sed ecce qꝫ turpitudinis sue ma- culas asperit lauanda ad fõ- tẽ misericordie cucurrit. Tu.

R. Celsi meriti maria: q̄ solem verum resurgentem ab inferis videre meruisti prima mortalium in terris obtine sacris precibus: vt nos visu sue maiestatis tecum letificare dignetur in celis. V. Exigua nostrorū holocausta vo torum deferēs ante dn̄m suffragatrix semper pia digneris esse. Obtine sacris p̄cibus Lectio ix.

Hec mulier ergo quia prius actibus illicitis intenta: vnguentum quod sibi pro odore carnis sue turpiter exhibuerat. hoc iam deo laudabiliter offerebat. Oculis terrena concupierat: sed hos iam per penitenciā conterēs flebat. Capillos ad cōposicionem vultus exhibuerat: sꝫ ipsis iā lachrymas tergebat. Ore superba dixerat: sed pedes dn̄i osculans: os in redēptoris sui vestigia figebat.

Quot ergo in se habuit oblectamenta: tot de se inuenit holocausta. Tu autē. R. O felix sacrorum lachrymis rigacio pedum: per quam promeruit maria dici ꝯ esse eius dilecta. Ex quo pascūtur ī ethere sancti. V. Angelico pollet decore hic et hi p christū. Ex quo. Glia p̄ri. Ex q̄. V. Optimā p̄tē elegit sibi maria. R. Que n̄ auferet ab ea. In lau. ā.

Laudibus excelsis omnis mundus exultat in solēnitate sancte marie magdalene. psal. Dn̄s regnauit. ān. Pectore sincero dn̄m maria recondens vnxit purgantem se baptismi gurgite sancto. p̄s. Jubilate. ān. Sustolle maria supplicum in ethere vota/ proprias que meruisti fletu dilui noxas. p̄s. Deꝰ deꝰ meus. ān. Que tecum captēt eterni munera regni/ pro famulis christum posce maria pium. p̄s. Benedicite. ān. Intercede supplicans assidue p nobis iesum dominū maria magdalene. psal. Laudate. Cap̄m. Mulierem fortē. hyꝰ.

O Maria noli flere iā nō queras alium/ hortolanus hic est vere ac colonꝰ mēciū/ intra mentis ortum quere mentis operarium.

Unde planctus et lamentū/ quid mentem non erigis/ q̇d reuoluis monumentum/ tecum est quem diligis/ iesum queris et inuentum/ habes nec intelligis.

Unde gemis vnde ploras verum habes gaudium/ latet in te quod ignoras doloris solacium/ intus habes queris foras languoris remedium.

Iam nō miror si nescisti magistrum dum seminat/ semen qđ est verbū xp̄i te magis illuminat: et raboni respond illi cū mariā nominat. Ve des xp̄i quos lauisti fonte lota gracie: quē ab ipso recepisti funde rorē venie: resurgētis quem vidisti fac cōsortes glorie. Gloria et honor deo cuius prefert gracia: inuitanti pharisco marie suspiria: cenam vite q̄ dat reo gracie post prandia. Amen. V. Dimissa sunt ei pc̄tā multa R. Qm̄ dilerit multū. ān. O mūdi lampas et margarita prefulgida que resurrectionē xp̄i nūciādo apostolor apla fieri meruisti maria magdalena/ semper pia exoratrix pro nobis assis ad deū: qui te elegit. ps. Bn̄dict9. orō. Largire nobis clementissime. Memoria de sācto vvādregesillo. ān. Euge serue bone. V. Iust9 germinabit orō. Deus cui9 grā. Ad p̄mā ān. Laudibus ps. Deus ī nomine tuo. ān. Te iure. p̄. Qui cunq;. Ad. iii. ān Pectore ps. Legem pone. cp̄m. Mulierez fortē. R. et. V. de cōi vni9 v̄ginis dicunt. Ad vi. ān. Sustolle. ps. Defecit. Capitulū. Accinxit fortitudine lūbos suos et roborauit brachiū suū: gustauit et vidit qm̄ bona est negociacio eius nō extinguet ī nocte lucerna ei9. Ad. ix. ān. Intercede. ps. Mirabilia testimonia. Cp̄m. Mulier timens deū ipsa laudabit date ei de fructu manuū suar: et laudēt eā in portis opa eius. Ad scdas vs. ān. Laudib9. psal. fer. cp̄. Mulierem fortē. hy9. O maria noli flere. V. Dimissa sūt ei pc̄tā multa. ān. Inclita sācte marie magdalene solēnia suscipiat alacriter pia mater ecclesia: aue sācta deo digna: aue dulcis et benigna/ obtine nobis gaudia: q̄ possides cuz gloria. ps. Mḡt. orō. Largire. Memoria de sctō appollinare mar. ā Hic ē vere martyr V9. Gloria et honore. Orō. Votiuos nos dn̄e beati appollinaris martyris tui natalis semp excipiat/ q̄ et iocūditatē nobis sue glorificacionis infundat et tibi nos reddat acceptos. Per dn̄m.

¶ Sācti appollinaris martyr. tres lec. fiāt cū orone vīs

Beatus appollinaris ab antiochia petrū apostolū secut9/ et rome ab eodem episcop9 ordinat9/ rauennā directus est Ubi verbum dei predicans tent9 est a paganis/ et diu fustibus cesus ac nudis pedib9 sup prunas Lctō. i.

impositus: ab vrbe expulsus
est. Sed nō lōge ab vrbe xp̄ia
ni habebāt tuguriū: vbi mis=
sas celebrauit: & ī mari bapti
sauit: timētesq̧ deū ministra
Post mul= (bant ei. Lcō ii.
tos annos ad emiliam perre
xit p̄dicās verbū dei: virtu
tes operādo. Post terciū ānū
reuersus rauennā: non lōge
ab vrbe mansit apud quedā
militē noīe hyrtaneū: cui⁹ fi
liū cecū illuminās: eū cū pa=
rentibus baptizauit. Quo fa
cto a paganis ligat⁹ et ad fo
rū deduct⁹ vulneraf. Lcō. iii
Cumq̧ perduct⁹ ad simula
chrū appollinis orōnem fe=
cisset: illud solutum et destru
ctum est tēplū. Quo audito
tradit⁹ est cuidam centurio=
ni occulto xp̄iano custodien
dus: q̇ media nocte laxauit eū
vt fugeret. Quē sequētes pa
gani prope pōtē apprehende
rūt. Qui tā diu cesus est quo
usq̧ mortu⁹ estimaref. Post
perduct⁹ a discipulis in vicū
in quo leprosi morabanf. sep
tē dies superuixit: admonēs
ecclesiam ne a fide xp̄i discede
ret. Sicq̧ martyr dei postq̄
ecclesiā annis vigīti octo: mē
se vno: diebus quattuor rexis
set mortu⁹ est sub vespasiano
cesare sepult⁹ est foris murū
in arca saxea sub terra deci=
mo kalēdas augusti. Et cete
ra de cōi vni⁹ martyr. & ponti.
¶ Sancte cristine virgis Orō
INdulgenciā nobis dn̄e
beata cristina virgo et
martyr imploret q̄ tibi grata
semp extitit: & merito castita
tis & tue professione virtutis
Per dn̄m. Ad matu. tres lec.
fiant cū noctur. ꝓpter vigil.
et oīa fiant de virgine vsq̧ ad
missā q̄ erit de vigi. Lcō p̄ma
ERat tēporib⁹ dioclecia
ni īperatoris q̄dā de ty=
ro sacra virgo ānor circiter
duodecī noīe cristina: vrba=
ni xp̄ianor persecutoris filia
Quā ī excelsam turrī cū duo
decim puellis positā et deos
aureos spernētē: signauit an
gelus in xp̄o dicēs. Cristina
viriliter age: in conspectu enī
triū iudicū cibū habes a deo
missum. Que vidēs panē al=
bū super mel dulce: gr̄as egit
deo dicēs duodecī dies sūt ex
quo nō comedi. Tu. Lcō. ii.
Sero autem facto: dedit fru
sta deorū patris sui pauperi=
bus Qd̄ sciens pater ei⁹ puel
las iussit decollari & cristinā
virgis cedi et cathenatā ī car
cere recludi Cūq̧ in eculeo su
spensa vngulis raderef: pie=
cit carnes suas in faciem pa=
tris sui dicens. Comede vir=
tutem corporis tui. Tunc ro

L

ta ferrea adducit/ et supposito igne valido: oleo pfūdi iubet. Sed ipsa orante cōbusti sunt plusq̄ mille quingenti idolis seruientes hinc lapide in collo eius ligato mittit ī mare ubi a xpo baptizata/ eriēs iterum in carcere recludit. Que ait Dñe iesu xpe redde vrbano scdm ea que gessit in me q̄ in ipsa nocte cū magnis cruciatib⁹ emisit spiritū. Lcō. iii

Post hec venit ali⁹ iudex nomine ziron: qui primo eaz in sartaginē plenā pice/ resina et oleo mitti iussit. deinde caput eius radi et prunas ardētes supponi. Que cū nō lederetur: ducta ē ad tēplū apollinis: vbi cū orasset: cōminutū est idolū ī puluerē et credīderūt ī deum aīe circiter tria milia. Judexq̄ pterrit⁹ expirauit. Tūc terci⁹ iudex noīe Julian⁹ iussit serpētes circa eā apponi: et māmilla ei⁹ et līgua abscisis: Ugo ptē ligue ī oculū iudicis piiciēs excecauit eū. Cui⁹ iussu pcussa Ugo in latere orans dñm emisit spiritū: quarto decimo etatis sue anno. Que ei⁹ intercessione venerāda nobis sempiterna a dño ipetret gaudia. Cetera de cōi vni⁹ virgis et mar

Sancti iacobi apli festuz duplex. Ad pmas vespe. et ad matu. cetera de cōi vni⁹ apli cum illo hym. Ad ves. Hy⁹.

Bina celestis aule luminaria: iacobe necnō iohannes theologe: poscite nobis veniā rogantibus: quam venit xpus gratis dare miseris. Annue xpe. Et dicatur hic Nobis per horum. Orō.

Esto domīe plebi tue sanctificator et custos: vt apostoli tui iacobi munita presidiis: et conuersacione tibi placeat et secura deseruiat p dñm. Eodē die memō. de sancto cucufato martyre cum ā. et collecta de cōmuni vnius marty. Et festū sancti xpoferi differatur vsq̄ in diē sctōrum abdon et sennes mar. et tunc fiet de eo plenum seruiciū cū mediis lec. dictor abdon et sennes. Ad matu. Le. i

Jacobus apostolus dñi nostri iesu xpi: frater beati iohannis euangeliste omnem iudeam et samariā visitans: ostendebat ex scripturis sanctis omnia que per pphetas dicta erāt in dño iesu xpo esse completa. Hermogenes autē quidā magus misit phiŀetum discipulum suum cum aliquot phariseis ad eum: asserens q̄ xpus non esset fili⁹ dei. Jacobus vero assercionibus eius ī christo euacuatis:

ostendit ex scripturis sanctis hunc esse filium dei. Lctõ. ii.
Reuersus ad hermogenem philetus: dixit ei iacobū qui se seruum iesu xpi asserit: scias te supare non posse Nā in nomine eius multa miracula faciēs/ oēsq3 scripturas sāctas memoriter retinēs osten dit ex eis hūc esse filiū dei: quē iudei crucifixerūt. Hermogenes iratus vinxit philetū dicens/ videam9 si iacobus soluat te ab his vīculis Quo nū ciato iacobo/ misit sudariu3 suū dicens. Accipiat hoc: et dicat. Dñs iesus xpus erigit elisos: et ipse soluit compeditos. Quo facto: solut9 venit ad iacobum. Tu. Lectio iii.
Dolens autē magus/ misit post eū demones dicens. Ipsum iacobū cū phileto michi adducite: vt vindicer in eos. Qui cum venissent: ceperunt vlulatū in aere dare sup apostolū. Quibus apostolus ait Precipio vobis in noīe pris et filii et spirit9 sancti: vt hermogenem nō ledentes ipsum ad me vinctū adducatis: quo adducto: dixit apls ad philetum Ipse te ligauit: tu eū solue. Quo facto/ ait apostolus Non enim est discipline nostre: vt inuitus quis conuertatur. Ipse vero solut9/ omnes codices suos in mari mergens: dixit ad iacobum Aīarum liberator: accipe me penitentem quē hacten9 habuisti inuidentem. Tu Lectio. iiii.
Apostolus confirmās eum in fide ita perfectū eum reddidit: vt multe virtutes p eū fierent a dño. Quod audientes pharisei dixerunt ad iacobum. Ut quid pdicas christū quē oēs crucifixū scim9 Tūc apls ostēdit eis qualiter incarnacio domini: passio: resurrectio: et ī celū ascensio: a pphetis pnūciata: in xpo erāt completa. Dixerūtq3 oēs peccauim9. dic nobis quid faciemus? Quibus ipse ait: credite et baptizemini: et delebuntur peccata vestra. Tu. Lctõ. v.
Abiathar autem pontifex videns tantū populum credidisse: zelo repletus: excitauit sedicionem grauissimā: ita vt mittentes funem ī collo eius: duxerunt eum ad herodem: qui iussit eum decollari. Cumq3 duceretur paraliticum quendam ad eum clamantem: a doloribus liberauit. Hoc videns iosias qui funem in collo eius misit: corruens ad pedes eius dixit. Obsecro te vt des michi indulgenciam. Tu. Lectio. vi.

Intelligens apſus coꝛ eius a deo visitatū: dixit. Credisꝫ iesus xp̄us est verꝰ dei filius. Qui ait. Credo/ Hoc audiēs abiathar/ dixit. Nisi recedēs a iacobo maledixeris nomē xp̄i: cū ip̄o decollaberis. Qui ait. Maledictus tu/ nomē vero xp̄i est bn̄dictū in secula. Cumꝫ peruenissent ad locū allata lagena aque apostolꝰ baptizauit eū/ et osculans eū fecit signaculū crucis in frō te eius et ita perfectus in fide xp̄i cum apſo decollatus est.

Secūdum matheū xx°. cap̄o

In illo tempoꝛe: Accessit ad iesū mater filioꝛum zebedei cū filiis suis adoꝛās et petens aliquid ab eo. Et. R.

Omel. bti gregoꝛii pape. L. vii

Unde occasionem accepit hec mulier vt a dn̄o gloꝛiā et dignitatē peteret filiis suis qui nichil pꝛedixerat de glīa regni: sed solūmodo de supplicio passionis Pꝛedixerat eī discipulis suis se hierosolimā ascēsurū tradēdū: moꝛte cōdēnādū/ deludēdū/ flagellādū/ ⁊ crucifigēdū. Sꝫ hac causa incitata est ad petēdū dignitatem filiis suis/ qꝛ post oīa dixerat dn̄s/ et tercia die resurget. Lc. viii.

Putabat enī mulier ꝙ dn̄s post resurrectionē suā regnaturus esset in terra coꝛpoꝛaliter: ideo dixit: dic vt sedeant hii duo vnꝰ a dextris: et aliꝰ a senistris ī regno tuo. Respōdens dn̄s dixit. Nescitis quid petatis. Mater quidem pecierat/ sed dn̄s discipulos increpauit/ qꝛ sciuit peticionē matris ex suasione filioꝛū pꝛocessisse. Tu aūt. Lectio. ix.

Interrogat dn̄s/ si possent bibere calicem quē ipse bibiturꝰ erat: id est si eādē passionem sufferre possent quā ipse passurus erat pꝛo eis. Calicem quidem meum bibetis: de iacobo nō est dubiū/ quin ipse calicem domini biberit. De iohāne vero dubitatur/ qꝛ ipse per martyꝛiū vitā nō finiuit. Sꝫ qꝛ a domiciano ī feruentis olei dolium missus est/ ⁊ ante aristodimū venenū bibens illesus permansit nec non cum reliquis apſis flagellatus legitur semper paratus ad passionē clarū est ꝙ calicem passionis biberit. Tu.

Et cetera de cōi vnius apli Ad scdas vēs oīa fiāt de sā cto iacobo cū. R. Ciues apostoloꝛum. Et memoꝛia de sā cta āna. Sancte anne matris marie ad vs̄ super. ps. fer. ān

Felix anna cella mundicie: lumen mundi/ vena clemencie: spes salutis poꝛta leticie:

nos diuine cõmenda gracie.
psal. ferial. Capitulum.
MUlierẽ fortẽ quis in-
ueniet ꝓcul et de vlti-
mis finibus precium ei⁹ : con
fidit in ea cor viri sui et spo-
liis nõ indigebit. R. O q̃ di
AUe mater ãna (gne. v.
plena melle canna: cui
marem passa nulla cocquan
da. Aue predicãda superal
tãda : mater mr̃is poli regis
atq; soli. Quam quis velit
fari siue venerari: reddet sibi
votũ christus per quem totũ
Ergo te rogam⁹ rogantes
supplicamus: vt quod potes
velis prece da nos celis.
Placans nobis natam mũ
do per te datam: illa natum
suum tu nepotem tuum.
Laus sit trinitati: laus sit
vnitati: laus patri ac nato:
lausq; paraclito. Amen. v.
Diffusa est gracia. an. Hec est
radix anna pia virgo florẽs
est maria: christus flos est in
clitus: digna radix est hono-
re cuius virga tali flore: secũ
datur celitus. ps. Magt. Or.
DEus qui beatam an-
nam dilectissime geni
tricis tue marie matrẽ egre-
giam hodierna die ad celestis
vite sublimasti gaudia/ fac
nos quesumus gloriosis ei⁹
meritis ad eternam pertin-
gere beatitudinẽ ex cui⁹ puer
perio salutari pro salute mũ
humanam dignatus es assu-
mẽ carnem. Qui viuis et reg.
Memoria de sancto iacobo.
an. In regeneracione. V. An
nunciauerũt opera dei oro.
Esto dñe. Tunc eat processio
ad altare sãcte anne cãtãdo.
R. Regnũ mũdi. Require in
cõi. vgi. V. Ora ꝓ nobis. or.
QUesumus omnipotẽs
deus: vt qui beate ãne
solennia colimus/ eius meri-
tis et precibus indulgenciam
consequamur et graciã. Per.
In redeundo de sancta ma-
ria: Ad cõpletoriũ omnia fiãt
sicut in festo sãcte trinitatis.
Modo predicto dicũtur ves-
pere de sancta anna videl;
vbi dedicata est ecclia vl' ca
pella vl' altare ĩ honore eius-
dẽ et tũc ad ṗmas vespe. de
sãcta ãna fiat me. de ap. Ubi
vero non est ecclesia dedi-
cata neq; capella ĩ honore ip-
sius dicantur vespere de san
cto iacobo apostolo et memo
ria de sancta anna cum ora-
cione p̃dicta. Ad matutinas
Inuitato. Ad sancte matris
anne memoriã. Omnes xp̃o
canamus gloriã. ps. Veñ. v.
IN anne puerperio: nox
fugit huius seculi: et il-
luxit cũ gaudio: dies toci⁹ ppl'i

Hec radix iesse germinat: ex pars cūctis illecebris: germē eius illuminat: nos sedentes in tenebris.

Pia mater et humilis: de qua maria prodiit: tuis adesto fa mulis: quos culpa grauis de primit.

Iam felix et emerita: ma= nens cum summo iudice: suc curre mater inclita: vt viua mus pacifice.

Et quicquid hic deliquimus/ vite per immundiciam/ ab= stergas illud petimus/ per di= uinam clemenciam

Patri natoqꝫ gloria/ detur cum sancto spiritu: qui per an ne suffragia/ conseruet nos in exitu. Amen. In primo noct. ān. Chori plaudant ala criter angelorum et hominū congratulando pariter ma= tri regine virginum. ps. Dñe dñs noster. ān. Pater precel= se virginis ioachim erat noīe mr̄ ānaqꝫ nobilis regali ful sit semīe. ps. Celi enar. ān. In tres ptes diuidūt sic rex sub stāciā dant templo: dant pau peribus/ seruant sibi terciam ps. Domini ē terra. v. Diffu sa est gracia in. Lectio pma.

Hodie fratres charissi= mi beate anne matris sancte dei genitricis ac perpe tue virginis marie/ festiuam celebramus memoriam ī qua carnis reliquit ergastulum et subuecta est venerabiliter ad superos sanctorum obse= quiis angelorū. Tu aūt dñe. R. Felix anna flos orto= rum mira nitens specie: regū surgit antiquorum ex clara progenie. Que medelam vi= ciorum matrem gessit gracie V. Hec beata miserorum suc currat inopie. Que medelam viciorum. Lectio secunda.

Ad eternum siquidem pa= triarcharum ac prophetarū veterū gloriosa et felix perue nit contubernium. Ex quo= rum carne/ carnis traxit ori ginem: vt per ventris sui fru ctum populo suo deus mitte ret redemptorem. Tu autē. Rm. Matronarum hec ma trona claruit in seculo nunc in celis est patrona pietatis titulo. Cuius partu cūcta bo na prouenerunt populo. V. Anna parens esto prona cū ctis in periculo. Cuius lc. iii.

Gaudeat igitur sacro sancta mater ecclesia: huius sancte matrone munita suffragiis et in eius laudibus cum om ni deuocione tota resultet. Hec est enim illa superne be= nedictionis terra/ de qua ce= lestis figulus ollam spei no stre composuit/ que ex diuini

roris hymbre conceptū verbū dei humano generi protulit incarnatum. Tu autem. R. Ex cōceptu cōiugali āne miro ordine radix boni: sinis mali spirat vno germine Felix que fuisti tali īpregnata virgine. V. Nos in hora fac finali mori sñ crimīe. Felix. Gloria patri. Felix que. In secundo noct. an. Annos quoqȝ plurimos ducunt in coniugio stereles atqȝ tristes sub legis opprobrio. ps. Eructauit. an. Exprobrabat hūc pōtifex ioachim qꝫ sisteret in fecundus cum fecundis seqȝ eis iungeret. ps. Deus noster refugiū. an. Joachim ex opprobrio de tēplo tristis exiit nec ad domum vel vxorem sed ad pastores transiit. ps. Fundamenta eius. V. Specie tua et pulchritudine. l. iiii

Felix anna que in operacione redempcionis nostre velut radix videtur in arbore: de qua celestis virga egressa est beatissima virgo maria: que filiū suū diuini floris amigdalū enixa puerpera genuit: cuius dulcedinis iocūda refectio in celo et in terra angelos ⁊ homines pascit. Tu. R. Ex iudea creuit spina hec matrona nobilis: spina tamen officina claruit mirabilis de qua prodiit. Regina celi venerabilis. V. Nos a fraude serpentina saluet mater humilis. Regina celi. Lectio. v

Ex bethleē quippe ciuitate dauid et radice iesse oriūda ꝓdiit/ cui⁹ btā soboles maria videlicet xp̄m peperit: q̄ captiuitatē iacob auertit: ⁊ pariete veteris īimicicie inter deū et hoīem homo de⁹ ī sua carne destruxit. R. Quā potēs esse diceris in regno beatorū que genitrix agnosceris regine angelorꝫ. Insignis quippe diceris patrona miserorꝫ. V. Impetra nobis miseris veniā peccatorū. Insignis. l. vi

O q̄ꝫ gloriosa est mater ista: et q̄ꝫ digna solenni attolenda preconio/ que matrem nobis nostre redempcionis attulit et ī illa testamētū hereditatꝭ supne īclusit. Uere btā et oī veneracione habenda: ⁊ quo dā sacro priuilegio predicanda mater huius sacratissime virginis/ que omēs precellit matres in concipiendo et generādo eā q̄ suū et oīum generauit auctorē. Gaude igit et letare o felix mater: ⁊ pre ceteris matrib⁹ felicior: q̄ meruisti tāte prolis gaudere priuilegio/ ꝑ quā angeli leticiā/ iusti graciam: peccatores veniā inueniūt in eternū. Tu.

R. O q̄ digne veneraris ab humano germine/ q̄ mariam mūdo paris/ magno dei munere Ipsa vgo singularis dignetur succurrere. V. Anna mater salutaris fac nos xp̄o viuere. Ipsa vir. Glia. patri Ipsa virgo. In iii. noctur. a. Joachī et cōiugi angelus apparuit: dolētesq̄ nimiū dulciter cōpescuit. p. Cātate. i. an Preces vestre sūt accepte habebitisq̄ filiam p quā deus magnifice p̄stabit cunctis graciam. ps. Dn̄s regnauit exul. an. Hinc cognoscūt se mutuo coniugali federe et agūt laudes dn̄o p cōcesso munere. p. Cantate. ii. V. Adiuuabit eaꝫ.

Inicium scti euangelii scdm matheum. primo capi.

Liber generacionis iesu xp̄i filii dauid/ filii abraham. Et reliqua. Omelia de diuersis tractatibus. Lectio septīa.

Matheus igit euāgelista scribens librū generacionis iesu xp̄i: ceteris pretermissis horū filium nūcupauit: qr ad hos tm̄ facta est de xp̄o promissio Ad abrahā inquit in semine tuo benedicent oēs gētes terre. Ad dauid vero ait De fructu ventris tui ponā sup sedē tuā. R. Eua mater corrupte le pomi fit edulio: deformauitq̄ sequele lineam cōtagio. Anna confers sp̄ē medele sacro puerperio. V. Esto memor clientele huius in exilio. Anna cōfers. Lectio octaua.

Abrahā genuit ysaac ysaac autē genuit iacob. Exequit ergo humanā generacionem xp̄i mathe⁹ ab ipso p̄missiōis exordio: hoc est ad abrahā generatores cōmemorans quo perducit ad ioseph virū marie de qua natus ē xp̄us. R. Anna mater matris xp̄i nos pie considera: que marie meruisti propinare vbera. Ecce felix ascendisti super cūcta sydera. V. Tu in hora mortis tristi nos ab hoste libera. Ec. Quicquid tn̄ (ce felix. Le. ix.

in insigni genealogia xp̄i ad euangelicam respicit historiam: totū ex abundanti recurrit ad annā vt ipsa sit quasi quedam meta legis et gracie per quā dignitas humane videtur in xp̄o refloruisse nature. Ex eius nāq̄ ventre p̄diit qd de sancta ecclesia longe ante spiritus sanctus ait. Sindonem fecit & vendidit: et cingulum tradidit cananeo. Si donis huius candor niue⁹ puritas est et mūdicia virginalis quam beata anna mater manib⁹ suis quasi contexuit dū genitricem dei mariā ad diem temporalis ortus ī for

ma humana de palacio uteri sui corporaliter eduxit. Rn Beata virgo virginū matris tue precibus: remissionē criminū procura supplicib9. Et fac post vite terminū letos ī celestib9. V9. Succurre penes dominuz cunctis assistentib9. Et fac. Gloria patri. Et fac. V9. Ora pro nobis btā anna.

Omīs sctō= In laudi. ān. Orum concio matrē collaudet virginis de cui9 puerperio salus processit hominis ps. Dñs regnauit. ān. Hec p=lem deuotissime petit a patre luminū et meruit dignissime mariā decus virginū. ps. Jubilate. ān. Ex ioachim quem habuit vite virū eximie anna mariam genuit matrē regis iusticie. ps. De9 de9 me9. ān. Stirps iesse clara deluit eue matris opprobriū: duz anna prolē genuit florē sctōꝝ omnium. ps. Bñdicite. ān. Anna floret vt liliū in sūmi regis curia thronū adepta regiū cū immortali gloria. ps. Lauda te. cpm. Mulierē fortem. hy9

Felix anna pre aliis digna laude fideliū/ mundū repleuit gaudiis per sacrū puerperiū Hec de carnis pro pagine/ mariaz nobis ptulit/ que suo reddit germie/ quod eua tristis abstulit O vas celestis gracie mater regine virginū/ per te precamur ārie remissionem criminū. Memento mater inclita q̄ potens es per filiam/ et nobis prece solita procura dei graciā Eiusq3 donet precibus datoꝛ bonoꝝ omniū: vt gaudiis celestibus fruamur post exiliū. Patri natoq3 gloria: detur cū sancto spiritu/ qui p anne suffragia: conseruet nos in exitu. Amen V9. Elegit eā de9 et preelegit. ān. Anna stellā matutinam: magni matris et reginam: peperit clemencie/ cū qua vere iocundatur: q2 deū cōtēplatur: reuelata facie. ps. Bñdictus. orō. De9 qui beatam annam Ad pmā ān. Oīs sctōꝝ. p. De9 in noīe. ān. Gracias. ps. Qui cunq3 vult. Ad. iii. ān. Hec p lem. ps. Legē pone. cpm. Mulierem fortem. V9. Diffusa est gracia. vt ī cōi vni9 virginis Ad vi. ān. Ex ioachim. p. De

Ulte filie (fecit. Cpm. Mcongregauerūt diuicias tu supergressa es vniuersas: fallax gr̄a et vana est pulcritudo/ mulier timens deuz ipsa laudabitur. V9. Specie tua. Ad. ix. ān. Anna. ps. Mi=

anum (rabilia. Cpm. Msuam aperuit inopi: et palmas suas extēdit ad pauperem: ideo fortitudo et de=

coꝝ indumētū eius et ridebit in die nouissimo. ℞. Adiuuabit eam. ℣. Elegit eam deus. Oro vts. Ad scdas vts. an. Dis sctōꝝ. ps. Dixit dn̄s. ps. Laudate pueri. ps. Letat⁹ sū ps. Beati oēs. ps. Lauda hierusalē. Cplm. Mulierē fortē ℞. Beata virgo. ℣. Aue mater anna. ℣. Elegit eam. an. Anna florē portauit gracie flos odorē spirat mūdicie: alme preces matris et filie/ nos conducant eterne glorie. ps. Mgt. or. Deus q̄ beatā annā Memoria fiat de septem dormientibus martyribus. Oro.

Deus qui gloriosos resurrectionis eterne precones septē dormientes magnifice coronasti/ presta q̄s vt eorū precibus resurrectionē sanctā: que in eis mirabiliter preostēsa ē ꝯsequamur. p

Ad mat. iii. l. Inuita. dup. l. i

Sub decio imperatore facta in xp̄ianos graui persecucione: septem xp̄iani ciuitatis ephesioꝝ ciues: scꝫ maximianus/ malcus/ martinianus/ dyonisius/ iohannes/ serapion/ et constantinus fugiētes rabiem: abscōderūt se in spelunca in mōte celio statuētes malchū in habitu mē dici emere victualia ī qua spelūca dormierīt p scl'a mlta. l. ii

Euolutisq̄ trecētis sexaginta duobus annis regnāte imperatore xp̄ianissimo theodoseo surrexit detestāda heresis nitēs repellere generalis fidē resurrectiōis euigilātes sācti et vnius noctis spacio se dormisse putantes: malchum ad ciuitatē miserūt: vt emeret necessaria qui vidēs crucē super portā ciuitatis erectā et oēs nomē dei inuocantes valde mirari cepit: platisq̄ argenteis/ ceperūt intuentes mirari dicentes. Hic iuuenis thesaurū inuenit duxerūt q̄ eū ad ꝓcōsulē ciuitatis. l. iii.

Cumq̄ ꝓcōsul ab eo inquereret vbi thesaurū inuenisset cadēs malchus ad pedes ei⁹ dixit rogo vos vbi deci⁹ imperator: ego enī et socii mei fugiētes ꝑsecucionē ei⁹ abscōdim⁹ nos ī spelūca mōtis celii Marin⁹ ep̄s ciuitatis hoc audiēs dixit: eamus cū eo ad locū et veniētes ad spelūcā viderūt sctōs dei sedentes. Et erāt facies eoꝝ vt rose florētes et adorātes eos: miserūt p īperatore q̄ cū venisset adorās eos fleuit/ qui dixerūt ei. Propter te suscitauit nos de⁹ noster ante diē magne resurrectiōis: vt tu sine dubio resurrectionē mortuoꝝ credas ꝙ cū hec dixissēt/ rediderūt sp̄m

secūdum preceptū dei impera
tor vero flens et osculās sā-
ctas reliquias eorū: cōgrega
tis plurimis epis et fidelib⁹
viris fecerūt in eodē loco di
gnā memoriā eorū. Tu aūt.
Cetera de comuni plurimo
rū mr. Scti sasonis epi. Or

OMps sempiterne deus/
tribue nobis famulis
tuis p intercessionē sācti sam
sonis epi poscētibus pctōꝝ
veniā q̄rētib⁹ salutis viā pul
sātib⁹ apire regni celestis au-
lā vt ad eternā maiestatis tue
habitacionē te adiuuāte per
uenire mereamur. Per dñm.
Eodē die fiet mēoria de sācto
pātaleone martyre. Oracio.

DEus qui hūc diē bea-
ti pātaleonis marty-
rio cōsecrasti/ presta q̄s vt ip
si⁹ īteruentu hoc ī nr̄is flore
at actibus/ qd premiis remu
neretur celestibus. Per dñm.
Ad mat. iii l. de cōi. Inui. du.
Cetera oia de cōi vni⁹ cf. et
pōtifi. Scti olaui mr. ix. l. ni
si facte fuerit in. xl. et med. l.
de mr. orō vt s̄. i. xl. deide de
mr. fiet mēo. cū hac orōe. or

PResta quesumus omps
deus/ vt sicut populus
xp̄ianus martyrū tuorū feli-
cis simplicii faustini et beatri
cis temporali solennitate cō
gaudet/ ita perfruatur eter-
na et quod votis celebrat pio
cōprehendat affectu. Per do.
Et fiet tm̄ memoria de sācto
olauo Si de eo factū fuerat
seruicium in quadra. Ad ma
tutinas de mar. tres lectiōes
Inuitato. dup. Lectio prima

LIberio vrbis rome epo
misso in exiliū a constā
tino augusto heretico: clerus
roman⁹ ordinauit ī loco ei⁹
epm felicē presbyterū q̄ facto
cōsilio declaruit cōstātinū he
reticū et secūdo baptizatū ab
eusebio quo facto eiicitur fe-
lix de epatu a cōstātino augu
sto filio cōstātini augusti ex-
inde ductus in ciuitatē coro
nā martyrii capitis abscisio-
ne promeruit et sepult⁹ est in
via aurelia. Tu autem domi
ne miserere. Lectio secunda.

Temporibus dyocleciani et
maximiani erat rome quedā
virgo beatrix nomine soror
beati simplicii et faustini q̄ p
xp̄i noīe post diuersa tormēta
capite cesi sunt quorum cor-
pora sepeliuit beatrix cū cris
po et iohāne presbyteris post
hec lucreci⁹ vicinus possessor
prediū beate beatricis cōe cū
fratrib⁹ ābiens/ fecit eā diis
sacrificare nolentem/ carceri
mancipari et postea a seruis
suis noctu prefocari. et sic spi
ritum tradidit domino.

Post hec ingressus lucreci9 in prediū sctōꝝ: et fecit cōuiuiū in quo infantulus dixit ei audi lucreti. Occidisti ꝛ inuasisti ecce dat9 es ī possessionē dyaboli: ad hāc vocem sathanas in eū ingressus p tres horas eū vexauit donec tolleret aīam eius. De quo omēs qui aderāt perterriti xpiani effecti sunt. Narrantes palā passionem beate virginis in cōuiuio vindicatā. Tu autē *Cetera de cōi plurimoꝝ martyrū.* ¶ *Sācti xpoferi mar. penultimo iulii. Ad veš. ān.*

Sancte xpofere martyr iesu xpi qui pro eius noīe penas ptulisti opē cōfer miseris huic mūdo tristi qui celestis glorie regna meruisti. *V9.* Gloria ꝛ honore. *ps.* Magnificat. *Or*

Concede q̄s ops et misericors deus/ vt qui btī xpoferi martyris tui memoriā agimus: ei9 piis meritis ꝛ intercessionib9 a morte ppetua a peste fame timore paupꝑtate ꝛ ab oīb9 īsidiis īimicoꝝ nr̄oꝝ liberemur in terris p te iesu xpe saluator mūdi quē xpofer9 meruit ī hūeris suis portare. Qui *Memoria de martyrib9 abdon et sennes. Or.*

Deus q̄ scīs martyrib9 abdō et sēnen ad hāc gloriā veniēdi copiosū munus grē cōtulisti/ da famulis tuis suorum veniā delictorū vt sanctoꝝ tuoꝝ intercedentibus meritis ab oīb9 mereamur aduersitatib9 liberari. p *Ad matu. ix. lec. Lctō prima.*

In licia ciuitate samon natali sctī xpoferi martyris q̄ xp̄m portauit in humeris p traductionē aque ī corpore p maceracionē/ mēte p deuocionē ī ore p. cōfessionē siue predicacionē. Hic āte baptisimū dict9 fuerat reprob9 Ferūt eū p flumē hoīes portare/ ꝛ post xp̄m puerū portare testatur Hic genere chananeus habens in longitudine xii. cubitos. Tu aūt. *Lctō. ii.*

Hic voce dei iussus baptizatur: et ad samon ciuitatem licie venit vbi regnabat dagn9 qui cum eum inspexisset retrorsum cecidit/ virgam aridam florere fecit: quadringētos bis missos ad eū vocandū ad dagnū cōuertit ad fidem catholicā/ q̄ oēs palmā martyrii meruerūt xpoferus ergo cū ydolis sacrificare noluisset primo virgis ferreis ceditur. Scdo a flāma estuātis incendii cruciatur. *lc. iii.*

Cassis ignita eius capiti imponitur postea scāno ferreo supponit ꝛ lignis suppositis ac igne succēso et oleo supfu

so crematur Altera die iussit rex fieri lignū scdm staturā eius et sctm̄ xp̄oferū alligari et ip̄m sagittis trāsfigi iussit et sagittabāt ab hora prima vsq̄ ad horā. xii. Tu autem.
Medie lect. de mar. Lec. iiii
Decius imperator romam reuertens de psīde adduxit duos xp̄ianos abdō ꝛ sēnen dicens dii nr̄i tradiderūt no bis hostes reipublice et roma ni imperii et introducti sunt ornati ex auro et lapidib⁹ pre ciosis vincti chachenis quos cū vidisset oīs senat⁹ ceperūt mirari in aspectibus eoꝝ. l. v
Decius dixit ad eos sacrifi- cate diis et possidebitis oīa vestra et pacē romani īperii qui dixerūt nos semel offerē tes nosmet deo ipsum adora mus/ simulachris manu fa- ctis nūq̄ humiliabimur/ De- cius iussit eos denudatos du ci ad simulachꝝ solis et ad sa crificandū cōpelli sācti vero expuētes ī simulachꝝ dixerūt valeriano fac qd potes. l. vi.
Tunc valerianus prefectus iussit eos diu plūbatis cedi et in amphiteatrū duci ꝛ dimissi sūt ad eos duo leones ꝛ qua- tuor vrsi qui veniētes ad pe des sctōꝝ/ ita custodiebāt eos vt nemo poterat accedere ad eos propter impetū ferarum valerianus ira plenus/ fecit eos occidi et corpora eoꝝ an te simulachrum solis iactari Post triduū querin⁹ subdya conus corpora eorum sepeli- uit in domo sua. Tu. Le. vii
Sagitte suspendebantur a dextris et a sinistris nec cor- pus ei⁹ tetigerūt. Altera vo die rege veniēte et sancto xp̄o fero illudente statim vna sa- gitta oculū regis intrauit et cecus fact⁹ est. Cui xp̄ofer⁹ di co tibi tyranne. Cras octaua hora accipiā coronam vite et tu veni in locum hunc et fac lutuz cū modico sanguine et sanaberis. Appropinquante hora decollacionis ei⁹ fudit hanc oracionem. Dn̄e deus pater peto vt vbi corp⁹ meū positum fuerit non ingredia tur grando/ non ira flamme non fames nec magna mor- talitas: et sic languidi et de- moniaci illic veniāt sani fiāt Venit vox de celo dicens.
Xp̄ofere quod petisti impe- trasti et secundum iussum re gis decollatus est. Tu. l. viii
Alia die venit rex et clama uit xp̄ofere ostēde virtutem tuam et credo: et fecit lutum cum sanguine et posuit ī ocu lū sicut iusserat sanctus xp̄o ferus et sanatus est. Et dixit rex gloria tibi deus christia-

norū. quia facis volūtatez timencium te. Tu aūt. R. ii.

EGo autē preceptum ponam in omnē populum vt qui blasphemauerit deum xpianorū gladio feriat. Tūc crediderūt per sanctū xpoferum xliiii. milia. et C. xliiii milia et C. xl. homines hanc eciā orōnē constituit sāctus xpoferus. Dñe deus bonam mercedem presta scribentib⁹ et legentib⁹ passionē meam. an. sup. Benedictus. Martyr xpofere pro saluatoris honore/ fac nos mēte fore/ dignos deitatis amore. Ad fcdus vs. an. Promisso xpi qr qd petis obtinuisti/ da populo tristi bona que moriendo petisti/ confer solamen et mentis tolle grauamē: iudicis examē fac mite sit omnibus amen. psal. Magnificat. oro. vts. Cetera de cōi vni⁹ mar. ¶ Sancti germani episcopi. Oracio

EXaudi nos de⁹ salutaris noster/ et quia voces nostre nō merent audiri sancti germani ꝯfessoris tui atqꝫ pōtificis interuencio qs sit accepta pro nobis. Per xpz do. Ad matu. ix. lec. fiāt. Lcō. i.

BEatus german⁹ ātisio dorensis oppidi īdigena fuit: parētib⁹ splēdidis ꝓcreat⁹ et ab ipsis infancie rudimentis studiis liberalibus institutus. Tu. Lectio scda.

In quo doctrīe cōsolacio cū ingenii vbertate consenciens eruditissimū duplicato bono id est nature ꝛ industrie reddiderūt/ atqꝫ vt in eū pfectio litterarū plena conflueret: post auditoria gallicana intra vrbez romā ciuilis iuris scienciā pfecte addidiscit. L. iii.

Deinde ad honorē p̄fecture in vrbe antisiodorensi sublimatus: morib⁹ ꝛ eloquencia vitaz decorauit. In quo actu dū multiplici laudis luce resplēderet sublimē genere moribus ꝛ diuiciis sortit⁹ ē vxorem. Suscepit sacerdociū īuitus. coactus simul et addict⁹ sed repente mutatur ex oīb⁹ despicit mūdi milicia celestis assumit. Seculi pōpa calcat hūilitas ꝯuersacionis eligit: vxor in sororē mutat. Lc. iiii.

Substancia dispensat in pauperes: pauptas ambit. Jam vero enarrari nō potest qua hostilitate cum sibiipso consciuerit quas cruces q̄ ue supplicia corporis sui persecutor induerit. In refectionib⁹ primū cinerē prelibauit/ deinde panē ordeiceuz sūpsit quē tñ ipse excussit et moluit. Et cū hic cib⁹ grauior ieiuniis iudicetur nūqꝫ nisi vespere inter-

dū tñ ī ebdomada media plc rūq; die septima ponebat. L. v Stratū omne subiecto cilicio & superposito vno tātū saccu lo cōtent⁹ fuit. Caput ab hu meris p ceruicis confinium nulla subleuauit adiectio Ita prorsus ꝓstrata p terrā mem bra dampnauerat Noctibus nūq; vestimētū raro cingulū raro calciamēta detraxit: re dimitus loro semp & capsula sctōꝝ reliquias cōtinēs: iugis gemitus orō perseuerās erat Longū eni tēpus Lcō. vi. sompnū capere inter tormen ta nō poterat dicat quisq; qd senserit. Ceterū absolute di= finio. Beatū germanū inter tot cruces lōgū traxisse mar tyriū. O quā preclara dei nr̄i virt⁹ & pietas qui famulū su um in via veritatis fideliter gradientē duplici remunera cione donauit: vt & preteriti si qui fuerant decoquerētur errores et celeriter defecata sanctitas prestaretur. Quiq; peccatis preteritis forsitan te nebat obnoxi⁹ vt inciperet fe nerator esse virtutum adiut⁹ gr̄a dñi nr̄i iesu xp̄i. Lec. vii. De expositione euangelii Sit lumbi vestri precincti. ¶ Ad vincula petri. Ad p̄mas ves. ān. Solue iubēte deo terraꝝ petre cathenas: qui facis vt

patcant celestia regna beatis Petrus psal. ut. Cpm quidē seruabat in carce re oracio autē fiebat sine in= termissione ab ecclesia ad deū pro eo. Deo gr̄as. R. Dixit Iam bo= angelus. Hy⁹. ne pastor petre clemens accipe: vota precantū et pec= cati vincula: resolue tibi pote state tradita: qua cūctis celu; verbo claudis aperis. v. An= nue xp̄e. v. In omnē terram. ān. Tu es pastor ouium prin ceps apl'orū tibi tradite sunt claues regni celoꝝ. p̄s. Magt DE⁹ q̄ beatū petrū Or apl'm a vīculis absolu tum illesum abire fecisti/ no stroꝝ q̄s absolue vīcula pctō= rū: & oīa mala a nobis ꝓpici at⁹ exclude. p. do. Mco. de ma chabeis mar. ā. Gaudēt ī cel. Hv. Letamī ī dño. Orō. Fraterna nos martyꝝ tuoꝝ dñe corona letificet: q̄ & fidei nr̄e p̄beat īcremēta vtu tū/ & multiplici nos suffragio cōsolet. p do. Ad matu. Inui. Tu es pastor ouiū princeps apl'oꝝ Tibi tradite sunt cla ues regni celoru;. p̄s. Venite p⁹. Iā bone pa. v Annue xp̄e In. i. no. ā. Misit herodes rex man⁹/ vt affligeret q̄sdā de ec clesia occidit autē iacobū fra trē iohānis gladio. p̄s. Celi

enarrant. an. Uidens autem quia placeret iudeis apposuit apprehēdere et petrū. ps. Bñ dicā. an. Petrus qdē seruabatur in carcere: et orō fiebat sine intermissione ab ecclīa ad deū p eo. p. Eructauit. v. In omnem terrā. Lectio prima.

Notandū nobis est fratres charissimi: qua de causa celebratur festiuitas sācti petri que dicit ad vincula kalendis augusti. Hec enim a quibusdā dicit causa/ Romanoꝝ quidā dux noīe quirinus habebat filiam gutturnosaꝫ noīe balbinā/ habebat autem ipse dux beatū alexandrum papā in carcere clausū R. Misit impi9 herodes rex man9: vt affligeret quosdam de ecclesia. Occidit autē iacobū fratrē iohānis gladio. v. Uidens auteꝫ qꝛ placeret iudeis apposuit apprehēdere et petrū. Occidit. Lectio secūda

Ipsa vero puella ibat sepissime ad carcerem vbi beatus papa alexander cathenis tenebatur ligat9: et deosculabatur cathenas: quib9 ipse sctūs ligat9 erat: scꝫ ob grām recuperande sanitatis. R. Uidēs autē callid9 hostis: qꝛ placeret iudeis. apposuit apprehēdere et petrū. v. Misit īpi9 rex herodes manus vt affligeret quosdā de ecclīa. Apposuit.

Cui beat9 Alexander dixit noli filia Lctō. iii. mea deosculari has cathenas sed quere boias sctī petri qb9 vinct9 fuerat: osculare eas et inde recipies sanitatem. Que mox ad patrē suum veniēs: narrabat ei sicut audierat a prefato papa R. Cūq tyrānus īmitis cōprehendisset petrū apl'm: misit eū in carcerē Uolens post pascha producere eū populo. v. Uidēs autē qꝛ placeret iudeis: apposuit apprehēdere et petrū. Uolēs Gloria. Uolens. In. ii. noct. ān. Erat petr9 dormiēs īter duos milites vinct9 cathenis duab9: et custodes ante ostiū custodiebāt carcerē. ps. Dēs gentes. ān. Cūq pductur9 eū esset herodes. ecce angel9 dñi astitit: et lumē refulsit ī habitaculo carceris: pcussoq latere petri: excitauit eū dicēs: surge velociter. psal. Exaudi de9 depre. ān. Exiēs petr9 apl'us: sequebat angelū: et nesciebat qꝛ verū est: qd fiebat p angelū: estimabat autē se visū videre. ps. Exaudi de9 orōnē. v9. Constitues eos pricipes.

Quod audiēs pater puelle misit nūcios: q pqrerent carcerē: vbi apl'us fuerat ligat9: ideq secū afferrēt Lctō. iiii.

boias scti petri Qd et ita fa ctū est Quas deosculās puella p̄fata boias scti petri: integrā illico recepit sanitatem R. Petrus q̄dē apl'us seruabatur in carcere. Orō autem fiebat sine intermissione ab ecclesia ad deum pro eo. V. Erat petrus dormiens inter duos milites/ vinct9 cathenis duabus. Oracio autē. Lc. v. Sicq; beat9 alexander exiēs de carcere: cōstituit celebrari hanc solēnitatē kalēdis augusti in honore beati petri: et in eius noīe edificauit ecclesiam: q̄ dicitur ad vincula In qua eciā vt ferī solennitate: cathene eius deosculantur a populo deuote auxiliante dn̄o nr̄o iesu xp̄o: qui cū p̄re et sp̄ū sancto viuit et regnat deus p oīa scl'a seculor. R. Cū vo producturus9 eū eēt herodes: ī ipsa nocte erat petr9 dormiens Inter duos milites vinct9 cathenis duab9. V. Et custodes ante ostiū custodiebant carcerez vbi erat petrus apl'us. Inter. Lc. vi. Exultemus in dn̄o dilectissimi/ et sp̄ūali iocūditate letemur/ quia vnigenitus dei filius iesus christus ad insinuanda nobis dispensacionis et diuinitatis sue misteria: apl'ici ordinis p̄mū beatū petrū dignatus est prerogare/ cui9 hodierna festiuitas speciem et decus contulit orbi terrarū ille primus est in dn̄i cōfessione/ qui prim9 est in apl'ica dignitate. R. Ecce angelus domini astitit/ et lumen refulsit in habitaculo carceris pcussoq; latere petri: excitauit eū dicens/ surge/ surge/ surge velociter. V. Et cōtinuo ceciderūt cathene de manib9 ei9 angelo dicente. Surge Gl'ia Surge. In. iii. noct. ā. Transeuntes primā et scdam custodiam venerūt ad portā ferream q̄ ducit ad ciuitatē que vltro aperta est eis. p̄s. Cōstitebimur. ān. Et exeūtes processerūt vicū vnū: et cōtinuo discessit angel9 ab eo. p̄. Dn̄s regnauit exul. ān. Petrus ad se reuersus dixit: nūc scio vere q2 misit dn̄s angelū suū et eripuit me de manu herodis et de omni expectacione plebis iudeor. p̄s. Dn̄s reg. irasc V9. Nimis honorati sūt. Secundum matheū. xvi. c.

In illo tēpore Venit ies9 in partes cesarie philippi: et interrogauit discipulos suos dicēs. Quē dicūt homīes esse filiū hoīs. Et reliq. Sermo beati augustini episcopi.

Dn̄o nr̄o iesu xp̄o reqrē(l'viii te quēnā eū hoīes eē dicerēt

et opiniones varias hoim di scipulis respondetibus Rursusq; dño interrogāte et dicē te vos autē quē me esse dicit? Petrus respōdit. Tu es xp̄s filius dei viui/ ait illi dñs: be atus es symon bariona quia caro et sanguis nō reuelauit tibi: sed pater meus qui in ce lis est. R. Surge petre et in due te vestimenta tua accipe fortitudinē ad saluandas gē tes: Qz ceciderūt cathene de manibus tuis. V. Angelus dñi astitit et lumen refulsit in ha bitaculo carceris: percussoq; latere petri excitauit eū dicēs surge velocit. Qz ce. Lc. viii.

Attende causam quare bea tus: qz tibi nō reuelauit caro et sanguis: sed pater meus qui in celis est ideo beatus: qz ti bi non caro et sanguis reue lauit. Si enī caro et sanguis hoc tibi reuelaret: de tuo. Qz vero caro et sanguis tibi non reuelauit: sed pater meus q̄ ī ce lis est: de meo nō de tuo. Qua re de meo. Qz oīa que habet pater/ mea sunt. Tu. R. Di xit angelus ad petrū: circun da tibi vestimentū tuū: et se quere me. Et egrediens seque batur eū. V. Transeuntes au tem primā et secundā custodi am venerūt ad portam ferre am: que ducit ad ciuitatez: q̄ vltro aperta est eis. Et egre.

Ecce audisti causam: Lec. ix quare beatus: audi et quare pe trus addidit dñs. Et ego di co tibi tanq̄ diceret Quia tu dixisti michi Tu es xp̄s filius dei viui Et ego dico tibi qz tu es petrus Symon quippe ātea vocabat Quia enī xp̄us petra: petrus populus xp̄ianus Petra enim principale nomē est: ideo petrus a petra/ nō pe tra a petro: quomō nō a xp̄ia no xp̄us: sed a xp̄o christianus vocatur. Tu aūt. R. Quod cunq; ligaueris super terraz: erit ligatū et in celis. Et qd cunq; solueris super terram erit solutū et in celis. V. Tu es inquit petrus christus fili us dei viui Respondens dñs ait. Et ego dico tibi: qz tu es petrus: et super hanc petram edificabo ecclesiam meā. Et quodcunq;. Gloria patri. Et quodcunq;. V. Tu es petrus.

In laudibus antipho.

Angelus dñi astitit et lu mē refulsit ī habitaculo car ceris: percussoq; latere petri: excitauit eum dicens: surge velociter. ps. Dñs regnauit. an. Dixit angelus ad petrum circunda tibi vestimentū tu um et sequere me. ps. Jubila te. an. Exiens petrus sequeba tur eū: et nesciebat quia verū

est quod fiebat per angelum. ps. Deus de⁹ meus. an. Misit domin⁹ angelum suū: ꝛ liberauit me de manu herodis alleluya. p̄. Benedicite. an. Solue iubente deo terrarum petre cathenas: qui facis vt pateant celestia regna beatis. p̄. Laudate. Cpm. Petrus quidem. hym. Exultet celum. V⁹ Annunciauerunt opera dei. an. Quodcunq ligaueris super terram: erit ligatum ꝛ in celis. et quodcūq solueris super terram erit solutum et in celis dixit dn̄s symoni petro. ps. Benedictus. oro. Deus q̄ beatum petrum. Memoria de martyrib⁹. an. Istorū est enī V⁹. Mirabilis deus. oro. Fraterna nos. Ad primā an. Angelus dn̄i. ps. Deus in nomine. an. Te iure. ps. Quicūqꝫ vult. Ad. iii. an. Dixit angel⁹ ps. Legem pone. cpm. Petr⁹ quidem. R. et V. de cōi vni⁹ apostoli. Ad. vi. an. Exiens petr⁹. ps. Defecit in salutare

A Ngelus dn̄i asti- Cpm tit et lumen refulsit in habitaculo carceris: percusso q latere petri excitauit eū dicens: surge velociter: et continuo ceciderunt cathene de manibus ei⁹. Ad. ix. a. Solue

E iubente. ps. Mirabilia. Xiens petr⁹ seq̄ba- Cpꝫ tur eum: et nesciebat quia verum est quod fiebat per angelum. Ad scdas ves an. Angelus dn̄i. ps. Dixit dn̄s Et ceteri psal de apl̄is. cpm. Petrus quidem. hym. Exultet celum V. Annunciauerūt opera dei an. Petrus ad se reuersus: dixit nunc scio vere: quia misit dn̄s angelum suum: ꝛ eripuit me de manu herodis: et de oī expectacione plebis iudeorum ps. Magnificat. Oracio. Deus qui beatum petrum apostolum. Memoria de sancto stephano martyre an. Hic est vere martyr. V⁹. Gloria et honore corona. Oracio.

D Eus qui nos beati stephani martyris tui atq pontificis annua solennitate letificas concede propicius: vt cuius natalicia colimus: de eiusdem eciā protecteone gaudeam⁹. Per dominū nostrū. Ad matutinas Inuitatoriū duplex tres lectiones. Lcō. i.

B Eatus stephanus episcopus vrbis rome: cōgregato vniuerso clero: sic eos alloquitur dicens. Fratres et commilitones mei: audistis precepta diaboli seua vulgari: vt si q̄s xp̄ian⁹ detēt⁹ fuerit a pagano oēs facultates ei⁹ accipiat Uos ei fr̄es respuite facultates terrenas:

vt regnū celeste percipiatis. Nolite timere principes secu li sed adorate deū celi: et chri stum filium eius. Tu. lc. ii. Iussit itaqꝫ beat⁹ stephan⁹ vt altera die in cripta nepo= tiana ꝯgregarētur. Et facto conuēticulo in eadē cripta inuēti sūt ibi ꝓmiscui sexus viri et mulieres cētū et octo. Quos eadē die btūs stepha= nus in noīe xp̄i baptizauit et obtulit ꝓ eoꝝ expiacione sa= crificiū atqꝫ ꝑticipati sūt oēs Post hec obtulit sacri= lc. iii siciū deo oīpotenti in cimite rio sctē lucie. Audiēs igitur hec valerianus que gesta fue rāt ac de templi euersiōe: ⁊ qꝫ eēt cū stephano maxima mul titudo xp̄ianoꝝ/ missi sūt mi lites ad eū qui inuenerūt bea tum stephanū sacrificiū deo offerentē. Quiqꝫ intrepidus cōstans ante altaris solēnia et iugiter cepta ꝑficiēs: ī eo= dē loco sic ī sua decollat⁹ est sede/ pergēs ad dn̄m sub die quarto nonarum augusti.

Ceta de cōi vni⁹ mr. ⁊ pōtifi. In īuēciōe scti stepha. ꝓtho. sociorūqꝫ ei⁹ mar. ad vs̄. sup ps̄. ān. Scti ꝑ fidē. ꝑi. fer. cap Iustoꝝ aīe. ℟ Sacerdos dei hy⁹ Sctōꝝ meritis. ℣. Leta= mini ī dn̄o. ān. Ostēdit sctūs gamaliel ꝑ visū luciano sacer doti tres calathos aureos ro sis refertos ⁊ quartū argēteū croco plenū/ et dixit hi sūt no stri loculi et nr̄e reliquie. Hic aūt sāguineas habens rosas loculus est sctī stephani q̄ so lus ex nobis martyrio me= ruit coronari. ps̄. Magt. Or

Deus q̄ es sctōꝝ tuorū ꝯsplēdor mirabilis qui hodierna die btī stephani ma rtiris tui nichodemi gamalie lis atqꝫ abibō īuēciōez gl'iosā reuelasti: da nobis q̄s in et̄na leticia de eoꝝ societate gau= dere. ꝑ do. Ad matu. Inuita. Adorem⁹ regē magnū dn̄m. Qui ī sctīs suis sēꝑ est mira= bilis. ps̄. Venite. hy⁹. Sctōꝝ meritis. In. i. noc. ān. Lucia no venerabili: pbr̄o q̄escēti in stratu suo de reuelaciōe sctāꝝ reliquiaꝝ ꝓthomartyris ste phani/ talis diuinit⁹ ostēsa ē visio. ps̄. Btūs vir. ān. Cū ad huc pene vigilaret vir venerā dus tāq̄ in excessu mētis repē te effect⁹ est. ps̄. Quare fre. ān Vidit igitur assistere sibi vi rū etate senem statura ꝓcerū vultu decoꝝ. ꝟ. In dn̄o ꝯfido ℣⁹. Letamini in dn̄o. Lctō. i.

Lucianus pbr̄ cui re= uelauit de⁹ septimo ho norii ꝑ̄cipis āno locū sepul chri et reliquiaꝝ btī stephani prothomartyris: gamalielis

Abibon et nichodemi/ q̄ ī euā gelio et in actibus aploꝛū le gūtur scripsit hāc reuelacio-nē greco sermōe ad oīum ec clesiarū noticiā. R. Btūs ga maliel doctoꝛis genciū pauli didascalus apparuit xp̄i sa-cerdoti luciano in vestitu cā dido amict⁹ palleo. Et virgā manu gestabat aureā. V. Cal ciatus caligis in supficie de aurat; quasi deābulās coꝛā eo. Et virgam. Lectio scda. Qui dū q̄esceret in basilica baptisterii ī stratu suo ī sexta feria pasceues circa hoꝛā ter-ciā noctis dūq̄ adhuc pene vi gilaret tāq̄ in excessu mētis effectus: vidit virū senē sta-tura ꝓcerū vultu decoꝛū pꝛo lirā barbā habētem pallia-tū alba stola cui inerāt gem mule auree intrincecus aūt habētes scē crucis signū cal ciatū caligis in supficie de-auratis. Hic eciā vir manu te nebat virgā aureā de qua tā-gens vocauit eū ter noīe suo/ luciane luciane luciane: vade ꝗ dic iohāni epō hierosolimi-tano q̄ten⁹ cū sūma deligēcia nr̄os patefaciat loculos. R. Igitur dissimulata gamaliel deambulacione venit ad eū et virga quā manu gestabat tetigit eum vocans illū ter-cio: luciane luciane luciane surge. V. Cui sacerdos respō dit/ quis es tu dn̄e at ille dixit ad eum luciane. Lectio tercia Cumq̄ venerabilis pꝛesby ter inquireret ab eo quis eēt et qui essent secū. Dixit ei ego sū gamaliel qui nutriui apo-stolū paulū. Estq̄ mecū dn̄s stephanus a iudeis hierosoli mis ꝓ xp̄o lapidatus cui⁹ coꝛ pus auibus et canib⁹ in cāpo ꝓiectū: ego sepuliui ī pꝛedio meo viginti miliarib⁹ a ciuita te. R. Uade luciane et dic io hanni epō hierosolimitano vsq̄quo clausi sum⁹ vsq̄quo nō aperis nobis. Tuis eī tp̄i-bus reuelandi sumus. V. Ape ri nobis velocius vt p nos ostium mīe sue hūano generi apiat de⁹. Tuis. Glia. Tuis In. ii. noc. ān. Uir dei gama liel ait luciano/ nō mei solū-modo causa sollicit⁹ sū: sed pocius pꝛo illis qui mecū sūt ps. Dn̄e quis habita. ān. Isti etenī maximo digni sūt ho-noꝛe venerari in terris quos in celo rex regū īmēsa cumu-lauit gloꝛia. ps. Cōserua me ān. Cum ergo sint apud deū meritis excelsi/ apd̄ homines loco tenentur humili. ps. Do mini est terra. V⁹. Exultent iusti in conspectu dei. lc. iiii. Ille vero qui huius locello iacet contiguus ipse est nicho

demus nepos meus/ qui post ꝙ audiuit a christo vt renasce retur ex aqua et spiritu sācto stati baptizatus est. Pro quo postmodum indignati princi- pes sacerdotum conabantur illū morti tradere/ sed nostre propinquitatis ob reueren- ciam nō persecerūt/ sed mul- tis plagis eū extra vrbē affli gentes semiuiuū reliquerūt. Quē ad pedem beati stepha- ni iussi sepulture tradi. Ter- cius est abibas filius meus/ q̇ ab apostolis baptizat⁹ castus et inmaculatus exiuit de mū do et sepultus est mecū in ter cia theca excelsiore. Tu. R. Lucian⁹ presbyter dixit: dn̄e tu quis es et qui sunt tecum at ille: ego sum gamaliel pau li quōdam doctor apostoli q̇ autem iuxta me quiescit. Ille est dn̄s stephanus. V. Qui a iudeis hierosolimis lapidat⁹ ad lacerandum bestiis ei aui bus est positus sed per dei pro uidenciam permansit inta- ctus. Ille est dn̄s. Lectio. v.

Dixitq; ei presbyter. Ubi vos inueniemus domine. Qui ait in meo agello qui di citur bonorum virorum pos sessio. Qui cū euigilasset ora uit dicēs. Domine iesu si est hec visio a te fac vt iterum ac tercio manifestetur michi Et cepit ieiunare vsq; ad aliud parasceue. Et iterum appa- ruit ei gamaliel afferēs tres calathos aureos rosis ple- nos. Duo habebant rosas albas/ et terci⁹ rubicūdas et quartus erat croco plen⁹ R. Cum scirem ego gamaliel sā ctitatem christi leuite stepha- ni/ fidem eius ac deuocionem credens me in resurrectione partem habiturum cum eo: feci eū sepeliri. In monumē to meo nouo. V. Auditor do mini nichodemus ibidem se- pultus est: et abibas fili⁹ me us mecum est repositus: vbi requiescit beatus stephanus In monumento. Lectio. vi.

Et dixit ei gamaliel/ qui ro- sas habet rubeas est domin⁹ stephanus et secundus est ni- chodemus/ tercius vero ar- genteus est abibas filius me- us: qui iūct⁹ est calatho meo Et cum hec dixisset euanuit ab eo. Ipse vo gracias agēs deo deuotis ieiuniis terciam reuelacionē expectauit. Qua aperte facta/ nunciauit hec io hanni epyscopo qui lachrima tus ē pre gaudio dicēs. Si vt dicis charissime audisti: opor tet me inde trāsferre protho martyrē stephanum. Tu. R. Sacerdos dei lucianus pro- strauit se in oracione rogās

deum et dicens: domine iesu xp̄e si est hec visio ex te. Presta vt iterum ac tercio manifestetur michi. v℞. Ut confisus fiducialiter annunciem reuelacionem sanctorum ser uorum tuorum. Presta. Gloria patri. Presta. In tercio nocturno. an. In ieiuniis et oracionibus constituto apparuit iterum sanctus gamaliel luciano presbytero et dixit. Quare dissimulasti frater et non retulisti que dicta sunt tibi iohanni epyscopo. ps. Exultate iusti in domino an. Nonne vides q̄nta sit siccitas et turbacio in toto mundo et tu negligenter agis. ps Benedicam. an. Surge et vade ⁊ dic iōnni epyscopo vt aperiat nobis et faciat locum oracionis vt per nostram intercessionem misereatur dominus populo suo. ps. Deus venerunt gentes. v℞. Iustorum anime. Lectio septima.

Cum autem lucianus hortatu ep̄i in crastino in quodā aceruo q̄ erat ī agro illo effodere statuisset apparuit gamaliel cuidam monacho nomine migesio innocenti viro dicens. Uade ⁊ dic luciano frustra laboras in aceruo illo. Non enim ibi sumus modo sed querat nos in loco qui dicitur bonorū virorꝫ possessio quo ostēso lucian⁹ glificauit deū quia inuentus est et ali⁹ testis in reuelacione sanctorum. Tu autem domine ℟. Sanctus gamaliel in visu dixit luciano diligenter anima duerte que dico et statim deposuit coram eo tres calathos aureos. Et quartus argenteus plenus erat croco. v℞. Unus ex tribus calathis rubentes habebat rosas tan q̄ sanguinem: alii vero duo referti erant rosis albis. Et quartus argenteus. Lcō viii

Cumqꝫ fodientes thecas inuenissent/ nunciant hec iohanni epyscopo qui assumptis secum duobus epyscopis perrexit ad locum. Apertaqꝫ theca beati stephani terremotus factus est magnus et omnes qui aderant odor perfudit suauissimus. Et eadē hora septuaginta tres anime a diuersis infirmitatibus sunt curate. Tu autem domīe. ℟ Uides o frater luciane hos calathos hic rosas habēs pulcherrimas loculus est precio si martyris stephani. Qui solus ex nobis martirio meruit coronari. v℞. Introgressus ostiū sepulchri inuenies eum ī pte orientali. Qui solus ex nobis martyrio. Lectio. ix.

Et osculantes beati stephani reliquias tecaȝ clauserunt quā postea in sanctā ecclesiaȝ syon vbi archidiaconus quōdam ab aplis fuerat ordinatus/ cum hymnis et gaudio trāstulerūt. Quo facto sufficiens pluuia pietate diuina descendens īmensam siccitatem terre madefaciēs irrigauit Imitemur fratres istius sancti charitatē vt cū eo mereamur celi claritatē R Sānctus iohānes epūs lachrymatus pre gaudio benedixit deum et dixit ad lucianū psbyterum oportet me inde transferre beatū prothomartyrem stephanū qui tanq̄ angelꝰ apparuit positus in concione hominū. V. Qui primꝰ apd iudeos dnica bella peregit et iesum a dextris virtut dei videre pmeruit Qui tāq̄. Gloria patri. In cōcione. V. Iusti autem imperpetuum. In laudi. ān.

Egressus lucianus presbiter a sācto iohanne epo iussit vt consurgerent oēs diluculo et foderent in aceruo illo vbi putabant esse corpora sanctoꝝ. ps Dñs regnauit. ān. Apparuit sanctus gamaliel cuidā monacho noīe migesio innocēti et simplici viro dicens ad eum : vade et dic luciano. In vanū laboras in aceruo illo non ibi sumus modo. ps. Iubilate. an. Ibi olim positi fuimus exequiarū tēpore planctus nūc quere nos in loco illo q̄ dicit bonoꝝ viroꝝ possessio. ps. Deus deus meꝰ. an. Audiens ergo lucianus verba monachi migesii/ benedixit dñm qꝛ inuentꝰ est ⁊ aliꝰ testis in reuelacione sctōꝝ. p. Bñdicite. an. Dū inuentū esset sacratissimū beati stephani corpus : stati terremotꝰ factus est magnꝰ : atq̄ oēs q̄ aderant odor perfudit suauissimus. ps. Laudate. cpm. Iusto rū aīe. hyꝰ. Ver gliose martyrū. vꝰ Mirabilis deus. ān Ex odoris mira fragrancia sanitas egrot emanauit maxima : septuaginta ⁊ tres tūc a variis languoribus curati sunt hoīes : in inuēcione corporis sancti stephani dilectissimi martyris deū glorificātes. p. Bñdictꝰ. orō. Deꝰ qui es sanctoꝝ. Ad. i. ān. Egressꝰ lucianus. ps. Deus in nomie tuo. ān. Te iure. ps. Quicūq̄ vult. Ad. iii. ān. Apparuit. p. Legem pone. cp. et V. de communi plurimoꝝ mar. ad oēs horas dicant. Ad vi. ān. Ibi olim. p. Defecit. Ad. ix ā. Dū inuentuȝ. ps. Mirabilia. Ad scdas vš. ān. Egressus lucia

nus. psal. feria. cōm. Iustorꝫ aīe. hy⁹. Rex gloriose martyrum. v. Mirabilis deus ī. an Hodie sanct⁹ iohānes pōtifex cū maximo cleri plebisq; tripudio preciosas ꝓthomartyris stephani reliquias ī sctām transtulit ecclesiam syon vbi quondā archiadiaconi functus est officio: cuius pia apd deū sit ꝓ nobis intercessio q̄sumus. ps. Magnificat. Oro Deus qui es sanctorū. ¶ In festo sācte marie virginis ad niues. Ad vespe. ān. Dum eēt rex. cū reli. psal. cōsue de dn̄a nr̄a: videlicet Dixit dn̄s Laudate pueri. Letatus sum. Nisi dn̄s edificaue. Lauda hierusalem: et hoc scdm vsū romanum. Cp̄m. Ab inicio R. Ornatā monilib⁹. hy⁹. Aue maris stella. v. Dignare me. R. Da michi. ān. Sācta maria succurre miseris iuua pusillanimes: refoue flebiles. Ora ꝓ populo/ interueni pro clero/ intercede ꝓ deuoto femineo sexu: senciant oēs tuū leuamen quicūq; celebrāt tuam cōmemoracionē. p̄s. Magnificat. orō. Concede nos. Ad matuti. Inuitato. Sācta maria dei genitrix virgo. Intercede pro nobis. p̄s. Uenite hym. v et añe omia fiant vt in consueto officio beate marie virginis. Lectio prima.

Tempore quo liberius papa quartus a beato siluestro beati petri apli sedē prouida gubernacione regebat: quidā iohannes noīe alme vrbis patriciat⁹ curā gerens: tā morū q̄ȝ generositate nobilitatis preclarus possessionū ac multarū diuiciarum opulencia locuples cuȝ filium nō haberet vnacū coniuge sua q̄ ei diuina prouidēcia: tam morū q̄ȝ nobilitatis similitudine fuerat sociata: beatissimā dei genitricem sibi in precipuam ac specialem dn̄am preelegerat. Hi simul vno ore pariq; deuocione beatissime virgini marie vota soluentes dicebant. Regina celorum dn̄a angelorum et saluatrix omnium tibi tanto deuocius nos fragiles supplicamus: quāto viscera pietatis tue copiosius erga homines benigna impēdis. Tu autem. R. Sancta et immaculata virginitas q̄b⁹ te laudibus refferē nescio: Qr quē celi capere non poterant tuo gremio contulisti. V⁹. Benedicta tu in mulieribus et benedictus fructus ventris tui Quia quem. Lectio secūda.

Accipe igitur sanctissima mater que tibi sin-

cera fidei deuocione persolui m9 et ita vitā nostrā et oīa q̄ in terris vt hoīes possidem9 solita miseracione dispone: quaten9 nostra tibi deseruiat actio & nostre facultates tibi in aliquo beneplacito obse-quio expendātur. Non ergo diuina clemencia precib9 de-fuit supplicāciū nec piissime virginis aures a iustorū peti cione defuerāt. Sed eorū vo ta de9 ex alto suscipiens peti ciones ipsorū voluit effectui mācipare et fini debito trade re. Intrabat quippe tūc mē-sis augusti quādo acrioribus solis ardoribus telluris ger-mina desiccātur et hoīes so-lis adustionib9 ampli9 deco quūt. R. Cōgratulamini mi chi oēs qui diligitis dominū Quia cū essē paruula placui altissimo et de meis visceribus9 genui deū et hoīem. V9. Bea-tā me dicent oēs generaciōes qr ancillā humilem respexit deus. Quia cū essem. Lcō. iii.

Eodem enim tempore volēs beata dei genitrix locū edifi-cande sibi basilice hoībus de monstrare quadam nocte iā dicti mēsis id est nonis augu sti: subito ꝯtra naturam tem poris totus aier nimia frigo ris cōgelacione cōstringit et tāta nubiū cōstipaciōe dēsat vt ymbre desup fuso ī ipo ca su niuiū multitudo deflueret que solūmodo edificāde locū basilice cooperiēs miraculū piter et algorē submīstrauit In ipa deniqȝ nocte prenota to pōtifici atqȝ iā dicto patri cio & vxori sue similē visionē sctā dei genitrix voluit demō strare. Que res et reuelacio miraculi firmaretur aspectu et subitanea tpis īmutacione occulte visionis reuelacio no sceretur. R. Cōtinet īgremio celū terrāqȝ regētē virgo dei gēitrix pceres comitātur he-rilē Per q̄s orbis ouās xpo sub principe pollet. V. Uirgo dei genitrix quē tot9 nō capit orbis in tua se clausit viscera factus hō. Per quos. Lec. iiii

Apparēs igit sctissima vgo prenotato pōtifici tali eū ad moniciōis oraculo voluit edo cere. Operū tuorū intēcio et circūspecte sollicitudinis vi-gilācia: qua omnipotēti deo plurimū placere cognosceris te modo in hoc cōmēdabilem reddiderit: ita vt qd hacten9 er ga mei nomīs deuocionē ab aliis nō fuerit attētatū: p te michi nūc placuit cōsūmari. Adeo vt causa salutis existas oībus qui deuocionē tui pe-ctoris fuerint imitati. Uerū ne pfuctoriū hui9 reuelatio-

nis mysteriū ambiguis cogi
tacionibus credas quod pre
sētib⁹ verbis tibi asserui sub
oī admiracione maximo eciā
miraculo volui confirmari.
Ita vt cōtra tēporis natu-
rā tātūmodo eū locū infusio
ne mirāde niuis que cādore
donū spū sancti signat reple
uerim in quo basilicā nomis
mei tibi precipio cōstruendā
R. Sicut cedrus exaltata sū
in libano et sicut cypressus in
mōte syon: quasi myrra ele-
cta dedi suauitatē odoris. V
Et sicut cynamomū et balsa
mū aromatizans. Dedi. s. v.
Habebis siquidē ꝛ iohannē
patriciū ī hoc ope ydoneū ad
iutorē q̇ ad te sūmo diluculo
tuis preceptis hūiliter paritu
rus venire curabit cum quo
simul et vniuerso clero ac po
pulo vrbis ad mōtē qui supa
gius dr incūtanter accedas
ibiqꝫ locū a me de īdustria re
seruatum inuenies/ atqꝫ in eo
mox ecclesiā meo noī īcipias
fabricare. Cumqꝫ ille in tan-
te visionis stupore miraretur
et de cognicione persone aī-
mus hesitaret: ab ea protin⁹
respōsū audiuit/ se esse dei ge
nitricē virginē mariā: de qua
dei fili⁹ dn̄s ies⁹ xp̄s velut spō
sus de thalamo ad hoīes īcar
natus pcessit. His dictis btā
visio ab oculis ei⁹ subtrahit
R. Que est ista q̄ pcessit sicut
sol et formosa tāq̄ hierusalē
Viderūt eā filie syō et beatā
dixerūt et regine laudauerūt
eā. V. Et sicut dies vni circū
dabāt eā flores rosaꝝ et lilia
cōuallium. Viderunt. Lcō. vi
Sicqꝫ eodē momēto p̄tarato
patricio et ei⁹ cōiugi sub his
verbis apparuit. Deuocionē
inquiēs tui pectoris ꝛ fidele p
positū quo patrociniū mee de
fēsionis specialit̄ elegisti pio
respexi ītuitu/ et solita erga
xp̄ifideles miseraciōe suscepi
Quamobrē scire te volo qm̄
tuaꝝ rerū hereditatūqꝫ ppe-
tuū successorē tibi volui pro
uidere ita vt dū michi domū
in terra cōstruxeris ego tibi ī
celis copiosū thesaurū ꝛ eter
nā ꝯstruā māsionē Hoc ergo
tibi impero faciēdū vt cū sū
mo mane surrexerꝭ ad liberiū
papā festinātet accedas Ego
ei domui mee edificāde specia
lē locū elegi. R. Ornatā mo
nilib⁹ filiā hirlm dn̄s ꝯcupi-
uit Et vidētes eā filie syō btis
simā p̄dicauerūt dicētes vn-
guētū effusū nomē tuū. V⁹.
Astitit regia a dextrꝭ tuis ī ve
stitu deaurato circūdata va
rietate. Et vi. S. lu ix. c.
In illo tp̄e loquente iesu
ad turbas extollēs vocē q̇dā

mulier de turba dixit illi. Beatus venter qui te portauit et vbera q̄ suxisti. Et reliqua

Omelia origenis. Lectio. vii

Magne deuocionis et fi dei hec mulier ostenditur que scribis et phariseis dominū tenttātibus simul et blasphemantibus tanta eius incarnacionē pre omnib⁹ sinceritate cognoscit tanta fiducia cōfitetur/ vt et presenciū calūniā et futurorū cōfūdat hereticorū perfidiā. Nā sicut tunc iudei spūs sancti opera blasphemādo verū cōsubstā cialēq; patri dei filiū denegabāt: sic heretici negādo postea mariā semp virginē scti spūs operāte virtute nasciturо ex humanis mēbris vnigenito dei carnis sue materiā ministrasse verū cōsubstācialemq; matri filiū hoīs fateri nō debere dixerūt. Sed si caro verbi dei secūdū carnē nascētis a carne virginis matris pronūciatur extranea/ sine causa venter qui eū portasset et vbera que lactassent beatificarē tur. Tu. R. Beatā me dicēt oēs generaciōes. Qr fecit mi chi dñs magna q̄ potēs est et sāctū nomē ei⁹. ℣. Et mīa ei⁹ a progenie in pgenies timēti bus eū. Quia fecit. Lcō. viii.

Qua enī cōsequēcia ei⁹ lacte credatur nutrit⁹ cui⁹ semine negatur esse cōceptus: cū ex vnius eiusdēq; fontis origine secundum phisicos vterq; liquor emanare probetur. Nisi forte putanda est semē tinā sue carnis materiā nutriēdo in carne dei filio suggerere potuisse īcarnādo autem quasi maiori et inusitato miraculo minime potuisse Sz huic opinioni obstat apostolus dicēs. Qr misit deus filiū suū factū ex muliere factū sub lege. Neq; enī audiēdi sūt qui legendū putāt et asserūt natū ex muliere nō factū Sed in vtero virginali carnē nō de nichilo/ nō aliūde: sed materna traxit e carne. Alioquin nec vere filius hominis diceretur: qui originē non haberet ex homine. R. Beata es virgo maria dei genitrix que credidisti dño perfecta sunt in te que dicta sūt tibi. Ecce exaltata es sup choros angelorū intercede p nobis ad dñm iesum christū. ℣. Benedicta et venerabilis es vgo maria que sine tactu pudoris inuenta es mater saluatoris. Ecce. Lectio nona.

Et nos igitur contra euticē extollamus vocem cum catholica ecclesia/ cuius mulier hec typum gessit extollamus

et mētem de medio turbarū dicamusq; saluatori. Beatus venter qui te portauit: et vbera que suxisti: vere etenī btā parēs q̄ sicut q̄dā ait enixa ē puerpera regem/ qui celum terramq; tenet p secula/ cui⁹ numē et eterno cōplectēs oīa gyro: imperium sine fine manet/ que ventre beato gaudia matris habēs cū virginitatis honore/ nec primā simile visa ē nec habere sequentē At ille dixit. Quinimo beati q̄ audiūt verbū dei: ⁊ custodiūt illud. Pulchre saluator attestacioni mulieris ānuit/ non eā tātūmodo que verbū dei generare meruerat sed et omnes qui verbum dei spiritualiter auditu fidei cōcipere: et boni operis custodia vel in sua vel ī proximorꝫ corda preparare et quasi alere studuerint/ asseuerās esse beatos. R. Felix namq; es sacra virgo maria et omni laude dignissima. Quia ex te ort⁹ est sol iusticie christus deus noster. V⁹ Ora pro populo interueni ꝑ clero ītercede ꝑ deuoto femineo sexu sēciāt oēs tuū leuamē quicūq; celebrāt tuam cōmemoracionē. Quia ex te. V⁹ Ora ꝑ. Ad laud et p hor. ān Dū esset rex. ān. Leua ei⁹. ān. Nigra sū. ān. Jā hyemps. ān Speciosa facta pi Aucti. cap Ab inicio. V⁹. O gloriosa V⁹. Diffusa. ān. Btā es maria q̄ credidisti pficiētur in te q̄ dicta sūt tibi a dño alla. p. B⁹. Ad. iii. cp. Ab īicio. R. honorē et V dūr de cōi Vgi. Ad. vi. cp Et sic ī syō ⁊c Et radicaui ⁊c Ad. ix. cplm. In plateis sicut cynamonū. Ad vesperas. ān. Dū esset rex. cū reliquis. ps. de nostra dña. vts. ad. i. ves. V. Dignare me. R Da michi ān. Beatā me dicent oēs generaciones qr ancillā humilem respexit deus. ps. Magt.

¶ Sancti osvvaldi regis et martyris non decollati. Or

Omnipotēs sēpiterne deus q̄ hodiernam diē beati osvvaldi martyrio consecrasti cōcede ppici⁹ vt cui⁹ passionē celebram⁹ ei⁹ patrocinia senciamus. Per dominum. Ad matu. ix. lec. fiant. Lcō. i.

Osvvaldus vbi regnū suscepit desiderās totā cui p̄esse cepit gētē fidei xp̄iane grā imbui misit ad maiores natu scotorꝫ vt sibi mitteretur antistes cuius ministerio gens anglorꝫ dñice fidei sacramēta susciperet. Qui quod peciit īpetrauit. Accepit nāq; pontificē aidanū summe māsuetudinis et pietatis virū cui ad se venienti rex lo

cum sedis epalis in insula lin
disfarnensi tribuit et ecclam
xpi in regno suo edificare ac
dilatare curauit: vbi sepe pul
cherrimo spectaculo contigit
vt qꝫ euangelizauit antistes
qui anglorū linguā pfecte nō
nouerat: ipse rex suis ducib⁹
ac ministris interpres verbi
existebat celestis. Tu. Lctio. ii.
Huius igit antistitis aidani
doctrina rex osvvald⁹ insti
tut⁹ p quā nō solū (īcognita
genitorib⁹ suis) regna celorū
adipiscere didicit: sꝫ ⁊ regna
terraꝝ plusqꝫ vlli maiorū suo
rum a deo consecutus est. om
nes naciones britannie q̄ in
quattuor linguas: id est bri-
tonum/ pictoꝝ/ scotorū/ et an
gloꝝ diuidebāt in dedicionē
accepit ⁊ ad regni culmē sub
limatus est/ nichilominus
et peregrinis/ debilib⁹/ indi-
gentibus: ac infirmis semper
humilis et largus fuit. Tu
autem do. Lectio tercia.
Fertur eciam qꝫ tempore
quodam in die sancto pasche
cum prefato epo consedisset
prandendi causa positūqꝫ eēt
in mensa coram eo discus ar
genteus regalib⁹ epulis refer
tus et cum iam esset man⁹ ad
panem benedicendū ministri
eius subito intrauere quibus
suscipiendorū inopum cura
erat delegata et indicarūt re-
gi: quia multitudo pauperuꝫ
vndeqꝫ adueniens maxima
per plateas sedebāt postulās
aliquid elimosine a rege qui
mox non tantum dapes sibi-
met appositas deferri paupe
ribus sed et discum confrin-
gi atqꝫ eisdem minutatim di-
uidi precepit: quo viso: ponti
fex qui assedebat delectat⁹ ta-
li facto pietatis apprehendit
dexteram eius ⁊ ait Nequaqꝫ
inueterascat hec man⁹ quod
et ita iuxta votum benedictio
nis eius promeruit. Nam in
terfecto eo in pugna manus
cum brachio a corpore reseca
te: contigit vt incorrupte su
pra terram diu seruate reper
te sunt et a beata ebba virgi-
ne maximo ī honore ī thecis
argenteis includebantur ⁊ ve
nerabantur. Tu autem. l. iiii
Regnauit autem osvvald⁹
christianissimus rex norham
himbrorum nouē annis quo
completo annorū curriculo
occisus est commisso graui p̄
lio a pagano rege marciorū
a quo eciā p̄decessor eius edui
nus peremptus fuerat in lo-
co qui lingua anglorum ma
serfeld nūcupatur anno eta
tis sue tricesimo octauo die
quinto mensis augusti cuius
quāta fides que deuocio mēti

ī deū fuerat post mortē virtutib9 et miraculis claruit. Tu Inter que neq̄q̄ Lectio v. pretereundum reor quid virtutis fuerit ostensum cum ossa eius in ecclesia in qua nunc seruant/ trāslata sunt Nāq3 in loco vbi pro patria dimicans a paganis interfectus ē vsq3 hodie sanitates infirmorum et hominū et pecorū celebrari non desinūt. Contigit vero non multo post īterfectionem eius vt quidā equo sedens iter iuxta illum locu3 ageret vbi mēorat9 rex occubuit: equ9 ẟo subito lacessere et consistere caput in terrā declinare. spumas ex ore dimittere et in terram cepit cadere. Lcō vi. Quo viso desiluit eques et ipsum equu3 diu graui dolore vexatu3 cum diuersas in partes se torqueret contigit repente volutando deuenire in illam loci parte3 vbi rex memoratus occubuit Nec mora quiescente dolore collecta herbarū auidius carpere cepit. Quo ille viso intellexit aliquid mire sanctitatis loco illi vbi equus ei9 curatus est inesse: et posito ibi signo ascēdit equum atq3 ad hospicium quo proposuerat accessit: vbi puellam longo paralisis morbo grauatam inuenit. Tu aūt. Lcō septia.

Cumq3 famuli domus de acerba puelle infirmitate quererentur: cepit ille dicere de loco vbi caballus suus fuerat curatus. Quid multa imponentes eam in biga rotarum duxerunt ad locum prenotatum ibi eam deposuerunt. At illa posita ī loco obdormiuit parumper et vt euigilauit sanatam sese ab illa corporis dissolucione senciēs cum his qui se adduxerant sana pedibus incedendo: reuersa est. Tu aute3. Lcō viii.

Eodem tempore venit quidam ad locum predictum: tulitq3 secum de puluere terre illius cogitans quia ad medelam infirmancium idem puluis proficeret. Qui cum intrasset in domum quādam vespere: in qua vicini cenantes epulabantur et susceptus esset hospicio a domino domus: consedens et ipse cum eis ad conuiuium appendēs lintheolum quem cum puluere tulerat in vno poste parietis. Cumq3 conuiue diucius epulis atq3 ebrietati vacarēt accenso igne grādi in medio contigit volantibus in altu3 scintillis culmen domus subitaneis flammis impleri.

Tu autem do. Lectio nona.

Quod cū cōiuige ꝯspicerent fugerūt foras nichil ardēti domui ꝓdesse valētes cōsūpta igit domo flāmis postis solūmodo in quo puluis ille inclusus pēdebat. tut⁹ ab ignibus intact⁹ remāsit Qua visa ꝟtute mirati sūt valde ⁊ ꝑquirētes subtili⁹ iuenerūt/ qꝛ de illo loco assūpt⁹ erat puluis: vbi regis oswaldi sanguis fuerat effusus. Quibus patefactis lōge lateqꝫ suffulti miraculis: multi locū illuꝫ frequētare ceperunt ꝓpter eorum sanitatem. Tu autem Cetera de cōi vni⁹ martyris

¶ Transfiguracio iesu xpi dñi nostri. Ad ꝑmas veš. ān.

Assūpsit iesus discipulos suos ⁊ ascēdit ī mōtē ⁊ trāsfigurat⁹ est ante eos ꝑs. Laudate pueri. ān. Dum trāsfiguraret iesus moyses et helias cū dño loquētes discipulis apparuerūt. ꝑs. Laudate dñm oēs gen. ān. Tunc petrus dixit ad iesum dñe si vis faciam⁹ hic tria tabernacula tibi vnū: moysi vnū: et helye vnū. ꝑ. Lauda aīa mea ān. Adhuc eo loquente: ecce nubes lucida obūbꝛauit eos ꝑs. Laudate dñm qm̄. ān. De qua vox insonuit. hic est filius meus dilect⁹ in quo michi cōplacui ipsū audite. ꝑs.

Lauda hierusalē dñm Saluatorē expecta- Cꝑ. mus dñm nr̄m iesū xp̄m q̇ et reformabit corpus hūilitatꝫ nostre cōfiguratum corpori claritatis sue scdꝫ opacionē qua possit eciā subiicere sibi oīa. R. Assumēs iesus petrū et iacobū ⁊ iohannē fratrem eius. In montē excelsū cū eis seorsum ascendit ⁊ ibi se trāsfigurans sue glorie claritatem eis ostendit. v. Ne videntes eius passionē turbarētur sed fortiori soliditate firmarentur. In. Gloria. In. Hy⁹

Celestis formam glorie: quā spes querit ecclesie: in monte christ⁹ indicat: q̇ supra solem emicat. Res memoranda seculis: hic cū trib⁹ discipulis: cū moyse et helia: grata ꝓmit eloquia. Assistūt testes gracie: legis atqꝫ ꝓphecie: de nube testimonium: sonat patris ad filiū. Glorificata facie: xp̄s declarat hodie: quis sit honor credenciū: deo pie fruenciū. Visionis mysteriū: corda leuat fideliū: vnde solēni gaudio: clamat nr̄a deuocio. Pater cū vnigenito: et spū paraclyto: vn⁹ nobis hanc gloriā: largire ꝑ p̄senciā v. Adoremus pr̄eꝫ et filiū cū sancto spiritu. R. Regnantē in maiestate sua.

an. Visionē quā vidistis nemini dixeritis donec fili⁹ hominis resurgat a mortuis. p. Magnificat. Oracio.

Deus q̄ nos sacrū trāsfiguracionis tue diē deuotis hodie laudib⁹ p̄cire cōcedis: tribue nobis q̄s ad tue diuinitatis cōtēplacionē ptingere: q̄ nr̄e humanitatis dignatus es fieri particeps. Qui viuis et regnas cū deo pa. Memoria sub silencio de marty. Sixto felicis. agap. Oro

Deus qui nos concedis sanctorꝫ martyrū tuorꝫ sixti: felicissimi: et agapiti natalicia colere: da nobis q̄s in eterna btītudine de eorꝫ societate gaudere. Per dn̄m. Ad matuti. Inuita Xp̄m regem regū hodie trāsfiguratū. Venite adorem⁹ dn̄m. p. Venite. hy.

O Sator rerū reparator eui: xp̄e rex regū metuende censor: et preces nr̄as pariterq̄ laudes: aspice gratis.

Noctis incursu tibi vota laudū/ pāgim⁹: presta tibi sint vt apta/ nosq̄ cōcentu refoue pennis/ luminis auctor. Inter helyaz moysenq̄ vates: vt iubar solis facie refulgēs: cādida veste niuis instar albe: tu micuisti. Tu dei patris: p̄re teste: ples/ tu es sanctorꝫ decus angelorū/ tu sal⁹ mundi via vita virtus/ crederis esse. Gloria virtus sit tibi creator: cuncta qui solus retinens gubernas: in throno regni sine fine regnans: trinus et vnus. Amen

In pmo noct. an. Hodie dn̄s iesus xp̄us facie vt sol in mōte resplenduit ac vestimentis tanq̄ nix cādidis emicuit. ps. Dn̄i est terra. an. Ecce nubes lucida obūbrauit eos: paterna vox audita est: hic est fili⁹ meus. ps. Afferte dn̄o. an. Petrus et qui cū illo p̄ntes erāt cum xp̄o letificati: viderunt gloriā dei. ps. De⁹ nr̄ refugiū v. Celi aperti sunt sup eum R. Et vox patris intonuit: hic ē fili⁹ me⁹ dilectus. Lec. i.

Petrus ad predicacionē mortis dn̄ice scandalizatus sentencia dn̄i fuerat increpatus: prouocati discipuli vt abnegarent se et tollerent crucem suā: et morienciū aīo sequerent̄ magistrū Grandis terror audiēciū: et qui posset principe apl̄orū: pterrito eciā aliis metū inferre: idcirco tristib⁹ leta succedūt: et dicit. Filius hoīs vēturus est in glīa patris sui cū angelis suis Times mortē: audi gloriā triūphantis. Vereris crucem: ausculta angelorū mysteria. Et tūc inquit reddet vnicuiq̄ secūdū opera eius. Non est di-

P

flictio iudei ethnici viri et mulieris pauperũ et diuitũ. Ubi non psone/ sed opa considerantur. Tu. R. Assũptis hodie dñs iesus trib9 discipulis montẽ vt oraret subiit excelsum solusqz orans coram eis trãsfigurat9 est faciesqz eius vt sol resplẽduit. Ac vestimẽta eius vt nix facta sũt candida. V. Ut autẽ testimoniũ haberet a lege et pphetis hincinde cũ eo moyses et helyas visi sunt in maiestate. Ac. Lc. ii

Amen dico vobis sunt quidam de hic stantibus qui nõ gustabũt mortem donec videant filiũ hoĩs venientẽ in regno suo. Terrorem apłoꝝ spe medicari voluerat pmissoꝝ dicẽs. Fili9 hoĩs venturus est in gł'ia patris sui cũ angelis suis. Insuper auctoritate iudicis addita iudiciũ addidit: et reddet vnicuiqz scd̃m opa sua. Poterat apłorũ tacita cogitacio istiusmodi scandalũ sustinere. Occisionẽ et mortẽ nunc dicis esse vẽturã: qd̃ autẽ pmittis te affuturũ ĩ gloria dei patris cũ ãgeloꝝ ministeriis et iudicis ptãte: hoc ĩdies erit et in tp̃a longa differtur Preuidẽs ergo occultoꝝ cognitor q̃d possent obiicere: p̃setẽ timorem presenti cõpensat p̃mio. Quid enĩ dicit: Sunt q̃dam de hic stantib9 qui non gustabũt mortẽ donec videant filiũ hoĩs venieẽtẽ ĩ regno suo Ut qualis vẽtur9 sit post ea: ob incredulitatẽ nr̃am ĩ p̃senti tp̃e demõstret. Tu. R. Corã tribus discipulis transfigurat9 dñs moyse et helya. Hincinde secũ loquẽtib9 ostẽdit se in maiestate. V. Ut ĩ ore duoꝝ vel triũ testiũ staret oẽ verbũ Hinc. Lec. iii.

Et post dies sex assũpsit iesus petrũ: et iacobũ: et iohãnem fratrẽ eius Quare petr9 et iacob9 et iohãnes in q̃busdam euãgelioꝝ locis separãtur a ceteris: aut quid priuilegii habeãt extra alios apłos crebro dixim9. Nunc querit: post dies sex assũpserat eos: quomodo et duxerit in mõtez excelsũ seorsũ: cũ lucas euãgelista octonariũ numerum ponat. Sed facilis respõsio est: qz hic medii ponunt dies: ibi prim9 addit et extremus. Nõ enĩ dicitur Post dies octo assũpsit iesus petrũ iacobum et iohannem: sed die octaua. Et duxit eos in montẽ excelsum seorsum. Ducere ad mõtana discipulos: pars regni ẽ. Ducunt seorsum: qz multi vocati pauci vero electi. Et trãsfiguratus est ante eos: qualis

futurus est tpe iudicandi: talis aplis apparuit. R. Primo genitus pdii ex ore pris: feci vt oriret lumē in terris. Ego in altissimis habitaui: et throno meus in colūna nubis. V. Priusq̄ mōtes fierēt: aut formaretur orbis terre a seculo et ī seculū. Ego. Gloria. Ego In. ii. noctur. an. Respōdens petrus ait ad iesū: dn̄e si vis faciamus hic tria tabernacula. ps. Dēs gētes. an. Accedētes discipuli ad dn̄m iesū: patris vocem timētes: ceciderūt in facies suas. p. Magn⁹ dn̄s an. Ante duos vates tresq̄ discipulos apparuit iesus xp̄us vt in ore duoꝝ vel triū testiuꝫ stet omne v̄bū. ps. Quā dilecta. V⁹. Adorate dn̄m. R. In aula scā eius. Lec. iiii

Quod autē dicit: trāsfiguratus est āte eos. Nemo putet pristinā cū formā et faciē perdidisse: vel amisisse corporis veritatē: et assūpsisse corpus spirituale vel aereū: sed quō transfiguratus sit: euangelista demōstrat dicens? Et resplenduit facies eius sicut sol: vestimenta autē ei⁹ facta sunt alba sicut nix. Ubi splendor faciei ostēditur: et cādor describit vestiū: nō substācia tollitur: sed gloria comitat. Resplēduit facies eius sicut sol. Certe trāsformat⁹ ē dn̄s in eā gloriā qua ventur⁹ est postea in regno suo. Transformacio splēdorē addidit: faciē nō substrarit. Et si corpus spūale fuerit: non et vestimēta mutata sūt: que ī tātum fuere candida: vt alius euāgelista dixerit: qualia fullo sup terrā nō potest facere Tu. R. Claruit magnitudo dei et virt⁹ apparuit discipulis: Qm̄ sic voluit transfigurari excelsus dn̄s vt in ipsa claritate ostēderet maiestatē V. Assumpsit iesus tres discipulos suos in montē: et facta est corā eis facies sicut sol vestimēta ei⁹ sicut nix. Qm̄. f. v

Et ecce appuit illis moyses et helyas cū eo loquētes: scribis et phariseis tētātibus eū: et de celo signa poscētibus dare noluit: sed prauā postulacionē cōfutauit responsione prudēti Hic vō vt aplorū augeat fidē dat signū de celo Helia īde descēdēte q̄ ꝯscēderat: et moyse ab inferis resurgēte. Qd̄ et achaꝫ p esaiaꝫ p̄cipit: vt petat sibi signuꝫ de excelso: vel de īferno. Nā qd̄ dictū ē: apparuit illis moyses et helias cū illo loq̄ntes Et ī alio refert euāgelio q̄ nūciaret ei: q̄ hierosolymis passurus eēt: lex ostēdit et pphete:

q3 et passionē dñi et resurrecti
onē crebris vocib⁹ nunciarēt
R. Hodie ī mōte trāsfigura
to dño apti sūt celi et nubes
pclara sup eū descēdit: et vox
pris ītonuit: Hic est fili⁹ me⁹
dilectus/ ī quo michi cplacui.
V⁹. Intonuit de celo dñs/ et
altissim⁹ sup attonitos disci
pulos dedit vocē suā in nube
tonātē. Hic est fili⁹ me⁹. l. vi.
Respōdēs aūt petrus dixit
ad iesū. Dñe bonū est nos hic
esse. Qui ad mōtana cōscēde
rat: nō vult ad terrena descē
dere/ sed semp in sublimibus
pseuerare. Si vis faciamus
hic tria tabernacula/ tibi vnū
moysi vnū/ et helye vnū. Er
ras petre/ sicut et ali⁹ euāgeli
sta testatur: nescisqꝫ q̇d dicas
Noli tria tabernacula quere
re/ cū vnū sit tabernaculum
euāgelii: in quo lex et pphete
recapitulādi sūt. Si aūt que=
ris tria tabernacula nequaqꝫ
seruos cū dño cferas: sed fac
tria tabernacula: īmo vnū:
patri et filio et spirituisācto
vt quorum est vna diuinitas
vnū sit et ī pectore tuo taber
naculū. Tu. R. Discipuli xpi
nubis lucide splēdore obum=
brati/ voceqꝫ dei patris de nu
be clamātis perturbati. In
faciē cecidere. V⁹. Tāte tāqꝫ
reuerende visionis nouitatē
non ferentes. In faciem ce.
In. iii. noc. a. Celi aperti sūt
sup eū: et vox patris audita
est. Hic est fili⁹ meus dilectus
hūc audite. p. Dñs regnauit
exultet. an. Uox de celis so=
nuit/ et vox pris audita est/
Hic est filius meus: ī quo mi
chi bene cōplacui/ ipm audite
ps. Cantate. i. ān. Uisionem
quā vidistis: nemini dixeritis
donec filius hoīs resurgat a
mortuis. ps. Dñs regnauit
irasc. V. Dñe miserere nrī. R.
Intonuit de celo dominus.
Secūdū matheū. xvii. caplo
IN illo tpe. Assūpsit ies⁹
petrum et iohannē et ia
cobum fratrem eius/ et duxit
illos in montem excelsum se
orsum. Et reliqua. Omelia
beati leonis pape. Lectio. vii
QUoniā euāgelica lectio
dilectissimi/ q̄ p aures
corporis introiit/ ī interiorē
mēciū nostrarū auditum ad
magni sacramēti intelligen
ciam vocat/ subtiliter eam in
dagare laboremus. Quam q̇
dē aspirāte grā dei facili⁹ asse
quemur/ si cōsideracionē no
strā ad ea que paulo superius
sūt narrata referam⁹. Sal=
uator enī hūani generis xps
deus cōdēs eā fidē: q̄ impios
ad iusticiā reuocat: et mor=
tuos prouocat ad vitā. Ad

hoc discipulos suos doctrine monitis et operū miraculis/ imbuebat vt idē et vnigenitꝰ dei et filiꝰ hoīs crederet: nō vnū hoꝝ sine alio ꝓderat ad salutē Et eq̄lis erat periculi dn̄ꝫ iesū xp̄ꝫ aut tm̄modo sine hoīe deū aut sine deo solū hominē credidisse cū vtrūqꝫ eēt pariter ꝯfitēdū Nā sicut deo vera hūanitas/ ita homini inerat vera diuinitas. R. vii

Hodie pr̄ de celis testificatus est filiū/ quo audito discipuli timuerunt valde/ ꝓstratiqꝫ sūt ad vocē dicētē. Hic est filius meꝰ ī quo michi bene cōplacui V. Celi apti sūt sup eū et vox patris audita est. Hic.

Adhuc eo loq̄nte: ecce l. viii nubes lucida obūbrauit eos et vox de nube dicēs. Hic est filiꝰ meꝰ dilectꝰ ī quo michi bene cōplacui: ipsū audite. Nā īprudēter īterrogauerat petrus ꝓpterea dn̄i racionē nō meretur/ sed pr̄ rn̄det ꝓ filio vt verbū dn̄i cōpleretur. Ego testimoniū non dico de me/ sed pater q̄ me misit: ipse ꝓ me dicit testimoniū. Nubes aūt videt lucida/ et obūbrat eos vt qui carnale fieri in frondibus aut tentoriis querebāt tabernaculum nubis lucide operirētur vmbraculo. Uox quoqꝫ de celo patris loquētis auditur que testimoniū ꝓhibeat filio: et petrū errore sublato doceat veritatē/ imo per petrū ceteros apłos. Hic est ait filiꝰ meus dilectus. Huic fiēdum est tabernaculū: huic obtēperādū. Hic est filius: illi serui sūt moyses et helyas: debent et ipsi nobiscū in penetralibꝰ cordis sui dn̄o tabernaculū preparare. Tu. R. Descēdētibus illis de mōte. Precepit iesus dicēs/ nemini dixeritis visionē quā vidistis/ donec filiꝰ hoīs a mortuis resurgat V. Ne mors eiꝰ aliq̄ modo īpediret/ si hec visio statim populos diuulgaret. Pre. l. ix

Et audiētes discipuli: ceciderūt in faciē suā: et timuerūt valde. Triplicē ob causā pauore terrētur. Uel quia se errasse cognouerāt: vel q̄r nubes lucida operuerat eos/ aut q̄r dei patris vocē loquentē audierāt. Hūana fragilitas cōspectū maioris gl̄ie formidat et ferre nō sustinēs/ ac toto aīo ⁊ corpore cōtremiscēs ad terrā cadit/ quāto q̄s ampliora quesierat/ tāto magis ad inferiora collabit/ si ignorauerit mēsuram suā. Et accessit iesus et tetigit eos. Nā illi iacebāt et resurgere nō poterāt: ipse clemēter accedit ⁊

tāgit eos ut tactu fuget timo rē/ et debilitata mēbra solidē tur Dixitq eis. Surgite et nolite timere. Quos manu sanauerat: sanat imperio. Nolite timere Primū timor expellitur/ ut postea doctrina tribuatur. Leuātes aūt oculos suos neminē viderūt/ nisi solū iesum. Racionabiliter postq surrexerāt: nō vidēt nisi solū iesū ne si moyses et helyas pseuerassēt cū dño. pris vox videretur īcerta: cui potissimū daret testimoniū. Viderūt ergo iesū stātē ablata nube/ et moysē et helyā euanuisse. Or postq legis et pphetarum vmbra discesserat: q̄ velamēto suo aplos texerat: verum lumē ī euāgelio repit. Et descēdētibus illis de mōte/ pcepit illis iesus dicēs. Nemini dixeritis visionē donec fili9 hoīs a mortuis resurgat. Futuri regni pmeditacio/ et glia triū phātis demonstrata fuerat ī mōte Nō vult ergo hoc ī pplo pdicari: ne et incredibile eēt rei magnitudine: et post tātā gliaz apd rudes aīos sequēs crux scādalū faceret. Tu. R. Vidēs petr9 moysē et helyā in glia et iesū in medio eorū vt solē virtute fulgentē ait. Dñe bonum est nos hic esse. Si vis faciamus hic tria tabernacula: tibi vnū: moysi vnū: et helye vnū. V. Petrus vero et qui cū illo erāt valde letificati viderunt maiestatē dñi et eos gliosos hīcinde cū illo: et ait ad iesū petrus. Dñe Gloria pri Si vis. V. Adoremus patrem et filium cum sācto spiritu. Rm. Regnātē in maiestate sua. In laud. ān

Accessit ies9 et diuine vocis pauore pstratos/ tetigit discipulos suos dicēs/ surgite et nolite timere. ps. Dñs. reg. ān. Jesus ad discipulos iacētes accessit/ tetigit surgere pcepit ne timerēt dixit eis q surgētes pter iesū neminē viderūt. p. Jubilate. ā. Ut testimoniū haberet a lege et pphetis ī medio moysi et helye trāsfigurat9 apparuit iesus. ps. De9 deus meus. ān. Lex per moysē signata est/ et pphecie p helyā q in maiestate visi sūt cū dño fulgētes ī mōte et loquētes. ps. Benedicite. ān. Descēdētibus illis de monte precepit iesus dicens/ nemini dixeritis visionē donec a mortuis filius hoīs resurgat. ps. Laud. Cap. Saluatorē. hy9

O Nata lux de lūie/ iesu redēptor seculi/ dignare clemens supplicum/ laudes precesq sumere. Qui carne quondā cōtegi/ dignatus es

pro perditis/ nos mēbra cōser effici/ tui beati corporis.
Pro sole vultu flāmeus/ vt nix amictu cādid⁹/ ī mōte dignis testib⁹/ apparuisti ꝯditor
Vates alūnis additos/ tuis alūnis conferēs/ vtrisqꝫ te diuinitus/ deū dedisti credere.
Te vox paterna celit⁹: suū vocauit filiū: quē nos fideli pectore: regem fatemur glorie.
Cōcede nobis q̄s: almis micare morib⁹: vt ad poloꝝ gaudia: bonis vehamur actibus.
Laudes tibi nos pangimus/ eterne regū rex deus/ q̄ es trinus et vnus deus/ p cūcta regnans secula. Amen. V⁹. Sit nomē dñi. R. Ex hoc nūc. an Tribus discipulis de eius morte turbatis ne de sibi p̄dicta resurrectione dubitarēt transfiguratus domin⁹ gloriam quam predixerat ostendit. psal. Bñdictus. Oracio
Deus qui vnigenitum tuum hodierna die mirabiliter transfiguratum celitus vtriusqꝫ testamēti patrib⁹ reuelasti: da nobis que sumus beneplacitis tibi actibus ad eius semper contemplandam pertingere gloriā in quo tue paternitati optime cōplacuisse testat⁹ es Per eūdē. Ad p̄mā an̄. Accessit p̄s. Deus in noīe tuo. Ad terciā ān. Jesus: ps. Legē pone Cp Saluatorē. R. Adoremus patrem et filium cum sancto spiritu Alleluya allā. V. Regnātē in maiestate sua. Allā V⁹. Dies sāctificatus. Ad. vi. an. Ut testi. p̄s. Defecit Cp̄m
Notā fecim⁹ vobis dñi nostri iesu xp̄i virtutē et presciētiam: speculatores facti illi⁹ magnitudinis Deo R. Dies sctīficat⁹ illuxit nobis. al. al. V. Uenitegētes adorare dñm. al. V. Adorem⁹ dñꝫ Ad nonā ān. Descēdētibus. p̄s. Mirabilia. Capitulum.
Accepit dñs iesus a deo p̄re honorem et gliam voce delapsa huiusmodi ad eū a magnifica glīa/ Hic ē filius me⁹: in quo michi cōplacui. Deo g. R. Adorem⁹ dñꝫ Alla alla. V. Jn aula sctā ei⁹ alla V. Adorate deū. R. Dēs āgeli ei⁹. Ad secūdas vs̄. ān. Accessit iesus. psalmus. Dixit domin⁹ p̄s. Confitebor. p̄s. Beatus vir. psal. Laudate pueri dominuꝫ. p̄s. Jn exitu israel. Capitulum. Saluatorem. Responso. Confirmandis ⁊ ad veri cultus scientiam prouehendis discipulis Moyses et helyas cum domino loquentes apparuere. versus. Quoniā christi euangelium a lege et prophetis te

stimoniũ cõstat habere. Moy ses. Gloria. hy. O nata lux. ℣. Adoremus patrẽ. ℟. Regnantẽ. an. Hodie ad patris vocẽ trãsfigurato dño moyses et helias astuerũt splendidi excessũ eius quẽ cõpletur⁹ erat loquẽtes. ps. Mgt. oro. De⁹ qui hodierna. ¶ Festũ dulcissimi nois iesu fiat septimo idus augusti: festuz min⁹ duplex. Ad pmas vs̃ sup psal

A Solis ortu. ã. vsq ad occasũ laudabile nomen dñi iesu benedictũ alla. ps. Laudate pue. ãn. Omnis eni quicũq inuocauerit nomen dñi: salu⁹ erit alla. ps. Dilexi. ãn. Dirupisti dñe vincula mea: tibi sacrificabo hostiã laudis: ⁊ nomẽ tuũ inuocabo alla. ps. Credidi propter. ãn. Illuc ascẽderunt trib⁹ tribus dñi testimoniũ israel ad cõfitẽdũ nomini dñi alla. ps. Letatus sum. ãn. In conspectu angelorum psallã tibi: adorabo ad templũ sctm̃ tuũ: et cõfitebor nomini tuo dñe alla. ps. Cõfite

Humilia(bor: iiii. Cpm. uit semetipsum dñs ies⁹ factus obediens vsq ad mortem: mortẽ autẽ crucis: propter qd et de⁹ exaltauit illum et donauit illi nomen: qd est sup omne nomẽ: vt in nomine iesu omne genu flectat: celestiũ terrestriũ ⁊ infernorũ. Deo grãs. ℟. Magnificate dñm mecũ: ⁊ exaltem⁹ nomẽ eius in idipsum. Qr in eo letabitur cor nostrũ. Et in noie sancto eius sperabimus. ℣. Narrate oia mirabilia eius: laudamini in noie sancto ei⁹. Quia. Gloria patri. Et. Hym.

Exultet cor precordiis. sonante iesu noie: pcellit ĩ deliciis: oĩ plenũ dulcedine. Nomen confortans miseros: iesus qui sanat scelera: nomen deterrẽs inferos: nomen fugans mortifera. Nomen sonãs suauiter: ĩ metro prosa carmine: qd leuat nos alacriter: mulcẽs suo solamine. Nomen excelsũ resonet: iesus in ore omniũ: ⁊ cor cum voce cõsonet: vt sanet omne viciũ. Iesu sal⁹ precãciũ: adesto nostris pcib⁹: sis director errãciũ: ⁊ parce nr̃is actibus. Nomen tuũ nos muniat: pseruãs a periculis: et in bonis perficiat: amotis culpe maculis. Tibi xp̃e sit gloria: fulgens hoc sacro noie: honor tuus sit latria: iesu benigne dñe. Gloria tibi dñe: q̃ nat⁹ es de virgine. ℣. Ois terra adoret te de⁹ ⁊ psallat tibi. ℟. Psalmũ dicat nomini tuo do

mine. an Ego autem in dño gaudebo: et exultabo in deo iesu meo: quia fecit michi magna qui potens est: et sanctũ nomẽ eius. ps Magt. Oro.

Deus qui gloriosissimũ nomen iesu xpi unigeniti filii tui fecisti fidelib⁹ tuis summo suauitatis affectu amabile et malignis spiritibus tremendũ atqꝫ terribile: concede propici⁹: vt oẽs qui hoc nomen iesu deuote venerantur in terris sancte cõsolacionis dulcedinẽ in p̃senti percipiant/ et in futuro gaudiũ exultacionis et intermĩabilis iubilacionis obtineant Per eũdẽ dñm. rc. Deinde fiat solẽnis mẽo. de trãsfiguracione ãn Hodie ad patris v⁹. Adoramus patrẽ et filiũ oro. Deus qui vnigenitum. Ad cõpleto. ãn. Miserere michi dñe scdm iudiciũ diligencium nomen tuũ. p̃s. Cũ ĩuocarẽ. cp̃m Tu in nobis. hy⁹

Alma chorus dñi nunc pangat nomina sũmi Messias sother emanuel sabaoth adonay Est vnigenitus via vita manus homousyon. Principiũ primogenitus sapiencia virt⁹. Alpha caput finisqꝫ simul vocitatur et est o Fons et origo boni: paraclytus ac mediator. Agnus/ ouis vitul⁹/ serpẽs aries/ leo/ vermis. Os verbũ splẽdor sol gloria lux ꝛ ymago. Panis flos vitis mons ianua petra lapisqꝫ Angel⁹ et sponsus pastorqꝫ propheta sacerdos. Athanathos kyrios theos panton craton ꝛ ysus. Nominibus his. Signatur iesus. Sint dño laudes. Amen. v⁹. Custodi nos dñe. ãn. O rex gloriose inter sanctos tuos: qui sẽp es laudabilis/ ꝛ tñ ĩeffabilis/ tu ĩ nobis es dñe: ꝛ nomẽ tuũ inuocatũ est super nos/ ne derelinquas nos deus noster/ vt in die iudicii nos collocare digneris inter sanctos ꝛ electos tuos rex benedicte. p̃s. Nũc dimittis. Ad matu. Inuitato. Honoremus exaltem⁹ nomẽ iesu nobile. Exultemus iubilemus: est sũme diligibile. p̃s Uenite exultem⁹. Hymnus.

Iesu dulcis mẽoria: dãs vera cordis gaudia/ sed super mel ꝛ oĩa: dulcis ei⁹ presencia Nil canit suaui⁹: auditur nil iocũdi⁹: nil cogitat dulcius: q̃ iesus dei fili⁹. Iesu spes penitentib⁹: q̃ pius es petentibus: q̃ bon⁹ te querentibus: sed quid inuenientib⁹. Iesu dulcedo cordiũ: fõs vite lumen menciũ. excedis omne gaudiũ: et omne desideriũ

Nec lingua potest dicere: nec littera exprimere: expert⁹ nouit credere: q̄d sit iesum diligere. Iesu rex admirabilis: et triūphator nobilis: dulcedo ineffabilis: totus desiderabilis. Mane nobiscū dn̄e: nos tuo replens lumine: pulsa noctis caligine: tua pasce dulcedine. Gloria tibi dn̄e: q̄ natus es. In primo noctur. an. Hi in currib⁹ et hi in equis: nos autē in noīe dn̄i dei nr̄i ī uocabimus. ps. Exaudiat te dn̄s. an. Memor ero noīs tui dn̄e in omni generaciōe et generacione. ps. Eructauit. an. Secūdū nomen tuū iesu dn̄e sic et laus tua in fines terre. ps. Magn⁹ dn̄s. v. Laudabo nomen dei cū cantico. R. Et magnificabo eū ī laude. Lc. i

Dum festū festo succedit leta mēs transfertur: et terra iubilat: diffusis gaudiis plenis honore. Heri celebrauimus iesū ī celso mōtis vertice trāsfiguratū: hodie in imis terris humiliatū. Heri qualis apud patrē erat iesus: pdebat corporis sui cādore: hodie celebram⁹: quomodo latens diuinitas operatur nostra sub humili natura sacramenta salutis. Heri quales erimus scd̄m spem: suo ostendit splendore: hodie quales scd̄m fidē beato debemus viuere more. Heri suam nobis claritatē cōmendauit ad premiū: hodie ministrat sua charitas ad meritū. Illa in patria: ista in via. Illa in gloria cōsūmāte: ista ī doctrina cuz gracia misericorditer cooperante. Prouocat itaqz sacra solēnitas huius dignissimi festi: repetēda iustoz famosissima gesta: et veteris ac noue sacratissima mysteria legis: vt sic eo gloriosior hui⁹ appareat noīs institucio: quo dispar et inutilis inuenit comparacio oīs: que nō sub hui⁹ iesu nominis agat cultu. Tu R. Tu es ipē rex me⁹ et deus meus q̄ mādas salutes iacob In te inimicos nr̄os vētilabim⁹ cornu et in noīe tuo spernem⁹ īsurgentes in nobis. v. Exurge dn̄e adiuua nos: et redime nos propter nomē tuū In te inimi. Lectio. ii.

In hac solennitate charissimi nr̄a spes tota erigitur fides augetur: charitas diffūditur: sūme et indiuidue trinitatis alma maiestas magnifice cōmēdat. Et iubilantibus celestis curie ordinib⁹: ī mentis excessu famulantur etherei ciues. Rosei applaudunt martyres quia dum iesus est p̄ aīo robur victores se iclytos

noscunt Et confessores cādidi laudāt cū canore iubilo dū iesus ut mel dulcescit in ore. At dū melos suauis ies9 pulsat virgineas aures: filie hierusalē canētes cursitāt: hymnidice gaudent: cateruatī exultent et insimul oēs pmordia salutis dicentes. Jesu nostra redēpcio amor et desiderium. Hec est illa pclara festiuitas quā patres diu suspirarūt: lōge ante pdixerūt pphete: mystice signauerūt figure At tandē ille paranymphus gabriel celestis nūciauit marie. Qd ex te nascet sctm: vocabitur filius dei et nomē ei9 ies9 Tu. R. Saluos fac nos dñe de9 nr̄ et cōgrega nos de nacionib9. Ut cfiteamur nomini tuo sctō: et gloriemur in laude tua. V. Et sperēt in te q nouerūt nomē tuū qm̄ nō dereliqsti qrētes te dñe. Ut cfi.

Iesus fons vite Lc. iii. signatus: q quattuor in riuos se diffundit p plateas. Jesus a deo nobis factus est: sapiencia/ iusticia/ sctificacio atq redēpcio. In pdicacione sapiencia/ iusticia in pctōr ab solucione/ ī cōuersacione sctificacio/ in passione redēpcio. Unde scriptū est. Tres riui fluxerunt a iesu/ verbū doloris in quo confessio/ sanguis aspersionis in quo afflictio: aqua emūdacionis in qua cōpunctio designatur. Hoc est nomen qd paulus portabat coram gentib9 et regib9 vt lucernam sup cādelabrū. Mirabile est enī ac suauissimum. Unde quidā ait. Si scribas/ si conferas/ non sapit michi nisi legero ibi iesū. Si disputes aut conferas/ nō sapit michi nisi sonuerit ibi iesus. Jesus ergo nomen dulce et delectabile/ nomen cōfortans peccatorem: et nomen beate spei Ergo iesu esto michi iesus. Nec pretereat nos huius sacratissimi nominis multa virtuositas. Hoc est nomen qd cecis ctulit visū/ surdis auditū/ claudis gressū/ sermonem mut:/ vitā mortuis/ totāq dyaboli potestatē de obsessis corporib9 vt9 hui9 noīs effugauit. Nec pfecto minoris excellencie et sublimitatis ē q virtutis. Unde scriptū ē. Nomē saluator: mei fratris mei/ carnis mee: sāguīs mei. Nomen seculis abscōditū/ sed in fine seculor reuelatū. Nomē mirabile/ nomē ieffabile/ nomē inestimabile/ immo eo mirabilius quo inestimabile/ eo magis gratum quo gratuitum. Hoc autem nomen īpositū ei est/ ab eterno: ab an-

gelo ꝛ a patre ioseph Ab eter no: cū iesus a potēcia saluādi saluatoꝛ īterpꝛetat. Ab āge= lo: cū ab habitu saluandi sal uatoꝛ dr · qd ei conuenit a sue cōcepciōis pꝛincipio. A patre suo ioseph hoc nomē īpositū est: cū ab actu passionis ꝛ nr̄e redēpcionis future iesus sal uatoꝛ appellatus est. Tu. R. Osculetur me osculo oꝛis sui qꝛ melioꝛa sūt vbera tua vi= no fragrācia vnguētis opti= mis. Oleū effusū nomē tuū. Ideo adolescētule dilexerūt te. V9. Trahe me post te cur= remus simul in odoꝛē vnguē toꝝ tuoꝝ. Oleū. Glia. Ideo. In. ii. noc. ān. Deus ī nomīe tuo saluū me fac et in virtute tua iudica me. ps Ipsuȝ. ān. Sic psalmū dicā noī tuo ī se culū seculi vt reddam vota mea de die ī diem. ps. Exau di deus depꝛe. ān. Sit nomē eius bn̄dictū in secula q̇ nat9 est de v̄gine maria. ps. De9 iu diciū. V9. Benedic aīma mea dn̄o. R. Et oīa que intra me sunt noī sancto eius. Lcō. iiii

Oleū effusū nomē tuū. Est pꝛoculdubio inter oleū ꝛ no mē spōsi nr̄i iesu similitudo. Nec ociose spūs̄ctūs alteru= trū cōparauit. Oleum lucet: oleū pascit. oleū vngit Fouet ignē nutrit carnē: lenit dolo rē. Oleū ergo lux cib9 et me= dicina. Sic quidē nomē spō= si: lucet pꝛedicatū/ pascit reco gitatū/ iuocatū lenit ꝛ vngit. Unde putas in toto oꝛbe tā= ta et tā subita lux fidei/ q̄ꝑ de pꝛedicato iesu noīe? In hui9 noīs luce/ vocauit nos de9 in admirabile nomē suū. Unde scriptū est Fuistis aliq̄n tene bꝛe/ nūc aūt lux in dn̄o. Pꝛe= terea est et cibus hoc nomē ie sus. An nō tociēs cōfoꝛtaris quociēs recoꝛdaris? q̇d eque mētē cogitatum impinguat. Quid ita exercatos reparat sēsus: v̄tutes roboꝛat/ bonos moꝛes vegetat: castas fouet affectiōes? Aridus est oīs aīe cib9: si oleo isto nō infūdatur/ Insipid9 est: si nō hoc sale cō diat. Iesus est mel ī oꝛe: ī au re melos/ ī coꝛde iubilus. R. In semita iudicioꝝ tuoꝝ dn̄e sustinuimus nomē tuū/ ꝛ me moꝛiale tuū in desiderio aīe Aīa mea desiderauit te in no cte sed et spūs meus in pꝛecoꝛ diis meis de mane vigilabo ad te. V9. Uere tu es deus ab sconditus deus israel salua= toꝛ. Anima mea. Lectio. v.

Quod reliquū est ꝓsequa= mur/ diximꝰ nomē dei esse me dicinā. Tristatur aliquis ve strū veniat ī coꝛ iesus ꝛ inde saliat in os/ ꝛ ecce ad exoꝛtū

nois lumē nubilū oē diffugit redit serenū. Labit quis in crimē/ currit insup ad laqueū mortis desp̄ado: nōne si inuocet nomē vite confestī respirabit ad vitā? Cui aliqn̄ stetit āte faciē saluator' nois duricia vt assolet cordis igna uie torpor/ rācor animi: languor accidie. Cui fons lachrimarū exhaust⁹ īuocato iesu noīe non cōtinuo erupit vberior fluxit suauior: Cui in periculis palpitāti et trepidāti inuocatū virtutis nomē nō statim fiduciā prestitit & depulit metū. Dubiis estuāti & fluctuanti emicuit semp certitudo. Aduersis diffidēti iā iācꝫ deficiēti hoc inuocato noīe nūꝙ̄ defuit fortitudo. Denicꝫ scriptū est Inuoca me ī die tribulacioīs eruā te & honorificabis me. Nichil tā ire īpetū cohibet supbie tumorē sedat sanat liuoris vulnus/ restringit luxurie fluxū: extinguit libidinis flāmā: sitim tēperat auaricie ac tocius īdecoris fugat pruriginē. Nāpe cuꝫ iesū michi nomīo hoīē3 michi ꝑpono mitē & hūilē corde benignū sobriū castū misericordē et omni denicꝫ honestate ac sanctitate conspicuum: eundemcꝫ ipsum deum omnipotentem: qui me suo exemplo sanet et roboret adiutorio. Hec omnia michi sonant cū sonuerit iesus. Sumo michi itacꝫ exempla de homine: sed auxiliū a potente. Illa tanꝙ̄ pigmentarias species/ hoc vnde acuā eas. Et facio cōfectionem cui similem medicorum nemo facere possit. Cu.

R. Obsecro aūt vos fratres per nomē dn̄i nostri iesu xp̄i Ut idipsū dicatis oēs et non sint in vobis scismata. V. Discedat ergo ab īiquitate oīs q̄ noīat nomē dn̄i. Ut. Lcō. vi

Hoc tibi electuarium habes o aīa mea recōditū in vasculo vocabuli huius quod est iesus salutiferum certe quodcꝫ nulli vnꝙ̄ pesti tue īueniatur inefficax. Sēper tibi in sinu sit: semper in manu/ & omnes tui in iesum sensus dirigantur & actus. Ad hoc te inuitat cū dicit. Pone me vt signaculū ī corde tuo Pone me vt signaculū ī brachio. Sic ergo habes vnde & brachio medearis et cordi. Habes inꝙ̄ in nomine iesu vnde tuos act⁹ vel prauos corrigas vel minus perfectos adimpleas/ vnde tuos sensus vt serues ne corrūpāt aut si corrūpāt sanes O ꝙ̄ pulcher es āgelis tuis dn̄e iesu ī forma dei ī die eternitatis tue ī splendoribus san-

ctorum ante luciferum genitus: splendor et figura substãcie patris et quidẽ ppetuus minimeque fucatus cãdor vite eterne. Quam michi decorus es domine mi in ipsa huius posicione decoris eteni ubi te exinanisti ubi naturalibus radiis lumẽ inde ficiẽs exuisti: ibi pietas magis emicuit/ ibi charitas plus effulsit/ ibi ãplius grã radiauit. Quã clara michi oriris stella ex iacob: quam lucidus flos de radice iesse egrederis/ quam io cundũ lumẽ in tenebris visitasti me oriens ex alto. Quã spectabilis et stupẽdus eciam virtutibus supnis ĩ cõceptu de virgine/ in vite ĩnocẽcia/ ĩ doctrine affluencia/ in chorusca cionibus miraculorum/ in reuela cionibus sacramentorum. Quaz rutilans post occasũ sol iusticie de corde terre resurgis/ quam formosus in stola tua demũ rex glorie ĩ alta celorũ te recipis. Quare nõ pro his oĩbus oĩa ossa mea dicẽt: quis similis tui? R. Jesus nazarenus rex iudeorum fili dei viui miserere mei Ut videaz voluntatẽ dei Et visitem templũ eius. V. Aspice in me et miserere mei scdm iudicium diligenciũ nomẽ tuum dñe. Ut videam. Gloria patri. Et visitem. In. iii. nocturno ãn. Adiuua nos deus salutaris noster/ et propter gloriam nominis tui dñe libera nos et propicius esto peccatis nostris propter nomen tuũ. ps. Deus venerunt gentes. an. Confitebor tibi dñe deus meus in toto corde meo et glorificabo nomen tuũ in eternum ps. Inclina domine. ãn. Afferte domino patrie gẽcium afferte domino gloriam et honorem afferte domino gloriam nomini eius. ps. Cantate. i. V. Non nobis dñe nõ nobis. R. Sed nomini tuo da gloriam. Scdm matheũ. ii. c.

IN illo tempore Angelus dñi apparuit in somnis ioseph dicens: Joseph fili dauid noli timere accipere mariam cõiugẽ tuã. Et reliqua. Omelia origenis. Lectio vii.

IOseph mariam noluit traducere: noluit eã diffamare: sed voluit eã occulte dimittere. Occulte eaz a se dimittere volebat sicut pius/ sicut mãsuetus/ sicut misericors Juste humilians se in oĩbus cauebat et timebat sibimet illius tãte sanctitatis cõiũctionem adhibere. Idcirco dixit dimittã eã/ et a me lõge faciã eam/ et a cognaciõe mea Maior enĩ est eius dignitas: super excellit eius sãctitas/ nec mee congruit dignitati. Hec autẽ

eo cogitante/ angelus dñi p visũ apparuit illi dicẽs. Qua re dubitas ioseph Quare im prudenter cogitas? Quare ir racionabiliter meditar? Deus ẽ eni qui generat. Qd eni nascetur ex ea de spiritu sctõ est: qꝛ scilicet huius natiuitatis cooperatoꝛ spũsctũs est. Ille quidẽ est de quo scriptura pꝛenũciauit dicens. Puer natus est nobis ⁊ fili⁹ datus est nobis. Pariet ĩquit filiũ: et vocabis nomẽ eius iesum. Uirgo generat: et tu ioseph hũc genitũ vocabis iesũ q̃ interp̃tatur saluatoꝛ. Ip̃e eniꝫ saluũ faciet populũ suũ a peccatis eoꝝ. Uocabis ĩquit nomen eius hoc qd ante fuit qd ante secula noĩatũ est Nõ tu ei ĩpones nomen: nec ex te ei vocabulũ constitue/ sed nomina et voca exultãdo iesum id est saluatoꝛẽ eũ esse testare Tu. R Ecce concipies et paries filiũ Et vocabit nomen eius iesus. v Hic erit magn⁹ et filius altissimi vocabit/ et dabit illi dñs de⁹ sedẽ dauid patris eius. Et voca. Lc. viii

Ex tempoꝛe iesum cepisse saluare ne consideres sꝫ eciam antiquissimũ saluatorem. Ip̃e enim saluum faciet populum suum a peccatis eorum. Duo etenim per hoc verbum pꝛeclara designant: qd et deus fuerit et dñs. pꝛi⁹ ante incarnacionẽ xp̃s/ ⁊ qd populus ei⁹ ab eo saluãd⁹ iam tũc ãnũciabat. Et ideo dictũ est. Ipse saluet populũ suum a peccat eoꝝ vt vere de⁹ Dei enĩ est virtutis a peccato saluare vel pctã dimittere. Iuste ergo fili⁹ dei habẽs ppłm suum venit vt dictũ est ipsũ liberare a peccatis atq; saluare siue ex iudeis siue ex gentibus De quo ipse p pphetã iã fuerat elocutus dicens. Dñs dixit ad me filius me⁹ es tu ego hodie genui te Pete a me ⁊ dabo tibi gentes hereditatem tuam et possessionem tuam terminos terre. Ip̃e saluabit populũ suũ a peccatis eoꝛũ: sanguine videlicet suo cũctos redimens/ moꝛte sua de moꝛtis eos liberans potestate Ipse saluabit hoc est saluatoꝛ omnium hominum atq; credencium est. Hoc autem totũ factum est. Quid totuꝫ? Hoc de vnigeniti descensione hoc de domini incarnacione: hoc de angeli ad virginem destinacione hoc de ipsius virginis desponsacione et castitate. Hoc de huius sacratissimi iesu nominis exaltacione. hoc enim totum factuꝫ est ad tocius mũdi salutẽ. Hoc autẽ

totū factū est vt vnū cōplere tur ꝛ vnū cōsūmaret Quid? Illud ꝙ virgo genuit: ꝙ vir go permansit: et intacta vir go perseuerauit. Ecce inquit virgo in vtero cōcipiet et pa riet filiū. Pariet filiū ad de nuo reparādū adam ad ino bediencīā eue ꝑ marie obediē ciam excludendā. Ad erigen dum iacenciū gen⁹ qđ ꝑ mu lieris temerariā crudelitateꝫ fuerat ante deiectū R. Cū ap ꝓpinquasset iesus hieroso lymis turbe autem q̄ ꝓcede bant et que sequebant clama bant dicētes osanna filio da uid benedictus qui venit ī no mine dñi. Rex israel osanna in excelsis. V. Dñe saluuꝫ me fac o dñe bene ꝓsperare be nedictus qui venit in noīe do mini. Rex israel. Lectio nona

ET vocabunt nomē ei⁹ emanuel: quod īterpꝛe tatur nobiscū deus. Uocant nomē eius pꝛius angeli psal lētes ī eius generacione atqꝫ gaudentes sicut deū omniuꝫ et regem pacis ad hominē ve nientē. Deinde apl'i vnigeni ti dei dñacionē atqꝫ virtuteꝫ oībus gentibus pꝛedicantes. Adhuc et sancti martyꝛes cō tra ignes et gladios vsqꝫ ad moꝛtem resistētes. Deinde cū cti credentes hocipsū nomen vsqꝫ ad cōsūmacionem seculi memoꝛātes atqꝫ laudantes. Et vocabunt nomen eius e manuel: qđ interpꝛetatur no biscum deus. Qui vocabunt nisi iusti quoꝛū vocabit ī ter ra nomen nouuꝫ. Non sicut pꝛius in figuris et in imagi nibus: sed facie ad faciē appa rentem/ nobiscū deus. Abꝛa he patri credenciū tribus ho ris tempoꝛis licet non ꝑ ipsā ineffabilē deitatis sue substā ciam/ sed pocius per angelicā speciē a meridie visus est No bis triginta tribus annis in terra apparuit/ et cū hoībus conuersari dignatus est. Ja cob bꝛeui tēpoꝛe ꝑ angelū ni chilominus apparuit collu ctans cū eo/ quiqꝫ se ab eo su perari permisit vt hunc mun dum coꝛde merito benedice ret atqꝫ israel nomīaret. No biscū deus amplius magisqꝫ ꝓ nobis magnificum certa men adimplēs ꝛ vsqꝫ ad moꝛ tē accedēs vt moꝛte sua moꝛ tem occideret et benedictionē atqꝫ immoꝛtalitatem mundo coꝛde populo condonaret/ q̇ fiducialiter dicit nobiscū de⁹ Per euangelistaꝝ ꝛ apostolo rum p̄dicacionē/ per sācti sui coꝛpoꝛis sacramentū/ per glo riose crucis signaculū/ ꝑ glo riosi noīs sui exaltacionem.

Per ista ergo oĩa nobiscũ de-
us. Ipsi honoꝛ et gloꝛia ĩ se-
cula seculoꝝ : amen. Cu. ℞.
Hec autẽ scripta sũt vt creda
tis qꝛ iesus est xp̄s filius dei:
et Ut credentes vitã habeat;
In noĩe eius. ℣. Confitemi
ni dño ⁊ inuocate nomẽ eius
annũciate inter gẽtes opera
eius. Ut. Gloꝛia. In no p̄s.
Te deũ lauda. In lau. ℣. Ad
iutoꝛiũ nostrũ ĩ noĩe dñi. ℞.
Qui fecit celũ et terram. ãn.
Vocatũ est nomen eius
iesus qd vocatũ est ab
angelo pꝛiusq̄ in vtero cõci-
peretur allã. p̄s. Dñs regna.
ãn. Laudate nomẽ dñi nr̃i ie
su xp̄i qm̃ suauis est ipse ⁊ in
eternũ mĩa eius alla. p̄. Iubi
late. ãn. Benedicã te dñe iesu
in vita mea et in noĩe tuo le
uabo man⁹ meas alla. p̄. De
us de⁹. ãn. Iusti tulerũt spo-
lia impioꝛũ ⁊ decantauerũt
nomẽ tuũ dñe et victricẽ ma
nũ tuã laudauerunt pariter
dñe de⁹ noster. p̄s. Bñdicite.
ãn. Iuuenes et ỽgines senes
cum iunioꝛib⁹ laudent nomẽ
dñi qꝛ exaltatũ est nomẽ eius
solius alla. p̄s. Laudate. Cp̄.
Omnib⁹ q̇ inuocant no-
men dñi nr̃i iesu xp̄i in
omni loco ip̄oꝝ ⁊ nr̃o gracia
vobis et pax a deo patre nr̃o
et dño iesu xp̄o. Deo g. hy⁹.

Iesu auctoꝛ clemencie: to
cius spes leticie: dulcoꝛis
fons et gr̃e : vere coꝛdis deli-
cie. Iesu decus angelicũ: ĩ au
re dulce cãticũ : in oꝛe mel mi
rificum: in coꝛde nectar celicũ
Iesu flos matris ỽginis : fa
uus nr̃e dulcedinis : dec⁹ hũa
ni generis : da lucẽ veri lumi
nis. Iesu sole serenioꝛ: ⁊ bal
samo suauioꝛ : omni dulcoꝛe
dulcioꝛ : pꝛe cũctis amabilioꝛ.
Iesu sũma benignitas: mira
coꝛdis iocũditas : incõpꝛehen
sa bonitas : nos stringat tua
charitas. Rex virtutum rex
gloꝛie: rex insignis victoꝛie: ie
su largitoꝛ gracie/ honoꝛ ce-
lestis curie. Te celi choꝛus p̄
dicat: et tuas laudes replicat:
iesus oꝛbẽ letificat: ⁊ nos deo
pacificat. Gl'ia tibi dñe q̇ na
tus es. ℣. Sit nomẽ dñi iesu
benedictũ. ℞. Ex hoc nũc et
vsq̄ in seculũ. ãn. Ioseph fili
dauid noli timere accipe ma
riam cõiugẽ tuã. qd enĩ in ea
natũ ẽ de spiritu sc̄tõ ẽ pariet
autẽ filiũ et vocabis nomen
eius iesum. ipse enĩ saluũ fa-
ciet populũ suũ a pc̄tis eoꝛuꝫ
p̄. Benedict⁹. oĩo De⁹ q̇ glo
riosissimũ. Ad p̄mam ãn. Uo
catum est. Cetera oĩa sicut in
die natalis dñi. Ad terciã ãn
Laudate. p̄s. Legẽ pone. Cp̄ꝫ
Omnibus qui in. ℞. Lauda

bo nomen dei cũ cãtico alľa alľa. ℣. Et magnificabo euȝ in laude alľa alľa. ℣. Bñdic aĩa mea dño. ℟. Et oĩa que intra me sunt nomini sancto eius. oro. Deus qui glioſiſſi-mã. Ad terciam ãn. Bñdicaȝ te. ps. Defecit. Capitu. Omne quodcũq; facitis in verbo: aut in opere/ oĩa in nomĩe dñi noſtri iesu xpi facite gracias agentes deo ꝛ patri per ipsũ. ℟. Benedic aĩa mea dño Alľa alľa. ℣. Et oĩa que intra me sũt nomini scõ eius alľa. ℣. Non nobis dñe non nobis. ℟. Sed nomini tuo da gloriã. Ad ix. ãn. Iuuenes. ps. Mirabilia. Capm. Denũciamus autẽ vobis fratres in noĩe domini nri iesu xpi vt subtrahatis vos ab omni fratre ãbulante inordinate et nõ scdm tradicionem quã acceperunt a nobis. ℟. Non nobis dñe nõ nobis Alľa alľa. ℣. Sed nomini tuo da gloriã Alľa. ℣. Sit nomẽ dñi iesu bñdictũ ℟. Ex hoc nũc. oro. De⁹ qui Ad scdas ves. ãn. Uocatũ eſt Psalmi qui ad primas veſpe. dicanẽ. Cpm. Omĩbus qui. ℟. Hec autem scripta. hym⁹ Exultet cor pre. ℣. Omnis terra. ãn. Exurgens autẽ ioseph a somno fecit sicut prece perat ei angelus domini ꝛ accepit cõiugem suam et nõ cognoscebat eam donec peperit filium suum primogenitum et vocauit nomen eius iesum allelupa. ps. Magnificat. oro Deus qui glorioſiſſimum ac Quotidie infra octa. vbi festum nois iesu eſt maius duplex et octaue cum regimine chori hoc modo de eisdẽ octa. fiat seruicium cum predictis inuitatorio: hymno: añis et psal. sicut in prima die. Uersiculi et responso. scdm ordinem nocturnorũ dicanẽ quãdo de octaua agitur. Completoriũ non mutatur nisi quando de aliquo feſto agitur. Tũc enĩ fiat sicut in feſto sancte trinitatis Per octa. ante laud. ℣. Adiutorium noſtrum in no. In laudibus hec sola aña. Uocatum eſt nomen. ps. Domin⁹ regnauit. Capi. ꝛ hym. et ℣. sicut in prima die añe super Benedictus et Magnificat dicanẽ de añis sup psal. ad primas veſpe. cum repeticione earum. Ad primam super psal. Quicunq; vult. aña Te iure laudant Notanduȝ eſt eciam ꝙ quãdo fit seruicium de octa. tunc in fine omnium hymno. dicetur Gloria tibi domine qui na. nisi ĩ fine Alma chorus. Si dies

dñicus infra octauas con tigerit ⁊ vacauerit a festo sācti laurēcii et festo scti ypoliti so ciorūqꝫ eius: et nisi hystoria i choanda fuerit: ad ꝑmas vš āñ. Uocatū est. Psal. qui i ꝑ ma die. Cetera oīa sicut ī pri ma die preter R. qđ non dice tur. Mēo. de sancto si occur rat de dñica de trinitate ⁊ ꝓ cessio ante crucē In redeūdo de omnibus sctis. an. Salua toꝛ mundi. Vꝰ. Letamini ī do mino. Oro. Infirmitatē. Ad matuti. oīa fiant sicut ī ꝑma die. Tres ꝑme lectio. de octa. Medie lectio. de festo trium lectionū tunc ibidē contigē. Uel fiant medie lec. de octa. sancti laurencii quādo festuꝫ trium lectionū non cōtingit: Tres vltime lectio. de expōe euangelii sicut in prima die. ad laudes: primā: ⁊ horas Ce tera fiant sicut per octauas.

¶ Secūda die de cōstitucione nomis iesu. Lectio ꝑma.

Quem non libet de cōsolaciōis plenitudine sa cri noīs iesu diucius contem plādo memoꝛari? Uideamꝰ igitur de incōpꝛehēsibili huiꝰ sacratissimi nominis institu cione: quibus nempe litteris integratur: et foꝛtassis non videbitur inutile: nec deerit deuotis venerabile sacramē tum. Duabus ex syllabis ie sus conficitur paucis tamē litteris syllabe constituūtur Sed quid in hac litterarum serie charissime queris? Audi Si enim vt ait saluatoꝛ om nes capilli vestri numerati sunt quos nature ascribitis/ quanto magis littere sub nu mero pauco in quarum adu nacione tanta copia plenitu dinis sapiencie et sciencie dei celi et terre et oīum que in eis sunt: non inutilis conside racio putetur. Gloꝛiam pꝛe buit viro in capillis? arboꝛi in foliis nec est in obliuione coꝛum quanto magis glo ꝛiam non dabit nomini suo in sacri nominis iesu litteris In his duabus syllabis la tet totum quod querimꝰ qđ adhuc nescimus quid est/ vsqꝫ iesus fiat omnia in omnibus Opera enim dei perfecta sūt: nec vnum iota aut vnꝰ apex pꝛeteribit donec omnia fiant quia omnia numero/ ponde re mensura fecit et statuit. Tu autem. Lectio secunda.

Huius ergo noīs integracio cum operis est dei: vnum io ta non erit inane. Quare hec oīa dico? Oꝛ littere hebꝛeoꝛū oēs pene interpꝛetabiles sūt: grece aut latine non sic: neqꝫ barbaroꝛū littere. sicut nēpe

diuinitatis maiestas īmensa dignatur sub exigua carnis massa latere/ ita et īundans sue bonitatis dulcedo paucis sub lr̄is signari ad nr̄m gaudiū meritū et premium. Sacrū fr̄es audite mysteriū nr̄is mentis auribus resonet hoc nomen iesu benedictum qd apud hebreos tribus lr̄is cōprehēditur cū titulo principiū vite exēplū cōclusione et principiū est cōclusio. Iste principiū ī die virtutis dei in splendoribus sāctorꝝ ante luciferū genitus. Iste verbū in principio apud deū: iste principiū in quo creauit deꝰ celū et terrā et oīa que in eis sūt. Iste est qui interrogantibus iudeis quis esset dixit: principiū q̄ et loquor vobis. Iste est cōclusio et finis apud eos ī quos fines sclorꝝ deuenerūt Cū verbū dei principiū sit caro finis hominū factū. Iste caput et finis qui oīa morte cōclusit cū dixerat cōsūmatū est. Bene hīc ait zacharias ꝓpheta. In diebꝰ illis erit dn̄s vnus ⁊ nomē eiꝰ verū. lc. iii.

Liquet ex dictis saluatorem esse iesū primum et nouissimū primū ī creacione nouissimū in redēpcione primū in benefaciendo: nouissimū in retribuēdo: et hoc quid est nisi vt veritas vocis signati certitudinē indicet. Si iacob post luctaminis nexꝰ hoc solēne nomē isrl' meruit sibi īponi tribus cōfectū syllabis: vir videns deū īterpretātibus/ sub figurato velamine christum iesū futurū significantibus/ multomagis duabus in xp̄i iesu noīe signatur mysticum leticie sacramentū. Admiremur eū cuius sapiēcie non est numerus cuiꝰ magnitudinis nō est finis vt soli policꝫ vnā faceret rempublicam duabꝰ syllabis paucis ꝗꝫ cōnexis litteris voluit innotesci: ex volūtate ac potestate dignante sua bonitate. Quare iesū si bene scis/ sat est si cetera nescis. Nam hoc est nescire/ sine xp̄o iesu plurima scire apostolum audi. Nichil me iudicaui scire inter vos/ nisi iesum christum et hunc crucifixum.

Memoria de sctis. Die. iii. de sāctificacione noīs iesu. Lcō. i.

Nostra rursū replicat gaudia ista festiuitas sctā: vt cuiꝰ aīmus minꝰ refocillabatur in beati noīs iesu integracione iā adipe et pinguedine sctificacionis eiusdē repleat aīa eiꝰ/ ⁊ labiis exultaciōis laudet nomē dn̄i sctm̄ Ipa nāqꝫ felix noīs interpretacio sic nos in eo sctificat/ vt

dignissima laude super omia sanctificetur in nobis iesus vere salus interpretatur. Et merito quia domini est salus et sup populū suū benedictio eius. Cuius eius? Eius dico qui operatus est salutē in medio terre: qui extendit inuitātes manus suas ad retribuendum vt venientes cum exultacione: portantes manipulos iusticie ab oriente et occidente recumberent cum abraham ysaac et iacob in regno patris nam q̄ntum distat ortus ab occidente longe fecit a nobis iniquitates nostras misertus nostri. Tu. Lctō ii.

Iste est verbū qd̄ misit deus et sanauit oēs de īterícionib9 suis. Sic nobis est salus vt suo actu beato pariter sit nostri terminus doloris et per deitatem in gloria terminus felicitatis eterne. Caueamus igitur charissimi ne sibi degeneres simus. Nempe sicut per bonos glorificatur ita et per malos ad eius opprobrium et contemptum blasphematur iustus iesus deus noster. Sanctificemus illum in nobis vt et ille nos sanctificet in se. Qui non sanctificat iesū non sanctificabitur ab eo. Sanctificamus iesum in nobis: quando scientes eum sanctum timemus eum et sollicite vigilamus ne forte violemus eum per opera mala. Sicut qui veste fulgida vestitus fugit sordes: ne cōiquinet eam: sic qui in corde suscipit iesum sollicitus esse debet ne cōtaminet eum. Lucis profecto ad tenebras non est conuencio: nec iesu xp̄i ad belial. Scias ergo si contaminatus fuerit in nobis ille qui sui in natura incontaminabilis est iniuriam istam nostro vindicabit interitu. Tu. Lctō iii.

Spirat opera salutis et exercet. Jesus interpretatur salutaris. Nec sine merito clamemus proinde singuli cōuerte nos deus salutaris noster/ et auerte iram tuam a nobis. Si vero sanguis hyrcorum aut thaurorum et cinis vitule aspersus inquinatos sanctificabat ad emūdacionem carnis peccatricis/ q̄ntomagis sanguis christi quem pro nobis effudit abunde: qui et per spiritum sanctum semetipsū obtulit immaculatū deo patri emūdabit sctificabitq̄ cō sciēciā nr̄am ad seruiēdū deo viuēti vt digne famulemur ei et repromissionē accipiant q̄ vocati sūt hereditatis etne? Nō enī sonat sctūs nisi sāguine tinct9. Sāguine iesu tinge-

ris : vt ſalutaris ſit tibi ieſus
Oꝛemus igitur fratres aſſi-
due ad ieſum vt ſuam nobis
infũdat grãm per quam per-
ueniamus ad interminabilẽ
felicitatẽ que ſalutaris appel
latur. Dicamꝰ ergo. Oſtende
nobis dñe ieſu mĩam tuam
et ſalutare tuum da nobis.
Mẽo. de ſ. romano. Quarta
die ſit de ſancto laurencio cũ
mẽo. de oct. tam ad veſ. ꝙ ad
mat. et mulã. Quita die de de
ſcripciõe nois ieſu. Et feſtũ. ſ.
blaſii differẽ vſqꝫ poſt oc. ſ. i

Gaudia feſti cõtẽplãtes
beatiſſimi nominis ieſu
deſcripcionem perſcrutemur
Ad noſtrã doctrinã mentiſqꝫ
conſolacionem aduertẽdum
eſſe arbitroꝛ nõ ocioſum ꝗd
ſub legis figura pꝛeterit fa-
ctum : quod nobiſcũ gracioſe
agitur in re que in eternũ eſt
ꝓmãſura. Legimus vtiqꝫ apd
hebꝛeos tetragramaton reue
rencie et honoꝛis nomen dei
fuiſſe digniſſimũ ſummi pon
tificis fronti ſupeminẽs atqꝫ
lamina aurea ſculptum. Hoc
lr̃is quatuoꝛ hebꝛaicis ſcrip-
tũ ſãcti ꝑcinuere pr̃es magni
eſſe myſterii. Tetragrama-
ton namqꝫ noſtra in lingua
ſonat iſte eſt pꝛincipium vite
Nec pꝛofecto hoc aliud no-
men venerabile ieſus ꝙ pꝛin-
cipiũ vite : hoc eſt ſaluatoꝛem
eſſe ieſum chꝛiſtum deſignare
perhibetur. Signatur ergo
iure ſub ieſu noĩe quod in fi-
gura pꝛefuit ſub altero. O
nomen cũctis admirabile ter
ribile peccatoꝛibꝰ et perama
bile iuſtis. Nec hoc latuit in
ſomno iacob : qui cũ ſcalam
vidiſſet terram celoſqꝫ tan-
gentem : ait. O ꝙ terribilis
eſt locus iſte. Sacrum myſte
rium ĩuens vt malis fieret
terribilis/ quos ſpiritu oꝛis
ſui interficeret/ qui bonis ve
nerat vt angelus conſilii et
fieret pater futuri ſeculi chꝛi
ſtus ieſus qui inibi natus eſt
vbi ſcalam viderat iacob.
Ieſus igitur eſt ſcala celi/
quia ieſu ſcanditur celum.
Signetur ergo in fronte mẽ
tis deuote que aĩma iuſti me-
rito nũcupatur. Lectio ſcda.

Gaude igitur gaudio mag-
no ſcutifer ieſu chꝛiſti : qui dũ
gurgite ſancto immergeris :
ſacro inungeris criſmate at-
qꝫ alta fronte crucis ſigno
inſignitus fueris totus in te
deſcribitur ieſus. Impꝛeſſus
anime caracter indelebilis ie-
ſu nomen gracioſe impoꝛtat
Hinc in apocalipſi ſcriptum
eſt. Uidebunt faciem eius/ et
nomen eius ſcriptum in frõ-
tibus ſuis. Quod lamina au

ri typice gestabat in fronte
pontifex: iam eternaliter iu-
stus quisqꝫ sub nomine gerit
in anima. O gens sancta ge
nus electum regale sacerdo-
cium populus acquisicionis
vobis credentibus honor et
virtus: vt virtutes eius iesu
annuncietis de die in diem
donec auferatur luna qui de
tenebris vos vocauit in ad-
mirabile lumen nominis sui
et glorie. Gaudete iterū dico
et exultate/ qr nomina vestra
scripta sunt in celis: per iesū
christum qui est primogenitꝰ
mortuorum/ et predestinatus
filius dei in virtute. Ideo pri
mitus vt decuit nomen eius
inscriptum dixerat sicut per
prophetā ait. In capite libri
scriptum est de me/ vt facerē
voluntatem tuam. Lcō. iii.

Non absqꝫ prophetico presa
gio reor id esse actū ab iniquo
pylato: sicut nec qđ cayphas
pontifex prophetauit nesci-
enter dicens meliꝰ est vt vnꝰ
moriatur pro populo q̄ vt to
ta gens pereat. Deniqꝫ insul-
tantibus iudeis pylatus ait:
quod scripsi scripsi: quando
pro titulo triumphali exerit
iesus nazarenus rex iudeorū.
Hoc tribꝰ linguis scriptū est/
hebraica/ greca/ et latina/ vt
xp̄i fides toto orbe terrarum
annūciaretur ad salutē. No
men iesu ad cōtumeliā exerit
hierusalem in terris: vt inue-
niretur ad gloriam ī hierusa
lem cuius participacio ind-
ipsū in celis. Unde iohannes
in apocalipsi vidit sanctā ci-
uitatem hierusalem habentē
claritatem dei. Uidit in fun-
damentis duodecim portarū
lapide precioso ornatarum:
noīa apostolorū et agni iesu
christi splendide descripta.
Ubi et templum erat deus et
agnus ille christꝰ iesus omni
maiestatis gloria plenum.
Ad hoc charissime festinemꝰ
nos ingredi: vt sicut vendi-
cat in nobis esse et bonum:
ita et nos maneamus in illo

Memoria de sancto tyburcio
Sexta die. Lectio prima

AUida mens hominum
dū scire semper appetit
cogimur inferre quomō iesu
amenissimū nomen prenun-
ciatum est. Prophetam audi.
Reuelabitur filius meus ie-
sus cum his qui cum eo io-
cundabuntur. Et sequitur.
Post paucos annos morie-
tur filius meus iesus: et con-
uertetur seculū. Satis nam-
qꝫ ex effectu manifesta patet
huiꝰ diuini oraculi prenūcia-
ta veritas. Quid manifesti-
us apercius vt illo pphetico

vaticinio: in deo gaudebo et exultabo ī deo iesu meo? Quē nascēdū corporis nō viderat oculo lōge monuit ex nomīe pariter et re. Nā diuin9 ille esayas dicit Ex vtero matris mee vocauit me nomīe meo. meo vtiq̧ nō alieno: q̄ iesus scd̄m carnē saluator appellatus est/ q̄ ab eterno saluator erat scd̄m diuinitatē. A seculo non est ignotum sacrosanctū nomē iesu/ cū a tot tātisq̧ viris fidei testimonio dignis prophetice ac mirifice prenūciatum est. Lectio secunda.

Quāq̄ vero in veteri testamento nōnulli appellati sūt noīe iesus: vt iesus naue qui iosue dicebatur. iesus sirac/et iesus filius iosedech: eorum tamē nullus futur9 erat qui saluū faceret populū suū a pctīs eorum. Plures fateor in lege p̄nominati fuere anteq̄ nati/ ismael/ ysaac/ sanson: iosyas cirus/ agag/ hieremias atq̧ iohannes baptista/ sed oēs iesum xp̄m designare censent. Alios vero ex lege saluatorū nouimus/ moysen/ cyrū/ et ioseph: nec eorū aliquis qualis iste ad quē genu flectimus iesus: nomīe et re p̄figurabat. Sūt et isti saluatores/ nā q̄squis eorum magne salutis fuit promotor aut ppl̄i remouit dedecus: aut ab īgruenti clade liberauit patriam: singuli tamen sub vmbra degentes ī spe aduentus dn̄i nr̄i iesu xp̄i Namq̧ ies9 xp̄s heri et hodie Recte ergo et iuste īpositum est sibi nomen: qd̄ est laudabile ab ortu solis vsq̧ ad occasum. Si enī hominū concētus si angelorum iubilus canor mentes allicit/ iubilantes animos efficit vt se vix capere possit non min9 profecto hoc verbum iesus qd̄ prenūciari mandauit in mille generaciones. Nobis speculantib9 q̄ non licet homini loqui: sit iesus verbum semp manens ī ore et opere/ qui semp est verbum dei manās ex corde Noster iesus est verbū dei: q̄ verbum dei caro factū habitauit in nobis. Lectio tercia.

Triplici nomine deuote insignitū et prenūciatum saluatorem ex euangelio didicimus. Primo filius dei appellatur: scd̄o xp̄us: tercio iesus Vocatur etenī fili9 dei/ ī q̄tū est de deo deus. Christ9/ quia homo a psona diuina q̄ptum ad humanā naturam assumptus. Jesus/ vt de9 humanitati coniunctus. Fratres igitur charissimi qui in puluere estis expgiscimini et laudate Ecce dn̄s venit cū salute/ ve

nit cum vnguento: venit cuȝ gloria Nec enī sine salute venit iesus/ neqȝ christ9 sine vnctione/ neqȝ sine gloria venit filius dei. Ipse equidē salus ipe vnctio: ipse gloria Deū et dñm nr̄m iesū xp̄ȝ his modis cognoscimus: noīe. natura. natiuitate. potestate. et pfessione. Hūc iesum saluatorem sancti predixerūt pphete: de eo testatur pater/ de se ipe pfitetur. Apostoli predicāt. religiosi credunt. demones confitent. iudei negant. gentiles in passione cognoscūt. Obmutescat ergo oīs impietas que filiū dei iesū christū esse negat aut dubitat. Discedat impia gens iudaica/ que dei filiū christū iesum incarnatū spernit et denegat. Accedas o aīa xp̄iana: cfiteamur nomini sancto dñi: et gloriemur in laude iesu. Cui honor et gloria per infinita sclorȝ secula. amen. Tu. Septima die de sctō ypolito sociisqȝ eius ix. lc fiant. Tres prime lec. de cōi plurimorȝ marty. medie lec. de festo iesu. tres vltime de ppietate sctōrȝ cū propriis laudibus cū mēo. tm̄ de noīe iesu. Dñica infra octa. si contīgat/ oīa sicut in prima die pter R qd non dicetur. Mēoria de sancto laurēcio. Mēoria de dñica et de trinitate/ et processio in introitu chori.

N Saluator. Lctō pma.

Non latet nos dilectissimi deo et hoībus quomodo nouissimis diebus istis deus suam multiplicauit misericordiam: vt nobiscū gracio se magnificaret leticiam qui non solū aduenit domīator dñs/ sed qualis quantus ve fuerat ostendit/ cū pie et mā suete manifestauit suū nomē coram hoībus. Crediderunt patriarche de christi futura ī carnacione certificati patres fuere: qbus profecto hoc de quo agim9 deuotū nomē manifeste nō est reuelatū. Jacob xp̄m īcarnandū predixit. Nō auferet inquit sceptrū de iuda et dux de femore ei9: donec veniat qui mittēdus est. Hoc mirabile misteriū sed mirabilior dei bonitas: vt glorios9 sui iesu nomen venerandum a nobis sua mediante passione exaltaretur quod pri9 fuerat absconditū Uocabulum istud iesus dulce et gloriosuȝ omni odoratu cultuqȝ dignissimo nomen super omne nomen/ nō decuit ab hoībus appellari neqȝ ab eis offerri in mundum: sed ab excellenciori maiorisqȝ natura angelica Gabriel ergo ad mariam ait

Ecce concipies in utero et paries filium/ et vocabis nomē eius iesum. Hoc nempe nomē nouum/ quod os domini nō hominis nominauit. Luc. ii.

Quāq̄ enī legifer deo acceptatissimus moyses diuina oracula acceperat et ut amicus ad amicum locutus est ei deus: hoc venerabile nomen non vidit aperte petenti videre faciem eius ait. Non potes videre faciem meam et viuere: sed posteriora mea videbis. Populus israel moyse signatus incarnacionem circūcisionem passionem et ascēsionem que dei posteriora appellantur re et nomine vidit quem ille in rubo nec anterioribus inuisibilis dei maiestatis potuit cernere viuens.

Voluit eius nomen nosci ad salutis plenitudinē de celis: vsq̄ dū nasceret plenitudine temporis et noīaret in terris In facie noīatur de⁹ ego sū: in posteriorib⁹ iesus appellatur. Primū nomē ignoti dei et timoris iesus nomen ab oībus pregustatū est et amoris. Iesus amor īdicibilis amor delectabilis/ amor inextinguibilis. Ies⁹ peccati abluit maculā ne culpa coīquinet mētē sctificat: ne reat⁹ ad penā obliget ad gl'iam sanctificat

Unde apostolus ait. Abluti estis sanctificati estis iustificati estis in nomine domini nostri iesu christi. Hoc ergo nomen domini quicunq̄ inuocauerit: saluus erit. sc. iii.

Veneremur igit hoc deuotissimū nomē/ et oīa quecūq̄ facim⁹ in verbo aut in opere ut suadet ap'ls in nomīe iesu faciamus. Quippe bene erit oībus inuocantib⁹ eū in veritate et volūtatem timenciū se faciet: et deprecacionē eorum exaudiet iesus. Iesū beatus ignatius sue passiōis in agone inuocauit et bene sibi erat bestias ferocissimas ardentissimos ignes: cetera genera tormentorum superauit/ gl'iosū memoriale vltra humanam estimacionē corde suo īscriptū suscepit de manu dñi iesu sempiternū. Nāq̄ corde particulatim sciso litteris aureis scriptus inuenitur iesus cuius ob mirabilem graciam/ plures venerantur eū fideles Dyonisius atheniensis hui⁹ virtute noīs cecū illūiauit/ euāgeliste iohāni venenū nō nocuit. Dyane in nomīe iesu templū deiecit/ aristodemus intoxicatos mortuos suscitauit. Claudū sedētē in porta petrus et iohannes erexerūt/ enee paralitico petr⁹ gressū

restaurauit/ ac thabitam vi-
duam mortuam vite pristine
reduxit viuam. Merito ergo
colendū et venerādū est tam
efficax nomen ad cuius virtutē
grām et ɔsolacionē tot tātaq
cōsistunt miracula. Tu aūt.
Medie lectiones de sancto.
Si tamen dies dominicus fer
ta die euenerit tunc fient me
die lectio. de sancto lauren
cio. Tres vltime lectiōes
de exposiciōe euangelii sicut
in prima die. In laud. vna. ā
Memo. de sancto de dñica et
de trinitate. In oc. ad pmas
vesp super. ps. vna sola. ān.
A solis ortu. Cetera oīa fiāt si
cut ī die. Mēo de sctō eusebio
et de sācto laurencio. Lctō. i.

Confitētibus hoc saluti-
fere iesu nomē corā hoī
bus: copiosa merces repromit-
titur ī celis. Veneremur igit
inuocādo inuocemus cōfitēdo
et cōfiteamur noīe sctō eius qm
bonū est. Qm qui confitetur
cōfitebit a dño iesu xpo corā
deo patre et angelis/ non in
terra sed in celis. O vere bea
ta cōfessio hominis: sed feli-
cissima iesu filii virginis. Il
la cōfessio morientis et me-
rentis in via. ista in eternum
viuentis atq premiantis in
patria. Illa laudis/ ista re-
tribucionis. Illa in peregri
nacione ista in beata quiete.
Corde simul et voce iesum ve
nerare: et opere ne detractes
quia qui ore aut opere iesum
negat/ fidem negat et est infi
deli deterior. Nec quisq de fi
de iesu requisitus: celare ha-
bet hoc nomen gloriosissimū
Qui enim pro nomine iesu
mori paratum non se inuene
rit: nec se nouerit fore christi
anum. Pauli vt testantur mi
racula: amputato capite pal
pitans lingua ter iesum con
fessa est: ad cuius nominis cō
fessionem tres fontes vbi lā
guidi et infirmi sanātur mi-
rum in modum eruperunt.
Saulus audita voce hac ego
sum iesus quem tu perseque-
ris: cecus cecidit/ ab anania
in iesu nomine baptizatur:
atq a suis oculis squamis ca
dentibus illuminatur. Gau
deamus igitur euangelizan
do hoc dulce nomen: vt ab
ipso laudemur: et vasa glo-
rie cum paulo simus electa
vnde scriptū est vas electiōis
est michi vt portet nomē me
um coram regibus. Lectio. ii

Hoc deuotissimū nomē fra
tres mēte honoremus dū cogi
tatur voce dū audit verbo
dum enunciatur oracione
dū legitur inspirata visione
aut scriptura dum videtur:

quia profecto oībus his mo-
dis esse habet iesus. Est prete
rea nō venerabile solū hoīb⁹
sed et demonib⁹ multū terri-
bile. Clamāt nāq̧ semper ie-
su cur venisti ante temp⁹ nos
pdere? Xp̄i discipulis hec pote
stas tradita est/ vt suo ī noīe
demonia subiicerēt. Angelis
pfecto hoc nomē letabile/ cū
in eo ip̄orꝝ ruina reparatur
Hinc subtili⁹ fuit pphetatū.
vtili⁹ poptatū/ graciosi⁹ no
bis publicatū. Et q̄uis greco
stultū ⁊ iudeo scādalosū hiis
tamē q̄ salui fiūt sūme virtu
osū est. Nec īmerito vendicat
sibi nomē qđ est sup oē nomē
Hoc ergo nomē deuotissime
veneremur: a quo nr̄a fluūt
cūcta presidia iesū dulcia pre
cordia pulsent: erit⁹ aquarū
nr̄i deducāt oculi atq̧ crebris
singultib⁹ arida suspirēt pe-
ctora. Quorꝝ non erūt ꝯpūcta
corda tot vbi videnł legūtur
q̧ facta miracła? O ergo dul
cissime iesu si dulce est flere de
te ī mūdo: q̄ dulce est de te ie-
su gaudere in celo. Lectio. iii.
Exultet iam angelica turba
ob hui⁹ festi sacrati noīs iesu
diuina mysteria ac pro tante
benignitatꝭ dignitate: ītonet
canor iubil⁹ cordi et ori salu
taris. Gaudeat se nr̄a regio
tāti noīs illustrata honorib⁹
ppłs sedēs in tenebris sēciat
se amisisse caliginē et in hoc
beato noīe gaudeat recepisse
salutem. Leteł pia mr̄ eccł'ia
hui⁹ festiuitatis decorata gau
diis xp̄ianorꝝ deuotis melo-
diis vociferet hec eccł'ia xp̄i.
Cōgaudeant hui⁹ sāctissimi
festi pcuratores in quo non
de⁹ detinet sed graciā cōfert
seruatq̧ copiosā merēdi ma-
teriam vt plenius glorientur
in laude sui hoc fidei hoc spei
hoc charitatꝭ nomē fūdamē
tū merito nūcupał a quo nō
potest q̄sq̄ aliud ponere: qꝛ
id positū est xp̄s ies⁹. Excul-
pem⁹ de hoc lapide angulari
qui creuit in mōtē varia ta-
bernaculi festi et cauti sim⁹
ne segnes dilectione gł'iaciōe
pigri īueniamur in xp̄o iesu.
Hūc diligere ex toto corde te
neris tota aīa ⁊ oīb⁹ viribus
tuis. Ecce homo. Nichil reli-
quit q̄ totū sibi vendicat pro
spice quid negas vide q̄d po
tes mensures opere quid de-
bes: iesu xp̄o vero regi īmor-
tali q̄ viuit et īperat per sc̄ła
de⁹ atq̧ vētur⁹ ē iudicare vi-
uos ⁊ mortuos ⁊ scł'ꝫ p ignē.
Medie lect. de sancto eusebio
Secundum lucam. ii. capł'o.
IN illo tp̄e/ postq̄ cōsū-
mati sūt dies octo vt cir
cūderetur puer vocatū est no

men eius iesus. Et reliqua.
Omel' ex diuer. tracta. l. vii.
Neq; ei querere est xpia
nis cur voluerat dñs
circūcidi propter quid circū-
cisus est propter quid passus
propter qd tali ac tanto noīe
vocat⁹. Nichil hoꝝ ꝑpter se
sed oīa propter electos omīa
propter delicta nr̄a. Quod
vocatū est inquit ab angelo
priusq̄ in vtero cōciperetur
Vocatū plane nō impositū
nēpe hoc nomē ei est ab etno
A natura ꝓpria habet vt sit
saluator: innatum est ei hoc
nomē nō inditū ab humana
vel angelica creatura. Sed
quid dicimus q̄ egregius ille
propheta hūcip̄m puerū mul
tis noībus appellandū fore
predicens hoc vnum tacuisse
videtur: qd solū premonuit
angelus vt testatur euange-
lista vocatū est nomen eius?
Exultauit esayas vt videret
hūc diem: ⁊ vidit et gauis⁹ est
Deniq; et loquebat̄ gratula-
būdus et laudans deū/ puer
natus est nobis et fili⁹ datus
est nobis cui⁹ imperiū super
humerū eius et vocabitur no
men ei⁹ admirabilis consilia
rius deus fortis pater futuri
seculi priceps pacis. Magna
quidem nomina sed vbi est
nomē qd est sup omne nomē
iesus in quo oē genu flectat̄
forte his omnib⁹ illud vnū i
uenies: sed expressū quodam
modo et effusū. Nempe ipsū
est de quo sponsa in cantico
amoris oleū inquit effusum
nomen tuū. Tu aūt. Lc. viii.
Habes vnū in his omnibus
appellacionibus iesū nec om
nino vocari posset aut esse sal
uator: si forte horū q̄spiam
defecisset. Nunquid nō vere
admirabilem eum sum⁹ sin-
guli experti immutaciōe vti
q; naturarū? Hoc nempe est
saluacionis nostre principiū
cum incipim⁹ respuere quod
diligebamus dolere vnde le
tabamur amplecti qd time-
bamus sequi quod fugieba-
mus optare quod contemne-
bamus. Admirabilis plane
qui hec operatur mirabilia:
sed nichilominus et consilia
rium sese exhibeat necesse est
in electione penitencie et vi-
te ordinaciōe ne forte sit no-
bis absq; sciencia zelus ⁊ voca
ti boni prudēcia desit. Sane
opus est vt deū quoq; probe-
mus in remissione videlicet
peccatoruꝫ/ quia nec sine hac
salus nobis constare potest
et nemo potest dimittere pec
cata nisi solus deus. Verum
nec id quidem sufficit ad sa-
lutem: nisi fortem quoq; ex-

pereamur in expugnando im
pugnantes nos ne ab eisdem
rursum concupiscenciis supe
remur et fiant nouissima no
stra deteriora prioribus. Uide
tur ne aliquid deesse saluato
ri? Plane deesset quod maxi-
mum est: nisi pater esset futu
ri seculi vt per eũ scilicet im-
mortalem resurgeremus: qui
per presentis seculi patrem ge
neramur ad mortẽ. Nec hoc
satis si non ecia princeps pa-
cis patri nos recõciliaret cui
traditurus est regnũ/ ne for-
te sicut filii perdicionis vtiq̧
non salutis resurrecturi vide
remur ad penã Multiplicabi
tur sane eius imperiũ: vt me
rito saluator dicatur eciam pro
multitudine saluandorũ. Et
pacis nõ erit finis: vt veram
noueritis esse salutem: q̃ non
possit timere defectum iesu no
mine inuocato. Lectio nona.

Postq̃ consummati sũt di-
es octo vt circũcideretur pu-
er: vocatum est nomen eius
iesus. Magnum et mirabile
sacramentũ Circũcidit puer
et vocatur iesus. Quid sibi vult
ista connexio? Circũcisio nẽ-
pe saluandi magis q̃ saluato
ris esse videtur: et saluatorẽ
circuncidere decet magis q̃
circũcidi. Sed agnosce medi
atorem dei et hominum qui
ab ipso natiuitatis sue exor-
dio diuinis humana sociat:
ima summis Nascitur ex mu
liere: sed cui fecunditas fru-
ctus sic accedat: vt non deci-
dat flos virginitatis Pãnis
inuoluitur: sed pãnis ipsis an-
gelicis laudibus honoratur
Absconditur in presepio: sed
proditur stella radiante e ce
lo Sic et circuncisio verita-
tem suscepte humanitatis et
nomen qđ est super omne no
men: gloriam indicat maie-
statis. Circũciditur tanq̃ ve-
re abrahe filius: iesus vocatur
tanq̃ filius dei Non est in eo
magni nois vmbra: sed iesu
veritas manifesta Celitus qui
dem indictum nomen euan-
gelista testatur: quod voca-
tum est ab ãgelo priusq̃ ĩ vte
ro conciperetur Et attẽde ver
bi profunditatem Postq̃ na
tus est iesus vocatur ab ho-
minibus quod vocatus ẽ ab
angelis priusq̃ in vtero cõci-
peretur. Idem quippe et an-
geli saluator et hominis. sed
hominis ab incarnacione: et
angeli ab inicio creature Uo
catum est ergo nomen eius ie
sus: quod vocatum erat ab
angelo In ore duorum vel triũ
testium stet omne verbum et
ipsum qđ in propheta abbre
uiatũ: manifestius in euange-

lio legitur caro factum Uos ergo fres mei respicite hanc parabolam. Iesus enim nec euangelico eguit testimonio nec humano: sed triplex nobis salutis nostre testimoniũ ab angelo maria et ioseph reliquit: ne forte videamur assumpsisse nomen dei in vanũ Tu autem. In laud. omes aïe dicant ꝛc. sicut in prima die. Memoria fiat de sancto eusebio ꝛ de sancto laurecio ꝛc. ¶ Officium misse dulcissimi nois iesu. Introitus.

IN nomie iesu omne genu flectat: celestiũ terrestrium et infernorum: et omnis lingua cõfiteat quia dñs noster iesus xp̃s in gloria est dei patris. ps. Laudate dñm qm̃ bonus dñs: psallite noi eius qm̃ suaue. Oro.

DEus q̃ gloriosissimuȝ nomẽ dñi nr̃i iesu xp̃i vnigeniti filii tui fecisti fidelib9 tuis summo suauitatis affectu amabile et malignis spiritibus tremendũ atq̃ terribile: concede propicius vt omnes qui hũc deuote venerantur in terris: sancte cõsolacionis dulcedinẽ in presenti ꝑcipiant: ꝛ in futuro gaudiũ exultacionis ꝛ intermĩabilis iubilacionis obtineant

Per eundem. Lectio actuum apostolorum. iii. capi.

IN diebus illis. Petrus implet9 spiritu sctõ dixit: prĩcipes populi et seniores audite. Si nos hodie diiudicamur in beneficio hoĩs infirmi in quo iste salu9 fact9 est: notũ sit oĩbus vobis ꝛ oĩ plebi israel: quia in noĩe dñi nostri iesu xp̃i nazareni quẽ vos crucifixistis/ quem deus suscitauit a mortuis: in hoc ipse astat coram vobis sanus. Hic est lapis qui reprobatus est a vobis edificantibus: hic factus est in caput anguli. Et non est in aliquo alio salus. Nec est aliud nomen sub celo datũ hominibus: in quo oportet nos saluos fieri. Gr. Cõstituit deus pater ad dexterã suam iesum christum in celestibus supra omnem potestatem et principatum potestatem et virtutẽ ꝛ dñacionẽ: et omne nomẽ qd̃ noĩatur non solũ in hoc seculo sed eciã in futuro ꝛ oĩa subiecit sub pedibus ei9. v. Adiuua nos de9 salutaris noster ꝛ ꝑpter gl'iam noĩs tui dñe libera nos et ꝓpici9 esto pc̃tis nr̃is ꝑpter nomẽ tuũ. Alla. v. Dulce cordi nomen iesu: melos auri/ mel in esu: cor vertit in iubilum: et mũdi fugat sibilũ. Seq̃n.

Dulcis iesus nazarenꝰ: iudeorū rexamenꝰ: piꝰ pulcher floridus. Pro salute sue gentis: subit mortem cuȝ tormentis: factus pallens liuidus. Dulce nomē et cognomen: hoc transcēdens est prenomen: oībus noībus. Mulcet reos sanat eos: fouet reos munit eos: seruat ab insultibus. Huius regis sub verillo/ statu degis in tranquillo/ hostes tui fugiūt. Nomen eius meditatū: belli fugat apparatum: hostes victi rugiunt.
Hoc est nomen recolendū: qđ sic semp est tremendum: malignis spiritibꝰ. Hoc est nomē salutare: et solamen singulare: qđ succurrit tristibꝰ. Hoc nos decet honorare: archa cordis inserare: cogitare. pamare amore sed heroico. Ignacius hoc docuit. hoc passus insonuit. cor eiꝰ scissum patuit. inscriptū iesu celico Ut quid maiora cupimꝰ: ꝗ̄ ꝙ iesus sit intimus: qui est preamantissimus: et querit nos amare? Amat feruentissime. amat cōstantissime. amat benignissime. et suos vult iuuare. Nomen suū fecit tale: vt sit cunctis cordiale: principale. capitale: dilectū ex intimis. Hoc habent nature iura: vt amantem tota cura: reamemꝰ placitura: prestantes ex animis. Jesu nomen omne bonum/ tenet. dulcem facit sonū/ pro meretur regni thronū/ auditū letificat. In hoc lucet splēdor patris: in hoc patet decor matris: in hoc fulget honor fratris: hoc fratres magnificat. Caput iesu cor mēs manus: vulnꝰ liuor sanguis planus: pedes corpus vigor sanꝰ: parantur hoibꝰ. Hec torquētur passa dura: his lesura et natura: reparant pia cura: purgatis criminibus Ergo siqs velit scire: quare nomen iesu mire: facit bonos cōcupire: suam inherēciā. Jesus pulcher in decore: sūme bonꝰ in valore: mitis lenis in dulcore: pronus ad clemenciā. Jesus est rex generosꝰ: iesus forma speciosus: iesus līgua graciosus: et mirandꝰ opere. Jesus fortis animosꝰ. iesus pugil vigorosus. iesus donis copiosus. et gaudet tribuere. Jesus pie viscerosus. iesus ductor luminosus. iesus est deliciosus. et sapit dulcissime Jesus fama gloriosus. iesus cūctis fructuosus. iesus totꝰ virtuosus. et fouet suos optime. Sūme potens in vigore. summe celsus in honore. summe gratus in amore. omnē laudem continet. In sciēdo sūme sa

pit; abiēdo cūcta capit: diligē do corda rapit: & illata detinet Eya nobis nomē gratū: dul cis iesꝰ appellatū: sit in corde sic firmatū/ vt nō possit erui Hoc reatū pctōꝝ/ tollat: pstet iubiloꝝ/ odas: vita beatoruꝫ/ donet nobis perfrui. Secun dum Matheū. primo ca

In illo tpe Angelꝰ dñi appuit i sōnis Joseph dicens Joseph fili dauid: noli timere accipere mariā coniugem tuā. Qd eni in ea natū est: de spiritu sancto est. Pariet autem filiū: et vocabis nomen eiꝰ iesū. Ipse enī saluū faciet populū suū a peccatis eorum Hoc autē totū factum est: vt adimpleret qd dictū est a domino p pphetā dicentē. Ecce virgo in vtero habebit et pa riet filiū: & vocabit nomē eiꝰ emanuel qd īterptat nobiscū deus. Credo. Offer. In noīe meo demonia eiiciēt: linguis loquētur nouis: serpētes tol lent: et si mortiferū qd bibe rīt nō eis nocebit. sup egros manꝰ iponēt et bene habebūt alleluya. Secreta.

In veneracione noīs di lectissimi filii tui dñi nri iesu xpi tibi deꝰ pater misericordi arū deuotis mētibꝰ hostias immolamꝰ suppliciter depcā tes: vt eaꝝ virtute cūctis egē tibus prestetur auxiliū et ī eo dem noīe delectātes: salutarem sui propositi cōsequant effectū. Per eūdē dñm. Prefa cio Quia p īcarnati. Cōio. Vincenti dabo manna absconditum et dabo illi calcu lum candidum et in calculo nomē nouū scriptū qd nemo scit nisi qui accipit. Postcōio

Sacrosancta mysteria q̄ sūpsimꝰ dñe ad honorem noīs cōplacentissimi filii tui dñi nri iesu xpi deuot precordiis recolentes: q̄s vt ī crementa spūalis exultaciōis accumulēt: et affectū nrm ad hoc salutiferꝝ nomen nobis iugiter īprimendū accēdant/ et ad iubilacionē iubilādū ī iesu saluatore nro dulcissimo: tota mentis intencione promoueant Per eūdē. Per totas octauas dicat missa pdicta: qn de octa. agit: sed sine Credo. Sequencia p octa.

Jesus pulcher in decore: &c

¶ Sancti donati epi & mar.

Deus tuorū glo (Orō. ria sacerdotū psta que sumus: vt sācti martyris tui donati atqꝫ pontificis cuius festa celebramus senciamus auxiliū. p do. Ad matu. tres lectiones fiant. Lcō. i.

Beatus donatꝰ nutritꝰ a sancto pigmenio psbytero

in diuinis ⁊ hũanis litterꝭ eruditus est. Cũ quo iulian⁹ sub diacon⁹ oꝛdinat⁹: reiecto gradu ad ĩperiuꝫ aspirauit. Qui beatũ pigmenium rome in custodia tenens: patrẽ ⁊ matrẽ beati donati gladio occidit.

Donatus vo le= Lec. ii. Doctoꝛ habitauit cũ hilario monacho seruiẽs deo orõnib⁹ et vigiliis Defũctoqꝫ beato satiro epo ĩ locũ ei⁹ donatus successit. Quo missã cele=bꝛante: ĩpellẽtib⁹ paganis calix de manu diaconi coꝛruẽs cõfractus est Quẽ vir dei donat⁹ edito crucis signo: ĩ statũ pꝛistinũ reintegrauit lc. iii

Deniqꝫ tent⁹ beat⁹ do=natus a quadꝛaciano augusto: simulqꝫ cũ eo beat⁹ hylari⁹ iubeť sacrificare Quibus renuẽtib⁹ hylari⁹ fusti=bus cesus spiritum exalauit. Donatus vo oꝛe eius lapidibus cõtuso: in carcere reclu=ditur. Ubi cũ dñs ꝑ eũ mul=ta miracula opareť: gladio percuss⁹ ẽ. Cetera de cõi vni⁹ mar. ❡ Sctĩ ciriaci sociorũ qꝫ eius martyr. Oꝛacio

Deus qui nos ãnua be=ati ciriaci martyꝛis tui sociorũqꝫ eius solẽnitate letificas cõcede ꝓpici⁹: vt quoꝝ nata=licia colimus: virtutẽ quoqꝫ passiõis imitemur. ꝑ. Ad ma=tu. tres lc. fiãt Inuita. du. l. i

Dioclecian⁹ augustus fecit cõphendi ciriacũ romane ecclie diaconũ cum aliis sanctis et ĩ custodia publica recludi: vbi cuꝫ multo tpe posit⁹ esset: multas ꝑ euꝫ dñs vtutes opabatur. Lc. ii.

Eodẽ tẽpoꝛe artemia filia ĩperatoꝛis a demonio vexabatur: clamãte demone ꝑ os ei⁹ Nisi venerit ciriac⁹ diacon⁹ nõ exibo. Adduct⁹ ciriac⁹ mũdauit eã: q̃ mox credidit ⁊ baptizata ẽ in dei seruicio ꝑma

Moꝛtuo dio= (nens. Lec. iii. cleciano: maximian⁹ fili⁹ ei⁹ tenuit ciriacũ ⁊ cõmendauit eũ carpasio vicario suo. Ipe vero iussit picẽ liquari ⁊ sup caput ciriaci ĩfũdi: post hec ciriacus ĩ catasta suspẽsus fu=stibusqꝫ ces⁹: cũ aliis viginti vno capite trũcat⁹ est. Quorũ coꝛpoꝛa marcell⁹ papa sepeliuit. Et ceťa de cõi plurimoꝝ mar. ❡ Sãcti romani mar. ad veš. super psal. ãn. Dixit roman⁹ ad beatũ laurenciũ video ante te iuueneꝫ pulcherrimũ festina me baptizare. ꝑs. Magt. Orõ.

Presta q̃s ops de⁹ vt qui beati romani martyꝛis tui natalicia colim⁹: ĩtercessione ei⁹ ĩ tui nois amoꝛe roboremur ꝑ. Ad matu. tres lec. fiãt

cũ nocturn. ppter vigil. totuȝ seruiciũ fiat de festo usqȝ ad missam q̃ erit de vigil. In vio octa nois iesu fiat cũ regimi ne choꝛi tũc nichil fiet de sctõ romano nisi tm̃ mẽo. ad vs. et ad matu. de octa. vt s. notatur. iii. die istra octa. Lec. i

Cum beat⁹ laurencius fuisset a ministris decii cõpꝛehẽsus et eidẽ pꝛesentat⁹ iussit eũ deci⁹ in catasta extẽdi et toꝛqueri. Qui dũ toꝛq̃retur: subꝛidẽs ⁊ grãs agẽs ait Benedict⁹ es dñe q̃ nobis misericoꝛdiã quã meriti non sumus pstitisti. Da nobis dñe graciã tuã vt cognoscãt oẽs circũstantes qꝫ tu consolaris seruos tuos. Lectio secunda

Eadẽ hoꝛa romanus miles credidit xp̃o p verba btĩ laurencii: et ait illi Video ãte te iuuenẽ pulcherrimum: cũ lintheo extergẽtem mẽbꝛa tua. Quãobꝛẽ adiuro te p xp̃ȝ ne me derelĩquas. Hoc audiẽs decius dixit Victi sum⁹ p arteȝ magicã Et iussit eum de catasta solui: et hypolito reddi. Veniẽs autẽ roma (Lec. iii. nus cũ aqua misit se ad pedes beati laurẽcii rogãs vt baptizaret. Quo facto: deci⁹ dixit Exhibete eũ fustib⁹. Romanus vero nõ interrogat⁹ cepit clamare: xp̃ian⁹ sũ. Tũc iussit decius vt ipsa hoꝛa capite puniret. Ductus igit foras muros poꝛte salarie: decollat⁹ est. Cui⁹ coꝛpus iustinus sepeliuit. Cetera de cõi vnius martyr. ❡ In festo sãcti laurencii ad vs. sup psal. feriales ãn. Puer meus noli timere qꝛ ego sũ tecũ: si trãsieris p ignẽ flãma nõ nocebit te. Psal. feriales. Cp̃m

Qui parce seminat pce et metet: et qui seminat ĩ bñdictionibus de benedictionibus et metet. ℟ Beatus laurencius dixit. ℣ Gaudeo. hy⁹ Martyꝛ dei. ℣ Dispersit dedit pauperib⁹. ãn. Beat⁹ laurẽcius dũ ĩ craticula supꝛapositus vreret ad impiissimum tyꝛannũ dixit: assatũ est iam versa et manduca nam facultates ecclesie quas requiris ĩ celestes thesauros man⁹ pauperum depoꝛtauerunt. psal. Magnificat. Oꝛacio.

Da nobis q̃s oĩpotẽs deus: vt triũphũ beati laurẽcii martyꝛis tui quem despectis ignibus cõsũmauit in terris perpetua celoꝝ luce cõspicuũ digno fidei feruoꝛe veneremur Per dñm. Tunc eat pꝛocessio ad altare eiusdem cantando. ℟. Meruit eẽ. ℣. Gloria et honoꝛe. oro Da nobis q̃s omipotens deus vicioꝛũ.

Querere in die custodi ad mat
In redeundo de sancta maria
Ad matu. Inui Regē sempi
ternū pnis mētib9 adorem9
Qui martyrē suū digne pro
meritis coronauit laurēciū.
ps. Uenite. hy9 Martyr dei.
In pmo noc. an. Quo pgre-
deris sine filio pater quo sa-
cerdos sancte sine ministro p
peras. ps. Beat9 vir. v9 Be-
tus laurenci9 dixit. an. Noli
me derelīquere pater sācte qr
thesauros tuos iam expendi
q̊s tradidisti michi. ps. Qua-
re fre. v9. Quid ergo in me
displicuit paternitati tue. an
Non ego te desero fili ne-
q3 derelinquo sed maiora tibi
debent p xp̄i fide certamīa. p.
Dñe q̄d. v9. Beat9 sixt9 dixit.
v9 Gloria et honore. Lctō. i.

P Ost passionē beati sixti
milites tenuerūt beatū
laurēciū: & duxerūt eū ad de-
ciū. Qui dixit ei. Ubi sūt the-
sauri eccl'ie? Quo nō rñdēte:
tradidit eū valeriano dicēs:
Exquire thesauros & sacrifi-
cet diis. Qd si noluerit/ diuer
sis eū penis īterfice. Ualeria-
nus vero tradidit eū ypolito
q̄ misit eū ī carcerē. R. Leui
ta laurēci9 bonū opus opa-
tus est q̄ p signū crucis cecos
illuminauit. Et thesauros ec
clesie dedit pauperibus. v9.
Cū apud sedē gloriosissimi pa
triarche dyaconatus sūgere
tur officio puritate īnocētis
vite fortissimeq3 mortis triū
pho apostolico se consorcio
copulauit Et thesauros eccl'e
Alius. v. per ebd. quādo sūt
medi lec. de sācto laurēcio. v
Dispsit dedit paupib9 iusti-
cia ei9 manet ī scl'z scl'i. Et. l. ii

B eat9 laurēci9 ponebat ma
nus super oculos cecor et il-
luminabātur. Quod videns
ypolitus dixit. Ostēde michi
thesauros ecclesie. Cui laurē
cius ait. O ypolite si credide
ris in xp̄m et thesauros tibi
ostēdo/ et vitā eternā pmitto
Crediditq3 ypolit9 et cū fa-
milia sua baptizat9 est. Rm.
Quo pgrederis sine filio pr̄:
quo sacerdos sc̄tē sine dyaco
no pperas? Tu nūq3 sine mi
nistro sacrificiū offerre cōsue
ueras. v. Quid in me ergo di
splicuit paternitati tue: nū-
q̄d degenerē me pbasti expire
certe vtrū ydoneū mīstrū ele
ger' cui cōmisisti dñici corpor'
& sanguinis cōsecracionē. l. iii

A ltera die fecit valerian9
ypolitū sibi pñtare laurēciū
et ait illi. Depone ptinaciā/ &
thesauros eccl'ie manifesta.
Beatus laurēcius dixit. Da
michi inducias biduo vel tri
duo & perferā tibi thesauros

Ualerianꝰ dixit ad ypolitū In tua pollicitacione habeat triduo īducias. R. Noli me derelīquere pr̄ scte̅ q̄z thesauros tuos iam expendi/ nō ego te desero fili neqꝫ derelīquo. Sed maiora tibi debentur pro fide xp̄i certamina. V. Nos quasi senes leuioris pugne cursū recepimꝰ: te quasi iuuenē magnū gl'iosior de tyrāno triūphꝰ expectat/ post triduū me sequeris sacerdotē leuita. Sz. Gl'a. Sed. In ii. nocturno. an. Beatꝰ laurēcius orabat dicens/ dn̄e iesu xp̄e deꝰ de deo miserere michi seruo tuo. ps. Cū inuocarē. V. Qz accusatꝰ nō negaui nomē sctm̄ tuū: interrogatꝰ te xp̄m cōfessus sum. an. Beatꝰ laurēciꝰ dixit mea nox obscurū nō habet sed oīa in luce clarescūt. ps. Uerba mea. V. Qz ipse dn̄s nouit q̄z accusatꝰ nō negaui. an. Dixit romanꝰ ad beatū laurēciū: video ante te iuuenē pulcherrimū: festina me baptizare. p. Dn̄e dn̄s nr̄. V. Afferēs aūt vrceū cū aqua misit se ad pedes eius. V. Posuisti domine. Lectio quarta

Tunc beatꝰ laurēcius collegit cecos et claudos: debiles et paupes: et abscōdit eos in domo ypoliti. Elapsis vero tribus diebus: beatus laurencius presentauit se decio cum multitudine collecta dicens? Isti sunt thesauri eterni/ qui nunꝙ minuuntur. R. Beatꝰ laurencius clamauit et dixit deum meū colo: ⁊ illi soli seruio. Et ideo nō timeo tormēta tua. Vꝰ. Mea nox obscurū non habet/ sed omnia in luce clarescunt. Et ideo. Lectio. v

Decius igitur furore plenꝰ iussit eū expoliari et scorpionibus cedi: et laminis ferreis ardentibus latera eius aduri et extensum in catasta plūbatis mactari. Sed sanctꝰ martyr dīna gracia īflexibilis manebat letusqꝫ gracias agebat Cu aūt. R. Strinxerūt corporis membra posita in craticula. Subiicientibꝰ prunas insultat leuita christi: beate laurenti martyr christi intercede pro nobis. V. Carnifices vero vrgentes ministrabant carbones subter cratem ferream. Subiicientibus. lc. vi

Post omnia tormentorum genera parata: iussit decius lectum ferreum afferri ī modum craticule: ⁊ beatum laurencium ligatis manibus et pedibus expoliatum super illum extendi. Qui ait. Ego me obtuli sacrificium deo/ in odorem suauitatis. Carnifices vero vrgentes ministra-

bāt carbones subter cratem ferreā : et corpus beati laurē cii furcis ferreis cōprimebāt. Qui dixit : Ecce miser : assasti vnā partē/ gira aliā et mādu ca. Post hec beat9 laurēcius dixit. Gracias ago tibi dn̄e : qꝛ ianuas tuas īgredi merui. Et hec dicēs expirauit. Cui9 corpus ypolitus et iustinus presbyter sepelierūt in via ty burtina. R. Beat9 laurēci9 dixit. Ego me obtuli sacrifi-ciū deo. In odorē suauitatis v. Gaudeo plane quia hostia xp̄i effici merui. In odo. Gl'a In odo. In iii. nocturno. ā. Strinxerūt corporis mēbra posita super craticulā mini-stratibus prunas insultat le-uita xp̄i. ps. In dn̄o cōfido. v. Carnifices vero vrgētes mi nistrabant carbones subter cratē ferreā. an. Igne me ex-aminasti et nō est inuēta ī me iniquitas. ps. Exaudi domīe iusticiā. v. Probasti dn̄e cor meū et visitasti nocte. an. In terrogat9 te dn̄m cōfessus sū assatus gr̄as ago. ps. Dn̄e in virtute. v. Gr̄as tibi ago dn̄e iesu xp̄e qꝛ ianuas tuas īgre-di merui. v. Iust9 vt palma. Secūdum iohānē. xii. caplo

In illo tp̄e : Dixit ies9 di scipulis suis. Nisi gra-num frumenti cadens in ter ram mortuum fuerit : ipsum solum manet. Et reliqua. Omelia. b. augustini epi. l. vii

Agnoscit fides vr̄a gra nū qd̄ cecidit ī terrā et mortuū multiplicatum est. Agnoscit inquā hoc granū fi des vr̄a/ qꝛ ipsū habitat ī mē te vr̄a. Hoc enī q̄d de semetip so dixerat iesus nullus ambi git xp̄ianus. Sed plane illo grano mortuo multiplicato multa grana sūt spersa ī ter-ra : ex quib9 est beat9 laurēci9 Cui9 festiuitatē hodie celebra mus. R. In craticula te deū nō negaui et ad ignē applica tus. Te dn̄m iesū xp̄m cōfess9 sū. v. Accusat9 nō negaui no mē sc̄m̄ tuū īterrogat9. Te. De illis aūt granis lc. viii. spersis toto orbe terrarꝫ quā ta pullulauerit seges videm9 gaudētes sum9 si tamē ꝑ nos per illius graciā ad horreū ꝑ tinemus. Neqꝫ enī ad horreū pertinet quicq̄d de segete est. Eadē quippe pluuia vtilis ꝑ nutritoria et triticū pascit et paleā. Absit vt simul vtrūqꝫ in horrea cōdatur q̄uis vtrū qꝫ in agro nutriatur/ ꝑ simul vtrumqꝫ in area trituretur. Nunc tēpus est eligēdi ante q̄ veniat ventilacio/ fiat mo rū separacio : sicut ī area gra nū adhuc mūdacione discer-

nitur: nondũ vẽtilabro vltimo separãte. R. Gaudeo plane q2 hostia xp̃i effici merui ac cusatus nõ negaui nomẽ sanctũ tuũ. Interrogat9 te xp̃m cõfessus sũ: assatus grãs ago. V9. Ego me obtuli sacrificiũ deo ĩ odorem suauitatis. Interrogatus te xp̃m. Lectio ii.

Audite grana sãcta: que hic esse nõ dubito. Nã si dubito/ granũ sanctũ nõ ero. Audite inquã me: ĩmo audite primũ granũ p me. Nõ ametis aĩas vestras in hoc seculo. Qui amat in hoc seculo animam suã/ perdet eã. Granũ loquit/ qd mortuũ multiplicat loqt audiat q2 nõ mẽtitur. Quod admonuit: ip̃e fecit. Instruxit precepto/ precessit exẽplo. Nõ amauit xp̃s in hoc seculo animã suã: nõ amauit beat9 laurẽci9 in hoc seculo animã suã: quia si nõ cuperet ad celoꝝ palacia migrare/ supplicia et incendia nõ toleraret. R. Meruit esse hostia christi leuita laurẽcius qui dum assaretur non negauit dominũ. Et ideo inuentus est sacrificium laudis. V9. In craticula positus deum non negauit et ad ignẽ applicatus te christum confessus est. Et ideo. Gloria patri. Et ideo. Hoc sequens. Rm. scilicet.

O yppolite. non dicatur/ nisi quando festum sancti yppoliti in dominica euenerit: et tunc erit tertium. R. O yppolite si credideris in dñm iesũ christum Et thesauros tibi ostẽdo Et vitam eternam promitto. V9. Si dictis inquit facta recompenses faciam quod hortaris/ cui beatus laurencius dixit/ tu michi tantummodo prebe assensum. Et thesauros. Glia. Et vitam. V9. Dispersit dedit. In laud ãn.

Laurẽcius ingressus est martyr et confessus est nomẽ domini nostri iesu christi. V. Dñs regnauit. an. Laurencius bonum opus operatus est qui per signum crucis cecos illuminauit. ps. Jubilate deo. atipho. Adhesit aĩma mea post te q2 caro mea igne cremata est pro te deus meus. psal. Deus deus meus. anti. Misit dominus angelum suum et liberauit me de medio ignis: et non sum estuatus. psalm9. Benedicite. antipho. Beatus laurencius orabat dicens: gracias tibi ago domine quia ianuas tuas ingredi merui. ps. Laudate dominũ. Capitulũ Qui parce seminat. hy9 Deus tuorum militũ. V9. Justus germinabit. ãn. In craticula te deum nõ

negaui: et ad ignē applicat⁹ te xp̄z cōfessus sum: probasti cor meū / et visitasti nocte / igne me examinasti / et nō est inuen ta in me īiquitas. v̄. Bñdict⁹ Da nobis q̄s oī- Oro. potens deus viciorum nostrorū flāmas extinguere / qui beato laurencio tribuisti tormentorū suor. incēdia su perare. Per dn̄m. Ad p̄mam an. Laurēci⁹ ingressus. psal. De⁹ in noīe. Ad iii. ān. Laurencius bonū. ps. Legē pone cp̄m. Qui parce R. et v̄. de cōi vni⁹ mar. dicant. Ad vi. ān. Adhesit aīa mea ps. Defecit. Potēs autē est de⁹ Cp̄. omnē graciā abundare facere in vobis: vt in oībus semp sufficienciā habētes: abundetis in omne opus bonū: sicut scriptū ē. Dispersit dedit pauperib⁹: iusticia eius manet in seculū seculi. Ad. ix ān. Btūs laurēci⁹. ps. Mirabilia. Qui autē ad- Cp̄. ministrat semē seminā ti: et panē ad manducandum prestabit et multiplicabit semen vestrū: et augebit incre menta frugū iusticie vestre. Scde vespe erūt de sctō blaano epo cū plēo seruicio ī crastino et tm̄ mēo. de sctō tyburcio martyre et de sctō laurencio solenniter nisi vbi ecclia de eo p̄ncipalit dedicata est tunc cū sit principale hac die celebrari debet: et festū sancti laurēcii transfert. Sup psal. feria. ān. cp̄m. R. hy⁹. oīa de cōi vni⁹ cōfesso. et pontifi. cū hac ān. ad psal. Mḡt. Salue pater p̄rie / morū / lux / via iusticie / o sancte blaane vite speculū et regula morū / carnis ab exilio nos duc ad regna polorū. v̄. Mḡt. Oracio Deus qui beatū blaanū confessorem tuū atq3 pontificē ad vitā mortuū re suscitasti et lumine priuatū re parasti fac nos quaten⁹ ipsi⁹ intercessionib⁹ adiuti tibi pu ra mente seruire. Per dn̄m. Deinde fiat memo. de sancto tiburcio ān. Inclytus martyr tiburci⁹ cū nudatis plan tis sup prunas ardentes ince deret: fabiano prefecto dixit videtur michi q͂ sup roseos flores incedā in noīe dn̄i mei iesu xp̄i. v̄. Gloria et honore. Beati tyburcii Oro. nos dn̄e foueant conti nuata presidia: q2 nō desinis propici⁹ intueri: quos talib⁹ auxiliis concesseris adiuuari Per. Deinde fiat mēo. de sctō laurencio cū hac ān. Ueni de siderator bone veni: suscipiant te angeli mei: qm̄ assatus non negasti me / probat⁹ con

fessus es me. V. Iustus ger. Oro uts. Sed in illis eccle- siis in quibus sunt octa. nois iesu cu regimie chori tuc sede vespe. erunt de scto laurencio nisi in eccl'ia dublanen et fe- stu sancti blaani differat vsq post octa. nois iesu vbi pos- set couenie̅cius celebrari. De sctis vero et i fes. ix. lec. infra octa. nois iesu nichil fiet de eis nisi tm memo. nisi in do. euene. tuc eni fiunt medie lec. de eisde. Ad matu. ix. lc. fiat. Inui. p9. a. psal. R. et V. de coi vni9 confesso. et ponti. Lcto. i

Blaan9 de buta insula oriu̅d9 ex matre ertha beati cathani presulis sorore qui ex spectabilibus iberorū genere sanguinis su̅pserant parentela. Hic a sanctis viris congallo et ke̅neto pontifici bus in yberniā p septe̅nium lume̅ religionis xpiane et ec- clesiasticis disciplinis isigni tus vt fortis i bello armat9 in eccl'ia dei militauit Septe nio elapso cu̅ matre de yber- nia ad insulā vnde originem duxerat mirabiliter sine re- mis aut velo in scapha q̄dā extabat pductus. Tu autem

Cu̅q ad terrā puenisset l. ii a beato cathano auu̅culo suo q̄ honorifice suscipit et q̄ fa miliariter tractat vbi diui- no seruicio sese mancipatum dedit Nocte vero du̅ psalmo ru̅ facerent modulacione̅ lu men custodie beati blaani co̅missu̅ extingui co̅tingit ve ru̅ beat9 homo dei ne se p co̅ fratres sue desidie aut negli- gencie iputaretur aliquātu- lum orone emissa igne̅ ex di gitorū suoru̅ extremitatibus vt de silice calabe pcusso vi- brauit. Tu autem. Lectio. iii

Beatus vero catan9 spirit9 sancti cerciorat9 gra premissa intelligens viru̅ magnū in dei ecclesia beatu̅ blaanu̅ esse predixerat eu̅q ad sacros ec- clesiasticos ordines pmouit et in sacerdocio constituit et ordinauit deinde suis exige̅- tibus meritis a multis roga tus licet inuitus vicinis con gregatis pontificibus i epm spirit9 sci gra co̅secrat. l. iiii

Pontificali aute̅ dignitate decoratus romā peregrina- cionis causa pficiscit ad per cipiendā vberiore̅ graciā et securiore̅ noticiā xpiane reli gionis vbi postq̄ ea apte no uerat accepta bn̅dictione po̅ tificali vnde venerat cursū denuo derigit et p angliam no̅ equis sed pedib9 tm tran- situm fecit vbi pulcru̅ p bea tu̅ dei viru̅ contigit fieri spe (ctaculu̅. l. v.

Nāq cum p

quandā ciuitatem in aquilonali parte anglie sitā ambularet luctus audiuit amarissimos viroꝝ et mulierū cuiꝰdā reguli filiū ex tūc mortuum plāgētes et lamentātes beatus vero blaanus lachrimis miserorū pie cōpatiens puerū iam mortuū qui dū viueret altero oculorū orbatus fuerat per manū leuādo accipiens signo crucis premītus interuenīte aīam corpori ecōuerso adiūrit ⁊ de morte ad vitā resuscitauit. Tu. rc. vi.

Sed quia erat vno oculorū priuatus iterū puerū vita priuauit deūꝗ deprecabatur vt simul vitam cum oculo restitueret que et eius nutu pacta sunt verū quia in natura puerum peccantem inuenit denuo eūdem respirare et spiritum emittere coegit: tercioꝗ orans puerū ter mortuum oculo priuatū et ī natura deformē sanū colimen clarissimis videntem oculis ac facie venustissima parentibus restaurauit pro quibus deum in sanctis suis glorificabant.

Lcō. vii. de erposicio. euāgelii Homo quidā. Ceteraꝗ oīa de cōi vniꝰ cōfes. et pōtificis.

¶ Scti ypoliti sociorūꝗ eiꝰ mar. Ad vs. psalmi. fer. cap. Iustoꝝ aīe ⁊c. d cōi plrimoꝝ martyrū cum hac Oracione

Da q̄s oṗs deus: vt beati ypoliti martyris tui sociorūꝗ eius veneranda solennitas/ et deuocionē nobis augeat et salutem. Per dn̄m

Memoria de sctō laurēcio. que re in die ad scdas vs sup. ps. Magt. Vꝰ. Dispersit dedit. or. vts. Ad matu. Inuitato. Mirabilē deū. ps. Venite. pꝰ Sanctoꝝ meritis. āe et ps de cōi plurimoꝝ martyꝝ dicūt. Vꝰ. Letamini in dn̄o. Lctō. i.

Post terciū diē sepulture beati laurēcii: milites tenentes sāctū ypolitum/ perdurerūt eum ad decium. Cui deciꝰ ait. Nunquid et tu magꝰ effectus es: qꝛ sepelisse corpꝰ laurēcii diceris: ypolitꝰ dixit. Hoc feci/ nō quasi magus sed quasi xp̄ianus. Deciꝰ iratus iussit eū nudari/ et lapidibus os eius tūdi. ypolitus dixit: nō me denudasti sꝫ magis vestisti. R. Beatissimus xp̄i martyr ypolitus dū baptismi gr̄am accepisset a beato laurēcio. Ponebat manus sup oculos cecoꝝ et illuminabātur. Vꝰ. Cecis illuminatis a sctō laurēcio ypolitꝰ credidit ⁊ pcipe meruit baptismi sacramētū. Pōebat. l. ii

Decius dixit sacrifica diis: ne per tormēta moriaris/ si-

cut laurēcius. ypolit⁹ dixit. Exemplū merear fieri beati laurēcii quē tu miser ore pol luto noīasti. Tūc decius tra didit eū afflictum valeriano dicēs: Accipe oēs facultates eius: et interfice eū. R. Requi situs a decio sāctus ypolitus de corpore laurēcii vt quid se pelisset respōdit ypolit⁹ et di- xit. Xp̄ianus ego sū et xp̄i mar tyrem diligenter sepeliui. V⁹ Mirū michi valde est vt qd ore polluto martyrem nomi nasti. Xp̄ianus. Lectio. iii.

Valerian⁹ igitur exquisita facultate sc̄ti ypoliti/ oēm fa miliā eius xp̄ianā ante cōspe ctum suū fecit adduci Inter quos nutricem ypoliti plum batis cedi iussit donec emitte ret sp̄m. Ceteros vo nūero de cē et nouē/ in cōspectu ypoliti fecit decollari. Beatuz vero ypolitū pedibus ei⁹ ad colla equor indomitor ligatis fe cit p cardetū et tribulos trahi donec emitteret spiritū taliqꝫ martyrio migrauit ad xp̄m. Quor corpa iustin⁹ sepeliuit R. Expoliauit veste ypolitū decius qua induebat in habi tu xp̄iano et dixit ei. Sacrifi ca diis et acqesce preceptis no stris et viue et fruere milicie palma. V. Cesar dixit ad ypo litū quō fact⁹ es isipiēs vt nu ditatē tuā nō erubescas. Sa crifica. Gloria patri. Et viue Tres med sc. de oct. sc̄ti laurē cii cū. R. de primo noct. f iiii

Eo tp̄e accepta potestate be atus laurēcius: cepit p regio nes curiose querere/ vbicūqꝫ sc̄ti clerici vel paupes essēt ab scōditi. Et portās thesauros put cuiqꝫ op⁹ erat mīstrabat Qui veniēs in montē celiū: ī uenit multitudinē xp̄ianor in domo ciriace vidue. Tūc cepit lauare pedes eor: et sa- nauit ciriacā a multis infir mitatibus capitis sui. lc. v.

Veniens eciam in vicū/ qui dicitur canari⁹ inuenit mul- tos christianos in domo mar celli christiani congregatos Et introiens: cum lachrimis lauit pedes eorū/ et dedit eis de thesauro/ quē beat⁹ sixtus precipiens tradidit. Et in ea dem domo aperuit oculos cuiusdam ceci nomine crescen cii. Tu autem. Lectio sexta.

Tunc exiens inde beat⁹ lau rencius/ deferēs secū ea que necessaria erāt sanctis: venit in vico patricii in cripta ne potiana: et inuenit ibi aīas sexagīta tres pmiscui sexus. Et introiuit cū lachrimis ad eos dans pacem omnibus: et inuenit ibi presbyterum noīe iustinum: q fuerat ordinatus

a beato sixto epō. Et misit se ad pedes ei⁹: et ceperūt se ī pa uimento ambo volutare vt inuicē sibi pedes oscularētur Ibiq₃ beatus laurēci⁹ lauit oīum virorū pedes/ et cōmē-dauit se beato iustino. Tu āt Tamē vbi sūt octa. de noīe iesu fiant medie lect. de noīe iesu et tm̄ mēo. de octa sancti laurēcii vtsꝫ. septima die in-fra oct. noīs iesu notatū est Tres vltime lec. de cōi pluri moꝝ martyꝝ cum expositione euange. Uidens iesus: cū. ℟ eiusdē de cōi. ℣. Iusti autem in perpetuū. In laudib⁹ ān.

Dixit cesar ad ypolitū tu magus factus es rñ dēs ypolit⁹ dixit ad deciū nō sū ego magus sed seruus sum dñi mei iesu xpi. ps. Dñs reg. ān. Dixit ypolit⁹ ad deciū nō me expoliasti sed magis vesti sti. ps. Jubilate. ān Cesar di xit ad ypolitū: quō factus es insipiens vt nuditatē tuā nō erubescas. ps. Deus de⁹ me⁹. ān. Exēplū merear fieri lau-rēcii beatissimi martyris. ps Benedicite. ān. Tūc valeria nus in cōspectu ypoliti famu los illius martyrizari prece-pit. ps. Laud. Capłm. Justo rū aīe. hy⁹. Rex gloriose mar tyrū. ℣⁹. Mirabilis deus ān. Orauit sanct⁹ ypolitus vo-ce magna ꝯ dixit gracias ago dñe mi iesu xpe quia famlos meos in cōspectu meo pati vi deo. ps. Benedict⁹. or. Da q̄s omps deus. vt supra. Memoria de sācto laurēcio. ān. Laurē cius bonū. quere in laud. pri ma die. Ad primā. ān. Dixit cesar. ps. Deus ī noīe tuo. ān Te iure. ps. Quicunq₃ vult. Ad. iii. ān. Dixit ypolit⁹. ps. Legē pone. Cap. ℟ et ℣⁹. de cōmuni plurimoꝝ martyrum. Ad. vi. ān. Cesar dixit. ps. Defecit Ad. ix. ān. Tūc vale rianus. ps. Mirabilia. Si fe stū sācti ypoliti in dñica eue-nerit/ totū seruiciū fiat de fe sto et memo de dñica et de tri nita. et processio ante crucē. Ad secundas vesperas. ān. Dixit cesar. ps dñical. Capm Justoꝝ aīe. y⁹. Rex gliose. ℣ Mirabilis de⁹. ān. Absterget de⁹. ps. Magnificat. Oracio. vt supra. Memoria de sancto eusebio/ et de sancto laurēcio et de dñica. Si dñica nō fue-rit/ dicūtur vel. de sancto eu-sebio. Sancti eusebii presbyte ri et confessoris ad vesperas añe et psal. ferial. Capitulū. Justū deduxit. hy⁹. Iste con fessor. ℣l⁹. Amauit eum. ān. Confessor dñi. ps. Magt. or

Deus qui nos beati eu sebii cōfessoris tui an-

nua solennitate letificas/ cō-
cede propicius: vt cui⁹ nata-
licia colim⁹: p ei⁹ ad te exēpla
gradiamur. Per dñm. Mēo.
de sctō laurencio ān. Adhe-
sit aīa. quere in pma die i lau
di. Ad matut. iii. lec. cū nocl.
propter vigiliā. Lectio pma.
TEmpore quo liberius
de exilio reuocat⁹ fue-
rat a constancio augusto he-
retico. vt vna cōmunione cō
taminarent plebē: eusebi⁹ pr
byter vrbis rome cepit decla
rare liberiū hereticū: et ami-
cū constancii Quo facto oc-
cupant eccl'ie a liberio. Eiici-
tur felix de epatu: subrogat
liberius: et tenet eusebi⁹. R.
Euge serue. Lectio secunda.
Post hec constanci⁹ impera
tor aggreditur cū liberio eu-
sebiū presbyterū dicens Tu
solus xpianus es in vrbe ro-
ma Eusebius dixit. Sic con-
fidim⁹ ī dño: qr nos fideles ī
ueniet xp̄s Sicut et baptisati
sum⁹: et bñdictionē seruauim⁹
quā a btō iulio accepim⁹. R.
Iust⁹ germinabit. Lectio. iii
Liberius dixit. Et nos cui⁹
fugimur vice Mōne āterior̄
nrī. Eusebi⁹ dixit Ita esset: si
pseuerasses ī fide: quā ī psecu
cione pmo tenere vil⁹ fueras
Irat⁹ cōstāci⁹ subrogatu libe
rii inclusit eusebiū in qdā cu
biculo dom⁹ sue habēs in la-
titudine quatuor pedes/ vbi
cōstanter in orone pseuerās
post septē mēses ibidē dormi
tacionē accepit: nono decimo
kalēdas septembris. Corpus
vero eius gregorius et orosi⁹
presbyteri collegerūt: et sepe
lierūt in cymiterio calixti: iu
xta corpus btī sixti epi et mar
tyris. Rm. Iurauit dñs. V⁹.
Iustus vt palma. In laud.
hec sola. ān. Iustū deduxit.
minor. ps. Dñs regna. capl.
Iustus cor suū. hy⁹. Et cete-
ra de cōi vnius confessoris et
pōtificis. or. vts. Memoria
de sancto laurencio. ān. Mi-
sit dñs. quere in prima die in
laud. Ad primā. ān. Iustum
deduxit. ps. Deus in nomine
Ad. iii. caplm. Iustū deduxit
Ad vi. Capitulū. Custodiuit
Ad ix. caplm. Sapiencia vī.
Cetera oia de cōi vni⁹ cōfesso
ris et pontificis cū orone su
pradicta fiāt vsqz ad missam
que erit de vigil. In vigilia
assump. beate marie virgi. ad
primas vespe. super psal. ān.
TOta pulchra es
amica mea/ et
macula nō est in
te: fauus distil-
lās labia tua: mel et lac sub lī
gua tua odor vnguētor tuo
rū sup oīa aromata iā enim

hyems trāsiit hymber abiit ⁊ recessit flores apparuerūt vinee florentes odorē dederūt et vox turturis audita est in terra nr̄a surge ꝑpera amica mea veni de libano veni coronaberis. ps. Laudate pue. an. Aīa mea liq̄facta est vt dilectus locutus est: quesiui et nō inueni illum vocaui et nō respondit michi: inuenerūt me custodes ciuitatis ꝑcusserunt me et vulnerauerūt me tulerūt palliū meū custodes murorū filie hierusalē nūciate dilecto qꝛ amore langueo. ps. Laudate do. om. gen. an. Qualis est dilectus tu⁹ ex dilectis o pulcherrima mulierꝫ amicus me⁹ candidus ⁊ rubicūdus electus ex milibus leua eius sub capite meo: et dextera illius amplexabit me. p. Lauda aīa. an. Talis ē dilectus me⁹ ⁊ ipē est amicus me⁹ filie hierusalē. ps. Laudate dominum. an. Descēdi ī hortū meum vt viderē poma cōualliū et inspicerem si floruissent vinee: et germinassent mala punica reuertere reuertere sunamitis reuertere reuertere vt ī tueamur te. ps. Lauda hierl'ꝫ

In oībus requiē Capl'm. quesiui ⁊ ī hereditate domini morabor: tūc precepit ⁊ dixit michi creator oīm ⁊ qui creauit me requieuit in tabernaculo meo. R. Sup salutē

O Quā glorifica lu- Hy⁹ ce choruscas: stirpis dauitice regia proles: sublimis residēs virgo maria: supra celigenas etheris oēs. Tu cuꝫ virgīneo mater honore: angelorꝫ dn̄o pectoris aulā: sacris visceribus casta parasti: natus hinc deus ē corpore xp̄us Quē cūctus venerās orbis adorat: cui nūc rite genu flectitur omne: a quo nos petimus te veniēte: abiectis tenebris gaudia lucis Hoc largire pater luminis oīs: natum per propriū flamīe sacro: qui tecū nitida viuit in ethera: regnās ac moderās secula cuncta. Amen. v. Exaltata es sācta. an. Ascendit xp̄us sup celos et p̄parauit sue castissime matri īmortalitatis locū: et hec est illa preclara festiuitas oīum sanctorꝫ festiuitatib⁹ ī cōparabilis: in qua gloriosa et felix mirātib⁹ celestis curie ordinibus ad ethereū ꝑuenit thalamū quo pia sui memorꝫ īmemor nequaq̄ existat. ps. Deus q̄ vgi (Mgt. Oro

Domnalē aulā beate marie in qua habitares eligere dignat⁹ es: da q̄s: vt sua nos defensione munitos: iocundos faciat sue interesse festiuitati

Qui viuis reg. Ad cōpleto. ā
Sctā maria vgo. itercede ꝓ
toto mūdo q̄ genuisti regē
orbis. ps. Cū inuocarē. Cap.
Tu in nobis. hy⁹. Saluator
v⁹. Custodi nos. ān. Glorifi
camus te. ps. Nunc dimittis.
Hoc cple. dr quotidie p octa.
Ad matu. Inuitato. Uenite
adoremus regē regū Cui⁹ ho
die ad ethereum virgo mater
assūpta est celū. p. Uēite. hy⁹
Quem terra pōthus. In. i.
noct. ān. Ecce tu pulchra es a
mica mea ecce tu pulchra ocu
li tui colūbarꝫ. ps. Dn̄e dn̄s nr̄
ān. Sicut liliū inter spinas:
sic amica mea inter filias. ps
Celi enar. ān. Fau⁹ distillās
labia tua spōsa ⁊ odor vesti-
mentorꝫ tuorꝫ sicut odor thu
ris. ps. Dn̄i est ter. v. Sācta
dei genitrix virgo sēp maria
Cogitis me o pau- Lc. i.
la ⁊ custochium. immo
charitas xp̄i me cōpellit: vt ex
hortacionis gracia sermonē
faciā de assūpciōe btē vginis
marie: vt habeat sāctū colle
giū vestrū ī die tāte solēnita
tis mun⁹ latini sermonis: in
quo discat īfācia vr̄a tenera
lactis expiri dulcedinem: ⁊ de
exiguis eximia cogitare vt fa
uente deo ꝑ singulos annos
tota hec dies expēdatur ī lau
dem et cū gaudio celebretur.

R. Uidi speciosā sicut colū-
bam ascendentē desup riuos
aquarꝫ cui⁹ iestimabilis odor
erat nimis in vestimētis eius
Et sicut dies verni circūda-
bant eam flores rosarū et li
lia cōualliū. v. Que est ista q̄
ascendit ꝑ desertum sicut vir
gula fumi ex aromatib⁹ myr
rhe et thuris Et. Lcō scda.
Ne forte si venerit ī ma
nib⁹ vestris illud apo-
criphū de transitu huius bea
te virginis: dubia pro certis
recipiatis: qđ multi latinorū
pietatis amore studio legen-
di charius amplectūť: p̄cipue
cū de his nichil aliud experi-
ri possit ꝓ certo: nisi ꝙ hodi-
erna die gloriosa migrauit a
corpore. R. Que ē ista q̄ ꝓces
sit sicut sol et formosa tanꝙ
hierusalē Uiderūt eā filie syō
et beatā dixerūt ⁊ regīe lauda
uerūt eā. v. Sicut dies verni
circūdabāt eā flores rosarꝫ ⁊
lilia cōualliū. Uiderūt. L. iii
Monstrať autem sepul-
chrum ei⁹ cernētib⁹ no
bis vsq̄ ad p̄sens ī vallis io-
saphat medio q̄ vallis ē īter
montē oliueti posita: quā et
tu o paula oculis aspexisti.
Ubi in honore eius fabricata
est ecclesia miro lapideo ta-
bulatu: in qua sepulta fuis-
se vt scire potestis: ab omni-

bus ibidē pdicat: sed nūc va cuū eē cernētib⁹ ostēdit. R. Ista ē speciosa iter filias hie rusalē sicut vidistis eā plenā charitate et dilectione. In cu bilibus et in ortis aromatū. V. Ista est q̄ ascēdit de deser to deliciis affluēs. In cubi. Gloria. In cu. In. ii. noc. ān Emissiones tue paradis⁹ ma iorū punicorū cū pomor fru ctibus. ps. Eructa. ān. Fons hortor pute⁹ aquar viuēciū que fluūt ipetu de libano. ps De⁹ nr̄ refu. ān. Uenit dile ctus meus in hortū suū vt co medat fructū pomor suorū ps. Fūdamēta. V. Post ptuz Lec. iiii

Hec idcirco dixe rim: quia multi nostro rum dubitant vtrū fuerit si mul cū corpore assumpta an obierit relicto corpore. Quō autē aut quo tp̄e aut a q̄b⁹ p sonis sanctissimū corpus ei⁹ inde sublatuz fuerit: vel vbi trāspositū vtrūue surrexerit nescitur. Quāuis nōnulli a struere velint eā iā resuscita tam et beata cū xp̄o imorta litate in celestib⁹ vestiri. R. Ornatā monilib⁹ filiā hieru salē dn̄s cōcupiuit. Et viden tes eā filie syon beatissimam predicauerūt dicētes vnguē tū effusum nomē tuū. V. Asti tit regina a dextris tuis i ve stitu deaurato circūdata va rietate. Et videntes. Lec. v.

Beatū quoq iohannem euāgelistā huius beate virginis ministruz resurre xisse plurimi asseuerāt: quia in sepulchro ei⁹ vt fertur nō nisi māna inuenitur Sed q̄d hor verius censeatur ambi gimus: sicut et de his quoqz quos cū dn̄o teste euangelio resurrexisse credimus. R. Si cut cedrus exaltata sū in liba no et sicut cypressus in monte syon quasi myrrha electa de di suauitatem odoris. V. Si cut cinamomū et balsamum aromatizās. Dedi. Lectio vi

Utrū vero redierūt in terre puluerē certū nō habemus nisi q legim⁹: quia multa corpora sanctor q̄ dor mierant surrexerūt et vene runt in sctām ciuitatē hieru salem et apparuerūt multis. De quibus vero nōnulli do ctores senserunt eciā et i suis reliquerūt scriptis q iā in il lis perpetua sit cōpleta resur rectio. Fatent enī q veri te stes nō essent: nisi et vera eēt eorū resurrectio Tu. R. Su per salutē et oēm pulchritu dinē dilecta es a dn̄o: et regi na celorum vocari digna es Gaudēt chori angelorū. Cō sortes et cōciues nr̄i. V. Ual

de te nos oportet venerari q̄
tā sancta et intacta es virgo
Gaudēt cho. Gl'ia. Cōfortes
In. iii noc. a. Ueni in ortu3
meū soror mea sponsa messui
myrrhā meā cum aromatib9
meis. p Cātate. i. an Comedi
fauū cū melle. meo: bibi vinū
meū cū lacte meo. ps Dn̄s re
gnauit exul. an Surge aqui
lo et veni auster perfla ortu3
meū: & fluēt aromata illi9. p
Cātate. ii. v. Speciosa facta.
Tres ultie. l. legāt i capis fe
riei. Secūdū lucā. x. capl'o.

IN illo tp̄e: Intrauit ie-
sus ī quoddā castellū et
mulier q̄dā martha noīe exce
pit illū in domū suā. Et rel.
Ome. vene. bede. pb̄ri. le. vii.

ADueniēs cōditor mūdi
p redēpcione generis
humani cū diues esset/ paup
pro nobis fieri voluit: vt sua
pauptate nos diuites faceret
Qui eciā de sinu p̄ris descen-
dēs tātū p nobis humiliari
dignat9 est: vt propriā domū
nō haberet vbi caput reclina
ret. R. Quā pulchra es ami-
ca mea q̄ pulchra es & decora
oculi tui colūbar Absq3 eo q̄
intrīsecus latet. v. Sicut vit
ta coccinea labia tua & eloq̄ū
tuū dulce. Absq3 eo. Lcō. viii

Qui cōceptus de spū sancto
intra vterū virginis vt de9:
sed nat9 humiliter vt hō De
cuius ortu psalmista loquit.
Eteni dn̄s dabit benignita-
tē: et terra nr̄a dabit fructu3
suū. Dn̄s nēpe dedit benigni
tatem quando genus huma-
num a reatu prime preuarica
cionis per vnigenitū suū libe
rare disposuit. Siue certe
dedit benignitatē: q2 eius in
gressu virginalis vteri tēplū
spūs sc̄i gr̄a cōsecrauit. Ter
ra autē nr̄a dedit fructū suū
quia eadē virgo que de adam
corp9 assūpserat filiū genuit
diuinitate q̄dē deo patri coe
qualem sed sibi carnis veri-
tate consubstancialē. Tu. R.
Beata es virgo maria dei ge
nitrix que credidisti dn̄o pfe
cta sunt in te q̄ dicta sunt tibi
Ecce exaltata es sup choros
angelor intercede pro nobis
ad dn̄m iesū xp̄m. v Benedi-
cta et venerabilis es v̄go ma
ria q̄ sine tactu pudoris īuēta
es mater saluatoris. Ecce. l. ix.

CUm ergo pgeret dn̄s p
ciuitates & castella atq3
vicos euāgeliū regni annun
ciando/ intrauit bethaniam/
vbi erat domus marthe & ma
rie. vbi eciā dn̄s quatridua-
nū lazarū fratrē earū resusci
tauit a mortuis. Martha er-
go accepit eum in domū suā
Illi nimirum ministratura

in mūdo cui āgeli ministrāt in celo. Felices illi: qui dñm in domū suā suscipere meruerunt. Illi quoqꝫ dominū in domū suā recipiūt qui fideliter eius precepta audiūt libē eiusqꝫ opere adimplent. Tu. R. Felix namqꝫ es sacra virgo maria et omni laude dignissima. Quia ex te ort⁹ est sol iusticie christ⁹ deus nr̄. V. Ora pro populo interueni ꝓ clero intercede pro deuoto femineo sexu: senciant omnes tuū leuamen: quicunqꝫ celebrant tuam assumpcionem. Quia. Gloria. Xp̄s. Per oct. R. Beatā me dicent omnes generaciones. Quia fecit michi dñs magna/ qꝛ potēs est Et sanctum nomen eius. V⁹. Magnificat aīma mea dñm/ et exultauit spiritus meus in deo salutari meo. Qꝛ. Glīa. Et. V⁹. Exaltata es sācta dei genitrix. In laudib⁹. ātipho

Assumpta est maria in celū gaudēt angeli laudantes benedicunt dñm. p̄s. Dñs. regna. ān. Maria virgo assūpta est ad ethereū thalamū in quo rex regū stellato sedet solio. p̄s Jubilate. ān. In odorē vnguentoꝝ tuoꝝ currimus adolescentule dilexerūt te nimis. p̄s. De⁹ de⁹. ān Bñdicta a filio tuo dña qꝛ per te fructū vite cōmunicauimus. ps. Bñdicite. an. Pulchra es et decora filia hierl̄m terribilis vt castroꝝ acies ordinata. p̄s. Laudate. caplm. In oībus requiē. hy⁹. O gloriosa femina. V. Elegit eā. ā Que est ista que ascēdit sicut aurora consurgens pulchra vt luna electa vt sol terribilis vt castrorum acies ordinata. ps. Benedictus. Oracio

Veneranda nobis dñe hui⁹ diei festiuitas opē cōferat sēpiternā in qua sctā dei genitrix mortē subiit tēporalē: nec tamē mortis nexib⁹ deprimi potuit que filiū tuū dominum nostrum de se genuit incarnatum. Qui tecū. Ad. i. ān. Assumpta est. p̄s Deus in nomine. Ad. iii. ān. Maria virgo. p̄s. Legē pone Capm. In omnibus requiē. Rm. Sancta dei genitrix. Et dicatur cū eodē cātu quo in purifica. beate marie. Per oct. vero et in octa. dr cātus sup idē. R. sicut in cōmemo. eiusdē v. Post partū. Oracio Veneranda nobis. Ad. vi. ā. In odorē. p̄s. Defecit. Capꝫ

Et sic in syō firmata sū et ī ciuitate sctificata similiter requieui ꝛ in hierl̄m potestas mea. Post ptū. V⁹. Speciosa. oro. Veneranda

Ad ix. an. Pulchra es. psal. Mirabilia. Capitulum

ET radicaui in pplo honorificato et ī ptes dei mei hereditas illius et ī plenitudine sctōr detēcio mea. R. Speciosa facta es. V. Elegit. Or. Venerāda. Suprascript' ordo horarū seruet quotidie p oct. vbi de eisdē fit seruiciū Ad scdas vš. an. Assumpta est. ps. Dixit dñs. Cōfitebor Beat⁹ vir. De pfūdis. Memēto. Idē psal cū predicta an dicātur singulis dieb⁹ ad vš p oct. Capm. In oīb⁹ requiē R. Cādida virginitas paradisi chara cholonis/ hort⁹ cōclusus florēti cespite vernās Cui merito mūdus celebrat. Preconia totus. V. Que meruit dñm progenerare suum Cui. Gloria patri preconia. Pro hym. dicatur sequencia Letabundus. vel hymnus. O q̄ glorifica. V. Exaltata es. ān. Hodie maria virgo celos ascendit gaudete/ quia cū christo regnat in eternum. ps Magt. Oracio. Veneranda Deinde fiat memo. de sancto rocho priuatim propter solēnitatem festi cū ān sequenti Aue roche sanctissime nobili nat⁹ sāguine crucis signaris stemate sinistro tuo latere. V. Amauit eum dominus. Rm Stola glorie induit. Oracio

OMnīps et misericors de⁹ qui meritis et precibus beatissimi rochi confessoris tui: quamdam pestem hominum generalem graciose reuocasti: presta supplicibus tuis vt qui pro simili peste reuocanda ad tuam confugiūt fiduciam/ ipsius gloriosi confessoris precamine ab ipsa infirmitate et omni tribulacione liberentur. Per dominū. Completorium sicut ad primas vesperas quod non mutatur per totas octauas.

¶ Secunda die de sancto rocho confessore ix lec. Lectō. i.

ROchus nacione narbonensis cōfessor xp̄i sanctissim⁹ Anno dñi millesimo tricentesimo vicesimo septimo decimosexto kalendas septembris postq̄ quinquennium in carceribus a patruo suo incognit⁹ detētus fuisset tanq̄ alter alexius romanus apud montem pesulanum oppidum suum. narbonensem animam deo immaculatam reddidit. Is enī apud idem oppidum narbonensi gallie prouincie montem pesulanum agathopolis appellatum ex patre iohāne matre vero libera eius oppidi dominis originē duxit

Qui cũ duodecimũ attigisset
annũ ab apostolo paulo edo
ctus corp⁹ suũ castigare et in
seruitutẽ redigere cepit: adeo
vt cibo et potu parcissimo vti
ceperit. Mortuoq; patre ac
matre hereditatem amplam
egenis prorsus distribuere ce
pit: exhaustisq; omnibus pa
ternis peculiis eciam princi=
patu se abdicans patruo suo
paterna opida commenda=
uit. Tu autem. Lectio scda

Et abiectis omnibus rebus
breui veste indutus cum pi=
leo et pera ac baculo ex gal=
lia in ytalia peregrinus per=
uenit. Ubi cum innumeras ci
uitates et castella videlicet:
romam aquampendentem.
Cesenam atq; alia plurima
loca truci pestilencia vexatas
crucis impressione sanasset.
Tandem placenciam vrbem
morbo infectam se contulit
et ad quoddam hospitale di
uertit et egrotantes omnes
ad vnum videt ⁊ ex morte om
nes sanat quibus gestis labo
re igitur et somno grauatus
et ipse a deo premonit⁹ q̃ cru
ciatus et corporis tormenta
innumerabilia pati debebat
statim acuta febre et sagitta
sinistra coxa transfixus fuit
adeo vt eo dolore ardoreq;
nullam quietem inueniret.
Cũq; ex ea innumeras per=
tulisset passiones et bonam
valetudinem tandem conse=
cutus est. Tu autem. Lcõ. iii.

Indeq; digressus deo comite
in gallia in longis itinerib⁹
delatus est que armorũ stre=
pitu vexabatur. In paterno
deniq; castro perueniens a li
ctoribus tanq̃ explorator cõ
prehensus in vincula et ĩ car
ceribus detruditur et quin=
quẽnii tempus ibi cõsumpsit
quo exacto cum maxima pa
ciencia et vite austeritate tri=
cesimo secundo vite sue anno
migrauit ad dominum. Sed
anteq̃ e vita migraret orauit
dominũ vt qui deinceps no=
men suum inuocaret a seuissĩ
ma peste protegeretur. Eo ita
q; mortuo ad latus ei⁹ tabu=
la quedam his litteris inscri
pta reperta est/ peste laboran
tes ad rochi patrocinium cõ
fugientes contagionem illã
truculentissimam euasuros
significo. Quod vbi ad pa=
truũ principem delatum fuit
cognoscens illũ suum ex fra
tre esse nepotem in lachrimis
cum omni domo prouolutus
sanctissimum corpus summa
pompa ad templum deferre
fecit et exequiis rite peractis
patruus magno sumptu ei
templum construxit. Medie

lectiones de octa. assumpcio.
v. Sācta dei genitrix. l. iiii.
Si queratur post ascencionē
domini quid egerit beata vir
go maria: vnū pro certo est/
q virgo sancta corpore et mē
te permansit. Quam sane an
gelus gabriel ac si celestis pa
ranymphus intactam custo=
diuit et iohannes apostolus
et euangelista cui christꝰ eam
de cruce cōmisit virgo virgi=
nem seruauit suisq ei deser=
uiuit obsequiis Tu autē. R.
De primo nocturno historie
dicuntur. Lectio quinta.
Non enī q eximius ille cho
rus apostolorum eam deser
uerit inter quos post resurre
ctionem intrans et exiens fa
miliarius contulit de christi
incarnacione/ tanto siquidē
verius/ q̄to ab inicio plenius
per spiritū sanctū cūcta didi
cerat et pspexerat oculis vni
uersa licet et apostoli per eū
dem spiritū sanctū omnia co
gnouerint. et in omnem edo=
cti peruenerint veritatē. l. vi
Hanc sane beatam virginē
et si oēs venerati sūt discipu
li eius famularentur officio
dilectionis: iohannes tamen
amplius et specialius vsq ad
finem vite qui sibi cōmissam
accepit in suam: quasi matrē
filius ampliori sollicitudine
famulabatur. Tu autē dñe.
Et matutine de sancta ma
ria dicantur infra cho. sicut
extra octa eiusdem. Lectō. vii.
Et ibi per multos annos si
gnis et miraculis effulsit eu
ius sanctissimi viri merita at
q opera diu apud ytalos no
stros cum latuissent tandem
āno domini. Millesimo qua
dringentesimo quinto ad ip=
sos ex germania ipsius rochi
nomen delatum fuit: eo q cō
stāciam germanie vrbem vbi
consilium generale christia=
norum celebrabatur a peste ma
xima liberauerit: vbi nūc ba
silice sacella et templa in eius
nomine non modo per vrbes
sed per castella per vicos et
quasi per priuatas domos ex
truuntur Ad que confugien
tes eius sanctissimi viri me=
rita experiuntur: huius itaq
festum decimoseptimo kalen
das septembris celebratur.
Eius autem sanctum corpus
hoc anno qui est. Millesimo
quadringentesimo octuagesi=
mo quinto. Venecias a qui=
busdam furtim delatum a se
natu et cuncto populo tanta
cum deuocione et gloria ex=
ceptum est quātum quid scri
pto enarrari posset eidem enī
statim templum celeberrimū
ingenti impensa construere

ceperunt. Tu autem. l. viii
Eius mirabilis et quã sãcta
vita patet per precedencia et
subsequẽcia Cũ libera deuo-
tissima mater eiꝰ duos ĩ septi
mana singulos dies ieiuna-
uit Beatus rochꝰ infans ma
tre ieiunãte a lacte cõtinebat
Et qđ oĩbꝰ mirũ erat eo die
hilarior atqꝫ recencior erat
postea ꝙ̃ quinqꝫ annos atti-
git sese penitencie operibꝰ ex-
posuit. Et vtriqꝫ parenti sẽ-
per obedientissimus fuit Na
tus est cũ cruce in sinistro la-
tere. Tu autem. Lectio nona
Erat enim sancti rochi sem
per studium in iesu xpi nomi
ne et eius sanctissima passio-
ne homines mortales a pestis
labe durissima tutos facere
et primũ sese in pauperum do
mos et hospitalia recipiebat
eo ꝙ ea loca magis auxilii e-
gerent Postꝙ̃ beatus rochus
infectus fuit pestilẽcia a con
sorcio hominũ ne ab eo infi-
cerentur abiit et venit ad quẽ
dam locum solitariũ ad quẽ
canis quidã cuiusdã diuitis
quotidie portabat porcionem
de meliore pane Uenit ad eũ
quodam die angelus domini
et abstulit vlcus et sanauit
eum. Tu autem. ṽ. Ora pro.
Cetera ad laudes de quocũqꝫ
confessore. Super Benedictꝰ

an. Roche profectus peregre
pestifere curas tactus mirifi
ce tangendo salutifere. ṽ Ju
stus germi. psal. Benedictus.
oro vts. Deinde fiat memo
ria de octa assumpcio. ã. Uir
go prudẽtissima quo progre
deris quasi aurora valde ru
tilans filia syon tota formo
sa et suauis es. pulcra vt lu-
na: electa vt sol. ṽ. Elegit eã
deus. oro vts Quãdo dies do
minicꝰ in scđa die contigerit
tunc hec predicta ãn. Uirgo
pruden. in tercia die dicetur
super psal. Benedictus. Oro
Ueneranda Memoria de sã
cto laurencio. ãn. Beatꝰ lau
rencius orabat. Require hãc
añam que est v. ãn. ṽ. Disper
sit dedit pauperibꝰ oro vts.
Ad secũdas vespe que erunt
de sancto rocho. ṽ. Justꝰ ger.
ãn. Uale roche angelice voce
citatus famine optinuisti dei
fice a cunctis pestem pellere.
Ora pro nobis beate roche
vt mereamur preseruari a pe
ste. ps. Magnificat. Cetera
de cõmuni cuiuscunqꝫ confes
soris. Memoria de octa. assũ
pcionis. ãn. Qualis est. ṽ. Ex
altata es. oracio Ueneranda
nobis. Memoria de sctõ lau-
rencio ãn. Beatus laurencꝰ.
dum in craticula vt supra ad
primas vespe. sup psal. Mgt.

vꝰ. Dispersit dedit pauperi. ²Beati laurencii Oro. nos domine faciat passio veneranda letantes: et vt eam sufficienter recolamus efficiat promptiores. Pe. dominum. Die tercia et ceteris diebus infra octauas fiat seruicium de beata virgine hoc modo. Ad matutinas Inuitato. In honore beatissime marie virginis Iubilemus domino. psal. Uenite exulte. hymnꝰ. Quem terra ponthus. In pmis ān. Exaltata es sancta dei genitrix super choros āgelorum ad celestia regna. psal. Domine dominꝰ no. ān. Sicut myrrha. psal. Celi enarrant glo. ān. Paradisi porte per te nobis aperte sunt: quas hodie gloriosa cum angelis triumphas. psal. Domini est terra. ān. Specie tua et pulchritu. ps̄. Eructauit cor meum. ān. Adiuuabit eam deus vultu suo. ps̄. Deus noster refu. ān. Sicut letancium omnium. psal. Fundamenta. ān. Gaude maria virgo intercede pro toto mūdo. psal. Cantate. i. ān. Dignare me laudare te virgo. ps̄. Dominus regnauit exultet terra. ān. Post partum virgo inuiolata. psal. Cantate ii. vꝰ. Sancta dei genitrix virgo. Lectio pma.

²Non enim pudicissima virginitas alicui discipulorum rectius q̄ virgini commendatur vt esset inuicem grata societas et floridus aspectus necnon et venustus conuersandi vernans alternatim pudiciciarum splēdore decoratus Tu autem domine. R. de scdo noctur. L. ii

Una siquidē virtꝰ virginitatis in ambobus: sed altera pocior in maria. Altera siqdē qr fecūdior: sed ipa. Ipsa vero: sed altera quia ꝫ si ipa ea demqꝫ incorrupcio: tamen fecunditas integritatis longe gloriosior q̄ virginitas. Tu autem do. Lectio tercia

Icc irco et fecūditas in illa tota deificata ē et v̄ginitas. Alioquī nusq̄ scdꝫ naturam nascēdi v̄gitas vbi fecūditas p̄dicat: neqꝫ fecūditas vbi v̄ginitas ītegra ɔseruat. v. Exaltata es sancta Iste v. dicat quotidie ante laudes. In laudibꝰ hec sola ān. Assūpta est. ps̄. Dn̄s regna. cpm. In omnibus requiem. hyꝰ O gloriosa femina. v. Elegit eam. ān. Talis est. ps̄. Benedictꝰ. oro vts̄. Memo. de sancto laurēcio. ān. In craticula. vts̄. in prima die sup psal. Bn̄dictꝰ. v. Dispersit dedit. oro. Bea-

ti laurencii Quandocumque die oct. sancti laurencii eciam si i do. contigerit fiat sine meo. tm Nulla die per octa. fiat meo ria de cruce nec de oibus san ctis. quia octa. sunt cum regi mine chori. Ad pmā ān Assū pta est. ps. Deus in noīe. ān Te iure. ps. Quicunq̧ Ad. iii et ad alias horas. ān. cp̄. R. et v. sicut in pma die dicantur Similiter et oracio. Ad ves ān Assūpta est. ps. Dixit dn̄s cpm. In oībus. hy. O q̄ glo rifica. v. Exaltata es. ān. De scendi in ortū. ps. Magt. Eo dem modo dicunt vespe. quo tidie infra octa. cuz aliis ān. super psal. Magt. que mutā tur. Memo. de sancto agapi to martyr. ān. Hic est vere. v. Gloria et honore. Oracio.

Letetur ecclesia tua dn̄e beati agapiti martyris tui confisa suffragiis: atq̧ eius p̄cibus gloriosis et deuota permaneat et secura consistat. p do. Die iiii. v. Speciosa facta es et suauis. Lectio prima.

Hinc quoq̧ iohānes: quicquid est qd genuit maria euangelizando suo commendauit eloquio: verbum quod in principio erat verbū: et verbū erat apud deū: et deus erat verbū: ipsū genuit beata et gloriosa virgo maria. R. de iii. noctur. ita tn̄ q̄. iii. R. Virginitas (in Beatā. lc. ii. igitur longe sacracior et fecū ditas vt ita dicā multo ineffabilior q̄ suo poterat ille explicare eloquio Uerūtamen q̄to virginitati cognacior virginitas tanto beatus euangelista ceteris ē excellēcior et vicinior verbo. Lectio tercia.

Ideo quicquid est qd genuit virgo: totū prout potuit hō per spiritū sanctū: nobis reserauit manifestius et docuit Cuius eciam cōuersacio post ascensionem xp̄i generaliter cū apostolis fuit: quousq̧ dispergerentur sicut lucas meminit dicens: egressi a monte oliueti hierosolymā venerunt et ascenderūt in cenaculum vbi manebant. Hac die et reliquis dieb9 infra octa. dicunt añe de noctur. scz. Emissiones. Et alie añe q̄ sequunt sup psal. Bn̄dictus. et Magt nisi in dn̄ica: quibus dictis dicitur ān. Aīa mea. si necesse fuerit. Mēo. de sancto agapito martyr. ān. Nisi granum. v. Iustus ger. Orō vts. hac die ad vespe fiat memo. de sācto magno ān. Hic est vere martyr. v. Gloria et honore Orō

Adesto dn̄e supplicacionibus nr̄is et intercedē te beato magno martyre tuo

ab hostiũ nos defende ꝓpicia
tus icursu. p. Sequẽtibꝰ ve
ro diebus infra octa. seruet
ordo de v. et R. ad matuti.
que in ꝑcedẽtibꝰ tribꝰ diebus
si dies dñicꝰ nõ interuenerit
preter añaꝫ. sup. psal. Bñdic.
et Mgt. Si vero dies dñicus
infra octa. cõtige. totũ serui.
fiat de sancta maria: eciã in
sabbato hoc modo. Ad ꝑmas
ves. sup psal. ãn. Assumpta ẽ
ꝑs. Dixit do. Cꝑ. In oĩbꝰ re=
quiem. Non dicat R. hymꝰ.
O q̃ glori. v. Exaltata es. ã.
Anima mea. ꝑs. Magt. oro.
Venerãda nobis Memo. de
do. et de trini. si necesse fuerit
et processio fiat ãte crucẽ nisi
aliq̃ dñica oĩno differat ꝓpt
pluritatẽ tẽporis vel qñ dies
dñicus tercia die ĩfra oct. cõ
tige. tunc enim tm̃ fiat mẽo.
de do. et de trinita. ⁊ ꝑcessio
ante crucẽ oĩno differat vsq̃
ad proximã dñicã sequẽtem.
In rededũdo de oĩbus sãctis.
Qñcunq̃ dicit de oĩbus sctis
ad vespe. in reuertendo ad ꝑ
cessio. semꝑ dicat ãn. Salua=
tor mũdi. v Letamini ĩ dño.
oro Infirmitatẽ nostrã. Ad
matuti. inuita. Venite ado=
remus. ꝑ. Venite. hyꝰ. Quẽ
terra. In. i. noct. ãn. Ecce tu
pulchra. ꝑs. Dñe dñs noster.
Et cetere añe cũ suis psal. v.
et R. sicut in ꝑma die dicunt
preter nonũ R. qd erit illud
Candida virginitas. Lcõ. i.

Bene angelꝰ ad mariaꝫ
virginẽ mittitur: qr sẽ=
per est angelis cognata vir=
ginitas Profecto in carne vi
uere preter carnẽ: non terre=
na vita est: sed celestis Unde
in carne angelicam gloriam
acquirere: maius est merituꝫ
q̃ habere. Lc. ii.

Esse enĩ an=
gelũ felicitatis est: esse vo vir
ginẽ virtutis: dum hoc obti=
nere viribꝰ nititur cum grã:
qd habet angelus ex natura.
Utrũq̃ tamẽ et esse virginẽ
vel angelũ diuini muneris ẽ
officiũ: nõ humani. Lcõ. iii.

Aue inquit angelus gracia
plena Et bene plena/ quia ꝑ
partes ceteris prestat: marie
vero simul se tota ĩfudit ple
nitudo grẽ Tu. Lectio. iiii.

Hoc quippe est qd dauid ca
nit Descendit sicut pluuia in
vellus Vellus itaq̃ cũ sit de
corpore: nescit passionem cor
poris Sic et virginitas cum
sit in carne vicia carnis ne=
scit. Lec. v.

Celestis plane
hymber virgineuꝫ in vellus
placido se infudit elapsu et
tota diuinitatꝫ vnda se contu
lit in carne/ qñ verbũ caro fa
ctũ ẽ: et deinde per crucis pa
tibulum expressum terris oĩ

bus pluuiã salutis effudit et stillicidia grẽ. celestis hũanis prestitit mẽtibus. Lectio. vi.

Dñs inquit tecũ. Mira res et iã ille erat cũ virgine/ q̃ ad virginẽ mittebat ãgelũ/ et p̃cessit nũciũ suũ de⁹: sed a deo nõ recessit teneri aũt locis nõ potuit. q̃ habet oĩbus in locis/ et tot⁹ vbiq3 est sine quo nichil et per quem totum.

Secũdum lucam. x. cap'o.

In illo tp̃e/ Intrauit iesus ĩ quoddã castellũ et mulier q̃dã martha noĩe accepit illũ in domũ suã. Et reł.

Omeł. bti augustini epi. ł. vii

Sanctum euãgeliũ fr̃es charissimi cũ legeretur audiuim⁹ a religiosa femina susceptũ esse dñm hospicio: ab ea que martha vocabatur Et cũ eẽt occupata ĩ cura ministrãdi: soror ei⁹ maria sedebat ad pedes dñi: et audiebat verbũ illi⁹ laborabat illa vacabat ista: illa erogabat ista implebat. Tu aũt. Lcõ. viii

Uerũtamẽ martha laborãs multũ in illa occupacione et negocio ministrãdi interpellabat dñm/ et de sorore sua cõquesta est q̃ eã laborãtẽ non adiuuaret. Dñs aũt p̃ maria respõdit marthe: et ip̃e factus est eius aduocat⁹/ q̃ iudex fuerat appellat⁹. Martha ĩquit circa multa es occupata porro vnũ est necessariũ/ maria optimã partẽ elegit: que non auferetur ab ea. Tu aũt. ł. ix

Audiuim⁹ enĩ ĩterpellacionẽ interpellãtis/ et sẽtẽciã iudicis. Que sẽtẽcia ĩterpellãti respõdit: suspectam defẽdit. Erat ei maria ĩtẽta dulcedini verbi dei. Intẽta erat martha quomodo pasceret dñm: intẽta erat maria quõ pasceretur a dño. A martha cõuiuiũ dño preparabat ĩ cui⁹ cõuiuio iam maria iocũdabat.

In lau. vna sola. ã. dicat cap̃ et cetera sicut ĩ prima die dicãt Ad primã: et alias horas oĩa fiãt sicut ĩfra oc. Ad scdas v̄s oĩa fiãt sicut ĩ prima die: preter. R. qd nõ dicet cum. hy⁹. O q̃ glorifica. Deiceps vero nõ seruet ordo dierũ in. V. et R. ad matu. cãtand et in lec. legend. nec in añis sup psal. Bñdict⁹. et Mgt. dicẽdis sed supradict⁹ ordo V et R lc et ã seruet in sequẽtib⁹ dieb⁹ ĩfra octa ita tñ q̃ ĩ die lune semp dicũtur V et R de primo noc. hystorie. ¶ Quinta die. łc. i.

Quia iter salutis nr̃e in laudib⁹ est saluatoris hortor vos et cõmoneo ĩ hac sacra solennitate genitricis dei marie nolite cessare a laude. Tu autem domine. łc. ii.

Quod si virgo es/ gaude qꝛ meruisti esse quod laudas: tā tū cura vt sis/ q̄ digne laudare possis. Si cōtinēs es et casta: venerare ⁊ lauda/ qꝛ aliū de nō cōstat vt possis eē casta q̄ꝫ ex grā dei q̄ fuit plenissime in maria quam laudes. lc. iii

Quod si cōiugata es aut peccatrix: nichilomin⁹ cōfitere ⁊ lauda/ qm̄ īde mīa p̄rofluit oībus: ⁊ grā vt laudēt. Et q̄ꝫ uis nō sit speciosa laus ī ore peccatoꝝ/ noli tamē cessare a laude qꝛ inde ꝑmittit͛ venia.

Sexta die. Lectio prima.

Hinc ergo oēs pitet festiuitatē btē marie deuotissime celebrem⁹/ qꝛ hec est dies p̄clara ī qua meruit exaltari super choꝛos angeloꝝ: ⁊ peruenire vltra q̄ꝫ nostre humanitatis est natura. Lcō. ii

Hec est inquā dies: in qua vsqꝫ ad throni celsitudinē intemerata mater et virgo p̄rocessit atqꝫ in regni solio sublimata: post xp̄m glorioſa recedit. Sic itaqꝫ vbiqꝫ cōfidenter sctā canit eccl'ia: qđ de nullo alioꝝ sctōꝝ fas est credere vt vltra angeloꝝ vel archāgeloꝝ merita trāscēderit. l. iii

Hoc quippe p̄riuilegiū non nature est: sed grē: qꝫ sup choros angeloꝝ exaltata deuotissime hodie p̄dicat͛. Qꝛ precessit eā dn̄s ad celos/ vt p̄para ret ei ī ethereis sedib⁹ locū: vt cū eo regnare possit ī ꝑpetuū

Septima die. Lectio p̄ma

Nulli dubiū eē illā celestē hirlm tūc exultasse īeffabili leticia: tūcqꝫ iocūdatā esse inestimabili charitate. Quoniā festiuitas que hodie recolitur annua: illis omnibus est facta continua. lc. ii.

Credit͛ eciā qꝫ saluatoꝛ oīuꝫ totus festiuus occurrit/ et cū gaudio eā ī throno collocauit. Alias aūt quomodo ipse uisse credit͛: quod in lege ipse p̄recepit Honoꝛa patrē tuū et matrem tuam. Lectio. iii.

Quod patrē honoꝛificauit ipe sibi testis est: cū ad iudeos ait. Ego gloꝛiā meā nō quero: sed honoꝛifico patrē. De matre vero euangelista cū rediret a nazareth ait. Et erat subditus illis. Tu aūt dn̄e.

In oc. assū. b marie ad i. vs̄ sup p̄s. hec sola ā. Tota pul. p̄. Dixit dn̄s Et cetera p̄i de sctā maria. ca R̸ ⁊c. oīa fiāt sicut ad p̄mas vs̄ ī p̄ma die cū illa orōe. Uenerāda no. Mēo de mar. timotheo ⁊ simpho. or.

Auxilium tuum nobis domine placatus impende: et intercedentibus beatis martyꝛibus tuis timotheo et simphoꝛiano: dexterā

tuam super nos tue propicia
cionis extende. Per dominū
Ad mat. ii. l. nat. Inui. ymp.
tota catel bysso. sicut i pma
die: preter iii. Rm. quod erit
Candida virginitas. Lcō. i.
Beata vgo maria cūctis
tāto venerabilior quāto
gloriosior: et quāto vtute altissi
mi extollit ad sublimia tāto
clarior resultat ī glia Plena
siquidē grā/ plena deo: plena
vtutib9 nō pōt possidere ple=
nius gliam claritatis eterne:
quā plenissime accepit: vt ma
ter fieret saluatoris. Lctō. ii
Hanc nāqꝫ viderūt oēs filie
syō/ et beatā dixerūt: et regine
laudauerūt eā. Nā tātā eā vi
derūt: quātā null9 narrādo
expleuit mortaliū Quātoma
gis deū: q̇ talē ac tātā eā fecit
vt per eā ipe fieret. Unde da
uid? Et hō īquit nat9 est ī ea:
et ipe fūdauit eā altissim9 l. iii
Beata igit talis ac tāta na=
tiuitas: btā et supnorꝫ ciuiū so
cietas: et admirabilis charita
tis eorꝫ vnanimitas/ vbi ne=
mo āgelorꝫ: nō dico btē vgīs
marie/ verūeciā neqꝫ alicui9
sctōrꝫ īuidēt gliaꝫ sed totū in
altero vnusq̄sqꝫ possidet: qđ
gratis prestatur oībus vt de
omnibus et in oībus glori=
ficetur deus honoretur et ado
retur ab omnibus. Lctō. iiii

Ubi vo nō sex9: nō etas: nō
dignitas gener9: sed meritorꝫ
q̄litas sola discernit vbi plu
rimū stella a stella differt ī
claritate/ q̄uis oēs ī suo sint
ordīe suscitādi. Nā si est alia
claritas solis/ et alia claritas
lūe et alia claritas stellarꝫ vna
tn̄ claritas ē q̄ illustrāt oīa l. v
Idcirco btā dei genitrix q̄ tā
tis ī terra p̄dicat laudib9 nō
īmerito credit hodierna die
exaltata et glificata quantū
nouit ille q̇ eā elegit et sua sa=
piēcia disposuit oīa. Nā si in
domo p̄ris mei multe māsio=
nes sūt/ credim9 splēdidiorē
mr̄i hodie filiū māsionē p̄sti
tisse: quā olim edificauit do=
mū subnixā colūnis septē: in
qua nimirū domo parāt nu
pcie ecclīarꝫ dei/ et federantur
terrenis celestia. Tu. Lcō. vi
In eo nāqꝫ vtero vginis spō
so īmortali vginitas ꝯsecrat
vt sit celeste cōmerciū. Ideo
charissime celebrate solēniter
vginis festū: q̄ celestē nobis
vitā ī terris oñdit. Nā q̇ nō
nubēt neqꝫ nubent erūt sicut
āgeli dei in celo. Nec mirū si
āgelis ꝯparat vginitas q̄ an
gelorꝫ dn̄o federe copulat nu
pciarꝫ. Et si q̄libet virginitas
tātū erigit vt āgelis cōparet
multomagis btā et gliosa vir
go q̄ singulari cōmēdat puile

gio : et immenso ditat merci
monio. Tres. ultīe. l. de expo
sicōe euāgelii. Intrauit iesus.
et legant sicut in prima die.
Tamen si dñica fuerit legat
euāge. ut s. in dñica infra oc.
qr nō debet omitti. Ad laud.
oēs añe dicāt. Cap. &c. sicut i
pma die. Mēo de martyribꝰ
Oro. ut s. Ad pmā & ad alias
horas/ etiā ad scdas vs oia fi
ant sicut in dñica infra oc. cū
mēo. ad scdas ves de sancta
ebba virgine non martyre.
Si octa. assumpcionis in sab
bato ꝯtigerit ultime ves. fiāt
de oc. & mēo de dñica sequēte
scʒ post mēoriā de martyribꝰ
Et in dñica erūt ves. de sācto
bartholomeo & mēo de dñica
sub silēcio. scʒ post mēo de sā
cto audoeno. Nota qꝫ qñ assū
pcio. natiui. purifica. cōcep. i
sabbō cōtigerit/ nichilominꝰ
fiat ꝯmēo i aliqua fer. eiusd.
ebdo. si ferie pcedētes a festo
ix. lect. vacauerit. Et notādū
est qꝫ qñ fe. simplex. ix. lect. in
fer. vi. cōtige. hūs primas vs
scde ves. erūt de sancta maria
Itē quarta et. vi. fer. et sab.
quatuor tēpor per totū ānū
excludit ꝯmemo beate marie
Nota qꝫ cōmemo. beate ma-
rie et cōmemo sancti loci fiēt
cū regimine chori scʒ cū tribꝰ
lec. tātū nō habentes secūdas
ves. scd pmas tm/ quas nō i
pedit festū simp. nisi sit festū
duplex. Et tūc qñ ꝯmemora-
cio beate marie impeditur fit
solēnis memoria de sācta ma
ria cū hac. ān. Sub tuā ptecti
cum V. et oro pro tempore.

¶ Scē ebbe vgi nō. mar. or

Da qs dñe btē ebbe vir
ginis tue precibus ca-
stā tibi exhibere seruitutē: ut
per te in celis dignā possimꝰ
habere mercedem. Per dñm.
Ad mat. ix. l. fiant. Lcō pma.

Ebba virgo gloriosa sā
cti osvvaldi northūbrie
regis soror uterina que cum
suis septem fratribus in ter-
ra scotor exilio religatis et
a donaldo brek scotorum
rege/ reuerenter cum rege/
osvvaldo fratre et fratribꝰ
recepta et nutrita. Et sicut
fratres sui cum multis aliis
ita & ipa a scotis fidem xpi re
cepit. Beata igitur ebba vir-
go : gloriosos intuens exitus
fidei regnū mundi et omnem
ornatum seculi cum flore iu-
uentutis contempsit propter
amorem filii dei quem mun-
do corde et casto corpe q̄siuit
in quem tota mēte credidit &
deuocione dilexit. Tu. lc. ii.

A sācto etenim fynano na-
cione scoto lindisfarneñ epo
sancte conuersacionis vela-

mē accepit dn̄icam nobilitati seruitutē et spiritualē diuicijs paupertatem spontaneam preferebat Claris siquidē exorta natalib⁹ mundū fide forma et moribus ac sexum fragilem vicit et virtutib⁹. Et vt liberius contēplacioni se daret oratoriū in vertice cuiusdā montis secrete et quiete condidit vt nichil carnalis oculus ī eam intueri queat in quo eciā monticulo fōs amenissim⁹ ad dicte virginis consolacionē vnde eciam sitim extinguere solebat emanauit et in presens fluere non desinit. Tu autem. Lectio. iii

Ad quā eciā virgo nobilis etheldreda elyensiū nūc gl'ia tante magistre rudimētis se subdidit et beat⁹ pater cuthbertus qui licet ab infancia consorciū mulierū vitauerat eius audire colloquia consueuit. Obiit autem beata ebba ante memoratū patrem cuthbertum quatuor ānis precurrens ad celeste regnū et sepulta est ī suo monasterio colludi dicto quod postea propter incuriam inhabitācium destructum est et sepulcrū eius multis annoruȝ curriculis remāsit incognitū. Tu. Lc̄tō. iiii.

Tandem disposiciōne diuina a pastoribus repertum est et per priorem et conuentū monasterii de Coldinghaȝ iussu et reuelacione eiusdem sancte virginis apertum est lintheum in quo corpus eius inuolutum fuerat cum reliquiis suis integrum repererunt. Quod fratres cū summo cleri et populi tripudio in ecclesia sācte marie de coldīgham transtulerūt et collocauerūt oratorio vero eius penit⁹ destructo. elapsis īterea aliquot diebus in somnis cuidā nomine henrico virgo venerabilis apparuit et oratorium sibi in illo loco edificare iussit. Tu autem. Lectio quita.

Cūque hoc semel et secundo per visionem admoneret et ille ex aliorum incredulitate et cordis duricia neglexerat adiecit virgo predicta dicens nisi hec feceris condignā tui cōtemptus vlcionē experieris quod et factum est. Nam repente cepit in summam inopiam cadere Unde ad mentem reduxit qualiter virgo oratorium sibi construi mandauit vile quidem materia conditum: sed celeste v̄tute signoꝝ et miraculorum frequēcia claruit vbi et egroti sanitatis beneficia et fideles sue peticiōis cōsequunt̄ desideria. Tu. L. vi.

Facta autem est hec reuela-

cio de loci hui9 reedificacio-
ne Anno dñi millesimo cēte-
simo octuagesimo octauo va
ria quidē miracula in illo lo
co contingūt Unde virgo q̄-
dam iuuencula marlini filia
prima fantastica veracione
demonū ita delusa ē vt vni9
oculi visū auris vnius audi
tum lingue penit9 quindecim
dieb9 pdidit officiū: ad orato
riū memoratū deducta est vt
si diuina pietas permitteret
virgo virgini salutē optatā
conferret. miroqȝ modo cum
noctem vigilando in eodem
oratorio duxerat graui som
no oppressa super altare co-
lumbam niueam stare cōspe-
xit que statim lĩgue soluit vĩ
culum et euigilans ab omni
infirmitate se reperit solutā
Tu. Lectio. vii. de expositi
one euangelii Simile est re-
gnum celorū. Ceteraqȝ omia
de cōi vnius virgi. nō mar.
¶ Sancti bartholomei apo
stoli duplex festum ad p̄mas
vesperas et ad matuti. dicat
Bartholomee hymn9.
celi syd9 aureū: milies
supra solis iubar radiās: eri
ge mentes nostras polo tur
bidas: egrasqȝ nostras sana
cōsciēcias. v. Annue christe
Omnipotens sem Oro.
piterne deus: qui huius
diei venerandam sanctamqȝ
leticiam ĩ beati bartholomei
apostoli tui festiuitate tribui
sti: da ecclesie tue quesumus:
et amare qđ credidit: et predi
care quod docuit. Per dñm.
Ad primas vespe. et ad matu
ti. fiat memo. de sācto audoe
no epo et confessore. Oracio.
Deus qui perennē glo
riam sanctissimi con-
fessoris tui audoeni anime cō
tulisti: tribue quesumus eius
nos apud te ita patrociniis
adiuuari: vt cum eo vitā pos
sideamus eternam. Per. Ad
matutinas nouem lectiones
fiant Lectio prima.
In inferiorem indiā ve-
niens apostolus dei bartho-
lomeus: ingressus est templū
in quo erat idolum nomine
astaroth: et quasi peregrinus
ibi manere cepit. Manēte igi
tur ibi apostolo: nulla demō
dabat responsa: nec alicui ex
his quos leserat: poterat sub
uenire. Templum vero erat
plenum de languētibus. Tu
autem. Lectio secunda.
Errexerunt ergo ad a-
liam ciuitatem: vbi alius de-
mon colebatur. Querentes
cur deus eorꝫ nō dabat eis re
sponsa. Respondit demon.
Quia presente apostolo dei
bartholomeo loqui non au-

det Dicūt ei Quis est iste bartholomeus? Qui ait. Amic⁹ est dei oīpotentis: ⁊ ad hoc venit in istā ꝓuinciā: vt omnes deos indie euacuet. Tu. Lc. iii
Cumq; reuertentes beatum apostolū quesissent ꝑ duos dies: quidā plenus demonio clamauit dicens Apostole dei bartholomee: incendunt me orōnes tue. Cui apl'us dixit Obmutesce et exi ab eo: et statim liberatus est homo. Qd cū audisset rex polimius: misit ad eum: vt veniret et sanaret filiā suā lunaticā. Lc. iiii
Terrerit igit' apl's dei ad regem Et videns puellā cathenis constrictā: iussit eā solui dicens Soluite eam et leuate et reficite: et cras ad me reducite. Fecerūt autē ministri sicut iussit apostol⁹. Quo facto non vltra vexauit eam demō Tunc iussit rex p̄ciosa munera dari apostolo: sed non potuit inueniri. Tu. Lectio. v
Cumq; transisset nox: ⁊ aurora assurgeret: apostol⁹ solus soli regi apparuit in cubiculo suo clausis hostiis: ei dicens Quare quesiuisti me cū muneribus terrenis/ q̇bus non indigeo. Lectio sexta.
Scire te volo: q2 dn̄s noster iesus xp̄s misit nos in omēs ꝓuincias/ vt demones q̇ ī statuis sunt expellam⁹: hoīesq; qui eis credunt cōuertamus Si autem credideris: ⁊ baptizatus fueris: demonē qui vobis dabat respōsa faciā vos videre. Rex autem hoc se facturū fideliter ꝓmisit. Lc. vii
Altera igitur die sacrificantibus cultorib⁹ idolorū apostolo et rege p̄sentib⁹: cepit demon clamare dicens Cessate miseri sacrificare michi: ne peiora paciamini q̄ ego: q̇ cathenis igneis ab angelis iesu xp̄i religatus sum. Tunc iussit apostolus demonē exire: et simulachrū cōfringere. Exiens igitur ingēs Lc. viii.
egypcius nigrior fuligine cōminuit simulachrū. Quo viso rex polimius cū vxore ⁊ filiis: ac omni populo ciuitat' baptizatus: cepit a apl'o adherere. Quod cū pontifices idolorum ad astriagez regez fratrem polimii maiorē conquerendo nūciassent/ misit cum eis nuncios qui apostolū vinctum ad eū perducerēt. Lc. ix.
Cui rex ait Sicut fecisti fratrem meū relinquere deos suos ⁊ credere deo tuo/ ita faciā te relinquere deū tuū/ et credere deo meo. Cui apl'us ait Si hoc poteris facere deo meo/ qd̄ feci deo tuo poteris me ad sacrificiū ꝓuocare Si autē

ego deos tuos cōminuā: ⁊ tu crede deo meo. Interea nūciatū est regi deū suū corruisse Iratus rex iussit apl'm decollari. Cetera de cōi vni⁹ apli Memo. de sctō audoeno. orō vts. Ad scdas ves. R. Ciues apl'orꝫ. Cetera vts. ¶ Sācti irchardi epi et cōfessor'. Orō

Omnipotēs ⁊ misericors deus qui ꝑ fidē tui pōtificis irchardi pictos a gallorū seruitute liberasti: concede oībus eundē deuote querentibus ab omni inimicorū fraude et eterna dāpnacione liberari. Per dñm. Ad matutinas ix. lectio. fiant. Lctō. i.

Inter barbaras et indoctas gētes oriūdus fuit beatus irchard⁹ in tolmaid in kincardin oneyll q̄ sanctā et celebrem a puerili etate incepit vitam continue scelera torū ac nephandorum hoīm mores ⁊ vicia reprehendens detestansq; ac abhominabiles habuit deiq; preceptis semper inherens in ieiuniis et vigiliis ⁊ oracionibus suā carnem afflixit. Tu. aūt. Lectio. ii

Audiens autē sanct⁹ ternanus beati irchardi vitā ⁊ mores fore laudabiles et ab eodem in sacerdotē ordinat⁹ suis causantibus prerogatiuis quo ad sua iurisdictiōalia exercenda ⁊ gubernanda beatum irchardū prout merito ī coadiutorem et penitenciariū per vniuersam eius ꝓuinciā elegit qui in huiusmodi officio exactissimā diligenciā exhibuit. Tu autem. Lectio. iii.

Post paucos autē dies beato gregorio vniuersalis ecclesie sedem regente: romā peciit Cognito de tanti viri sanctitate: beat⁹ gregori⁹ ipsum irchardū maximo cū honore ī epm consecrauit qui nō min⁹ in virtutib⁹ et sanctitate oībus in morū honestate p̄bēs exemplar perseuerauit Tandem primo a sctō papa facultate et bñdictione obtētis ad scociam reuersus est Lctō. iiii

Rediēs autem sanct⁹ irchardus per pictauiā: pictos multum ꝑ gallos vidit subiugatos ⁊ in seruitutem redactos pietate motus de eorū aduersitate humilis ꝯsultor ꝑ triēniū ibidē morā traxit. Cuius sanctitate. prudēcia. fide et oracione dictā pictauiensē gētem in pristinā libertatē reduxit et liberauit. Lectio. v.

Quibus peractis eo egrotāti a deo humiliter postulauit se nō visurū mortē donec ꝓpriā patriā vñ regress⁹ est videret iter cōtinuando ꝑ ꝑtes anglie ⁊ scocie paulisper p̄di

cando vsqꝫ ad cōgeriē ī mōte de kincardin oneyll in scocia puenit vbi honorifice a suis patriotis recept9 est. Ipe vo dei sanct9 ei9 mortē appropī quare intelligēs et peticionē a deo sibi ꝯmissā īpletā fuisse suis ministris precepit vt eo viā vniuerse carnis ingresso suū fun9 ī quadā biga ponere tur ꝛ stricte mandauit vt vbicunqꝫ dicta biga qesceret: suū corpus ibidem sepeliri iussit. Hoc facto deo aīam cōmēdā do de hoc medio sublat9 ē. l. vi Deīde ministri eiusdem viri scti sicut eis iussū fuerat cor p9 exanime ī biga rotaꝝ leua uerūt: quo facto biga cū cor pore vltro et sponte nullo mouente se vltra dee fluuium ī satis notabili distancia vbi nūc īsignis eccl'ia qꝫ kincardin dr̄ cōstruit mouebat. Ac ibidē īmobl'is pmāsit De mū corp9 de p̄fata deponentes biga ibidē digno cū hono re dederūt sepulture qđ ī pre sens vsqꝫquo reqescit Lec. vii de expōne euāgelii. Homo q dam. pegre ꝛc cetera oia de cōi vni9 ꝯfes. ꝛ pōti. ¶ Sācti malrubii marty. ad ves. p̄i se riales ān. ꝛ cap̄. de cōi vnius mar. R. Beatus vir qui suffert. ān. Scē malrubie mar tyr xp̄i glīose adesto nr̄is p̄ci bus pius ꝛ ppici9 vt tecū ī glo ria letemur ī celestib9 p. Mgt Infirmitatē nr̄aꝫ Oro. respice ops de9: vt quos pond9 pprie grauat actionis beati malrubii martyris tui gloriosa nos ptegat ītercessio. p do. Deinde fiet mēo. de sctō rupho marty. cū hac ān. Iste sanct9 p lege dei sui. V9 Posuisti dn̄e. R. Coronā. or Adesto dn̄e supplicacionib9 nr̄is: vt bti ruphi martyris tui ītercessionibus cōfidētes nec minis aduersā ciū nec vllo cōturbemur incursu. p do. Ad matut. ix. lec. Malrubii martyr Lc. i. xp̄i trāsitū de mūdo ce lebraturi dignis cū laudib9 ei9 ꝯmemoracionē ī hymnis psallēdo ꝛ cāticis trāsigem9 et ob dei reuerēciā diē p̄sēteꝫ diligēter decorare studebim9 Nec vr̄as subterfugiat scitā tes hūc quē colim9 virū sub regula et habitu monachali lōgos vite sue ī calamitate ꝛ miseria triuisse dies. Fidei in credulos ac gētiliū paganos suis doctrina ꝛ p̄dicaciōe ad religionē quā pfitemur xp̄ia Sed ne (nam ꝯuertēdo. l. ii. dies p̄clara illa de qua locuti fuim9 absqꝫ miraculoꝝ per dei virū gestoꝝ narracionis ea paucis taxādo vbi pluri-

ma q̄ tempus patit angustia fuerit declarabim⁹ Nā cum nōnulli malaꝝ cogitacionū viri de norwagii regniculo nauigio rossie cōfinib⁹ appli carēt: beatū audiētes malru biū alienā ab coꝝ gentilitate fidē ꝑdicātē sanguinolētas in dei vnctū intulerunt ma-nus ac gladios de vaginis ex trahētes funestos beatū dei virū tanq̄ agnū māsuetū et piū ꝓ xp̄i noīe paciētē crude lius q̄ enarrari posset ꝑcusse runt et vulnerauerūt: et tanq̄ mortuū ī cāpis siluestrib⁹ ca nib⁹ ⁊ auib⁹ deuorādū reliq̄-(rūt. lc. iii.

Beatū itaq̄ coꝛ pusculū ꝑ triduū semiuiuū ī cognitū ppl'o iacebat Attamē ꝑ angelos dei cōtinua ꝯsola cione et visitacione a multis visū ē associatū Loc⁹ tn̄ vbi corp⁹ exanime incubuit ful-gore nimio coruscare plꝛibus appruit q̄ illic veniētes beatū malrubiū ī agone laborantē repierūt sꝫ eo sāguine ⁊ corpo re iesu xp̄i īmaculati agni ꝑ-ticipati dn̄m laudādo cū scā̄ paciēcia ⁊ senectute bona ī sa ta decessit corpusq̄ ad basili-cā q̄ a vulgo dr̄ appillcroce trāsferri ⁊ ibidē tradi sepul-ture mādauit. At ne sanguis btī martyrꝭ ꝑciosus ī terram effus⁹ absq̄ veneracione relī quereť Jllo ī loco in honore martyrꝭ nr̄i sacratissimi ex in ciso robore satis reuerenter extructa ē capella q̄ postea in parrochialē erigit̄ ecclꝛiam q̄ in ꝑsēs vrquhard ab illi⁹ ter re incolis vocitat. Tres med lc. de sctō rupho marty. cū R̄ (de ii. noc. lc. iiii.

Bussus pa-trici⁹ ⁊ excōsul ducatū agebat rauēne: cui⁹ vnica filia īfir-mabatur. Qui audiens de no mine appollinaris sacerdo-tis: misit ad eum rogans: vt veniret et sanaret eā. Lec. v.

At vbi ingressus est domū cum clericis suis: statim defū cta ē puella. Cui ruphus ait Utinā in domum meam non introisses. Tu. Lec. vi.

BEatus appollinaris ait rupho. Cōfidēter age pa trici: ⁊ modo cognosces vir-tutem dn̄i nr̄i iesu xp̄i. Cūq̄ orōnē ad deū fudisset: ait ad eam. Surge et confitere sal-uatorē tuū. Que ꝓtinus sur gens clamauit dicēs Magn⁹ est de⁹ quē predicat appolli-naris: et nō est ali⁹ preter eū. Baptisata est igit puella cū patre et matre et familia pro miscui sexus aīe trecēte trigī ta quatuor: cum multis aliis ex paganis. Tu autē. Lc. vii.

Interī ppl'o alia q̄ꝑlꝛima ꝯtī gebāt fieri miracl'a dani ad-

uers⁹ isulanos bella mouētes ad p̄fatā eccl'iaȝ de appilcroce nauigio terrā illā vi ⁊ armis expugnādā ⁊ dep̄dādā arripu erūt: Vn̄ qꝛ t're circūuicine p sena a dicta eccl'ia miliaria i munitatis bti viri merit' gau det pꝛiuilegio eādē a quibusc̄ūqꝫ min⁹ iuste depꝛedari mi nime pmittit dani Vo de pꝛe missis cercioꝛati dei vindictā nō foꝛmidātes i bti malrubii cōtēptū sacerdotib⁹ et aliis eccl'ie mīstris i obpꝛobꝛiū da tis victualia et aīalia cū q̄b⁹ sese sustētare deberēt vi ⁊ palā abstulerunt et rapuerunt atqꝫ licet ciboꝝ inedia astricti fuerāt (iusto dei iudicio) suis cū rapinis nauib⁹ festinarūt Nā cū tāta ꝓhibuit moꝛa q̄ il lo i territoꝛio mādūcare nec bibere potuerāt velisqꝫ extēsis mare minime agitato vētis sed trāquillo ꝓspero vt appa ruit cursu nauigātes vidētibus cūctis eosdē mare oēs si mul ꝯsūpsit ⁊ exsoꝛbuit. l viii

Dehinc dū p̄fati insulani cō tra rossēses q̄sdā veteres ex citarēt inimicicias cogitaue rūt qualiter in eos vindicarēt inito eoꝝ cōsilio i magna viroꝝ copia cōgregati igno rātib⁹ rossiis qui cū in eccl'ia beati malrubii de contan annuā scti viri celebꝛarēt solēnitatē insulani clā noctis sub silencio eosdem insidiarunt atqꝫ igne eccl'iam pꝛefatā incēderūt in qua plusq̄ centeni xp̄iani viri ⁊ mulieres ferro et igne extincti sūt qđ facin⁹ deus ipse gloꝛios⁹ q̄ sāguinis innocēciū aspersionis est vltoꝛ impunitum nō permisit. Nā cū quibusdā illoꝛū occisoꝛū parētibus beat⁹ vir apparuisset in somnis rossii in bꝛeui aggregati sūt numero verū q̄q̄ insulani illis foꝛcio res ⁊ pocioꝛes fuerīt nichilo minus dei et beati viri freti auxilio rossii: isulanos illos ita cōpescuūt et gladio ꝑdo muerūt q̄ de quincētis arma tis triginta vix viri euaserāt q̄ eciā serui hostiū et deditícii effecti immo oēs tanq̄ nō vi dētes stupoꝛe foꝛmidinis per culsi sūt et a pluribus aduer sariis beatus vir baculū gestans manu visus est. Lcō. ix.

Sacerdos quidā parrochialis inter diuina celebꝛāda so lēnitatē beati martyꝛis mal rubii suis parrochianis a ser uilibus obseruādā seruiciis pꝛecepit parrochiani aūt illi quia autūnus instabat grana vsqꝫ ad vesperā nō obstāte metebāt pauloqꝫ ante singu le dom⁹ metēciū sponte igne accense sūt verū quidā deuo-

tus diē martyris solēniter celebrabat in diuinis. Ita cōtigit q singule domus incendio cōsūpte sūt illius deuoti viri domo que aliis domib9 cōtigua fuerat tātū excepta. Et cū illi messores domesticas suas res de eisdē domib9 aduers9 vētū extraherēt sicut fecerat iste deuotus. Uentus vero in aliā versus est regionē: et res ille que primitus a vento salue fuerint igne aduersāte similiter exhauste sūt Rebus illius viri aliis in medio admixtis integre permanētibus. Tu autem domine.

¶ Sācti augustini epi et cōf. atq doctoris dup. festū. ix. lc. Oia fiāt de cōi vni9 cōfessoris et pōti. cū capl'is vni9 cōf. et doct. Capm. Dedit dñs. Or.

Deus qui beatū augustinū eccl'ie tue ī exponēdis scripture sacre mysteriis doctorē catholicū puidisti: da nobis eius sēper et doctrinis instrui et orōnibus fulciri. p d. Mē̄o. fiat puatim de sctō hermete martyre. Ad primas vs et ad matuti. cum hac orōne.

Deus q beatū hermetē martyrē tuū virtute cōstācie in passione roborasti ex eius nobis imitacione tribue p amore tuo pspera mūdi despicere: et nulla eius aduersa formidare. Ad mat. l. i

Ex puincia affricana ciuitate carthaginēsi honestis parētibus et xpianis beat9 augustin9 pgenitus est Qui magna diligēcia secularibus lr̄is eruditus: oīb9 liberalibus sciēciis imbuitur. l. ii

Grāmaticā igit' prius ī sua ciuitate/ et rhetoricā ī carthagine docuit. Et postea apud mediolanū scolas rexit ī illa vrbe. Tūc sāctus ambrosius epatū tenebat per cuius doctrinā augustinus ab erroris via conuersus credidit et baptizatus est. Tu aūt. Lcō. iii.

Placuitq ei pcepta gracia scolasticis quos rhetoricā docuit renūciare/ et ad affricam ppriā domū remeare. Post trienniū igit' adeo viuebat in bonis operib9: ꝛ de his q de9 sibi reuelabat/ presētes et absentes sermonib9 ꝛ libris docebat. Factū est aūt vt sancto valerio epo iubēte presbyter ordinaretur. Tu. Lectio. iiii

Ordinatus igitur in monasterio cū seruis dei secūdū modū et regulā a sctīs apostolis cōstitutam/ viuere cepit. Sāctus vero valerius ordinator ei9 vir pius et deū timēs apud primatē epm suū secretis lr̄is egit/ vtin loco suo in eadē ecclesia augustinus or=

dinaretur eps. Qui tūc multo instācius ac feruēcius maiorecȝ auctoritate verbum salutis eterne in dn̄i predicabat ecclesia. Tu aūt. Lectio v

Qui eciā sane dicere post pceptū baptismū ↄsueuerat xp̄ianos vel sacerdotes absqȝ digna et cōpetēte pnia exire de corpore nō debere: qd et ipse fecit vltima q̄ defūct⁹ est egritudine. Btō igit valerio ceterisqȝ coep̄is id poscentibus: sctūs augustin⁹ licet ī uitus est eps ordinat⁹. Uixit aūt btūs augustin⁹ ānis septuagīta sex: ī clericatu autē vel ep̄atu annis fere quadraginta (gīta septē. l. vi

Ultima vero egritudīe lecto suo recūbēs septē psalmos penitēciales corā se rescriptos hēbat Quos intuēs legebat: et vberti ac iugiter flebat. Sed ne ciuitatꝫ sue ruinā videret: tercio obsidionis ei⁹ mēse qnto kalendas septēbris migrauit ad dn̄m. Tres vltie lc. de expōne euāgelii Uos estis sal terre. q̄re ī cōi vni⁹ ↄfes. t doc. Ad. ii. vs̄ de sctō augustīo oia fiāt de cōi vt p̄dictū ē. R̷ Sācte augustine xp̄i. V. O sctē augustine. Ad has vs̄. fiat mēo. solēnis de sctō iohāne bap. ā Misit herodes rex manus ac tenuit iohannē et vinxit eū in carcerem qꝛ dicebat ei: nō licet tibi habere vxorē fratris tui. l. V. Gl'ia et honore corona (sti. Oro

Sancti iohānis baptiste et martyrꝫ tui dn̄e q̄s: venerāda festiuitas: salutaris auxilii nobis p̄stet effectum. Per. Memoria fiat solēnis de sancta sabina virgine ān. Simile ē regnuȝ (Oro

Beate sabine vgīnis tue et martyrꝫ dn̄e p̄cib⁹ confidentes: q̄s clemenciam tuā: vt eius meritis et p̄cibus ad eterna gaudia peruenire valeam⁹. Per. Ubi vero dedicata est ecclesia in honore decollacionis sancti iohānis baptiste: si fes. fuerit duplex hoc modo fiant ves de eo. Sup psal. ān. Perpetuis nos dn̄e sancti iohannis baptiste tuere presidiis et quanto fragiliores sumus: tanto magis necessariis attolle suffragiis. Psalmi feria. Cp̄

Expectacio iustorū leticia: spes autē impiorum peribit: fortitudo simplicis via dn̄i: et pauor his qui operantur malum. R̷. Percepturus hym⁹. Martyr dei qui vnicū V. Gloria et honore. ān. Misit herodes rex manus. p̄ Magnificat. orō. Sancti iohannis bapti. vts̄. Ad scdas ves̄. de sancto augustino Mēo. de

scdo augusti. solenni. fiat cu
hac an. Iste est qui v. Iustus
germina. Oro. vts. et tunc fi
at memo. de sancta sabina p̄
uatim. ¶ In decollacione be
ati iohannis baptiste. Ad ma
tuti. Inuitato. Regem p̄cur=
soris dominū Venite adore=
mus. psal. Venite. hy⁹. Mar
tyr dei. In primo noctur. an
Interrogatus iohannes ab
herode dixit illicitum est fra
tris tui coniugem accipere. p̄
Beatus vir. an. Iohannes
baptista arguebat herodem
propter herodiadē. p̄. Quare
fremuerunt. ān. Arguebat he
rodem iohannes propter he=
rodiadem quā tulerat fratri
suo philippo vxorē. ps. Dn̄e
quid. v. Gloria et honore. l. i
Adest nobis fratres cha
rissimi dies solēnis quē
cōsecrauit beati iohānis bap
tiste ⁊ precursoris dn̄i purpu
reus sanguis innocenter pro
veritate que christus est ab ī=
pio herode profusus marty=
rio. Qui mirabiliter natus ē
sed mirabili⁹ occisus. R. Mi
sit herodes rex manus ac te=
nuit iohannem et vinxit eum
in carcerē quia metuebat eū
propter herodiadem. Quam
tulerat frī suo philippo vxo
rē. v. Arguebat herodē iohā
nes ꝑpter herodiadem. Quā

Natus est in pro= Lec. ii
phetia : in veritate p̄ē
ptus est. Nascēdo enim nūci
auit saluatoris aduentum :
moriendo condēnauit ince=
stū et illicitum matrimoniū
Et idcirco carceris obscuri=
tate detruditur : deīde mali=
gne muliercule īsidiis preuē
tus capitalem subiit sētēciā
R. Iohānes baptista argue
bat herodem Propter hero=
diadem quam tulerat fratri
suo philippo vxorē. v⁹. Hero
des enī tenuit iohānē ⁊ liga
uit eū ⁊ posuit eū ī carcerem.
Decollat⁹ ē (Propt. l. iii
beat⁹ iohānes ī quodā
castro arabie qđ macherōte
dicit: ⁊ sepult⁹ est in ciuitate
sebastē Caput vero ei⁹ in hie
rosolymis humatū est. Tē=
poribus vō iuliani: pagani
sepulchrū ei⁹ īuadētes : ossa
ei⁹ dispersert Et iterū coligē
tes cremauert: ⁊ scōs cineres
pulueri cōmixtos p agros et
rura dispsert. R. Metuebat
herodes iohē₃. Sciēs eū vir₃
iustū ⁊ scm̄ Et custodiebat eū
v⁹. Et audito eo mlta facie
bat ⁊ libēt eū audiebat. Sci.
Glia. Et cu. In. ii. noc. ā Di
cebat enī regi iohānes bapti
sta nō licet tibi habere vxorē
fratris tui. ps. Cū īuocarē
aña Herodes enī metuebat

iohannē sciens eū. virū iustū et sanctū et custodiebat eū. ꝑ. Verba. an. Audito eo multa faciebat ⁊ libēter eum audiebat. ps. Dñe dñs noster. v. Posuisti dñe. Lec. iiii

D Ei autē prouidēcia factum est quosdā de hierosolymis monachos oracionis illuc causa per idē tēpus venisse. Qui interea mixta ossa que poterant furtī cōgregātes ad patrē suū philippū hierosolymitanoꝝ epm detulerunt. Caput vero eius in herodis palacio tempore marciani īperatoris inuētū est a duobus monachis orīētalibus qui venerant adorare in hierosolymis. Et postea proditum in quodā specu in vrna ignobiliter reconditū latuit donec beatus baptista caput suū marcello abbati in eodē specu degenti ostēderet. Quo inuento cepit celebrare decollacionē ei⁹ quarto kalēdas septēbris. R. Puelle saltanti īpauit mater. Nichil aliud petas nisi caput iohānis baptisti: ⁊ cōtristat⁹ ē rex ꝓpter iusiurādum et propter simul discūbētes. v. Ait puella mrī sue q̇d petā? at illa dixit. Ni.

I N pascha nāq Lec. v. decollatus fuit: et anno reuoluto post mysteriū dñice passionis cōpletū est. Postea inuentū caput valerius q̇ post iouinianū īperauit ꝓcepit cōstantinopolī deportari. Tu. R. Peciit puella caput iohānis baptiste. Quo accepto dedit matri sue. v. Puelle saltāti imperauit mater: nichil aliud petas nisi caput iohānis baptiste Quo ac. Lc. vi

C Vnq theodosius imperator has baptiste reliquias vellet constantinopolī deferre: amplectens sua purpura thecam in qua sanctū caput erat portans eā ante ciuitatē cōstantinopolitanā septimo miliario recōdidit: ibiq magnā atq pulcherrimam edificauit ecclesiā. R. Contristatus est rex herodes propter iusiurādū ⁊ propter simul discumbentes noluit eam cōtristari sed misso spiculatore precepit amputare. Caput iohannis ī carcere. v. Herodes funestus precepit amputare et interficere Caput Gloria Ca. In tercio noc. ān. Cūq ītroisset filia herodiadis ⁊ saltasset et placuisset herodi: ait illi: pete a me qd vis: et dabo tibi. ps. In dño confi. ā. Iurauit herodes puelle q̇cquid enī a me pecieris dabo tibi licet dimidiū regni mei. ps. Dñe q̇s ha. ān. Ait puella matri sue q̇d

petam? at illa dixit caput io
hannis baptiste. ps. Bonū est
consi. v. Justus ut pal. Secū
dum marcū. sexto capi.
In illo tēpore: Misit he-
rodes rex man⁹ ac tenuit io-
hannē & vinxit eū in carcere
propter herodiadē uxorē phi
lippi fratris sui quia duxerat
eam. Et reliqua. Omel. vene
rabilis bede pres. l. vii.
Impletū videm⁹ ī iohā
ne qđ de illo angelus zacha-
rie priusq̄ nasceret predixit.
Quia precederet ante deū in
spiritu et virtute helye Am-
bo nāq̄ continent viuentes:
ambo habitu inculti: ambo ī
solitudine degentes: ambo p̄
cones veritatis: ābo regis et
regine persecucionē propter
iusticiam perpessi sunt. Ille
achab et iezabel: iste herodis
et herodiadis. Tu. R. Misso
herodes spiculatore precepit
amputare caput iohannis in
carcere. Quo audito discipu-
li eius venerūt et tulerūt cor
pus eius et posuerūt illud in
monumento. v⁹. Misit rex ī-
credulus ministrū detestabi-
lem: et amputare iussit caput
iohannis in carcere. Quo au
Querit fortasse Lc. viii
aliquis q̄s iste herodes
quisue frater ei⁹ que eciā he-
rodias de quib⁹ ē sermo? He
rodes iste qui et iohannē de-
collauit: et in passione redēp
toris nostri pilato assensum
prebuit: filius est illius hero
dis sub quo dñs nat⁹ est. Cu
ius frater philippus herodia
dez filiā arethe regis arabuz
accepit uxorem. R. Acceden
tes discipuli sancti iohannis
baptiste Tulerunt corp⁹ ei⁹
et sepelierūt illud. V⁹. Jussu
herodis amputatū est caput
iohannis in carcere quo au-
dito discipuli eius venerunt
Tulerunt. Lectio. ix.
Hanc herodiadē idē are
tha postmodū ablatā ab eo
dedit herodi: eo q̄ ipse maio-
ris eēt potestatis & fame Fa
ctū est ergo adulteriū publi-
cū qđ sicut pfidis causa fuit
pereundi: ita fidelissimo p̄co
ni nr̄i redēptoris materia fu
it triumphādi Qui phibēdo
regis iniusti scelera: morte q̄-
dē iniusta meruit plecti. Sed
post mortis gustū a rege iusti
cie: cui et testimoniū perhibe
bat: iustā vite perennis coro
nā accepit. R. Perceptur⁹ iā
vir sanct⁹ p labore requiem
cōstās in cōfessione xp̄iane fi
dei. Subdit collū velut agn⁹
mansuet⁹ gladio. V⁹. Corpo
re dissolui gaudēs et cuz deo
viuere Sub. Gloria. Sub. V
Ora p nobis btē io. In lau. ā
A A

Herodes enī tenuit et ligauit iohanē et posuit in carcerē propter herodiadē ps. Dñs regna. a. Puelle saltanti īpauit mr̄: nichil aliud petas nisi caput iohānis baptiste. ps. Jubila. an. Dñe mi rex da michi in disco caput iohānis baptiste. ps. Deus deꝰ. an. Da michi ī disco caput iohannis baptiste: et cōtristatꝰ est rex propter iusiurandum. ps. Benedicite. an. Misit rex incredulus ministrū detestabilē et amputare iussit caput iohannis baptiste. ps. Laud. Caplm. Expectacio. Hymnꝰ Deus tuoꝝ militū. vꝰ. Justꝰ ger. an. Misso herodes spiculatore precepit amputare caput iohannis in carcere: quo audito discipuli eius venerūt et tulerūt corpus eius et posuerūt illud in monumento. ps. Benedictus. or. Sancti iohānis. Memoria de sancta sabina. oracio. Beate sabine Ad primam. ān. Herodes ps. Deus in nomine. Ad iii. ān. Puelle. ps. Legē pone. caplm Expectacio. R. et. vꝰ. de cōi vnius mar. ad oēs horas dicuntur. Ad sextam. ān. Dñe mi. ps. Defecit. Capitulum

Justus in eternū non cōmouebitur impii autem non habitabunt in terra.

Ad nonā. an. Misit dominꝰ. ps. Mirabilia. Capitulum.

Justus de angustia liberatus est et tradetur impius pro eo. Ad vesperas. an Herodes enī. psal. feria. capꝫ Expectacio hyꝰ Deus tuoꝝ. vꝰ Justus germinabit. an. Accedētes discipuli beati iohannis tulerūt corpus eiꝰ et sepelierunt illud. ps. Magt. or. vts. Scti fiacrii abbatis ad veš. ps ferial. Capitulū. Justus cor. R. Vir israelita hyꝰ Iste ꝯfessor. vꝰ. Amauit eū dñs. an. Magnificauit sāctū suū dñs et dedit illi scienciā sāctoꝝ vt cōsūmarent in bonis opa eiꝰ et pax dei sup eū in eternū. p Mḡt. Oracio.

Misericordiā tuā domine nobis quesumꝰ īteruenīēte beato fiacrio cōfessore tuo clementer impende et nobis peccatoribus ipsius propiciare suffragiis. Per dñm. Meōria tm̄ de sāctis felice et adaucto martyribus. ātipho. Gaudent in celis. vꝰ. Letamini in domino. Oracio.

Maiestatem tuā domine supplices deprecamur/ vt sicut nos iugiter sanctoꝝ tuorum felicis et adaucti cōmemoracione letificas: ita sēper supplicaciōe defēdas.

Ad matutinas. Inuitato.

In confessione laudis adore mus dominum. Qui sola glorie confessorem suum decorauit fiacrium. psalmus Ue nite. hymnus. Iste confessor. antiphona Uie viri sancti vie pulchre et omnes semite eius pacifice quia lignum vite apprehendit psalm Beatus vir. antipho Semitas iusticie viasqꝫ sanctorum cu stodiens vir bonus cursum vite in pace consummauit. psalmus. Quare fremuerũt gentes. aña Benedictio domini sup caput iusti memoria eius in secula seculorum. psalmus Domine quid. vꝰ Amauit eum. Lectio prima

Beatus fiacriꝰ heremita magnificus ĩ meldenensi territorio sub sctĩssimi faronis epĩ protectione insistẽs ĩnumeris apud deũ vigebat virtutibꝰ. Eo igit tpe beatus fiacrius sãctũ faronẽ vt cũ consociis gratia hospitalitatis reciperet expeciit. Tu aũt. R. Prima virtꝰ viri habitꝰ corpor sui quod ita cõposite et vno semp modo agebat. Ut nil apareret ĩ eo quod posset offẽdere intuentes. v Totum in eo discipli natũ totũ virtutis pfectioĩs forma Ut in. Lectio secũda

Cuius peticioni piissimus pater libentissime ãnuens qꝫ diu vellet secũ manere concessit: quem intuens episcopus primo inqt carissime originis patriam et tue etiã mẽtis effectũ ac causam que tue pr̃ie recessionis causa fuerit innotescere cupio. Et si cõsilium locutione vel actu prebere queo toto nisu libere tibi donabo. Tu autem. Rñ. Uirtute multa ⁊ sciencia preditus sanctus dei proximabat dignitati sanctorum.

Cuȝ fructu operum preferẽs celestis sapientie verba. vsus A puericia requesiuit auctorem vite ⁊ animum dedit ad eloquia dei Cum fructu operum. Lectio tercia

Ad hec beatꝰ fiacrius flexis genibꝰ gratias agẽs respõdit: scocia mi pr̃ michi meisqꝫ progenitoribus originem dedit: sed solitarie viuere cupiens patriam parentesqꝫ fugiens dereliqui: et locũ heremi ĩhabitare postulo ⁊ nomine fiacrius vocor. Tu au. Rñ Uir israelita. In scdo nocturno antiphona. In pace in idipsum dormiuit et requieuit adeptus est in secula seculorum. psalmus. Cum inuocarem. antiphona. Consurgens diluculo quesiuit bona pater sanctus quasi flo-

rens liliū germinauit verba mea. an. In testamētis stetit semē illius et vsqꝫ in eternuꝫ ꝑmanebit gl'ia eius. ps. Dñe dñs nr̄. v. Iustū deduxit. l. iiii

Qua ex re tuā almificā paternitatē efflagito vt si ī hui⁹ epīopatus ꝑtibus locellū quē piā nemorosū adesse cōsideras: quo sacris oracionibus insistere queā michi indulgere nō deferas. R. Opera scti viri velut sol in cōspectu dei Et oculi ei⁹ sine intermissione respiciebāt in vias ei⁹. v⁹. Non sunt abscondita ab eo testamēta dei. Et oculi. lc. v.

Hiis auditis beat⁹ faro gaudēs effectus ait/ ad eū habeo vtiqꝫ nō longe huic. nemus quoddā in rure ꝓprio et hereditorio qd̄ incole brodiluꝫ vocāt ad exercēdā vitā solitariā vt credo satis ydoneū Uade ergo et illic morare R. Odoriferū liliū spergēs vbiqꝫ viuificū suauitatis odorē Cuius apud nos memoria ī bñdictiōe est apd̄ supos pñcia in honore. v⁹. Fac canētes te tante plenitudinis participio non priuari. Cuius. l. vi

Qui gracias agēs cum illic aliq̄diu morã fecisset vidēs qꝫ amplior ei locus congrueret vt pauperes reciperet et olera herbas et cetera necessaria haberet ampliorem locū postulauit: quo sibi concesso et q̄tum in vno die fossato propria manu circūdare posset: collato ab epyscopo gracias agens letus recessit. R. Miles xp̄i. de xi. In. iii noc. ā

Quasi oliua pululans et cypressus in altitudine se tollens sic vir beatus gloriam sāctitatis ascendit. ps. Dñe q̄s. an. Honorauit deum vir sāct⁹ in operibus suis et ī dilectacione susceptus est ab eo. ps. Domine in virtute. ān. Extulit manus suas sāctus venerabilis dare gl'iam deo a labiis et in nomine ipsi⁹ gloriari. ps. Domini est terra. v. Iustus vt palma. Lectio. vii de exposicione euangelii de quocunqꝫ confessore. rc. R. Oliua fructifera ī domo dei oleum leticie fouēs beneficiis coruscās miraculis. Fac nos eius qua frueris lucis suauitatisqꝫ participes. v. Introisti in potēcias domini et iā potencior ad impetrandum. Fac nos eius. Lectio octaua

Et facta oracione baculo cepit terram terere que ad tactum baculi obediens q̄tum tangebat arboribus cadentibus fossato circūdabat qd̄ videns mulier epyscopo nunciauit. Et ipsum incantato-

rem dixit: et ne amplius de li gno destrueret. Ex parte epy scopi prohibuit et epyscopus illuc aduenire predixit vir au tem dei audiēs mulierem tri stis cessauit qui super petram quiescens quasi mollis terra locum dedit que petra in mo nasterio reseruata eius con= tactu debiles et infirmi plu= res sūt sanitati restituti. Tu autem domine. R. Beatus fiacrius quasi vas auri soli= dum ornatū omni lapide pre cioso fluenta gracie propina uit in populo. Et accepit sto lam glorie in consummacio= nem virtutis. V. Factus est quasi ignis effulgens et qua= si thus redolens in dieb9 esta tis. Et accepit. Lectio nona.

Impetrauit autem sanctus a domīo vt si que mulier mo nasterii sui chorum intraret sui corporis infirmitatem in curreret quod probatum plu ries extitit. Nam mulier que dam hoc probare volens an cillam suam in monasterium impulit que statim videntib9 omnibus vnum oculum ami sit. Ancilla vero illesa permā sit videns autem epyscopus petram concauatam et nem9 funditus subito euulsum in= tellexit sanctum esse virum et cum feruencius dilexit et fa= miliarius ei adhesit. Dein= de plenus spiritu sancto atque operibus bonis migrauit ad dominum tercio kalēdis septembris. R. O q̄ beatus es pie confessor hodie. Nam q̄ chorus angelorū reuerten tem te ad patriam suscepit. Intercede pro nobis. V. Securus habitacionem istā reliquisti et vsque ad solium vi sitacionis eterne penetrasti. Intercede. Gloria patri. In tercede. V. Te deū laudamus V. Ora pro nobis. In laud.

Domum tuam (ātipho domine decet sanctitu do in qua tāte frequentatur memoria sanctitatis. ps. Do minus regnauit. ān Beatus fiacrius ab infancia spiritum sortitus est bonum per quem erat puer docebilis et amabi lis valde. ps. Jubilate deo. ā. Suffragāte dn̄o sc̄tō fiacrio confessore tuo quesumus in= fundatur gracia spiritus sā= cti in corda nostra vt mala euitare valeamus et bonis o peribus perfruamur. psalm9 Deus deus meus. ān. Hodie deposito corpore vir hic san ct9 diues meritis penetrauit in sancta similis factus in glo ria sanctorum. ps Benedici te. ān. Crescente etate cresce= bat simul et sapiencia et gra=

cia apud deū ⁊ hoīes. ps. Lau
date. cpm. Justꝰ cor. hyꝰ. Xpe.
redēptor. v. Justꝰ germina=
bit. A. Aue pater gloriose aue
iam sydus celeste decorās sia
cri celos nos guberna vicens
humū quo letanť triūphātes
te patronū venerātes. ps. Be
nedictus. oro. ut s. ad vs. Ad
tedas ves. an. Domū tuā. cp
Justus cor. hyꝰ. Iesu redēp
tor. vꝰ. Justus germinabit.
an. Exultet in dño spiritꝰ vi=
ri sancti quod mole leuatus
corporea totus pergit in deū
et adherens illi vnꝰ sit cū eo
spiritus in eternū. ps. Mgt
¶ Sancti aidani episcopi et
confessoris. Oracio.

DEꝰ qui beatū aidanū
confessorē tuū atqꝫ pontificē
ad eterne btitudinis gloriam
prouexisti: annue q̄sumꝰ no=
bis famulis tuis ea benigne
adipisci in celis/ que strenue
militando pdocuit in terris
Per dominum nostrum. Ad
matutinas nouem ix. lec. fiāt

CUm sanctꝰ es= Lctō. i.
vvaldus rex regnū ade
ptus esset northūbrorū deside
rans totā cui preesse cepit gē
tez fidei xpiane gracia imbui
misit ad maiores natu sco=
torꝫ īter quos exulās ipē bap
tismatis sacramenta cuz his
qui secum erant militibꝰ con
secutꝰ erat: petēs vt sibi mit=
teretur antistes cuiꝰ doctrina
gens quā regebat anglorum
dñice fidei dona disceret ac su
sciperet sacramenta: nec ali=
quanto tardius quod peciit
impetrauit: missus est igitur
ad predicandū primo quidā
vir austerus aīo: qui cum ali
quamdiu genti predicans an
glorum nichil proficeret: ad
patriam rediens/ in conuētu
seniorum ꝙ nichil prodes=
se docendo genti ad quā mis
sus erat potuisset Et ꝙ essent
homines indomabiles et du
re mentis retulit. Ac illi tra=
ctatū magnum cum consilio
quid esset agēdum habere ce=
perunt desiderantes quidem
genti quam petebant salutē
adesse: sed non de recepto quē
miserant doctore recolentes
Tu autem. Lectio secunda.
TUnc ait sanctus aidanus:
Nam et ipse consilio intere=
rat ad sacerdotem eūdem de
quo agitur: videť michi fra=
ter ꝙ durior iusto indoctis
auditoribus fuisti. Et non
eis iuxta apostolicam doctri
nā primo lac doctrine mol=
lioris porrexisti donec paula
tim enutriti verbo dei ad ca
pienda perfectiora et ad faci

enda sublimiora dei precepta sufficerent. Quo audito vni uersi qui consedebant ad ipsum oculos et ora conuertentes diligenter quid diceret discuciebant Et ipsum episcopatu dignum ad erudiendos incredulos et idoctos mitti decernunt. Tu autem. Lcō. iii.

Accepit nāq3 sanct9 oswvaldus episcopū aidanum summe mansuetudinis pietatis ac moderaciōis virum habentem zelum dei Cui locum sedes episcopalis in insula lindisfernensi vbi ipse petebat gaudenter attribuit atq3 eius ammonicionibus humiliter ac libenter in omnibus obtemperans ecclesiam christi ī regno suo multum diligēter edificare ac dilatare curauit vbi pulcherrimo sepe spectaculo contigit vt euangelizante antistite q2 anglorum linguam perfecte non nouerat: ipse rex suis ducibus ac ministris interpres verbi existeret celestis Quia nimirum tam lōgo exilii sui tempore linguam scotorum iam plene didicerat. Tu autem do. Lectio quarta.

Exinde ceperunt plures per dies multos de scocia adire britanniam atq3 illis anglorum prouinciis in quibus regnauit oswvaldus magna deuocione verbum dei predicare et credentibus graciā baptismi quicunq3 fuerant sacerdotali gradu prediti ministrare. Construebantur ergo ecclesie per loca varia: cōfluebant ad audiendum verbum dei populi gaudentes dabantur munere regio possessiones et territoria ad īstituēda monasteria Imbuebantur preceptoribus scotis paruuli anglorum vnacum maioribus studiis et obseruacionibus regularis discipline. Tu autem. Lectio quinta

Inter alia viuendi documēta sanctus antistes aydanus saluberrimū abstinencie et cōtinēcie clericis suis exemplū reliquit Cuius doctrinam id maxime cōmendabat oībus q3 nō aliter q̄ viuebat ipse cū suis docebat In tantū vita eius a nostri temporis segnicie distabat vt omnes qui cū eo degebant aut contemplacioni sancte meditando deberent aut legendis scripturis aut psalmis dicendis operā darent Sanctus vero eps et doctor anglor aidan9 postq̄ northūbrorū episcopatū decem et septē annis rexisset ī se

nectute sācta migrauit ad do minū circa ānos sexcētos tri gita incarnaciōis dñice. l. vi
Eadem itaqꝫ hora felicis de hoc mundo migracionis ei⁹ sanctus cuthbert⁹ in remot[?] montibus cōmissorū sibi pecorū agens custodiā q̄ et sociis dormientibus peruigil ī orōne perdurans: vidit subito fusum de celo lumen medias noctis interrupisse tenebras et angelos dei descendētes inter manus eorum animā suā quasi in globo igneo ad celum deferre Quo viso reliquis statim suscitatis pastoribus rem illā mirabilē vt viderat indicauit. Addēs eciā esse aīam alicui⁹ epī aut alterius magne persone vt rei effectus probauit Nam mane facto longe lateqꝫ audierunt nūciari sctm̄ lindissernensis ecclesie antistitē aydanū eadem noctis hora qua ille visionem viderat de corpore assumptū. Tu autē. Lectio vii de exposicione euangelii Vigilate quia nescitis ꝛc̄. oīa de communi vni⁹ cōfes. ꝛ pōti.

¶ Sancti egidii abbatis minus duplex. Oracio.

Deus qui hodierna die beatum egidiuꝫ confessorem tuum atqꝫ abbatem aulā regni celestis penetrare fecisti: tribue q̄s vt cuius deuote gloriamur meritis: eius nos senciamus confoueri suffragiis. Per dñm. Memoria tm̄ de sancto prisco martyre. Oracio.

Omnipotēs sempiterne deus fortitudo certancium et martyrū palma: solēnitatem hodierne diei propicius intuere: et ecclesiā tuam continua fac celebritate letari: vt intercessione beati prisci martyris tui omniū in te credencium vota perficias. p dñm. Ad matu. ix. lectio. L. i.

Sanctus igitur egidius nacione grecus a p̄claris parentibus originem duxit. Docili quoqꝫ puero doctores summos sciencia in breui superanti gracia dei non defuit: eius vitā omni morum honestate pornās Quadam vero die dū ad ecclesiā pergeret: cuidā egro tunicā suā tribuit: qua indutus eger protinus sanitatem accepit. Lc. ii.

Quidam eciā a serpente percussus: tumenti cute fatebatur sese mortiferuꝫ virus recepisse Quem vir dei fusa orōne: sanitati restituit Quēdā vero demoniacū totam ecclesiā in die dñica perturbantē: a demonio liberauit. Lc. iii.

Aūqꝫ mira ge (uit. lc. iii.
Ista laudū preconia seq̄-

rentur: propriã patriã desc-
rens transfretauit mare et ad
quēdã locū iuxta rodanū flu
uiū vbi erat antrū iuxta cui9
introitū fons pura aqua sca
turiebat puenit. Lectio iii.

Triennio igitur mãsit ho
minib9 icognit9: solis
herbis et aqua ptēt9. Excep
to q dñs ei quãdã ceruã ppa
rauit: q̃ ei lactis alimoniã p-
bebat Quã venatores regis
sagittare volētes: virū dei in
brachio grauiter vulneraue-
rūt. Rex vo hoc ītelligēs: ab
eo veniã peciit et obtinuit. l. v

Cūq3 virū dei rex frequē
ter visitaret: monitu
eius duas ecclias fabricauit
cōgregatisq3 ibidē viris mul
tis sub regula monachali deo
famulaturis Egidi9 licet ab
inicio renitēs abbas illis pfi
citur: nō multo post sacerdo
cii diademate honorat9. l. vi

Cuius fama ad karoluz
regem francoz delata.
ipsum ad se vocatū rogauit
vt pro se oraret Fecerat nãq3
qddã turpe facin9 qd nemi-
ni vnq3 nec ipsi sancto ausus
fuerat confiteri. Proxima do
minica dū vir sanct9 ī missa p
iam dicto rege oraret: ange-
lus dñi super altare cedulam
posuit: in qua scriptū erat ip
sum regis peccatū: et egidii p
cibus hoc ei esse dimissū si pe-
nitens tantū ab illo desiste-
ret. Post hec vir sctūs ad mo
nasteriū rediens: cōfirmatis
in dei milicia fratrib9 mona
steriiq3 reb9 dispositis ī dño
obdormiuit. Tres vltime le
de exposicione euangelii. Ne-
mo accendit lucernã Cetera
de cōi vni9 confes. et abba. cū
memoria de sctō prisco. vts.

¶ Translacio scti cuthberti
epi. Oracio.

Presta nobis qs ops et misericors
deus: vt qui beati cuthberti
confessoris tui atq3 pōtificis
translacionis diē veneramur
per ipsius suffragia pietatis
tue sēp beneficia cōsequamur
Per do. Ad matu. ix. le. fiant
de alio festo nisi facte fuerãt
in xl. tūc fiant hic tres lec. de
cōmuni et inuitato. dup. ẽc. de
cōi vni9 confesso. et pōti. Si
hoc festū non celebratū in xl.
in dñica euenerit differatur ī
crastinū: et tūc ad primas vs.
de sctō cuthberto fiat memo.
de sctō bertino abbate ãn Si
milabo. V. Iustū dedux. orō.
Oṗs sempiterne deus. Et tūc
fiant medie lec. de eodem vi
delicet Egregius vir dei. cuz
V. et R. de. ii. noc vni9 cōfes.
et ab. Et post ps. Bñdict9 fi
at de eo mēo. cū hac ã Iustū
dedu. minor. q̃re hãc ãnã3 in

laud. uni⁹ cōf. et ab. v. Iust⁹
Ut palma ōro. uts. ¶ Sancti
OM bertini abba. Oro.
Omnipotēs sempiterne de⁹
qui mirabiliter fulges in ele
ctis tuis quos te habitatore
glorificare voluisti: da nobis
q̄s btī bertini confessoris tui
atq͡ʒ abbatis ita digne solen-
nia venerari: vt ei⁹ suffragā
tib⁹ meritis tēplū tuū merea
mur fieri. p do. Ad matu. tres
lec. cum noctur. Lectio pma
Egregius vir dei bertin⁹ ab
bas post beati audoeni obitū
multis ī dei seruicio vixerat
annis. Turbāq͡ʒ monachorū
a dn̄o sibi creditā: sub distri-
cte regule iugo mēte sollicita
custodiebat: sciēs qꝛ scribitur
Cui plus cōmittit: pl⁹ ab eo
Largus igit (exigit. Lec. ii.
bonorū operū retributor: al
mificis eū virtutibus glorifi
cauit de q̇bus pauca dicemus
Quidā de equo cadens supra
petrosā corruit terrā: multis
q͡ʒ ei⁹ ī corpe collisis mēbris
femoreq͡ʒ cōfracto: mortē si-
bi adesse putabat. Cui vir dei
modicū vini bn̄dicti trāsmi-
sit: quo hausto mox san⁹ effe
ctus est. Nō multo post berti
nus migrauit ad xp̄m. lc. iii
Quidā de lōginqua terra q̇
audiēdi et āmbulādi vsū amise
rat: duobus innitēdo fustib⁹
multis pagratis sanctoꝝ lo-
cis: tandē ad sepulchrū beati
bertini ob graciā recuperāde
sanitatꝫ puenit Et facta orō-
ne cum lachrimis nocte resur
rectionis dn̄ice ī presencia fra
trum diuina psallēciū sani-
tati restitut⁹ ē Cetera de cōi
vnius cōfesso. et abba. ¶ In
vigilia natiuitatis beate ma
rie virginis Ad pmas vs. ān
Dei genitrix vgo
semp maria īter
cede p nobis de
precamur. psal.
Laudate pueri. ān. Btā pge
nies vnde xp̄s nat⁹ est q̄ glo
riosa est virgo q̄ celi regē ge-
nuit. ps. Laudate do. o. gen.
ān. Sctā maria virgo inter-
cede p toto mūdo qꝛ genuisti
regē orbis. p. Lauda aīa mea
dn̄m ān. Sub tuā ptectionē
confugim⁹ vbi infirmi acce-
perunt virtutē et ppter hoc
tibi psallim⁹ dei genitrix vir
go. p. Lau. do. qm̄ bo. ā. Btā
dei genitrix maria virgo ppe
tua tēplū dn̄i sacrariū spiri-
tus sctī sola sine exemplo pla
cuisti dn̄o iesu xp̄o: ora p po-
pulo interueni p clero: inter
cede p deuoto femineo sexu
ps. Lauda hierlm do. Cpm.
Ego quasi vitis fructifi
caui suauitatē odoris
et flores mei fruct⁹ honoris

et honestatis. ℞. Stirps iesse hym. Aue maris stella. ℣. Sancta dei genitrix. an. Natiuitas tua dei genitrix virgo gaudiū ānūciauit vniuerso mundo: ex te enim ortꝰ est sol iusticie xp̄s deus noster: q̄ soluens maledictionē dedit benedictionē et cōfūdēs mortem donauit nobis vitā sempiternā. ps. Magt. Oro. Supplicacionē seruorū tuorū deus miserator exaudi vt qui in natiuitate dei genitricis et virginis congregamur: eius intercessionibꝰ a te de instantibꝰ periculis eruamur. p eū. Ad cōpleto. ān. Beata mater et innupta virgo gloriosa regina mūdi intercede p nobis ad dn̄m. ps. Cum inuoca. cp̄. Tu in nobis. hyꝰ. Saluator mūdi. ℣. Custodi nos. ān. Glorificamꝰ te. psal. Nūc dimittis hoc cōplet. nō mutatur p totas octa. nisi in exaltacione sancte crucis Ad matu Inuita. Corde et voce simul xp̄m regē veneremur Uirginis et matris iubiletur nobilis ortus. p̄. Uenite hyꝰ. Que terra. In p̄mo noctur ān. Hodie nata est beata virgo maria ex progenie dauid per quam salus mundi credētibus apparuit. p̄s. Dn̄e dn̄s ān. Btissime virginis marie natiuitatē deuotissime celebremus vt ipsa p nobis intercedat ad dn̄m iesū xp̄m. psal. Celi enarrāt. an. Dn̄ nata ē virgo sacratissima tunc illuminatꝰ ē mūdꝰ stirps btā radix sctā et bn̄dictꝰ fructꝰ eiꝰ. p Dn̄i ē terra. ℣. Sctā dei genitrix Lec. i.

Approbate consuetudinis est apud xp̄ianos sctōr patrū dies natalicios obseruare diligēter: et tūc p̄cipue virtutes eor assignatas lr̄is ī eccl'ia recitare ad dei laudē/ ex cuiꝰ munere sūt/ et ad īstrumēta minor ℞. Hodie nata ē btā virgo maria ex pgēie dauid p quā salꝰ mūdi credētibꝰ appuit Cuiꝰ vita gl'iosa lucē dedit sec'lo. ℣. Btissime vgis marie natiuitatē deuotissīe celebremꝰ Cu. Lec. ii

Inter oēs sctōs mēoria btissime vgis marie eo freq̄ncius agit atq festiuiꝰ quo maiorē grām apud deū credit inuenisse. Un̄ post alia q̄dā ipiꝰ antiq̄ora solēnia nō fuit cōtēta deuocio fideliū/ quin natiuitatis eiꝰ solēne supadderet hodiernū. ℞. Btissime vgis marie natiuitatē deuotissime celebremus. Ut ipsa pro nobis intercedat ad dn̄m iesum xp̄m. ℣. Cū iocūditate natiuitatem beate marie celebremus. Ut ipsa. Lectio tercia

Hac itaq; die peculiariter i ecclia recitãdus esse videret ille liber q de ortu eius atq; vita scriptus iueniebatur: si non iudicasset cũ patres int apocrypha numerãdum. R. Stirps iesse virgã produxit virgaq; florẽ Et sup hũc florem. Requiescit spũs almus V. Uirgo dei genitrix vga est: flos filius eius. Et super Gloria. Reqescit. In ii. noc. ã. Hodie nata ẽ beata vgo maria ex semie abrae: letãtur archãgeli: exultent omẽs sãcti et cõgaudet omis mũd9. ps. Eructauit. añ. Dignũ nãq; ẽ vt ei cuz sũma deuotione famulemur per quã nobis vginitat insignia pullularũt. ps. De9 nr̃ refu. añ Bñdicta et venerabilis est sctã maria vgo dei geitrix: cui9 natiuitatẽ celebrem9 vt ĩtcessio ipsi9 sit p nobis ad dñz p Fũdamẽta v At qm magnis ac sapiẽtib9 viris ita visũ ẽ nos alia qdã sz nõ aliena legẽtes ecclasticũ morẽ debit officiis exeqmur. (Post ptũ l iiii R. Natiuitas gloriose virginis marie ex semie abrae orta de tribu iuda: clara ex stirpe dauid. Cui9 vita inclyta cũctas illustrat ecclesias. V9. Cũ iocũditate natiuitatem beate marie celebrem9. Cui9. Lec. v.

Beata igit dñi mater et ppetua vgo maria priusq̃ nascerer: oraculis enũciata est et designata miraculis. Nata vero pgenie diuinit9 ordinata priuilegio virtutũ insignis enituit saluatorẽ edidit A q gsificata ĩ celo nunq̃ terrigenis patrocinari desistit. Tu. R. Natiuitas tua dei geitrix vgo gaudiũ ãnũciauit vniuerso mũdo Ex te enĩ ort9 ẽ sol iusticie xp̃s deus noster q soluẽs maledictionem dedit bñdictionẽ et cõfundẽs mortẽ donauit nobis vitã sẽpitnã V. Felix nãq; es que sola geitricis dignitatẽ obtinuisti et virginalem pudiciciam non amisisti. Ex te. Lectio sexta. Propositionẽ sequatur ordine suo narratio. Jãq; referam9 vnũ de ptaratis miraculis: ac deĩde paucis expediamus. Dixit etern9 ad veterẽ: deus ad serpẽtẽ. Inimicicias ponã inter te et mulierẽ et semẽ tuũ et semẽ illi9. Ipsa enim cõteret caput tuũ. Rm̃ Ad nutũ dñi nr̃m ditãtis honorez. Sicut spina rosam genuit iudea mariã. V9. Ut viciũ virt9 operiret gr̃a culpã. Sicut Gloria. Sic. In. iii. noc añ. Natiuitas est hodie sãcte marie vginis cui9 pulchritudinẽ respexit de9 et visitauit

huilitatē suā. ps. Cātate. i. a Ista est speciosa electa a dño cuius natiuitatē celebremus vt ipsa ꝓ nobis īterceedat ad dñz deū nrm. ps. Do⁹ reġ ex āu. Felix nāqꝫ es beata vgo maria que ⁊ genitricis digni tatē obtinuisti ⁊ virginalem pudiciciā nō amisisti. ps. Cā tate. ii. vs⁹. Speciosa facta es Tres vltie lecti. legantur in capis sericis Initium sancti euāgelii secūdū matheū. i. ca

Liber generatiōis iesu xpi filii dauid filii abra haz Et relī. Omel. vene. bede Prefatio toti⁹ ꝑsbit. l. vii. opis ꝑmisit de quo dicturus erat: id est de xpo: ꝑ quē ascē dit ad dauid: cui dictū ē. De fructu ventris tui ponā sup sedem tuā Et a dauid vsqꝫ ad abrahaz: cui promissū est. In semie tuo bñdicentur omnes gētes terre: ad quē fuit prin- cipiū ꝓmissionis. R. Beata ꝓgenies vnde xps natus est: o q̄ⱥ gloriosa ē vgo. Que celi regē genuit. v⁹. Felix certe ⁊ oī laude dignissima sacra v go maria. Que celi Lec. viii

Ideo posuit eū euāgelista pricipiū narrationis sue: ⁊ ꝑ sigulas genealogias descen- dit ad xpm vt in eo: id est in xpo series generatiōis tmia retur Ideo in xpo iniciū libri incipiebatur: qꝛ ille est prin cipiū salutis nre ⁊ finis: id ē ꝑfectio eterne beatitudinis. R. Corde et animo xpo ca- namus gliaz In hac sacra so lennitate precelse genitricis dei marie. v. Oēs in vnū cō gregati collaudem⁹ dñz iesū xpm. In hac. Lectio nona.

Nam et moyses librū crea- tionis celi ⁊ terre se scripsisse testatur: in quo pituri hoīs originem texuerat. Mathe⁹ librū generatiōis iesu xpi se esse scriptur ꝓmisit: ī quo sa lus generis humani ostēdere tur: que in noīe iesu sonat q̇a iesus saluator interpretatur R. Solē iusticie regem pari tura suprēmū. Stella maria maris. Hodie ꝓcessit ad ortū v. Cernere diuinū lumē gau dete fideles. Stella. Gloria Hodie. Infra octa. in ordie respōsorior ibidez quotidie dicēdor loco. iii. vi. ⁊. ix. R. dñr ista tria subsequētia R. feria. ꝑ ordinē ꝑterq̄ ī dñica. in qua dicuntur alia. Rña Gloriose virginis marie or- tū dignissimuz recolamus. Cuius dñs humilitatē respi ciens Angelo narrāte ꝯcepit redēptorez mūdi. v. Hodie nata est virgo maria ex pro- genie dauid. Cui⁹. Glia An. R. Regali ex ꝓgenie maria

exorta refulget. Cuius preci bus nos adiuuari mente et spũ deuotissime poscim9. v9. Corde ꝛ animo xp̃o canam9 gloriã ĩ his sacris solenniis p̃celse genitricis dei marie. Cuius. Glia. Cuius. R. Na tiuitas est hodie sãcte marie virginis cui9 vita inclita cũ ctas illustrat eccl'ias. Que so la fuit digna portare dñз ie- sũ xpm̃. v. Ipsa enĩ quasi si- dus eximiũ ĩter fluctus hui9 seculi labẽtis gr̃a priuilegii specialis effulsit Que so Glia Que. v. Ora pro. In lau. añ

Natiuitas est hodie sctẽ marie virginis cui9 vi ta inclyta cũctas illustrat ec- clesias. p̃s. Dñs regnauit. ãn Natiuitas gloriose virginis marie ex semine abrahe orta de tribu iuda clara ex stirpe dauid. p̃s Jubilate. ãn. Re- gali ex progenie maria exor- ta refulget cui9 precib9 nos adiuuari mente et spiritu de uotissime poscimus. p̃s. De9 deus meus. ãn. Corde et ani mo xp̃o canamus gloriam in hac sacra solẽnitate p̃celse genitricis dei marie. p̃s Bñ dicite. ãn. Cum iocunditate natiuitateзbeatemariecelebre mus vt ip̃a pro nobis inter- cedat ad dñm iesum xpistum p̃s. Laudate. Cp̃m. Ego q̃si

Hymn9. O gloriosa femina v9. Elegit eam de9 ãn. Nati uitatẽ hodiernã perpetue vir ginis genitricis dei marie so lẽniter celebrem9 qua celsitu do throni pcessit alleluya p̃s Benedictus. Oratio.

Supplicationẽ seruoꝝ tuorũ deus miserator exaudi: vt q̇ in natiuitate dei genitricis et virginis marie cõgregamur: eius intercessio nibus a te de ĩstãtibus pericu lis eruamur. p eun. Ad p̃mã ãn. Natiuitas. p̃s. Deus in nomĩe. ãn. Gratias. p̃s. Qui cũq3 vult. Ad iii. ãn. Natiui- tas glo. p̃s Legẽ pone Cp̃m Ego quasi. R. Sctã dei geni Et dicit cũ eod cãtu: q̃ in pu rifi. btẽ marie. Per oct. Vo et ĩ octa dicat cant9 sup idẽ R. sicut ĩ ↄmeõ. eiusd. Ad vi. ã. Regali psal. Defecit. Cp̃m.

Transite ad me omnes q̇ ↄcupiscitis me: ꝛ a ge nerationibus meis ĩplemini spirit9 enĩ meus sup mel dul cis: ꝛ hereditas mea sup mel et fauũ. Ad. ix. ãn. Cũ iocũdi tate. p̃s. Mirabilia. Capitu.

Qui audit me non con fũdetur: ꝛ qui opanť in me nõ peccabũt: et qui elu cidant me: vitam eternã ha- bebunt. Supradictus ordo horaꝝ seruetur quotidie per

octa. nisi in die exaltacionis sancte crucis. Ad. ii. vs. añ Natiuitas tua. ps. Dixit domin⁹ ps Cōfitebor. ps. Btūs vir. ps. De profūdis. ps. Memēto et dicāt hi. ps. ad vs. qtidie cū pdicta ā p oct. qñ agit de oct. Cps Ego qsi. R. Solē iusti. p. hy. dr sequētia. Letabūd⁹ Reqre ī oct. natiuitat; beate marie post seruiciū eiusdē. v Elegit eā. añ. Gloriose Vginis marie ortū dignissimuz recolam⁹ cui⁹ dñs huīlitatē respiciēs angelo narrāte cōcepit redēptorē mundi alla. ps. Mgt. oro. Supplicacionē Ad has vs. nulla fiat mēo de sctō gorgonio ī audiēcia. nec eciam sub silencio. Quotid. infra octa. nisi in dñica hoc modo dr seruiciū preter. v⁹. vel. Rm. et antipho. super. Bñdict⁹. et Mgt. que mutāt

¶ Scda die ifra oct. ad ma. Inuita. In honore. ps. Veīte hym. Quem terra: añ. Benedicta tu. ps. Dñe domin⁹ nr. Et cetere añe que sequuntur cū suis psal. sicut ī cōi eiusdē v Sācta dei ge. Lectio pma.

Quid est fratres in hoc loco serpētis caput cōterere nisi pricipalē diaboli suggestionē: id ē ɔcupiscētiā resistēdo supare R Hodie na

Si ergo queratur quenā ł n mulier huiusmodi victoriaz operata sit pfectio nō repit ī linea generationis humane: donec perueniatur ad illam de qua nūc agim⁹ sctāp sctāz R. Beatissime. Lectio tercia

Ac si interrogaretur: ī quo serpētis caput vel ipsa cōtriuerit? nimirū in eo ꝙ virginitatē sil' et huīlitatē sacrificauit deo. R Gloriose Vgi. p. Ora p In lau. hec sola ā. Natiuitas. ps. Dñs reg. Cps Ego qsi. hy⁹ O gliosa. v⁹. Elegit eā añ Dei genitrix. ps Benedictus. Et alie añe q sequūł de hyst. dicāt ifra oct ad Bñdict⁹ et. Mgt Oro. Supplicacionē. Meō. de sctō gorgonio marty. añ. Nisi granū

Sanct⁹ v. Iust⁹ ger. or martyr tu⁹ dñe gorgonius sua nos qs itercessione letificet: et pia faciat solēnitate gaudere. per. nulla die ī fra istas octa. fiat memo. de cruce nec de omībus sanctis quia. sūt oct. cū regi. chori Ad primam antiphona. Natiuitas. ps. Deus in nomine. añ. Te iure. ps. Quicunqꝫ vult Ad terciam ⁊ ad alias horas omīa fiant sicut ī prima die prenotatū est. Ad vespe anti Natiuitas. ps. Dixit domi. Cps Ego quasi. hy⁹ Aue maris stella. v. Elegit eā. añ. Be

ata ꝓgenies. p. Mḡt aīa vts
Hoc eodē mō dicant matuti.
hore et vel. ꝑ totas oīta. niſi
in dñica: ꝑter R. et V. ad ma
tu. et aīe ſup. Bñdictꝰ et Mḡt
que mutant. ¶ Tercia die V.
Sancta dei genitrix. Lectio i.
Virginitate nāqȝ ſerua
ta probatur extinxiſſe
concupiſcenciam carnis: hu-
militate q̄ facit pauperē ſpū:
concupiſcenciā mētis. Sicqȝ
principali ſuggeſtione victa
diaboli: vicioſum eius caput
virtutis pede cōtriuit. Nō tā
tū hoc loco: ſed eo ꝙ maxime
triūphauit: q̊ ſua mūdiſſima
carne corporata ſapiencia vi
cit vſqȝquaqȝ maliciā attigēs
a fine vſqȝ ad finē fortiter: et
diſponens oīa ſuauiter. R.
Natiuitas glorioſe. Le. ſcda
Hec eſt ergo mulier. ad quā
diuinū illud ītēdebat oracu
lū hāc qñqȝ naſciturā īnue-
bat: hāc ſingulariter intima
bat Expedito ꝙ paucis oracu
lo vnū quoqȝ de miraculis ab
ſoluatur. R. Natiuitas tua.
Accepte ſunt a Lec. iii.
ſancto moyſe ſingule
virge de ſingulis tribubꝰ iſ-
raelis: noībus earū inſcripte
iubente deo: et poſite ſunt in
tabernaculo eius. Inter q̄s
vna q̄ fuerat aaron: inuenta
eſt ſequēti die germinaſſe: flo
ruiſſe et frōduiſſe: ac peperiſ-
ſe amigdala. R. Regali ex ꝓ
ge. Cetera oīa vts in ſcda die
Sup. pſal. Bñdic. an. Sācta
ma. Ad ii. vs. oīa fiāt vts. in
ſcda die: ꝑter aīaȝ ſup pſal.
Magt. an. Sub tuā ꝓtectio-
nem. Meo. de marty. ꝓtho et
iacincto. ān. Gaudēt in celis.
V. Letamini. Oracio.
Beatorū martyrū tuorū
prothi et iacincti nos q̄s dñe
foueat precioſa cōfeſſio: et pia
iugiter interceſſio tueat. p d.
¶ Quarta die V. Specioſa
Sciens ergo (facta l. i.
dñs hoc opꝰ ſuū magni
eē myſterii iuſſit ſeruare vir-
gā ad monimētū. Monebā-
tur autē filii iſrael p̄ſēcia vir
ge q̄rere ſollicite quid ſignifi
caret tā mirabile factum. R.
Beata ꝓgenies. Lectio ſcda.
Qd̄ longe poſt aperire per-
gens diuinitus eſaias Egre
dietur inq̄t virga de radice
ieſſe: et flos de radice eiꝰ aſcē
det Et requieſcet ſup eū ſpūs
dñi. R. Corde et aīo. Lec. iii.
Ad hec v̄ba tanꝙ audi-
tores eiꝰ dicerēt: O pr̄
eſaia obſcure loq̄ris: dic no-
bis q̄s ipſam rem manifeſte.
Adiecit claritatē et ait. Ecce
virgo cōcipiet et pariet filiū
et vocabitur nomē eius ema
nuel. R. Natiuitas eſt. Hac

die et ceteris ſequentib⁹ dieb⁹
infra octa. dicunt añe de no
ctur. ſcʒ Hodie nata. vtš. i p̄
mo noc. et alie añe q̄ ſequunt
ſup pſal. Mḡt. et Bñdic. nih
in dnica. Mco. de marty. pro
tho et iacinto. Pro vtš. Se=
quentib⁹ vero dieb⁹ īfra oct.
ſeruet oꝛdo de V. et R. ad ma
tu. quo in pcedetib⁹ trib⁹ die
bus: ſi dies dnic⁹ nō īteruene
rit. ¶ Quinta die. Lec p̄ma

H Jlium quoqꝫ virginis
id eſt emanuel pꝛecla=
re deſcribēs Puer inquit na
tus eſt nobis: filius datus eſt
nobis et vocabitur nomen
eius admirabilis: conſiliari=
us: deus foꝛtis: pater futuri
ſeculi: p̄nceps pacis. Tu. R.
Multiplicabitur vtš. Lc. ii.
eius imperiū et regni ei⁹ non
erit finis. Qd ergo deus deſi
gnauit miraculo: hoc a ſecre
tis eſaias pꝛodidit vaticinio
Et qd vates cecinit: conſe=
quenter rei exitus appꝛobauit
Nam ſicut illa virga Lc. iii
ſine radice: ſine quolibet na=
ture vſu artiſue amminiculo
fructificauit: ita virgo ma=
ria ſine coniugali opere filiū
pcreauit Filiū ſane floꝛe deſi
gnatū et fructu Floꝛe pp̄ter
ſpeciē: fructu pp̄ter vtilitatē
¶ Sexta die. Lctō. i.
N Ata eſt igitur beatiſſi=
ma vgo maria: ſicut legim⁹
patre nazareno: matre beth=
leemitica: quas vꝛbes xp̄i na
tiuitati vel conuerſacioni de
ſtinatas eſſe pꝛophete non ta
cuerunt. Tu autem. Lctō ii.
Deſcendit aūt ab radice il=
lius pꝛeclari abꝛae: cui ſuper
na pmiſſa fuerat benedictio
omniū genciū in ſemine ſuo
Et ab ſtirpe dauid: quē deus
pꝛopter notam ſibi pꝛobita=
tem egregia laude ſublima=
uit dicens Juueni virū ſcdʒ
De regali nē (coꝛ meū. Lc. iii
pe tribu ſimul et ſacerdotali
duxit oꝛiginē: q̄ ſūmū regem
atqꝫ pontificem erat paritu=
ra Non tamē hec iccirco di=
xerim⁹: qꝫ dñs qui pctōꝛes vo
care venerat: dedignatus ſit
matrem ſuā pctōꝛes habere
cognatos: inter quos ſpecio
ſa velut inter ſpinas liliū ap
pareret. Tu. ¶ Si dies dñi
cus infra octa. ante feſtū ex=
altacionis ſancte crucis con=
tigerit: totum fiat ſeruicium
de ſancta maria hoc modo.
Ad p̄mas veſpe. añ. Natiui=
tas. ps. Dixit dñs. Cap. Ego
quaſi. Non dicitur R. hym.
Aue maris ſtella. Idem cā
tus dicitur ſuper hanc hym.
ad vtraſqꝫ veſpe. dñicales in
fra octa. et in octa. ſicut in p̄=
ma die. V⁹. Sancta dei geni=

trix. An. Natiuitas tua. psal Mgt. or. Supplicacionem. Memo. de dominica: et de trinitate et pcef. nat ante crucē nisi aliq̄ dñica oino differat In reuertendo de oib⁹ festis ut s. i alio festo Ad mat. tota dicit hysto. sicut i pma die absq̄ R. Solē iusticie. t absq̄ R. Stirps iesse. Nonū āt R erit. Ad nutū do. nūc loco R. or. Stirps iesse. et Ad nutū dicūt duo nno. ferialia suo ordine. Lectio prima

ABraham autem genuit ysaac. Ysaac autem genuit iacob Spūalit p hos patriarchas ad nostrā salutez xp̄s veniēs in mundū: et hoꝛū oīuz in seipso gerēs officiū: in eoꝝ interpꝛetacione noīuz nr̄az voluit designare salutē. R. Hodie nata Lc. ii.

In abꝛahā quia ip̄e ē pater oīuz credēciū: atq̄ oībus clamare licituz est et dicere abba pr̄ In ysaac qꝛ gaudiuz ē oīuz fideliū: de quo angelus cecinit. Ecce annūcio vobis gaudiū magnū: qd erit omni pplo. R. Beatissime. Lc. iii.

In iacob supplātatoꝛ: quia ipse subneruauit ⁊ ɔtriuit diabolū vastatoꝛē humani generis: et vasa eius diripuit. Moꝛaliter quoq̄ interpꝛetaciones nominum ad nostrā edificacionē pertinere multis modis noscuntur: R. iiii. Gloꝛiose virginis. Lect. iiii.

SIcut xp̄s vbiq̄ nostre salutis gerebat causā ita et patriarcharū noīa nostrum designāt pfectum In abꝛaā vt patres sim⁹ mltaꝝ virtutū: ⁊ hereditario iure mltiplicationē bonoꝝ possideam⁹ R. Natiuitas gl'iose. l. v

In ysaac: vt gaudium habeamus ī dño: iuxta apostoluz. Gaudete in dño semper: iterū dico gaudete In iacob vt supplantatoꝛes simus vicioꝛū nostroꝝ et carnaliuz desideꝛioꝛum: ac diaboli potestatem: īmo sub pede calcemus. R. Natiuitas. Lec. vi.

In iuda: vt pꝛeueniam⁹ faciem domini in cōfessione: et confiteamur nomini eius: et laudem⁹ eum ī secula sclōꝝū In phares vo: vt diuidam⁹ nos ab impiis: actusq̄ nr̄os ab eoꝝ societate secernamus R. Regali: Scdꝫ lucā. xi. c.

IN illo tpē. Loquēte iesu ad turbas: extollens vocē quedā mulier de turba dixit illi Beatus vēter qui te poꝛtauit: ⁊ vbera que suxisti Et reliqua. Omelia venerabilis bede p̄sbiteri. Lectio vii

MAgne deuotionis ⁊ fidei hec mulier ostēdit

q̄ ſcribis et phariſeis dñm tē
tātibus ſil' ⁊ blaſphemātib⁹
tāta eius īcarnationē pre oī
b⁹ cognoſcit ſiceritate: tāta
fiducia cōſitel: vt preſcīciū ꝑ
ceꝛ calūniā: et futuroꝛ ꝯfū-
dat hereticoꝛ ꝑſidiā. R. Be
ata progenies. Lectio octaua
Nam ſicut tūc iudei ſpūſctī
opa blaſphemādo verū ꝯſub
ſtancialēqꝫ patri dei filiū ne
gabāt: ſic heretici negādo ma
riaꝫ ſemꝑ vginē: ſpirituſctī
opāte virtute: naſcituro ex
humanis mēbris vnigenito
deo carnis ſue materiā mini
ſtraſſe/ veruꝫ ꝯſubſtātialēqꝫ
matri filiū hominis cōfiteri
nō debere dixerunt. Tu. R.
Corde ⁊ animo: Lectio nona
Sed ſi caro vbi dei ſecūdum
carnē naſcētis a carne vgis
matris ꝓnūciatur extranea:
ſine cauſa venter q̄ euꝫ por-
taſſet: ⁊ vbera que lactaſſent
btīficarētur. Qua enim con
ſeq̄ntia ei⁹ lacte credal nutri
tus: cui⁹ ſemine negatur eſſe
cōcept⁹? Cū ex vni⁹ eiuſdēqꝫ
fōtis origine ſcdm phiſicos
vtrqꝫ liquor emanare probel
R. Ad nutū dñi In lau. vna
ſola añ. dical. Ca. ⁊ cel. ſic.
in pa die. Ad pmā ⁊ ad alias
horas oīa fiāt ſicut ifra oct.
Ad. ii. vš oīa fiāt ſicut. in pa
die. pter. R. cū hym. Aue ma
ris ſtella Deīceps vo nō ſer
uel ordo dicē i V. ⁊ R. in ma
tu. cātādis: et i Lecti. legēdis
nec i anis ſup. Mgt. ⁊ Bñdi.
cātādis ſed ſupradictus ordo
Vſiculoꝛ lec. ⁊ R. ⁊ an ſeruel
ī ſequētibus feriis ifra octa.
Ita tñ: ꝙ ī die lune ſēꝑ dicāl
V. ⁊ R. de pᵒ noct ¶ In exal
tacione sctē crucis. ad vš añ
Dulce lignuꝫ dulces clauos
dulce pondus ſuſtinuit: que
meruit portare p̄ciū hui⁹ ſcli
et dicatur ſine alla. Pſalmi
feriales. Capitulum.

Michi aūt abſit gloriari
niſi ī cruce dñi noſtri
ieſu xp̄i: ꝑ quē michi mūdus
crucifixus eſt: ⁊ ego mūdo R.
O crux viride lignū: qꝛ ſuꝑ
te pepēdit redēptor rex iſrael
o q̄ dulce lignū: q̄ dulces cla
uos: q̄ dulcia ferēs pondera
O q̄ p̄cioſū lignū q̄ precioſa
gēma: q̄ chriſtū meruit ſuſti
nere. V⁹. Cuſtodi dñe gregē
tuū quem redemiſti chriſte per
lignū sctē crucis O q̄ p̄cioſū.
Gloria patri. O q̄ precioſuꝫ
Et dicatur hic ſine alleluya
et eciam ſine proſa. Hymn⁹.

Impleta ſunt que conci
nit: dauid fidelis car-
mīe: dicendo nacionibus:
regnauit a ligno deus.

Arbor decora ⁊ fulgida: or
nata regis purpura/ electa di

gno stipite: tā sctā mēbra tāgere Beata cui⁹ brachiis: p̄ciuꝫ pepēdit scl'i: statera facta est corporis: p̄dāq; tulit tartaris O crux aue spes vnica hoc exaltatiōis tp̄e/ auge piis iusticiā: reisq; dona veniam. Te sūma deus trinitas: collaudet oīs sp̄us: quos p crucis mysteriuꝫ: saluas rege per secula. Amen. V⁹. Hoc signū crucis Et di R fini allła. an O crux bn̄dicta: q̄ sola fuisti digna portare regeꝫ celorꝫ et dn̄m. ps. Mḡt. ita q hic ante R ꝛ v̄ fine allła. dicit Oro

Deus q̄ vnigeniti filii tui dn̄i nr̄i iesu xp̄i p̄ciolo sāguīe humanū gen⁹ redimere dignat⁹ es: cōcede ꝓpicius: vt q̄ ad adorādaꝫ viuificā crucē aduenīūt: a pc̄tōrū suorꝫ nexibus liberēt. p̄ eū Mem. fiat de martyrib⁹ cornelio ꝛ cipriano solēnit. orō

Presta q̄s omipotēs de⁹ vt sicut populus xp̄ianus ad sctōꝝ sacerdotū tuoꝝ cornelii et cipriani tēporaleꝫ solennitatē cōcurrit/ ita perfruatur eterna: ꝛ quod votꝭ. celebrat: pio cōprehēdat aspectu. Per. Nota q quacūq; feria festū exaltationis sctē crucis cōtigerit: fiat pcessio āte crucē ad p̄mas vespe. tūc eat pces. āte crucē cātando. ān.

O crux gloriosa o crux adorāda o lignū p̄ciosū ꝛ admirabile signū p quod ꝛ diabolus est vict⁹ ꝛ mūdus xp̄i sanguīe redēpt⁹. q̄ finiat sēp cū allła. V Dicite ī natio. ꝛ dr R

Deus q̄ p fine allła or nobis filiū tuū crucis patibuluꝫ subire voluisti: vt īimici a nobis expelleres potestatē: ꝯcede nobis famulis tuis vt in resurrectionis eius gaudiis sēp viuam⁹ Per eū. Reqre hec omīa que deficiūt hic ad ves ꝛ ad pces. in inuētione sctē crucis. Nullū tn̄ R ad vs vl ad mat. dr̄ alleluia In redeundo de sācta maria antipho. Beata dei genitrix. V Elegit eā or Supplicatōeꝫ Si hoc festū ī dn̄ica ꝯtigerit tūc fiat hic p̄mo meō. de do. ꝛ de trinitate sub silētio dum dicitur primū. Benedicam⁹. Deīde mēo. solēniter de martirib⁹: et postea fiat pces. āte crucē vt s. Et missa dn̄icalis in caplo dicit. Eodē mō fiat tā de mēo dn̄icali q de marty. qn̄ in scda feria idē festū ꝯtigit. Vespe ꝛ mat. de sctā maria dicūt extra choꝝ sicut in p̄dictis feriis infra oct. sine aliqua memo. Cōpleto. silr. extra chorū dicit sicut extra oct. cuꝫ hac an̄. Beata mater super psal. Ad matu. Vo de

sancta maria extra chorū dicē das. Inuitato. hym. ane et psal. sicut in feriis intra oct. cū lec. sicut in feriis extra oct videlicʒ le. Sctā maria vgo cū aliis lec. sequēti. cū V. ⁊ R. scdm ordine noctur. sicut infra octa. cū hym. et psal. sicut extra octa. ān. vero sup Benedictꝰ sicut infra octa. Cū ad pma de sctā maria dr̄ ān Natiuitas. ps. Deus in noīe ps. Lauda. do. om. gen. ps. Confitemini. Caplm. In oībus requiem. R. Aue maria. Vꝰ. Sancta dei genitrix. Oracio Supplicacionē. Ad terciā et ad alias hor. oīa fiāt sicut extra oc. cū ān. cap. et orō de natiui. Ad cōple. de die oīa fiant sicut in fes. sctē trini. Ad matu. Inuita. Regē dn̄ʒ q̄ p crucis mysteriū redemit mūdū Veīte adoremus. ps. Venite

Pange ligua glo- hym. riosi preliū certaminis: ⁊ super crucis tropheū dic triūphū nobilē: qualit̄ redēptor orbis īmolatus vicerit. De parētis pthoplasti fraude facta ꝯdolēs: qn̄ pomi noxialis morte morsu corruit: ipse lignū tūc notauit dāna ligni vt solueret Hoc opꝰ nr̄e salutꝭ ordo depoposcerat: multi formis proditoris ars vt artem falleret: et medelam ferret inde hostis vnde leserat. Quādo venit ergo sacri plenitudo temporis: missus ē ab arce patris natus orbis cōditor: atq₃ ventre virginali caro factus prodiit. Gloria et honor deo vsq₃quo altissimo: vna patri filioq₃ inclyto paraclyto: cui laus est et potestas per eterna secula. Amen. In .i. noctur. ān. Adoramꝰ te xp̄e ⁊ bn̄dicimꝰ tibi qr̄ p sctām crucem tuā redemisti mūdū. ps. Dn̄e do. ān. Per signū crucis de īimicis nr̄is libera nos deꝰ noster. ps. Dn̄e in vtute. ān. Nos aūt gl̄iari oportet ī cruce dn̄i nr̄i iesu xp̄i. ps. Dn̄i est fra. V. Hoc signū crucis erit in celo. R. Cum dn̄s. Lec. i.

TEmpe illo postq̄ ꝯstātino augusto ꝯtra maxēciū tyrānū pperāti ad bellū signū sctē crucis celitꝰ fuisset ostēsū: ⁊ ipo felicit̄ obtinēte triūphū ab helena mr̄e dicti ꝯstātini sctā crux fuissʒ īuēta regina cōpos voti effecta: ita salutare lignuʒ fecit secari p mediuʒ/ vt ⁊ crucē constātinopoli deferret ad filiū ⁊ crucē hierosolymis thecis argēteis cōderet et seruaret ī loco sapienti vsa ꝯsilio scʒ vt vbi fuerat mēbris dn̄icis aptata supplicio ibidē glorificata veneraretur a populo R. Dul

ce lignū dulces clauos dulce pōdus sustinuit. Que digna fuit portare preciū hui⁹ seculi V⁹. Hoc signum crucis erit in celo cum dn̄s ad iudicandum venerit. Que digna. Lectio. ii

Multorū itaqʒ tēpor labēte curriculo cū exigēte mole peccaminū flagellari pmitteret dn̄s populū suū xp̄ianū per seuiciā paganor cosdroe q̄daȝ prophanus et ip̄ius regnū est adeptus psarū Qui cū ad sepulchrū dn̄i voluisset accedere/ territus fugit/ sed tn̄ ligni salutaris partē asportauit. Tu. R. Hoc signum crucis erit in celo cū dn̄s ad iudicādum venerit Tūc manifesta erūt abscōdita cordis nr̄i. V. Cum sederit fili⁹ hoīs in sede maiestatis sue et ceperit iudicare seculū p ignē Tūc. l. iii

Fecerat enī sibi turrim argenteā in qua interlucentib⁹ gēmis thronū extruxerat aureum/ qui filio suo tradito regno ī phano huiuscemodi residebat: et crucem dn̄icam q̄si collegā posuerat/ et se ab īcolis vt deū coli iubebat. R. Adoramus te xp̄e et benedicimus tibi Quia per crucē tuam redemisti mundū V⁹. Tuam crucem adoramus dn̄e tuam gloriosam recolimus passionem. Quia Gloria Quia.

In. ii. nocturno an. Salua nos christe saluator p virtutem sancte crucis qui saluasti petrū in mari miserere nobis ps. Exaltabo. an. Saluator mūdi salua nos qui per crucē et sanguinē redemisti nos auxiliare nobis te dep̄camur deus noster. p. Dēs gen. an. Adoramus crucis signaculū p qd̄ salutis sūpsim⁹ sacramentū. ps. Jubilate. Medie lec. fiat de marty. cu hoc. V. Exultēt (iusti. l. iiii

Tenuit decius cesar beatissimū papā corneliū cū vniuerso clero suo: quē p̄cepit centūcellas in exiliū deportari Quo facto multi xp̄iani ad eū veniebant vnacum beato cipriano ep̄o Deci⁹ hoc audito: iussit eū capite puniri/ si sacrificare contēneret. R. Sancti tui domine. Le. v

Cūqʒ duceretur ad templuȝ martis/ cerialis miles rogauit eum pro vxore sua q̄ q̄nqʒ annis iacuit paralytica. Ad quam vir dei ingressus fusa orōne eam sanauit Quo viso ceteri milites credentes baptizati sunt Decius hoc audiens: iussit oēs capite puniri si sacrificare contēnerēt. Et decollati sunt vna cum beato cornelio promiscui sexus viginti et vnus cū ipso ⁊ vxore sua sub die octauo decimo

kalendarū octobris. ℟. Uer
bera carnificum. Lectio. vi.
Cipprianus bis exulās ab exi
lio reuocatus: capite plecti iu
betur Ductusq ad locum: la
cernā et birrū quibus indu-
tus erat exuens posuit ad ge
nua sua Tunicā suam diaco
nibus tradidit/ et spiculato-
ri viginti aureos dari precce-
pit Manuq propria oculos
suos texit: & sic gladio pcuss⁹
martyriū consūmauit. ℟. O
veneranda martyriū. In iii.
noctur. an. Tuam crucē ado
ramus dn̄e tuā gloriosam re
colimus passionem miserere
nostri qui passus es p nobis.
ps. Notus in iudea. an. Crux
alma fulget per quā sal⁹ red
dita ē mūdo/ crux vicit/ crux
regnat/ crux pellit omne cri-
men alla. ps. Cantate. i. an.
Crux fidelis inter omnes ar
bor vna nobilis nulla silua
talem profert frōde flore ger
mine dulce lignū dulces cla-
uos dulce pondus sustinens
ps. Dn̄s regnauit exul. v. Ado
ram⁹ te. Tres vltime lect. de
proprietate hystorie sine expo
sicione euāgelii legant. l. vii.
Tempore illo eraclius fide
catholicus arcem tenebat im
perii Pergēs itaq filius cos-
droe contra eraclium iuxta
danubium cum suo consedit
exercitu Tandem inspirante
clemencia saluatoris vtrisq
principib⁹ placuit vt ipsi sin
guli in medio pōte fluminis
dimicaturi confligerēt: & cui
sors victoriā cōtulisset ipse si
ne dāno vtriusq exercit⁹ impe
rium vsurparet. ℟. Tuā cru
cē adoram⁹ dn̄e tuā gloriosā
recolimus passionē Miserere
nostri qui passus es p nobis
v. Adoram⁹ te xp̄e & bn̄dici-
mus tibi qr p crucē tuā rede-
misti mūdū. Miserere l. viii.
Cumq predicta pactio vtriq
parti placuisset: in pontis me
dio sunt congressi. Tandem
fideli suo eraclio christus cō-
cessit de hoste triumphū Tūc
ipse cum suo exercitu regna q
cosdroe tenuerat circūquaq
perlustrans: ad sedem ipsius
peruenit/ eūq sedentē ī thro
no repperit Quem cū credere
in christum noluisset/ eracli⁹
interfecit: filiumq eius par
uulum baptizari fecit: et li-
gnum crucis quod impi⁹ ab-
stulerat assumens: hierosoly-
mam reportauit. Tu autem
℟. O crux gloriosa o crux a-
doranda o lignū preciosum &
admirabile signum Per qd &
diabolus ē victus/ et mūdus
xp̄i sanguine redēpt⁹. v. Mi-
chi autē absit gl̄iari nisi ī cru
ce dn̄i nr̄i iesu xp̄i. Per. Le. ix.

Cūqʒ ꝑ portā quā dn̄s itrauit qn̄ ad passionē venit ornamentis imperialibꝰ decoratꝰ equo sedens voluisset itrare: repente lapides porte descendentes clauserūt seiuicē: ꝛ factus ē paries vnꝰ Cūqʒ in altū mirātes respicerent: viderunt signū crucis in celo flāmeo fulgore fulgētē. Cu. R. Per tuā crucē salua nos xp̄e redēptor qui mortē nostram moriēdo destruxisti. Et vitā resurgendo repasti. v. Miserere nobis iesu benigne q̄ passꝰ es clemēter ꝓ nobis. Et. Gloria. Et vitā. v. Dicite in nacionibus. R. Qr dn̄s regnauit aligno. sūi alla. In lau. ā

O Magnū pietatis opus mors mortua tūc ē qn̄ in ligno mortua vita fuit. p̄. Dn̄s regnauit. ān. Ecce crucē dn̄i fugite ptes aduerse: vicit leo de tribu iuda radix dauid alla. ps. Jubilate. ān. O crux admirabilis euacuacio vulneris restitucio sanitatis ps. Deꝰ deus meꝰ. ān. Super oīa ligna cedrorū tu sola excelsior in qua vita mundi pependit/ in qua xp̄s triumphauit et mors mortē superauit in eternū. ps. Benedicite. ān. Crux bn̄dicta nitet dn̄s q̄ carne pepēdit atqʒ cruore suo vulnera nostra lauit. psal. Laudate. Ca. Michi autem. hyꝰ.

Crux fidelis inter oēs arbor vna nobilis: nulla silua talē profert frōde flore germine: dulce lignum dulces clauos dulce pondus sustinet. Sola digna tu fuisti ferre preciū seculi: atqʒ portū preparare nauta mūdo naufrago: quē sacer cruor punxit fusus agni corpore Gloria ꝛ honor. v. Dn̄s terra adoret. ā O crux benedicta qr in te pependit saluator mundi et ī te triūphauit rex angelorū ꝛ dr̄ sine alla psal. Benedictꝰ. orō Deus qui vnigeniti filii tui. Mēo. solenniter fiat de martyr. cū orone vts̄ ad ves̄ Dei de de sancta maria fiat eciaʒ solēnis memo. cū vna aña de noctur. hysto. natiuitatis. vts̄ notař scd̄m ordinē. Sed si dominica sit dr̄ ān. sicut in die natiui. sup psal. Bn̄dictus sicut in dn̄ica prenotař Postea de dn̄ica fiat solēnis mēo. et de trinita. cū ī dn̄ica hoc fesť. contige. Et cātetur tūc missa dn̄icalis ī capitulo vt oportet Ad primā ān. O magnū. psal Deꝰ in noīe. ān. Grās. psal. Quicunqʒ vult. R. Jesu xp̄e cum alla. Ad. iii. ān. Ecce crucem. psal. Legē pone Ca. Michi autem. R. Hoc signū crucis erit ī celo cū all. al v. Cuʒ

dñs ad iudicandũ venerit. ℣. Dicite in nacionib⁹. oro De⁹ qui unigeniti filii. Ad vi. an. O crux. ps. Defecit. Capl'm.

Verbũ crucis peun tibus qdez stulticia est: his autẽ qui salui fiunt: id est nobis virtus dei est ℟. Dicite in nacionib⁹ allã al'. ℣. Qz dñs regnauit a ligno allã al' ℣. Adoramus te xpe. oro Deus qui unigeniti. Ad ix. an. Crux bñdicta. ps. Mirabilia.

Nos autẽ pdica= Cpm. mus xpm crucifixũ: iu deis quidẽ scandalũ: gentib⁹ autẽ stulticiã: ipsis autẽ vocatis iudeis atqz grecis xpm dei virtutẽ atqz sapienciã. ℟. Adoramus te xpe et benedici m⁹ tibi. Allã allã. ℣. Quia p crucẽ. ℣. Oĩs terra. oro. De⁹ qui unige. filii tui. Ad scdas vẽs. ãn. O magnũ. psal. feri ales. cp. Michi autẽ. ℟. Per tuã crucẽ. hy⁹. Crux fidelis inter oẽs arbor. ℣⁹. Oĩs terra adoret te de⁹. ãn. O crux splẽdidior cũctis astris mũdo celebris hoĩbus multũ amabilis sanctior vniuersis que sola fuisti digna portare talentuz mũdi dulce lignũ dulces clauos dulcia ferens põdera salua presẽtẽ caterua in tuis hodie laudib⁹ congregatam sine all'a. ps. Magt. oro. vts

Memo. de sctã maria solemniter fiat cũ hac ãn Natiuitas tua. ℣. Sctã dei genitrix. oro Supplicacionẽ seruor tuor Deinde fiat solennis memo. de scto nichomede marty. cũ hac ãn. Hic est vere martyr. ℣ Gloria et honore coronasti eũ dñe. ℟. Et cõstituisti Or

Adesto dñe pplo tuo vt beati nichomedis martyris tui merita preclara suscipiẽs: ad impetrãdã mĩam tuã sẽp ei⁹ patrociniis adiuuemur. p. Cũ si dñica fuerit fiat memoria de sctõ nichomede sub silencio: cũ mẽo. dñicali. Ad cõpleto. oĩa fiãt sicut ĩ festo sctẽ trinitatis. Vespe. de sancta maria extra chor sub silencio dicant hoc mõ. Sup psal. hec sola aña. Dei genitrix. ps. Dixit dñs r ceti psal de sctã maria cpm Ego qua si vitis. ℟. Ad nutum. hy⁹. Aue maris stella. ℣. Sãcta dei gẽitrix. ãn. Natiuitas tua ps. Mgt. oro. Supplicacionẽ seruor. Completo. sic' extra chorum dicat sicut extra octa. cũ hac ãn. sup psal. Btã mater. ¶ In octa. natiuitatis btẽ marie ad matu. Inuitato. triplex. hym. ãn. p. ℣. ℟. et tota reliqua hysto. cantet sicut in dñica infra octa. pre notat. Lec. tñ hoc mõ dicunt

Notandū autē q̄ Lc. i. ipsi pgenitores xp̄i qui in genealogia ei⁹ ponunt. et annumerati sūt: nō sine grā di misterio ab euangelista as sumuntur: maxime cū apl̄us dicat Oia in figura conting= gebant illis. Lctō secunda.

SEd sicut humanā nati uitatem xp̄i precedebāt tēpore: ita quoq̄ testimoniū illi dabāt ex prefiguracione Nā nullus eorū est qui nō no mine aut actu incarnacionē significet xp̄i: ⁊ ipsū esse demō stret qui in patriarchis prefi guratus: et in prophetis pro missus atq̄ in apl̄is predica= tus est. Tu autē. Lectio. iii.

IGitur abrahā interp̄tat̄ pater multarūgencium vel pater vidēs populū Quē significat hoc noīe nisi illū de quo sibi ita promissum est In semine inquit tuo benedi centur oēs cognaciones ter= re Et esaias ait. Si posuerit pro peccato aīam suam vide bit semen longeuum: et volū tas domini in manu eius di= rigetur. Tu autem. Lec. iiii.

IDem eciā ait Tu inquit domine pater redēptor noster a seculo nomen tuum abrahā nesciuit nos ⁊ israel ignorauit nos Quomō aut abraham actu significauerit xp̄m: testatur illud quod dn̄i precepto exiuit de terra sua ⁊ de cognacione sua: vt apud exteros locupletaretur et eēt in gentē magnam. Tu autē

HOc enim nunc. Lctō. v cernimus veraciter im pletum: cū xp̄us relicta terra et cognacione iudeorū prepol let vt videmus in populis gē cium. Isaac quoq̄ qui inter= pretatur risus: vel gaudium significat illud de quo dixit ad pastores angelus. Annun cio vobis gaudium magnū: quod erit omni populo. Tu autem domine. Lectio sexta.

QUomodo vero acti= b⁹ suis ysaac significet xp̄m: longū est p̄ totū enarra re cuz pene omnes actus eius quos scriptura narrat: cōue niant mysterio ad xp̄m vt il= lud est qd̄ mactandus ipse ad aram portauerat ligna: sicut xp̄s passionis sue tempore cru cem proprio gestauit in cor= pore. Tu. Tres vltime lec. de expōne euangelii scd̄m lucā vt̄s in dn̄ica infra octa. legā= tur. ℣. Ora p̄ nobis Ad lau. oēs an̄e dicūt. Post matu. fi= at memoria de scō nichome= de marty. cū orōne vt̄s. Dei= de de dn̄ica si octa. i dn̄ica cō tigerint Ad primā et ad oēs alias horas oīa fiant sicut in

sra octa. Et est notandum q̄ illa sequencia videlz Letabū- dus dicet̄ pro hym. in princi pali die nati. marie ad scdas ves̄ tm̄ : vt ibidem notatur.

Letabūdus exultet fide lis chorus allā. Regez regū intacte pfudit thor⁹ res mirāda Angelus cōsilii na tus est de virgine sol de stella Sol occasum nesciēs stella semp rutilās semp clara Si- cut sydus radiū profert Vgo filiuz pari forma. Neqꝫ sy- d⁹ radio neqꝫ mater filio fit corrupta. Cedrus alta liba ni conformatur. ysopo valle nostra Verbū ens altissimi corporali passū est carne sūp ta Esayas cecinit synagoga meminit: nūqꝫ tamen desinit esse ceca. Si non suis vati- bus credat vel gentilib⁹ sibil linis versibus Hec predicta Infelix ppera Crede vel ve tera Cur dānaberis gēs mi- sera Quē decet littera Na tum considera Ipsū genuit puerpera. Amen. Scdē vespe erūt de sctō niniano epō ma- ius dup̄ et fes̄ scti merini dif- fert̄ i primū diē vacātē ⁊ so len. mēo. de oct. nati cū mēo de mar. puati. ¶ Scti merini epi et cōfes. qui i monasterio de pasleto magno honore ve neratur. Oracio.

Deus q̄ es natura mise ricors ⁊ affectuū mode rator: p̄ces petēciū benignus exaudi: vt interueniente btō merino pōtifice tuo peccator veniā īpetrare valeam⁹ p do

Merinus epus di- Lcō i uina inspirāte gr̄a sctō cōgallo a parētib⁹ in pueua etate ī mōasterio de bāgour cōmittebat̄ nutriend⁹ q̄ illū nō solūmodo litterar perfe- ctione erudiret sed eciā ī omī morū sciēcia hūilitatis ⁊ ca- stitatis ceterarqꝫ virtutū di- ligēter īformaret : q̄ documē ta salutis eterne et quicq̄d ad aīe salutē ptinebat toto men tis desiderio tenaci memoria Crescenti (cōmēdabat. l. ii. itaqꝫ etate castra paterna res opulētas/ terrarū possessio- nes/ ⁊ cetera mūdana vana ⁊ transitoria reputās : iugum dn̄i portare elegit ab īfancia et ī monasterio de Bāgour a sctō cōgallo abbate sc̄te reli- gionis habitū peciit: et susce pit Non multū post tēporis vacāte prioratu eiusdē mona- sterii p cōgallū et cōfratres suos ī priorē licet inuit⁹ eligi tur Cui⁹ officii regimīe susce pto/ frēs poci⁹ ex īteriori ca- ritatꝫ amore q̄ iracūdie feruo re arguebat/ ⁊ quē foris casti gabat ītrīsec⁹ diligebat. l. iii.

Quodam autē tempore vir magne sanctitatis fynianus malbilensis eps ad monasteriū bangorii: sctō cōgallo ab sēti hospitādi grā veniebat: et a btō merino priore benigne susceptꝰ est. A q̄ potū lactis ꝓ pter molliorē sui corpis qualitatē peciit. In monasterio vō nequaꝙ lac hēbat. Sʒ cellerariꝰ iussu bti merini ī cellariū ītrās vas lacte optimo repletū nutu eiusdē delatū inuenit et btō fyniano pn̄sētauit. Deinde oībus per ordinem discūbentibus benigne distribuit. Tu aūt. Lectio. iiii

Postmodū merinus ad castrū cuiusdā ybernie regis: fi dei catholice confirmandi causa accessit. Ubi eo tp̄e dicti regis vxor pregnans et partui vicina angustiis et doloribꝰ fatigata diuersis. Audiēte rege dicti merini aduētū castrū suū illū ītrare nō pmisit: nec aliquē honorē merino tribuit sʒ penitꝰ ipsū cōtēpsit: quo pcepto btūs merinꝰ deū rogauit vt rex ille maledictus pressuras et angustias vxoris sue pariētis pateretur. Quas vt dn̄s rogauit mox passꝰ est ita ꝙ tribꝰ diebꝰ et totidē noctibus corā oībꝰ regni sui hoībus clamitare non cessauit. Uidēs aūt rex se a deo ignominiose confusū nec aliquod remediū sibi esse ꝓfuturū: ad habitaculū scti merini prexit et oīa ante petita sibi libētissime ꝯcessit. Tūc sctūs merinꝰ suis sctīs precibꝰ regē a pressuris oīo liberauit. Tu. Lectio. v.

Quodā tp̄e beatꝰ merinus vltra tēpus solitū morā in suo tugurio faciens: frater q̄dā qui ministrabat ei ad illū visitādū perrexit: qui dū ad tuguriolū suū accessit/ statim stupefactꝰ stetit. Uidit enī per rimas et foramīa fulgorē celitꝰ emissū. Sctūs vō merinꝰ ea nocte ad fratres suos in ecclesia psallentes more solito nō accessit. Sed cū diuinitus agnouisset fratrē suū tot mirāda vidisse miracula: mane seorsū illū assūpsit et dixit ei vt ea q̄ nocte elapsa viderat: nemini in vita sua indicaret: et ne interī ad tuguriolū suū appropīquare p̄sumeret. L. vi

Alia itidem die fratribꝰ scti merini iuxta vallē colpdasch operātibꝰ: vnꝰ eorꝫ labore et siti supra modum grauatus. Cōcidēs in terrā ipsū exaltauit: et a meridie vsqꝫ ad nonā iacuit exanimis. Sctūs autē merinꝰ vehemētissime fratri suo cōdolēs eo ꝙ tā subitanea et īmatura morte moreret. Orauit ad dn̄m: atqꝫ ꝯtinuo

desūctus suis sctīs pcib⁹ pristi ne vite fuit restitutus et tādē plenus miraculis et sāctitate apd pastor obdormiuit ī dño In cui⁹ honore dicta ecclesia deo dedicata est. Cetera oia de cōi vnius cofes. et ponti. cu exposicione euangelii eiusdem

¶ In festo sctī pris nri niniani epi et cfes. in pmis vel an

Ovans agat hec cōcio niniani solēnia trine vocis tripudio laudū sonat obsequia vt mens lingua et actio pari concordēt glia placebit sic laudacio deo reddēti premia ps. Laud puer. an. Ille pictorū tenebras fugat dās vite monita mūdi cōtēpnēs blādicias dux plebis ad celestia. ps. Laud dñm oēs gētes. an Vita pcessit pplm sic sctītate preuia nūc haurit ī te poculū dux cū ductis in patria. ps. Lauda aīa. an Tāto patrono plaudere iure debes albania/ secura salua sistere dum vitas vite deuia. ps. Laudate dñm qm bo. an. Ad celos migrās hodie locād⁹ in deliciis ad mores fac quotidie migrare nos a viciis. ps. Lauda hierusalē. Capm. vnius cfes. R. Quod cābuca vir dei circueat taur⁹ custos armētū vigilat qui latronis dū vētrē pforat infelicē vltor exanimat. Mor cadauer sctūs viuificat saulū sternēs paulū resuscitat. V⁹ Insigne gerit signū certaminis pes saro iūgit bouis et hois. Mor. Glia. hy⁹.

Xpe quirere es glē: caput sctōr oium: tu niniano gracie: tue dedisti premium. Ortus regalis semine: clare puer est idolis: vir vitatis lumine: dat vitā pastor incolis. Victis iūctis britonib⁹: turmis duarū gēciū: mercat ī celestibus: regionem viuencium Regē percussit vlcio: vir belial qui fuerat: sanatur et deuocio: pia mitem reddiderat. A mortis soluit vīculo: quē taur⁹ pforauerat: a mortis et piculo: vir vndis raptū liberat Egris se reddit habilē: multos curās miraculis: deū sibi placabilē: beatis vidēs oclis Presta xpe victoriā: nobis de victis hostibus: niniani mēoriā: vitā cōfer agētib⁹. Amē. V⁹. Amauit eū. an. Stirps regalis que vita floruit prolē profert regē quē decuit patrū pater patronū genuit niniaanū quo mūdus claruit hic vt sydus signis emicuit dū britā nos fidē pdocuit. p. Mgt. or

Deus qui hodiernam diem beati niniani cōfessoris tui atqȝ pontificis festiuitate honorabilem nobis

dedicasti: concede propicius ut cuius erudicione veritatis tue luce perfūdimur eius intercessione celestis vite gaudia consequamur. Per dñm.
Alio. de oc. nati. b. marie solēniter et de martyrib⁹ eufamia cū sociis suis ꝑuatim or

Presta quesumus domine precibus nostris cuȝ exultacione prouentū vt quorum diem passionis ānua deuocione recolimus eciam fidei cōstāciā subsequamur. p.
Ad mat. Inui. Xp̄s laudet̄ niniano laus iubiletur. p̄s. Venite. Hymn⁹. Xp̄e qui rex.
In primo nocturno ātipho.
Minianus teneris annis constitutus inhiabat superis moribus imbutus. p̄s. Beat⁹ vir
ān. Romam petens dogmatis causa visitauit sed vite pro meritis presul remeauit.
p̄s. Quare fremue. ān. Fact⁹ hic britonibus fidei legatus ꝑfidos sollicit⁹ reprimit conat⁹ p̄. Dñe q̄d. v. Amauit. l. i

Gloriosā sc̄tissimi niniani vitā dīna nobis cōmēdet autoritas q̄ sc̄m̄ patriarchā abrahā patrē multarū gēciū ꝛ fidei principē ante tēpora secularia predestinatū: tali primū probat̄ instituisse oraculo. Egredere de terra et de cognacione tua et de domo patris tui ꝛ vade in terrā quā mōstrauero tibi et faciā te crescere in gētē magnā
R. Minianus nobilis clare puer īdolis sacris īardescit Ut sic ꝓsit patrie se presētat curie qua presul recessit. V⁹. Et cōiectu spūs ei⁹ mētis habitus martino clarescit. Ut.

Beatissim⁹ ninianus (lc. ii. relicta prima domoq; patris didicit ī terra aliena qd̄ post doceret in ꝓpria constitutus a dño sup gētes ꝛ regna euellere ꝛ destruere plātare ꝛ edificare. Hui⁹ btīssimi viri ꝛ cōuersatōnis ei⁹ sacra primordia ꝛ sc̄itatis insignia dignitatē officii ꝛ fructū ministerii finē optimū ꝛ laboris premiū venerabilis beda in ecclesiastica hystoria genti sue paucissimis cōmēdās verbis ita de eo scribit. R. Pastor redit fit plaus⁹ oīum plebs obedit fugit demoniū reseratur fides credenciū. Cedit error crescit miraculū. V. Gēs seducta suggestu demonum per hūc sc̄m̄ credit ī dñm. Cedit.

Anno ab incarnaciōe (l. iii dñi quīgētesimo sexagesimo quīto quo tp̄e gubernaculū romani īpii post iustinianū iustin⁹ minor accepit venit de ybernia pbr̄ et abbas habitu et vita monachi insignis/ no

mine colūba britanniā pre-dicaturus verbū dei puīciis septētrionaliū pictoꝝ: hoc est eis que arduis atqꝫ horrētibꝰ mōciuꝫ iugis ab australibus coꝝ sūt regionibꝰ sequestrate. R. Rex neqꝫ monita cōtēp-nēs presulis luit obprobria dolore capitis. Sed quē ob-durerat cecitas luminis fir-mū reddiderat ī fide numinis. V. Fit morbi duplicis duplex curacio cordis et corpis illu-minacio. Sed. In. ii. noc. ān. Tactu viri iusticie visu: pri-uātur oculi regis factu sup-bie molesti sctō p̄suli. ps. Cū inuocarē. ān. Presul placatꝰ venia lumē amissum reddi-dit rex ductꝰ penitēcia xp̄o re-natus credidit. ps. Uerba mea. ān. Crimē mēris pandit ex infātis ore dū cōfusio sol-uitur insons corruptore. ps. Dñe dñs nr̄. vꝰ. Iustū. l. iiii.

Namqꝫ ipsi australes picti qui inter eosdē mōtes habēt sedes multo āte tp̄e relicto errore ydolatrie fidē verita-tis acceperant predicante eis verbū dei niniano ep̄o reue-rēdissimo ꝛ sāctissimo viro de nacione britonū: qui erat ro-me regulariter fide et miste-rio veritatis edoctus. R. Per incastū grauidata mater tā-dem coartata partus patrē prodere senen cepit accusare sic se credēs excusare de cōmis-so scelere. Res stupēda cōtra morē pandit infās genitorē. V. Ex infātis lactētis pectore vox virilis sonat cū robore patrem prodit victū facinore Res stupenda. Lectio quita.

Cuiꝰ sedē epatus scti mar-tini epi nomīe et ecclesiā insi-gnem vbi ipse eciam corpore vnacum pluribus sanctis re-quiescit qui locus a vulgo vo-catur ad candidam causam eoqꝫ ibi ecclesiam de lapide in-solito britonibus more fece-rit. R. Sedens sanctus in re-fectorio et confratres pascēs miraculo ortolanum vocat continuo olus ferri iubens ex ortulo. Herbam profert cum seminario iam tunc sa-tam dans grates domino. V. Ad preceptum niniani mens stupescit ortolani sciens ta-men nichil vani voto sancti succedere ipso die seminatum profert terra fructum gratū iubente pontifice. Herbam profert cum seminario iam tunc satam. Lectio sexta.

Tanti itaqꝫ viri fideli testi-monio didiscimus viri huiꝰ principia qui eū de gente bri-tonum oriundus regulis fi-dei in sancta romana ecclesia instructū didiscimꝰ et officiū

qui eū epm et verbi dei pdicatorem fuisse cōmendat Didiscimus et fructū laboris qui australes pictos ei⁹ īdustria ab ydolatria ad verā fidem probat esse conuersos. Didiscimus et finē qui eū in sancti martini ecclia vnacū pluribus sanctis requiescere protestatur q in presens in honore eiusdē dedicatur. R. Ducem furū taurus aggredit cornu bruti brutalis cedit rupto vētre vita discutitur Rursum viuus ac san⁹ reddit. V. Discursu deuio volant latrunculi in municipio striguntur baculi. Rursū. Glia. Rursū.

In iii. noctur. an. Patrē linquit paruul⁹ verber timore quē reduxit baculus vorticis ab ore. ps. Dñe quis ha. a. Lignū florens aridum cunctis stat in signū/ fons erūpēs famulū probat deo dignū. psal Dñe in vir. an Niniano singula parent elementa/ ignis aer/ arida/ pōtus/ & fluenta. ps. Dñi est terra. V. Iust⁹ vt.

Euangeliū. Hō quidē pegre Et r. te. Omel. vene. bede pbri de vita & miraclis sctī niniani

Verbū qd ipe breuiter l. vii prout historie sue tenor postulare videbat tantū tetigisse videtur nobis liber de vita et miraculis eius barbarice scriptus lacius exequendū pponit Qui quidē liber a testimonii illi⁹ fūdamento nusq deuians modū tantū quo talia inicia arripuit quo talez fructum promeruit quo tam laudabilē finē obtinuit historico more conscribit. Rm Virgam timens reus discipulus fugam subiit adolescētulus Clam defertur magistri baculus/ quo saluat nauclerus tremulus. V⁹. Multi foraminū patescūt adit⁹ incursus fluminū sistit diuinitus Clam.

Lectio octaua.

Insula igitur que quondaz a bruto vt dr britānie nomē accepit: in ipsius noīs gente haud ignobili familia beat⁹ ninianus extitit oriūdus: in ea vt in regione que in occidu is ipsius insule partibus: vbi occeanus quasi brachiū porrigens Rex vtraq parte qsi duos angulos faciens: scotorum nunc et anglorū regna diuidit: cōstituta vsq ad nouissima scotorū tempora pro priū habuisse regem: nō solū historiarū fide: sed quorūdā memoria cōprobatur. R. Cū collega vir proficiscitur sic psallēdi locus eligit/ atra nube dumus obducitur/ ymber de qua fusus emittitur Supra sanctū vnda restringitur

curua nube cū circūcingitur v⁹. ymbris stillam prohibet nubes camerata ne vestis vel littera sctī sit rigata. Supra Vr̄ ci⁹ rex fuit fidei ta (l n lisq; meriti vt tali ple dign⁹ haberetur per quē ea que gen tis sue fidei deerant supplerē tur: et alterius gentis nacio que fidei sacramenta nō nouerat: sacre religionis imbue retur misteriis. Hic in ipsa in fancia: sacrosācti baptisma tis vnda renat⁹: vestē nupcia lem quā candidat⁹ suscepit: immaculatam cōseruans victor viciorū christi eam conspectibus presentauit/ ac spiritum sanctū quē primū habuit mundatorez sanctissimi moribus sui sacri pectoris habere meruit illustratorē Ipsius nāq; magisterio/ qđ con trariū religioni/ quod castitati aduersū: quod bonis mo ribus contrariū/ qđ legibus veritatis dissonū: adhuc puer Sed nō sēsu puerili exhor ruit Quod vero legis erat/ quod gracie/ qđ honestatꝭ/ qđ vtile proximo/ qđ gratū deo/ senili iam mente excolere nō cessauit. R. Infans inuisus nascit/ effigies horribilis/ vul tus dorso transumit/ mōstrū forme mirabilis: Man⁹ pedes et brachia cūctis priuant vsibus/ xp̄i fulgēt magnalia mē bris in trāsuersalibus sospes regreditur. V. Ad niniani tu mulū tetrū munus adducit ī summi laudis titulū/ sanat⁹ restituit Man⁹ Gloria. Ma.

Sospitati ninia Prosa. ni dat egris orō. Tumor cedit ydropicis et lepre cō tagio. Reddat vita functis et mutis locucio. Cecis vis⁹/ claudis gressus/ et surdis au dicio. Gaudēt portu naufragati et sterilis filio Liberant carcerati dementes demonio Fugit thisis gutta febris epi lensis passio. Aridorū mem bra suo redduntur officio. O q̄ probat sanctū dei surū libe racio. Oculorūq; membrorū noua restitucio Ergo laudes niniano nostra psallet cō cio Nāq; corde poscunt illuz loto prius vicio. Sospes regreditur. V. Ora p nobis bea te niniane. In laudibus aña.

Collaudemus omnium summū creatorem suuz qui mirificat signis confesso rē. P. Dn̄s regna. an. Ad sācti reliquias sciens virtutē mō strū deo grās recepit salutē. P Jubilate. an. Hinc pro luce p dita pulsante puella leta luce reddita redit iam nouella. P. Deus de⁹. an. Morphea mor tifera que corpus obsessit nō

E E

linquens vestigia corpori re cessit. ps Benedicite. an. Niniani meritis morbidi curātur ceci vident : audiūt surdi : muti fantur. ps Laud. hym.

Adest dies leticie: niniani pōtificis: q̄ stolā sup sit glie: choris scept⁹ āgelicis

Plaude turba fidelium : patris colens solempnia : eius laudans preconium : qui suis dat presidia

In paradiso ecclesie : vtutū ex dulcedie: spiramē dat aromatum : ninianus celestium.

Hic ninianus sumit : calcata luctu seculi : celū victor ingreditur : cū turmis multi populi

Iesu rector luctāciū : tua nos rege grā : supplātādo demoniū : mundum carnē iusticia. ān. Ora christe victoriam o q̄ pia pura patris almi cura circa simplices nulli nam in vanū poscūt ninianū quāuis cōplices culpe sint et rei dum in arce spei constāt supplices hic corde cōtritos soluit compeditos frāgens compedes. ps. Bn̄dict⁹. or. vts. Memoria de martyrib⁹. Ad vs. ān. Collaudemus oīum pi. feri. Capm vnius cōfessoris. vts R. Nos qui sum⁹ inuoluti viciorū finibus dementes et imbuti delictorum sordibus Niniane te rogam⁹ faue supplicantibus : vt celorum rex placatus a te fusis precibus nos mundatos a peccatis iūgat celi ciuib⁹. V⁹. Nobis sis patronus pius pastor bonus memor miseris qui te colunt corde purgatos a sorde redde

P. Laudat (supis Ni hym⁹ turba fidelium nouis pductis canticis : pmat laudis p̄coniū niniani pōtificis

Cuius doctrina et monitis gēs gradit feliciter : error ab illicitis cōuersa ē salubriter :

Uirga vet⁹ mosayca & baculus ātistitis : signa cōformāt celica niniani pro meritis.

Uirga mare diuidit ducatū prebens pplo : vnda maris reflectit nauē regente baculo

Aqua fluxit de lapide hebreum potans populum : exiuit fons a cuspide baculi mittens riuulum

Uirga legalis arida frōdes flores pduxerat : tali virtute valida bacul⁹ arēs creuerat

Ymber inuasit codicem dū mēs vacaret ocio : inūdās sus pēdit laticē labēs mētis orō

In mūdo laude egregia florebat mirabilibus : nunc est in celi curia viuens cum sanctis omnibus.

Laus trino et vni domino sit qui est sine termino : qui niniani precibus iungat celi ci-

nibus. Amen. V. Iust⁹ germina. an. Pastor pasce gregem superum pete pro grege regem grat⁹ reddatur et oui li restituatur lumine persun de famulos virtutis habunde lucifer eterne lucis niniane supne. ps. Magnificat. ℞ Notandū est q̄ si aliquod festum. ix. lect. in aliqua feria quatuor tempor septembris acciderit totū seruicium fiat de festo cum missa eiusdem festi. ix. lecti. ad principale altare. Si vero aliquod festum triū lec. in aliqua feria predicta quatuor tempor septembris acciderit: fiant matuti. de festo cū noctur. et missa de ieiunio: cū memo. de festo ad missam de ieiunio: nisi hystoria. Peto domine. per ebdom cantanda sit: tunc enim non dicantur de sancto. iii. lectio. sed de feria matuti. fiant vt percantetur hystoria: & festū trium lectionum omnino pretermittatur. ℞ ¶ Sācti lamberti epyscopi & marty. Orō

Sancti lamberti martyris tui atq̄ pontificis domine quesumus nos tibi commendet oracio: et sicut hunc diem eius gloriosa decorat passio: ita nos ipsi⁹ semper muniamur suffragio. Per dominum nostrum iesū

Ad matu. iii. lec. Lectio pma

Gloriosus vir dei lambertus sumpto epyscopatu: in timore dñi perfectus erat: et quotidie in omnibus operibus bonis augebatur. Cum igitur pro custodia gregis sui multa supplicia tolerasset: insurrexerunt contra eum duo pessimi viri: et seculari potencia tumētes: res sue ecclesie iniuste inuaserūt Tu autem. Lectio secunda.

Cumq̄ eor insolenciā nullus sedare posset: amici pontificis ira repleti ignorante viro dei: eosdem crudeliter interfecerūt. Erat autem eis quidā cōsāguineus noīe dodo: opib⁹ plenus ac superbia tumidus: q̄ necē predictor in ipso sancto dei vlcisci animū apposuit. Tu autem. lc. iii.

Hic igitur collecta multitudine armatorū: dum vir sanctus in quadam dyocesis sue sede moraretur: et matutinale officium noctu cum fratribus persoluisset affuit armatus: qui clausas fores confrīgēs super sāctū virū vbi orabat irruit. Sanctus igitur lambertus letali mor ictu iaculatus: beatis meritis ditatum celo reddidit spiritum. Cetera omnia de communi vnius martyris et pōtificis.

¶ Sancti mathei apli et euangeliste duplex festu. Ad .i. vs. an

Placētes deo facti dilecti/ qm̄ gr̄a et misericordia est ī sctōs eius/ & respect⁹ ī electos illi⁹. Psa. feriales. Capitulum.

Similitudo vult⁹ quatuor aīaliū facies hoīs et facies leonis a dextris ipsorū quatuor: facies aūt bouis a sinistris ipsorū quatuor/ et facies aquile desuper ipsorum quatuor. R. Quatuor animalia. Hymnus.

Mathee sancte bino pollēs munere: sedulis xp̄m interpella q̄stib⁹: vt nos ī mūdi gubernet turbinibus: ne post eternus sorbeat interit⁹

V. Annue xp̄e V. In oēm terrā. an. Ecce ego iohānes vidi hostiū apertū ī celo: & ecce sedes posita erat ī eo: & ī medio sedis & ī circuitu ei⁹ quatuor animalia plena oculis ante et retro: et dabant gloriam & honorem et benedictionē sedenti super thronū viuēti in secula sclorū. ps. Magt. Oro.

Da nobis quesum⁹ omnipotens deus: vt beati mathei apostoli tui et euāgeliste quam preuenimus beata solennitas: et deuocionē nobis augeat et salutē. p do.

Memoria fiat priuatim de sācto laudo ep̄o et cōfes. Oro.

Presta q̄s op̄s de⁹: vt q̄ btī laudi cōfessoris tui atq; pōtificis solēnitatē agimus/ ei⁹ ītercessiōe eternā beatitudinē cōsequamur. Per.

Ad cpl. oīa fiāt sicut in festo scti trini: Ad matu. Inuita.

Regē euāgelistarū dn̄m. Venite adorem⁹. ps. Venite. hy⁹

Mathee sācte. V. Annue xp̄e

In primo nocturno ātipho.

Cōuocatis ies⁹ duodecī aplīs misit illos p̄dicare regnū dei egressi aūt euāgelizabāt & curabāt vbiq;. ps. Celi enar. ān Mittēs dn̄s & alios ad p̄dicādū: dicebat illis: messis q̄dem multa: operarii aūt pauci. ps. Benedicam. ān. Iesu xp̄i domini gracia credentibus populis: doctores et euangeliste sūt in mysteriū fidei missi. ps Eructauit. V⁹. In oēm terrā exiuit sonus eorū. Lcō p̄ma.

Erāt duo magi zaroes et arpharat ī ethiopia: qui se deos esse dicebāt: & credebat eis rex eglippus cum oī populo suo: vt ex lōginquis regionib⁹ ethiopie venirēt & adorarent eos. Faciebāt enī gress⁹ subito hominū figi & ī mobiles stare q̄diu voluissēt Visus hominū & audit⁹ a suo officio refrenabāt. Imperabant serpentibus vt percuterent: et ipsi incantando cura

bāt. ℞. In visione dei vidi: et ecce ventus turbinis veniebat ab aquilone: nubesqꝫ magna: ⁊ ignis inuoluens splēdorqꝫ in circuitu ei⁹. Et ex medio eoꝝ similitudo quatuor aīaliū: ⁊ aspectus hoīs erat in eis. V⁹. De medio autem eius quasi species electri: hoc est de medio ignis. Et. Lcō. ii

Curā ergo deus hominum gerens/ cōtra hos magos misit dn̄s beatū matheū apostolum: qui eoꝝ prestigia cepit detegere. Dēs enī quos illi fi gebāt: hic in nomine iesu xp̄i soluebat. Quos illi ledebant iste curabat: infirmos sanabat: demonesqꝫ fugabat. Et nō solū eos curabat/ quos illi ledebāt: sed et omēs qui ad eū ferebant ab infirmitatib⁹ diuersis/ atqꝫ a demonib⁹ obsessos. Suscepit aūt illum in domū suam eunuchus ille a philippo dyacono baptizat⁹ ℞. Quatuor facies vni erāt: et quatuor penne vni: pedes eorū pedes recti/ plāta pedis eorū vt planta vituli. Et scintille quasi aspectus eris candentis. V⁹ Sub pēnis eorum manus hominis in quatuor partibus. Et scintille. Lc. iii.

In diebus illis: Mortu⁹ est fili⁹ regis eglippi: quē cū magi suscitare nō possēt vocat⁹ est apostolus. Ingressusqꝫ ad defūctū: expandit man⁹ suas ad celū: inuocato xp̄i noīe: apprehendensqꝫ manū defūcti: eum suscitauit. Quod vidēs rex: credens in dn̄m baptizatus est cum vxore sua et filia ephigenia: que virginitatem suā deo dedicauit. Tu aūt. ℞. Similitudo vultus animalium facies hominis ⁊ facies leonis a dextris ipsoꝝ quatuor: facies vero vituli a sinistris ipsorum quatuor facies autem aquile desuper ipsorum quatuor. Et facies ⁊ penne extente desuper erant. V⁹ Due penne singulorū iungebantur/ ⁊ due tegebant corpora eorum. Et facies. Gloria patri. Et facies In scdo nocturno. ān. Sapienciā domini euāgelii eruperūt abyssi et ānunciātes fecundati rore celesti mundo intonant. ps. Omnes gentes. ān. Labia eorum salutarem disseminauerunt sapienciam: opus sanctum: dignum benedictione plenum fecerunt ministeriū sibi traditum deuote impleuerunt. ps. Exaudi deus deprecacionem. ān. Elegit eos ex omni carne: et dedit illis precepta et legem vite ⁊ discipline. ps Exaudi deus oracionem. V. Constitues eos. l. iiii

Baptisato igitur omni populo: construxit rex ecclesiam: in qua sedit beatus matheus annis viginti trib⁹ Ordinauitq; episcopos et p̄sbyteros/ et ceteros sacri ordinis ministros. Mortuo vero rege regnauit hyrtacus ꝓ eo/ qui cepit agere cum apostolo vt ephigeniam suo copularet coniugio. Cui ap̄lus. Jube ī quit conuenire eam cum populo/ et audies quanta bona loquar de bono cōiugio/ q̄m satis deo accepta sunt coniugia sancta. ℞. Facies et pennas per quatuor partes habebant Incedentes non reuertebātur/ sed vnūquodq; ibat ante faciē suā. v⁹. Pedes eoꝝ pedes recti/ planta pedis eoꝝ vt planta vituli. Incedē. l. v

Congregato igitur populo simul cum ephigenia/ cum apostol⁹ multa de bono coniugio diceret adiecit. Si regis sponsam regis seruus vsurpare voluerit/ viuus tradatur incendiis Tu ergo rex ephigeniā xp̄o dedicatam: et regis celestis sponsam: quō tibi poteris copulare matrimonio? Tu. ℞. Similitudo aspectus animaliuꝫ vt carbonum ignis ardēciuꝫ et velut aspectus lampadarū Ubi erat spiritus impetus illuc gradiebāt nec reuertebātur cū ambularēt. v. Et vnū quodq; eoꝝ ibat ante faciem suam. Ubi. Lectio vi.

Irat⁹ hyrtac⁹ hoc audiens abcessit. Cūq; celebrata ab apostolo missa vnusq̄sq; ad propria remeasset: apostolus iuxta altare remansit: vt vbi fuerat corpus dn̄i ab eo confectū: ibi cōsūmaret martyriū. Miss⁹ est igitur ab hyrtaco spiculator: q̄ ap̄m expāsis manib⁹ orantem ictu gladii a tergo punxit: et sic martyrem fecit Quo audito discipuli beati ap̄li martyriū eius cū gaudio celebrarūt: et par famule xp̄i ephigenie: ⁊ vniuerse ecclesie hyrtaco mortuo confirmata est Tu. ℞. Quatuor aīalia ibant ⁊ reuertebātur in similitudinē fulguris chorus̄cātis: et erat in medio splendor ignis: et de igne fulgur egrediēs. v. Erat autem quasi visio discurrens in medio quatuor aīaliū. Splēdor Gloria. Splēdor. In. iii. noc ān. Electi sūt in xp̄o ante mūdi cōstitucionē: vt essent sancti et īmaculati in conspectu dei in charitate. p̄. Cōfitebimur. ān. Sapienciam eorū narrabūt oēs ppl̄i: et laudē eoꝝ ꝓnūciat oīs ecclesia scōꝝ. psal. Dn̄s regnauit exul. ān. Spi-

ritu intelligēcie repleuit eos dn̄s: et ipsi tanq̄ hymbres mi serunt eloquia sapiencie sue. ps. Dn̄s regnauit irā. v. Ni mis honorati. Scdm mat. In illo tp̄e Cum (ix. ca. trāsiret ies9 vidit hoīez sedentem ī theloneo matheū noīe: et ait illi: sequere me. Et rel. Omē. vene. bede pr. L. vii Uidit saluator hoīem nō tā corporeo ītuitu q̄ interne miseracionis aspe- ctibus Et misertus est ei9: q̄ humanis tm̄ studiis dedit9: et tēporalib9 lucris inhians: necdū euangelico noīe dign9 extiterat. Cu. R. Cū aspice- rē aīalia: apparuit rota vna iuxta ea quatuor habens fa- cies Et vna similitudo ipar quatuor. v. Aspect9 rotar et opus earū quasi visio maris Et vna. Lectio viii. Quod ob id vtiq3 super na pvidencia fieri disposuit: vt nullū enormitas aut nu- merositas suor scelerū a spe- randa venia reuocaret: cum hūc tātis mūdi nexib9 absolu tū: tā celeste factū cōspiceret: vt cōicato cū āgelicis spiriti bus vocabulo euāgelista no- minaret matheū inq̄t nomīe R. Statura erat rotar et al titudo horribilis/ totūq3 cor p9 plenū erat ocl̄is et aspect9 earū et opa q̄si si sit rota ī me dio rote. v. Per q̄tuor partes ibāt/ et nō reuertebant cū am bularent. Et aspectus. Lc. ix. Matheus hebraice/ lati- ne dicitur donat9. Nō pfecto nomē illi apte ꝯgruit qui tm̄ supne grē mun9 acce- pit Uocabat et leui/ qd inter pretat addit9 siue assumpt9. Nā p electionē assumpt9 est a dn̄o/ et addit9 est ad numer grad9 aplīci Uidit ergo dn̄s publicanū/ et miserādo ait il li Sequere me. Seq̄re autem dixit/ non taz incessu pedū q̄ execucione mor Et surgēs se cut9 ē eū. R. Cū ambularēt aīalia/ ambulabāt et rote iux ta ea Quocūq3 ibat sp̄us Il luc pariter et rote eleuabant sequētes eū. v9. Cū eleuarēt aīalia de terra/ eleuabāt et ro te iuxta ea. Quo. Glīa. Illuc v. Dedisti hēditatē In lau. ā. Dilecti deo et homini- bus sancti euangeliste qui ordinauerūt tēpora xp̄i bono odore vsq3 ad consum macionem vite. ps. Dn̄s re- gna. ān. Dederunt in celebra cione oper sācti dec9/ ideo me moria eor est ī bn̄dictione in seculum seculi. psal. Jubila- te. Antipho. Ex omni carne laudauerūt nomē sāctū dn̄i/ vt amplificarēt nomē san-

ctitatis. ps. De⁹ de⁹ me⁹. an. Impleuit eos dn̄s spiritu sapiencie et intellect⁹: et iocunditatē et exultacionē thesaurisauit sup eos. p̄s. Bn̄dicite. an. Datū est opus eoꝝ in veritate: ideo ī terra sua duplicia possidebunt et leticia sempiterna erit eis ī xp̄o. p̄s. Laudate. cp̄m Similitudo. hym. Exultet celū. ℣. Annūciauerunt opera dei. an. In medio et in circuitu sedis dei q̄tuoꝛ aīalia senas alas habēcia: oculis vndiqꝫ plena: nō cessant nocte ac die dicere: sanct⁹ sanctus sanctus dn̄s de⁹ oīpotēs qui erat: et qui est: et qui venturus est p̄s. Benedict⁹. Orō

Beati mathei apostoli tui et euangeliste dn̄e p̄cib⁹ adiuuemur: vt quod possibilitas nostra non obtinet: eius nobis intercessione donetur Per dn̄z. Memo. de sācto laudo cp̄o et confessoꝛe p̄ uatim. orō vt̄s Ad p̄maz ān. Dilecti. p̄s. Deus in nomine. ā Gracias. p̄s. Quicūqꝫ vult Ad terciam ān. Dederunt. p̄. Legem pone. capl̄m. Similitudo. ℟. et ℣ de cōi aploꝛū ad oēs hoꝛas dicūtur Ad vi. ān. Ex omni p̄s. Defecit Cp̄z

Similitudo vultus aīalium: et aspectus eoꝛū quasi carbonū ignis ardencium: et quasi aspectus lampadarum Ad ix. ān. Datum p̄s. Mirabilia Capl̄m

Hec erat visio discurrēs in medio aīalium splendoꝛ ignis: et de igne fulgur egrediens: et animalia ibant ꝛ reuertebantur in similitudinez fulgoꝛis choꝛuscantis Ad vs̄ ān Iurauit dn̄s p̄s. Dixit dominus Et alie an̄e cum suis psalmis de cōmuni apostolorum cp̄. Similitudo ℟ Cuz ambularent hym. Exultet celum ℣. Annunciauerunt ān. Sapienciā antiquoꝛū exquisierunt sancti euangeliste: et pꝛophetaruꝫ dictis narracionem suam confirmauerunt p̄s. Magnificat orō Btī mathei Memoꝛia solennis fiat de sancto mauricio socioꝛūqꝫ eius martyꝛū et festum sancti lolani differtur Oꝛacio

Annue q̄s omnipotens deus: vt nos sanctoꝛū martyꝛum tuoꝛum mauricii exuperii: candidi: victoꝛis: vitalis: innocencii: ac socioruꝫ eoꝛūdem letificet festiua solēnitas: vt quoꝛū suffragiis nitimur nataliciis gloꝛiemur. Per ¶ Sancti mauricii socioꝛūqꝫ eius martyꝛū ix. lec. Orō vt̄s Ad matuti. Lctō. i.

Dioclecianus quondā romane reipublice pꝛī

ceps: cū maximiano collega
imperiū tenuit: qui eūdē ma
ximianū in galliā psequi xpi-
anos destinauit. Cuiꝰ in ad-
iutoriū legionē thebeoꝝ ire p̄
cepit Que legio sex milia sex
centos sexaginta et sex viros
validos et armis instructos
habebat: qui oēs xpiani erāt
Maximianus autē (Lc. ii.
octodorū venit: ibiqz
idolis sacrificaturus: iussit
omnē exercitum suū ad sacri
ficia cōuenire. Quod cum ad
noticiā thebee legionis puē-
nisset: octodorū preteriēs ad
locum cui agaunū nomē est:
celeriter properauit. Tu. L. iii
Erant autē in eadē legi
one primicerius/mauri
cius/signifer/ exuperiꝰ/ et cādi
dus senator Hi viri in rebus
bellicis strenui erant: et virtu
te nobiles: sed fide nobiliores
Dictūqz est eis cesarē iussisse
oēs milites diis offerre liba-
mina: et vt ipsi octodorū re-
dirent. Tu autem. Lec. iiii.
Tunc hi qui legioni pre
erant: responderunt se
ad cōmittēda sacrilegia octo
dorum nolle redire Qd cum
maximiano nūciatuz fuisset:
ira repletꝰ iussit decimū quē
qz funesta morte perire Tra
duntur ergo neci: quos ordo
reperit numerandi. Tu. Lc. v

Sanctus vero mauriciꝰ
paululū a satellitibꝰ re
giis segregatus: cōuocata le
gione ait: Gratulor virtuti
vestre cōmilitones mei: quia
amore religionis nullū vo-
bis preceptū cesaris formidi
nem attulit Gaudentibꝰ quo
dāmodo animis tradi ad ne
cem gloriosam cōmilitones
vestros vidistis. Tu. Lec. vi
Milites igitur xpi a san
cto mauricio cōfortati
equali itaqz oēs animo vna
voce cesari nunciant dicen-
tes. Non inquiras longius
latitantes: nos oēs xpianos
esse cognosce. Cū ergo hec ce-
sari nunciata fuissent: prece-
pit: vt iterū decimum quēqz
trucidarēt. Tu. Lc. vii
Peraguntur igitur iussa
crudelia: et reliquis vt octo
dorum veniāt iubetur ad sa-
crificandū Sāctus vo mau-
ricius cesari nunciauit dicēs.
Milites sumꝰ īperator tui:
sed tn̄ seruitutē liberam con
fitemur deo: a quo vite exor-
dium sūpsimus. sequi in hoc
imperatorē nō possumus vt
auctorem iterum negemꝰ de
um. Christiani sumꝰ: psequi
xpianos non possumꝰ. Insu
perabiles huius legionis ani
mos cognosce. Tela proiici-
mus: fide catholicum pectus

est firmatum Occide proster ne: resecandas gladiis ceruices prebem⁹ intrepidi. L. viii

Cumq; verba legionis cesari nūciata essent: ille quasi nichil sceleris perpetratum fuisset: ire prope exercitum iubet: ꝛ circūdari legionem imperat: nullūq; de tanto sanctorū exercitu reliqui. Omnis etas sine discrecione a carnificibus perimit. Laniantur ergo corpora sctōꝝ: et deuote deo aīe fideli mortis pfessione cōmēdātur Sicq; interfecta est illa plane beatorum legio. Tu. aūt. Le. ix

Peracta tandē cede īter omēs sanctoꝝ percussores: preda diuidit sic: vt quicūq; legionis illi⁹ militē iugulasset: iugulati spoliis vteretur Hec autē tantū de numero illorū et multitudine martyrū nobis cōperta sunt noīa: scz mauricii/ exuperii/ candidi/ victoris/ innocencii/ atq; vitalis. Cetera vero nobis incognita: in libro vite sunt scripta. Cetera de cōmuni plurimorum martyrum.

¶ Scti lolani cfes. ꝛ pōtifi.

Solennitatē sācti. Orō tui dn̄e lolani annuaz recensentes: eius precatu fac nos prostratis viciis ad glie tue triumphū ptigere Per do

Ex galilea chana: Lcō. i neorū genere beatū lolanū ortū accepisse legimus: qui patria relicta romā venit Ubi sanctū seruanū auunculum suū xp̄iane fidei virū religiosissimū adinuenit. Cui⁹ īdustria paulo post beat⁹ lolan⁹ romane eccl'ie clauiger cōstitutus est Uerū angeli dei monicione seruanus scotis fidem p̄dicandi apostolicā: ad occiduas mundi partes relicto rome lolano trāsfert. L. ii

Sed postq̄ beatus lolan⁹ septem annorū cursum in dicto officio deuote ministrādo cōpleuerat: auūculū suū seruanum longo desideratū visu colloqui cupiebat: beati petri ecclesiam solito more sera et claue firmatā: die dn̄ico post medias noctis vigilias clauē tenus prefate eccl'ie ostiolum palam reliquit: et iter versus scociam pedum incessu aggreditur Ubi post longam fatigacionem ibidem vsq; ad locum qui a vulgo planum vocitatur puenit. Tu aūt. L. iii.

Romani vero primates lolanum mane non inuenientes: dum templū beati petri orandi gracia visitarent: clauem tamen in aperto positā attemptātes cū eadem ostia aperire qđ minime potuerūt

Perterriti autē quid significare videretur: sed inito consilio oracioni et triduano ieiunio se dederunt Tercia vo nocte cuidā viro sancto angelus apparuit: qui dixit ei ex diuina prouidēcia illa accidisse: sciēs enim ecclīaꝫ illā nunꝙ aperiri posse quousꝙ eadem manus que eam clauserat denuo reseraret. lc. iiii.

Nāꝙ ex diuina prouidencia beatus ille Iolanus ad occidētales mūdi fines romanā āpliandi fidē destinatꝰ Diuulgata autē p̄missa rome: quēdem diaconū et subdiaconū viros deuotos beatū ꝑquirēdum Iolanū miserūt: sed die quadam cū vir sanctus in basilica quā in loco prefato de plano vocitato de eadē egrediendo aspiceret a longe legatos illos a romanis venientes perfecte cognouit: quos ipse cū oī alacritate et māsuetudine recepit: et flens ꝙ familiariter pre gaudio tractauit. Tu autem. Lectio quīta

Audito preterea ab eisdem legacionum suarum causam ꝙ beati petri basilice ianue nequaꝙ aperiri valebāt absꝗ manu sua que easdem claudebat. Audiens autem vir dei ꝙ hec nutu diuino fieri intellexerat: accepto statim gladio manum dexteram supposito lapide amputauit/ et viris illis sibi a romanis missis tradidit At illi accipientes romam cum eadem leti reuertūtur: cum qua manu ianuam prefatam iamdiu clausam diuinitus reserarunt.

Tu autem dn̄e. Lectio sexta

Beatus itaꝙ Iolanus pro manu abscisa quatuor onera pulueris cimiterii beati petri sibi condonari et transferri postulauit: cum quibus cimiterium in quo corpus suuꝫ esset sepeliendū consecraret. Romani vero beato viro dediti quatuor asellos onustos pulueribus in scociam eidem transmiserunt: quorum ītuitu peciit a domino vt quicūꝗ in dicto suo cimiterio in quo corpus suum sepultum fuerit seu qui in egritudine ī eodem sepeliri voueret tantas et quantas indulgencias a deo consequeretur ac si ī cimiterio beati petri sepultus fuisset: et tandem regnum celorum adipisci deberet ad qđ deus ipse gloriosus nos feliciter perducat. Tum autem.

Lectio septima de exposicione euangelii Homo quidam Et cetera omnia de cōmuni vnius confessoris et pōtificis

¶ Scti adāpnani abba. pa
troni apud furui aberdonen
sis dyocesis. Oracio.
DEus qui diē p̄sētē in
beati adāpnani ꝯfessoris tui
atq; abbatis honore letifica=
sti : cōcede nobis q̄s eiꝰ inter=
cessione et meritis ante cōspe
ctū diuine maiestatꝫ tue ī glo
ria letari sempiterna. Per d.
Scoria de scta tecla vgie or
de cōi. Ad mat. ix. lec. Lcō. i.
SAnctus adampnanus
p̄clarus ortus parēti
bus de nobilissima conaldi
regis ꝓgenie carnis duxit ori
ginē de cuius ortu moribus
et vita sctūs colūba lōgo tp̄e
āteq̄ nasceret̄ dīnitꝰ ꝓpheta=
uit Matꝰ ē itaq; sctūs adāpna
nꝰ sicut btūs p̄cinebat colū
ba quē a tenera īfācia cūctis
gratū dīna reddidit gracia.
Successu vero tp̄is a p̄fato
beato colūba monichalē sus=
cepit hītū & postea iuxta ab=
batis sui p̄ceptum ad lismo=
rēsē deuenit abbaciam. l. ii.
Deīde yensis monasterii be
ate mēorie falbeo abbate de
fūcto reuelaciōe diuina pari=
ter et cōmuni fratrū cōsensu
sctūs adāpnanus eligit̄ & or=
dinatur abbas in quo pluri=
bus claruit v̄tutibꝰ et mira=
culorū insigniis. Aduenit po
pulus ad beatū virū p̄o au=
diēdo verbo dei. Quibus dū
p̄dicaret dyabolus in vul=
pinā se trāsformauit speciem
et suis vanitatibꝰ vniuersos
ꝯmouit ī risū. Cūq; hoc sctūs
percepisset signo crucis facto
inimicus euanuit. Lectio. iii.
Cumq; porci suo more ter=
rā verterēt sub cespite quoq;
euulso infās viuꝰ ceptꝰ est.
Quē cū sctūs adāpnanꝰ inue
nit velut filiū educauit et li=
beralibꝰ artibꝰ īstrui labora=
uit. Tādē āte dei virū ductus
multa ei ꝓbleumata ꝓposuit
Tūc sanctus facto signaculo
crucis īimicū effugauit qui ī
specie īfātis beatū virū tēpta
re voluit. Tres medie l. de sā
cta tecla de cōi vniꝰ vir. l. vii
Transacto virilis etatis ro
bore vt cōtēplacioni vacaret
secreciꝰ cellā cōstruxit ī qua
dum orādo soli deo vacaret
quadā die ad horas celebrā=
das ecclesiā nō est ingressus.
Tūc seniores cellā adeunt et
puerū inestimabilis decoris ī
gremio eiꝰ stantē videbāt se
nē cōsolātē et q̄ tenerime se=
cū colloquentem. Lectio viii
Cūq; defūctꝰ q̄dā ad sepeliē
dū portaret̄ corā cūctis ꝯcito
motu surrexit. Hoc audiens
vir dei accessit & signo crucis
astātes muniuit et statim de
mon qui mortuum exagita

bat vt fum⁹ euanuit. Lco. ii.
Demū cū btīssim⁹ pr̄ adāp nan⁹ ad finē vniuerse carnis p̄pararet pp̄l'o mādauit sibi ɔuenire Cui postq̄ valedicēdo bn̄dixit eterno refect⁹ viatico spm̄ deo reddidit. Cui⁹ corp⁹ in insula ṗensi debito hono re humatū est. Tu aūt dn̄e.
Cela oia de coi vni⁹ ɔf. ⁊ alī.
¶ Sancti symberti pontifi cis qui in cathania magno cum honore habetur. Oracio
Deus qui gloriosū fa mulū tuū symbertuz ex vtero matris elegisti : ⁊ an gelis ministrātib⁹ eūdē īsula sublimasti pōtificali : cōcede q̄s vt qui viciis grauātibus ad ỹma ptrahimur ei⁹ meri tis ad virtutū vestigia suble uemur. Per dominū nostrū
Deinde fiat mēoria de sācto firmino epō et marty. cū me diis lec. eiusdē oracio de cōi. Ad matu. ix. lec. Lctō prima..
Symbert⁹ ex cathania insula que ad occidēta lem scocie plagā virget rossī am ab austro habēs puinciā ⁊ orchades occeani maris in sulas ab oriēte eiusdē maris vndiq; sequestrata fluctibus nō ex ignobili scotoꝝ fami lia duxerat parentelā. Unde regul⁹ quidā tigrinat⁹ noīe vernaculā habēs vultu deco rā : a quo edictū pmulgatum est publicū vt illi⁹ puelle tho rū nemo violaret quo nō ob stāte miles quidā illi⁹ regis fa milie puellā diuersis psuasā mediis carnaliter cognouit. Unde plē cōcepat ⁊ grauida facta est. Tu aūt. Lectio ii.
Cūq; cognouisset rex puel lulā grauidā ⁊ plē cuidā mi liti cōcepisse ptuiq; ppīquā esse ira succēs⁹ eā corā se statī cōuocari iussit Interrogata de quo cōcepisset ipo rege p tribunali sedēte reat⁹ crimē palā cōfessa ē q̄ de milite fa milie sue cōcepisset : ɔfessione eiusdē p regem audita dirā equidē ⁊ pperā ptulit sētēciā vt igne ⁊ sulphure ɔsumeret.
Uerū igne accēso vali (l. iii do puellā btō symberto p̄sē te q̄uidā sil' manib⁹ ligatā et pedib⁹ ī ignē p spiculatores detrudi p̄cepit et cōburi Sed diuina gr̄a ipsi⁹ ignis actio nē p̄ueniēs ita phibuit q̄ in eos nequaq̄ agere pmisit et suā exercere naturā negauit At interea res satis memo ratu digna nec a multis au dita seculis visa diuino fie ri accidebat nutu. Tu autē.
Med. l. de. s. firmino ep. l. iiii
Firmin⁹ vo cū esset decē et septē fere ānoꝝ : lr̄is ⁊ catho lica doctrina instruct⁹ : cepit

religionis studio pficere. Nā ad ecclesiā horis singulis inhianter intendens: laudes et honores deo ⁊ sctis ei⁹ redde re properabat assidue. lc. v.

Cumq̧ perficeret annos fe re septē: in religionis studiis et sapiencie gradib⁹ ad virtutū culmina pmineret. Honestus vero pꝛsbyter: cū in senectutis sue tpe aggrauat⁹ eēt: sepe dirigebat eū per vicos ⁊ suburbana ciuitatis: vt predicaciōis vbo ppłm iā deo deuotū ꝯfirmaret: ⁊ ad xpiane religionis studiū reuocaret.

Cōsiderās vo honest⁹ l. vi graciā spiritalē in eo esse dixerit eū ad honoratū tholosane vrbis epyscopū: qui eū in epyscopat⁹ gradū et graciaꝫ impositis manib⁹ cōsecrauit. Cōfessus est igitur christū in martyrio beat⁹ firmin⁹ epš. et martyrizat⁹ est in ciuitate ambianēsiū: sub die septimo kalēdas octobris. Tu. l. vii.

Infans symbertus in materno clausus vtero medio: in igne positus ita regi tyranno cunctis audientibus ⁊ admirantibus cui verbula pferre natura abhorruit diuinit⁹ ꝙꝙ ita inquit rex iique si te regē nominare phas erit: ymo impie et tyranne. Crudelissime cur innocentem cū delinquēte vt ascribis cōdēnādū iudicas aut iustū cum impio ad mortē trudendum iubes. Tu aūt. Lectio viii.

Perterrit⁹ aūt rex et admirans pphetādo ait/ quid enī sibi vult nouū hoc pdigiū de maternis inclusus visceribº cui⁹ vtutes diuinit⁹ pdicant anteꝙ mundo cernitur. Et cui⁹ grā parētes a crudeli liberātur pena priusꝙ parentū nomen habere meruerunt. Quare matrem a vīculis ab solui ⁊ a morte liberari iussit

Nato inq̧ infantulo lc. ix. vnda regenerat⁹ baptismatꝫ nomen ei symbertus imponitur qui postea litteris instructus euangelicis romā aggreditur vbi a gregorio patre sā ctissimo paulo post constituebatur antistes. Scociam denuo reuersus ꝙplurimos ad xpi fidē seruādā persuasit sub cui⁹ eciā tutela reuerēdissim⁹ pater columba in leuitarum ordine diu militauit. Cuius gracia ꝙ plurima fieri cōtingebant miracula. Tu autem Cetera omnia de cōi vnius confessoris et pontificis.

¶ Sanctorum martyrū cypriani et iustine virginis tres lectiones. Inuitatorium duplex cum oracione de cōmuni Ad matutinas. Lectio prima

Cyprianus vero epyscopus sanctam iustinam virginem promouit ī monasterio virginum abbatissam: et cōstituit eam matrē in monasterio virginum. Multos eciam cyprianus per verbum dei illuminabat et cōuertebat/ augens gregem christo. Sanctus vero cyprianꝰ epyscopus ꝑ epistolas suas omnes: vt paulus apostolus cōsolabatur et confirmabat: ꝛ ꝑ ciuitates singulas: multos cōuertebat de errore. Lcō. ii.

Malignus autem serpēs vt assolet scilicet dyabolus per suos impios homines eutholimio comiti orientis suggessit/ quia cyprianus epyscopus doctor christianorum ipse destruxit gloriam deorum nostrorum/ et omnem orientem seducit ꝑ magicas artes cum quadam virgine nomīe iustina: suadenti diis nō immolare. Tu autem. Lectio. iii

Ducti sūt igitur cyprianus et iustina ad fluuium qui vocatur gallus/ vt decollarētur Teonitus vero quidā christianus videns cyprianum quia ducitur decollari/ currens osculatus est eum. Ferinus quidam regis cognatus hoc videns iratus/ teonituz iussit decollari. Sicqꝫ cyprianus: teonitus ꝛ iustina martyriū cōsūmauerūt. Tu.

Et cetera de communi plurimorum martyrum. ¶ Sanctorum cosme et damiani fratrū martyr. tres lectiōes. Or.

Magnificet te domine sāctorum martyrum tuorum cosme et damiani beata solennitas: qua et illis gloriam sempiternam: et opem nobis ineffabili tua prouidēcia contulisti. Per dominū

Ad matutinas. Inuitatoriū duplex. Lectio prima.

Temporibus dyocleciani et maximiani imperatorum facta est persecucio christianorū in ciuitate egea. Sedens itaqꝫ proconsul lisias pro tribunali/ cosmam et damianum iussit sibi presentari. Cumqꝫ sacrificare nollent: iussit eos vinctos torqueri/ et sic in mari iactari. Sed statim angelus domini affuit qui vincula eorum disrupit: et eiecit eos de mari illesos. Tu autem domine miserere. Lectio secunda.

Audiens ista proconsul furore commotus: iussit eos in carcerem recipi. Sequenti autem die iussit eos produci: ignemqꝫ copiosum succendi et in eum sanctos martyres iactari. Ipsi vero in

eo steterūt illesi: ita vt nec capillus eoꝝ eruft⁹ esset ab igne. Tunc iussit eos in ecu= lc. iii leum supendi ⁊ torqueri: crucifirosq; lapidari: sed angel⁹ dñi eos custodiebat illesos. Uidens autem proconsul qđ nichil eis nocere posset: turbatus preses vsq; ad mortem capita eorū amputari fecit. Et statim carnifices accedentes gladio amputauerūt capita eorū. Et sic in pace sctās aīas deo reddiderūt: suscipiētes victorie palmam. ℟. Hec est vera fraternitas. Et cetera de cōi plurimoꝝ martyrū

¶ Sancti machani cōfessoꝝ et pontificis qui in campsi solenniter honoratur Oracio.

Exaudiat nos oīps et misericors de⁹/ btī machani ↄfessoris tui atq; pōtificis pia pro nobis prece intercedēte vt digni pro meritis eius ī celestibus pociamur optatis Per do. Ad matu ix. lc. fiant

Machanus ex scoto= L. i ruʒ genere parentibus haud ignobilibus ort⁹ in iuuentutis adolescencia bonis artibus ybernie preceptoribus tradebatur edocendus: sub quorū regula et doctrina sancte viuendo ad maturam peruenit etatem continue exercitat⁹ studiis vigiliis pluribus ingeniū exercuit ⁊ cor=(pus. l. ii.

Nec q; hiis exer= citacionib⁹ quibus corporis ingenia decorare soleāt aut hiis scienciis quibus pro laboribus res mundane possessiones et diuicie acquirunt: sed illis tantūmodo quib⁹ aīas deo lucrifacere poterat vs⁹ ē Et sicut ipsius vite acta posterior ademonstrabāt. Cu. lc. iii

Christiana vo sic erudit⁹ si de yberniā deseruit cupiēs suis predicacione ⁊ sciēcia illos instruere et docere Unde sub gentilitate viuendo durerat originem in scociam reuertitur vbi paulo post spiritus sācti gracia in sacerdocio vt dignas ꝑ parentum suoꝝ peccatis deo offerret hostias rite cōstituitur. Lectio quarta

Exinde varias perlustrauit prouincias verbū vite cūctis palā p̄dicando ⁊ exhortando vt nichil ocii die nocteq; carnem domando ne inimicus ī eo reperiret vnde eū minime occupatum inueniret Deīde romam peregre profect⁹ ibidem suis causantib⁹ meritis dignitate epāli inuitus q̄p q̄p de

Et licet ei⁹ me (coratur. l. v ritoruʒ copia talem profecto expeteret et digne honorē vnde ceteros antecellere deberet tanta tamen modestia et mā

suetudo in eo claruit Tantaqꝫ humilitas et miserorū pietas sic eum alligatū tenuit q̄ mi nimis et infimis sponte se p̄beret seruulū Interī varus diuina tribuente grā florūit Inter que (miraculis. lec. vi vnū recitatu dignū in p̄mis notandū venit Unde cū pro terre cultu pro sua et pauperū alimentacione iugales quosdam haberet boues quos latrunculi clanculū abduxerāt verū cū beatus machanus a suis certioratus clienculis q̄ gesta erant ītellexerat latrū culos sequi loci distācia prohibuit sed orone emissa in latronū presencia boues in lapillis eminentibus confestim mutati sunt et conuersi sunt. Cetera oia de cōi vnius confessoris et pontificis cū oracione vrā. ¶ Sancti cōualli cōfessoris. Orō.

Illustrare q̄s dn̄e corda ꝛ corpora nostra beati conualli cōfessoris tui intercessione benigna: vt te verum deū sincera mēte diligere valeam⁹. p do.

Sanctus cōuall⁹ Lec. i. in primitiua pene scotorū ecclesia mirificis signis pollens et virtutibus: sancti kētigerni discipulus fuit Nā pater eius hiberniensium rex mater vero soror cuiusdam principis erat. Hic vero q̄uis heres regni futurus extitit p creatus sublimi⁹ tn̄ reputās xp̄o libere seruire āgelico admonitus oraculo larē paternū deseruit et mirabili nauigio ad scociā vsqꝫ deuenit. l. ii

Dum enim staret ī littore aspexit post se mūdū instabilem quē effugerat et ante se perturbidū mare. Conuers⁹ ad dn̄m orauit dicens Deus cuius dextera beatū petrū apostolum in fluctib⁹ ambulantem ne mergeretur erexit iube me ad trāsmarina deferri quouis vehiculo. Mira res Lapis ille in quo steterat fāctus velut nauicula leuissima ad ripam fluminis clyde sanctū incolumen deuexit: et ibi cursum suū stabiliēs currus sancti cōualli nuncupat. l iii

Per eiusdē itaqꝫ lapidis tactum seu aque illius lociōe vt quotidie adhuc cernitur multi curant infirmi hoīes: videlicet ꝛ pecora a q̄cunqꝫ detinent languore. Tūc sāctus monasteria circuit ꝛ claustra virū q̄rēs idoneū cui se ī regularꝫ vite disciplina submitteret imbuendū. Audiuit enī pre ceteris sctm̄ kentigernum ep̄m sctitate p̄ditū: ad quē accedēs discipul⁹ eius effect⁹ est

Sed ne hui⁹ btī viri vir- l. iiii

tutes eximii fideliũ cordibus minꝰ lateãt ĩ huiꝰ diei solẽni tate nõnulla taxare curabimus. Nãq; de ybernia vnde btũs vir traxerat originẽ q̃dã pedũ ĩcessus orbatꝰ cui pe des natibꝰ curuãdo heserãt be ato viro sanitatis recuperã de grã ꝑegre ꝓfectꝰ ẽ ãte cuiꝰ ymaginẽ paupculꝰ ꝑ tridua nas ꝓstetit vigilias sed vltia aũt vigilia btũs cõuallꝰ ĩ sõ nis eidẽ apparuisse videbatur qui pedes curuatos manu sua tangens saluum red didit. Tu autem. Lectio. v.

Mulier quedã similiter que calculi paciebaꝛ penã ĩtolera bilẽ btĩ viri ĩtercessione sana ta ẽ. ydropicꝰ equidẽ nec non vermibꝰ ferme ꝯsũptꝰ q̃ nullo medicamĩe sanari poterãt meritis btĩ conualli sanitati restituuntur. Tu aũt. lc. vi.

Morbososq; varios lãguidos q̃q; ⁊ cecos sparsim vbiq; deuote btm̃ virũ q̃rẽtes hĩc inde ab eoꝝ curauit lãguori bus. Eciã q̃cũq; male habentes aut egroti quacunq; detinebãꝛ ĩfirmitate suis iustis desideriis minime defrudebã tur. Qui q̃dẽ cõuallus ꝑ preci puo patrono apd̃ inchenẽnẽ coliꝛ. Ceta de quocũq; cõfes.

¶ Sancti michaelis archangeli. Ad vespe. super. ps. ãn.

Excelsi regis filiũ collaudant ciues celici: quẽ cherubi ⁊ seraphĩ sctũs ꝓclamãt seduli. ps. fer. Cap.

Significauit deꝰ q̃ oportet fieri cito loquẽs ꝑ angelũ suũ seruo suo iohãni q̃ testimoniũ ꝑhibuit vbo dei et testimoniũ iesu xp̃i ĩ his q̃ cũq; vidit. R. Te sctm̃ dñm. in excelsis. Vꝰ. Cherubin. hyꝰ

Tibi xp̃e splẽdor pr̃is vita virtꝰ cordiũ: ĩ ꝯspectu ãgeloꝝ votis voce psallimus: alternãtes ꝯcrepãdo me los damꝰ vocibꝰ. Collaude mus venerãtes oẽs celi mili tes: sz p̃cipue primatẽ celestis exercitꝰ: michaelẽ ĩ vtute cõte rẽtẽ zabulõ. Quo custode ꝑ cul pelle rex xp̃e piissime: oẽ nephas ĩimici mũdo corde et corpore: paradiso redde tuo nos sola clemencia. Gloriã pr̃i melodis ꝑsonemꝰ vocibꝰ: gloriã xp̃o canamꝰ gꝛiam pa clito: q̃ deus trinꝰ ⁊ vnꝰ extat ante scl̃a. Amẽ. v. In ꝯspectu ãgeloꝝ psallã tibi deꝰ meꝰ. R. Adorabo ad tẽplũ sctm̃ tuũ ⁊ cõfitebor noĩ tuo. ãn. Dũ sacrũ mysteriũ cerneret iohan nes archãgelꝰ michael tuba cecinit ignosce dñe deꝰ nr̃ q̃ a peris librũ/ ⁊ soluis signacl̃a eiꝰ. all̃a. ps Magt̃. or

Deus q̃ miro ordine an

geloꝝ ministeria hominūq; dispēsas: cōcede ppicius: vt quib9 tibi ministrātib9 ī celo sēp assistitur/ ab his in terra vita nr̄a muniatur. Per do. Tūc eat pcess. ad altare eiusd cātādo. ℞. Fidelis sermo. ℣ Stetit angelus iuxta arā tē= pli. ℞. Habens thuribulum aureum in manu sua Oracio

Beati michaelis archā= geli itercessione suffulti te dn̄e supplices deprecamur vt quos honore psequimur contingamus et mente. Per. In redeūdo de sācta maria Ad cōpl. oia fiāt sicut ī festo scē trinita. Ad mat. Inuita. Cūcta agmina āgeloꝝ ado= rēt regē celoꝝ. Et inter eos egregi9 michael archāgel9 ve nite adorem9. ps. Uenite. p9 Tibi xp̄e. In. i. noc. ān. In troibo ī domū tuā dn̄e & ado rabo ad tēplū sāctū tuū. ps. Uerba. ā. Stetit āgel9 iuxta arā tēpli habēs thuribulum aureū in manu sua. ps. Dn̄e dn̄s nr̄. An. Ascēdit fum9 aro matū ī cōspectu dn̄i de manu āgeli. ps In dn̄o cō. ℣. Stetit angel9 iuxta arā tēpli. Lcō. i

Nouē esse angeloꝝ ordi nes testāte sacro eloq̄o scimus. Angelos: archange= los: virtutes: potestates: pri cipatus: dn̄aciōes: thronos: cherubin & seraphin. Enume ratisq; āgeloꝝ choris: mini= steria subtiliter exprimam9. Greca eteni ligua: āgeli nūcii vocātur. ℞ Factū est silēciū in celo dū cōmitteret bellum draco cū michaele archāgelo et audita est vox milia miliū dececiū. Sal9 honor et virt9 oīpotenti deo. ℣9. Milia mi= liū ministrabāt ei & decies mi lies cētena milia assistebāt ei Salus honor. Lectio secūda

Sciendum est q angelorum vocabulum: nomen officii est non nature. Nam illi sancti celestis patrie semper quidē spiritus sunt/ sed tunc solum angeli vocātur: cū p eos ali qua nūciantur. Sed qui mi= nima nunciant angeli/ qui vero sūma nunciant archan geli vocātur. ℞ Stetit ange lus iuxta arā templi habens thuribulū aureū ī manu sua et data sūt ei incensa multa. Et ascendit fumus aroma= thum de manu angeli in con spectu dn̄i. ℣. Factum est silē cium in celo & accepit angel9 thuribulum & impleuit illud de igne altaris. Et ascē. l iii.

Hi idcirco priuatis nomini bus cēsentur: vt signetur per vocabula eciam in operacio ne quid valeant. Idcirco enim propria nomina sorci

untur: ne eorꝝ ꝑsone sine nominibꝰ sciri nō possint in celo. Sȝ cū ad nos aliquid ministraturi adueniunt/ apud nos eciā nomīa a ministeriis trahūt. R. Hic ē michael archāgelus princeps milicie angelorꝝ. Cuiꝰ honor prestat beneficia populorꝝ. Et oracio ꝑducit ad regna celorū. Vꝰ. Archāgele xp̄i ꝑ graciā quā meruisti te deprecamur vt eripias nos a laq̄o mortꝭ. Cuiꝰ. Gl'ia. Et oracio. In .ii noc. ā Michael archāgele veni ī adiutoriū populo dei. ps. Dn̄e quis habi. ān Michael prepositꝰ paradisi quē honorificāt āgelorꝝ ciues. p̄. Exaltabo. i. ā Gloriosus apparuisti in conspectu domini propterea decorem induit te dominus. p̄s Omnes gentes. Vꝰ. Ascendit fumus. Lectio quarta.

Michael quis vt deus. Gabriel autem fortitudo dei. Raphael vo dr medicina dei Et quia angelorꝝ noīa interpretando perstrinximus: nūc superest vt ipsa officiorū vocabula breuiter exequamur. Virtutes enim vocantur illi spiritꝰ per quos eciā miracula frequenter fiunt. Potestates eciā vocātur hi qui ī hoc potēciꝰ ceteris in suo ordine perceperunt: vt eorum dicio ni virtutes aduerse subiecte sint et refrenate: ne corda hominū tantū tentare valeant quātū volūt. Tu. R. Venit michael archāgelus cū multitudine āgelorꝝ cui tradidit deus aīas sāctorꝝ. Vt perducat eas in paradisum exultacionis. V. Data est potestas archangelo micheli super aīas sāctorꝝ. Vt ꝑducat. Lectio. v.

Principatꝰ eciā vocātur qui ipsis bonis āgelorꝝ spiritibꝰ presūt/ et eis diuina mysteria exēplēda disponūt Dn̄aciōes aūt vocātur qui eciā potestates p̄icipatuū dissimilitudīe alta trāscendūt Que cū mira potencia preeminent: pro eo ꝙ eis cetera agmīa ad obediendū subiecta sūt dominaciones vocātur. Tu. R. In tp̄e illo cōsurget michael qui stat pro filiis vestris Et veniet tēpus quale non fuit ex eo ex quo gētes esse ceperunt vsqꝫ ad tēpꝰ illud. Vꝰ. In tēpore illo saluabit ppl's meꝰ q̇ inuentus fuerit scriptus in libro vite. Et veniet. Lcō. vi

Throni quoqꝫ illa agmina vocātur quibus ad exercēda sua iudicia sēper deꝰ presidet qui tanta deitatis gracia replentur: vt in eis dn̄s sedeat ⁊ ꝑ eos sua iudicia decernat Cherubin quoqꝫ plenitudo

sciẽcie dicit. Et idcirco cheru bin vocãtur: qꝛ tãto pfectio re sciẽcia plena sũt quãto cla ritatẽ dei vicinius ꝯtẽplãtur Seraphin vocãtur agmina que ex singulari ꝓpinquita te cõditoꝛis sui incõparabili-ter ardent amoꝛe. Quoꝝ pfe cto flãma amoꝛ est. ℟. Fide-lis sermo et oĩ acceptione di gnus michael archãgelꝰ qui pugnauit cũ dyabolo. Gra-cia dei ille victoꝛ ĩ celis extitit Et ille hostis antiquus pas-sus est ruinam magnam. ℣. Gaudent ãgeli et exultãt ar chãgeli ⁊ collaudãt xp̃m re-gẽ virtutes celoꝝ quia qui se ducebat oẽs gẽtes peremptꝰ est a michaele archangelo. Gracia. Gloꝛia patri. Et ille In. iii. noc. ã. Cõcussũ est ma re et cõtremuit terra vbi ar-changelus michael descende bat de celo. ps. Dñs reg̃. exul. ãn. Data sũt ei ĩcẽsa mlta vt-adoleret ea ãte altare aureũ quod est ante oculos dñi. p̃s. Dñs regna. irascã. ãn. Lau-demus dñm quẽ laudant an geli quem cherubin et sera-phin sanctus sanctus sanctus pꝛoclamant. p̃s. Benedic dñe i. ℣. In conspectu angeloꝛũ. Secũdũ matheũ. xviii. cplo. IN illo tp̃e: Accesserunt discipuli ad iesũ dicen-tes. Quisputas maioꝛ est in regno celoꝛum. Et reliqua. Omelia beati mari. epi. l. vii SI diligenter audistis euãgelicã lectionẽ: in-telligere potestis q̃ ministris dei reuerencia debeatur: vel qua ipsos clericos inuicẽ hu militate se opoꝛteat ꝑuenire. Ait enĩ dñs percũctãtibus di scipulis quis eoꝝ in regno ce loꝝ maioꝛ esset futurus: sta tuto coꝛã eis puero. Quicũ-ꝙ humiliauerit se sicut puu-lus iste: hic maioꝛ est ĩ regno celoꝝ. ℟. In cõspectu gẽciũ nolite timeꝛe vos enim ĩ coꝛ-dibꝰ vestris adoꝛate et time te dñm. Angelus enim eiꝰ vo biscũ est. ℣. Cantate ei cãticũ nouũ bene psallite ei in voci feracione. Angelus enĩ. l. viii EX hoc intelligimꝰ ꝙ humi litate peruenitur ad regnũ: simplicitate penetratur celũ Quicunꝗ ergo cupit diuini-tatis vestigia appꝛehendere: humilitatis ima sectetur.

Quicunꝗ vult fratrẽ suum pꝛeuenire regnando pꝛius il lum pꝛeueniat obsequendo. Sicut ait apostolus. Hono re inuicem pꝛeuenientes. ℟. In conspectu angeloꝛũ psal lam tibi et adoꝛabo ad tem-plum sanctum. Et confite-boꝛ nomini tuo domine. ℣.

Deus meus es tu et cõfitebor tibi deus me⁹ es tu et exaltabo te. Et confitebor. lc. nona. Vincat ergo eũ officiis vt possit vincere sanctitate. Si enim te nõ leserit: fratris ob sequium meretur vt diligas Nõ si forsitã lesit: magis ob sequiũ meret vt vincas. Hec enim nostre xpianitatis sum ma est vt amantibus vicissi-tudinem: ledentibus paciẽciã rependam⁹. Qui ergo fuerit paciencior ad iniuriã: poten cior constituet in regno. Nõ enĩ ad imperiũ peruenitur ce lor superbia/ diuiciis/ pfectura sed hũilitate/ paupertate/ leni tate. Arta enĩ et ãgusta ẽ via que ducit ad regnũ Tã enim angusta est diuiti porta cele-stis/ qꝫ est camelo ac⁹ forameẽ exiguũ. Unde ait dñs Facili⁹ est camelũ p foramẽ ac⁹ tran sire/ qꝫ diuitẽ intrare ĩ regnũ celorũ. ℟. Te sanctũ dñm ĩ excelsis laudãt oẽs angeli di cẽtes Te decet laus et honor dñe. ℣. Cherubin quoqꝫ et se-raphin sctũs pclamãt et oĩs celicus ordo dicẽs. Te decet Gloria. Laus. ℣. Ascendit fu mus. ℟. In cõspectu dñi. In laudi. ãn. Dum prelia-retur michael archan-gelus cum dracone audita est vox dicencium salus deo no stro alla. ps. Dñs regnauit. ã. Dũ committeret bellũ draco cũ michaele archãgelo au dita est vox milia miliũ dicẽ cium salus deo nr̃o. ps. Jubi late. an. Archangele michael constitui te pricipem sup oẽs aĩas suscipiẽdas. ps. De⁹ de⁹ meus. ãn. Angeli domini dñz benedicite in eternũ. ps. Bñ dicite. ãn. Angeli archangeli throni et dñaciones principa tus et potestates ṽtutes celo rũ laudate dñm de celis alla ps. Laudate cp. Significauit hym. Christe sanctor dec⁹ angelor: rector hu mani generis et auctor: nobis eternũ tribue benign⁹: scande re celum Angelũ pacis mi-chael ad istã: celit⁹ mitti rogi temus aulã: nobis vt crebro veniant et crescant: prospera cuncta. Angelus fortis ga-briel vt hostẽ: pellat antiquũ volitet ab alto: sepius tẽplũ veniens ad istud: visere nr̃m Angelũ nobis medicũ salu tis: mitte de celis raphael vt oẽs: sanet egrotos pariterqꝫ nostros: dirigat actus Hinc dei nostri genitrix maria: to-tus et nobis chorus angelo-rum: semper assistat simul et beata: concio tota. Prestet hoc nobis deitas beata: pr̃is ac nati pariterqꝫ sanctispũs

cuius reboat in omni: gloria mūdo v⁹. Laudate dñm omnes angeli eius. R. Laudate eum omnes virtutes eius. sine alla. añ. Factum est silencium in celo dū draco cōmitteret bellū et michael pugnauit cum eo et fecit victoriam allā. ps. Benedictus. oro. Deus qui miro ordine. Ad pmā añ. Dum preliaretur. p̄. De⁹ in no. ā. Gratias tibi. p̄. Qui cūqꝫ vult. R. Jesu christe cū alleluya. v. Qui sedes. Ad. iii añ. Dum committeret. psal. Legem pone. cpm Significauit deus. R. Stetit angelus iuxta aram tēpli alla alla. v Habens thuribulū aureū in manu sua. v. Ascendit fum⁹ oro. vts. Ad vi. añ. Archangele. p̄. Defecit. Capl'm. Factū est preliuz in celo michael et angeli eius preliabantur cū dracone et draco pugnabat ⁊ angeli eius et nō valuerunt neqꝫ locus inuentus eorum amplius in celo. R. Ascendit fumus aromatum alla alla. v. Jn conspectu domini de manu angeli. V⁹. Jn conspectu angelorum oro vts. Ad. ix. aña Angeli. ps Mirabilia. Capm. Factum est silencium in celo dum draco committeret bellum et michael pugnauit cum eo et fecit victoriam. R Jn cōspectu angelorum psallam tibi deus me⁹. Alleluya alleluya. v⁹ Adorabo ad tēplum sanctum tuum et confitebor nomini tuo. v. Laudate dominum omēs angeli ei⁹ R. Laudate eū omnes virtutes ei⁹ cum alleluya. Hac die erunt vespe. de sancto hieronymo: hoc modo. Ad vespe. super psal. añ. Justum deduxit. psal. feriales. cpm. Dedit dñs. R. Miles christi. hym. Iste confessor. v⁹. Amauit eum. añ. Confessor. ps. Mgt Deus qui nobis Oro. per beatū hieronymū confessorē sacerdotēqꝫ tuum scripture sancte veritatem ⁊ mystica sacramenta reuelare dignatus es: presta quesum⁹ vt cuius natalicia colimus: eius semper ⁊ erudiamur doctrinis ⁊ meritis adiuuemur Per dominum. Memoria de sancto michaele solēniter cū hac aña. Michael gabriel cherubin et seraphin qui nō cessant clamare quotidie dicentes: dignus es dñe accipere gloriam alleluya. v. Laudate dñm omnes angeli ei⁹. oro Deus qui miro ordine. Ad completoriū omnia fiant sicut in festo sancte trini. Ubi vero dedicata est ecclesia ī ho

noie sctī michaelis archāgeli tūc erūt vespe de eo hoc modo Ad vs. de sancto michaele an. Dū p̄liaret. psal. feria. cpm Significauit deus. R. Fide lis sermo. hy9. Christe sctō-rum. V. Laudate dn̄m oēs an geli eius. an. Michael gabriel vtā. ps. Mgt. oro. De9 q̄ mi-ro ordine. Memo. de sctō hie-ronymo solenniter. ¶ In fe sto sctī hieronymi p̄sbyteri et confesso. atqȝ doctoris ix. lec. fiant. duplex festū. Ad matu. Inuita. Iustus florebit psal Venite. hy9. Iste confessor. añe psal. et V. de cōi vni9 con fesso. et pontifi. Lectio prima

Hieronym9 noster in op pido stridonis qd̄ a go this euersū ē et dalmacie quō dam pannonieqȝ confinium fuit: patre eusebio natus est. Vestem xp̄i puer rome susce-pit: ibiqȝ litteris grecis ac la tinis a primeuo eruditus est In arte quidē grāmatica do natum habuit preceptorē In rhetorica vero victorinū ora torē. Tu. R. Euge serue. l. ii

Postq̄ enī omne mūdanar̄ litterarū studiū adeptus est: probatissimorum monacho-rum habitū factūqȝ imitatus est. Voluptatemqȝ corporis: perēni frangēs ieiunio Post trienniū quidam ex clericor̄ monachorūqȝ ordinibus pro petulancia quoqȝ ingluuie di scursantes ad effugandū ab vrbe hieronymū q̄ vtrorūqȝ eorum scribens vicia repre hē derat: insidias parauerunt. R. Iustus germina. Lec. iii.

Egressus igitur romam ad orientem tendens: ad grego-rium constātinopolitane vr bis ep̄m profectus est Ubi sā ctarum scripturaruȝ studiis sufficienter eruditus in syriā perrexit. Ad deserta inde loca let9 properauit: et post qua-driēniū inibi completū beth leem perrexit. R. Iurauit do minus. Cetera oīa R. dicūt per ordinē de cōi vnius con-fesso. et pontifici. Lectio. iiii

Bethleem igitur manēs tā tū nobis in diuine scripture translacione profecit/ vt ad hebreorū fontem pene nō ege amus accedere Litteris nāqȝ grecis latinis atqȝ hebraicis sufficienter edoctus: omēs ve teris testamenti libros ex he-breo in latinū cōuertit. lc. v.

Danielē quoqȝ caldaico sti lo locutum et iob iustū ara-bico in romanā linguam mu tauit. Psalteriū quoqȝ per fe rias distinxit/ et vnicuiqȝ fe-rie nocturnū dedit Euange-liuȝ mathei ex hebreo fecit eē romanum Epistolas et euā-

gelia per anni circulū dicenda: et cetera ad officiū pertinēcia raciōabiliter ordīauit. **N**Unqȝ hereticis lc. vi. pepercit Unde contra excelsum porphiriū et iulianum augustum aliosqȝ cōtra christū latrantes magno sudabat ingenio. Quantꝰ fuerit iste sanctus: ex testamēto sancti augustini probat Nā in libro primo contra errorē iuliani manichei sic ait: Nec sanctū hieronymū contemnēdum arbitreris: qui ab oriente in occidentē ad īstar solis resplēduit. Hic vero sanctus expletis octogintaocto ānis in dño requieuit. Tu. Tres vltime lec. legantur de exposicione euangelii. Uos estis sal terre. Quere in cōi vnius cōfessoris et doctoris. In laud. ān. Iustum dedu. ps. Dñs regnauit. ꝛ alie añe que sequūt cpm Dedit dñs. Hym. et cetera de cōi vniꝰ confesso. et pōtifi. cū cap. de cōi vnius cōfessoris et docto. Ad scdas veš ān. Iustū deduxit psal. feria. cp. Dedit dñs. R. Sancte hieronyme xpi cōfessor. hyꝰ. Iesu redemptor. V. Iustꝰ germi ān. Iste est. ps. Mḡt oro vtš Memoria de sctō remigio sociisqȝ eius epis et cōfes. **E**xaudi q̄s dñe po= Orō. pulū tuū cum sanctoꝝ cōfessorum tuorū remigii/ germani/ vedasti/ et bauonis epōrū tibi patrocinio supplicantē: vt temporalis vite tribuas nos pace gaudere ꝛ eternum reperire subsidiū. Per. Memoria de sctō meloro mar. cum ān. et orone de cōi ❡ Sācto rum remigii germani vedasti et bauonis epōrū et cōfessorum Ad matuti. ix. lec. tres prime lectiones de cōi plurimorū confes. et tres medie lc. de sancto meloro de cōi vniꝰ marty. Et tres vltime lec. de exposicione euange. Sint lūbi vestri precincti. Et sic fiāt nouem lec. Et cetera de cōmuni plurimorū confessoꝝ cum supradicta orone scȝ Exaudi quesumus domine. Hac die erunt vespere de sancto remigio sociisqȝ eius. Memoria de sācto leodegario epo ꝛ mar. **D**Eus qui hodier= Orō na die beatum leodegarium martyrem tuū atqȝ pōtificem gloria et honore coronasti: tribue nobis propicius vt qui gloriam nō meremur: indulgenciam ipso interueniente consequamur. Per. Ad matutinas tres lectio. Lcō i **B**Eatus leodegarius ex nobilissima francorum progenie exortus: in augustu

dunensi vrbe deo disponente pontifex effect⁹ est Quē ebroinus maior dom⁹ regie exosū habuit: qr nec ei adulabatur vt ceteri: nec minas eius timuit. Mortuo autem rege: ebroinus pluribus exosus p̄cibus leodegarii liberatus a morte/ in monasterio tōsoratus est. Sed qr xp̄o militare nō potuit: secularia arma arripiens: totū qd̄ passus fuit: in leodegariū vindicare dispo(nit. Cūq̄ hostilis ebroi (fuit l. ii

[C]ūq̄ hostilis ebroi ni exercitus irrūpere festinaret: timens vir sanct⁹: ne q̄d dāni cōmissus sibi grex pro se pateref: aptis claustris sponte se pro oībus obtulit inimicis: qui mox ab eius capite oculos eruerūt. Tu autē. l. iii.

[P]ost hec in custodia posit⁹ fame cruciatur: et tn̄ incessāter deo gracias agebat. Qd̄ cum cognouisset ebroinus: labia eius secari fecit Sed cum nec sic a graciarū actione cessaret: iussit eum clam in abscondita siluarum duci: et ibi decapitari. Quo facto a religiosis viris decēter est sepultus. Cetera oia de cōi vnius marty. et ponti. cū p̄dicta orōne ℭ Sancti frācisci cōfessoris Oracio.

[D]Eus qui ecclesiam tuam beati francisci meritis fetu noue plis amplificas: tribue nobis ex eius imitacione terrena despicere et celestium bonorū semper participacione gaudere. Per dominum.

[B]Eatus franciscus L. i. in ciuitate asisii ortus et negociator effectus fere vsq; ad tricesimum etatis sue annum tempus suū vane viuēdo consumpsit Quē dn̄s infirmitatis flagello corripuit ac in virum alterum subito transformauit. Tu aūt. lc. ii

[C]um quadā die ecclesiam īgrederetur ymago crucifixi sic eum alloquit. Francisce vade et prepara domū meam que vt cernis tota destruitur ab illa hora insistebat ecclesie reparande et venditis que habebat: nudus ad dn̄m con(uolauit. lc. iii.

[E]xistente vi- ro dei in orōne hostis antiquus grauē carnis temptacionē eidem immisit. Qui veste deposita cordula durissima se verberabat Cūq̄ nec sic tēptacio discederet in magnā niuem se nudū demersit et sic diabolus confusus abscessit.

[I]n quadam visione lc. iiii. seruus dei supra seraphin crucifixum asperit qui crucifixionis sue signa sic ei euidenter impressit vt crucifixus videref Cōsignantur man⁹ pe

des et latus crucis caractere Sacerdotalib9 manib9 l. v. quibus conficiendi dñici cor=poris sacramentũ collata est potestas: magnã volebat sẽ=per reuerenciã exhibere. Pa=nes ei oblati ad bñdicendum ĩfirmis attulere salutẽ Aquã in vinũ conuertit de quo ĩfir mus gustãs sanitatẽ recepit. Cũq3 iã ad dies appro= l. vi pinquaret extremos longa ĩ firmitate confect9 sup nudã humũ nudũ se poni fecit ⁊ ad extremã horã perueniens va ledicens fratribus obdormi uit ĩ dño circa ãnũ dñi mille simũ ducẽtesimũ ⁊ vicesimũ Cetera oia de quocunq3 con fessore cum expõne euangelii Vigilate et orate. ¶ Sancte fidis virgi. tres lectio. Orō.

Deus qui presentez diẽ beate fidis vginis mar tyrio facis esse solẽnem: psta ecclesie tue: vt cuius meritis gloriatur: eius precibus ad=iuuetur. Per. Lectio prima.

Sancta fides aganensiũ ciuitate fuit oriunda nobilibusq3 parentibus pro=creata Juuenis quidem etate tempore passionis: sed sensu et opere senex apparuit Pul chra facie: sed pulchrior fide: Hanc preses ciuitatem prefa tam ingressus: suis aspectib9 iussit presentari. Tu aũt. l. ii

Preses igitur ab illa in terrogauit nomẽ: ⁊ cul tum fidei sue Virgo respon=dit Fides vocor Preses dixit Quis est cultus fidei tue? Sã cta respondit. Et ab exordio iuuentutis mee christiana sũ/ et dño iesu christo deuotissi=ma mente deseruio. Tu. l. iii.

Tunc preses ira succen=sus: iussit lectum ereuz afferri: et illam superimponi ac subter ignem poni Multi autem sancte fidis videntes constanciam: in xpm credide runt. Postea vero ducta est beata fides vnacũ primo ⁊ fe liciano: qui pariter sub vna xpi confessione decollati sũt De quorum passione pridie nonas octobris nos gaude=re voluit christus: cui est ho=nor in secula. Tu autem do. Et cetera de communi vnius virginis et martyris. ¶ Sã ctorum marci marcelli et a=pulei martyrũ tres lectiones de communi plurimorũ mar ty. cum inuitato. duplici. Or

Sanctorum martyrum tuorũ nos domĩe mar ci marcelli ⁊ apulei beata me rita prosequantur: et tuo sẽ=per faciant amore feruentes Per dominum. Cetera de cõ muni plurimorum martyrũ

¶ Sancte triduane vgi. ꝛ nō martyr. cuiꝰ ossa in lestalrik requiescunt et ibidem multū honorātur. Oracio.

Deus qui fideles tuos gl'iosa btē triduane solēnitate letificas fac q̄s nos ꝑ ipsiꝰ merita vite vtriusq; promereri gaudia. Per dominum.

Ad mat. ix. lec. fiat. Lcō pma

Beata et gl'iosa vgo triduana decolosia nata cū btō regulo ad ptes scotoꝝ āgelica ammonicione venit Que cū duabꝰ vginibꝰ potēcia ꝛ emeria in heremo apud rostoby sācā durit vitā. Tyrānus quidē nectaneuo noīe regionis illiꝰ regulus famā virginis audiēs. captꝰ amore in libidinē exarsit legatos ad virginem festinat vt eius cōsensū optineat. Tu. Lcō ii

Quod cuȝ illa cognouisset tyrānidē pricipis atq; suā pudiciciā opprimi ptimescēs patriā liquere decreuit atq; ī atholia apud locū q̄ dūsallad dicit aliquādiu pmāsit. Mittūtur nūcii virginē exquirere q̄ tādē īuēta cū verbis nequiret satisfacere nūciis ait. Quid est q tātus princeps de me paupercula dei vgine desiderare querit. Qui responderūt. Excellētissimā oculorū tuoꝝ speciē cōcupiscens si nō assequatur peribit. Lcō. iii

Tunc virgo affabili voce respondit. Quod de me querit optinebit. Cōuersa aūt in secreciorē locū oculos euellēs ꝛ palo trāsfixos illis porrexit dicens. Accipite quod diligit princeps vester. Tu aūt dn̄e.

Lcō. iiii

Nuncii vero oculos virginis sic palo transfixos suo regi pn̄tantes que gesta erant retulerūt Rex vero immobilē btē virginis constāciā āmiratꝰ/ quā prius habuit ī odium/ vertit ī amorē Interea btā virgo triduana ieiuniis ꝛ ocōnibꝰ vacās apd lestalryk in laudonia migrauit ad celestia. Tu. Lectio. v

Mulier quedā angloꝝ regionis nobilis genere lumē oculoꝝ amiserat q̄ cū multa sāctoꝝ limina deuote ꝑ restitucione visꝰ plustrasset nec optatū habuit/ tādē apparuit ei ī sōnis triduana virgo dicēs vade in scociam ad locū qui lestalryk dicit et ad sepulcrū meū a quo sospitata reddi tura es/ que inpigra mādata perimplens lumen recipere oculoꝝ meruit. Tu. Lcō. vi.

Eiusdē eciā postea mulieris filia paruula vltra fenestrā domꝰ ad altitudinē pedū trigīta cecidit oībꝰ quasi mēbris fractis ex impetu casꝰ illius

oculi euulsi sũt sed mater mi
seriã pueri cõdolẽs tamẽ bea
te triduane nõ imemoꝛ virtu
tis illa deuote ꝑ filie sue sani
tate depꝛecabat et statim pue
rula sana effecta oculoꝛũ eciã
recepit integritatem. Tu aũt
Lcõ. vii. de expõsiciõe euãgelii
Simile est regnum celoꝛum.
Et cetera omnia de cõmuni
vnius virginis nõ martyris
¶ Sãcti dyonisii socioꝛũqꝫ
ei⁹ mar. ad vs. ã. Scti ꝑ fidẽ
Psalmi feriales. Capitulũ.
Iustoꝝ aĩe. ℞. Uir inclytus
Ũy⁹. Sctoꝝ meritis. ℣⁹. Le-
tamini in dño. ãn. Insignes
pꝛeconiis alme tue nobilita-
tis cõsonãt voces collaudã-
tes verbo supplici pꝛosequa-
mur: aue inclyte martyꝛ: an-
geloꝝ cõsoꝛs: apl'oꝝ socius:
ꝓphetarũ cõciuis: ⁊ martyꝛũ
coheres scẽ dyonisi cũ sociis
tuis intercede ꝑ nr̃a oĩumqꝫ
salute. ps. Magt. Oꝛacio.

Deus qui hodierna die
beatũ dyonisiũ virtu
te cõstãcie in passione roboꝛa
sti: quiqꝫ illi ad pꝛedicãdũ gẽ
tibus gloꝛiam tuã rusticũ et
eleutheriũ sociare dignat⁹ es
tribue nobis q̃s ex eoꝝ imita
cione ꝑ amoꝛe tuo pꝛospera
mũdi despicere: ⁊ nulla eius
aduersa foꝛmidare. Per do.
Ad matutinas. Inuitatoꝛiũ
Adoꝛem⁹ regẽ magnũ dñm.
Qui ĩ sctis suis sp ẽ mirabilis
ps. Uenite. y⁹. Sctoꝝ meritis
In pꝛimo nocturno atipho.
Sctũs dyonisi⁹ qui tradẽte
btõ clemẽte bti petri apl'i suc
cessoꝛe verbi diuini semina gẽ
tibus erogãda susceperat. ps
Beat⁹ vir. ãn. Quo amplius
gẽtilitatis feruere cognouit
erroꝛẽ: illuc intrepid⁹ ac ca-
loꝛe fidei armat⁹ accessit: ac
parisi⁹ dño ducẽte ꝑuenit. ps
Quare fre. ãn. Nõ veritus in
credule gentis expetere feri-
tatem: quia virtutem suam
pꝛeteritarũ penarũ recoꝛda-
cio roboꝛabat. ps. In dño cõ
fido. ℣⁹. Letamini ĩ dño. lc. i.

Preciosus dñi dyonisi⁹
athleta post passionem
petri et pauli romã veniẽs: a
btõ papa clemẽte honoꝛifice
susceptus est. Qui dixit ei In
tui foꝛtẽ apostolatus omnẽ
galliã suscipe: opusqꝫ fac euã
geliste: sociosqꝫ ei adhibens/
data oĩb⁹ pace dimisit eos a
se. ℞. Post passionẽ dñi ĩ vni
uersis gẽtib⁹ ꝑ̃dicacio ꝑfutu
ra successit: ita vt fide crescẽte
multi mererẽt fieri ꝯfessoꝛes
Quos catholica postmoduꝫ
gaudet ecclĩa ꝓmeruisse mar
tyꝛes. ℣. Qui cũ ĩminere suas
cernerent passiones: que dño
iesu chꝛisto docente didicerãt

repleti spiritussancti gracia docuerunt. Quos. Lectio. ii.
Sanct⁹ igitur dyonisi⁹ quo amplius apud gallias ferue re cognouit gētilitatis errorē/ illuc intrepidus et fidei calore armatus accessit: et parisius domio ducēte peruenit. Ubi cū maximā christi graciā ī lucrādis populis fuisset adeptus/ ecclesiā cōstruxit/ et officia clericoꝝ dño seruienciū ibi constituit: probatasque personas honore secūdi ordinis āpliauit. R. Grās ago tibi dñe: qui infestātis inimici iacula ꝓbacionē fideliū tuoꝝ prestitisti esse/ et nō vulnera: sed talē tuis martyribus tribuis pro labore mercedē. Ut nullum tuorū fuisse gaudeat hostis imbellē. V. Quinīmo perpetuum eis largiris triūphū: vt ecclesie tue sēper sint in exemplū. Ut nullū. Lcō. iii
Tantas per illū dñs dignabatur exercere virtutes: vt rebelliū corda nō minus miraculis q̄ predicaciōe obtineret Dirigitur ergo a domiciano sisinni⁹ p̄fect⁹: vt ydolis dyonisiū sacrificare cōpelleret: aut securi percuteret. Rm
Beatissimus dyonisius christi martyr tradente beato clemente eroganda gētibus semina diuina suscepit Et quo amplius gentilitatis errorē feruere cognouit. Illuc intrepidus: et calore fidei armatus accessit. V. Et parisi⁹ dño ducente peruenit: nō veritus incredule gentis expetere feritatem. Et. Glia. Illuc
In secundo nocturno. ātipho.
Ecclesiam illis que necdum in locis erat: et populus ille nouam construxit ac officia seruienciū clericorum ex more constituit probatasque personas honore secūdi ordinis ampliauit. ps. Domine quis habita. ān. Cinctus ergo fide/ et misericordiam anteponens: paulatim sociabat deo quos dyabolo subtrahebat. ps. Cōserua. ān. Miroque modo inermi viro non valebat plebs armata resistere. psal. Domini est terra. V⁹. Exultent iusti. Lectio quarta.
Tunc sanctus dyonisius capitur et cū sanctis rustico et eleutherio coram prefecto sistitur. Cui prefectus ait. Tu es ne ille senex: qui deorum culturas euacuas? Cui sanctus dyonisi⁹ ait. Senex quidem sum corpore/ sed feruore fidei et salutari confessione domini mei iesu christi maneo semper nouus: et nouos et filios gignere nō cesso. Tu aūt. R. Tantas per illū dñs

dignabatur exercere virtutes
Ut rebelliū corda nō minus
miraculis q̄ predicacionibus
obtineret. ℣. In quo lux ce-
lestis gracie ineffabiliter ra-
diabat. Ut rebelliū. Lectio v
Prefect⁹ dixit ad beatū dyo
nisiū. Dic cui⁹ numinis te p̄-
fiteris esse cultorem? Tūc hi
tres quasi vno ore respōderūt
In hoc inquiūt manifestum
est nos esse verissimos chri-
stianos/ cū corde credamus
ore cōfiteamur: et opere pio
colamus patrē et filiū et spi-
ritū sanctū trinū et vnū deū
ac dn̄m. ℟. Dū sacrū myste-
riū sāctus dyonisius celebra
ret ī carcere: apparuit ei dn̄s
iesus xp̄s cū multitudine an-
gelorum. Dansq̄ illi sācta dixit
Accipe hoc chare meus quod
mox cōplebo tibi vna cū pa-
tre meo. ℣. Mecū enī est ma
xima merces tua et his qui au
dierīt te salus in regno meo.
Dansq̄ illi sancta. Lectio vi
Iratus vero prefectus iussit
eos variis tormentis affici.
Et cū nec sic a laude xp̄i cessa
rent: in carcerem eos recludi
fecit. Ubi cū beat⁹ dyonisius
sacrum mysteriū celebraret:
hora qua frangebatur panis
sāctus/ lux tanta resplenduit
super eum/ vt omnes qui ade
rant mirarentur. ℟. Mecū
est enī maxima merces tua et
his qui audierīt te salus ī re
gno meo. Nūc facies fortiter
Et erit nomen tuum in lau-
de. ℣. Dilectio et benignitas
quam habes semper: pro qui
buscūq̄ petieris impetrabis
Nunc facies. Gloria pr̄i. Et.
In tercio nocturno antipho.
Tantas per illum dominus
dignabatur exercere virtu-
tes: vt rebellium corda non
minus miraculis q̄ predica-
cionibus obtineret. ps. Exul
tate iusti. an. Dum sacrū my
sterium beatus dyonisius ce
lebraret in carcere: apparuit
ei cum multitudine angelo-
rum dominus iesus christus.
ps. Benedicam. an. Dansq̄ il
li sancta dixit: accipe hoc cha
re meus: quod mox comple-
bo tibi vna cum patre meo.
ps. Deus venerunt gentes.
℣. Iustorum anime. lc. vii.
In predicta autem luce ve-
niens dominus iesus christ⁹:
accepit panem sanctum et de-
dit illi dicens. Accipe hoc
chare meus quod mox com-
plebo tibi vna cū patre meo:
quoniam mecum est maxi-
ma merces tua: et his qui
te audierint salus in regno
meo. Nunc facies forti-
ter: et erit nomen tuum in
laude. Dilectio et benigni-

tas: quã habes semp et ꝓ qui buscũq pecieris ĩpetrabis. ℟ Adest nãq beati dyonisii sacratissima dies: in qua trium phans agonẽ expleuit Et coronã victorie accipere meruit de manu dñi. ℣. Quem dñs post aplos sic honorauit: vt omnẽ galliam eius apostolatu insigniret: quiq eã suo sãguine cõsecrauit. Et. lc. viii.

Post hec adducti sũt btĩ martyres xp̃i ad p̃fecciã prefecti Qui cum sacrificare nollent ducti sũt ad locũ decollacionis Ubi cũ genibus flexis oracionẽ fudissẽt: protinus a pernicib⁹ vno eodẽq momento decollati sunt. ℟ Uir inclitus dyonisius martyr dñi preciosus succensus igne diuini amoris constãter sustinuit supplicia passionis Et per immanitatẽ tormentorum puenit ad societatem angelorũ. ℣. Cuius intercessio nobis obtineat veniã: q̇ per tormenta passionis: eternam meruit palmã: et sempiternam coronam. Et per. l. ix

Quorũ eciã capitib⁹ abscisis: lingue dñm fatebãtur Ad declarãda quoq martyris dionysii merita sãctum cadauer se erexit: et caput propriũ brachiis pendulis cepit vectitare: et ad locũ vbi nunc iacẽt portauit. Cu ℟. Beatus dionisius rustic⁹ et eleutherius in hac ergo fidei constancia permanentes Reddẽtes terre corpora Beatas animas celo cũ gaudio intulerũt ℣. Beatorum anime sanctorũ dionysii rustici ⁊ eleutherii relictis glebis: secuti sunt saluatorẽ. Reddentes. Glĩa patri. Beatas. ℣. Justi autẽ ĩppetuũ. In lau. ã

Hi sãcti viri a beati dionisii nunq̃ sustinuerũt abesse presencia: quos in vnũ interrogacio percussoris inuenit. ps. Dñs regna. ãn. In hac ergo fidei cõstancia pmanentes: reddẽtes terre corpora: beatas celo animas intulerunt. p̃s. Jubilate. ãn. Tali nãq ad dñm meruerũt professione migrare: vt amputatis capitibus adhuc putaret lingua palpitans dñz confiteri. p̃s. Deus deus me⁹. ãn. Beata nimiruz ⁊ deo nostro grata societas: ĩter quos nec primus alter potuit esse nec tercius: sed trinitatem confitentes: trino meruerunt coronari martyrio. p̃s. Benedicite. ãn. Et facta ẽ comes multitudo celestis exercitus exanimi corporꝫ beati dionysii caput proprium deportantis laudans deum et dicens: glo

ria tibi domine. ps. Laudate cpm. Iustorū aīe. hym. Ver gloriose martyrum. V⁹. Mirabilis deus. an. Adest nāq3 btī dionysii sacratissima dies: in qua triumphās agonē expleuit: & coronā victorie accipere meruit de manu dñi. v. Benedictus. oro. Deus qui. Ad primam ān. Hi sancti viri. p̄s. Deus in nomine tuo. ad terciam an. In hac. v. Legem pone. cpm. R. et V. de cō muni plurimor martyr ad omnes horas dicuntur. Ad sextam ān. Tali nāq3. p̄s. Defecit. Ad nonam ān. Et facta est. p̄s. Mirabilia. Ad secundas veš. ān. Hi sācti viri. psalmi feriales cp̄m. Iustorū aīe hym. Ver gloriose. v. Mirabilis de⁹. ā. O beate dionysi magna est fides tua: intercede pro nobis ad dñm deū nostrum: vt qui qualitate tibi sumus dissimiles sua gracia largiente faciat esse consortes. p̄s. Magt. oro vtš. Meoria fiat de sancto gereone sociisq3 eius martyribus. Oro.

PResta q̄s op̄s deus: vt sicut sanctorum tuoru3 gereonis/ victoris/ cassii/ florencii/ sociorumq3 eoru3: nos natalicia celebranda non deserunt: ita iugiter suffragia comitentur. Per dominum.

¶ Sancti gereonis sociorū q3 eius marty. tres lec. oia fiant de cōi plurimorū martyrum: cū predicta orone Presta quesumus. ¶ Sancti caynici abbatis qui i kēnoquhy in diocesi scti andree pro patrono habetur. Oracio

PReces nostras quas tibi dñe in beati caynici confessoris tui atq3 abbatis veneracionem deferim⁹ benign⁹ suscipe et ipsius interuentu quesumus clementer exaudi. Per

¶ Memoria de sctō nichasio sociorūq3 eius marty. Orō:

DEus qui sanctam nobis huius diei solennitatem in honore sāctor martyrum tuorum nichasii/ quirini/ et scuuiculi consecrasti: adesto familie tue precibus: & dona: vt quorū festa celebramus: eorum merito et auxilio subleuemur. Per do. Ad matuti. ix. lectio. fiant. Lec. i.

CAynic⁹ qui de ybernia genus acceperat et nomen scociā veniēs sub monachali habitu et monasticorū regula plurib⁹ militauit annis eo nāq3 tempore magne sanctitatis et deuocionis vir beatus colūba in yona floruit īsula qui cum beat⁹ caynicus eū visitaret venerabili Cūq3 simul (ter recept⁹ ē. l. ii

cōfabularentur varias sacre
scripture questiūculas in me
diū proposuit quas/ perfecte
humanā vt aperuit superan
do naturā enucliauit et au-
dientibꝰ claras reddidit. Cū
qꝫ sapienciā eius beatus colū
ba admiraretur et interroga
retur vnde haberet/ respōdit
cū solitariā in heremo agerē
vitā pro nomīe iesu ille meū
illustrauit spm̄ et/ ruditatē
meā spū oris sui detersit. l. iii

Verū inito per fratres cō-
silio romā peciit eo itaqꝫ iti-
nerāte per ytaliā incidit ī la
trones qui eū spoliatū occi-
dere niterent brachia eoꝝ di
uina pietas adeo cōpescuit et
retrarit vt quasi statue īmo-
biles viderentur. Sed prece
btī viri brachia vt antea sana
ta sūt ⁊ ad se ꝯuersi deū ⁊ bea
tū virū laudauerūt ab eodē
genibus flexis veniā postulā
tes abierūt. Tu aūt dñe.

Med' fiāt de. s. nichasio. l. iiii

Beatꝰ nichasius eps: ⁊ qui-
rinus presbyter: scuuiculusqꝫ
dyaconꝰ: q̇ beato clemēte cū
beato dyonisio ad predicādū
in gallias directi fuerant ad
vrbē rothomagēsiū voto cōi
pergere decreuerūt. Quibus
sisinius a domiciano ad delē
dū nomē christianitatis dire
ctus/ sic ait. Estis ne vos se-
ductores pessimi qui cū sene
illo quē parisius extinxi: ad
euertēdū populū venistis. l. v

Nūc sctūs nichasius ait. Nō
enī sumus seductores: sed re-
ductores hominū ad cogni-
cionē creatoris sui. Sisinniꝰ
vero ait. Cur ergo cōuertitis
ppl'm: cōuertite vosmetipsos
ad culturā deoꝝ nr̄oꝝ. Qđ si
nolueritis in cōspectu eorum
quos decepistis male subacti
peribitis de terra. Cui sācti
martyres quasi ex vno ore di
xerūt. Ne putes hominū stul
tissime ⁊ sceleratissīe nos mi
nis tuis terreri Qđ enī mina
ris diu est qđ optauimꝰ. l. vi.

Tūc sisinnius fecit eos decol
lari: ⁊ corpa eoꝝ canibꝰ ⁊ aui
bꝰ dereliq̄. Succedēte vo no
cturno silēcio/ sctī apprehēsis
propriis capitibꝰ trāsmeato
vado: qđ nūc vadū nichasii
dicitur requiescūt: in insula
eiusdē fluminis amenissima
in ecclesia ad eorū honorē cō
structa: in possessiōe quōdam
piencie matrone: eoꝝ moni-
tis ad fidē cōuerse. Tu. l. vii.

Quodam eciam die oblatū
est beato viro mōstrū mirabi
le ad humanā effigiē corpus
hñs sine mēbris qđ cū vidisset
fontem viuum de terra pro-
duxit in quo monstrū lauit
et cōfestim omnia mēbra de

massa perfecte prorumpunt. Magum eciam qui se tanq̄ deum a populo arte magica coli persuaserat signo sancte crucis premitus facto demonē qui illum illuserat effugauit et artem magicam illam populo palam demonstrauit. Tu aūt domine. Lcō viii

Contigit eciam demonem virorum sanctorum insidiatorem domum ī qua studuit beat⁹ canicus igni dare. Cū qȝ vir dei domum igne valido accensam intellexisset domum foris egreditur et librū euangeliorum in quo extunc legebat apertum reliquit quē apprime dilexerat singulis at tamen in domo consumptis liber euangeliorum sine macula ꝯpart⁹ est. Tu aūt. l. ix.

Hiis et q̄ꝑ plurimis aliis virtutibus et claris miraculis Sanctus pollebat canicus. mortuos resuscitauit. mare calcabile se prebuit et cetera elementa suo nutui obediebant animam cuiusdā de manu demonum liberauit surdos audire et loquela priuatos fandi modum dedit tandem in bona senectute celeribus super ethera volauit pennis angelico in presens associato choro. Tu aūt

Cetera omnia de communi vnius confessoris et abbatis

¶ Sancti congani abbatis qui apud turres aberdonensis dyocesis veneratur. Or.

Deus qui beatū ꝯganū piium pastorē ꝯfessorē pariter et abbatem preclaris decorasti miraculis: presta quesumus vt ei⁹ meritis patrociniisqȝ suffulti ad celestia mereamur gaudia puenire. p

Ad mat. ix. lec. Lectio prima.

Conganum kentigerne matrone germanū beati felani abbatis carissimū esse ferunt auunculum hic illum ex scotorum ybernenciū et laynensium regulis genealogia descendisse et ab adolescencia milicie deditū. Arcu ⁊ equitum cursu exercitatum tradidit hystoria. Lctō scda.

Sȝ vtrisqȝ orbatus parētib⁹ regnū paternū legibus ⁊ armis gubernādū rēpublicā ipsā ⁊ eiusdē vtilitatē cūctis domesticis reb⁹ ⁊ cōmodo singulari p̄ferēdā esse cēsuit ⁊ ordinauit. Catholicā fidē seruādā et dei sāctā ecclesiā decorādā deo decīās soluendas et oblaciones frugū terre salutiferas ecclesie sacerdotibus tradendas statuit et sibi subiectis hec et similia palam inuiolabiliter seruanda iudicauit. Tu aūt. dn̄e. Lectio. iii

Interea dū btūs ipe cōganꝰ
adeo regnū sibi a deo ꝯmissū
ī pace ꝛ trāqllitate collocaret
vt oēs q̄ sue iurisdictiōi tradi
ti fuerāt sub dei lege viuebāt
inuicē nemini iniuriam infe
rētes in tātū ꝙ eiꝰ doctrina
et lege oēs deo magis seruiē
dū ꝙ mūdo p̄elegerēt. l. iiii.
Sz q̄ bonoꝝ operū īsidiatoꝛ
īimicꝰ est ille inueteratus in
vicinos cōreges seu regulos
zizaniā seminauit et aduersꝰ
beatū cōganū dira excitauit
bella et suū regnū vi ꝛ armis
depopulādū et dep̄dādum
illoꝝ aīos ꝯmouit bello aūt
cōcito ꝛ multis ferro et sagit
tis vltro citroqꝫ peremptis.
Cōganus tātā innocētū san
guinis aspersionē vidēs ī fu
gā vertit et p hostes fugatus
pede sagitta pcussus est sed il
loꝝ manus dīna virtute alia
absqꝫ lesione euasit. Tu. l. v.
Regno paterno ꝛ ipiꝰ vana
glīa derelictis religionē īgre
ditur et cū kentigerna soꝛoꝛe
sua matrona deo deditissima
et filiis eius felano furseo et
vlcano viris deo carissimis
ac septem clericis aliis in sco
ciam nauigio puenit et ad lo
cū qui lochelch dicitur in er
chadia boꝛiali vbi acerri-
mā durerat vitam chꝛistianā
vbiqꝫ enuncians fidem soli-
tariam vitam ducere regeo
p̄eelegit palacio et humili in
dutꝰ cucullo castitatis aliis
relīquebat exemplū. Tu. l. vi
Quare eo ī loco paulo post
ob sāctitatez auunculi sui be
atus ipse felanus ecclesiā in
eius honoꝛe construxit qui in
p̄esens vsqꝫ hodie ab illius
terre incolis beatus ipse cō-
ganus colitur et veneratur
qui post longam et diuturnā
huius vite miseriam sub re-
gula et habitu monachali sā
cte et deuote viuendo spiritū
deo reddidit et in yona sepul
tus est insula. Tu aūt domīe
Lcō. vii. De exposiciōe euāge.
Nemo accendit lucernam.
Et cetera omnia de cōmuni
vnius cōfessoꝛis et abbatis.
Eod die de sanctis virginibꝰ
fyncana et fyndoca. ix. lec. et
differūtur oīa de cōi plurima
rū virginū cū hac oīone or
Auctoꝛ virginitatis do
mīe iesu chꝛiste nostro-
rum mentis et coꝛpoꝛis con-
serua castitatem et sanctarū
virginum tuarum fyndoce
et fyncane intercessiōe ꝛ meri
tis earum sācto consoꝛcio iū
gamur in celestibus. Per do.
Et notandum est ꝙ fyncana
apud etht aberdonēsis dyoce
sis et fyndoca apud archi-
diaconatum dumblanen-

lis dyocesis venerantur.
¶ Sancti calixti pape. Oro
Deus qui nos conspi-
cis ex nostra infirmi-
tate deficere: ad amorem tuū
nos misericorditer per sancti
calixti martyris tui atqꝫ pon
tificis exēpla restaura. Per.
Ad mat. ix. l. Inuita. dup. l. i
Temporibus maximia
ni ꝛ alexandri facta est
inquisicio in vrbe romana de
christianis vt cogerētur ydo
lis immolare. Tunc palma-
cius consul cum multitudi-
ne militum venit transtybe-
rim: vbi erant multi christia
ni cum beato calixto papa/
īter quos erat beatus calopo
dius presbyter sener Ingressi
vero decē milites cenaculū:
subito ceci facti sunt dicentes
Accendite luminaria: quia lo
cus obscuratus est Et ait ca
lopodius. Deus qui videt om
nia: ipse cecauit oculos ve-
stros. Tu aūt dn̄e. Lectio. ii.
Palpantes igitur descende
rūt de cenaculo cecati. Quod
vidēs palmacius timore pter
ritus fugiens nunciauit hec
alexandro. Currensqꝫ palma
cius ad beatum calixtum/ ce-
cidit ad pedes eius rogans
eum vt a cultura demonum
eum liberaret Quo baptiza
to cum omni domo sua: ale-
xander hoc audiens calopo-
dium gladio feriri fecit ꝛ ca
lixtū incarcerari. Tu. Lcō iii
Erat autem in eadem custo
dia miles quidā nomine pri-
uatus vlceribus et doloribus
plenus. Hic misit se ad pedes
sancti calixti petens ab eo ba
ptizari. Qui mox vt baptiza
tus est ab omnibus vulneri-
bus mundatus est. Hoc au-
diens alexander fecit militē
plumbatis deficere: ꝛ calixtū
per fenestram domus precipi
tari/ et ligato ad collum eius
saxo: in puteū demergi iussit.
Cuius corpus asterius pres
byter noctu cum clericis de
puteo eleuauit/ et sepeliuit in
cymiterio calopodii via au-
relia/ pridie idus octobris. Tu.
Cetera omnia de communi
vnius martyris et pontificis
cum oracione supradicta.
¶ Sancti michaelis in mon
te tumba. Ad vesperas super
psal. ān. Excelsi regis. psal.
fer. Capitulū. Significauit.
℟. Archangeli michaelis in
teruencione suffulti te domi
ne deprecamur. Ut quos ho-
nore prosequimur. Contiga
mus et mente. ℣. Perpetuū
nobis domine tue miseracio
nis presta subsidium quibus
et angelica prestitisti suffra-
gia non deesse. Ut quos. Glo

ria. Continga. Hym. Vt et a. super psal. Magt. cum orone sicut i alio festo. oro vt s. In matuti. ix. lec. fiant tota cantetur hystoria sicut in alio festo. preter. ix. ℟. quod erit Archangeli michaelis. Lectio. i.

Postq̄ gens francorū xpi gracia insignita longe lateq̄ vndiq; per prouincias superborū colla ꝑdomuisset. Michael archangelus paradisi prepositus: qui pri⁹ ostenderat se velle venerari in mōte gargano multis īdiciis debet honorari in loco hoc q̄ tūba ab incolis vocatur. Lec. ii

Hic vero loc⁹ olim opacissima silua claudebat sꝫ postea eā flumīe oceani vndiq̄ circundante in arene forma est redactus Sed et mare recessu suo deuotis populis bis in die iter prebet limina petentibus archāgeli michaelis. L. iii.

Iam vidē dum est qualiter ideꝫ locus angelica reuelacione dedicatus est. Postq̄ deo amabilis prefati loci epūs authbert⁹ bis fuisset ammonitus in somnis: vt in dicti summitate loci edem in honore sancti michaelis construeret Cōtigit taurum cuiusdam a fure ibi ad tēpus abscōdi. Tercio ammonit⁹ est episcopus asperius vt eo loco edem cōstrueret: quo taurus erat absconse ligat⁹ Lectio quarta.

Cum de loci requireret amplitudine ꝛ qualitate: responsum accepit in somnis edificacionis eum debere statuere modum quem videret iuuēcum pedib⁹ in circuitu pertriuisse. Tu aūt. Le. v.

Episcopus vero de visione certus predictū locū ingressus eum purgari fecit et planari. De quo eciam loco duas rupes mire magnitudinis in somnis ammonitus auxilio sancti michaelis fretus virtute multorum remouere volencium deficere videbat facillime solus ammouit. Tu autem. Lectio vi

Cumq̄ eps de magnitudine fabrice adhuc dubitaret: nocte media ros iacuit super verticem montis: vbi autem fundamenta collocanda erant siccitas fuit Dictūq̄ est epo Vade et sicut signatum videris: fundamēta iace. Lectio septima

Tunc epus grās agens deo fabricam in culmine mōtis in modum cripte rotūdā centum vt estimatur hominū capacem ad similitudinem illius ī mōte gargano cōstruxit. L. viii.

Post hec

monitu beati michaelis missi sunt nūcii ad montē garganū pro pignoribus beati michaelis deferēdis Qui ab epo loci et abbate venerabiliter recepti: causā aduēt⁹ sui hūiusmodi exposuerūt. L. ii

Traduntur eis pignora pars videlicet rubei pallioli qd ipse btūs michael sup altare qd ipse manu cōstruxerat posuit et pars marmoris supra qd stetit: cuius vestigia vsqz hodie superextant dicto loco. Authbertus vero epus dicta munera honorifice suscipiēs opus cōsūmauit et officia duodecī clericorū ibi cōstituit Duasqz villas de epatu suo eis p sua tradidit sustētacione. Ad lau. oēs aīe dicūtur. Ad. i. ān. Dū pliaret. ps. Deus in noīe. ān. Te iure. ps Quicūqz. R. Jesu xpe. cū alleluya. v Qui sedes. Ad alias ho. oia fiant sicut in alio festo Ad. ii. veš. omnia fiant similiter pter R. qd nō dicet Et mēo. de sācta etheldreda. Dīo.

Deus qui es spōsus virginū refrigerium cōtinenciū et salus oīum te diligenciū: cōcede propici⁹/ vt q beate virginis tue etheldrede translacionis diem veneramur/ ei⁹ patrociniis tue maiestatis clemenciā senciamus. Per. Eodem die scti colmani epi et cōfes. ix. lec. fiant sed differtur. oia de cōi vnius confesso. et pōtifi. Sz cū hac Oratione

Deus qui beato colmano pōtifici tuo tantā contulisti graciā/ vt errorum sedentes ī tenebris ad xpianam illustraret fidem/ psta qs ei⁹ patrocinio nos ab omni viciorum errore liberari. Per dominum nostrum. Eodē die de sctō regulo abbate qn in xl. de eo non fuerit seruiciū. oīa sicut ī alio festo. sed differtur ī crastinū. Qui quidam regulus in sācto andrea et per diocesim eiusdem honoratur. Et colmanus habet patron⁹ apud balhelup.

¶ Sancti luce euangeliste. Ad primas vespe ān. Placentes deo. psal. feriales Capitu Similitudo vultus R. Qua tuor animalia. hy⁹. Annue christe. v⁹. Jn omnem terraz ān. Ecce ego. psal. Magnificat. Require hec omnia in festo sancti mathei apostoli et Dīo

Jnterueni euange.

Jnteruenat pro nobis domine qsumus tuus sanct⁹ lucas euāgelista qui crucis mortificacionem iugiter in suo corpore p tui nominis honore portauit Per Memoria de sancto iusto martyre Oracio

Deus qui beato iusto talem fortitudinem tribuisti: vt in puerili corpusculo gloriosum pro amore tuo subiret martyrium: concede ꝓpicius: vt ipsius intercedentibus meritis ab omnib⁹ nos absoluas peccatis. Ad completoriu oia fiant sicut in festo sctē trinitatis. Ad matutinas ix. lec. tota cantet hystoria sicut in festo scti mathei apli et euangeliste cū hym. De communi vnius apli. Lec. i.

Gloriosissimus euangelista iesu xpi lucas nacione syrus arte nichilominus medicus discipulus apostolorum fuit Quorum almificos actus prout vidit lucido disertoq₃ sermone prosecut⁹ est in breui libello: quē ad charissimum sibi theophilū scripsit Cuius quoq₃ libri pulchra īchoacio videtur fore scilicet. Primū quidē sermonē feci de omnibus o theophile que cepit iesus facere et docere. l. ii.

Deniq₃ paulū secutus est egregiū doctorē gēcium vsq₃ ad triūphum passionis eius: quē cū coapostolo suo rome exceperat: ⁊ īdiuiduus comes peregrinacionis ac tribulacionis eius vbiq₃ extans permansit Cuius precipue peregrinacionis ⁊ sacre doctrine gesta cū gestis aliorum annectēs apostolorū: librū vnū ad laudem nōis xpi ad memoriam ipsorū et vniuersalis ecclesie sancte stabilimentum cōtexuit. lc. iii

Qui dū eūdē gloriosissimum paulū doctorē gencium sequeretur per plurimas terre marisq₃ tribulaciones: digne ab eo huiusmodi testimonio diligencie meruit laudari Sic enim de eo scribēs corinthiis ait. Salutat vos lucas medicus charissim⁹ meus: qui est in dn̄o fidelis Et thimotheo illustri viro scribēs dicit Lucas mecū ē sol⁹.

Et in alio quoq₃ lc. iiii epistole sue loco sic ait de eo inter reliqua salutacionis verba Ecclesie dei q̄ erat corinthi: misimus eciam fratrem nostrū lucā: cui⁹ ē laus in euangelio ꝑ omnes sāctas ecclesias. Uere omni ore laudabilis est iste q̇ meruit a tanto aplo laudari ⁊ ꝑ̄dicari. l v

Laudemus ergo eū cum illo et nos charissimi ⁊ consona voce cordis et oris veneremur et verum medicū a deo missū aīarū predicem⁹ cuius oīa doctrine verba nichil aliud resonare videntur nisi anime languentis medicinam veram. Lectio sexta.

Ab ipſo ergo puericie ſue tempoꝛe caſtus perſeuerans: neqꝫ vxoꝛē neqꝫ liberos dicitur habuiſſe Sed apoſtolice pꝛedicacionis opus exercēs obiit ſeptuageſimo quarto ſue etatis anno plenus ſpiritu ſancto. Cuius ſacrū coꝛpus in bithinia eſt humatum Sꝫ poſtea ad cōſtātinopolitanam vꝛbē eſt tranſlatum. Ubi multa ⁊ magna ꝓdigiorū miracula ad laudē noīs ſui per merita huius ſācti euāgeliſte opari dignat̄ dn̄s noſter ieſus xp̄s Qui viuit et regnat cū deo patre in vnitate ſpiritus ſancti deus p oīa ſecula ſeculoꝛū amē. Scd̄m lucam. x. cp̄

IN illo tp̄e. Deſignauit dn̄s ieſus et alios ſeptuaginta duos/ ⁊ miſit illos binos ante faciē ſuā in omnē ciuitatē et locū quo erat ipſe venturꝰs Et reliqua

Omel. bti grego. pape. l. vii.

DOminꝰ ⁊ ſaluatoꝛ noſter fratres cariſſimi aliquando nos ſermonibus aliqn̄ operibꝰ admonet. Ipa enī facta eius p̄cepta ſūt Qꝛ dum aliquid tacitꝰ facit: qd agere debeamus innoteſcit.

ECce enim binos L. viii in pꝛedicacionē diſcipulos mittit. Quia enī duo ſūt pꝛecepta charitat: videlicet amoꝛ dei et pꝛoximi: et minꝰ q̄ȝ inter duos charitas haberi non poteſt. Lectio ix.

NEmo enī pꝛopꝛie ad ſemetipſuꝫ charitatē habere dicitur: ſed dilectio ſe in alterum extēdit: vt eſſe charitas poſſit. Binos ad pꝛedicandū mittit diſcipulos: vt hoc tacite nobis inſinuet: quia qui charitatē erga alium non habet: pꝛedicacionis officiū nullatenus ſuſcipere debet. Ad lau. et ad oēs hoꝛas oīa fiāt vt ſupꝛa dictū eſt cū oro. huius diei. Mēo. de ſācto iuſto oro vts̄. Ad ſcdas veſperas ſup pſal. hec ſola an̄. Dilecti deo. p̄. Dixit dn̄s. et ceti pſal de aplis. Cp̄m. Similitudo vultus. R. Cum ambularēt et cetera vt ſupꝛa dictum eſt.

¶ Sanctarū vndeci miliū virginū quarū coꝛpoꝛa in almifica ciuitate colonienſi requieſcunt et earū oſſa marimo cū honoꝛe venerant̄. Ad vs. ſup pſal. fer. a.

O q̄ȝ pulchꝛa ē caſta generacio cū claritate imoꝛtalis eſt enī mēoꝛia illiꝰ qm̄ apud deū nota ē et apud hoīes. Cp̄

VIrginitatis nomē eſt honoꝛabile qd amplectentes pꝛudētes virgines leticiā bonoꝝ operum in coꝛde

atq̃ consciencia posuerũt. R. Milibus vndenis ꝓ xp̃i noie passis Uirginibus sacris sol uam⁹ numina laudis. V. Occurrit sponsas reddẽs spõsa lia letus. Uirginibus. Hym.

IEsu rex saluatoꝛ virginum/ que spꝛeuerũt amplex⁹ hominum/ tu coꝛonas reddis certaminũ/ vincentib⁹ auctoꝛẽ criminũ. Ponunt pꝛo te coꝛpus virgineum/ tibi libant cruoꝛem roseũ/ per ascensũ lote purpureũ/ gaudent subtus altare aureum. Te virginũ vndena milia/ agnum pascentem inter lilia/ subsequunt tua in atria/ iubi lando iugi leticia. Spõse spõ sas oꝛare facias/ quas pꝛo no bis clemens exaudias/ delẽdo culpas et miserias/ duc nos ĩ ter dilectas filias. Sit laus deo patri ingenito/ virt⁹ nato sit vnigenito/ cum spiritu simul paraclito/ pꝛo virginũ honoꝛe debito. Amen. V. Adducent regi virgi. an. O clemens deitas tibi psallẽcium laudes voces ne asperneres q̃s cum laude sanctarũ anime virginum que tuo munere triũphantes seculũ cũ palma martyꝛii celi hodie meruerunt ingredi thalamum vbi magnificant nomen tuum in eternum. psal. Mg̃t. Oro.

OMnipotẽs sempiterne deus da nobis in festiuitate beataꝝ virginũ martyꝛũq̃ tuarũ vꝛsule sociaꝝq̃ eius congrua deuocione gaudere vt et potenciã tuam ĩ earũ passione laudem⁹: ꝛ pꝛouisum nobis capiam⁹ auxiliũ. Per dñm. Inuita. Agnum sponsum. In. i. noc. an. Purpureos floꝛes celesti rore madẽtes decreto dñi famosa bꝛitannia misit. ps. Dñe dñs. an In cunis posite baptismi fõte renate et fidei vere sunt legibus iniciate. ps. Celi enar. an. Has deitatis amoꝛ sibi federat oꝛdine miro dũ retrahit mũdo festinat reddere celo. ps. Dñi est terra. V. Adducentur regi virgi. Lec. i

BEata virgo vꝛsula martyꝛii sui per trienniũ mirabiliter celebꝛato pꝛeludio Cuꝫ iam ꝓpositã nupciarũ diẽ sibi immineri videret conuirgines suas vt dñm pꝛecibus pulsarent ammonuit ne castitatis ꝓcinctum perderent. R. Ecce bꝛitãnia mittit ad ethera exenia clara floꝛida germina labe carencia Soꝛte beata. V⁹. Ciuib⁹ angelicis solẽniter associãtur. Lectio scda

Hiis dictis dum quasi iã currentibus stimulum addidisset deuote deo virgines ex to

to corde pro sua virginitate conseruanda supernum cepe runt auxiliū ardentissima spi ritus contricione inuocare. ℟. Has virgines et fidei et corporis cōmendauit integri tas has vite sinceritas et me ritorum exaltat sublimitas. ℣. Nomen igitur sempiter- num dabit eis quod non pe- ribit. Has vite since. Lectio iii. Huius autē dn̄s tam pia vo- ta non distulit: sed ventum de thesauris suis produxit ī- pulsamq; classem sub vnius diei noctisq; spacio secundo cursu in portum qui tielein dicitur integro tam nauium q̄ puellarum numero pertu- lit. ℟. Innumerabilis virgi num chorus spreta liberoruz propagine Sponsū qui in ce lis est perenni mēte actu et ha bitu amplificare maluit ℣. Ecce florētē mūdū mētis de spectu calcādo. Spōsū In se cundo noctur. an. Tandem decursis pariter puerilib9 an nis vt christo placeant tota virtute laborant. psal. Eru- ctauit. an Illam miliciā tūc vrsula sancta regebat mili- bus vndenis constantem sor te beata. ps. Deus noster. an. Filia regis erat britonum q̇ sceptra tenebat diues opum felix qui tali prole virebat. p. Fundamēta. ℣. Media nocte Egressis aūt Lectio quarta cum post vespertinam refe- ctionem sompnus diurno la bore fessis obreperet Beata virgo vrsula vidit in somp- nis angelice claritatis viruz qui assistens Scito inquit fi- lia quia cum sororum tuarū contubernio romam perue- niens peractis votis coloniā passura reuerteris. Tu autē. ℟. Cara deo soboles com- muni laude ferenda. In tene ris membris domino seruire studebat. ℣. Hec generacio florida nacio recta requirēs In teneris mem. Lectio v. Cūq; beata vrsula cum su- is sodalibus romam visitas- sent sanctaq; limina deuote adorassent coloniam prospe ro itinere peruenerunt Ubi per idē tēpus barbaroꝝ rabi es ingēti feritate expugnare nō destitit. ℟. Uirginitat; ho noꝝ dec9 ecclie p̄riecq; libertas Capit/ trūcat/ dilaniat. ℣9. Hunorū gladiis grex flori- dus atq; fidelis. Capit. L. vi Uirgines aūt cognita inhu manitate incolaꝝ sine omni inspiciōe ad terrā egresse sūt Et ecce barbari cum clamo- re super eas irruerunt et infi nitam illam multitudinem crudeliter peremerunt. Tu.

R. Uirginei flores varios qui fertis odores vicere q̄ nostis sed vinci non valuistis. Reddite placatū nobis quā sēp amastis. V. Jā vox vr̄a sonat noua cātica laude sonora. Reddite. In .iii. noc. an. Agmina virginea sacro spiramīe plena terrea despiciūt pro xp̄o cūcta relinquūt. ps. Cātate .i. ān. Accensis animis pugnāt cū pricipe mūdi: quo iā deuicto currūt ad premia regni. ps. Dn̄s regna. exul. an. Agmīa celica dāt iubilamīa cūctipotēti virginib9 sacris q̄ prestat gaudia celi. ps. Cātate. .ii. v. Prudētes virgines acceperūt oleū. R. In vasis suis cū lampadibus. Lcō. vii. Cūqꝫ belluina illa rabies ad beatā vrsulā iugulando puenisset satellites mortis. Pulchritudine eius cōspecta manū animūqꝫ represserūt. Ipseqꝫ princeps scelerū libidine succēsus. Ad blādicias cepit descēdere. R. Uirginei cetus cēteno fenore fructū dn̄o referūt. Fuso sāguine celsa petūt V9. Ecce puellaꝝ sacra corpora dn̄o lacerātur. Fuso. l. viii. Consolare inquit dilecta qr digna habita es que me toci9 europe victorē merearis habere maritū. Uirgo aūt cum huiusmodi spōsū cōtēpsisset. Cupiēs dissolui et esse cū xp̄o mortis sentenciā ptulit. R. Clara colonia dulcia pignora leta meretur sāguine scāꝝ rū roseo. Sup astra locatur V. Illas qui sequitur qui cor de pio veneratur. Super. l. ix Sicqꝫ cādidissimi exercit9 regina ictu sagitte trāsuerberata sup nobilē suaꝝ comitum aceruū velut celestis margarita corruit purpureoqꝫ sanguine quasi scd̄o baptismate dealbata celos cū suis penetrauit. R. Uirgineas mētes preuenit sp̄ūs alm9. Has sibi mūdauit mūdādo scīificauit V. Uictrices mūdi felici dote beātur. Has. Glīa. Has. V. Media nocte clamor fact9 est. R. Ecce spōs9 venit. In. l. ān.

IN agone spōsaꝝ xp̄i testimonia tua deus facta sunt credibilia. ān. Intrarūt regis filie portas ei9 in cōfessione hinc omīs terra iubilet dn̄o. ān. Spōsaꝝ xp̄i aīe adhe serūt dn̄o ⁊ iā dextra eius suscepte laudātur dn̄ū iurant ī eo. ān. Uirginū vndena milia vicerūt flāmas fornacis babilonis inde oīa benedicāt dn̄m. ān. Laudate dn̄m de celis qui exaltauit cornu virginalis populi. Capitulum.

Adhierūt maiorē pulchritudinē cordis sui

amātes dn̄m q̄b⁹ terrene nu=
pcie viluerūt q̄ terrenos am=
plexus nō desiderauerūt. hy⁹
RΕsonet eccl̄ia laudum
modulamīa: v̄ginū et
martyꝝ celebꝛās certamina.
Has ī pꝛelio passionis attri
uit acerbitas: et toꝛtoꝛis se=
uientis discerpsit crudelitas
Iā exute carnis mole xp̄m
sine nubilo: ꝓsequūł collau=
dantes cum iocundo iubilo.
Nunc suarū nobis pꝛecum
conferant suffragia: vt cū ip
sis gloꝛiemur in celoꝛū regia
Sit laus pr̄i/ virt⁹ nato/ gl̄ia
spiritui: creatoꝛi redēptoꝛi rect
oriq̄ʒ seculi. Amen. v⁹. Oleū ef
fusū. R. Nomē tuū dn̄e. ā. In
regione viuoꝝ spōsū cubentē
in meridie inuenerūt cū quo
iā recepta vna stola feliciter
req̄escūt q̄usq̄ʒ iusticia ꝯuerta
tur ī iudiciū. ps. Bn̄dict⁹. or
DA nobis dn̄e deus no
ster sctāꝝ virginū mar
tyꝛūq̄ʒ tuarū palmas incessa
bili deuocione venerari vt
quas digna mēte nō possum⁹
celebꝛare humilib⁹ saltē fre=
quētemus obsequiis. Per do.
Ad hor. ā. de lau. Ad. iii. Cap
ORnamētis celestib⁹ stu
dētes dei virgines: nec
quod licebat appecierūt nec
quod cogebatur ꝯsēserūt. R.
Media nocte clamoꝛ fact⁹ est.

al. al. v. Ecce spons⁹ venit. v
Pꝛudētes v̄gines. Ad. ix. cā
OLeū effusū nomē tuū
dn̄e ꝓpterea adolescē=
tule dilexerūt ⁊ attraxerūt te
R. Pꝛudētes virgines acce=
perūt oleū all'a all'a. v⁹. In
vasis suis cū lāpadibus. v⁹.
Oleum effusum nomen tuū
domine. Ideo adolescētule.
Ad secdas ves. āc. de laudib⁹.
p̄. feria. dicantur Capitulum
IStе sūt pꝛudētes virgi
nes quib⁹ bonū coꝛam
deo testimoniū cōsciēciā p̄hi
bebat in quibus mūda aīma
sēpiterno dei verbo fecunda
copulał. R. Virgineas mē=
tes. hy⁹. Iesu xp̄e. v⁹. Addu
cētur. ān. O sacra virginitas
deo cara ⁊ angelis ī cui⁹ odo
re currentes adolescētule mū
di gloꝛiā calcauerūt hoꝛren=
da moꝛtis supplicia non ex=
pauerunt ideo hodie letan=
tes celi ciues eis obuiam pꝛo
cesserūt dicētes. gl̄ia tibi dn̄e.
ps. Magt̄. oracio. Da nobis
Eo die. ℂ Scti mūdi abba.
apud kilmūd et differł. Or
INeffabiles creatoꝛ om
niū deus qui illos quos
vis per graciam viuificas in
tercedente pꝛo nobis beato
mūdo confessoꝛe tuo atq̄ʒ ab
bate quesumus vt pꝛo nobis
eius sit grata ītercessio. p de.

Ad matu. ii. lec. nur. Lctō. i.

Venerabilis pater mū dus monachoꝝ abbas ex patre tulcano matre vero fechelem generacionem acce pit q̄ cū ab eisdem ī pꝛime eta tis adolescencie sue pecoꝛum custodie manciparetur spiri tu sancto repletus quēdem vi rum religiosum diuine legis audiende gracia adiit pecoꝛi bus in heremo sine custodia relictis: increpatus a patre cur pecoꝛa deseruit respondet quāto tēpoꝛe diuinis me in sudare legibus permiseris tā to tempoꝛe pecoꝛa incustodi ta a lupis non peribunt. l. ii.

Sequente vero die pater vi ridei vt videret aīalia heremū perrexit et perueniens vidit duos lupos siluestres tanq̄ pastoꝛes custodientes pecoꝛa sua. Sciens autem pater filii sui sanctitatem mundum de seruit ꝛ ī arto se detrusit mo nasterio sancte conuersacio nis habitum sibi assumendo et monachus effectus est bea tus vero mundus ad beatum congallum abbatem et pa trem religiosissimum se tran stulit. Tu aūt dn̄e. Lectio. iii

Deinde ad sāctum perrexit fillenum abbatem qui inter omnes ybernicos sanctos vi ta et religione habitus est fa mosissimus sub ei⁹ regula de cem et octo transegit annos pie et sancte in diuinis cōuer sando quibus transactis ad yonam insulam in scocia per uenit in qua a beato colum ba habitū suscepit religionis Tu autem. Lectio quarta.

Sed beato columba de mū do translato ad patriam sā ctus mundus yberniam de nuo quesiuit: cum in via am bulasset occurrit ei vir quidē diues euanus nomine petens vt sua animalia virtute diui na a languoꝛibus sanarētur beatus vero mundus ad pꝛo ximum declinans vadum ma nu sua vadum benedicens et exinde animalia de eodem bi bere pꝛecepit ex quo sanitatē accipere mererentur. Lctō. v.

Insuper anteq̄ veniret ad matrem et soꝛoꝛes vnam sua rum soꝛoꝛum virginem viā vniuerse carnis ingressā fuis se pꝛophetice cognouerat cū q̄ secundo die post hūacionē eiusdem ad sepulchꝛum eius veniret misericoꝛdia motus genibus flexis dominū ala criter depꝛecabatur vnde se pulchꝛum vltro apertum est: et virgo viua surrexit quam matri sue denuo restituit. l. vi

Pauloq̄ post aliumq̄ moꝛ tuum de moꝛte ad vitam re

suscitauit: militem quēdā ab inimicorum suorum insidiis a morte preseruauit: mulierē sanguinis fluxum pacientem a morbo liberauit quēdā eciā lepra procussum ex angeli vaticinio curauit. Tantā enim graciam in conspectu domini promeruit vt bis omni septimana ad sui consolacionem celestis paranīphus a domino sibi mitteretur: hiis et aliis miraculis suffultus etate matura ad duodecim kalendarum nouembrium spiritum deo reddidit et in ecclesia de kilmond quā ipse pri⁹ fundauerat honorifice sepulture traditur. Tu autē dn̄e. Lctō. vii. et cetera oia de cōi vnius confessoris et abbatis

¶ Sancti romani epyscopi et confessoris tres lectio. cum nocturno. et cetera de cōmuni vnius confessoris et pontificis cum hac oracione. Oracio

DEus cui beatus romanus pontifex ita sanctitatis gracia decoratus cōplacuit: vt tuorum consorciū in celis promereretur sāctorum: da ecclesie tue quesumus eius interuentu perpetuam consequi leticiam: cui⁹ deposicionis diem gratulando celebrat solennem. Per.

¶ Sancti mernoci epyscopi et confessoris patroni de kilmernoch. Oracio.

OMnipotens sempiterne deus qui beato mernoco confessore tuo atq; pontifice in tui nominis virtute infirmitatibus variis sanitatem largiris. concede propicius: vt qui eius petimus auxiliū mentis et corporis dono gracie tu nobis tribuas puritatē. Deinde fiet memoria de martyribus crispino et crispiniano cū mediis lectio. eorūdē. ān. Gaudent celis. ꝟ. Oro.

DEus qui sanctis martyribus tuis crispino et crispiniano ad hanc gloriam veniendi copiosum munus gracie contulisti: da nobis famulis tuis nostrorum veniam peccatorum vt sanctorum tuorum intercedentibus meritis ab omnibus mereamur aduersitatibus liberari. Per dominum nostrum Ad matuti. ix. lectio. fiant de cōi vni⁹ cōfessoris et pontificis cum memoria et mediis lectio. de martyribus vt s. f. iiii

Crispinus et crispinian⁹ suessionis ciuitatem ingressi/ hospicium sue peregrinacionis elegerūt. Cognitaq; gentiliū crudelitate: labore manuū viuere cupientes: artem sutoriam didicerunt. Tu. Lcō. v

Maximianus hoc audiens: pro eis perquirendis rictiouarum dixerit: quos in predicta urbe inuenit calciamenta pauperum sarcientes Cumque eos a fide xpi non posset reuocare fustibus eos cedi fecit et ad singulorum colla molas suspendi iussit: et in fluuio sub glacie demergi. Lectio sexta.

Post hec pice adipe et oleo feruentibus: eos precipitari iussit Quibus ostensum est eos illucescente die victores a dno coronari. Maximianus autem satellitis sui rictiouari utrumque gladio feriri iussit: et corpora canibus derelinqui: que xpo custodiente manserunt intacta. ¶ Sancti beani epi et confesso. ad matuti. noue lec. fiant oia de coi unius confessoris. et poti. cu hac or

Deus qui prope es oib9 inuocantibus te in veritate doce nos per intercessionem sancti beani cofessoris tui atque pontificis: te sincero inuocare corde vt a te digne mereamur exaudiri. Per do.

¶ Apostolorum simonis et iude ad utraque ves. ad. matu. et

Scimus quoniam ad iii. cp. diligentibus deum omia cooperantur in bonum: his qui scdz propositum vocati sunt scti. R. Qui sunt isti. Hymnus.

Beate symon et thadee inclyte: cernite nostros gemitus cum fletibus: quique per lapsum meruimus baratrum: per vos celorum mereamur aditum Annue xpe. Et dicat in hoc hym. Per horum tibi cara merita. et cetera de coi apo. cum

Concede quesumus oipotens deus vt sicut apostolorum tuorum simonis et iude gloriosa natalicia preuenimus sic ad tua beneficia promerenda maiestatem tuam ipsi pro nobis preueniant. Per do. Ad cople. oia fiant sicut in festo sancte trinita. Ad matu. Lc. i

Simon cananeus et iudas zelotes cum persidem fuissent ingressi: inuenerunt ibi duos magos zaroen et arpharat: qui a facie sancti mathei de ethiopia fugerant Tempore illo dux regis persarum alias babyloniorum contra indos qui fines persidis inuaserant susceperat bellum. Quo deos suos consulente: nullum ei dabant responsum. Lec. ii.

Tunc ydolorum pontifices in aliam ciuitatem perrexerunt. Quibus demon ibi manens ait. Dii vestri vobis responsum dare non possunt: quia apostoli dei viui: vnus simon et alter iudas ibi sunt Nullusque deus illis presentibus audet loqui

Tunc dux perquiri eos fecit
Quib⁹ inuentis q̃siuit q̇ essēt
aut quare venissent. Lc. tercia
Sanctus simon respondit:
apostoli sum⁹ iesu xp̄i: salutis
q3 vestre causa venim⁹: vt deū
q̇ in celis ē possitis cognosce
re. Cui dux vvaradach ait.
Nūc audio deos nostros nō
esse ausos vobis presentibus
loq̇: vos nobis p̄dicite quos
belli exit⁹ habituri sum⁹. l. iiii
Dixit ei simon Hodie inter
mitte profectionē: et cras ve
nient nuncii pacē nūciantes
et tributū solitū referentes.
Jussit ergo dux eos in crasti
num custodiri Crastina vero
die hora tercia venerūt quos
premiserant cū legatis indo-
rum: oīa sicut apl'i p̄dixerant
Dux igitur (nūciantes. l. v.
duxit ad regē apl'os Qui ro
gatu regis et ducis morabant
tur in babylonia vno anno
et mensibus trib⁹: multa mi-
racula faciētes Intra qd tē
pus vna cū rege et primati-
bus suis quadraginta milia
hominū baptizati sunt: excep-
tis mulieribus et paruulis.
Quo facto fugerūt predicti
magi in ciuitatē samur: & om
nē populum contra aposto-
los incitauerunt. Lectio vi.
Quo cū peruenissent apo-
stoli tenti sunt et ducti ad tē
plum solis Stabat autē in
vna ede tēpli quadriga solis
et in alia quadriga lune. Fa
ctoq3 silencio: dixit simon ad
simulachrū solis. Precipio ti
bi demon: exi de simulachro
solis et comminue illud Nō
cum iudas simulachro lune
dixisset: egressi duo ethiopes
horribiles vultu: cōfringen-
tes simulachra vlulatum di
re vocis emittebāt. Tūc om-
nes pōtifices in apl'os xp̄i ir-
ruētes īterfecerūt eos Tres
vltime lectiones legant de ex
posicione euāgelii. Scd̄m io
In illo tēpo (hānē. xv. c
re. Dixit ies⁹ discipulis
suis. Hec mando vobis vt di
ligatis inuicē. Et rel'. Omel'.
excerpta ex cōmēta. bti augu
Merito magister (epi. l. vii
bonus dilectionē sic sepe cō-
mendat tanq̄ sola precipien-
da sit: sine qua nō possūt cete
ra bona pdesse: et que nō po-
test haberi sine ceteris bonis
quib⁹ hō efficitur bon⁹. l. viii
Pro hac autē dilectione
pacienter debemus eciā
mundi odia sustinere. Neces-
se est enim vt mund⁹ nos ode
rit: quos cernit nolle dilige-
re quod diligit. Sed pluri-
mum de seipso dominus cō-
solatur qui cum dixisset Hec
mando vobis vt diligatis in

uicem: adiecit ⁊ ait. Si mūdꝰ
vos odit scitote qꝛ me priorē
vobis odio habuit. Lectio. ix.
Cur ergo se membrū supra
verticē extollit? Recusas esse
in corpore/ si non vis odium
mundi sustinere cum capite.
Si de mundo inquit essetis/
mūdus qđ suū erat diligeret.
Uniuerse vtiq̄ȝ hoc ait eccle-
sie quam plerūq̄ȝ eciam ipsaȝ
mūdi nomine appellat: sicut
est illud. Deus erat in christo
mundum reconcilians sibi.
Non venit filius hominis vt
iudicet mundum: sed vt sal-
uetur mundus per ipsum.
Et cetera ad matutias. et ad
omnes alias horas de cōmu-
ni apostolorꝫ dicūtur. Capm
Scimus quoniam. Oracio.
DEus qui nos per bea-
tos apostolos tuos si
monem et iudā ad agnicionē
tui nominis venire tribuisti
da nobis eorū gl'iam sempi-
ternam et pficiendo celebra-
re et celebrādo pficere. Per.
Ad. ii. ves. R. Ciues aplorꝫ.
vrs. in cōmuni apostolorum
Sctē kēnere vgi. ⁊ mr. patro
ne de kirkyuer i galwedia.
DAtor omnium (Orō.
bonorum deus da no
bis meritis sancte kennere vir
ginis et martyris tue cordis
puritatem vt te perfecte dili-
gere et digne laudare ac sape
q̄ dulcis et suauis es omni-
bus inuocantibus te valea-
mus. Per dn̄m. Lectio pria.
CUm beata vrsula diui
nis parens motibus cū
suis sodalibꝰ romam aggre-
di ad visitandū limina bea-
torū petri et pauli apostolo-
rū pposuisset ad beatam ken
neram eius cōsanguineā nū-
cios misit in orchadam mi-
norem ad vrbem dictā orcha
dam rogans vt secū vellet p
ficisci. Que precibus eius li-
bēter annuens obtenta parē
tū licencia: ad eam q̄tocius
pergebat. Pater aūt eius au
relius ac mater florencia de
absencia filie sue kēnere do-
lebant. Tu aūt. Lectio. ii.
Beata igit' vrsula cōgrega-
tis sodalibus suis peregrina
cionem cōceptā pficiens ⁊ in
redditu apud coloniā naui-
gio veniens martyriū ppessa
est cū aliis virginibus porro
in illo tēpore quo sancta vir
ginū turba sic martyrizata
est affuit. illic rex reni vi-
dens virgines atrociter ne-
cari deniq̄ȝ beata kēnera na-
uim egrediente ac p xpi amo
re libenter martyriū pati vo
lenti dictꝰ rex ob eius eligan
ciā miā motus eā pallio texit
secūq̄ȝ ad oppidum renen̄ vbi

morabatur pducens: ab illa morte deo fauente pterit hec sola virgo kennera de illo felici virginũ collegio supstes legitur permansisse. Lcõ. iii

Huius itaq; pactis beata kennera in hospicio regis existẽs deũ sẽper pre oculis habuit a mãdatis eius nõ errãs imo indesinenter orõnibus vigiliis abstinenciis et aliis operibus bonis vacãs ibat de virtute in virtutẽ omnẽ ornatũ seculi cũ glŕia cõtẽpnens pauperibus secundum suã possibilitatem subuenit. Et quia glŕia sequitur humilitatẽ rex kenneram cõsiderans virtuosis operibus feruenter incendere eam vniuerse preferens familie clauesq; regni eidem cõmisit qua prerogatiua accepta kẽnera se in aliquo nõ extulit quĩ pocius humiliãs regi regine totiq; familie cõmoda fuit in cũctis licitis ac honestis hac de causa dilecta erat a rege super omnes ei seruientes. Tu aũt. Lctõ. iiii.

Regina vero perpẽdens singularem regis amorẽ ad virginem inuidebat ei supra modũ: cupiens nomen eius preclarum quõlibet denigrare quapropter aliquando rege discumbente ficta mala de sãcta virgine narrauit vt eum ab amore eius euelleret. Sed quia vincit opus verbum rex indignatus fidẽ regine nõ adhibuit indicens eidem silenciũ quia kenneram in omnibus fidelem reperit. Unde regina grandiori cõcepta inuidia ad cõfusionem sancte kẽnere ĩquãtũ potuit per phas et nephas anhelabat. Tu autem domine. Lectio quinta.

Post aliquod vero tempus cum kennera acceptis in sinu suo panibus ad vsus pauperum palacium pertransiret visa est a regina que regẽ ita alloquitur: domine mi: rex ecce kennera vobis perdilectata prodigaliter bona vestra spgit sicut oculata fide pcipe poteritis vocaŕ a rege kennera que multum perterrita deum humiliter inuocauit quatenus ab instanti cõfusione liberaretur. Tunc diuina clemencia panes in assulas vertebantur quas rex in sinu suo videns reginam verbis duris increpauit. Tu autem. Lectio. vi.

Ab igitur illa hora considerans regina q; nõ possit kenneram verbis ledere: moliebatur eam occulte interemere consilium a sua pedissequa requerens qualiter hoc oportune perficere posset.

Intelligens pedissequa regine voluntatem cum ea in mortē innocētis virginis cōspirauit. Rege vero venaciōis causa ad aeris tēperiē equitāte kēnerā ꝓstratā quodā singularis opis manitergio qđ adhuc in eiusdē ecclesia est/ strāgulātes sepelierunt eā in stabulo suffocatam. Lectio. vii.

Postq̄ autē hoc enorme scelus ab eis est ꝑpetratū nūq̄ se alicui reuelaturas ꝓmiserūt. Rege vero post pusillū tēporis a venatu redeūte regina gestu placido occurrit ipsum iocūdo vultu salutauit ꝑpendens rex reginā cum familia sibi obuiantes kēnerā vero nō videns vbinam esset quesiuit. Cui regina maleficium suū abscōdere satigens precogitato mendacio respōdit dicens. In absēcia vestra dn̄e rex parentes kennere ad nostram māsionē venerunt eamq̄ secū cum festinacione nimia deduxerunt. Lcō. viii.

Interea regis equi ad stabulū ducti in quo sācta kēnera sepulta fuit nequaq̄ verberibus aut stimulis cōpelli poterāt vt intrarēt. Quāobrē ducti ad aliud stabulū faciliter introiebāt. Rege aūt de vespere discumbente stabulari⁹ in illo loco stabuli in quo sācta kennera tumulata fuit ardentes cādelas ad instar crucis vidit et regi celeriter nūciauit. Quo audito rex grandi stupore ꝑplexus iussit veritatē diligēcius experiri. Currētes igitur famuli ad stabulū cādelas ardētes de longe viderūt. Sed cum appropinquant ab oculis eorum penitus euanuerūt. Tu aūt. lc. ix

Cumq̄ stabulū īgressi fuissēt vidētes recētē terrā nouiter cōmotā eā effoderunt Corpus quoq̄ beate kennere vna cū manitergio quo strangulata fuerat inueniētes/ de fouea leuauerunt: et per beatū vuilbrordū traiactensē ep̄m miraculose digno cū honore paulopost trāslatū est. Tu.

Cetera omnia de communi vnius virginis nō martyris

¶ Sācti talaricani ꝯfesso. et pōtifi. patroni de fridressor

Omnipotens sempiterne deus/ reple q̄s corda nostra beati talaricani ꝯfessoris tui atq̄ pōtificis intercessione et meritis inextinguibili dilectione: quā peccator flumina in nobis nūq̄ extinguere possint. Ad mat. ix. l. stāt l. i.

Talaricanum in cuius reuerēcia et honore presentē colimus diē ab ybernie magnatibus parentibus spe

stabilibus genitū accepimus
et a btō gregorio sācte roma
ne ecclesie summo pontifice.
nō sine magno mysterio ad
incredulas cōuertēdas gen=
tes episcopali decoratū lau=
rea. Cuius mos erat quoti=
dianas hostias deo offerre/
ita ꝙ null⁹ pene dies vite sue
abscederet ꝗ nō oīpotenti deo
hostiā placacionis immola=
ret. Cui cum sacrificio cōcor
dabat vita. Tu aūt. Lcō. ii
Nam cuncta que habebat in
elemosinis tribuēs cū ad ho
rā offerēdi sacrificii venisset:
veluti totus in lacrimis de=
fluēs: semetipsum cū magna
cordis cōtricione mactabat:
et peccatorꝫ suorū maculas
tersit lachrimis ⁊ velut cele=
stis medic⁹ singulis quibuscū=
qꝫ viciis obuiās salutaria ad
hibebat medicamenta. lc. iii
Et sicut arte medicine cali=
da frigidis: ⁊ frigida calidis
curātur ita beat⁹ ipse talari
canus cōtraria pctīs studuit
opponere medicamina vt lu
bricitati cōtinenciā tenacita=
ti largitatem iracundie man
suetudinem elacioni humili=
tatem et ita aliis viciis virtu
ti et dei legi aduersātib⁹ amo
ris timoris et dilectionis dei
et proximi imposuit frenum
ita vt singula carnis vicia in
eo penitus extinguerentur.
Nec tātum studium exercuit
vt in eo carnis passiones nō
dominarētur sed vt aliis sā
ctum viuendi modum relin=
queret. Borialem ferme sco=
cie plagam sua predicacione
et exemplo a gētilitate ad fi=
dem conuertebat ecclesias et
deo tēpla consecrauit ex qui
bus in presens illius in hono
re nonnulla eiusdem conse=
crate existunt quas in aberdo
nen morauie et rossie dyoce=
sib⁹ experiri potest quisquis
ex cuius beati viri meritis in
eisdem morborum fiunt sa=
nitates ⁊ miracula plurima
Tu autem domine. Lcō. iiii.
Tādē btūs ipse talarican⁹
variis in mūdo agitatis pe=
riculis conuocatis discipu=
lis et sociis missā solito cele
brabat more acceptoqꝫ corpo
re dominico oībus pacem et
bñdictionē in dño dedit/ qui
bus pactis ad lectulum rediit
ibiqꝫ iacens dum sacerdotes
suos ac ministros circunste=
tisse cerneret mortem appro
pinquātē aperte cognoscens
quasi vltimum vale dicens
de seruando vinculo carita=
tis eosdē admonebat ⁊ quā=
ta debuissēt inter se vniri cō=
cordia predicabat. Lectio. v.
Morqꝫ astātib⁹ cunctis hiis

dictis ipſe manib⁹ ſuis vt ocu los clauſit lintheo cum qui- bus geſtis tradidit deo ſpiri tum ad terciū kalendas no- uembris Sicq3 ſanctā animā ſuā ad gaudia perueniēs eter na a carnis corrupcione ſol- ui promeruit quā iam cū an- gelis cernim⁹ in celo colloca ri pro nobis deo intercedẽ- do cui eſt honor in ſcl'a. Tres ultime lectio. de expōne euan gelii Scdm matheum xxv. c.

IN illo tēpore Dixit ieſ⁹ diſcipulis ſuis parabo- lam hanc Homo quidē pere gre proficiſcēs. Et ce. Ome. beati gregorii pape. Lec. vii.

Sciēdū vero eſt: q nullus pi ger ab hac talenti accepcione ſecurus eſt. Nullus nāq3 eſt q̄ veraciter dicat. Talentū mi nime accepi: nō eſt vnde raci onē ponere cogar. Talēti ei noīe: cuiuſlibet pauperi eciā3 hocipſū reputabit: qđ vel mi nimū accepit. Alius nāq3 ac- cepit ītelligēciā p̄dicacionis miniſterium debet ex talento Alius terrenā ſubſtāciā acce- pit: erogacionē talēti debet ex rebus. Ali⁹ nec ītelligēciā in- ternorū: nec rerū affluēciam accepit: ſed tñ didicit artem qua paſcit Ipſa ars ei in talē ti accepcione reputabit Ali⁹ nichil horum aſſecutus eſt: ſ3 tamen fortaſſe locum famili aritatis apud diuitē meruit: talentū profecto familiarita tis accepit. Si ergo nichil in digentibus loquitur: pro ta- lenti retencione dānat l. viii

Habens igitur intellectum: curet omnino ne taceat. Ha- bens rerū affluenciam vigi- let: ne a miſericordie largita te torpeſcat. Habens artem qua regitur: magnopere ſtu- deat: vt vſum atq3 vtilitatem illius cū proximo parciatur Habēs alloquēdi locū apud diuitē: dānacionē p retento talento timeat. Si cum vale at nō apud eū p̄cib⁹ ītercedat Tantū quippe ab vno quoq3 noſtrum vētur⁹ iudex exigit quātū dedit. Ut ergo de talē ti ſui racionib⁹: redeūte dño quiſq3 ſecurus ſit: cum timo re penſet quotidie quod acce pit. Lectio. ix.

Ecce nāq3 iā iuxta eſt: vt ille qui peregre p fectus eſt redeat. Quaſi pere- gre quippe abiit: qui ſcilicet de hac terra in qua natus eſt lō ge diſceſſit. Sed profecto re- uertitur: vt de talentis racio nes ponat: q2 ſi a bona actio ne torpeſcimus: de ipſis donis que contulit nos diſtrictius iudicat. Conſideremus igi- tur que accepimus: atq3 in e- rogacione vigilemus. Nul-

la nos a spiritali opere terre na cura impediat: ne si in terra talentum absconditur: talenti dominus ad iracundiam prouocetur Piger ergo seruus cum iam iudex culpas examinat: talentum de terra leuat: quia sunt pleriq; qui tunc se a terrenis desideriis vel operibus subtrahūt: quā do iam per animaduersionē iudicis ad eternum supplicium trahūtur. Unde ergo de talenti nostri ponenda racione vigilemus: vt cum iam iudex ad feriendum imminet lucrum nos quod fecim9 excuset. Tu autem domine.

¶ Sancte beghe vīginis nō martyris. Oracio.

DEus qui cunctarū virginum castitatis es custos beate virginis tue beghe precibus aures pro nobis supplicantis tuas conferre dignare et tibi fideliter seruientibus omnem extingue libidinis flammaz. Per dominum

Memoria de sancto quītino martyre cum hac oracione.

SAncti quintini Orō. nos dñe martyris tui: venerāda festiuitas muniat et fragilitati nostre subsidium exoret. Per do. Ad matu.ix.lec.fiant. Lectio.i

BEgha virgo gloriosa cum a parentib9 cōiugali daretur thoro audiens q tanta xpi fides in britānia floruerret ybernia vnde duxerat ortū et parētes reliqt Accepto q3 oraculo ab angelo ī sōnis dū sopor oēs q īfra paternas lares erant oppresserat Clā regea deseruit palacia et ad marina littora cōfestim se p parabat et ad portū quēdaz aptū perueniens nauim ppa ratā iuxta diuinū pmissum

Illāq3 ingressa inuenit. l. ii

Ilāq3 ingressa inuenit. l. ii sa prospero cursu in scociam peruenit q post longā suā et diuturnā pegrinacionē in ieiuniis et vigiliis et orōnibus continuis corpus suū castigā do a beato patre et sctissimo viro aidano epō tpe quo oswald9 in northūbria rex regnauit xpianissim9 pmū bñdictionis velamē in britānia accepit quā pmā monialium religionis cstituit abbatissā.

Cōstructaq3 cellula p l. iii. pfatū regē oswaldū ī insula quadā deserta quā plurimas virgines deo sanctas et corpore castissimas sibi associauit quas begha beata cum omni diligencia et cordis vigilancia in diuina instruxit lege et vt mater sibi carissimas filias ad deo seruiēdū q benigne psuasit & exhortabat

Expedit lec. De sancto quintino
Sanctꝰ quin martyre lc. iiii.
tinus ad predicandū verbuꝫ dei in gallias directus: ī vrbe ambianēsiū resedit: ibiqꝫ domini fidem annūciare cepit. Tunc a domiciano directus est rictiouarꝰ vt xp̄ianos puniret. lc. v.

Veniens itaqꝫ rictiouarus ad ciuitatē ambianensiū et famā quintini audiens cōprehendi euꝫ fecit: et sibi presentari. Cui dixit. Quid passus es: vt eū qui ab hominibꝰ crucifixꝰ est colas? Quintinus respondit. Uera nobilitas ē recognoscere factorē celi et terre et omnium creaturarum. Lectio sexta

Tunc rictiouarꝰ ait Quintine sacrifica diis alioquī diuersis te penis faciā interire. Quintinꝰ ait. Fac qđ vis: qꝛ minas tuas non timeo. Rictiouarus vero iussit eū cedi: et calcē acetū ⁊ sinapiū in os eius infundi. Et post multas penas: iussit eum decollari. Quo facto columba cādida ex eius collo exiens celos penetrauit. Tu au. Lectio. vii.

Sed btā hilda vgo deo deditissima a gallie confinibꝰ reuersa que ibidem in monialium regula erudita erat audita qꝫ per prefatā sāctā beghā eius fama et monastice conuersacionis regularis obseruancia vt ocius contemplacioni vacaret accessit ad aidanum episcopū petēs ab eo vt virginē hildam consecraret abbatissam et eaꝫ a dicto officio exoneraret Beatꝰ vero ep̄us votis virginis ānuens eandē absoluit et omniū virginū consensu in abbatissam beatā hildā elegerūt sub cuius custodia beata begha vsqꝫ ad vite sue exitū sancte viuendo permansit. Le. viii.

Reuolutis itaqꝫ in ea pluribus ānis ī magna mētis puricia pridie kalēdas nouembris oībus angelicis sociata virtutibus aīa sanctissima a corpore diuisa excelsas penetrauit sup ethera nubes corpusqꝫ terre tradebaī pulueribus qđ in eisdē ꝑ annos circiter quadrigentos ⁊ sexagīta cunctis mortalibus incognitū iacebat qđ diuinitus reuelatū nūc digno cū honore translatū ē in monasterio de quhitbe ī magno habetur precio languidis in presens sanitatem prebens. Lectio ix

Beata igitur begha rebꝰ humanis iam corporaliter exēpta ꝙ preciosa fuerit in conspectu dei eius sanctissima anima crebra diuersis ī locis attestātur facta miracula. Nā

territoꝛiũ eiusdẽ vndiq̧ eius meritis a quibuscũq; furtis/ rapinis/ molestiis: aut ĩiuriis gaudet immunitate de gallia Uir eciã quidã diues Carnotensis vꝛbis ꝗ duos habuit filios. vnũ paraliticũ et a natiuitate mutũ ꝗ sue hereditati de iure succedere debuerat altrum fistula occupabat ꝗ plurima sanctoꝛũ suffragia postulauerat tandẽ diuinit⁹ admonit⁹ beatã beghã ⁊ sepulchꝛum eius cũ filiis suis visitauit qui in orõne paululum perseuerãtes vna hoꝛa sanitati restituebantur. Tu autẽ Cetera oia de cõi vnius virginis non mar. cũ orõ. p̃dicta

¶ In vigilia omniũ sanctorum Ad pꝛimas vẽs ãn Sãcti dei omẽs qui estis consoꝛtes supernoꝛum ciuiũ intercedite pꝛo nobis. ps. Laudate pueri. ãn. O q̃ gloꝛiosum est regnũ in quo cũ xp̃o gaudent oẽs sancti amicti stolis albis sequũtur agnũ quocũq; ierit. p̃. Laudate dñm omnes gentes. ãn. Fulgebũt iusti et tanq̃ scintille in arũdineto discurrent iudicabunt naciones et regnabũt in eternũ. p̃. Lauda aĩa mea. ã. Sãctũ et verũ lumen et admirabile ministrans lucẽ his qui permanserunt in agone certaminis recipient a xp̃o splẽdoꝛem sempiternũ in quo assidue felices letanƭ. ps. Laudate dñm qm̃. ãn. Oẽs electi dei nr̃i memoꝛamini ante deum vt vestris adiuti pꝛecib⁹ mereamur vobis adiũgi: ps. Lauda hierusa. Cpm. Ecce ego iohannes vidi alterũ angelũ ascendentẽ ab oꝛtu solis habentẽ signũ dei viui: ⁊ clamauit voce magna quatuoꝛ angelis quibus datum est nocere terre et mari dicens: nolite nocere terre et mari neq; arboꝛibus quoad usq; signemus seruos dei nostri in frontib⁹ eoꝝ. ℞. Laudem dicite deo nr̃o oẽs sancti eius et qui timetis deũ pusilli et magni Om̃ regnauit dñs deus noster oĩpotens Gaudeamus et exultemus et demus gloꝛiam ei. v⁹. Genus electũ gens sancta populus acquisicionis memoꝛes memoꝝ laudate deũ. Om̃. Glia. Hymn⁹

Iesu saluatoꝛ seculi: redemtis ope subueni ⁊ pia dei genitrix: salutẽ posce miseris. Cetus omnes angelici: patriarcharũ cunei: et pꝛophetarũ merita: nobis pꝛecentur veniam. Baptista chꝛisti pꝛeuius: et clauiger ethere⁹: cũ ceteris apostolis: nos soluant nexu criminis. Chor⁹

sacratus martyrū: cōfessio sa
cerdotū: et vginalis castitas:
nos a peccatis abluant. ¶ Cle
ricorū suffragia: omnesqꝫ ci-
ues celici: annuāt votis suppli
cum: et vite poscāt premium.
Laus honor virtus gloria:
deo patri et filio: sācto simul
paraclito: in sempiterna secu
la Amen. v. Letamini in dn̄o
ān. Beati estis sancti dei oēs
qui meruistis consortes fieri
celestium virtutū et perfrui
claritatis gloria: ideoqꝫ pre-
camur vt memores nostri in
tercedere dignemini ꝓ nobis
ad dn̄m deū nostrū. ps. Mḡt
Oro
Domine deus noster multiplica super
nos graciā tuam: et sanctoꝝ
tuoꝝ quoꝝ preuenimus glo-
riosa solennia: tribue subseq̄
in sancta professione leticiaꝫ
Per dn̄m. Nulla fiat memo
ria ad has veš. nec ad matu-
ti. nec ad scdas vespe. nisi qn̄
hoc festū in dn̄ica cōtige: tūc
enim fiat memo. priuati de do
minica: sed non de trinitate
nec eciam fiat ꝓcessio Simi-
liter fiat ad scdas vespe quā
do hoc festū in sabbato con
tigerit Ad completorium ān
Sanctorū precibus cunctorū
redde salutez corporis et aīe
xp̄e tuis famulis. ps. Cum in
uocarē. cp̄. Tu in nobis. hy⁹
Saluator mundi. v. Custo
di nos. ān. Lucem tuam. ps.
Nunc dimittis. Ad matuti.
Inuitato. Uenite adoremus
dn̄ꝫ. Qui in sctis suis glorio
sus est. ps. Uenite. hym. Ie-
su saluator seculi. In primo
noctur. ān. Adesto deus vnus
omnipotens pater et filius ⁊
spiritus sanctus. ps. Domi-
ne dn̄s noster. ān. Sicut liliū
inter spinas sic amica mea ī
ter filias. ps. Celi enarrant.
ān. Laudemus dn̄m quē lau
dant angeli quem cheru-
bin ⁊ seraphin sanctus sanct⁹
sanctus proclamant. ps. Bn̄
dic. i. v⁹. Letamini in domi-
no. Sciendū est ꝙ in hac fe-
stiuitate seruetur ordo prepo
sterus in lectionibus legen-
dis/ et responso. cantandis
ꝙtum ad dignitatem lectio-
num et cantorum: ita tamen
ꝙ excellencior persona p̀maꝫ
lectionem legat. Et ita fiet de
scensus sicut ī aliis festis du-
plicibus fit ascensus. Primū
Rm. a duobus excellenciori-
bus cantetur et ita fiat descē
sus modo lectionū ipsarum
ordine seruato: octaua lec. le
gatur viii. R. cātet sicut ibi
dem notatum sit. ix. lectio. le
gat sacerdos ix. R. tres sacer
dotes cantent. Cetera in su-
periori gradu Benedictio.

In charitate perfecta confir met nos trinitas sancta. Lectio pma de trinitate et legatur ab excellenciori persona.

LEgimus in ecclesiasticis hystoriis qp sanctus bonifacius qui quartus a beato gregorio romane vrbis episcopatum tenebat: suis pcibus a foca cesare impetrauit donari ecclie xpi teplu rome qd ab atiquis patribus pateo vocabatur: quia hoc quasi simulachru omniu videret esse deor. In quo eliminata omni spurcicia fecit ecclesia scte dei genitricis atq omniu sanctor xpi: vt exclusa multitudine demonu: multitudo ibi sanctoru a fidelibus in memoria haberet. R. Summe trinitati simplici deo vna diuinitas / equalis gloria / coeterna maiestas / patri proliq sanctoq flamini Qui totum subdit suis orbem legibus. V. Prestet nobis gracia deitas bta patris ac nati pariterqz spiritus almi Qui to. Benedictio Per intercessionem sue matris bndicat nos filius dei pris. Lectio ii. de scta maria.

Beata quoq dei genitrix et semper virgo maria: templu dei viui: sacrariuz spiritussancti: virgo ante partum: virgo in partu virgo post partum: presentis diei solennitate cum suis virginibus expars nullo modo crededa est. Uerum quia no solum huius sancte genitricis dei: sed eciam omniu sanctorum honore hec dies dedicata est: nos fratres tantoru patrocinia intercessorum tota mentis intencione queramus: vt cor precibus ad eterna gaudia perducamur. R. Felix naq es sacra virgo maria: et omni laude dignissima Quia ex te ortus est sol iusticie christus deus noster. V. Ora pro populo: interueni p clero: intercede pro deuoto femineo sexu: senciat oes tuuz leuamen: quicuq celebrat tuam solenitate. Or ex te. Bndictio. Ad societate ciuiu supnoru pducat nos rex ageloR Lectio tercia de angel.

OMnipotetem deu itaq fratres laudemus et glorificemus q supna celoru regna spiritibus agelicis ad laudez et gliam atq honorez nois sui atqz maiestatis in perpetuuz miro ordine collocauit. De qbus plura loqui pertimescimus: quia soli deo scire est: quomodo vel quemadmodu eorum nobis inuisibilis absq contagione seu diminucione in sua sola puritate con

sistat natura. Sed tamē nouē esse ordines āgelorum ad dei iudicia ac ministeria cōplenda, testāte sacro eloquio cognouimus. R. Te sctm̄ dn̄m i excelsis laudāt oēs āgeli dicentes. Te decet laus et honor dn̄e. V. Cherubin quoque ac seraphin sctūs pclamant et oīs celicus ordo dicēs. Te. Glria. Laus. In. ii. noct. ān. Inter natos mulierū nō surrexit maior iohāne baptista. ps. Bonū est cōfiteri dn̄o. ān Estote fortes in bello et pugnate cū antiquo serpēte: et accipietis regnū eternū. alla ps. Bn̄dicā. ān. Isti sūt sācti qui pro dei amore minas hominū cōtēpserūt scī martyres in regnū eternū exultant cum angelis: o q̄ preciosa est mors sctōrum: qui assidue assistūt ante dn̄m et ab inuicē nō sūt seperati. ps. Deus venerūt gentes. V. Exultent iusti.
Bn̄dictio. Patriarcharum merita nos ducant ad regna celestia. Lectio quarta de patriarchis et prophetis.

Est adhuc fratres qd de hac eadem tā pulchra atque preclara festiuitate loqui debeamus: q̄ nō solū angelicis spiritibus: verū eciā oībus sāctis: qui ab exordio mundi in terra sūt pcreati honorabiliter dedicata cōsistit. Ex quibus primi fuerūt patriarche viri religiosi atque gl'iosi in vita sua: patres pphetarum et apostolorum quorū memoria nō derelinquetur: et nomen eorum manet in eternū: qr deo digni inuenti sunt: hos sequitur electio pphetarum: cū quibus locutus est deus: et ostendit illis secreta sua/ vt ventura tanq̄ presencia agnoscerent et nūciarent. R. Inter natos mulierū nō surrexit maior iohāne baptista. Qui viā dn̄o preparauit in heremo. V. Fuit homo missus a deo: cui nomē iohānes erat. Qui viam dn̄o
Bn̄dictio. Aplorum. intercessio nos iūgat angelorū cōsorcio
Lectio quinta de apostolis.

Iohanni athlete dei electo cōcordat duodenus aplorum nūerus: quos a primis miraculorum xpi virtutibus ad cōponendū noue fidei fūdamētū erigēdūque adhuc tenere statū ecclesie diuina puidencia ex oībus quos capiebat mūdus elegit: vt in oēm terram sonus eorum predicacionis exiret: et in fines orbis terre eorum pcederēt vba. Qui vere vinee id est christo tāq̄ palmites adherentes: quorū fructus in sēpiternū permanens nō marcescit: quibus ipse dn̄s locutus

est dicens. Uos estis lux mū-
di. Tu aūt. R. Ciues aplor
et domestici dei aduenerunt
hodie. Portantes facem et il-
luminātes patriam dare pa
cem gentibus. Et liberare po
pulū domini. V. Audite pre
ces supplicum vite eterne po
scentes premia/ qui fertis in
dextris manipulos iusticie:
quiqꝫ gaudentes aduenistis
hodie. Portātes. Benedictio
Martyrum constancia nos
ducat ad regna celestia. Le
ctio sexta de martyribus.

Apostolis subiūctū est
triūphale martyrū no
men: qui per diuersa tormen
torū genera christi passionē
nō lascessētib9 mentib9 precor
diorū imitabātur. Alii siqui-
dem ferro perempti: alii flā-
mis exusti. Alii flagellis ver
berati: alii vectib9 perforati
Alii cruciati patibulo: alii pe
lagi periculo demersi. Alii vi
ui excoriati/ alii vinculis mā
cipati. Alii linguis priuati:
alii lapidib9 obruti. Alii fri-
gore afflicti: alii fame crucia
ti/ alii vero truncatis mani-
bus: siue ceteris cesis mēbris
spectaculū cōtumelie in popu
lis nudi ꝓpter nomē dñi por
tantes. R. O cōstancia mar-
tyrum laudabilis: o charitas
inextinguibilis: o paciencia
inuincibilis/ q̄ licet inter pres
suras persequencium visa sit
despicabilis. Inuenietur in
laudem gloriam et honorem
In tempore retribucionis.
V. Nobis ergo petimus piis
subueniant meritis honorifi
cati a patre qui est ī celis. In
uenietur. Glia patri. In tp̄e
In tercio nocturno. ātipho.
Sint lūbi vestri precincti et lu
cerne ardentes in manib9 ve
stris et vos similes hominib9
expectantib9 dñm suū quādo
reuertatur a nuptiis. ps. Ex-
ultate. i. ān. Uirgines san-
cte dei orate ꝓ nobis vt scele-
rū veniā per vos accipere me
reamur. psal. Eructauit. ān.
Laudem dicite deo nr̄o om-
nes sc̄tī ei9 et q̄ timetis deū pu
silli et magni/ qm̄ regnabit
sup nos dñs de9 nr̄ op̄s gau-
deam9 et exultemus et dem9
gl̄iam ei. ps. Quā dilecta. V.
Iustorū aīe in manu dei sūt.
Bn̄dictio. Sācti euāgelii le-
ctio sit nobis salus et ꝓtectio.
Secūdū matheum. v. capl'o.

In illo tp̄e: Uidens ies9
turbas ascendit in mōtē
Et cū sedisset/ accesserunt ad
eū discipuli eius. Et reliqua.
Omel. vene bede pb̄ri. sc. vii

Christi vo sacerdotibus
atqꝫ doctoribus siue cō
fessoribus hui9 dici festiuita-

tem nō ignotā esse credimus Qui corda fideliū spūaliter quasi hymbrib⁹ irrigāt celestibus: vt pferre feliciter immarcessibilē bonoꝝ operum possint fructū. Qui talēta sibi tradita non solū reddere: verūeciā cū vsura sine fraude amplificare curauerūt. Qꝛ bonū qd p grām spūs scti intelligēdo didicere: nō sibimet tātū pfuturū: sed aliis subiectoꝝ mentib⁹ scdm apl'i prece ptū arguendo obsecrādo/ increpādo/ curāqꝫ faciēdo inserere nitebant. R. Sint lūbi vr̄i precincti ⁊ lucerne ardentes in manib⁹ vr̄is. Et vos similes hoīb⁹ expectātib⁹ dn̄m suū quādo reuertat a nupciis V. Uigilate ergo qꝛ nescitis qua hora dn̄s vester ventur⁹ sit. Et vos. Bn̄dictio. Chor⁹ sanctarum virginum intercedat pro nobis ad dominum.

Lectio octaua de virginibus

Uidentur michi quinqꝫ ꝟgines significare quīqꝫ partitā cōtinēciā a carnis illecebris. Cōtinēdus est enī animi appetitus a voluptate ocloꝝ ⁊ auriū a voluptate olfaciendi: gustādi siue tangendi. Sꝫ qꝛ ista cōtinēcia ptim corā deo fit vt illi placeatur interiori gaudio: partim coram hominibus tantum vt gloria humana accipiatur. Quinqꝫ dicūtur sapientes et quinqꝫ stulte: qꝛ vtraqꝫ cōtinencia est ꝗuis diuerso fomite gaudeat. Lāpades aūt sūt que manib⁹ portātur: opera que scdm istam cōtinenciam fiunt. Dictū est enim. Luceāt opera vr̄a coram hominib⁹. Ista lectio legat ab vno solo puero in superpellicio. Et interim procedāt quinqꝫ pueri de vestiario ordinatim in superpelliciis capitib⁹ velatis amicti albis et cereos ardentes in manibus portantes ad gradū chori tenētes accedāt finita itaqꝫ lectione simul incipiant ad altare cōuersi. R. Audiui vocem de celo veniētem venite omnes virgines sapientissime. Oleū recondite in vasis vestris dum sponsus aduenerit. Et percātetur a choro: quo facto p̄dicti pueri simul cantent. V⁹. Media nocte clamor factus est: ecce spōsus venit. Chorus. Oleū. His finitis eodē modo et ordine quo accesserunt vsqꝫ ad vestibulum redeant. Benedictio. Sanctorum meritis mereamur gaudia lucis. Lectio nona de omnib⁹ sanctis.

Ergo agite fratres aggrediamur iter vite: reuertamur ad ciuitatem ī qua

scripti sumus et decreti cives Non sumus hospites sed cives sanctorum et domestici dei: et illius heredes coheredes autē christi. Huius urbis nobis ianuas aperiat fortitudo et fiducia latum pbeat īgressū. Cōsideremus ergo īclitā urbis illius felicitatē inquātū cōsiderare possibile est. Ut enim vere est/ cōprehendere nullus sermo sufficiet. Dicitur de ea in quodā loco sic: quod aufugiet ab ea dolor tristicia et gemitus. Quid hac vita beacius ubi non est paupertatis metus/ nō egritudīs ībecillitas. Nemo ibi ledit nemo invidet nemo irascit cupiditas nulla īardescit/ nullū cibi desideriū nulla honoris pulsat aut ptātis ābicio. Nullus ibi dyaboli metus: insidie demonū nulle terror gehenne procul. Mors neque corporis neque anime: sed immortalitatis munera iocūda. Nulla erit tunc usque discordia: sed cūcta consona: cūcta conveniencia: quia omnium sanctorum una concordia.

Pax certa et leticia cōtinua: tranquilla sunt oīa et quieta. Tu aūt. R. Concede nobis domine quesumus veniā delictorum et intercedentibus sanctis quorum hodie solennia celebramus. Talē nobis tribue devocionem. Ut ad eorum pervenire mereamur societatem. V. Adiuvent nos eorum merita quos propria impediunt scelera excuset intercessio accusat quos actio et qui eis tribuisti celestis palmam triumphi: nobis veniam non deneges peccati. Talem nobis. Gloria patri. Ut ad eorum V. Iusti autem in perpetuū In laudibus. Antiphona.

Vidi turbā magnā quā dinumerare nemo poterat ex omnibus gentibus stātes ante thronum. ps. Dominus regnavit. ān. Et omnes āgeli stabāt in circuitu throni et ceciderunt in conspectu eius in facies suas et adoraverunt eum. ps. Jubilate. ān. Redemisti nos domine deus in sanguine tuo ex omni tribu et lingua et populo et nacione et fecisti nos deo nrō regnū. ps. Deus deus. ān. Bndicite dnm oēs āgeli eius agite diē leticie et confitemini ei. psal. Bnd. ān. Hymnus oībus sctīs eius filiis israel pplo appropinquāti sibi gloria hec est oībus sanctis eius. psal. Laudate. Capm. Ecce ego. Hymnus.

Christe redemptor omnium: conserva tuos famulos: beate semper virginis: placatus sāctis precibus

Beata quoqꝫ agmina: celestium spirituũ: preterita p̄sencia: futura mala pellite. Vates eterni iudicis: apl'iqꝫ dñi: suppliciter exposcimus: saluari vr̄is p̄cibus Martyres dei incliti: cõfessoresqꝫ lucidi: vestris oracionib⁹: nos ferte in celestibus Chorus sanctaꝝ virginum: clericorũqꝫ oim: simul cũ sanctis oĩbus: consortes xp̄i facite Gentẽ auferte perfidã: credenciũ de finibus: vt xp̄o laudes debitas: psolluamus alacriter Gloria patri ingenito: eiusqꝫ vnigenito: vna cũ sãcto spiritu: ĩ sempiterna secula Amen. ℣. Mirabilis deus. ãn. Te glorios⁹ apl'orũ chorus te pphetaruꝫ laudabilis numerus te martyrũ candidat⁹ laudat exercitus te oẽs electi voce cõfitentur vnanimes btã trinitas vnus de⁹. p̄s. Bñdict⁹. Or̄o.

Omnipotẽs sempiterne deus q̄ nos oĩum sãctorum merita sub vna tribuisti celebritate venerari: q̄s vt desideratã nobis tue ppiciacionis abũdanciã multiplicatis ĩtercessorib⁹ largiarꝭ. Per do. Ad primã ãn. Vidi turbã p̄s. De⁹ in no Ad. iii. ãn. Et oẽs angeli. p̄s. Legẽ po. Cp̄ꝫ. Ecce ego iohannes ℟. de cõi plurimoꝝ mar. ad oẽs horas dicunt. Ad vi. ãn. Redemisti p̄s Defecit. Capitulũ.

Audiui numerũ signatorum cẽtũ quadragĩta quatuor milia signati ex oĩ tribu filiorũ israel. Ad ix. ãn. hymnus. p̄. Mirabilia. Cp̄.

Vidi turbam magnam quã dinumerare nemo poterat ex oĩbus gentib⁹ ⁊ tribubus et populis et linguis stãtes ante tronũ ĩ ɔspectu agni amicti stolis albis ⁊ palme ĩ manibus eoꝝ. Ad scdas veſ. ãn. Vidi turbam. p̄s. Cõfitebor. Credidi ppter. In cõuertẽdo. Eripe me. ii. Lauda hierusalẽ. cp̄. Ecce ego iohãnes. ℟. Iusti ĩ ppetuũ viuẽt ⁊ apud dñm est merces eorũ Et cogitacio eoruꝫ Apud altissimũ. ℣. Ideo accipiẽt regnũ decoris et diadema speciei de manu dñi. Et cogitacio eorũ Gloria laus et honor dec⁹ potestas et iubilacio patri ac nato et spiritui sc̄õ. Apud. hymn Christe redẽptor oĩum. ℣. Mirabilis de⁹. ãn. Saluator mundi salua nos oẽs: sancta dei genitrix virgo sẽp maria ora pro nobis precib⁹ quoqꝫ sanctoꝝ apl'oꝝ: martyrũ cõfessorũ atqꝫ sanctarũ virginum suppliciter petim⁹: vt a malis oĩb⁹ eruamur bonisqꝫ oĩbus nũc et semp pfrui me-

reamur. p. Mgt. oro. Omnps sempiterne deus. Finitis his vespe. oim sanctoꝝ: statim inci piantur festiue vespe. mortuo rũ in cõuentu ⁊ totũ seruiciũ discurrat sicut in anniuersa riis eꝑoꝝ ⁊ cõtinue ꝑ totã ho ram qua vespe. defũctoꝝ di cuntur et laud. et misse q̃ di cunt in crasti. cãpane pulsan tur in classicum Ad veš. ãn. Placebo dño in regione vi- uorũ. ps. Dilexi. vltim⁹. v⁹. scꝫ Place. huius psal. nõ psal latur: sed stati loco añe cãtet scdm vsũ scoticanũ ãn. Heu me qꝛ incolatus meus ꝓlon- gatus est. ps. Ad dñm cũ tri- bularer. ãn. Dñs custodit te ab omni malo custodiat ani mam tuã dñs. ps. Leuaui ocu los. ãn. Si iniquitates obser uaueris dñe dñe q̇s sustinebit ps. De profundis. ãn. Opera manuũ tuarũ dñe ne despici- as. ps. Confitebor. v⁹. A por ta inferi. R. Erue dñe. Sub silencio dr̃ ãn. Audiui vocem de celo dicentẽ: btĩ mortui q̇ ĩ dño moriunt. ps Mgt. Kyrie leyson. Xp̃e el. Kyriel. Pater nr̃ et. Aue maria. sine pronũ ciacõe. Et ne nos. dr̃ iste psal Lauda aĩa mea. Finito psal. tũc eni dicat sacerdos execu- tor officii V. cũ ora. loco nec habitu mutato. V. Requiem eternã. Et lux. A porta inferi Erue dñe. Credo videre. In terra. Dñs vobiscũ. Et cũ spi

Fideliũ (ritu. Oracio Deus oĩum cõditor ⁊ re demptor aiab⁹ famuloꝝ fa- mularũq; tuarũ: remissionẽ cunctorũ tribue peccatorum vt indulgenciã quã semꝑ op tauerũt piis supplicacionib⁹ consequant. q̃ terminetur sic Qui cũ deo patre ⁊ spiritu sã cto vi. et re. de⁹. ꝑ oĩa secla se- culoꝝ Amẽ. Non dicatur hic Dñs vobiscũ, sed stati idẽ sa cer. dicat. Requiescant in pa- ce. Chorus. Amen. Deide di cat cõpleto. de die vtš. ad pri mas veš. ãn. Sctõrũ p̃cib⁹ p. Cũ inuocarẽ. hy⁹. Saluator v⁹. Custodi nos. ãn. Lucẽ tu am. ps. Nunc dimittis. Pro corpore p̃sẽti cuiuscũq; fue rit dicat oro ista taꝫ ad Pla cebo q̃ ad Dirige. Oro ma.

Deus cui (ior videlicet ꝓpriũ est misereri sẽ per et parcere te supplices de- precamur pro anima famuli tui. N. quam hodie de hoc se- culo migrare iussisti: vt non tradas eam in manus inimi ci: nec obliuiscaris in finem: sed iubeas illam ab angelis sanctis suscipi atq; ad regio- nem viuorum perduci: vt qꝛ in te sperauit et credidit: san

ctorum tuorum mereatur so-
cietate letari. Per dominū.
Item in die tricenali de quo
cūq fuerit vel cōmemoracio
vnius defuncti dicatur ista
oro ad Placebo. tm̄. Oracio

Deus cui ꝓpriū est mi-
sereri sēp ⁊ parcere: ꝓ
piciare aīe famuli tui vel fa-
mule tue: ⁊ oīa ei⁹ pctā dimit
te/ vt mortis vīculis absolu-
ta trāsire mereat ad vitā p d
In anniuersariis de quocū-
q fuerit dicitur ista oracio.
ad. Placebo. tātum. Oracio.

Deus indulgēciar dn̄e
da aīe famuli tui vel
famule tue. N. cui⁹ āniuersa-
riū deposiciōis diē cōmemo-
ram⁹ refrigerii sedē quietis
btītudinē luminis claritatē
Per dn̄m. Pro epyscopis de-
fūctis dr ista ad Placebo. tm̄

Deus qui inter aplicos
sacerdotes famlos tu
os pōtificali dignitate cēseri
fecisti p̄sta q̄s/ vt quor vicē
ad horā gerebāt ī terris: eor
ppetuo ꝯsorcio letēt ī celis. p
Pro frib⁹ ⁊ sororib⁹ defūctis
dr ista orō ad Placebo. tm̄.

Deus venie largitor et
humane salutis auctor
q̄s clemēciā tuā vt nr̄ar ꝯgre
gacionū fr̄es et sorores q̄ ex
hoc seculo trāsierūt/ ītercedē
te btā maria sēp v̄gine ⁊ btō
michaele archāgelo cū oībus
sctīs tuis ad ppetue btītudīs
cōsorciū puenire ꝯcedas. p d
Or gnāl ad Placebo. tm̄ or
Fideliū de⁹. vts sic termiat.
Qui cū deo. vts. nō dicatur.
Dn̄s vobis. neq Requiescāt
in pace. Sed excepta cōmēo-
raciōe aiar: stati sine. Inui.
⁊ sine psal. Venite icipiat. ān
sup psal. tm̄. ān. Dirige nō di
catur tm̄ post Placebo. vt in
rl. et qn̄ orōes p̄dctē dicāt in
laud vt ab hac die aiar vsq
quartā fer āte pascha tūc or
Fideliū. sic termiat Qui cū.
vts. V. Requiescāt ī pace. R.
Amen. sine Dn̄s vo. post or
¶ In die aiar āte mat. pul-
satis cāpanis more dn̄icali.
Ad matu. sine Dn̄e labia. et.
Deus in adiu. ⁊ sine p̄s. Ven̄
incipiatur in superiori gra-
du ān et fiāt ix lectio. ātipho
Dirige dn̄e deus me⁹ ī cōspe
ctu tuo viā meam. p̄s. Verba
mea. ān. Cōuertere dn̄e et eri
pe aīam meam qm̄ non est in
morte q̄ mēor sit tui. p̄s. Dn̄e
ne ī fu. i. ān. Neqn̄ rapiat vt
leo aīam meā dū nō ē q̄ redi
mat neq qui saluū faciat. p̄s
Deus de⁹. v. A porta īferi. R
Erue dn̄e. vts. Pr̄ nr̄. Et ne
nos. Nō dicat. Jube dn̄e. nec
Tu aūt. Nunq̄ bn̄dictio a le
ctore petatur in istis lec. L. i.

Parce michi dñe: nichil enī sūt dies mei. Quid est homo qꝛ magnificas euȝ: aut q̄d apponis erga eū coꝛ tuū? Uisitas eū diluculo: et subito ꝓbas illū Usqꝫquo nō parcis michi: nec dimittis me vt gluciā saliuā meā? Peccaui. Quid faciam tibi o custos hominū? Quare posuisti me cōtrariū tibi/ ⁊ fact⁹ sū michi metipsi grauis? Cur nō tollis pc̄m̄ meū: ⁊ quare nō aufers īiquitatē meā. Ecce nūc in puluere doꝛmio ⁊ si mane me quesieris nō subsistā. R. Credo ꝙ redēptoꝛ me⁹ viuit et ī nouissimo die de terra sur recturus sū. Et in carne mea videbo deū saluatoꝛē meū. V Quē visur⁹ sū egoipē ⁊ nō alius ⁊ ocli mei ꝯspecturi sūt. Et

Tedet aīam meā (lc. ii. vite mee. Dimittā aduersū me eloquium meū: loquar in amaritudine aīe mee dicā deo: noli me cōdēnare. Indica michi: cur me ita iudices? Nūq̄d bonū tibi videt si calūnieris et oppꝛimas me opus manuū tuaꝝ: ⁊ cōsiliū impioꝝ adiuues? Nūq̄d oculi carnei tibi sūt aut sicut videt homo ⁊ tu videbis. Nūquid sicut dies hoīs dies tui: et anni tui sicut humana sūt tempoꝛa: vt queras iniquitatem meā et peccatū me scruteris. Et scias qꝛ nichil impiuȝ fecerim: cum sit nemo qui de manu tua possit eruere. Rm Qui lazarū resuscitasti a monumento fetidum. Tu eis domine dona requiem et locum indulgencie. V. Qui venturus es iudicare viuos et moꝛtuos et seculū per ignē. lc. iii

Manus tue fecerunt me: et plasmauerunt me totū in circuitu. Et sic repēte p̄cipitas me. Memēto q̄so ꝙ sicut lutum feceris me/ ⁊ in puluerem reduces me. Nonne sicut lac mulsisti me: et sicut caseum me coagulasti? Pelle ⁊ carnibus vestisti me: ossibus et neruis compegisti me. Uitam et misericoꝛdiam tribuisti michi ⁊ visitacio tua custodiuit spiritum meū. R. Domine quando veneris iudicare terram vbi me abscondam a vultu ire tue. Qꝛ peccaui nimis ī vita mea. V. Cōmissa mea pauesco ⁊ āte te erubesco dū veneris iudicare noli me ꝯdēnare. Quia peccaui Sciendum est ꝙ quando coꝛpus adest pꝛesens cuiuscunqꝫ fuerit et in anniuersariis episcopoꝝ tm̄ et in die animarū repetatur tercium. vi. ix. R. In secūdo nocturno. ān. In loco pascue ibi me collocauit

ps. Dñs regit. an. Delicta iu uentutis mee et ignorancias meas ne memineris dñe. ps. Ad te dñe leua. a. Credo vide re bona dñi in terra viuēciū ps. Domin⁹ illuminacio. v⁹. In memoria eterna. Lcō. iiii

Q Uātas habeo īiqtates et pctā: scelera mea atqꝫ delicta ostēde michi. Cur faciē tuā abscōdis/ ⁊ arbitraris me inimicū tuū? Cōtra foliū qd vēto rapit ostēdis potenciā tuā ⁊ stipulā siccā psegris Scribis ei ꝯtra me amaritudines/ ⁊ ꝯsumere me vis peccatis adolescēcie mee. Posuisti ī neruo pedē meū ⁊ obseruasti oēs semitas meas: ⁊ vestigia pedū meoꝝ ꝯsiderasti. Qui quasi putredo ꝯsumēd⁹ sū/ ⁊ quasi vestimētū qd comedit a tinea R. Heu michi dñe qꝛ peccaui nimis in vita mea qd faciā miser vbi fugiā nisi ad te de⁹ me⁹ miserere mei Dū veneris in nouissimo die. v⁹. Aīa mea turbata ē valde sꝫ tu dñe succurre ei. Dū. Lcō v

H Omo natus de muliere breui viuēs tēpoꝛe: replet mltis miseriis. Qui quasi flos egredit ⁊ cōterit ⁊ fugit velut vmbra/ ⁊ nūqꝫ ī eodem statu pmanet. Et dignū ducis sup huiuscemodi apire oculos tuos/ ⁊ adducere eū tecū in iudiciū. Quis potest facere mūdū de īmūdo cōceptū semine/ nōne tu qui solus es? Breues dies hoīs sūt nūerus mēsiū ei⁹ apud te est. Cōstituisti terminos ei⁹ q̄ pꝛeteriri nō poterūt. Recede ergo paululū ab eo vt q̄escat donec optata veniat: ⁊ sicut mercēnarii dies eius. R. Ne recoꝛderis pctā mea dñe. Dū veneris iudicare seculū per ignē. v⁹. Dirige dñe deus me⁹ in cōspectu tuo viā meā. Dū vene. L. vi

Q Uis michi hoc tribuat vt in inferno ꝓtegas me: ⁊ abscōdas me donec pertrāseat furoꝛ tu⁹: ⁊ cōstituas michi tēpus ī quo recoꝛderis mei? Putas ne moꝛtuus homo rursū viuat? Cūctis dieb⁹ quibus nūc milito/ expecto donec veniat immutacio mea. Uocabis me et ego respōdebo tibi. Operi manuū tuarū poꝛriges dexterā. Tu quidē gressus meos dinumerasti: sꝫ parce pctīs meis. R. Dñe secūdū actū meū noli me iudicare nichil dignū in cōspectu tuo egi. Ideo depꝛecoꝛ maiestatē tuā. Ut de⁹ tu deleas īiquitatem meam. v. Amplius laua me domine ab iniusticia mea et a delicto meo munda me: quia tibi soli peccaui. Ideo.

In tercio nocturno. ātipho.

Cōplaceat tibi dn̄e vt eruas me dn̄e ad adiuuādū me respice. ps. Expectās. an. Sana dn̄e aīam meā qꝛ peccaui tibi ps. Beat⁹ qui intelligit. an. Sitiuit aīa mea ad deū fōtē viuū qn̄ veniā ꝛ apparebo an te faciē dn̄i. ps. Quemadmodū. V⁹ Requiē eternā. lc. vii.

Spiritus meus attenuabitur dies mei bꝛeuiabūtur et solū michi superest sepulchꝛum. Nō peccaui et in amaritudinib⁹ moꝛatꝰ ocul⁹ meus. Libera me dn̄e et pone me iuxta te ꝛ cuiusuis man⁹ pugnet contra me. Dies mei transierūt: cogitaciones mee dissipate sūt: toꝛquentes coꝛ meū. Noctē verterūt in diem et rursū post tenebꝛas spero lucem. Si sustinuero infern⁹ domus mea est: ꝛ in tenebꝛis straui lectulū meū. Putredini dixi. Pater meus es/ mater mea et soꝛoꝛ mea vermibus. Ubi est ergo nunc pꝛestolacio mea: ꝛ paciēcia mea? Tu es dn̄e deus meus. R m.

Peccante me quotidie ꝛ non repenitēte timoꝛ moꝛtis conturbat me Qꝛ in īferno nulla ē redempcio miserere mei de⁹ ꝛ salua me. V⁹. De⁹ ī noīe tuo saluū me fac ꝛ ī v̄tute tua libera me. Qꝛin. l. viii.

Pelli mee cōsūptis carnibus adhesit os meū ꝛ derelicta sūt tantūmodo labia circa dētes meos Misereminí mei miseremini mei saltem vos amici mei qꝛ manus dn̄i tetigit me. Quare ꝑsequimini me sicut deus/ ꝛ carnibus meis saturamini? Quis michi tribuat vt scribātur sermones mei? Quis michi det vt exarētur ī libꝛo stilo ferreo aut plūbi lamīa vel celte sculpātur in silice? Scio enī ꝙ redēptoꝛ meus viuit: ꝛ ī nouissimo die de terra surrecturus sum: ꝛ rursū circūdaboꝛ pelle mea: ꝛ ī carne mea videbo deū saluatoꝛē meū. Quē visur⁹ sū egoipse ꝛ oculi mei cōspecturi sūt et nō ali⁹. Reposita est hec spes mea ī sinu meo. R. Requiē etnā dona eis dn̄e. Et lux ꝑpetua luceat eis. V⁹. Qui lazarū resuscitasti a monumēto fetidū tu eis dn̄e dona requiē. Et lux. l. ix.

Quare de vulua eduxisti me? Qui vtinā consumptus essem: ne oculus me videret fuissem quasi nō essē de vtero trāslatus ad tumulū. Nūqd nō paucitas dierū meoꝝ finietur bꝛeui? Dimitte me ergo domine: vt plāgā paululum doloꝛem meū anteq̄ vadam et nō reuertar ad terram tenebꝛosam: ꝛ oper-

tam mortis caligine Terrā miserie et tenebrarū: vbi vmbra mortis et nullus ordo sꝫ sempiternus horror inhabitās. V. Libera me domine de morte eterna in die illa tremenda Quando celi mouēdi sunt ꝛ terra Dum veneris iudicare seculū per ignē. V. Dies illa dies ire calamitatis et miserie dies magna et amara valde Dū celi Et dicat vsqꝫ Dū veneris. An. Ardētes aīe flent sine fine ambulantes p tenebras dicūtqꝫ singule vhe vhe vhe: quante sunt tenebre Dum vene. V. Creator oīum rerū deus qui me de limo terre formasti ꝛ mirabiliter sanguine proprio redemisti corpus meum licet modo putrescat de sepulchro facies in die iudicii resuscitari: exaudi exaudi me et aīam meā in sinu abrahe patriarche tui iubeas collocari. Dū ve. Deide repetatur R. Libera me. Qñcūqꝫ corpus adest presens ꝛ ī oīb⁹ anniuersariis et tricenalis ꝛ qñ vltimo fit seruicium mortuorū ante pascha sp erit vltimū R. Libera me. cum his tribus V⁹ Dies illa. Quando celi. et dicitur vsqꝫ Dū vene. V⁹. Quid ergo miserrim⁹ quid dicam vel quid faciam dū nil boni perferā ante tātū iudicem. Dū veneris V. Nūc xp̄e te petimus miserere q̄s q̄ venisti redimere perditos noli dānare redemptos. Dū vene. Deinde repetat R. Libera. quod per totū annū obseruetur qñcūqꝫ dicit R. Libera me. Idem mod⁹ ꝛ ordo seruetur hic q̄ anniuersariis ep̄orum per oīa de quor anniuersariorum supradictū est ī dominica p̄ma aduēt⁹ dñi post scdas vespe. Lec. vero ī pulpito legant In omni iii. ꝛ vi feria per annū qñ fiunt vigilie mortuor cū ix. psal ꝛ trib⁹ lec. tm̄: tunc erit. iii. R. Libera me domine de viis inferni Qui portas ereas confregisti et visitasti infernū et dedisti eis lumen vt viderent te q̄ erant in penis tenebrarū. V⁹ Clamantes et dicentes aduenisti redemptor noster. Qui portas. Non repetat R. Et notandū est q̄ semper in vigiliis mortuorū cum ix. psalmis et iii. lecti. tm̄ dicitur hec sola aña sup psal. ante lc. scꝫ dirige. et tunc dicitur hic V⁹. tm̄ scilicet. Complaceat tibi domine vt eruas me. R. Domine ad adiuuādū me respice. ante laudes vero dicat sacerdos. V⁹. Requiescant ī pace. R. Amen. Iste versi. dicitur semper ante laud supradicto modo nisi ab hac die animarum vsqꝫ ad quartā fe-

riam ante pascha. Nam tunc non sequentur laudes conti nue sicut in hac die animarū Ab hac die vsqz ad quartam feriā ante pascha non sequā tur laudes continue siue cor pus presens fuerit siue non: sed semper post vltimum ℟ statim dicitur Kyrieleison. Xpēleyson Kyriel. supradi cto modo Pater noster. sine Et ne nos. Deinde dicit Ex altabo. i. sine nota more soli to: cum ℣. et oracionibꝰ que dicture sūt ad laudes alio tē pore laud. vero tūc dicuntur post matu. de die et de sancta maria: et tunc post psal. Be nedictus dicitur Kyrieleysō. Xpel. Kyriel more solito: et Pater noster ꝛc. Et ne nos. cū psal Voce mea. ii. cū ℣. et orōnibus que dicebantur ad Placebo Deinde dicit psal. Ad te leuaui. A pascha vero vsqz ad festum omnium san ctorum dicuntur Placebo et Dirige. et laudes statim post vespe. de die et de sancta ma ria quando in conuentu dicū tur In pascali tempore vero dicuntur iii. lec. cum iii. ℟ et iii. psal. et cū. iii. ān. sup psal ante lectio. qualiscunqz no ctur. dicitur et omnes āne su per psal. ad veš scz Placebo dicunt Et oēs āne sup psal in laud dicūtur. Post octa. vero pasche in quacūqz fer. I. choetur officiū mortuorꝫ: in cipiat a primo nocturno ꝗ cō pleātur duo sequētes noctur ni in eadē ebdo. si fieri potest siue autē possit siue nō Dein ceps non seruet ordo noctur norū sed feriarū in hoc tēpo re. Ita tū ꝙ pro corpore p̄sen ti cuiuscūqz fuerit et in anni uersariis. ꝗ in trigint. episco porū in predicto tēpore sem per dicuntur āne psal. lect. et ℟. de p̄mo noctur. Sciendū est autem ꝙ in tp̄e paschali sp erit terciū ℟ Libera me do mine cū his iii. ℣. scilicet ℣ꝰ. Dies illa dies. ℣ꝰ. Quid er go. ℣ꝰ Nunc christe. In die animarū ante laudes. ℣. Re quiescant in pace. ℟. Amen. Exulta In laudibꝰ. ān. bunt domino ossa hu miliata ps. Miserere. ān. Ex audi dn̄e oracionem meam ad te omnis caro veniet. psal Te decet. ān Me suscepit dex tera tua domine. psal. Deus deus meus. ān. A porta infe ri erue domine animam me am. psal. Ego dixi. ān. Omis spiritus laudet dominū. psal Laudate dn̄m de celis. ℣. Re quiem eternam. ān. Ego suꝫ resurrectio ꝗ vita qui credit i me eciā si mortuꝰ fuerit viuet

et oīs qui viuit ꝛ credit in me non morietur in eternū. psal Bñdict⁹. Kyriel. xpel. Kyriel Pater nr̄. sine pnūci. Et ne. dī ps. Exaltabo. i. Deide dicat sacerdos loco nec habitu mutato. V. Requiē eternā. A porta inferi. Credo videre. Dñe exaudi. oro. Dñs vobiscū. oro Fidelium de⁹. tm̄ nec habitu mutato eodē mō per oia q̄ prenotatū ē ad Placebo. Quib⁹ dictis stati dicunt matuti. de sctā maria in conuentu more solito: et post primā collectā videlȝ Concede nos. fiat mēo. de mar. eustachio sociisq̄ eius cū ān. Istorum est. V. Mirabilis. Oro.

Da nobis q̄s dñe sctōꝝ martyrū tuorū eustachii cū sociis suis intercessione leticiā et pacē: vt quorum gaudem⁹ triūphis ptegamur subsidiis Per. Nō dr̄ ps. Ad te leuaui. Nec vlla pstracio fiat ī choro hac die: qr quasi festiuū festū habet Ad pmam nec ad alias horas dr̄ De⁹ in adiutoriū. nec hym. sed statiȝ incipiatur in superiori gradu ān. Requiē eternā dona eis dñe et lux perpetua luceat eis. psal. De⁹ in no. Bti īmaculati. Retribuere. Finitis psal. sine Gloria pr̄i. repetita ān. post psal. stati sequit. Kyriel. Xpel. Kyriel. Pr̄ nr̄. Et ne nos. Sed libera Requiem eternā A porta inferi. Erue dñe. Credo videre bona dñi. Dñs vobis. oro Fideliū de⁹. que terminet Qui cū deo pa. Requiescāt in pace. amē. No dr̄ Dñs vobiscū. post orone. hoc mō dicūt et finiunt oēs hore hui⁹ dici. Post pmā vo in capitulū intrēt more solito: ꝛ post lec. de martyrilogio dicat sacer. V. Preciosa est in cōspectu do. cū hac orone tm̄ Sancta maria mater. q̄ terminet sic Qui in trinita. perfecta vi. ꝛ reg. de⁹ p oia se. se. Amen. Dñs vobiscū. Et cum spiritu Bñdicam⁹ dño. Deo gra. hac die dicunt oēs hore ante missā. Si hec cōmēoracio aiarū in dñica cōtigerit: differatur vsq̄ in crasti. et hystoria Uidi dñm inchoet ī ipsa dñica: et fiant medie lec. de marty. eustachio sociisq̄ eius Nota q̄ ista regula obseruetur in eccl̄ia Scoticana ꝛ ī ecclesiis dedicatis in honore sāc̄te marie Lcō. iiii. de marty eustachio sociisqȝ. Lcō. iiii

In diebus traiani imperatoris demonū preualēte fallacia: erat quidā magister militȝ noīe placidus: genere insignis: operib⁹ iusticie pollens et potens in p̄lio.

hic habebat vxorem sibi cōsi milē: quē misericors dñs ad fidei sue agnicionē vocauit. Et baptizatus est cum vxore et filiis suis: mutatoq₃ nomine vocat⁹ est eustachi⁹. Lc. ii.

POst multos dies factus est concursus hostiū in terra romanorum. Contra quos eustachius disposit⁹ ꝑfectus est. Cui post victoriā redeunti occurrit imperator adrian⁹. Altera die imperator templum ingressus iussit eustachium pro victoria diis sacrificare. Qui ait Christo deo sacrifico: aliū nō scio

IMperator hoc Lec. iii. videns: precepit bouem eneū accendi: et eustachiū cū vxore et filiis ītroduci Ipsi vero introducti: extendentes manus orauerūt Et ecce vox de celo venit dicens Uenite percipite coronas vobis a deo paratas. Tūc hymnū cantātes aīas deo reddiderūt et nō tetigit ignis eciā capillū capitis eorū. Et mēo. fiat ad matuti. et ad missā de sctō eustachio sociisq₃ eius in eadē hystoria Uidi dñm. Oraciones mortuorꝫ post laud. p corpore presēti orō De⁹ cui ꝓpriū est misereri. In āniuersariis de quocunq₃ fuerit dicit ista oracio ad laudes Oracio.

OMnipotēs sempiterne de⁹ cui nūq₃ sine spe misericordie supplicat: propicia re aīe famuli tui vel famule tue: vt qui de hac vita in tui nominis confessione decessit: sanctorū tuorū numero facias aggregari. Per. Pro episcopis defūctis ad lau. Orō.

DEus cui⁹ miē nō est numerus suscipe ꝓ aīabus famulorꝫ tuorꝫ pōtificū p̄ces nr̄as et lucis eis leticieq₃ regionē in sanctorꝫ tuorꝫ societate concede. Per do. Pro fratribus et sororib⁹ ad laudes dicitur ista oracio.

INclina dñe aurem tuā ad preces nr̄as quib⁹ mīam tuā supplices deprecamur vt aīas famulorꝫ famularumq₃ tuarū quas de hoc seculo migrare iussisti: ī pacis ac lucis regione constituas et sanctorum tuorū iubeas esse cōsortes. Et sic terminet. Per xp̄ꝫ dñm nostrū. Oremus. Deinde dr̄ orō ꝓ familiarib⁹ priuatī ad placitū: quib⁹ expletis sequat orō general. ī audiēcia

AMimabus q̄s dñe Or oīum fidelium defunctorum oracio ꝓficiat supplicaciū: vt eas et a pctīs oib⁹ eruas: et tue redēpcionis facias esse ꝑticipes Qui cū deo Requiescāt ī pace Amē. fine

Dñs vobiſcū Sciendū eſt ꝙ qñ corpus adeſt preſens niſi fuerit eps vel aliquis magn⁹ ſemꝑ dicunt. iiii. orones tam ad Placebo ꝙ ad Dirige ſub vna concluſione. primā pro corpore pnti. ſcda ꝑ epis. tercia ꝑ fratrib⁹ et ſororib⁹. iiii generalis. Itē in oībus anni uerſariis ſꝑ dicūt iiii. orones tam ad Placebo ꝙ ad Dirige. ſub vna termīacione. Pri ma anniuerſa. oro ii. oro ꝑ epis. tercia ꝑ fratrib⁹ et ſoro ribus. iiii. generalis. Similr fiat in tricenali. Itē qñ vigi lie mortuoꝝ fiunt cū ix. pſal. et. iii. lec. tm̄ dicūt. iii. oro. tā ad Placebo ꝙ ad Dirige. pri ma pro epis. ii. pro fratribus et ſororibus. tercia generalis

¶ Sanctarū baye et maure virginum non martyr. Or.

DA queſumus dñe preci bus noſtris cum exul tacione mentis et corporꝭ mū diciam qui beatis virginib⁹ tuis baye et maure a carnis corrupcione tribuiſti trium phum. Per. Lectio prima.

ADeſt nobis fratres di lectiſſimi ſanctarū vir ginum baye et maure precla ra feſtiuitas quam earum in honore vna ſub celebritate ī terduꝫ in eccleſia dei venera re et colere ſatage debemus ob earūdem continenciam ⁊ virginitatis coronam quam a dño feliciter percipere me ruerunt cū vtraſqꝫ continen tes ambaſqꝫ caſtas/ pudicas/ ſobrias/ et verecundas inue nimus que non vt fatue vir gines oleo extincto ſed vt pru dentes oleo accenſo propter opera bona intrauerunt cuꝫ domino ad nupcias. Tu aūt

QUarū vnā beyā L. ii. videlicet quam nūc dū ber laudonie colit et vene ratur in cumbria inſula ma ris occeani inhabitaſſe legi mus: lōgiſſima ſpacia mari nis inuenitur circūdata flu ctibus q̄ quidem inſula nul lo incolitur habitatore ſꝫ tā tum feris auibuſqꝫ derelicta ad quam null⁹ niſi nauigio patebat ingreſſus ad quā bea ta maura frequenter diuinis cum beata beya frui colloq̄is venire ſolebat. Tu aūt. L. iii.

QUecunqꝫ beata maura a prefata virgine beya in prefata inſula a conſorcio hominū regni adipiſcendi ce leſtis gracia frequēter cōuer ſando diſcebat ea ſine inter miſſione aliis ſuis cōuirgini bus palam enūciabat. Atqꝫ hinc et hinc verbis congruē tibus beatā beyam ⁊ ſuos pa rentes ſorores et amicos qui

bus ad eã denegabatur acces sus consolabat. Tu. Lec. iiii.

SIc eni iugũ dñi porta re meruerunt cũ altra alternis inuicem in caritate xpi onus subueniebat Quid eni illis defuisse potuit cum xps dñs eas ĩ sua elegit taber nacula mãsuras Nec eas nõ castas astruere phas erit cuz carnem et diabolũ ieiunio et orone assidua ciborũ inedea et pcimonie victus que diabo lo luxurie inimica sunt casti gabant: mũdũ et ei⁹ gloriam fluxam atq fragilẽ tenuissi mis et habitib⁹ ornate vt nõ peccati culpã sed ipsi⁹ occasio nem fugerent. Tu. l. v.

SEd cũ vgineas et tener rimas suas carnes ita dilace rarent ⁊ cõpescerent btã mau ra ĩfirmitate correpta terrã applicuit ⁊ in loco qui a vul go kilmavvris dicit in sctã senectute vitã in dño finiuit Beata autez beya paulopost in prefata insula in feruenti dilectione dei pseuerans vsq ad mortem tercio nonas no uembris animam deo com mendabat ⁊ ibidem traditur sepulture. In cui⁹ postea ho nore capella satis decenter extructa reperitur ad quã pie venientes suis iustis non de fraudantur desideriis. L. vi.

NAm sicut in vita soli tariam ducebat vitaz ita et in morte de prefata in sula corpus suum de eadẽ ex trahi minime permittit. Nã cum quidam rector parrochi alis ecclesie de dũbar que in eius vt supra veneracione de dicatur reliquias sancte vir ginis ibidem transferre dis posuerat paratisq nauibus ĩ sulam prospero vento aggre ditur sed cum ossa eiusdem ĩ sarcophago quodã ligneo ĩ nauicula collocaret vicibus iteratis ventus et maris tem pestas ita excreuerat q eos submersioni darent sed stati reliquiis depositis desidera to cursu denuo redierunt. Tu autem. Cetera omnia de communi plurimarũ vginũ

¶ Eodem die sancti englacii abbatꝭ patroni apud cerues in diocesi aberdoneñ. et dis.

HAc nos q̃ (sertur. Or. sumus domine intercef sione beati englacii abbatis tui p̃ multitudine amorꝭ tui a cõcupiscẽcia hui⁹ mũdi eri pi vt nec blãdis corrũpamur nec aduersis cõcuciamur p do

Ad matut. nouem lectiones fiant omnia de cõmuni vni⁹ confessoris et abbatis ¶ Sã cti leonardi confessoris ⁊ ab batis nouẽ lectio. fiant. Or.

PReces nr̄as q̄s dñe cele sti dono psequere/ vt q̄ de bti leonardi confessoris tui atq3 abbatis patrociniis glia mur: eius meritis atq3 suffra giis apud te semp mereamur adiuuari. Per dñm. Lectio. i.

BEat9 igit leonard9 tpi bus anastasii iperatoris i puicia gallicana claris parētibus collateralib9 clodouei regis frācie extitit oriū dus. Quē clodoueus quōdā paganus sed p predicacionē sancti remigii remensiū archi epi ad fidē cōuersus de sacro fonte leuauit. Tu autē. L. ii.

Puer aūt leonard9 fact9 adolescens relicta regali milicia spiritu tact9 diuino sequi voluit archiepyscopi remigii vestigia. Cui9 doctrinā et morū honestatē sequens: plurimis miraculis chorusabat. lc. iii.

Qui cū a rege ipetrasset vt oēs quos in ergastulis visitaret: soluerentur vbicūq3 incarceratos audisset: ad eor liberacionē impiger currebat. Crescēteq3 fama eius/ multi ad eū cōfluētes gra recuperāde sanitatis redibāt ab eo sani. Tu aūt dñe. Lectio. iiii.

Uolēs ergo famā hominū declinare et soli deo seruire: adiit siluā noīe pauū Quo cū rex et regia venādi causa aduenisset cōtigit reginā partu periclitari. Cui cū medici non possent subuenire: satellites siluā vlulatibus repleuerūt.

Uir dei hoc audiens (lc. v. mox aduenit. Cūq3 p ea oracionē ad deū fudisset: regina illico et optatū partū habuit et remediū a doloribus sēsit. Quo viso/ rex munera preciosa viro dei obtulit que omia vir sctūs recusauit. Dedit igitur sibi rex tātū de eadē silua quantū vni9 noctis spacio cū asello suo circuire potuisset.

Sctūs ergo leonardus l. vi. cōstruxit in eodē loco oratoriū in honore beate marie qd appellauit nobiliacū/ eo q a nobili rege donatū esset. Cōgregatisq3 ibi fratrib9/ multo tpe vixit. Ubi ppter aque penuriā: fōtem indeficientis aque a deo suis precibus ipetrauit. Multisq3 clarus miraculis in dño obdormiēs: i eodē loco sepultus est. Tu aūt

Tres vltie l. de expo. euāge.

Nemo accendit lucernam.

Et cetera de cō vni9 cf. et abba.

¶ Scti vvilbrordi epi cf. or

DIgnare q̄s oṗs deus: graciā filii tui in nobis infūdere: et supplicāte pro nobis beato vvilbrordo confessore tuo atq3 pōtifice/ cōcede vt viciis spoliati et claris

ornati virtutibus tibi deo vero in celesti mereamur gloria presentari. Per dominũ.
Ad mat. ix. l. fiat quarũ fecerũt de pprietate et vita sancti vvilbrordi et iii vltime lect. de cõmuni vnius cõfessoris et pontificis cũ. Inuita. Lcõ. i.
In albiona ĩsula quam nũc scocia colit et anglia paterfamilias quidã scotigena vvilgis noĩe religiosã cũ cõiuge vitã ducẽs: vxor eius in visione noctis vidit quasi nouã lunã in celo que crescebat vsq dũ plena videretur esse/ qua diligencius intuente repẽtino cursu lapsa ruit in os eius qua deuorata ei9 intima splendore sunt perfusa euigelãs aũt cuidam religioso presbytero retulit sõniũ qui interrogatus si ipsa nocte more solito sociata fuisset viro acceptaq ab ea hui9 rei confessione ita respõdit luna quam vidisti filius est quem ea nocte cõcepisti. Qui quocunq perrexerit comitãte superni luminis splendore morũ pulchritudine multor in se alliciet animos. Lcõ. ii.
Post circulũ dierũ mulier peperit filiũ quẽ pater vocauit vvilbrordũ et ablactatũ tradidit sacris lrĩs erudiendũ ecclie ripẽsis fratrib9. In quo monasterio clericat9 accepit tonsurã et pia pfessione monachũ se fecit teneros puericie annos morũ grauitate trãscendens vicesimo autem etatis sue anno audiens in ybernia scolasticam erudicionẽ vigere. In yberniã veniẽs sãctis se sociauit patrib9: cũ quibus in magna religione et sacre lectionis studio decẽ cõuersatus est ãnis. lc. iii.
Tricesimo etatis sue anno vir dei audiẽs in borialibus mũdi ptib9 longa infidelitate torpẽtes eẽ pplos vt illos predicaciõis luce illustrare nauigãs peruenit ad castellũ traiectũ qd in rini fluminis ripa sitũ est vbi gẽs fresonũ cũ rege suo radboddo ritib9 adhuc detinebat paganis deniq vir dei ducẽ frãcor pippinũ adiit a quo honorifice suscept9 ẽ Cũq egregi9 dux vidisset p predicacionẽ beati vvilbrordi multos ad eũ cõuerti misit eũ romã vt a papa sergio in sacerdotẽ ordinaret. Quarto aũt die anteq romã venisset dño apl'ico p visionẽ innotuit aduẽtus eius et vt illũ in magna reuerẽcia susciperet admonit9 est. Lcõ. iiii.
Quia certus admonicione cũ gaudio et sũmo eũ suscepit honore et archiepm ordi-

nauit vocās eum clementem induit eciā eū vestimētis suis sacerdotalib⁹ et pallio sācto circundedit illū oē vo qđ ab eo peciit aut in sctōꝝ patroci niis aut in reb⁹ ecclīasticis cū tota mētis alacritate tradidit illi ⁊ aplīca firmatū bñdictione. In opus euāgelii re misit ad p̄dictū pippinū du cē frācoꝝ qui eū cū sūma ve neracione susceptū misit p̄di care verbū dei ī boriales par tes regni sui qui regē fresonū radbodū cū sua gēte paganū ibi verit⁹ est adire. Lcō. v

Susceptus est aūt a rege benigne nequiuit tamē eū a cul tura ydoloꝝ cōuertere cōtigit aūt pippinū ducē frācoꝝ obire ⁊ filiū ei⁹ karolū in regnū patris succedere q̇ multas gētes adiiciēs regno frā coꝝ fresiam eciā deuicto rad boddo sibi subiugauit: qua ī gēte sctūs vvilbrordus p̄dica tor posit⁹ est ⁊ ī castello traie ctēsi eps delegat⁹ ē. maiori ita q̄ euāgelizādi facultate accepta nup̄ gladio acq̇sitā gē tē sacro baptismate abluere studuit: nec q̇cq̄ ātiq̄ vetusta tis ī ea remanere p̄misit. l. vi.

Quodā tp̄e dū vir dei veni ens ad quādā insulā occeani antiqui erroris ydolū cōminuere niteretur: custos ydoli euaginato gladio sacerdotis dei caput vulnerare conat⁹ ē qui eodē die a demone arrep tus die tercia infeliciter expirauit diuina vlciōe multat⁹.

Cete. oīa de ↄ̄i vni⁹ ↄfes. ⁊ pō.

¶ Scti moroci epi ⁊ ↄfes. in dūblanēsi dyocesi. Or

Eterne rerum conditor de⁹ qui beati moroci cōfesso ris tui atq̄ pōtificis annuā ī tuo honore agim⁹ solēnitatē ipi⁹ ītercessiōe desiderata beatorū nobis ↄcede gaudia per do. Mco. iiii. coronatoꝝ

Presta q̄s oı̄ps (mar. or de⁹ vt q̇ gloriosos mar tyres tuos claudiū/ nicostratū/ simphorianū/ castoriū: at q̄ simpliciū fortes ī sua ↄfessione cognouim⁹ pios apđ te in nr̄a ītercessiōe sēciam⁹ p̄ do

Ad matu. ix. l. fiāt Tres p̄me lc. fiāt de ↄ̄i vni⁹ ↄfes. ⁊ pō. cū međ. l. iiii. coronatoꝝ. lc. iiii.

Tempore quo dyoclesianus perrexit in pānoniam ad metalla de montibus absciden da: inter montes metallicos inuenit claudium: nichostratum: simphorianum castoriū atq̄ simplicium magna pericia artis illius imbutos sed occulte christianos. Quibus inuidentes socii: accusarunt eos q̄ essent christiani. Lcō. v

Imperator hoc audiens ius

sit lampadio tribuno cos au dire et in quo reatus inueni- retur pena ferire. Qui iussit sanctos dei sibi presentari/ et ostēdit eis omnia genera tor mentorum dicens. Nisi sacri ficaueritis deo soli/ his penis peribitis. Sancti martyres dixerunt. Minas tuas non ti mem⁹. Irat⁹ lāpadius iussit eos iā scorpionibus mactari. Eadē hora lāpadi⁹ ar- [lectio] vi. reptus a demonio expirauit. Hoc audiēs imperator iussit loculos plumbeos fieri et sā ctos dei viuos inclusos in flu uium precipitari. Quos ni- chodem⁹ christian⁹ post qua- draginta dies leuauit/ et eciā in domo sua reposuit. Tu āt

Et tres vltime lectiones de ex posiciōe euāge. Hō q̄dā pegre

¶ Sācti geruadii cōfessoris in thesauraria morauien. or

Impetret nobis omni- potens deus glorīā tuā sanctus cōfessor tuus gerua- dius vt in eterne beatitudi- nis gloria te prestāte cum ip- so perenniter gratulemur. Per dominum nostrum iesū

Ad matu. ix. lec. hāt. Lectio. i.

Geruadi⁹ confessor chri sti eximius quem tellus ybernica ex parentibus pro- duxit hic diuino excitat⁹ nu- tu genitale deseruit solum ꝛ verbum vite predicando per scociam ad morauie puenit territorium quo in loco plu- rimos sibi associauit in chri- sto comilitones et ab angelo vt fertur accepto oraculo in loco q̄ kenedor dicitur orato riū seu cellulam quādā con- struxit vt ocius contempla- cioni se daret. Tu aūt. lcō. ii

In quo ipse ieiuniis et ora- cionū studiis nullis penitus secularibus preoccupatus ne gociis vt anachorita diuinā contemplatus est glorīā quo in loco lectulū habebat lapi- deū in quo art⁹ lassos oracio ni fatigatos refoueri solebat nec sua sāncta et deuota cōtem placio absq̄ miraculorꝫ pre- sagio pretinebat. Nam cū an glorꝫ rex aduersus scotos su scitaret bella quidam angl⁹ beatū geruadiū humiliter ro gauit quaten⁹ ꝓ eo deū dep̄- retur vt qꝛ bellū erat agressu rus quaten⁹ a pc̄tīs suis ab- solueret. Tūc btūs geruadi⁹ mīa ꝛ pietate mot⁹ qꝛ xp̄ian⁹ erat prefato viro dixit dn̄s ie sus christ⁹ peccata tua dimit tat teq̄ celestis regni partici- pem faciat. Tu aūt. Lctō. iii.

Commissoq̄ altero die graui bello anglici fūdit⁹ ꝓ scotos in terrā ꝓsternebāt sꝫ reliqui superstites ī fugam sese dede

runt. Sed anglus de quo su
pra memorauim⁹ fugiendo ī
medio suorū decollat⁹ est et
vitam meritis btī viri ī pace
deo reddidit salutariā. l. iiii.
Tūc sāct⁹ geruadi⁹ hoc audi
ens iussit discipulis suis vt il
li⁹ corp⁹ portarēt occisi. Qui
renuentes dixerunt qualiter
nos illi⁹ cadauer inter mul-
torū corpora noscere possu-
mus. Beatus vero geruadi⁹
respondit. Signū a deo acci
pietis p qd illius cadauer in
telligetis. Tūc ministri illi⁹
vbi multitudo fuerat occisa
respicientes cadauera supra
singula eorum volucres ni-
gras supra vero illius ad qd
venerant portandū volucrē
albā sedere viderūt. Qd diui
nitus insinuatum intelligen
tes lauauerūt ponentes in gra
bato. Caput vero eius nō in
uenerūt. Qui reuertētes bea
to nunciauerūt geruadio q
ei caput deesset ille vero dep
cans et a dño petens vt ca-
put ītimaret occisi cūq orasset
vidit lupum illud ducētē
ad locū vbi corpus erat hu-
Alio vero tpe (matū. l. v.
dū beatus geruadius boues
ad arādi officiū haberet lup⁹
vnū ex eis occidit beat⁹ ger-
uadius rem discens gestam ī
noīe dñi iesu xpi lupo illius
quē occiderat bouis op⁹ su-
stinere iussit donec arandi tē
pus pficeretur. Qui illi⁹ ius-
sioni obediens in toto aran-
di tempore cū bobus innocēs
permansit. Tu autem. Lc. vi.
Insuper vero cū beat⁹ ger-
uadius nō haberet ligna cuz
quibus ecclesiā suā cōstrueret
a quodā discipulo suo ligna
ecclesie sue postulauit qui ei-
dem libēter cōcessit. At cū nō
haberet aīalia aut equos vn
de huiusmodi ligna duceret
ad locū eccľie sue edificande
electū/ diuina virtute ea nocte
tonitrua facta sūt immania
atq pluuia de celo vltra soli
tū morē discēdebat in tantū
pluuie in altū eleuate sunt q
basilicā dicti sui discipuli in
terrā concuciebat et alueū in
cuius littore cōstruebat con-
tra naturā in alienū cursum
dirigebat dicta ligna ad cel-
lam btī geruadii transuexit.
Tu aūt. Cetera oīa de quo-
cunq confessore. ¶ In festo
pcone saluator nrī Ad vs. ā.

Quis sic ut dñs deus
noster xpus iesus q
in altis habitat et
tam benigno pietatis oculo
populū infidelē misericordi
ter respexit. ps. Laudate pue
ri. ān. Confirmata est mīa do
mini sup nos qui veritatem

atqꝫ virtutē sue passionis tā mirabiliter ineternū manere mandauit. ps Laudate dn̄m oēs. an. Dum fluxit sanguis de latere perfosse ymaginis dn̄i crucifixi iudeos incredulos soluit compeditos et illuminat cecos. p. Lauda aīa. a Sit deo nr̄o iocūda decoraqꝫ laudacio qui dispersiones israelis viso hoc miraculo cōgregauit pplōqꝫ suo fideli sociauit. ps Laudate do. qm̄ bo. an. Lauda hierusalē dn̄ꝫ qui populum induratū velut cristallū mittit ecclie sue ꝯtritū et mastigabilē sicut buccellas qm̄ flauit spūs calorꝫ ei⁹ ꝗ fluxerūt lacrimaꝝ aque. p. Jp̄m

Miserere nostri Cpm deus omniū ꝗ respice ī nos et ostende nobis lucē miseracionū tuarū et īmitte timorē tuū in gentes que te nō exquisierūt vt cognoscant qꝛ non est deus nisi tu vt enarrent mirabilia tua. ℞. Cogitantes filii impii iniurias cōtumelias penas et obprobria que eorū parētes peruersi nostro intulerūt saluatori blasphemantes dicūt Quia illuꝫ prophanū nō habemus ī corpore similia horū faciam⁹ ei⁹ pcone. v⁹. Ne viderent a patribus degeneres filii querūt coinquinari paterno scelere vnde et dicūt Qꝛ illū. Ypm

Iesu solamen miseris: quem caritas desuperis: ad yma traxit et nr̄is: immiscuit miseriis. Nūc patris sedes a dextris: morte acta sub pedibus: cū vīdicari poteris: de tuis aduersariis Qui velut canes rapidi: prauorū patrum filii: conant in ymagine: paterno frui scelere. Que te vicit benignitas: vt tā scelestos sufferas: vt non ad nichil redigas: sed et benigne reuocas. Qui nō verent cedere: et clauis crucifigere: in faciem conspuere: qua delectantur angeli Sed dum torrēs a. latere: fluxit tue pcone: per fosso conti cuspite: aque mixte cū sanguine. Huius tactu viuifico: sanatur a contagio: oīs morborū passio: claret pater in filio. Surgit a morte pfida: iudaica gens tremula: et voce clamat querula: vt det xp̄o gloria. Laus patri sit ī genito: laus eius vnigenito: laus sit sancto spiritui: q̄ nos vocauit viuere. v⁹. Quis de⁹ magnus sicut de⁹ nr̄ ℞ Tu es deus qui facis. ān. O pie iesu q̄tuꝫ diligis te diligētes q̄ tāte benignitatis amore te furore persequentes persequeris quos perire non sinis dū simul ī tua ymagine ostēdis

et passionis mortalis nature veritatē et deitatis potēciā su scipiēs israel puerū tuū recordatus mīe tue. ps. Mgt. or.
Deus qui passiōis filii tui dñi nr̄i iesu xp̄i miracula suscitasti dū viuificū sāguinē cū aqua mixtū de latere ymaginis sue iudeorum lācea perfosse copiose produxisti da nobis famulis tuis tā mirabilib9 signis mōstratā eius dē passiōis virtutē cognoscere vt fructū ei9 accipere valeamus ī gl'iosa resurrectiōe. p.
Mēoria de scō theodoro mr tā ad veš. q̄ ad mat. Oracio
Deus q̄ nobis btī theodori martyris tui cōfessione gl'iosa circūdas et protegis p̄sta q̄s ei9 nos imitacione pficere et orōne fulciri. p.
Inuita. Saluatorē adorem9 in cruce passū. Sue vtutē passionis manifestātē p admirabile signū. ps. Venite. hy9.
Tunc celū horruit et stupetracio: et sol erubuit nec recto radio: cernere potuit scel9 in pplo: iā terra tremuit Cū penas repetit ppria nacio: quas presustinuit christ9 saluacio: dū passus obiit crucis in medio: virtus elanguit Mortem nō pateris surgēs a mortuis: sedēs a dextris patris et poteris: et tn̄ lateris fo ratu cuspidis: virtus īpetitur
Non est ycone vite vt mortua: que cū īscinditur effūdit flumīa: cruor dispgit p egra corpora: et salus redditur.
Horret gēs pfida viso prodigio: iubet vt ydria subdat liquido: probatur gracia languentū numero: qui restituit
Probatur sāguinis et xp̄i veritas: dū egris singulis reddat sanitas: rūpit vlcera ceca crudelitas: clamat gēs pfida
Patri cū filio cōis gl'ia: scō spiritui pia cōcordia: vniq3 domino laus sit et gr̄a: p cūcta secula. Amē. In p̄mo noc. ān
O vos iudei miseri hoīm filii vsq3quo graui corde cōtra dicitis xp̄o dei filio vel nunc in hoc signo scitote qm̄ mirificauit de9 pater hūc filiū suū scōrum scm̄. ps. Cū inuoca. ān
Erubescāt et cturbent īimici xp̄i dū vident cruorē a latere ymaginis pfosse sic copiose p fluere cuertūtur ad dn̄m corde cōtrito valde velociter. ps
Dñe ne. i. ā. Nisi cuersi fueritis o iudei īcreduli gladiū vibrabit xp̄us dn̄s iusticie arcū tetēdit sue potēcie et parauit illū ī vasa ire sue. ps. Dñe de9 me9 in te. v9. Mirifica mīas tuas R. Qui saluos facis sperantes in te. Lcō p̄ma.
Quedā ciuitas est in sy

ria iuxta terminos tyri et sydonis posita berit9 vocata ī qua iuxta synagogā hebreorū cōtigit xp̄icolā quēdā sibi cepisse cellā ad inhabitādū cū sū ex ea reddēs cuidā iudeo. R. Sūmi sacerdotes ⁊ principes et maiores natu plebis iracūdie furore succēsi cū accusatore sui primi ad cellā accusati iudei vt canes rapidi festinātes veniūt vt vindicētur de fratre suo. Quia putabāt eū occulte xp̄m coluisse ī sua ymagine v9. Et facto impetu in eū multis cōtumeliis ac variis cruciatib9 affectū extra synagogā eiecerūt semiuiuū. Quia puta. Lecō scda.

Cūq3 īgress9 fuisset dn̄i nr̄i saluatoris yconā quā apd se retinebat abscōditā: fixit in pariete in interiori loco cellule cōtra lectuli sui faciē que honeste depicta ītegrā ī se cōtinebat dn̄icam staturā. Et post aliquot dies pgens alibi ad habitandū dei puidencia oblit9 reliquit post se dn̄icā yconā. R. Dispēsaciōe dīna in cella iudei a xp̄iano se trāsferēte relicta fuit p negligēciā xp̄i ycona: quā dū pcipit a iudeo inuitat9 alter cōtribulis. Cepit dentibus fremere aduers9 eū qui se īuitauerat. V9. Tu iude9 īquit cū sis quo modo apud te iesu nazareni ymaginē repositā habes. Ce

Postea iude9 qdā suscepit. lc. iii. cellulā illā ad īhabitādū suscipiēs: īgress9 cū suis oīb9 cepit manere mīme cōtēplatus locū q dn̄icā tenebat yconā: ⁊ tādē vnū de cōtribulib9 suis vocauit ad prādiū q eleuans oculos vidit iteri9 yconā dn̄icā. R. Cogitātes. vts ad vs In. ii. noc. ān. Mirifica misericordias tuas de9 ⁊ sana increduIos te psequētes qui saluos facis in te sperantes. ps. Exaudi dn̄e iusticiā. ān. Qm̄ declinauerūt in te mala ⁊ cogitauerunt consilia que non potuerunt stabilire exaltare domine in virtute tua. psal. Domine in virtute. ān. Circumdederunt me canes multi et consilium malignanciū obsedit me foderunt manus meas et pedes meos. ps De9 deus meus respice. v. Memoriā fecit mirabiliū suorꝫ. l. iiii

Tūc exclamās ille dixit. Tu hebre9 cū sis quomodo apud te iesu nazareni ymaginē habes. Iude9 aūt q eū īuitauerat cepit sacramētis terribilib9 iurare q2 dn̄icā yconā nunq̄ ibi prius vidisset. Ille tunc qui inuitatus fuerat ad tempus siluit. Rm. Post irrisiones plurimas sputa:

et alapas ne videantur min⁹ facere ĩ similitudinẽ q̄ p̄res eoꝝ ĩ corpe dñi ymaginẽ ei⁹ q̄rũt crucifigere. v Heccine reddis dño pp̄le stulte ⁊ insipiẽs ymaginẽ eius. Lectio. v

Finito aũt prãdio abiit ad sũmos sacerdotes et dixit eis que facta sũt. Qui veniẽtes ⁊ rei veritatem agnoscẽtes iudeũ illũ extra synagogã semiuiuũ eiecerũt/ et deponentes yconã dñicã ludificantes expuerũt hinc et inde cedentes. R. O ceca crudelitas o impia cecitas cedit ymago qua si sẽsũ habeat coronatur flagellatur felle potatur illuditur cũ nichil pcipiat et ad vltimũ lãcea latus perfoditur. Et fluxit largissime vnda mixta cũ sãguine. v Ut enarrẽt oẽs pp̄li mirabilia tua domine. Et fluxit. Lectio sexta.

Tunc dixerũt quecũq̄ p̄res nr̄i iesu galileo fecerunt nos huic similia faciamus. Tunc crucifigẽtes dñicã yconã clauos acutissimos adhibuerũt in manibus et pedibus illius ymaginis et tãdẽ apposuer̄t acetũ cũ felle mixtũ ad os ei⁹ R. Uiderũt iudei quasi per spm̄ vite a latere ymagĩs tere brato sãguinẽ cũ aqua ebullire stupefacti ydriã apponũt statim cruore repletã in suã deferũt synagogã ac vt tante virtutis adhuc ampli⁹ ꝓbarẽt veritatẽ. Cecos claudos leprosos aliosq̄ languorib⁹ vexatos cõgregauerũt q̄ p̄re cioso liquore puncti p̄restine redditi sũt sanitati. V⁹. Dicẽtes qm̄ xp̄icole predicãt suum xp̄m in vita sua plurima signa fecisse. Cecos. In iii. noc an. Qm̄ filii hoĩm dẽtes eoꝝ arma et sagitte et lingua eorũ gladi⁹ acutus exaltare super celos de⁹ et sup oẽm terrã gl̄ia tua. ps. Miserere mei de⁹ miserere. ãn. Cõuertãtur ad vesperã iudei increduli et famẽ paciẽtur vt canes doctrine catholice circuibũt ciuitatẽ militãtis eccl̄ie querẽtes escã sacre scripture in xp̄o cõplete. ps Eripe me. ãn. Qꝛ exacuerũt iudei vt gladiũ linguas suas xp̄m dei filiũ blasphemãtes ideo accedit homo xp̄s ad coꝛ altũ per fidẽ in coꝛde iudeoꝝ plãtatus et exaltabitur in filio suo deus pater gl̄ificat⁹. ps. Exaudi de⁹ or̄o. V⁹. Innoua signa ⁊ muta mirabilia. Rm. Glorifica manum et brachium dexterum. Secundum lucam. caplo

In illo tp̄e dixit iesus discipulis suis similitudinẽ hanc. Arborẽ fici habebat quidam plãtatã ĩ vinea sua.

Et reliqua. Unde s l' vii

DIdicim⁹ q̄ nostri maiores coronā de spinis in capite illi⁹ nazareni iposuerūt: ac deīde accepta arūdine pcuciebāt insultātes ita ꝙ nos hec minime postponētes faciam⁹. Quod ꝙ fecerūt R. Quis de⁹ magn⁹ sicut de⁹ noster. Tu es deus qui facis mirabilia. V. Notā fecisti in ppl'is virtutē tuā redemisti in brachio tuo populuȝ tuū. Tu es deus qui. Lectio. viii

AD extremū dixerūt. Sicut audiuimus p̄res n̄ri iesuȝ lāceā vulnerauerūt. Nos vero idem faciamus: nulla adhuc mediāte mora iusserē afferri lāceā: et cuidā hebreo tradiderunt qui valido ictu dexterū lat⁹ pcone trāsfixit. R. Hiis auditis sermonibus reuerendissimus metropolitan⁹ valde hilaris reddit⁹ /cōuers⁹ ad plebē israeliticā dicebat. Cōuertere israel ad dn̄ȝ deū tuū p̄rem vniuersoꝝ viuenciū et adora nobiscū ei⁹ filiū p quē oīa creata sūt. V⁹. Et ceruicē durissimā flecte spiritui scō q̄ ē viuificator aīarum vestraꝝ Conuertere. Lectio nona.

CUmq; tātū scelus ppetratū fuisset res mira et cūctis īaudita scl'is accidit q2 cōtinuo sanguis et aqua emanare cepit ꝙ oīa elemēta mutata sūt et eadē signa sicut in passione dn̄i facta sunt. R. Ad hoc taliter cepit plebs hebrea dicere vn⁹ deus pater et ipē ingenit⁹. Un⁹ fili⁹ ꝙ ipē vnigenitus iesus xp̄s quē ignorantes p̄res n̄ri crucifixerunt: et nos vez agnouim⁹ deū. Un⁹ spūs sc̄tūs ab vtroq; pcedēs Per quē veraciter nos credimus esse saluādos. V Hec dicētes pstrati genib⁹ illi⁹ postulabāt veniā cōsceq̄de hiis sceleribꝰ p baptismi remediū Per quē. V⁹. Salua nos xp̄e saluator. Qui p virtutē sc̄tē crucis saluasti mūdū. In. l. ā

MIrabiles elaciones tumidi et amari maris ī iudeoꝝ te xp̄e psequenciū cordib⁹ sed tamen sup mirabilis in altis dn̄s q̄ illos benigniſsime in tuā dulcedinē cōuertis. ān. Scitote ī sc̄tō tā mirabili q2 dn̄s xp̄s ipē ē de⁹ vn⁹ pcone fluxus sanguinis fecit vos o iudei fieri mēbra ei⁹. ā Ipi iudei ī vanū q̄sierūt aīaȝ ei⁹ q2 xp̄s rex letabit̄ in deo ꝙ laudabūtur oēs q̄ sperāt ī eo q2 obstructū est os loquēciū iniqua. ān Bn̄dicat isrl' dn̄m qui corda filioꝝ conuertit in patres vt enarrent mirabilia eius in omnes generaciones ān. Iuuenes ꝙ virgines senes

cum iunioribus laudent nomen christi iesu quia exaltatū est nomen eius solius. Capm Miserere nostri. Hymnus.

Imago lucis paterne mentis: decus caracter et figura ei⁹: iesu benigne patris eterni: inclita ples. Cō cinunt tibi organa vocis: lingue ac manus tactu melodis: psallatqꝫ tibi iubilus mentis: corde iocūdo. Superat nāqꝫ tua dulcedo: toxicū omne qd tulit serpens: antiquus populum tuū inficiendo. Nā spirat xpe tuū vnguentum: aromatizans oīa replet: ⁊ trahit ad se vngit ⁊ sanat: pectora dura. Laus sit cum patre o tibi xpe: et tibi compar spiritus alme: pign⁹ eterne trinus existens: et deus vnus. Amen. ℣. Magnus dn̄s ⁊ magna ℣tus ei⁹ ℟ Et sapiēcie ei⁹ nō ē numerus. ān. Benedicim⁹ te deus rex israel q̄ erexisti cornu salutis in domo dauid in clarificacione potestatis vnigeniti tui in salutem populi sicut locutus es per os sanctorum prophetarū a seculo vt seruiamus illi in sanctitate ⁊ iusticia oībus diebus vite nostre. p̄s. Benedictus. Ad hor añe. de lau. Ad. iii. cp̄m. Miserere. ℟ Mirifica misericordias tuas alleluya alla. ℣⁹. Qui saluos facie sp̄ātes ī te alleluya. ℣ Quis de⁹ magn⁹ Ad vi. cp̄m Alleua manū tuam super gētes alienas vt videant potenciā tuam sicut enī in conspectu eorū sanctificatus es in nobis: sic in cōspectu nostro magnificaberis in eis vt cognoscant te sicut ⁊ nos cognouim⁹: qꝛ nō est alius deus preter te dn̄e. ℟. Quis deus magnus sicut deus noster alla alla. ℣⁹. Tu es deus qui facis mirabilia. ℣⁹. Memoriam fecit mira. Ad ix. capl̄m

Innoua signa ⁊ muta mirabilia glorifica manuꝫ et brachium dexterū. ℟. Memoriam fecit mirabiliū suorum alla. ℣⁹. Miserator ⁊ misericors dn̄s alla. ℣. Notum fecit dn̄s alla. Salutare suū alla. Ad scdas v̄s. ān. Mirabiles elaciones. p̄s. Dixit dominus. Confitebor. Beatus vir. De profundis. Memēto cp̄m. Miserere. ℟. Adhoc taliter hy⁹. Iesu solamen. ℣⁹. Memento nostri dn̄e in beneplacito ppl̄i tui. Uisita nos in salutari tuo. ān. Misecordia dn̄i a progenie in pgenies vt reuocet corda filiorꝫ in patres fecit potenciā ī brachio suo virtutem xpi sui demonstrans tumidos prosternens iudeos et hūiliatos exaltans

ps. Magnifi. Oro ut supra. ¶ Scti martini episcopi et co fessoris Ad pmas vespe. an. O Beatuz potificem qui totis visceribus diligebat xpz rege et no formidabat imperii principatu: o martine dulcedo medicamentum et medice: o sanctissima aia qua et si gladius percussoris non abstulit: tn palmam martyrii no amisit. Psal. feria. cp. Ecce sacerdos. R. Beatus martin9. hy9. Iste confessor. V9. Amauit eu do. an. O martine o pie q piu e gaudere de te o martine pphetis copar apostolis consertus psulum gemma fide et meritis egregie pietate mia charitate ieffabilis succurre nobis nuc et ante deum. ps. Magt. Oro

Deus qui conspicis qa ex nulla nostra virtute subsistimus concede propicius: vt itercessioe beati martini confessoris tui atq pontificis cotra oia aduersa muniamur. Per dnm. Memoria de scto mena martyre. Oro.

Presta qs ops deus: vt qui beati menne martyris tui natalicia colimus: intercessione ei9 in tui nominis amore roboremur. Per dnm Tuc eat processio ad altare scti martini cantado R. Martinus abrahe. V. Ora p no.

Deus bonita (bis. Oro

Deus bonitatis auctor: et bonorum dispensator: cocede propicius vt qui beati martini cofessor tui atq pontificis solenitate veneramur: eius patrocinio atq suffragio maiestatis tue propiciacionem cosequamur Per xpm dnm nostrum. In reuertendo de scta maria. Ad matuti. Inuitato Martin9 ecce migrat hic pauper celo diues. Que sanctoru concent9 xpo psallens deduxit nos celestibus hymnis laudem9 in hunc deu. ps. Uenite. hymn9 Iste cofessor. In primo noctur. an. Sanctus martinus obitum suu longe ante presciuit qui et discipulos in vnum congregauit atqz sui dissolucionem iminere predixit. psal Beatus vir. an. Cu repete viribus corporis cepit destitui tunc meror et luct9 oium vox plagenciu vnaq precancium ne pastor oues deseras. psal. Quare fre. an Scim9 qde te pater desiderare xpm sz salua sut tibi premia tua nri poci9 miserere quos deseris pr. ps. Dne quid multi. V9. Amauit

Martin9 (cum dns. Lec. i

Martin9 sabarie panoniorz oppido oriundus fuit: sed intra

italiā ticini alitus est: parentibus nō infimis: gentilibus tñ. Quiqꝫ milicie cingulo a ꝑfido iuliano addict⁹ est: licet inuitus. Ipse enī armatā miliciā in adolescencia secutus sub rege cōstancio: deīde sub perfido iuliano iuxta parentum suoꝝ nobilitatē nō tamen spōte fruebatur Nā cuꝫ decem esset annoꝝ: īuitis parentib⁹ ad ecclesiā confugiēs seqꝫ cathecuminū fieri postulauit. Sed vir sanctus magis elegit deo celesti seruire: ꝙ sub imperatoꝛe militare terreno. Eu. R. Hic est martinus electus dei pontifex. Cui dñs post apostolos tātā graciam conferre dignat⁹ est vt in ꝟtute trinitatis deifice mereretur fieri triū moꝛtuoꝛuꝫ suscitatoꝛ magnific⁹. V. Sācte trinitatis fidem martin⁹ confessus est. Cui dñs. Lc. ii.

Hic eciā martinus benignus paciens atqꝫ humilis nondū in xp̄o regeneratus: opē ferebat miseris Alebat egētes nudosqꝫ vestiebat Quodā autē tp̄e cū adhuc esset cathecumin⁹ maximo hyemali frigoꝛe: cū nichil haberet pꝛeter clamidē qua indutus erat: media eiusdē clamidis parte abscisa: nudū pauperem quēdaꝫ vestiuit. Qua eciā nocte sequente: dñm iesū xp̄m inter āgelicos exercitus vestitū asperit: audiuitqꝫ dominū voce clara dicēte. Martinus adhuc cathecuminus: hac me veste contexit. R. Dū sacramēta offeꝛret beat⁹ martinus. Globus igneus apparuit super caput eius. V. Dū enī ad deū pꝛeces emitteret et pꝛo vniuerso grege sibi commisso depcaret. Globus. l. iii.

Cum autem esset annorum duo de viginti: ad baptismū conuolauit: nec tñ statim milicie renūciauit: tribuni sui pꝛecib⁹ deuictus: cui contuberniū familiare p̄stabat: qui transacto tribunat⁹ sui officio renūciaturū se seculo pollicebat. Qua expectacione martin⁹ suspensus per bienniū fere postea ꝙ est baptisma cōsecutus: solo scilicet nomine militauit. R. Beat⁹ martinus obitū suum longe ante pꝛesciuit dixitqꝫ fratribus. Dissolucioneꝫ sui coꝛporis imminere Quia iudicauit se iā resolui. V. Uiribus coꝛpoꝛis cepit repente destitui cōuocatisqꝫ discipulis in vnū dixit. Dissolucio. Gloꝛia. Dꝛ In. ii. noctur. ān Dñe iam satis est ꝙ hucusqꝫ certaui sed quoad ipse iusseris militabo ac si parcis etati bonū ē michi

hos quibus timeo ipse custo dias. ps. Cū inuoca. an. Art⁹ febre fatiscētes spiritui serui re cogebat stratuq; suo illo nobili cilicio recubās nec ter ram videre iā dignat⁹ est celo tot⁹ inhiabat. p. Uerba mea an. Sinite me inquit celū vi- dere vt spirit⁹ dirigat ad do minū: nichil in me reperiet ini micus sed sin⁹ abrahe me su scipiet. ps. Dñe dñs noster. v. Iustū deduxit dñs. Lec. iiii.

Relicta tandem milicia hilariū pictauie vrbis episcopū adiit: et apud eū ali quādiu cōmorat⁹ est. Eo tem pore ei quidā cathecuminus adhesit: cupiēs sanctissimi vi ri instrui disciplinis. Paucis quippe interpositis dieb⁹ gra ui languore corrept⁹ absente sancto viro: subita morte p- uentus est. R. Dixerūt disci- puli ad beatū martinū: cur nos pater deser: aut cui nos desolatos relinquis. Inua- dent eni gregem tuū lupi ra paces. v. Scim⁹ quidē pater desiderare te xp̄m: sed salua sunt tibi p̄mia tua: nec dila- ta minuentur nostri pocius miserere quos deseris. Inua dent. Lectio quinta.

Reuersus post triduum martinus fusa ad deum ora- cione: eum vite restituit. Qui et baptizatus est ab eo: et post ea multis vixit annis. Sub eo tempore martinus ad epi scopatū turonice ecclesie pete batur. Cu autem. R. Domi ne si adhuc populo tuo sū ne cessarius nō recuso propter eos subire laborem. Fiat vo luntas tua. v. Iam eni domi ne satis est q̄ hucusq; certaui sed quoad ip̄e iusseris milita bo: ac si iā p̄cis etati bonū est michi. Fiat. Lectio vi.

Iamq; sumpto episcopa tu qualem sibi deus graciam prestiterit nō est nostre facul tatis euoluere. Idem ipse cō stantissime perseuerabat qui prius fuerat. Eadem in cor- de eius humilitas: eadem in vestitu ei⁹ vilitas erat. Adeo vero oīa scz maiora sūt ī eo q̄ vt verbis explicari queant Nam nulla hora momētūq; preteriit: quo nō aut oracio- ni aut lectioni vacaret. Rm Oculis ac manibus in celum semper intent⁹. Inuictum ab oracione spiritum nō relaxa bat. v. Nichil enim terreni a- liquādo diuino anteponens officio: sempq; semetipsū ad ea que superna sunt extendēs Inuictum. Gloria. Inuictū. In. iii. noctur. an. Media no cte dominica sanctus discessit quem celi ciues mox obuiant

multi audierũt voces in sub
limi qui et vitro purior lacte
candidior carne quoq; mon
strat⁹ est gẽma sacerdotũ. ps.
Dñe quis habita. an. Glorifi
cati hominis viderũt gloriã
qui affuerũt: nam caro quã
cinis semper obtexerat ita re
splenduit vt quoddã resurre
ctionis decus et extincta pro
ferret. ps. Dñe in virtute. an
Adest multitudo monachorũ
ac virginum qui speciali glo
ria p̃cipue flebant cũ sentirẽt
magis esse gaudendũ si racio
nem vis doloris admitteret
ps. Dñi est terra. v. Justus
vt palma. Lectio. vii.
Martinus autẽ obitum
suũ longe ante presciuit. Di-
xitq; fratribus suis dissolu-
cionem sui corporis ĩminere
Interea causa extitit: qua cõ
darensem diocesim visitaret
Nam clericis illi⁹ ecclesie in
ter se discordantib⁹: pacẽ re-
formare cupiẽs: licet finẽ die
rũ suorũ nõ ignoraret: pfici
sci tñ ob illã causam nõ recu
sabat. Bonã hanc virtutum
suarũ consũmacionem existi
mãs: si pacẽ redditã ecclesie
reliquisset. Igitur aliquãdiu
sanctus martinus in ecclesia
ad quã ierat commorat⁹ pa-
ce inter clericos restituta: cũ
iam regredi ad monasteriũ
cogitaret: viribus corporis
cepit repente destitui. Conuo
catisq; discipulis in vnũ indi
cauit se iam resolui. R. O be
atum virũ in cuius transitu
sanctorũ canit numer⁹ An-
gelorum exultat chorus om-
niũq; celestiũ virtutũ occur-
rit psallenciũ exercitus. v. Ec
clesia illi⁹ virtute roboratur
sacerdotes dei reuelaciõe glo
rificant̃ quẽ michael assũpsit
cũ angelis. Angelorũ. Lc. viii
Tunc vo meror et luct⁹
oium vox vna plãgen
cium. Cur nos pater deseris:
aut cui nos desolatos relin-
quis? Inuadẽt enĩ gregẽ tu-
um lupi rapaces Tũc ille mo
tus his fletibus vt tot⁹ semp
in dño misericordie visceri-
bus affluebat: lachrymasse p
hibetur. Conuersusq; ad dñz
hac tm̃ flentib⁹ voce respon
dit Dñe si adhuc populo tuo
sum necessarius nõ recuso p
eis laborẽ: fiat volũtas tua.
R. O quãt⁹ luctus erat om-
nium quãta precipue meren
cium lamenta monachorum
Quia et piũ est gaudere mar
tino et pium est flere marti-
nũ. v. Beati viri corp⁹ vsq;
ad locũ sepulchri hymnis ca
nore celestibus turba prose-
quitur. Qr. Lectio ix.
Cumq; in oracionibus

et vigiliis fatiscentes artus spiritui seruire cogebat nobi liqȝ stratu suo in cinere et cilicio recubās a discipulis rogaretur: vt saltē vilia sineret stramenta supponi. Nō decet inquit filii christianū nisi ī cinere mori. Et ego si aliud vobis exemplū relinquo ipse peccaui. Post hec vidit diabolū prope assistere. Cui ait. Quid hic stas cruēta bestia? Nichil in me funestū reperies: sed sinus abrahe me suscipiet. Et hec dicens: octogesimo primo etatis sue anno media nocte dominica inuictū ab oracione spiritum dn̄o exalauit. R. Martin⁹ abrahe sinu let⁹ excipitur Martinus hic pauper et modic⁹ Celum diues īgreditur hymnis celestibus honoratur. V. Martinus episcopus migrauit a seculo viuit in xp̄o gēma sacerdotū. Martinus. Gloria. Celum diues. V⁹. Ora pro nobis. In lau. ā

Dixerunt discipuli ad beatum martinuȝ cur nos pater deseris aut cui nos desolatos relinquis inuadēt enim gregeȝ tuum lupi rapaces. p̄s. Dominus regnauit. ān. Domine si adhuc populo tuo sum necessarius non recuso laborem fiat voluntas tua. p̄s. Jubilate. ān. O virum inef[f]abilem nec labore victum nec morte vincenduȝ qui nec mori timuit nec viuere recusauit. ps Deus de⁹ meus. an Oculis ac manibus in celum semper intentus inuictum ab oracione spiritū nō relaxabat allelua al[l]a. psal. Benedicite. an. Martinus abrahe sinu letus excipit martinus hic pauper et modicus celum diues ingreditur hymnis celestibus honoratur. ps. Lauda. cp̄m. Ecce sacerdos. hy⁹. Iesu redemptor. v. Justus germi. ān. O quātus luctus oīum quanta p̄cipue lamenta monachorū ac virginum chorus: quia et pium est gaudere martino et pium est flere martinum. p̄s. Benedictus. Oracio Deus qui conspicis. Memo. de sancto menna martyre orō vt s̄. Ad primam ān. Dixerunt discipuli psal. Deus in nomine. Ad iii ān Domine si adhuc. psal Legem pone. Capitu. Ecce sacerdos. R. et V. de cōmuni vni⁹ confesso. et pontifi. ad omēs horas dicunt similiter et capi. Ad sextam ān. O virum inef fabilem. p̄s. Defecit in. Capitulum. Benedictioneȝ. Ad nonam. ān. Martinus abrahe. psal Mirabilia. cp̄m. Cognouit eum. Ad secundas vs̄

que erũt de scõ macbario erit et solẽnis mẽo. de sctõ martino. Et est notãdũ ꝙ hec sequẽtes aĩe. dñr quotidie istã oct. sctĩ martini ad mẽoriã eiusd sup. ps. Bꝰ. ⁊ Mg̃t. scdʒ ordĩ. ã Martinꝰ adhuc cathecuminus hac me veste cõtexit. ãn. Sctẽ trinitatis fidẽ martinꝰ cõfessꝰ est ⁊ btĩssimaʒ graciã recepit. ãn. Btũs martinꝰ dixit iuliano xp̃i enim sũ miles pugnare michi non licet. ãn. Ego signo crucis non clipeo ꝓtectus aut galea hostiũ cuneos penetrabo securus. ãn. Cõfido ĩ dño ꝙ filia mea p̃cibus tuis reddita sit sanitati. ãn. Tetradius cognita dei virtute ad btĩssimã grãm ꝑuenit. ãn. Dñs iesus xp̃s non se inquit purpuratũ nec dyademate renitẽtẽ vẽturũ esse ꝓdixit. ãn. Dũ sacramenta offerret btũs martinꝰ globꝰ igneꝰ apparuit sup caput eiꝰ ãn. O ineffabilẽ virũ ꝑ queʒ nobis tãta miracula choruscãt. ãn. Sacerdos dei martine aperti sũt tibi celi ⁊ regnũ patris tui. ãn. Sacerdos dei martine pastor egregie ora ꝓ nobis deũ. ãn. Sctũs martinus. ãn. Cũ repẽ. Et alie aĩe que sequũt de noct. cũ hoc. v. tã ad vs. ꝙ ad mat. scʒ Ora ꝓ nobis. or. Deꝰ q̇ cõspicis. ⁊c.

¶ In solennitate sancti mauricii huic macharii cõfessoris et põtificis ĩ ecclia. Aberdoneñ duplex principale. Ad nõ. ãn

Ex regali germine puer erat natꝰ: ⁊ a p̃re ꝑmitus mocũma vocatꝰ. ps. Laudate pueri. ãn. Eius puericia cũctis erat grata: ⁊ claris virtutibus iuuentus ornata. ps. Laudate dñm oẽs gẽtes. ãn. Sic colũbã studuit sctũs imitari: vt hũc vulgus vndiqʒ cepit venerari. ps. Lauda aĩa. ãn. Ne sãctũ extolleret fama sctĩtatis: parẽtes ⁊ patriã clã fugit et gratis. ps. Laudate dñm qm̃ bonꝰ. ãn. Ad yonã insulã post se cõferebat: vbi deo pluribꝰ annis seruiebat. ps. Lauda hierusalẽ. Sʒ vbi ecclia de eo nõ est dedicata dicat tm̃ vna ãn de p̃dictis sup psalmos ferial. Capm. Ecce sacerdos Rm. Trina xp̃s in puericia/ ꝑ mocũmã fecit miracula/ ignis aer mortis ⁊ vĩcula. Innocẽti dabãt obsequia. Vꝰ. Tota sãctũ ꝑfudit grã: dei virtꝰ ꝙ ĩ infãcia. Innocẽti. Glia. Innocẽti. Hyꝰ.

Quer sctũs veneratur/ celorũ obsequiis: frater fratris vite datur/ tactu quoqʒ meritis: rogi flãma mitigatur/ cedẽs mẽbris teneris

Aqua fluẽs sãctitati/ miro

cedit ordīe: mortui reſuſcitati/ ſūt ī xp̄i noīe: ⁊ leproſi ſūt mundati/ ſemel loti flumine ſ. ctō ſemel vt ſcripture/ ſinē daret cici⁹: oris flatu miro iu re: lumē dedit digitus/ donec illa lucis pure/ vi ſcripſiſſet pleni⁹. ſ. ibi frēs īuidebāt: et ꝓpter miracl'a: atq; ſibi facie bāt: dire mortis pocula: ſꝫ ve nena fugiebāt: ꝓ crucis ſigna cula. L aus ⁊ virt⁹ trinitati: ſit ⁊ bn̄dictio/ laus ⁊ honor vni tati: ſitq; iubilacio/ p̄ris fla minis atq; nati: cōpar ſit lau dacio. Amē. v⁹. Amauit eum dn̄s. R. Stola glie. ān. Dū nutricis lacteſcet vbera: puer ſctūs cohors āgelica: ſupra te ctum ludens in aera: nouo noua dat gaudia: q̇bus viſis rex pater intima mēte laudat dei magnalia. ps. Magt. Or. D Eus q̇ beatū mauriciū cōfeſſorē tuū atq; pōti ficē eccl'ie tue voluiſti preeſſe paſtorē tribue q̄s/ vt qui eius natalicia colimus ſpe futuri gaudii nō fraudemur. Per d. Deīde fiat mēo. ſolēniter de ſctō martino cū hac. ān. O be atū virū cui⁹ aīa paradiſum poſſidet vnde exultāt angeli letātur archāgeli chor⁹ ſctōꝝ ꝓclamat/ turba virginū inui tat mane nobiſcū in eternū. v⁹. Juſtus germina. or. vts

nū in eccl'ia cathedrali Aber donen. in qua cū ſit feſtū p̄ncipale nulla fiet mēoria. Ad matu. Inuita. Honor xp̄o ſit et imperiū. Qui ad celū verit ſuperū. ps. Ven̄. In. i. noc. ā. Nat⁹ regis pueri frater mor ti datur. ſed tactu mauricii mox reſuſcitat'. ps. Btūs vir. ān. Sicut moyſi fuerat rub⁹ incōbuſt⁹/ puer rogo vagiēs remāſit iuſt⁹. ps. Quare fre. ān. Sub aqua tenerrim⁹ īno cēs ꝓfūda iacuit ſed pueꝝ nō ſubmerſit vnda. p̄. Dn̄e q̇d. v. Amauit eū dn̄s. R. Stola. l. i

S Acrā ſolēnitatē reco lēdiſſimi et ſctī p̄ris nr̄i mauricii dignis cū laudib⁹ ce lebraturi de ipſi⁹ nōnullis vi te geſtis ⁊ miracl'oꝝ īſigniis pie meditādo enarrare cōue nit. Nā ſicuti ei⁹ vba narrat hyſtoria ex ſyacano p̄re yber nēſiū regulo ⁊ ſynchena ma tre eiuſdē regina btm̄ mauri ciū genitū fuiſſe cōperimus ⁊ a ſctiſſimo p̄re colmano bap tizatū cui nomē īpoſuit mo cūmā hūc equidē ſuoꝝ parē tū cura et diligēcia nō mini ma educatū et nutritū inue nimus. R. Adoleſcēs ſupno placuit et ſe cunctis piū exhi buit vnde celū īgredi meruit v. Vite vbū multis aperuit atq; vita btā claruit vnde. l. ii

Et quidē in eo de die in diē crescebat virt9 dei et grā et sepius cōfortabat visitacione angelica nā quodā tpe dū pater ei9 rex pfat9 cū suis ministris deambularet iuxta domū in qua puer sctūs nutriebatur desursū respiciēs diligenter vidit āgelos dei de celo discēdentes et sup tectū illius dom9 volitātes nōnūq3 vero domū intrabāt et circa cunabulū pueri psallētes deambulabāt: quos videns pater īgēti gaudio sustulit īfātē de cunis et bñdixit deū q̇ talē sibi mūdo pduxerat plem R. Domat carnis mot9 illicitos: vincit mūdi conat9 noxios. Terit hostis antiqui tribulos. V. Man9 mētē cordis et oculos pie tēdens semper ad superos. Terit. Lctō. iii.

Per quod vo tēp9 accidit vt regina prefata interea peperat viro suo alterū filiū qui ī ortu eiusdē morte preuēt9 fuerat de cui9 morte cū ei9 tota familia plurimū cōtristabātur in dolore ac tristicia non minimis efficiebant. Sed rex in se reuers9 sāctitatē filii sui primogeniti mocūme cōmemorās iussit infantē mortuū sub pallio eiusdem filii sui subponi quo posito mox mirū in modū q3primū vt caro mortui carnē tetigisset viuētis paululūq3 calfacta cepit se mouere et querelosas infāciū more aīat9 emittebat voces. R. O res mira sceptrū despicit: atq3 mūdi dec9 cōtēpnitur. Et pauptas gratis eligitur. V. Et tota mēte xps diligit ac p xpo corp9 affligitur. Et pau. Glia. In. ii. noc. ān. Asper fer9 feriēs fruges fausto dēte/ Utit ī lapidē hoc sācto iubēte. ps. Cū īuocarē ān Precib9 mauricii latex obediuit/ et de mōtis vertice saliēs exiuit. p. Uerba mea. ān. Nil dedit supbie sed ī caritate: et ī vera vixerat sēp sctitate. ps. Dñe dñs nr̄. V. Iustū dedu.

His et aliis ī sue etatis (l. iiii exordio gestis beatus puerū beati colūbe magisterio et cure delegat9 eius vite et actuū3 imitator esse satagit deuot9: illi9 aūt pris btissimi colūbe laterib9 iūgebat sedule ad illi9 genua assidebat. Assidueq3 ex illi9 ore q̄tidie hauriēs fluenta doctrine: q̇cq̇d aūt illi9 aurib9 doctrine vel sciēcie foris infūdebat et in cordis armariolo recōdebat et cū Ututū icremēto seruabat ac īter discipulos suos ita modeste se hēbat vt supiores īdustria et minores hūilitate suparet R. Patroni fama clarissima

procul volat atqꝫ catholica plebs currit visura miracula Sctã letet̃ mater eccl'ia/ de tã ti pr̃is clemẽcia. ꝟ. Qui no- bis dux sit ꝛ lucerna: nos pie ducens ad gaudia sẽpiterna. Sancta letetur. Lectio. v.

Interea p idẽ tp̃s dñ scũs co lũba beatũ mauriciũ ad isulã noĩe mulã fidẽ dei predicãdã misisset/ occurrerũt ei obuiã septẽ leprosi orãtes ꝛ ei⁹ bñ- dictionẽ iplorãtes cũqꝫ acri- ter btm̃ rogarẽt virũ dixit il lis ite ĩ fõtẽ primũ ꝛ lauami ni q̃ abeũtes lauauerẽt se iux- ta verbũ sc̃ti viri ꝛ statim le pra decessit ab eis et reuertẽ- tes laudauerũt ꝛ gl'ificauerẽt dñm ĩ sc̃tis suis ℞. Liuor la tens crescit ĩ odiũ zelant fr̃es fratris excidiũ. Per columbe sc̃ti cõsiliũ gratis sũpsit sc̃tũs exiliũ. ꝟ. Ratẽ remos ꝛ remi gãciũ sũpt⁹ q̃rit mora sit te- diũ. Per colũbe. Tu. Lcõ. vi.

Alio namqꝫ ĩ tp̃e cũ beatus maurici⁹ quedẽ agrũ suũ p- trãsiret comitãtib⁹ eũ pluri- bus virꝫ ꝛ mulierib⁹ vidit emi nus aprũ ferocẽ veniẽtẽ sege tes suas suffodiẽtẽ ꝛ ei⁹ ꝯcul cãtẽ pedib⁹ dãpnũ nõ modi- cũ pp'ko terre et frugib⁹ ĩferẽ tẽ. At ip̃e maurici⁹ eleuatꝫ ĩ ce lũ maĩb⁹ dixit ne tradas dñe bestiis aĩas ꝯfitẽtes tibi addi ditqꝫ ꝛ tu cructa bestia ĩmobi lis sta ĩ xp̃i noĩe donec te teti gero. Stetit ergo immobilis baculoqꝫ vtĩ viri pcuss⁹ illi- co vtit̃ ĩ lapidẽ q̃ ĩ hui⁹ mira culi mẽoria pmanet in pñs. ℞. Cãpus coli cultro p̃cipit̃/ arena p sulcos seritur crescit bladũ messis colligit̃. Hoc in fide xp̃i pficit̃. ꝟ. Adiuuari natura nitit̃ ꝙ in g̃nũ arena vtit̃. Hoc. Gl'ia. In. iii. noc. ã Ut paul⁹ ĩ pelago naufrag⁹ iacebat: sub vnda sic ĩnocẽs viuus remanebat. p̃s. Dñe quis. ãn. Gen⁹ gẽtẽ patriã fu git et honores vt salutis que reret fruges meliores. p̃. Dñe ĩ vtute. ãn. Sc̃m̃ virũ gignit ibernia educauit illũ albania cuius corp⁹ in reuerẽcia turo nẽsis tenet eccl'ia cui⁹ p̃ces ꝛ patrocinia nos pducãt ad ce li gaudia. p̃s. Domini est ter ra. ꝟ. Justus vt palma flo. Secũdum matheũ. xxv. cplo

In illo tp̃e: hõ q̃dã pegre pficiscẽs vocauit seruos suos ꝛ tradidit illis bõa sua Et. ꝛ. Omel'. haymo. ep̃i. l'vii

Notãdũ aũt ꝙ ꝛ is q̃ de quiqꝫ talẽtis decẽ: ꝛ is q̃ de duobis q̃tuor reportauit equali voce collaudãt̃ cũ vtri qꝫ a dño dr̃/ euge serue bone ꝛ fidelis ꝙ ẽ bene gaude ꝛ qua liter seruus cũ dño gaudeat

declarat cū subinfertur quia
super pauca fuisti fidelis sup
multa te constituaʒ cui recte
subiungit intra in gaudium
dn̄i tui: qꝛ cū tantis ⁊ ꝓ tan-
tis mercedē accipiet quātos
bene viuendo et bene docēdo
lucratꝰ est. Tu. R. Uite san
cte facto curriculo: sāctū coꝛ
pus dat sarcophago: ī marti
ni sancti cenobio. Vꝰ. Turo
nensis ipsū continuo venera
tur sēp obsequio In martini
In quibus vbis intel- l viii
ligimus ꝙ illi maioꝛē mer-
cedem sunt a dn̄o in eterna vi
ta recepturi qui bene viuēdo
ad alioꝛū erudicionē vel do-
ctrinam spūaliter īuigilāt ꝙ
alibi dn̄s aperciꝰ declarat cū
dicētibus aplis Dn̄e ad nos
dicis hanc parabolā an non
Et ad oēs respondit. Quis
putas est fidelis seruus ⁊ pꝛu
dens quē cōstituit dn̄s sup fa
miliā suam vt det illis cibū ī
tempoꝛe Beatꝰ ille seruꝰ quē
cū venerit dn̄s eius inuenerit
sic facientē. Amen amē dico
vobis qm̄ sup oīa bona sua
cōstituet eum. Tu. R. Eiꝰ tū
bam frequētant lāguidi: vbi
tactu sancti sarcophagi: sani
tati sunt sepe redditi. Vꝰ. Ce
ci claudi moꝛbosi ceteri: illuʒ
pꝛece poscentes hūili. Sani-
Qui enī sup oīa (tati. l. ix.
bona constituitur duplicem
mercedē accipiet non solū qꝛ
sancte vixit sed eciā quia di-
gne docuit Unde daniel cuʒ
de resurrectione moꝛtuoꝛum
loqueretur vt ostenderet ma
gistros spirituales sup omīa
bona cōstituēdos ait. Qui au
tem docti fuerunt fulgebunt
quasi splendoꝛ firmamēti et
qui ad iusticiā erudiunt mul-
tos quasi stelle ī ꝑpetuas eter
nitates: quā desiderabilē vo
cem et ineffabile gaudiū au-
dire desiderans beatissimus
pater noster mauricius cuiꝰ
hodie festiuitatē celebꝛemus:
talentū sibi creditū bene do-
cendo et bene viuēdo studuit
erogare vt geminatum illud
dn̄o repoꝛtaret nō tm̄ monē
do pios sed eciā cōpꝛimendo
repꝛobos Et ideo quia iuxta
scripture vocē gaudiū patris
est filius sapiens tanta eiꝰ ex
crescūt merita gaudioꝛū quā
ta incrementa ꝓficiūt spiri-
tualiū filioꝛū Unde necesse ē
vt vnusq̄sqꝫ nr̄m fratres cha
rissimi huiꝰ beatissimi patris
nostri vestigia sequētes talē
tum qd a dn̄o accipiemꝰ nō ī
terra abscōdamꝰ: sed cū ma-
gno desiderio erogare studea
mus vt geminatū dn̄o refera
mus. Tu. R. Pie pꝛesul pꝛa-
uos purifica: purga mentes:

pelle piacula: atq; corda tuorum visita et ad laudes excelsi sublcua. V. Pia prece tu nobis impetra post decessum celi solacia. Atq;. Gloria patri Te deū. V⁹. Ora pro nobis. R. Ut digni. In laudib⁹ ān. Nullū dedit ocio tempus vel orabat: semꝑ vel colloquiis diuinis vacabat. ꝑs. Dñs regnauit. ān. Fixo piscis guttu re dron osse verat sed ad sancti subito preces liberatur. ꝑ. Jubilate. ān. Ubi flumen ꝑsulis instar intrat mare: baculi mauricius cepit habitare. ꝑs. Deus de⁹. ān. Romam petit pontifex vbi cōsecrat⁹: est itaq; maurici⁹ a papa vocatus. ꝑs. Bñdicite. ān. Sēꝑ euangelii verba reducebat: ad mentē sed sepius illa ꝓferebat. ꝑs. Laudate. Cꝑ. Ecce sacerdos. Hymnus. O Celi syd⁹ lucide: maurici sanctissime: tue ɔfer eccle sie: diuina dona grē. Ut deo grates referat: tibiq; laudes conferat: supremo preces porrigat: vt nos in pace protegat Tu solamē moriencium: tu consolator flenciū: foue vota precāciū: pestēq; pelle menciū Tu preces nostras suscipe: & nos paẜ piissime: a trina morte protege: mundi carnis & sathane. Prestet hoc nobis celit⁹: pater ɔcedat fili⁹: & ānuat paraclit⁹: trinus et vnus dñs Amen. V⁹. Justus germinabit. ān. Nos a cūctis iniquitatibus sꝑ seruet sanctus mauricius atq; purget: suisq; precibus nos coniungat sup̄nis ciuib⁹. ꝑs. Bñdict⁹. oro. vt s̄ ad vēs. Memo. de sācto martino. Ad ꝑmā ān. Nullū dedit. ꝑs. Quicūq;. ān. Gracias Ad. iii. ān. Fixo piscis. cꝑ. Ecce sacerdos. Ad. vi. ān. Ubi flumen. cꝑз. Benedictionem. Ad nonā ān. Semper euāgelii cꝑз. Cognouit. Cз cū Rūs de cōi vnius confesso. et ponti. Ad scdās vespe. ān. Nullū dedit. cꝑm. Ecce sacerdos. R. Pie presul. hymn⁹. O celi sydus. V⁹. Justus ger. ān. Jesu christi confessor humilis pie nobis succurrens miserẜ fac excelsis in tuis meritis simus tuti expulsis viciis in aduentu futuri iudicis. psal. Magnificat. oracio. vt s̄. Memoria de sancto bricio episcopo et confesso. cum pleno seruicio in crastino. Et festa sancti leuini episcopi et marty. et medane virginis non marque ī die scti macharii ɔtigūt differanẜ. Et eciā festum scti diuinici quod ī die sancti bricii accidit differtur. Memoria de sancto martino vt s̄.

R R

¶ Scti leuini epi et mr. i op pido gandaue mltu colit. Or

DEus qui beatū leuinū gloriosū martyrē piūq; pōtificem tuū euāgelice predicatiōis ⁊ miraculorū ꝟtutibꝰ illustrasti tribue quesumꝰ: vt quem patronuz habemus in terris apud tuam clemēciam pium intercessorem sēciamus in celis. Per dnm. Lctō pma.

LEuinū naciōe scotū ex duce magnanimo theagino ⁊ venerabili matrona alganna natū didiscimꝰ qui a btō augustino anglorū epo vnda baptismatis lotus extiterit: hic cū iā nouē annorū nō excederet etatem ꝑpetuis meritorū preconādꝰ virtutibꝰ sūmi regis signifer bellicosus contra seuissimū huiꝰ mūdi tyrānū ⁊ eiꝰ letiferos astus triūphaliter bellaturꝰ talibus glificari mirificis mūdo ortus est insigniis. Sācto die pētechostes cū ꝑfatꝰ dux theaginus cū venerādo puero optimatū suorū circūfultus comitatu ad monasteriū ab eo edificatum ad honorem sācte marie virginis dei genitricis dinis refici laudibꝰ cupiēs ac muniri sacramentis ꝓcederet Ecce īcole loci illiꝰ attraxere duos hoīes cathenis ferreis colligatos quos miserabiliter dementauerat serpens antiquus/ ⁊ humano consorcio frustrauerat. Quorū eciā vnꝰ viruz et duas mulieres interemit. Alter quoq; vxorē ipsius/ ⁊ duos filios ī sua demēcia in mortem ꝓstrauit. lc. ii.

QUos venerabilis puer leuinus cernēs ait genitori suo ⁊ eiꝰ comitatui. Una mecū carissimi queso oīpotentis dei clemēciā flagitate. Quatenꝰ nostris orōnibus pro huius negocii qualitate glie sue respectꝰ aperiat. Expāsis itaq; manibus pariterq; surrectis in celū luminibus orauit dicens. Deus pater immortale presidiū tibi fideliter supplicācium exorabilis miserator tuis adesto famulis ⁊ pio pectore nostris annue votis et effloreat tue bn̄dictionis gracia super hanc fabricam ꝓprii plasmatis tam dire ībecillitatis grauedine obsqualentē vt clarificetur nomen tuum in ea vt tāte tue clemencie fauor remoretur in secula. Et mox oībus conclamantibus Amē. Uenerabilis puer scilicet leuinus: superne pietatis signifer processit impauidus ac imponens manus suas super amborum capita dixit. In nomie patris et filii ⁊ spiritus sancti cuncta dyabolici

fantasmatis incursio a vobis eradicetur: et mundemini in vas purissimum sancte fidei et efficiamini regnum spirit⁹ sancti. Tu aūt. Lectio. iii.

Nunc cunctis intuētibus fumus teterrimus atro cruore permixtus ex ore et narib⁹ eorum ebulliuit interimqꝫ furuarum nigerrima cōglomeracio muscarum effumauit/ et stridenti confusoqꝫ sonitu in aere euolando disparuit. Quos mundatos celestis medicus signaculo sancte crucis muniuit et in sancta confessione confirmauit. Qui si denciori animo perspicaciores effecti suis omnibus renūciauerunt puerique beati leuini adherere vestigiis ceperūt Et reliquū vite sue temp⁹ in sancta conuersacione secum perdurerunt. Quorum vnus vocabatur helymas ali⁹ symphronius qui in fide sācte trinitatis pii magistri exemplo experiuntur apud nos deo digni et eximii confessores haberi. Tu autem. Lectio. iiii.

Quedam materfamilias saliua nomine nutrix venerabilis pueri leuini ex assidua sua īfirmitate ꝑ multos dies ad fatalem iam properauerat horam que pondere mortis aggrauari ceperat et iam quasi ignota facie ei⁹ exhaustis genis nimiaqꝫ pallitudine opprimebatur ac subrigidis luminibus imbecilliter circunstantes intuebatur. Nullū tamen agnoscēs quoniam obnubilacio extremi visus impediunt eam. Unde ineluctabili merencia non solūmodo ciuium familiaris concio atqꝫ cōtectalis deuota cōtubernalitas contristabātur Uerum et ipse gloriosus prefatus dux et eius palatinalis veneranda sublimitas tāto dolori effectuali cordis cōtricione tenerrime compaciebantur. Que iam cum in ruinam mortis vergi videretur et prorsus conclamata desperaretur interim accersitus venit sanctus leuinus puer properus gloriosus virtutibus magnificādus inter medios merencium cetus superne illustracionis lumine fretus. Ad grabatum properabat dilecte nutricis iam mori incipiētis: et vbi humana intelligebat sopire solacia pia sollicitudine satagebat adhibere solacia celestia facto signo sāncte crucis de morte ad vitam resuscitauit. Tu autem dn̄e. Lectio quinta

Quidam paterfamilias scotigena adyas nomine paraliticus pariter

et lepꝰ oīmꝗ mēbꝛoꝝ ſuoꝝ vſu deſtitutꝰ: ſicut ꝑmoꝛtuꝰ exiſtēs ꝑ nouē ānos infirma batur/ vt nec līguā ad loquē dū mouere nec manus ad os poꝛrigere: neꝗ pedes ad ſe tra here poſſet: ſed totꝰ in graba= to rigidus iacebat: ⁊ nichil vi tale in ſe nec mobile ꝑter ocu los habebat. Quoꝝ nutibꝰ ſi bi neceſſaria pꝛeſtari vir īnue bat. Cū aūt egregius pꝛeſul leuinus/ huiꝰ rei gr̄a gl̄ificā dus: ouilia ouiū ſuarum eis eterne vite pabula āminiſtrā do pageret caſu itineris ſui domū illius languidi intra= uit diuina ỽtute ab oī īfirmi tate curauit. Tu aūt. Lcō. vi

Cū quadā die per litus ma ris deābularet: ecce ꝗdā nau te valida tēpeſtate peruaſi ce perūt vehemēter ꝑiclitari/ et cū oībꝰ mercimoniis ſuis peſ ſūdari. Quibꝰ vidēs vir dei extrema mala īminere cōſue= to fretus ſpūs ſctī feruoꝛe tu to calle ſuꝑ mare gradiēs vſ ꝗ ad eos feſtinus peruenit ſi gnūꝗ ſctē crucis eis ꝑtēdit et ait: habete fiduciā ī dn̄o fra= tres: qꝛ nō diſpicit in ſe fide= liter cōfidentes. Hiis et aliis ꝗ̄ pluribus per eūdem dei vi= rū geſtis pꝛidie ydus nouem bꝛis ꝓ chꝛiſto capitalē ſubiit ſētēciam hiis verbis quieuit illa tempeſtas et facta eſt trā quillitas. Tu. Cetera omia de cōi vniꝰ martꝩ. ⁊ pōtificis

¶ Scē medane ỽgis nō mr

Omnip̄s ſēpiterne deꝰ (oꝛ qui in te ſperātes nō fal lis beate virgīs tue medane piis nos pꝛecamur ↄmēdare precibus vt ipſiꝰ ꝓ te oculoꝝ amiſſio ſit nobis cōtra dya= boli inſidias inexpugnabilis deſēſio. ꝑ. Ad mat. ix. lc. ſiāt.

Medana virgo dei (lc. i. caſtiſſima ex ybernia o riūda ſola cū caſtitatē perpe tuā deo inuiolabiliter ſeruā dā voueret ſed cū eiuſdē vir= ginis fama ꝑ totas ybernie ſi nes diuulgaret eiꝰ ꝓpter pul chꝛitudinē ⁊ ỽtutes eximias miles ꝗdā illiꝰ ꝓuīcie nobilis eā ceco diligebat amoꝛe. lc.ii.

At ne ī eodē quōlibet coꝛrū peret nocte quadā acceptis tā tūmodo duabus ācillis naui cula pꝛeparata in ſcociā ꝑue nit et ad ꝑtes galuidic ſupio res que ryndis dicūtur arri= puit vbi pauꝑculā laboꝛādo egit vitā. Audito inꝗ̄ ꝑ mi= litē ꝙ eiꝰ fugiēdo amoꝛē pa ternas relinqueret lares dya bolico inſtigatū ſpū alia pꝛe parata nauicula eā inſequi= tur et ad locum pꝛenotatum tranſuehitur. Tu aūt. lc. iii.

Beata itaꝗ medana vidēs

militē se appropinquare ad=modū perterrita seipam cū ācillis in vicinū mare sup lapidē collocauit deū exorādo quatenus eā de manib⁹ illi⁹ militis deliberaret verū diuina virtute lapis ille ocius nauiculā p trigīta miliaria ad terram que farnes dicit vbi nūc sācte reliquie virginis requiescunt transfretauit. l. iiii

M iles aūt hacten⁹ in tyrannide pseuerās eā ampliori insequebat conatu hincinde in solitudine trāscurrēdo ī sua demēcia domū in qua beata virgo cū suis ancillis latuit ptrāsiuit sicq̧ vagādo nichil inuenit. Sz ad galli vocē domus eidē reuelata est sed btā vgo militē sibi adherere sen=ciēs eminētē ascēdebat arborē ī qua eū ita alloquita ē. l v

Q uid ei ī me vides qd tuā ī me exagitat libidinē. At ille facies ⁊ ocli/ at illa oclos eruendo tyrāno ꝯtulit ⁊ faciē sāguie effuso postea lauās Miles tādē penitēcia duct⁹ abiit ipsaq̧ de arbore descēdēs cū aquā vnde faciē lauaret non haberet fōs illico ad arboris radicē de terre visceribus scaturisauit. Tu aūt. Lectō. vi.

N otaq̧ facie a dño putatur ꝙ gallus in eo loco in quo ipsa p vocē eiusdē reuelata fuerat in futurū vocē nūꝙ emittere poterit qd in pñs seruat Tādē vitā ī sctitate ⁊ paupertate trāsigēs sub sctissimo et btissimo pre niniano ātistite pdie kalēdar nouēbriū aiaz a corpe dño iubēte separi permisit. Sed fidelis ppls. in presens gliosū dicte virginis de mūdo exitū in scda octauar sācti martini festiuitate celebrari solēt vbi p eādē indies crebra fiūt miracula Tu aūt

Cetera oia de ꝯi vni⁹ vgi. non marty ¶ Scti bricii epi ⁊ ꝯf. Ad ves psal. feriales ān. Iustū de. Capꝫ. Ecce sacerdos mag. R̷m Miles xpi. hym. et cetera de cōi vni⁹ ꝯfessoris et pōtificis cū hac orone. or

C Onserua q̄s dñe populū tuū intercessione btī bricii cōfessoris tui atq̧ pōtificis in tuo amore cōfisum vt mereamur ipso intercedēte consortes fieri celestium gaudiorum. Per dominum.

Memoria de sancto martino Ad matuti. ix. lectiōes fiant. Tres prime lectio. de proprietate sancti bricii cum. V. et. R de primo noctur. cōis historie vnius cōfessoris et pōtifi. l. i

B Ricius cum esset prime ue etatis/ beato martino multas ferebat insidias. Unde cuidam infirmo san

ctum martinum querenti ait Si delirū illum queris: ecce celum solito sicut amens respicit. Quod cū postea se dixisse negasset: ait ei martinus Obtinui apud deum vt post me episcop⁹ fias: sed scias te in episcopatu multa aduersa passurū. Brictius hoc audiēs deridebat eū. Multaqꝫ opprobria martin⁹ passus est ab eo Sed nō mouebať: sepe illud commemorās. Si xp̄s iudā passus est: cur ego nō paciar brictiū. Tu autem. Lectio. ii.

IGitur post decessū beati martini adept⁹ brictius episcopatū oracioni vacabat Quia ꝗuis superbus esset et vanus: cast⁹ tamē erat. Tricesimo aūt ordinacionis sue anno: mulier ad quā cubicularii vestimenta abluēda portabāt cōcepit ⁊ peperit: ⁊ omne crimen populus turonoꝝ super episcopum referūt: volentes eū lapidare: ille viriliter hoc negans: afferte michi inquit infātem. Oblatoqꝫ triginta dies ab ortu habēte ait Adiuro te per christū: si ego te generaui corā cūctis edicas ꝗ ait nō es tu pater me⁹. L. iii

CUmqꝫ popul⁹ hoc magicis artib⁹ ascriberet: brictius prunas ardētes ī birro suo vsqꝫ ad sepulchrum beati martini portauit. Quib⁹ proiectis vestis inusta apparuit: et ait: Sicut hoc vestimentum ab igne est illesū: sic corpus meū a tactu mulieris est impollutū Populis vero non credentib⁹ multis affectus iniuriis ab episcopatu deiicitur: romam petens ⁊ pape cūcta referens. Septimo igitur āno cū auctoritate pape in sede sua turonis recept⁹ est: post septem annos in domīo quieuit. Tres medie lec. de sancto martino cū V. Iustum deduxit. Lctō. iiii

ACcidit autē dum beat⁹ martin⁹ iter ageret vt cuiusdam gētilis corpus qđ ad sepulchrū ferebatur obuiū haberet. Qui cum videret lintheamīa corpori supiecta vēto volitari: prophanos sacrificiorū rit⁹ agi credidit. Eleuatoqꝫ crucis signo iussit plebem stare: onusqꝫ deponere Cuius mandatum plebs preterire non poterat: donec cognita veritate dedit eis abeūdi et tollendi corporis potestatem. Tu autem. R. et V. secūdum ordinem nocturno

ITem dū in vi- Lctō. v. co quodam templū antiquum diruisset et arborē pinuꝫ phano proximam vellet excidere: obstitit ei loci anti-

stes cum turba gētilium qui dixit eam succidi non debere: quia demoni erat dedicata. Tūc ait ei vn⁹. Nos eam succidemus tu ruentē accipe: ꝛ si tecū est de⁹ tuus euades. Ipo autem hoc pmittēte: succidunt ipsi leti. Martinus vero eo loco ligatus erat: quo arborem casuram nemo dubitabat. Quam iam super se ruentem signo crucis opposito diuersam in partem ruere fecit: que omnes circunstantes pene prostrauit: quo viso omnes baptizati sunt. l. vi.

Cum ī vico quodā phano antiquo ignem immisisset: agente vento in proximam domum flammarum globi ferebantur. Quod videns martinus: tectum ascendens flammis se opposuit. Cuius virtute cōtra vim vēti reuersus ignis tecta innocua non ledebat. Tu autem. Tres vltime lectiones de exposicione euangelii Homo q̇dam nobilis. v⁹. Ora pro nobis In laudibus ān.

Post excessum beatissimi martini episcopi beat⁹ bricti⁹ cathedrā episcopalē suscepit ps. Dominus regnauit. ān. Tricesimo ordinacionis sue anno oritur contra eū lamētabile crimē: nā quedā mulier que cubiculariis vestimenta abluebat concepit ꝛ peperit et omne crimē epo obiiciunt. ps. Jubilate. a. Illo quoq̄ negante: iussit afferri sibi infantē: cūq̄ fuisset oblatus triginta ab ortu habēs dies ait ad eū bricti⁹: adiuro te per deū viuū vt si ego te generaui coram cunctis edicas. psal Deus deus. ān. Respondens autem infās coram omni populo btō viro dixit: non es tu inquit pater meus ps. Benedicite. ān. Sanct⁹ bricti⁹ satisfaciens populo prunas ardētes ab vrbe in birro suo deferens et ante sepulchrum beati martini coram populo proiiciens vestimētū suum inustū apparuit. ps. Laudate. capm Ecce sacerdos. hy⁹. Jesu redemptor. v. Justus germīa. ān. Populis autem nō credētibus et ab episcopatu eū proiicientibus romā peciit flens et eiulās atq̄ dicens merito hec pacior q̄ peccaui ī sctm̄ dei ps. Benedictus. Oro. Cōserua quesumus dn̄e. Memo. de sctō martino. Ad. i. ān. Post excessū. ps. De⁹ ī noīe. Ad iii. ān. Tricesimo. p. Legē pone Cpm. Ecce sacerdos. R. ꝛ. v de cōmuni vnius ɔfessoris ꝛ pōti. ad oēs hor. dicunt: sicr et capitu. Ad sextā. ān. Illo

quocꝫ. ps. Defecit. cp. Bñdi-ctionē. Ad. ix. an. Sctūs bri-cius. ps. Mirabilia. cpz. Co-gnouit eū. ¶ Scti deuinici

Adesto dñe p̄. Orõ. Oracib⁹ nr̄is saluatoꝛ oīū deus et intercedēte pꝛo nobis beato deuinico cōfessoꝛe tuo nostroꝝ criminū solue rea-tum : vt gloꝛia perfrui valea mus sempiterna. Per dñz no

Ad matutinas. ix. lec. fiat. l. i

Beatissimis patrib⁹ co-lūba et mauricio in sco cia fidē xp̄i p̄dicātib⁹ deuini cus confessoꝛ chꝛisti pspicuus vita ꝛ sāctitate clar⁹ floꝛuit homo quidem ꝓuecte ad mo dū etatis sanctis et religio-sis iugiter dedit⁹ operib⁹ qui flagrās amoꝛe diuino inspi-ratus spiritusancto dixit ad sanctū mauriciū Uides o do mine ꝙ maxim⁹ sit in hac ꝓ-uincia pplo͛ꝝ numer⁹ cultui idoloꝝ mancipat⁹ ꝛ pauci verbi dei ministri. Tu. Le. ii

Seiūgamur ergo oꝛo si pla cet in opus ministerii eo ꝙ latū regnū Tu vero pictoꝝ gēti verbū dei annuncia Ego ad cathinoꝝ ꝓuinciā ꝓficiscar et illis xp̄i fidem annūciare ī sistem Sanct⁹ mauricius di-xit Nūc iteꝝ frater iūgemur et illi. Eciaz in celesti vita iū gemur perpetuo et ibi letabi mur et gaudebimus cū chꝛi-sto Hoc autē tantū te depꝛe-coꝛ in dño vt quia me moꝛs vicina pꝛestolatur cū moꝛtu⁹ fuero coꝛpus meū facias ad hec loca deferri ꝛ hic sepeliri.

Sancto autē annuenti l. iii abiit deuinicus ad cathinos verbū dei ibidē viriliter pꝛe dicans et multos ad fidē xp̄i conuertens. Beatus vo mau ricius totā pictoꝝ plustrās regionem pꝛedicando exhoꝛ-tando miracula et signa plu rima faciendo Infinita eoꝝ multitudine fame fidei sub-iugauit: pꝛincipes eciam ꝛ du ces ꝛ quoscꝫ nobiles terre xp̄o credere fecit Destructis ibiqꝫ templis idoloꝝ et subuersis aris ecclesias construi iussit.

His ferme dieb⁹ cont l. iiii git sanctissimū senem deuini cum cui⁹ mencionē fecimus longissima confestim senectu te huic vite modū facere qui cū ꝑueniret ad extrema voca tis ad se quibusdā suoꝝ dixit Cū moꝛtu⁹ fuero tollite coꝛ-pus meū et poꝛtate ad vnam ecclesiarum sancti mauricii ꝛ dicite ei vt memoꝛ pꝛomissio nis sue de hoc qđ ab eo rece-dens expetiui : hiis dictis spi ritum emisit. Ac sui que iusse rat explentes detulerūt illuz ad quandā basilicā q̄ vicino

erat monasterio Tu aūt. s. v
Sequenti autē nocte cū beatꝰ
mauricius peruigil in oracio
ne duraret vidit angelos de
scendentes sup ecclesiā ī qua
erat corpꝰ deuinici Dixit vo
sanctus scribꝰ Uenit ad nos
hospes sūmus venite et visi=
temus eū et persoluamꝰ cir=
ca eum debitū hūanitatis of
ficium: venientes autē ad ec
clesiam non inuenerūt corpꝰ
Transierūt eni portitores et
ascenderūt in montē ibi pau
lulū quiescere cupiētes quos
sanctꝰ cū suis euestigio sub=
secutus reperit illos in loco
qui dicitur crostā. Tu. s. vi.
Ibi ergo vir deuotus circa
reliquias sācti senis excubās
in psalmis/ precibꝰ/ oracio=
nibus et vigiliis assiduis in=
defessus manebat Quibꝰ ex=
pletis pduxerūt corpꝰ ad lo=
cū cuiꝰ est vocabulū bāquho
ry deuynik ibiqꝫ sepulture ho
norifice tradiderūt cōstruen
tes basilicā in illiꝰ noīe q̄ vsqꝫ
hodie banquhory deuynik se
nis appellat vbi illiꝰ sc̄i īter
ueniētibꝰ merit plurima be=
neficia prestant infirmis lar
gienti dn̄o nr̄o iesu xp̄o cui ē
honor in sempiterna secula.
Amē. Tu. Qui colitur apud
bāquhory deuynik Ultie lec.
de expōne euāge. de quocūqꝫ
confes. ¶ Sācti modani epi
et cōfessoris q̄ apud philorth
perecelebris habetur Oracio.
Omnipotēs sempiterne
deꝰ festiuitatē huiꝰ dici
propiciꝰ intuere et ecclesiam
tuā intercessione bt̄i modani
ep̄i et confessoris tui cōtinua
fac celebritate gaudere et om
niū ī te credenciū vota pfici=
as. Per. Mēo. de sc̄to martio
Ad ma. ix. sc. Tres. i. sc. de ꝯi
uniꝰ ꝯfes. t pō. meō. sc de sc̄tō
Aliud q̄qꝫ tē martio. sc. iiii
plum in vico cui nomē lepro
sum: antiquis erroribus de=
monibus dedicatū cum ma=
nu non potuit humana gen=
tiliū vi repulsit. Post triduū
angelico fultus auxilio vidē
tibus gentilibus penitꝰ sub=
uertit. Quo viso multi genti
liū in xp̄m crediderunt Tu.
In pago eciā gētiliū sa= s. v
cra subuertēs cuidam paga
no eū gladio pcutere volēti
collū nudū obtulit Sed im
pius retro cadens: suāqꝫ co=
gnoscens īpietatē veniā po=
stulauit a sancto Et cū alius
percutere eū vellet: ferrū ei
de manibꝰ excussū non com=
Puellā vo pa paruit. sc. vi
raliticā vir tenui spiritu vi=
uētē oleo benedicto restituit
sanitati nullusqꝫ egrotus ad
eū fere accessit q̄ nō ꝯtinuo sa

nitatē recepit. Tres vltie lec
de scō modano de cōi vnius
confesso. ꝛ pōti. ¶ Scti ma
chuti epi ꝛ cōfes. ix. lc. inuit Or

Omnipotēs sempiterne
deꝰ ppl̃i tui preces exau
di: vt ītercessione btī machu=
ti confessoris tui atqꝫ pōtifi=
cis: cuius hodie annuā festi=
uitatem recolimꝰ cum tempo
ralibꝰ incrementis eterne ꝓ=
speritatis capiamꝰ augmētū
Per do. Ad matu. Lc. i.

Gloriosus cōfessor chri=
sti machuttus britānica ꝓsa
pia generosus: generosior sā
ctis extitit moribus. Qui cuꝫ
in puericia litteratorie trade
retur discipline sub brādano
eo tempore viro sanctitate et
sciencia famosissimo: et supe=
riores industria et inferiores
se humilitate superabat. Ni=
chil quippe voluptati consen
ciens creber in vigiliis: assi=
duus in oracionibꝰ ꝛ in ieiu
niis precipuus psistebat. L. ii

Interea defuncto regio=
nis illiꝰ epo audita ma
chuti fama: populi vndiqꝫ cō
fluunt: machutū rapiūt: ꝛ li
cet inuitū: licet obnixe recla=
mantē licetqꝫ sese ad hoc opꝰ
indignū et inutilem dicentē:
gunim castri tamen vrbis in

H qua pater eiꝰ comes fu
Oc fit epm faciūt. L. iii

igitur pōdus vt dictū est inui
tus suscipiēs tñ honorē dicit
esse cōtumeliam: et sublimita
tem cathedre violenciam si=
bi factā. Accersitis itaqꝫ pau
cis secretorū consciis nauim
furtī ascendit et ventis se pe
lago cōmittens: prout nutui
diuino placeret nauigauit.
Tres medie lectio. de sancto
martio cū hoc V. Iustū dedu
xit dñs. ꝛ cū. iii. R. scdm ordi
noc. hysto. scti martini. L. iiii

Multi sūt qui virtutes
beati martini scripse=
runt: e quibus primꝰ fuit sul
picius: qui martino adhuc vi
uente: librū vnū de miracu=
lis eius: ꝛ duos post mortem
scripsit quos dialogos vo=
luit vocitari. Lectio. v.

In quibus nonnulla de
virtutibus heremitarū ana=
choritarū ve idē paulinꝰ inse
ruit sed ī nullo inferiorē no
strum potuit reperire marti=
nū. Paulinꝰ vo nolane vrbis
eps in quīqꝫ libris illa cōphē
dit miracula q̄ post eiꝰ trāsi=
tum demōstrant. L. vi.

At enī paulinꝰ cū ener
gumini per cācellos basilice
aereo veherentur volatu ꝛ se
pe ī puteū qui in ipsa habetur
basilica īpulsu demonis iacta
rent: inde extracti vidētibus
pplis sani sūt reperti. Et tres

vltime lec. de proprietate scti
machuti legant sine expone
euangelii. Lectio. vii.

B Eato igitur machuto
mor dñ in altū tēderet ange
lica legio occurrit: et quo tē
dat que ve portum teneat et
aquo suscipi debeat indicauit
Monstrat enī eum fines gal
licane britannie petere: et ad
insulam in qua aarō vir an=
gelice vite erat applicare: & cū
eo aliquādiu habitare māda
uit. Quibus incūctanter vt ī
dicata sunt impletis letatur
aaron de tanto hospite: ma=
chutus de amica societate: vo
lat fama per vrbem: fit con=
cursus populi nouū hominē
visuri noua verba audituri.

S Ed dū sermo p= l. viii.
dicacionis protendit:
ecce defunctus quidā ante ec=
clesiā deportat. Quem vir dei
aspiciens: ad corpus accedēs
orauit. Oraciōe finita: simul
surgūt et sanct⁹ de puluere: &
mortuus de morte Baptiza=
tis igitur ciuibus: machutus
velit nolit ibi eps consecrat.
Interea surrexit contra euz
populus dicēs q contra aucto
ritatem mutauit sedē suam.
Sed non mutauit sedē qz nō
auxit cupiditatē: lugetqz bri
tannia exulē quem sanctimo
nia gaudet habere hospitem

T Erra quoqz omni l. ix
fertilitate priuata gēs
fame oppressa clamat merito
se perire: qz patronū sanctum
nesciuit retinere: necessitate
cōpulsi virū dei quidā eorum
adeūt: miseriā exponūt: & vt
eis misereat: gemitibus dep=
cantur Quo reuerso toti⁹ p
speritatis ītegritas pplo re=
formatur Qui tandē triduo
correptus febre in cilicio et ci
nere recubās ī celū tot⁹ suspē
sus deo spm̄ exalauit ¶ Scte
margarete regie q̄ apud dun
fermling sepissime a fidelib⁹
peregrinis visitat. Orō.

D Eus q̄ aīe famule tue
beatissime margarete regine
eterne btītudinis p̄mia cōtu
listi: cōcede ppici⁹ vt qui pec
catorum nostrorū pōdere p̄=
mimur eius apud te precib⁹
adiuuemur. Per dñm. Mēo=
ria de sctō martino. Ad ma=

S ancta (tu. ix. l. fiant. l. i.
margareta ex religio=
so antiqz vngarie regū & an
glie scemate procreata morz tñ
elegācia & religiōis excellēcia
p̄decessorib⁹ suis eminēter p̄
radiabat Que tādē disposio
ne diuina malcolmo regi sco
torz cōiugata vt vgitatz detri
mētū elemosinarz largicione
recōpēsaret ī honore sctē tri=
nitatz īsigne mōasteriū exerit

Igit ad vtutū apicē ɔscē l. ii dēs reprehensionē discretoꝝ esuriēs oleū adulaciōis ger mināš aspernata est. Et qm̄ a ɔuictu formātur mores se- cū cōuersāciū affectus circū- cidit ense correpciōis. Cū er- go in aliis erroꝝ sordes pur gasset in se tēplū fūdans iusti cie nō est fastu dignitatis ela ta et cū de vite eterne verbis cōdissereret crebris intus pul sata suspiriis foris tota in la chrimis effluebat. Tu. lc. iii.

Ab exteriori enī gestu satis innotescebat quāto aīmi fer uētis desiderio ad celestia an helabat ꝑ oībus pene morta libus orōni deuocioni ⁊ ieiu nioꝝ ꝑcimonie et elemosinis inuigilabat. In eccłia quidē nichil vnꝗ̄ seculare cōmemo rāš sed orādo lachrimans et lachrimando orans se nichil aliud inter honoris mūdani varietates ꝗ̄ cinerem iudica uit ⁊ puluerē ꝑcū aūt īstāciā ⁊ rigorē abstinēcie mīa ɔdiuit

Med l de oc. s. martini. l. iiii.

Tetradius quidā cōsularis habens seruū demoniacū ad quē nullus ausus fuit accide re/ rogauit martinum ad do mū suā in qua erat demonia cus descendere/ qui dixit. Si seruū videro liberatū xp̄ia- nus ero. Quo ꝓmisso marti- nus seruū liberauit: ⁊ tetra- dium in christum credētem postea baptizauit. Tu. lc. v.

Cū martin⁹ domū cuiusdā ingrederetur in limine resti tit vidēs in atrio demonem. Qui eius iussu egressus de fa milia quēdā arripuit qui dē tibus obuios quosꝗ lania- re cepit. Populo in fugā ver so: martin⁹ in ei⁹ os digitos intulit dicēs Si potes hos deuora quo nō valēte: cū per os demō exire nō posset fluxu vētris eiectus est. Tu. Lcō vi

Cū portā ciuitatis parisi⁹ martinus ingrederet leprosū deformē osculādo ⁊ bn̄dicen do: a sua mūdauit lepra/ sed et fymbria vestimēti ei⁹ vel fi la cilicii multos sanare mor bos sepe compertum est l. vii

Nec illud sub silēcio ꝑtereū dū est de hui⁹ codice gł'iose re gine textū quatuor euāgelio rū cōtinēte qui in rapidi gur gitis alueū ignorāte baiulo delapsus/ ⁊ diu q̄sit⁹ ī mediis fluctib⁹ patefact⁹ solito cādi- dior īuēt⁹ et illesus est. l. viii

Nam toto tp̄e vite sue vigī ti quatuor paupes sēp secum habebat vbicūꝗ locoꝝ eorū quos cibis ⁊ vestib⁹ reficiebat preter alios trecētos ⁊ vltra quos quotidie ipsa cum rege manibus ꝓpriis ministrādo

cibauit. Inter cetera carita-tis opa iugo seruitutis onera-tos redemit et incarcera-tos pce vel pcio liberauit. l. ix

Q uandē ad maturā etatē de ducta horā exitus sui et mul ta de regni statu futura spū sctō preuēta predixit: sicqꝫ glo riosa morte resoluta spm̄ deo reddidit. Corpusqꝫ ei⁹ ī eccl'ia de dūfermlyn quā pri⁹ ipa fū dauerat honorifice locatū ē.

Cetera oia de cōi vni⁹ matrone

¶ Scti aniani epi et cf. ix. lc.

D Eus qui nos btī (Or. aniani confessoris tui atqꝫ pōtificis natalicia glo-sa celebrare ꝯcedis: tribue q̄s ei⁹ nos sēp et bn̄ficiis pueniri et orōnibus adiuuari. Per.

Memoria de sancto hugone cū mediis lc. eiusdē. Oracio.

D Eus qui beatū hugo-nē confessorē tuū atqꝫ pōtificē eminēcia meritoꝝ et claritate signoꝝ excellēter or nasti/ cōcede ppici⁹: vt ei⁹ exē pla nos puocēt et vtutes il-lustrēt. p. Mēoria tm̄ de sctō martino. Ad mat. ix. l. Lcō. i.

I N illo tpe cū hunoꝝ ex ercit⁹ a ptib⁹ oriētalib⁹ ad depopulādā oēm puinciā exisset et cū sceleris eoꝝ aduer sus galliā dira pcella deto-naret btūs anian⁹ eps aure-lianēsis ciuitatis vt bon⁹ pa stor ouium amore tenebatur Qui celestis tramitis tenens ingressū atqꝫ p oipotentis in fusionē paracliti: q̄ deuenire deberēt pscius dinū nutū exo rās/ suo ouili petit suffragiū q̄ sibi credētib⁹ oia pstat. lc. ii

C ū btūs euurcius antistes ecclīam aurelianēsē a paui-mētis ī magnā ecclie fabricā cōstruxisset: visū est huic sctō aniano ei⁹ post multos succes sori p tāte fabrice decore te-ctis depositis fabricā ipam al cius sublimare. Quo īcepto ellio vo q̄dā q̄ reliq̄s artifici bus preerat dū p tegmē cur-reret pede lapso ita corruit vt nullo mō potuit resopire l. iii

S ctūs anian⁹ hoc vidēs: fe-stināter eo currit: et vbi vidit eū vsqꝫ ad mortis crudelita-tē deductū/ īposito signo cru cis ori ei⁹ et corpori suo/ appre hēdit manū eius Qui statim oīno sanus surgēs locum de quo cecidit iterato cōscēdit. Postea sanctus anian⁹ mul-tis virtutibus clarus in dn̄o obdormiuit. Tu autē. lc. iiii.

S ancte recordacionis hugo quondam lincolniensis epy scopus de remotis finibus in partibus burgōdie non pro-cul ab alpibus extitit oriun-dus/ nobilitate generis satis clarus et originem ducens a

parentibus ordīs militaris. Qui ab ānis teneris lrīs ad dictus cū decennium attigis-set monasterio tradit⁹ est di-sciplinis regularibus imbuē dus. Factus vero canonicus regularis: cum quindecim es set annorum officium priora tus cuiusdam celle suscepit: que sub eius regimine tam in temporalibus ꝙ in spirituali bus floruit elegāter. Tu. lc. v.

Domare cum voluisset am plius carnem suam: ad ordi-nem cartusiensium domino disponente transiuit/ vbi cū extraneis se benignum ⁊ affa bilem exhiberet: post modicū tempus domus curator est ef fectus. Interea rex anglie hē ricus domum cartusiēsis or-dinis cōstruxit in anglia: ad cuius regimen vir precib⁹ re giis multiplicatis assumpt⁹ est curator memoratus. Qui sāctitatem priorem nouis me ritis amplians regis graciā obtinuit: ita vt ad ecclesie lin colnie regimen quā idem rex in manu sua diu tenuerat: re ge procurante per electionem canonicam vocaretur. lc. vi.

Presētata igitur sibi electio ne: ait se pontificalis officii dignitatem non suscipere: ni si prioris cartusie assensꝰ p-ueniret. Quo obtento cum si bi de vnanimi consensu capi tuli lincolnie prestaret: tunc primo consenciens epyscop⁹ consecratur. Nocte vero se-quenti audiuit vocem dicen-tem sibi. Egressus es in salu-tem populi tui et in salutem cum christo tuo. Potestatis autem secularis in ecclesiam seuientis impetus adeo con-stanter elidere consueuit vt ⁊ rerum et corporis sui pericu lum cōtennere videretur: vn de et ecclesiam a seruitute li-berauit: et iura amissa pluri ma recuperauit. Tu autem.

Tres vltime lect. de cōi vni⁹ cōfessoris et pōtificis mēoria de scō hugone ⁊ scō martino

¶ Sancti fergusiani epysco pi et confessoris patroni insi gnis de glammis. Oracio

OMnipotens sempiter-ne de⁹ fac nos meritis sancti fergusiani confessoris tui atqꝫ pontificis per graciā tuam in fide stabiles esse ⁊ in opere efficaces vt per fidem rectam ad vitam te miseran-te perueniamus eternā. Per d.

Memoria de sancto martino cum hac. ān. O martine. ℣. Amauit eū domin⁹. Oracio.

COncede quesumus om nipotens deus: vt bea-ti martini confessoris tui at-qꝫ pontificis frequentata so-

lennitas ad perpetuā populo tuo pficiat salutem/ et quē sepius veneramur in terris: semper habeamus patronū in celis. Per eūdem dominū. Ad matu. ix. lectio. fiant tres med lec de off scti martini. l. i

Fergusianus postq̄ in ybernia dignitate eppscopali p multos ānos frueretur parata classe paucis secū assūptis presbyteris et clericis viris deo deditis ad ptes scocie occidentales et ad confines de strogeth applicuit vbi cū eisdem solitariam admodū ducebat vitam vidēsq̄ terram q̄ esset bona ad inhabitandū statim humerū suum et manus ad operādū imposuit et triū ecclesiarum iecit fūdamenta. Tu. Lctō. ii

Constructisq̄ trib⁹ ecclesiis apparatibus quibus potuit et ministris eisdem impositis vlterius dei verbū in scocia predicaturus clam recessit et cathaniam peciit vbi moram aliquādiu faciēs nō tantum verbor̄ cōsonācia verū eciā virtutū flagrācia barbaros nichilomin⁹ animos ad alueolū fidei suauiter attraxit et psuasit. Atq̄ rursū illis relictis de cathania ad buchaniā ī loco que nūc lungley a vulgo dicit̄ vbi eciā basilicā de nouo edificauerat q̄ vsq̄ in hodiernū diē ī ipsi⁹ btī viri honore dedicata extitit. l. iii

Denuo spū sctō duce ad locū qui glāmis dicit̄ prexit ibi q̄ noua dn̄o cenobia faciens tabernaculū deo iacob cōsecrauit requiē peregrinaciōis sue preeligēdo. Sic plen⁹ dierū et annor̄ beat⁹ fergusianus in dicta noua mansione quā dn̄o dedicauerat diē mortis sue p̄nūciās caput paululū īclinās ī dn̄o obdormiuit Cui⁹ ossa tp̄is successu sicut radix sctā diuina gr̄a nouas emittēs palmites oībus esurientibus salutis fructū dn̄o operante offerebat. Lctō. iiii.

Miracla q̄ dn̄s nr̄ ies⁹ p btm̄ martinū ātistitē suū: ī corpe positū opari dignat⁹ ē: q̄tidie ad corroborādā fidē credēciū cōfirmare dignat̄ Ille nūc ex ornās v̄tutib⁹ ei⁹ tumulū q̄ ī eo opat⁹ est cū eēt ī mūdo. Et ille eciā p̄bet p eū bn̄ficia xp̄ianis: q̄ tūc misit eū p̄sulē gētib⁹ pituris. R. Hic ē martin⁹

Nemo ergo de (elect⁹ dei. l. v antea ctis v̄tutib⁹ dubitet cū p̄nciū signor̄ cernit mūera dispēsari: dū videt claudos erigi/ cecos illūiari: demones es fugari/ et alia queq̄ morbor̄ genera ipso medicante curari. R. Dum sacramenta. l. vi

BEatus igitur martin⁹ apud sabariā Pānonie ortus: ad saluacionē gēcium gallicarū dño disponēte dirigitur. Quas virtutib⁹ et signis illustrās: ī vrbe turonica epatus honorē īuit⁹: pplo cogente suscepit. In qua gloriosā agēs vitā p quiquēniū quincp bis insup geminatis mensib⁹ cū decē dieb⁹ octogesimo etatis sue anno media nocte dñica quieuit ī pace R O beatū virū martinū antistitem Qui nec mori timuit: nec viuere recusauit. V. Beatus martin⁹ obitū suū longe ante pſciuit dixitcp fratrib⁹ suis dissolucionē sui corporis īminere. Qui nec Gl'ia Qui

Tres vltime lec. de fectō fergusiano. l. vii.

Sed crescētib⁹ miraculis btī viri abbas quidā deuot⁹ ex scona epali fūct⁹ auctoritate pciosas btī viri reliqas sūmo cū honore de marmore leuauit Caputcp eiusdē ad monasteriū suū de scona cp honorifice trāsferri fecit quo in loco deus ipse gloriosus ī sctīs suis īcessant miracula opatur Nācp mulier qdā q capitis tumorē paciebat meritis beati viri illi⁹ intercedentib⁹ pcib⁹ sanitati

Q ū qdā (restituebat. l. viii

ciā infirmi et languidi recuperande sanitatis gra dum vigilias noctis beati viri apd lungley celebrarēt mirabilez lucis claritatē intuebāt. Sz et cunctis aspicientib⁹ reuerēdū pontificē senē vultu decorū pontificalib⁹ gēmis et auro compositis indutū altari insistentē diuina celebrare videbant q paululū ab eorū oculis euanuit ex quib⁹ gestis cpplurimi ex huiusmodi visione letificati ab eor infirmitatib⁹ liberabant. Tu Lec. ix

Alia nempe vice orta ī mari tēpestate seuissima nauicula quedā piscibus onusta ante portam fluctuans periculum minabat et ecce quidam baculū quē sanct⁹ circūferre solebat arripiens inter vndas piiciebat. mira res. subito quasi in nictu oculi trāquillitate nauicula illa cū hoīb⁹ salua ad portū pducit baculusqz sancti viri sub eadē incuruatus inueniebat Cetera de cōi vni⁹ cfes. et pontificis

¶ In festo pſentacionis btē marie. Ad vs. ā.

HOns ortor redūdās gra mū dum replēs celi muneribus mater dei fecundans oīa nos restaurās supnis sedib⁹ florens ort⁹ mox ab īfācia admirādis fulsit v

tutibus. ps. Laudate pueri. a Rore celestis grē in utero p̄funditur mater mīe ut stella splendens oritur. ps. Lauda te dñm om. gen. an. Piis parentibus post vota īperata tēpli penetralibus est trima dicata. ps. Lauda aīa. ān. Tātilla puellula ṽtutis exēplū nulla freta gerula ascendit ī tēplū. p̄. Laud do. q. ā. Erudita puella regia cōtēplatur mēte celestia caritate flagrāt precordia. p̄s. Lauda hierusalem. cp̄z. Introduxit me ī cellam vinariā et ordinauit ī me charitatē fulcite me floribus stipate me malis qr amore lāgueo. R. Recolam⁹ ṽginis inclita ac miranda laudū p̄conia infantilis etatis merita Et virtutis grata primordia. ṽ. Radiat gracia ī puella Et sapiēcia fulget ī puula Et virtutis hymn⁹

O Dei sapiencia/ attīgens cuncta fortiter/ humana lapsus vicia/ subleuasti suauiter Sumpsisti formā hominis/ ī qua mortem susciperes/ ex aluo nascēs virginis/ ne cōsors culpe fieres. Replens matrē dulcedinis/ dono dum aluo clauditur/ sic plena bonis inclitis/ ut stella fulgens oritur Amoris dans indicia/ certatam efficaciter/ tota nostra p̄cordia/ ad te traxisti dulciter Eterni patris ordine/ in templo virgo conditur/ ubi mira dulcedine/ contemplando perfruitur. Oracioni dedita/ et diuinis obsequiis/ a mūdo prorsus abdita/ archanis vacat studiis O mira redundancia/ gracia data virgini/ qua cuncta sunt fragrancia/ et grata summo numini. Mens lingua/ caro/ spūs/ sens⁹/ affect⁹ actio/ electam monstrant celitus/ in matrē dei filio. Gloria tibi dñe/ qui nat⁹ es de virgine/ idem manens in numine/ patri cum sancto flamine Amē. ṽ. Diffusa. ān. Noue laudis adest festiuitas grata mūdo ac celi ciuib⁹ qua beate marie sāctitas templo data est a parentibus ut oliue pinguis suauitas uberius redundat fructibus. p̄. Magnificat Oracio.

Deus qui vnigeniti tui mox futurā matrem et virginem mariaz in templo trimaz hodierna die presentari voluisti et ab ipsa eundem tuum natū symeoni presētasti: largire supplicibus tuis ut qui presentacionem eiusdem matris sue veneramur in terris tibi mereamur ipsa patrocinante p̄sentari in celis. Per dominū Inuitatoriū. Votis et voci-

bus laudātes dominum. Jnstemus laudib⁹ virginis virginum. p. Uenite. In primo nocturno. an. Jn templum dei gradibus terquinis erat aditus quos compositis gressibus ascendit fulta celitus. ps. Domine domin⁹. an. Nichil insolencie virgo pretendebat nam lux sapiencie ī ipsa fulgebat. ps. Celi enarrāt. an. Ex affectu supplici deo famulatur sed ex gestu simplici cernentes hortatur. ps. Domini est terra. v⁹. Diffusa est gracia in labiis. Lctō prima.

Que est ista puella mater et virgo semper maria que nunc mundo ostensa quindecim gradus ascendēs hodie in templo a parentib⁹ deo presentatur. Unde processit quo ascendit et quante virtutis existat videam⁹. R. Mente sancta fuit et humilis splendens ornatu gracie virgo pia vnde fit nobilis Thronus dignus fit regis glorie v⁹. Thronus eburne⁹ cū auro fulgido venter virgineus cum corde prouido. Thronus dignus. Lectio secunda.

Quid autem putas qualis olim fuerit vel nunc sit ista persona que sanctis omnib⁹ spectanda proponitur et imitanda. Hoc autem in primis astruere fas est q̄ ei⁹ aīa ꝛ caro et quam sibi elegit dei sapiēcia ab omni malicia ꝛ immūdicia fuerit purissima. R. O quam pulchrā q̄ sanctam decuit matrē ēe que deū genuit ꝗꝗ lacte vberū aluit. Strinxitꝗ vlnis manib⁹ tenuit. v⁹. Tanto regi fit tanta domestica quem vestiuit humana tunica. Strinxit. Lectio. iii

Inter omnes itaꝗ sanctos huius beatissime virginis memoria eo frequencius agatur quo maiorem apud deū graciam creditur inuenisse que priusq̄ nasceretur diuinis est oraculis denunciata. R. Ordo rectus seruatus noscitur dum maria in templo conditur nam contemplans deo p fruitur. Sic ad alta mēs ei⁹ rapitur. v⁹. Cū in mente verbi lux oritur digna verbi mater disponitur Sic. In secundo nocturno. ān. Omni virtute predita totū dat ad hoc studium vt deo tota subdita deuotum det obsequium. p̄s. Eructauit. ān. Rex virtutum sibi mirabilem matrem fecit mitem ac humilem oī quoꝗ dote spectabilem. p̄s. De⁹ noster. ān. Desponsata cor doci le ad angeli colloquium mite prebet et humile prompta spondet obsequium. p̄s. Fū-

dameňta. V. Specie tua. l. iiii
Qualis nāqꝫ fuit vita hui⁹ virginis marie expectantis in templo dicat ambꝛosi⁹. Sit nobis inquit tanq̄ in ymagine descripta virginitas vita sancte marie ex qua velut in speculo refulget species castitatis ⁊ foꝛma virtutis. R. Eminenti celi dulcedine stās in templo virgo reficit. Eiusquoqꝫ mēs pulchꝛitudīe graciaꝝ ibi pficitur. V. Magna semper exercēs opera graciora meret mūera. Eiusq̄qꝫ. l. v
Virgo erat mente ⁊ coꝛpoꝛe coꝛde humilis verbis grauis animo pꝛudēs loquendi parcioꝛ legendi studiosioꝛ intenta operi verecunda sermone nō in incerto diuiciaꝝ sed in pꝛece paupeꝝ spem reponēs R. Alma virgo ppositū nū q̄ nubendi statuit. Sēper dei placitū ī hoc voto supposuit V. Gratus virga ioseph flos emicat et hūc spōsū virginis indicat. Semper d Lectio vi.
Quando ista vel nutu lesit parētes qn̄ discēsit ppinquis qn̄ fastidiuit hūilē? Quando risit debilē. Qn̄ vitauit īopē Eos solū solita cetus viroꝝ inuisere quos mīa nō erubesceret neqꝫ pꝛeteriret verecundia. R. Nuptā sic ex indicio scīspūs in colūbe mysterio gabꝛiel missus celitus salutat magno gaudio. Que cōcepit diuinitus. V. In parentum manēs hospicio inuenitur a dei nūcio. Que. In. iii. noc. a.
Flos in floꝛis tempoꝛe ad locum floꝛis mittitur sic de floris coꝛpoꝛe gloꝛiose concipitur. ps. Cantate. i. an Iesus flos maria virgula verꝫ tēpus floꝛis flos nazareth patria plena sunt decoꝛis. psal. Dn̄s regnauit. an. Candens flos multiplicat virgule decoꝛem conceptus gloꝛificat marie pudoꝛē. ps. Cātate. ii. V⁹. Adiuuabit. Euangelium
Liber generacionis. Reqre in natiuitate beate marie. R.
Archa dei in qua reconditur dulce manna cibus etherius quo plebs dei sancta reficitur Est marie venter virgineus V⁹. Thalamus regis gloꝛie quo iungitur ecclesie. Est. R.
Mirabile deus commercium cū humano īiuit genere suū nobis donās fastigium. Nostra dignās īfirma sumere. V. Nā vt nr̄m sanaret viciū sic amoꝛis dedit īdiciū. Nrā. R.
Maria iesse vgula de qua ies⁹ flos oꝛit Sp̄s scī regula manēs in tēplo dn̄i V. Ibi dīno dogmate de diuinis īstruit oī q̄qꝫ carismate grāꝝ ībuit Sp̄s scī. V. Sēciāt ōs tuā leuamē

Quicũqʒ celebrant tuam sol.
L In laudibus antipho.
Lauda felix eccl'ia alme matris ĩfãciã cui⁹ ĩmẽsa grã tibi parauit gl'iam. ãn. In tẽpli dei laribus virgo dedicata a supnis ciuib⁹ gaudet visitata. ãn. Oĩs ei⁹ actio in deũ tẽdebat toto vite spacio meritũ augebat. ãn. Quicq̃d egit penit⁹ est forma ṽtutis ⁊ doctrina spũs ⁊ causa salut'. ãn. Quãtũ facultas suppetit laudẽt mẽtes pie nã oĩs lĩgua deficit ĩ laude marie cp̃. Ab ĩicio
E Cce parẽtes virgĩs: v⁹. steriles naturaliter: hãc dono sũmi numinis: suscepe-rũt feliciter. Votũ soluẽtes filiã: ad tẽplũ trimã deferũt: deo placẽtẽ hostiã: ibi mãsurã deserũt Infãcie tã tenere: creuit virtus et grã: in oĩ cõplens ope: creatoris obsequia Regitur scĩ spũs: domestico dictamine: oĩs ṽtutis penit⁹: dec⁹ splẽdet in virgine. Gloria tibi dñe. v⁹. Elegit eã de⁹ ãn. Bñdict⁹ virginis fili⁹ re-plẽs matrem mĩe aduocatã dãs hãc ꝓpicius ne sit quisq̃ expars venie. p̃s. Benedictus Ad horas ãc de laud. Ad. iii. Capm. Ego quasi vitis. R. Diffusa. Ad. vi. Capm. Trãsite ad me. Ad. ix. Capƺ Qui edũt me adhuc esuriẽt et qui bibũt me adhuc sitiẽt et q̃ audit me nõ cõfũdet. Ad vs̃. ãn Lauda felix. p̃s. Dixit dñs Cũ ceteris p̃. de dñica. Capƺ. Qui operãtur in me nõ pec-cabũt et qui elucidãt me vitã eternã habebunt. R. Maria iesse. hy⁹. O dei sapiẽcia. v⁹. Diffusa. ãn. Oliua fructife-ra mater pietatis fugãs mũdi scelera stella claritatis per quã cũcta ꝓspera dantur no-bis gratis nos tãdẽ ĩ ethera trãsfer cũ beatis. p̃s. Magt.

¶ Scte cecilie virgi. et mr.

Ad. i. vs̃ sup p̃s feriales. ãn Triduanas a dño poposci inducias vt domũ meã ecclesiã consecrarẽ. Cap̃. vni⁹ virgi. et martr. R. Cecilia me. hy⁹ Virginis proles. v⁹. Diffusa est grã. ãn. Virgo gl'iosa semper euãgeliũ xp̃i gerebat ĩ pe-ctore suo: nõ diebus neqʒ no-ctib⁹ a colloquiis dĩnis ⁊ orõne cessabat. p̃s. Mgt. Oracio
D Eus q̃ nos annua beate cecilie ṽginis ⁊ martyris tue solẽnitate letificas da vt quã veneramur officio eciam pie conuersacionis se-quamur exemplo. Per dñm. Ad matutinas. Inuitato. Xp̃m venerantes. p̃s. Venite Hymnus. Virginis proles. In primo nocturno ãtipho. Cecilia virgo almachiũ exu-

perabat tyburtinū ⁊ valeria nuꝫ ad coꝛonas vocabat. ps. Dn̄s dn̄s noſter. an. Expanſis manibus oꝛabat ad dn̄m vt eam eriperet de inimicis. ps. Celi enarrant. an. Cilicio cecilia membꝛa domabat/ deum gemit⁹ eroꝛabat. ps. Dn̄i eſt terra. V⁹. Diffuſa. Lctō. i.

Beata cecilia virgo clariſſima abſconditū euāgelium chꝛiſti ſēper gerebat in pectoꝛe ſuo/ et non diebus neqꝫ noctibus a colloquiis diuinis et oīone ceſſabat hec valerianū habebat ſponſū qui eciam in amoꝛem ei⁹ purgēs aīmū diē conſtituit nupciaꝝ Cantātibus igitur oꝛganis cecilia ī coꝛde ſuo ſoli deo decantabat dicens. Fiat domine coꝛ meum ⁊ coꝛpus meum immaculatum vt non confūdar. Tu aūt dn̄e. R. Cantātib⁹ oꝛganis cecilia virgo in coꝛde ſuo ſoli domīo decātabat dicēs. Fiat dn̄e coꝛ meū ⁊ coꝛp⁹ meū immaculatū vt non confundar. V⁹. Biduanis ac triduanis ieiuniis orans ſuam domino pudiciciam commendabat Fiat. L. ii.

Venit ergo nox in qua cuꝫ ſuſcepiſſet vnacum ſponſo ſuo cubilis ſecreta: ait ad eū. O amantiſſime iuuenis eſt ſecretum quod tibi confiteoꝛ. Angelum dei habeo amatorem/ qui nimio ꝫelo cuſtodit coꝛpus meum. Hic eciam ſi ſenſerit ꝙ tu me vel leuiter polluto amoꝛe cōtingas: ſtatim circa te ſuum furoꝛem exagitabit/ et amittes floꝛem tue gratiſſime iuuentutis. Si autem cognouerit ꝙ me immaculato amoꝛe diligas: ita te quoqꝫ diliget ſicut ⁊ me Tu autem. R. Uirgo glorioſa ſemper euangelium xp̄i gerebat in pectoꝛe. Et nō diebus neqꝫ noctibus ceſſabat a colloquiis diuinis et oꝛacione. V⁹. Cilicio cecilia membꝛa domabat deum gemitibus eroꝛabat. Et Lectio. iii

Ualerianus igitur timoꝛe domini coꝛreptus dixit. Si vis vt credam ſermonibus tuis: oſtende michi ipſum angelum dei. Que ait. Si purgatus fueris poteris eum videre. Qui ait. Quis me purgabit vt videam angelum? Cui illa. Uade ad vꝛbanum epyſcopum hic te purgabit: et induet te veſtimentis nouis/ cū quib⁹ mox vt ingreſſ⁹ fueris cubiculum meum videbis ſanctū angelum eciam effectū amatoꝛem tui et omnia que ab eo popoſceris/ impetrabis. Tu autem domīe. R. Cecilia me miſit ad vos

vt ostendatis michi sctm̄ vr-banum Quia ad ipsuꝫ habeo secreta q̄ perferā. v. Tūc va lerianus perrexit et inuentis pauperibꝰ dixit cecilia me mi sit ad vos. Ut osten. Gloria. Quia. In ii noct an Vidua nis ac triduanis ieiuniis o-rans: suam dn̄o pudiciciā cō mendabat. ps. Eructauit. an. Fiat dn̄e cor meū et corpꝰ me um immaculatū vt nō cōfū-dar. ps. Deus nr̄ refu. an Do mine iesu xp̄e seminator casti consilii suscipe seminū fructꝰ quos in cecilia seminasti. ps. Fundamēta. v. Specie tua

Pergens ergo Lec. iiii ad ep̄m valerianꝰ om-nia verba cecilie dixit ei. Ep̄s gr̄as agens deo ipsū baptiza uit: et in fide diligenter īstru ctū: remisit ad ceciliam. Ue-niens ergo valerianꝰ īdutus candidis vestimētis ceciliam intra cubiculum orantē īue-nit: et iuxta eam angelū stan tem duas coronas ferentē in manibus suis: rosis et liliis albescentes: quarū vnam de dit cecilie: et alteram valeria no dicēs. Istas coronas mū do corde et corpore seruate. Ualeriano quoqꝫ dixit. Ti-bi deus concessit peticionem tuam. Qui ait. Peto vt sal-uetur frater meus. Angelus hoc audiens ait. Sicut te per familam suam ceciliā lucra tus est dominꝰ: ita per te quo qꝫ tuum lucrabitur fratrem: et cum eo ad martyrii palmā attinges. R. Beata cecilia dixit tiburcio. Hodie te fate-or meum esse cognatum. Qr amor dei te fecit esse contem-torem idolorū. v. Sicut enī amor dei fratrem tuum mi-chi cōiugem fecit ita te michi cognatum fecit. Quia. Le. v.

Cum igitur de fide ser-mocinarentur superue nit tyburcius frater valeria ni et osculans caput sancte ce cilie ait. Miror hoc tempore rosarum et liliorum odor vn de respiret? Cui valerianus ait. Hunc odorem me inter-pellante sentire meruisti vn de modo credens angelū vi-dere poteris. Qui ait. Si po test fieri vt angelum dei vi-deam: q̄ mora credendi? Cui cecilia. Hodie te fateor meuꝫ esse cognatum: et sicut amor dei michi fratrem tuum con iugē fecit: ita te michi cogna tum faciet cōtemptorem ido lorū. R. Dn̄e iesu xp̄e pastor bone seminator casti consilii suscipe seminum fructꝰ quos in cecilia semiasti Cecilia fa-mula tua quasi apis tibi ar-gumentosa deseruit. v. Nam

sponsum quem quasi leonez ferocem accepit: ad te quasi agnum mansuetissimū desti- nauit. Cecilia. Lectio. vi

Tunc iussu cecilie valerianus duxit eū ad vrbanum Qui in domino gaudēs: baptizauit eū. Qui eciam postea in fide tantū profecit vt angelos sepe videret et eorū colloquio multociēs frueretur: et vt multa miracula deo fauente operaret. R. Cilicio cecilia membra domabat deuz gemitib⁹ exorabat. Almachium exuperabat Tyburcium et valerianū ad coronas vocabat. V. Non dieb⁹ neqꝫ noctib⁹ cessabat a colloquiis diuinis et oracione Almachiuz Gloria patri. Tyburciū. In tercio nocturno. an. Beata cecilia dixit ad tyburciū: hodie te fateor meum esse cognatū quia amor dei te fecit esse cōtemptorē idolorꝫ. ps. Cantate. i. an. Credimus xp̄m filiū dei verū esse qui sibi talē elegit famulam. ps. Dn̄s regnauit exul. an. Nos scientes sanctum nomen dn̄i omnino negare non possumus. psal. Cātate. ii. V⁹. Adiuuabit eam deus. Lectio septima.

Cum igitur almachius vrbis prefectus christianos variis penis afflictos occidere fecit. Tyburcius vero ꝛ valerianus corpora eorum sepelierunt. Unde tenti et diuersis penis afflicti: in carcere recluduntur. Cūqꝫ aurora finem daret: venit ad eos cecilia dicens. Eya milites christi abiicite opera tenebrarum et induimini arma lucis Cū ergo coram prefecto presentati nō potuit eos cogere vt ioui thura ponerēt gladio eos animaduerti precepit. R. Ceciliam intra cubiculum orātem inuenit et iuxta eam stantem angelum dei. Quem videns valerianus nimio terrore correptus est. V. Angelus domini descendit de celo et lumen refulsit in habitaculo. Quem videns. Lectio viii

His vero duobus fratribus per martyrii palmam ad celum trāsmissis fit inquisicio de eorum facultatibus. Unde ceciliam tanqꝫ valeriani coniugem teneri ꝑ fes iussit. Quam cum sacrificare nollet: iussit in domum suam perduci: et ibidem flāmis balnearibus concremari. Quibus inclusa die integro et nocte: quasi in frigido loco integra illibataqꝫ ꝑmāsit. Tu autem domine. R. O beata cecilia. Que duos frēs conuertisti almachiū iudicem

superasti vrbanū epm in vultu ágelico demōstrasti. v. Beata es virgo gloriosa ꝛ bñdict⁹ sermo oris tui. Que. lc. ix.
Quo audito iussit preses vt in eisdē balnearib⁹ decollaretur. Spiculator eā tercio per cuciēs: caput eius amputare nō potuit: sed seminecē eā reliquit: qr quartā pcussionem decollandus accipere nō debuit. Per triduū aūt supuiuens puellas suas beato vrbano cōmēdauit dicens. Ad hoc triduanas a dño poposci inducias vt istas puellas tibi cōmendarē et domū meā ecclesie noīe consecrarē: ꝛ his dictis reddidit spiritū. Cui⁹ corpus vrban⁹ sepeliuit ꝛ domū suā ecclesiā cōsecrauit. R. Dū aurora finē daret cecilia dixit. Eya milites xpi Abiicite opera tenebrarū et īduimini arma lucis. v. Cecilia valedicēs fratrib⁹ et exhortans eos ait. Eya mili. Gloria pri Abiicite. v⁹. Ora pro nobis.
Cantantibus In laudi. ān. organis cecilia domino decantabat dicens fiat cor meū īmaculatū vt nō cōfundar. p̄. Dñs regna. ān. Est secretū valeriane qđ tibi volo dicere: angelū dei habeo amatorē q̄ nimio zelo custodit corp⁹ meū. p̄s. Jubilate. ān. Ualerian⁹ in cubiculo ceciliam cū angelo orātē īuenit. ps. De⁹ de⁹. ān. Benedico te pater dñi mei iesu xpi qr p filiū tuū ignis extinct⁹ est a latere meo. p̄. Benedicite. ān. Cecilia famula tua dñe quasi apis argumētosa tibi deseruit p̄s. Laudate. p̄. vni⁹ vgi. et martp. hy⁹. Jesu corona virginū. v. Adducent regi virgi. ān. Dū aurora finē daret cecilia exclamabat dicens: eya milites christi: abiicite opera tenebrarū et īduamini arma lucis. p̄. Benedict⁹. Orō. De⁹ qui nos. Ad. i. ān. Cantantibus. p̄s. De⁹ in noīe. Ad. iii. ān. Est secretū. p̄. Legē pone Ca. R. et v de cōi vni⁹ virginis ꝛ martp. ad oēs horas dicūtur Ad vi. ān. Ualerianus p̄s. Defecit. Ad ix. ān. Cecilia p̄s. Mirabilia. ¶ Sancti clementis pape et martp. ad vs̄ sup psal. ferial. ān. Jste sāct⁹ Psal. feria. cp̄. Ons pontifex R. Orem⁹. hy⁹. Martyr dei qui. v. Gloria et honore. ān. Dedisti dñe habitaculū martyri tuo clemēti in mari ī modum templi marmorei angelicis manib⁹ preparatū iter prebens pplo terre vt enarrēt mirabilia tua. p̄. Magt. Or.
Deus q̄ nos annua beati clementis martyris

tui atq₃ pontificis solennitate letificas cōcede ꝓpicius: vt cuius natalicia colim⁹: virtutem quoq₃ passionis imitemur. Per. Memo. de scta cecilia. an. O beata cecilia q̄ duos fratres conuertisti almachiū iudicem superasti: vrbanum epm in vultu angelico demōstrasti. v. Adducent regi. oro vts. Mēo. de sacta felicitate virgine et martyre. Oracio.

PResta q̄s ops̄ deus: vt beate felicitatis martyris tue solennia recensentes: meritis ipsius ꝓtegamur et precibus. Per do. Ad matu. Inuitato. hym. an. psal. et v. in singulis noct. de cōi vnius marty. dicuntur Lectio pͥma

BEatus clemēs romane ecclesie eps̄ disciplinaꝝ beati petri apl̄i secut⁹ ita morū ornamētis pollebat/ vt oībus populis ꝯplaceret. Et q̄s baptizauit publice mēdicitati subiectos eē nō sinebat Hic domicellā virginē neptē domiciani īpatoris sacro velo imposito: vͥginē ꝯsecrauit et theodorā sisinnii coniugē cōuersā castitatis ꝓpositū ꝓfiteri admonuit. R. Iste sctūs

IRat⁹ sisinnius cle- l. ii. mentē in ecclīam insequit qui mox orone clemētis surdus et cec⁹ efficit Post missā beat⁹ clemēs rogatu theodore ad domū sisinnii ꝑgēs: fusa orone restituit ei visū Qui vidēs clementē iussit eū tene Serui (ri. R. Iust⁹ ger. l. iii. putātes ligare clemētē: colūnas ligauerūt Post hec p̄cib⁹ theodore sisinni⁹ cōuers⁹ et a btō clemēte baptizat⁹ ē: et cū eo trecēti triginta tres. Et sicut p clemētē sisinni⁹: ita p sisinniū multi nobiles et amici regis nerue ꝯuersi sūt ad xp̄ꝫ Traian⁹ īperator hoc audiens iussit sctm̄ clemētē ī heremo qd̄ adiacet ciuitati cherdone subire exiliū. R. Oremus oēs ad dn̄m iesū xp̄m dixit beatus clemēs Ut ꝯfessorib⁹ suis fontis venas aperiat. Ut de bn̄ficiis ei⁹ gratulemur. v. Qui ꝑcussit ī deserto syna petrā et fluxerūt aq̄ in abūdācia ip̄e nobis laticē affluētē īpartiatur. Ut ꝯfes. Glia. Ut de.

INueniens autem ibi l. iiii. multos xp̄ianos diutina relegacione dānatos ait. Non meis meritis ad vos me misit dn̄s: vt ꝑticeps fact⁹ passionis vestre eciā cōsolaciōis efficiar. Qui cū ab eis didicisset q₃ a sexto miliario aquam suis deportarēt humeris: ait Oremus oēs ad dn̄m iesū xp̄ꝫ vt cōfessorib⁹ suis fontis venas aperiat. Finita orone be

atus clemēs circūspiciēs vi-
dit agnū stantē q̄ dextro pe-
de leuato: quasi locū sibi ostē
deret. In quo beat⁹ clemens
breui sarculo pcuciēs fōtem
aperuit: qui suo impetu euo-
mens fluuiū fecit. R. Desiđe
Ad tanti igit mi (rium. l. v.
raculi famā cōcurrit oīs pro
uincia: et p doctrinā clemen-
tis cōuersi sūt ad dn̄m: ita vt
in vna die plusq̄ quīgēte aīe
baptizate sūt Infra annū ve
ro facte sūt ibi a credentibus
septuaginta quīq̄ ecclesie: et
oīa idolorum tēpla destructa
sunt Tūc insistentib⁹ paga-
nis missus est ibi dux arfidia
nus. Qui cū videret oēs xp̄i
anos mori patos: cessit mul-
titudini: et solū clementē co-
gebat sacrificare. R. Dn̄e p̄-
Qui cū a fide (uenisti. l. vi
moueri nō posset: ligata an-
chora ad collū eius in medio
mari p̄cipitat Flēte igit ad
litt⁹ maris multitudine xp̄ia
norū: pheb⁹ et corneli⁹ dixe-
runt Oremus oēs ad dn̄z vt
ostendat nobis martyris sui
corpus Quib⁹ orātib⁹: reces
sit mare p tria fere miliaria:
et ingressi populi p siccū: īue
nerūt in modū tēpli marmo
rei habitaculū a deo paratū
et in archa sarea corpus bea
ti clementis et anchorā iuxta
eum positā Reuelatūq̄ est di
scipulis ei⁹ ne eū tollerēt: q̄a
omni anno die deposicionis
ei⁹ recedet mare: p septē dies
pplis siccum prebēs iter. R.
Orante sc̄ō clemēte apparuit
ei agn⁹ dei. De sub cui⁹ pede
fons viuus emanat Flumi-
nis īpetus letificat ciuitatem
dei. V. Cūq̄ orōnē cōplesset
et hincinde circūspiceret vidit
agnū stātē. De sub. Gloria.
Fluminis. Tres vltime lec.
de expōne euāge. Hō quidam
nobilis legāt. R. Dedisti do
mine habitaculum martyri
tuo clementi in mari ī modū
tēpli marmorei āgelicis ma
nibus p̄paratū iter prebens
pplo terre. Ut enarrēt mira
bilia tua. V. Hoc dn̄e ad lau-
dem ⁊ gloriam noīs tui fieri
voluisti. Ut. R. Pheb⁹ ⁊ cor
nelius discipuli btī clemētis
dixerūt ad populū. Oremus
oēs ad dn̄z vt ostēdat nobis
martyris sui corp⁹. V. Cūq̄
venisset turba fideliū discipu
li eius exhortabant eos dicē-
tes. Ore. R. Ora p nobis be-
ate clemens Ut digni efficia-
mur pmissionib⁹ xp̄i. V. Tu
autē martyr xp̄i btē clemens
ora p nobis. Ut. Gloria. Ut
V. Ora p nobis. In lau. ān.
Non meis merit; ad vos
me misit dn̄s vrīs co-

ronis participē me fieri. ps. Dñs regna. an. Orante scō clemēte apparuit ei agn⁹ dei ps. Jubilate. an. Uidi supra montē agnū stātē de sub cui⁹ pede fōs viu⁹ emanat ps De⁹ de⁹ me⁹ an. De sub cui⁹ pede fōs viuus emanat fluminis īpet⁹ letificat ciuitatē dei. ps Bñdicite. a. Oēs gētes p girū crediderūt xp̄z dñz. p. Lauda te cp̄. O īs pōtifer. hy⁹. De⁹ tuoꝝ. v. Just⁹ ger. a. Orem⁹ oēs ad dñz iesū xp̄m vt ꝯfes-soꝛib⁹ suis fōtē venas apiat. p. Bñdict⁹. or. De⁹ q̄ nos Mēo de scta felicitate Vgie. oro vts̄ Ad. i. ān. Nō meis. ps. De⁹ in no. Ad iii ān Orate psal Legem pone. Cap. R. et V. de cōi vni⁹ mar. et ponti. ad oēs horas dicūt. Ad vi. ān. Uidi supra montē. ps. Defecit. Ad ix ān. Oēs gētes. ps. Mirabilia Ad scdas vs̄ ā Nō meis meritis psal feriales. cp̄. Omīs pontifer. hy⁹. De⁹ tuoꝝ. v⁹. Just⁹ ger. ān. Jnuenerūt in modū tēpli marmoꝛei habitaculū a deo paratū. ps. Mḡt oro vts̄. Mēo. de sctō grisogono martyꝛe. Oracio

Adesto dñe supplicacionib⁹ nr̄is: vt q̄ ex iniq̄tate nostra reos nos eē cognoscim⁹ beati grisogoni martyꝛis tui intercessione liberemur. Per

Scti grisogoni mar. iii. lc Lc. i.

Diocleciianus īperatoꝛ in aquilee partib⁹ posit⁹ dū īterficeret xp̄ianos relacio cucurrit ad euz de oībus xp̄ianis a p̄fectura vꝛbana Eo tempoꝛe in viculis erat rome iussu diocleciani quidam vir dei noīe grisogonus: qui per bienniū multa p xp̄i noīe ppessus fuerat. Tunc rescripsit dioclecian⁹ ad pꝛefectū vꝛbis: vt oēs xp̄ianos interficeret: grisogonū vero ad se destinaret. Lec. ii.

Cūq̄ ei pꝛesentaret ait. Accipe pꝛefecture dignitatē adorans deos nr̄os Qui ait. Deum celi colo: deoꝛum simulachꝛa respuens et potestates a te pꝛomissas velut lutū abiiciens. Jratus diocleciianus: iussit eum duci ad aquas gradatas et ibi decollari. Coꝛpusq̄ ei⁹ iactū ē ad litt⁹ ī quo tres soꝛoꝛes xp̄ianissime cum zoilo sene p̄sbitero moꝛabāt

Hic igit p̄sbyter coꝛp⁹. L. iii beati grisogoni in locello cō digno collocauit et recondiuit cum omni diligencia ī domo sua. Jndicatumq̄ est ei p reuelacionem: vbi mare caput eius iactasset. Pergensq̄ ad locum: ita illud inuenit quasi eadem hoꝛa fuisset abscisum. Et afferens coꝛpoꝛi

eius cōpaginauit. Cetera de cōi vnius mar. cū ꝑoꝛta. or. Adesto dn̄e. vl'ꝫ. Si hoc feſtū ſcti griſogoni ⁊ feſtū ſci clemētis in vna ⁊ eadē ebd. cōtigerint dicāt hic de ſācto griſogono R. de. iii noc. vnius mar. ita tū q. R. Preceptur⁹ ſit. iii. R. niſi qn̄ hoc feſtū ī do. cōtigerit/ tūc eni dicāt. R. de ꝑmo noc. ⁊. R Preceptur⁹. ſit vltimū. R. ⁊ hoc tm̄ ī. iii. noc. d̄ marty. decollatis ſp. ❡ Scē katherine ꝟginis et mar. ad vꝫ ſup p̄. ā Aue ꝟginū gēma katherina aue ſponſa regis regū gl'ioſa: aue viua xp̄i hoſtia tua venerātibus patrocinia īploꝛata nō deneges ſuffragia. p̄i ſer. cp̄ꝫ. vni⁹ ꝟgi. ⁊ mr. R O mater nr̄a ter ſctā quaterꝗ btā. Cū p̄ce deuota famulātū ſuſcipe vota. ꝟ. Jā xp̄o iūcta ſpōſoꝗ tuo ſociata Cū. Nō dr̄ vltra/ ſꝫ īcipit̄ pſa

Eterne ꝟgo mēoꝛie quā ſibi deſpondit rex gl'ie. E. ꝟ. Uirginis ꝓles egregie ſpōſuſꝗ ꝟgis eccl'ie. E. ꝟ Tu gaudes hodie de dono gr̄e. E ꝟ Et cātas ī celo carmē leticie. E. ꝟ. Te laudātes ī terra reſpice. E. ꝟ. Atꝗ nr̄a clemēt̄ choꝛ⁹ rn̄deat ſic Suſcipe vota. Gl'ia p̄ri. Cū p̄ce. hy' Uirginis ꝓles. ꝟ Diffuſa eſt gr̄a ān Inclita ſctē ꝟginis katherine ſolēnia ſuſcipiat alacriter pia mr̄ eccl'ia aue ꝟgo deo digna aue dulcis et benigna obtine nobis gaudia q̄ poſſides cū gl'ia. ps Magt̄ Oro

Omnipotēs ſēpiterne de⁹ qui coꝛp⁹ gl'ioſe ꝟginis tue katherine in mōtē ſynai ab āgelis deferri iuſſiſti/ ꝯcede ꝓpici⁹: ei⁹ obtētu nos ad arcē ꝟtutū ꝑuehi: vbi viſiōis tue claritatē mereamur ītueri. ꝑ Tūc eat ꝓceſ. ad altare eiuſd cātādo. R. Uirgo flagellat̄ ꝟ. Ora ꝓ nobis btā katheria

Deus q̄ dediſti le Oro gē moyſi in ſūmitate mōtis ſynai: ⁊ ī eodē loco ꝑ āgelos tuos coꝛp⁹ btē katherine ꝟginis ⁊ martyꝛis tue mirabiliter collocaſti/ pꝛeſta q̄s/ vt ei⁹ meritis ⁊ īterceſſiōe ad mōtē q̄ xp̄s eſt valeam⁹ ꝑuenire. ꝑ xp̄m. In reuertēdo de ſctā maria. Ad mat. Inui. Adoꝛet̄ ꝟginū rex ī ſcl'oꝝ ſcl'a Uirgini q̄ katherine cōtulit celeſtia. ps. Uenite. Hymnus

Katherine collaudemus: virtutū īſignia: coꝛdis ei p̄ſētem⁹: ⁊ oīs obſeq̄a: vt ab ip̄a repoꝛtemus: equa laudis pꝛemia. Hulta fide katherina: iudicē marēciū: nō foꝛmidat lex diuina: ſic firmat eloquiū: qꝫ ꝯfutat ex doctrina: doctoꝛes gētiliū. Uicti xp̄m cō-

fitētur: relictis erroꝛib⁹: iudex iubet vt crementur: nec pilis aut vestibus: ignis nocet sed toꝛrentur: inustis coꝛpoꝛibus Post hec blandis rex molit: virginē seducere: nec ꝑmissis emolit: nec terret verbere: cō peditur custodit: tetro clausa carcere. Clause lumen ne claudat: illucet purphurio: q̄ regine federat: fidei collegio: quoꝝ fidē imitatur: ducentena cōcio. Qui⁹ ergo cōcionis: cōcoꝛdes cōstācia: vim mūda ne passionis: patri paciēcia: sic supꝛem⁹ vt cū bonis: letemur in patria. Amen. In i noc. a Uirgo sctā katherina grecie gēma vꝛbe alexādꝛina costi regis erat filia. ps Dn̄e dn̄s nr̄ an Specie coꝛpis decoꝛa nimis enituit/ sꝫ fide pulchꝛioꝛ spōso supno placuit. ps Celi enarrāt. an Traditur ergo a patre doctoꝛib⁹ eximiis imbuenda liberalib⁹ studiis. ps Dn̄i est tera. v Diffusa. lc. i Marēcius imperatoꝛ in alexandꝛia/ iussit om̄s regni sui īcolas ad tēplū deorū suoꝝ conuenire/ et eis solēne sacrificiū offerre Erat aūt in eadē vꝛbe q̄dā puella noīe katherina annis duo de viginti costi quōdā regis filia/ liberalibus studiis erudita. Hec itaqꝫ in palacio patris residens/ cū audiret mugitum aīaliū et quid hoc esset didicisset: coꝛde doluit. R Nobilis et pulchꝛa pꝛudēs katherina puella. Flagrat amoꝛe dei spnit vana gaudia mūdi v Cui rex carne pr̄ fuerat reginaqꝫ mater. Flagrat. lc. ii. Tunc virgo signo crucis se muniēs audacter ad cōspectū imperatoꝛis ꝑrupit. Cui sic ait. Salutacionē tibi o imperatoꝛ ꝑferre deceret: si hec q̄ cultib⁹ demonū exhibes: creatoꝛi tuo impenderes: et solā illius maiestatem adoꝛandā intelligeres Admirans vero imperatoꝛ/ eius sensū et cōstāciam iussit eā custodiri. Misit igitur nūcios vt oēs rhetoꝛes et grammaticos ad euꝫ cōuocarēt. Ueniūt itaqꝫ quīquaginta: qui in oī sciēcia se doctissimos esse asserebāt. R Martyꝛiū sciēs libamīa cesaris hoꝛrēs Exclamat xp̄m ꝑter quē nil venerādū. v Demoniis plena sūt hec ait ydola vana. Exclamat. Lectio. iii Sedente igitur impeꝛatoꝛe pꝛo tribunali assūt oꝛatoꝛes astat et puella confidens in domino: et conuersa ad eos dixit. Ego ancilla dei fateoꝛ me nichil aliud scire nisi chꝛistum verum deum esse et hūc crucifixum. Cumqꝫ plura de

fide differeret: stupefacti ora-
tores obmutuerunt. Quib⁹
imperator ait. Quid vos igna
ui et degeneres velut eligues
sic obmutescitis: Unus eorū
ait Scias nos omēs ad chri
stum conuerti Iratus igitur
imperator iussit eos igne cre-
mari. In quibus illud mira
bile contigit ꝙ nec in vestimē
tis nec in capillis ulla ignis
lesio appareret. R. Hec quin
quagenos oratores superatos-
tos. Dirigit ad celos aurum
velut igne probatos. V. Effi
ciens testes fidei quos pertu
lit hostes. Dirigit. Glia. Di-
rigit. In secūdo nocturno. ā.
Cum esset adhuc in ānis vir-
go puerilibus charis orbata
parentibus mundi renuncia
uit opibus. ps. Eructauit.
ān. Marencius instat impi⁹
cum ydolorum cultib⁹ puel-
la voce libera hec sūt clamat
demonia et deum te christe so
lum predicat os virgineum.
ps. Deus noster refugiū. ān.
Cesar electos cōuocat: rheto
res ⁊ grāmaticos aduers⁹ il-
lā disputaturos q̄s vicēs vir
go xp̄i fidē docuit ⁊ martyres
deo dignos exhibuit. ps. Fū-
damēta. V⁹. Specie tua. l. iiii
His itaqꝫ gestis iubet tyran
nus virginem scorpionibus
cedi: de hinc in obscuro car-
cere claudi: ibidem p duode-
cim dies fame et siti cruciari
Contigit autem eum extre-
ma regionis petere. Regina
vero cū quodam milite por-
phirio nomine prima vigi-
lia noctium ad carcerem ve-
niens vt colloquio virginis
potiretur vidit claritatē ma
gnam et angelos dei plagas
puelle aromatico vnguento
confouere. Tu autem. R. O
ꝙ felices per te sāctissima plu
res. Quos iubet occidi p chri
sto turbidus hostis. V. Cum
duce porphirio fit martyr ce
saris vxor. Quos. Lectio. v.
Tunc virgo reginam timen
tem consolans ait. Forti ani
mo esto quia post triduū itu
ra es ad dominum. Cum igi
tur regina et dux porphirius
eius sermonibus exhilarati
fuissent: procedunt de carcere
media nocte parati ad om-
nia pro christi nomine susti-
nenda. Sed et ducenti mili-
tes porphirio obsequētes ei⁹
monitis ad christum conuer
si sunt. Tu autem domie. R.
Impius hanc cesar sisti iubet
ante tribunal. Hanc vt per-
uertat sicut draco vel leo cer
tat. V⁹. Illa manet constans
nil blanda vel aspera curās
Hanc vt peruertat. Lctō. vi.
Reuersus deniqꝫ imperator

cum sanctam virginem tor-
mentis non posset superare:
iussit fieri q̃tuor rotas/ qua-
rum orbes et intimi circuli
clauis prominentibus presi-
gerentur. Et due vno ordi-
ne voluerentur: et alie due
contrario impetu agerentur
Has inter medias virgo chri
sti exposita tacite orationis
verba fudit ad dominum.
Et ecce angelus domini ita
molem illã concussit/ vt par
tes auulse quatuor milia ho-
minum necarent. Tu autem
R. Uirgo flagellatur cruci-
anda fame religatur carcere
clausa manet: lux celica fusa
refulget. Fragrat odor dul-
cis cantant celi agmina lau-
des. V⁹. Sponsus amat spõ
sam saluator visitat illam.
Fragrat. Glĩa pr̃i. Fragrat
In tercio nocturno ãtipho.
Gloriosam virginem tyran-
nus flagellari imperat et cru
ciãdã fame in carcere recludi
cui escã per colũbam xp̃s fa-
cit ministrari. p̃s. Cantate.
i. ãn. Illa deo dum agit gr̃as
ĩ tenebris lux emicat fragrat
odor vincens balsama adest
et concio angelica lacero cor
pori celestia adhibens medi-
camina. p̃s. Dominus regna
uit exultet. ãn. Cum cetu vir-
gineo aduenies saluator spõ
sus sponsam pie visitat con-
solatur et roborat constans
esto ait filia tecum ego sũ nil
paueas. psal. Cantate. ii. V⁹.
Adiuuabit eam. Lectio. vii.
Tunc regina imperatori se
opponẽs: de seuicia eum re-
darguebat: et ad fidem chri-
sti exhortabatur. Quod au-
diens tyrannus: iussit vt ex
tortis primo a pectore suis
mammillis longo cruciatu
torqueretur et sic caput eius a
ceruice recideretur/ et vt car-
nes eius feris et volatilibus
proiicerentur. Quo facto cum
porphirius corpus eius sepe-
lisset et rex illud cognouisset:
precepit illum cum militibus
suis christum pariter confi
tentibus extra ciuitatem du
ci: et ibidem decollari. Tu
autem domine. R. Horren-
do subdenda rotarũ machi-
namento virgo deum cla-
mat de celis angel⁹ astat. Ec
ce repentinam dant plebsq̃
roteq̃ ruinã. V⁹. Tanq̃ cal-
deis quondam fornax baby
lonis. Ecce repẽtinã. lc. viii.
Postera autem die maren-
cius sedens pro tribunali sã
ctã virginẽ iussit sibi presen-
tari. Quã cum superare non
posset: iussit extra portã ciui
tis decollari Que cũ ad locũ
passionis peruenisset: orauit et

dixit Expecto pro te gladium iesu rex bone/ tu meum accipe spm̄ et fac miam meā agētibus memoriā Et ecce vox de celo venit ad eā: dicēs. Ueni dilecta mea: ecce tibi btitudinis aperit ianua: et ne soliciteris de donis q̄ postulas/ qḋ postulas impetrasti. R. Percussa gladio dat lac p̄ sāguine collo Quā manꝰ angelica sepeliuit vertice syna. V. Mēbris vgineis olei fluit vnda salubris. Quā manꝰ. l. ix.

Facta ergo hac voce: tunc virgo xp̄i lacteā ceruicē ptendens: a spiculatore pcussa est Staticq̄ lac de corpore eiꝰ pro sanguine effusū terrā vberiꝰ irrorauit. Angeli quoq̄ assūptū corpus eiꝰ in mōtē synai deportauerūt. In quo loco innumera ad laudē dei fiunt miracula. De sepulchro eius riuus olei indeficiēter manare videtur. Sed et de minut̄ ossibꝰ q̄ de sarcofago cū oleo effluunt: vbicūq̄ asportant stillat oleum: ex quo peruncta debiliū corpora: celeri medicina sanant. R. O mater nr̄a. vts. ad ves. et dr̄ hic sine psa. V. Ora p̄ nobis. In laudi. ān.

Passionē gloriose virginis katherine deuote plebs celebret fidelis q̄ sui memores deo cōmēdat meritis et iuuat bn̄ficiis. p. Dn̄s regnauit. a. Post plurima supplicia martyr alma ad decollandū est ducta ad celum manꝰ oculos tēdēs collum sub iugulo orās dat gloriam deo. p. Jubilate. an. Expecto pro te gladium iesu xp̄e rex bone: tu meū de padiso suscipe spm̄ et fac miam meā agentibus memoriā. ps. Deus deus meꝰ. ān Uox de celo insonuit: veni dilecta mea veni intra thalamū sponsi tui quod postulas ipetrasti p̄ q̄bus oras salui erūt. psal Benedicite. a. Quia deuotis mētibus tua solennia pie recolimꝰ o btā katherina ora p̄ nobis q̄s. psal. Laudate. Capi. vniꝰ vgi. et marty. Hymnus

Pange ligua gloriose: Vginis martyrium/ gemme iubar preciose: descendat ī mediū/ vt illustret tenebrose: mentis domiciliū. Presēs dies expendat: in eius preconiū/ cuius virtꝰ dilatatur: in ore laudanciū/ si gestorum teneatur: finis et iniciū Imminete passione: virgo hec interserit/ assequatur iesu bone: qḋ a te pecierit/ suo quisq̄ in agone: memor mei fuerit In hoc caput amputat/ fluit lac p̄ sāguine: angeloꝝ subleuat/ corpus multitudine: et sinay col

locat/ in supmo culmie Hoc declarat hoc explanat/ meritu vgineu/ q in ei tuba manat/ icessater oleu/ cui virtus ois sanat/ dolor aculeu. Ut i doloris corporalis/ vt sanat hec vnctio/ sic liquoris spiritalis/ mudet nos ifusio/ et eterno tpalis/ dolor cedat gaudio/ V Adducent regi virgines post ea. an. Bndictus dns rex celestis q p merita bte katherine virginis medela langui dis pstat sanitatis ipi corporis oleo fideliter punctis. ps Bndict oro. Ops sepitne deus vts. Ad. i. an. Passione p. De i noie. Ad. iii. a Post plurima. ps Lege pone. Cap. R et V. de coi vni virgi. et mar. ad oes hor. dicut. Ad vi. an. Expecto. ps Defecit. i Ad ix. an. Or deuot. ps Mirabilia Ad scdas vs. an. Passionem psal. ferial. Ca. vni virgi. et mar. hy. Iesu corona vgi. V. Adducent regi vgies. an. Prudes et vigilas virgo qualis es cu sposo illo q te elegit de mudo q pulchra q mirabilis quata luce spectabilis iter syon iuuenculas et hierusalem filias thalamo gaudes regio coiucta dei filio. p. Mgt oro vts. Mco. de scto lino papa et mar. Oro de coi vnius mar. et potifi ¶ Scti lini pape et mar. oia fiat de coi vni mar ty. et pontifi. cu. iii lec. de coi ¶ Sctor saturnini et sisinnii mar. iii. lec. fiat cu noc. ppter vigilia. Oro.

Deus q nos btoru martyrum tuor saturnini atq sisinnii concedis nataliciis pfrui: eorum nos tribue meritis adiuuari. Per do. Si hoc festu infra aduen. dni cotige. nichil fiat de festo nec ecia mco. nisi tm ad ves. et ad matu. beate marie vgi. Ad matut. iii. lec.

Beatus saturni- Lec. i. nus senex cu esset in custodia vna cu bto sisinnio diacono: veniebat ad eu multi gentiles et baptizati sut ab eo Qd audies laodici vrbis pfect: iussit tribunal sibi ppara ri et eos sibi psentari. Le. ii

Ducti sunt igit vincti nudis pedib cora pfecto. Qui ait illis Deponite vanas supsticiones vras: et adorate deos imortales nostros/ quos iperatores augusti nri adorat Cui sisinni ait Nos pctores adoram dnz iesum xpm dei filiu na demonibus et lapidib nunq huilia- (bimur. Le. iii.

Iratus autē laodicius iussit vt flammas ad coru latera ponerent et in eculeo truderet Quo facto illi alacri vultu:

gracias deo reddebāt. Jussit igit̄ p̄fect⁹: vt ābo capite pu=nirētur. Depositi igit̄ de ecu=leo ducti sūt ī via numētana secūdo miliario ab vrbe/ ⁊ ibidem decollati sunt. Tu aūt. Ceta de cōi pl'rimoꝝ martyꝝ

¶ Notādū est q̄ ista q̄ sequūtur hic inserēda sūt ī seruicio sc̄ti blaani patroni eccl'ie cathedralis dūblaneñ cui⁹ solēnitas celebrat̄ decimo die augusti. Et hoc ī dyocesi dūblaneñ: et alubi differtur in crastinum propter festum sancti laurencii. Ad vespas. ān.

Psalmoꝝ modulos deuota cātica plebs letis mētib⁹ pangat catholica die quo trāstulit ad regna celica blaani spm̄ phalanx āgelica. p̄. fer. cp̄ꝫ Ecce sacerdos. ℟. Lampas ardoris. Hymnus.

Xp̄e cūstoꝝ presulū corona: pmanēs sol⁹ presul sēpitern⁹: festa blaani p̄sulis nos digne: fac celebrare. Hic calcās mūdi cūcta blādimēta: seruire tibi digno famulatu: studuit sp dū māsit ī hui⁹: corpore mortis. Multiplicauit dispēsator prudēs: sic sibi pauca cōmissa talenta: qd̄ supra multa tuo cōstitut⁹: gaudio regnat. Quo pie xp̄e illius obtētu: te deprecamur tāto cū patrono: fac cōregnare culpis expiatos: seruulos et nos. Sit regi summo dora laus et virt⁹: q̄ regnās vn⁹ tribus ī psonis: cūcta creauit regit ⁊ p secla: nescia finis. Amē ℣⁹. Amauit. ān. Salue gēma celestis gr̄e dūblaneñ ecclesie salue dec⁹ ⁊ robur patrie iuua nos ī valle miserie ducēs tecū ad mōtē gl'ie. p̄s. Magt̄. Or. vt ī festo. Ad mat Inui. Xp̄s adoret iubilus corde cu milet. Quo sūt p̄cipue festa blaane. p̄s. Uenite. Hy⁹. Xp̄e cūstoꝝ. In. i. noc. ān. Legem dei meditatur cui⁹ p̄ce suscitatur defūctus qui sequebatur ip̄m donec viueret. p̄s. Btūs vir. ān. Dū ignē extinguerit liuor malignorū puer flatu cōfouet sūmū digitorū mox sintille saliūt lumē fert ī chorum. p̄s. Quare fre. ān. Uere virtute est ⁊ predit⁹ cui⁹ coxit anelit⁹ piscē crudū quē monitus tulit ales diuinitus. p̄s. Dn̄e qd. ṽ. Amauit. ℟. Dies ista laudib⁹ expādat̄ tota ad honorē p̄sulis quē pdurit bota. Cui⁹ tot ṽtutib⁹ gaudet plebs deuota. ṽ. Digitis ignē traxit piscē crudū mat̄ coxit flatu sacer puulus. Cui⁹ ℟. Sener venerabilis cathan⁹ laudabilis etate teneꝝ doctrinis imbuit. Et mores docuit blaanū puerū. ℣⁹. Profectu

spūs et casti corporis expleuit spaciū mox mlti tpis. Et. ℟. Lampas ardoris vas lucis flosqꝫ pudoris mestis solamē prebēs egrisqꝫ iuuamē. Stella micans tenebris pcib⁹ mala dilue crebris. ℣. Fac cordis sane fuit plage sctē blaane. Stella. Gl'ia patri. In. ii. noc. āā Fide stat solidus nō corde duplici defūctū suscitat a morte triplici. ℣. Cū īuocarē. āā. Pauit mirabili messores pabulo mētis et corporis dās cibos populo. ps. Uerba mea. āā. Secūdus moyses petraꝫ pcusserat fōs statim scaturiit plebem refrigerat. ps. Dñe dñs. ℣. Iust⁹. ℟. Puer nauicula cōterta vimine cū matre ponitur absqꝫ solamine. Sed pio regit̄ diuino numine. ℣. Mater cū puulo fretū abhorruit nā remis remige et velis caruit. Sed pio. ℟. In hoc sctō dñs docet reuereri omēs suos seruulos q̇s habet tueri. Qui quandoqꝫ pii sūt qñqꝫ seueri. ℣. Mox ictu fulmīs pstrati corruūt q̇ vaccas psulis īiuste rapiūt. Qui. ℟. Dū rediret pegre vir deo deuot⁹ filiū ter suscitat regis pie mot⁹. Uitā visum speciē reddēs orat. tot⁹. ℣ Laudetur dñs ī cūctis ppl'is per quē blaan⁹ tot fulget miraculis. Uitā. Gl'ia. In. iii. noc. ā. Fide mores īstruēs xpi dilatauit cultū et qd docuit signis cōfirmauit. ps. Dñe q̇s. ā. Aureo cādelabro vt lucet lucerna sic blaan⁹ micuit sciens cl'na. ps. Dñe ī vtute. āā. Colūpna marmorea basi stans argēti fuit ei⁹ castitas cū fide feruēti. ps. Dñi est terra. ℣. Iust⁹ vt palma. ℟. Gulosos dāpnat scl'i p disciplinā vituli. Cui cū signū apposuit crucis statī abstinuit cōtētus semel sugere Docēs nos pce viuere. ℣. Sic colūpna stabilis fulsit dei tēplū vite bōe poste ris relīqns exēplū Docēs. ℟ Ignis mirific⁹ ducēs ppl'os ī amorē Piscis apri cerui cūctꝫ dāt signa stuporē. ℣. Hic resonēt psalmi meritis ātistitis almi. Piscis. ℟. O felix trāsitus blaani psulis bota nūc iubilet pre cūctis īsulis. Que talē ptulit ↄciuē āgelis Quo domus dñi fulget miraculis ℣. Iesu nos adiuua blaani p cib⁹ offēsas diluēs ditās vtutibus. Quo. Gl'ia. ℣. Ora p nobis. In laudibus ātipho.

Laudes deo debitas deuote reddam⁹ q̇ blaani psulis festa celebram⁹ p Dñs regna. āā. Uirū sāctū pdicās liquor noui fōtis signo satis obstupes plebs monocerōtis

ps. Jubilate. an. Mēte vigil
corpe dormiēs vt leo/ orans
psallēs pdicās sic adhesit deo
ps. Deꝰ deꝰ meꝰ. an. Bñdicāt
dñm oēs creature dñi p sctis
singule mutant vim nature.
ps. Bñd. an. Proposuit no=
bis merita bti blaani p quez
egri duplici morbo siūt sani.
ps. Laud dñz. cp. Ecce sacerd
Turba refulsit celica: vi
plaudat chorꝰ fideliū:
digna blaani merita: cōmēo=
rās alacriter. Hic dei vbū p
dicās: gētes cōuertit pfidas: cō
uersos p miracla: crebra xpo
cōsolidās. Piscē corit spira
mine: ignē pfert ex digitis: re
gis natū ter suscitat: addens
visū cū specie Mire messores
reficit: cadit predo p flumina:
ignoscētisqз psulis: seuus abe
git pecora. Xpz rogemꝰ sup
plices: vt p huiꝰ pcamina: pctā
pie cōdonās: sua det nobis gau
dia. Sit deo laus et gloria: trino
simul et simplici: solꝰ q̄ puidē
cia: cuncta regit mirabili. Vꝰ.
Iustꝰ ger. a. Iesu dulcissime
pces cōsidera blaani presulis
nō nra scelera eiꝰ da meritis
Ut mens vox opera tecū nos
collocet ī pte dextera ps Bꝰ.
Ad. ii. vs. a. Ardēs lucēs emi
nēs lāpas caritatis alme pre
sul oleū pre pietatis lumē pre
be gra sanās a pctis duc nos
ad perpetuum regnum clari
tatis. psalmus. Magnificat.

¶ Inferius p pte estiuali se
quēde sctōꝝ ī eadē singulis in
mēsibꝰ p quotā folii suo ordi
ne facilime cōperiantur.

¶ In mēse iunii

¶ In mēse iulii

Finis

¶ Versus de conclusione oracionum siue collectarum

Per dominum dicas: si patrem presbiter oras
Si christum memores: per eundem dicere debes
Si loqueris xp̄o: qui viuis scire memento
Qui tecum si sit: collecte finis in ipso

Laus deo cuiꝰ gracia finis adest presenti opusculo Esti
ualis partis breuiarii diuinorum officiorum de tempore
et de sanctis: ac Dauitico psalterio congruenter per fe-
rias diuiso: cuꝫ Inuitatoriis/ hymnis Antiphonis/ Ca
pitulis Responsoriis/ Horis: Feriarum commemoracio
nibus per anni circulum Necnon cōmuni sanctorū plu-
rimarum virginum et matronarum cum Kalendario et
mobilium festorum Tabula perpetua: cum diuersorum
sanctorum legendis: que antea sparsim vagabantur/ et
nonnullis aliis adiunctis Sacerdotibus q̄necessariis ꝑ
Reuerendum in christo patrem Wilelmum Abirdoneñ
episcopum studiosius maximisq; cum laboribꝰ collectis
non solum ad ecclesie sue Abirdoneñ Verūeciā ad tocius
ecclesie scoticane vsum percelebrem Opido Edinburgē-
si impresso Jussu et impensis honorabilis viri Walteri
Chepman eiusdem opidi mercatoris quarto die mensis
Junii Anno domini Millesimo CCCCC. decimo

walterus chepman